

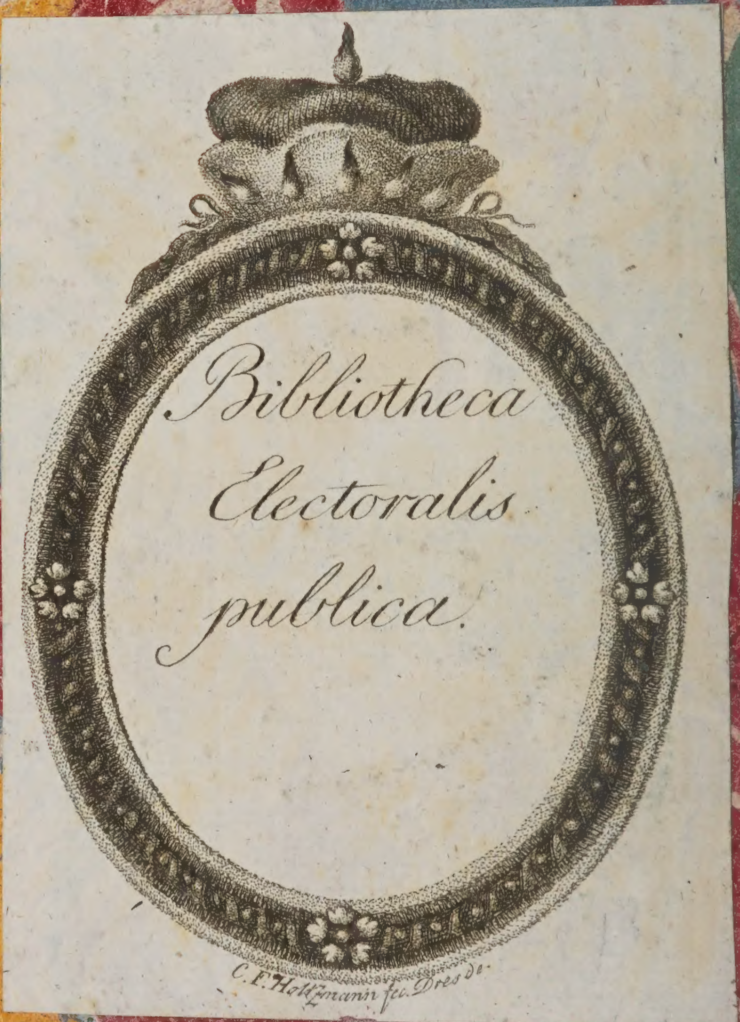
EPISTOLAE
GRAECAE
BASILILII ETC.

VENET. 1499

429. Epistolæ diversorum philosophorum oratorum. *Venise*, *Alde*, 1499, in-4, mar. brun, comp. (*Rel. anc.*) 3500 »

T. J. Coolidge Jr.

Arthur & Charlotte Vershbow

Epist. 40 △ T138.8266.

85-68-2

6

Fine paper copy

Rhetor: Orator. et Epistologr: Graec. 110

6 ALDINE. Epistolarum græcarum collectio. Epistolæ Basilii Magni, Libanii Rhetoris, Chionis Platonici, Æschinis et Isocratis oratorum, Phalaridis Tyranni, Bruti Romani, Apollonii Tyanensis, Juliani Apostatæ, Venetiis, *apud Aldum*, *mense Martio*, 1499; Epistolæ diversorum philosophorum, oratorum, rhetorum sex et viginti, Venetiis, *apud Aldum*, *mense Martio*, 1499. Two parts bound in one, in 4to, old gilt calf, gilt arms on sides.

* Beautifully clean and fine copy of the rare, fine-paper issue of this work. See Renouard, Vol. I., pp. 42–44. A copy like this, but with the last leaf mended, and in old calf, sold lately in Paris, at auction, for 1,250 francs (see Index Bibliographique, 1901, N 23033); that is the same copy which produced, 29 years ago, at the Sunderland Sale, £6, 6s. The present copy has an old bookplate of the "Bibiiotheca Electoralis" and a cutting of a copy priced at 3,500 francs on the fly-leaf.

Inspect at Leipzig

Book II bound ahead of Book I

Gbt. in 2 Teile, sie auch das 86te weiße Bl. vorhanden.

1.

Collat.

both blanks are present

→ from: library of MONASTERY OF OTTOBEUREN
see inscription on title in 17th or 18th century hand

→ from: Library of Count HEINRICH VON BÜNAU
ref PFEIFFER "History Classical Scholarship"
"greatest private library of its time in Germany"
After BÜNAUS death c.1760, his library became part of the Royal Library of Saxony (BÜNAU LIBRARY destroyed in 1945 bombing of Dresden)

NOTE: WINCKELMANN was BÜNAU's Librarian from 1748-1754

*.) Haec Epistolographorum Graecorum Collectio Aldina, duabus partibus constans, omnium prima et rarissima est. In hoc exemplari secunda pars primae praefixa esse videtur.

Δ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	EPISTOLAE
Βασιλείου τοῦ μεγάλου.	Basilii Magni
Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ.	Libanii Rhetoris.
Χίωνος τοῦ πλατωνικοῦ.	Chionis Platonici,
Αἰσχίνου καὶ	Aeschinis &
Ἰσοκράτους τῶν ῥητόρων.	Isocratis oratorum
Φαλάριδος τοῦ τυράννου	Phalaridis Tyranni.
Βρούτου ῥωμαίου.	Bruti Romani.
Ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως.	Apollonii Tyanensis.
Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.	Iuliani Apostatæ.

Omnis legendi labor legendo superatur

Aldus Manutius Romanus Antonio Codro Vrceo.S.P.D.

Collegimus nuper Codre doctiſſime quotquot habere potuimus græcas epiſtolas, eás que typis noſtris excuſas, duobus libris publicamus, præter multas illas Baſilii. Gregorii, & Libanii, quas cũ primum fuerit facultas, imprimendas domi ſeruamus. Auctores uero, quorum epiſtolas damus, ſunt numero circiter quíq; & triginta, ut in ipſis libris licet uidere. has ad te, qui & latinas & græcas litteras in celeberrimo Bononiẽſi gymnaſio publice profiteris, muneri mittimus, tum ut à te diſcipulis oſtẽdantur tuis, quo ad cultiores litteras capeſſendas incendantur magis, tum ut apud te ſint Aldi tui μνημόσυνον & pignus amoris. Vale Venetiis quintodecimo calendas maias M.ID.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

Ισχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς καππαδόκας, ἀλλὰ μὴ πάντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πείθων, λόγων καὶ παιδεύσεως ἀντιποιεῖσθαι. καὶ σοὶ χρῆσθαι τῆς ἀσκήσεως διδασκάλῳ. ἀλλ' ἐπειδὴ πάντων εἰσάπαξ οὐκ ἔνι τυχεῖν τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς αἱρουμένων οὓς οἷόν τε, τοὺς ἑκάστοτε πειθομένους, παραπέμπομέν σοι. τοσοῦτον αὐτοῖς χαριζόμενος, ὅσον καὶ οἱ τοῖς διψῶσι καθηγούμενοι τὰς πηγάς. ὁ δὲ νῦν προσιὼν, μικρὸν ὕστερον ἑαυτοῦ ἕνεκεν σπουδασθήσεται, ἐπειδὰν σοὶ συγγένηται. νῦν δὲ ἀπὸ πατρός ἐστι γνώριμος μέγα ἐπὶ ὀρθότητι βίου καὶ δυνάμει πολιτικῇ, παρ' ἡμῖν λαβόντος ὄνομα. ὃς καὶ ἐμοὶ εἰς τὴν ἄκραν φιλίαν ἥρμοσται. ἧς ἀμειβόμενος αὐτὸν, τῷ παιδὶ ταύτην τὴν χάριν δίδωμι. σοὶ ποιῶν αὐτὸν γνώριμον. πρᾶγμα, μεγίστης εὐχῆς ἄξιον τοῖς ἀρετὴν ἀνδρὸς κρίνειν δυναμένοις.

Λιβάνιος. Βασιλείῳ.

δ Ιὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς καππαδόκης ἥκει νέος. ἓν τοῦτο κέρδος, ὅτι καππαδόκης. ἀλλὰ καὶ τοῦ πρώτου γένους ἐκ. ὁ καππαδόκης. δεύτερον τοῦτο κέρδος. ἀλλὰ καὶ γράμμα τοῦ θαυμαστοῦ βασιλείου κομίζων ἡμῖν. τοῦτο μὲν ὅσον τίς ἂν εἴποι μεῖζον. ἐγὼ δὲ ὃν ᾤου λελῆσθαί σου νομίζεις, καὶ πάλαι νέον ὄντα ἠδούμην. σωφροσύνῃ τε πρὸς τοὺς γέροντας ἁμιλλώμενον ὁρῶν. καὶ ταῦτα ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει τῇ ταῖς ἡδοναῖς βρυούσῃ. καὶ λόγων ἤδη μοῖραν κεκτημένον μεγάλην. ἐπεὶ

ἐπεὶ δ᾽ ᾠήθης δεῖν καὶ τὰς ἀθήνας ἰδεῖν καὶ τὸν κέλσον ἔπειθες, συνέχαιρον τῷ κέλσῳ τῷ σῆς ἐξηρτημένῳ ψυχῆς. ἐπανήκοντος δέ σου καὶ ἔχοντος τὴν πατρίδα, ἔλεγον πρὸς ἐμαυτόν. τί νῦν ἡμῖν ὁ βασίλειος δρᾷ. ἢ πρὸς τίνα βίον ὥρμηκεν. ἆρ᾽ ἐν δικαστηρίοις στρέφεται τοὺς παλαιοὺς ῥήτορας ζηλῶν. ἢ ῥήτορας εὐδαιμόνων πατέρων ἀπεργάζεται παῖδας. ὡς δὲ ἤκουόν τινες ἀπαγγέλλοντες ἀμείνω σε πολλῷ τουτωνὶ τὴν ὁδὸν προελέσθαι, καὶ σκοπεῖν, ὅπως ἂν γένοιο θεῷ μᾶλλον φίλος, ἢ συλλέξεις χρυσίον, εὐδαιμόνισά σε τε καὶ καππαδόκας. σὲ μὲν τοιοῦτον βουλόμενον εἶναι. ἐκείνους δὲ τοιοῦτον δυναμένους δεικνύναι πολίτην. φιρμῖνος δὲ ἐκεῖνος ὡς πανταχοῦ διετέλεσε κρατῶν, εὖ οἶδα. ἐντεῦθεν γὰρ αὐτῷ τῶν λόγων ἡ δύναμις. πολλῶν δὲ ἐπαίνων ἀπολαύσας, οὐκ οἶδα ὅτι πώποτε τηλικούτων, ἡλίκων νῦν ἐν τοῖς σοῖς ἀνήκοα γράμμασι. τὸ γὰρ μηδένα ἂν τὴν ἐκείνου δόξαν ὑπερβαλέσθαι σὲ τὸν λέγοντα εἶναι, πόσου τι χρὴ νομίζειν ἐκείνῳ. δοκεῖς δέ μοι καὶ τούτους ἀπεσταλκέναι πρὶν ἢ τὸν φιρμῖνον ἰδεῖν. ἢ γὰρ ἂν αὐτὸν οὐκ εἶχε τὰ γράμματα. καὶ νῦν τί ποιεῖ ἢ τί μέλλει φιρμῖνος. ἔτι ἐστὶν ἐν τοῖς τῶν γάμων πότοις. ἢ ἐκεῖνα μὲν πάλαι πέπαυται. βαρεῖα δὲ ἡ βουλή. καὶ πᾶσα ἀνάγκη μένειν. ἢ τινές εἰσιν ἐλπίδες, ὡς αὖθις ἔσται λόγων κοινωνός. ἀποκρινάσθω τι ἡμῖν. καὶ εἴη μέν τι χρηστόν. εἰ δ᾽ οὖν τι καὶ λυπήσει, τοῦ γε βλέπειν ἡμᾶς πρὸς τὰς πύλας ἀπαλλάξει. εἰ δὲ ἀθήνησι νῦν ὁ φιρμῖνος ἐτύγχανεν ὤν, τί ἂν ἔδρων οἱ βουλεύοντες παρ᾽ ὑμῖν, ἢ τὴν σαλαμινίαν ἔπεμπον ἂν ἐπ᾽ αὐτόν. ὁρᾷς ὅτι καὶ μόνον ὑπὸ τῶν σῶν ὑβρίζομαι πολιτῶν. οὐ μὴν ἔγωγε τοῦ φιλεῖν καὶ ἐπαινεῖν καππαδόκας παύσομαι. ἀλλ᾽ εὔχομαι μὲν αὐτοὺς ἀμείνους γενέσθαι περὶ ἐμέ. μενόντων δὲ ἐπὶ τῶν αὐ-

τῶν

τῶν ὀπίσω. Θερμῖνος δὲ μῆνας ἡμῖν συνεγένετο τέτταρας. ἡμέραν δὲ ἤργησεν οὐδὲ μίαν. τὸ δὲ συνειλεγμένον ὅσον ἐστίν, αὐτὸς εἴσῃ. ἴσως ἐμέμψῃ. πρὸς δὲ τὸ πάλιν αὐτὸν δεῦρο δυνηθῆναι ἐλθεῖν, τίνα χρὴ προσπαρακαλεῖν σύμμαχον. εἴπερ γὰρ εὖ φρονοῦσιν οἱ βουλεύοντες, πρέποι δ᾽ ἂν ἀνθρώποις πεπαιδευμένοις, τιμήσουσι τοῖς δευτέροις, ἐπεὶ δὴ τοῖς πρώτοις ἐλύπησαν.

Βασίλειος. λιβανίῳ.

ι Δοῦναί τι καὶ ἕτερος ἥκει Καππαδόκης. υἱὸς ἐμὸς καὶ αὐτός. πάντας γὰρ ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἐν ᾧ νῦν ἐσμέν. ὥστε κατά γε τοῦτο ἀδελφὸς ἂν εἴη τοῦ προλαβόντος καὶ τῆς αὐτῆς σπουδῆς ἄξιος, ἐμοί τε τῷ πατρὶ καὶ σοὶ τῷ διδασκάλῳ. εἴπερ τι πλέον ἔχειν δυνατὸν τοὺς παρ᾽ ἐμοῦ ἐρχομένους. τοῦτο δὲ λέγω, οὐχ ὡς οὐκ ἂν τῆς σῆς λογιότητος πλέον τι τοῖς παλαιοῖς τῶν ἑταίρων χαριζομένης· ἀλλ᾽ ὡς ἀφθόνου πᾶσι τῆς ὠφελείας σου προκειμένης. ἀρκοῦν δὲ ἂν εἴη τῷ νεανίσκῳ πρὸ τῆς ἐκ τοῦ χρόνου πείρας, ἐν τοῖς οἰκείοις τετάχθαι. ὃν ἀποπέμψαιο ἡμῖν ἄξιον τῶν τε ἡμετέρων εὐχῶν καὶ τῆς σαυτοῦ δόξης, ἣν ἔχεις ἐν τοῖς λόγοις. ἐπάγεται δὲ καὶ ἡλικιώτην τὴν ἴσην ἔχοντα περὶ τοὺς λόγους σπουδήν· εὐπατρίδην καὶ αὐτὸν καὶ ἡμῖν οἰκεῖον. ὃν οὐδὲν ἔλαττον ἕξειν πιστεύομεν, κἂν πλεῖστον τῶν ἄλλων τοῖς χρήμασιν ἀπολείποιτο.

Λιβάνιος. βασιλείῳ.

ο̃ Ἰδοὺ ὅτι τοῦτο πολλάκις γράφεις τό, ἰδού σοι καὶ ἕτερος ἥκει Καππαδόκης. πολλοὺς γὰρ οἶμαι πέμψεις. ἀεὶ μὲν τῶν πάντα χρυσοῖς κατ᾽ ἐμοῦ χρώμενος ἐγκωμίοις. τούτῳ αὐτῷ τοὺς πατέρας κινῶν καὶ παῖδας. ἀλλ᾽ ὅ, τι ἐγένετο περὶ τὴν ἐπιστολήν σου τὴν καλήν, οὐ καλὸν σιωπῆσαι. παρεκάθηντό μοι τῶν ἐν ἀρχῇ γεγενημένων ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι, καὶ ὁ πάντα ἄριστος Ἀλύπιος.

Ἱεροκλέους ἀνεψιὸς ἐκείνου. ὡς οὖν ἔδοσαν οἱ φέροντες τὴν ἐπιστολὴν σιγῇ διὰ πάσης ἐλθὼν, νενικήμεθα ἔφην μειδιῶν τε ἅμα καὶ χαίρων. καί τινα οὐ νενικήκατε νίκην ἤροντο. καὶ πῶς οὐκ ἀλγεῖς νενικημένος. ἐν κάλλει μὲν ἔφην ἐπιστολῶν νενίκημαι. βασίλειος δὲ κεκράτηκε. φίλος δὲ ὁ ἀνήρ. καὶ διὰ τοῦτο εὐφραίνομαι. ταῦτα εἰπόντος ἐμοῦ, παρ' αὐτῶν μαθεῖν ἠβουλήθησαν τὴν γραμμάτων τὴν νίκην. καὶ ἀνέγνωσε μὲν ὁ Ἀλύπιος. ἤκουον δὲ οἱ παρόντες. ψῆφος δὲ ἠνέχθη μηδέν με ἐψεῦσθαι. καὶ τὰ γράμματα ἔχων ὁ ἀναγνοὺς ἐξῄει, δείξων οἶμαι καὶ ἄλλοις. καὶ μόλις ἀπέδωκε. γράφε τοίνυν παραπλήσια καὶ νίκα. τουτὶ γάρ ἐστιν ἐμὲ νικᾶν. καλῶς δὲ κἀκεῖνο εἴκαζες, ὡς οὐ χρήμασι μετρεῖται τὰ παρ' ἡμῶν. ἀλλ' ἀρκεῖ τῷ μὴ δυναμένῳ δοῦναι, τὸ βουληθῆναι λαβεῖν. κἂν αἰσθάνωμαί τινα ἐν πενίᾳ λόγων ἐρῶντα, πρὸ τῶν πλουτούντων οὗτος. καίτοι οὐ τοιούτων πεπειράμεθα διδασκάλων. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ταύτῃ γε εἶναι βελτίονας. μηδεὶς οὖν πένης δεῦρο ὀκνείτω βαδίζειν. εἰ ἓν ἐκεῖνο κέκτηται μόνον, τὸ ἐπίστασθαι πονεῖν.

Βασίλειος. λιβανίῳ.

τ Ι οὐκ ἂν εἴποι σοφιστὴς ἀνὴρ καὶ σοφιστὴς τοιοῦτος, ᾧ γε ἴδιον εἶναι τῆς τέχνης ὁμολόγηται καὶ τὰ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν ὁπότε βούλεται, καὶ τοῖς μικροῖς περιτιθέναι μέγεθος. ὁποῖον δὴ σὺ καὶ περὶ ἡμᾶς ἐπεδείξω. τὴν γὰρ ἐπιστολὴν ἐκείνην τὴν ῥυπῶσαν, ὡς ἂν ὑμεῖς οἱ περὶ τοὺς λόγους τρυφῶντες εἴποιτε, οὐδὲν οὖσαν τῆς ἐν ταῖς χερσί σου ταύτης ἀνεκτοτέραν, τοσοῦτον ἦρας τῷ λόγῳ, ὡς ἡττηθῆναι δῆθεν αὐτῆς. καὶ ἡμῖν τῶν πρωτείων τοῦ γράφειν παραχωρεῖν. ὅμοιον ποιῶν τοῖς τῶν πατέρων παιδιαῖς. ὅταν ταῖς παρ' αὐτῶν νίκαις παραχωρῶσι τοῖς παισὶν ἐναβρύνεσθαι. οὔτε

αὐτούς

αὐτούς τι ζημιοῦντες, καὶ τῶν παίδων τρέφοντες τὸ φιλότιμον. τῷ ὄντι δὲ καὶ ἀμύθητον ὅσην ἡδονὴν εἶχεν ὁ λόγος ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς παιδιᾷ. οἷον πολυδάμαντός τινος ἢ μίλωνος, παγκρατίου ἢ πάλης ἀγωνίαν παραιτουμένου τὴν πρὸς ἐμὲ αὐτόν. πολλὰ γὰρ περισκεψάμενος, οὐδὲν εὗρον ἀσθενείας ὑπόδειγμα. ὥστε τοὺς τὰς ὑπερβολὰς τῶν λόγων ἐπιζητοῦντας, ἐνταῦθά σε μᾶλλον ἄγασθαι τῆς δυνάμεως, οὕτω δυνηθέντα ταῖς παιδιαῖς πρὸς ἡμᾶς καταβῆναι, ἢ εἰ τὸν βάρβαρον ἦγες ὑπὲρ τὸν ἄθω πλέοντα. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ὦ θαυμάσιε, μωσεῖ καὶ ἠλίᾳ καὶ τοῖς οὕτω μακαρίοις ἀνδράσι σύνεσμεν, ἐκ τῆς βαρβάρου φωνῆς διαλεγομένοις ἡμῖν τὰ ἑαυτῶν. καὶ τὰ παρ' ἐκείνων φθεγγόμεθα. νοῦν μὲν ἀληθῆ. λέξιν δὲ ἀμαθῆ. ὡς αὐτὰ ταῦτα δηλοῖ. εἰ γάρ τι καὶ ἦμεν παρ' ὑμῶν διδαχθέντες, ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐπελαθόμεθα. αὐτὸς δὲ ἐπίστελλε ἡμῖν ἄλλας ὑποθέσεις ἐπιστολῶν ποιούμενος. αἳ καὶ σὲ δείξουσι καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐλέγξουσι. τὸν υἱὸν ἀνυσίου ἤδη σοι προσήγαγον ὡς ἐμαυτοῦ υἱόν. εἰ δὲ ἐμός ἐστι παῖς, τοῦ πατρός ἐστι τὸ παιδίον. πένης ἐκ πένητος. γνώριμον δὲ τὸ λεγόμενον ἀνδρὶ σοφῷ τε καὶ σοφιστῇ.

Λιβάνιος Βασιλείῳ.

ε Ι πάνυ πολὺν χρόνον ἐσκόπεις, πῶς ἂν ἄριστα συνείποις τοῖς περὶ τῶν σῶν γραμμάτων ἡμετέροις γράμμασιν, οὐκ ἂν ἄμεινον τοῦτο ποιῆσαι ἐδόκεις, ἢ τοιαῦτα γράφων, ὁποῖα νῦν ἔγραψας. καλεῖς μὲν γάρ με σοφιστήν. τοῦ δὲ τοιούτου εἶναι φῂς, τὸ δύνασθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν, καὶ τὰ μεγάλα μικρά. καὶ δὴ τὴν ἐμὴν ἐπιστολὴν βεβουλῆσθαι φὴς δεῖξαι τὴν σὴν καλὴν οὐκ οὖσαν, καλήν. εἶναί τε οὐδὲν ἧς νῦν ἔπεμψας βελτίω.

ὅλως τε οὐδὲ μίαν εἶναι παρὰ σοὶ λόγων δύναμιν. τῶν μὲν νῦν ὄν-
των ἐν χερσὶ βιβλίων τοιούτων ὄντων, ὧν δὲ εἶχες πρότερον λό-
γων ἐξερρυηκότων· καὶ ταῦτα πείθειν ἐπιχειρῶν οὕτω καλὴν καὶ
ταύτην, ἣν λέγεις κακῶς, εἰργάσω τὴν ἐπιστολήν, ὥστε οἱ παρόντες
ἡμῖν οὐκ εἶχον μὴ πηδᾶν ἀναγινωσκομένης. ἐθαύμασα οὖν ὅτι ταύ-
τῃ τὴν προτέραν καθελεῖν ἐπιχειρήσας, τῷ φῆναι ταύτῃ τὴν
προτέραν ἐοικέναι, ταύτῃ τὴν προτέραν ἐκόσμησας. χρῆν δὲ ἄ-
ραγ' οὖν τοῦτο βουλόμενον, χείρονα ποιῆσαι ταύτην ἵνα διαβολῇ
τῇ πρόσθεν. ἀλλ' οὐκ ἦν οἶμαι σόν, ἀδικῆσαι τὴν ἀλήθειαν. ἠδίκητο
δ' ἄν, γράφοντος ἐπιτηδὲς φαυλότερα τε οὐ χρωμένου τοῖς οὖ-
σι. τοῦ αὐτοῦ τοίνυν ἂν εἴη τὸ μήτε ψέγειν ἃ δίκαιον ἐπαινεῖν ἵνα μὴ ἐς
τὸ πρᾶγμα φέρον εἰς σοφιστὰς ἐμβάλῃ, πειρωμένου τὰ ταπεινὰ τὰ
μεγάλα ποιεῖν. βιβλίων μὲν οὖν ὧν φὴς εἶναι, χεῖρον μὲν τὴν λέ-
ξιν, ἄμεινον δὲ τὴν διάνοιαν, ἔχου τε οὐδεὶς κωλύει. τῶν δὲ ἡμετέ-
ρων μένω ἀεί, τῶν δὲ πρότερον, ἀείζαι μένου σίτε καὶ μένουσιν ἕως
ἂν ᾖς. καὶ οὐδεὶς μήποτε αὐτὰς ἐκτέμοι χρόνος, οὐδ' ἂν ἥκιστα
ἄρδοις.

Λιβάνιος Βασιλείῳ.

ὄ Υπῶ μοι τῆς λύπης ὑφῆκας, ὥστε μεταξὺ γράφοντα
τρέμειν. ἀλλ' εἰ μὲν ὑφῆκας, τί οὐκ ἐπιστέλλεις ὦ ἄριστε.
εἰ δὲ κατέχει σ' ἔτι, ὁ πάσης λοιπὰς ψυχῆς καὶ τῆς σῆς ἀλλότριον,
πῶς ἄλλοις κηρύττων μέχρι δυσμῶν ἡλίου μὴ χρῆναι φυλάτ-
τειν λύπην, ἐν πολλοῖς ἡλίοις ἐφύλαξας. ἢ τάχα ζημιῶσαί με
προείλου. τιμωρεῖσθαί με βούλει τῆς μελιχρᾶς σου φωνῆς ἀποστε-
ρῶν. μὴ σύ γ' ὦ γενναῖε. ἀλλὰ γενοῦ πρᾶος. καὶ δὸς ἀπολαύειν τῆς
παγχρύσου σου γλώττης.

Βασί-

Βασίλειος Λιβανίῳ.

ὁ Ἰ πρὸς τὸ ῥόδον ἔχοντες ὡς τοὺς φιλοκάλους εἰκὸς, οὐδὲ πρὸς αὐτὰς τὰς ἀκάνθας ὧν τὸ ἄνθος ἐκφύεται δυσχεραίνουσι, καί τινος ἤκουσα τοιοῦτόν τι περὶ αὐτῶν παίζοντος τάχα ἢ καὶ σπουδάζοντος. ὅτι καθάπερ ἐρωτικά τινα κνίσματα τοῖς ἐρασταῖς, τὰς λεπτὰς ἐκείνας ἀκάνθας ἡ φύσις τῷ ἄνθει προσέφυσε· πρὸς μείζονα πόθον τοῖς ἀπλήκτοις κέντροις τοὺς δρεπομένους ἐρεθίζουσα. τί μοι δὴ βούλεται τοῖς γράμμασι τὸ ῥόδον ἐπεισαγόμενον. πάντως οὐδέν σε χρὴ διδαχθῆναι τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένον τῆς σῆς. ἣ τὸ μὲν ἄνθος εἶχε τοῦ ῥόδου ὅλον ἡμῖν τὸ ἔαρ τῆς εὐγλωττίας διαπετάσασα. μέμψεσι δέ τισι καὶ ἐγκλήμασι καθ' ἡμῶν διηκάνθωτο. ἀλλ' ἐμοὶ τὸ τῶν σῶν λόγων καθ' ἡδονήν ἐστι καὶ ἡ ἄκανθα πρὸς μείζονα πόθον τῆς φιλίας ἐκκαίουσα.

Λιβάνιος Βασιλείῳ.

ἐ Ἰ ταῦτα γλώττης ἀργοτέρας, τίς ἂν εἴης αὐτὴν ἀκονῶν. σοῦ μὲν γὰρ ἐν τῷ στόματι λόγων οἰκοῦσι πηγαὶ κρείσσους ναμάτων ὑπερροῆς· ἡμῖν δὲ εἰ μὴ καθ' ἡμέραν ἀρδοίμεθα, λείπεται τὸ σιγᾶν.

Βασίλειος Λιβανίῳ.

τ Ὸ μὴ συνεχῶς με γράφειν πρὸς τὴν σὴν παίδευσιν, πείθουσι τό, τε δέος καὶ ἡ ἀμαθία. τὸ δέ σε καρτερικώτατα σιωπᾶν, τί τῆς μέμψεως ἐξαιρήσεται. εἰ δέ τις λογίσαιτο τὸ καὶ ἐν λόγοις σε βιοῦντα ὀκνεῖν ἐπιστέλλειν, καταψηφιεῖ τοσαύτην λήθην τὴν πρὸς ἡμᾶς. ᾧ γὰρ τὸ λέγειν πρόχειρον, καὶ τὸ ἐπιστέλλειν οὐκ ἀνέτοιμον. ὁ δὲ ταῦτα κεκτημένος εἶτα σιγῶν, εὔδηλον ὡς ὑπεροψίᾳ ἢ λήθῃ τοῦτο ποιεῖ. ἐγὼ δέ σου τὴν σιωπὴν ἀμείψομαι προσρήσει. χαῖρε τοίνυν τιμιώτατε καὶ γράφε εἰ βούλοιο. καὶ μὴ γράφε εἰ τοῦτό σοι προσφιλές.

μ Ἄλλου ὅτι μὴ πάλαι σοι γραφὴν ἠρξάμην οἶμαί σοι δεῖν ἀπολογίας, ἢ νῦν παραιτήσεως, ὅτε τοῦτο ποιεῖν ἠρξάμην. ἐγὼ δ' ἐκεῖνος ὁ προσθέων ὁπότε φανείης, καὶ ὡς ἥδιστα ὑπέχων τὰ ὦτα τῷ ῥεύματι τῆς γλώττης, καὶ λέγοντος εὐφραινόμενος, καὶ μόλις ἀπαλλαττόμενος, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους λέγων, ὡς οὗτος ἀνὴρ τοσούτῳ καλλίων τῶν Ἀχελώου θυγατέρων, ὅσῳ θέλγει μὲν ἢ περὶ ἐκείνας. βλάπτει δ' οὐχ ὥσπερ ἐκεῖναι. καὶ μικρόν γε τὸ μὴ βλάπτειν. ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα μελητικέρδος τῷ δεξαμένῳ. τὸν οὖν οὕτως ἔχοντα με γνώμης, νομίζοντα δὲ καὶ ὠφελεῖσθαι, λέγειν δὲ δοκοῦντα μὴ τολμᾶν ἐπιστέλλειν, ἐσχάτης ἀργίας. καίτοι τοῦτ' ἦν ἅμα ζημιοῦντος αὑτόν. δῆλον γὰρ ὡς ἀμείψῃ μου τὴν ἐπιστολὴν τὴν μικρὰν καὶ φαύλην καλῇ τε καὶ μεγάλῃ. καὶ φυλάξῃ δήπου μή με καὶ δεύτερον ἀδικῇς. οἶμαι δὲ πολλοὺς βοήσεσθαι πρὸς τὸ ῥῆμα καὶ ἀπιστήσεσθαι πρὸς τὰ πράγματα κεκρατότας. βασιλεὺς ἠδίκηκέ τι καὶ σμικρόν; οὐκοῦν ὁ Αἰακὸς καὶ Μίνως. καὶ ὁ τούτου δὲ ἀδελφός. ἐγὼ δέ σε τῇ μὲν ἄλλῃ νενικηκέναι συγχωρῶ. τίς δὲ ἰδὼν τέ σε καὶ οὐ φθονεῖ. ἓν δέ τι σοι ἡμαρτῆσθαι πρὸς ἡμᾶς. καί σε τοῦτ' ἀναμνήσω, πεῖθε τοὺς ἀγανακτοῦντας μὴ βοᾶν. οὐδείς σοι προσελθὼν καὶ δοῦναι χάριν ἐπαγγείλας ἣν δοῦναι ῥᾷστον, ἀτυχὴς ἀπῆλθεν. εἰμὶ τοίνυν τῶν χάριν αἰτησάντων μὲν, οὐ λαβόντων δέ. τί οὖν ἦν τοῦτο. πολλάκις ἐνστρατηγοῦσαι συντεινόμενος, ἠβουλήθην διὰ τῆς σῆς σοφίας εἰς τὸ βάθος τῆς ὁμήρου μανίας εἰσελθεῖν. εἰ δὲ τὸ πᾶν οὐ δυνατόν, σὺ δὲ ἀλλ' εἰς μέρος ἡμᾶς εἰσάγαγε τοῦ κλήρου. μέρους δὲ ἐπεθύμουν, ἐν ᾧ τῶν ἑλλήνων κακῶς πεπραγότων ὃν ὕβρισεν Ἀγαμέμνων ἐθεράπευε δώροις. ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, ἐσίγας. ἀρνεῖσθαι μὲν οὐκ ἔχων ὡς

οὐκ ἂν δύναιο βουληθείς· δωρήσασθαι δὲ οὐκ ἐθέλων· φράσον καὶ τοῖς ἀγανακτοῦσιν ὅτι σε ἔφην ἀδικεῖν, ἠδικῆσθαι δοκῶ.

Λιβάνιος. Βασιλείῳ.

ε Εἰ μέν τι περὶ τοὺς λόγους τοῖς νέοις οἷς ἔπεμψας προσεθήκαμεν, αὐτὸς κρινεῖς. ἐλπίζω δὲ αὐτὸ κἂν μικρὸν ᾖ, μεγάλου λήψεσθαι δόξαν, διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν. ὃ δὲ πρὸ τῶν λόγων ἐπαινεῖς τὴν σωφροσύνην, καὶ τὸ μὴ παραδοῦναι τὰς ψυχὰς ταῖς οὐ καλαῖς ἡδοναῖς, πάνυ τούτου πεποίηνται πρόνοιαν· καὶ διήγαγον ὡς εἰκὸς ἦν τοῦ πέμψαντος μεμνημένοι. ἔχου δὴ τὰ σεαυτοῦ· καὶ ἐπαίνει τοὺς ἔτι κἀμὲ τῷ τρόπῳ κεκοσμηκότας· παρακαλεῖν δέ σε πρὸς τὸ βοηθεῖν, ὅμοιον ἦν, ὥσπερ πατέρα τοῖς παισὶ παρακαλεῖν βοηθεῖν.

Λιβάνιος Βασιλείῳ.

ω Ὡς μὲν ἐπίσκοπος πρᾶγμα δυσχερήπιστον. σὺ δὲ ὅσῳ τοὺς ἄλλους παρελήλυθας λιτότητι, τοσούτῳ καὶ φόβον μοι παρέχεις, μήπως ἔξαρνος ᾖς πρὸς τὴν αἴτησιν. κἀπειδὴ στρωτήρων δέομαι, κάμακας δ' ἂν ἢ χάρακας ἄλλος εἶπε σοφιστής, οὐ χρῄζων, ἀλλὰ τοῖς ῥηματίοις ἐγκαλλωπιζόμενος, ἢ τῆς χρείας γινόμενος· ἐγὼ δὲ εἰ μὴ σὺ παράσχοιο, ὕπαιθρος διαχειμάσω.

Βασίλειος Λιβανίῳ.

ε Εἰ τὸ κερδαίνειν τοῦτο γριπίζειν λέγεται, καὶ ταύτην ἔχει τὴν σημασίαν ἡ λέξις, ἣν ἐκ τῶν Πλάτωνος ἀδύτων, ἡ σοφιστικὴ σου ἡμῖν προσεχειρίσατο, σκόπησον ὦ θαυμάσιε, τίς μᾶλλόν ἐστι δυσχερήπιστος· ἡμεῖς οἱ οὕτω δι' ἐπιστολιμαίας δυνάμεως ἀποχαρακούμενοι, ἢ τὸ τῶν σοφιστῶν γένος, οἷς τέχνη τὸ τελωνεῖν τοὺς λόγους ἐστί. τίς τῶν ἐπισκόπων τοὺς λόγους ἐφοροθέτησε.

τίς τοὺς μαθητευομένους μισθοφόρους κατέστησεν. ὑμεῖς οἱ προστιθέντες τοὺς λόγους ὤνια, ὥσπερ οἱ τοῦ μέλιτος ἑψηταὶ τὰ μελίπηκτα. ὁρᾷς ὡς καὶ τὸν γέροντα ὑποσκιρτᾶν παρεκίνησας. ἐγὼ δέ σοι τῷ ταῖς μελέταις ἐμπομπεύοντι, ἰσαρίθμους τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀγωνιζομένοις στρατιώταις, στρωτῆρας χρησθῆναι προσέταξα. ἅπαντας εὐμήκεις κατὰ τὸν σὸν Ὅμηρον δολιχοσκίους οὓς ὁ ἱερὸς Εὐστάθιος ἀποκαταστήσειν κατεπηγγείλατο.

Λιβάνιος. Βασιλείῳ.

ὁ Υπνώσῃ Βασίλειε τὸν ἱερὸν τοῦτον τῶν μουσῶν σηκὸν, μεστὸν ποιῶν Καππαδοκῶν. καὶ ταῦτα ἀποζόντων κριθῆς τε χιόνων καὶ τῶν ἐκεῖθεν καλῶν; μικροῦ δέ με καὶ Καππαδόκην ἔθηκαν ἀεί μοι τὸ προσκυνῶ σε προσᾴδοντες. δεῖ δὲ ὅμως ἀνέχεσθαι Βασιλείου κελεύοντος. ἴσθι τοίνυν ὡς τὰ μὲν χώρας τοὺς τρόπους ἐξακριβάζων, τὴν δὲ εὐγλύφαν καὶ τὸ ἐμμελὲς τῆς ἐμῆς καλλιόπης, μεταμείψω τοὺς ἄνδρας· ἵν᾽ ὀφθεῖεν ὑμῖν ἀντὶ φαττῶν περιστεραί.

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

λ Ελυταί σοι τὸ εὔθυμον. τοῦτο γὰρ ἔξω τῆς ἐπιστολῆς τὸ προοίμιον. σὺ δὲ σκῶπτε καὶ διάσυρε τὰ ἡμέτερα, εἴτε γελῶν εἴτε σπουδάζων. τί δὲ χιόνος ἢ κριθῆς ἐμνημόνευσας παρὸν ἐντρυφᾶν ἡμῶν τοῖς σκώμμασιν. ἐγὼ γ᾽ ὦ Λιβάνιε ἵνα σοι τὸ πλατὺν κινήσω τὸν γέλωτα, ὑπὸ παραπετάσματι καλυπτόμενος χιόνος, τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψα. ἣν δεξαμένῃ ψαύων χερσὶ, γνώσῃ ὡς κρυερά τι; αὕτη τε τὸν πέμψαντα χαρακτηρίζει ἐμφωλεύοντα

καὶ

καὶ μὴ δυνάμενον ἔξω τῶν δωματίων προκύπτειν. τάφους γὰρ τοὺς οἴκους κεκτήμεθα μέχρις ἐπιλάβοι τὸ ἔαρ. καὶ νεκροὺς ἡμᾶς ὄντας πρὸς ζωὴν ἐπανάξει πάλιν, τὸ εἶναι ὡς τοῖς φυτοῖς χαριζόμενον.

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

π Ολλοὶ περιτυχόντες ἡμῖν τῶν αὐτόθι, ἐθαύμασαν σου τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀρετήν. ἔλεγον γὰρ ἐπίδειξίν τινα γεγενῆσθαι λαμπρὰν ἄγαν. καὶ ἀγῶνα ὡς ἔφασκον μέγιστον, ὡς πάντας μὲν συνδραμεῖν, καὶ μηδένα ἕτερον ἐν τῇ πόλει φανῆναι, ἢ μόνον Λιβάνιον ἀγωνιζόμενον. καὶ πᾶσαν ἡλικίαν ἀκροωμένην. οὐ γὰρ ἠξίου τις ἔξω τῶν ἀγώνων γενέσθαι οὐκ ἀξιώματος ὄγκῳ συνών. οὐ στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐμπρέπων. οὐ βαναύσοις τέχναις σχολάζων. ἤδη δὲ καὶ γυναῖκες περιεῖναι κατηπείγοντο τοῖς ἀγῶσι. τίς δὲ ὁ ἀγών; τίς δὲ ὁ λόγος ὁ τὴν πάνδημον συναγείρας πανήγυριν. καὶ δῆμοι ἤγγειλαν δύσκολον τρόπον ἀνδρὸς τὸν λόγον ἐνστήσασθαι. ὃν οὕτω θαυμασθέντα μὴ κατόκνει μοι πέμψαι. ἵνα κἀγὼ τῶν λόγων ἐπαινέτης εἴην τῶν σῶν. ὁ γὰρ Λιβάνιον ἐπαινῶν καὶ τῶν ἔργων ἐκτός, τίς ἂν γένωμαι νῦν ὑπόθεσιν ἐπαίνων λαβόμενος.

Λιβάνιος βασιλείῳ.

ἰ Δοὐ πέπομφα τὸν λόγον ἱδρῶτι περιρρεόμενος. πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὶ τοιούτῳ πέμπων τὸν λόγον, ὃς ἱκανός ἐστι τὴν Πλάτωνος σοφίαν καὶ Δημοσθένους δεινότητα δεῖξαι θρυλλουμένας μάτην. τὸ δὲ ἐμὸν τοιοῦτον, οἷον κώνωψ ἐλέφαντι παραβαλλόμενος. ὅθεν πέφρικα καὶ τρέμω τὴν ἡμέραν λογιζόμενος, καθ᾽ ἣν σκέψῃ τοὺς λόγους. μικροῦ δὲ καὶ τῶν φρενῶν ἐκπέπτωκα.

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

α Νέγνων τὸν λόγον σοφώτατε καὶ ὑπερτεθαύμακα. ὦ μοῦσαι καὶ λόγοι καὶ ἀθῆναι, οἷα τοῖς ἐρασταῖς δωρεῖσθε. οἵους κομίζονται τοὺς καρποὺς, οἱ βραχύν τινα χρόνον ὑμῖν συγγινόμενοι. ὦ πηγῆς πολυχεύμονος, οἵους ἔδειξε τοὺς ἀρυομένους. αὐτὸν γὰρ ἐδόκουν ὁρᾶν ἐν τῷ λόγῳ τὸν λάλῳ συνόντα γυναίῳ. ἔμπνουν γὰρ λόγον τῶν χρόνων λιβάνιος ἔγραψεν, ὃς μόνος τοῖς λόγοις ψυχὴν ἐχαρίσατο.

Λιβάνιος. Βασιλείῳ.

υ Υ ἔγνων εἶναι ὃ λέγομαι. βασιλείου γάρ με ἐπαινέσαντος, κατὰ πάντων ἔχω τὰ νικητήρια. καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον δεξαμένῳ τὴν σὴν ἔξεστι βαδίζειν μετὰ σοβαροῦ τοῦ βαδίσματος οἷά τις ἀλαζὼν τοὺς πάντας περιφρονῶν. ἐπεὶ οὖν καὶ σοὶ κατὰ μέθης λόγος πεπόνηται, βουλόμεθα τούτῳ περιτυχεῖν. ἀλλὰ κομψὸν μέν τι λέγειν οὐκ ἐθέλω. ὁ δὲ λόγος ὀφθεὶς, διδάξει με τὴν τοῦ λόγου τέχνην.

Λιβάνιος. βασιλείῳ.

α Ρα βασιλεῦ μὴ τὰς ἀθήνας οἰκεῖς. καὶ λέληθας σεαυτόν. οὐ γὰρ τῶν καισαρέων οἱ παῖδες ταῦτα ἀκούειν ἠδύναντο. ἡ γλῶττα γάρ μοι τούτων ἐθὰς οὐκ ἦν. ἀλλ᾽ ὥσπερ εἴ τινα κρημνὸν διοδεύοντος πληγείσης τῇ τῶν ὀνομάτων καινοτομίᾳ, ἐμοί τε τῷ πατρὶ ἔλεγε, πάτερ οὐκ ἐδίδαξας. ὅμηρος οὗτος ἀνήρ. ἀλλὰ πλάτων. ἀλλ᾽ ἀριστοτέλης. ἀλλὰ σουσαρίων ὁ τὰ πάντα ὠσάμενος. καὶ ταῦτα μὲν ἡ γλῶττα. σὲ δὲ εἴη βασιλεῦ τοιαῦτα ἡμᾶς ἐπαινεῖν.

Βασίλειος. λιβανίῳ.

δ Εχομένοις μὲν ἡμῖν ἃ γράφεις χαρά. ἀπαιτουμένοις δὲ πρὸς ἃ γράφεις ἀντεπιστέλλειν, ἀγών. τί γὰρ ἂν εἴποι μὲν

πρὸς οὕτως ἀττικίζουσαν γλῶτταν· πλὴν ὅτι ἁλιέων εἰμὶ μαθητής, ὁμολογῶ καὶ φιλῶ.

Βασίλειος. Ἀνδρονίκῳ Ἡγεμόνι.

ε Ι μὲν οὕτως εἶχον σώματος, ὥστε ῥᾳδίως ὑπομένειν ὁδοιπορίας δύνασθαι, καὶ τὰ τοῦ χειμῶνος δυσχερῆ φέρειν, οὐκ ἂν ἐπέστελλον· ἀλλ᾽ αὐτὸς πρὸς τὴν σὴν μεγαλοψυχίαν ἐβάδιζον· δυεῖν ἕνεκεν. τοῦ τε παλαιᾶς ὑποσχέσεως ἐκτῖσαι χρέος. οἶδα γὰρ ὁμολογήσας παρέσεσθαι τῇ σεβαστείᾳ καὶ ἀπολαύσειν σου τῆς τελειότητος· ὅπερ ἐποίησα μὲν, διήμαρτον δὲ τῆς συντυχίας, μικρὸν κατόπιν τῆς σῆς καλοκαγαθίας παραγενόμενος· ἑτέρου δὲ τοῦ τὴν πρεσβείαν δι᾽ ἐμαυτοῦ πληρῶσαι, ἣν ὑποστῆναι τέως ἀπώκνουν· μικρότερον ἐμαυτὸν κρίνων ἢ ὥστε τοιαύτης τυγχάνειν χάριτος. καὶ ἅμα λογιζόμενος ὅτι οὔτε ἄρχοντα οὔτε ἰδιώτην ὑπὲρ οὐδενὸς αὐτὸς λέγων διὰ γραμμάτων πείσειεν οὕτως, ὡς αὐτὸς παρών· καὶ τὰ μὲν ἀπολυόμενος τῶν ἐγκλημάτων, τὰ δὲ ἱκετεύων· τοῖς δὲ συγγνώμην παραιτούμενος ἔχειν· ὧν οὐδὲν ἂν ῥᾳδίως δι᾽ ἐπιστολῆς γένοιτο· πᾶσιν οὖν τούτοις ἀντιθεὶς σὲ τὴν θείαν κεφαλὴν, καὶ ὅτι ἐξαρκέσει τὴν γνώμην ἐνδείξασθαί σοι, ἣν περὶ τοῦ πράγματος ἔχομεν, τὰ δὲ λοιπὰ προσθήσεις παρὰ σεαυτοῦ, πρὸς τὴν ἐγχείρησιν οὐκ ἀπώκνησα. ἀλλ᾽ ὁρᾷς ὅπως κύκλῳ περίειμι ὀκνῶν καὶ ἀναδυόμενος τὴν αἰτίαν ἐκφαίνειν ὑπὲρ ἧς ποιοῦμαι τοὺς λόγους. Δομετιανὸς οὗτος ἐπιτήδειος ἡμῖν ἐστιν ἐκ τῶν γονέων ἄνωθεν· ὥστε ἀδελφοῦ μηδοτιοῦν διαφέρειν· τί γὰρ αὐτῆς μὴ τἀληθῆ λέγοι. εἶτα τὴν αἰτίαν μαθόντες ἀφ᾽ ἧς ταῦτα πέπονθεν, ἄξιον εἶναι τοῦ παθεῖν οὕτως ἔφαμεν. μηδὲ γὰρ ἔστω μηδεὶς, ὃς μικρὸν ἢ μεῖζον εἰς τὴν σὴν ἀρετὴν ἁμαρτήσας, τὴν τιμωρίαν ἐκφύγοι. ἀλλ᾽ ὁρῶντες τοῦτον περι

δεῶς καὶ ἀδόξως ζῶντας, ἐπὶ τῇ σῇ ψήφῳ πεποιημένην αὐτοῦ τὴν
σωτηρίαν, ἀρκοῦσαν αὐτὸν ἔχειν τὴν δίκην ἐκεῖνα μέν. μεγαλό-
ψυχόν τε ὁμοῦ καὶ φιλάνθρωπον διανοηθῆναί σε περὶ αὐτοῦ ἱκετεύο-
μεν. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ἀντιτείνοντας ὑπὸ χεῖρα λαμβάνειν, ἀνδρείου
τε καὶ ἄρχοντος ὡς ἀληθῶς. τὸ δὲ τοῖς ὑποπεπτωκόσι χρηστὸν εἶναι
καὶ πρᾶον, μεγαλοφροσύνῃ πάντων καὶ ἡμερότητι διαφέροντος. ὥσ-
τε ὑπάρξει σοι βουληθέντι ἐν τῷ αὐτῷ τήν τε πρὸς τὸ ἀμύνασθαι καὶ
τὴν ἐπὶ τὸ σώζειν, ὡς ἂν ἐθέλῃς, ἐπιδείξασθαι μεγαλοψυχίαν. τοῦ-
το μέτρον ἀρκοῦν δομετιανῷ τῆς κολάσεως, τῶν προσδοκωμέ-
νων ὁ φόβος. καὶ ὧν ἄξιον οἶδεν ἑαυτὸν παθεῖν ὄντα, τούτοις μη-
δὲν εἰς τιμωρίαν προσθεῖναι αὐτῷ ἱκετεύομεν. καὶ γὰρ ἐκεῖνο
σκόπει, ὅτι κύριοι μὲν τῶν ἠδικηκότων, πολλοὶ τῶν πρότερον ἤδη
γεγόνασιν. ὧν οὐδεὶς πρὸς τοὺς ὕστερον διεπέμφθη λόγους. ἀφῆ-
καν δὲ τὴν ὀργήν, οἱ φιλοσοφίᾳ τοὺς πολλοὺς ὑπεράραντες. ὧν
ἀθάνατος ἡ μνήμη τῷ χρόνῳ παντὶ παραδέδοται. προσκείσθω
δὴ καὶ τοῦτο τοῖς περὶ σοῦ διηγήμασι. δὸς ἡμῖν τοῖς ὑμνεῖν προαι-
ρουμένοις τὰ σά, τὰς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ᾀδομένας φιλανθρω-
πίας ὑπερβαλέσθαι. οὕτω καὶ κροῖσος τῷ παιδοφόνῳ τὴν ὀρ-
γὴν ἀφεῖναι λέγεται, ἑαυτὸν παραδόντι εἰς τιμωρίαν. καὶ κῦρος
ὁ μέγας αὐτῷ τούτῳ τῷ κροίσῳ φίλος γενέσθαι μετὰ τὴν νί-
κην. τούτοις σε συναριθμήσομεν. καὶ ὅση δύναμις ἡμετέρα, ταῦ-
τα ἀναγορεύσομεν, εἴπερ μὴ μικροί τινες εἶναι παντάπασιν ἀν-
δρὸς τοσούτου κήρυκες νομισθείημεν. ἐκεῖνο δὲ ἐπὶ πᾶσιν εἰ-
πεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι τοὺς ὁπουοῦν ἀδικοῦντας, οὐχ ὑπὲρ τῶν ἤδη γε-
γενημένων κολάζομεν. τίς γὰρ ἂν γένοιτο μηχανὴ μὴ γεγενῆσθαι τὰ
πεπραγμένα. ἀλλ' ὅπως ἂν ἢ αὐτοὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀμείνους γένοιντο,

ἢ τοῖς

ἢ ἑτέροις, ὑπῆρξεν τοῦ σωφρονεῖν παράδειγμα. τούτων τὸ ἴσον οὐ
θᾶττερον ἐνδεῖν αὐτοῖς ἐν τῷ παρόντι φήσειεν. αὐτός τε γὰρ καὶ με-
τὰ τὸν θάνατον, τούτων μεμνήσεται. τούς τε λοιποὺς πεπύσθαι
τῶν δὲ πρὸς τοῦτον ἀφορῶντας οἴομαι. ὥστε οὔτ' ἂν προσθῶμεν
τῇ τιμωρίᾳ τὴν ὀργὴν ἡμῶν ἀποπεπλανῆσθαι δόξομεν. ὃ πολλοῦ
δεῖν τοῦ σοῦ ἀληθὲς εἶναι φαίην ἂν ἔγωγε. καὶ οὐδὲν αὐτὸ ὑπὸ τῶν
λόγων προήχθην εἰπεῖν, εἰ μὴ μείζονα τῷ διδόντι τὴν χάριν ἐνόρων
ἢ τοῖς λαμβάνουσιν. οὐδὲ γὰρ ὀλίγοις ἔσται καταφανὴς ἡ με-
γαλοψυχία τοῦ τρόπου. καππαδόκαι γὰρ ἅπαντες ἀποσκο-
ποῦσι τὸ μέλλον. οἷς δόξαιμι ἂν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν τῶν
προσόντων σοι καὶ ταύτην ἀπαριθμήσασθαι. ὀκνῶ δὲ τοῦ γρα-
φειν παύσασθαι. ἡγούμενός μοι ζημίαν οἴσειν τὸ παρεθέν. τι συν-
τεμὼν προσθήσω. ὅτι πολλῶν οὐσῶν ἃς ἔχων ἐξ αὐτοῦ μερῶν αὐ-
τὸν, πασῶν ἡγήσατο προτιμοτέραν εἶναι τὴν παρ' ἡμῶν. οὐκ οἶδ' οὕ-
τως μαθών. εἶναί τινα ἡμῶν λόγον, παρὰ τῇ σῇ τελειότητι. ὅπως
οὖν μήτε αὐτὸς ψευσθῇ τῶν ἐλπίδων, ἃς ἐφ' ἡμῖν εἶχε, καὶ ἡμῖν ὑ-
πάρξῃ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα σεμνολογεῖσθαι, παρακέκλησο δὲ ἀπο-
τα ἀνυπέρβλητε, ἐπινεῦσαι πρὸς τὴν αἴτησιν. πάντως γὰρ οὐδενὸς
χεῖρον τῶν πώποτε φιλοσοφησάντων, ἐπίσκεψαι τὰ ἀνθρώπι-
να. καὶ οἶδας ὡς καλὸς θησαυρὸς πᾶσι τοῖς δεομένοις ὑπουργεῖν
προαποκείμενος.

Βασίλειος Εὐσταθίῳ φιλοσόφῳ.

α Πεφρικότα με ἤδη πρὸς τὰς παρὰ σοὶ λεγομένης τύ-
χης ἐπηρείας, παρ' ἧς ἀεί τι πρὸς τὸ μὴ συγγενέσθαι σοι ἐμ-
πόδιον ἐγένετο, θαυμαστῶς πως ἀνεκαλέσω καὶ παρεμυθήσω

τοῖς γράμμασι, καὶ γάρ πως ἤδη καὶ κατ' ἐμαυτὸν ἔστρεφον, μήποτε ἀληθές ἐστι τὸ παρὰ τῶν πολλῶν θρυλλούμενον. ὅτι ἀνάγκη τίς ἐστι καὶ εἱμαρμένη ἣ καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ μείζω τῶν ἡμετέρων ἄγουσα. αὐτοὶ δὲ οὐδενός ἐσμεν οἱ ἄνθρωποι κύριοι. ἢ εἰ μὴ τοῦτο, τύχη τίς πάντως τὸν ἀνθρώπινον ἐλαύνει βίον. καὶ τούτων πολλὴν συνείδομεν ἐξ ἑτέρων λογισμῶν, ἐπειδὰν τὰς αἰτίας, ὑφ' ὧν εἰς αὐτοὺς προήχθην, μάθῃς. ἐγὼ κατέλαβον τὰς ἀθήνας κατὰ φήμην τῆς φιλοσοφίας, ὑπεριδὼν τῶν ἐκεῖ. παρέδραμον δὲ τὴν ἐφ' ἑλλησπόντῳ πόλιν ὡς οὐδεὶς ὀδυσσεὺς σειρήνων μέλη. καὶ τὴν ἀσίαν ἐθαύμασα μέν, πρὸς δὲ τὴν μητρόπολιν τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν ἠπειγόμην. ἐπειδὴ δὲ κατέλαβον τὴν πατρίδα, καὶ σε ἐν αὐτῇ τὸ μέγα ὄφελος ζητήσας οὐχ εὗρον, ἐντεῦθέν μοι λοιπὸν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἀφορμαὶ τῶν ἀδοκήτων ὑπεγόνασι κωλυμάτων. ἢ γὰρ ἀσθενεῖν πάντως ἔδει καὶ διὰ τοῦτο ἀπολείπεσθαι, ἢ ἐπὶ τὴν ἑῴαν βαδίζοντι συναπαίρειν μὴ δύνασθαι. ὅτε δέ ποτε μυρίοις πόνοις τὴν συρίαν καταλαβόντα, οὐκ ἔχειν συνεῖναι τῷ φιλοσόφῳ πρὸς αἰγυπτίους ἀπάραντι. πάλιν οὖν ἔδει αἴγυπτον δὴ εἶναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε. καὶ οὐδ' ἐνταῦθα τὸ σπουδαζόμενον ἔχειν. ἀλλ' οὕτω δύσερως ἦν, ὥστε ἢ τὴν ἐπὶ πέρσας βαδίζειν ἔδει καὶ συμπροϊέναι εἰς ὅ,τι μήκιστον τῶν βαρβάρων. ἦλθες γὰρ κἀκεῖσε. τοσαύτη τίς ἦν φιλονεικία τοῦ δαίμονος, ἢ αὐτοῦ καθῆσθαι ἢ ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου, ὅπερ οὖν καὶ συνέβη. δοκῶ γάρ μοι εἶναι ὥσπερ τι θρέμμα θαλλῷ προδεικνυμένῳ ἑπόμενος ἀπηγόρευσα, ἐπεὶ κἂν αὖ με καὶ ὑστάτης τῆς ἰνδικῆς ἐλθεῖν ἀγόμενον. καὶ εἴ τι ἔσχατον τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης χωρίον, καὶ τούτῳ ἐπιπλανηθῆναι. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν. ἀλλὰ τὸ τελευταῖον νῦν ἐπὶ τῆς αὐτῆς χώρας διά-

γοντι συνεχῶς ἔτη διεγένετο, μακραῖς ἀρρωστίαις διερχομένῳ. εἰ δὲ εἰ μὴ τὸ λοιπὸν μετριώτεραι γένοιντο, οὐδὲ κατὰ τὸν χειμῶνα τῇ λογιότητί σου συνεσόμεθα. ταῦτα οὐχ εἱμαρμένης ἔργα φὺς ἂν αὐτὸς εἴποις; ταῦτα οὐκ ἀνάγκης. ταῦτα οὐχὶ μικροῦ δεῖν καὶ τοὺς τῶν κρητῶν τοῦ ταντάλου μύθους ὑπερεβάλλετο; ἀλλ' ὅπερ ἔφην ῥᾷον γέγονε τοῖς γράμμασι καὶ οὐκ ἔτι τοῦ τῆς αὐτῆς εἰμὶ γνώμης. φημὶ δὲ χρῆναι, διδόντι μὲν τὰ ἀγαθὰ, τῷ θεῷ χάριν εἰδέναι. ταμιευομένῳ δὲ μὴ δυσχεραίνειν. καὶ δὴ οὖν καὶ ἡμῖν εἰ μὲν παράσχοιτο συνεῖναί σοι, ταῦτα ἐστατεόμου καὶ ἥδιστα ἡγησόμεθα. εἰ δὲ ἀναβάλλοιτο, πρᾴως οἴσομεν τὴν ζημίαν. ἄμεινον γάρ που πάντως ἢ ὡς ἂν ἡμεῖς προελοίμεθα, διοικεῖ τὰ ἡμέτερα.

Ἰουλιανῷ.

π Ὡς σοι τὸ ἐν τῷ μέσῳ τούτου χρόνου τὸ σῶμα ἔσχεν. εἶτα καθαρῶς ἀπέλαβες τῆς χειρὸς τὴν ἐνέργειαν. πῶς δὲ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου πράγματα. εἰ κατὰ γνώμην χωρεῖ σοι, ὥσπερ εὐχόμεθα καὶ ὡς ἔστιν ὀφειλόμενον τῇ σῇ προαιρέσει. καὶ γὰρ οἷς μὲν εὔκολος πρὸς μεταβολὴν ἡ διάνοια, τούτοις οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ τὸν βίον εἶναι μὴ τεταγμένον. οἷς δὲ πέπηγεν ἡ γνώμη καὶ ἀεὶ ἑστῶσα καὶ ἡ αὐτή, τούτοις ἀκόλουθον συμφώνως τῇ προαιρέσει τὴν ζωὴν διεξάγειν. τῷ ὄντι γὰρ κυβερνήτῃ μὲν, οὐκ ἐφεῖται γαλήνην ποιεῖν ὅτε βούλεται. ἡμῖν δὲ ἀκύμονα ἑαυτοῖς καθιστᾶν τὸν βίον καὶ πάνυ ῥᾴδιον, ἐὰν τοὺς ἔνδοθεν ἐκ τῶν παθῶν ἐπανισταμένους ἡμῖν θορύβους κατασιγάσωμεν. τῶν δὲ ἔξωθεν προσπιπτόντων ὑψηλοτέραν τὴν γνώμην καταστησώμεθα. καὶ γὰρ οὔτε ζημίαι, οὔτε ἀρρωστίαι, οὔτε αἱ λοιπαὶ δυσχέρειαι τοῦ βίου, ἅψον

ται τοῦ σπουδαίου, ἕως ἂν ἔχῃ τὴν διάνοιαν τῷ θεῷ συμπορευομένην. καὶ τὸ μέλλον ἀποσκοποῦσαν. καὶ τὴν χαμόθεν ἐγειρομένην ζάλης κούφως καὶ εὐσταλῶς ὑπεραίρουσαν. ἐπεὶ οἵγε σφοδρῶς ταῖς τοῦ βίου μερίμναις κατειλημμένοι, οἷον ὄρνιθες πολύσαρκοι εἰκῇ τὸ πτερὸν ἔχοντες, κατασύρονται μετὰ τῶν βοσκημάτων. σὲ δὲ τοσοῦτον ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἰδεῖν ἐπετράπημεν, ὅσον οἱ ἐν πελάγει ἀλλήλους παραμειβόμενοι. πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐξ ὄνυχος ἔστιν ὅλον γνωρίσαι τὸν λέοντα, ἐκ βραχείας τῆς πείρας ἡγούμεθά σε ἱκανῶς ἐγνωκέναι. ὅθεν καὶ μέγα ποιούμεθα τὸ ἐν λόγῳ σε τινὶ τὰ καθ' ἡμῶν τίθεσθαι. καὶ μὴ ἀπεῖναί σου τῆς διανοίας. ἀλλὰ διηνεκῶς σοι συνεῖναι διὰ τῆς μνήμης. δεῖγμα δὲ μνήμης τὸ γράφειν. ὅπερ ὅσῳ ἂν συνεχέστερον ποιῇς, τοσούτῳ πλέον ἡμῖν χαριῇ.

Εὐσταθίῳ ἰατρῷ.

Εἴ τι ὄφελος ἡμετέρων γραμμάτων, μηδένα χρόνον διαλίπῃς ἐπιστέλλων ἡμῖν, καὶ διεγείρων ἡμᾶς πρὸς τὸ γράφειν. αὐτοὶ μὲν γὰρ προδήλως ἡδίους γινόμεθα, ἐντυγχάνοντες ἐπιστολαῖς συνετῶν ἀνδρῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον. εἰ δὲ καὶ αὐτοί τι ἄξιον σπουδῆς εὑρήσετε παρ' ἡμῖν, ὑμέτερον εἰδέναι τῶν ἐντυγχανόντων. εἰ μὲν οὖν μὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀσχολιῶν ἀπηγόμεθα, οὐκ ἂν τῆς ἐκ τοῦ γράφειν συνεχῶς εὐφροσύνης ἀπειχόμεθα. ὑμεῖς δὲ οἷς ἐλάττους αἱ φροντίδες, ὁσάκις ἂν οἷόν τε ᾖ, καταχηλεῖτε ἡμᾶς τοῖς γράμμασι. καὶ γὰρ τὰ φρέατα φασὶν ἀντλούμενα, βελτίω γίνεσθαι. ἐοίκασι δέ σου αἱ ἐξ ἰατρικῆς παραινέσεις εἰς πάρεργον χωρεῖν οὐχ ἡμῶν ἐπαιόντων τὸν σίδηρον. ἀλλ' ἑαυτοῖς ἐκπίπτοντες τῶν ἀπο

ζημιούμενον. ὁ μὲν οὖν τοῦ στωϊκοῦ λόγος ἐπειδή φησι μὴ γίνεται τὰ πράγματα ὡς βουλόμεθα, ὡς γίνεται βουλώμεθα. ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συνωμίην τοῖς πράγμασι συγκατατίθεσθαι οὐ καταδέχομαι. τὸ δὲ ἀβουλήτως τινὰς ποιεῖν τι τῶν ἀναγκαίων, οὐκ ἀποδοκιμάζω. οὔτε γὰρ ὑμῖν τοῖς ἰατροῖς τὸ καίειν τὸν ἄρρωστον, ἢ ἄλλως ποιεῖν ἀλγεῖν, βουλητόν. ἀλλ' οὖν καταδέχεσθε πολλάκις τῇ δυσχερείᾳ τοῦ πάθους ἑπόμενοι. οὔτε οἱ πλέοντες ἑκουσίως ἐκβάλλουσι τὰ ἀγώγιμα. ἀλλ' ὥστε διαφυγεῖν τὰ ναυάγια, ὑφίστανται τὴν ἐκβολήν. τὸν ἐν πενίᾳ βίον, τοῦ ἀποθανεῖν προτιμῶντες. ὥστε καὶ ὑμᾶς οἴου ἀλγεινῶς μὲν καὶ μετὰ μυρίων ὀδυρμῶν φέρειν τὸν χωρισμὸν τῶν ἀφισταμένων. φέρειν δ' οὖν ὅμως, ἐπειδὴ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίδος, οὐδὲν τοῖς ἀληθείας ἐρασταῖς προτιμότερον.

Βασίλειος Διοδώρῳ περὶ τοῦ πῶς χρὴ συντάσσειν τὰς βίβλους.

ε Νέτυχον τοῖς ἀποσταλεῖσι βιβλίοις παρὰ τῆς τιμιότητός σου. καὶ τῷ μὲν δευτέρῳ ὑπερήσθην οὐ διὰ τὴν βραχύτητα μόνον ὡς εἰκὸς ἦν τὸν ἀργῶς πρὸς πάντα καὶ ἀσθενῶς λοιπὸν διακείμενον, ἀλλ' ὅτι πυκνόν τε ἅμα ἐστὶ ταῖς ἐννοίαις καὶ εὐκρινῶς ἐν αὐτῷ ἔχουσιν αἵ τε ἀντιθέσεις τῶν ὑπεναντίων καὶ αἱ πρὸς αὐτὰς ἀπαντήσεις. καὶ τὸ τῆς λέξεως ἁπλοῦν καὶ ἀκατάσκευον, πρέπον ἔδοξέ μοι προθέσει χριστιανοῦ, οὐ πρὸς ἐπίδειξιν μᾶλλον ἢ κοινὴν ὠφέλειαν γράφοντος. τὸ δὲ πρότερον, τὴν μὲν δύναμιν ἔχον τὴν αὐτὴν ἐν τοῖς πράγμασι, λέξει δὲ πολυτελεστέρᾳ καὶ σχήμασι ποικίλοις καὶ διαλογικαῖς χάρισι κεκομψευμένον, πολλοῦ μοι ἐφάνη καὶ χρόνου πρὸς τὸ ἐξελθεῖν, καὶ πόνου διανοίας πρὸς τὸ καὶ συλλέξαι τὰς ἐννοίας καὶ παρακατασχεῖν αὐτὰς τῇ μνή-

μὴ δεόμενον· αἱ γὰρ ἐνθένδε μεταξὺ παρεμβαλλόμεναι διαβολαὶ τῶν ὑπεναντίων, καὶ συστάσεις τῶν ἡμετέρων, εἶτα γλυκύτητι τάς τινας ἐπεισάγειν δοκοῦσι διαλεκτικὰς τῷ συγγράμματι, ἀλλ' οὖν τῶν σχολῶν καὶ διατριβῶν ἐμποιεῖν, διασπῶσι μὲν τὸ συνεχὲς τῆς ἐννοίας. καὶ τοῦ ἐναγωνίου δὲ λόγου τὸν τόνον ὑποχαυνοῦσιν. ἐκεῖνο γὰρ πάντως συνειδέσαν ἡ ἀγχίνοια. ὅτι καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων οἱ τοὺς διαλόγους συγγράψαντες, Ἀριστοτέλης μὲν καὶ Θεόφραστος, οὐδ' αὐτῶν ἥψαντο τῶν πραγμάτων διὰ τὸ συνειδέναι ἑαυτοῖς τῶν Πλατωνικῶν χαρίτων τὴν ἔνδειαν. Πλάτων δὲ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ λόγου, ὁμοῦ μὲν τοῖς δόγμασι μάχεται, ὁμοῦ δὲ καὶ παρακωμῳδεῖ τὰ πρόσωπα. Θρασυμάχου μὲν τὸ θρασὺ καὶ ἰταμὸν διαβάλλων. Ἱππίου δὲ τὸ κοῦφον τῆς διανοίας καὶ χαῦνον. καὶ Πρωταγόρου τὸ ἀλαζονικὸν καὶ ὑπέρογκον. ὅπου δὲ ἀόριστα πρόσωπα ἐπεισάγει τοῖς διαλόγοις, τῆς μὲν εὐκρινείας ἕνεκα τῶν πραγμάτων, κέχρηται τοῖς προσδιαλεγομένοις. οὐδὲν δὲ ἕτερον ἐκ τῶν προσώπων ἐπεισκυκλεῖ ταῖς ὑποθέσεσιν. ὅπερ ἐποίησεν ἐν τοῖς νόμοις. δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς τοὺς οὐ κατὰ φιλοτιμίαν ἐρχομένους ἐπὶ τὸ γράφειν, ἀλλ' ὑποθήκας καταλιμπάνειν ὠφελίμων λόγων τῇ ἀδελφότητι προελομένους, ἐὰν μέντοι πᾶσι προκεκηρυγμένον ἐπ' αὐθαδείᾳ τρόπου πρόσωπον ὑποβαλλώμεθα, χρή τινα καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος παραπλέκειν τῷ λόγῳ. εἴπερ ὅλως ἐπιβάλλει ἡμῖν διαβάλλειν ἀνθρώπους τῶν πραγμάτων ἀφεμένους. ἐὰν δὲ ἀόριστον ᾖ τὸ διαλεγόμενον, αἱ πρὸς τὰ πρόσωπα διατάσεις, τὴν μὲν συνάφειαν διακόπτουσι. πρὸς οὐδὲν δὲ πέρας χρήσιμον ἀπαντῶσι. ταῦτ' εἶπον ἵνα δείξω, ὅτι οὐκ εἰς κόλακος χεῖρας ἀπέστειλά σου τοὺς πόνους. ἀλλ' ἀδελφῷ τῷ γνησιω-

ταῦτα ἐκοινώνησας τῶν καμάτων. ἔστι δὲ οὐ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν γεγραμμένων, ἀλλὰ πρὸς φυλακὴν τῶν μελλόντων. πάντως γὰρ ὁ τοσαύτῃ περὶ τὸ γράφειν ἕξει καὶ σπουδῇ κεχρημένος, οὐκ ἀποκνήσει γράφων· ἐπειδὴ καὶ οἱ τὰς ὑποθέσεις παρέχοντες οὐκ ἀπολήγουσιν. ἡμῖν δὲ ἀρκέσει μὲν ἀναγινώσκειν τὰ ὑμέτερα. τοῦ δὲ δύνασθαι γράφειν, τοσοῦτον ἀποδέομεν, ὅσον μικροῦ δέω λέγειν καὶ τοῦ ὑπαίνειν. ἢ καὶ τοῦ μετρίαν χολὴν ἄγειν ἀπὸ τῶν πραγμάτων. ἀπέστειλα δὲ νῦν διὰ τοῦ ἀναγνώστου τὸ μεῖζον καὶ πρότερον, ἐπελθὼν αὐτὸ ὡς ἐμοὶ δυνατόν. τὸ γὰρ δεύτερον παρακατέσχον, βουλόμενος αὐτὸ μεταγράψαι, καὶ μὴ εὐπορῶν πως τινὸς τῶν εἰς τάχος γραφόντων. μέχρι γὰρ τοσαύτης ἦλθε πενίας τὰ ἐπίφθονα Καππαδοκῶν.

Λεοντίῳ σοφιστῇ.

Χρόνια μὲν ἔσται καὶ τὰ παρ' ἡμῶν γράμματα. οὐ μὴν χρονιώτερα τῶν αὐτόθεν. καὶ ταῦτα πολλῶν καὶ συνεχῶν τῶν ἐπιδημησάντων ἡμῖν ἀπὸ τῆς ὑμετέρας. οἷς εἰ πᾶσιν ἐφεξῆς γράμματα ἐπετίθεις, οὐδὲν ἦν τὸ κωλῦον αὐτῷ σοι δοκεῖν συνεῖναι ἡμᾶς. καὶ οἱονεὶ παρόντας καὶ συνόντας ἀπολαύειν. οὕτω συνεχὲς ἦν τὸ πλῆθος τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀφικνουμένων. ἀλλὰ τί οὐκ ἐπιστέλλεις. καίτοι γε οὐδὲν ἔργον σοφιστοῦ ἢ τὸ γράφειν. μᾶλλον δὲ εἰ καὶ τῆς χειρὸς ἔχεις ἀργῶς, οὐδὲ γράφειν δεήσει. ἄλλος γάρ σοι διακονήσει. γλώττης δὲ χρεία μόνης. ἣ κἂν ἡμῖν μὴ διαλέγηται, ἀλλ' ἑνί γε πάντως τῶν συνόντων λαλήσει. κἂν μηδεὶς παρῇ, ἐφ' ἑαυτῆς διαλέξεται. σιωπήσει δὲ οὐδαμῶς σοφιστική γε οὖσα καὶ ἀττική. οὐ μᾶλλόν γε ἢ αἱ ἀηδόνες, ὅταν τὸ ἔαρ αὐτὰς πρὸς ᾠδὴν ἀναστήσῃ.

ἡμῖν μὲν γὰρ τὸ πικρὸν τῆς ἀσχολίας τοῦτο ἐν ᾧ νῦν ἐσμὲν καὶ παραί-
τησιν ἐνέγκοι τυχὸν πρὸς τὴν ἔνδειαν τῶν γραμμάτων. καὶ τὸ οἱ-
ονεὶ ἐρρυπωμένον λοιπὸν ὑπὸ κατακορεῖ συνηθείᾳ πρὸς ἰδιωτισμὸν,
ὄκνον εἰκότως ἐμποιεῖ, προσφθέγγεσθαι ὑμᾶς τοὺς σοφιστάς. οἳ εἰ μή
τι ἄξιον τῆς ὑμετέρας αὐτῶν σοφίας ἀκούσεσθε, δυσχερανεῖτε καὶ
οὐκ ἀνέξεσθε. σὲ δέ που τὸ ἐναντίον εἰκὸς ὑπὲρ πάσης προφάσεως δη-
μοσιεύειν σαυτοῦ τὴν φωνήν· ὑπὲρ τήδειον ἔνεστιν εἰπεῖν ὧν αὐτὸς οἶδας ἐλ-
λήνων· οἶδα γὰρ ὡς οἶμαι τοὺς ὀνομαστοτάτους τῶν ἐν ὑμῖν. ὥστε
οὐδὲ μία παραίτησις σιωπῶντι. καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον. ἀ-
πέστειλα δέ σοι τὰ πρὸς εὐνόμιον. ἃ εἴτε παιδιὰν χρὴ καλεῖν, εἴτε
μικρῷ παιδιᾶς σπουδαιότερα, αὐτῷ σοι κρίνειν παρίημι. ὡς πρὸς
μὲν τὰ οἰκεῖα σαυτοῦ οὐκ ἔτι οἶμαι χρήζεις. πρὸς δὲ τῶν ἐνδιαστρό-
φων τοὺς ἐντυγχάνοντας, οὐκ ἀγεννές σοι ὅπλον ἔσεσθαι προσ-
δοκῶμεν. οὐ τῇ δυνάμει τοῦ συντάγματος καταπιστεύοντες τοσοῦ-
τον. ἀλλ' ἀκριβῶς γνωρίζοντες ἀπὸ ὀλίγων ἀφορμῶν ἐπὶ πολλά σε
ὄντα εὑρετικόν. ἐὰν δέ τι σοι καὶ ἀσθενέστερον ἔχειν τῆς χρείας κατα-
φανῇ, μὴ κατοκνήσῃς ἐλέγξαι. τούτῳ γὰρ μάλιστα φίλος κό-
λακος διενήνοχε, τῷ τὸν μὲν πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν. τὸν δὲ μηδὲ τῶν
λυπούντων ἀπέχεσθαι.

Βασίλειος. Εὐνομίῳ.

ὁ Εφικτὴν εἶναι λέγων τῶν ὄντων τὴν εὕρεσιν, ὁδῷ τινὶ πάν-
τως καὶ ἀκολουθίᾳ διὰ τῆς τῶν ὄντων γνώσεως παρέβα-
λεν ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν. καὶ τοῖς εὐλήπτοις τε καὶ μικροτέροις
ἐγγυμνασθείς, διὰ τῆς καταλήψεως οὕτως καὶ εἰς τὴν ἐπέκεινα
πάσης ἐννοίας προήγαγεν ἑαυτὸν καταληπτικὴν φαντασίαν. οὐκ
οὖν ὁ τὴν περὶ τῶν ὄντων εἴδησιν κατειληφέναι μεγαλαυχού-

μενος,

μένος τὸ σμικρότατον τῶν προφαινομένων ὅπως ἔχει φύσεως ἑρμηνευσάτω· καὶ τίς ἡ τοῦ μύρμηκος φύσις, εἰπάτω. εἰ πνεύματι καὶ ἄσθματι συνέχεται αὐτοῦ ἡ ζωή. εἰ ὀστέοις τὸ σῶμα διείληπται. εἰ νεύροις συνδέσμοις τὰς ἁρμονίας τετόνωται· εἰ μυῶν περιβολῇ καὶ ἀδένων ἡ τῶν νεύρων περικρατεῖται φύσις. εἰ τοῖς νωτιαίοις σπονδύλοις ἐκ τοῦ βρέγματος ἐπὶ τὸ οὐραῖον ὁ μυελὸς συμπαρατείνεται. εἰ τῇ περιοχῇ τοῦ νευρώδους ὑμένος, τοῖς κινουμένοις μέλεσι τὴν ὁρμητικὴν ἐνδίδωσι δύναμιν. εἰ ἔστιν ἐν αὐτῷ τὸ ἧπαρ. καὶ τὸ χοληδόχον ἀγγεῖον ἐπὶ τοῦ ἥπατος. νεφροί τε καὶ καρδία. καὶ ἀρτηρίαι. καὶ φλέβες. ὑμένες καὶ διαφράγματα. εἰ ψιλόν ἐστιν ἢ περιτρίχωται. μονώνυχόν ἐστιν, ἢ πολυσχιδεῖς ἔχει τὰς βάσεις. πόσον δὲ βιοῖ τὸν χρόνον. καὶ τίς αὐτοῖς ὁ τρόπος τῆς ἐξ ἀλλήλων γεννήσεως. ἐπὶ πόσον δὲ κυΐσκεται τὸ τικτόμενον. καὶ πῶς οὔτε πεζοὶ πάντες οἱ μύρμηκες, οὔτε ὑπόπτεροι πάντες. ἀλλ' οἱ μὲν τῶν χαμαὶ ἐρχομένων εἰσίν, οἱ δὲ διαέριοι φέρονται. ὁ τοίνυν τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐπικομπάζων, τέως τὴν τοῦ μύρμηκος φύσιν εἰπάτω. εἶθ' οὕτως φυσιολογείτω τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν δύναμιν. εἰ δὲ τοῦ βραχυτάτου μύρμηκος οὔπω περιέλαβες τῇ γνώσει τὴν φύσιν, πῶς τὴν ἀκατάληπτον τοῦ θεοῦ δύναμιν μεγαλαυχεῖς φαντάζεσθαι.

Ὀλυμπίῳ.

τ Ια ποιεῖς ὦ θαυμάσιε τὴν φίλην ἡμῖν πενίαν καὶ φιλοσοφίας τροφὸν, ἐξ ἐσχατιᾶς ἀπελαύνων. οἶμαι γὰρ ἄν σε καὶ δίκης γραφὴν ὑπ' αὐτῆς φεύγειν, εἴ τις αὐτῇ προσγένοιτο λόγος, ὅτι τοῦ τῷ συνοικεῖν εἱλόμην ἐγώ, νῦν μὲν τὸν Ζήνωνα ἐπαινοῦντι. ὃς ναυαγῶ πάντα ἀποβαλὼν, οὐδὲν ἀγεννὲς ἐφθέγξατο. ἀλλ' εὖ γε ὦ-

πεν ὦ τύχη συνελαύνεις ἡμᾶς εἰς τὸ τριβώνιον. νῦν δὲ τὸν Κλεάνθην, μισθῷ ὕδωρ τοῦ φρέατος ἀπαντλοῦντα, ὅθεν αὐτός τε διέζη καὶ τοῖς διδασκάλοις μισθοὺς ὑπετέλει. τὸν δὲ Διογένην οὐδὲ ἐπαύσω τό ποτε θαυμάζων, τοῖς παρὰ τῆς φύσεως μόνοις ἀρκεῖσθαι φιλοτιμούμενον. ὡς καὶ τὸ κισσύβιον ἀπορρίψαι, ἐπειδήπερ παρὰ παιδὸς ἐδιδάχθη κοίλαις ταῖς χερσὶν ἐγκύπτων πίνειν. ταῦτα ἄδοι καὶ τὰ τοιαῦτα ἡ σύνοικος ἡμῖν πενία μέμψαιτο, ταῖς μεγαλοδωρεαῖς ἐξοικισθεῖσα νῦν. προσθείη δὲ καὶ ἀπειλήν τινα. ὅτι εἴ σε ἐνταῦθα πάλιν λάβοιμι, σικελικὴν ἢ ἰταλιῶτιν τρυφὴν ἀποδείξω τὰ πρότερα. οὕτω σε ἀκριβῶς τοῖς περὶ ἐμαυτῆς ἀμυνοῦμαι. καὶ ταῦτα μὲν δὴ τοιαῦτα. ἥσθην δὲ ἀκούσας ἦρχθαί σε τῆς θεραπείας ἤδη. καὶ εὔχομαί σοι ὁρᾶσθαι αὐτῆς. πρέποι δ᾽ ἂν τῇ ἱερᾷ σου ψυχῇ, ἄλυπος ὑπηρεσία σώματος.

Τῷ αὐτῷ.

η Αἱ τοῖς γράμμασιν ἐντυχὼν τῆς τιμιότητός σου, ἡδίων ἐμαυτοῦ καὶ εὐθυμότερος ἐγενόμην. καὶ τοῖς σοφωτάτοις ἥκειν εἰς ὁμιλίαν ἐλθὼν, αὐτόν σε ἔδοξα καθορᾶν. οἱ πάνυ μου τὴν ψυχὴν κεκακωμένην παραλαβόντες οὕτω διέθηκαν, ὥστε ἐπιλαθέσθαι με τοῦ παρ᾽ ὑμῖν κωνείου ὃ οἱ ὀπωροπῶλαι καὶ ὀπωροκάπηλοι, εἰς τὴν τοῦ ἐκμισθωσαμένου αὐτοὺς χάριν, καθ᾽ ἡμῶν παρεισφέρουσιν. ἰσχάδας δὲ τὰς μὲν, ἔπεμψα. τὰς δὲ, καὶ εἰς ὕστερον δώσομεν ἐὰν ἐθέλῃς. μόνον εἴη τι ὄφελος παρ᾽ αὐτῶν τοῖς λαμβάνουσι.

Τῷ αὐτῷ.

θ Γράφων ἡμῖν πρότερον μὲν ὀλίγα. νῦν δὲ οὐδὲ ὀλίγα. τὸ ἔοικεν ἡ βραχυλογία προϊοῦσα τῷ χρόνῳ, παντελὴς γενέσθαι ἀφωνία. ἐπάνελθε τοίνυν ἐπὶ τὸ ἔθος. ὡς οὐκ ἔτι σοι μεμψό-

μεθα λακωνίζοντι πρὸς ἡμᾶς διὰ γραμμάτων. ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ γράμματα σύμβολα ὄντα τῆς μεγάλης σου διαθέσεως, πολλοῦ ἄξια ποιησόμεθα. μόνον ἐπίστελλε ἡμῖν.

Τῷ αὐτῷ.

ὥ Σπερ τῶν ἄλλων ὡραίμων ἕκαστον ἐν τῇ οἰκείᾳ ὥρᾳ ἀπαντᾷ, ἐν ἦρι μὲν τὰ ἄνθη· ἐν θέρει δὲ οἱ στάχυες, τῷ δὲ μετοπώρῳ τὸ μῆλον, οὕτω χειμῶνος καρπός εἰσιν οἱ λόγοι.

Κανδιδιανῷ.

ὅ Τε εἰς χεῖρας ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου, ἔπαθόν τι ἀκοῆς ἄξιον. εὐλαβήθην αὐτὴν ὥστι δημόσιον προσαγγέλλουσαν. καὶ παρ᾽ ὅσον διέλυον καιρὸν τὸν κηρόν, ἐφοβούμην προσβλέπων. ὡς οὐδεὶς ἐν αἰτίαις ὢν σπαρτιάτης λακωνικὴν σκυτάλην. ἐπεὶ δὲ ἔλυσα τε καὶ ἀνέθηκα τὰ ἐπεξῆλθον, γέλωσ μοι ἐπῆλθε. τοῦτο μὲν ὑφ᾽ ἡδονῆς, τῷ μηδὲν ἀκοῦσαι νεώτερον. τοῦτο δὲ πρὸς τὰ τοῦ δημοσθένους τὰ σὰ κρίναντι. ὅτι ὁ μὲν, ἐπειδὴ ὀλίγοις τισὶ χορευταῖς καὶ αὐληταῖς ἐχορήγει, οὐκ ἔτ᾽ ἠξίου δημοσθένης, ἀλλὰ χορηγὸς ὀνομάζεσθαι. σὺ δὲ αὐτὸς εἶ, καὶ χορηγῶν καὶ μὴ χορηγῶν μὲν τοῖς πλείοσι μυριάσι στρατιωτῶν, ἢ ὅσοις ἀνδράσιν ἐκεῖνος παρεῖχε τὰ ἐπιτήδεια. ὅσγε οὐθ᾽ ἡμῖν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐπιστέλλεις, ἀλλὰ τὸν εἰωθότα τρόπον. τε καὶ περὶ λόγους σπουδῆς, οὐδὲν ὑφίεσαι. κἀγὼ τὸ τοῦ πλάτωνος, ἐν χειμῶνι τε ζάλῃ πραγμάτων, οἷον ὑπὸ τείχει τινὶ καρτερῷ ἀποστάς, οὐδενὸς θορύβου τὴν ψυχὴν ἀναπίμπλασαι. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἑτέροις ἐᾷς τό γε σαυτοῦ μέρος. τε τὰ μὲν σὰ τοιαῦτα μεγάλα καὶ θαυμαστά, τοῖς συνορᾶν δυναμένοις. καὶ πάλιν οὐ θαυμαστὰ ὡς πρὸς τὴν προαίρεσιν τοῦ βίου κρίνοντι. ἄκουε δὴ καὶ τὰ ἡμέτερα παράδοξά τε ὄντα καὶ ἀκο

λούθως ἡμῖν ἀπαντῶντα· ἀνήρ τις ἄγροικος τῶν συνοικούντων ἡμῖν ἐν Ἀννήσοις, οἰκέτου μου τελευτήσαντος, συμβόλαιόν τι πρὸς αὐτὸν εἰπὼν ἐσχηκέναι, οὐ προσελθών μοι, οὐκ ἐπαιτιασάμενος, οὐ παρ' ἑκόντος ἀξιώσας λαβεῖν, οὐκ ἀπειλήσας εἰ μὴ λάβοι βιάσασθαι, ἀθρόον μετά τινων ὁμοίων αὐτῷ τὴν ἀπόνοιαν, ἐπιθέμενος ἡμῶν τῇ οἰκίᾳ, τά, τε γύναια τὰ φυλάττοντα συνέτριψε τύπτων. καὶ καταρρήξας τὰς θύρας, ἐξεφόρησεν ἅπαντα. τὰ μὲν αὐτὸς λαβών· τὰ δὲ εἰς διαρπαγὴν τοῖς βουλομένοις προθείς. ἵν' οὖν μὴ ὁ ἔσχατος ὅρος ἡμεῖς τῆς ἀσθενείας ὦμεν, καὶ παντὶ δόξωμεν ἐπιτήδειοι πρὸς ἐπιχείρησιν, τὴν ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν ἡμῶν σπουδὴν ἐπιδεῖξαι, καὶ νῦν εἰσενέγκασθαι παρακλήθητι. μόνως γὰρ ἂν ἡμῖν οὕτως τὸ ἀπράγμον σώζοιτο, εἰ τῷ σῷ δραστηρίῳ συντεταγμένοι εἴημεν. γένοιτο δ' ἂν ἡμῖν ἀρκοῦσα δίκη, εἰ διὰ τοῦ πυργάρχου συλληφθεὶς, ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ βραχὺν κατακλεισθείη, χρόνον. καὶ γὰρ οὐχ ὑπὲρ ὧν πεπόνθαμεν ἀγανακτοῦμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς πρὸς τὸ λοιπὸν ἀσφαλείας δεόμεθα.

Φιρμίνῳ.

κ Αἱ σπάνιά σου τὰ γράμματα καὶ μικρὰ ταῦτα. ἢ ὀκνοῦντος γράφειν, ἢ ἄλλως τὸν ἐκ τοῦ πλήθους κόρον διαφεύγειν οἰκονομοῦντος. ἤ που καὶ πρὸς βραχυλογίαν ἑαυτὸν συνεθίζοντος. ἡμῖν μέντοι οὐδὲν ἐξαρκεῖ. ἀλλὰ κἂν ὑπερβάλλῃ τῷ πλήθει, τῆς ἐπιθυμίας ἐστὶν ἐλάττω, διὰ τὸ βούλεσθαι πάντα καθ' ἕκαστα μανθάνειν περὶ σοῦ. πῶς μέν σοι τὸ σῶμα ἔχει. ὅπως δέ σοι τὰ τῆς ἀσκήσεως. καὶ πότερον ἐπιμένεις τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐγνωσμένοις, ἤ τι καὶ μετεβουλεύσω πρὸς τὰ συμπίπτοντα τὴν γνώμην μεταθέμενος. εἰ μὲν οὖν ὁ αὐτὸς διέμενες σεαυτῷ, οὐκ ἂν πλῆθος γραμμάτων ἐπεζητοῦ-

μεν

μεν. ἀλλ' ἤρκει ἡμῖν τοσοῦτον. ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. ὑγιαίνειν ἡμᾶς ἴσθι καὶ ἐρρῶσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀκούομεν ἃ καὶ λέγειν αἰσχυνόμεθα, καταλιπόντα σε τὴν τῶν μακαρίων προγόνων τάξιν, ἐπὶ τὸν πρὸς πατρὸς πάππον αὐτομολεῖν, καὶ βρεττάνιον σπουδάζειν γενέσθαι ἀντὶ Θερμίνου ἐπεζητοῦμεν αὐτὰ ταῦτα, ἀκοῦσαι καὶ τοὺς λογισμοὺς μαθεῖν καθ' οὓς ἐπὶ ταύτην ἐλθεῖν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν ὑπήχθης. ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς ἀπεσιώπησας αἰδοῖ τοῦ βουλεύματος, ἡμεῖς σε παρακαλοῦμεν, μήτε βουλεύεσθαι αἰσχύνης ἄξια, καὶ ἔτι ὑπιδραμέσου τὸν νοῦν, ἀπελάσαντα τοῦτο τῆς διανοίας, σεαυτοῦ γενέσθαι πάλιν, καὶ μακρὰ χαίρειν εἰπόντα στρατείᾳ καὶ ὅπλοις, καὶ ταῖς τοῦ στρατοπέδου ταλαιπωρίαις, καταλαβεῖν τὴν πατρίδα ἀρκοῦν πρὸς ἀσφάλειαν βίου καὶ πρὸς πᾶσαν περιφάνειαν τὸ ἐξ ἴσου τοῖς προγόνοις κρατῆσαι τῆς πόλεως ἡγησάμενον· ὅπερ ἀπόνως σοι παραγενήσεσθαι πεπιστεύκαμεν. πρός τε τὴν ἐκ φύσεως ἐπιτηδειότητα ἀφορῶντες, καὶ πρὸς τὴν ἐρημίαν τῶν ἐνισταμένων. εἴτε οὖν μὴ γέγονεν ἐξ ἀρχῆς ἡ γνώμη, εἴτε γενομένη πάλιν ἐκβέβληται, δήλωσον ἡμῖν ἐν τάχει. εἰ δὲ ὃ μὴ γένοιτο, τὰ αὐτὰ μένει βουλεύματα, αὐτάγγελος ἡμῖν ἡκέτω ἡ συμφορά. γραμμάτων γὰρ οὐ δεόμεθα.

Ἰουλίττη. Ἐλευθέρᾳ.

τ Τέχνη τίς ἐστι περιστερῶν θηρευτικὴ τοιαύτη. ὅταν μιᾶς ἐγκρατεῖς γένωνται, οἱ τὰ τοιαῦτα σπουδάζοντες, χειροήθη τε ταύτην καὶ ὁμόσιτον ἀπεργάσωνται ἑαυτοῖς, τότε μύρῳ τὰς πτέρυγας αὐτῆς χρίσαντες, ἐῶσι συναγελασθῆναι ταῖς ἔξωθεν. ἡ δὲ τοῦ μύρου ἐκείνη εὐωδία, τὴν αὐτόνομον ἐκείνην ἀγέλην, κτῆμα ποιεῖται τῶν κεκτημένων τὴν τιθασόν. πρὸς γὰρ τὰς εὐπνοούσας καὶ αἱ λοιπαὶ συνεφέπονταί τε καὶ εἰσοικίζονται. τί δὲ βουλόμενος,

ἐντεῦθεν ἄρχομαι τοῦ γράμματος· ὅτι λαβὼν τὸν υἱὸν Διονύσιον τὸν ποτὲ Διομήδην, καὶ τῷ θείῳ μύρῳ τὰς διὰ ψυχῆς αὐτοῦ πτέρυγας διαχρίσας, ἐξέπεμψα πρὸς τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν. ὥστε καὶ σεαυτὴν συναναπτῆναι αὐτῷ. καὶ καταλαβεῖν τὴν καλιάν. ἣν παρ' ἡμῖν ἐπήξατο ὁ προειρημένος. ἐὰν οὖν ταῦτα ἴδοιμι τῷ διὰ ἐμῆς ζωῆς, καὶ τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν πρὸς τὸν ὑψηλὸν βίον μεταθεμένην, πολλῶν προσώπων ἀξίων τοῦ θεοῦ δεηθήσομαι, τὴν κεχρεωστημένην τιμὴν ἀποπληρῶσαι αὐτῷ.

Ἀντίγραφος.

Ὅτι σε φιλῶ, οἷς ἐπέστελλον μάθε. ὅτι μεμισεῖς, οἷς σιωπῶν ἔγνων. γράφε δὲ κἂν τοῦ λοιποῦ· καλάμῳ καὶ μέλανι καὶ βραχεῖ χάρτῃ φιλοῦντας φιλῶν.

Ἄλλη ἀντίγραφος.

Ἐνωθεῖσμα τοῦ ζῆν ὁ λόγος· πῶς δὲ σὺ ὑπὲρ γῆς εἶναι νομισθείης, μηδέποτε φθεγξάμενος. ἀλλ' ἄπωσαι τὴν σιωπήν σου γράψας ἡμῖν καὶ ἐμφανίσας σαυτὸν ὅτι περιζῇς.

Νοταρίῳ.

Οἱ λόγοι τὴν φύσιν ὑπόπτερον ἔχουσι. διὰ τοῦτο σημείων χρῄζουσιν, ἵνα ἱπταμένων αὐτῶν, λάβῃ τὸ τάχος ὁ γράφων. σὺ οὖν ὦ παῖ τὰ χαράγματα τέλεια ποίει. καὶ τοὺς τόπους ἀκολούθως κατάστιζε. ἐν γὰρ μικρᾷ πλάνῃ πολὺς ἡμάρτηται λόγος. τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ τοῦ γράφοντος κατορθοῦται τὸ λεγόμενον.

Ἡγεμόνι.

ὀ Ιδα μεγίστην καὶ πρώτην σπουδὴν οὖσαν τῇ τιμιότητί σου πάντα τρόπον χαρίζεσθαι τῷ δικαίῳ. δευτέραν δὲ τὸ καὶ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν. καὶ τῶν προσφευγόντων τῇ προστασίᾳ τῆς σῆς μεγαλονοίας ἀντιποιεῖσθαι. πάντα τοίνυν εἰς ταυτὸν συνέδραμεν ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως. καὶ γὰρ δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ οὗ τὴν πρεσβείαν ποιούμεθα, καὶ ἡμῖν κεχαρισμένον, οὓς ἐν τοῖς φίλοις ἀριθμεῖν τοῖς σεαυτοῦ κατηξίωσας. καὶ ὀφειλόμενον τοῖς τὴν στερρότητά σου, εἰς τὴν ὑπὲρ ὧν πεπόνθασι βοήθειαν ἐπικαλουμένοις. σῖτον γὰρ ὃν μόνον εἶχε πρὸς τὴν ἀναγκαίαν τοῦ βίου διαγωγὴν ὁ ποθεινότατος ἀδελφὸς Δωρόθεος, διήρπασάν τινες ἐν Βηρείσσοις τῶν τὰ δημόσια διοικεῖν πεπιστευμένων. εἴτε ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἐλθόντες ἐπὶ τὴν βίαν, εἴτε καὶ ἑτέρων αὐτοῖς ὑποθεμένων. πλὴν οὐδαμόθεν αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα ἀνέγκλητον. τί γὰρ ἧττον ἀδικεῖ ὁ οἴκοθεν πονηρός, ἢ ὁ ἑτέρων κακίᾳ ὑπηρετούμενος. τοῖς πεπονθόσιν ἡ ζημία ὁμοία. τοῦτον ἀξιοῦμεν, δι᾽ ὧν ἀφῃρέθημεν ἀπολαβεῖν. καὶ μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς ἐπὶ ἑτέρους τὴν αἰτίαν τῶν τετολμημένων ἀναφέρειν. ὅσου δὲ ἄξιον, τὸ τὴν ἐκ τῆς σιτοδείας διαφυγεῖν ἀνάγκην, τοσούτου τὴν χάριν τιμησόμεθα τὴν παρὰ τῆς σῆς μεγαλοφυΐας ἐὰν ἄρα δοῦναι καταξιώσῃς.

Γρηγορίῳ ἑταίρῳ.

ἐ Γὼ τοῦ ἀδελφοῦ μοι ἐπιστείλαντος Γρηγορίου πάλαι σε βούλεσθαι ἡμῖν συντυχεῖν, προσθέντος δὲ ὅτι καὶ σοὶ αὐτὸ τοῦτο δεδογμένον ἐστὶ, τὸ μέν τι καὶ διὰ τὸ πολλάκις ἀπατηθῆναί με ὀκνηρῶς ἔχων πρὸς τὸ πιστεύειν, τὸ δέ τι καὶ ὑπὸ ἀσχολιῶν περισπώμενος, ἐπιμεῖναι οὐκ ἠδυνήθην. δεῖ γάρ με ἤδη ἀπελαύνειν

ἐπὶ τὸν πόντον, ἐν ᾧ τάχα ποτὲ τοῦ θεοῦ βουληθέντος, τῆς πλάνης λήξομεν.
μόλις γὰρ ἀπέστην τῶν ματαίων ἐλπίδων, ἃς ἐπὶ σοί ποτε εἶχον,
μᾶλλον δὲ τῶν ὀνείρων, εἰ δεῖ ἀληθὲς εἰπεῖν, ἐπαινῶ γὰρ τὸν εἰπόν-
τα τὰς ἐλπίδας εἶναι γρηγορούντων ἐνύπνια, καὶ βίου ζήτησιν ἐπὶ
τὸν πόντον ἀπῆλθον. ἔνθα δή μοι ὁ θεὸς χωρίον ὑπέδειξεν ἀκριβῶς
συμβαῖνον τῷ ἐμῷ τρόπῳ. ὥστε οἷον πολλάκις εἰώθαμεν ἀργοῦν-
τες ἅμα καὶ παίζοντες τῇ διανοίᾳ συμπλάττειν, τοιοῦτον ἐπὶ τῆς
ἀληθείας καθορᾶν. ὄρος γάρ ἐστιν ὑψηλὸν βαθείᾳ ὕλῃ κεκαλυμ-
μένον, ψυχροῖς ὕδασι καὶ διαφανέσιν εἰς τὸ κατάρκτον κατάρρυ-
τον. τούτου ταῖς ὑπωρείαις, πεδίον ὕπτιον ὑπέστρωται, ταῖς ἐκ τοῦ
ὄρους νοτίσι διηνεκῶς πιαινόμενον. ὕλη δὲ τούτῳ αὐτομάτως πε-
ριφυεῖσα ποικίλων καὶ παντοδαπῶν δένδρων, μικροῦ δεῖν αὐτῇ
ἕρκους αὐτῷ γίνεται. ὡς μικρὰν εἶναι πρὸς τοῦτο καὶ τὴν καλυ-
ψοῦς νῆσον. ἣν δὴ πασῶν πλέον ὅμηρος εἰς κάλλος θαυμάσας φαί-
νεται. καὶ γὰρ οὐδὲ πολὺ ἀποδεῖ τοῦ νῆσος εἶναι, ἅτε δὴ παν-
ταχόθεν ἐρύμασι περιειργόμενον. φάραγγες μὲν γὰρ αὐτῷ βαθεῖαι
κατὰ δύο μέρη περιερρώγασι. κατὰ πλευρὰν δὲ ἀπὸ κρημνοῦ
ὁ ποταμὸς ὑπορρέων, τεῖχός ἐστι καὶ αὐτὸς διηνεκὲς καὶ δυσέμβα-
τον. ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάτερα, τεταμένον τὸ ὄρος, διαγκώνων μηνοει-
δῶν ταῖς φάραγξιν ἐπιζευγνύμενον, τὰ βάσιμα τῆς ὑπωρείας
ἀποτειχίζει. μία δέ τις εἴσοδος ἐπ' αὐτῆς, ἧς ἡμεῖς ἐσμὲν κύριοι. τὴν
δὲ μὴν οἴκησιν αὐχήν τις ἕτερος ὑποδέχεται. ὑψηλόν τινα ἐπὶ τῆς
ἄκρας αὐχένα τείνοντα. ὥστε τὸ πεδίον τοῦτο ὑφαπλοῦσθαι ταῖς
ὄψεσι. καὶ ἐκ τοῦ μετεώρου ἐξεῖναι καὶ τὸν ποταμὸν περιρρέοντα
καθορᾶν. οὐκ ἐλάττονα τέρψιν ἐμοίγε δοκεῖν παρεχόμενον, ἢ τοῖς ἐκ
τῆς ἀμφιπόλεως τὸν χειμῶνα καταμανθάνουσιν. ὁ μὲν γὰρ σχολαιότερος τῷ
ῥεύματι

τῷ ῥεύματι περιλιμνάζων, μικροῦ δεῖν καὶ τὸ ποταμὸς εἶναι, ὑπὸ τῆς ἡσυχίας ἀφῄρηται. ὁ δὲ ὀξύτατα ὢν ὧν ἐγὼ οἶδα ποταμῶν ῥέων, βραχύ τι τῇ γείτονι πέτρᾳ παρατραχύνεται. ἀφ᾽ ἧς ἀναχεόμενος, εἰς δίνην βαθεῖαν περιειλεῖται. ὄψιν τε ἡδίστην ἐμοὶ πασῶν θεατῇ παρεχόμενος, καὶ χρείαν τοῖς ἐπιχωρίοις αὐταρκεστάτην. ἰχθύων τε πλῆθος ἀμύθητον ταῖς δίναις ἐντρέφων. τί δεῖ λέγειν τὰς ἐκ τῆς γῆς ἀναπνοάς· ἢ τὰς ἐκ τοῦ ποταμοῦ αὔρας· τὸ γὰρ μὴν τῶν ἀνθέων πλῆθος ἢ τῶν ᾠδικῶν ὀρνίθων, ἄλλος μὲν ἄν τις θαυμάσειεν· ἐμοὶ δὲ οὐ σχολὴ τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, ὃ δὲ μέγιστον εἰπεῖν ἔχομεν τοῦ χωρίου, ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπάρχον καρπῶν φορὰν ἐπιτήδειον, διὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς θέσεως ἥδιστον ἐμοὶ πάντων καρπῶν τὴν ἡσυχίαν τρέφει. οὐ μόνον καθότι τῶν ἀστικῶν χωρίων ἀπήλλακται, ἀλλ᾽ ὅτι οὐδὲ ὁδίτην τινὰ παραπέμπει πλὴν τῶν κατὰ θήραν ἐπιμισγομένων ἡμῖν. πρὸς γὰρ αὖ τοῖς ἄλλοις καὶ θηροτρόφος ἐστίν· οὐχὶ ἄρκτων ἢ λύκων τῶν ὑμετέρων. μὴ γένοιτο. ἀλλ᾽ ἐλάφων ἀγέλας καὶ αἰγῶν ἀγρίων· καὶ λαγωοὺς βόσκει καὶ εἴ τι τούτοις ὅμοιον. ἆρ᾽ οὖν οὐκ ἐνθυμῇ παρ᾽ ὅσον ἦλθεν κινδύνου ὁ μάταιος ἐγώ, τὸ τοιοῦτον χωρίου τὴν Τιβερινὴν τὸ βάραθρον τῆς οἰκουμένης φιλονεικῶν ἀνταλλάξασθαι. πρὸς ὅπερ νῦν ἐπειγομένῳ συγγνώσῃ. πάντως γὰρ οὐδὲ Ἀλκμαίων τὰς Ἐχινάδας εὑρὼν ἔτι τῆς πλάνης ἠνέσχετο.

Ἔρρωσο.

Τῷ αὐτῷ περὶ τῆς κατ᾽ ἐρημίαν διαγωγῆς

ἐ Πέγνων σου τὴν ἐπιστολήν, ὥσπερ οἱ τοὺς τῶν φίλων παῖδας ἐκ τῆς ἐπιφαινομένης αὐτοῖς ὁμοιότητος πρὸς

τοὺς πλέοντας ἐπιγινώσκουσι. τὸ γὰρ μὴ μέγα εἶναι φῆσαι τὴν τοῦ τόπου κατασκευὴν πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι ὁρμήν τινα τῇ ψυχῇ σου εἰς τὸν μεθ' ἡμῶν βίον, πρὶν ἂν περὶ τοῦ τρόπου τι μάθοις καὶ τῆς διαγωγῆς, σὸν ἦν ὄντως τὸ διανόημα καὶ τῆς σῆς ψυχῆς, τῆς πάντα τὰ τῇδε μηδὲν τιθεμένης, πρὸς τὴν ἐν ἐπαγγελίαις ἀποκειμένην ἡμῖν μακαριότητα. ἐγὼ δὲ ἃ μὲν ποιῶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς ταύτης νυκτὸς καὶ ἡμέρας, γράφειν αἰσχύνομαι. κατέλιπον μὲν γὰρ τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς, ὡς μυρίων κακῶν ἀφορμάς. ἐμαυτὸν δὲ οὔπω ἀπολιπεῖν ἠδυνήθην. ἀλλ' ὅμοιός εἰμι τοῖς ἐν θαλάσσῃ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸν πλοῦν ἀπειρίας ἀπολλυμένοις καὶ ναυτιῶσιν, οἳ τῷ μεγέθει τοῦ πλοίου δυσχεραίνουσιν ὡς πολὺν σάλον παρεχομένῳ. κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν λέμβον ἢ τὸ ἀκάτιον μεταβαίνοντες, πανταχοῦ ναυτιῶσι καὶ ἀποροῦνται. συμμετέρχεται γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀηδία καὶ ἡ χολή. τοιοῦτον οὖν τι καὶ τὸ ἡμέτερον. τὰ γὰρ ἔνοικα πάθη συμπεριφέροντες, πανταχοῦ μετὰ τῶν ὁμοίων θορύβων ἐσμέν. ὥστε οὐδὲν μέγα τῆς ἐρημίας ἀπωνάμεθα ταύτης. ἃ μέντοι ποιεῖν ἔδει, καὶ ὅθεν ἡμῖν τῶν ἰχνῶν ἔχεσθαι τοῦ πρὸς σωτηρίαν καθηγησαμένου, εἴ τις γάρ φησι θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι, ταῦτα δεῖ. ἐν ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν ἔχειν πειρᾶσθαι προσήκει. ὡς γὰρ ὀφθαλμὸν περιαγόμενον συνεχῶς καὶ νῦν μὲν ἐπὶ τὰ πλάγια περιφερόμενον, νῦν δὲ πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω πυκνὰ μεταστρεφόμενον ἰδεῖν ἐναργῶς οὐχ οἷόν τε, ἀλλὰ χρὴ προσερεισθῆναι τὴν ὄψιν

τῷ ὁρωμένῳ εἰ μέλλοι ἐναργῆ αὐτοῦ ποιεῖσθαι τὴν θέαν, οὕτως καὶ νοῦν ἀνθρώπου ὑπὸ μυρίων τῶν κατὰ τὸν κόσμον φροντίδων περιελκόμενον, ἀμήχανον ἐναργῶς ἐνατενίσαι τῇ ἀληθείᾳ. ἀλλὰ τὸν μὲν οὔπω τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένον, λυσσώδεις ἐπιθυμίαι καὶ ὁρμαὶ δυσκάθεκτοι καὶ ἔρωτές τινες δυσέρωτες ἐκταράσσουσι. τὸν δὲ ἤδη κατειλημμένον ὁμοζύγῳ, θόρυβος φροντίδων ἐκδέχεται. ἐν ἀπαιδίᾳ, παίδων ἐπιθυμία. γυναικὸς φυλακή. οἴκου ἐπιμέλεια. οἰκετῶν προστασίαι. αἱ κατὰ τὰ συμβόλαια βλάβαι. οἱ πρὸς τοὺς γείτονας διαπληκτισμοί. αἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις συμπλοκαί. τῆς ἐμπορείας οἱ κίνδυνοι. αἱ τῆς γεωργίας διαπονήσεις. πᾶσα ἡμέρα ἰδίαν ἥκει φέρουσα τῆς ψυχῆς ἐπισκότησιν. καὶ αἱ νύκτες τὰς μεθημερινὰς φροντίδας παραλαβοῦσαι, ἐν ταῖς αὐταῖς φαντασίαις ἐξαπατῶσι τὸν νοῦν. τούτων δὲ φυγὴ μία, ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ κόσμου παντός. κόσμου δὲ ἀναχώρησις, οὐ τὸ ἔξω αὐτοῦ γενέσθαι σωματικῶς. ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ σῶμα συμπαθείας τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι. καὶ γενέσθαι ἄπολιν. ἄοικον. ἀνίδιον. ἀφιλέταιρον. ἀκτήμονα. ἄβιον. ἀπράγμονα. ἀσυνάλλακτον. ἀμαθῆ τῶν ἀνθρωπίνων διδαγμάτων. ἕτοιμον ὑποδέξασθαι τῇ καρδίᾳ τὰς ἐκ τῆς θείας διδασκαλίας ἐγγινομένας διατυπώσεις. ἑτοιμασία δὲ καρδίας, ἡ ἀπομάθησις τῶν ἐκ πονηρᾶς συνηθείας προκατασχόντων αὐτὴν διδαγμάτων. οὔτε γὰρ ἐν κηρῷ γράψαι δυνατὸν μὴ καταλεάναντα τοὺς ἐγκειμένους χαρακτῆρας· οὔτε ψυχῇ δόγματα θεῖα παραθέσθαι, μὴ τὰς ἐκ τοῦ ἔθους προ

λήψεις αὐτῆς ἐξελόντα. πρὸς δὴ τοῦτο μέγιστον ὄφελος ἡμῖν ἡ ἐρημία παρέχεται, κατευνάζουσα ἡμῶν τὰ πάθη καὶ σχολὴν διδοῦσα τῷ λόγῳ παντελῶς αὐτὰ τῆς ψυχῆς ἐκτεμεῖν. ὡς γὰρ τὰ θηρία εὐκαταγώνιστά ἐστι καταψηχθέντα, οὕτως ἐπιθυμίαι καὶ ὀργαὶ καὶ φόβοι καὶ λῦπαι τὰ ἰοβόλα τῆς ψυχῆς κακὰ κατευνασθέντα διὰ τῆς συνηθείας καὶ μὴ ἐξαγριαινόμενα τῷ συνεχεῖ ἐρεθισμῷ, εὐκαταγωνιστότερα τῇ δυνάμει τοῦ λόγου γίνεται. ἔστω τοίνυν τὸ χωρίον τοιοῦτον, οἷόνπερ ἐστὶ τὸ ἡμέτερον. ἐπιμιξίας ἀνθρώπων ἀπηλλαγμένον. ὡς μὴ ὑπὸ μηδενὸς τῶν ἔξωθεν τὸ συνεχὲς τῆς ἀσκήσεως διακόπτεσθαι. ἄσκησις δὲ εὐσεβείας, τὴν ψυχὴν τρέφει τοῖς θείοις διανοήμασι. τί οὖν μακαριώτερον τοῦ τὴν ἀγγέλων χορείαν ἐν γῇ μιμεῖσθαι. εὐθὺς μὲν ἀρχομένης ἡμέρας εἰς εὐχὰς ὁρμῶντα. καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς γεραίρειν τὸν κτίσαντα. εἶτα ἡλίου καθαρῶς διαλάμψαντος ἐπ᾽ ἔργα τραπόμενον. πανταχοῦ αὐτῷ τῆς εὐχῆς συμπαρούσης. καὶ τοῖς ὕμνοις ὥσπερ ἅλατι παραρτύειν τὰς ἐργασίας. τὸ γὰρ ἱλαρὸν καὶ ἄλυπον τῆς ψυχῆς κατάστημα, αἱ τῶν ὕμνων παρηγορίαι χαρίζονται. ἡσυχία οὖν ἀρχὴ καθάρσεως τῇ ψυχῇ. μήτε γλώττης λαλούσης τὰ τῶν ἀνθρώπων, μήτε ὀφθαλμῶν εὐχροίας σωμάτων καὶ συμμετρίας περισκοπούντων. μήτε ἀκοῆς τὸν τόνον τῆς ψυχῆς ἐκλυούσης, εἰς ἀκροάσει μελῶν πρὸς ἡδονὴν πεποιημένων, μήτε ῥήμασιν εὐτραπέλων καὶ γελοιαστῶν ἀνθρώπων, ὃ μάλιστα λύειν τῆς ψυχῆς τὸν τόνον πέφυκε. νοῦς μὲν γὰρ μὴ σκεδαννύμενος ἐπὶ τὰ ἔξω, μηδὲ ὑπὸ τῶν αἰσθητηρίων ἐπὶ τὸν κόσμον διαχεόμενος, ἐπάνεισι μὲν πρὸς ἑ-

αὐτὸν. δι' ἑαυτοῦ ἐπὶ πρὸς τὴν περὶ θεοῦ ἔννοιαν ἀναφαίνεται. ἐκεί-
νῳ τῷ κάλλει περιλαμπόμενός τε καὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ αὐ-
τῆς τῆς φύσεως λήθην λαμβάνει. μήτε πρὸς τροφῆς φροντί-
δα, μήτε πρὸς περιβολαίων μέριμναν τὴν ψυχὴν καθελκό-
μενος. ἀλλὰ σχολὴν ἀπὸ τῶν γηΐνων φροντίδων ἄγων, τὴν πᾶ-
σαν αὐτοῦ σπουδὴν ἐπὶ τὴν κτῆσιν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν μετα-
τίθησι, πῶς μὲν κατορθωθῇ αὐτῷ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία. πῶς
δὲ ἡ δικαιοσύνη καὶ φρόνησις καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρεταί, ὅσαι ταῖς
γενικαῖς ταύταις ὑποδιαιροῦνται, καθηκόντως ἕκαστα ἐπιτε-
λεῖν τῶν κατὰ τὸν βίον ὑποβάλλουσι τῷ σπουδαίῳ. μεγίστη δὲ
ὁδὸς πρὸς τὴν τοῦ καθήκοντος εὕρεσιν καὶ ἡ μελέτη τῶν θεο-
πνεύστων γραφῶν. ἐν ταύταις γὰρ καὶ αἱ τῶν πράξεων ὑποθῆκαι
εὑρίσκονται. καὶ οἱ βίοι τῶν μακαρίων ἀνδρῶν, ἀνάγραπτοι πα-
ραδεδομένοι, οἷον εἰκόνες τινὲς ἔμψυχοι τῆς κατὰ θεὸν πολι-
τείας τῷ μιμήματι τῶν ἀγαθῶν ἔργων πρόκεινται. καὶ τοίνυν
περὶ ὅπερ ἂν ἕκαστος ἐνδεῶς ἔχοντος ἑαυτοῦ αἰσθάνηται, ἐκείνῳ
προσδιατρίβων οἷον ἀπό τινος κοινοῦ ἰατρείου, τὸ πρόσφορον εὑ-
ρίσκει τῷ ἀρρωστήματι φάρμακον. καὶ ὁ μὲν ἐραστὴς τῆς σω-
φροσύνης, τὴν περὶ τοῦ ἰωσὴφ ἱστορίαν συνεχῶς ἀνελίσσει. καὶ πα-
ρ' αὐτοῦ τὰς σωφρονικὰς ἐκδιδάσκεται πράξεις, εὑρίσκων
αὐτὸν οὐ μόνον ἐγκρατῶς πρὸς ἡδονὰς ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ ἑκτι-
κῶς πρὸς ἀρετὴν διακείμενον. ἀνδρείαν δὲ παιδεύεται παρὰ
τοῦ ἰώβ. ὃς οὐ μόνον πρὸς τὰ ἐναντία τοῦ βίου μεταπεσόντος
αὐτῷ, πένης ἐκ πλουσίου καὶ ἄπαις ἀπὸ καλλίπαιδος ἐν μιᾷ και-
ροῦ ῥοπῇ γενόμενος, διέμεινεν ὁ αὐτός, ἀταπείνωτον πανταχοῦ

τὸ τῆς ψυχῆς φρόνημα διασώζων. ἀλλ' οὔτε τῶν φίλων τῶν εἰς παραμυθίαν ἡκόντων ἐπεμβαινόντων αὐτῷ καὶ συνεπιτεινόντων τὰ ἀλγεινὰ παροξυνθῇ. πάλιν σκοπῶν τις πῶς ἂν πρᾶος ἐν ταὐτῷ καὶ μεγαλόθυμος γένοιτο, ὥστε τῷ μὲν θυμῷ κατὰ τῆς ἁμαρτίας κεχρῆσθαι, τῇ δὲ πρᾳότητι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, εὑρήσει τὸν Δαβὶδ γενναῖον μὲν ἐν τοῖς κατὰ πόλεμον ἀνδραγαθήμασι, πρᾶον δὲ καὶ ἀκίνητον ἐν ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἀντιδόσεσι. τοιοῦτος ἦν καὶ Μωσῆς, μεγάλῳ μὲν τῷ θυμῷ κατὰ τῶν εἰς θεὸν ἐξαμαρτανόντων διανιστάμενος, πρᾳείᾳ δὲ τῇ ψυχῇ τὰς καθ' ἑαυτοῦ διαβολὰς ὑποφέρων. Καὶ πανταχοῦ ὥσπερ οἱ ζωγράφοι, ὅταν ἀπ' εἰκόνων εἰκόνα γράφωσι, πυκνὰ πρὸς τὸ παράδειγμα ἀποβλέποντες, τὸν ἐκεῖθεν χαρακτῆρα πρὸς τὸ ἑαυτῶν σπουδάζουσι μεταθεῖναι φιλοτέχνημα, οὕτω δεῖ καὶ τὸν ἐσπουδακότα ἑαυτὸν πᾶσι τοῖς μέρεσι τῆς ἀρετῆς ἀπεργάσασθαι τέλειον, οἱονεὶ πρὸς ἀγάλματά τινα κινούμενα καὶ ἔμπρακτα, τοὺς βίους τῶν ἁγίων ἀποβλέπειν. καὶ τὸ ἐκείνων ἀγαθὸν, οἰκεῖον ποιεῖσθαι διὰ μιμήσεως. εὐχαὶ πάλιν τὰς ἀναγνώσεις διαδεχόμεναι νεαρωτέραν τὴν ψυχὴν καὶ ἀκμαιοτέραν τῷ πρὸς θεὸν πόθῳ κεκινημένην παραλαμβάνουσιν. εὐχὴ δὲ ἐκείνη καλὴ ἡ ἐναργῆ ἐμποιοῦσα τοῦ θεοῦ ἔννοιαν τῇ ψυχῇ. καὶ τοῦτό ἐστι τοῦ θεοῦ ἐνοίκησις. τὸ διὰ τῆς μνήμης ἔχειν ἐνιδρυμένον ἐν ἑαυτῷ τὸν θεόν. οὕτω γινόμεθα ναὸς θεοῦ ὅταν μὴ φροντίσι γηΐναις τὸ συνεχὲς τῆς μνήμης διακόπτηται. μὴ δὲ τοῖς ἀπροσδοκήτοις πάθεσιν ὁ νοῦς ἐκταράττηται. ἀλλὰ πάντα ἀποφυγὼν ὁ φιλόθεος, ἐπὶ θεὸν ἀναχωρῇ. ἐξελαύνων τὰ προκαλούμενα ἡμᾶς εἰς ἀκρασίας πάθη, καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ἄγουσιν ἐπιτηδεύ-

μασιν

μασιν ἐνδιατρίβη. καὶ πρὸ τούτων πάντων σπουδάζειν προσήκει περὶ τὴν τοῦ λόγου χρῆσιν μὴ ἀμαθῶς ἔχειν. ἀλλ' ἐρωτᾶν μὲν ἀφιλονείκως. ἀποκρίνεσθαι δὲ ἀφιλοτίμως, μὴ διακόπτοντα τὸν προσδιαλεγόμενον, ὅταν χρήσιμον λέγῃ, μὴ δὲ ἐπιθυμοῦντα τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἐπιδεικτικῶς παρεμβάλλειν, μέτρα ὁρίζοντα λόγῳ καὶ ἀκοῇ. μανθάνειν δὲ ἀνεπαισχύντως καὶ διδάσκειν ἀνεπιφθόνως. κἂν ἐπὶ παρ' ἑτέρου δεδιδαγμένος, μὴ ἐπικρύπτειν ὥσπερ αἱ φαῦλαι τῶν γυναικῶν, αἱ τὰ νόθα ὑποβαλλόμεναι, ἀλλὰ κηρύττειν εὐγνωμόνως τὸν πατέρα τοῦ λόγου. τόνος δὲ φωνῆς ὁ μέσος προτιμητέος ὡς μήτε διαφεύγειν τὴν ἀκοὴν ὑπὸ σμικρότητος, μήτε φορτικὸν εἶναι τῷ μεγέθει τῆς διατάσεως. προεξετάσαντα δὲ ἐν ἑαυτῷ τὸ ῥηθησόμενον, οὕτω δημοσιεύειν τὸν λόγον. εὐπροσήγορον ἐν ταῖς ἐντεύξεσι. γλυκὺν ἐν ταῖς ὁμιλίαις. οὐ διὰ τῆς εὐτραπελίας τὸ ἡδὺ θηρώμενον, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐμενοῦς παρακλήσεως τὸ προσηνὲς ἔχοντα. πανταχοῦ τὸ τραχὺ κἂν ἐπιτιμῆσαι δέοι, ἀπωθούμενον. προκαταλαβὼν γὰρ ἑαυτὸν διὰ ταπεινοφροσύνης, οὕτως εὐπαράδεκτος ἔσῃ τῷ δεομένῳ τῆς θεραπείας. πολλάκις δὲ χρήσιμος ἡμῖν καὶ ὁ τοῦ προφήτου τρόπος τῆς ἐπιπλήξεως. ὃς τῷ Δαβὶδ ἁμαρτόντι, οὐ παρ' ἑαυτοῦ ἐπήγαγε τὸν ὅρον τῆς καταδίκης. ἀλλ' ὑποβολῇ προσώπου χρησάμενος, αὐτὸν ἐκεῖνον ἐκάθισε τοῦ ἰδίου κριτὴν ἁμαρτήματος. ὥστε αὐτὸν καθ' ἑαυτοῦ προεξενεγκόντα τὴν κρίσιν, μηδὲν ἔτι μέμφεσθαι τὸν ἐλέγξαντα. ἐπὶ δὲ τῷ ταπεινῷ καὶ καταβεβλημένῳ φρονήματι, ὄμμα σύννουν εἰς γῆν νενευκός. σχῆμα ἠμελημένον. κόμη αὐχμηρά. ἐσθὴς ῥυπῶσα. ὥστε ἃ ποιοῦσιν οἱ πενθοῦντες κατ' ἐπιτήδευσιν, ταῦτα ἐκ τοῦ αὐτομάτου ἡμῖν ὑποφαίνεσθαι. χιτὼν διὰ ζώνης προσεσταλμένος

τῷ σώματι· τὸ μέντοι ζῶσμα μήτε ἄνω τῶν λαγόνων· γυναικῶδες
γάρ· μήτε χαῦνον ὥστε διαρρεῖν τὸν χιτῶνα· βλακικὸν γάρ· ὡς
τὸ βάδισμα μήτε νωθρὸν, ὡς ἔκλυσιν τῆς ψυχῆς κατηγορεῖν· μηδ' αὖ
σφοδρὸν καὶ σεσοβημένον· ὡς ἐμπλήκτους αὐτῆς τὰς ὁρμὰς
ὑποφαίνειν. σκοπὸς ἐσθῆτος εἷς· κάλυμμα εἶναι σαρκὸς πρὸς χει-
μῶνα καὶ θέρος αὐτάρκες. μήτε δὲ ἐν χρώματι τὸ ἀνθηρὸν διω-
κέσθω· μήτε ἐν τῇ κατασκευῇ τὸ λεπτὸν καὶ μαλακόν. τὸ γὰρ
τὰς ἐν ἐσθῆτι εὐχροίας περισκοπεῖν, ἴσον ἐστὶ γυναικείῳ καλλω-
πισμῷ, ὃν ἐκεῖναι ἐπιτηδεύουσιν ἀλλοτρίῳ ἄνθει, παρειὰς
καὶ τρίχας ἑαυτῶν καταβάπτουσαι. ἀλλὰ μὴν καὶ παχύτη-
τος οὕτως ἔχειν ὁ χιτὼν ὀφείλει, ὡς μὴ δεῖσθαι κοινωνοῦ πρὸς
τὸ θάλπειν τὸν ἐνδυόμενον. ὑπόδημα δὲ τὸ εὐτελὲς μὲν κατὰ
τὴν ἀξίαν, ἀνενδεῶς δὲ τὴν χρείαν ἀποπληροῦν. ὡς ἁπαξα-
πλῶς ὥσπερ ἐν τῷ ἐνδύματι ἡγεῖσθαι προσήκει τὸ χρειῶδες, οὕτω καὶ
ἐν τροφῇ ἄρτος ἐκπληρώσει τὴν χρείαν, καὶ ὕδωρ θεραπεύσει τὴν
δίψαν τῷ ὑγιαίνοντι. ὡς ὅσα ἐκ σπερμάτων παροψήματα πρὸς
τὰς ἀναγκαίας χρείας τὴν ἰσχὺν τῷ σώματι δύναται δια-
σώσασθαι. ἐσθίειν δὲ μὴ λυσσώδη γαστριμαργίαν ἐμφαίνοντα·
ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ εὐσταθὲς καὶ πρᾶον καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς
ἐγκρατὲς διασώζοντα. μὴ δὲ τότε τὸν νοῦν ἀργὸν ἐν τῇ περὶ
θεοῦ ἐννοίᾳ ἔχοντα· ἀλλ' αὐτὴν τῶν βρωμάτων τὴν φύσιν καὶ
τὴν τοῦ ὑποδεχομένου σώματος κατασκευὴν, ἀφορμὴν
ποιεῖσθαι δοξολογίας· πῶς ποικίλα εἴδη τροφῶν τῇ ἰ-
διότητι τῶν σωμάτων ἁρμόζοντα, παρὰ τοῦ πάντα
οἰκονομοῦντος ἐπινενόηται. εὐχαὶ πρὸ τροφῆς, ἀξίως γινέ-
σθωσαν τῶν τοῦ θεοῦ παροχῶν· ὧν τε νῦν δίδωσι καὶ ὧν πρὸς τὸ
μέλλον

μέλλον ἐταμιεύσατο· εὐχαὶ μετὰ τροφὴν, εὐχαριστίαν τῶν δε-
δομένων ἔχουσαι καὶ αἴτησιν τῶν ἐπηγγελμένων. ὥρα μία τρο-
φῆς ἀποτεταγμένη, ἡ αὐτὴ κατὰ περίοδον ἀπαρτῶσα. ὡς ἐκ
τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἡμερονυκτίου, μόλις εἶναι ταύ-
την τὴν προσαναλισκομένην τῷ σώματι. τὰς δὲ λοιπὰς ἐν
τῇ κατὰ νοῦν ἐργασίᾳ ἀπασχολεῖσθαι τὸν ἀσκητήν. Ὕπνοι δὲ
κοῦφοι καὶ διαπάλλακτοι φυσικῶς ἀκολουθοῦντες τῷ συμμέ-
τρῳ τῆς διαίτης· κατ᾽ ἐπιτήδευσιν δὲ ταῖς περὶ τῶν μεγάλων με-
ρίμναις διαβοσκόμενοι. τὸ γὰρ βαθεῖ κάρῳ κατακρατεῖσθαι
λυομένων αὐτοῦ τῶν μελῶν, ὥστε σχολὴν ἀτόποις φαντασίαις
παρέχειν, ἐν καθημερινῷ θανάτῳ ποιεῖ τοὺς οὕτω καθεύδοντας.
ἀλλ᾽ ὅπερ τοῖς ἄλλοις ὁ ὄρθρος ἐστὶ, τοῦτο τοῖς ἀσκηταῖς τῆς εὐσε-
βείας τὸ μεσονύκτιον. μάλιστα σχολὴν τῇ ψυχῇ τῆς νυκτερινῆς
ἡσυχίας χαριζομένης. οὔτε ὀφθαλμῶν, οὔτε ὤτων βλαβερὰς
ἀκοὰς ἢ θέας ἐπὶ καρδίαν παραπεμπόντων, ἀλλὰ μόνου κα-
θ᾽ ἑαυτὸν τοῦ νοῦ τῷ θεῷ συνόντος. καὶ διορθουμένου μὲν ἑαυτὸν,
τῇ μνήμῃ τῶν ἡμαρτημένων. ὅρους δὲ ἑαυτῷ τιθέντος πρὸς
τὴν ἔκκλισιν τοῦ κακοῦ. καὶ τὴν παρὰ θεοῦ συνεργίαν, εἰς τὴν
τελείωσιν τῶν σπουδαζομένων ἐπιζητοῦντος.

Βασίλειος Καλλιγράφῳ.

Ὀρθὰ γράφε καὶ χρῶ τοῖς στίχοις ὀρθῶς. καὶ μήτε αἰωρείσθω πρὸς
ὕψος ἡ χείρ. μήτε φερέσθω κατὰ κρημνῶν. μηδὲ βίαζε τὸν κά-
λαμον λοξὰ βαδίζειν ὥσπερ τὸν παρ᾽ Αἰσώπῳ καρκίνον. ἀλ-
λ᾽ εὐθὺ χώρει ὥσπερ ἐπὶ στάθμης βαδίζων τεκτονικῆς, ἣ πάντα-

χοῦ φυλάττει τὸ ἴσον· καὶ πᾶν ἀναιρεῖ τὸ ἀνώμαλον· τὸ γὰρ λοξὸν, ἀπρεπές. τὸ δὲ εὐθὺ, τερπνὸν τοῖς ὁρῶσιν οὐκ ἐῶν ἀναμολύνειν καὶ καταδύειν ὥσπερ τὰ κηλώνεια τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγινωσκόντων. Ὃ ποῖόν τι καὶ μοι συμβέβηκε τοῖς γράμμασιν ἐντυχόντι τοῖς σοῖς. τῶν γὰρ στίχων κειμένων κλιμακηδὸν, ἡνίκα ἔδει μεταβαίνειν ἀφ᾽ ἑτέρου εἰς ἕτερον, ἀνάγκη ἦν ἐξορθοῦν πρὸς τὸ τέλος τοῦ προσιόντος. ἐν ᾧ μηδαμοῦ φαινομένης τῆς ἀκολουθίας, ἀναστρέφειν ἔδει πάλιν καὶ τὴν τάξιν ἐπιζητεῖν, ἀναποδίζοντα καὶ παρεπόμενον τῇ αὔλακι καθάπερ τὸν Θησέα τῷ μίτῳ τῆς Ἀριάδνης φασί. γράφε τοίνυν ὀρθῶς. καὶ μὴ πλάνα τὸν νοῦν τῷ πλαγίῳ καὶ λοξῷ τῶν γραφομένων.

Τῷ αὐτῷ.

γ Ράμμα ἦλθέ μοι πρῴην παρὰ σοῦ· ἀκριβῶς σόν· οὐ τοσοῦτον τῷ χαρακτῆρι τῆς χειρὸς, ὅσον τῷ τῆς ἐπιστολῆς ἰδιώματι. ὀλίγα γὰρ ἦν τὰ γράμματα πολλὴν διάνοιαν παριστῶντα· πρὸς ἃ εὐθὺς μὲν οὐκ ἀπεκρινάμεθα, διότι αὐτοὶ μὲν ἀπεδημοῦμεν. ὁ δὲ γραμματηφόρος οὐ τῶν ἐπιτηδείων ἡμῖν ἐπιδοὺς τὴν ἐπιστολὴν, ἀπιὼν ᾤχετο. ἀλλὰ νῦν διὰ ἑτέρου προσφθεγγόμεθά σε. ὁμοῦ μὲν ἀποτιννύντες τῆς προσηγορίας τὸ χρέος, ὁμοῦ δὲ ἀφορμὴν δευτέρων γραμμάτων παρέχοντες. πάντως δὲ οὐδεὶς πόνος λακωνικῆς ἐπιστολῆς, ὁποῖαί εἰσιν αἱ παρὰ σοῦ ἑκάστοτε πρὸς ἡμᾶς ἀφικνούμεναι.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΧΙΩΝΟΣ. ΜΑΤΡΙΔΙ.

Πέδωκέ μοι Λῦσις τὴν ἐπιστολὴν τρίτην ἡμέραν ἤδη
α περὶ Βυζάντιον διατρίβοντι. δι' ἧς τὴν σαυτοῦ εὐτυχίαν
τε καὶ πάσης τῆς οἰκίας, ἐδήλους μοι. ἄλλοις μὲν οὖν ὅσοις ἔνεστι παραμυθήσασθαί σε, ταῦτ' ἂν διεξῄειν. καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐλπίδας ἐξηριθμούμην. καὶ ταύταις ἐπαρτί ἔρροτεν λύπης εὐφροσύνην καθίστατο. ἐγὼ δὲ σοὶ τοῦτο ἀξιῶ παρ' ὑμῶν γενέσθαι. ὅπως ἆθλόν μοι τῆς ἐλπιζομένης ἀρετῆς καταστήσητε, τὸ μακαρίους ὑμᾶς κριθῆναι γονεῖς. ἀλλὰ μὴ τὸ παραμυθίαν ἐκ τῆς ἐμῆς παιδείας προσδέχεσθαι μὴ λυπουμένους δὲ εὐτυχίαν. ἄμεινον δὲ ὥσπερ ἀθλοφόρῳ μείζονά μοι προσθεῖναι τὰ ἆθλα. ἵνα κρείττων ἐπ' αὐτὰ ἀγωνιστὴς γίνωμαι. οὕτως οὖν διάκεισο ὦ πάτερ καὶ παραμυθοῦ τὴν μητέρα. εἴπερ ἄρα ἐκείνην μὲν ἐν τοῖς παρηγορουμένοις, σὲ δὲ ἐν τοῖς παρηγοροῦσι τετάχθαι προσήκει.

Τῷ αὐτῷ

Θράσων ἐμπορεύεται μὲν τὸν πόντον. χρηστὸς δὲ μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἐπιτήδευσιν εἶναί μοι δοκεῖ. καὶ νῦν ἐν Βυζαντίῳ γενόμενος, ἔχω τινὰ αὐτῷ χάριν. θεάσασθαι γάρ μοι βουλομένῳ τὰ περὶ χώραν ἄξια θέας ὄντα, ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ ἐγένετο. καὶ τἆλλα ἐπεμελήθη, ὅπως μὴ πονηρά τις ἡμῖν ἡ ὁδὸς καὶ κινητικὴ γένοιτο. ἀλλὰ ὀχημάτων τε χάριν καὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς ἁβροτέρα. τοῦτον ὡς ὑμᾶς πλέοντα ᾠήθην ταύτῃ τῇ μαρτυρίᾳ συμπαραπέμψαι δεῖν. θέας μὲν οὖν οὐδὲν οἶμαι χρῄζει. κατεστρατευμένος ἐκ πολλοῦ χρόνου τὸν πόντον. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν δῆλον, ὡς κατὰ τὸ σεαυτοῦ ἦθος ὑποδέξῃ προθύμως αὐτόν. ἐγὼ δ' ὥρμημαι μὲν ἐκπλεῖν, ἀνέμου δὲ οὐκ ἐπιτυγχάνω.

Τῷ αὐτῷ.

Πολλὴν χάριν οἶδα τοῖς ἐπισχοῦσιν ἡμᾶς ἀνέμοις καὶ τὴν ἐν Βυζαντίῳ διατριβὴν βιασαμένοις. καίτοι τὸ πρῶτον ἠχθόμην αὐτοῖς ἐπειγόμενος. ἀλλὰ γὰρ ἀξία πρόφασις καὶ χρονιωτέρας μονῆς ἐφάνη Ξενοφῶν ὁ Σωκράτους γνώριμος. οὗτος γὰρ ὁ Ξενοφῶν εἷς τῶν ἐπὶ Ἀρταξέρξην στρατευσαμένων Ἑλλήνων, Κύρῳ δὲ συμμάχων ἐστί. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μετά τινος τῶν στρατηγῶν ἦν οὐδὲν πολυπραγμονῶν ὅτι μὴ στρατιώτην ἐχρῆν. ὥσπερ εἷς ὢν τῶν Κύρῳ τιμίων. ὡς δὲ Κῦρός τε ἀπέθανεν ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων παρασπονδηθέντες ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλάς, ᾑρέθη στρατηγὸς ἀνδρίας τε ἕνεκα καὶ τῆς ἄλλης σοφίας δοκῶν ἄριστα ἂν διαπράξασθαι τὴν σωτηρίαν τοῖς Ἕλλησι. καὶ οὐκ ἔψευσεν αὐτοὺς τῆς ἐλπίδος. ἀλλὰ διὰ μέσης πολεμίας γῆς, ὀλίγην στρατιὰν ἄγων περιεσώσατο. ἑκάστης ἡμέρας τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς παραστρατοπεδευόμενος. θαυμαστὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα. πολὺ δὲ τούτων θαυμασιώτερόν τε καὶ μεῖζον, ὅπερ αὐτὸς ἐγὼ νῦν ἐθεασάμην. τετρυμένοι γὰρ οἱ Ἕλληνες πολυχρονίῳ καὶ χαλεπῇ στρατείᾳ καὶ μηδὲν ἄλλο εὑρημένοι τῶν κινδύνων ἆθλον πλὴν τῆς σωτηρίας, δεξαμένων αὐτοὺς κατὰ φίλον τῶν Βυζαντίων, ἔγνωσαν διαρπάσαι τὴν πόλιν. καὶ πολὺς τάραχος αἰφνίδιος κατεῖχε τοὺς Βυζαντίους. ἐπειδὴ ὥπλιζόν τε οἱ ξένοι καὶ ὁ σαλπικτὴς ἐσήμαινεν, ἐγὼ μὲν ἀσπίδα καὶ λόγχην ἁρπάσας, ἔδραμον ἐπὶ τὸ τεῖχος, οὗ τῶν ἐφήβων τινὰς συνεστηκότας ἑώρων. ἦν δὲ ἡ φυλακὴ τῶν τειχῶν οὐδὲν ὠφέλιμος πολεμίων κατεχόντων τὴν πόλιν. ἀλλ᾽ ὅμως ῥᾷον ἐνομίζομεν ἀμύνεσθαι πλεονεκτοῦντες τῷ τόπῳ. ἢ ἀπολεῖσθαί γε βραδύτερον. καὶ τοῦτο

παρατεταγμένων τῶν ἑλλήνων, ἑωρῶμεν κομήτην ἄνδρα καλὸν
πάνυ τε πρᾶον ἰδέσθαι διεξιόντα μὲν δι' αὐτῶν καὶ παύοντα τῆς ὀρ
γῆς ἕκαστον· οὗτος δὲ ἦν ὁ ξενοφῶν. ὡς δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων παρε
κάλουν αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἵνα ὄντα πολλοῖς πείθεσθαι καὶ ἀνα-
παῦσαι ποτὲ αὐτοὺς τῆς ταλαιπώρου καὶ χαλεπῆς ζάλης, ἀνά
γετε οὖν ἐπὶ πόδα ἔφη καὶ βουλεύσασθε. οὐ γὰρ δέος μὴ διαφύγῃ
βουλευομένους τὸ πρᾶγμα ἐφ' ἡμῖν κείμενον. ὡς δὲ τοῦτό γε αὐτῷ
ἀπιθεῖν ᾐδέσθησαν, εἰς μέσον καταστὰς ὁ ξενοφῶν, θαυμαστοὺς λό
γους διέθετο. ὡς τὸ τέλος αὐτοῦ ἐδήλωσεν. τοὺς γὰρ ἡμῖν σαφῶς ἐξη
κούοντο. τοὺς γοῦν πρὸ μικροῦ διαρπάζειν ἐγνωκότας τὴν πό
λιν, μετρίους κατὰ τὴν ἀγορὰν ἑωρῶμεν ὠνουμένους τὰ ἐπι
τήδεια ὡς τῶν ἄλλων βυζαντίων ἕκαστος. καὶ μηδὲν ἔτι ἐκείνου
τοῦ ἀδίκου καὶ ἁρπακτοῦ ἄρεος πνέοντας. αὕτη δὲ ἡ ὄψις ἐπί
δειξις ἦν τῆς ξενοφῶντος ψυχῆς, ὅπως καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν
ἠδύνατο. οὐ μὴν ἔγωγε ἡσυχίᾳ τὸν ἄνδρα παρελθεῖν ὑπέμεινα.
τε ταῦτα ὁμοίως βυζαντίοις οὐ πεπονθὼς ὑπ' αὐτοῦ. ἐπεὶ διὰ τοὺς
ἀνέμους τε αὐτὸς εἷς ἦν τῶν διαρπασθησομένων. ἀλλ' ἐγνώρισα αὐ
τῷ ἐμαυτόν. ὁ δὲ τε τῆς σῆς πρὸς σωκράτη φιλίας ἀνεμιμνή
σκετο. κἀμὲ φιλοσοφεῖν παρῄνεσε τό. τε τἄλλα οὐ στρατιωτικῶς
μάλα ἀλλὰ τε πάνυ φιλανθρώπως διελέγετο. νῦν δὲ εἰς θρᾴκην
ἄγει τὸ στράτευμα. σεύθης γὰρ ὁ τῶν θρᾳκῶν βασιλεὺς πρός τινας
ὁμόρους πολεμῶν, μεταπέμψατο, ἐν τελῇ μισθὸν αὐτοῖς ὑπι-
σχόμενος. οἱ δὲ, ὑπήκουσαν. οὐ γὰρ ἄποροι διαλυθῆναι βούλονται
ἀλλὰ καὶ κτήσασθαί τι ἐκ τῶν πόνων ἕως γ' ἔτι στράτευμά εἰσιν. ἴσθι
δὴ πολύ με εἶναι προθυμότερον εἰς ἀθήνας πλευσεῖσθαι φιλο
σοφήσοντα. μέμνησαι γὰρ δήπου ὅτι προτρέπων με συνεχῶς ἐπι

φιλοσοφίαν καὶ θαυμαστὰ διεξιὼν περὶ τῶν καθ' ὁτιοῦν σπουδασάντων περὶ αὐτὴν μέρος, τἆλλα μὲν εἶχες πυθόμενον, ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ φοβούμενον. ἐδόκει γάρ μοι τὰ μὲν λοιπὰ ὄντως σπουδαιοτέρους ποιεῖν ὅσων ἐφάψαιτο. καὶ γὰρ τὸ σῶφρον καὶ τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλοθεν ἀρύεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἢ φιλοσοφίας ᾤμην. τὸ δὲ πρακτικὸν καὶ σφοδρὸν διαλύειν τῆς ψυχῆς καὶ μαλθάσσειν ἐπὶ τὸ ἥσυχον. ἀπραγμοσύνη γὰρ καὶ ἡ ἠρεμία τὰ θαυμαστὰ ὥς μοι ἔλεγες ἐγκώμια φιλοσόφων. δεινὸν οὖν μοι κατεφαίνετο εἰ φιλοσοφήσας, τἆλλα μὲν ἀμείνων ἔσομαι. θαρραλέος δὲ οὐκέτι οὔτε στρατιώτης εἶναι δυνήσομαι οὔτε ἀριστεὺς εἰ δέοι. ἀλλὰ μεθήσω πάντα ταῦτα ὥσπερ ἐπιλήσμονί τινι ἐπῳδῇ παντὸς ἔργου λαμπροτέρου κηληθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ. ἠγνόουν δ' ἄρα ὅτι καὶ πρὸς ἀνδρείαν εἰσὶν ἀμείνους οἱ φιλοσοφήσαντες. καὶ μόλις γε αὐτὸ παρὰ Ξενοφῶντος ἔμαθον. οὐκ ἐπειδὴ διελέχθη μοι περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπεί τοι οὗτος ὢν ἐφάνη ὁποῖός ἐστι. μάλιστα γὰρ δὴ μετασχὼν τῶν Σωκράτους λόγων, ἀρκεῖ στρατεύματα καὶ πόλεις σώζειν. καὶ οὐδὲν αὐτὸν ἐποίησε φιλοσοφία αὑτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἀχρειότερον. ἡσυχία μὲν οὖν ποιητικωτέρα τάχα εὐδαιμονίας. ἤδη μέντοι καὶ πράξει καλῶς ἕκαστα ὁ καλῶς ἠρεμεῖν δυνάμενος. ἐπεὶ καὶ μείζων ἂν εἴη τοῦ πολεμοῦντος ὁ πλεονεξίαν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τἆλλα πάθη χειρούμενος. ὧν καὶ οἱ νικῶντες τοὺς πολέμους ἡττῶνται. κἀγὼ οὖν ἐλπίζω φιλοσοφήσας, τά τε ἄλλα κρείττων ἔσεσθαι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἀνδρεῖος, ἀλλ' ἧττον θρασύς. ταῦτα μὲν οὖν οὐ τοῦ ἱκανοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ τοῦ πάνυ πέρα. γίνωσκε δέ με ἤδη πρὸς τὸ πλεῖν ὄντα. καὶ γὰρ δὴ γέγονε καὶ τὰ τῶν ἀνέμων αἰσιώτερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπιτυχόντες τῆς περὶ σίμον κατὰ τὴν μαντείαν ὡς ὑμᾶς πλεόντων
ἔγνωμεν καὶ τὰ ἐν Περίνθῳ συντυχόντα δηλῶσαι. ἦν μὲν γὰρ
ζέφυρος ἑσπερία δύσις. κἀγὼ προέλεγον τοῖς ἐν ἡμῖν ναύταις
ἐπισχεῖν τὸν ἔκπλουν. καὶ ταῦτα ἐν Βυζαντίῳ διατρίβειν δυναμέ
νοις. οἱ δ᾽ οὐκ ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ πάνυ μου τὴν πρόρρησιν ἐχλεύα
σαν, προσεμβλῆσθαί μοι μέσον τινὰ ἀστρονομίας ὑπὸ ἀρχεδή-
μου τοῦ ἀστρονόμου λέγοντες. κἀγὼ μέχρι μέν τινος ἀντεῖχον. κα
ταναυμαχούμενος δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν εἶξα. καὶ ταῦτα οὐδ᾽ αὐτὸς εἰδὼς
ὅτι ἀληθὲς αὐτοῖς προλέγοιμι. ἅμα δὲ πνεῦμα οὔριον καὶ καλὸς
πλοῦς προφαινόμενος, ἀπιστοτέρα μου ἐποίει τὰ προαγορεύ-
ματα. ὡς δὲ ἀνήχθημεν, ἕως μὲν Συληβρίαν παραλλάξαι,
κατεγελώμην ἐφ᾽ οἷς προεῖπον. εὐχόμενός γε καὶ μέχρι τῆς ἀπο
βάσεως γελᾶσθαι. ὡς δὲ τριάκοντά που σταδίους ἀπ᾽ αὐτῆς προε
κόψαμεν, δεινὸς ἡμᾶς χειμὼν κατέλαβε. καὶ πολὺν μὲν χρό
νον οὐδαμοῦ καθορμίσαι τὴν ναῦν δυνάμενοι, πονήρως πάνυ
διεκείμεθα. μόλις δέ ποτε ἐπιδόντες τὴν Πέρινθον, ἐβιαζόμε
θα πρὸς αὐτήν, κωπηλάται ἀγαθοὶ γινόμενοι. τοῖς μὲν γὰρ ἱστίοις οὐ
φορητὸς ἦν ὁ ἄνεμος. καὶ δεινὰ παθόντες ἵνα μὴ λέγω τὰ με
ταξύ, μέσων που νυκτῶν κατήχθημεν εἰς Πέρινθον. καὶ τότε μὲν
κατεδάρθομεν. ὑπελείπετο δὲ ἡμῖν καὶ ἕτερος χειμὼν οὐδὲν τοῦ
θαλαττίου μετριώτερος. Περίνθιοι γὰρ ὑπὸ Θρᾳκῶν ἐπο
λεμοῦντο. καὶ τοῦτο οἱ πάντα ἀγνοήσαντες ἡμεῖς οὐκ ἐπυ
θόμεθα καίπερ δώδεκα ἡμέρας ἐν Βυζαντίῳ διατρί-
ψαντες. ἄλλως εἰκὸς αἰφνίδιος ἡ καταδρομὴ τῶν βαρ-
βάρων ἐγένετο. ἀναστάντες οὖν ᾔειμεν ὀψόμενοι τὴν πό

λιμ ὡς ὡρμώμεθα ἐγώ τε καὶ ἡρακλείδης καὶ ἀγάθων ὁ χρηστός. εἵποντο δὲ ἡμῖν καὶ τῶν θεραπόντων βάτυλος καὶ πυδάρκης καὶ φίλων ὁ θρασύς. ἡμεῖς μὲν ἄνοπλοι. τῶν δὲ θεραπόντων παρήρτητο ἑκάστῳ μάχαιρα. φίλων μὲν γὰρ καὶ δόρυ ἐκόμιζε. μικρὸν δὲ προελθόντες ἀπὸ τοῦ λιμένος, ὁρῶμεν στρατοπεδόν τε οὐ πρόσω τῆς πόλεως. καὶ τὸ δεινότερον ἱππέας τρεῖς οὐ πόρρω ἡμῶν. καὶ φίλων μὲν δούς μοι τὴν λόγχην ἵνα αὐτὸς ᾖ δρομικώτερος, ἐπὶ τὴν ναῦν ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐλπίζων ὠκύτερον ἵππου ἐμαυτὸν εἶναι, περὶ τὸν βραχίονα ἐλίττων θοἰμάτιον καὶ τὴν λόγχην διηγκυλωμένος ἔμενον. τὸ αὐτὸ δὲ ἐποίουν καὶ οἱ θεράποντες. ἡρακλείδης δὲ καὶ ἀγάθων λίθους ἔχοντες ὀπίσω ἡμῶν ἐκρύπτοντο. προσελάσαντες δὲ οἱ θρᾶκες πρὶν εἰς ἐφικτὸν ἐλθεῖν ἠκόντισαν τρεῖς λόγχας ἕκαστος. καὶ αἱ μὲν, μικρὸν πρὸ ἡμῶν ἔπεσον. οἱ δὲ, ἀναστρέψαντες ὡς δὴ τετελεσμένου αὐτοῖς τοῦ ἔργου, ἤλαυνον εἰς τὸ στρατόπεδον. ἀνελόμενοι οὖν ἡμεῖς τὰς λόγχας ἀνεχωρήσαμεν ἐπὶ τὴν ναῦν. καὶ λύσαντες τὰ ἀπόγεια ἐπλέομεν. νῦν δ' ἐν χίῳ ἐσμὲν, πάνυ ἐπιεικῶς τῶν ἀνέμων ἡμῖν περὶ πάντα τὸν πλοῦν χρησαμένων. λέγε οὖν ἀρχεδήμῳ ὅτι ἐρίφων ἑσπερία δύσις οὐ κατὰ θάλατταν μόνον σημαίνει χαλεποὺς χειμῶνας, ἀλλὰ καὶ κατὰ γῆν χαλεπωτέρους. ἔχεις γὰρ ἐκ τῆς ἡμετέρας συντυχίας παῖξαι πρὸς αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

ἀ φίγμεθα εἰς ἀθήνας καὶ πλάτωνι τῷ σωκράτους συνωείμῳ διαλεγόμεθα. τά τε ἄλλα πάντα σοφὸς ἀνήρ ἐστι, καὶ τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ἀπλίστον ἔργῳ τοῖς συνωείμοις ποιεῖ, ἀγὰ καὶ πάνυ ἀμφήκη. πρός τε τὸ πρακτικὸν τοῦ βίου καὶ πρὸς ἡσυχίαν ἀπράγμονα. ἔγραφες δέ μοι καὶ περὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν φι-

λίας

λίας ὅτι οὐ μικρὸν πλεονέκτημα τὴν πρὸς σωκράτη συνη-
θειαν εἰς αὐτὸν ἔχοιμι. ἴσθι οὖν ὅτι πάντων μὲν ποιεῖται λόγον καὶ τὴν μίαν ἡμέραν ὁμιλησάντων σωκράτει. οὐδενὶ δ᾽ οὕτως αὐτὸν οἰκειοῖ, ὡς τῷ μάλιστα ἀπολαύειν αὐτοῦ δυναμένῳ. καὶ κατὰ τοῦτο γοῦν ἐσπουδάκαμεν μὴ μειονεκτεῖν τῆς πλάτωνος φιλίας. ἀλλ᾽ ἐν τούτοις πεπάχθαι ὑφ᾽ ὧν δεῖ πάσχειν φησίν, ἐπὶ αὐτοὺς δεῖ ποιεῖν, δύναται. οὐ γὰρ ἧττον εὐδαιμονίαν εἶναι λέγει, τὸ ἀγαθοὺς ποιεῖν τοῦ ἀγαθὸν γίνεσθαι. τὸ μὲν οὖν ὠφελεῖσθαι τοῖς δυναμένοις τῶν φίλων αὐτὸς παρέχει. τὸ δ᾽ ὠφελεῖν, οὐχ ἧττον λαμβάνει παρὰ τῶν ὠφελεῖσθαι δυναμένων.

Τῷ αὐτῷ.

ε Κόμισέ μοι Φαίδιμος ταρίχου ῥοδιακοῦ, καὶ μέλιτος ἀμφορέας πέντε. καὶ τοῦ μερσίτου οἴνου κεράμια εἴκοσι. καὶ πρὸς τούτοις τρία ἀργυρίου τάλαντα. καὶ τῆς μὲν πίστεως ἐκεῖνον ἐπαινῶ. τῆς δὲ ἐπιμελείας σὲ ἐπιγινώσκω. ἤδη μέντοι τῶν ἐπιχωρίων γεννημάτων ὥσπερ ἀπαρχὰς βουλοίμην ἄν σε ἀποστέλλειν εἴ τε ἐπιτρέποι ὁ καιρός. τούτοις γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους φίλους πέμπειν ἔνεστι. καὶ πλάτωνα σοφίζεσθαι ἀδωροδόκητον ὄντα. χρημάτων δὲ οὐδὲ εἷς ἔμοιγε πόθος. καὶ μάλιστα ἐν ἀθήναις τε ὄντι καὶ πλάτωνι διαλεγομένῳ. ἐπεὶ καὶ ἄτοπον ἴσως πεπλευκέναι μὲν ἡμᾶς εἰς τὴν ἑλλάδα, ἵνα ἧττον φιλοχρήματοι γινώμεθα. μηδὲν δὲ ἧττον καὶ ἐκπεριπλεῖν πρὸς ἡμᾶς τὴν φιλοπραγμοσύνην. χαριέστερον οὖν ποιήσεις ταῦτα πέμπων, ὅσα τῆς πατρίδος ἡμᾶς, οὐχ ὅσα πλούτου ἀναμνήσει.

Τῷ αὐτῷ.

α Ἀρχέπολις λήμνιος μὲν ἐστὶν ὡς λέγει τὸ γένος. φαῦλος δὲ καὶ ἀτίμαρτος ἄνθρωπος. καὶ στασιαστὴς πρὸς πάντας. μάλιστα δὲ πάντων πρὸς ἑαυτόν. σὺν δὲ τούτοις καὶ λελυμένος τὴν

ἀποπληξίαν. καὶ πᾶν ὃ ἂν οἰηθείη λέγων. νοεῖ δ' ἀεὶ τὰ μωρότατα. οὗτος γὰρ μὲν πρότερον ὥς πυνθάνομαι ταμίας τε ἐν Λήμνῳ γενόμενος καὶ τὰς ὁμοίας μετιὼν ἀρχάς, οὐκ εὐπρεπῶς ἀπωθεῖτο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτῷ καταφρονῆσαι καὶ φιλοσοφίας, εἰς Ἀθήνας κατέπλευσε κἀκεῖ πολλὰ μὲν Πλάτωνι δυσηρέστησε. πολλὰ δὲ εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησεν. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ χρήσιμοι ἐφαινόμεθα, περὶ ἀρετῆς, ἀλλ' οὐ περὶ χρηματισμοῦ τὰς διαλέξεις ποιούμενοι. νῦν δὲ εἰς τὸν Πόντον ἐμπορεύεσθαί φησιν, οὐκ ἀφρόνως. εἰ δὴ τοῦτο μόνον ἑαυτῷ προσήκειν λελόγισται, ἀλλὰ τὸ ἀστάθμητον αὐτοῦ καὶ περόμενον οὐδέ ποτε ταύτην ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν. ἵνα ὅστις ἐστὶν εἰδῇ, καὶ εἰ ὁ χρήσιμος. πρὸς δὲ τὸ ἀεὶ φανταζόμενον μετεωρίζεται. οὗτος ἐπιλαθόμενος τῶν βλασφημιῶν, προσῆλθέ μοι καὶ ἐδεήθη, σοὶ γράψαι περὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ μὲν ἵνα μὴ ἀναξίῳ ὄντι Βελλεροφόντου σχῆμα περιθῶ, ἑτέραν ἐπιστολὴν ἔδωκα. οὐδὲ ἐκεῖ τι ὁμοίως ψευσάμενος. ταύτην δὲ προαναγνωμένῳ Λύσιδι ἐνεχείρισα. οἶμαι δὴ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ δέξασθαί σε δεῖν τὸν ἄνθρωπον. ὅ εἰπεῖν ἐπὶ τέλει, ὅτι οὕτως ἀμείβεται Χίων τοὺς βλασφημήσαντας. τοῦτο γὰρ ἔνδειξις τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἃ σὺ ἐχλεύαζες, τὸ μηδένα κακὸν ἀμύνεσθαι μέχρι τοῦ μὴ αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι. τοῦτο δὲ ἔσται ἐὰν εὐποιΐαις αὐτοὺς ἀμυνώμεθα. οἶδα μὲν οὖν ὅτι οὐδὲν πείσεται ἄνθρωπος ὢν τὴν ψυχὴν ὑπὸ μωρίας. ὅμως δ' οὖν ἡμῶν αὐτῶν χάριν, γινέσθω τοῦτο τὸ πολίτευμα. τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ λελυμένως καὶ ἀπροκαλύπτως ἐδήλωσα πρὸς ἄλλον μὲν οὐδὲν βλασφημήσας τῶν ὄντων οὐδένα, πρὸς σὲ δὲ τὸν ἐμὸν νοῦν ὑπὸ μηδενὸς παραμπεχόμενον λόγον, ἁπλοῦν καὶ σαφῆ δίκαιον εἶναι.

τοῦ αὐτοῦ

ὁ Ἀποδιδούς σοι τὰ γράμματα Ἀρχέπολις ὁ Λιμνοῦ ἐμπορευόμενος εἰς τὸν πόντον, ἐδεήθη μου ὅπως αὐτὸν συστήσαιμί σοι. ἐγὼ δὲ ἄσμενος ἐδεξάμην. καὶ γὰρ οὐδὲ φίλος μοι ὢν ἐτύγχανε. κέρδος οὖν μέγα ᾤηθην ἀφορμὴν λαβεῖν τοῦ ποιῆσαί τινα φίλον μὴ ὄντα πρότερον. εἰς ὃ κέρδος συλλήψῃ μοι καὶ σὺ φιλανθρώπως αὐτὸν εἰσδεξάμενος. πείθομαι δὲ τὸ μέγιστον ἔμπορον εἶναι. καὶ γὰρ φιλοσοφήσας πρότερον, εἶτα ἐμπορεύεται.

Βίωνι.

ὀ Λιγωρίαν μὲν σοῦ τοσαύτην περὶ ἐμοῦ οὐκ ἂν ἤλπισα ἔσεσθαι ὥστε ἐβουλόμην προσδέξασθαι. θαυμάζω δὲ τὴν συντυχίαν δι᾽ ἣν οὐδέν πω ἧκέ μοι παρὰ σοῦ γράμματα. καὶ ταῦτα συνεχῶς γραφόντων ἄλλων. ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν γενομένων ἐγὼ αὐτὸς ὑπὲρ σοῦ ἀπολογήσομαι. τὸ δὲ λοιπὸν εἴτε οἱ μὴ ἀποδιδόντες αἴτιοι γεγόνασι, φύλαξαι τοῦ γε τῷ συνεχῶς γράφειν. οὕτω γὰρ καὶ τῶν ἀποδωσόντων ἐπιτεύξῃ. εἴτε σὺ μὴ γράφων, φύλαξαι τὸ τοιοῦτο. ῥᾳδία δέ ἐστιν αὐτοῦ φυλακή. καίτοι γε ἦν τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ τοσοῦτον, ὅσον καὶ τὰ δυσχερῆ νικᾶν δύνασθαι. ἢ ἐπιλέλησαι τοῦ ἡραίου καὶ τοῦ καλλιχόρου καὶ τῶν παρὰ Καλλισθένει διατριβῶν καὶ ὅσοις ἀλλήλοις τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἐκεράσαμεν. ἢ αὐτὸς μὲν οὐκ ἐπιλέλησαι, ἐμὲ δὲ φιλοσοφίας γευσάμενον ἀμνημονεῖν αὐτῶν ὑπολαμβάνεις. ἀλλ᾽ οὐ προσήκει σοι οὔτε αὐτὸν φαύλως ἔχειν περὶ τὴν φιλίαν, οὔτε περὶ ἐμοῦ φαῦλα εἰκάζειν. ἀλλὰ καὶ ὡς μεμνημένον αὐτῆς, καὶ ὡς μεμνημένῳ γράφειν συνεχέστερον.

π λάτωνι ἀδελφιδῶν θυγατέρες εἰσὶ τέσσαρες. τούτων τὴν πρεσβυτάτην ἐδίδου Σπευσίππῳ πρὸς γάμον καὶ μετρίαν προῖκα τριάκοντα μνᾶς. ἐπέπεμψε δὲ αὐτῷ ταύτας Διονύσιος. ἐγὼ οὖν ἀπαστὸν ἡγησάμενος τὸν καιρόν, τάλαντον προσετίθην τῇ προικί. καὶ μέχρι μὲν πολλοῦ ἠναίνετο. ἐξεπολιορκήσαμεν δὲ αὐτὸν πάνυ ἀληθεῖ καὶ δικαίῳ λόγῳ. ἔφαμεν γὰρ ὅτι οὐκ εἰς πλοῦτον, εἰς δὲ φιλανθρωπίαν σοι συμβαλλόμεθα. τὰς δὲ τοιαύτας δωρεὰς δέχεσθαι δεῖ. αὗται γὰρ τιμὰς αὔξουσι. αἱ δὲ ἄγαν ἀτιμάζουσι. τιμᾶς μὲν οὖν φιλανθρωπίαν. ἀτιμάζεις δὲ πλοῦτον. ἥρμοσται δὲ καὶ τὰς ἄλλας παῖδας ἤδη τοῖς χαριεστάτοις Ἀθήνησιν. ἀλλ' οἱ μέν, πλουτοῦσι. Σπεύσιππος δὲ χαριέστερος ὢν πένεται. τοῦτο οὖν τὸ κέρδος ᾠήθην δηλῶσαί σοι. οὗ μεῖζον ἡμῖν οὐκ οἶδ' εἴ τι περιγενέσθαι ἐν παντὶ τῷ βίῳ δύναται.

Τῷ αὐτῷ

ἐ Κομισάμην παρὰ Βιάνορος τὴν ἐπιστολήν, ἐν ᾗ με ἀνακομίζεσθαι παρεκάλεις. ἱκανὸν γὰρ εἶναι πρὸς ἡντινοῦν ἀποδημίαν πέντε ἐτῶν χρόνον. ἐκ τοῦ δὲ τὴν ἐμὴν ξενιτείαν ἄρχεσθαι. ἐμὲ δὲ ὅσος μὲν πόθος ἔχει καὶ ὑμῶν καὶ τῆς πατρίδος, αὐτοὶ σαφῶς ἴστε. ἔοικε δ' οὖν αὐτὸς οὗτος ὁ πόθος καὶ βιάζεσθαί με πλείω χρόνον διατρίβειν Ἀθήνησιν. ὠφελιμώτερος γὰρ εἶναι ἢ συμπαθεῖν βούλομαι. τοῦτο δὲ τὸ κράτος μόνη ἔχει φιλοσοφία. πενταετὴς δὲ χρόνος ὦ πάτερ οὐχ ὅπως φιλοσοφοῦσιν ἀπαρκεῖν ἐμοὶ γε φαίνεται, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐμπορευομένοις ἐπιμελέστερον. καίτοι γ' οἱ μέν, ἐπὶ τὰ εὐτελέστερα στέλλονται. ἡμεῖς δὲ ἀρετὴν ἐμπορευόμεθα οὐδενὸς ἄλλου πλὴν φύσεως καὶ φιλοπονίας καὶ χρόνου ὤνιον. ὧν τὰ μέν, οὐ παντελῶς ἡμῶν ἀπολείπεται. χρόνου μέντοι δεό-

μεθαδιαξίψαντες δὲ τὴν ἄλλην πενταετίαν ἀναστρέψομεν θεοῦ σώζοντος. σὺ δὲ τῷ λογισμῷ ἐκπέμπων ἡμᾶς ὑπέμενες, τοῦτο χρὴ καὶ χωριζόντων μὴ ἄχθεσθαι. καὶ ταῦτα εἰδότα ὡς οὐ χρὴ τὸ ἐκπλεῦσαι τὴν παιδείαν ἀγαθοὺς ποιεῖ. τὸ δὲ χρονίσαι περὶ παιδείαν σπουδάζοντας.

Τῷ αὐτῷ.

π Ρότερον μὲν ὥσπερ ἔγραφον δεκαετίαν ἐκπληρώσας, οὕτως ἐπανέρχεσθαι πρὸς ὑμᾶς ἐβουλόμην. νῦν δὲ ἀκούσας τὴν τυραννίδα, οὐκ ἂν ἔτι ὑπομεῖναί μοι ἐνὰ σφαλεστέρῳ τῇ πόλει τῷ εἶναι, ἀλλ᾽ ἢν ἂν ἄρξῃ τὸ ἔαρ πλευσοῦμαι θεοῦ σώζοντος. νῦν μὲν γὰρ μεσοῦντος ἔτι τοῦ χειμῶνος, οὐκ ἐδυνάμην. ἐπεὶ καὶ τελέως ἄτοπον ὁμοίους ἡμᾶς εἶναι, τοῖς ἐπειδάν τι ταραχθῇ, τῆς πατρίδος ἀποδιδράσκουσιν ὅπη τύχοι. ἀλλὰ μὴ τότε μάλιστα παρεῖναι ὅτε ἀνδρῶν ὠφελησόντων δεῖται. εἰ δὲ καὶ παντάπασιν ἐνὰ δυνατῷ εἴη τὸ ὠφελεῖν, τὸ γοῦν μετέχειν βλάβης ἑκόντα, ἀρετῇ μὲν παραπλήσιά μοι δοκεῖ. χάριν δὲ ἴσως ἐνδεέστερα. θαρραλεώτερον δέ σοι γέγραφα, ἐπεὶ καὶ Λῦσις τὴν ἐπιστολὴν ἐκόμιζεν.

Τῷ αὐτῷ.

ὄ Ντως Κλέαρχος ὥς μοι ἔγραφες, οὐχ οὕτω σκαιὸν δὲ δοκεῖ κατειληφότα αὐτοῦ τὸ φρούριον, ὡς ἡμᾶς φιλοσοφοῦντας. ἐπ᾽ ἐκεῖνον μέν γε οὐκ ἐπέστειλέ πως τοὺς πολιορκήσοντας ὡς πυνθάνομαι. ἐπ᾽ ἐμὲ δὲ ἥκει Θρᾷξ δορυφόρος αὐτοῦ γενόμενος. ἔστιν γὰρ μετὰ ταῦτα. μικρὸν ὕστερον ἢ γραφῆναί σοι τὴν περὶ τῆς νόσου παρ᾽ ἡμῶν ἐπιστολήν, ἐπεχείρησεν. ἀνειλήφειν δὲ ἐμαυτὸν ἱκανῶς ἤδη. καί μοι περὶ ἕκτην ὥραν μόνῳ περιπατοῦντι ἐν τῷ ᾠδείῳ καὶ περί τινος σκέμματος φροντίζοντι, ἐξαιφνιδίως προσῆξεν. ἐγὼ δὲ εὐθέως μὲν ὑπενόησα ὥσπερ ἦν. ὡς δὲ ξίφος ὄντι ὁρῶ κακῶς μεταλαμβανόμενον, βοήσας αὐτὸν περιέξας ἔπληξα.

προσδραμὼν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ μετειληφότος ἤδη τὸ ἐγχειρίδι-
ον, καταλαμβάνω. καὶ τὸ λοιπὸν δὴ λακτίζων καὶ περιαγνύων
τὸν βραχίονα ἐξέβαλον αὐτοῦ τὸ ξίφος. καὶ ἐξώθουν μὲν κατενεχ-
θέντος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν πόδα. οὐ χαλεπῶς δὲ ὅμως. ἐκ τούτου δὴ ἰλιγ-
γιῶντα ἔδησα τῷ ἰδίῳ ζώματι ἀποστρέψας εἰς τοὐπίσω τὼ χεῖ-
ρε. καὶ πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ἄγω. κἀκεῖνος μὲν ἔτι σεδίκην. ἐγὼ
δὲ οὐδὲν δειλότερος εἰς τὸν πλοῦν γέγονα, ἀλλὰ τῶν ἐτησίων παυ-
σαμένων ὅπως ἂν ἔχω πλεύσομαι. ἄτοπον γὰρ τυραννουμένης
τῆς πατρίδος, ἡμᾶς δημοκρατεῖσθαι. καὶ τὰ μὲν ἐμὰ ὅσ' ἂν ἔχῃ, ἀσ-
φαλῶς ἔχει. ἀγαθὸς γὰρ καὶ ζῶν καὶ ἀποθνήσκων ἔσομαι. ὅπως δέ
τι καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμεθα, πεῖθε τὸν Κλέαρχον. ὅτι
φιλοσοφήσαντες, ἡσυχίας γλιχόμεθα. καὶ τελείως ἀπολίτευτοι
τὰς ψυχὰς ἐσμέν. ταῦτα δὲ καὶ διὰ Νύμφιδος πεῖθε αὐτόν. ὃς ἡ-
μῖν μὲν φίλος. ἐκείνῳ δὲ καὶ συγγενής ἐστιν. οὕτω γὰρ ἂν ἀπορρωτάτω
πάσης ὑποψίας ἀπαίροιτο. ἀπροκαλύπτως δέ σοι γράφομεν
ἐπεὶ καὶ πιστοῖς ἐπιτιθέμεθα ἀνδράσι τὰς ἐπιστολάς. καὶ Κλέαρχος ὡς
ἐδήλους, καλῶς ποιῶν περὶ γοῦν ταῦτα οὐ πολυπραγμονεῖ. Τῷ αὐτῷ.

ἐ Ἰς βυζάντιον θρασυτέρῳ μὲν, ταχεῖ δ' οὖν πλῷ διασωθεὶς,
ἔγνων αὐτός τε ἐπιμεῖναι χρόνον ὃν ἂν μοι καλῶς ἔχειν δο-
κῇ, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐκπέμψαι Κρώβυλον τὸν θεράποντα, ἵνα τὴν
κάθοδον πράττω μὲν ὠφελίμως τῇ πατρίδι. τὸ μὲν γὰρ ἡμέτερον
ἀσφαλὲς, οὐκ ἐπὶ Κλεάρχῳ ἐστί. βούλομαι δ' ἐπεὶ προήχθην ἅ-
παξ, καὶ καθόλου σοι τὴν ἐμὴν γνώμην δηλῶσαι. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τῇ
μὲν πατρίδι ὁ μέγιστος εἶναι κίνδυνος μετ' ἀτυχίας ἤδη παρούσης.
νῦν τε γὰρ ὡς πυνθάνομαι σφαγάς τε ἀνδρῶν καὶ φυγὰς ὑπομένει. στερο-
μένη μὲν τῶν ἀρίστων πολιτῶν. τοῖς δὲ ἀσεβεστάτοις δουλεύουσα. καὶ

εἰς

εἰσαῦθις οὐχ ὅ τυχὼν αὐτῇ κίνδυνος. μήποτε ἐκ τῆς περὶ τούτων δυστυχίας, οἷς μὲν, πόθος τοῦ τυραννεῖν. οἷς δὲ συνήθεια δουλείας γένηται. καὶ τὸ λοιπὸν εἰς μοναρχίαν ἀκατάληκτον περιστῇ τὰ πράγματα. μικρὰ γὰρ δὴ ῥοπὴ καὶ τῶν πολυχρονίων καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἀπαύστων ἄρχουσι κακῶν, καὶ ἔστιν ἴσα ὁμοιοῦντι ποιοῦσι τοῖς νοσήμασι τῶν σωμάτων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνα περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς ῥᾷον ἀπολύεται τῶν ἀνθρώπων. ἐνισχύσαντα δὲ δυσίατα καὶ τελέως ἀνίατα γίνεται, οὕτω καὶ τὰ ἐν ταῖς πολιτείαις νοσήματα, μέχρι μὲν μνήμη τε ἐλευθερίας ἰσχύει καὶ ἐπέρχεται τοῖς δουλουμένοις παράταξις, λύσις ὀχυρὰ γίνεται προσβαλλόμενον τὸ πλῆθος. ἐπειδὰν δὲ ἅπαξ ὑπερισχύσῃ τὸ κακόν, καὶ μηκέτι ᾖ τοῖς ἀνθρώποις λόγος, ὅπως αὐτὸ ἀπαλλάξωσιν ἑαυτῶν, ἀλλ' ὅπως ἂν ῥᾷστα ἐν αὐτῷ διάγοιεν, τότε ὁ παντελὴς ὄλεθρος γίνεται. ἡ μὲν οὖν πατρὶς ἐν τοιούτοις κακοῖς καὶ κινδύνοις ἐστίν. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ βούλοιο τοὐμὸν σκέπτεσθαι, καὶ πάνυ ἀσφαλής εἰμι. δουλείαν γὰρ ταύτην ἔγωγε νομίζω, ἣ μετὰ τῶν σωμάτων καὶ τὰς ψυχὰς ὑφ' ἑαυτὴν ἔχει. ἡ δὲ τῆς μὲν ψυχῆς οὐδὲ ὅτιοῦν ἁπτομένη, τὸ δὲ σῶμα μόνον ἔχουσα, οὐδὲ δουλεία τυγχάνειν ἔμοιγε δοκεῖ. τεκμήριον δὲ ἐστι γὰρ δουλείας κακὸν, τοῦτο ἐπὶ ψυχὴν καταβαίνει. ἐπεὶ καὶ ἄλγος τὸ δὲ κακὸν λέγοιτο ἄν. φόβος γὰρ τοῦ παθεῖν τι. καὶ ἐκ τοῦ παθεῖν, λύπη. τὰ δεινότατα τοῖς μὴ ἐλευθέροις. τί οὖν ἄν τις μὴ φοβῆται μέλλον κακὸν, μηδὲ ἐπὶ τῷ γινομένῳ ἄχθηται, δουλεύσει. καὶ πῶς ὅ γε μὴ ἔχων τὰ δουλείας κακά. ἴσθι οὖν τοιοῦτόν με ὑπὸ φιλοσοφίας γινόμενον, ὁποῖον κἂν δήσῃ Κλέαρχος, κἂν ὁτιοῦν δράσῃ τῶν χαλεπῶν, οὐδέποτε ποιήσει δοῦλον. οὐδέποτε γὰρ τὴν ψυχὴν χειρώσεται, ἐν ᾗ τὸ δοῦλον ἢ τὸ ἐλεύθερον. ἐπεὶ σώματι ἀεὶ συντυχίας ἥττων, κἂν ὑπ' ἀνδρὶ μὴ τάττηται δεσπότῃ. ἣν δέ με ἀπο-

κτείνῃ ὥστε καὶ τὴν τελείαν ἐλευθερίαν χαριεῖταί μοι. ἐν γὰρ οὐδὲ
τὸ περιέχον σῶμα ᾠκείωσε τῇ ἑαυτοῦ δουλείᾳ, ταύτῃ τίνα οἰκο-
νομίαν ἐλλείψειν δοκεῖς κεχωρισμένῃ τοῦ σώματος. οὐ μόνον
δὲ ἐγὼ ὃ ἂν πάσχω ἐλεύθερος, ἀλλὰ καὶ Κλέαρχος ὃ ἂν διαθῇ με
δοῦλος γενήσεται. φοβούμενος γὰρ διαθήσει. δέος δὲ οὐδὲν ἔχει ψυχῆς
ἐλευθερίᾳ. τὰ μὲν οὖν ἐμὰ ἐφ' ἑαυτῶν σκοπεῖν ὡς ὁρᾷς ἀσφα-
λέστερα εἰς τὸ παθεῖν, ἢ Κλεάρχῳ εἰς τὸ δρᾶσαι. καὶ τό γε ἐμὸν οὐκ ἐπι-
μελείας, ἀλλ' ὀλιγωρίας δεῖται. τὸ γὰρ ἀρχὴν φροντίζειν περὶ αὐτοῦ,
ἀνδρός ἐστιν οὐ πάνυ ἐλευθέρου. τὰ δὲ τῆς πατρίδος συνημμένα μοι, οὐκ
ἐπιτρέπει τὴν αὐτὴν ἴσμεν ταύτην ἐλευθερίαν. ἀλλὰ καὶ πολιτεύεσθαι
ἀναγκάζει καὶ κίνδυνον ἔχειν. κίνδυνον δὲ οὐχὶ μὴ αὐτός τι πάθω, ἀλλ' ἵνα
μὴ πάσχουσάν τι τὴν πατρίδα οὐκ ὠφελήσω. διὰ τοῦτό μοι ἀνάγκη
καίπερ μὴ φοβουμένῳ θάνατον προνοεῖν ὅπως μὴ πρότερον ἀπο-
θάνω, ἢ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν δυνήσωμαι. πολιτεύου δὴ
πρὸς τὸν τύραννον ἃ καὶ πρότερόν σοι ἔγραφον, πείθων αὐτὸν ὅτι
ἡσυχίας ἐρασταί ἐσμεν. καὶ γράφε ἡμῖν ἐὰν καὶ ἄλλο τί σοι δοκῇ
πρὸς τὴν αὐτόθι πολιτείαν ἀνήκειν. ἐπεὶ ἀνάγκη μοι εἰς τὴν τῆς
πατρίδος ἐλευθερίαν, ὑφαιρεῖν τι τῆς ἐμαυτοῦ φροντίζοντι περὶ
τούτων καὶ βουλευομένῳ.

Τῷ αὐτῷ

Ἐπὶ μὲν τῷ συμπείθεσθαι τὸν τύραννον οἷς περὶ ἐμοῦ πρὸς
αὐτὸν ἔλεγες, συγχαίρω τῇ πατρίδι. γράψω δὲ καὶ αὐτὸς ὡς
συνεβούλευσας, ἀπαιτῶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πλήθους ὡς μάλιστα ἔνεστι. τοὐ-
ναντίον γὰρ ἀντιῶν, ψευσαίμην τοὺς ἐμαυτοῦ πολίτας καὶ φίλους
ὧν ἐξ ἐμοῦ ἤλπισαν, καὶ ταῦτα οὐκ ἀξίους ὄντας ἀπατᾶσθαι. τὸ δὲ
εἶναι τὸν τύραννον τελέως καὶ χαλεπὸν, ὠφελιμώτερον ἔγωγε ἡγοῦ-
μαι τῇ πόλει ἢ τὸ δημοκοπεῖν αὐτὸν καὶ προκαλύπτεσθαι δόξαν μετρι-

ὀτητος. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι οἱ μὲν χαλεποὶ διαφθείρονται τάχεως καὶ ἂν μὴ καταλυθῶσι, μῖσος ὅμως τυραννίδος κατέλιπον τῷ πλήθει. καὶ παντελῶς τὴν μοναρχίαν ἐφ᾽ ἑαυτῶν διέβαλον. οὕτως οὖν συμβαίνει τὸν ἑξῆς λοιπὸν χρόνον φυλακτικωτέρους γίνεσθαι καὶ προνοητικωτέρους τῆς δημοκρατίας ἅπαντας. ὅταν δέ τις δουλωσάμενος ἐκ δημοκοπῆς ἢ τοὺς δουλωθέντας κἂν ἀναιρεθῇ τάχεως, πολλὰ ὅμως ἐγκαταλείπει τυραννίδος ἐν ἑκάστοις κακά. ὧν οἱ μὲν οὔ τι ποθοῦντες πείσεσθαι. οἱ δὲ ἄλλως δημαγωγηθέντες, τυφλοὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων εἰσί. καὶ τοῦ τε ἀναιρεθέντος οἰκτείρουσιν ὡς δὴ μέτριον καὶ τὴν τυραννίδα οὐχ ὡς ἀνήκεστόν τι φυλάττονται κακόν. ἀγνοοῦντες ὅτι ἂν πάντα τις ᾖ μέτριος τύραννος διὰ τοῦτο καταλυτέος ἐστὶν ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ καὶ χαλεπῷ εἶναι. Κλέαρχος δὴ ὠμὸς ὤν, αὐτός τε εὐχείρωτος ἔσται μισούμενος. καὶ τοῖς ἄλλοις δυσκατορθωτέραν ποιήσει τὴν τυραννίδα. προσποιούμενος δὲ εἶναι μέτριος, αὐτός τε ἂν ταύτην τὴν δόξαν ἐκπεριπώσατο, τοῖς τε βουλομένοις ὕστερον εὐέμβατον ἀπολίποι τὴν ἀκρόπολιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ σοὶ δηλαδὴ φανερά. τὸν δὲ τρόπον τῆς γραφῆς καὶ ἀποδόσεως τῶν ἐπιστολῶν χαίρω. ὅτι δὴ σύ τε ἀσφαλῆ ἐνόμισας, καὶ τὸ τέλος μαρτυρεῖ μὴ ἀτόπως εὑρῆσθαι. ἔπεμψα δέ σοι καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὸν Κλέαρχον ἐπιστολῆς διθυραμβικωτέραν ποιήσας ἐπίτηδες αὐτὴν ἵν᾽ ἡμῶν καταφρονῇ ὡς λογομανούντων τελέως. Κλεάρχῳ.

Ν ἀθήναις μοι φιλοσοφίας χάριν διατρίβοντι τῶν τε κοινῶν τινες φίλων ἀπὸ τῶν ὑπὲρ ἐγγράφων ὡς δι᾽ ὑποψίας εἴην πρὸς σέ. καὶ αἰτίας ἐκέλευον ἀπολύσασθαι. τοῦτο γὰρ δίκαιον εἶναι καὶ αὐτῷ μοι ἄμεινον. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ὀρθῶς παρῄνουν ταῦτα, σαφῶς ᾔδειν. ἠγνόουν δὲ ἀφ᾽ ὧν διεβλήθην. καὶ τοῦτό μοι πρὸς

τὴν ἀπολογίαν τὴν εὔπορον. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς παρῆν ὅτε περιε-
βάλλετο τὴν ἀρχήν, οὔτε ἀπὼν ἐδυνάμην συνεῖναί τι αὐτόθι. οὐδ᾽ ἄλλως
ὁ λόγος, ἢ ἔργον τι τῶν ἐμῶν ἐπιμιξίαν τινὰ εἶχε πρὸς τὰ αὐτόθι
πράγματα. τίνες οὖν αἱ διαπόντιοι πρὸς μόναρχον ἐναντιώσεις
ἀνθρώπου μετ᾽ ὀλίγων οἰκετῶν ἀποδημοῦντος, οὐκ ἐγὼ εὑρίσκον.
καὶ διὰ τοῦτό γε ἠπόρουν ἀπολογίας, ὅτι οὐδὲν ἑώρων τὸ κατηγορού-
μενον. οὐκ ἠπόρουν δὲ πάλιν τῷ μηδὲν ἐννοεῖσθαι τοιοῦτον ὃ ποι-
ῶν ἴσως ὑποπτεύομαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἔχων πείθειν σε ὅτι ἡ ἐμὴ
ψυχὴ οὐδενὶ δυσέμβατός ἐστι τῶν τοιούτων βουλευμάτων. οἶμαι
μὲν οὖν εἰ καὶ μὴ πεφιλοσοφήκειν, ἱκανὸν ἂν γενέσθαι τεκμήριον
τοῦ μὴ ἀπεχθῶς ἔχειν πρός σε, τὸ μηδὲ ἠδικῆσθαί τι ὑπὸ σοῦ. οὐδὲ
γὰρ οἱ ἀφιλοσόφητοι μὴ παντάπασί γε μανέντες, καθ᾽ ἡδονήν τινα
τὰς ἐπαχθείας ἐπαναιροῦνται. οὐδὲ ἔρωτάς τινας ὡς περὶ παιδικῶν ἐπι-
τηδευμάτων, οὕτω καὶ μίσους λαμβάνουσι. πολλοῦ δεῖ. ἀλλὰ καὶ πάνυ ἐ-
πίστανται, ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ἀπεχθείας ἀνιαρότερον. ὅταν γὰρ ὑπ᾽ ἀνηκέστου τι-
νὸς διαιρεθῶσιν ἀπ᾽ ἀλλήλων τὰς ψυχάς, τότε ἀπεχθάνονται. καὶ οὐδὲ
τότε ἑκόντες. ἡμῖν γὰρ μέχρι τῆς νῦν ἡμέρας οὐδὲν οὔτε μέγα οὔτε μικρὸν
ὑπῆρκται πρὸς ἀλλήλους ἀπεχθείας ἔργον. ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐδὲν πλέον ὑ-
πονοίας καὶ λόγου. ἐγὼ δὲ καθαρεύω τὴν ψυχὴν καὶ ἀπὸ τούτων. τί
οὖν βουλόμενος ἐξαίφνης στασιάζω πρός σε. καὶ ταῦτα μηδέπω καὶ τή-
μερον ἑωρακὼς ἀρχομένην ὑπὸ σοῦ τὴν πατρίδα. ἢ μὴ διαφυσῶ-
σί με αἱ πολλαὶ τριήρεις καὶ οἱ ἱππεῖς. ἵνα εἰ μηδὲν ἄλλο, ὑποπτεύῃς
τότε δύνασθαί με ἐχθρὸν εἶναι. ἀλλὰ ἀπεδημήσαμεν σὺν ὀκτὼ θερά-
πουσι καὶ φίλοις δύο Ἡρακλείδῃ καὶ Ἀγάθωνι. ἀναλύω δὲ δύο
τῶν οἰκετῶν ἀποκαλῶν. ταῦτα δὲ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως πείθουσί σε ἱκανὴν
εἶναι παρασκευὴν ἐπὶ σέ. ἐκεῖνο δ᾽ οὐ σκοπεῖς ὅτι εἰ συνῄδειν ἐ-

μαυτῷ

μαυτῷ δικαίως ὑποπτευομένῳ, ὅτι κἄν τε ἑκὼν ἐμαυτὸν ἐνεχείριζον τῷ ὑποπτεύοντι. ἢ οὕτω τις ἐραστὴς ἀπεχθειῶν εἰμι, ὥστε μηδὲ τὴν πρὸς ἐμαυτὸν φυλάττειν φιλίαν, ἀλλ᾽ ἑκόντι ἐγχειρίζειν τὸ σῶμα τοῖς δικαίως αὐτὸ τιμωρησομένοις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ τοῖς μὴ φιλοσοφήσασιν, ἱκανὴ μᾶλλον δὲ πέρα τοῦ ἱκανοῦ ἀπολογία. ἐγὼ δὲ οὐδ᾽ ἄλλως ἀφυὴς γενόμενος πρὸς τὰ ἐκ τῆς φιλοσοφίας ἀγαθὰ, συνέλαβον τῇ φύσει ὡς μάλιστα ἐνῆν. καὶ νεανίας γενόμενος, οὐκ ἀρχὰς οὐδὲ φιλοτιμίας εἱλόμην, ἀλλὰ ἡδέως αὐτῆς ἤρων τῆς φύσεως τῶν λόγων. καὶ οὗτός με ὁ ἔρως ἤγαγεν εἰς ἀθήνας καὶ πλάτωνι ἐποίησε φίλον. καὶ μέχρι τε νῦν, οὔπω αὐτοῦ πεπλήσμαι. φύσεως μὲν οὖν οὕτως ἔχων πρὸς ἡσυχίαν, ὡς ἔτι παντελῶς νέος ὢν, καταφρονῆσαι πάντων, ὅσα ἄρχειν τὰ πρακτικωτέρου βίου δύναται. ἐλθὼν δὲ εἰς ἀθήνας, οὔτε ἐκυνηγέτουν, οὐδὲ ναύτης εἰς ἑλλήσποντον ἐπὶ λακεδαιμονίους σὺν ἀθηναίοις ἔπλεον. οὐδὲ ταῦτα ἐπαιδευόμην ἀφ᾽ ὧν τυράννοις καὶ βασιλεῦσιν ἐχθρὸς ἔσομαι. ἀλλ᾽ ἀνδρὶ ἡσυχίας ἐραστῇ διελεγόμην τὸν ἔγγιστα θεῷ λόγον παιδευόμενος. καί μοι πρῶτον παρ᾽ αὐτοῦ παρηγγέλθη ἡσυχίαν ποθεῖν. ταύτην γὰρ τοι κατὰ φιλοσοφίαν λόγου φῶς εἶναι. τὴν δὲ πολιτείαν καὶ πολυπραγμοσύνην, ὥσπερ ζόφον τινὰ ἐπικαλύπτειν. καὶ δυσεύρετον ποιεῖν τοῖς ἐρευνῶσιν. ὡς δὲ οὔτε πεφυκέναι καλῶς ἐδόκουν πρὸς αὐτὴν, οὔτε πείθεσθαι ῥᾳδίως περὶ αὐτῆς, τὴν καὶ αὐτὸν ἤδη θεὸν πάντων ἐπόπτην, καὶ κόσμου κατασκευὴν ἐμάνθανον, καὶ φύσεως ἀρχὰς ἑώρων. καὶ δικαιοσύνην τιμᾶν ἐδιδασκόμην. καὶ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα παιδεύει φιλοσοφία. καὶ οὐδὲν οὐχ ὅπως τοι εἰδέναι ταῦτα, ἀλλ᾽ οὐδὲ τοι ζητεῖν τιμιώτερον. τί γὰρ κάλλιον

ὡς ἄνθρωπον ὄντα θνητῆς φύσεως καὶ θεοῦ κεκραμένον μοίρᾳ, μόνοις ἐνκαιρεῖν τοῖς ἀθανάτοις ἑαυτοῦ. καὶ ταῦτα, πρὸς τὸ συγγενὲς ἄγειν. συγγενῆ δὲ τῷ θείῳ τὰ θεῖα λέγω. ταῦτα ηὐχόμην τε καὶ ἐσπούδαζον μαθεῖν. πολιτείας δὲ αὔξησαι μετὰ παρρησίας μου λέγοντος, οὐδὲ μεμνῆσθαι ἠξίωσω. ἔμαθον δὲ ἄλλα τε πολλὰ καὶ ταῦτα οἷς νῦν χρήσομαι πρὸς σέ. τὸν μὲν μὴ ἀδικοῦντα τιμᾶν. τὸν δὲ ἀδικήσαντα ἄριστον μὲν εὐεργεσίαις ἀμείβεσθαι. εἰ δὲ μήγε ἡσυχίᾳ. τὸν φίλον μὲν τιμιώτατον ἡγεῖσθαι, ἐχθρὸν δὲ μηδένα ἑαυτῷ κατασκευάζειν. τὸν ὄντα, φίλον ποιεῖσθαι. καὶ μηδὲν τηλικοῦτον νομίζειν κακὸν ὅσον ἂν ταράξειε τὴν ψυχὴν καὶ τῶν οἰκείων ἔργων ἀποτρέψειε πρὸς ἕτερα. ἆρά γε ἐπιβουλῶ μοι νομίζεις χρῆσθαι ταῦτα εἰδότι, μηδαμῶς. ἀγαθοὶ μὲν ἀπηκείσθω πολέμων ἔργα καὶ πολιτειῶν. ἡμῖν δὲ τῆς σῆς τοσοῦτον ἀπτέσθω τυραννίδος, ὅσον ἀταράχῳ ἀνδρὶ δικαίως ἡσυχάσαι. πείθομαι δ' ὅτι ἢν τὸ διαλέγεσθαί με ἀφῇς τοῖς φίλοις, ἠρεμαίους ἂν αὐτοὺς ποιήσαιμι τὸ ἀπολιπόντας ὧν σὺ βούλει διεξιὼν τὰ ἀεὶ ἡμῖν μελετώμενα φιλοσοφίας ἐγκώμια. ἐπεὶ καὶ τελέως ἂν εἴην μὴ ταῦτα φρονῶν ἀχάριστος. φέρε γὰρ εἴ μοι ταραττομένῳ τι ὧν σὺ ὑποπτεύεις, ἡ πραεῖα ἐπιστᾶσα θεὸς ἡσυχία, καὶ ταῦτα λέγοι, ἀχάριστος εἶ καὶ πονηρὸς ὦ χίων. καὶ οὔτε τῶν καλῶν ἐκείνων μαθημάτων, οὔτε ὅλως σεαυτοῦ μνήμην ἔχεις. ἐμοὶ χρώμενος δικαιοσύνην ἤσκησας καὶ σωφροσύνην ἐκτήσω. καὶ θεὸν ἔμαθες καὶ τὴν σεαυτοῦ πρὸς αὐτὸν συγγένειαν ἀνενεώσω. καὶ τῶν ταπεινοτέρων τούτων, θαυμαστῶν δὲ τοῖς ἄλλοις κατεφρόνησας φιλοτιμίας καὶ πλούτου καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια. εἶτα νῦν ὅτε ἀποδιδόναι σε δεῖ τὴν χάριν, μείζονι ἤδη νόμῳ καὶ κρείττονι ψυχῇ συνόντα μοι καὶ διαλεγόμενον ἀπολείψεις με, οὐδὲ μεμνημένος

ὅπου

ὅτι οὐ τὰ ἄλλα μόνον ἐκ φιλοσοφίας ἔμαθες, ἀλλὰ καὶ τὸ ζη-
τεῖν δεξιῶς ἃ μήπω οἶδας. καὶ πῶς ἂν σύ γε ζητήσειας ἢ εὕροις ἐμοῦ
στερόμενος. τοῦτ᾽ εἰ λέγοι, τί ἂν ἀποκριναίμην πρὸς αὐτὴν δίκαι-
ον. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν ὁρῶ. ἀλλὰ μὴν εὖ ἴσθι ὡς ἐγὼ ταῦτα πρὸς
ἐμαυτὸν ἀεὶ λέγω. λέγει γὰρ ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν ἃ φρονεῖ. καὶ
οὐκ ἄν ποτε αὐτῶν ἀπολειφθείην. ὥστε οὐδέν σοι δέος ἐξ ἡμῶν εὐ-
λόγων. οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ ἅπτεται τῶν σῶν πραγμάτων ἡ ἐμὴ ἡσυχία.

Πλάτωνι.

Ταῖς ἡμέραις τῶν Διονυσίων ἔμπροσθεν τὸν πιστότατόν
μοι τῶν θεραπόντων Πυλάδην καὶ Φιλόκαλον ἔπεμψα ὡς
σέ. μέλλω γὰρ τοῖς Διονυσίοις ἐπιτίθεσθαι τῷ τυράννῳ, πλεῖστα εὐξάμε-
νος ἐκ πολλοῦ αὐτόπτης αὐτῷ γενέσθαι. πέμπεται δὲ ἐν ταύτῃ
τῇ ἡμέρᾳ πομπὴ τῷ Διονύσῳ. καὶ δοκεῖ ὀλιγωρότερον ἕξειν δι᾽ αὐ-
τὴν τὰ τῶν δορυφόρων. εἰ δὲ μή γε κἂν δέῃ διὰ πυρὸς ἐλθεῖν, οὐκ
ὀκνήσομεν. οὐδὲ καταισχυνοῦμεν οὔτε ἑαυτοὺς οὔτε τὴν σὴν φι-
λοσοφίαν. καὶ τὰ τῶν συνωμοτῶν δὲ ἐστὶν ἡμῖν ἐχυρά. πίστει δὲ ἢ
πλήθει ἐχυρώτερα. οἶδα μὲν οὖν ὡς ἀναιρεθήσομαι. τελειώσας δὲ
μόνον τυραννοκτονίαν, τοῦτο παθεῖν εὔχομαι. μετὰ παιᾶνος γὰρ
ἂν καὶ νικητηρίων ἀπολείποιμι τὸν βίον, εἰ καταλύσας τὴν τυραν-
νίδα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελεύσομαι. σημαίνει γάρ μοι καὶ ἱερὰ καὶ οἰω-
νίσματα καὶ πᾶσα ἁπλῶς μαντεία θάνατον, κατορθώσαντι τὴν
πρᾶξιν. ἐθεασάμην δὲ καὶ αὐτὸς ἐναργεστέραν ἢ κατ᾽ ὄνειρον ὄψιν. ἔδο-
ξε γάρ μοι γυνὴ θεῖόν τι χρῆμα κάλλους καὶ μεγέθους ἀναδεῖν με κο-
τίνῳ καὶ ταινίαις. καὶ μετὰ μικρὸν ἀποδεῖξαί τι μνῆμα περικαλλὲς καὶ
εἰπεῖν. ἐπειδὴ κέκμηκας ὦ Χίων, ἴθι εἰς τοῦτο τὸ μνῆμα ἀναπαυσόμενος.
ἐκ τούτου δὲ τοῦ ὀνείρατος εὔελπίς εἰμι καλοῦ θανάτου τυχεῖν. νομίζω γὰρ

μηδὲν κίβδηλον εἶναι τῆς ψυχῆς μου τὸ μάντευμα. ἔπειτα οὕτως ἐγίνωσκες.
εἰ δὲ καὶ ἀληθεύσειεν ἡ μαντεία, μακαριώτατον ἐμαυτὸν ἡγοῦμαι γενέσθαι.
ἢ εἰ βίος μοι μετὰ τὴν τυραννοκτονίαν εἰς γῆρας ἐδίδοτο. μάλα γάρ
μοι μεγάλα διαπραξαμένῳ πρότερον δὲ αὐτὸν ἀπαλλάττεσθαι,
ἢ χρόνου τι συναπολαῦσαι. ἢ ἃ ἂν δράσωμεν, πολὺ νομισθήσεται
μείζονα, οἷς πεισόμεθα. καὶ αὐτοὶ τιμιώτεροι ἐσόμεθα τοῖς εὖ πα-
θοῦσιν, εἰ τῷ ἰδίῳ θανάτῳ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς ὠνησόμεθα. μεί-
ζων γὰρ ὠφέλεια τοῖς εὐεργετηθεῖσιν εἶναι φαίνεται, ἧς ὁ δρά-
σας οὐ μεταλαμβάνει. οὕτως μὲν δὴ προθύμως
ἔχομεν πρὸς τὴν μαντείαν τοῦ θανάτου.
Σὺ δὲ χαῖρε ὦ πλάτων καὶ
εὐδαιμονοίης εἰς τέλεον
γῆρας. προσα-
γορεύω δέ
σε
ὕστατα
ὡς
πείθομαι.

Τέλος τῶν Χίωνος
ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ·

λ

Ύσαντες ἐκ Μουνυχίας ἑσπέρας λαμπρῷ σφόδρα σκίρωνι περὶ μέσην ἡμέραν, κατήχθημεν εἰς Κορησσὸν τὴν Κείων. Καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος, εἶτα πάλιν λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης. καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίνοντο. ὁ δὲ τράχηλος αὐτῶν καὶ τὰ στέρνα ᾤδει. πυρετοὶ δ᾽ οὐκ ἐπῆσαν. οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι. οὐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν οὐδέν. ταῦτα δὲ ἐπύθοντο κατὰ μῆνιν ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφέντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπιφανῶν, οὐ πρότερον εἰωθός. Ἐκ τούτου οὖν προσβάλλειν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπελάμβανον. ἡμεῖς δ᾽ ὥσπερ τι ἔθνος ἀλλόφυλον. ἢ νῆσον ἐν τῇ ἔξω θαλάττῃ ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων, νύκτωρ ἀποφεύγοντες ᾠχόμεθα πυνθανόμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκαστος οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν καὶ τὰς τρίχας. Ζάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσὼν, ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ κρήτην. πλησίον ψαμαθοῦντος. ὡς δ᾽ ἐν ἀποπλῷ ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος ἡμῖν ἀπαρκτίου, πάλιν ἐφερόμεθα πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ γινόμενοι, ἐν αἷς προσέχομεν ἀθρώνῃ. ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴτις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς νόμους ἢ μή, στεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις, ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς ῥοδίας, ὅπου νοσῆσαί μοι συνέβη τὴν περὶ τὰ ὄμμα

νόσον· ὡς δὲ ἐπιμέμψαντός μου αὐτόθι, οὐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς Ῥόδον· καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος. εὐθὺς δὲ ὡς διέβην πολὺ ῥάων ἐγενόμην. ταυτὶ μὲν ἔχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν· τὰ δ' ἄλλα ὅπως ἂν ἕκαστα συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτύχει. καὶ μὴ πρόσκρουε μήτε τοῖς πλέον σοῦ μήτε τοῖς ἔλαττον δυναμένοις.

Κτησιφῶντι.

ε Γέγραφεν ἡμῖν, Νικόστρατος ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ὡς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζοις τὴν διὰ σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν· ἐγὼ δὲ θαυμάζω τί παθὼν ἀξιοῦσι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν, τοιαῦτα διειλέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν ὧν διελέχθης παραλλαγῆναί σε μηδ' ἄλλως φρονεῖν, βλέποντα πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν ξυμφοράν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον· ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. ὕστερον ποτὲ καὶ ἐπέσκηψα ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ του δέοιντο, προσιέναι σοι καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑπεσχόμην αὐτοῖς. καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέστειλα περὶ ὧν ἐχρημάτιζον Ἀθήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις. νῦν δὲ οὐκ ἐμποδὼν ἔτι οὖσιν ἡμῖν οὔτε διενοχλοῦσί σοι οὔτε ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων, ἐπηρεάζεις. οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις. οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων. ἀλλ' ἐπεγχρίζῃ ἔτι, καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος· καὶ ἀπεστερημένοις ἐπιθυμίας καὶ πόλεως καὶ πολιτῶν καὶ φίλων. καὶ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἅπαντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἄν τινα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος. ὥσπερ ἂν εἴ τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν οὕτω χρηστῇ καὶ φιλανθρώπῳ πόλει. ἐγὼ δέ, οὐκ ἂν διὰ ταῦτα φαυλότερος νομισθείην ἀπὼν ὑπὸ σοῦ λοιδορούμενος. ἀτυχέστερος μέν τοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείς, ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττον, νῦν δὲ οὐδὲ μίαν ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὴν ἐκπέμ-

πειν

πεῖν, ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορουμένους δύναμαι. τὸ δὲ γέροντα ἐπὶ ξένης ὑβρίζεσθαι μηδὲ μίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ἡμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει τοῖς μηδὲ αὐτοὺς σώζειν ἔτι δυναμένοις, πῶς οὐκ αἰσχρόν ἐστιν. ἀλλὰ μὴ πρὸς τοῦ Διὸς μὴ σύ γε ὦ Κτησιφῶν. μηδὲ εἴ τι μάλιστα ἡμᾶς αἰτιᾶν βούλει. Καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο προσθῇς σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν οὓς τρέφεις, βοηθοὺς ἔσεσθαί σοι δηλονότι τοῦ γήρως σου προσδοκῶν. καὶ μέμνησο ὅτι οὐδὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν. οὐδ' ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι καὶ πολλῷ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

ο Ι μὲν ἄλλοι πάντες ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως ἢ δέονται τῶν πολιτῶν ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου λοιδοροῦσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας. ἐγὼ δὲ ἐπείπερ ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν ἄλλων αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μέν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν. ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥστε ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης ὅτι μικρὸν ὦφλε τῷ δημοσίῳ γέρων ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε, ταύτῃ τῇ πόλει Αἰσχίνην τὸν Ἀτρομήτου φεύγοντα ἀγανακτεῖν οἴεσθαι δεῖν, ἐπὶ τῶν εἰωθότων Ἀθήνησιν ἔπαθεν. ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαιμ' ἂν αὐτὸ γενέσθαι. τὸ μετ' ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις καὶ ἄξιος τοῦ ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις γεγονέναι.

ε Πειδή σοι δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης ἄκουε. παύσῃ γὰρ ὡς ἔοικα πολυπραγμονῶν

οὐδ᾽ ἄπει πρὶν μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγήσεως. τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἑλλήνων, οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις. ἀείφρονα τὸν ἐκ δαμαγήτου εἴπου πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἴρει πίνδαρος. ἀλλ᾽ ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν ὅστις ἐστὶν ὁ πίνδαρος. τουτὶ μὲν χαίροιμ᾽ ἂν ὅτι καὶ παραμαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα, καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παραμαντία μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις μελανίππου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος, αἵτε λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι ἑλλάδος ἔρεις μαθᾶναι, καὶ ὅτι πινδάρου τοῦ θηβαίου τὸ ἔπος τουτὸ ἐστὶ λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι δὲ πλὴν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι. καὶ ἦν αὕτη καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνείλιγμένον βιβλίον. οὗτος δὴ ὁ πίνδαρος, δαμάγητον ἄγει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ κλεοκράτους γένος. λέγει δέ που ὁ αὐτὸς πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς διαγορείους ἢ τὰ περὶ τὴν πρεσβῦτιν. ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἅπτεται. ἢ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀπεχθῶν ὑπελάμβανον σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς διαγορείους ἐν ποίῳ ἔπη πινδάρου. νῦν ἢ οἶδα ὅτι μάτην ὡς σοὶ ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκην εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο. ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον κλεοκράτει. λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρεσβῦτις ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους. ἐπιστάντων δὲ αὐτῇ τῶν ἑλλανοδικῶν ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον, ἀποκρίνασθαι. τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὐ

τως ὁ θεός. ὅτι καὶ θυγατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς ὀλυμπιονίκας ἔχοι. καὶ ὑιὸν ἐπ' ὀλύμπια ἄγοι. ταύτης οὖν τῆς πρεσβύτιδος καὶ τούτου τοῦ γένους ἀπόρρωξ ἐστὶν ὁ κλεοκράτης, ὥστ' ἐστὶ μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πλείω μὲν οὐ βούλομαι λέγειν, μὴ οὐ μηνύσαιμι σοι ὅπερ ἠξίωσας ὅστις ἐστὶν ὁ κλεοκράτης βούλεσθαι μου, ἀλλὰ καὶ ἐγκωμιακέναι αὐτὸν ὥσπερ καὶ θρασύμαχος τὸν ξένον συντετάχθαι, καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι δοκῶ. τοσοῦτο μέντοι εἴποιμ' ἂν ὅτι ἡ πρεσβῦτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν κλεοκράτη, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε ὀλυμπιονίκαις ἐσεμνύνετο.

Μὲν Ἰουλιάδης ὦ μάλιστ' ἐπεπείθεις, οὔτε ὅτε ἀφίγμεθα ἐς ῥόδον, παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ λίνδον ἦν. οὔτε ἐπανελθὼν εἰς ῥόδον περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς. ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προσάξαι λέγειν ἔτι ὧν χρῄζομεν. ὁ δὲ κλεοκράτης οὐδὲ μὰ τοὺς θεοὺς ἐπιστεῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, ὅσῃ κέχρηται περὶ ἐμέ. καὶ τὴν οἰκίαν παρέσχεν, ἣν ἀστὲ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι. καὶ χωρίον ἐν καμείρῳ. καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια ἢ εἰς ἐνιαυτὸν ἀφθόνως οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἰσόθραντι καὶ ὁπλιστίᾳ, τὰ μὲν ἄλλα εἰ καὶ φαυλότερα τῶν ἀθήνησιν ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ' οἴνων παρόντων, οὐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖ δεηθείημεν. οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τοῦ παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ στροβίλου ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων πεποιημένα ἐν τύποις ζαγήματα. ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτα δὴ ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους. ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις οὐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας κοθωνίσας διαρκεῖν ἂν ἠδυνάμην. καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις ἂν γράφειν

αἰσχύνομαι. ἵνα μή τινα δηλοῦν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν
γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπερασπάζεσθαι, μικρολογίας μέν τι προσεῖναι
φημὶ καὶ ἀπειροκαλίας. φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πά-
νυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλ-
λίω συνόντε ἀγρίων καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύματα. ἔ-
τι δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῖν σύνεστιν ὁσημέραι. καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτοῦ σοφί-
ας. ἧς σοφωτέρα ἡ καθ' ἡμᾶς ἐστιν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦ-
τα πρὶν παθεῖν φυλάττεται σοφίᾳ. καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἄφρονες πεί-
ρᾳ διδάσκει ὅμηρος. οὐ γὰρ πολιτεύεται. καὶ ὅσον γε τῷ Κλεοκράτει
οὐδὲ μιᾶς πόλεως ἄλλης οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ. ἀλλὰ καὶ σφό-
δρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ. καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλ-
λαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας. καὶ οὕτω μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα
καὶ ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν,
ὥσπερ κυνὸς λυττώσης ἀπηλλάχθαι, ποιεῖ τῆς τοῦ πολιτεύε-
σθαι ἡδονῆς. ᾧ καὶ ὅταν ὁ νοῦς ἐπικρατῇ, βίος εὐδαίμων ἔγωγε ἐ-
μαυτῷ τῆς φυγῆς καὶ φθόνω φαίνομαι. ὅταν δὲ αὖ πάλιν ὑπέλ-
θῃ μοι λογισμός τε καὶ γνώμη τῶν αὐτόθι, οὐχ ἑταίρων μόνον, ἀλλὰ
καὶ συγγενῶν καὶ ἐκκλησίας καὶ Κολυττοῦ, ἐν ᾧ πέντε καὶ τετταρά-
κοντα ἔτη ᾤκησα, καὶ τοῦ ἀλησι χωρίου. καὶ τῶν ἐκεῖ μοι μετὰ σοῦ
καὶ Φιλίνου διατριβῶν γενομένων, μεταρρεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλο-
σέ ποι τῶν σπλάγχνων πάλιν. καί μοι δή ποτε καὶ λοιδορίαι αἷς ἐ-
λοιδορούμην, ὑπὸ Δημοσθένους ἥδισται δοκοῦσι. καὶ σκώμματα ἐφ'
οἷς οὐδεὶς ἐξακτησιφῶντος ἐγέλασε πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἅλις μὲν
ἡμῖν δακρύων. σὺ δ' οὖν Τυχοίνης. καὶ μὴ μόνον πολιτείαν ἄπασαν
ἀγάπα καὶ Λεπτίνην φεῦγε. ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλαπεχθημόνως. καὶ
ὅτι τἄλλα τοιοῦτός ἐστιν οἷον παρεῖναι μὲν μηδένα λαμπρότερον.

ἡττᾶσθαι

ἢ πάθῃς δὲ ἀδοξότατον. καὶ μάλιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τὰς μετ' αὐτοῦ διατριβάς· εἰ δ' ἂν συνέλθῃς ἐκ τύχης καὶ καθήμενος λέγοι τι, πειρῶ σιωπᾶν ἂν ἰσχύῃς ἢ γελᾶν. ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσιν ἀπεχθοῦσαν δίκην τὸ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γέλωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιος. σὺ δὲ εἰ μὴ πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποτε. καὶ παραδοὺς σεαυτὸν ἡμῖν ἰδεῖν, ἐπανήκοις πάλιν.

Ῥίσων οὗτος ὁ κομίζων σοι τὴν ἐπιστολήν, ὁ πρῶτος ὅστιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. πέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδεστοῦ γενομένου ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τοῦ τραπεζίτου Χαρμόλα. σκόπει δὲ ὅπως αὐτὸν δέξῃ φιλοφρόνως. ἔστι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν δίαιταν καὶ πρέπων ἡμῖν. ᾧ καὶ τὰ ἄλλα συμπράξεις. ὡς μάθῃ ὡς οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων ὑπέλαβεν. ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.

Πυνθάνομαι τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς. καὶ τὴν μὲν ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φιλανθρωπίαν. Μελανώπῳ δὲ οὐκ ἐπανελθὼν μόνον πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιωμένοις αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἔτι καὶ τῆς πατρίδος ἐστερημένος, ὅμως ἀρκέσαι πειράσομαι. ἐγὼ γὰρ ὦ Μελάνωπε κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ. φημὶ μέντοι βοηθῶν ταῦτα τοῖς νόμοις πεπονθέναι. καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα στεφανοῦσθαι παρὰ τοὺς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν οὖν τὸ δὲ δυστυχηκέναι πολιτευομένῳ, κοινόν ἐστι πρὸς Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει γενομένων. σοὶ δὲ τὸ μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος, ἤδη σου προεστάναι τὴν μητέρα, τρεῖς δ' ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σου εἰς τὸ δεσμω

τήθειον. σὺ ἢ πραθέντα δισχιλίων δραχμῶν τὴν ἀκμὴν συνηγορ-ηκέναι τοῖς περὶ Τίμαρχον μέσοις, οὐ κοινὰ ταῦτ' εἶναι, πρὸς Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον ὑπολαμβάνω. ἀγὰ μελανώπω μὲν αὖθις ἐὰν ὑμῖν ποτε δόξῃ διαλέξομαι παρών. νυνὶ δὲ τῆς μὲν εὐνοίας ἣν ἀπόντι μοι παρέχεσθε, θορυβοῦντές τε μὴ θέλοντες ἀκροάσασθαι τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω. δικαιότερον μέντοι γε ἄμεινον, ἐμαυτὸν εἶναι πρὸς τοὺς λοιδοροῦντας λέγειν ψηφισαμένους ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς. εἰ δὲ μή τοι γε δεύτερον ἂν δικαιοθείη ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δοκοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων οὐκ ἀκροᾶσθε, μείζω τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

ὺ μὲν οὐδέπω καὶ νῦν ἀφῖχθαι πρὸς ἡμᾶς. ἀλλὰ καὶ νόσους καὶ δίκας καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βούλεσθαι ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ. νικίας δὲ ἀφῖκται πάλαι καὶ ἀνδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίππῳ πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι δὲ ἐνωκίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοί τι ἀπολογία. τὸ λυθείη ὁ πόλεμος. εἰ δὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διενωκίας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπιτελεῖς διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι. ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι.

Ἐρρωθεὶς ἐπὶ Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐχ ὑπὸ ἀργίας ἀλλὰ μηκύνειν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ ἆσθμα νόσος ὥστε τὴν νύκτα ἐνέδωκε τὸ ῥᾷον ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν ἄμμον, ἐπεῖδον τὰ χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. ἦ γὰρ ἐλαιῶν ἦν τε πολλὰ φυτὰ καὶ ἄμπελοι συχναί. καὶ σπέρματα πλείονα καὶ νομαὶ καλαί. ἐπαύλιον δὲ οὐ

δὲ

δὲ μέτριον. ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο ἡμᾶς ὁ μυρωνίδης φιλανθρώπως σφόδρα. τὸ μέντοι χωρίον δυοῖν ταλάντοιν ἐπριάμην. καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον ἐμηχανώμην ἐγὼ κἀκεῖ τῆς μητρὸς βραχέα. καὶ μέλλω ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε μὰ τοὺς θεοὺς οὐχ ἡδέως ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτ᾽ ἄν τις ἥκιστα ἀλγεῖν ὑπολαμβάνων οἰκεῖν.

δὲ κίμων οἷα κατὰ πόλιν ἑκάστην καὶ ἀπαλὸν ἡμᾶς δέδρακεν οὐκ ἡδὺς οὐ νόμου φειδόμενος οὐδενός, ὅτε κατὰ θέαν εἰς Ἴλιον ἀφικόμενοι τῆς τε γῆς καὶ θαλάττης. ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ ὕλην ἔχειν ἄφθονον σιωπήσω. δέδοικα γὰρ μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπειροκαλεύεσθαι δόξω. τὰ δὲ κίμωνος ἔργα καὶ τὴν ἀκρασίαν οὐδ᾽ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δυναίμην ἀρκέσαι λέγων. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν ἰλίῳ, καὶ μὴ πληρουμένων, τῆς θέας τῆς περγάμων, ἦν δέ μοι γνώμη μένειν ἕως ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ ἰλιάδι ἔπη πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ γεγονημένα, ἐμπίπτει ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐπιτελοῦσι τοὺς γάμους οἱ πλεῖστοι τῶν θυγατέρων ὅσων ἐπρέπει ὁ νόμος ποιεῖν καὶ ὥρα. ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμούμεναι. νενόμισται ἐν τῇ τρῳάδι, τὰς γαμουμένας παρθένους ἐπὶ τὸν σκάμανδρον ἔρχεσθαι. καὶ λουσαμένας ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ ἔπος τοῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν. λάβε μου σκάμανδρε τὴν παρθενίαν. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις καλλιρόη ὄνομα παρθένος μεγάλη πατρὸς ἢ τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἧκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμουμένων καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις πόρρωθεν τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθένων ᾗ θέμις αὐτοῖς ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐθεώμεθα. ὁ δὴ

καλὸς κἀγαθὸς κίμων, ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ σκαμάνδρου
καὶ στέφει ἑαυτὸν δόναξιν. ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ στρατήγημα τοῦ-
το καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν καλλιρόην δυσεπής. λουομέ-
νης δὲ καὶ τὸ εἰωθὸς ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην λεγούσης, λά-
βε μου σκάμανδρε τὴν παρθενίαν, ἐκθορὼν ἐκ τῆς θάμνου ὁ σκάμαν-
δρος κίμων, ἡδέως ἔφη δέχομαι καὶ λαμβάνω καλλιρόην σκάμανδρος
ὤν. καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσω σοι. ταῦτα ἅμα λέγων καὶ ἁρπά-
σας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται. οὐ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφα-
νὲς γίνεται. ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν ἀ-
φροδίτης. ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι καὶ ἡμεῖς τὴν πομ-
πὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα τὸν κίμωνα ὡς μηδὲν αὐτῷ κα-
κὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε. καὶ ἀποβλέψασα
πρὸς τὴν τροφὸν, ὁρᾷς ἔφη τίτθη τὸν σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρ-
θενίαν ἔδωκα; ἡ δὲ τίτθη ἀκούσασα ἀνέκραγε. καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκ-
πυστον γίνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν κίμω-
να. καὶ οἷα ἦν εἰκὸς ἐργάζομαι, καλῶν ἀνόσιον καὶ δι᾽ αὐτὸν ἀπολω-
λέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ οὐδὲν δι᾽ αὐτὸ ἔδεισεν. οὐδὲ ᾐσχύνθη τοῖς
πεπραγμένοις. ἀλλὰ μύθους ἐπελάβετο λέγειν μακροὺς τοὺς ἁ-
πανταχόθι τρόπων ἄξια εἰργασμένους καταριθμούμενος.
καὶ γὰρ ἐν μαγνησίᾳ τοῦτο περὶ μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγε-
νῆσθαι, ὑπό τινος τῶν ἐκείνων. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἔτι σήμερον ἄτταλον τὸν
ἀθλητὴν ὅπερ ἔφη οὐχ ἑαυτοῦ υἱὸν, ἀλλὰ τοῦ μαιάνδρου εἶναι
πείθεται. καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω πάνυ νομίζει σαρκοῦντε καὶ
ῥώμης εὖ ἔχειν. ἐπειδὰν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμενος
ἐξίοι, τὸν ποταμὸν αὐτῷ ἐμέσησαι λέγει ὅτι περινικήσας τὸν πατέρα
αἰνηγ

ἀνηγόρευσεν αὐτήν· οὐκ ἄρα ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ
περὶ Ἐπίδαμνον ὁμοίως πάλιν. κατιὼν δὲ ἔφη μουσικὸν ὑπ' εὐη-
θείας πεπεῖσθαι, ὅτι Ἡρακλέους εἴη τὸ ἐκ μοιχοῦ γενόμενον αὐτῷ παι-
δίον. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησάμην ἔφη· ἅπαξ δὲ διελέχθην παι-
δὶ ὑπερώρῳ τε ἤδη καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς ἰδών.
καὶ ἄλλως δὲ δοκεῖ μοι ἔφη, ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγι-
κὰ καὶ φοβερὰ ᾖ, παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις
περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. Κἀγὼ μὲν ἄλλο οὐδὲν ἢ ποῖ
λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία προσμένων, λίθινος ὑπὸ ἀπιστίας ἐγ-
γόνειν. ὁ δὲ ἐῴκει καὶ τὴν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου μοιχείαν ἐπά-
ξων. ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, τοῦτ' ἐκεῖνο ἔφην
καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι. καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως
πρὸς Μελανιππίδην φεύγων ᾠχόμην. ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ θά-
λατταν εἰς τοὔμπροσθεν, εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν.
οὗ μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ Κυμώνειον ἄγος ὑπομεῖναι πλέων.
τοιαῦτα μὲν παθὼν δεῖν σοι γράφειν ὡς καὶ ἐμοῦ σχετλιάσοντι
μᾶλλον ᾤμην. σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς οἶμαι γελάσειας.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.

Α μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν περὶ ὧν ἢ βουλόμην τὸ
πρότερον ᾠόμην. οὐ γὰρ ἀφῃρῆσθαί γε τοῦτο ἀτυχήσαν-
τα τῶν παρ' ὑμῖν ὑπελάμβανον. συμβουλεύειν δὲ καὶ πολυπραγ-
μονεῖν, οὐ μικρᾶς ἐμοί γε ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι δεδωκό-
τι τηλικαύτην δίκην τῷ πολιτεύεσθαι. πλὴν εἴ τι δέοι, καλοῦ-

τῶν ἡμῶν. ἄλλως δὲ μὴ ῥᾴδια τισὶ τῶν ἐπιτηδείων, οὐχ ὅτι πόλει συμβουλεύειν ὤμην. ὑμῖν τε ἑώρων ἄλλους καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι. πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν ὥσπερ ἐγώ, περιέστηκε δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων, ἀκούω δὲ τοὺς μὲν αὐτοὺς παρόντας, τοὺς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, ἕτοιμος ἤδη τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνον ἔξεστί μοι δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ μακεδόνων φρονεῖν ἐροῦσί με καὶ παραπρεσβείας γράφονταί τινες ἀπόντα με δίκην, ἢ προδοσίαν τῆς ἑλλάδος, ἕτοιμος ἤδη καὶ ῥόδου καὶ τῆς ἁπάσης ἑλληνίδος πρόσω φεύγειν ἐὰν βούλωνται. καὶ πρὸς τὸν ἐν πέρσαις ἄπειμι καὶ μήδοις βασιλέα. καίτοι τὰ περσῶν τε καὶ μήδων οὐδεὶς ἔφη με ποτὲ φρονεῖν. καὶ πάντων ἥκιστα δημοσθένης. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖσε παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει δόξῃ συμφέρειν οὐ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν ὥσπερ ἄλλοι τινές, ἀλλ' ἐλευθέρως νουθετεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ ὅτι τῶν πολιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπωφελήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ πρόσχημα τῆς παρρησίας ὁδὸν τοῦ κολακεύειν ἑλόμενοι. καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστι τοῦ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγεμόσι πολὺ κακουργοτέρα προαίρεσις. ἣν βαδίζοντές τινες ἀθήνησι καὶ παρόντος ἐμοῦ παρ' ὑμῖν, οὕτω γάρ με χρὴ λέγειν, καὶ νῦν ὅσον ἐφ' ὑμῖν τεθνεῶτος, αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν ὡς οὐκ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς ἑλλάδος. προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ μετὰ τοῦ δοκεῖν ἀργοὶ γεγονέναι, δύνασθε τῶν ἑλλήνων ἄρχειν, νομίζεσθαι θέλετε

μᾶλ

μᾶλλον ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ τελευτήσαντος ἀλεξάνδρου προβέπειν τινὰς ὑμᾶς, καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῦτα συμβουλεύειν ὑμῖν, ἃ μετὰ ταῦτα συμφέρει. οὐ γὰρ ἀγνοοῦμεν μὰ τὸν δία καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, ὅτι λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν, τοὺς δὲ ἕλληνας ἐλευθεροῦν. καὶ ταῦτά γε τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους. ἀλλ' ἐστὶ μὲν τὸ βούλεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν οὖσαν. εἰς δὲ τὸ δύνασθαι καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους. προσήκει οὖν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπολάμβανον ὅτι ἀθηναίοις μὲν ἐπιστέλλομεν. ἀθηναίοις δὲ, οὐκ ἐν οἷς θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο. ἀλλ' οἳ τὰς μὲν γνώμας ἐκείνων χείρους εἰσί. τὰς δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀφορμὰς οὐχ ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας τριήρεις οἵας τῆς ἑλλάδος ἄξια γράφοντες ἡμῖν. δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίου. καὶ χρυσίου ἀπέφθου τρισχίλια. δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ νέων τοσοῦτον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις. καὶ μηκέτι συμβουλευέτωσαν. αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν. δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν. μὴ δὲ ῥαψῳδείτωσαν μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν χώραν. ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ. καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. ἐπεὶ πύθεσθε αὐτῶν τί ἐν τῇ περὶ χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν ἀθηναίων, ὅτι ἄρης πρὸς ποσειδῶνα ὑπὲρ ἁλιρροθίου ἐν ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη. ἀλλ' εἰ πρὸς ἀντίπατρον ἢ ὅστις ἄλλος μακεδόνων βασιλεὺς ἱκανοί ἐσμεν ἀγωνίσασθαι, τοῦτο χρὴ σκοπεῖν. κἂν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες ὅπλα εὐθέως

ἐλευθεροῦμεν τοὺς ἕλληνας· εἰ δὲ τούτου μὲν ὀλιγωρήσομεν, κολακευόμενοι δὲ καθησόμεθα, πῶς οὐ μετὰ τοῦ δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν, ὃ μόνον οὐδὲ παραμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀτυχήσομεν. ἔστι δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἔργον δεῖν πρὸς τὰς παρούσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι. τὸ δὲ τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχορηγεῖ ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος ἔχειν. τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ἀποτετηκέναι μεγάλην, ὅμοιά τε φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις ὀλυμπιάσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους ἀναμιμνησκόμενος ἧς εἶχεν, οὐ τῆς παρούσης δυνάμεως. ἄξιον δὲ τὰ ἃ λέγειν αὐτοὺς πυνθάνομαι, λογίσασθαι μεθ᾽ ὑμῶν, ὡς καινὰ τὰ θαυμαστὰ ὅσον εἰς ἃ βούλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν δυνάμενα. φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὥσπερ ὑμᾶς οὐκ ἐπισταμένους ὅτι τοῦτο μὲν πάσῃ πόλει καὶ πολεμεῖν καὶ εἰρηνεύειν βουλομένῃ κράτιστόν ἐστιν· ἡμῖν δὲ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον πολεμοῦσιν. ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι καὶ μὴ παντὸς ἕνεκα ἀλλ᾽ εἰ κουλομένοις πολεμεῖν τὰ ὁμονοεῖν, ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δύναμις. ἕως δ᾽ ἂν μήτε συστρατείας πολεμοῦντες ἔχομεν, μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν ἀθηναίων ἐγγύην διδῶσι τοῦ πολέμου, μηδὲν διαφέρειν αὐτοὺς αὐτίκα νομίσομεν. ἀλλ᾽ ἐκεῖνον μὲν ὥσπερ ἦν ἄξιος παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὤν, κατελύσατε εἰκότως. τούτοις δὲ ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξους λόγους μελετῶσι καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων. ἀγὰ καὶ τούτων φθονοῦσι πράττειν ἃ δεῖ βουλομένοις. ἕως ἂν τὸ θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα, μηλόβοτον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν. καὶ κατα

σκαφῆναι

σκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. οὐ γὰρ εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα διὰ τοῦτο μηδὲν ὅπως μὴ χεῖρον ἕξει φροντιστέον.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων.

Ἐγὼ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα. μὰ δί' οὐ τριταγωνιστεῖν μαθὼν ὡς δημοσθένης ἔλεγεν. ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐλευθερίως, καὶ παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια καὶ λόγοις οἵοις λέγειν ἐν ἀθήναις ἔπρεπε ἐν τούτοις οὐκ εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας. οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος, εὑρεθήσομαι λαβὼν ἀργύριον. οὐδὲ ὕβρεως ἀποδόμενος. ἀλλ' οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως. οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμοῦ παραχών. οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν καταστήσας, ἔξω τιμάρχου μόνου. καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα μὴ λαβών. ἀλλ' ὧν ἦν προσῆκον δίκην κατὰ τοὺς νόμους λαβών. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτοῦ παθών, πολλὰ δὲ ὑπὸ δημοσθένους, παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην ὦ θεοὶ γραφήν. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ δημοσθένους δεινότης κρείσσων ἐγένετο. ἐφάνη δ' ἴσως ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ δημοσθένους πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων οὖσι δι' ἃ νῦν ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦ τὸ καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθαι. ὅτι οὐδὲ δημοσθένους κατηγοροῦντος ἑάλων. μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν καὶ τέλεον καταφανῆ πᾶσι τοῖς ἕλλησιν οὐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν ἐμαυτὸν οἴομαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα τίνες ὁποῖοι τοὺς τρόπους ἐγένοντο διαδείκνυνται. παρ' ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον.

ἐκ μέσου γενομένων ἀναφαίνεται καθαρῶς. αἰτιᾶται γὰρ πολὺ
μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτοῖς οὐδὲν ἀντειπεῖν δυναμένους. οἱ
δὲ δὴ φυγόντες ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ὡς τὰ τῶν πολεμίων ἀεὶ προ-
αιρούμενοι, παντελῶς δεικνύουσι τοῖς τρόποις, καὶ τὰς ἐν τῷ πο-
λιτεύεσθαι γενομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ ὅπως φέ-
ρουσι τὰς συμφοράς, καὶ ὡς διάκεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας,
ἐξετάζονται σαφῶς. ἆρ' οὖν ὥσπερ καὶ φιλίππῳ προδοὺς τὴν ἐμαυτοῦ
πατρίδα, καὶ παραπρεσβεύσας γε αὐτὰ κατὰ τῆς πόλεως ὡς δὴ θε-
ραπεύσας μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ' ὑμῶν ᾠχόμην,
πρὸς ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην, χάριν τε ὧν παρεσχόμην αὐτῷ κομι-
ούμενος, καὶ προμηθείας δηλονότι τευξόμενος παρ' αὐτοῦ; καὶ οὐκ εἶδον
πως οὐχ ἑώρων τοὺς μὲν ἐν βοιωτίᾳ πανδοκέα καὶ δημάδην ἔχοντας, καὶ
χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντας. καὶ χρυσᾶς ἔχοντας φιάλας. ἡγή-
μονα δὲ καὶ καλλιμέδοντα, τὸν μὲν, ἐν πέλλῃ. τὸν δέ, ἐν βεῤῥοίᾳ. καὶ δω-
ρεὰς ἅμα εἰληφότας. καὶ γυναῖκας οὐ πρεπούσας γεγαμηκό-
τας. καὶ μὴν οὐδὲ πρὸς θηβαίους οὐδ' εἰς θετταλίαν ᾠχόμην πα-
ρ' ὑμῶν. οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινάς, παρ' οἷς ἢ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν
πατρίδα τὴν ἐμὴν ἢ λοιδορουμένην αὐτὴν ἀκούειν. ἀλλ' εἰς ῥόδον
ἀφικόμενος οὔτε μὰ τὸν δία δυσμενῶν ὑμῖν, οὔτ' ἄλλως φιλα-
πεχθημόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν πα-
τρίδος ἑστάναι, κατειρωμένον ἔμοι τι τῆς συμφορᾶς εἶναι μᾶλ-
λον ἢ στεργόντων ἐδόκει τὴν πόλιν. ὡς πορρωτάτω γὰρ μᾶλλον αὐ-
τῆς ἐχρῆν ἀπιέναι. καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν.
ὃ τὴν γνώμην ἀμύξει. καὶ γὰρ οὐδὲν ταῦθα μείνας ἐν ῥόδῳ φανεί-
ην ἄν. ἀλλὰ τῆς στερεᾶς ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον ἄμμον, καὶ
ταῦτα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων δυοῖν, ὅσων εἰκὸς

τὴν τὸν

ἰῶ τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὕστερον
γενόμενον καὶ Φωκέας προδόντα. καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μα
κεδόσι, κάθημαι μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα καὶ δυοῖν μόνοιν
συνφείμων καὶ τῆς μητρὸς ἤδη τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος,
ἐπλεύσε σὺν ἐμοὶ μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς μοι συμφορᾶς γενομένης.
καὶ μετὰ γυναικός, ἣ συνεξέπεσέ μοι κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς
καὶ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων τὸν τρόπον τῆς πόλεως
μᾶλλον ἢ τοὺς νόμους ἐπισταμένη. καὶ μετὰ τριῶν παίδων οὐδέπω
καὶ νῦν τὰς ἑαυτῶν συμφορὰς ἐπαισθομένων. οὐδὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ
θεὸς ἔδωκε γινομένοις πατρίδα τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ὁποίαν δὲ τῶν
θεῶν γενομένων ἀνῄρηνται πόλιν. καὶ ἕτεροι μὲν ὡς ἔοικε τοὺς
ἑαυτῶν παῖδας ἢ τοὺς ἐν Βοιωτίᾳ γεννηθέντας ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς
ὑμᾶς πέμπουσι, τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας. οἷς δὲ ταῦτα
παρὰ τῆς φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοτικοῦ πατρὸς οὖσιν, οὐδὲ ἐ
ν αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι. καὶ τρέφονται
πένητες, ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ. καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκούρ-
γου παίδων Δημοσθένης ὑμῖν ἐπιστέλλει. καὶ δεῖται καλῶς ποιῶν
χαρίζεσθαι τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα. καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἀλλ' ἢ Ἀθη
ναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς καὶ χαρισάμενοι ἐποιήσατε. καὶ γὰρ
ὀργίζεσθαι ῥᾳδίως ὑμῖν ἔθος ἐστὶ καὶ χαρίσασθαι πάλιν. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ
τῶν ἐμαυτοῦ παίδων οὐκ ἂν ὑμᾶς πεισαίμην, δεόμενος ὥς μοι μὴ μό
νον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες ὦσιν
οὔτε ἀδικήσαντες παῖδες ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἑαλωκότες. τὰ
μέντοι τῶν ἑαλωκότων, πάντα πεπονθότες. εἶτα τελευτήσαντες
ἀναμνησθήτε μου καὶ χαρίσασθε τὰς δεήσεις νῦν προσέχοντες ἡμῖν.
ἀλλὰ καὶ πρᾶξατε ἄνδρες Ἀθηναῖοι. καὶ πείσθητε τὰ συνήθη ὑμῖν

αὐτοῖς· καὶ μέτρια ποιοῦντες. οὐ γὰρ ἂν δὴ τρόπων ἀποσταίητε. καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπίᾳ διὰ παντὸς ἔσχεν. ἢ ταῖς ἄλλαις πάσαις ἐν πόλεσιν. οὐδ᾽ ἂν μελάνωπος ἴσχυε πλεῖον, κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρακαλῶν. ἀγ οὖν αἰσχίνης οὐδαμῶς μὰ τοὺς θεούς· οὐ γὰρ αὐτάρκης, οὐδὲ δὴ πειθὴς πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμήν. καὶ μάλιστα νῦν ἐμαυτοῦ χεῖρον πείθειν δοκῶν· ἀλλ᾽ ὁ τῆς πόλεως τρόπος καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα. καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος ὧν ἀναγκαιότερον δήπουθεν ἢ μελανώπῳ καθ᾽ ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν.

Τῶν αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος ἐπιστολῶν τέλος.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΩ.

Εἰ μὲν νεώτερος ἦν, οὐκ ἂν ἐπιστολὴν ἔπεμπον, ἀλλ' αὐτὸς ἂν σοι πλεύσας ἐνταῦθα διελέχθην. ἐπειδὴ δὲ οὐ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὅ,τε τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς καιρὸς καὶ ὁ τῶν πραγμάτων συμβέβηκεν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν προαπείρηκα, τὰ δὲ, πράγματα νῦν ἀκμὴν εἴληφεν, ὡς οἷόν τ' ἐστὶν ἐκ τῶν παρόντων, οὕτω σοι πειράσομαι δηλῶσαι περὶ αὐτῶν. οἶδα μὲν οὖν ὅτι τοῖς συμβουλεύειν ἐπιχειροῦσι, πολὺ διαφέρει μὴ διὰ γραμμάτων ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν, ἀλλ' αὐτοὺς πλησιάσαντας. οὐ μόνον ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ῥᾷον ἄν τις παρὼν πρὸς παρόντας φράσειεν, ἢ δι' ἐπιστολῆς δηλώσειεν, οὐχ ὅτι πάντες τοῖς λεγομένοις μᾶλλον ἢ τοῖς γεγραμμένοις πιστεύουσι, καὶ τῶν μὲν ὡς εἰσηγημάτων, τῶν δ' ὡς ποιημάτων ποιοῦνται τὴν ἀκρόασιν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐν μὲν ταῖς συνουσίαις, ἢν ἀγνοηθῇ τι τῶν λεγομένων ἢ μὴ πιστευθῇ, παρὼν ὁ τὸν λόγον διεξιὼν, ἀμφοτέροις τούτοις ἐπήμυνεν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιστελλομένοις ἄν τι συμβῇ τοιοῦτον, οὐκ ἔστιν ὁ διορθώσων. ἀπόντος γὰρ τοῦ γράψαντος, ἔρημα τοῦ βοηθήσοντός ἐστιν. οὐ μὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ μέλλεις αὐτῶν ἔσεσθαι κριτὴς, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανήσεσθαι λέγοντας ἡμᾶς τι τῶν δεόντων. Ἡγοῦμαι γὰρ ἁπάσας ἀφελόντας σε τὰς προειρημένας δυσχερείας, αὐταῖς ταῖς πράξεσι προσέξειν τὸν νοῦν. καίτοι τινὲς ἤδη με τῶν σοὶ πλησιασάντων, ἐκφοβεῖν ἐπεχείρησαν λέγοντες, ὡς δὴ τοὺς μὲν κολακεύοντας τιμᾷς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρονεῖς. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἀπεδεχόμην τοὺς λόγους τοὺς ἐκείνων, πολλὴν ἂν ἡσυχίαν εἶχον. νῦν δ' οὐδεὶς ἄν με πείσειεν ὡς οἷόν τ' ἐστὶ το

σοῦτον καὶ ταῖς πράξεσι καὶ τῇ γνώμῃ διενεγκεῖν, ἐὰν μή τις τῶν μὲν μαθητής, τῶν δ' ἀκροατής, τῶν δ' εὑρετὴς γένηται. καὶ πανταχόθεν προσάπτηται καὶ συλλέξηται, δι' ὧν οἷόν τ' ἐστὶν ἀσκῆσαι τὴν αὑτοῦ διάνοιαν. ἐπήρθην μὲν οὖν ἐπιστεῖλαί σοι διὰ ταῦτα. Λέγειν δὲ μέλλων περὶ πραγμάτων καλῶν καὶ μεγάλων, καὶ περὶ ὧν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἀκοῦσαι μᾶλλον ἢ σοὶ προσήκει, νομίζω δεῖν με προθύμως οὕτως σε παρακαλεῖν, ἵνα γένῃ συγγράμματος ἀκροατής. οὐ γὰρ οὔτ' ἐγὼ τυγχάνω φιλοτίμως διακείμενος, οὔτε σὺ λανθάνεις ἡμᾶς πλήρης ὢν τῶν τοιούτων. πρὸς δὲ τούτοις κἀκεῖνο πᾶσι φανερόν, ὅτι τοῖς μὲν ἐπιδείξεως δεομένοις αἱ πανηγύρεις ἁρμόττουσιν. ἐκεῖσε γὰρ αὐτὴς ἐν πλείστοις τὴν αὑτοῦ δύναμιν διασπείρει. τοῖς δὲ διαπράξασθαί τι βουλομένοις, πρὸς τοῦτον διαλεκτέον, ὅστις τάχιστα μέλλει τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν, τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου δηλωθείσας. εἰ μὲν οὖν μιᾷ τινι τῶν πόλεων εἰσηγούμην, πρὸς τοὺς ἐκείνης προεστῶτας τοὺς λόγους ἂν ἐποιούμην. ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἑλλήνων σωτηρίας παρεσκεύασμαι συμβουλεύειν, πρὸς τίν' ἂν δικαιότερον διαλεχθείην, ἢ πρὸς τὸν πρωτεύοντα τοῦ γένους, καὶ μεγίστην ἔχοντα δύναμιν. καὶ μὴν οὐδ' ἀκαίρως φανησόμεθα μεμνημένοι περὶ τούτων. ὅτε μὲν γὰρ λακεδαιμόνιοι τὴν ἀρχὴν εἶχον, οὐ ῥᾴδιον ἦν ἐπιμεληθῆναί σοι τῶν περὶ τὸν τόπον τὸν ἡμέτερον. οὐδὲ τούτοις ἐναντία πράττειν πράττουσιν, ὥστε γὰρ πᾶν ἦν τὴν χώραν τὴν αὐτῶν ἔχωσιν. ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡδέως ἂν αὐτήν σοι παράσχοι συναγωνιζομένην, ἤν τι πράττῃς ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος ἀγαθόν. πῶς οὖν ἂν παραπέσοι καλλίων καιρὸς τοῦ νῦν σοι παρόντος. καὶ μὴ θαυμάζῃς εἰ μήτε δημηγορῶν μήτε στρατηγῶν, μήτ' ἄλλως δυνάστης ὤν, οὕτως ἐμβριθὲς αἱροῦμαι πρᾶγμα καὶ δυοῖν ἐπιχειρῶ τοῖν μεγίστοιν, ὑπέρ τε τῆς

ἑλλάδος

ἑλλάδος λέγειν καὶ σοὶ συμβουλεύειν· ἐγὼ δ' ἂν τοῦ μὲν προαιρεῖσθαι τὰ τῶν κοινῶν οὐδεὶς ἐξέστη· διὰ δὲ προφάσεις, πολὺ ἂν εἴη ἕτερον λέγειν. διὰ δὲ τῆς φύσεως τῆς τῶν μὲν μικρῶν καταφρονούσης, τῶν δὲ μεγάλων ἐφίεσθαι πειρωμένης, οὐκ ἂν φανείην ἄπορος γιγνόμενος. ὥστ' οὐδὲν ἄχρηστον εἴπερ τῶν συμφερόντων ἰδεῖν ἂν μᾶλλον δυνηθείην. τῶν ἐκεῖ μὲν ἐκλειπομένων μεγάλην ἢ δόξαν ἐσχηκότων· δηλώσομεν δ' οὐκ εἰς ἀναβολάς, εἴ τινος ἄξιοι τυγχάνομεν ὄντες, ἀλλ' ἐκ τῶν ῥηθήσεσθαι μελλόντων.

Ἰσοκράτης τοῖς Ἰάσονος παισὶ χαίρειν.

ἀ Γήγγελλέ τίς μοι τῶν πρεσβευσάντων ὡς ὑμᾶς, ὅτι καλέσαντες αὐτὸν ἄνευ τῶν ἄλλων, ἠρωτήσατε εἰ πεισθείην ἀποδημῆσαί τε καὶ διατρῖψαι παρ' ὑμῖν. ἐγὼ δὲ ἕνεκα μὲν τῆς Ἰάσονος καὶ Πολυάλκους ξενίας, ἡδέως ἂν ἀφικοίμην ὡς ὑμᾶς. οἶμαι γὰρ ἂν τὴν ὁμιλίαν τὴν γενομένην ἅπασιν ἡμῖν συνενεγκεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἐμποδίζει με πολλά· μάλιστα μὲν τὸ μὴ δύνασθαι πλανᾶσθαι. καὶ τὸ μὴ πρέπειν ἐπιξενοῦσθαι τοῖς τηλικούτοις. ἔπειτα δ' ὅτι πάντες οἱ πυθόμενοι τὴν ἀποδημίαν, δικαίως ἄν μου καταφρονήσειαν. εἰ προῃρημένος τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἄγειν, ἐπὶ γήρως ἀποδημεῖν ἐπιχειροίην, ὅτ' εἰκὸς εἶναι καὶ τοὺς πρότερον ἀλλοσέ ποι διατρίβοντας, νῦν οἴκαδε σπεύδειν οὕτως ἐγγὺς οὔσης μοι τῆς τελευτῆς. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι καὶ τὴν πόλιν. χρὴ γὰρ τἀληθῆ λέγειν. ὁρῶ γὰρ τὰς συμμαχίας τὰς πρὸς αὐτὴν γιγνομένας, ταχέως διαλυομένας. εἰ δή τι συμβαίη καὶ πρὸς ὑμᾶς τοιοῦτο, πῶς ἂν τὰς αἰτίας καὶ τοὺς κινδύνους διαφυγεῖν δυνηθείην. ὃ χαλεπὸν ἦν. ἀλλ' οὐδ' αἰσχυνθείην ἂν εἴτε διὰ τὴν πόλιν δόξαιμι τισὶν ἀμελεῖν ὑμῶν. εἴτε δι' ὑμᾶς τῆς πόλεως ὀλιγωρεῖν. μὴ οἰηθῆτε δὲ τοῦ συμφέροντος ὄντος οὐκ

οἶδ' ὅπως ἀμφοτέροις ἀρέσκειν δυνηθείην. αἱ μὲν οὖν αἰτίαι δι' ἃς οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν ἃ βούλομαι, σχεδὸν αὗται συμβεβήκασιν. οὐ μὴν περί γε τῶν ἐμαυτοῦ μόνον ἐπιστείλας, οἴομαι δεῖν ἀμελῆσαι τῶν ὑμετέρων. ἀλλ' ἅπερ ἂν παραγενόμενος πρὸς ὑμᾶς διελέχθην, πειράσομαι καὶ νῦν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ὅπως ἂν δύνωμαι διεξελθεῖν. μηδὲν δ' ὑπολάβητε τοιοῦτον, ὡς ἄρ' ἐγὼ ταύτην ἔγραψα τὴν ἐπιστολὴν, οὐχ ἕνεκα τῆς ὑμετέρας ξενίας, ἀλλ' ἐπίδειξιν ποιήσασθαι βουλόμενος. οὐ γὰρ εἰς τοῦθ' ἥκω μανίας, ὥστ' οὐ συνορᾶν ὅτι κρεῖττον μὲν γράψαι τῶν πρότερον διαδεδειγμένων, οὐκ ἂν δυναίμην τοσοῦτον τῆς ἀκμῆς ὑστερῶν. χεῖρον δ' ἐξενεγκὼν, πολὺ φαυλοτέραν ἂν λάβοιμι δόξαν τῆς νῦν ἡμῖν ὑπαρχούσης. ἔπειτ' εἰ πρὸς ἐπίδειξιν προσεῖχον τὸν νοῦν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ὑμᾶς ἐσπούδαζον, οὐκ ἂν ταύτην ἐξ ἁπασῶν προειλόμην τὴν ὑπόθεσιν. περὶ ἧς οὐ χαλεπόν ἐστιν ἐπιεικῶς εἰπεῖν. ἀλλὰ πολὺ καλλίους ἑτέρας ἂν εὗρον καὶ μᾶλλον λόγον ἐχούσας. ἀλλὰ γὰρ οὔτε πρότερον οὐδεπώποτε ἐφιλοτιμήθην ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἑτέροις μᾶλλον, ἃ τοὺς πολλοὺς διελάνθανεν, οὔτε νῦν ταύτην ἔχων τὴν διάνοιαν ἐπραγματευσάμην. ἀλλ' ὑμᾶς μὲν ὁρῶν ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις πράγμασιν ὄντας. αὐτὸς δὲ ἀποφήνασθαι βουλόμενος, ἣν ἔχω γνώμην περὶ αὐτῶν, ἡγοῦμαι συμβουλεύειν μὲν ἀκμὴν ἔχειν. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι παιδεύουσι τοὺς τηλικούτους, καὶ δοκοῦσι μᾶλλον τῶν ἄλλων δύνασθαι καθορᾶν τὸ βέλτιστον. εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν προτεθέντων ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς καὶ διαπεπονημένως, οὐκ ἔτι τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἔργον ἐστίν. ἀλλ' ἀγαπῴην ἂν εἰ μὴ παντάπασιν ἐκλελυμένως διαλεχθείην περὶ αὐτῶν. μὴ θαυμάζητε δὲ ἄν τι φαίνωμαι λέγων, ὧν πρότερον ἀκηκόατε. τῶν μὲν γὰρ ἴσως ἄκων ἂν τύχοιμι. τὸ δὲ καὶ προειδὼς εἰ

πρέπον ἐστὶ, λέγειν προσλάβοιμι. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπος εἴην εἰ τοὺς ἄλλους ὁρῶν τοῖς ἐμοῖς χρωμένους, αὐτὸς μόνος ἀπεχοίμην τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων. τούτων δ' ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι τὸ πρῶτον ὑποφαινόμενον ἓν τῶν θρυλλουμένων ἐστίν. ἔθισμαι γὰρ λέγειν πρὸς τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἡμετέραν διατρίβοντας, ὅτι τοῦτο πρῶτον δεῖ σκέψασθαι, τί τῷ λόγῳ καὶ τοῖς μέρεσι τοῦ λόγου διαπρακτέον ἐστίν. ἐπειδὰν δὲ τοῦθ' εὕρωμεν καὶ διακριβωσώμεθα, ζητητέον εἶναί φημι τὰς ἰδέας δι' ὧν ταῦτα ἐξεργασθήσεται καὶ λήψεται τέλος ὅπερ ὑπεθέμεθα. καὶ ταῦτα φράζομεν περὶ τῶν λόγων. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ στοιχεῖον καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἁπάντων καὶ κατὰ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. οὐδὲν οἷόν τέ ἐστι πραχθῆναι νουνεχόντως, ἐὰν μὴ τοῦτο πρῶτον μετὰ πολλῆς προνοίας λογισθῆτε καὶ βουλεύσησθε· πῶς χρὴ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ὑμῶν αὐτῶν προστῆναι. καὶ τίνα βίον προελέσθαι καὶ ποίας δόξης ὀρεχθῆναι. καὶ ποτέρας τῶν τιμῶν ἀγαπῆσαι. πότερον τὰς παρ' ἑκόντων γινομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν. ταῦτα δὲ διορισαμένους τὰ ἴδια τὰς πράξεις τὰς καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν σκεπτέον, ὅπως συντείνωσι πρὸς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐξ ἀρχῆς γινομένας. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον ζητοῦντες καὶ φιλοσοφοῦντες, ὥσπερ σκοποῦ κειμένου στοχάσεσθε τῆς τύχης. καὶ μᾶλλον ἐπιτεύξεσθε τοῦ συμφέροντος. ἐὰν δὲ μηδεμίαν ποιήσησθε τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τὸ προσπίπτον ἐπιχειρῆτε πράττειν, ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑμᾶς ταῖς διανοίαις πλανᾶσθαι καὶ πολλῶν διαμαρτάνειν πραγμάτων. ἴσως οὖν αὐτοῖς τῶν εἰκῇ ζῆν ᾑρημένων, τοὺς μὲν τοιούτους λογισμοὺς διασύρειν ἐπιχειρήσουσιν. ἀξιοίη δ' ἂν οὕτω με συμβουλεύειν περὶ τῶν προειρημένων. ἔστιν οὖν οὐκ ὀκνητέον ἀποφήνασθαι περὶ αὐτῶν ἃ τυγχάνω γινώσκων. ἐμοὶ

γὰρ ἀσφαλέστερος βίος εἶναι δοκεῖ καὶ βελτίων ὁ τῶν ἰδιωτευόν-
των ἢ τῶν τυραννούντων. καὶ τὰς τιμὰς καὶ περὶ τούτων λέγειν ἐπι-
χειρήσω. καίτοι με οὐ λέληθεν ὅτι πολλοῖς ἔξω τοῖς ἐναντίος μέλλω ἔσεσθαι· καὶ μά-
λιστα τοὺς περὶ ὑμᾶς ὄντας. οἶμαι γὰρ οὐχ ἥκιστα τούτους ἐπὶ
τὴν τυραννίδα παροξύνειν ὑμᾶς. σκοποῦσι γὰρ οὐ πάντα χρὴ τὴν
φύσιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ παραλογίζονται σφᾶς αὐτούς.
τὰς μὲν γὰρ ἐξουσίας καὶ τὰ κέρδη καὶ τὰς ἡδονὰς ὁρῶσι, καὶ τού-
των ἀπολαύσεσθαι προσδοκῶσι. τὰς δὲ ταραχὰς καὶ τοὺς φόβους
καὶ τὰς συμφορὰς τὰς τοῖς ἄρχουσι συμπιπτούσας, καὶ τοῖς
φίλοις αὐτῶν οὐ θεωροῦσιν. ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ οἱ τοῖς αἰσχίστοις
καὶ παρανομωτάτοις τῶν ἔργων ἐπιχειροῦντες. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς
μὲν πονηρίας τὰς τῶν πραγμάτων οὐκ ἀγνοοῦσιν. ἐλπίζουσι
δὲ ὅσον ἀγαθόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, τοῦτο μὲν ἐκλήψεσθαι, τὰ δὲ δεινὰ
πάντα τὰ προσόντα τῷ πράγματι καὶ τὰ κακὰ, διαφεύξεσθαι
καὶ διοικήσειν τὰ περὶ σφᾶς κινδύνων ὄντας πόρρω· τῶν δ' ὠφελει-
ῶν ἐγγύς. τοὺς μὲν οὖν ταύτην ἔχοντας τὴν διάνοιαν, ζηλῶ τῆς ῥᾳ-
θυμίας. αὐτὸς δὲ αἰσχυνθείην ἄν, εἰ συμβουλεύων ἑτέροις, ἐκείνων
ἀμελήσας, τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον ποιοίην. καὶ παντάπασιν ἔξω
θεὶς ἐμαυτὸν καὶ τῶν ὠφελειῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τὰ βέλ-
τιστα παραινοίην. ὡς οὖν ἐμοῦ ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην, οὕ-
τως ἐμοὶ προσέχετε τὸν νοῦν.

Ἰσοκράτης. Φιλίππῳ χαίρειν.

οἶ Δα μὲν ὅτι πάντες εἰώθασι πλείω χάριν ἔχειν τοῖς ἐπαινοῦ-
σιν, ἢ τοῖς συμβουλεύουσιν. ἄλλως τε ἂν καὶ μὴ κελευσθείς τις ἐπι-
χειρῇ τοῦτο ποιεῖν. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν μὴ πρότερον ἐτύγχανον σοι ἐπιεικῶς
μετὰ πολλῆς εὐνοίας ἐξ ὧν ἐδόκει μοι μάλιστα τὰ πρέποντα σαυτῷ
πράττειν,

πράττειν, ἴσως γὰρ ἂν νῦν ἐπεχείρουν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῶν σοὶ συμ
βεβηκότων· ἐπειδὴ δὲ προειλόμην φροντίζειν τῶν σῶν πραγμα
των καὶ τῆς πόλεως ἕνεκα καὶ ἐμαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων, αἰσχυν
θείην ἂν εἰ περὶ μὲν τῶν ἧττον ἀναγκαίων φαινοίμην σοι συμβεβου
λευκώς, ὑπὲρ δὲ τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων, μηδένα λόγον ποιοί-
μην. καὶ ταῦτ' ἴσως ἐκεῖνα μὲν ὑπὲρ δόξης ὄντα, ταῦτα δ' ὑπὲρ τῆς
σωτηρίας· ἧς ὀλιγωρεῖν ἅπασιν ἔδοξας τοῖς ἀκούσασι τὰς περὶ σοῦ
ῥηθείσας βλασφημίας. οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὅστις οὐ κατέγνω προπε
πέστερον σε κινδυνεύειν ἢ βασιλικώτερον. καὶ μᾶλλόν σοι μέλειν τοῦ
περὶ τὴν ἀνδρείαν ἐπαίνου, ἢ τῶν ὅλων πραγμάτων. ἔστι δ' ὁμοίως
αἰσχρὸν περιστάντων τῶν πολεμίων μὴ διαφέροντα γενέσθαι
τῶν ἄλλων, μηδεμιᾶς τε συμπεσούσης ἀνάγκης, αὑτὸν ἐμβάλλειν
εἰς τοιούτους ἀγῶνας, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἦσθα μέγα-
διαπεπραγμένος· τελευτήσας δὲ τὸν βίον, ἅπασαν τὴν ὑπάρ
χουσαν εὐδαιμονίαν συνανεῖλες. χρὴ δὲ μὴ καλὰς ἁπάσας ὑπολαμ
βάνειν τὰς ἐν τοῖς πολέμοις τελευτάς. ἀλλὰ τὰς μὲν ὑπὲρ τῆς πα
τρίδος καὶ τῶν γονέων καὶ τῶν παίδων, ἐπαίνων ἀξίας· τὰς δὲ ταῦτά
τε πάντα βλαπτούσας καὶ τὰς πράξεις τὰς πρότερον κατωρ-
θωμένας καταρρυπαινούσας, αἰσχρὰς νομίζειν καὶ φεύγειν ὡς αἰτί-
ους ἀδοξίας γινομένας. ἡγοῦμαι δέ σοι συμφέρειν μιμεῖσθαι τὰς
πόλεις ὃν τρόπον διοικοῦσι τὰ περὶ τοὺς πολέμους. ἅπασαι γὰρ
ὅταν στρατόπεδον ἐκπέμπωσιν, εἰώθασι τὸ κοινὸν καὶ τὸ συμβουλευό
μενον ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων εἰς ἀσφάλειαν καθιστάναι. διὸ δεῖ καὶ συμ
βαίνει μηδὲ μιᾶς ἀτυχίας συμπεσούσης, ἀναιρεῖσθαι καὶ τὴν δύ
ναμιν αὐτῶν. ἀλλὰ πολλὰς ὑποφέρειν δύνασθαι συμφοράς. καὶ πάλιν
ἑαυτὰς ἐκ τούτων ἀναλαμβάνειν. ὃ καὶ σὲ δεῖ σκοπεῖν. καὶ μηδὲν μεῖ

ϛον ἀγαθὸν τῆς σωτηρίας ὑπολαμβάνουσιν, ἵνα καὶ τὰς νίκας τὰς συμβαινούσας κατὰ τρόπον διοικῇς. ἴδοις δ' ἂν καὶ λακεδαιμονίους, περὶ τῆς τῶν βασιλέων σωτηρίας, πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιουμένους· καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν πολιτῶν φύλακας αὐτῶν καθιστάντας. οἷς αἴσχιόν ἐστιν ἐκείνους τελευτήσαντας περιιδεῖν, ἢ τὰς ἀσπίδας ἀποβαλεῖν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνά σε λέληθεν ἃ ξέρξης τε ὁ καταδουλώσασθαι τοὺς ἕλληνας βουληθεὶς καὶ κῦρος ὁ τῆς βασιλείας ἀμφισβητήσαν περιέπεσεν. ὁ μὲν γὰρ τηλικαύταις ἥτταις καὶ συμφοραῖς περιπεσὼν, ἡλίκας οὐδεὶς ἄλλος οἶδε γενομένας, διὰ τὸ περιποιῆσαι τὴν αὑτοῦ ψυχὴν, καὶ τήν τε βασιλείαν κατέσχε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ παρέδωκε, καὶ τὴν ἀσίαν οὕτω διῴκησεν, ὥστε μηδὲν ἧττον αὐτὴν εἶναι φοβερὰν ἢ πρότερον. κῦρος δὲ νικήσας ἅπασαν τὴν βασιλέως δύναμιν, καὶ κρατήσας τῶν πραγμάτων, διὰ τὴν αὐτοῦ προπέτειαν, οὐ μόνον αὑτὸν ἀπεστέρησε τηλικαύτης δυναστείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνακολουθοῦντας εἰς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησεν. ἔχοιμι δ' ἂν παμπληθεῖς εἰπεῖν, οἳ μεγάλων στρατοπέδων ἡγεμόνες γενόμενοι, διὰ τὸ προδιαφθαρῆναι, πολλὰς μυριάδας αὐτοῖς συναπώλεσαν. ὧν ἐνθυμούμενον χρὴ μὴ τιμᾶν τὴν ἀνδρείαν τὴν μετ' ἀνοίας καὶ φιλοτιμίας ἀκαίρου γινομένην. μηδὲ πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων ταῖς μοναρχίαις, ἑτέρους ἀδόξους καὶ στρατιωτικοὺς αὑτοῖς προσεξευρίσκειν. μηδ' ἁμιλλᾶσθαι τοῖς ἢ βίου δυστυχοῦς ἀπαλλαγῆναι βουλομένοις, ἢ μισθοφορᾶς ἕνεκα μείζονος εἰκῆ τοὺς κινδύνους προαιρουμένους. μηδ' ἐπιθυμεῖν τοιαύτης δόξης, ἧς πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων τυγχάνουσιν. ἀλλὰ τῆς τηλικαύτης τὸ μέγεθος, ἣν μόνος ἂν σὺ τῶν νῦν ὄντων κτήσασθαι δυνηθείης.

μὴ δ᾽ ἀγαπᾶν λίαν τὰς τοιαύτας ἀρετάς, ὧν καὶ τοῖς φαύλοις μέτεστιν. ἀλλ᾽ ἐκείνας ὧν οὐδεὶς ἂν πονηρὸς κοινωνήσειε. μηδὲ ποιεῖσθαι πολέμους ἀδόξους καὶ χαλεπούς, ἐξὸν ἐντίμους καὶ ῥᾳδίους. μηδὲ ἐξὸν τοὺς μὲν οἰκειοτάτους εἰς λύπας καὶ φροντίδας καταστήσεις, τοὺς δ᾽ ἐχθροὺς ἐν ἐλπίσι μεγάλαις, οἵας καὶ νῦν αὐτοῖς παρέχεις. ἀλλὰ τῶν μὲν βαρβάρων πρὸς οὓς νῦν πολεμεῖς, ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν. τὸν δὲ νῦν μέγαν προσαγορευόμενον, καταλύειν ἐπιχειρήσεις. ἵνα τήν τε σαυτοῦ δόξαν μείζω ποιήσῃς καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐπιδείξῃς πρὸς οὓς χρὴ πολεμεῖν. πρὸ πολλοῦ δ᾽ ἂν ἐποιησάμην ἐπιστεῖλαί σοι ταῦτα πρὸ τῆς στρατείας. ἵν᾽ εἰ μὲν ἐπείσθης, μὴ τηλικούτῳ κινδύνῳ περιπεσεῖν. εἰ δ᾽ ἠπείθησας μὴ ἐμοὶ συμβουλεύειν ἐδόκουν ταῦτα τοῖς ἤδη διὰ τὸ πάθος ὑπὸ πάντων ἐγνωσμένοις, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκὸς ἐμαρτύρει τοὺς λόγους ὀρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπ᾽ ἐμοῦ περὶ αὐτῶν εἰρημένους. πολλὰ δ᾽ ἔχων εἰπεῖν διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν, παύσομαι λέγων. οἶμαι γὰρ καὶ σὲ καὶ τῶν ἑταίρων τοὺς σπουδαιοτάτους, ῥᾳδίως ὁπόσ᾽ ἂν βούλησθε τοῖς εἰρημένοις προσθήσειν. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι τὴν ἀκαιρίαν. καὶ γὰρ νῦν κατὰ μικρὸν προϊὼν ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐκ εἰς ἐπιστολῆς συμμετρίαν, ἀλλ᾽ εἰς λόγου μῆκος ἐξοκείλας. οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ τούτων οὕτως ἐχόντων, οὐ παραλειπτέον οὐδὲ τὰ περὶ τῆς πόλεως. ἀλλὰ πειρατέον παρακαλέσαι σε πρὸς τὴν οἰκειότητα καὶ χρῆσιν αὐτῆς. οἶμαι γὰρ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐπαγγέλλοντας καὶ λέγοντας, οὐ μόνον τὰ δυσχερέστατα τῶν περὶ σοῦ παρ᾽ ἡμῖν εἰρημένων, ἀλλὰ καὶ παρ᾽ αὑτῶν προστιθέντας, οἷς οὐκ εἰκὸς προσέχειν σε τὸν νοῦν. καὶ γὰρ ἄτοπον ἂν ποιοίης, εἰ τὸν μὲν δῆμον τὸν ἡμέτερον τι-

νοις ὅτι ῥᾳδίως πείθεται τοῖς διαβάλλουσιν, αὐτὸς δὲ φαίνοιο πι-
στεύων τοῖς τὴν τέχνην ταύτην ἔχουσι. καὶ μὴν γνώσῃ γε ὡς ὅσω-
περ ἂν τὴν πόλιν εὐαγωγοτέραν ὑπὲρ τῶν τυχόντων οὖσαν ἀπο-
φαίνονται, τοσούτῳ μᾶλλόν σοι συμφερόντως ἔχουσαν αὐτὴν ἐ-
πιδεικνύουσιν. εἰ γὰρ οἱ μηδὲν ἀγαθὸν οἷοί τε ὄντες ποιῆσαι, δια-
πράττονται τοῖς λόγοις ἃ ἂν βουληθῶσιν, ἦπου σέ γε προσήκει τὸν
πλεῖστ' ἂν ἔργῳ δυνάμενον εὐεργετῆσαι, μηδενὸς τυχεῖν παρ' ἡ-
μῶν. ἡγοῦμαι δὲ δεῖν πρὸς μὲν τοὺς πικρῶς τῆς πόλεως κατηγο-
ροῦντας, ἐκείνους ἀντιτάττειν τοὺς πάντα γε ταύτης εἶναι λέγον-
τας, καὶ τοὺς μήτε μεῖζον μήτ' ἔλαττον αὐτὴν ἠδικηκέναι φά-
σκοντας. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν εἴποιμι τοιοῦτον. αἰσχυνθείην γὰρ ἄν, εἰ τῶν
μὲν ἄλλων μηδὲ τοὺς θεοὺς ἀναμαρτήτους, εἶναι νομιζόντων, αὐ-
τὸς τολμῴην λέγειν, ὡς οὐδὲν πώποτε πεπλημμέληκα μέν. οὐ μήν.
ἀλλ' ἐκεῖνο ἔχω περὶ αὐτῆς εἰπεῖν. ὅτι χρησιμωτέραν οὐκ ἂν εὕροις
ταύτης οὔτε τοῖς ἕλλησιν οὔτε τοῖς σοῖς πράγμασιν. ᾧ μάλιστα προ-
σεκτέον τὸν νοῦν ἐστιν. οὐ μόνον γὰρ ἂν συναγωνιζομένη, γένοιτ' ἂν αἰτία
σοι πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ φιλικῶς ἔχειν μόνον δοκοῦσα. τούς
τε γὰρ ὑπὸ σοῦ συνόντας ῥᾷον ἂν κατέχοις, ὡς εἰ μηδὲ μίαν ἔχοιεν ἀ-
ποστροφήν, τῶν τε βαρβάρων οὓς βουληθείης θᾶττον ἂν καταστρέ-
ψαιο. καίτοι πῶς οὐ χρὴ προθύμως ὀρέγεσθαι τῆς τοιαύτης εὐνοίας
δι' ἧς οὐ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν ἰσχὺν ἀσφαλῶς καθέξεις, ἀλλὰ καὶ
πολλὴν ἑτέραν ἀκινδύνως προσκτήσῃ. Θαυμάζω δ' ὅσοι τῶν τὰς
δυνάμεις ἐχόντων, τὰ μὲν τῶν ξενιτευομένων στρατόπεδα μισθοῦν-
ται. καὶ χρήματα πολλὰ δαπανῶνται, συνειδότες ὅτι πλείους ἠδί-
κηκε τῶν πιστευόντων αὐτοῖς ἢ σέσωκε. τὴν δὲ πόλιν, τὴν τηλι-
καύτην δύναμιν κεκτημένην μὴ πειρῶνται θεραπεύειν ἢ καὶ μίαν

ἑκάστην

ἑκάστην καὶ ξύμπασαν τὴν Ἑλλάδα πολλάκις ἤδη σέσωκεν. ἐνθυμοῦ δ' ὅτι πολλοῖς καλῶς βεβουλεῦσθαι δοκεῖς, ὅτι δικαίως κέχρησαι Θετταλοῖς, καὶ συμφερόντως ἐκείνοις· ἀνδράσιν οὐκ εὐμεταχειρίστοις, ἀλλὰ μεγαλοψύχοις καὶ στάσεως μεστοῖς. χρὴ τοίνυν καὶ περὶ ἡμᾶς πειρᾶσθαι γίγνεσθαι τοιοῦτον. ἐπιστάμενον, ὅτι τὴν μὲν χώραν Θετταλοί, τὴν δὲ δύναμιν ἡμεῖς ὅμορον σοι τυγχάνομεν ἔχοντες. ἣν ἐκ παντὸς τρόπου ζήτει προσάγεσθαι. πολὺ γὰρ κάλλιόν ἐστι τὰς εὐνοίας τὰς τῶν πόλεων αἱρεῖν ἢ τὰ τείχη. τὰ μὲν γὰρ οὐ μόνον, ἔχει φθόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων τὴν αἰτίαν τοῖς στρατοπέδοις ἀνατιθέασιν. ἢν δὲ τὰς οἰκειότητας καὶ τὰς εὐνοίας κτήσασθαι δυνηθῇς, ἅπαντες τὴν σὴν διάνοιαν ἐπαινέσουσι. δικαίως δ' ἄν μοι πιστεύοις οἷς εἴρηκα περὶ τῆς πόλεως. φανήσομαι γὰρ οὔτε κολακεύειν αὐτὴν ἐν τοῖς λόγοις εἰθισμένος, ἀλλὰ πλεῖστα πάντων ἐπιτετιμηκώς, ὅταν παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς εἰκῆ δοκιμάζουσι φερόμενος. ἀλλ' ἀγνοούμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ φθονούμενος, ὥσπερ σύ. πλὴν τοῦτο διαφέρομεν. ὅτι πρὸς σὲ μὲν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δύναμιν οὕτως ἔχουσι. πρὸς ἐμὲ δὲ διότι προσποιοῦμαι τὸ βέλτιον αὐτῶν φρονεῖν. καὶ πλείους ὁρῶσί μοι διαλέγεσθαι βουλομένους ἢ σφίσιν αὐτοῖς. ἐβουλόμην δ' ἂν ἡμῖν ὁμογνωμόνως ῥᾴδιον εἶναι τὴν δόξαν ἣν ἔχομεν παρ' αὐτοῖς διαφεύγειν. νῦν δὲ σὺ μὲν οὐ χαλεπῶς ἂν βουληθῇς αὐτὴν διαλύσεις. ἐμοὶ δ' ἀνάγκη καὶ διὰ τὸ γῆρας καὶ δι' ἄλλα πολλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν. ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅτι πλείω δεῖ λέγειν. πλὴν τοσοῦτον ὅτι δεῖ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν, παρακατατίθεσθαι τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίᾳ καὶ εὐνοίᾳ.

Ἰσοκράτης. Φιλίππῳ χαίρειν.

Γὼ διελέχθην μὲν καὶ πρὸσ ἀντίπατρον περί τε, τῶν
ε τῇ πόλει συμφερόντων καὶ σοὶ, ἐξαρκούντως ὡς ἐμαυ
τὸν ἔπειθον. ἐβουλήθην δὲ γράψαι καὶ πρόσ σὲ περὶ ὧν
μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι μετὰ τὴν εἰρήνην παραπλήσια τοῖς
ἐν τῷ λόγῳ γεγραμμένοισ. πολὺ δ' ἐκείνων συντομώτερα. κατ' ἐ-
κεῖνον μὲν γὰρ τὸν χρόνον συνεβούλευον, ὡς χρὴ διαλλάξαντά σε
τήν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν λακεδαιμονίων καὶ τὴν θη-
βαίων καὶ τὴν ἀργείων, εἰς ὁμόνοιαν καταστῆσαι τοὺσ ἕλληνασ. ἡ-
γούμενοσ ἐὰν τὰς προεχούσας πόλεισ πείσῃς οὕτω φρονεῖν, ταχέ-
ωσ καὶ τὰς ἄλλασ ἐπακολουθήσειν. τότε μὲν οὖν ἄλλος ἦν και-
ρός. νῦν δὲ συμβέβηκε μηκέτι δεῖν πείθειν. διὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν
γεγενημένον, ἠναγκασμένοι πάντεσ εἰσὶν εὖ φρονεῖν. καὶ τούτων ἐ-
πιθυμεῖν, ὧν ἐπινοοῦμεν σε βούλεσθαι πράττειν καὶ λέγειν. ὡς δεῖ
παυσαμένουσ τῆς μανίας καὶ τῆς πλεονεξίας ἣν ἐποιοῦντο πρὸς
ἀλλήλουσ, εἰσ τὴν ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐξενεγκεῖν. πρὸς δὲ τού-
τοις κἀκεῖνο πολλοὶ παρ' ἐμοῦ πυνθάνονται. πότερον ἐγώ σοι πα-
ρῄνεσα ποιήσαι τὴν στρατείαν ἐπὶ τοὺσ βαρβάρουσ, ἢ σοῦ διανοη-
θέντος, συνεῖπον. ἐγὼ δὲ οὐκ εἰδέναι μὲν φημὶ τὸ σαφές. οὐ γὰρ
συγγεγενῆσθαί σοι πρότερον. οὐ μὴν ἀλλ' οἴεσθαι, σὲ μὲν ἐγνωκέναι πε-
ρὶ τούτων, ἐμὲ δὲ συνειρηκέναι ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαισ. ταῦτα δ' ἀ-
κούοντεσ ἐδέοντό μου παρακελεύεσθαί σοι, προτρέπειν ἐπὶ τῶν αὐτῶν τού-
των μένειν. ὡσ οὐδέποτε ἂν γνώμῃ οὔτε καλλιόνων ἔργων οὔτε ὠφελι-
μωτέρων τοῖσ ἕλλησιν. οὔτ' ἐν καιρῷ μᾶλλον πραχθησομένων. εἰ
μὲν οὖν εἶχον τὴν αὐτὴν δύναμιν ἥνπερ πρότερον, ἀλλὰ μὴ παντάπα-
σιν ἦν ἀπειρηκώς, οὐκ ἂν δι' ἐπιστολῆσ διελεγόμην. ἀλλὰ παρὼν

νῦν

νῦν αὐτοὺς προσδέξωνται αὖθις καὶ προεκάλουν ἐπὶ τὰς πράξεις ταύτας· νῦν δ' ὅσον δύναμαι παρακελεύομαί σοι μὴ καταμελῆσαι τούτων, πρὶν ἂν τέλος ἐπιθῇς αὐτοῖς. ἔτι δὲ πρὸς μὲν ἄλλο τι τῶν ὄντων ἀπλήστως ἔχειν οὐ καλόν. αἱ γὰρ μετριότητες παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμοῦσι. δόξης δὲ μεγάλης καὶ καλῆς ἐπιθυμεῖν καὶ μηδέποτ' ἐμπίπλασθαι προσήκει τοῖς πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκοῦσιν. ὅπερ σοὶ συμβέβηκεν. ἡγοῦ δὲ τόθ' ἕξειν αὐτὴν ἀνυπέρβλητον καὶ τῶν σοὶ πεπραγμένων ἀξίαν, ὅταν τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναγκάσῃς εἱλωτεύειν τοῖς ἕλλησι πλὴν τῶν σοὶ συναγωνιζομένων. τὸν δὲ βασιλέα τὸν νῦν μέγαν προσαγορευόμενον, ποιήσῃς τοῦτο πράττειν, ὃ ἂν σὺ προστάττῃς. ταῦτα δὲ κατεργάσασθαι πολὺ ῥᾷόν ἐστιν ἐκ τῶν νῦν παρόντων, ἢ προελθεῖν ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν ἣν ἔχεις ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὑπαρξάσης. οὐδὲ γὰρ ἔσται λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι. χάριν δ' ἔχω τῷ γήρᾳ ταύτην μόνην, ὅτι προήγαγεν εἰς τοῦτό μου τὸν βίον, ὥσθ' ἃ νέος ὢν διενοούμην καὶ γράφειν ἐπεχείρουν ἔν τε τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ καὶ τῷ πρὸς σὲ πεμφθέντι, τούτων ἤδη τὰ μὲν νῦν γιγνόμενα διὰ τῶν σῶν ἐφορῶ πράξεων, τὰ δ' ἐλπίζω γενήσεσθαι.

Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν.

Πρὸς τὸν πατέρα σου γράφων ἐπιστολὴν, ἄτοπον ᾤμην ποιήσειν, εἰ περὶ τὸν αὐτὸν ὄντα σε τόπον ἐκείνῳ, μήτε προσεροῦ μήτε ἀσπάσομαι, μήτε γράψω τι τοιοῦτον ὃ ποιήσει τοὺς ἀγνοοῦντας μὴ νομίζειν ἤδη με παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας μηδὲ παντάπασι ληρεῖν. ἀλλ' ἔτι τὸ καταλελειμμένον μοι μέρος καὶ λοιπὸν ὂν, οὐκ ἀνάξιον εἶναι τῆς δυνάμεως ἣν εἶχον νεώτερος ὤν. ἀκούω δέ γε πάντων λεγόντων ὡς φιλάνθρωπος εἶ

καὶ φιλαθήναιος καὶ φιλόσοφος. οὐκ ἀφρόνως ποιῶν. ἀλλὰ νουνεχόντως. τῶν τε γὰρ πολιτῶν ἀποδέχεσθαί σε τῶν ἡμετέρων οὐ τοὺς ἠμεληκότας αὐτῶν ἢ πονηρῶν πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας ἀλλ᾽ οἷς συνδιατρίβων, οὐκ ἂν λυπηθείης. συμβάλλων τε καὶ κοινωνῶν πραγμάτων, οὐδὲν ἂν βλαβείης. οὐδ᾽ ἀδικηθείης ὥσπερ χρὴ πλησιάζειν τοὺς εὖ φρονοῦντας. τῶν τε φιλοσοφιῶν οὐκ ἀποδοκιμάζειν μὲν οὐδὲ τὴν περὶ τὰς ἔριδας. ἀλλὰ νομίζειν εἶναι πλεονεκτικὴν ἐν ταῖς ἰδίαις διατριβαῖς. οὐ μὴν ἁρμόττειν οὔτε τοῖς τοῦ πλήθους προεστῶσιν, οὔτε τοῖς τὰς μοναρχίας ἔχουσιν. οὐ γὰρ συμφέρειν οὐδὲ πρέπειν τοῖς μεῖζον τῶν ἄλλων φρονοῦσιν, οὔτ᾽ αὐτοῖς ἐρίζειν πρὸς τοὺς συμπολιτευομένους, οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτοὺς ἀντιλέγειν. ταύτην μὲν οὖν οὐκ ἀγαπᾷς τὴν διατριβήν. προαιρεῖσθαι δὲ τὴν παιδείαν τὴν περὶ τοὺς λόγους. οἷς χρώμεθα περὶ τὰς πράξεις τὰς προσπιπτούσας καθ᾽ ἑκάστην τὴν ἡμέραν. καὶ μεθ᾽ ὧν βουλευόμεθα περὶ τῶν κοινῶν. δι᾽ ἣν νῦν τε δοκεῖς περὶ τῶν μελλόντων ἐπιεικῶς τοῖς ἀρχομένοις προστάττειν, καὶ οὐκ ἀνοήτως ἃ δεῖ ποιεῖν ἑκάστους περί τε τῶν καλῶν καὶ δικαίων καὶ τῶν τούτοις ἐναντίων ὀρθῶς κρίνειν. πρὸς δὲ τούτοις κολάζειν ὡς προσῆκόν ἐστιν ἑκατέρους. Σωφρονεῖς οὖν ταῦτα μελετῶν. ἐλπίδα γὰρ τῷ τε πατρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχεις, ὡς ἂν πρεσβύτερος γενόμενος ἐμμείνῃς τούτοις, τοσοῦτον προέξειν τῇ φρονήσει τῶν ἄλλων, ὅσονπερ ὁ πατήρ σου διενήνοχεν ἁπάντων.

Ἰσοκράτης Φιλίππῳ χαίρειν.

Γνοὺς καὶ τὸ ἐπικινδύνου παρ᾽ ἡμῖν ὄντος εἰς μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολὴν, οὐ μόνον νῦν ὅτε πολέμου μὲν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰρήνης οὔσης, ὅμως γράψαι πρὸς σὲ εἱλόμην περὶ Διοδότου· δίκαιον εἶναι νομίζων, πάντας μὲν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τοὺς ἐμαυτῷ πεπλησιακότας· καὶ γεγενημένους ἀξίους ἡμῶν· οὐχ ἥκιστα δὲ τοῦτον, καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν ἄλλην ἐπιείκειαν. μάλιστα μὲν οὖν ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν συσταθῆναι δι᾽ ἡμῶν. ἐπειδὴ δὲ δι᾽ ἑτέρων ἐντετύχηκέ σοι, λοιπόν ἐστι μοι μαρτυρῆσαι περὶ αὐτοῦ. καὶ βεβαιῶσαι τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς σὲ γνῶσιν. Ἐμοὶ γὰρ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν συγγενομένων ἀνδρῶν καὶ δόξαν ἐνίων μεγάλας ἐχόντων, τῶν μὲν ἄλλων ἁπάντων, οἱ μέν τινες περὶ τὸν λόγον, οἱ δὲ περὶ τὸ διανοηθῆναι καὶ πρᾶξαι δεινοὶ γεγόνασιν· οἱ δ᾽ ἐπὶ μὲν τοῦ βίου σώφρονες καὶ χαρίεντες· πρὸς δὲ τὰς ἄλλας χρήσεις καὶ διαγωγὰς, ἀφυεῖς παντάπασιν. οὗτος δὲ οὕτως εὐάρμοστον τὴν φύσιν ἔχει, ὥστε ἐν ἅπασι τοῖς εἰρημένοις τελειότατος εἶναι. καὶ ταῦτ᾽ οὐκ ἂν ἐτόλμων λέγειν, εἰ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην πεῖραν αὐτός τε εἶχον αὐτοῦ, καὶ σὲ λήψεσθαι προσεδόκων· τὰ μὲν αὐτὸν χρώμενον αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐμπείρων αὐτοῦ πυνθανόμενον· ὧν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν εἰ μὴ λίαν εἴη φθονερὸς, καὶ εἰπεῖν καὶ βουλεύσασθαι οὐδενὸς ἧττον αὐτὸν δύνασθαι. καὶ δικαιότατον καὶ σωφρονέστατον εἶναι καὶ χρημάτων ἐγκρατέστατον. ἔτι δὲ καὶ σύμβιον ἁπάντων ἥδιστον καὶ λιγυρώτατον. πρὸς δὲ τούτοις πλείστην ἔχειν παρρησίαν, οὐχ ἣν ὁ προσήκει, ἀλλὰ τὴν εἰκότως ἂν μέγιστον γιγνομένην σημεῖον, τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς τοὺς φίλους· ἣν τῶν δυνατῶν, οἱ μὲν ἀξιοχρέων τὸν ὄγκον τὸν

Varia virtus diversor.

ἔχοντες, τιμῶσιν ὡς χρησίμην οὖσαν. οἱ δὲ ἀσθενέστεροι τὰς φύσεις ὄντες ἢ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐξουσίας δυσχεραίνουσιν ὅσην οὐ προαιροῦνται τι ποιεῖν βιαζομένην αὐτούς. οὐκ εἰδότες ὡς οἱ μάλιστα περὶ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγειν τολμῶντες, οὗτοι πλείστην ἐξουσίαν αὐτοῖς τοῦ πράττειν ἃ βούλονται παρασκευάζουσιν. εἰκὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λέγειν προαιρουμένους, οὐχ ὅπως μοναρχίας δύνασθαι ποιεῖν δυναμένας, αἳ πολλοὺς τοὺς ἀναγκαίους ἐφέλκονται κινδύνους, ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰς πολιτείας. αἳ μετὰ πλείονος ἀσφαλείας εἰσί. δεῖ δὲ τοὺς ἐπὶ τῷ βελτίστῳ παρρησιαζομένους πολλὰ σώζειν δύνασθαι καὶ τῶν ἐπιδόξων διαφθαρήσεσθαι πραγμάτων. ὧν ἕνεκα προσήκει μὲν παρὰ πᾶσι τοῖς μονάρχοις πλέον φέρεσθαι τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἀποφαινομένους τῶν ἅπαντα μὲν πρὸς χάριν, μηδὲν δὲ ἄξιον χάριτος λεγόντων. συνέβη δὲ ἔλαττον ἔχειν αὐτοὺς παρ᾽ ἐνίοις αὐτῶν. ὃ καὶ Διοδότῳ παθεῖν συνέπεσε παρά τισι τῶν τὴν Ἀσίαν δυναστευόντων. οἷς πολλὰ μὲν χρήσιμος γενόμενος, οὐ μόνον τῷ συμβουλεύειν, ἀλλὰ καὶ τῷ πράττειν καὶ κινδυνεύειν διὰ τὸ παρρησιάζεσθαι πρὸς αὐτοὺς περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, καὶ τῶν οἴκοι τιμῶν ἀπεστερήθη, καὶ πολλῶν ἄλλων ἐλπίδων. καὶ μεῖζον ἴσχυσεν ἡ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων κολακεία, τῶν εὐεργεσιῶν τῶν τούτου. δι᾽ ἃ δὴ καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀεὶ προσιέναι διανοούμενος, ὀκνηρῶς εἶχεν, οὐχ ὡς ἅπαντας ὁμοίους εἶναι νομίζων τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν ὄντας. ἀλλὰ διὰ τὰς παρ᾽ ἐκείνων γεγενημένας δυσχερείας, καὶ πρὸς τὰς παρ᾽ ὑμῶν ἐλπίδας οὐ προθυμότερος ἦν. τὸ παραπλήσιον ἐμοὶ γε δοκεῖ πεπονθὼς τῶν πεπλευκότων τισίν. οἳ πρῶτον ὅταν χρήσωνται χειμῶσιν, οὐκ ἐπιθαρροῦντες εἰσβαίνουσιν εἰς τὴν θάλατταν. καίπερ εἰδότες ὅτι καὶ καλοῦ πλοῦ πολ-

λάκις

λάκις περιτυχεῖν ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ συνέστηκέ σοι καλῶς περὶ
σὲ, λογίζομαι καὶ αὐτῷ συνοίσειν, μάλιστα μὲν τῇ φιλανθρωπίᾳ τῇ
σῇ λογιζόμενος, ἣν ἔχειν ὑπείληφας, παρὰ τοῖς ἔξωθεν ἀνθρώποις. ἔπει
τα νομίζων οὐκ ἀγνοεῖν ὑμᾶς, ὅτι πάντων ἐστὶν ἥδιστον καὶ λυσιτε
λὲς τὸ πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐ-
εργεσίαις. καὶ τοὺς τοιούτους εὖ ποιεῖν, ὑπὲρ ὧν πολλοὶ καὶ τῶν
ἄλλων χάριν ὑμῖν ἕξουσιν. ἅπαντες γὰρ οἱ χαρίεντες τοὺς τοῖς σπου
δαίοις τῶν ἀνθρώπων καλῶς ὁμιλοῦντας, ὁμοίως ἐπαινοῦσι καὶ
τιμῶσιν, ὥσπερ αὐτοὶ τῶν ὠφελειῶν ἀπολαύοντες. ἀλλὰ γὰρ Διόδο
τον αὐτὸν οἶμαί σε μάλιστα προτρέψασθαι πρὸς τὸ φροντίζειν ἑαυ
τοῦ. συνέπειθον δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν ὑμετέρων ἀντέχεσθαι πραγμά
των. καὶ παραδοὺς ὑμῖν ἑαυτὸν, ὥσπερ μαθητὴν εἰς τοὔμπροσθεν πει
ραθῆναι προελθεῖν. ὁ δὲ ταῦτά μου λέγοντος, ἐπιθυμεῖν μὲν ἔφασκε
τῆς ὑμετέρας φιλίας. οὐ μὴν ἀλλὰ παραπλήσιόν τι πεπονθέναι πρὸς
αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας. ἐκείνους γὰρ νικᾶν μὲν
ἂν βούλεσθαι. καταβῆναι δὲ εἰς αὐτοὺς οὐκ ἂν τολμῆσαι διὰ τὸ μὴ
μετεσχηκέναι ῥώμης ἀξίας τῶν στεφάνων. τῶν τε παρ' ὑμῶν τιμῶν,
δέξασθαι μὲν ἂν τυχεῖν. οὐκ ἐφίξεσθαι δὲ αὐτὸν προσδοκᾶν. τήν τε
γὰρ ἀπειρίαν τὴν αὑτοῦ καταπεπλῆχθαι, καὶ τὴν λαμπρότη
τα τὴν ὑμετέραν. ἔτι δὲ καὶ τὸ σωμάτιον οὐκ εἰλικρινὲς ὂν ἀλλ'
ἔχον πρόφασιν, ἣν νομίζειν ἐμποδιεῖν αὐτὸν πρὸς τὰ πολλὰ τῶν
πραγμάτων. οὗτος μὲν οὖν ὅτι δοκῇ αὐτῷ συμφέρειν, τοῦτο πρά
ξει. σὺ δὲ ἐάν τε ᾖ περὶ ἡμᾶς, ἐάν τε ἡσυχίαν ἔχων διατρίβῃ περὶ τού
τους τοὺς τόπους, ἐπιμελοῦ καὶ τῶν ἄλλων μὲν ἁπάντων ὧν τυγχά
νει δεόμενος. μάλιστα δὲ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τούτου καὶ τῆς τοῦ

πει πρὸς αὐτοῦ. νομίσας ὥσπερ παρακαταθήκην ἔχειν τοῦτον, παρὰ
πε τοῦ γήρως ἡμῶν, ὃ προσηκόντως ἂν πολλῆς τυγχάνῃ προνοίας, καὶ
τῆς δόξης τῆς ὑπερεχούσης ἔστιν ὅς ἄρα σπουδῆς ἐστὶν ἀξία καὶ εὐνοί
ας τῆς περὶ ὑμᾶς ἣν ἔχων ἅπαντα τὸν χρόνον διατετέλεκα. καὶ μὴ
θαυμάσῃς μήτ' εἰ μακροτέραν γέγραφα τὴν ἐπιστολήν, μήτ' εἴ τι
περιεργότερον ἢ πρεσβυτικώτερον εἰρήκαμεν ἐν αὐτῇ. πάντων γὰρ
τῶν ἄλλων ἀμελήσας, εἰς τὸ μόνον ἐφρόντισα τοῦ φανῆναι σπουδά
ζων ὑπὲρ ἀνδρῶν φίλων καὶ προσφιλεστάτων μοι γεγενημένων.

Ἰσοκράτης. Τιμοθέῳ. Χαίρειν.

π Περὶ μὲν τῆς οἰκειότητος τῆς ὑπαρχούσης ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους,
οἶμαί σε πολλῶν ἀκηκοέναι. συγχαίρω δέ σοι πυνθανόμενος
ὅτι πρῶτον μὲν τῇ δυναστείᾳ τῇ παρούσῃ κάλλιον χρῇ τοῦ πατρὸς
καὶ φρονιμώτερον. ἔπειθ' ὅτι προῄρῃ δόξαν καλὴν κτήσασθαι μᾶλ
λον ἢ πλοῦτον μέγαν συναγαγεῖν. σημεῖον γὰρ οὐ μικρὸν ἐκφέρεις
ἀρετῆς. ἀλλ' ὡς δυνατὸν, μέγιστον ταύτην ἔχων τὴν γνώμην. ὡς τὴν
ἐμμένῃς τοῖς περὶ σοῦ νῦν λεγομένοις, οὐκ ἀπορήσεις τῶν ἐγκωμια
σομένων, τήν τε φρόνησιν τὴν σὴν καὶ τὴν προαίρεσιν ταύτην. ἡγοῦ
μαι γὰρ καὶ τὰ διηγούμενα περὶ τοῦ σοῦ πατρὸς, συμβάλλεσθαι μέγι
στην πίστιν πρὸς τὸ δοκεῖν εὖ φρονεῖν σε καὶ διαφέρειν τῶν ἄλλων. εἰώθασι
γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πα
τέρων τῶν εὐδοκιμούντων γεγονότας, ὡς τοὺς ἐκ τῶν δυσκόλων καὶ
χαλεπῶν, ἤνπερ φαίνωνται μηδὲν ὅμοιοι τοῖς τεκοῦσιν ὄντες. μᾶλλον
γὰρ ἐπὶ πάντων κεχαρισμένον αὐτοῖς ἐστι τὸ παρὰ λόγον συμβαῖν' ἀγα

θὸν

θον, τῶν εἰκότως καὶ προσηκόντως γιγνομένων· ὧν ἐνθυμούμενον χρὴ ζη-
τεῖν καὶ φιλοσοφεῖν, ἐξ οὗ τρόπου καὶ μετὰ τίνων, καὶ τίσι συμβούλοις
χρώμενος, τάς τε τῶν τελέως ἀτυχίας ἐπανορθώσεις, καὶ τοὺς πο-
λίτας ἐπί τε τὰς ἐργασίας καὶ τὴν σωφροσύνην προτρέψεις. καὶ
ποιήσεις αὐτοὺς ἥδιον ζῆν καὶ θαρραλεώτερον, ἢ τὸν παρελθόντα χρό-
νον. ταῦτα γάρ ἐστιν ἔργα τῶν ὀρθῶς καὶ φρονίμως δυναστευόντων, ὧν
ἔνιοι καταφρονήσαντες, οὐδὲν ἄλλο σκοποῦσι, πλὴν ὅπως αὐτοί τε
ὡς μετὰ πλείστης ἀσελγείας διάξουσι, τῶν, τε πολιτῶν τοὺς βελτί-
στους καὶ φρονιμωτάτους ἀμυνοῦνται καὶ δεσμολογήσουσι. κακῶς εἰ-
δότες, ὅτι προσήκει τοὺς εὖ φρονοῦντας καὶ τοὺς τὴν τιμὴν ταύτην
ἔχοντας, μὴ τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς, ἑαυτοῖς ἡδονὰς παρασκευάζειν
ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις τοὺς πολίτας εὐδαιμονεστέρους ποι-
εῖν. μηδὲ πικρῶς μὲν καὶ χαλεπῶς διακεῖσθαι πρὸς ἅπαντας. ἀμε-
λεῖν δέ, τῆς αὐτῶν σωτηρίας. ἀλλ' οὕτω πράως καὶ νομίμως ἐπιστα-
τεῖν τῶν πραγμάτων, ὥστε οὐδένα αὐτοῖς τολμᾶν ἐπιβουλεύειν.
μετὰ τοιαύτης δ' ἀκριβείας τὴν τοῦ σώματος ποιεῖσθαι φυλα-
κήν, ὡς ἁπάντων αὐτοὺς ἀνελεῖν βουλομένων. ταύτην γὰρ τὴν
διάνοιαν ἔχοντες, αὐτοί τε τῶν ἔξωθεν κινδύνων, καὶ παρὰ τοῖς ἄλ-
λοις Ἕλλησιν εὐδοκιμοῖεν. ὧν ἀγαθὰ μείζω χαλεπόν ἐστιν εὑρεῖν. ἐνε-
θυμήθην δὲ μεταξὺ γράφων, ὡς εὐτυχῶς ἅπαντά σοι συμβέβη-
κε. τὴν μὲν γὰρ δυναστείαν, ἣν ἀναγκαίως κτήσασθαι τυραννικῶς,
μετὰ βίας πολλῆς καὶ ἀπεχθείας ὁ πατήρ σοι κατέλιπε. τὸ
δὲ χρῆσθαι τούτοις καλῶς τε καὶ φιλανθρώπως, ἐπὶ σοὶ γέγονεν. ὧν
χρή σε πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν. Ἃ μὲν οὖν ἐγὼ γινώσκω,
ταῦτ' ἐστίν. ἔχει δὲ οὕτως. εἰ μὲν ἐρᾷς χρημάτων καὶ πολλῆς δυνα-
στείας καὶ κινδύνων, δι' ὧν αἱ κτήσεις τούτων εἰσίν, ἑτέρους σοι συμ-

βούλους παραληπτέον. εἰ δὲ ταῦτα μὲν ἱκανῶς ἔχεις, ἀρετῆς δὲ καὶ δόξης καλῆς καὶ τῆς παρὰ τῶν πολλῶν εὐνοίας ἐπιθυμεῖς, τοῖς τε λόγοις τοῖς ἐμοῖς προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστὶ καὶ τοῖς καλῶς τὰς πόλεις τὰς αὑτῶν διοικοῦσιν ἁμιλλητέον· καὶ πειρατέον αὐτῶν διενεγκεῖν. ἀκούω δὲ καὶ κλεόμμιν τὸν ἐν μηθύμνῃ ταύτην ἔχοντα τὴν δυναστείαν, περί τε τὰς ἄλλας πράξεις καλόν τε κἀγαθὸν εἶναι καὶ φρόνιμον. καὶ τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ τινὰς ἀποκτείνειν ἢ φυγαδεύειν ἢ δημεύειν τὰς οὐσίας ἢ ποιεῖν ἄλλο τι κακόν, ὥστε πολλὴν ἀσφάλειαν παρέχειν τοῖς συμπολιτευομένοις. καὶ κατάγειν δὲ τοὺς φεύγοντας. ἀποδιδόναι δὲ τοῖς μὲν κατιοῦσι, τὰς κτήσεις ἐξ ὧν ἐξέπεσον· τοῖς δὲ πριαμένοις, τὰς ἑκάστοις γινομένας. πρὸς δὲ τούτοις καθοπλίζειν ἅπαντας τοὺς πολίτας ὡς οὐδενὸς μὲν ἐπιχειρήσοντος περὶ αὐτὸν νεωτερίζειν· ἢν δ' ἄρα τινὲς τολμήσωσιν, ἡγούμενος λυσιτελεῖν αὐτῷ τεθνάναι μᾶλλον τοιαύτην ἀρετὴν ἐνδειξαμένῳ τοῖς πολίταις, ἢ ζῆν πλείω χρόνον τῶν ἄλλων τῇ πόλει τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ γινομένῳ. Ἐπὶ δ' ἂν πλείω σοι περὶ τούτων διελέχθην, ἴσως ἂν καὶ χαριέστερον, εἰ μὴ παντάπασιν ἐδέησέ με διὰ ταχέων γράψαι τὴν ἐπιστολήν. νῦν δὲ σοὶ μὲν αὖθις συμβουλεύσομεν, ἂν μὴ κωλύῃ με τὸ γῆρας. ἐν δὲ τῷ παρόντι περὶ τῶν ἰδίων δηλώσομεν. Αὐτοκράτωρ γὰρ ὁ τὰ γράμματα φέρων οἰκείως ἡμῖν ἔχει. περί τε γὰρ τὰς αὐτὰς διατριβὰς γέγονε καὶ τῇ τέχνῃ τῇ αὐτοῦ κέχρηται, καὶ τό τε λοιπὸν πολλάκις περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ὡς σὲ σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. διὰ δὴ ταῦτα πάντα βουλοίμην ἄν σε καλῶς αὐτῷ χρῆσθαι καὶ συμφερόντως ἀμφοτέροις ἡμῖν. καὶ γενέσθαι

φανερὸς

φανερὸς, ὅτι μέρος τι γίνεται τῶν δεόντων αὐτῷ. καὶ μὴ θαυμάσῃς εἰ σοὶ μὲν οὕτως ἐπιστέλλω προθύμως. Κλεάρχου δὲ μηδὲν πώποτε ἐδεήθην. σχεδὸν γὰρ ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῶν καταπλέοντες, σὲ μὲν φασὶν ὅμοιον εἶναι τοῖς κρατίστοις τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων. Κλέαρχον δὲ κατὰ μὲν ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὅτ' ἦν παρ' ἡμῖν ὁμολογοῦσιν ὅσοι ποτὲ ἐνέτυχον ἐλευθεριώτατον εἶναι καὶ πρᾳότατον καὶ φιλανθρωπότατον τῶν μετεχόντων τῆς διατριβῆς. ἐπειδὴ δὲ δύναμιν ἔλαβε, τοσοῦτον ἔδοξε μεταπεσεῖν, ὥστε πάντας θαυμάζειν τοὺς πρότερον αὐτὸν γνωσκοντας. πρὸς μὲν οὖν ἐκεῖνον διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀπηλλοτριώθην. σὲ δ' ἀποδέχομαι καὶ περὶ πολλοῦ ποιησαίμην γ' ἂν οἰκείως διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς. δηλώσεις δὲ καὶ σὺ διὰ ταχέων, εἰ τὴν αὐτὴν ἔχεις γνώμην ἡμῖν. αὐτοκράτορός τε ὢν ἐπιμελήσῃ. ἢ πέμψῃς ἐπιστολὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνανεούμενος τὴν φιλίαν καὶ ξενίαν τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν. Ἔρρωσο. καὶ εἴ του ἄλλου δέῃ παρ' ἡμῶν, ἐπίστελλε.

Τοῖς μιτυληναίων ἄρχουσι.

ὁ

Οἱ παῖδες οἱ ἀφαρέως ὑϊδεῖς δ' ἐμοὶ, παιδευθέντες ὑπὸ ἀγήνορος τὰ περὶ τὴν μουσικὴν, ἐδεήθησάν μου γράμματα πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν ἐπειδὴ καὶ τῶν ἄλλων τινὰς κατηγάγετε φυγάδων, καὶ τούτων καταδέξησθε καὶ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς. λέγοντος δέ μου πρὸς αὐτοὺς, ὅτι δέδοικα μὴ λίαν ἄτοπος δόξω καὶ περίεργος, ζητῶν δεῖσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος παρ' ἀνδρῶν οἷς οὐδὲ πώποτε πρότερον οὔτε διελέχθην οὔτε συνήθης ἐγενόμην, ἀκούσαντες ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἐλιπάρουν. ὡς δ' οὐδὲν αὐτοῖς ἀπέβαινεν ὧν ἤλπιζον, ἅπασιν

ἦσαν καταφανεῖς ἀηδῶς διακείμενοι καὶ χαλεπῶς φέροντες. ὁρῶν δ' αὐτοὺς λυπουμένους μᾶλλον τοῦ προσήκοντος, τελευτῶν ὑπεσχόμην γράψειν τὴν ἐπιστολὴν καὶ πέμψειν ὑμῖν. περὶ μὲν οὖν τοῦ μὴ δικαίως ἂν δοκεῖν μωρὸς εἶναι καὶ ὀχληρὸς, ταῦτ' ἔχω λέγειν. Ἡγοῦμαι δὲ καλῶς ἂν ὑμᾶς βεβουλεῦσθαι καὶ διαλλαττομένους τοῖς πολίταις τοῖς ὑμετέροις, καὶ πειρωμένους τοὺς μὲν φεύγοντας ὀλίγους ποιεῖν, τοὺς δὲ συμπολιτευομένους πολλοὺς καὶ μιμουμένους τὰ περὶ τὴν στάσιν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν. μάλιστα δ' ἄν τις ὑμᾶς ἐπαινέσειεν, ὅτι τοῖς κατιοῦσιν ἀποδίδοτε τὴν οὐσίαν. ἐπιδείκνυτε γὰρ καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερὸν, ὡς οὐ τῶν χρημάτων ἐπιθυμήσαντες τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως δείσαντες, ἐποιήσασθε τὴν ἐκβολὴν αὐτῶν. οὐ μὴν, ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ὑμῖν ἔδοξε τούτων, μὴ δὲ προσεδέχεσθε μηδένα τῶν φυγάδων, τούτοις γ' νομίζω συμφέρειν ὑμῖν κατάγειν. αἰσχρὸν γὰρ τὴν μὲν πόλιν ὑμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι, καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους ἐν ταύτῃ, τυγχάνειν παρ' ὑμῖν γεγονότας, τὸν δὲ προέχοντα τῶν νῦν ὄντων περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς παιδείας ταύτης, φεύγειν ἐκ τῆς τοιαύτης πόλεως. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας, τοὺς διαφέροντας περὶ τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ μηδὲν προσήκοντας, ποιεῖσθαι πολίτας. ὑμᾶς δὲ τοὺς εὐδαιμονοῦντάς τε παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ μετασχόντας τῆς αὐτῆς φύσεως, περιορᾶν παρ' ἑτέροις μετοικοῦντας. Θαυμάζω δ' ὅσαι τῶν πόλεων μειζόνων δωρεῶν ἀξιοῦσι τοὺς ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἄθλοις κατορθοῦντας μᾶλλον, ἢ τοὺς τῇ φρονήσει καὶ τῇ φιλοπονίᾳ τῶν χρησίμων εὑρίσκοντάς τι. καὶ μὴ συνορῶσιν ὅτι πεφύκασιν αἱ μὲν περὶ τὴν ῥώμην καὶ τὸ τάχος δυνάμεις, συναποθνήσκειν τοῖς σώμασιν. αἱ δ' ἐπιστῆμαι παραμένειν

ἅπαντα

ἅπαντα τὸν χρόνον ὠφελοῦσι τοὺς χρωμένους αὐτοῖς. Ὧν ἐνθυμουμένους χρὴ τοὺς νοῦν ἔχοντας, περὶ πλείστου μὲν ποιεῖσθαι τοὺς καλῶς καὶ δικαίως τῆς αὐτῶν πόλεως ἐπιστατοῦντας. δευτέρους δὲ τοὺς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτοῖς καλὴν συμβάλλεσθαι δυναμένους. ἅπαντες γὰρ ὥσπερ δείγματι τοῖς τοιούτοις χρώμενοι καὶ τοὺς ἄλλους· τοὺς συμπολιτευομένους ὁμοίους εἶναι τούτοις νομίζουσιν. Ἴσως οὖν εἴποι τις ἂν προσήκειν τοὺς εὑρέσθαι τι βουλομένους μὴ τὸ πρᾶγμα μόνον ἐπαινεῖν, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς δικαίους ἂν τυγχάνειν, περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τοὺς λόγους· ἔχει δ' οὕτως. Ἐγὼ τοῦ μὲν πολιτεύεσθαι καὶ ῥητορεύειν ἀπέσχον· οὔτε γὰρ φωνὴν ἔσχον ἱκανὴν, οὔτε τόλμαν· οὐ μὴν δὲ παντάπασιν ἄχρηστος ἔφυν οὐδὲ ἀδόκιμος. ἀλλὰ τοῖς προαιρουμένοις λέγειν ἀγαθόν τι περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, φανείην ἂν καὶ σύμβουλος καὶ ἀγωνιστὴς γεγενημένος. αὐτός τε πλείους λόγους πεποιημένος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας τῶν ἑλλήνων, ἢ σύμπαντες οἱ τὰ βήματα κατατετριφότες. ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἄν μοι δικαίως πλείστην ἔχοιτε χάριν. μάλιστα γὰρ ἐπιθυμοῦντες διετελεῖτε τῆς τοιαύτης καταστάσεως. οἶμαι δὲ εἰ Τιμόθεος καὶ Κόνων ἐτύγχανον ζῶντες, Διόφαντος δ' ἧκεν ἐκ τῆς ἀσίας, πολλὴν ἂν αὐτοὺς ποιήσασθαι σπουδὴν εὑρέσθαι με βουλομένους, ὧν ἐτύγχανον χρείαν ἔχοντες. περὶ ὧν οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν οὕτως ἐστὶ νέος οὐδ' ἐπιλήσμων, ὅστις οὐκ οἶδε τὰς ἐκείνων εὐεργεσίας. Οὕτω δ' ἄν μοι δοκοίητε κάλλιστα βεβουλεῦσθαι περὶ τούτων, εἰ σκέψεσθε τίς ἐστιν ὁ δεόμενος. καὶ ὑπὲρ ποίων τινῶν ἀνθρώπων. εὑρήσετε γὰρ ἐμὲ μὲν οἰκειότατα κεχρημένον τοῖς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις γεγενημένοις ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις.

ὑπὲρ δὲ ὧν δέομαι τοιούτους ὄντας, οἵους τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ τοὺς περὶ τὴν πολιτείαν ὄντας, μὴ λυπεῖν. τοῖς δὲ νεωτέροις διατριβὴν παρέχειν ἡδεῖαν καὶ χρησίμην καὶ πρέπουσαν τοῖς τηλικούτοις. Μὴ θαυμάζητε δὲ εἰ ῥαθύμως οὕτω γράφω. καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων καὶ τῶν φιλτάτων τὴν ἐπιστολὴν πέπομφα. Βούλομαι γὰρ ἀμφότερα τοῖς τε παισὶν ὑμῶν χαρίσασθαι, καὶ ποιῆσαι φανερὸν, ὅτι κἂν μὴ δημηγορῶσιν, ἀλλὰ μόνον μιμῶνται τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν, οὐκ ἠμελημένως ἕξουσιν ἐν τοῖς ἄλλοις. Εὖ
ἔτι λοιπόν. ἢν ἄρα δόξῃ τι τούτων ὑμῖν πρακτέον, δηλοῦν
ἀγήνορί τε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι μέρος τι καὶ
δι᾽ ἐμὲ τυγχάνουσιν ὧν αὐτοὶ λίαν
ἐπιθυμοῦσι
τυγχά-
νειν.

Τέλος τῶν Ἰσοκράτους
ἐπιστολῶν.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

Φάλαρις Ἀλκίβῳ.

π Ολύκλειτος ὁ μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, ἰάσατο τοῦ στομάχου νόσον ἀνήκεστον. οὐκ ἀγνοῶ δὲ, λύπας εὐαγγελιζόμενός σοι καὶ δάκρυα. σὲ δὲ οὐκ ἂν οὐδ' αὐτὸς ὁ τῆς τέχνης ἡγεμὼν ἀσκληπιὸς, μετὰ πάντων ἰάσαιτο τῶν θεῶν. σώματος μὲν γὰρ ἀῤῥωστίαν, θεραπεύει τέχνη. ψυχῆς δὲ νόσον, ἰατρὸς ἰᾶται θάνατος. ὃν ἀνεπαχθέστερον ἀντὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων, οὐκ ἀκουσίων, ὧν ἐμοὶ προτρέπεις, ἀλλ' ἑκουσίων, ὧν αὐτὸς εἴργασαι, προσδέχου.

Μεγαρεῦσιν ὀνειδιστική.

ο Υμέμφομαι τὴν ἀχαριστίαν ὑμῶν πολλάκις εὐεργετημένων. ὅτι μου κρινομένου περὶ τῶν ὅρων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, κατεψευδομαρτυρήκατε. κατηγορῶ δὲ ἐμαυτοῦ τῆς ἀναλγησίας, ὅτι προπηλακιζόμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις, οὐ σωφρονίζομαι. ὑμεῖς μὲν γὰρ, οὐδέποτε χάριτος ἐμοὶ μνημονεύετε. ἐγὼ δὲ, ὡς μηδέποτε ἐπιλελησμένοις χαρίζομαι.

Τυρσηνῷ.

ε Ι τοὺς μετὰ ἀνάγκης τι πράξαντας τῶν μὴ νομίμων, χαλεπὰς ἔχειν δεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος βίου προσδοκίας, ὡς ὑπέφαινες αἰτησαμένοις, εἰς τὴν τοῦ δαιμονίου πρόνοιαν ἀναφέρων τὰ περὶ ἐμοῦ, τίνας ἐχρῆν ἐλπίδας ἔχειν σε περὶ σεαυτοῦ τὸν μὴ μετὰ ἀνάγκης, μηδὲν ὧν παρανενόμηκας, μετὰ γνώμης δὲ ἅπαν ἠσεβηκότα.

Λυκίνῳ.

ο Υκ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν λεοντίνοις, ὡς παρόντα με καὶ δυνάμενον ἀποκρίνεσθαί σοι, τίς εἰμὶ, καὶ τίνων, καὶ πόθεν.

ἐγὼ δὲ ὡς ἐμαυτὸν οἶδα Φάλαριν Λεωδάμαντος υἱὸν, Ἀστυπαλαιέα τὸ γένος, πατρίδος ἀπεστερημένον, τύραννον Ἀκραγαντίνων, ἔμπειρον πολλῶν, ἄπιστα μέχρι τοῦ παρόντος, οὕτως οἶδα καὶ Λυκῖνον πόρνον μὲν ἐν παισὶ, λάγνον δὲ ἐν νέοις, μοιχὸν δὲ ἐν γυναιξίν. ἀκόλαστον δὲ ἐν νόμοις, ἀσελγῆ δὲ ἐν ἡδοναῖς. ἀργὸν δὲ ἐν εἰρήνῃ, λειποτάκτην δ' ἐν πολέμοις. δώσουσί μοι καὶ τῶν δημηγοριῶν καὶ τούτων ὧν ἐλέγχω σε δίκην. ἐὰν μὴ θᾶττον ἄλλως. ἀλλ' οὖν ὅταν ἔκδοτόν σε παραδῶσι Λεοντῖνοι, βουλόμενοι τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι πολέμου.

Λεοντίνοις.

ἐ Ι καταλῦσαί με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀρέγεσθε πόλεμον μηδὲν αἰδεσθέντες, ἔκδοτέ μοι Λυκῖνον, ἵνα τὴν ὀργὴν ἅπασαν εἰς τοῦτον ἀφεὶς, παύσωμαι τοῦ πρὸς τὴν πόλιν θυμοῦ. χρήσομαι δὲ οὐδὲν αὐτῷ χαλεπώτερον, ἢ πάντας ὑμᾶς ἐπίσταμαι βουλομένους.

Ζευξίππῳ.

τ Ω μὲν υἱῷ σου διὰ τὴν νεότητα συγγινώσκω. σοὶ δὲ διὰ τὸ γῆρας καὶ τῆς ἀσύγγνωστα πεποιηκόσιν. ἂν μέντοι μὴ παύσησθε τῆς αὐθαδείας, οὔτε ἐκεῖνον ἡ νεότης, οὔτε σὲ τὸ γῆρας ἐξαιρήσεται. δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μᾶλλον κολασθήσεσθε, δι' ἃ νῦν συγγνώμης ἀξιοῦσθε.

Εὐήνῳ.

γ Νώμης γενόμενος τὸ πρῶτον ἁλόντα αἰχμάλωτον ἀποκτεῖναί σου τὸν υἱὸν, αὐθ' ὧν ἠδίκηκέ μου τοὺς ναυάρχους μετέγνων ὕστερον καὶ σέσωκα. μᾶλλον γὰρ βούλομαι διὰ τῆς ἐκείνου ζωῆς σε λυπεῖν, ἢ διὰ τῆς ἀναιρέσεως τὸν ἀποθανόντα. Ἔρρωσο. Σαμέᾳ.

ἐ Ιδὼν σου τὴν χρηστότητα τοῦ τρόπου καὶ τὴν ὑπὲρ φύσιν πρὸς ἅπαντας φιλανθρωπίαν, καὶ ὅτι τὰς τῶν πλησίον δυστυχίας ἡμέρως καὶ συμπαθῶς ἰδίας ἀλγηδόνας, καὶ συμφορὰς ἡγῇ,

γέγρα

περιγράφουσι συντόμως, ὅτι καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν ναυμαχίαν καὶ τὴν παράταξιν, καὶ τὸ τελευταῖον τὸν ἱππικὸν ἀγῶνα νενικήκαμεν, ἵνα ἀκούσας ὡς προσήκει καλῷ κἀγαθῷ, γένῃς ἀδιαλείπτως. λαμβάνων παρὰ τῆς σεαυτοῦ φύσεως τὰς ἀξίας καὶ πρεπούσας τοιαύτῃ κακοηθείᾳ βασάνους. Κλεοστράτῳ.

π Ἀνυμοὶ δοκεῖς μετὰ γέλωτος ἄξιον εἶναι θαυμάσαι τὸ σωφρονίζεσθαί τινας ὑπὸ σοῦ. τὸν γὰρ ἄλλοις ἐπιτιμᾶν ἐπιβαλλόμενον, αὐτὸν ἀπηλλάχθαι χρὴ πάσης κακίας. σὺ δὲ τοῖς τῶν ὑπὸ σοῦ νουθετουμένων κακίαις ἔνοχος ὤν, καὶ τοῖς ἄλλαις ἁπάσαις, ὡς ἂν ἐπίληπτος εἰς πονηρίαν, οὕτω νουθετεῖς. Λακρίτῳ.

ά Ἀχθομένῳ μέν σοι βαρέως ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς τελευτῇ, πολλὴ συγγνώμη. κἀγὼ γὰρ σφόδρα συμπαθῶν, ὡς εἰς τῶν οἰκείων τὸ συμβεβηκὸς ἡγούμενος, μεῖζον ἄχθομαι. καίτοι στερροτέρᾳ φύσει, πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμενος, διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος ὁρᾶν μὴ δὲ τοῖς ἀμέτρως ἀνιωμένοις. παραμυθία δὲ ἔστω σοι μεγάλη τῆς ἐπ᾽ αὐτῷ συμφορᾶς, πρῶτον μὲν ὅτι ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος ἐν πολέμῳ, σὺν ἀριστείᾳ τέθνηκεν. εἶθ᾽ ὅτι νικῶν, καλλίστου τέλους ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἠξίωται. τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲν ἁμαρτὼν περὶ τὸν βίον, ὑπεσφράγισται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν θανάτῳ. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν ἀγαθὸς, ἄδηλον εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον. αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον οὐχ αἱ γνῶμαι κρατοῦσιν. ὁ δὲ τελευτήσας ἀκατηγόρητος, ἐν τῷ καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης καθίδρυται. νομίσας οὖν ἀξίας παρ᾽ αὐτοῦ χάριτας ἀπειληφέναι γενέσεως καὶ ἀναστροφῆς, τὸ καλὸν κἀγαθὸν μέχρι τέλους αὐτὸν γεγονέναι, ταύτην αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ πρᾴως καὶ εὐπορηφορήτως, τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ λύπην ἐνεγκεῖν.

Μεγακλῆς.

η Αἱ τοὺς ἵππους ἐκπέμψασι κεκοσμημένους ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ τὰ χρήματα δοῦναι Ἰδύκρῳ προστέταχα. καὶ αὐτοῦ δέῃ, μὴ κατόκνει γράφειν. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἔσται μέγα τῶν αἰτημάτων, ὃ μὴ πάντως αἰτησαμένῳ χαριούμεθα.

Ἀγλαῷ.

ε Κτεθησαυρίκαμεν μὲν τοῦ πλούτου, ὅσα παρέχειν ὁ θεὸς, εἰς μεταβολὰς τῆς τύχης, οὐκ ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς, ὡς παρήνεσας, ἀλλ' εἰς τοὺς βουληθέντας τῶν φίλων τὰς δωρεὰς λαμβάνειν. σὺ μὲν, οὐδεὶς τοῦτο πρόθυμον ἡμῖν σεαυτὸν ἐχαρίσω, τὸ κατά γε ὑμᾶς τοὺς φίλους, καὶ ἀποσφαλῶμεν τῆς ἀρχῆς, ἔχεσθαι τῶν ἐλπίδων. οὐ μὴν. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ πρότερον, νῦν γε λαβὼν ὡς παρακαταθήκην ἐμοὶ φυλαχθησομένην, φίλου τι ποίησον ἔργον. πιστὸν δὲ οὐδὲν ἡγησόμεθα γῆς μέρος, παρελθόντες ὡς κόνεως ἀπιστοτέρους τοὺς ἐξ ὑμῶν τῶν ἑταίρων κρατίστους. ὧν εὐτυχούντων, καὶ αὐτὸς ἑτέρῳ συμπλακῶ δαίμονι, καθεὶς οὐδὲν ἧττον εὐτυχεῖν δόξω.

Ἡροδίκῳ.

α Ἄλλου μὲν ἦν κακῶς πεπονθότος, μηδὲν ὁμολογῆσαι πρὸς τὸν δεδρακότα περὶ ἀμύνης, ἵνως ἥκιστα πρὸς αὐτὸν ὕποπτος ἁλῷ. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἀγεννοῦς ἀνδρὸς ἔργον ἡγοῦμαι τὸ, τὸν ἀγνοοῦντα χειρώσασθαι. προηδικημένος δ' ὑπὸ σοῦ, μηνύω σοι φυλάττεσθαι τὴν ἐπιοῦσαν ἐξ ἡμῶν ἄμυναν. ἵνα πρὸ τοῦ μὲν παθεῖν, ἡ προσδοκία κολάζῃ σε. μετὰ δὲ τὴν προσδοκίαν, αὐτὸ τὸ παθεῖν.

Εὐμήλῳ.

ο Ὑπεδοκοῦντος οὔπω ὄντος ἀδικοῦ τὸν κατάρξαντα πλημμελεῖν, ἀμύνεσθαι, τοῦ πρώτου γεγονότος ὑπὸ σοῦ, τὸ δεύτερον ἀφ' ἡμῶν ἔσεσθαι προσδέχου.

Ἰδύκρῳ

Τεύκρῳ.

τ Αὐρομενείταις τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων ἃ παρέλαβον, ἀπόδος, μὴ ποιούμενος ἐμὴν τὴν χάριν, ἀλλὰ Στησιχόρου. ζῇ γὰρ ἐκεῖνος εἰς τὴν τῶν λυτρουμένων εὐεργεσίαν, ὁ παρ' ἐμοῦ ταύτην ᾐτημένος. τέθνηκε μέντοι, ἡ περὶ τούτων αὐτῷ χάρις, εἰς ἀμνήμονας ἀνθρώπους δεδομένη.

Αριφοίτῃ.

τ Α μὲν σὺ, καὶ τούτων ὧν πέπομφα μὲν καὶ πλειόνων ἔτι καὶ μειζόνων ἀγαθῶν, ἄξια. τὰ δ' ἐμὰ, μὴ βούλου μαθεῖν. οὐδὲν γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἔχομεν σιωπῆς κρεῖττον.

Αμφινόμῳ.

ο Υ διδόναι χάριτας οἴομαι δωρούμενος ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. ὅθεν ἀξιῶ μὴ ὡς προδεδωκότα με χάριν, ἀλλ' ὡς προσοφείλοντά σοι, διὰ τὸ βουληθῆναί σε λαβεῖν ἃ ἔπεμψα μὲν, γράφε.

Ἔρρωσο.

Ερυθίᾳ.

κ Αὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ πλείστην οἶδά σοι χάριν, καὶ περὶ τοῦ κοινοῦ παιδὸς, ὃν ἐπὶ σοὶ κατέλιπον Ερυθία. περὶ μὲν ἐμαυτοῦ, ὅτι φεύγοντός μου, χηρεύειν ὑπέμεινας μᾶλλον ἢ γήμασθαί τινι, πλείστων ἀγαγέσθαι βουλομένων. περὶ δὲ τοῦ παιδὸς, ὅτι σὺ ἀμφότερα καὶ μήτηρ αὐτῷ καὶ τροφὸς καὶ πατὴρ ἐγένου, οὔτε ἄνδρα ἕτερον ἀντὶ Φαλαρίδος οὔθ' υἱὸν ἀντὶ Παυρόλα προτιμήσασα. ἀλλ' ἀντὶ μὲν ἀνδρὸς δευτέρου, τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου μονὴν ἑλομένη. ἀντὶ δὲ παιδὸς ἄλλου, τὸν ὑπὸ τοῦ πρώτου σπαρέντα σώζουσα. τελείωσον οὖν ἀνδρὶ καὶ υἱῷ τὴν ἀπὸ σεαυτῆς αὐτῷ δεδομένην χάριν, ἄχρις ἂν φρονήσας τὰ ἁρμόζοντα τοῖς χρόνοις, μήτε πατρὸς ἔτι, μήτε μητρὸς προσδέηται. λιπαρῶ δέ σε μετὰ τοσαύτης τῆς δεήσεως, οὐχ ὡς ἀπιστῶν μητρὶ περὶ τέκνου καὶ ταῦτα τοιαύ

τῃ, ἄλλως πατὴρ ὑπὲρ ἑνὸς υἱοῦ φοβούμενος. δύναιο δ' ἂν ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς παθῶν, καὶ τὸ περὶ πατέρων τοῖς τέκνοις ἐνθυμηθεῖσα δέος, συγγνώμης ἀξιοῦν τὸν οὕτως ἐπιστέλλοντά με. Ἔρρωσο. Παυρόλᾳ.

μ Αλιστα μὲν ἀμφοτέρους τοὺς γονέας ὦ παῖ στέργειν σοὶ προσήκει καὶ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ σεμνὸν καὶ ἄλλως εὐσεβὲς ἡγοῦμαι, μεμνῆσθαι τῶν γεγεννηκότων, καὶ τοσαύτης εὐεργετησάντων χάριτος. ἐπεί τοι πατρὸς ἀμέλησον μᾶλλον ἢ μητρός. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τὰ πατρὸς ἂν εἴη δίκαια πρὸς τέκνων αὔξησιν, καὶ τὰ μητρός. ἀλλ' ἡ μὲν σὺν τῷ κυῆσαι, καὶ γεννῆσαι καὶ τιθηνῆσαι, μυρίους ἄλλους ἀνέτλησε πόνους. ὁ δὲ ἐκτραφέντος ὑπὸ τῆς τεκούσης καὶ τελειωθέντος, ἀπολαύσεως μετέχειν ἀξιοῖ, δυσκόλου πειραθεὶς οὐδενός. ἰδιαίτερον δὲ τῶν ἄλλων ἡ σὴ μήτηρ διὰ τὰς ἐμὰς φυγὰς περὶ τῆς σῆς κεκοπίακε τελειώσεως, τὰς ὑπὲρ ἀμφοῖν μόνη φροντίδας ὑποστᾶσα. ὥστε καὶ σὺ τὰς εἰς ἑκατέρους τοὺς γονέας εὐχαριστίας, μιᾷ μητρὶ τῇ πάντα πονησάσῃ ἀπόδος. πεπληρώσεται γάρ σοι καὶ τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια διὰ τῶν εἰς τὴν μητέρα φιλανθρώπων. οὐδὲν γὰρ ἀπαιτήσω πλεῖον εἰς ἐμαυτὸν, ἂν εἰς ταύτην εὐσεβήσῃς. μᾶλλον δὲ καὶ προσειληφέναι παρὰ σοῦ πολὺ μέρος εὐεργεσίας ὁμολογήσω. πρέπει γάρ σοι μητρὶ χάριν περὶ πολλῶν ἀποδιδόντι, μεγάλης εὐεργεσίας ἀρχὴν κτήσασθαι πρὸς πατέρα.

Τῷ αὐτῷ.

τ Α μὲν παρὰ πατρὸς εἰς υἱὸν ἔσχηκας δίκαια Παυρόλα. τὰ δὲ, ἐκ σοῦ πατρὶ δυνάμει, ἔτι ἀντιπαρέχων, ἁμαρτάνεις. πυνθάνομαι γάρ σε παιδείας, ὃ πολλάκις ἐμεμψάμην, οὐκ ἐπιμελεῖσθαι. ἣν δὲ χάριν οὐκ ἐπιζητῶ λαβεῖν παρὰ σοῦ, ταύτης ὑστερήσας. ἴσθι δὲ ὅτι καὶ τὸ παιδείας συμφέρον, ἐὰν χαρίσασθαι βουληθῇς, οὐχ ὀληψόμενος τὴν χάριν, ἀλλ' ὅσῳ δώσων μᾶλλον καθέξεις.

π Ολύκλειτον ὡς πυνθάνομαι τὸν ἰατρὸν ὑμῶν μέμφεσθε ὡς προδότην ἀκραγαντίνων γεγονότα, ὅτι με κάμνοντα λαβὼν, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, χαλεπωτάτης ἐξήρπασε νόσου. καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, κατηγορίαν ἀδικίας πεποίησθε. καὶ τοῦθ' ὁμολογοῦντες, οὐκ αἰσχύνεσθε. ἐγὼ δὲ θαυμάζω τῆς τύχης αὐτοῦ τὸν τρόπον μᾶλλον, ὅτι καὶ θνήσκοντά με πιστευθεὶς, οὐχ ὡς τύραννον ἀφῄρηκεν, ἀλλ' ὡς νοσοῦντα πονήσας ἔσωσε. καὶ διὰ μὲν τὴν ὑμετέραν μέμψιν, οὐδ' ὁτιοῦν πέπονθε κακόν. διὰ δὲ τὴν ἐμὴν εὐχαριστίαν, ὅμοια τοῖς πρώτοις σικελιωτῶν πεπλούτηκεν. οἶδα γοῦν ὅτι διὰ τὴν δόσιν τῶν εὐχαριστηρίων, πάντες εὔχεσθε προδόται μᾶλλον ἀκραγαντίνων, ἢ τυραννοκτόνοι Φαλάριδος ἀκουσθῆναι. Ἀνδροκλεῖ

κ Αγὼ μὲν ἐσπουδασμένως ἐπέσταλκα Στησιχόρῳ μηδὲν ἀχθεσθῆναι περὶ τῆς διαβολῆς, ἣν κατ' αὐτοῦ πεποίηνται πρός με οἱ περὶ Εὔβουλον. καὶ σὺ δὲ δός μοι ταύτην τὴν χάριν ἀνάδοχος αὐτῷ γενόμενος, περὶ τοῦ μηδὲν ἐμὲ πονηρὸν κατ' αὐτοῦ πεπιστευκέναι. μᾶλλον γὰρ ἂν πεισθείην ὡς τὴν ἀρχὴν οὐδ' ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτῶν, ὅπερ ὡμολογήκασιν, ἢ ὡς διὰ τὰς ἐκείνου ποιήσεις, ἀλλ' οὐ διὰ τὰς ἰδίας κακουργίας εἴησαν ἐπιβεβουλευκότες. Πυθαγόρᾳ

η Φαλάριδος τυραννὶς, τῆς Πυθαγόρου φιλοσοφίας πλεῖστον ὅσον δοκεῖ κεχωρίσθαι. κωλύει δ' ὅμως οὐδὲν ἐκ τούτων οὕτως ἐχόντων συγγενομένους ἡμᾶς, τὴν ἀξενικὴν διάπειραν ἀλλήλων λαβεῖν. δύναιτο γὰρ ἂν καὶ τὰ πόρρωθεν διεστῶτα συναγαγεῖν εἰς ταυτὸν ὁμιλία. ἐγὼ μὲν οὖν ἀκοῇ τὰ περὶ σοῦ πυνθανόμενος, ἄριστον ἄνδρα πέπεισμαί σε εἶναι. σὺ δὲ περὶ ἐμοῦ μὴ κρῖνε. ψευδὴς γάρ με δόξα λυπεῖ. οὐ μὴν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔστιν ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σὲ, δι' ἣν κατηγοροῦμαι

γὰρ ὅπλων καὶ δορυφόρων ἐρχόμενος, εὐεπιχείρητος ἔσομαι. μεθ' ὅπλων δὲ καὶ φρουρᾶς, ὕποπτος. σοὶ δὲ πᾶσαν ἀσφάλειαν κινδύνων ἀπηλλαγμένῳ, παραγενέσθαι πρός με καὶ μεθ' ἡσυχίας συμβιῶναι. λαμβάνων δέ μου διάπειραν, ἐὰν μὲν ὡς τύραννον ἐξετάζῃς, ἰδιώτην εὑρήσεις με μᾶλλον ἢ τύραννον. ἐὰν δὲ ὡς ἰδιώτην, ἔχοντά τι διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τυράννου. κρατεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τε τοιαύτης ἀρχῆς ὠμότητι μὴ χρώμενον. εἰ δ' ἔστιν ἐν τυραννίδι χρηστότης ἀκίνδυνον, διά τε τἆλλα καὶ διὰ τοῦτό σοι ποθῶ συγγενέσθαι. πείσομαι γάρ σοι τὴν ἡμερωτέραν ὁδὸν προαχθῆναι, ἐὰν τὸ πιστὸν εἰς σωτηρίαν ἔχω πειθησομένῳ, μετὰ τῶν πυθαγόρου λόγων ἡ ἀλήθεια προσβεβαιώσῃ. Θώρακι.

π Οτερον ἐμαυτὸν ὡς ἀσαφῶς γράφοντα μέμφομαι, ἢ σὲ ὡς ἑκουσίως μαθεῖν μὴ βουλόμενον αἰτιάσομαι, ἀγνοῶ. δύο γάρ σοι μυριάδες ἐκλογισμῶν λελοίπασιν. εἰ σαφέστερον ἐπιζητεῖς διδαχθῆναι, τοὺς ἄλλῳ σε τρόπῳ διδάξοντας, ἢ σὺ μαθεῖν ἂν ἠθέλησας, ἐν τάχει παρ' ἡμῶν προσδέχου. Ἔρρωσο.

Λεοντιάδῃ.

ὀ Υνῶ ἀλλὰ πολλάκις ἤδη σοι γέγραφα μηδεμίαν ἄλλην εὐχαριστίαν ἢ ταύτην ἡμῖν ἀποδιδόναι περὶ τῆς γυναικὸς εἰ ἄρα νομίζεις ὑφ' ἡμῶν εὖ πεπονθέναι διὰ τὸν γάμον, τὸ στέργειν ἐκείνην, δι' ἣν ἡμῖν οἴει δεῖν χάριτας ἀπονέμειν, ἐξ ἧς ἡ συνάφεια τοῦ πρὸς ἡμᾶς γένους, ἀρχὴν εἰληφέναι σοι φαίνεται. Ἔρρωσο.

Αἰφράδει.

ἀ Υθάδει ἡ νεότητος ἀβουλία, πολλοὺς αὐτῶν ἀπώλεσεν. οἷς ἀμφοτέροις πάθεσιν, ἴσθι σου τὸν υἱὸν κεχρημένον. ἀδικούμενος δ' οὖν που τοῦ δι' ἃς προείρηκα αἰτίας, τὴν ἄμυναν ἐπέσχηκα, σοὶ

βουλόμε

βουλόμενος οὐκ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι. μαρτυρεῖ γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἀεὶ στὴν ἐπιείκειαν ἔχων παρὰ σεαυτοῦ. διόπερ οὐκ ἐδοκίμαζον δι᾽ υἱοῦ πονηρείαν, λυπεῖν γῆρας πατρὸς οὐδὲν ἀδικοῦντος. ἕνα γὰρ ἔχων παῖδα τοῦτον, εἰ καὶ πάντως φαῦλός ἐστι, δι᾽ ἐρημίαν ἄλλου διαδόχου, στέργεις. κακίαν γὰρ υἱοῦ, πατρὸς εὔνοια νικᾷ. ἐὰν μέντοι μὴ παύσηται πλεονάζων, ἀπειθῇ δὲ καὶ τοῖς σοῖς παραγγέλμασι καὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσῃς, ὅτι καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ σοῦ λήψομαι τὰς προσηκούσας παρ᾽ αὐτοῦ δίκας. ἵνα δὲ ὅταν ἐπ᾽ αὐτῷ γένηται τῷ κακῷ, διατείνων ἐν οἷς ἐστι μὴ προσποιηθῇ, δοκεῖν ἠγνοηκέναι, τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ γεγραμμένα πρός σε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον περὶ τῶν αὐτῶν ἐπέσταλκα. Ἔρρωσο.

Ἀντιμάχῳ.

ε Ι μὲν ἔχων οὐκ ἀποδίδως τὸ δάνειον, ἑκὼν εἶ πονηρός. εἰ δ᾽ οὐκ ἔχων, ἀδικεῖς μὲν, τὸ δὲ ἀκούσιον παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις, συγγνώμης ἀξιοῦται. ἡ δὲ συγγνώμη γίνωσκε, ὅτι μέλλησίς ἐστιν ἀπολήψεως οὐ παντελὴς χρημάτων ἀπόγνωσις.

Ἀριστομένει.

μ Η συνάχθου μοι περὶ τῶν τραυμάτων ὧν τέτρωμαι κατὰ τὸν πόλεμον. τὸ μὲν γὰρ εὔνουν καὶ συμπαθές σου, ἄγαμαι. τοσοῦτον δ᾽ ἀπέχω τοῦ βαρέως φέρειν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, εἰ καὶ παρ᾽ ὀλίγον ἦλθον ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὥστε ἀπευκτοῦ τοῦ θανάτου ὄντος πᾶσιν ἀνθρώποις, εὐξαίμην ἂν καὶ τῆς εἱμαρμένης θᾶττον εἰ καὶ πλείονά μοι χρόνον ἐπιτρέπει ζῆν, ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ γενναίῳ μεῖζον ἀγαθὸν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνιζομένῳ ἀπερείσασθαι τὸν βίον.

Ξενοπείθει.

ο Υκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς οὔτε ταῖς δόξαις αἷς ἔχουσιν ἐφ᾽ ἡμῖν οἱ μὴ δικαίως κατηγοροῦντες. καὶ τοῦτο δι᾽ οὐδὲν ἕτερον πέπονθα, ἢ διὰ τὸ γινώσκειν, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει κα

κοῖς, ἐμοὶ δὲ διὰ τὴν τῶν θεῶν πλεῖον ἰσχύουσαν ἀνάγκην τοιούτῳ γενέσθαι συνέβη. διαφέρει δὲ καθόσον, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος ὤν, ἐξουσίαν διὰ τὴν ἀρχὴν ἔχειν ὁμολογῶ. ὑμεῖς δὲ ἰδιῶται γεγονότες, παρ' ὅσον δεδοίκατε νόμους, ὁμολογεῖν δέον, ἀρνεῖσθε. Καταναίοις.

ά Χθές τινας αἰχμαλώτους τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινὰς, οὐδεμίαν ἐκ τῶν μυρίων ἔχοντας ἐλπίδα σωθῆναι, διὰ τὸ μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναιρεθέντων μέλειν, σέσωκα, οὐκ ἐπιλελησμένος τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας. ἁπάντων γὰρ ἂν εἴην ἐπιλησμονέστατος, εἰ τοῦ θυμοῦ μικροτέραν δίκην παρ' ὑμῶν λαβεῖν καταφρονήσαιμι. ὅταν δὲ τὴν κατ' ἀξίαν ὑπόσχητέ μοι, τὸ θ' ὑμᾶς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, ὧν ἐδράσατε κακῶν ἀναμνήσει.

Ταῖς Στησιχόρου θυγατράσι.

τ Αὐρομενεῖται μὲν, ὑπὲρ ὧν γράφετε πρός με ἐντολὴν ἔχειν λέγουσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ὅτε μετήλλαττε τὸν βίον, οὐδεμιᾶς ἧσσον ἐπιτήδειοι τυχεῖν ἐπιεικείας. οὐδὲν γὰρ ὑπ' ἐμοῦ πώποτε πλημμεληθέντες, οὔτ' ἔλαττον οὔτε μεῖζον, διήνεγκαν ἀδίκως τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. Στησίχορος δὲ οὐ μόνον ταύτης τῆς χάριτος ἄξιός ἐστι παρ' ἐμοῦ τυχεῖν ἣν αἰτεῖται δι' ὑμῶν, τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων αὐτοῖς, ἅπερ εἰσεπραξάμην ἀποδοθῆναι προστάξαι, ἀλλ' εἴ καί τι τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ μεῖζον. καὶ γὰρ εἰ τεθνάναι δοκεῖ τισιν, ὅπερ οὐδεὶς ἂν εὖ φρονῶν εἴποι, ἐμοὶ γοῦν ὁ τοιοῦτος, οὐ τέθνηκε. μὴ γὰρ τοσοῦτον ἰσχύσειε τὸ κατὰ ταυρομενιτῶν μῖσος, ὥστε Στησίχορον αἰτησάμενόν τι μὴ λαβεῖν, ὧν Φάλαρις ἔχει τὴν ἐξουσίαν. πάντας μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὑπ' ἐκείνου πρέπει νικᾶσθαι. περιττότερον δὲ πάντων ἐμὲ, τὸν ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἀνθρώπων ὧν ἐπειράθην, ἀνδρὸς ἐπιφανεστέρας τύχης οὐκ ἰδόντα. διό τά, τε χρήμα

τα,

τα αὐτοῖς ἀποδοῦναι προστέταχα. καὶ τὴν χάριν ταύτην οὐ δεδωκέ-
ναι τῷ πατρίῳ ὑμῶν, μὰ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' αὐτὸς παρ' ἐκείνου μᾶλλον
εἰληφέναι νομίζω. Κριτοφήμῳ.

ἀ Γαθοῦ μὲν ἔργον φίλου καὶ σὺ ποιεῖς καὶ πάντες, ὅσοι πλεῖ-
ον τίμιοι τοῦ μετρίου περὶ ἀνδρείας μαρτυρεῖτε, πεπεισμέ-
νοι ταῖς ἐμαῖς βουλαῖς ἢ πράξεσιν ἡττῆσθαι λεοντίνους. ἐγὼ δὲ σα-
φῶς οἶδα τὴν μὲν ἀναγκαίαν ἄμυναν, ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένην, τὴν
δὲ οὐκ τοιαύτην νίκην ὑπὸ τῆς τύχης κατωρθωμένην. οὐδὲν γάρ
ἐστιν ὦ φίλτατε τῶν ἐν αὐτοῖς, οὔτε μεῖζον οὔτε ἔλαττον, ὃ μὴ ταῖς
ἐκείνης ῥοπαῖς βεβαιοῦται. Κτησίππῳ.

ὑ Υπὲρ πρῶτον ὁπηνίκα ταυρομενῖται ἀδίκως ἐξήνεγκαν
τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον, ἀπολυτρώσας τοὺς αἰχμαλώτους ἐ-
κείνοις ἐχαριζόμην, τῷ κοινῷ δὲ νόμῳ τῶν ἑλλήνων, οὐκ ἠναντιώ-
την, οὔθ' ὕστερον ἀπεδίδουν ἃ τότε ἔλαβον εὐεργετῶν τοὺς ἀπολη-
ψομένους, ὅπερ ὠνείδιζες, αὖθις ἀπέδωκα. Στησιχόρῳ δὲ πρεσβευ-
σαμένῳ διὰ τῶν θυγατέρων περὶ αὐτῶν ἐπείσθην. ταυρομενῖται
μὲν οὖν καὶ τεθνηκότι Στησιχόρῳ χάριν εἰδέτωσαν, ὧν ἔτυχον. Στησίχο-
ρος δὲ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. ἐγὼ δὲ περὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκεί-
νῳ χάριτας εἰδὼς, οὐδὲν περὶ τῆς πρεσβείας ἀμνημονήσω. γινώσκω
γὰρ ὅτι δι' αὐτῆς αἰτησάμενός τι παρ' ἐμοῦ, καὶ τυχὼν, ταυρομε-
νίτας μὲν, εἰς χρήματα εὐηργέτησε. ἐμὲ δὲ εἰς ἐπίδειξιν ἧς ἔχειν ὑπ'
ἀνθρώπων ἀπιστοῦμαι χρηστότητος. Πολυδεύκει.

θ Αυμάζειν διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἔοικας τὴν παρὰ πολύ μου με-
ταβολὴν τοῦ βίου, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον θρασύτερος ἢ κατὰ
τύραννον ἐμφανὴς ὤν, τανῦν οὐδὲ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ὁρῶμαι. ἐγὼ
δὲ ἐνδεέστερον ἤδη, φεύγω πάντας ἀνθρώπους. πίστιν γὰρ οὔτε

παρ' ἄλλοις τισὶν, οὔτε ἐν φίλοις βεβαίαν εὗρον. διὸ πάντα πολυπό-
νως ἐπιγνοὺς, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν λιβύῃ, τῶν μετ' ἀνθρώπων
βίου αἱρετωτέραν ὑπολαμβάνω, καὶ τὰ θηρόβατα νομάδων ἐν δι-
αιτήματα. μᾶλλον γὰρ ἐμπελασθεὶς λέουσιν ἀκινδύνως συναυ-
λισαίμην ἂν καὶ συνσυνηθείην ἑρπετοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖς νῦν οὖσιν ἀν-
θρώποις. τοσοῦτον ἡμῖν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι καὶ συνεχεῖς τύ-
χαι ἐμπειρίας καὶ πονηρίας μετέδωκαν. Πολυγνώτῳ.

κ Αὶ τοῦ δωρεῖσθαί τί σοι πρὸς τὸ μέλλον καὶ τοῦ γράφειν ἀπο-
παύσομαι πολύγνωτε. πέπαυσο δὲ καὶ σὺ τοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
πολλοὺς ἐπαινῶν. τοῖς γὰρ ἔργοις μου κατηγορῶν, δι' ὧν οὐδὲν
προσδέχῃ τῶν πεμπομένων ὑπ' ἐμοῦ, τοῖς λόγοις με ἐγκωμιά-
ζεις, οὐδὲ τοῦτο συνιεὶς, ὅτι λόγος ἔργου σκιὰ παρὰ τοῖς σωφρονε-
στέροις πεπίστευται. Κλεομενίδῃ.

τ Ὧν δωρεῶν ὅσαι μέν σοι πρὸς τὴν γυμνασιαρχίαν ἀνήκου-
σι, πέπομφα μὲν ἐλαίου μετρητὰς διακοσίους καὶ πυρῶν
μεδίμνους τετρακοσίους. ὅσα δὲ μεότητος ἐστὶ τῷ ἤθει σου. τόν τε οἶ-
νον καὶ τοὺς γραμματεῖς παῖδας καὶ τὰ στησιχόρου ποιήματα. εἰ-
μὴ καὶ ταῦτά τις τὰ δῶρα συρακουσίων ὑποπτεύσειε, νεωτέρων
ἕνεκεν πραγμάτων ὑπὸ τυράννου πεπέμφθαι. Γοργίᾳ.

τ Ἃ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς σου πάντα καλῶς ἡγοῦμαι γεγρά-
φθαι, τὴν δὲ παράκλησιν τὴν ὑπὲρ τοῖς μέλλουσι περὶ τὴν ὀδύνην μάλι-
στα λογίζομαι. ἐγὼ γὰρ οὔτε τελευτὴν, οὔτε τελευτῆς εἶδος φεύγω
σωφρονεῖν ὑπολαμβανόμενος. εἱμαρμένη γὰρ οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων
νομοθετεῖται. καὶ καθόλου δὲ τὸν ἐξετάζοντα περὶ τῶν τοιούτων,
ἢ δεδιότα περὶ τῶν ἐσομένων καλῶν, λίαν εὐήθη νομίζω, εἴπερ
ἢ προγνῶναι τὸ μέλλον δύνασθαι πέπεισται, ἢ προγνοὺς φυλά-
ξασθαι,

ξασθαι, εἰ δέ τις τὸ μὲν συνῶναι δυνατὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ φυλάξασθαι ἀδύνατον, τοι, χαίρειν ἐσπουδακέναι εἰδέναι τὸ γινησόμενον, ὅπερ ἀγνοοῦντος καὶ γινώσκοντος ἔσται. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ σὺν τῷ συνῶναι καὶ τὸ φυλάξασθαι τούτων αὐτὸν εἶναι φήσειέ τις, ὡς γενέσθαι καὶ διατάξαι καὶ μεταθεῖναι ἄλλο ἀντὶ τοῦ προεγνωσθέντος χείρονος ἐπιεικέστερον ᾧ τελευτῆσαι δύναιτ' ἄν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. θεοῦ γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἀνθρώπου. ἐνθυμηθεὶς δέ τις τοὺς λεγομένους ἀπὸ τοῦ διὸς Αἰακὸν καὶ Μίνω καὶ ῥαδάμανθυν, καὶ τοὺς ἄλλους ἡμιθέους, οὔτε ἀθανάτους γενομένους, οὔτε ἄλλως ἀποθανόντας ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν ἕκαστον εἱμαρμένην. ἢ περὶ μοίρας ἢ θανάτου δυσανασχετῶν ἢ φοβούμενος, ἐμπεδόφρων εἶναί σοι δοκεῖ, μάλιστα μὲν οὖν πειρῶ καὶ σὺ τοιαύτην διάνοιαν ἐν τοῖς ἰδίοις περὶ τῶν ἀφανῶν ἔχειν, ὡς μηδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζειν. ἐπεί τοι περὶ ἡμῶν, ὡς μηδὲν μεριμνώντων ἐπίστασο. Δημοτέλει.

σ Υγγνώμην ἔχουσι τῶν παραινέσεων. τύραννος γὰρ οὐ γεγονώς, τυράννῳ συμβουλεύεις καταθέσθαι τυραννίδα. θεῶν μὲν οὐδέ ἅμα οἱ διδοὺς ἐγγύην τῆς ἀσφαλείας, ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπείσθην. ἀξιόπιστον δὲ σαυτὸν ἡγούμενος ἀνάδοχον καὶ ὑπὲρ τηλικούτου πράγματος. σχεδὸν οὐκ εἰδὼς ὅτι τοῦ κτήσασθαι τὴν τοιαύτην ἀρχὴν, ἐπισφαλέστερόν ἐστι τὸ καταθέσθαι. ὥσπερ οὖν ἰδιώτῃ τοῦ τυραννῆσαι πολλῷ λυσιτελέστερόν ἐστι τὸ μὴ τυραννῆσαι, οὕτω τυράννῳ τοῦ καταθέσθαι τὸ μὴ καταθέσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος. καθόλου δὲ τὸ περὶ τυραννίδος οὕτως, ὡς περὶ γενέσεως καὶ ζωῆς αὐτοῦ φρονητέον. ὥσπερ οὖν αὐτὸς ἂν ὅσοις περὶ τῆς ἑαυτοῦ γενέσεως, εἴπως γένοιτο δυνατὸν, ὅσοις μέλλει δυσκόλοις ἐγκυρήσειν παρὰ τὸν βίον, γεννηθῆναι βουληθείη ποτ' ἄν, οὔτ' ἰδιώτης ἐσπουδακὼς τυραννῆσαι, προπυθόμενος τὰς ἐν τυραννίδι κακοδαιμονίας, τύραννος ἂν αὖθις ἰδιώτης ἐθελήσειε καταβιῶ

ἄλλων πάντων ἐκεῖνον εἶναι κακίω· σοῦ δὲ οὔτε ἐκεῖνον, οὔτε ἄλλων
ἀνθρώπων οὐδένα. Ἔρρωσο.

Αἰκεστέοις.

π Αὐσαθέμου τοὺς φυγάδας ὑποδεχόμενοι. φαλαεῖν γὰρ
οὔτοι ποιῶν τις, ὅτι κακῶς ἐνίκησε. μάθοιτε δ' ἂν τὸ γὰρ οὗ
τον, εἰ τοῦ μελιταίων καὶ λεοντίνων ἴδοιτε. οἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίας,
λεοντίνοις δὲ δουλείας, παραίτιος ἐγενόμην. οἱ μὲν, ὅτι τριήρη μου
κατέδυσαν. οἱ μελιταῖοι δὲ, ὅτι καταδυομένην, ἐβούλοντο σῶσαι.
Ἔρρωσθε.

Ἀντισθένει καὶ Θεοτίμῳ.

τ Ὧν ὑπ' ἐμοῦ πεμφθεισῶν δωρεῶν, Ἀντισθένης μὲν τὸ μέρος
ἐδέξατο. θεότιμος δὲ, οὔ. διὸ τῷ μὲν, οἶδα χάριν. τὸν δὲ, οὐ
μέμφομαι. ὁ μὲν γὰρ οὐδὲν ἠλάττωσέ με λαβών. ὁ δ' οὐδὲν ἐζημί
ωσε.

Μενεκλεῖ.

μ Η μεταμέλου χρηστὸς γενόμενος, εἰ βούλει τῆς τοῦ πατρὸς
πονηρίας ἀπολιμπανόμενος νομισθῆναι. ἐπεὶ τὴν τοῦ πρώ
του χρόνου τὴν πρὸς καμαριναίους ὑπόληψιν προσαπολεῖς. ὑπο
κρίσει γὰρ καιροῦ δόξεις, οὐκ ἀληθείᾳ χρηστὸς γεγονέναι.

Ἐπιστράτῳ.

ὠ Σ πρὸς εὐτυχῆ τινα γράφειν ἔοικας. ἐγὼ δέ σοι τὰ περὶ
ἐμοῦ συνελὼν ἐν βραχεῖ δηλώσω. εἰ τοῦτ' ἐστὶν εὐτυχεῖν τὸ
γεννηθέντα μὲν, ὀρφανίας πειραθῆναι. νέον δὲ ὄντα κατὰ περίστα
σιν ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος, ἀπολέσαι δὲ τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας, τρα-
φῆναι δὲ ἐν βαρβάροις ἔθεσι, φυγεῖν δὲ ἐξ ἁπάσης γῆς ἀδικούμενον,
ἐπιβουλεύεσθαι δὲ μὴ μόνον ὑπ' ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐεργετουμέ
νων, τυραννήσαντα δὲ, ἀπεύχεσθαι καὶ τὸν ἐν τυραννίδι βίον, εὐτυ-
χοῦμεν.

ὀνήτο

Ὀνήτορι.

κ Αἰ σὺ, ὦ πάντες οἱ φίλοι τοῦ τἆν μοι χαίροιτε. μήτε διεξετάζοντες περὶ ἐμοῦ μηδὲν, μήτε πολυπραγμονοῦντες, εἰ μή τι βουλοίμην. τοιαῦτα γὰρ οὐδεὶ τὰ κατὰ τύχην περὶ ἡμᾶς, ὡς μᾶλλον ἡσθῆναι τοὺς ἐχθροὺς ἀκούσαντας, ἢ λυπηθῆναι τοὺς φίλους μὴ συνυπακούσαντας.

Ἐτεονίκῳ.

τ Ἧς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας ὅσοι τι κακόν με δεδράκασιν, ὡς παρακαλεῖς κἂν ἐπιλαθοίμην. θνητοὺς γὰρ ὄντας, ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν ὥς φασί τινες, οὐ προσήκει. τὰ δὲ μέντοι πύθωνος εἰς ἐμαυτὸν δυσμενῆ, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποθανὼν, ὃ πᾶσι συμβαίνει τοῖς τετελευτηκόσιν, ἐπιλαθοίμην. ὁ γὰρ τὰ μέγιστά με τῶν κακῶν ἐργασάμενος, οὗτός ἐστιν. ὁ μετὰ τὴν ἐμὴν φυγὴν Ἐρυθίαν τὴν γυναῖκα βουλομένην ἐμὲ διώκειν, ἀναινομένην δὲ τούτῳ γήμασθαι, φαρμάκῳ διαφθείρας.

Μεγαρεῦσιν.

ο Υ̓κ ἐλπίζων παρ' ὑμῶν ἀπολήψεσθαι χάριν, τὰς τριήρεις ὑμῶν ἁλούσας μεθῆκα προφανῶς κατ' ἐμοῦ πλεούσας. εἰ γὰρ ἐμνημονεύετε χάριτος, οὐκ ἂν ἐπελάθεσθε, ὅτι πρότερον τοὺς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν σιτοδείᾳ σέσωκα.

Λεοντίνοις.

λ Ἐπινίδαν ὃν διεπέμψατε κατάσκοπον τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἁλόντα, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, σέσωκα, οὐχ ὑμῖν χαριζόμενος. ἀλλ' ἵνα μὴ ζητῶ, τίς ὑμῖν σαφῶς ἀπαγγείλῃ τὴν παρασκευὴν τοῦ καθ' ὑμῶν πολέμου. ὁ γὰρ ἐμοὶ πιστῶς ἂν διαβασανίσας τὰ παρ' ὑμῖν ἐδήλωσεν, ὅτι πάντων ἐνδεεῖς ἐστέ. πλὴν λιμοῦ καὶ φόβου. τούτων δὲ ὑμᾶς φησι λίαν εὐπορεῖν.

Ἱμεραίοις.

ε Γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρου πράττειν ἕτοιμός εἰμι. κἂν, εἰ πρὸς αὐτὴν ἔδει με τὴν μοῖραν ὅπλα ἀράμενον

περὶ τοῦ θανεῖν αὐτὸν διαγωνίσασθαι, οὐκ ἂν ὤκνησα, ἐφ' ᾧ τε θεῖον ἄν-
δρα περὶ κάλλους ὑμνῳδίας ἐπαινούμενον, ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἀνθρώποις περισώσασθαι. ὃν δὲ ἁπάντων αἱ καθαρώταται θεαὶ μοῦ-
σαι προὐτίμησαν ὑμνοπόλον. διοῦ μέλη τε χοροὺς δὲ ἤνεγκαν. λογί-
σασθε δὲ, ὡς ὅπῃ ποτ' ἂν ταφῇ στησίχορος, ἱμεραῖος ἐστί. καὶ πά-
σης μὲν πατρίδος κληθήσεται διὰ τὴν ἀρετήν. μενεῖ δὲ ὑμέτε-
ρος. ἅμα δὲ, μὴ δὲ οἴεσθε ἕνα τῶν νεκρῶν στησίχορον, ἀλλ' ἐν τοῖς ποι-
ήμασιν εἶναι, ἃ κοινὰ πάντων ἀνθρώπων πεποίηται. δ' ἐξ ἀνθρώπων ἱμε-
ραῖοι, παρὰ μὲν ὑμῖν γεννηθέντα, τραφῆναι τὸν ἥρωα καὶ παιδευ-
θέντα βιῶναι, γηράσκοντα ἐν ὕμνοις καὶ μέλεσι. παρὰ δὲ καταναί-
οις τοῦ χρόνου βουληθεῖσιν, εἴτε δυνηθεῖσιν, εἰς ἀλλότριον τῆς φύσεως μετα-
βαλούσης, τελευτῆσαι. καὶ ἐν μὲν ἱμέρᾳ, νεὼς ἱστάσθω στησιχόρου.
μνημεῖον ἀρετῆς ἀθάνατον. ἐν δὲ κατάνῃ τὸ σπουδαζόμενον ὑπ' αὐτῶν,
τάφος. περὶ μὲν οὖν τούτου ὅπως ἂν ἄμεινον δόξειεν ὑμῖν αὐτοῖς,
πράσσετε. μήτε χρημάτων τὸ ἐπ' ἐμοὶ, μήτε τῶν ἄλλων ἐνδεεῖς εἶναι νο-
μίζοντες, μὴ τἀνδρῶν. ἐν δὲ προνοεῖσθε, ὡς οὔτε ἑλοῦσιν ὑμῖν πό-
λιν ἐν σικελίᾳ, σικελιώταις οὖσιν ἀπρεπὲς, οὔτε μὴ ἑλοῦσιν
ὑμῖν πόλιν ἐν σικελίᾳ σικελιώταις οὖσιν εὐπρεπές. οὔτε μὴ ἑλοῦσιν
ἀσφαλές. τὸν δὲ ἄνδρα μὴ στένετε. μὴ ὀλοφύρεσθε, κοινόν τε ἔστι τῆς ἐ-
παινετῆς τύχης. τέθνηκε μὲν γὰρ τὸ σῶμα στησιχόρου. τοὔνομα δὲ περιλα-
βὼν ὁ ἀνήνυτος αἰὼν, εὐκλεὲς μὲν ἐν βίῳ, μακάριον δὲ ἐν μνήμαις
ἀναθήσεται. τὰ μέντοι μέλη καὶ ἔπη, καὶ παντοῖα ποιήματα
περαινοῦντες δημοσίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς ἀναγράψασθε. καὶ ἰδίᾳ ἕ-
καστον ἐν τῷ σφετέρῳ οἴκῳ. τότε γὰρ ἂν ἀφανίζοιτο στησίχορος, ὅταν τοῦ-
το μὴ φυλάττηται. εἴς τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους διαπέμψασθε τῶν

μελῶν

μελῶσ. εἰδότες, ὅτι μᾶλλον τοῦ γράψαντος ἀνδρὸς, ἡ θρέψασα πόλις τὸν τοιοῦτον, ὑπὸ πάντων θαυμασθήσεται.

Θρασήνορι.

τ Ο φρούριον ὃ σὺ πορθῶν ἐγκατέλιπες, ὑπὸ τῶν περὶ Τεύκρον ἐξ ἐπιδρομῆς καθῃρέθη. τοῦ δὲ περὶ τὴν ἐπιστολὴν τάχους, συντομώτερον ἴσθι ληφθὲν τὸ χωρίον.

Ἀβάριδι.

π Υνθάνομαι σε χαίρειν ὁμιλίας ἀνδρῶν ἐπιφανῶν, ἐξ ὑπερβορέων εἰς τοὺς καθ᾽ ἡμᾶς ἀφικέσθαι τόπους. πυθαγόρᾳ μὲν οὖν τῷ φιλοσόφῳ καὶ στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ, καί τισιν ἄλλοις τῶν ἐλλογίμων ἑλλήνων, συμμεμιχέναι, καὶ πολλὰ παρ᾽ αὐτῶν προσμεμαθηκέναι. ζητεῖν δὲ καὶ πλείοσιν ἱστορίας χάριν ὧν οὐκ οἶσθα, ἐντυχεῖν. εἰ μὲν οὖν προκατέσχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, καὶ πέπεισαι τοιοῦτον εἶναί με, ὁποῖον οἱ διαβάλλοντες εἰσάγουσι, μεταπείθειν οὐ ῥᾴδιον. εἰ δὲ τὸ ἀληθὲς ἐξετάζεσθαι δικαιοῖς, παρὰ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις, μάλιστα δὲ παρὰ σοφοῖς ἀνδράσιν, ἐλθὲ πρός με συγγενησόμενος, ὥσπερ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀξίων λόγου. γνώσῃ γὰρ ἐκ πείρας, τά, τε ἄλλα ἅπαντα κάλλιον καὶ σεμνότερον, εἰ δὲ δεῖ εἰπεῖν μηδὲν ὀκνήσαντα, καὶ φιλανθρωπότερον, ἢ πρὸς τὴν κατέχουσαν φήμην ἐσχηματισμένα, καὶ τὸν ταῦτα διέποντα καὶ κοσμοῦντα φάλαριν, οὐδενὸς τῶν σφόδρα ἐπὶ τούτοις θαυμαζομένων ἐνδεέστερον.

Ἄβαρις Φαλάριδι τῷ τυράννῳ.

ἔ Δοξας φύσιν οἰκείαν ὕβρεως καὶ ὠμότητος. καί σε ἔτεκεν οὐ γυνὴ καὶ ἀνήρ· ἀλλὰ λέαινα καὶ σῦς ἄγριος. πιεῖς γὰρ πάντα βίᾳ καὶ προσέτι ἰσχύι δόξῃ κακῇ καὶ ἀγριότητι. μή σύ γε κάλει Ἄβαριν εὐσεβῆ ἄνδρα εἰς πόλιν Ἀκράγαντα. ἀλλότρια γὰρ ἐμοὶ φθόνος καὶ χαλεπότης καὶ κακὴ ἄγνοια. εἰ δὲ προθύμως με θέλεις ἐλθεῖν εἰς τὸν οἶκον, νόμοις ἑλληνικοῖς χρώμενος, προκαλοῦ με εἰς τὴν ἑστίαν, καθαρεύων χερσὶ καὶ ψυχῇ πρὸς πάντα πολίτην σὸν καὶ ξένον. εἰ δὲ μή, χαίρειν φημί σοι Ἄβαρις λέγει.

Πολυστράτῳ καὶ Δαΐσκῳ.

ἐ Γχειρεῖτε καὶ μὴ μέλλετε διὰ τάχους ἐμοὶ πολεμεῖν. ἐπὶ τοιούτοις γὰρ ἄθλοις οἷς δημηγοροῦντες ἐλέγετε διαβάλλοντές με πρὸς Λεοντίνους, οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀποσυμβουλεύομεν φιλοτιμεῖσθαι.

Ναυσικλεῖ.

ἐ Γὼ μέν, ὅπερ ἤδη πολλάκις ἐπεσταλκὼς σοι τυγχάνω, κἂν Ἑρμοκράτης ἤ τις ἄλλος εἴρξῃ τὰς παρ᾽ ἐμοῦ δωρεὰς λαβεῖν τὴν Φιλοδήμου θυγατέρα γαμουμένην, ἀποπέμπων δέδωκα. καὶ τὸν ἔπαινον ἴσον μᾶλλον ἢ δὴ καλεῖ ἕτερον ἔχω. παρ᾽ ὅσον τοιούτοις συγγενέσιν ὁ τύραννος καὶ μηδὲν προσήκων ἀντεξετάζομαι. πρὸς δὲ τοὺς ὀνειδίζοντας ὅτι χαριζόμενοι πείθομεν, ταύτην ἔχειν τὴν ἀπολογίαν, τὸ μὴ δύνασθαι τοὺς εὐεργετουμένους ἀντὶ φιλοφροσύνης, βίᾳ χρήσασθαι.

Ἀριστολόχῳ.

ἐ Πιλαθόμενος ἧς ἔχειν ἤρου πονηρίας, καὶ γενόμενος ἄλλος τις πρὸς ἡμᾶς, ἢ οἷος εἶ, χαλεπὸν καὶ καθ᾽ ἑκάστην

μόνον

ὑπόλαβε. μὴ τοῦτο μόνον, εἰ πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ καὶ καθ' ἑκάστην κα-τηγορίαν εὖ πεπονθὼν, τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμείβῃ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἐάσω χρηστότητα τὴν δοκοῦσαν εἶναι αἴτιον, τῆς κατ' ἐμοῦ σου πονηρίας ἐνέγκασθαι δευτέραν αἰτίαν. ἀλλ' εἰ μὴ δὲ σὺ σεαυτοῦ πρός με εὐ-εργετεῖν βεβουλημένου φείδῃ, ἡμῶν γοῦν οὕτως ἐχόντων ἐπὶ τὸ πλεῖ-στον, τάχα ἂν ἐπιεικέστερος ὀφθείης.

Ἐπιχάρμῳ.

π Ερὶ τῶν αὐτῶν ὧν σὺ καὶ δημοτέλης ἡμῖν συνεβουλεύετε ἀπο-στῆναι τῆς τυραννίδος, ταῦτα οὐ δυσνοοῦντες, ἀλλ' ἀγνοοῦντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, οὕτω συνεβουλεύετε. τὸ μὲν γὰρ ἄρξασθαι τυ-ραννίδος, ὀρεγομένου. τὸ παύσασθαι δὲ, οὐκ ἔτι. διὰ τὸ πολλὰ μὴ δεόντως πρᾶξαι. ὥσπερ οὐδὲ τοξότῃ μεθέντι τὸν οἰστὸν, ἀναλαβεῖν τὸ βεβλημένον. ἀλλ' εἰ μὲν δυνατὸν ὑμῖν ἐστιν ἀνελεῖν τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος, καὶ δὴ ποιεῖτε. εἰ δὲ τοῦτο, ἐστιν ἀδύνατον, ἀδυνατω-τέραν ἴστε τὴν ὑμετέραν παραίνεσιν ἐμοὶ δόξαι συμφέρειν.

Τιμοσθένει.

τ Ὧν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις εἰς τὸ φρούριον ὑπομείναντες, ἐκκοψάτωσαν. οἱ δ' ἄλλοι, τὰς ὑποδρομὰς τῆς θαλάσσης, δια-χωσάτωσαν. ἵνα τῆς πλημμυρίδος διαφυγείσης, ἐνθένδ' αὐτίκ' ἀρ-σοῦ γένηται τὸ πεδίον. ἀνακείσθω δὴ περὶ ἑκατέρου αὐτῶν χάρις, τοῖς πρώτοις τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἔργον ἀποτελέσασιν.

Ἀριστολόχῳ.

ε Ι τὸ, στησίχορον ἀδείας ἀξιωθῆναι παρ' ἡμῖν αἰχμάλωτον τὸν πο-τεγνόμενον, ἐπαίρουσι κατ' ἐμοῦ γράφειν τραγῳδίας, ὡς πᾶσι τοῖς ποιηταῖς ἡμέρως προσενεχθησομένου, πολὺ τῆς ἀληθεί-ας διαμαρτάνουσι. οὐ γὰρ ἀποδέχομαι κοινότητι ποιητὰς, ἀλλὰ

τοὺς ἀγαθοὺς τῶν πολιτῶν. οὐδὲ τοὺς εἰς ἔχθραν ἐμοὶ καταστάντας, ἀλλὰ τοὺς γενναιοτάτους τῶν ἐχθρῶν. σὺ δέ, κακὸς μὲν πολίτης. ἄναλκις δὲ ἐχθρὸς ὤν, καὶ κατ' ἀνδρείαν καὶ κατὰ δύναμιν ποιητικήν, Στησιχόρῳ σεαυτὸν προσεικάζεις. γνώσῃ δὲ τὴν ταχίστην τοῦ λειπομένου διαίρεσιν, οὐκ εἰς μακράν. οὐ περὶ ὧν εἰς ἐμὲ γράφεις· πάντων γὰρ ἂν εἴην ἀτυχέστατος, εἰ καὶ τῶν σῶν ὑποστραφείην δραμάτων. ἀλλ' ὅτι τοιοῦτος ὢν ἐχθρὸς καὶ ποιητὴς τῶν αὐτῶν σεαυτὸν καὶ Στησιχόρου ἀξιοῖς.

Ἀφιλαντίῳ Θρασιβούλῳ,

ὑ Ὑμεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι τὰ χρήματα ἃ ἐδανείσασθε, Τεύκρῳ λέγετε. ὁ δ' οὔ φησιν ἀπειληφέναι. οὐκ ἔχω δὲ μὰ τὸν Ἡρακλέα, οὔθ' ὑμῖν ἀπιστεῖν, οὔτ' ἐκείνῳ μὴ πιστεύειν. ὁ μὲν γὰρ ὑπὲρ ζητεῖ βεβαίωσιν ὑμᾶς ἔχειν τῆς ἀποδώσεως. ὑμεῖς δὲ ὡς φίλῳ πεπιστευκέναι λέγετε. δι' ἅς τε αἰτίας οὐκ ἀπειληφὼς, ἵνα μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν ἀπιστεῖν ἐν τοῖς λόγοις, ὡς κεκομισμένα προσδέδεγμαι. εἴη μέντοι μέχρι παντὸς ἀγνοεῖν με τἀληθές, ἢ τὸν πλάνον ὑμῶν τοῦτον ὅστις ἐστί, πονηρὸν εὑρεθῆναι. κρεῖττον γὰρ ἡγοῦμαι πολλῶν χρημάτων ἐνεγκεῖν ζημίαν, ἢ φίλων. ἀνάγκη δὲ τῆς ἀληθείας εὑρεθείσης, ἀντὶ φίλων τοὺς ἀδικοῦντας καὶ ψευδομένους, ἐχθροὺς γενέσθαι.

Γελοπίδῃ,

ὁ Ὑπαὶ ἐγὼ γράψαιμι πρὸς Στησίχορον περὶ ὧν ἀξιοῖς, ὅτ' ἂν ἐκεῖνος ὑπακούσειεν, εἴς τινα τῶν οὐκ ἔτι ζώντων ἐξενεγκεῖν μέλος, εἰ καὶ γράψαιμεν ἡμεῖς. ἀπόχρη δέ μοι χάριν εἰληφέναι παρ' αὐτοῦ, τὴν ὑπὲρ τῇ Νικοκλέους γυναικὶ ποίησιν. εἰ δέ τι βούλει παρ' ἡμῶν αἰτεῖν, οὗτινος ἡ ἐξουσία οὐκ ἐπ' ἀλλοτρίαν ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἀνήκει γνώμην, ἐπίστελλε.

Τηλεκλείδῃ

Τηλεκλείδῃ.

ἰ Διὰ τίνι χρώμενος γνώμῃ, πρὸς πολλοὺς ἤδη τὸν ἐμὸν ἐπὶ ταύρου διέλεξαι. τοὶ ἴσως διαπραττόμενος, ὃ καὶ γέγονεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν μετὰ τὸν δημιουργὸν τοῦ ταύρου Περίλαον, ἄλλους κατεργάσασθαι, τῷ τρόπῳ τῆς αὐτῆς αἰκίας. τὸν γὰρ ἴδιον λύειν ἔπαινον. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τῆς ἐπὶ Περιλάῳ τιμωρίας ἐπαινούμενος, ὑπερέφομαι. τιμωρὸς γὰρ οὐκ ἐγενόμην ἐπαίνου χάριν, οὔτε τῆς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις κολάσεως διαβαλλόμενος ἄχθομαι. δόξης γὰρ αἰσχρᾶς ἢ καλῆς, ἄμεινον κεχώρισται. εὖ μέντοι καὶ τοῦτο ἴσθι. ὅτι τοι μέλλειν καὶ ἄλλους τινὰς ἐν τῷ ταύρῳ διαφθείρεσθαι χάριν, ἐκολασάμην αὐτόν, ἐπεὶ τοι χαλκοῦ κατασκευῆς ἕνεκα, δωρεᾶς, οὐκ ἀπωλείας ἦν ἄξιος. δίκαιον μὲν οὖν ἐκείνῳ τὰς περὶ τούτων αἰτίας, καὶ τοῖς εἰς τοῦτο τύχης ἥκειν βιαζομένοις, ἀνακεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναφέροιν τοῦ ἀπὸ τῶν ἀγνωμονέστερον κρινόντων, οὐκ ἀχθόμεθα. ἕως ἔχομεν ἀξίους ἀποδεικνύναι τῆς κολάσεως τοὺς ἀναιρουμένους. ἀρξάμενοι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου κολασθέντος, ὃν ὑπὲρ ἁπάντων αὐτῶν, μᾶλλον ἢ αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπυρπόλησα, τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ἐξετάσεως ἐπὶ πάντων ποιεῖσθε. εἰ γὰρ τὴν ἐπὶ Περιλάῳ κόλασιν, ὡς δικαίαν ἐπαινεῖτε, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοις ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἀδικημάτων ἐκολασάμην, οὐδήπου μέμφοισθε ἂν προσηκόντως. οὐδὲ ὅσων ἀνῄρηκα μὲν ἐκ σπονδῶν ἐμοί γε γενομένων, δι' οὓς ἐμηχανήσαντο ὀλέθρους. ἦ που γε σφόδρα ἂν ἄβουλος εἴην, εἰ τοὺς ὑπὲρ ἄλλων κακούργους ἐάν με καὶ εὖ ποιῶσι τιμωρούμενος, τοὺς εἰς ἐμὲ ἐπιβουλεύοντας ἀζημίους ἐάσαιμι. καὶ τὴν δύσκλειαν ὑπὲρ τῶν μὴ προσηκόντων, ἐπὶ τὸ φοβερὸς δοκεῖν

εἶναι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ἀναδεχόμενος, ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων ὀκνήσαιμι. πεπείσμεθα δὴ περὶ τῆς ἀξιώσεως σου· ὥστ᾽ οὐδὲν πλείοσιν ἐνοχλεῖν. παῦσαι δὲ καὶ σεαυτῷ καὶ ἐμοὶ πράγματα παρέχων.

Παυρόλᾳ.

ἀ Φικόμενος εἰς Ἱμέραν, ἀναγκαίας ἕνεκα πραγματείας, ἤκουσα τῶν Στησιχόρου θυγατέρων ποιήματα λυριζουσῶν. ἃ μὲν αὐτοῦ Στησιχόρου γεγραφότος. ἃ δὲ τῶν παρθένων ἴδια. ἦν δὲ τὰ μὲν Στησιχόρου, τὰ τῶν θυγατέρων ἥττονα. τὰ δ᾽ ἄλλων ἔστιν ἃ κατὰ σύγκρισιν ἐξετασθείη, καὶ πολὺ βελτίονα. ὥστε με τρισόλβιον ἡγήσασθαι τὸν διδάξαντα. τρισολβίας δὲ καὶ τὰς παρὰ φύσιν ἐπὶ τοσοῦτον βάθος παιδείας ἀχθείσας. εἶεν δὴ Παυρόλα. σφόδρα γὰρ καὶ διὰ ταῦτα ἐπιζητῶ μαθεῖν, τίνα δήποτε γνώμην ἔχων, τὸ μὲν σῶμα γυμνάζεις ὅπλοις τε καὶ κυνηγεσίαις καὶ ταῖς ἄλλαις κακοπαθείαις, τὴν δὲ ψυχὴν ἀγύμναστον ἐᾷς λόγου τε καὶ παιδείας ἑλληνικῆς, ἣν ἐχρῆν πρώτην ἐπὶ τὰ τοιαῦτα συνησκῆσθαι καὶ μόνην. σώματος μὲν γὰρ ἐπιμελητέον, ὑγείας χάριν, ἢ ἰσχύος. εἰ μή τις τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἕνεκα ἀθλοίη. ψυχῆς δὲ πάντας τρόπους προνοεῖσθαι χρὴ, τὸν μέλλοντα μετὰ ἀρίστης τιμῆς ἐν δημοκρατουμένῃ ζήσεσθαι πόλει. εἴτε μὴ σὺ τοῦθ᾽ ὃ κατηγοροῦσί τινες, ὥρμηκας ἐπὶ τὸ ζηλοῦν καὶ μιμεῖσθαι τὸν ἐν τυραννίδι βίον. ὡς προσῆκον τάσσοι καὶ νόμους. καὶ διὰ τοῦτο σωματικὴν ἐπασκεῖς ῥώμην. οἰόμενος ἁρμόζουσαν εἶναί σοι τὴν ἰσχὺν, εἰς τοιαύτης δυναστείας κατάκτησιν. ὅπερ ἐὰν σὺ φρονῶν τυγχάνῃς, παρὰ τοῦ μεταμελομένου περὶ μοναρχίας, οὐχ ἑκουσίως ἀλλ᾽ ἐξ ἀνάγκης τοῦτον ἐπανελομένου τὸν βί-

ον, γνώμην λάβε. ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειραμένος, τυραννηθῆναι μᾶλλον ἂν εὔξαιτο, ἢ τυραννῆσαι. ὁ μὲν γὰρ, ἕνα φοβεῖται τῶν ἄλλων χαλεπῶν ἀπηλλαγμένος, τὸν τύραννον. ὁ τύραννος δὲ, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἐπιβουλεύοντας, καὶ δι' οὓς σώζεται. ἀνάγκη γὰρ αὐτῷ μετὰ τῶν πολλῶν φόβων καὶ τῶν λοιπῶν πάντων, πρώτους εὐλαβεῖσθαι τοὺς φυλάττοντας. ὥστε ἐμφρονέστερον δεξάμενος τὴν τοῦ συμβουλεύοντος πατρὸς εὔνοιαν, ἴσος ἀξίου πᾶσιν εἶναι. τὸ γὰρ ἐκ φόβων διηνεκῶν καὶ κινδύνων ἀδιαπαύστων αὐτεξούσιον, ἐχθροῖς καὶ παισὶν ἐχθρῶν πάρες. εἰ δὲ ἀπειρίᾳ καὶ νεότητι τὸν ἐν τυραννίδι βίον οἴει τι τερπνὸν καὶ προσφιλὲς ἔχειν, ἀλλ' οὖν τοὺς αὐτόπτας τῶν συμφορᾶς τε καὶ κακοδαιμονίας, πάντως μὲν ἀμφοτέρας. τοῦτο παρέχες διάγνοιαν. εὔχου δέ σοι τὸν θεὸν, μηδέποτε τυραννικῆς πείρας πειρασθῆσαι τύχης.

Τῷ αὐτῷ.

ο Υχ ὑπὸ σοῦ πολλὰ νομίζω χρήματα αἰτεῖσθαι μὰ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' ἐμαυτὸν ἐνδεέστερον εὑρίσκω ἤδη χρηστότητι παιδὸς ὑπηρετεῖν. εἴη μέν τοι σε εἰς ὅσα φὴς ἀναλίσκειν. καὶ οὕτω διδοὺς τῶν λειπομένων φίλων ἀπορήσεις θᾶττον, ἢ παρὰ τοῦ πατρὸς αἰτούμενος. ὅσῳ γὰρ ἂν προηγεῖται τὸ λαμπρῶς χαρίζεσθαι, ἕπεται τὸ μεγαλοφροσύνης ἀξίως ἡττᾶσθαι. ὅταν δὲ ἅπαξ τὸ δρᾶν πρόθυμον περιῇ τισὶ, τὸ κατορθοῦν ἕτοιμον ἀτυχεῖ παρέχονται. μὴ δὴ κατασοφιζόμενός με τοιούτοις παῤῥησιάζου λόγοις. ὡς δεῖ ἀσμένως ὀλίγα διδόντα ἡγῶ, δι' ὃν τὰ πάντα περιεποιησάμην. τοσοῦτον δ' ἀπέχω τοῦ μέμφεσθαί σε γε πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐκ πενίας, ὡς θεῦ τῆς φύσεως ἡδόμενος, ἄξια παραινοῦσι διανοεῖσθαι γε.

τοσαύτης φιλανθρωπίας. ἵνα μὴ μόνον πρὸς τὸ παρὸν ἧς μεγαλόφρων.
συμπαραμενούσης δέσποινα τῆς αὐτῆς τύχης, ἐσαεὶ φυλάττῃς τὸ βού-
λημα. καὶ ὃ δίδομεν οὖν ἀσμένως ὦ γύναι Παύρολα, καὶ λαμβά-
νομεν χαίρειν παρὰ σοῦ. τὸν τρόπον τῆς δαπάνης, οὕτως εὔελπιν καὶ χρη-
στὸν ὄντα.

Ἐρυθίᾳ.

ἐ Ι μὲν εὐλαβουμένη τὸν ἐν τυραννίδι βίον, οὐ τολμᾶς εἰς Ἀ-
κράγαντα πέμψαι Παύρολαν, συγγνώμην ἔχω σοι. καὶ ὡς
γυναικὶ καὶ ὡς μητρὶ, δεδοικυίᾳ περὶ ἀγαπητοῦ παιδός. εἰ δ᾽ ὡς μό-
νη καὶ μὴ μετ᾽ ἐμοῦ γεγεννηκυῖα, μόνη δικαιοῖς ἔχειν αὐτὸν, ἀγνωμό-
νως κρίνεις τὰ περὶ γονέων. κατὰ μὲν γὰρ τὸν ἀποτομώτατον λό-
γον, πατρὸς ἂν εἴη παῖς μᾶλλον, ἢ μητρός. κατὰ δὲ τὸν εὐγνωμονέστε-
ρον, ἑκατέρων ἴσος. εἰ δὲ τὸ μεταδοῦναί ποτε καὶ τῷ γεγεννηκότι τὸν
υἱὸν, σαυτῆς ἐλάττωσιν ἡγῇ, τί δοκεῖς τὸν μὴ ἐκ μέρους ἀξιούμενον.
κοινωνικώτερον δὴ ποιοῦσα, πέμψον αὐτὸν ὡς ἐμέ, οὐ διὰ μακρᾶς
ἥξοντα πρὸς σέ, ἀλλὰ θᾶττον καὶ μεθ᾽ ὅσων δεῖ Φαλάριδος καὶ Ἐρυ-
θίας παῖδα. ἵνα εἰ καὶ μὴ μετ᾽ ἐμοῦ, μετ᾽ ἀλλήλων γοῦν ἐν ἀφθονίᾳ
πλούτου βιοτεύητε. εἰς τίνας γὰρ αὐτὸς ἀναγκαιοτέρους δεῖξαι το
περιουσιάζειν, γυναικὸς ἢ παιδὸς ἔτι ἐπιμεληθείς. ἐγὼ δὲ περὶ ὑμᾶς
ἐσπουδακὼς ὡς εἰκὸς ἄνδρα καὶ πατέρα, βούλομαι τὴν περὶ ἐμοὶ
χρημάτων, μοῖραν οὐκ ὀλίγην ἐν ὑμῖν τοῖς φιλτάτοις ἐναποθέσ-
θαι. καὶ τοῦτο σὺν τάχει πρᾶξαι, καὶ διὰ τἆλλα μὲν, οὐχ ἥκιστα
δὲ καὶ διὰ τὸ ἤδη γῆρας. καὶ διὰ τὴν πρόσφατον συμβεβηκυῖαν
μοι χαλεπὴν νόσον. ὑπομιμνήσκει γάρ με τελευταίαν ἡγεῖσθαι τοι-

ζῆν ἀνθρώπου προθεσμίαν, τὴν ἐνεστῶσαν ἡμέραν. τῆς δὲ περασίας τῆς Κρήτηθεν εἰς Ἀκράγαντα, καὶ τῆς ἐνθένδε πάλιν ἀφόβως, τὸ πιστὸν αὐτῷ πρὸς ἀσφάλειαν, ἤτοι πατρὸς εὔνοια παρέξεται μᾶλλον, ἢ ὁ τῆς μητρὸς φόβος.

Πολυκλείτῳ.

Οὐκ οἶδα τίσιν μᾶλλον θαυμάσαιμί σε ὦ Πολύκλειτε, τὴν ἰσχὺν τῆς ἰατρικῆς, ἢ τὴν τῶν τρόπων πίστιν. ἡ μὲν γὰρ ἰσχὺς τυραννοκτόνον ἐνίκησε πάθος. οἱ τρόποι, τιμὰς τυραννοκτόνους. δι' ἀμφοτέρων δὲ τούτων, ἡ σὴ δικαιοσύνη δραμοῦσα, τὸν δυσὶ κινδύνοις αἰωρούμενον, ἀφύκτου τε νόσου προσβολῇ, καὶ τιμαῖς πολεμίων, διέσωσας. μόνῳ γάρ σοι παρῆν, κτείναντός με τοῦ πάθους, μηδὲν ἀπὸ τῆς τέχνης ἀντιπράξαντι, τετυραννοκτονηκέναι δοκεῖν. καὶ μὴ κτείναντος, πᾶν ἑτοίμως δοθὲν, ὡς ὑπὲρ σωτηρίας μου λαμβάνοντος, διαφθεῖραι. σὺ δὲ καὶ τὸ δόξαι διαφθεῖραι, πρὸς τῷ τυχεῖν τῶν ὁμοίων τιμῶν. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐβουλήθης κέρδος ἄδικον, ἀντὶ δόξης δικαίας ἑλέσθαι. ἴσως γὰρ οὐδὲ εἶχεν ὁ παραδοὺς σοι καιρὸς ἐμὲ διὰ τὴν νόσον, τυραννοκτονίας εὐσεβοῦς τύχην. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ σοὶ γενόμενος, ὅτι βουλοίμην χρῆσθαι, τὰς ἀξίας χάριτας οὐκ ἔχων, τοσαύτης ἀρετῆς ἀποδοῦναι, τοῦθ' ἓν οἶδα. ὅτι τοὺς κτίσαντας θεοὺς τὴν τέχνην, ἄξια φρονοῦν ἐπαιδεύθης. ὁμοῦ σὺν τοῖς τῆς ἰατρικῆς καὶ τοῖς τῆς πίστεως ἐπαίνοις, ἀπέσταλκά σοι τὰ ἐμαυτοῦ ψυχῆς χαριστήρια. φιάλας ἀπέφθου χρυσοῦ τέσσαρας. καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς τῆς καθ' ἡμᾶς τέχνης δύο. καὶ ποτηρίων Θηρικλείων ζεύγη δέκα. καὶ παῖδας ἀφθόρους εἴκοσι. καὶ ἀργυρίου

καὶ μυριάδας ἀττικὰς πέντε. γέγραφα δὲ καὶ τοῖς ἄκροις τῶν ὑπὲρ τῆς διοικήσεως, διδόναι σοι σύνταξιν, ὅσην λαμβάνουσιν, οἵ τε ναύαρχοι καὶ οἱ σωματοφύλακες, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ταξίαρχοι. μικρὰν ἀμοιβὴν, ἀντὶ μεγάλης εὐεργεσίας. προσκείσθω δὲ παρὰ καταδεεστέρῳ τῆς εὐχαριστίας, τὸ προσομολογεῖν, ἴσην ἀμοιβὴν οὐκ ἔχειν ἀποδοῦναι, τὸν εὐεργετηθέντα.

Τῷ αὐτῷ.

α Πέλυσαι διὰ σὲ Κάλλαισχρον. οὕτως ὑπερβαλοῦσαν τά μοι περιφανῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογῆσαι τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνωμότας μηνῦσαι. προσθεῖναι δὲ τῇ μηνύσει, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ, καὶ πότε, καὶ πῶς ἔμελλον ἐπιχειρεῖν. ἀλλ' ἦν ἀμνήμονος ὡς ἔοικεν ἀνδρὸς, μὴ χαρίσασθαι σωτηρίαν ἀνθρώπῳ, παρὰ ταύτην δεδωρημένῳ. ἅμα δ' ἐλογιζόμην, ὅτι καὶ ἐμοῦ μὲν ἦν, τὸ δοῦναι τοιαύτην χάριν ἰατρῷ σεσωκότι. πρὸ πολλοῦ δὲ, σοὶ τὸ λαβεῖν πρεπωδέστερον, τῷ τῆς ἰατρικῆς προστατοῦντι, καὶ πάντας σώζοντι τοὺς δεηθέντας. ἰδέτω μέντοι τὸ παράλογον Κάλλαισχρος. ὅτι ζωῆς παρὰ σοῦ χάριν εἴληφεν, ἑτέρου ζωὴν οὐ δικαίως ἀφελόμενος. ἀφῄρηται γὰρ οὐ μελήσας. ἄλλως δὲ ἠτύχηκεν.

Περιαθένει.

τ Ἢν εὐβούλου καὶ τὴν Ἀριφάντου γυναῖκα, τῶν ἐπιβουλευσάντων μοι περιάθενες, ἃς ἑλὼν αἰχμαλώτους ἔπεμψας, ὡς ἀπολουμένας πρός με, σφόδρα σπουδάσας τὸ πρῶτον ἀνελεῖν, σέσωκα. καὶ πάντως που θαυμάζεις ὅτι ὑφήρηκα τῆς ὀργῆς. εἰ δὲ ἐπύθοιο τὴν αἰτίαν, ὅτι δι' εὐγενείας ὑπερβαλλούσης ἀπόδειξιν, μᾶλλον ἂν ἐπιθαυμάσειας. ἐρωτώμεναι γὰρ ὑπ' ἐμοῦ τὴν ἐπιβουλὴν

ἃς συνείδεσαν

εἰ συνῄδεσαν τοῖς ἀνδράσιν, οὐ μόνον ἔφασαν, ἀλλὰ καὶ συνορμηθῆναι τυραννοκτονεῖν. ἀντὶ ποίας δὲ ἀδικίας εἰπόντος μου μείζονος ἢ ἐλάττονος εἰς ὑμᾶς ἐξ ἐμοῦ γεγενημένης, ἰδίας μὲν οὐδεμιᾶς, ὑπὲρ δὲ κοινῆς ἀπεκρίναντο· κοινὴν γὰρ ἀδικίαν ὑπολαμβάνειν τὸ καταδουλοῦσθαι πόλεις ἐλευθέρας. τί παθοῦσαι τοιγάρτοι πάλιν ἐπανορθουμένου μου δίκην ἀποτίσαι πάνυ μοι τοῦ μίσους τὴν καταξίαν, ἀπέθανον ὅσαι προσέθηκαν. ζῶν δ' οὐ τεθνάναι κείνας, τοὺς μετὰ τοιαύτης ἀρετῆς ἀποθνήσκοντας, φρονήματος τοσούτου περιθέντες, ἐγὼ δικαίως ἐφεισάμην. οὔτε πάνθ' ὅσα μετὰ τούτων ἔλαβες ὅτε ἡλίσκοντο, μεταπεμψάμενος αὐτῶν τοὺς ἀναγκαίους ἀπέδωκα, ἵνα περὶ μηδενὸς ὡς ἠδικημέναι μέμψωνται.

Εὐάνδρῳ.

κ Αἰ σὲ καὶ πάντας Ἱμεραίους, μᾶλλον δὲ τοὺς πλείστους Σικελιωτῶν οἴομαι γινώσκειν τοῦτο, ὅτι ἐπὶ ἐν Ἱμέρᾳ συντεθείσης κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς, δικαιότερος ὢν τῶν ἐγχειρούντων περιεγενόμην· οὐ γὰρ δήπου φαῦλος ἂν κεῖται τῶν ἐν τῷ σφετέρῳ τεμνομένων τολμωμένων ὀξὺς ἐγένετο. ὡς τέτους δὲ καινόν τι πράξαντας, ἐν ἱερῷ ὡς ἀδικοῦντας ὑποχειρίους παραδοῦναι τῶν προσηκόντως ἂν ὑπ' αὐτῶν ἀπολουμένων. ταῦτα μὲν οὖν οὐδεὶς ἂν τῶν ἄλλων ὑπολάβοι. Στησίχορον δὲ πυνθανόμενος ἀνιᾶσθαι, διότι τῆς ἐπιβουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς τὰς ἐκείνου ποιήσεις οἱ περὶ Ἄβουλον ἀνέφερον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ὡς ἐμοῦ ταῦτα πεπεισμένου δυσχεραίνειν. εἰ γὰρ τοῖς τούτου ποιήμασι προσεῖχον ὡς φασὶν αὐτοί, οὐ συνηθείας ἂν ἀπεγνωσμένης, ἀλλὰ χρηστότητος ὑπερβαλλούσης ἔπαθλον ἤραντο.

Ὀρσιλόχῳ.

ε Ι τὸ μὴ βουληθῆναι πυθαγόραν τὸν φιλόσοφον ἀφι-
κέσθαι πρός με, πολλάκις ὑπ᾽ ἐμοῦ καλούμενον, διαβο-
λὴν ἐπιφέρει μοι καθὼσ ἐγκωμιάζων αὐτὸς ἔλεγεσ, ἐπὶ τῷ φυ-
γεῖν αὐτὸν τὴν μετ᾽ ἐμοῦ συμβίωσιν, τὸ παραγεγενέναι καὶ πέμ-
πτον ἤδη μῆνα συνεῖναι μεθ᾽ ἡδονῆς, πάντως ἔπαινός ἐστιν ἐμός.
δῆλον γὰρ ὡσ οὐκ ἂν ἔμεινεν οὐδὲ βραχὺ μόριον ἡμέρας, εἰ μὴ τοῖσ
ἑαυτοῦ τρόποις εὑρήκει με παραπλήσιον.

Λεοντίδῃ.

α μέτροισ κέχρησαι λόγοις πρὸσ καμαριναίους. ἐγείρων
αὐτοὺς εἰς τὸν κατ᾽ ἐμοῦ πόλεμον. οὐ μέντοι καὶ τόδε ἀφ᾽ ἡ-
μῶν ἴσθι, μὴ καλῶς πεπεικὼς αὐτοὺσ, ὅτι οὐ λόγοις ἀπράκτοις ἀ-
μυνούμεθα οὓσ εἰς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς. ἀλλ᾽ ἔργοισ, ὧν οἱ πει-
ραθέντες αὖθις οὐκ ἐπεβούλευσαν. τοῦτ᾽ εἰδότες καμαριναῖοι,
πεῖραν οὐ βούλονται λαβεῖν, ὀργιζομένου Φαλάριδος. χαριζόμενοι
γὰρ, ἥδιον αὐτοῖς ἔδοξα.

Δημοστράτῳ.

μ Η θαύμαζε τὸν ἀλκίνου τε δορυμένους θάνατον, ὡς μετὰ
ἀπειθείας καὶ τυραννικῆσ ὠμότητος πεπραγμένον. πολλῷ
γὰρ ἐπιθαυμασιώτερον δὶς καὶ τρὶς ἀδείασ ἀξιωθέντας, ὑπὸ τυ-
ράννου, τότε κολασθῆναι.

Ἡγησίππῳ.

σ Υμῖν ἴσως τοῖς ἄλλοις συγγενεῖς, ὅσοις μάλιστα ἀχθομένοις ἐστὶ τὸ
φυγεῖν κληθέντα, μου ἔγνωτε κακῶς βεβουλευμένον ἐπὶ

τούτοισ

τούτοις, ἐφ' οἷς ἀπεστέρηται τῆς πατρίδος, ὅτου δεινὸς ἑτέρου καιρός, ἢ μεταμελείας. ἐγὼ δέ, ὅτι μάλιστα πολὺς ἐν ταῖς τοῦ πολιτεύεσθαι κενοδοξίαις ἦν, τό τε μάλιστα ᾤκτειρον αὐτόν, ᾧ ἐπέσταλλόν γε περὶ τούτων μαρτυρόμενος οἱ τελευτήσοι. ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τοῦ τιμᾶσθαι γενειῶν, ἐκπαθὴς ἦν, λῆρον ἡμᾶς ὑποπτεύων γράφειν, οὐκ ὄντας ἐμπείρους δημοκρατουμένης πόλεως, μᾶλλον δὲ οὐδὲ βουλομένους εἰδέναι, τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ ἄριστα πράξαντα διὰ τὴν τυραννίδα. ἕως οὐ λαμπρότερον φυσήσας ἢ συνέφθη τοῖς ἰδίοις φυσήμασιν, ἀνετράπη. καὶ μετὰ ζημίας ἔσω μεγάλης, οὐ φάλαειν ἀμαθῆ πόλεως εὐνομουμένης διὰ τὴν ἀρχήν, ἀλλ' αὐτὸν ἀγνῶτα δήμου διὰ τὴν πρόσκαιρον εὐπραγίαν. ἐπαγωγὸν γὰρ ὄχλοις εἰς ἀτυχίας. καὶ τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰ τέλη διαφωνούσας ἔχων. ἐγὼ γοῦν ὁ πᾶς ὁ μὴ παραφρονῶν, συνείπεσθαι μᾶλλον ὑπὸ πλήθους ἀκρίτου βουλοίμην ἄν, ἢ τιμᾶσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἔχθος αὐτοῦ, τάχιον τοῦ διαφθῆναι, σβέννυται. τὸ δ' οὐδὲν οἷς ἀκμάζει καιροῖς ἐπιζήμιόν ἐστιν. ἡ δὲ τῆς εὐνοίας δόκησις φυγὰς ἢ θανάτους ἢ δημεύσεις, ἢ τούτων τεμεβιώτερον οὐδέν, φέρει. νὴ δία τὸν μέγιστον ἡγήσιππε ὡς ἴσμεν, οὕτως ἂν εἴποιμι πρὸς σέ. δῆμος ἅπας ἄτακτος αὐτός, ἄπρακτος, ἑτοιμότατος ἐφ' ὅτι τύχοι μετενεχθῆναι. ἄπιστος. ἀβέβαιος. ὀξύς. προδοτικός. ἐψευσμένος, φωνὴ μόνον. ἀνωφελής. ὁ πρὸς ὀργήν, τὸ πρὸς ἔπαινον εὐχερής. τοῦτ' ἐστὶ τό, μετ' ἐνδόξου προπηλακισμοῦ φθείρεσθαι. τό, δήμῳ πολιτευόμενον ζητεῖν ἀρέσκειν. μεμήνασι γοῦν ὅμως τινὲς εἰς τοῦτο, ἀνοήτῳ καὶ δυσκαθέκτῳ ὁρμῇ, μᾶλλον γε λύπῃ χρώμενοι. ὁ πολλοὶ παίδων ὄντες ἐρασταί, τοσοῦτ' ἐς πόθους οὐκ ἔχουν εἰς τέκνα. καὶ χαίροντες γάμοις, οὐχ οὕτως εἶδον ἃς μνῶνται γυναῖ

κες τὸ φιλόπλουτοι φύντες, οὐπερ ἀπλήστως ἔστερξαν χρήματα. οἱ φιλόπλοι καὶ μαχηταὶ καὶ φιλιπποτρόφοι νίκης ἕνεκα τῶν ἐν Ὀλυμπίασιν ἀγώνων, οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἥσθησαν ἑκάστοις τούτων, ὡς ἀθλίαν δόξαν τὸ τιμὴν ἀνόητον ἢ κρότον ἐπὶ ζημίᾳ τῇ ἑαυτῶν ἀγρύοντες. τοῖς δὲ τῶν τοιούτων ἐρασταῖς, οἱ μὲν οἰκεῖοι συναχθεσθεῖεν ἂν ὡς ἂν μάλιστα. οἱ δὲ ἐχθροί, τὰ μέγιστα πάντων ἐφησθεῖεν. ὑμεῖς δὲ παραμυθεῖσθε μὲν ἡλειφθέντα, συγγενεῖς ὄντες εἰ ἄρα δυσθύμως ἔχοι ὡς ἀνθρώπῳ ὄντι πεπονθότα. ἀποτρέπετε δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς φιλοτιμεῖσθαι ὡς ἀνήκεστα ἡμαρτηκότα.

Στησιχόρῳ.

ν Ικοκλῆς ὁ Συρακούσιος, οὐκ ἀγνοεῖς δ' ἴσως ὃν λέγω, διὰ γὰρ τὴν φανερὰν οἰκείαν, οὐκ ἔστι τῶν ἀγνοηθῆναι δυναμένων ὑπὸ Στησιχόρου, γυναικὸς ἀποθανούσης αὐτῷ, μέγα προσφάτως καὶ περιττὸν ὑπέθετο πένθος. εἰκότως. ἔτυχε γὰρ τὴν αὐτὴν ταύτην ἀδελφιδῆν ἔχων καὶ γυναῖκα. οὗτος ὁ Νικοκλῆς, ᾔδει γὰρ ὡς ἔοικεν ὅσοις πρὸς ἀλλήλους κεχρήμεθα πόθοις, πέμψας πρός με Κλεόνικον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἠξίου ὅπως συνδεηθείην ἔπαινον σε ποιήσει διαθέσθαι περὶ τῆς αὐτοῦ. καὶ γὰρ ὡς πυνθάνομαι Συρακουσίων, πᾶσάν τε τὴν ἄλλην ἀρετὴν, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀνωτάτω σωφροσύνην αὐτῇ προσμαρτυρούντων, οὐκ ἔστιν ἀνάξιος ὑπὸ τοῦ σοῦ στόματος ὑμνηθῆναι. πεφύλαξαι μὲν οὖν γράφειν, εἰς τοὺς κατὰ σεαυτὸν ἀνθρώπους, ἵνα μὴ δόξῃ σου τις ὠνίαν εἶναι τὴν ποίησιν. ἔστι δὴ πιστὴ φιλότης, οὐδὲ αὕτη καθ' ἡμᾶς, εἰς τὸ χρεὼν ἀπηλλαγμένη. μὴ δὴ τὸ συνηθές σου τῆς γνώμης προβαλλόμενος, ἀποστραφῇς μου τὴν δέησιν. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἀτυχῆσαι παρὰ Στησιχόρου Φάλαριν αἰτησάμενον. οὐ χάριτας ὀφείλω ὑπέρ τινος, ἀλλ' ὅτι τὴν πεπιστευμένην δόξαν, ἀξιοῦμεν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθῆναι. δὸς δή-

μοι

δήμοι προφανῶς χάριν τῆς σαυτοῦ φύσεως ἀφθόνου, αἰτουμένῳ μὲν ἃ δώσεις, εἰς ἐμαυτόν· ληψομένῳ δὲ εἰς φίλον. λοιπὸν ἐγκεκένωκας οὖν τὴν χάριν, κλεαρίστην καὶ συρακουσίαν τὸ γένος, ἐχεκρατίδου πατρὸς· ἀδελφιδῆν, οὗ γεγράφαμεν καὶ γυναῖκα. ἑκκαίδεκα συνεζηκυῖαν ἔτη. τριακοστὸν δὲ ζήσασαν. δυεῖν παίδοιν μητέρα· τεθνηκυῖαν δὲ ἐκ διαφθορᾶς. τὰ μὲν κεφάλαια τῶν ὑποθηκῶν ταῦτα. ἐμπνευσθείης δὲ εἰς τὰ κατὰ μέρος τῆς γραφῆς, ὑφ' ὧν κατέχῃ θεῶν. καί σου τὴν ἱερὰν, καὶ ὑμνοτελῆ κεφαλὴν, ἡ μουσῶν συγγενέστατος μνήσειεν, ἄλλαις τε ὑμνῳδίαις, καὶ τῇ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰς κλεαρίστην ἐπεσταλμένῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Τῶν μὲν ὑπὲρ κλεαρίστης μελῶν, πολλή σοι καὶ μεγάλη χάρις ἀπόκειται. καὶ γὰρ ἐπιδέδωκας σαυτὸν, εἰς ἃ παρεκάλουν. καὶ ταῖς κατὰ μέρος οἰκονομίαις, ὑπὲρ φύσεως συνηνέχθης. καὶ τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς θαυμαστῶς ηὐδοκίμησεν, οὐ παρ' ἐμοὶ μόνῳ, ἐγὼ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως ἄγαμαι τοῖς στησιχόρου, ἀλλὰ καὶ τοῖς συνακούσασιν ἀκραγαντίνοις, πολλοῖς γενομένοις. ἔσονται δὲ οὐχ οἱ τὸ παρὸν ἀκηκοότες, οὐδὲ ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ' ὅσους ὁ μεθ' ἡμᾶς οἴσει βίος. ἡ μὲν οὖν ὑπὲρ ταύτης σου τῆς ποιήσεως χάρις ὡς ἔφην, ὀφείλεται ὑπ' ἐμοῦ. κεχάρισαι δὲ διὰ τῆς ἐμῆς ἀξιώσεως, τοῖς τε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἐσομένοις ἀνθρώποις, καὶ ταύτην τὴν μελῳδίαν. περὶ δὲ ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν, τοιοῦτον γάρ τι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐδήλους, πρὸς ἑταιρείου διὸς, καὶ κοινῆς ἑστίας, μηδὲ σὺ ἐν ποιήσει, μήθ' ὡς κάκιστος ἐγενόμην μήθ' ὡς ἀγαθὸς ἐπιμνησθῇς. ἐκμελὲς γάρ ἐστί μου τοὔνομα διὰ τὰς τύχας. γεγράφθω δὲ φάλαρις ἐν αὐτῷ στησιχόρῳ, εἴτε βελτίων τῆς κατεχούσης ἐν ἀνθρώποις δόξης, εἴτε τοὐναντίον ὑπείληπται.

τ Ἡν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν ἀσμένως ἀποδέχομαι, τοσαύτῃ σπουδῇ βουλομένων ὀνομάσαι Φάλαριν· παραιτοῦμαι δὲ αἱ τύχαι, κἂν ἡμεῖς συνηγορῶμεν· εὑρήσετε γὰρ ἀνεπίληπτον, καὶ ἀκατηγόρητον ἐκ τοῦ γένους ὄνομα αὐτῷ γεγενημένον. ἐγὼ δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα διὰ πικρᾶς εἱμαρμένης ἀνάγκην, ἀκουσίως πραχθέντα μοι κατέγνωσμαι. καὶ τοὐμὸν ὄνομα δι' οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἐκμελὲς, ἢ ὅτι νόμοις οὐ πείθομαι. νόμος δὲ εἰμὶ τοῖς ὑπηκόοις. ἣν δέ μοι χάριτος ἀμοιβὴν προσφέρεσθε, Φάλαριν ὀνομάζουσαι, ταύτην εὐεργεσίαν ποιήσασθε μὴ τοῦτο τιθέναι τὸ ὄνομα. Ἐνναίοις.

ο Υ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ προέσει τῶν χρημάτων ἄνδρες Ἐνναῖοι, τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑμῖν ἐπέσταλκα. ἀλλ' ἵνα βεβαίαν ἔχητε τὴν χάριν, ἐπεξελθόντες τῇ δίκῃ Πειάνδρου. τὸ γὰρ μὴ ἀληθῶς ἔχειν τὴν πόλιν, ἀλλὰ προφάσει ψευδεῖ καταχρωμένην ἀποστερεῖν τοὺς δεδανεικότας, ἀπόδειξις ἔσται μοι, τὸ τούτου περὶ κλοπῆς ὑμᾶς καταψεύσασθαι· οὐ γὰρ ἔχει λόγον ὑπᾶ, τοὺς αὐτοὺς, ποτὲ μὲν, ὡς πενομένους παρεῖναι, καὶ δεῖσθαι χρημάτων. ποτὲ δὲ, ὡς πλουτοῦντας, πολλὰ τῶν κοινῶν εἰς τοὺς ἁρπάζοντας προέσθαι. ἀλλ' ἢ καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς πλουσίους ὑμᾶς εἶναι δέον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κλέπτοντας, πένητας. ἐὰν δὲ τὰ μὲν περὶ πόλεως χαρίζησθε τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς πλουσιάζοντες, τὰ δὲ τῶν δεδανεικότων ἀποστερῆτε διὰ τοὺς δημαγωγοὺς ὡς ἀπορούμενοι, πρῶτον μὲν, ὃ καὶ μεῖζόν ἐστιν, ἀδικήσετε, μηδενὸς ὑμῖν ἀδικεῖν ἐπιτρέψοντος· ἔπειτα, πολλῷ δικαιότερόν ἐστιν, ἀποτίσειν ὃ δεδάνεισθε ὑμεῖς, ἔχειν οὐ δυνάμενοι διὰ τοὺς ἀφαιρουμένους καὶ κομίσασθαι τὸν δεδανεικότα, ἢ Φαλάριδος ἐπ' ὀνόματι δωρεᾶς χρεω-

κοπηθέντος

κοπηθέντος, Πείανδρον ἡδέως κεκερδηκέναι ταῦτα παρεσχηκότος· ὥστε ὑμῖν αἵρεσιν, ἢ σὺν τῷ σῶσαι τὰ σφέτερα, κυρίαν ἔχειν καὶ τὴν ἀπ' ἐμοῦ χάριν, ἢ μετὰ τῆς τῶν ἰδίων χρημάτων ἀπωλείας, πραχθῆναι καὶ τὰ παρειμένα.

Τιμάνδρῳ.

τ Ης ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας κατ' ἐμοῦ, μὴ πεπεισμένων Καμαριναίων μέγαν ὑπὲρ μικρᾶς αἰτίας ἐπαίρασθαι πόλεμον, νῦν μὲν ἴσως παραμυθίαν ἔχεις, τὸ κατ' ἐμοῦ στρατείαν ἀγείρειν. ὅταν δὲ τὸ κοῦφον ἐπιλίπῃ σε τῆς πιθείσης ἐλπίδος, τότε κατὰ τὴν ἀξίαν, οὐχ ὧν δέδρακας, ἀλλ' ὧν πέπονθας ἀνιάσῃ. καίτοι τί σοι ὄφελος εἰς παραμυθίαν. εἰ μὲν γὰρ ἐμέλλησα μὲν πεῖσαι, ὥσπερ ἐκπέπληξαι σύ, τάχα ἄν τινος εἶχον λόγου διὰ τὸν ἐμὸν φόβον. νῦν δὲ εἰς τἄλλα μὲν, οὐδὲ ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησας. σὲ δὲ τὸ, μηκέτι ἐναρμόσαι σεαυτὸν, τῷ παρ' ὑμῖν ἀπολέσθαι βασανιστηρίῳ. οὐδεμιᾶς γάρ σοι δεῖ τελευτῆς, τῷ τοιαύταις κολαζομένῳ συμφοραῖς, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ φύσιν ζωῆς, εἰ οἷόν τε, μακροτέρου βίου.

Μελιταίοις.

ς Υμ πέπεισμαι πρεσβευσαμένοις ὑμῖν δανεῖσαι χρήματα καίπερ πρὸς τὸ παρὸν, οὐκ εὐπόρως ἔχων. διὰ τὸ συνεχῶς εἰς πολέμους ἀνηλωκέναι. ἀλλὰ προφάσεως οὔ φασι δεῖ πρὸς φίλους. πείθοιτε δὲ οὐδὲν ὅμοιον τοῖς πολλοῖς, οἳ δανειζόμενοι μὲν τοῖς εὐφημοτάτοις ὀνόμασιν ἀποχρῶνται. ἀπαιτούμενοι δὲ, τοῖς χαλεπωτάτοις. ἔργον οὔτε δίκαιον, οὔτε εὐχάριστον ποιοῦντες. δεῖ γὰρ λαβόντας, μεμνῆσθαι τῶν δεδωκότων, καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως ὁμοίους ἡγεῖσθαι τοὺς δεδανεικότας. καὶ εἴτε χρηστὸς εἴη, ὡς χρηστῷ διαλύεσθαι. εἴτε καὶ φαῦλος, ὡς φαύλῳ. καὶ γὰρ ἐπιεικεῖ

καὶ μὴ τοιούτῳ, δίκαιον ἀποδοῦναι τὸ πεπιστευμένον. ἐγὼ μὲν οὖν
ὦ μελιταῖοι, καὶ ὅταν δανείζω, καὶ ὅταν ἀπαιτῶ, εἷς εἰμι, καὶ ἐ-
μαυτῷ παραπλήσιος. οἱ δανειζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ
τὸν τρόπον, ὥσπερ φασὶ τοὺς χαμαιλέοντας τὰ χρώματα πρὸς
τοὺς τόπους, ἀλλάττουσι. καὶ λαμβάνοντες μὲν, ὡς εὐεργέτην
καὶ θεὸν ἐπαινοῦσιν, ἀπαιτούμενοι δὲ, ὡς τύραννον, καὶ οὐ καθα-
ρὸν ἀποκαλοῦσιν. οἶδα δὲ καὶ τοῦτο ὅτι πολλῷ κρεῖττόν ἐστιν ἰδιώτῃ δα-
νείσαντα χρεωκοπεῖσθαι, ἢ πόλει. ὑπὸ ἰδιώτου μὲν γάρ τις ἀποστερούμενος,
ἐχθρὸν ἕνα κέκτηται, καὶ τοῦτον ἀσθενῆ. ὑπὸ δὲ πόλεως, ζημιοῦται μὲν
οὐδὲν ἧττον. ἐχθροὺς δὲ τοὺς πολλοὺς ἔχει, καὶ οὐχ ἕνα. οὐ μὴν καταγνοίην
ὑμῶν τοιόνδε τι. ἀλλ᾽ ἀνυπόπτως δίδωμι τὰ χρήματα. τά, τε γὰρ ἄλ
λα μνήμονας ὑμᾶς ἐπίσταμαι, καὶ περὶ τὰ συμβόλαια δικαιοτά-
τους. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐδὲ τοῦτο ἀγνοοῦντας, ὅτι κατηγορία μᾶλλόν
ἐστι πολλῶν, ἀδικεῖν ἕνα, ἢ ἑνὸς ὑπὸ πολλῶν ἀδικεῖσθαι. οὐ γὰρ εἰκὸς ἕνα
πολλῶν, πολλοὺς δὲ ἑνὸς καταφρονεῖν, εὐλογώτερον. Μεσσηνίοις.

ὀ Υκ ἠγνόουν, ὅτι πέμψαντός μου τοῖς παρ᾽ ὑμῖν θεοῖς ἀνα-
θήματα, τρίποδάς τε δελφικοὺς, καὶ στεφάνους χρυσοῦς, καὶ
ἄλλα πολλὰ, καὶ πολυτελῆ χαριστήρια τῆς σωτηρίας, δυεῖν θάτε-
ρον ποιήσετε, ἢ τοῖς θεοῖς εὐσεβοῦντες ἀναθήσετε, ἢ τούτους ἀποστε-
ροῦντες, αὐτοὶ διανεμεῖσθε, ὅπερ δεδράκατε. προσποιησάμενοι γὰρ
ἐμοὶ λοιδορεῖσθαι, ὡς τῶν ἀναθημάτων διὰ τὸν κτησάμενον οὐ κα-
θαρῶν ὄντων, τοὺς θεοὺς ἱεροσυλήκατε. τί γὰρ διαφέρει τὰ κα-
θωσιωμένα περισπάσαντας ἀπενεγκεῖν, ἢ τὰ κατωνομασμένα
τοῖς θεοῖς. ἐκείνων γὰρ ἀμφότερα ἦν. καὶ οὐ τῶν πεπομφότων.
ἡ μὲν οὖν παρ᾽ ἐμοῦ χάρις εἰς τοὺς θεοὺς, καὶ ἡ παρ᾽ ὑμῶν ἀσέβεια,
παντελής ἐστι. καὶ γὰρ ἐμὲ τὸν δεδωκότα, καὶ τοὺς ἁρπάσαντας

ὑμᾶς

ὑμᾶς, ἴσασιν. ἀρκεῖ δέ μοι τὸ, τῶν θεῶν οὐ λαβόντων, ἐναγεῖς ὑμᾶς ὁρᾶν γεγονότας, τῇ τῶν ἱεροσυληθέντων ὀργῇ. σὺν γὰρ τοῖς ἄλλοις, δι' ὧν αὐτὰ κέρδος ἡγήσασθε, προσωμολογήκατε μηδὲν εἶναι μυσαρὸν τῶν ἀπεσταλμένων, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κειμήλια, δι' ἃ πᾶς ἔχει τύχας. ἂν μὲν ὑμεῖς αὐτὰ διανέμησθε, τὰς ἀμείνους. ἂν δὲ τοῖς θεοῖς κομισθῶσι, τὰς χείρους. πρὸς δὲ τούτοις, ἑαυτοὺς ἐλέγχετε περιφανῶς ἠσεβηκότας. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες, τοῦ ψηφίσασθαι πολέμια εἶναι τὰ χρήματα, τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρουσιν. ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος, ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, τοὺς μὲν θεοὺς ὡς κακοὺς αὐτοὺς προδότας ἂν γενέσθαι λέγετε, εἰ δῶρα παρὰ τυράννου λάβοιεν. τοὺς δὲ πολιτευομένους ἀγαθοὺς παρ' ὑμῖν, οἳ τρὶς καὶ οὐχ ἅπαξ με ἀτήνην, ὡς ἀκράγαντά μοι ὑπὸ χεῖρα πεποιήκεσαν, εἰ χρήματα αὐτοῖς αἰτοῦσι προείμην, οὐ κολάζετε. τὸ δ' αἴτιον, ὅτι κοινωνεῖτε τῆς αὐτῆς προαιρέσεως καὶ οὐ δύνασθε τοῖς αἰτίοις ἐλευθέρως ἐπεξελθεῖν. πάντες γὰρ ἔνοχοι δωροδοκίας εὑρεθήσεσθε. οὐ μὴν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τῶν ἀναθημάτων λέγειν, μήτε παρ' ἐμοὶ μεμενηκότων, μήτε τοῖς θεοῖς ἀνατεθειμένων, οὐδεμίαν ποιήσομαι φροντίδα. μετελεύσονται δὲ ὑμᾶς ἀξίως τῶν τετολμημένων, οἱ σεσυλημένοι, καὶ περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἠσεβήκατε. ἔρρωσθε. τὸ δὲ ἔρρωσθε διπλῆν παρέμφασιν ἔχον, ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γέγραπται. Τιμώνακτι.

ν Ἐνίκησα τῷ πολέμῳ λεοντίνους. ἵνα δὲ τῇ λύπῃ διαρκέσῃς, καὶ μὴ πάντων ἀθρόως ἀκούσας ἀποκαρτερήσῃς, οὐκ ἔγραψά σοι περὶ τῶν ὅλων, ὅτι καὶ ταυρομενίτας καὶ ζαγκλαίους συμμαχήσαντας αὐτοῖς, εἰς τέλος νενίκηκα. οὐδ' ὅτι λαβὼν ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἑαλωκότων, τάλαντα ἑκατὸν, ἀπέλυσα τοὺς

αἰχμαλώτοις. οὐ γὰρ ἐβουλόμην διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τῶν εὐτυχημένων μοι προσαγγελίαν ἀπολουμένου σου, τὸν οὐκ ὀρθῶς ὄντα, δοκεῖν ἄνθρωπον ἀνῃρηκέναι.

Ἱέρωνι.

π Ολλὰ λέγειν ἔχων, ἕνεκα τοῦ σοῦ, καὶ περὶ ἧς κατ' ἐμοῦ πεφλυαρήκας ἐν λεοντίνοις δημοκοπίας, οὐδὲν ἐρῶ περισσότερον, πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

Ἀρισταινέτῳ.

ὀ Υ λυπεῖ με τὸ γῆρας. οὐ γὰρ ἡ τῆς τυραννίδος ἰσχὺς γεγήρακεν, ἀλλὰ φάλαρις. λυπεῖς δέ με σὺ, λίαν ὑπερφοβούμενός μου. τὸ γὰρ εἱμαρμένον ἥξει, κἂν ἀρισταίνετος, μᾶλλον ἢ δεῖ φοβηθῇ. πολλῷ δὲ κρεῖττόν ἐστι, μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν, ἢ δεδοικότα. ἵνα σοι καὶ μετὰ παραδειγμάτων ποιητικῶν ἐπιστέλλω.

Ἱμεραίοις.

ἡ Μῖν μὲν ὦ ἱμεραῖοι, τὴν γνώμην τὴν ἑαυτῶν, καὶ σφόδρα δήλην ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν διαφέρειν ἡγεῖσθε, φάλαριν ἐχθρὸν, ἢ φίλον εἶναι. τὸ θεῖον δὲ καλῶς ἐποίησέ τε, καὶ πείθομαι. ὅτι ἔχω ἰσχυρὸν παρ' αὐτοῦ σύμβολον, τοῦ, ὅτι καὶ τἆλλα χωρήσει μοι κατὰ νοῦν. ἐγὼ δὲ κόνωνα μὲν, ὥσπερ καὶ πρότερον ὑμῖν ἐπέστειλα, ἀποσφάξαι εὐθέως ἐκέλευσα, εἰδὼς πονηρὸν ὄντα, καὶ οὐδὲ γονεῖς αὐτῷ, οὐδὲ συγγενεῖς τῇ πόλει ὄντας. δρωπίδαν δὲ ὑμῖν, ἀπέπεμψα, τιμήσας ὡς ἐνῆν. οὔτε γὰρ πονηρὸς ὑμῖν, οὔτε ἠδικηκὼς ἡμᾶς οὐδέν. περὶ δὲ στησιχόρου βουλευσόμεθα.

Νεολαΐδᾳ.

ὀ Υδὲν ἄχαρι βούλομαί σε παθεῖν ἀπ' ἐμοῦ. πλείω γὰρ εὖ εἰσκῶ σοι τὰ ἀγαθὰ πεπραγμένα, τῶν χειρόνων. διὸ καὶ τοῦτό σου τῶν βελτιόνων ἐν γινέσθω, τὸ μὴ προσαναγκάσαι με, τῷ χαλεπωτέρῳ τῆς ψυχῆς κατὰ σοῦ χρήσασθαι πάθει.

μνησι

τ Η͂ς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάλιστα συνήσθημεν, ἀκούσαντες, εἰ καὶ σφόδρα σοι βουλομένῳ υἱὸν ποιήσασθαι, θυγάτηρ ἐγένετο. καὶ νομίζομεν αὐτὴν τοσούτῳ πρεσβυτέραν ἔσεσθαί σοι, καθόσον ἀντὶ υἱοῦ γέγονεν. πέφυκε γὰρ θυγάτηρ μᾶλλον ἀρσένων παίδων, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι γονέας. τὰς δὲ δωρεὰς τὰς παρ' ἡμῶν, τό τε αὖ ἀσμένως δόξειας λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἃ πέμπομεν προθύμως ἀποδέχῃ, ἀλλὰ καὶ ὧν δεῖ σοι ἀγνοούντων ἡμῶν, ἐπιστέλλῃς. δεῖ δέ σοι καὶ πλειόνων ἤδη νυνί, καὶ πολυτελεστέρων διὰ τὴν θυγατέρα.

Ἀλκάνδρῳ.

μ Ή τε σύ, μήτε ἄλλος ἀνθρώπων μηδείς, ἐμὲ καταδείσειν λόγοις μὲν ἴσως οἰέσθω, κἂν μηδὲν εἴπω, ἀλλὰ μὴ δὲ ἔργοις ἐλπιζέτω. καὶ πολέμων γὰρ ἔμπειρος ὤν, καὶ οὔτε ἐπὶ τὰ δίκαια, οὔτε παρὰ δύναμιν θρασυνόμενος, καὶ τοὺς καιρούς, ῥοπὰς ἀγχιστρόφους καὶ ἑτεροκλινεῖς εἰδὼς ἔχοντας, ἔτι δὲ τὰς τύχας ἀβεβαίους, εἰπεῖν μᾶλλον ἱκανώτερος πεφυκὼς ἢ ἀκοῦσαι, θαρρῶ μὲν ἐπ' ἐμαυτῷ, ὅσον οὐδεὶς τῶν ὄντων. πιστεύω δὲ τῷ δαίμονι, πρὸς μηδένα τῶν ἀδικησάντων ἔλαττον σχήσειν. ἔχω γὰρ παρ' αὐτοῦ πίστιν ἰσχυράν, τὸ πάντας ὑφ' ἡμᾶς ποιῆσαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας.

Στησιχόρῳ.

ἀ Κούω σε καὶ εἰς Ἀλούντιον παρεληλυθέναι, καὶ εἰς Ἄλαισαν. καὶ χρήματα ἀγείρειν. καὶ στρατιώτας παραλαμβάνειν, πέμποντα κατὰ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα συντάττειν ἐφ' ἡμᾶς. οὐκ ἄρα Στησίχορε παύσῃ τῆς ἀκρασίας, τοῦ πολιτεύεσθαι τηλικοῦτος γέρων; οὐδὲ αἰσχύνῃ τὰς θεάς, ὧν ζηλωτὴς μὲν εἶναι προσποιῇ, λυμαί-

νὴ δὲ αὐτὰς, ἐν οἷς πολιτεύῃ πρὸς ἄνδρας ἀμείνους; οὐδὲ ἐλεεῖς τοὺς παῖδας, οὐ πολὺ ἀπέχοντας ἄνδρας εἶναι ἤδη; ἀλλὰ προπετὴς εἶ ἀκμὴν, γέρων ὢν στρατιώτας ἔχειν, καὶ χρήματα ἀγείρειν ἐθέλων, μέλλων αὐτοῖς ἐχθρὸν ἐπιτειχίσειν οὕτω βαρὺν; ὃς αὐτοὺς ἐκτρίψω πίτυος δίκην. καὶ τοὺς μὲν τῶν ἀχαιῶν νόστους πυνθάνομαί σε συγγράφειν, καίτοι τῶν ἡρώων ἐκείνων, ἀβουλίαν ἐπιτιμᾷ ἱκανῶς. ὅπως δὲ αὐτὸς ἀπονοστήσῃς ἀπαθὴς ἐξ ἀλαίσῃς εἰς ἱμέραν, οὐδὲν φροντίζεις. ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὅτι μένουσί σε καὶ καφηρείδες πέτραι, καὶ πλαγκταὶ, καὶ χάρυβδις, καὶ ὁ ναύπλιος στόλος. καὶ οὐκ ἂν ἐκφύγῃς ὅλως τὰς ἐμὰς χεῖρας, οὐδ' ἂν εἰ θεός σέ τις καθ' ὑμᾶς τοὺς ποιητὰς ἀϊστώσῃ.

Ἱμεραίοις.

α Γελύσαμεν στησίχορον ὦ ἱμεραῖοι, παρέντες αὐτῷ τῶν πεπολιτευμένων πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτίας, οὐδ' ὑμᾶς ἀξιοῦντας, ὡς ὑμῶν γε ἕνεκα, κἂν ἀπολώλει πολλάκις, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ ταῖς θεαῖς αὐτὸν ἀφήκαμεν, αἷς οὐδεὶς κατάσχετος, καὶ ὅσοι ἔχουσι τὴν ἱμεραίων γῆν, θεοί τε καὶ ἥρωες. οὐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις ἐγκαλεῖν, εἰ καὶ ὑμῖν πάνυ πολλά. καὶ αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς ἴστε, οἷα ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακά. ἀλλ' ᾐδέσθην ἱερὸν ἄνδρα, καὶ κατὰ σοφίαν εὐκλεᾶ, καὶ ταῖς μούσαις ὡς ἀληθῶς καταπεπιστευμένον, συγκατατάξαι τῷ πόρνῳ, καὶ βδελυρῷ κόνωνι, καὶ βιασθῆναι ἀποθανεῖν. ὡς εἴθε καὶ τὴν μοῖραν ἐπέχειν τῶν τοιούτων ἐνίων. καὶ ὑμῖν δὲ ἐπισκήπτω λιπαρῶς, ὡς οἷόν τε ὦ ἱμεραῖοι, μὴ κατασύρειν αὐτὸν, εἰς ἐκμελῆ, καὶ ἀπῳδὰ τῶν ἐσχάτων αὐτοῦ πολιτεύματα. καὶ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς ἑκὼν εἶναι παραδέδωσιν ἑαυτὸν, ὡς πυνθάνομαι παρὰ τῶν εἰς ἅλωσιν ἀφικνουμένων, ἀλλ' ἥττων ὢν τῆς ὑμετέρας ἀγνωμοσύνης καὶ βίας. παύσασθε οὖν βιαζόμενοι αὐτὸν, καὶ χρῆσθε τοῖς ἐπιτηδειοτέροις. στη-

σίχορον

σίχορον ἢ ἄνευ τοῦ εἶναι καὶ σχολάζειν πρὸς τῇ λύρᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἀφέτε. καὶ μὴ ὁμοίους ἐμοὶ ἐχθροὺς αὐτῷ κατασκευάζετε. οὐχ ὁμοίως ἴσως αὐτῷ προσοισομένους. εἰ δὲ δεῖσθε πάντως τῶν προσπολιτευομένων, προχειρίσασθε τοιούτους ἑτέρους ἐξ ὑμῶν τινάς. οὓς ἐγὼ λαβὼν, ὡς ἄν μοι φίλον ᾖ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχω κεχαρισμένος, μετ' οὐδεμιᾶς δεισιδαιμονίας καταχρήσομαι.

Στησιχόρῳ.

τ Υραννοῦμεν ὦ Στησίχορε. οὐχ Ἱμεραίων, ἀλλὰ Ἀκραγαντίνων. ὥστε σοι πολλὴν εἰδέναι χάριν, ὅτι ἀφελόμενος ἡμᾶς ἐλάσσω ἀρχὴν, τὴν μείζω δέδωκας. σὺ μέντοι ἴσθι, ὅτι καὶ οἱ ἐν Ἀκράγαντι ἄρχοντες, τοὺς ἐν Ἱμέρᾳ ἐχθροὺς, ἀμύνεσθαι δυνησόμεθα.

Αὐτονόῃ.

ἐ Πεμψάσοι τὸ ἀργύριον, οὐδ' ὅσον ὑπαναβαλλόμενος, μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ γράμματα. νομίζων οὐ χάριτος εἶναι τὸν καιρὸν, ἀλλὰ καὶ τάχους. τρία μὲν οὖν τάλαντα ὡς ἠξίους ἐπεδώκαμεν, ὅπως καταθεμένη τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ζημίαν λύσῃς τὰς φυγὰς αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πλεῖον ἀλητεύῃ. πείρᾳ γὰρ οἴδαμεν τὴν τοῦ φεύγειν ἀτυχίαν, ὅσον ἐστὶ κακόν. τρία δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀπεστείλαμεν ἵνα τὰ δημιόπρατα τῆς οὐσίας παραλάβῃς. παραινῶ δὲ τοῦ λοιποῦ τὸν σὸν κλεφθέντα, πολιτείας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ τοιαύτας αἱρεῖσθαι πραγματείας, ἐν αἷς αἱ μὲν ὠφέλειαι πάσης γίνονται τῆς πόλεως. αἱ βλάβαι ἢ, ἴδιαι τῶν προεστηκότων. ἢ εἰ τὰ οἰκεῖα, μὴ οἷά τε σωφρονίζειν ἑαυτὸν, τοῖς ἐμοῖς παραδείγμασιν ἀνεψιάδου πρὸς μητρὸς ὄντος, χρήσθω. ὅτι κἀγὼ διὰ πολιτείας ἄνοιαν ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, οὐδὲ τύραννος ὢν ἴσχυκα κατελθεῖν, οὐδὲν γὰρ τερπνὸν οὕτως ἡγοῦμαι τῆς ἀρχῆς, ὡς ἀνιαρὸν τὸ φεύγειν τὴν πατρίδα. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐπιστέλλω μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἐφ' οἷς δέδωκα ἀλγῶν, ἀλλ' ἐφ' οἷς πέπονθά τε ἀνιώμενος. οὐδ' ὅπως μὴ πάλιν ποτὲ δῶ, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς μὲν, εἰς μὴ

δὲν κακὸν ἀξιώσητε λαβεῖν. ἐγὼ δὲ εἰς δυστυχίας αἰτούμενος ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων, καὶ προθυμότερον, καὶ πολυτελέστερον χαρίζωμαι.

Νικοφήμῳ.

ὸ Υσ ἐν λεοντίνοις κατελέγχου δημαγωγῶν, κατοικισθέντας ἀπελάθης οἰκτίστως, ἐπιβουλεύσαντας, ἀπωλέσαμεν. καὶ οὐδὲ τοῦτο αἰσθάνῃ, ὅτι τοὺς ὑπ' ἐμοῦ τιμωρηθέντας παραφέρων, οὐ μόνον αὐτὸς ἐπιβουλεύεις ἐμοί, τοιαῦτα ἔχων παραδείγματα, ἀλλὰ καὶ λεοντίνους πολεμεῖν ἀναγκάζων, ὀκνηροτέρους ποιεῖς. ὅτι πρὸς τοιοῦτον ἐχθρὸν ἀδικοῦντες, πολέμου ἄρξουσιν. ἀμήχανον γὰρ τὸν αὐτὸν καὶ μισεῖσθαι διὰ χαλεπότητα, καὶ καταφρονεῖσθαι ἐπὶ μαλακίᾳ, εἴπερ ἀπέβη τὴν δόξαν. ἐπὶ τοιούτοις ἄθλοις, οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀποσυμβουλεύομεν φιλοτιμεῖσθαι.

Λυσίνῳ.

ὀ Υπαύσῃ τῆς ἀβουλίας ἀμαθέστατε λυσῖνε, οὐδὲ φείσῃ σεαυτοῦ τριάκοντα ἔτη γεγονώς, βαρυτέρους ἐχθρούς, ἢ δυνήσῃ, μετὰ πολλῶν ἀγώνων τούτων φέρειν πειρώμενος; ἀλλ' ἔτι καὶ τραγῳδίας εἰς ἐμὲ γράφεις, ὡς ἀνιασόμενον; τὰ δ' ἀποτελέσματά σοι δεινότερα τῆς τραγῳδίας φυλάξῃ μὴ γίνεσθαι.

Ἐπιχάρμῳ.

ἀ Ρκεῖς μόνος δικαίους ἡμᾶς νομίζων καὶ μηδεὶς ἄλλος λέγοντί σοι πείθηται. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος, ἁπάσης ἐστὶ σικελίας μέτρον. τὸ δὲ ἀνεξέταστον πλῆθος, ἐρημίας ὑπείληφα μὲν ἀναπλήρωμα. ὑφορῶ καὶ τὸ ἀσυνεῖσθαι καὶ μὴ χρηστοτέρους δοκεῖν οὗ ἐσμεν, τάχα οὐκ ἀνωφελές. πολλοὺς μὲν ἔχεις ὁμοίους σεαυτῷ. τὴν γὰρ ἀρετὴν τῶν ὄντων, οὐ τὸν ἀριθμὸν σκοπούμεθα, μεθ' ὧν ἔγνωκας ἡμᾶς καλοὺς κἀγαθούς. εἰ μέν τοι καὶ

μόνος

μόνος ἦσθα, ἐπλουτοῦμεν μαρτύρων. καὶ πλειόνων οὐ προσεδεόμεθα ἐπαίνων.

Κέβρωνι.

τ Ι δή ποτε οἱ θαυμάζοντές με τὸν τρόπον, ὡς δειναῖς χρώμενον αἰκίαις, τοὺς ἐπιχειροῦντας δὲ ὑμῶν περὶ τοιούτῳ οὐκ ἐξέπληξαν. ἀλλὰ τὰς μὲν τύχας ὀλοφύρεσθε τῶν τιμωρηθέντων. συμβούλους δ᾽ αὐτοῖς οὐ ποιεῖσθε μὴ ἀδικεῖν Φάλαριν. ἄμεινον μὲν οὖν ἦν κἀμοὶ ἦν, μὴ καθίστασθαι εἰς τοιαύτης ἀμύνης ἀνάγκην. λυσιτελέστερον δὲ ὑμῖν, τὸ μὴ χρῆσθαι προπετείᾳ κατὰ πάντα. ἔπειτα τε ὡς ἐμοὶ ὁ τρόπος δυνοουμένῳ τί ποτ᾽ ἂν ἐπράξατε, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐγνώμην ἔγωγε περὶ τὰς τιμωρίας, ὁπότε μηδὲν ἐλπίζοντες πείσεσθαι μέτριον, ἐμπαραβάλλεσθε αὐτοῖς. ἔστιν οὖν ἐμὲ παῦσαι τῆς ὠμότητος, ἐὰν αὐτοὶ πρότερον παύσησθε ἀδικίας. Εὐκτήμονι.

ο Υ δὲν ἔλυσαι τῶν ἐπ᾽ ἐμοὶ διαβολῶν. ἃ γὰρ αὐτὸς πάνθ᾽ ὡς κατηγορεῖς, σὺ συνακουσίοις ὁμολογῶ. ἀλλ᾽ εἰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐώθειν τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ἐμαυτὸν ἁμαρτάνοντας, οὐκ ἐφοῖς εἰκὸς τὸν παθόντα συγγνῶναι ἐφειδόμην, καὶ ὑμεῖς τὸ προπετῶς οὕτως, κἀμοὶ καὶ ἑαυτοῖς εἰς ἀνήκεστα ἐπιβουλεύειν, οὐδεὶς ἂν οὔτε ἐμοῦ κατηγόρησεν, ὡς ἔκθεσμα δρῶντος, οὔθ᾽ ὑμᾶς ὡς ἀνίατα πάσχοντας ᾤκτιζε τοι.

Κλεοβούλῳ.

ο Υ πείθονταί σοι Καμαριναῖοι τὸν πρὸς ἐμὲ πόλεμον διενεγκεῖν, σφόδρα πολλὰ ἑκάστης ἐκκλησίας ποιοῦντι. καλῶς γὰρ ἴσασι πόλεμον ἔργοις οὐ λόγοις δημηγόρων κατορθούμενον. ὡς περὶ βουλῆς πολεμεῖν αὐτοῖς, τὰ ἀποτελέσματα δείξοντα τῇ γνώμῃ συνοίσοντα. ἂν μὲν τοίνυν οὕτως ὑπακούσωσι,

μεταβαλόμενος τἀναντία προαιρεῖσθαι. καὶ τάχα ἂν τούτῳ περιέγενοιο τῷ τρόπῳ, ὧν βεβούλησαι. δυεῖν δὲ θάτερον ἐν τῷ παρόντι, ἢ τὴν γνώμην ἀσύμφορον, ἢ τὸν συμβουλεύοντα, οὐδενὸς ἄξιον ἡγοῦ. ἐγὼ μὲν δὲ οἴομαι ἑκάτερα. σὺ μέντοι ἴσθι τὰ ἐνθάδε, ὡς οὐ λόγοις ἀπράκτοις ἀμυνούμεθά σε, οἷς εἰς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς ἀδικίας, ἀλλ' ἔργοις. ὧν οἱ πειραθέντες, οὐκέτι αὖθις ἐπεβούλευσαν. ταῦτα εἰδότες Καμαριναῖοι, οὐ βούλονται πεῖραν λαβεῖν ὀργιζομένου Φαλάριδος. χαριζόμενος γὰρ αὐτοῖς, ἥδιον ἔδοξα.

Κλεοδίκῳ.

π Ολὺ δεινὰ βεβούλευσαι κατ' ἐμοῦ Κλεόδικε, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. πόθεν γάρ σοι τὸ ἐλπίσαι, κακῶς ποιῆσαι Φάλαριν χαριζομένῳ τῇ τοῦ Θρακὸς τοῦ βυρσοδέψου θυγατριδῇ. αὐτάνδρου δὲ γυναικὶ, τοῦ τὸν δεσπότην ἑαυτοῦ κτείναντος. ὃς ὧν οὕτω τελευτῆσαι αὐτῷ συνέβη, παρὰ τοὺς τῆς φύσεως νόμους ἐνυβρικότι. οὐ μὴν εἰς τοῦτό γε προαχθήσομαι τῆς ὀργῆς, ὥστε τὰ σοὶ πεπραγμένα λόγῳ διεξελθεῖν. ἐὰν γάρ σε ἄξιον ἀμύνης ἡγησώμεθα, οὐκ ἐν λόγοις βουλησόμεθα μόνον, ἀλλ' ἐν ἔργοις δυνησόμεθα, ἃ περὶ εἰς ἡμᾶς ὠρέχθης ἐξαμαρτάνειν, εἰς κεφαλὴν σοί τε καὶ τοῦ σοῦ γένους τρέψαι.

Τοῖς Στησιχόρου παισίν.

τ Οὐ μὲν πένθους, τίνα αὖτις ἄλλην ἱκανωτέραν ὑμῖν παράκλησιν εἰσενέγκοιτο παῖδες, ἢ τὴν ἀρετὴν τοῦ γονέως, ἐφ' ὧ γε τὸ πένθος φέρεσθε. οὐ γὰρ δακρύεσθαι τὰ Στησιχόρου πρέπον, ἀλλ' ὑμνεῖσθαι. καὶ καθόλου μὲν, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ἡμᾶς, οὔτε θρήνους, οὔτε αἰκισμοὺς προΐεσθαι σωμάτων, οὐχ ὅτι κοινὰ ταῦτα πάθη καί τινα ἠναγκασμένα παρέπεται πᾶσιν, ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα ἀνθρώποις ἐστὶν ἁρμοστὰ δυστήνοις. ὧν οὐχ ἡ τελευτὴ τὰς

ὀλοφύρ

ὀλοφύρσεις προσηκούσας, ἀλλ' ὁ βίος ἔχει. μᾶλλον δὲ τούτοις οὐδὲ δακρύων ἄξιος ὁ θάνατος, οὐ Στησιχόρῳ, ζήσαντι μὲν ἔτη τοσαῦτα, σὺν τοῖς ἁγιωτάτοις θεοῖς, ἐν χοροῖς, καὶ μέλεσι μουσῶν. ὀνομασθησομένῳ δὲ ἐπὶ τιμαῖς καὶ στεφάνοις. ὁμολογουμένως γάρ, οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεῖζον. ἡ γὰρ ἀθάνατος τοῦ θεοῦ μοῖρα, πρὸς τὸ πᾶν οὖσα, αὕτη, καὶ οὐχ ἑτέρα τις ἔμοιγε εἶναι δοκεῖ· ὥστε ὦ παῖδες μεγάλου καὶ ὑπερφυοῦς πατρός, φρονῆσαι μὲν ἄξια τοῦ τεκνώσαντος. οὐ γὰρ μικρὸς ὑμῖν ἀγών, μὴ πολὺ καταδεεστέρους ἐκείνου ὑμᾶς γενέσθαι. πενθεῖτε δὲ μηδαμῶς εὐτυχῆ μοῖραν ἥρωος, οὐχ ἑνὶ μακαρισθησομένην χρόνῳ, παντὶ δὲ αἰῶνι. μὴ δὲ τῶν τιμῶν, ἃς ψηφίζονται ὡς ὑπὲρ θεῷ ἱμεραῖοι, τὸ λαμπρότατον ὑφαιρεῖσθε τὴν δόξαν. οὐ γὰρ ἐκεῖνός γε, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, ἤχθετο θανάτου προθεσμίᾳ συναιρούμενος· τὸ δὲ τῶν ἡρώων τοὺς γενναιοτάτους, ἐπεὶ περὶ δόξης ἔθνησκον, ἐν τοῖς καλλίστοις ποιήμασιν ὑμνήσας, ἅπερ ὑμῖν χρήματα μέν τοι παντός ἐστιν ἄξια. παραδείγματα δὲ βίου σωφρονέστατα, αὐτός, ὁ τέθνηκεν ἡ μοῖρα πρὸς τὸ πέρας, ἁπλῶς οὕτως ἔθνησκεν. οὐ γὰρ ἴστε ὦ παῖδες, οὐ γὰρ ὑφ' ἡμῖν γενόμενος, ἐχθροῖς οὖσιν ἔδεισεν, οὐδὲ ὡς δεινόν τι πείσεσθαι μέλλων ἐπεκλάσθη. πολὺ δὲ γενναιότερος αἰχμάλωτος ἡμῖν ἦν, ἢ ἀντίπαλος· ὅτι ἤδη γοῦν τὰ πικρὰ τῆς τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, οὐδ' ὅτι ἦν ἔχοντός μου δρᾶσαι κατ' αὐτοῦ δεινόν. ὃ γὰρ ἔδρων, ἐχαριζόμην. ἐγὼ δὲ μυρίοις πόνοις προθυμηθεὶς ἑλεῖν, ἐπεὶ τούτου περιεγενόμην, οὐδὲν ἔχων ἕτερον, αἱρεθεὶς ὑπὸ τούτου μᾶλλον, ἢ χάριν εἰδέναι, καὶ εὐεργεσίαν παρ' ἡμῶν ἐθελήσῃ λαμβάνειν. ἐφ' ὧ τοῦ δὲ ὀφείλεσθαι χάριν ἐμαυτῷ νομίζω, περιποιησάμενος εἰς δώδεκα μάλιστα αὐτὸν ἔτη. τοσαῦτα γάρ ἐστιν, ἃ προσβεβίωκεν. ἐγὼ δὲ ὀφείλω, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα προσεπέρρωσεν ἡμᾶς, καὶ θανάτου καταφρονῆσαι, μόνος ἀνθρώπων ἔπεισεν.

ύ Μεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ πλεονάζουσαν δοκεῖτε ποινὰς τετικέναι, ὧν εἰς ἐμὲ, καὶ τοὺς ἐμοὺς παρηνομήσατε, ἀντὶ μὲν ἀνδρῶν τριάκοντα, ὧν ἀσεβῶς κατεπυρπολήσατε, πεντακοσίους ὁπλίτας ἀπολωλεκότες, ἀντὶ δὲ ταλάντων ἑπτὰ, ὧν διηρπάσατε, πλείστας ἀπεστερημένοι προσόδους. ἐγὼ δὲ προοίμιον ὑμῖν, ὧν μέλλετε πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ, τὰ νῦν γεγονότα καταγγέλλω. ἵνα δ' ἐμαυτὸν συμμαχήσαντα τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν πεπονθότες, ὁμολογεῖν αἰσχύνησθε. οὐ μὴν ἀνήσω ποτὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς δυσμένειαν, ἕως ἂν ἡ διοικοῦσα πρόνοια, τὴν αὐτὴν ἁρμονίαν τοῦ κόσμου φυλάττῃ. ἐξοίσω δὲ τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ τοσοῦτον, ὅσον ὑπὲρ θεῶν, τῶν πάντα καὶ σώζειν, καὶ φθείρειν δυναμένων. εἴγε θείας τύχης, ὥσπερ τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως στοιχεῖα, καὶ τὸ κατὰ τὴν Αἴτνην πῦρ μεμοίραται, εἰς ὃ τοὺς ἱκέτας ἀθώους βαλόντες, οὐ φαῦλον ἐχθρὸν, ἀλλὰ τὸν πάντων ἐπόπτην ἥλιον ἐπικέκλησθε.

Νικαινέτῳ.

τ Ο πολλάκις ἴσως ἡμᾶς ἐπεσταλκέναι τῷ σῷ πατρὶ, παῦσαί σε τῆς ἀφροσύνης ἐπήρκεσεν, ὡς οὐκ ἂν εἰ μὴ ἐδεδοίκειμεν, τὴν ἔχθραν ἀποτρέπειν παρεκελευόμεθα. ἐγὼ δὲ, περὶ μὲν τούτου τὸ μὴ οὕτως ἔχειν, οὐδὲ γράφειν ἀξιῶ. πυνθανόμενος δὲ ἐπιεικῆ τὸν γέροντα εἶναι, καὶ μὴ δὲ ἑτέρους αὐτῷ γεγονέναι παῖδας, ἐκεῖνον μὲν ἐλεῶν, σοῦ δὲ, παρ' ἡλικίαν θρασυνομένου φειδόμενος, τέως τοῦ παρόντος ἀνέσχηκα. σὺ δὲ, οὔτε πατέρα πρεσβύτην οἰκτείρεις, ἐφ' ἑνὶ κινδυνεύοντα παιδὶ, οὔτε σεαυτοῦ φροντίζεις. ἐπιμένεις δὲ τῇ προπετείᾳ, τυχὸν μὲν τάχα, παρόσον οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν πέπονθας, οἰόμενος ἐξεῖναί σοι ὅ ποτ' ἂν βούλῃ πεπαῦσθαι. τοῦτο δὲ, οὐδὲ τοῖς πολὺ σοῦ δυνατωτέροις ἐγγίνετο. ἕως οὖν σοι πάρον, τῶν

ἑκατέρων

ἑκατέρων ἑλέσθαι τὸ λυσιτελέστερον, μὴ μιμοῦ τίμανδρον. ἐχθρῷ δὲ μᾶλλον ὠφελίμῳ, ἢ λίαν ἐπιζημίῳ συμβούλῳ χρῆσθαι.

Πολυδεύκει.

ε Ἐρρωμενέστερον ἀδικοῦμαι τῷ παντί, ἢ τιμωροῦμαι πολύδευκες, οὐχ ὥσπερ ἔφησθα, καὶ πάσχειν με δεινά, ἢ δρᾶν. ἐγὼ μὲν γάρ, καὶ δὶς καὶ τρίς, ἀδείας τοὺς αὐτοὺς τῶν ἐπιβουλευσάντων ἠξίωσα. τῶν δὲ ἀδικούντων οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐ τῷ δεύτερον πονηρὸς ὀφθῆναι, ἠδέσθη. Ἔρρωσο.

Ἐγυΐνοις.

ὀ Ὑπὲρ προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ, δι' ἣν οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς ἀμυναίμην. οὔτε βουλομένῳ ἐπεξιέναι, δυναμένως. βουλήσομαι δέ, ἂν μὴ νῦν γε ποτὲ αἰδεσθέντες ἡμᾶς, ἀπολύσητε τοὺς ἄνδρας, οὓς οὐδενὶ δικαίῳ, διότι καὶ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ παυσίωνι, παρατριβομένῳ πρὸς ἡμᾶς ἔδοξε, τρίτον ἤδη μῆνα τοῦτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέχετε.

Ἱμεραίοις.

ς Τησίχορον ἴστε, καὶ κόνωνα καὶ δρωπίδαν, περαιουμένους ἀπὸ παχύνου εἰς πελοπόννησον, αὐτὶ κορινθίων, πρὸς οὕς γε ἐπέμφθησαν ὑφ' ὑμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀχθέντας. καὶ δρωπίδαν μὲν ἴσως ἀποδώσομεν ὑμῖν. κόνωνα δὲ εὐθὺς ἀπεσφάξαμεν. στησίχορος δέ, σῶός ἐστιν, ἕως ἂν τὸν τρόπον λογισώμεθα, ὃν χρὴ αὐτὸν τιμωρηθέντα ἀποθανεῖν.

Στησιχόρῳ.

Πυνθάνομαί σε περιδεῆ σφόδρα εἶναι, ἐννοοῦντα τὴν δύ-
π ναμιν ἡμῶν, καὶ συνειδότα ἅμα τοῖς πρὸς ἐμέ σοι πεπολιτευμένοις. θαυμάζω δέ σε εἰ νῦν ἤρξω περιδεὴς εἶναι, ἀλλ' οὐ τότε εὐθέως, ὅτε ἐπολιτεύου πρός με, ἀρχῆς παρανόμου, ὥσπερ σὺ προὔλεγες ἱμεραίοις συλλαβέσθαι βουλόμενος,

ἐλογίζου, ὅτι γένοιτ' ἂν τάχα, ἃ σὺ λέγεις Ἱμεραίοις. εἰ μὲν οὖν ὑπε-
ρεφρόνεις θανάτου, ὥσπερ καὶ ἐχρῆν σοφὸν ὄντα, τί νῦν εἶ μάταιος ἰ-
λιγγιᾶς, ὅσον ἂν προσδοκῶν τότε, οὐδὲν ἧττον θρασὺς ἦσθα, ταῦτα καὶ
πελάζοντα γενναίως ὑπομένειν. εἰ δὲ ὥσπερ δειλὸς εἶ, περιτρόμως
εἶχες πρὸς τὴν ἀφ' ἡμῶν δίκην ἐσομένην, τί ὦ προπετέστατε ἐβόας
τότε, καὶ τοσοῦτον ἑαυτῷ παρεσκεύαζες ἐχθρόν, ἐναγῆ, καὶ αὐθάδη
καλῶν, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐπῶν συνρήσεις εἰσφέρων εἰς τὰς ἐκκλησίας.
τί δὲ μουσικὸς ἢ μελοποιὸς ὤν, καθίστας σεαυτὸν εἰς ἐναντίον σχῆμα, ἢ
προαίρεσιν βίου τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, δέον σχολὴν ἄγειν καθεζόμενον,
ἢ μὴ θερμοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων, ἢ ποιηταῖς πρέπει. ἐπεὶ δὲ
ἀντὶ ποιητοῦ δημαγωγὸς ὠρέχθης γενέσθαι, μέμφου σε οἷα φημί, οὐ ποι-
ητάς, οὐδὲ μουσικοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ δημαγωγοὺς ὑπὲρ δύναμιν
θρασυνομένους, κρατούντων ἐχθρῶν.

Κλεοθένει.

Οὐ γὰρ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον, ὅταν ἐπὶ τοῦ λόγου βλαβέν-
τες, ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἔργων εὐδοκιμήσωσι, πρᾶ-
ξαι βουλόμενος, ἐπιστεῖλαί σοι δεῖν ᾠήθην. ἴσθι γὰρ ὦ παρὰ γνώμην
ἐσφαλμένος, οὐ πεισθεὶς ἐμοὶ τὰ βέλτιστα εἰπόντι, μέρος συμφο-
ρᾶς γενόμενος ἐπιτιμίων. οὐδὲν γὰρ ἕτερόν μοι δοκοῦσιν οἱ τοῦ-
θ' αἱρούμενοι ποιεῖν, ἢ πολὺν ἑαυτῶν ἔπαινον εὐβουλίας διατιθέμε-
νοι, κατηγορεῖν τῶν ἐπταικότων. ὅτι οὔτε προέγνωσαν τὸ συμφέ-
ρον, οὔτε τοῖς προειποῦσιν ἐπείσθησαν. ἀλλ' ὥσπερ αἰσθανόμενος
περὶ σοῦ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἵνα μὴ πάθῃς οἰκειότατος ἐγ-
νόμην, οὕτω πεπονθότος ἃ μή ποτε ὤφελον, αὐτὸς οἶμαι καὶ
συναμαρτεῖν, καὶ συνταλαιπωρεῖν. προύλεγον μὲν σαφῶς, ἵνα μὴ
γένηται. γεγονότων δὲ διὰ τύχην, ἴσως, ἢ γνώμην, συνατυχῶ, καὶ
τῇ τύχῃ οὐκ ὀνειδίζω. ἀλλ' ἵνα μὴ μείνῃ τοιαῦτα, ὡς ἔνεστι πε-

Φιλοτι

φιλοτιμήσομαι. ταῦτα μὲν οὖν παρὰ τῆς σεαυτοῦ μητρὸς ἤκουον, ἄμεινον ἂν μάθοις. σὺ δὲ σχέτλιος, ὃς οὐδὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, παρ' ἡμῖν ἐβουλήθης ὡς εὔνους τοῖς τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι. τοῦτο δέ, εἰ μὲν ἄλλου τινὸς χάριν εἵλου, δίκαιος οὐκ ἂν εἴης περὶ ἡμᾶς. εἰδὼς ὅνπερ διαθησόμενος, ἢ δέδιας τοὺς προσφωνοῦντας καὶ οὐ πείσαντας, μικροῦ δέω λέγειν, ὅτι καὶ ἥδομαι, οὕτω σοῦ σωφρονοῦντος. αἰσχυνόμενος γὰρ ἐπὶ τοῖς πρώτοις εἰρημένοις, οὐκ ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἁλίσκοιο ἁμαρτάνων,

Νικίππῳ.

τ Οὐ μὲν εἰληφέναι σε τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεάς, πλείστην σοι χάριν. ἐγὼ δέ, ὅπερ ἔλεγες φοβεῖσθαι Συρακουσίους, μή τι σοι χαλεπὸν ἐξ αὐτῶν ἀνάγκη, δεξαμένῳ τὰ παρ' ἐμοῦ χρήματα, μηνύσεως αὐτοῖς ἀποδοθείσης, τοῦτ' ἔμελλον ποιήσειν. μὴ λαβόντος σου, κατηγορεῖν ὡς εἰληφότος, ἵν' ᾖ σοι τὸ αὐτὸ δεξαμένῳ, καὶ μή. μᾶλλον δέ, τὸ μὲν ἧττον. τὸ δὲ τῷ παντὶ χεῖρον. μὴ λαβὼν μὲν γάρ, ἐμοῦ κατηγοροῦντος τὸ δεδωκέναι, πάντως ἂν αἰτίαν εἶχες εἰληφέναι. λαβὼν δὲ ταῖς ἀληθείαις, ἐμοῦ μὴ δεδωκέναι λέγοντος, οὐκ ἴσως, ἀλλ' ὄντως ἀπήλλαξο τῆς αἰτίας.

Ἱερωνύμῳ.

ε Πυνθάνου τίσιν ἂν ἐζήτηκα τὸ δύνασθαι, Λεοντίνων μοι ἐπεξιόντων κατὰ τὰς χώρας, τὴν ἐμὴν οὖσαν ἀποτεμνόντων, περιγενέσθαι. τὸ μὲν οὖν ὅτι δικαιοτέρων ἐχόμενος, καὶ οὐκ ἄρχων πολέμου, ἀλλ' ἀμυνόμενος, οὐκ ἂν ἐπιστείλαιμι. τούτων γὰρ πέρι ὑμῖν οὐκ ἔστι λόγος. ὃ δέ, κἂν μὴ προσποιῆσθε, ὑμᾶς εἰδέναι ἀνάγκη, τοῦτ' ἂν εἴποιμι. ὅπλοις πολλοῖς, καὶ ἀνδράσι δυνατοῖς, καὶ χρήμασι καὶ ναυσί. καὶ ἵπποις. ὧν ἁπάντων ἐνδεήσοντες αὐτοί, μαχοῦνται πολεμίῳ καὶ περὶ ταῦτα, καὶ περὶ τὰς τύχας πεπλουτηκότι.

Λαμάχῳ.

τ Οὓς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα τούσδε, ὅταν τοῦ πλήθους λάβῃ τῶν Καμαριναίων, χαλκευθῆναι κατὰ φύσεως ἀπανθρωπίαν ἀναφαίνεις. βούλομαι μὲν τοῦτο μεῖναι τὸν ἀριθμὸν, καὶ νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον εὔχομαι. οὐχ ὁρῶ δὲ ἐώμενον τοῦτο ὑπό τινων, μέχρι τούτων ὁρίζεσθαι. σὺ γοῦν αὐτὸς ἐννέα καὶ τριάκοντα βιάζῃ τούτους γενέσθαι, προσνέμων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀναίσθητον υἱὸν Θέρσην. καὶ οὐχ ὅμοιον οὐδέν, ἢ ἐμὲ διαβάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν ἀπολλυμένων, ἢ ὑμᾶς πονηροτάτους ὄντας ὑπ' ἐμοῦ ἀμυνομένου, ἀπόλλυσθαι.

Νικάρχῳ.

ὀ Υκ ἀναγκάζεις Καμαριναίους ἐμοὶ πολεμεῖν, ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ, σωφρόνων ἀνδρῶν ποιοῦντες πρᾶγμα, καὶ τοῦτο σαφῶς εἰδότες, καὶ πρὸ τῶν λόγων τὰ ἔργα σκοπούμενοι, καὶ πρὸ τῶν ἔργων, ἔτι τάχιον τὰ ἀποτελέσματα, πλείω ἤδη χρόνον παραπέμπουσί σου τὰς δημαγωγίας. σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ βραδύτερος ὢν ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τῶν λόγων, ἢ ἐμοὶ καθ' οὗ πολιτεύῃ.

Νικαίῳ.

ὀ Υ δοκεῖ σοι πικρὸν βασανιστήριον ὁ ταῦρος. οὐδὲ τῶν παρ' ἡμῖν μηχανημάτων οὐδέν. ἐπεὶ τὸν εἰς ἐκεῖνα ἔλεον, οὐκ ἂν μέλλων ἡμῖν μάχεσθαι, προανήλισκες.

Κλεομέδοντι.

σ Υ μὲν ὡς πυνθάνομαι κατηγορεῖς ἐμοῦ, τὰς περὶ τὸν Κλεόμβροτον τύχας οἰκτρὰς, ὀδύρεσθαι ἐπιχειρεῖς. ἐγὼ δέ σε Κλεόμεδον, πολὺ μὲν ἐκείνου τολμῶντα ἀδικώτερα, τῷ παντὶ δ' ὄντα ἀσθενέστερον, ἐμοὶ ὑποχείριον γενέσθαι.

μελιταίοις

Μελιταίοις.

ὐ Κἂν ἐκφαυλίζωσιν ὦ Μελιταῖοι τὰς τιμὰς ὑμῶν, ἀπέπεμψα τὴν πρεσβυτὴν, κατασεσημασμένας φέροντα αὐτάς. οὐκ ἐᾷ δέ με ἐπαινεῖσθαι τὰ πεπραγμένα. ὑμεῖς μὲν οὖν ἴσως, οἷον αὐτοί με εἶναι δοκεῖν ἐθέλετε, τοιοῦτον οἴεσθε ὑπολαμβάνεσθαι καὶ παρ' ἑτέροις. ἐγὼ δὲ οἶδα, παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἅπασι, κακὸς ὑπολαμβανόμενος. παρὰ δ' ὑμῖν, καὶ νομίζομαι ἀγαθός. οὐδὲν ἐκτεῖναι δυνάμενος ἐντεῦθεν ὑπὲρ τοὺς ἄγους τὴν φήμην. πολὺ δὴ μᾶλλον εἰς τὰς ψευδοδοξίας τῶν ἀνθρώπων βλάψων ὑμᾶς, ὅτι τὸν κάκιστον, οὐκ ἂν εἰ μὴ τοιοῦτοι καθεστήκετε, ἐπῃνεῖτε. ἐξ ὧν τοίνυν ὑμεῖς μὲν ἀδίκως πονηροί, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ὑπερφυέστερος ἐμαυτοῦ ὑπολαμβανοίμην, οὐκ ᾤμην δεῖν ἑαυτὸν τιμᾶσθαι.

Καμαριναίοις.

κ Ἃ εἰς Γέλαν ἔπεμψα καὶ εἰς Λεοντίνους, ταῦτα πρὸς ὑμᾶς πέμψαι δεῖν ᾠήθην, ὅπως μοι συλλάβησθε εἰς τὰ παρόντα, οὐχ ὅπλων, οὐδὲ ἵππων δεόμενος, οὐδὲ ἀνδρῶν, ὧν κενὴν εἶναι λέγετε τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀργυρίου. καὶ Λεοντῖνοι μὲν ἡμῖν ἔπεμψαν πέντε τάλαντα εὐθέως. Γελῷοι δ' ὑπέσχηνται δέκα δώσειν. ὑμᾶς δ', οὔτε βραδυτέρους Λεοντίνων, οὔτε μικροπρεπεστέρους ἔσεσθαι Γελῴων ὑπολαμβάνω.

Ἀστυπαλαιεῦσιν,

ὄ Υτε μᾶλλον ἀνιαθεὶς ἐν τῷ ζῆν ἐμαυτῷ σύνοιδα ἄνδρες πολῖται, καίτοι πολλαῖς καὶ παραδόξοις χρησάμενος μεταβολαῖς, οὔτε πλέον ἡσθείς. ἄμοιρος γὰρ οὐδὲ τῶν τερπνῶν ἐγενόμην. ἠνιάθην μὲν οὖν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τῆς πατρίδος ἐξέπιπτον ἀδίκως. ὅπερ ἀλγεινότατόν ἐστι, καὶ τοῖς δικαίως τοῦτο πάσχουσιν. ἥσθην δὲ ὅτε δημοσίᾳ μου μνησθέντων, ἔγραψα τέ μοι περὶ ὧν ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἠπείγεν. ὡς γὰρ παρ' ἑνὸς τῶν μάλιστα εὖ

νοουμένων, καὶ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακότων ἠτήσασθε οὐ προσῆκον ὡς
ἔοικε τῷ λαβεῖν τι τῶν ἐψηφισμένων, ὅσον τῷ μαρτυρῆσαι μὲν
ἐμοὶ δημοσίᾳ, τὸ μὴ δικαίως ἐξεληλάσθαι. καταγνῶναι δὲ τῶν τοῦ-
το δρασάντων. οὔτε γὰρ αἰτῆσαι χάριτας παρὰ τοῦ μὴ στεργομένου
τίς ἄν, οὔτε λαβεῖν παρὰ τοῦ μὴ στέργοντος ὑπομείνειεν. ὅτε νῦν
παραδέδωκεν ὁ καιρός, μέμψασθαι μὲν ὑμᾶς ὡς φιλαιτίους,
τοὺς πρώτους χρόνους μηδὲν αἰτιασαμένους. εὐχαριστῆσαι δὲ τῷ πα-
ρόντος ἡνίκα αἰτεῖσθε. ἅπερ ὑμεῖς μὲν οἱ λαβόντες, δώσετε ταῖς ἀ-
ληθείαις. δέδεγμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν αἴτησιν. ἐγὼ δέ, οὐ μετὰ το-
σαύτης ἡδονῆς λήψομαι μᾶλλον ἢ δώσω. τί γὰρ ἀνδρὶ φιλοπά-
τριδι κάλλιον καὶ μεγαλοπρεπέστερον, ἢ δοκεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πο-
λίτας εὖ ποιεῖν. ὃ διὰ τῆς ἐπιστολῆς μου τῆς ὑμετέρας πεπλήρω-
ται. τοῦ μὲν οὖν βραδύτερον ἀφῖχθαι τὰς δωρεάς, ἢ παρ' ὃν ἐβού-
λεσθε χρόνον, μήτε ἐμέ, μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν αἰτιᾶσθε. τὸν δὲ
χειμῶνα, καὶ τὴν ὥραν τοῦ καθεστῶτος χρόνου. τὸ γὰρ ἐξ ὑμῶν, προθυ-
μίας οὐδεμιᾶς τινος ἀπελείπετο. πλεῖν δὲ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ χει-
μῶνος, οὐδὲ μετὰ τῶν ἐσχάτων τολμημάτων ἦν. τὸ μέντοι σε-
σῶσθαι τὰ πεμφθέντα, καίτοι πελαγίῳ παραβληθέντα κινδύνῳ,
τῇ τύχῃ χάριν εἰδότες, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοιτε. ὑμῖν ἀλλὰ τῶν κομι-
ζομένων, ἀποδώσουσι μὲν ὑμῖν ὁμολογουμένως οἱ πρέσβεις. δηλώ-
σει δὲ καθέκαστα, καὶ ὁ συναπεσταλμένος αὐτοῖς ἀνήρ, ὁ καὶ τὴν
ἐπιστολὴν φέρων Εὔβουλος. παρ' οὗ τά τε εἴδη, καὶ τὸν ἀριθμὸν λα-
βόντες, τὰ μὲν ἄλλα διανείμασθε, καθ' ὃν ἂν προαιρῆσθε τρόπον. τὰ
χρήματα δὲ πρὸς τὴν σκευὴν τῆς πόλεως, καὶ κόσμον χρησά-
μενοι, καλῶς ἂν εἴητε πεφρονηκότες, οὐ διὰ τὴν ἐμὴν παραίνε-
σιν, διὰ δὲ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν εὐβουλίαν. οὐδεὶς γὰρ ἀλλοτρίᾳ

προαιρέσει,

προαιρέσει, ἀλλὰ τῇ οἰκείᾳ χρηστὸς πέφυκεν. εἰ δ᾽ ὥσπερ οὐδὲ λέγειν ἐφ᾽ ἡμῶν ἄξιον, τοῖς εἰς ἕτερον εἶδος δεδωρημένοις, εἰς ἄλλο τι καταχρήσεσθε τῶν οὐκ ἀναγκαίων, εὖ ἴστε, ὅτι ὑμεῖς μᾶλλον μεμφθείητε τοῦ μὴ δεόντως προσενηνέχθαι τοῖς δωρηθεῖσιν, ἢ ὁ δοὺς εὐλογηθείη τοῦ δεδωκέναι. ὡς γὰρ ἄχρι τὸν ἐκπεπτωκότα τῆς πατρίδος διὰ τὴν φυγὴν ἐμέ, τῆς αὐτῆς ἀνακτήσασθαι ζητεῖν τὰ κατερρηγμένα, οὕτω τοὺς ἐνοικοῦντας τὰ πίπτοντα μέρη περιιδεῖν, καὶ μὴ δὲ ἐξ ὧν ἄλλος δίδωσι φιλοτιμεῖσθαι. ἐὰν μέντοι δικαιώσητε, μὴ μόνοις ὑμῖν πεπέμφθαι τὰς δωρεάς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μεθ᾽ ὑμᾶς, καὶ μετ᾽ ἐκείνων τῇ πόλει καὶ τοῖς θεοῖς, τό τ᾽ ἂν ὑμεῖς θαυμασθείητε πλέον τῆς εὐβουλίας, ἢ τοῦ δεδωρῆσθαι τι τῶν ἰδίων ὁ δεδωρημένος. τίς γὰρ ἂν ἀγνοήσειεν, ὅτι τὸ μὲν χαρίσασθαι, τῆς τοῦ διδόντος ἐπιμελείας ἔπαινός ἐστι. τὸ δὲ χρήσασθαι τοῖς δοθεῖσιν ὡς προσῆκε, τῆς τοῦ λαβόντος εὐλογιστίας. βουλοίμην δ᾽ ἂν ὑμᾶς, μαρτυρηθῆναι περὶ ἀρετῆς μᾶλλον, ἢ περὶ πλούτου δαψιλείας ἐμαυτόν. τὸ μὲν γὰρ τῆς ψυχῆς ἀγαθῆς, τὸ δέ, τύχης περιουσιαζούσης ἐγκώμιον δόξει, ἔρρωσθε,

Ἀξιόχῳ.

σ Εμνύνεσθαι μέν, ὥσπερ ἐπ᾽ ἄλλῳ τινὶ τῶν καλῶν, καὶ ἐπ᾽ εὐγενείᾳ εἰκός ἐστιν. ἐγὼ δὲ μίαν εὐγένειαν, ἀρετὴν οἶδα. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα τύχην. καὶ γένοιτ᾽ ἂν ὁ μὲν ἐκ φαύλων ἀγαθός, καὶ βασιλέων καὶ πάντων εὐγενέστατος. ὁ δὲ ἐξ ἀγαθῶν, φαῦλος, αὐτός τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ταπεινοτάτων δυσγενέστατος. ὥστε τῆς ψυχῆς ἔπαινον αὔχει πρὸς Συρακουσίους, μὴ προγόνων τεθνηκυῖαν ἐνδοξοτέροις διαδόχοις εὐγένειαν.

ε Κέλευσα ὑμῖν Στησίχορόν μοι ἀποστεῖλαι, καὶ Κόνωνα, καὶ Ἑρ
μοκράτην διὰ τάχους. ὑμεῖς δὲ, ἀντὶ Ἑρμοκράτους, καὶ Κό
νωνος, καὶ Στησιχόρου, Σαμέαν καὶ Νίκαρχον ἐπέμψατε. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν
οἷον ὑμεῖς με ὑπετοπάσατε εἶναι, τοιοῦτος ἤμην, οὐκ ἠγνόουν ὅτι
δεῖ ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν τι τῶν ἀνηκέστων ἔχειν, καὶ ἧκεν ἂν
καὶ Στησίχορος, καὶ Κόνων πρός με καὶ Ἑρμοκράτης εὐθέως. οὐ γὰρ
Κόνωνος μὲν ὑμῖν πεπραγματευκότος ἀνθρώπου, ἔστι τις πρόνοια, Σαμέα
δὲ καὶ Νικάρχου τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν, καὶ κάλλιστα δὴ ἁπάντων
ὑμῶν βεβιωκότων, οὐκ ἔστιν. ἀλλ᾽ οὔτε τοὺς ἐκεῖ ἄνδρας, καὶ μηδὲν
με ἠδικηκότας, μὴ δὲ τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτῶν ἀδικεῖν ἐβουλόμην,
οὐδὲ νόμον κοινὸν Ἑλλήνων καταλῦσαι. καίτοι ὑμεῖς γε, πολλοὺς νό
μους Ἑλλήνων κοινοὺς κατελύσατε, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλά-
κις. ἐν οἷς πρός με ἐπολιτεύεσθε. λόγῳ δὲ, οὐδὲν οἶμαι καταλέγειν,
αὐτός τε εἰδὼς, καὶ πρὸς εἰδότας γράφων. ἀλλ᾽ οὐκ ἐμιμησάμην
ὑμᾶς, οὐδὲ μιμήσομαι, ἐγὼ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναγὴς τοσούτοις
ἔτεσιν. ἀλλ᾽ ἔπεμψα ὑμῖν τοὺς πρέσβεις. παρὸν, τοῖν δυεῖν θάτερον
ἀμοιβήν τι ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάσαι ἀντὶ τούτων πέμψαι,
ἢ εἰς τοὺς ἐν χερσὶν ὄντας ἀφεῖναι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργήν. καὶ μὴν,
εἰς τοῦτό γε ἤδη κατέστησε τὰ πράγματα ὑμᾶς, καὶ αἱ ἀνάγκαι
τοῦ μὴ δικαίως βιοῦν, ὥστε μηδὲν παρὰ τοῦτο χείρους ἡμᾶς νομι
σθῆναι ἀποκτείναντας τοὺς πρέσβεις ὑμῶν μὴ δὲ ἀμείνους, σώ-
σαντας. πέφυρται γὰρ ἤδη τὰ ἐμὰ, καὶ μεμίανται. καὶ οἶδα ὅτι
μικρὰ ῥοπὴ ἔτι ἡμῖν εἰς εὔνοιάν τε καὶ μῖσος ἀνθρώπων, δίκαιον
ἢ μὴ δίκαιόν τι πράσσειν. καὶ εἰς τοῦτο οὐχ ἥκιστά με ὑμεῖς γ᾽ ὦ Ἱ
μεραῖοι τὸ σχῆμα κατεστήσατε, καὶ οἱ ἄνδρες ὑμῶν ἐκεῖνοι. καὶ τὴν

μὲν

μένων ἄλλων, ὅσα ἔπαθον δι' αὐτοὺς κακὰ, ἔστι καὶ συγγνῶναι τοῖς
αἰτίοις, καὶ καταχέαι λήθην τῶν γεγονότων. τὸ δὲ μὴ ἐξεῖναι δίκαι-
ον τι πράσσειν, τίνα αὖτις αὐτάρκη δίκην εἰσ πράξαιτο παρὰ τῶν
αἰτίων. ἐπεὶ τίνας ἦν δικαιότερον ἀπολαῦσαι τῆς ἡμετέρας ἀδι-
κίας, ἢ δι' οὓς ἀνάγκη ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὖν ἱμεραῖοι
ταῦτά γε ἅπαντα σκοπῶν, καὶ ὀργιζόμενος, καὶ τύραννος ὤν, καὶ ἔ-
χων, εἰ καὶ πάνυ οὓς οὐκ ἐβουλόμην ἀλλ' οὖν γ' ἀναιρεθέντων ἐμέλλο-
μεν ὑμᾶς οὐδὲν ἧττον αἰτιάσειν, ἐφεισάμην αὐτῶν καὶ ἀπέπεμψα ἑστιά-
σας. εἰ μὲν οὖν καὶ αὐτοὶ τὰ δίκαια ἐν μέρει τούτοις ἐὰν ἐθελήσετε, λογισά-
μενοι ὅτι οὐχ ἅπασαν ὀργὴν, ἐὰν εἰς δύο ἄνδρας, ἢ τρεῖς, ἅπαν-
τα ἀποστρέψητε τὰ τῇ πόλει ἐπηρτημένα δεινά. εἰ δὲ κόνων ὅ-
πε ὡς ὑφ' ἑκάστου ὑμῶν εἰς τὸ σῶμα παροινούμενος σώζεται, αὐτοῖς
βάθροις ὑπομενεῖτε, ἀνάστατον ἅπασαν γενέσθαι τὴν πόλιν. πει-
ράσομαι παρ' ὑμῖν, μηδὲν ἐπιεικέστερος φανῆναι, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

Ἀθηναίοις.

α' Φίκετο πρὸς ἡμᾶς περίλαος ὁ πλάστης ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι, δη-
μιουργήματα, πάνυ τὴν κατασκευὴν ἀποχρῶντα κο-
μίζων. ἐφ' οἷς ἀσμενοί τε αὐτὸν ἐδεξάμεθα, καὶ δώροις ἀξίοις, διά τε
τὴν τέχνην, καὶ οὐχ ἥκιστα διὰ τὴν πατρίδα, ἠμειψάμεθα. ὁ δὲ,
ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου χαλκευσάμενος ταῦρον, μεγέθει πλείω τοῦ
κατὰ φύσιν εἰς ἀκράγαντα ἤνεγκεν. ἥσθημεν οὖν ζῶον ἐργαστικὸν, ἀν-
θρώπου σύντροφον εἰσδεξάμενοι. καὶ σφόδρα ἡμῖν τὸ θέαμα τυραννι-
κὸν κατεφαίνη χρῆμα, κόσμου ἄξιον. οὐ γάρ πω τὸν ἐν αὐτῷ λελοχη-
μένον ἐπιδέδειχε μόρον. ἐπεὶ δ' ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ἐγύμνωσε,
πάσης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεω φόνου, παντὸς δὲ θανάτου δυστηνότερον

μον, τότε δὴ τῆς τέχνης αὐτὸν ἐπαινέσαντες, τὸν τρόπον ἐτιμωρούμεθα. καὶ τῆς ἰδίας ἐπινοίας τὴν ἀπόδειξιν, αὐτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ κακουργότερον οὐδένα τοῦ δημιουργήσαντος ἐξεύρομεν, δοῦναι ἠξιώσαμεν· ἀνεβιβάσαμεν οὖν αὐτόν, καὶ περιήψαμεν ὡς αὐτὸς ὑπεξέθετο πίμπρασθαι. πικρᾶς δὲ τῆς ἐπιστήμης, ἀληθεῖς οὕτως τὰς ἀποδείξεις δέδωκεν. οὔτε γὰρ εἴδομεν τίς ὁ τιμωρούμενος, οὔτε ἠκούσαμεν γόων, οὐδ' ὀλοφυρμῶν· τὰς γὰρ ἔνδοθεν ἐμβοωμένας ὀλοφύρσεις, ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀκουομένους κολαστὰς ἐξεμυκᾶτο. ἡμᾶς δέ, ὦ Ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ἄχθεσθαι, περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ δημιουργοῦ, καὶ δι' ὀργῆς ἔχειν ἡμᾶς ἐθαυμάζομεν καὶ τέως ἀπιστῶ. εἰ μὲν γὰρ ὅτι μὴ χαλεπωτέρῳ ὀλέθρῳ ᾐκισάμεθα αὐτὸν μέμφεσθε, ἀπολογοῦμαι πρὸς ὑμᾶς, τὸ μὴ δυσποτμότερον ἐπινοῆσαι μόρον. εἰ δ' αὖ διὰ τὸ ὁπωσοῦν τετιμωρῆσθαι, κινδυνεύετε πανδημεὶ οἱ ἐπὶ χρηστότητι ὑπεραυχοῦντες, πικροτάτην ὀφλῆσαι ὠμότητα. ἢ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς τοὔργον ἢ ἁπάσης ὑμῶν τῆς πόλεως εἶναι ἀνάγκη. τοῦτο δὲ διαγνώσεται, μόνῃ τῇ ὑμετέρᾳ πρός με διαθέσει. εἰ μὲν γὰρ δικαίως ἀνὴρ ἀπώλετο, καὶ προσήκει τοὺς τρόπους καὶ τὴν φύσιν οὐδεὶς Ἀθηναίων ἐκείνῳ, τοῦ χάριν ἡμᾶς μέμφοισθ' ἄν. εἰ δὲ ἀδίκως, ὑμεῖς μὲν ἐντεῦθεν ὁμολογεῖτε, οὐδὲν ἀμείνους εἶναι Περιλάου. ἐγὼ δέ, οὔπω δίδωμι, τὴν τιμωρίαν πεπρᾶχθαι ἀδίκως, πρὶν ἂν ἐμαυτῷ δόξω περὶ αὐτὸν δίκην εἰργάσθαι. καίτοι περὶ τοῦ τυράννου τὰ δίκαια οὐδεὶς ἐπιζητεῖ. τὸ γὰρ σῶζον αὐτόν, τοῦτ' ἔοικεν εἶναι· ἀγαθὸν μὲν ἀσφαλές, καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς ὀχυρώτατον ὑπεξελθὼν τὸ τ' αὖ δόξαιμι, ὅταν κατ' εὐθεῖαν μὴ τετιμωρῆσθαι δοκῶ. πέποιθα δὲ μηδ' ὑμῶν τινα, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, τὴν λώβην ἄδικον φανεῖσθαι, ἥν τις ἑτέροις ἐτεκτήνατο, αὐτὸν ἐμφορήσασθαι τὸν μηχανησάμενον, τεκμαιρόμενος, ἔκ τε τῶν λοιπῶν ἁ-

πάντων

πάντων, οὐχ ἥκιστα μέντοι καὶ δι' ἐμαυτόν, ὅτι μόνῳ ταύτῃ μάλιστα
προσήκειν τιμωρηθῆναι ἔδοξε. καίτοι γε ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν ὄλεθρον εὑρή-
κατε τῶν ἐπιβουλευόντων ἀχθηρότατον. ἀγαθοῦ μὲν ἀσφαλὲς ἐν
οἷς τῇ φύσει δικαίως κριτὴς ἀπεδείχθην, ἀφῆκα. ἁπλοῦν γὰρ αὐτὸ
ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον ἐλογισάμην. καὶ μήν, εἰ τὸ πικροτέρους
ἐᾶν πολλοὺς ὑπάρχειν, ᾔδειν ἐμοὶ συναγερεῦσιν. καὶ ἡμερώτερος φα-
νεὶς τῆς δόξης, μᾶλλον ἐπιβουλευθήσεσθαι. καὶ ὅτι παύσω πάντα τινὰ
προθυμούμενον εἰς ἐμὲ διὰ τῆς τούτου κολάσεως, εἰ ὡς βέλτιον ἴ-
σως τῇ βίᾳ χρῆσθαι, διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν ἐπιχειρούντων. ἀλλ' ὅμως
ταῦτα εἰδὼς ἅπαντα, καὶ τῆς ὕστερον εὐφημίας οὐδὲν δεόμενος, δει-
νὸν ἡγησάμην ἀνθρώπων ἀνθρώποις τοιούτου μόρου ἄρξαντα, εἶναι
ἀτιμώρητον. διὰ τοῦ τοσαύτους ἄλλους μηδὲν ἀδικήσαντας αὐτόν,
ἠπείχθη τέχναις ἐγκαταπρῆσαι, ταύταις ἐνδίκως ὑφ' ὑμῶν τῶν
ἀξιωθέντων χάριτος τοιαύτης, ἐνεφρουρήθη. τάχα τις ὑμῶν ὦ ἀθη-
ναῖοι ἀκούων τὸ παράλογον, ὡς εἰ δέοι τοῦ τοῖς αὐτοῦ τοῦ ὀλέθρου, οἷς ἐπενόη-
σε καθ' ἑτέρων, περιπεσεῖν τὸν ἐξευρόντα, πολλαῖς πάνυ μὲν ἐρινύσιν ὀ-
φείλεσθαι νομίζει. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐξαρκέσειν ὅλαις τῇ αὐτοῦ μιᾷ ψυ-
χῇ. καθ' ἑαυτοῦ δὲ τοὺς μόρους ὑπογράφειν. ἀλλ' εἰ χωρεῖς δυσμενείας
σκέπτεσθαι ἐθελήσετε, εὕροιτε ἂν οὔτε δρῶντας ἑκόντας ἡμᾶς,
οὔτε ἐπαιρομένους, δόξαν τῷ δαίμονι, δικαίως ἀπολαύοντας. καὶ γὰρ
ἐξουσίαν ἔχοντες δρᾶν διὰ τὴν τυραννίδα τὰ πρὸς ὠμότητα, ὅ-
μως ἴσμεν ἐκποδὼν ὄντα. καὶ μηδὲν τῶν πεπραγμένων ἑαυτοῖς ἀ-
ναλαβεῖν δυνάμενοι, τὸ μὲν ὅτι δεινὰ ταῦτ' ἐστίν, ὁμολογοῦμεν. εἴθε
μέντοι μὴ ἦ δρᾶσαι αὐτὰ πικρᾷ ἀνάγκῃ ἐβιάσθημεν. καὶ οὐδεὶς ἕ-
τερος ἦν ἄν, ὡς χρηστὸς ἐπαινούμενος, ἡμῶν παρόντων. τίς γὰρ ὑμῶν
ὦ ἀθηναῖοι ἢ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τὸν ἐπιβουλεύοντα ἑαυτῷ ἐχθρόν,

οὐδ' ἃ πάσης ἀμύνης παρασχὼν ἐτιμωρήσατο. τοιοῦτον εὑρὼν Περίλαον ἐτιμωρησάμην. καὶ σύνοιδα μὲν ἐμαυτῷ, ἔκθεσμα δρᾶν. παραμυθίαν δὲ ἔχω, τὸ μὴ μετὰ γνώμης ἐθελουσίου, ὃ τοῖς ὑπ' ἐμοῦ τιμωρουμένοις οὐ πρόσεστιν. ἐγὼ μὲν ὥς φασι τοῦτο συγγενεῖς Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὑμέτερα ἔθη ἐμιμησάμην. ἐκεῖνος δὲ, ἃ δέον ἔχειν ἡμᾶς τοὺς τυράννους, μετεδίωξε. καὶ δικαίως, οὐχ οἷοι φύσει ἦμεν, ἀλλ' οἵους ἡμᾶς αὐτὸς ἔπλασεν εἰς αὐτὸν ἐγενόμεθα. εὖ μέντοι καὶ νῦν ἴστε, ὅτι οὔτε ἐγὼ ἰδιωτεύων Περίλαος ἂν ἦν, οὔτ' ἐκεῖνος μοναρχῶν, Φάλαρις. ὑμῖν μέντοι οὐχ ὅτι ὄνειδος ἐὰν χαλεπήνητε περὶ τῆς τούτου κολάσεως, ἀλλ' ἐὰν καὶ μὴ κολάζητε τοὺς τοιούτους. κοινῇ μὲν γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους ἠδίκει, καθ' ὃ τοιούτους ἐπενόει μόρους. ἰδίᾳ δ' ὑμᾶς διαβάλλων εἰς ὠμότητα, καὶ τὸ τῆς πόλεως ἔμφυτον ἦθος λυμαινόμενος. ἅπαντας μὲν οὖν οἶμαι τὸν τρόπον τῆς τιμωρίας ἐπαινεῖν. ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι πολῖται. εἰ δέ τις ἐστὶν, ᾧ ὁ μόρος οὐκ ἤρεσεν, ἴστω, ὡς οὐδὲ Περιλάῳ ἄριστα ἐπράξαμεν.

Λυσικλεῖ.

Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐδὲν ἔχεις ἐμφερὲς, οὔτε τῷ πατρί σου, οὔτε τῷ υἱῷ σου Λυσίκλεις. οὔτε γὰρ εἶ Λυσικράτους υἱὸς, οὔτε Νεοπτολέμου πατήρ. ταῦτα δέ φασι τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, πρὸς πολλοὺς Σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. καὶ διὰ τοῦτο τῶν μεγάλων τυγχάνειν ἐπαίνων. ἓν γάρ τι καὶ τοῦτο τῶν θαυμαζομένων ἐστὶ, τὸ πρὸς πάντας μὲν, μάλιστα δὲ πρὸς εἰδότας ἀψευστεῖν.

Πολυδεύκει.

Τοὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην ἀναιρουμένων πολεμεῖν παρασκευαζομένους Πολύδευκες, ἀκούσαντας καὶ σαφῶς εἰδότας, περὶ ὅτου τοῦτο ποιήσουσι, τιμωροὺς ὁμολογεῖν δέον. οὐ μὲν

τοι κατηγορῶν ἐν Συρακουσίοις ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμωρὸς ὡς δεινὸς λέγεις· τὰς δ' αἰτίας, ἃς μάλιστα ᾔδεις, ἐφ' οἷς ταῦτα ἔπαθον ὡς ἀνήκεστοι, οὐδέποτε ἠξίωσας προσθεῖναι. ἐχρῆν γὰρ ὦ δημαγωγὲ Πολύδευκες, λέγειν μὲν τὸν θάνατον· ἐπιδείκνυσθαι δὲ τὴν πρόφασιν, ἵνα καὶ παρὰ τὴν αἰτίαν μᾶλλον ἐπαίρῃς τὰ πάθη, καθ' ὧν αὖ πολιτεύῃ. εἰ δὲ αἰσχύνεσθε γυμνῶσαι τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς κατηγορεῖτε, τίνι δικαίῳ πολεμήσετε ἐπ' αὐταῖς, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδα.

Λακείτῳ.

ω Σὲ μὲν οὐκ ἐχρῆν εἰς κινδύνους καθίστασθαι περὶ τοιαύτης ἐλπίδος, τοὺς οὕτω δεδιότας, οὐδ' ἐβουλόμην ἂν θερμοτέρων ἀποτελεσμάτων λαβεῖν τὴν σὴν πεῖραν. ἐπεὶ δὴ τὸν ἡμέτερον φόβον, ἡ σὴ νενίκηκε ῥώμη. ἀγαθῷ μὲν οὖν οἰωνῷ τοιούτῳ κέχρησαι, ὅτι καὶ τἆλλά σοι κατὰ νοῦν γενήσοιτο. τεθάρρηκα μὲν ἢ οὐδέν τι μᾶλλον ἀπηλλαγμένου σου. ἀλλὰ καὶ ἐπετάθη μὲν σαῖς φροντίσι καὶ μέχρις ἂν ἥκῃς ἡμῖν σῶος, πρὸς τὰς ἀπὸ σοῦ πεύσεις ἀνακρεμάμεθα. ἅπερ οὖν καὶ ἀποστέλλοντες παρῄνεσαμεν, ταῦτα ἂν ἀξιώσαιμεν ἀπηρκότα, πρὸ τοῦ χωρίου, ζητεῖν ἡμῖν περιποιεῖσθαι Λάκειτον. ὃν ἀντὶ πολλῶν τόπων καὶ πόλεων, καὶ τυραννίδων, καὶ αὐτῆς γε νὴ τοὺς θεοὺς τῆς ψυχῆς, ἑαυτοῖς εἶναι νενομίκαμεν.

Τῷ αὐτῷ

κ Αἱ τῶν σῶν ὑποσχέσεων μέμνησο Λάκειτε, καὶ τῆς Φαλάριδος ἐρημίας φρόντιζε. ἐν ὅσῃ γὰρ ἀπορίᾳ λείπομαι φίλων, οὐκ ἀγνοεῖς. ἐπιστέλλω δὲ περιφόβως οὕτως ἔχων, οὔτε τὴν τῶν πολλῶν ἰσχὺν πεφρικὼς ἔγωγε, πολὺ γὰρ ἡμῶν εἰσὶ καταδεέστεροι, οὔτε τὴν τῶν συμμάχων ἀσθένειαν. τῷ παντὶ δὲ μᾶλλον τῶν ἀντιπάλων ἔρρωμαι. ἀλλὰ τὴν σὴν περὶ τὰς μάχας προθυμίαν, μὴ μᾶλλον ἤδη σπουδῇ μεταπείσῃ, ἀγαθὸς Φα-

νῆναι, τὰ πολέμια, ἀχθόμενος, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἔργοις ἐν ἑνὶ χρόνῳ πρασσομένοις περιέσῃ. μέμνησο δὲ ὅτι παρακαταθήκην σοι σεαυτὸν ἐδώκαμεν ἀξιοῦντι, ἣν ὑπέσχου σῶαν ἡμῖν ἀποδώσειν. καὶ νῦν τοῦθ' ἱκετεύομεν. οὐχ ἵνα παρὰ σαυτοῦ φύσεως ἀνάξιόν τι φρονήσῃς, τοῦτο μὲν γὰρ ἀδύνατον, ἀλλ' ἵνα εἰς πολλοὺς ἀγῶνας ἑτέρους, ἔχῃς ὑποδεῖξαι σαυτὸν μαχητὴν φιλόμοχθον. τανῦν δέ, κἂν αὐτὸς σαυτοῦ γένῃ μαλακώτερος ἐν ἄλλοις ἡμῖν σεαυτὸν ἐκπεπληρωμένον ἀποδώσεις.

Ἐπιστράτῳ

μ Ἡ βιαζουμένη νῆσος, δίκας παρὰ σοῦ λαβεῖν, τρὶς ἤδη παρῃκότα. μὴ δὲ ἐμπαραβάλλου τῇ σαυτοῦ ψυχῇ ὡς ἀλλότριον φαλάριδος ἔλεον. εἰ καὶ πάνυ τοῦτο σέβεσθαι παραιτησάμενοι, τῇ τοῦ τυράννου χρησόμεθα ὀργῇ.

Ἀειφοίτῃ.

μ Ἡ λογίζου τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὸν ταῦρον ἀνηλωμένων. πλείους γάρ εἰσιν, ἐὰν τὰς πράξεις αὐτῶν ἐξετάσῃς, ἢ τὰ ὀνόματα. ἀλλ' ὅμως καὶ τοιοῦτοι ὄντες ὑφ' ἡμῖν ἐγένοντο. σὲ δὲ οὐκ ἠξιοῦμεν, οὕτω νεώτερον ὄντα, πρεσβυτέρας ἐπαναιρεῖσθαι φροντίδας. δυστήνους γὰρ δείκνυμεν, τοὺς ἡμῖν ἀντιπράξαντας. ἐπεὶ δὲ ὀρέγῃ μεταβολὴν τοῦ βίου ἰδεῖν, πῶς σωθῇς μὲν ἔτι παραινοῦμεν τοὺς θεούς, οὐχ ὡς δὲ δεδιὼς ὑπὸ σοῦ κακόν τι παθεῖν, οὐ γὰρ ἐκ γυναικείας χειρὸς τυραννοκτονηθήσεται φάλαρις. ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ σὺ συναρίθμος τῶν εἰς τὸν ταῦρον γενηθέντων γένῃ, καὶ διαβολῆς ἀδίκου μέρος εἰς ὠμότητα, τιμωρηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ. ἐὰν δὲ μὴ πείθῃ, τάχα σὺ σφόδρα προσδέχου περὶ ταύτης ἡμῖν παρὰ προαιρέσεως, ἐκτίσαι δίκας.

Τιμολάῳ.

τ Ὁ μηδὲν ἁμαρτάνων, εἰκότως ἴσως, καὶ δικαίως θεοῦ νομίζεται. τὸ δ' ἁμαρτόντα, τούτῳ αὐτῷ πρὸς τὸ μέλλον

σεσωφρονίσθαι

σεσωφρονίσθαι, ἀνθρώπου· τὸ μέντοι μηδὲ πταίσαντα καὶ ἀτυχήσαντα πεφυλάχθαι, οὐκ οἶδα ἄλλου τινὸς ὑποληφθῆναι δυνάμενον, ἢ κακοῦ. αἰσχρὸν οὖν, ἔτι γὰρ ἔγγιον προσελαυσόμεθα, ἑτέροις παράδειγμα τῆς ἀβουλίας γινόμενον, αὐτὸν ἑαυτῷ μὴ διὰ τῆς οἰκείας συμφορᾶς χρήσιμον γενέσθαι.

Φαιδίμῳ.

ϖ Ἐπείσμεθα τὸ λοιπὸν ἤδη, μηδὲν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ σοῦ. καίτοι χαλεπώτερον ταῖς αἰτίαις, ἐφ᾽ ἑκάστῃ καὶ τῇ γοείᾳ περιεσχημένοι. ἀλλ᾽ οἷον ἐβουλόμεθά σε, καὶ δίκαιον ἦν περὶ ἡμᾶς εἶναι, τοιοῦτον ᾠήθημεν γεγενέναι. τοὺς δὲ τῶν κατηγορούντων λόγους ψευδεῖς ἐνομίσαμεν, παρ᾽ ὅσον ἐδεήσαμεν ἐλέγξαι περὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν. εὖ μέντοι ἴσθι ὅτι καὶ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, ἐναντία πολλάκις ἐνεχθὲν, ἀσφαλὲς αὐτοῦ τοῦ δαίμονος ἔδοξαν, οἱ περὶ αὐτὸν δεδιότες κεκολάσθαι. Φρόντιζε οὖν, ὅπως μήτε τὸν πρόσω ἡμῖν τὸν σεαυτοῦ ἐχθρὸν παρέξῃ, μήτε τὴν τύχην χαλεπὴν δέ σοι δοξάτω μὴ τοῦτο μόνον, εἰ πολλάκις ὑπ᾽ ἐμοῦ, τὸ ἐφ᾽ ἑκάστῃ γὰρ ἀδικίᾳ εὖ παθὼν, ἐν τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς οὖσι δικαίοις ἀμύνῃ. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐκ ἐάσω πονηρίας χρηστότητα ἐνεγκάσθαι δευτερεῖα. ἀλλὰ μὴ δὲ σὺ σαυτοῦ πρόσμε εὐεργετεῖν βεβουλημένον, ἂν ἐπιεικέστερος ὀφθῇς.

Φιλοδήμῳ.

ε Ἐν μεγάλῃ μοι δοκεῖς εὐηθείᾳ καθεστάναι Φιλόδημε, εἰ τοσαύτας εὐχὰς οἷς, τὰς σπουδὰς ἡμῖν ὑπὲρ σοῦ, ὡς οἴκαδε ἀπονοστήσῃς γενέσθαι, περὶ τῶν πεντεταλάντων, ὅπως ταῦθ᾽ ἡμῖν σωθείη, ἃ μετὰ τοῦ μηδὲν ἐλπίζειν περὶ σοῦ χρηστὸν, ἀπεδώκαμεν, ἀλλ᾽ οὐκ αὐτοῦ σοῦ τῆς ἑταιρείας. τοῦτο δὲ μὰ τοὺς θεοὺς, οὐδενὸς πλήθους ἐστὶν ἀντάξιον. εἰ δὲ πάντως θέλεις παρὰ σαυτοῦ δοκεῖν ἐκπεπροικίσθαι τὴν παῖδα, ἔστι μὲν, οὐδὲν ἧττον καὶ ταῦτα ἐκ τῶν σῶν. εἰ δὲ

οὐδοκεῖς, προσθεὶς ἐκείνοις τοῖς πέντε ταλάντοις, τὰ παρὰ σαυτοῦ
τοσαῦτα, τὴν προῖκα δέκα ταλάντων ἀνάγραψον. ἵν' εἰ βούλει τῆς
προικὸς, ὃ μὲν τι τῆς φαλαρίδος εἴη χάριτος. ὃ δὲ τῆς Φιλοδήμου περι
ουσίας. μαρτυροῦσι δ' ἡμῖν πρὸς σὲ, πολλὰ καὶ μεγάλα θεανὼ, χα
ρᾶς ἡμᾶς ἀναπίμπλησιν. ἃ γὰρ ἔτι παῖς οὖσα ἔπραξε, μήτηρ-
γενομένη μαρτυρεῖ.

Ἀγησιλάῳ.

η Τελεσίππη, χαλεπῶς ἔοικέ σου φέρειν τὴν ἐν συρακού-
σαις μονήν. εἰς τοσοῦτον δὲ πάσχουσα, φιλάνδρου καὶ σώ-
φρονος ἔργον γυναικὸς, ἐμαρτύρησεν ἡμᾶς, ὡς διὰ σοῦ τὴν ἀρχὴν
πικρὰν ἔχοντας, οὐκ ἀνέξεσθαι φάσκουσα εἰς πλεῖον ἀπόντα.
ἀλλ' ἐπιβοήσασα μὲν ἡ τὸν ἑαυτῆς πατέρα, γνώσεσθαι ἴσως ὃ βούλε
ται πράττειν. ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὅτι νικήσειεν ἄν. οὐ γὰρ οἷά τε ἐστὶ δύνα-
σθαι περιορᾶν ὡς ἀλλότριον ἑαυτῆς ἄνδρα νενομισμένον. κἀκείνη
μὲν ἐμὲ ἠξίου δύνασθαι ἐπανήκειν σε ἀναγκάσαι. ἐγὼ δὲ ἐκείνην. οὐ
γὰρ οὕτως οἴομαί σε φάλαριν φοβεῖσθαι, ὡς τελεσίππην φοβεῖσθαι.
ἐπάνηκε οὖν καὶ τοῖς ποθοῦσιν ἀπόδιδου σαυτὸν, εἰ δὴ ἡμᾶς αἰσχύνῃ
μᾶλλον, εἴτε κείνην, ἀξίαν οὖσαν νὴ τοὺς θεοὺς, ἀγαπᾶσθαι πλέον.

Πολυμνήστορι.

π Ολλάς σοι καὶ μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρει λάκριτος τὰ
περὶ τὰ ἄλλα μὲν ἅπαντα. μάλιστα δὲ περὶ τῆς συμμαχίας
τῶν πελτοφόρων. τῇ γὰρ σῇ σπουδῇ, καὶ τῇ τῶν ἀγωνισαμένων ἀν
δρῶν, τὸ χωρίον ἁλῶναι ἀποφαίνει. καὶ τοὺς ἰδίους ἵππους, ὡς ἔοι
κέ σοι παραχωρῶν ἀνακεῖσθαι. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἐλάμβανον τὰς πα
ρ' ἐμοῦ δωρεὰς πάσας, ἐδεδοίκειν ἂν τὸ οὔπω μὰ τοὺς θεοὺς, μὴ ἡτ
τῶμαι τῆς φιλοφροσύνης τῆς παρὰ σοῦ. νῦν δέ σου καὶ τὰς χάρι-
τας, οὐκ ἀεὶ ὃ πέμπεται ἀποδεχομένου, νικᾶσθαι ὁ τύραννος ὁμο

λογῶ, ἰδιώτου γένος. εἰ μέντοι τὸ πρὶν μὴ δέξῃ τὰ τρίτα τῆς λείας, διανεῖμαι τοῖς στρατιώταις, ἃ καὶ λακείνου διδόντος παραυτίκα, οὐχ οἷός τε ἐγγύου λαβεῖν, δὴ ἴσθι ὀκνηροτέρους ἡμᾶς γενέσθαι ἐκ εὐπορεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἦν ἡμῖν ἐπὶ σοῦ. ἀλλὰ δὴ πάσχειν ὑπὸ σοῦ πρὸς τὸ ἐπιὸν ἀναγκάσεις.

Τῷ αὐτῷ

ε Δείσας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς, τὸ μὴ ἢ αὖθις δεήσεσθαι, παρό- τι καὶ τὴν λείαν διένειμας ὡς ἠξιοῦμεν, ἀποδοὺς τοῖς πονήσασι τῶν κινδύνων τὰ ἔπαθλα, καὶ καλῶς. εὐφράνας τε γάρ, καὶ ἐπέρρωσας, μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖσθαι παρὰ σοῦ, καὶ τοὺς ἄνδρας ὁπότε δέοι ἀγωνίζεσθαι προθυμοτέρους ἐποίησας. τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο σήκωμα τῶν πόνων χωρίς. οὐδείς, ὅστις ἂν ὑποσταίη τοὺς καμάτους. ἄλλοις μὲν οὖν, καὶ ταῦτα ἐκομίσω. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ λαμβάνων, εἰς τὸ ἐπιτηδείους ἡμῖν κατασκευάσαι τοὺς στρατιώτας, ἐὰν εἰς τὰ μέλλοντα δεηθῶμεν, καὶ ταῦτα λαμβάνειν ἔοικας.

Τεύκρῳ.

τ Οὓς μὲν γάμους ἤρχθαι τῆς Φιλοδήμου θυγατρός, θατέρου, ἢ σὺ νῦν ἡμῖν ἐπιστείλας ἔτυχες, ἠκούσαμεν. φθάνει γὰρ ἡ φήμη, καὶ τοὺς πάνυ πολλῇ σπουδῇ περὶ τὰς μηνύσεις κεχρημένους, ἐπεὶ τὰ χείρω τῶν γινομένων κἂν διὰ μακροῦ τὸ πραχθὲν κομίζῃ, ἄγγελος ἡ θεός. καὶ ἡμεῖς τάχα ἂν εἰκότως ἐμεμψάμεθα αὐτῇ, τοιοῖσδε παραδεδόσθαι. καὶ διὰ τἄλλα μὲν ἀδίκως εἰς τοσαύτην ὠμότητα διαβαλλόμενοι, οὐχ ἥκιστα δὲ, καὶ διὰ ταύτην κατεγνωσμένοι. φέρει δὲ ἡμᾶς, κακοὺς πανταχόθεν περιβοῶσα τοῖς ἀκουσομένοις. καὶ διὰ ταύτην, οὐδ᾽ ἰδόντες ἐμὲ τῶν νῦν ὄντων τινές, οὔτε πειραθέντες, ὡς ἐπ᾽ αὐτῶν γεγονότα ὀλέθρῳ προβέβληνται. ταῦτα μὲν οὖν ἐμὰ ταλαιπωρήματα, καὶ οὐδενὸς ἑτέρου τῆς οἰκίας, εἰς ἣν ἐπελάθησαν αἱ πρῶται

σύνοδοι, Λεοντῖνοί τε, καὶ Θεανοὶ, κρατεῖν αὐτοὺς ὥστ' ἔχουσιν ἐπίσταται.
μὴ δὲ αὐτίστα τὸν ὑμέναιον ἀπόσχεσθαι ἑστίας, ἔσθαι ἤθη· ἄξιον τὸ δωρή-
ματος νομισομένοις, ἀποδοχῆς νενομίκαμεν. Φίλταται γὰρ τὰ
χωρία τοῖς νυμφαγωγηθεῖσιν, ἔσθαι αὖ τὰ πρωταθεσμὰ ἀπέθεντο
παρθενίας. Φθόνου δὲ Συρακουσίοις μᾶλλον ἄξιος Φιλόδημος, ἢ
ἐλέου κρινέσθω. μηδεὶς εὐτυχὴς οὕτως ἐν εὐδαιμονίας μοίρᾳ, ὡς
ἐκεῖνος ἐν κακοπραγίᾳ τύχῃ, τοῖς φθονοῦσι νομισθήτω. Φάλα-
ριν δὲ μισείτωσαν ἅπαντες, οὐ γὰρ περὶ αὐτοῦ μοι μῖσος ἀζήμιον.
εὐχέσθωσαν δὲ καλῶς κατὰ σφᾶς, καὶ μή τισι προσαπιῶνται, τοιού-
των καὶ αὐτοὶ λαβέσθαι φίλων. Τιμάνδρῳ.

Τὰ πολιτεύματά σου τὰ Καμαριναίων Τίμανδρε, καὶ ὁ πολὺς
οἰκτισμὸς, ὑπὸ τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀπολουμένοις, ἐπέρρωσε μὰ
τὸν Δία, οὐ δὲ βουλομένους, τοὺς περὶ Κλεόμβροτον ἐνεῖρξαι τῷ
ταύρῳ. ἐδεδοίκειν γὰρ, ἄδειαν αὐτοῖς ἐπιχορηγήσας, παῦσαί σε κα-
τ' ἐμοῦ τὴν πόλιν ἀνιστάντα. ἡδέως γὰρ ἐμαυτὸν πολίτευμα περιέ-
χω τῷ δήμῳ, ἕως οὐκ αἰσχύνονται Καμαριναῖοι τῶν σῶν ἀνεχόμενοι
λόγων. οὐ τὰ πολιτεύματα, οὐχ ὅπως τὴν Φάλαριν ἀμήχανα, ἀλ-
λ' οὐδὲ τὴν οἰκέτην Φαλάριδος ἀνθεῖλεν. καὶ χαλεπὸν μὲν, εἰ καὶ πά-
νυ συνέφερεν αὐτοῖς πολεμεῖν Ἀκραγαντίνοις, τὸ πεισθέντας ἅ-
ψασθαι τῶν ἔργων. νῦν δὲ ὁ πόλεμος αὐτοῖς, τῷ παντὶ βαρύτερος
τοῦ συμβούλου, μᾶλλον δὲ δημηγόρος. οὐδὲ μικρὰ ῥοπὴ γὰρ τοῦ τό-
ταλαιπωρίας, ἐγείρειν μέντοι τὰ πλήθη, λέγοντα τὰς αἰτίας ἥρ-
μοζεν, ἵν' ἡ πεισθεῖσα πόλις ὑπὸ σοῦ στρατεύεσθαι, πολεμικοῦ σφό-
δρα ἀνδρὸς ἀναγράφηται, ὑπὲρ οἷα πεπραχότων τιμωρὸς αὐτίστα.
ἀλλ' οὐκ ἐθέλετε. καθ' ἕνα γὰρ ὑμῶν ὀνομαζόντων πολλὰς αἰτίας, ἀ-
πηρτημένας ἔξω δείκνυτε. ἀλλὰ μὴν εἴ τις ἀφεὶς τοὺς ἐντελεῖς, διὰ

τὸ

τὸ μὴ δοκεῖν ὅσιον, αὐτόν σε σκέψαιτο, τοῦ πάντων χαλεπωτέρου τυχεῖν ὀλέθρου, νομίσειεν ἄξιον εἶναι. ὃς ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ χωρία, καὶ ἔτι σοι πατρῷον ἦν ἀνδράποδον, στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, καὶ Καμαριναίους νεώτερα ἀναγκάζεις φρονεῖν. ταῦτα δὲ ποιῶν, οὐδὲν ἄλλ' ἢ σαυτὸν μὲν ἀπέγνωκας, ἄξιον ἴσως ὄντα. πολλὰ γάρ σοι καὶ δεινὰ πέπρακται. βιάζῃ δὲ τὴν πόλιν, τῆς σῆς ἀφροσύνης οὐκ ἐπαΐουσαν ἀπολαῦσαι.

Ἐνναίοις.

ἘΚ πολλῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδανείσασθε παρ' ἐμοῦ, ὀκτὼ τὰ τάλαντα μόνον ἀποδοῦναι πείσαντες, καὶ ταῦτα ἐν οἷς μάλιστα καιροῖς χρημάτων ἐδεόμην ἐπικουφισθέντες, οὐδὲ περὶ ταῦτα εὐτακτήκατε. ἀλλὰ τέσσαρα μόλις ἀχθόμενοι, καὶ στένοντες διελύσασθε. τέσσαρα δὲ ἀκμὴν κατέχετε. μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ οὕτω περὶ τούτων ἄχθομαι, ὡς περὶ τῆς ὑπὸ τοῖς ἀφεθεῖσι χάριτος. ἡ μὲν γὰρ χρεωκοπία ὑμῶν, ἐὰν ἐπιτρέπωμεν καὶ τοῦτο, τεσσάρων μόνον ταλάντων ἔχει ζημίαν. ἡ δὲ ἀχαριστία, ὑπὲρ δεκατάλαντον τὴν βλάβην. ὁμοίως γὰρ καὶ ταῦτα ἀποδώσειν ὑπισχνεῖσθε. καὶ τὰς περὶ ἐκείνων εἰδέναι χάριτας ὁμολογεῖτε ὥστε οὐδεμία περὶ τῆς ἐν ὑμῖν οὔσης ἀχαριστίας χρηστὴ ἐλπὶς, εἰ τὴν ἐφ' ἡμῖν οὖσαν κομιδὴν, οὐχ οἷοί τε ἐγένεσθε ἐκτίνειν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταύτης ἐστὲ τῆς γνώμης, ἐγὼ πυνθανόμενος ὑμᾶς παρὰ τῶν πρέσβεων ἐνδεῶς ἔχειν, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων εἰσφέρειν, ἀφίημι καὶ τούτων τὴν πόλιν. μαθὼν δὲ, εἰ καὶ τὰ ἀποδοθέντα βούλεσθε λαμβάνειν, ἀποπέμπειν ἕτοιμός εἰμι, εἰ μέλλετε ἐπωφελεῖσθαι, καὶ μὴ οἱ τὰ τοῦ δήμου κλέψαντες, ἐξ ὧν ὑμεῖς κοινῇ πένεσθε, καὶ ταῦτα οἴσονται. τὰς δὲ ἀναστάσεις τῶν εἰκόνων, ἃς εὐεργεσίας ἀμοιβὴν εἰς ἐμὲ πρεσβεύοντες ἐπαγγέλλεσθε, μὴ φιλοτιμεῖσθε. μετὰ γὰρ τὴν ἐμαυτοῦ, καὶ τὴν εἰς ταῦτα ὑμῖν χαρίζομαι δαπάνην.

Λυσάνδρῳ.

ἐ Φθάκα μὲν τὴν παρὰ σοῦ πεμπομένην συμμαχίαν. πρὶν γὰρ ἐλθεῖν τοὺς παρὰ Δεξιλείδου στρατιώτας, ἤδη μὲν τοὺς πολεμίους. ὠσθήμας, εἰς μὲν τὴν μάχην, ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ὑστερησάντων, μηδόπιου ὀνηθῆναι. εἰς δὲ τὴν δόξαν καὶ τοὺς ἐπαίνους, πλεῖστον. εἰς ὀλίγους γὰρ ἡμῶν τοὺς ἀγωνισαμένους, οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται. κινδύνων δὲ μειζόνων μεταχόντες, ἐπάθλων λαμπροτέρων ἐτύχομεν.

Ἀειμάχῳ.

ὀ Υκ ἀχθόμεθα τῇ διαβολῇ, ὅσῳ δὲ τῆς δόξης, ἧς ἔχουσιν ἐπ' ἐμοὶ οἱ νῦν αὐτοί. ἴσον γὰρ ἐν ἴσῳ τὸ ἀδικεῖν, μᾶλλον δὲ πολλῷ δικαιότερον ἤδη τοῦ δικαίου νενομισμένου τὸ ἄδικον, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἐπικρύπτεσθαι, ὥστε ἐπ' αὐτοῖς παρρησιάζεσθαι. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει τοιοῦτοις, ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη γενέσθαι συμβέβηκε. φημὶ γὰρ, καὶ ἡμῖν τὰ παράνομα προσγεγενῆσθαι πάθη, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ αὐτὸ ἔμφυτον εἶναι. διαφέρειν δὲ ἑνὶ τούτων· ὅτι ἡμεῖς μὲν τύραννοι δοξασθέντες, ἔχοντες ἐξουσίαν, ὁμολογοῦμεν. ἐκεῖνοι δὲ ἰδιῶται ὄντες, παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι ἀρνοῦνται.

Πολυστράτῳ.

ἐ Γὼ τῶν μὲν οὖν πεπονθότων ὑπ' ἐμοῦ, οὐδένα ἂν εἴποιμι, οὔτε πρὸς σὲ, οὔτε πρὸς ἄλλον αὐτῶν οὐδένα. οὐ γὰρ δήπου, ἵνα σὺ δέξαιο τὰς παρ' ἡμῶν δωρεὰς, ἃς πέμπομεν παρορᾷς, τὸ καὶ ἑτέρους πολλοὺς ἐπιδείκνυσθαι λαβόντας, πρέπον ἐστί. πρόσετι καὶ ἀνυπόπτως, τοῖς λαβοῦσιν ὀνειδιοῦμεν. οὐ γὰρ οἰόμεθα ὀνείδους ἀπηλλάχθαι, ὅτε ἂν αὐτός τις ἕκαστος, ἰδίας εὐεργεσίας δεξιοῖ, οὔτε ἂν ἑτέρων λεγόντων ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι μέντοι παρὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, βίᾳ καὶ ἀδικίᾳ πολλὰ τῶν ἐμῶν ἀπώλεσαν, ἐξεστίσοι λογίσασθαι. καίτοι πολλοῖς ἂν σφόδρα αὐτοῖς περὶ πλείστου ποιησαμένοις τὰ δίκαια κα-

πασχεῖν

ταράχειν. ἔπειτα ἀντιστάντας οὐχ ἑκουσίως, ἀλλ' ἀνάγκῃ, τῷ φόβῳ πολέμου, καὶ ὅπλων. τινὲς ὁποῖα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πάντων ἀσεβέστατα κατέχων, ἐφ' ὅσον ῥώμης μετεποιεῖτο. οὐ γὰρ δήπου πρὸς τὸ παρὸν χρήματα τὰ ἐναγῆ, μετὰ κινδύνων τοσούτων καταρχεῖν ὑπέμειναν. ἃ καὶ ἀναγκαζομένους λαβεῖν, ἐχρῆν ἀπώσασθαι. τίνα οὖν σὺ πρὸς διὸς ὑποτυπούμενος, οὐκ ἤθελες τὴν δωρεὰν λαμβάνειν. ἐπεὶ αἱ προφάσεις, ἃς σὺ προσποιούμενος ἔλεγες προβεβλῆσθαι, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, καὶ μυρίοις ἑτέροις λύονται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τὰ χρήματα καθαρὰ εἶναι, εἰ μὴ τούτῳ διοίσει, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν, δι' ἀδίκου ὀνόματος τῆς ἁρπαγῆς, ἔχειν ἐβιάζοντο, καὶ τοῦτο προστιθέντες τῷ ἀσεβεῖν. σὺ δὲ μετὰ τοῦ δικαιοτάτου λήψῃ. φίλου πιστοῦ διδόντος ἑκουσίως.

Αγεμόρτῳ.

Σθόμην ποτὲ ὦ ἀγέμορτε. ὅπως περὶ τῶν κατ' ἐμαυτὸν
ἠ ἐβουλευσάμην. πολλὰ μὲν γὰρ τὰ ἄγαν ἠνίασεν ἡμᾶς ἡ περίβλεπτος αὕτη μοναρχία, περὶ ἧς ὁ ἄβουλος ἐγὼ, τοὺς πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους ὑπέστην ἑκών. μέγιστον δὲ ἐν αὐτῇ τούτου κακοῦ ἐπειράθην, εἰ μὴ δὲ εὖ παθεῖν τις ὑφ' ἡμῶν ἐπιεικὴς ἀνὴρ βούλεται. ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα, ἂν δεήσῃ χαρίσασθαι τινὶ τῶν δεομένων, τοῖς ἐξωλεστάτοις χαρίζεσθαι. οἱ γὰρ εὐγνώμονες ὑμεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπεστραμμένοι, τί γὰρ ἄλλο, ἢ δεδίατε εὖ παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ. ἐπεὶ τίνος ἕνεκεν, τοσούτων ἐμοὶ καὶ συμφοιτητῶν γενομένων, καὶ συνεφήβων, καὶ φίλων, οὐδὲ εἷς ἀφῖκται ὑμῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὑπέσχηταί τις ἀφίξεσθαι πρὸς ἐμὲ, πλὴν Καλλισθένους. καὶ εὖ οἶδα γὰρ, οὐδὲ ἐκεῖνος ἀφίξεται. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως, εἰσί τινες ἀποφυγαί, τοῦ μὴ δοκεῖν. ἀναφαν-

δὸν βδελύττεσθαί μου τὰς δωρεὰς, ὅσους ἐλθεῖν γε κατ᾽ ἀρχὰς ὡς ἐμὲ, τοὺς μὲν, νόσοι, τοὺς δὲ πατέρες, πολλοὺς δὲ κωλύει τὰ πολιτικά. σὲ δὲ ἐγὼ εὖ εἰδὼς, οὐδὲ ἐπιχείρησά πω καλέσαι, μέλλων γε μὴ τυγχάνειν. οὐδὲ καλέσαιμ᾽ ἂν ἔτι τὰ μάλιστα νῦν, τήν τε ἀῤῥωστίαν ἀκούων σου, καὶ τοὺς παῖδας, οὓς μετὰ τὸν ἔκπλουν τὸν ἡμέτερον οἴκοθεν ἐπυθόμην, ἐκ προαύλης σοι γεγενῆσθαι. καὶ συνήσθην γε νὴ δία, τὸ πρὸς πλεῖστον ἀνακεῖσθαι, κήδους ἕνεκεν, καὶ τῆς πολυπαιδίας. τίς οὖν ἀπολείπεταί σοι πρόφασις, τὸ μὴ οὐ δεδιέναι σε δοκεῖν. ὅστις ὦ θεοὶ, πέμψαντος ἔναγχος ἐμοῦ σοι, οὐ μὰ τὸν δία φόρτον ἐπίφθονον, οἷον ἔμελλεν ὄψεσθαι, παραπεμπόμενον μετ᾽ αὐλῶν καὶ παιάνων πᾶσα ἡ πόλις, ἀλλὰ χρυσίδιον, καὶ τοῦτο νύκτωρ, ἀφεὶ πάντα πᾶσιν, ὥσπερ τι ἄγος, ἢ μίασμα ἰδὼν ἀπόφορον, αὐτόθεν ἀπεστράφης ὡς εἰκός. κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἦν δῶρα. καὶ πεφυρμένου φόνῳ ἀνθρώπων. καὶ μεγάλως σχέτλιος εἶ τις, καὶ ἀγνώμων τὸν τρόπον ὦ Ἀγήμορτε. καὶ μήν τοι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνηλεὴς, ὃς οὐκ οἰκτείρεις με κακοδαίμονα ὄντα, καὶ διακείμενον οὕτω, ὥστε διακειμένων ἀθλίως. ὃς οὗ τε ἕνεκα ὠρέχθην μάλιστα μοναρχίας, ἵν᾽ ἔχοιμι λαμπρὸς εἶναι πρὸς τοὺς φίλους, ἐπειδὴ τάχιστα τούτου, κατ᾽ εὐχὴν παρὰ τῶν θεῶν ἔτυχον, οὐκ ἔχω πρὸς οὓς ἐλλαμπρύνωμαι ταῖς χάρισιν. ἀλλ᾽ ὃ μόνον ἦν μοι πάντων παραμύθιον τῶν κακῶν, καὶ τούτου με ἀπεστερήκατε οἱ φίλοι, μηδὲ εὖ ποιεῖν μηδένα ὑμῶν ἐπιτρέποντες ἐκ τῶν περιόντων. ἀλλ᾽ εἰς ἀνάγκην καθεστήκαμεν ὦ θεοὶ, μὴ προσιεμένων ὑμῶν τὰς δωρεὰς οἷς βούλομαι διδόναι, τῶν κολάκων καὶ τῶν βωμολόχων τῆς τυραννίδος διδόναι, οἷς οὐ βούλομαι.

Ἰάκρῳ.

Τεύκρῳ.

τ Ἣν Φιλοδήμου γυναῖκα Κλεαινέτην, οἶσθα δήπου ἣν λέγω Τεῦκρε, βουλόμενος ὑπὲρ θυγατρὸς γάμον ἰδεῖν, τοῖς ἐν ποσὶν ἐκωλύθην. ἐφ᾽ ἃ καὶ σὲ παρεκάλουν ἥκειν ἄν, εἴπερ μὴ περὶ τοιαύτης κηδεμονίας ἐγνώκειν ἐν Συρακούσαις καταλιπεῖν. ὅθεν καὶ περισσότερον αἰσθοιο ἄν, ὡς οὐκ εἰκῆ σοι περὶ αὐτῶν ἐπιστέλλομεν. μέτελθε ταύτην αὐτός. καὶ πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι προικὸς τῷ κηδεστῇ, γαμουμένης τῆς παιδός. μὴ μάταιος ὡς δωρεᾶς διδομένης, ἢ χρέος ὀφειλόμενον ὑπ᾽ ἐμοῦ διορθούμενος. ἐὰν μέντοι πυνθάνηται, πόθεν ἔχομεν Φιλοδήμου τοσαῦτα χρήματα, μὴ φάσκειν εἰδέναι, ἀλλ᾽ εἰς ἐμὲ τὸν λαβόντα, καὶ Φιλόδημον τὸν δόντα, τὸ γνῶσιν ἀναφέρε. καὶ διὰ σπουδῆς μὲν ἔχε, Λέοντα κηδεστὴν ποιήσασθαι. ἀφίκετο γὰρ ὡς ἡμᾶς, μετιὼν τὸν γάμον. κἀγὼ διὰ τάχους πάνθ᾽ ὑπισχόμενος, ἀπέσταλκα αὐτὸν ὡς σέ. ἂν δὲ ἄλλον τινὰ ἀμείνω εὕρηται νυμφίον ἡ μήτηρ τῆς παιδός, ἐκείνῳ τὴν προῖκα ἀνάδεχου. καὶ μηκέτι προσφιλοτιμοῦ. οὐ γὰρ ἐφ᾽ ἑνὶ κηδεστῇ Φιλοδήμου μεμνῆσθαι ὡμολογήκαμεν. οὐδὲ δωρούμενοι χρήματα χαριούμεθα τὸν γάμον. ἀλλὰ πρὸς θεῶν μὴ οὕτως ἀμελῶς χρῶ ἐγγύῃ ὡς ἀντιδιδούς, ἀλλ᾽ ὡς λαμβάνων πέντε τάλαντα, εἴπερ ἀνδρί τινι ταύτην ζεῦξαι ἐφίεσθε. αἰσχρὸν γὰρ ἀτυχῆσαι διδόντας, ὅθεν προσήκει δοκεῖν, τούτου μὴ δοῦναι χάριν, ἀλλὰ προσεποιήθημεν χρήματα, ἑκόντι ἀποτίσαι. οὐ μὴν καταγνοίην γ᾽ ἂν ἐμοῦ τοιόνδε τι. ὡς ἔγωγε νὴ τὸν ἥλιον δόξω ζημίαν, μείναντα παρ᾽ ἐμοὶ τὰ χρήματα, καὶ μέγα ὄφελος λαβούσης εἰς τὸν γάμον τῆς παιδός. οὐ γὰρ ὅμοια φρονεῖν δύναιντ᾽ ἄν, μηδὲν εἰδότες περὶ ἐμοῦ. εἴθε δὲ μὴ δεινότερον ἁπανταχοῦ Φάλαριν τὸν τρόπον περιβοῶν. πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παιδὶ θυγατέρας τέτταρας

ὁμήλικας καὶ γυναικείας ἀμπεχόνας, ἃς ὑφ' ἡμῶν σταλείσας ἔχεις. καὶ χρυσοῦς ἑξήκοντα. καὶ τὸ τάχος μὲν ἀχθῆναι παραίνει τοὺς γάμους, ὡς καὶ νῦν βραδέως ἀχθησομένους. προθύμως δὲ πέμπε τὰς δωρεὰς, ὡς ὑπὲρ τοῖς φαλαιεῖδος, ἰδίας καρπούμενος χάριτας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχει Πολύκαρπε. τὰ δ' ἄλλα, ὡς καὶ πατρὸς δεομένῃ τῇ παιδὶ, καὶ ἀνδρὸς χηρευούσῃ γυναικὶ, τίμιος γενοῦ. καὶ προστὰς αὐτῶν τῶν χρειῶν, μετὰ τῆς ἰδικοῦ θύε τοὺς γάμους, ὡς μάλιστα πολυτελέστατα. μή τις Συρακουσίων τῶν προσηκόντων τῇ παιδὶ, ἐν τῇ καλλίστῃ ἡμέρᾳ, ἄθλιον ἀντὶ μακαρίου εἴπῃ Φιλόδημον. ἀλλὰ νικήσω μὲν αὐτοῦ τὴν τύχην. Κλεανέτη.

ὁ Φιλοδήμου πλέον ὑπὲρ τὴν ξένην, τοῦ σοῦ μὲν ἀνδρὸς, ἡμετέρου δὲ ἀτιμήτου φίλου, σοὶ μὲν εὐκλεῶς ἔοικε παραγίνεσθαι τῇ θυγατρὶ δ' ὑμῶν, εἰκοστὸν ἤδη ἔτος οἰκουρούσῃ, οὐκ εὐτυχῶς. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' ἀνδρὶ χηρεία, χρόνους προσλαμβάνουσα, πλείω ἀρετὴν, ἡ δὲ ὑπὲρ παιδὶ πρώραν μηκυνομένη παρθενία, διαβολὴν κτᾶται. πᾶσι γὰρ αὐτοῖς αἴσχιστον δέδοκται, καὶ νὴ δία ἐστὶ παρὰ τοὺς τῆς φύσεως χρόνους θυγάτηρ οἰκουροῦσα. πάλαι γὰρ ἐχρῆν καὶ τὸν ἐκείνης βίον, ὥσπερ τὸν σὸν, πρὸς ἄνδρα ἐπαινεῖσθαι. ἴσως μὲν οὖν ἀντὶ Φιλοδήμου παραμυθίαν ἡγῇ, παῖδα ἔχειν, ἣν ἐκεῖνος καὶ σὺ ἐγεννᾶσθε. σχέτλιον δὲ, διὰ πένθους γάμου, θυγατέρα ἀποστερεῖν γάμων. καὶ οὐχ ὁμοίων τὸ μετ' ὀλίγον ἥξοντος ἀφαιρεῖσθαι ἀνδρὸς, ἢ τῆς μήπω πεῖραν τις ἔσχηκε καὶ συνήθειαν τοῖς τῆς φύσεως ἀκμαζομένη νόμοις. ὅταν δὲ, μὴ δὲ τεθνηκότων γονέων, μὴ ἡ ἔνδεια χρημάτων, ὥσπερ νῦν, καὶ μεγάλης ἀτυχίας τεκμήριον τοῦτο. ὃ μηδαμῶς καταισχύνιζου Κλεανέτη· πεντατάλαντον γὰρ προῖκα κατέλιπεν αὐτῇ Φιλόδημος ἐκ πλειόνων παρ' ἡμῖν. καὶ ἔχει τοῦ

τοῦ μόνου, ἔστι γὰρ αὐτῷ κοινὰ, καὶ τὰ Φαλαρίδος χρήματα. ὥστε οὐκ οἶδα Κλεαινέτη, τί ἂν μέλλοις. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν, μηδενὸς ὑστερίζουσαν εἰς τὸν γάμον, τὴν Φιλοδήμου μένειν ἄφιξιν. ὅσα μὲν γὰρ εἰκὸς εἰς τὴν ἐκείνου παρουσίαν ἀναβαλέσθαι, μὴ φθάνωμεν. ὅσα δὲ αὐτὴ κατεπείγει φύσις ἀκόντων ἡμῶν, οὐχ οἷόν τε, μὴ περιμένωμεν. ἐπεὶ τοὺς ὑμετέρους οὐκ ἀναδέχεται καιροὺς, ἡ τῆς παιδὸς ὥρα. τάχα δὲ Φιλόδημος μὲν εἴργεται τοσούτοις, ὅσοις πατέρα εἰκὸς εἴργεσθαι ἀώρου θυγατρὸς οὔσης εἰς γάμον. σοὶ δὲ τοῦ κατέχειν οἴκαδε παρὰ τὸν νόμον τὴν παῖδα, οὐδεμία πρόφασις. οὐ γὰρ οὕτως αὐτῇ πατρὸς εἰς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς ἀνδρός. σὺ δὲ κατὰ πολλὰς ἀνάγκας, καὶ μεγίστην τῆς τύχης ἀπόντι τῷ πατρὶ, προσνέμειν οἴει δεῖν, καὶ παροῦσαν τὴν μητέρα ἔτι, ἐὰν γ' ἐμοὶ πεισθεῖσα καὶ περὶ ἀνδρὸς εὐτυχῶς, καὶ περὶ θυγατρὸς εὐπρεπῶς βουλεύσῃ. πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα καλῶς, δίχα Φιλοδήμου πράξασα, ἓν τοῦτ' ἂν τὶ πάντων κοινὸν ἐργάσῃ ἀγαθὸν, καὶ γυναικὶ σωφρονούσῃ, κόσμου οἶσον, κηδεύσασα κατὰ νόμους τὴν παῖδα. Τὰ μὲν οὖν χρήματα ταῦτα Δίκαιος ὁ ἐμὸς, ὁπόταν ἐθέλῃς παραριθμήσει. εἰ δέ του καὶ ἑτέρου δεῖ σοι πρὸς τὸν γάμον, ἐκεῖνος ὑπουργήσει. σὺ μόνον ἃ βούλει, πρόσταττε. καὶ Φιλόδημον δ' εὔχου μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν γάμον. ὑπερβαίη δὲ μελλημῶς, εἰς ἐκεῖνον ἥξοντα τοὺς παιδὸς χρόνους. καὶ τοσοῦτον ἐκεῖνον εἶναι, καὶ πρέσεσθαι, καὶ ταῦτα μὲν ἔστω σοι μαρτύρια, μηδὲν ἧττον ἢ πρὸς αὐτὸν φιλοφροσύνη.

Νικοκλεῖ.

ε Περιείλαμεν Στησιχόρῳ, ὡς ἠξίους περὶ τοῦ ἐλεγείου. καὶ τὸν τρόπον ὑπεθέμεθα ὡς χρὴ γράφειν. ὁ δὲ, ἄσμενος ἡμῖν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἐπίδοσιν ὑπέσχετο, παραμυθίαν ἴσως ἡγούμενος ἔσεσθαί σοι τοῦ πένθους τὴν σοφίαν. ἡ μὲν οὖν συμφορὰ, δυσπαρηγόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικουφισθῆναι. ἐπεὶ δὲ τ

τοῖς ἀνειφωμένοις ὀνόμασιν, ἐν ἑνὶ χρόνῳ, περιεκάπτου ἀνίᾳ. ἀδελ-
φιδῆς τε τῆς ὁμομητρίας, καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπενοσφίσθης. κάλ-
λει μὲν ἐξοχωτάτης, σωφροσύνῃ δὲ, οὐδὲ εἰς δευτερεῖον γυναικὶ
μεθ' ἑαυτὴν ἐώσης τόπον. ὡς ἐκπέπληγας, καὶ πανταχόθεν ἀπέ-
γνωκας σεαυτοῦ. καὶ τὰς ὀλοφύρσεις οὐ μετὰ ποιούμενος, καὶ
τοῦ σώζεσθαι προσποιῇ. χρὴ δὲ μὴ βαρύτερον φέρειν, ἢ δυνα-
τὸν ἐνεγκεῖν τὴν ψυχήν. οὐ γὰρ ἀρετῆς τοῦτό γε ἄξιον, εἰ πρὸς
τὸ πένθος ἀπαλλάξεις σαυτὸν, καὶ χρήσῃ αὐτῇ ἔσω συμφορᾷ. ἀλλὰ
γε ὦ νικόκλεις, μικρὸν ἀπὸ τῆς ἀνίας μεταστραφεὶς, σκέψαι τὸν
ταλαίπωρον αὐτῶν βίον, οἷα καθήρμοσται τάξει. γεγόναται ἕκαστος ἡ-
μῶν, τοῖς μυρίοις κακοῖς. καὶ πάνθ' ὅταν ἀνύσῃ, τοῦ ταλαιπωρεῖν
ἀνεπαύσατο ἐπιδημίας. τερπνὸν οὖν ἡγούμεθα τὸν βίον τοιοῦτον ὄντα.
παρ' ὅσον οὐδὲν θανάτου πείσεσθαι κάκιον ἠλπίκαμεν. καὶ τὸν τελευ-
τήσαντα οἰκτιζόμενοι, ὅστις πρῶτος ἄπεισιν, οὐκ ἀπόθεν ἑπόμενοι
τούτου. λελήθαμεν ἑαυτοῖς ἐπιρρίπτοντες τὰ δάκρυα. αὕτη δὲ
κῃ αὐτῶν νικόκλεις. καὶ ἐπὶ τοιούτῳ τέλει ἅπαντες ἀναστρεφόμεθα.
οὐδὲ ἔστιν ὅντινα τῇ γνώμῃ, ἕτερον ὑποδέξεται χρῆμα τυραννικώτε-
ρον. μοῖρα τοῦ παντὸς αὐτοῦ, ὑπ' οὐδενὸς [illegible]. ὁρᾷς ἐμὲ τὸν
μόναρχον, ὃν πάντες αὐτοὶ βιαιότατον ἀποφαίνουσι, ταύτης οὐδὲ ἂν
με δεινότερον κηρύξωσιν οἱ νῦν ὄντες, οὐκ ἂν περιγενοίμην. οὐδὲν
γὰρ τῶν παρ' ἡμῖν χαλεπῶν ὑποστήσεται, ἀλλ' ἅπαν μὲν, ὅταν ἐκεῖ τὸ χρεὼν
τελευτῆσαι. εἴθε δὲ καὶ τοιούτῳ ἐτύχομεν μοναρχίας, οὐχ ὅπως ἑαυ-
τῶν ἀπωσώμεθα τοὺς μόρους, ἡμᾶς μὲν γὰρ ἴσως καὶ πρὸ μοίρας ἀ-
ξίους φαίη τις ἂν εἶναι ἀπολέσθαι, καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἀξίωσιν, οὐ-
δ' αὐτοὶ ἐναντιούμεθα. ἀλλ' ἵνα τῶν ἐπιεικεστάτων, καὶ ὡς ἐπὶ μήκι-
στον ἀξίων ζῆν, ἐπέχωμεν τὰ τέλη. ἐπεὶ δὲ ἐκείνῃ καθ' ἡμῶν, καὶ οὐχ

ἡμεῖς

ἡμεῖς καὶ τῆς ἐκείνης τύραννοι ἀπεδείχθημεν, ὅπως χρὴ φέρειν. οὐ διὰ τοῦτο μόνον ὅτι εἰς οὐδὲν περαίνονται οἱ γόοι, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ τὸν ἐκείνης δαίμονα, εἴπερ αἴσθοιτό σε, οὕτω κατασμυχόμενον, ἀνιάσαι μὲν εἰκὸς αὐτὴν τὴν πλεῖστα μὲν εὐφράνασαν τὸν ἄνδρα, ἡσθεῖσαν δὲ ἐφ᾽ οἷς ἔχαιρεν ἐκεῖνος, ἀχθεσθῆναι τε ἐν τῷ θανάτῳ. οὐ μὰ τὸν δία μόνον σὺ τοιαύτης ἀπεσφάλης γυναικὸς, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ἐκείνη τοιούτου ἐστερήθη ἀνδρός. ἐπεὶ τοίνυν, οὔτε πρῶτος, οὔτε μόνος, τοιαύτῃ ἐχρήσω συμφορᾷ, λογίζου τὰ ἀνθρώπινα πρᾴως φέρειν. εἰ δὲ μὴ δι᾽ ἐμὲ, ἑτοίμως πρὸς θάνατον ὑπὸ ποικίλων ἔχοντα συμφορῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἰσότητα τῆς φύσεως, ὅτι πᾶσι κοινὸν τοῦτο, κἂν σφόδρα περιφόβως ἔχωσί τινες. καὶ τοῖς μὴ λίαν ἀχθομένοις πλεῖστα συμβέβηκεν ἀπολαύειν τοῦ βίου.

Στησιχόρῳ.

τ Ο ἔλαιον ἐπέμψαμεν, ὡς ἐπινοούμενοι μὰ δι᾽ οὗ σοὶ τὸ πτερὸν, ἀλλὰ θυγατριδῷ σου. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ μειράκιον, ἄξιον ἡμῖν λόγου φαίνεται. καὶ τὴν γυμνασιαρχίαν μηδὲν ἧσσον ἀγησιλάου. βουλοίμην δ᾽ ἂν αὐτὸν ἐκτελέσαι τὸ καθ᾽ ἡμᾶς μέρος, τὸ ἀργύρειον τὸ παρ᾽ ἡμῶν, ὃ μὴ σοὶ κομίζειν ἐβουλήθην τότε παρών. εἰ μὴ λαβὼν ἔστησεν ὑμῖν γε, προδοσίαν εὖ ἴσθι, πρὸς ἱμεραίους καταψεύσομαί σου. κἂν ἔτι παράσχῃ. χαλεπώτερον δέ σου οἶμαι καὶ τοῦθ᾽ ὅπερ προπέμπων εἰλόμην προμηνύη δὴ στησίχορε. καὶ πρὸς τοῖς ἔπεσι, τὰ δ᾽ ἄλλα σεβαστότερος εἶ πολλῶν, καὶ θαυμασιώτερος. τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα καὶ στέργε, καὶ τίμα τῶν ἄλλων περιέμενον ἐν οἷς ποτ᾽ ἂν καταῖραν εὐδοκιμῆς, ὁμοίως τοῖς πονηροτάτοις ἔσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

σ Ὑπὲρ ἡμῶν ὦ στησίχορε, μηδὲν μήτε ἐν ᾠδαῖς, μήτε ἄλλοθί που λέγε. οὐδὲν γὰρ βούλομαι μᾶλλον, ἢ σιωπᾶσθαι τὰ ἡμέτερα. τῶν δὲ ἄλλων φθόνος οὐδείς, ὑπὲρ ὅσων ἂν αὐτός τε κατὰ σαυ

τὸν ἐθέλης, κἂν παρὰ νοῦν ἄγῃ τὸ δαιμόνιον. πολιτείαν δὲ φεῦγε μάλιστα πάντων, ἡμᾶς ὁρῶν. ὃς ἡνίκα μακαριστὸς εἶναι ἐδόκουν πᾶσιν, τότε τούτοις ἐμαυτῷ σύνοιδα μάλιστα ἀνιωμένῳ. εἰ δὲ ἐγώ σοι κατ' ἐμαυτὸν εἰκότα πάσχειν φαίνομαι, μοναρχίας ὀρεχθεὶς ἑκών, ὑπὲρ πατρίδος δέ σοι πολιτευομένῳ, καὶ δημοκρατίας, οὐδὲν ἀπαντήσεσθαι δυσχερὲς οἴει, τὸ μὲν καθ' ἡμᾶς ἄφες νῦν. εἰς δὲ σαυτὸν ἀπενὲς βλέψον ὦ Στησίχορε, καὶ κατανόησον. οὐ γὰρ ὑπὲρ βελτιόνων τις οὐδὲ καθαρωτέραν ὁδὸν σοῦ βαδίσας, ἥψατο πολιτείας. ἀλλ' ὅμως λόγισαι κατὰ σαυτόν, οἷα μὲν πρὸ τούτων ἔπαθες, οἷα δὲ ἐμέλλησας παθεῖν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐχθρὸς ἤμην ἐγώ. καίτοι καλόν γε, κἂν δυρόντις, εἰ κατ' οὖρον φέρηται παρὰ τῆς τύχης, μὴ πάντα ποιεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τύχῃ. καὶ γὰρ σὺ νῦν αὐτός, οὔτε τύραννος Ἱμεραίων, οὔτε ἐχθρὸς πᾶσιν, ὥσπερ ἡμεῖς. ἀλλ' ἐν πολιτείαις καὶ φίλοις, ὡς ἐνόμιζες αὐτός, ἰδίους ἐχθροὺς ἔσχες ἡμᾶς. κἀγὼ μέν, οὐκ ἂν τυραννήσας, παρόν μοι νῦν αὐτῶν, διὰ σέ, καὶ σοῦ στοχαζόμενος. ἀγόμως; λόγισαι κατανοήσας, πόσα ἄττα πέποιθας ὑπ' αὐτῶν. εἰ γὰρ βούλει, τὸν ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, ἀγαθὰ μὲν πλεῖστα πεπονθότα, κακὸν δὲ μηδέν, μήτε μὴν ἀχαριστηθέντα καθάπερ σύ, σκέψαι. καὶ μάθοις ἄν. ὡς ἀνὴρ ἐκεῖνος ὅστις τῶν κοινῶν ἀφέμενος, τῶν ἰδίων προέστηκεν. καὶ ὃς οὐκ ἄλλο τι οἴεται τὸ ἑαυτοῦ πράσσειν, ἀλλ' ἢ σκοπεῖν, ὅπως μάλιστα ἡσθήσεται.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ἡ φρόντιζε ὦ Στησίχορε, τῆς ἀβούλου καὶ ἀειφάντου πρός με κατηγορίας. μὴ δόσιν ἀχθεσθῇς, εἰ τῆς καθ' ἡμῶν ἐπιβουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς σὲ ἀναφέρουσι, καὶ τὰ σὰ κάλλιστα ἔπη ἠξίουν. πάρος ὅσον μὲν γὰρ ἦλθον μὲν ἐν ἡμέρᾳ κινδύνου, καὶ σὺ οἶσθα.

μηδὲν

μηδὲν δὲ ἡμῶν ἀνήκεστον παθόντων, ἥδεως προσήκουσι κατά γε τὴν
ἐκείνων αἰτίαν μᾶλλον, ἢ ἀνιᾶσθαι. τῆς τε ῥώμης ἕνεκα τῶν ποιη-
μάτων, ἅσοι πνέουσιν αἱ θεαὶ, καὶ ἡμῶν περιόντων, εἴσοι ἄρα τί
μέλλομεν. ἃ παρεξήτακας γὰρ κατὰ μέλη, πλέον, ἢ κατὰ
λύραν δυνάμεως ἔχειν. καὶ Φάλαριν μείζον' ἢ κατὰ τυραννο-
κτόνους. ἡμεῖς δὲ παρακινδυνεύσαντες ἐσχάτως, καὶ εἰς τύραννον
ὁρμήσαμεν, καὶ εἰς ἑταιρείαν ἐμείναμεν, καὶ οὐ μεμφόμεθά σε,
μελλήσαντες ἀναιρεθῆναι. μᾶλλον δὲ ἀναιρεθέντες. οὐ γὰρ εἰ καὶ
ἐτελέσθη τὸ ἄδικον βούλημα, στησίχορος ἡμῖν παθεῖν ταῦτα ἐπη-
νέσατο. σὺ μὲν γὰρ ἴσως εἰπὼν, κόσμῳ θεοφιλεστάτῳ, τυραννο-
κτονεῖν ἐπαινεῖς, καὶ οὐκ ἀποτρέπομεν, εἴ τις θαυμάσει τὸν λό-
γον ἀλλ' οὐ Φάλαριν. ἀνδροφονεῖν γάρ ἐστι τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' οὐ τυ-
ραννοκτονεῖν. οὐ γὰρ οἶσθα, ἄρχομαι πεῖρα παθών. οὐδὲ δρω-
πίδας, οὐδ' ἄλλος ἐπιφανὴς ἀνὴρ οὐδὲ εἷς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ σωτὴρ ἐν ἡ-
μῖν ζῶν, ἐνέμεινεν ἐν τῷ ἱερῷ καρτερός. Δίβουλον, καὶ ἀλεί-
φαντον, δυοῖν ἀδίκοιν εἰς δίκας ἐγγυόμην. τὸν τύραννόν με περιε-
σώσατο. κόνων δ' ὁ καταπορνευθεὶς, καὶ θεαγόρας ὁ τοὺς ὀλέθρους ἡ-
μῖν μηχανησάμενος, καὶ ἀντιμήδης, καὶ περικλῆς, καὶ ὅσοι δὴ τού-
τοις παραπλήσιοι, ἀνῃρέθησαν ὑπ' ἐμοῦ, τῷ δικαιοτάτῳ τῆς ἀ-
μύνης νόμῳ, οὓς εἰ μὴ καὶ τοσαύτης ἐξουσίας εἰχόμην, ἀποθανεῖν
ἂν εἱλόμην ἀντιτιμωρησάμενος. λεγέτωσάν με μιαιφόνον, ἄθεον,
ἐναγῆ, τύραννον πολλοῖς πεφυρμένον, καὶ ἀνηκέστοις μιάσμασι.
καὶ τούτων, ἂν δεινότερόν τι εἰπεῖν καθ' ἡμῶν ἔχωσι, μὴ φειδέσθω-
σαν. ἐπαινοῦντές γάρ με, διαβάλλειν ἐοίκασι πρὸς τοὺς χρηστοὺς
οἱ πονηρότατοι. ὧν οἱ μὲν, ἐπυρώθησαν ὑφ' ἡμῶν, ἔμφρουροι τῷ

(ταύρῳ. οἱ δ' ἀνε-

σκολοπισθήσαν, ἔνθα ἔμελλον ἐμπρόσωποι ἔσεσθαι τοῖς λοιποῖς, μηδὲν καθ' ἡμῶν τεκταίνειν κακόν. ἄλλοι δ' ὀφθαλμοὺς ἐξηράνθησαν· τινὲς δ' ἄκρα περιεκόπησαν, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυπήθησαν. καὶ κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυθίσθησαν. οἱ δ' ὡς ἔτυχεν ἀδικίας προάρξαντες, ὀλέθρου πικροῦ κατὰ δίκην ἐνεφορήσαντο. δι' οὓς ὁμολογοῦμεν ἀνασταθῆναι τύραννοι, καὶ οὐκ ἀρνησόμεθα κατὰ πονηρῶν μοναρχίας ὀρεχθῆναι. οὐδὲ παυσόμεθά ποτε τῆς ὠμότητος, καὶ ἀπανθρωπίας. πρὸς δὲ τοὺς χρηστοὺς ὅμοιοί γ' ἐσμὲν ἄρχοντες, οἷοίπερ ἐγενόμεθα πρὶν ἄρξαι. μὴ δὴ δόξῃς ὦ Στησίχορε κατ' ἐμοῦ τι τῶν ἐπῶν, ὅταν κατὰ δυνάστου γραφῆς ἐπιπνεύσῃς. ὑποδέχου δὲ ἄσμενος τὰς θέας, δι' ἡμᾶς μηδὲν τῶν ἐπὶ νοῦν ἡκόντων ἀποδιοπομπούμενος. ἴσθι γὰρ ὡς μηδεὶς τυραννοκτονήσει Φάλαριν ἔξω τῆς ἰδίας μοίρας, ἣν ἀπὸ νεότητος ἔχομεν καθ' ἑαυτῶν, ἐὰν καὶ τὰ τῶν ὑμνοπόλων συνήθη μέλη. ὅθεν ἥκουσαν αὐτὴν ἀναγκαίως ὁπόταν θέλῃ, ὡς ὀφειλομένην ἑαυτοῖς ὁμοίως ὑποδεξόμεθα. τοῖς δὲ περὶ Εὔβουλον τυραννοκτόνοις, ἐπεὶ παρὰ ταύτην ἐπεχείρουν, ἆθλα ἀπεδώκαμεν, οὐχ ἃ παρὰ νόμων προσήκει ἀνδράσι κενὴν δόξαν θηρωμένοις τῇ καθαιρέσει μονάρχου, ἀλλὰ παρὰ τυράννου, πλέον ἰσχύοντος νόμων. κατασπαρέντες γὰρ εἰς τὴν ἱμεραίων θηρόβοτον ἄχρι τῶν στηθῶν, μετὰ πολλοὺς ἄλλους αἰκίας τρόπους, τῇ λώβῃ διενυκτέρευσαν. σὺ δὲ ὡς ἐπιμήκιστον εὐτυχοίης. ἔρρωσο. καὶ τὸ μὲν μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον, οὐκ ἂν συνευξαίμεθά σοι· παρὰ γὰρ τῆς ἰδίας δικαιοσύνης, τοῦτ' ἔχειν φαίνῃ ἄν. ἀλλὰ μὴ δὲ δρᾶσαί ποτε ἀνάγκην γένηται, Φάλαριν παραπλήσιον. μέλοιεν δέ σοι μουσῶν εὐκλεεῖς πόνοι. πέμπε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς τῶν ποιημάτων, ἃ τὰς παρούσας ἐπευνήσει φροντίδας.

ἐνναίοις

ἐ Γὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμαυτὸν αἴτιον ὑμῖν γεγο-
νέναι. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἐλευθερίας, οὐ μέμφομαι ὑμῖν
ἀχαρίστοις οὖσι. τὸ μέντοι ἀργύριον ὃ ἐδανείσασθε, ἀπόδοτε. καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐν χρείᾳ εἰμὶ οὐ μετρίᾳ. καὶ περιπέμπω χρήματα δανειζό-
μενος εἰς ἅπασαν σικελίαν. καὶ οἱ μὲν, ἐχαρίσαντο ἡμῖν ὥσπερ λε
οντῖνοι, καὶ γελῷοι. οἱ δὲ, ὑπέσχηνται δανείσειν, ὡς ὑαλαῖοι καὶ φιντι
εῖσ. τί ἂν οὖν πρὸς διὸς αὐτοὶ ὑπολάβοιτε περὶ αὐτῶν, τηνικαῦτα
ἃ δεδάνεισθε μὴ ἀποδιδόντες, ὁπότε ἄλλοι χαρίζονται τὰ αὐτῶν, μη
δὲν ἀγαθὸν ὑφ' ἡμῶν πεπονθότες. εἰ δὲ πύθοιντο οἱ ὑπεσχημένοι χα-
ριεῖσθαι, ὅτι ἀντὶ τοῦ κομίζεσθαι τὰ ὀφειλόμενα, τοῖς μηδὲν ὀφεί-
λουσι βαρεῖς ἐσμὲν, ἆρ' ἔτι δώσειν οἴεσθε αὐτούς; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι,
μηδὲ τοὺς δανείσειν ὑπεσχημένους, δανείσειν ἔτι. ἀλλ' ἐνθυμηθήσε-
σθαι, ὅτι ὁ μὴ ἀναπραττόμενος τὰ αὐτοῦ παρὰ τῶν ὀφειλόντων, οὗ-
τος ἀποτίνειν τοῖς δανείσασιν οὐ βουλήσεται. ταῦτα τοίνυν ἐν
θυμηθέντες, εἰ μὴ ἀποτίνητε, αἰδέσθητε. εἰ δὲ μὴ ταῦτα
ἀνύσειεν, εὖ ἴστε, ὅτι εὑρήσομεν, ὃ ἐπαναγκά
σει ὑμᾶς, εἴπερ οἷόντε ἐπαναγκα-
ζομένους τὰ δί-
καια ποιεῖν,
ἐστίν.

Τέλος τῶν Φαλάριδος ἐπιστολῶν.

Πυθαγόρας Ἱέρωνι.

Σφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡσύχιος. ὁ δὲ σὸς, κατ' οὐδὲν ἐ-
ἀ μοὶ προσπελάζει. μέτριος ἀνὴρ καὶ λειτοδεὴς, σικελι-
κῆς τραπέζης οὐ δεῖται. πάντῃ ἔχει Πυθαγόρας ἱκανὰ
τὰ καθ' ἡμέραν οὗ ἂν ἔλθῃ. θεραπεία δὲ δυνάστου, βαρὺ καὶ ἐπα-
χθὲς τῷ μὴ εἰθισμένῳ. μέγα καὶ ἀσφαλὲς αὐτάρκεια. οὔτε γὰρ
ἔχει τὸν φθονήσοντα, οὔτε τὸν ἐπιβουλεύσοντα. διὸ καὶ δοκεῖ εἶναι
ἐγγυτάτω θεοῦ ἡ διαγωγή. διάθεσις ἀγαθὴ, οὐ γίνεται ὑπὸ ἀφρο-
δισίων, οὐδὲ ὑπὸ ἐδεσμάτων, ἀλλ' ὑπὸ ἐνδείας ἀγούσης πρὸς ἀνδρὸς
ἀρετήν. ἡδοναὶ δὲ ποικίλαι καὶ ἀκρατεῖς, δουλοῦνται ψυχὰς
ἀσθενῶν ἀνθρώπων. πολὺ δὲ μάλιστα ὧν σὺ ἀπολαύεις. διὸ καὶ ἐπι-
δίδως σαυτὸν εἰς τὰ τοιαῦτα. αἰωρῇ γὰρ καὶ οὐ δύνασαι
σώζεσθαι. λόγος γὰρ ὁ παρὰ σοῦ οὐκ ἐναντιοῦ-
ται τοῖς ἀσυμφόροις. μὴ οὖν κάλει
Πυθαγόραν συμβιώσοντά σοι.
οὐδὲ γὰρ οἱ ἰατροὶ αἱροῦν-
ται τοῖς νοσοῦ-
σι συγκά-
μνειν.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙ ΜΙΘΡΙΔΑΤΗ, ΤΩ ΑΝΕΨΙΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Τὰς Βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιστολάς· οὐ μόνον δεινότητος καὶ συντομίας χάριν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡγεμονικοῦ φρονήματος ἐχούσας χαρακτῆρα. ἐοίκασι γὰρ οὐδὲν νομίζειν καλόν, εἰ καὶ μὴ μεγαλοψυχίας ἔχοιτο. ἐγὼ δ᾽ ἅπερ εἰ τῶν τοιούτων φρονῶ λόγων, οὐδ᾽ ἐν τῷ δὲ ἀξιῶ διαμφισβητεῖν. ἀποφαίνοντος δ᾽ ἴσον δυσαπλείτως αὐτὰς ἔχειν, ᾠήθην δεῖν πεῖραν ποιήσασθαι τῆς ἀντιγραφῆς, καὶ πειράσασθαι λόγους, οἵους εἰκὸς ἦν ἕκαστον ἀποκρίνασθαι τῶν ἐπεσταλκότων. ἦν δὲ δυσεύρετος ἡ ἐπιστολή, κατ᾽ ἄγνοιαν τῆς τότε περὶ τοὺς πολέμους τύχης τε καὶ γνώμης. οὐ μὴν ταύτῃ γε ἀνῆκα τὴν ὁρμήν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐξ ἱστοριῶν ἐπιλεξάμενος, τὰ δὲ ταῖς δευτέραις καὶ τρίταις ἐπιστολαῖς ὑποσημαίνεσθαι περὶ τῶν προτέρων συνείς, οὐχ ἥκιστα παρέζευξα, τὸν ἐξ ἐπινοίας κατάλογον. φύσει δέ πως δυσχερὲς ἀποβαίνει, τὸ εἰς ἀλλοτρίαν συνδραμεῖν εὐστοχίαν, ὅ ποτε καὶ ἰδίαν χαλεπὸν ἀναλογίσαι. ὁ γοῦν Βροῦτος, μυρίας ὡς εἰκὸς ἄνδρα πολλοῖς ἔθνεσι διαπολεμοῦντα, διαπρεσβευσάμενος ἐπιστολάς, ἔπειδ᾽ ας, εἴ τέ τινος τῶν εἰς ταῦτα μισθοῦ δοκίμων, μόνας ἐξέδωκε τὰς εὐφόρως γραφείσας, διὰ τὸ ἀρκέσαι ταῖς ὀλίγαις μόλις τὴν διόρθωσιν. ὁπότε οὖν ἐκεῖνος ἠσθένησεν ἑαυτὸν ἐν πᾶσι μιμήσασθαι, πῶς οἷόν τε ἡμᾶς, ἑτέρῳ ἐξομοιωθῆναι, καὶ τῇ κατὰ σφᾶς ὁμοτονῆσαι προθέσει. ἀλλά πως γλυκὺ πάθος ἐλπίς, οὐ τῇ ἐπι-

τυχίᾳ δελεάζουσαν μόνον, κολακεύουσαν δὲ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα. δι' ἣν οὐδενὸς ἄλλου λείπεσθαι δικαιῶ μάλιστά σοι χαρίεσθαι. ἐπεὶ κἀκεῖνό με οὐ λέληθεν, ὅτι ὁ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀνδράσι ἐν δήμοις γράφων, εἰκότως ἑνὸς ἐξέχεται χαρακτῆρος. ὁ δὲ ὑπὲρ πολλῶν διαλεγόμενος, ἐὰν μὲν ἀλλάσσῃ τὸν τύπον, ἀποπεπλανῆσθαι δόξει τοῦ σκοποῦ. τῇ δὲ αὐτῇ προσέχων ἰδέᾳ, καὶ ἀπίθανος φανήσεται, καὶ ἔωλος. ἔτι πρὸς τούτοις ἐνθυμητέον, ὡς ἡγεμόνος μὲν ἰδίᾳ οἴονταί τινες τὰ γέμοντα ὑπεροψίας, ἐπιστέλλειν τοῖς ὑπηκόοις. ἡμῖν δὲ ἡ αὐθάδης ἀντιγραφὴ, κατάγνωσιν ὡς ἠλιθίοις φέρει. τὸ δὲ ταπεινὸν, οὐκέτ' ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ὁμοίαν ἀπόκρισιν. ὅμως δ' οὖν τὰ δυσχερῆ, καὶ περὶ τοσαῦτα ὄντα προσεκλογισάμενος, οὐδὲν ἧττον ὑπέστην τὸ ἔργον βραχὺ μὲν ἐμαυτῷ γύμνασμα συντάξας. σοὶ δὲ, οὐ μέγα κτῆμα. ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς τάχα καὶ εὐκαταφρόνητον. εἰώθει γὰρ τὰ πρὸ τῆς πείρας θαυμαστὰ, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συντελέσματος γνῶσιν, ῥᾴδια εἶναι παραθεωρεῖσθαι.

Μιθριδάτου συναγωγὴ τῶν Βρούτου ἐπιστολῶν

Βροῦτος Περγαμηνοῖς.

α Κούω ὑμᾶς Δολοβέλλᾳ δεδωκέναι χρήματα. ἃ εἰ μὲν ἑκόντες ἔδοτε, ὁμολογεῖτε ἀδικεῖν με. εἰ δὲ ἄκοντες, ἀποδείξατε, τῷ ἐμοὶ ἑκόντες δοῦναι.

Περγαμηνοὶ Βρούτῳ.

χ Ρήματα Δολοβέλλᾳ μὲν ἔτι δυσπροῦντες, ἐβιάσθη μὲν παρασχεῖν. σὺ δὲ ὑμᾶς δοῦναι θέλοντας ᾔτηκας, ὅτι δυσπλήρωτον ἐν ἀπορίᾳ τὸ πρόθυμον.

Βροῦτος Περγαμηνοῖ.

τ Α χρήματα ἡμῖν εἰς ὃν ἐπετάξαμεν καιρὸν μὴ πέμψαντες, οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ τὸ δοκεῖν μετὰ τοῦ βεβιάσθαι ταῦτα παρασχεῖν ὠφέλησθε. ὥστε δὴ χρόθεν ὑμᾶς βεβλάφθαι, καὶ τῶ τοῦ ἀναλώματα κατῆσον ὑπομένειν, δώσετε γὰρ τοσοῦτω κάκιον, ὅσῳ περ ἄκοντες, ὃ τε τὴν, ἣν εἰκὸς ἀντὶ τῶν ὑπουργηθέντων φέρεσθαι χάριν ὑμᾶς, ἀφῄρησθε. οὐ γὰρ χρὴ τὴν τῶν προθύμων ὑπηκόων παρρησίαν νέμεσθαι, τοὺς οὐκ ἄν, εἰ μὴ μετὰ ἀνάγκης, ταῦθ' ἡμῖν παρασχόντας. Περγαμηνοὶ Βρούτῳ.

ε Ι ῥάδιος ὁ πορισμὸς ἦν, οὐκ ἂν προϊεμένα μὲν βραδυτῆτι διαβαλεῖν τὴν χάριν. τί γὰρ δὴ ὄφελος, τοῖς καὶ ἀρνήσονται βιασθησομένοις, ἐὰν μετὰ μελλήσεως ἀμφότερα ζημιωθῶσι. καὶ διδόντες τὸ ἀνάλωμα, καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἀπολέσαντες. ἀλλ' ἴσθι, ὅτι τὸ μὲν τάχος, περιουσίας ἔργον ἐστίν. ὁ δὲ χρόνος, σπουδῆς ἐκνικῆσαι βιαζομένης ἀπορίαν. οὐδὴ δίκαιον τὴν τῶν παρὰ δύναμιν ἐπεκτανθέντων κακοπραγίαν, ἔλαττον φέρεσθαι, τοῦ οὐκ ἄν, εἰ μὴ ὑπὸ εὐπορίας ταχυνάντων. Βροῦτος, Περγαμηνοῖς.

τ Α χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν οἱ πρέσβεις. ὡς μὲν πρὸς ἣν ᾐτιᾶσθε ἀσθένειαν, πλείω. ὡς δὲ πρὸς ἣν ᾐτούμεθα χρείαν, ὀλίγα. φυλάττεσθε οὖν μὴ καὶ δύνησθε πλεῖον οὗ προσποιεῖσθε. ὃ βούλεσθε ἔλαττον, οὐ δύνασθε. Περγαμηνοὶ, Βρούτῳ.

ε Π έμψαμέν σοι χρήματα, εἰ καὶ τῆς σῆς ἐλάττονα χρείας, ἀλλ' οὖν τῆς ἑαυτῶν ὑποσχέσεως πλείονα. παρῃτούμεθα μὲν οὖν, ὡς μικρότερα ἢ βουλόμεθα ἔχοντες. ἐπορίσαμεν δὲ, ὡς πλεῖον, ἢ δυνάμεθα σπουδάσαντες. Βροῦτος, Περγαμηνοῖς.

δ Ολοβέλλας, ἔστιν ἡμῖν μὲν πολέμιος. ὑμῖν δὲ φίλος. ὧ

εἰς ἅπαν καὶ καθ' ἡμῶν ὑπουργεῖσθαι. τί δ' ἦττα ἂν ἔποιτο, τοῖς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἑλομένοις, εἰ μὴ ἁλόντας ἴσα πολεμίοις πάσχειν· οὐδὲ γὰρ μετάνοιαν δοτέον τοῖς οὐ πρὶν, ἢ εἰς τὸ παντελὲς καμεῖν, μετανοοῦσι.

Περγαμηνοὶ, βρούτῳ.

τ Ἧς μὲν πάλαι πρὸς δολοβέλλαν φιλίας, σὺ αἴτιος, ὁ τότε ἡμῖν ἐπιστέλλων· ἀνάγκη γὰρ τὰς ἐκείνου κολακεύειν ἐπιταγὰς, πρὶν ἥκειν, πρὸς ὃν ἀπεκλίνομεν· τὴν δὲ εἰς τὸ μέλλον μετάνοιαν, μὴ ἀφαιροῦ, τῶν εἰ καὶ βραδέως, ἀλλ' οὖν ὅταν δύνωνται τὸ ἀγνοηθὲν διορθούντων.

Βροῦτος, περγαμηνοῖς.

ψ Ηφισμα ὑμέτερον, οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἀπεκόμισάν μοι ἐν ἀβδήροις, τὴν ἀπὸ ἰταλίας στρατιὰν ἐπισκοπουμένῳ. δεξάμενος δὲ, τῆς μὲν βραδυτῆτος ὑμᾶς ἐμεμψάμην. περγαμηνοὺς γὰρ ταῦτα φρονεῖν ἐκ πολλοῦ ἂν ἐβουλόμην, ὃ ἔδει. ἐπῄνεσα δὲ τῆς εἰς τὰ ἄλλα προθυμίας, καὶ τῆς δωρεᾶς τῶν διακοσίων ταλάντων. δι' ἧς πάλαι ἄκοντες, δοῦναι δολοβέλλᾳ τὰ πεντήκοντα ἐπεδείξασθε.

Περγαμηνοὶ βρούτῳ.

κ Αἰ τάχιον ἐφρονοῦμεν, ἃ προσῆκον ἦν· ὃ νῦν ὁ βραδέως ἀλλ' ἡνίκα δυνατὸν ἐξεγένετο ἡμῖν, τὰ εἰκότα συντελοῦμεν. οἱ γοῦν ἐν περιουσίᾳ μὴ πλεῖον δολοβέλλᾳ πεντήκοντα δόντες ταλάντων, τετραπλασιονάσοι, καίπερ ἐνδεόμενοι συνεισφέρομεν· ὅπως μάθῃς, ὅσον ἑκούσιος ὑπουργία πενομένων, τοὺς ἀβουλήτως ἐν εὐπορίᾳ βιασθέντας ὑπεραίρει.

Βροῦτος ῥοδίοις.

ξ Ανθίους ἀποστείλας χειρωσάμενοι, ἡβηδὸν ἀπεσφάξαμεν· τήν τε πόλιν κατεπρήσαμεν· παραδοῦσι δὲ προσ-

θεμένοις

θεμένοις ἡμῖν, τὴν τῶν φόρων ἄφεσιν ἐδώκαμεν. ἐλευθέρους τε αὐ-
τονόμους αὐτοὺς εἶναι συγχωρήσαντες, εἰς τὴν σκευήν τε τῶν ὑπὸ
τοῦ χρόνου καταλελυμένων παρ' αὐτοῖς, πεντήκοντα τάλαντα ἐ-
χαρισάμεθα. ὑμῖν οὖν βουλευομένοις περὶ ἑαυτῶν, πάρεστιν ὁ-
ρᾶν ὅτι, εἴτε χρὴ πολεμίους ἡμᾶς, ὥσπερ Ξάνθιοι, εἴτε φίλους
καὶ εὐεργέτας, ὃν τρόπον παταρεῖς αἱρεῖσθαι.

Ῥόδιοι Βρούτῳ.

ὁ Υκ εἰ σὺ βαρέως τοῖς ἐλευθερίαν σῴσασι Ξανθίων προσηνέ-
χθης, ἤδη καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐπὶ δουλείᾳ δικαιωθέντας μιμη-
σόμεθα παταρεῖς. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἀπευξάμενοι τὴν τύχην, πει-
ρασόμεθα τῆς εὐγενείας ἔχεσθαι. τούτους δὲ μεμψάμενοι τῆς γνώ-
μης ἐζηλώσαμεν, τὸ ἀπὸ σοῦ λημμάτων. ἐνδοξοτέραν ἡγούμενοι
τὴν μετὰ κινδύνων ἐλευθερίαν, τῆς ἐπὶ τῷ κερδαίνειν αὐτομολίας.

Βροῦτος Κῴοις.

ρ Οδος μὲν ἤδη δεδούλωται καὶ αὐτῷ. πόλις αὐθαδέστερον αἰ-
θομένη τῆς οἰκείας ἰσχύος μᾶλλον, ἢ βεβαιότερον. Λυκία δὲ
ἡμῖν ὑπήκοος πᾶσα. ἡ μὲν πολέμῳ καμοῦσα, ἡ δὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης
ὠφελημένη τὸ ἀβίαστον. ἑκόντες γὰρ εἵλοντο, ἃ μετ' οὐ πολύ, ἔμελ-
λον μὴ βουλόμενοι. καὶ ὑμεῖς οὖν αἱρεῖσθε. ἢ πολέμῳ βιασθέντες
δοῦλοι, ἢ ἑκουσίως ἡμᾶς δεξάμενοι, φίλοι περιέσθαι.

Κῷοι Βρούτῳ.

ὅ Υτε ἡ ῥοδίων ἅλωσις ἐξέπληξεν αὖ ἡμᾶς, μὴ τὰ σὰ φρο-
νοῦντας, οὔτε ἡ λυκίων εὐπραξία μετὰ κολακείας ἔπει-
σεν. ἐλπὶς δὲ καὶ φόβος, ἐν φίλοις μὲν ἀξιόπιστα. ἐν δὲ τοῖς ἀλλοτριου-
μένοις εὐκαταφρόνητα. ἀλλ' ἡμεῖς αὖ ὠθένσοι προσχωροῦντες, καθ' ἣν
ἀρχόμεθα. εἰ γοῦν δοξάζομεν, ἢ ἀπειλῆς, ἢ ὑποσχέσει γεγονέναι κτῆμα. ἔχε-

οὖν ἡμᾶς ὑπόδειγμα φιλίας πρὸς ἄλλους μᾶλλον, ἢ ἑτέρων ἐφ᾽ ἡμᾶς προσδέου

Βροῦτος, κώοις.

θ Υ δὲν οὔτε θαλάττης ἀδυνατώτερον. οὔτε ἀγεωργήτου γῆς ὄφελος. πενήσατε οὖν περὶ τὰ σκάφη. ὡς εἰ τῶνδ᾽ ἔτι ἦτε ἄποροι, μηδὲν ἠπειρωτῶν πλέον ἐκ θαλάττης ὀνησόμενοι.

Κῷοι Βρούτῳ.

κ Αἱ γεωργίαι ἔστιν ὅτε καὶ ναυτιλίαν ἐμποδίζει καιρός. ἀλλ᾽ οὔτε γῆς ἀποστεροῦνται οὔτε θαλάττης, οἱ φύσει ταῦτα ἔχοντες. οὐ γὰρ ἴσον τῷ μηδόλως κεκτῆσθαι, τὸ κἂν ἐλλείπῃ ποτὲ εἰς τὴν χρείαν εὐδιόρθωτον.

Βροῦτος, παταρεῦσιν.

λ Ἀμάσιππον ῥοδίων ναύαρχον, μετὰ τὴν ῥοδίων ἅλωσιν φυγόντα, μετὰ δυεῖν καταφράκτων, ἐπυθόμην παρ᾽ ἑρμοδώρου τοῦ σαμίου ἐμπόρου πεφευγέναι ἐν τῷ μεγίστῳ ὑμετέρῳ λιμένι. κατασχεῖναι μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖσε, οὐδὲν ἁμάρτημα ὑμέτερον ἡγοῦμαι εἶναι. κατασχεθέντα δὲ εἰ περαιτέρω τι τῶν ὑμῶν ἀποδρᾶναι ἐάσετε, καὶ ἀδικίας, καὶ ἀνανδρίας ὑμῶν καταγνώσομαι.

Γαταρεῖς, βρούτῳ.

ε Ἰθᾶττον ἡμῖν ἑρμόδωρος ἢ σοὶ, περὶ τοῦ ναυάρχου προσήγγειλεν, οὐκ ἂν ὥσπερ εἰς πλείους ἔλαθε δαμάσιππος, οὕτω δὴ καὶ ἀπαίρων διέφυγεν. ἀλλὰ μέρος αὖ τῆς ῥοδίων ἁλώσεως ἐγγέγονεν. νυνὶ δὲ σύγγνωθι τῷ τέλει τῆς ἀγνοίας, ἧς ὑπερτίμησιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν δέδωκας. οὔτε γὰρ ἀδικίας ἔργον τὸ λαθόντα καταδέξασθαι, οὔτε ἀσθενείας, τὸ ἐκδιδράσκοντα ἀγνοῆσαι.

Βροῦτος καυνίοις.

ε Υ νοεῖν μὲν ἡμῖν πρεσβευόμενοι προσποιεῖσθε. τὰ δὲ ἔργα,

εἰς

εἰς οὐδὲν ἂν ἔχρεω ἐσπουδακότας ἐλέγχει. ὁρᾶτε οὖν, μὴ καὶ ἡμεῖς τῇ διὰ τῶν ἔργων πεισθέντες δυσμενείᾳ μᾶλλον ἢ τὴν ἐκ τῶν λόγων ἡδονὴν θηρώμενοι, ὡς ἐχθροῖς ὑμῖν προσενεχθῶμεν.

Καύνιοι πρὸς ταῦτα.

ο Υδὲν θαυμαστὸν εἰ πρεσβεύοντες ὑπὲρ εὐνοίας ἐν ταῖς ὑπουργίαις, καταδεέστεροι τῆς χρείας ἐλεγχόμεθα. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐσπουδακότων ἔργον. τοῦτο δὲ ἀσθενούντων. διὸ χρὴ τὴν ἐκ τῆς προθυμίας διάθεσιν μᾶλλον, ἢ τὸ ἐν τοῖς ἔργοις ὑποδεὲς σκοποῦντα, φίλους νομίζειν, τοὺς καὶ ἃ μὴ δυνάμεθα σπουδάζοντας.

Βροῦτος λυκίοις.

ὅ σα περ ὑμῖν ἐστι μηχανικὰ ὄργανα τειχομαχίας, ἢ ναυμαχίας τῷ καύνου διαπέμψατε κασσίῳ τῷ συνάρχοντί μου πορθοῦντι ῥόδον, θᾶττον ἡμερῶν τριάκοντα. ἀφ᾽ ἧς ἂν ἡμέρας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην δέξησθε. ἵνα μὴ τοῖς κατ᾽ ἐκείνων ἡμῖν παρεσκευασμένοις, ἀναγκασθῶμεν χρήσασθαι καθ᾽ ὑμῶν.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

ὀ Ξείας πάντα γῆς ἀπήκεσις μία, τὸ ῥαδίως ὑπουργῆσαι. διὸ πειρασόμεθα φθάσαι τοῖς ἔργοις, τὴν ἀπὸ σοῦ προθεσμίαν. ἐπεὶ καὶ σὺ ταῖς ἀπειλαῖς τὴν παρ᾽ ἡμῶν ὑπόσχεσιν ἔφθακας. εἰ μέντοι τὰ ὄργανα μὴ ἄχρηστα φανῆναι διὰ παλαιότητα ὡς καὶ τὰ ῥοδίων εὑρήσεις ἐπ᾽ ἄλλους ἄχρηστα.

Λυκίοις Βροῦτος.

ἁ Ι μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον ὡς ἡ παροιμία ἐκομίσθησαν. ἀλλ᾽ ὑμᾶς γε ἐπαινοῦμεν. οὐ γὰρ ὑστερήσατε, εἰς ἣν ἐκελεύσαμεν προθεσμίαν. καὶ κάσσιος δὲ ἔφθασεν.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

κ Αἰ σοὶ τάχιον ἐλπίδος νικᾶν συμβαίνοι. καὶ ἡμῖν δὲ ῥά-

δίοι τοῦ τῆς ὑπουργεῖν, εἰ μέλλοις τοὺς συμμάχους, ἐξ ὧν αὐτὰ χύνῃ ἕκαστος ἀποδέχεσθαι.

Λυκίοις, Βροῦτος.

ξ Ανθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν ὑπεριδόντες, τάφον τῆς ἰδίας ἀπονοίας ἐσχήκασι τὴν πατρίδα. Παταρεῖς δὲ πιστεύσαντες ἑαυτοὺς ἐμοί, οὐδὲν ἐλλείπουσι διοικοῦντες τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἐλευθερίας. ἔξον οὖν καὶ ὑμῖν, ἢ τὴν Παταρέων κρίσιν, ἢ τὴν Ξανθίων τύχην ἑλέσθαι.

Λύκιοι, πρὸς ταῦτα.

ξ Ανθίοις μὲν συναχθόμεθα τῆς συμφορᾶς, ἣν πρόστιμον ἀνοίας ἔχουσι, τῷ μὴ ἤδη μετανοῆσαι δύνασθαι, Παταρεῦσι δὲ συνήδημεν, σωφρόνως ἅμα καὶ εὐτυχῶς ἑλομένοις, ἃ ἔμελλε συνοίσειν. αὐτοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἠλίθια φρονοῦμεν, ὥστε παρὸν ἐν φίλοις ἀριθμουμένοις εὐτυχεῖν, τὴν τῶν δι' ἔχθραν κεκολασμένων ἀτυχίαν ἑλέσθαι.

Βροῦτος Λυκίοις.

ξ Ανθίων τοὺς διαφυγόντας οἱ ὑποδεξάμενοι ὑμῶν, οὐδὲν μετριώτερον πείσονται Ξανθίων. Παταρεῦσι δὲ καὶ Μυρεῦσι, καὶ Κορυνίοις, καὶ Φασηλίταις, κἂν ἄλλο τι εὖ ποιεῖν ὑποδεξάμενοι τοὺς αὐτοὺς ἐθέλωσιν, ἐπιτρέπω, ἵνα τὸ ὀρθῶς αὐτοὺς βεβουλεῦσθαι, φίλους ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ πολεμίους ἑλόμενοι, ἔργῳ αἴσθωνται ὁρῶντες Ξανθίους.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

ο Υ δὲ αὐτοὶ Ξανθίους ὑποδέξασθαι ἐγνώκαμεν, εἰ κοινωνεῖν τῆς συμφορᾶς μᾶλλον ἢ ἐπικουφίζειν μέλλομεν αὐτοῖς τὸ ἀτύχημα. ἐοίκασι δὲ κἀκεῖνοι παραλιπόντες, τοὺς μηδὲν ὀνήσαντας ἡμᾶς, Παταρεῦσι δὲ Μυρεῦσι καὶ Φασηλίταις καὶ Κορυνίοις, ὡς βεβαιοτέροις προσφεύξεσθαι βοηθοῖς. δῆλον γὰρ πεποίηκας ὦ Βροῦτε, οὐδ' ὀργὴν ἐλαύνων τοὺς φυγάδας ἐκ Λυκίας. ὑπὸ δὲ χρηστότητος διδάσκων, τίσιν ἤδη αὐτοὺς χαρίσῃ.

Βροῦτος.

Βροῦτος, Κῴοις.

ο Ι πεμφθέντες παρ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν συμμαχίαν, ἀπήγγειλάν μοι τὰς ναῦς ὑμῶν ἄρτι κατασκευάζεσθαι. εἰ δὲ εἰς τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν παρασκευάζεσθε, τί χρήσεσθε ταῖς παρασκευαῖς, οὐκ οἶδα. τί γὰρ πλέον ὄφελος ἰσχύος ἀκαίρου, ἧς παντελὴς ἀσθενείας τὸ ἄχρηστον.

Κῷοι πρὸς ταῦτα.

τ Ους μὲν ἰδίους ἐπιστάμεθα καιρούς, ὅτι μακρόθεν τῆς χρείας προκηρύξεσθαι δεῖ· τοὺς γὰρ τῶν συμμάχων, οὐ ῥᾴδιον συνιδεῖν, εἰ μὴ πρὸ τέλους τις καταγγέλλοι. τὴν μέντοι παρασκευὴν, μὴ νόμιζε ἄχρηστον εἶναι εἰς τὸ βραδύ· κἂν εἰς τὸ παρὸν ἐλλείπῃ. σώζει γοῦν τοῦτο ἀκραιφνὲς εἰς τὰ μέλλοντα.

Βροῦτος, Καυνίοις.

α Ι μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῶν κώων, κολακείας καὶ φόβου τὸ πλέον μεμοίρανται· τὸ δὲ προθύμως εἰς ὃ ἂν ἐπιστέλλω μὲν ὑπακούειν, πολλὴν ἐνδείκνυται βεβαιότητα. καὶ ὑμεῖς οὖν ὑπὲρ ὧν ἔγραψα μὲν διασκέψασθε. πότερον ὑμῶν καὶ τὰς ἄλλας ὑπουργίας δι' ἀνάγκην ἁπάσας ἢ δι' εὔνοιαν χρὴ δέχεσθαι. πίστις γὰρ αὐτάρκης τῆς βεβαιότητος ἀεὶ φανεῖται, τὸ διηνεκῶς ὑμῶν εἰς τὰς χρείας ἕτοιμον.

Καύνιοι, πρὸς ταῦτα.

π Ιστις εὐνοίας, οὐ τὸ συνεχῶς ὑπουργεῖν. τοῦτο γὰρ μόνης ἰσχύος ἔργον. ἀλλὰ τὸ μὴ ὀκνεῖν, ἐν οἷς αὐτῆς δυνατὸς ἦ καιροῖς. ἡμεῖς δὲ εἰ ἐμέλλομεν ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τὴν παλαιὰν σπουδὴν ἀπιστεῖσθαι, μάτην ἂν ἡγησάμεθα καὶ τὰ πρότερα μεμοχθηκέναι. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς τότε ἡμᾶς πεπλάσθαι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. ὁ φόβος μὲν καὶ ἀποῦσαν πάντως ἂν ἐκολάκευσε. κολακεία δὲ καὶ παροῦσαν ἂν διεψεύσατο.

Δαμᾶ Βροῦτος.

ο πλων καὶ χρημάτων χρεία. ἢ πέμπε, ἢ ἀποφαίνου.

Δαμᾶς Βρούτῳ.

ε̄ Ὑπορούντων ἔργον, τὸ πέμψαι, πενομένων δὲ, τὸ ἀποφαίνεσθαι.

Βροῦτος, Κυζικηνοῖς.

τ Α ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα πρᾶξα πέμψατε μέχρις Ἑλλησπόντου, ἢ κατὰ γῆν ὑποθέμενοι, ἢ κατὰ θάλατταν. αἰσθοίμεθα δ' ἂν αὐτοὶ, τῆς ῥᾳθυμίας αὐτῶν κομιδῆς. εἰ μέντοι βραδύτερον ἢ δεῖ, ἡμῖν ἔλθοι, ὡς ἂν εἰ καὶ παραπεμφθείη, ἢ καὶ ὑπὸ πολεμίοις γένηται, ὑφ' ὑμῶν ἠδικῆσθαι δόξομεν.

Κυζικηνοὶ, Βρούτῳ.

π Ἀραπέμψαι τὰ ὅπλα, καὶ κατὰ γῆν, διὰ τοὺς πολεμίους, καὶ κατὰ θάλατταν διὰ τοὺς χειμῶνας, χαλεπόν. μάλιστα σοῦ τὰ ἐναντιώτατα συνάψαντος, τάχος καὶ ἀσφάλειαν. ὅμως δὲ σπουδῆς οὐδεμιᾶς λειψόμεθα, ἐὰν τὰ ἐκ τῆς τύχης συμβησόμενα, μὴ τοῖς ἀόκνως ὑπηρετήσασι προστεθῇ.

Κυζικηνοῖς Βροῦτος.

ε̄ Κομίσθη τὰ ὅπλα, καὶ εἰς ὃν ἐβουλόμεθα καιρόν. τῆς οὖν λειτουργίας ταύτης, ἐνδέοντι γενομένης, ἀντιδίδομεν ὑμῖν τὴν προικόνησον, σὺν ταῖς ἐν αὐτῇ λιθουργίαις.

Κυζικηνοὶ Βρούτῳ.

ὀ̄ Ὑπὲ κέρδους ἐλπίδι ἐσπεύσαμεν ἀποστεῖλαι, οὔτε εἰς τὰ λοιπὰ ὀκνηρῶς ἐμέλλομεν ἕξειν, ἐπαινεθέντες ἀμισθί. ὅμως ἀξιούμενοι δωρεᾶς, ἡδόμεθα τῇ σῇ μαρτυρίᾳ πλέον, ἢ ταῖς προικονησίων λατομίαις.

Κυζικηνοῖς, Βροῦτος.

ὀ Ἰ πρέσβεις ὑμῶν συνέτυχόν μοι ἀπιόντι ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ παρῄτησαν τῆς συμμαχίας ἱκέτευον, ἀσθένειαν αἰτιώμενοι, καὶ τὸ ἀπορεῖν τὰ κοινά. δίκαιον μὲν οὖν ἦν, πλησίον ἤδη τῆς χρείας οὕτως ἐπειγούσης, καὶ εἰ πρότερον οὐκ ἔδοτε. καὶ νῦν περὶ

πέμψαι. πλέον γὰρ ἂν ἐτίμα τὴν λειτουργίαν ὑμῶν ὁ καιρός. ἐπεὶ δ' ἐοίκατε τὰς καλλίω τοῦ πολέμου προλαβεῖν ἐλπίδας, τῇ μὲν ἀσθενείᾳ ὑμῶν, ἣν αἰτιᾶσθε, ἥδομαι. τοὐναντίον γὰρ ἠχθέσθην ἄν, ἀκούων ἰσχύειν ὑμᾶς κακοὺς ὄντας· τοὺς δὲ ἄνδρας ὑμῶν, συμμάχους μὲν οὐκέτι, ὑπουργοὺς δὲ καὶ ἄκοντας ἕξω. λέληθε δ' ὑμᾶς οὐδαμῶς, ὡς δεινὸν τῆς ἐκ τοῦ πολέμου μετασχεῖν νίκης, εἰ γένοιτο, τοὺς τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, εἰς πᾶσαν ἡμᾶς ἀσθένειαν προδόντας.

Κυζικηνοί, Βρούτῳ.

τ Ο σπουδαῖον ἡμῶν, οὐκ ἐξ ὧν πολλάκις ὑπουργῆσαι μὲν μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς παρὰ σοῦ δωρεαῖς μαρτυρηθὲν, ἐδόκει πιστεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ τοῖς κατὰ προαίρεσιν οὐχ ἅπαντες ὁμονοοῦσιν οἱ καιροί, τί δεῖ μετ' ἔχθρας ἀριθμῆσαι, τὴν γε τότε ἀσθένειαν. πᾶν δ' αὖ τοὐναντίον, μιᾶς ὑποληπτέον μεγαλοψυχίας, τὸ πολυωρεῖν τοὺς ὀρθῶς διανοηθέντας. τὴν συγγνώμην ὑπερτιμήσει χαρίζεσθαι. οὐδὲ καὶ προσεφήδεσθαι τῆς ἀδυναμίας ἔφης ἡμῖν. ὥσπερ οὐχὶ σοὶ ἐλλείπειν μέλλοντος, ὅσον ἂν ἡμῖν ἐνδέῃ. τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας, εἴτε συμμάχους, εἴτε ὑπουργοὺς θέλεις, οὐ διοισόμεθα γὰρ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἄπαγε, ἡμεῖς δ' εἰ ἀπεγνώκει μὲν ὅσον τὰς εἰς τὸν πόλεμον ἐλπίδας, οὐκ ἂν ἐθεραπεύομεν αὐτὰς τῷ πρεσβευόμενοι. νῦν δὲ τὰ βέλτιστα εὐχόμενοι περὶ σοῦ καὶ νὴ Δία προσδοκῶντες, εἰ τῆς τῶν ἐπινικίων ἀπελαθησόμεθα ὡς ἐχθροί, τῆς γοῦν χαρᾶς μεθέξομεν ὡς φίλοι.

Σμυρναίοις, Βροῦτος.

τ Ο πρόθυμον τῶν ὑπηκόων διηνεκὲς μὲν ὄν, βεβαιότητα δηλοῖ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας. ἐλλεῖπον δὲ, καὶ τὸν ὅτε χρησίμως ὑπουργεῖ χρόνον, δι' ἀσθένειαν ἐλέγχεται τὴν ἑαυτοῦ μᾶλλον, ἢ γνώμην ὑπουργεῖν. σπουδάσατε οὖν ἐκπληρῶσαι, ὅσα ὑμῖν ἐπέ

μῶν ἐπέστειλα πρὸς τὸν πόλεμον· ὡς εἰ νῦν καλοὶ φανεῖσθε, μὴ δ' ἣν πρόσθεν ἐποιήσασθε μαρτυρίαν, ἐπιοισόμενοι· οὐ γὰρ χρὴ δοκεῖν ἐξὸν τὰ ἴσα, μὴ ὁμοίους ἀεὶ φανέντας. Σμυρναῖοι πρὸς ταῦτα.

ε Υ χῆς ἔργον, τὸ δυνάσθαι διηνεκῶς· καιροῦ δὲ, τὸ ἐνίοτε μὴ ἀρκεῖν. τὰς δ' ὑπουργίας, οὐ μόνον ἡ ἀσθένεια τῶν κελευσθέντων, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέχεια τῶν ἐπιταγῶν ἐλλιπεῖς ποιεῖ. ἡμεῖς δὲ εἰ πάλαι διὰ φόβον ἐλειτουργοῦμεν, οὐδ' ἂν νῦν ἐτολμῶμεν ἀρνεῖσθαι. ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον ἢ δοκεῖ συμβέβηκεν· ἐσπούδασε μὲν γὰρ ἡ γνώμη τότε· ὑποτιμᾶται δὲ νῦν ἡ ἀσθένεια. ὥστε ἄτοπον εἰ τοῖς ἐλλείμμασιν, αἱ ὑπουργίαι διαβληθήσονται μᾶλλον, ἢ ταῖς ὑπουργίαις παρηγορηθήσεται τὸ ἐλλεῖπον. Βροῦτος, Μυρεῦσιν.

ξ Ανθισαλόντες, ἐλεεῖσθαι ὑφ' ἡμῶν ἱκετεύετον· ἣν δ' οἶμαι χαλεπὸν, τοὺς τῆς ἐλπίδος τοῦ πολέμου κοινωνοῦντας, φυγεῖν τὰ πάθη. καὶ τὴν ἐκ τῆς νίκης ἡδονὴν θηρωμένους, ἴσην χρῆσθαι τῇ διαμαρτίᾳ πρὸς τὸ ἄλυπον. καὶ τούτους οὖν, ἐπιτηδείους παντελοῦς ἀπωλείας ἐθέμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀποκηρύττομεν εἰ μὴ εὐθέως ἡμᾶς δέχοιντο, μηδενὶ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἐπιεικεστέραν, τῆς ἐκείνων τύχης ἔσεσθαι. Μυρεῖς πρὸς ταῦτα.

ο Υ δὲ ξανθίους μὲν ἔδει σωτηρίας ἀποτυχεῖν, ἧς τάχα ἂν καὶ αὐτοὶ μετέδωκαν τοῖς ἐναντίοις εἰ ἐκράτησαν· ὥσπερ γὰρ ἡ τοῦ νικᾶν ἴση τοὺς πολεμοῦντας ἐλπὶς ἐξαίρει, οὕτω καὶ τὸ τῆς ἥττης πάθος, εἰς κοινὸν ἔλεον ἔρχεται διὰ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς δὲ πρακτικὴν εὐνοίας ἴσθι τὴν χρηστότητα. ἀπειλὴ μὲν γὰρ, ἔχθραν ποιεῖ, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα, διὰ τὴν ἐκ τῶν φόβων ἀπόγνωσιν. ἐλπὶς δὲ καὶ τοὺς διαφόρους εἰς εὔνοιαν πεπιστευμένην ἤδη προσάγεται.

Βροῦτος μυρεῦσι.

ἡ Συμμαχία ὑμῶν ἧκεν, ἤδη νενικηκόσιν ἡμῖν. τοῦ μὲν οὖν μὴ δόλως, τὸ βράδιον ἀφικέσθαι ἄμεμπτον. πρὸς μέντοι τὴν τοῦ πολέμου ὑπουργίαν, ὁμοίως ἐστὲ ἄχρηστοι. ἡ γὰρ ἐν πολέμῳ βραδυτὴς, ἴσον ἔχει τῷ μὴ δόλως γενομένῳ τὸ ἄπρακτον.

Μυρεῖς πρὸς ταῦτα.

σ Υνήσθημεν σοι τὸν πόλεμον νικήσαντι θᾶττον, ἢ τὴν παρ' ἡμῶν συμμαχίαν, καίπερ μετὰ σπουδῆς ἐκπεμφθεῖσαν, παραγενέσθαι. πρὸς μέντοι τὴν εὔνοιαν οὐδὲ ἡμεῖς ἄπρακτοι ἤλθομεν. οὐδὲ γὰρ ἴσον τῷ μὴ δόλως κινηθέντι, τὸ καιρὸν ὑστερήσῃ, πρὸς τὰ λοιπὰ ἕτοιμον.

Βροῦτος, μιλησίοις.

ὅ Υπὲ χρημάτων πένεσθαι πόλει συγγνωστὸν, ἐκ πολλοῦ γὰρ ὀφείλει φυλάττεσθαι τὸ ἄπορον. τὸ δὲ ἐν τοσούτῳ πλήθει, μὴ δι' ἄνδρας ὑμᾶς ἔχειν γενναίως ἀγωνιουμένους, παντελῶς ἐστε οὐ τύχης ἐνδεεῖς, ἀλλὰ τῆς σωτηρίου γνώμης ἐλεγχόμενοι. εἰ γὰρ μήτε τὰ εἰς ἀρετὴν ἀσκεῖτε, μήτε ὅσα πρὸς ἰσχὺν πραγματεύεσθε, ἀδίκως ἐστὲ πόλις λεγόμενοι.

Μιλήσιοι, πρὸς ταῦτα.

κ Αἰ χρημάτων, καὶ στρατιωτῶν ἐν δεῖν αἰσχρὸν, οὐ τοῖς μηδὲν ἰδίᾳ καθεστῶσι χρεία. πολὺ γὰρ μᾶλλον τοῖς εἰ καὶ οἴκοθεν δυνηθεῖεν, διὰ γοῦν τὸ μὴ ἐπαρκεῖν, ἄλλων προσδεομένοις. ἡμεῖς γὰρ, τῆς γνώμης ἕνεκα, τῆς εἰς τὸ δεῦρο τύχης, ἀρκοῦμεν πόλις εἶναι, μέχρι τοῦ, εἰ καὶ μὴ ἑτέροις ἐπαρκεῖν, ἀλλ' οὖν μηδὲ τῶν πέλας χρῄζειν.

Βροῦτος μιλησίοις.

ἐ Ι μὲν ἐστιν ὑμῖν ὅπλα ἐν κοινῷ, μὴ χρώμενοι τούτοις, ἁμαρτάνετε. μία γὰρ ἰσχὺς ὅπλων, τὸ χρῆσθαι. εἰ δὲ καὶ τὰ κατα

σκευῆς αὐτῶν ἀμελεῖτε, μεμφθέντες ἂν εἰ καὶ ἔχοντες μὴ ἐχρῆσθε, πόσῳ μεμπτότεροι μηδὲ ἔχοντες.

Μιλήσιοι, πρὸς ταῦτα.

ο Υ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῶν ὅπλων οἱ ἄνδρες. ἐκεῖνα μὲν γὰρ διὰ τῶνδε, ἃ πράττεται· οἵδε, καὶ κτήσασθαι αὐτὰ, καὶ χρήσασθαι αὐτοῖς δύνανται. ὥστε οὐκ εἰ ἄπεστιν ὅπλα ἐνδεῖ τοῖς ποιέσαι αὐτὰ δυναμένοις, οὔτε χρήσιμα τυγχάνει, τοῖς καὶ ἔχωσι, χρῆσθαι μὴ δυναμένοις.

Βροῦτος, Τραλλιανοῖς.

ἐ Ι μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν Δολοβέλλαν ἀνεχόμενοι, οἴεσθε μηδὲν ἀδικεῖν με, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖτε. εἰ δὲ νομίζετε ὧν ἂν τοὺς πολεμίους ἀφελώμεθα, τούτων ὑμῖν ὡς ὄντων οἰκείων παραχωρήσειν, αὐτίκα πλανᾶσθαί μοι δοκεῖτε. ἢ εἴργετε οὖν αὐτὸν τῆς σφετέρας, ἢ ὅλως μὴ δι' ὑφ' ἡμῶν ἀδικεῖσθαι φάσκετε, ὧν ἂν ἔχειν αὐτοὶ Δολοβέλλαν ἀφελόμενοι, ἀλλὰ μὴ ὑμῖν παραχωρεῖν ἀξιῶμεν.

Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

κ Αἱ Δολοβέλλα; ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στρατοπεδεύει, καὶ πᾶς ὁ μετ' ἐκεῖνον βιαζόμενος, ἴστω μὴ ἔξων αὐτὴν δορύκτητον· οὐ γὰρ εἰ στρατηγῶν ῥωμαίων σύμμαχοι ὄντες, μὴ διείργομεν τῆς ἑαυτῶν, ἤδη καὶ τοῖς πρὸς ἐκεῖνον διαφερομένοις, ἆθλον αὐτὴν πολέμου κατηγγείλαμεν. ἀλλ' ὃς ἂν ἀκόντων ἡμῶν εἰς βιάζηται, δείξομεν ἔργῳ. καὶ Δολοβέλλαν μὴ ἂν ἄλλως, εἰ μὴ ἑκόντων στρατοπεδεύεσθαι.

Βροῦτος, Τραλλιανοῖς.

κ Αἱ πρόσθεν ὑμῖν ἐπέστειλα, ὅτι ἁμαρτάνετε, Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν περιορῶντες. τὸ παρὸν ἴστε. εἰ μὲν ὡς οἰκείας αὐτῷ παραχωρεῖτε, οὐδ' ἂν εἰ πρὸς ἡμῶν ἀφαιρε-

θείητε

θέητε, ὧν ἐκείνῳ ὡς ἀλλοτρίων ἐξέστητε, ἡμῖν ὡς ἰδίων αὐτῇ ποιησάμενοι. εἰ δὲ ὡς φίλῳ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν δίδοτε, κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς τοῦ πολέμου τύχης ἀρξάμενοι, οὐδὲ ἡμῖν ἀκούσιοι πολέμιοι φανεῖσθε.

Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

ε Δηλώσαμέν σοι καὶ πρότερον περὶ Δολοβέλλα. καὶ νῦν ἴσθι, ὅτι οὔτε ἐν ἰδίᾳ στρατοπεδεύει τῇ· ἔστι γὰρ ἡμετέρα. οὔτε εἴ τις αὐτὴν ἀφέλοιτο ἄλλος, συγχωρήσομεν ἀκόντων ἔχειν. ὅτι τὰ παρ' ἡμῶν ἐπιτραπέντα βιάσαιτο. εἰ δὲ δοκοῦμεν διὰ τοῦτο τῷ πολέμῳ τύχης αὐτῷ κοινωνεῖν, αἱρετώτερον ἄρχουσι χειρῶν αὐτίκα πρᾶξαι, ἢ σύμμαχον ἄνδρα ἐξείργοντας ἀκουσίως ῥωμαίοις ἐχθροὺς φαίνεσθαι.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

η Γέλθη μοι μηνόδωρον ὑμέτερον πολίτην, ξένον καὶ φίλον δολοβέλλα τῷ ἡμετέρῳ πολεμίῳ, καὶ πρότερον ὑμᾶς μὴ εἴργειν αὐτὸν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν πεῖσαι. καὶ νῦν ὅπως καὶ αὐτὸν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, τῇ πόλει δέξησθε συμβουλεύειν. ἐγὼ δὲ, ὡς μὲν οὐδὲν ὀνήσει δολοβέλλαν, εἰ καὶ ταῦτα, καὶ ἔτι πλείω προσαχθείητε τοῦτον ποιῆσαι ὑπὸ μηνοδώρου, ἢ καὶ εἴ τις ἄλλος πείσειεν, οὐκ ἀγνοῶ. οὐδὲ μὴν, ὅτε μηνόδωρον, ἢ δολοβέλλα φιλία καὶ ξενία. οὐ μὴν, ἀλλ' οὐχ ὅπως κολάσαιμι τινας σκοπῶν, ἐφεδρεύειν οἶμαι τοῖς ἑνὸς ἑκάστου ἁμαρτήμασιν. ἵνα μέντοι μηδὲν κολάσεως ἄξιον ἁμαρτεῖν ἀναγκασθῆτε. καὶ νῦν κελεύω ὑμᾶς μηνόδωρον φυγαδεῦσαι τῆς πατρίδος, τοῦ ἰδίου λυσιτελοῦς ἕνεκα. εἰ δὴ λυσιτελεῖν ἔμελλεν αὐτῷ τὴν πατρίδα προδοῦντι. δολοβέλλαν δὲ, μήτε τῇ πόλει δεδέχθαι, καὶ τῆς τε γῆς ἐξελάσαι. βιαζόμενον δὲ, ὅπλοις ἀμύνεσθε. ἢ ἀπειθοῦντας, οὐχ ὑπὸ μηνοδώρου, ταῦθ' ὑμᾶς οἰή

σόμεθα προαχθέντας πεισθῆναι, ἀλλ' αὐτοὺς μηνοδώρῳ ταύτην ἀφορμὴν δοῦναι ἐθελοντάς. Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Ὑμηνόδωρος ὑποδέξασθαι τῇ πόλει δολοβέλλαν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, προηγάγετο ἡμᾶς, ὥσπερ οὐδὲ πάλαι στρατοπεδεύοντα περὶ ἰωνίαν ἔπειθεν. ἀλλ' οὐδ' εἰ ταῦτα ἐπέπρακτο, ἡγούμεθα δεῖν αὐτῷ μηνοδώρῳ, τοιαύτης εὐβουλίας ἀφορμὴν παρεσχῆσθαι. τάχιον γὰρ τὴν πρὸς ῥωμαίους ὁμολογῆσαι μὲν συμμαχίαν, ἡμεῖς ἢ σὺ τοῖς παρ' ἡμῶν τὴν δολοβέλλα ξενίαν ἐπιβαλεῖς. οἷς εἰ καὶ μηδὲν ὧν λέγεις ὄφελος οἴσεται ἡ πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια, μέγα γοῦν παρεγγύετο αὐτοῖς ἐκ τῆς πίστεως εὐσυνείδητον. ὅπλων μέντοι καὶ φυγαδείας, οὐδέν τι τοῖς πράγμασι προσδεῖ. μηνόδωρος γὰρ συνεχώρει δολοβέλλᾳ μάλιστα, οὐχ ὡς ἀποπράσσειν τὴν πατρίδα κεκωλυμένος, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν οὐδὲ νομίζων ἀδίκημα, τῷ φίλῳ συγκατασκευάσασθαι τὰ ἐπιτήδεια. σὺ δ' εἰ καλὸν ὑπολαμβάνεις, ὥσπερ ἔστι καλόν, τὸ μὴ περιμένειν ἀποτεαμαρταίοντας ἀμύνεσθαι, πολλῷ μᾶλλον οἴηθητι δεῖν μὴ προεξανίστασθαι τῶν διαβολῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν συμβησομένων τὴν κρίσιν τηρεῖν. ἐπεὶ δόξεις, οὐκ ἐφ' οἷς ἂν μέμφῃ τοῖς πέλας, δυσμενῶς διατίθεσθαι. πρὸς οὓς δ' ἂν ἔχθραν ἔχῃς, αἰτίας τούτοις ἐπιφέρειν. Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς,

Χ Ῥήματα ὅσα δολοβέλλας κατέθετο παρὰ μηνοδώρῳ τῷ ἑαυτοῦ ξένῳ, εἴτε τινὰς ἄλλας παρακαταθήκας παρὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ κομισάμενοι, τῶν διαδεξαμένων αὐτοῦ τὴν οὐσίαν μετὰ τὴν ἐκείνου φυγήν, ἀναπέμψατε πρός με. εἰ δὲ τε μὴ εἶναι φατέ, αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας πανοικί, μετὰ τέκνων, καὶ γυναικῶν. οὐ γὰρ ἂν δίκαιον εἴη τοῖς τῶν ἐμῶν πολεμίων φίλοις καὶ ξένοις, περαιτέρω τοῦ μηδὲν αὐτοὺς παθεῖν, λυσιτελῆσαι τὴν ἡμετέραν ἐπιείκειαν.

ὀ Ὑπὸ Δολοβέλλαν ἐν τοῖς διαπονηροτάτοις τοῦ πολέμου καιροῖς, ἀπηθησάμεναι παρακαταθήκας εἰκὸς, οὔτε μὴν ὁδοῦν ῥ ἀπαλλασσόμενον εἰς τὴν πατρίδα, οἳ οὔτε καταλιπεῖν οἴκοι, τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια. τὸ μέντοι γε ἀναπέμπειν πρὸς σὲ, ἢ τὰ μηνύοντα χρήματα, ἢ τοὺς ἀναιτίους ἀνθρώπους τῇ μὲν, ἀδύνατον· τῇ δὲ, ἄδικον· οὐ γὰρ ἄξιον τοῖς ἡμετέροις πολίταις διὰ τοὺς σοὺς πολεμίους, μέχρι συμφορᾶς ἀλυσιτελῆσαι τὴν παρ' ἡμῶν ἐὰν πειθῶμεν προδοσίαν.

Βροῦτος Βιθυνοῖς.

μ Ἢ δὴ ὑμῖν δοκείτω χαλεπὸν, εἰ πολλὰ εἰσπραττόμεθα, πολλῶν δεόμενοι· τούτων γὰρ ἡμεῖς ἔργα ἀποδίδομεν. εἰ δὲ τὸ τῶν εἰσφορῶν πλῆθος βαρύνεσθε, μεμνῆσθαι χρὴ ὅσοι ξένοι σὺν τοῖς διδομένοις ὑφ' ὑμῶν ἀναλίσκονται. παντὶ γὰρ δῆλον, ὡς τοῦ παρασκευαζομένου, ὁ ταῖς παρασκευαῖς τοῦ πολέμου χρώμενος, πλεῖον κάμνει. ἄλλως τε καὶ ὑμῶν μὲν τῆς οἰκείας φροντίδος ἑκάστῳ· ἡμῖν δὲ τῆς ἁπάντων προνοεῖν ἀνάγκη.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὀ Ὑχ ὅσων δεῖσθαι σοι συμβέβηκεν ἤδη καὶ ἡμῖν τοσούτων διαπορεῖν πείθεσθε. γνοίης δ' ἂν δι' ὅσων ἀθροίζεται τὰ παρασκευαζόμενα καμάτων, ἐξ ὧν αὐτὸς ἀναλίσκων αὐτὰ κοπιᾷς. καίτοι τὸ μὲν ὑπὲρ ἄλλων συνεισφέρειν μετὰ πόνου, καὶ ἀλυσιτελὲς φαίνεται. τὸ δὲ ταῖς ἑτέρων παρασκευαῖς χρῆσθαι μετ' ὠφελείας, ἐστὶ ῥᾴδιον. εἰ δὲ ὑπὲρ πολλῶν φὴς κακοπαθεῖν, καὶ ἀπὸ πλειόνων σοι πειστέον· οὐ γὰρ οἷόν τε ἡμᾶς δύνασθαι τοὺς περὶ μόνων ἑαυτῶν φροντίζοντας, ταῖς ὑπὲρ ἁπάντων εἰσφοραῖς ἐξαρκεῖν.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

ἀ Κύλλαν τὸν ἐμὸν φίλον ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς κατασκευάσοντά μοι ναῦς στρογγύλας πεντήκοντα, καὶ μακρὰς διακοσίας·

ναύτας δὲ πυνθάνομαι καὶ Δολοβέλλᾳ ὑμᾶς παρεσχηκέναι. ὀρθῶς οὖν ποιήσετε, ναύτας καὶ ἐρέτας εἰς ταῦτα τὰ πλοῖα, ἄχρις ἂν εἰς ἐμὲ ἀνακομισθῇ, παρασχόντες τῷ Ἀκύλᾳ, καὶ σιτηρέσιον τούτοις μηνῶν τεσσάρων. τῶν μὲν γὰρ εἰς τὴν ναυπηγίαν δεόντων ξύλων, καὶ περὶ τούτων παρακομιδῆς ἐπὶ θάλασσαν, ἔτι τεχνιτῶν, δέω, οἶδα, ὅτι οὐδὲν ἀμελήσετε, μηδὲ Δολοβέλλᾳ ἐλλείποντες.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Οὐκ ἔτι Δολοβέλλας ἔφθασεν ἁρπάσας, τοῦτο ἤδη καὶ σοὶ λαβεῖν εὔπορον καταλέλοιπεν. οἱ γοῦν ἐκείνῳ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὡς οὐ πλείονας δυνάμενοι παρασχεῖν βιασθέντες, πῶς οἷοί τε ἂν εἴημεν σοί τε ἴσας ἐξ ἀπόρων ναυπηγῆσαι, καὶ μάλιστα σὺν ἐρέταις καὶ ξύλοις καὶ ναυπηγοῖς, ἃ καὶ ἅπαξ εἰσενεγκεῖν χαλεπὸν. δὶς δὲ, καὶ ἀδύνατον. σιτηρέσιον μὲν γὰρ οὐδὲ Δολοβέλλας ἡμῖν, ἅτε μηδ' ἐκκεκλεικὼς παρασχεῖν δυνησομένοις, ἐπήγγελλε. σύγγνωθι οὖν, ἡμῖν καὶ πρὸς σὲ ἀπορουμένοις, τοῖς καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὑπουργῆσαι μὴ δυνηθεῖσιν.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς,

ἕ Γράφει μοι Ἀκύλας, πολλήν τινα ὑμῖν ῥαθυμίαν ἐγγεγενῆσθαι, περὶ εἰς τὰ πλοῖα ὑπουργίας. ἐγὼ δὲ ἐκεῖνον σφόδρα ἐμεμψάμην περὶ ἀνεξικακίας, πειθόμενον ἐπιστολαῖς μοι ταῖς καθ' ἡμῶν, ἃς καθ' ἑκάστην πέμπων οὐ παύεται, δεῖν μᾶλλον ἢ νεῶν, καὶ εἰσιὼν ταῖς κατ' αὐτοῦ πρεσβείαις δέοι. οὐ γὰρ οἷόν τε δίχα τούτων ἐκείνας καταρτισθῆναι. ὑμᾶς δὲ ὑπομνῆσαι μὲν ἂν ἡδέως, καὶ νῦν, καὶ ἔπειτα, τὸ μὴ ἄκοντας ἡμῖν, ἀλλ' ἑκόντας, καὶ εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως συναγωνίζεσθαι. καὶ ὅτι τὸ ἄκοντας ὑπηρετεῖν, ἄμεινόν ἐστι τὸ ἑκόντας. ἐκ τῶν προόντων γὰρ, καὶ περὶ ἐκείνων ῥᾴδιον τεκμήρασθαι.

Βιθυνοὶ

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

α Κύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν, τῆς ὀλιγωρίας μᾶλλον, ἢ μάρτυς φαίνεται τῆς ἀσθενείας. εἰ γοῦν ἀμελοῦντας ἀληθῶς ἐπέγνωσκεν, οὐκ ἂν παρὸν βιάσασθαι τὴν ὀλιγωρίαν, περὶ αὐτῆς σοι ἐπέστελλεν. ἄλλως τε μὴ δι' ἡμῶν πρεσβεύεσθαι μελλόντων, κατὰ τοῦ διακονοῦντος πρὸς τὸν πέμψαντα. νυνὶ δὲ ἀκύλας μὲν σύνοιδε τὸ τῆς χρείας ἀδύνατον. σὺ δὲ δι' ἀπειλῆς λύσειν νομίζων τὸ ἄπορον, ἀδίκως ἅμα καὶ ἀνωφελῶς χαλεπαίνεις. οὔτε γὰρ ἐλπὶς οὔτε φόβος χορηγίας αἴτιον, ἀλλὰ τὸ δύνασθαι.

Βιθυνοῖς Βροῦτος,

ο Ἱ ἄκοντες ἡμῖν ὑπηρετοῦντες, οὐχ ἃ μὴ βούλονται παρέχειν κερδαίνουσιν. ἀγαπητὸν γὰρ ἦν αὐτοῖς τοῦτο γε. ἀλλὰ τὴν ἐπ' ἐκείνοις χάριν, ἥτις ἂν αὐτοῖς ὠφείλετο ὑφ' ἡμῶν, ἀποβάλλουσι. κατασκευάσατε οὖν τὰς ναῦς, ὃν τρόπον ἐπιστείλαμεν σὺν τοῖς ἐρέταις, καὶ τῷ ὀφειλομένῳ σιτηρεσίῳ, πέμψατε. ἢ ἀναγκασθήσεσθε οὐκ ἐπὶ τούτοις ἄχθεσθαι, ἀλλ' ὧν ἂν ὑπολίπωμεν χάριν ἡμῖν εἰδέναι.

Βιθυνοὶ, πρὸς ταῦτα.

ο Ἱ βιαζόμενοι τοὺς ὑπουργεῖν μὴ ἰσχύοντας, οὐχ ἃ προστάττουσιν, ὠφελοῦνται. ἢ δ' οὖν γὰρ ἂν ἦν μὴ γένηται χρείας, καὶ οἱ ἐν ἀπειλῇ. ἀλλὰ τὸ δοκεῖν μὴ εὐγνώμονες εἶναι ζημιοῦνται. ἔξεστι γὰρ τῇ ἀνάγκῃ πρὸς τὸ ἄπορον. καὶ εἰ μὴ διὰ φιλανθρωπίαν τῇ ἐνδείᾳ συνέγνωσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν τάχιον ἂν εὐπορήσαιμεν, ἢ ὑπὲρ ἰσχὺν ἢ ἀρνησόμεθα χορηγεῖν ἔχοντες. σὺ δέ, εἰ πλέον οἴει περισεῖν ἀφ' ἡμῶν διὰ βίας, ἴσθι μὴ ὧν ἂν παραλίπῃς, ἀλλ' ὧν ἂν χρήσασθαι δυνηθῇς χάριν ἡμῖν παρέξων.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

τ Α πλοῖα ἔχω πάντα, ὅσων μοι ἔδει ἐν θαλάσσῃ ἔχω, πα

ρατευόντων μοι Μακεδόνων, καὶ Λεσβίων, καὶ Φοινίκων. ὑμεῖς μὲν οὖν ἐπεὶ παρὰ τοὺς χειμῶνας αἰφνιδίως ἐμπεσόντας ὑστερήσατε, πεντακόσιά μοι τάλαντα εἰς τὸ στρατιωτικὸν αὐτῶν συγκομίσατε. νομίζω γὰρ εἰς μηδὲν ὑμῖν τούτων, αἴτιον τὸν χειμῶνα γεγονέναι. ἐθελησάντων δὲ ὑμῶν, ἐνοχλήσειν.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Μὲν χειμὼν διεκώλυσε τὴν ναυτικὴν ἡμῶν συμμαχίαν. ἡ δὲ ναυτικὴ παρασκευὴ, ἐξανάλωσε τὰ χρήματα. ὥστε ὑμᾶς εἰ καὶ μὴ σοί, ἀλλ' οὖν αὐτοῖς γε δαπανηρῶς μεμοχθηκέναι. τῆς οὖν χρείας ὑπ' ἄλλων πεπληρωμένης, αἰτούμεθα συγγνώμην. βραδύναντες μὲν διὰ τύχην. ἀποροῦντες δὲ διὰ τὸ ἀνάλωμα. οὐ γὰρ δυνατὸν ἡμῖν τὰς ναῦς ποιῆσαι χρήματα, ὡς ἐκ τῶν χρημάτων ναῦς.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

αἱ Ι βουλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. αἱ ὑπουργίαι βραδεῖαι. τί τὸ τέλος τούτων, ἐννοεῖσθε.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

β Ουλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς, ἀσφαλές. ὑπουργεῖν δὲ βραδέως, ἀσθενές. τούτων ἀμφοτέρων ἓν τέλος, συγγνώμη.

Τέλος τῶν Βρούτου ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

Ἀπολλώνιος Εὐφράτῃ.

ἐ Μοὶ πρὸς φιλοσόφους ἐστὶ φιλία. πρὸς μέντοι σοφιστὰς, ἢ γραμματιστὰς, ἤ τι τοιοῦτο γένος ἕτερον, ἀνθρώπων κακοδαιμόνων, οὔτε νῦν ἐστὶ φιλία, μήτε ὕστερόν ποτε γένοιτο. τάδε μὲν οὖν οὐ πρὸς σέ, πλὴν εἰ μὴ καὶ σὺ τούτων εἷς. ἐκεῖνα δὲ καὶ πάνυ πρὸς σέ. θεράπευέ σου τὰ πάθη. καὶ πειρῶ φιλόσοφος εἶναι, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς ὄντως φιλοσοφοῦσιν. ἐπεί σοι καὶ γῆρας ἤδη πλησίον, καὶ θάνατος.

Τῷ αὐτῷ

ἀ Ἀρετὴ, φύσει, μαθήσει, κτήσει, χρήσει. δι' ἣν ἕκαστον αὐτῶν ἐστὶ τῶν προειρημένων ἀποδοχῆς ἄξιον. σκεπτέον εἴ τισοι τούτων ἐστὶν, ἢ σοφιστείας παυστέον λοιπὸν, ἢ προῖκά γε χρηστέον αὐτῇ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας. ἐπείπερ ἤδη σοι καὶ τὰ μεγαβύζου.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Πῆλθες ἔθνη τὰ μεταξὺ τῆς ἰταλίας, ἀπὸ συρίας ἀρξάμενος, ἐπιδεικνὺς σεαυτὸν, ἐν ταῖς τοῦ βασιλέως λεγομέναις δὴ πόλεσι. τρίβων δ' ἦν σοι τότε καὶ πώγων, λευκὸς, καὶ μέγας. πλέον δὲ οὐδέν. εἶτα πῶς διὰ θαλάττης νῦν ὑποστρέφεις. ἄγων φορτίδα μεστὴν ἀργυρίου, χρυσίου, σκευῶν παντοδαπῶν, ἐσθήτων ποικίλων, κόσμου τοῦ λοιποῦ. τύφου, καὶ ἀλαζονείας, καὶ κακοδαιμονίας. τίς ὁ φόρτος καὶ ὁ τρόπος τῆς καινῆς ἐμπορείας. ζήνων πραγμάτων ἦν ἔμπορος.

Τῷ αὐτῷ.

ὀ Λίγον δεῖσθαι τοῖς παισὶν, εἰ φιλοσόφου παῖδες εἴησαν. ἔδει μὲν οὖν μὴ δὲ φροντίσαι πλείω σοι γενέσθαι τοῦ ἱκανοῦ, ἄλλως τε καὶ μετὰ ἀδοξίας τινός. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐγένετο, δεύτερον ἂν εἴη, μεγάλῃ σπουδῇ ἐμμερίσαι τισὶν ἔνια τῶν ὄντων. ἔχεις δὲ καὶ πατρίδα, καὶ φίλους.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ων ὠπικούρου λόγων ὁ περὶ ἡδονῆς, οὐδενὸς ἔτι συνηγόρου δεῖται τοῦ ἐκ τοῦ κήπου, καὶ τῆς ἐκείνου διατριβῆς. πέφηνε γὰρ ὤν, καὶ κατὰ τὴν στοὰν ἀληθέστατος. εἰ δὲ ἀντιλέγων προκομιεῖς τὰς χρυσίππου σχολὰς καὶ δόγματα, γέγραπται τι καὶ ἐν τοῖς βασιλικοῖς γράμμασιν. εὐφράτης ἔλαβε, καὶ πάλιν ἔλαβεν. ἐπίκουρος δὲ, οὐκ ἂν ἔλαβεν.

Τῷ αὐτῷ.

ῥ Ρόμην πλουσίους τινὰς εἰ περαίνονται. τί δ᾽ οὐ μέλλομεν ἔφασαν. ἠρόμην οὖν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀνάγκης. ἠτιῶντο τὸν πλοῦτον. σὺ δ᾽ ὦ τάλαν νεόπλουτος.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Αν ὅτι τάχος εἰς αἰγὰς ἀφίκῃ, καὶ κενώσῃς ἐκεῖ τὴν ναῦν, ἰτέον ἐστί σοι πάλιν, ὅτι τάχος εἰς τὴν ἰταλίαν, καὶ κολακευτέον ὁμοίως νοσοῦντας. γέροντας. γραῦς. ὀρφανούς. πλουσίους. θρυπτομένους. μίδας. γέτας. πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν. ἐμοὶ δ᾽ εἴη τὴν ἁλίαν τρυπᾶν ἐνθέμιδος οἴκῳ.

Τῷ αὐτῷ.

ἆ Ρά τι καὶ σὺ γράψαις ἄν. εἰ γὰρ οὕτω γελοῖον γενναῖος. καὶ ἔχοις δ᾽ ἂν εἰπεῖν τὰ συνήθη ταῦτα καὶ πρόχειρα. λουτρὸν ἅπαν Ἀπολλώνιος παραιτεῖται. καὶ τῆς οἰκίας οὐδέποτε πρόεισι. καὶ σωζομένους ἔχει τοὺς πόδας. οὐδὲν ὁρᾶται τῶν τοῦ σώματος κινῶν.

δι' ὅλου γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖ. κομᾷ τὴν κεφαλήν. καὶ γὰρ ὁ Ἕλλην, ὅτι Ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος. ἐσθῆτα φορεῖ λινῆν· καὶ γὰρ τῶν ἱερῶν τὰ καθαρώτατα. μαντικῇ χρῆται. πολλὰ γὰρ τὰ ἄδηλα. καὶ ἄλλως ἀμήχανον, προαισθέσθαι τι τῶν ἐσομένων. ἀλλ' οὐ πρέπον φιλοσόφῳ τὸ τοιοῦτον, ὃ πρέπει καὶ θεῷ. καὶ σωμάτων δὲ ὀδύνας ἀφαιρεῖ, καὶ πάθη παύει τοῦ τόπου, καὶ πρὸς τὸ Ἀσκληπιοῦ κοινὸν τὸ ἔγκλημα. σιτεῖται μόνος, οἱ δὲ λοιποὶ ἐσθίουσι. βραχέα λέγει, καὶ ὑπὸ βραχύ. σιωπῆσαι γάρ ἐστιν ἀδύνατος. σαρκῶν ἀπέχεται πασῶν. καὶ θηρείων πάντων. διὰ τοῦτο ἄνθρωπός ἐστιν. εἰ ταῦτα ἐρεῖς, Εὐφράτα, γεγράφθαι, ἴσως ἐκεῖνο προσθήσεις. ἔτι ἦν, ἔλαβεν ἂν ἀργύριον, ὡς ἐγὼ δωρεὰς πολιτείας ἔτι ἦν, οὐκ ἂν ἔλαβεν, ἀλλὰ τῇ πατρίδι μὲν, ἔλαβεν ἄν. ὁ πατρίς ἐστιν, ἢ μὴ οἶδεν ὃ ἔχει. Ἀπολλώνιος Δίωνι.

α Ὕλαις καὶ λύραις κρεῖττόν ἐστι τέρπειν, ἢ λόγῳ. ταῦτα γὰρ ἡδονῆς ὄργανα. καὶ μουσικὴ ὄνομα τῇ τέχνῃ. λόγου δὲ τἀληθὲς ἐξετάζειν. τοῦτο πρακτέον. τοῦτο γραπτέον σοι, ῥητέον. ἢν καὶ περὶ τοῦ φιλοσοφῇς. Τῷ αὐτῷ.

ζ Ἤτουν σε τινὲς τὴν αἰτίαν, δι' ἣν πέπαυμαι διαλεγόμενος ἐν πολλοῖς. εἰδέτωσαν οὖν οἷς ἂν εἰδέναι μέλλῃ τὸ πρῶτον. ἀδύνατος ὠφελῆσαι λόγος ἅπας, ὃς ἂν εἷς ὢν, μὴ καὶ πρὸς ἕνα λέγηται. ὁ γοῦν ἄλλως διαλεγόμενος, δόξης ἡττῶν ὢν διαλέγοιτ' ἄν.

Ἀπολλώνιος Καισαρέων προβούλοις.

π Πρῶτον εἰς πάντα, θεῶν ἄνθρωποι δέονται, εἶτα περὶ παντός. ἔπειτα πόλεων. τιμητέον γὰρ δεύτερον πόλεις μετὰ θεούς. καὶ τὰ πόλεως προαιρετέον παντὶ νοῦν ἔχοντι. εἰ δὲ μὴ πόλις μόνον εἴη, ἀλλὰ καὶ μεγίστη τῆς Παλαιστίνης, ἀρίστη τε τῶν αὐτόθι,

μεγέθει, καὶ νόμοις, καὶ πολιτεύμασι, καὶ προγόνων κατὰ πόλεμον ἀρεταῖς, ἔτι τε ἤθεσι κατ' εἰρήνην, καθάπερ ἡ ὑμετέρα πόλις, μάλιστα πασῶν τῶν ἄλλων ἔμοιγε θαυμαστέα, τιμητέα τε, καὶ ἄλλῳ δὲ ὁμοίως παντὶ νοῦν ἔχοντι. τοῦτο μὲν οὖν ἐκ λόγου κοινοῦ τὸ προσηκει τικὸν αὖ ἢ τὸ κατὰ σύγκρισιν τῶν πολλῶν. ὅταν δὲ καὶ ἀρχὴ πόλις ποτὲ ᾖ πρὸς ἕνα τιμῆς ἄνδρα πόλις οὖσα, καὶ τοῦτον ἑαυτῆς ξένον καὶ ἄποθεν, τί ἂν τούτου τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἀμοιβὴν, ἢ ὑμῖν ἀλλήλοις τισὶν ἄξιον εἴη. τοῦτο μόνον ἴσως εἰ θεοφιλής τις ὢν τύχοι, δι' ἅτινα φύσεως ἐπιτηδειότητα, τὸ εὔχεσθαι τῇ πόλει τὰ ἀγαθὰ, τυγχάνειν τε τῆς εὐχῆς. ὅπερ ἂν διατελέσαιμι κἀγὼ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν. ἐπείπερ καθ' ἣν ἤθεσιν ἑλληνικοῖς, φαίνουσι τὸ ἴδιον ἀγαθὸν, καὶ διὰ γραμμάτων κοινῶν. ἀπολλωνίδην δὲ τὸν ἀφροδισίου, νεανίαν ἐρρωμενέστατα τῆς φύσεως, ἀξίας τε τοῦ ὑμετέρου ὀνόματος, πειράσομαι χρήσιμον ὑμῖν παρασκευάζειν εἰς ἕκαστα μετὰ καὶ τύχης τινὸς ἀγαθῆς.

Σελευκέων τοῖς προβούλοις.

π Ολις, ἥτις ἂν οὕτω πρός τε θεοὺς ἔχῃ, καὶ ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ἀξίους ἀποδοχῆς, αὐτή τε εὐδαίμων, καὶ εἰς ἀρετὴν ὠφέλησε τοὺς μαρτυρηθέντας. ἄρξασθαι μὲν οὖν χάριτος οὐ δυσχερές. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλιστον. ἀμοιβὴν δ' οὐ μόνον ῥᾴδιον, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ὁμοίαν εὑρεῖν, ἀδύνατον. τὸ γάρ που τῇ τάξει δεύτερον, οὐδέποτε τῇ φύσει πρῶτον. ὥστε θεὸν ἀνάγκη παρακαλεῖν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀμείψασθαι τοὺς οὐ τῇ δυνάμει μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις κρείττους γινομένους. ἀνθρώπων γὰρ οὐδεὶς, τά γε τηλικαῦτα δυνατός. καὶ τὸ ἐθελῆσαι δ' ἂν με παρ' ὑμῖν γενέσθαι, τῶν ὑμῶν ἂν εἴη χάριτος καὶ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς. ὡς ἔγωγ' ἂν εὐξαίμην περὶ ὑμῖν καὶ γεγενῆσθαι. οἱ πρέσβεις ὑμῶν τιμιώτεροι, διότι καὶ φίλοι· ἱερώνυμος καὶ ζήνων.

τοῖς

Τοῖς αὐτοῖς.

σ Τ ράτων μὲν δὴ ἀνθρώπων οἴχεται· πᾶν ὅσον ἦν αὐτῷ θνητὸν, ἐπὶ γῆς καταλιπών. χρὴ δὲ τοὺς ἔτι κολαζομένους ἡμᾶς ἐνθάδε ζῆν ἄλλως λεγομένους, ἔχειν τινὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων ἐπιμέλειαν. ἄλλοις μὲν οὖν ἀλλοτριώτερον δικαίως γένοιτο νῦν, ἢ καὶ ὕστερον· οἷς μὲν, ὡς οἰκείοις, οἷς δ' ὡς αὐτῷ μόνον ἀνδράσι φίλοις οὐκ ἐν ἑτέρῳ συνωθισμένοις χρόνῳ. τούτων εἴπερ ἦν τῶν ὀνομάτων ἀληθές τι καὶ πρόσθεν. ἐγὼ μέντοι, καὶ ταύτῃ βουλόμενος ἐξαιρέτως ὑμέτερος εἶναι, τὸν ἐκ σελευκίδος υἱὸν αὐτῷ γενόμενον ἀλέξανδρον· καὶ μεταδώσω παιδείας τῆς ἐμῆς. πάντως δ' ἂν μετέδωκα καὶ χρημάτων ὅτι μείζονα δοὺς, εἴπερ ἔχειν ἦν ἄξιον.

Εὐφράτῃ.

ϖ Υ νθάνονταί μου πολλοὶ πολλάκις, τίνος ἕνεκεν οὐ μετεπέμφθην εἰς ἰταλίαν, ἢ οὐ μεταπεμφθεὶς, ἀφικόμην. ὥσπερ σὺ καὶ εἴ τις ἕτερος. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ προτέρου μὲν οὐκ ἀποκρινοῦμαι, μὴ καὶ δόξω πᾶσιν εἰδέναι τὴν αἰτίαν· οὐδ' εἰδέναι μοι μέλον. περὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τί ἂν καὶ δεοίμην ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι ἂν μᾶλλον μετεπέμφθην, ἢ ἀφικόμην.

Τῷ αὐτῷ.

τ Η ν ἀρετὴν ἀδέσποτον εἶναι πλάτων ἔφησεν. εἰ δὲ μὴ τιμᾷ τοῦτό τις, καὶ γέγηθεν ἐπ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὤνιος γίνεται χρημάτων, πολλοὺς δεσπότας ἑαυτοῦ ποιεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

μ Α γους οἴει δεῖν ὀνομάζειν, τοὺς ἀπὸ πυθαγόρου φιλοσόφους, ὧδέ που καὶ τοὺς ἀπὸ ὀρφέως. ἐγὼ δὲ, καὶ τοὺς ἀπὸ διὸς, οἶμαι δεῖν ὀνομάζεσθαι μάγους, εἰ μέλλουσιν εἶναι θεῖοί τε καὶ δίκαιοι.

Τῷ αὐτῷ.

μ Α γοις ὀνομάζουσι τοὺς θεοὺς οἱ πέρσαι, μάγος οὖν ὁ θεραπευτὴς τῶν θεῶν, ἢ ὁ τὴν φύσιν θεῖος. σὺ δ' οὐ μάγος ἀλλ' ἄθεος

τῷ αὐτῷ.

ἡ Ράκλειτος ὁ φυσικὸς, ἄλογον εἶναι κατὰ φύσιν ἔφησε τὸν ἄνθρωπον. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθὲς, ὥσπερ ἐστὶν ἀληθὲς, ἐγκαλυπτέος ἕκαστος ὁ ματαίως ἔνδοξος γενόμενος. Σκοπελιανῷ σοφιστῇ.

π Εντε εἰσὶ σύμπαντες οἱ τοῦ λόγου χαρακτῆρες. ὁ φιλόσοφος. ὁ ἱστορικός. ὁ δικανικός. ὁ ἐπιστολικός. ὁ ὑπομνηματικός. ἐγκειμένων δὲ τῶν γενικῶν χαρακτήρων τῇ τάξει, πάλιν γίνεται πρῶτος μὲν ὁ κατὰ τὴν ἑκάστου δύναμιν, ἢ φύσιν, ἴδιος ὤν. δεύτερος δὲ ὁ ἐν μιμήσει τοῦ ἀρίστου, τῆς ἐκ φύσεως, εἴ τις ἐνδεὴς εἴη. τὸ δὲ ἄριστον, δυσεύρετόν τε, καὶ δυσεπίκειτον, ὥστε οἰκειότερος ἑκάστῳ, χαρακτὴρ ὁ ἴδιος, ἐπεί τοι καὶ βεβαιότερος.

τῷ αὐτῷ.

ἴ Ισοι δύναμις, ἐστὶν ὥσπερ ἐστὶ, καὶ φρόνησιν αὖ εἴκοσι κτητέον. καὶ γὰρ εἰ φρόνησις ἦν, δύναμις δὲ ἀπῆν, ὁμοίως ἔδει σοι δυνάμεως. δεῖται γὰρ ἀεὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ὥσπερ ὄψις φωτὸς, καὶ φῶς ὄψεως.

τῷ αὐτῷ.

β Αρβάρων ἀφεκτέον, καὶ οὐκ ἀρκτέον αὐτῶν. οὐ γὰρ θέμις βαρβάρους αὐτοὺς ὄντας εὖ πάσχειν. Λεσβώνακτι.

δ Εἶ πένεσθαι μὲν ὡς ἄνδρα. πλουτεῖν δὲ ὡς ἄνθρωπον.

Κρίτωνι.

τ Ο θειότατον πυθαγόρας ἰατρικὴν ἔφασκεν. εἰ δὲ ἰατρικὴ τὸ θειότατον, καὶ ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος. ἢ τὸ ζῶον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι τῷ κρείττονι νοσοῦν.

Ἑλλανοδίκαις, καὶ ἠλείοις.

ἀ Ξιοῦτέ με τῷ ἀγῶνι τῶν ὀλυμπίων παραγενέσθαι καὶ διὰ τοῦτο ἐπέμψατε πρέσβεις. ἐγὼ δὲ παρεγενόμην ἂν, τῶν

σωμάτων θέαν, καὶ ἅμιλλαν, εἰ μὴ τὴν μείζονα τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα, καταλείψειν ἔμελλον.

Πελοποννησίοις.

ο Λύμπια τὸ δεύτερον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐγένεσθε πολέμιοι. τὸ δεύτερον δὲ, οὐ φίλοι,

Τοῖς ἐν ὀλυμπίᾳ θεηκόροις.

θ Εοὶ θυσιῶν οὐ δέονται. τί οὖν ἄν τις πράττων, χαρίζοιτο αὐτοῖς, φρόνησιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ κτώμενος. ἀνθρώπων τε τοὺς ἀξίους εἰς δύναμιν εὖ ποιῶν. ταῦτα φιλαθέοις. ἐκεῖνα δὲ ἀθέων.

Τοῖς ἐν δελφοῖς ἱερεῦσιν.

α Ιματι βωμοὺς μιαίνουσιν ἱερεῖς. εἶτα θαυμάζουσί τινες πόθεν αἱ πόλεις ἀτυχοῦσιν, ὅταν μεγάλα δυστυχήσωσιν. ὢ τῆς ἀμαθίας. ἡράκλειτος δὲ ἦν σοφός. ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖνος ἐφεσίους ἔπεισε, μὴ πηλῷ, πηλὸν καθαίρεσθαι.

Βασιλεῖ σκυθῶν.

ζ Αμολξίς, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν, καὶ φιλόσοφος, ἐπεὶ μαθητὴς πυθαγόρου ἐγένετο. καὶ εἰ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοιοῦτος ἦν ὁ ῥωμαῖος, ἑκὼν ἂν ἐγένετο φίλος. εἰ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οἴει δεῖν, ἀγῶνα καὶ πόνον ἔχειν, ἄκουε φιλόσοφος, τουτέστιν ἐλεύθερος.

Νομοθέτῃ.

ἁ Ι ἑορταὶ νόσων αἴτιαι. τοὺς μὲν γὰρ πόνους ἀνιᾶσι. τὸ ἐμπίπλασθαι δὲ αὔξουσι

Ταμίαις ῥωμαίων.

ἀ Ρχὴν ἄρχετε πρώτην. εἰ μὲν οὖν ἄρχειν ἐπίστασθε, διὰ τί τὸ παρ' ὑμᾶς χεῖρον ἑαυτῶν αἱ πόλεις ἔχουσιν. εἰ δὲ οὐκ ἐπίστασθε, μαθεῖν ἔδει πρῶτον, εἶτα ἄρχειν.

Διοικηταῖς ἀσίας.

τ Ι ὄφελος ἀγρίων δένδρων φυομένων ἐπὶ βλάβῃ, τοὺς κλάδους κόπτειν, ἐὰν δὲ τὰς ῥίζας.

Ἐφεσίων γραμματεῦσι

λ Ιθων ἐντελῆ, καὶ γραφῶν ποικίλων, καὶ περιπάτων, καὶ θεά-
τρων, οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ νοῦς ἐνείη καὶ νόμος. νοῦς δὲ καὶ νό-
μος, παρὰ τούτων ἐστὶν, οὐ ταῦτα.

Μιλησίοις.

ὁ Ι παῖδες ὑμῶν, πατέρων δέονται. οἱ νέοι, γερόντων. αἱ γυναῖ-
κες, ἀνδρῶν. οἱ ἄνδρες, ἀρχόντων. οἱ ἄρχοντες, νόμων. οἱ νόμοι φιλο-
σόφων. οἱ φιλόσοφοι, θεῶν. οἱ θεοὶ, πίστεως. προγόνων ἀγαθῶν ἐστὲ, τὰ
παρόντα μισεῖτε.

Τοῖς ἐν μουσείῳ σοφοῖς.

ἐ Γενόμην ἐν ἄργει, καὶ φωκίδι, καὶ ἐν λοκρίδι, καὶ ἐν σικυῶνι
καὶ ἐν μεγάροις. καὶ διαλεγόμενος τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις,
ἐπαυσάμην ἐκεῖ. τί οὖν εἴ τις ἔροιτο τὸ αἴτιον, ἐγὼ φράσαιμ' ἂν ὑ-
μῖν τε καὶ μούσαις. ἐβαρβαρώθην, οὐ χρόνιος ὢν ἀφ' ἑλλάδος, ἀλ-
λὰ χρόνιος ὢν ἐν ἑλλάδι.

Ἑστιαίῳ.

ἀ Ρετὴ καὶ χρήματα, παρ' ἡμῖν, ἀλλήλοις ἐναντιώτατα. μειού-
μενον γὰρ τὸ ἕτερον, αὔξει τὸ ἕτερον. αὐξανόμενον δὲ μειοῖ.
πῶς οὖν δυνατὸν ἀμφότερα περὶ τὸν αὐτὸν γενέσθαι. πλὴν εἰ μὴ
τῷ τῶν ἀνοήτων λόγῳ, παρ' οἷς καὶ ὁ πλοῦτος ἀρετή. μὴ δὴ τοσοῦ-
τον ἡμῶν ἀναισθητεῖν, ἐπίτρεπε τοῖς αὐτόθι. μηδὲ ἔα πλουσίους
ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μᾶλλον, ἢ φιλοσόφους. καὶ γὰρ αἴσχιστον ἀποδη-
μεῖν ὑμᾶς διὰ χρήματα δοκεῖν ἐνίων. ἵνα μνήμην ἑαυτῶν κατα-
λίπωσι, μὴ δὲ ἀρετὴν ἀσπασαμένων.

Κορινθίῳ βάσσῳ.

ἠ Ν πραξιτέλης χαλκιδεὺς, μαινόμενος ἄνθρωπος. οὗτος
ἦλθέ ποτε ξιφήρης ἐπὶ θύρας τὰς ἐμάς, ὑπὸ σοῦ σταλεὶς
τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἀγωνοθέτου τῶν ἰσθμίων. τοῦ φόνου δ' ἦν μι-
σθὸς

σθὸς δεδομένος, ἢ τῆς γυναικός σου κοινωνία. ὦ μιαρὲ βάσσε, πολλάκις ὑπηρέτης ἐγενόμην σου.

Τῷ αὐτῷ.

ε Ι ἀποθάνοιτο κορινθίων τίς, πῶς ὁ βάσσου πατὴρ ἀπέθανεν, ἐροῦσιν ἅπαντες ἀστικοὶ, καὶ οἱ μέτοικοι, φαρμάκῳ· τίνος δόντος, ἐροῦσι καὶ οἱ ὅμοροι, τοῦ φιλοσόφου. ὁ μιαρὸς τῷ πτώματι τοῦ πατρὸς ἑπόμενος ἔκλαιεν.

Τοῖς ἐν σάρδεσιν.

α Ρετῆς μὲν ὑμῖν πρωτεῖον οὐκ ἔστι. ποίας γὰρ ἀρετῆς· εἰ δὲ κακίας φέρεσθε τὰ πρῶτα, πάντες ὑφ᾽ ἓν φέρεσθε. τίνες τοῦτο φήσουσι περὶ τῶν ἐν σάρδεσιν, οἱ ἐν σάρδεσιν. οὐδεὶς γὰρ οὐδενὶ τῶν αὐτόθι φίλος, ὥστ᾽ ἀρνεῖσθαί τι τῶν ἀτόπων δι᾽ εὔνοιαν.

Τοῖς αὐτοῖς.

α Ισχρὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγμάτων ὑμῶν· κόδδαροι. ξυλοσίταυροι. ταῦτα τοῖς τέκνοις τίθεσθε τὰ πρῶτα, ἢ δυστυχεῖτε γίνεσθαι τούτων ἄξιοι.

τοῖς αὐτοῖς.

κ Οδδαροι καὶ ξυλοσίταυροι. τὰς δὲ θυγατέρας ὑμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας, πῶς ἂν προσαγορεύοι τις. τῶν γὰρ αὐτῶν ταγμάτων εἰσὶ καὶ αὗται, καὶ θρασύτεραι.

τοῖς αὐτοῖς.

ο Υ δὲ τοὺς οἰκέτας ὑμῖν εὐνοεῖν εἰκός. πρῶτον μὲν, ὅτι οἰκέται. εἶθ᾽ ὅτι τῶν ἐναντίων ταγμάτων οἱ πλεῖστοι. κἀκεῖνοι γὰρ ὁμοίως ὑμῖν ἀπὸ γένους.

Πλατωνικοῖς.

ε Αν τις ἀπολλωνίῳ χρήματα διδῷ, ὁ δὲ διδοὺς ἄξιος νομίζηται, λήψεται δεόμενος. φιλοσοφίας δὲ μισθὸν, οὐ λήψεται, κἂν δέηται.

Ἐφόροις.

α Νδρῶν μὲν, τὸ μὴ ἁμαρτάνειν. γενναίων δὲ, τὸ ἁμαρτάνοντας αἰδεῖσθαι. λακεδαιμονίων δὲ, καὶ τὸ διορθοῦσθαι.

Ἀπολλώνιος μουσωνίῳ.

β Ούλομαι παρὰ σὲ ἀφικόμενος, κοινωνῆσαί σοι λόγου, καὶ στέγης, ὥστι ὀνῆσαι μὲ σε, εἴγε μὴ ἀπιστεῖς, ὡς ἡρακλῆς ποτὲ θησέα ἐξ ᾅδου ἔλυσε. γράφε τί βούλει. ἔρρωσο.

Μουσώνιος ἀπολλωνίῳ.

ω̃ Ν μὲν δὴ ἐνοήθης, ἀποκείσεται σοι ἔπαινος· ἀνὴρ δὲ ὑπομείνας ἀπολογίαν, καὶ ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ δείξας, ἑαυτὸν λύει.

Ἀπολλώνιος μουσωνίῳ.

σ Ωκράτης ὁ ἀθηναῖος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ φίλων λυθῆναι μὴ βουληθεὶς, παρῆλθε μὲν εἰς τὸ δικαστήριον. ἀπέθανε δέ.

Μουσώνιος ἀπολλωνίῳ.

σ Ωκράτης ἀπέθανεν, ἐπεὶ μὴ παρεσκεύασεν ἑαυτὸν εἰς ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι. Ἀπολ. Οὐεσπασιανῷ.

ε̃ Δουλώσω τὴν ἑλλάδα, ὥς φασι· καὶ πλέον μὲν οἴει τι ἔχειν ξέρξου. λέληθας δὲ, ἔλαττον ἔχων νέρωνος. νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ παρῃτήσατο. Τῷ αὐτῷ.

δ Ιαβεβλημένος οὕτω πρὸς ἕλληνας, ὡς δουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμοῦ ξυνόντος δέῃ.

τῷ αὐτῷ.

ν Ερων τοὺς ἕλληνας παίζων ἠλευθέρωσε. σὺ δ' αὐτοὺς σπουδάζων ἐδούλωσας. τοῖς οἰκοσόφοις.

ε Ι λέγει τίς εἶναι συνήθιμος ἐμὸς, λεγέτω, καὶ μέντοι ἔνδον ἀπέχεσθαι λουτροῦ παντός. ζῷα μὴ κτείνειν. μὴ ἐσθίειν σάρκας. ἀπαθὴς εἶναι, φθόνου, κακοηθείας, μίσους, διαβολῆς, ἔχθρας, τῷ τῶν ἐλευθέρων ὀνομάζεσθαι γένους. ἢ φυλακτέος πλάσματα φέρων, τρόπου τε ἤθους ἢ λόγων ψευδῶν, ἀλλοτρίου βίου πίστιν.

Ἑστιαίῳ.

Ἑστιαίῳ τῷ ἀδελφῷ.

Τ Ι θαυμαστὸν, εἴ με τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἰσόθεον ἡγουμένων, τινῶν δὲ καὶ θεὸν, μόνη μέχρι νῦν ἡ πατρὶς ἀγνοεῖ, δι᾽ ἣν ἐξαιρέτως ἐσπούδασα λαμπρὸς εἶναι. τουτὶ γὰρ οὐδ᾽ ὑμῖν τοῖς ἀδελφοῖς ὡς ὁρῶ γέγονε φανερὸν, ὡς εἴην τῶν πολλῶν ἀμείνων λόγους τε καὶ ἦθος. ἐπεὶ πῶς αἱ μου κατέγνωσθε χαλεπὴν κατάγνωσιν, ὑπομνήσεως τὴν ἀρχὴν δεομένων. περὶ ὧν μόνων, οὐδὲ τῶν ἀμαθεστάτων αὐτῆς περιμένειν διδαχθῆναι. λέγω δὲ πατρίδος τε καὶ ἀδελφῶν. καίτοι οὐ λέληθεν ἡμᾶς, ὡς καλῶς ἔχον ἐστὶ, πᾶσαν μὲν τὴν γῆν πατρίδα νομίζειν, καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀδελφοὺς καὶ φίλους, ὡς ἂν γένος μὲν ὄντας θεοῦ. μιᾶς δὲ φύσεως. κοινωνίας δ᾽ οὔσης λόγου τε παντὶ καὶ πᾶσι παθῶν τε αὐτῆς, ὅπη γε, καὶ ὅπως ἄν τις τύχῃ γενόμενος, εἴτε δὴ βάρβαρος, εἴτε καὶ Ἕλλην. ἄλλως τε καὶ ἄνθρωπος. ἀλλ᾽ ἔστι γάρ πως τὸ συγγενὲς ἀκαταγώνιστον, καὶ πᾶν ἀνακλητικὸν αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον. οὕτως ὁ Ὁμηρικὸς Ὀδυσσεὺς ὥς φασιν, οὐδὲ ἀθανασίαν ὑπὸ θεᾶς διδομένην, Ἰθάκης προυτίμησεν. ὁρῶ δ᾽ ἔγωγε τὸν νόμον τόνδε, καὶ διὰ τῶν ἀλόγων ζώων πεφοιτηκότα. οὐ γὰρ ὅπως οὖν πτηνὸν καλιῶν ἀπόοικον ἰδίων. πᾶν τε βύθιον, περιασύρεται μὲν ὑπὸ του φέροντος, ἐπάνεισι δὲ μὴ νικηθέν. θηρία μὲν γὰρ, οὔτε κόρος ἔπεισεν, ἔξω φωλεῶν μένειν αἴτινα τούτων. ἡ φύσις ἤνεγκεν ἀνθρώπων καὶ ταῦτα σοφὸν λεγόμενον. ὥστε κἂν πάντα τὰ λοιπὰ ἔτι πᾶσα περιέχῃ, μνήματα μὲν ἔτι ἔχει δεῖξαι τὰ πατέρων.

Ἀπολλωνίῳ ἀδελφῷ.

ε Ι τῶν ὄντων τὸ τιμιώτατον φιλοσοφία, πεπιστεύμεθα δὴ μὴ φιλοσοφεῖν, ἐὰν ὀρθῶς ὑπολαμβανοίμεθα μισάδελφοι, καὶ ταῦτα δι᾽ αἰτίαν, ἀγεννῆ τε ἅμα καὶ ἀνελεύθερον. χρημάτων γὰρ δήπου χάριν ἡ ὑποψία, τούτων δὲ καὶ πρὶν ἢ φιλοσοφεῖν, ἐπειρώμε

θα

θαι καταφρονεῖν. ὥστε τὸ μὴ γράφειν, εὐλογώτερον ἂν εἴη πρόφασιν ἑτέραν ὑπονοεῖν. ἐφυλαττόμην γάρ, ἀληθῆ μὲν γράφων, ἀλαζὼν δοκεῖν· ψευδῆ δέ, ταπεινός. ὧν ἑκάτερον ἐπίσης ἀνιαρὸν, ἀδελφοῖς τε, καὶ φίλῳ παντί. νυνὶ μέντοι τὸ τοσοῦτον δηλῶ. συγχωροίη γὰρ ἂν ἴσως τὸ δαιμόνιον, ὅτι συμβαλὼν τοῖς ἐν Ῥόδῳ φίλοις, μετ' ὀλίγον ἐκεῖθεν ἐπάνειμι πρὸς ὑμᾶς λήγοντος ἔαρος. Γορδίῳ.

ἠ Δικῆσθαι φασὶν Ἑστιαῖον ὑπὸ σοῦ· καὶ ταῦτα φίλου γεγονότος· ἐμοῦ τινὸς φίλος. ὅρα δὴ Γόρδιε, μὴ πεῖραν λάβῃς ἀνδρὸς, οὐ δοκοῦντος, ἀλλὰ ὄντος. ἀσπάζεται τὸν υἱὸν Ἀριστοκλείδην. ὃν εὔχομαι μὴ παραπλήσιον σοὶ γενέσθαι. καὶ σὺ δ' ἦς νέος ἄμεμπτος.

Τυανέων τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ.

π Ρος τάττουσιν ὑμῖν ἐπανιέναι, πείθομαι. τοῦτο γὰρ δὴ πρὸς ἅπαν πόλει πρεπωδέστερον εἴη, εἰ ἕνεκα τιμῆς μεταπέμποι τὸν πολίτην ἑαυτῆς. καὶ ὃν ἀπεδήμησα δὲ χρόνον, ἀποδεδήμηκα, περιποιῶν ὑμῖν, εἰ καὶ ἐπαχθὲς εἰπεῖν, δῆλον αὐτό τε καὶ ὄνομα, τὸ φιλίαν πόλεων ἐπιφανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀνδρῶν. εἰ δὲ καὶ μείζονος ἔτι, καὶ κρείττονος ὑμεῖς ὑπολήψεως ἄξιοι, τό γε ἐμὸν, καὶ τὸ περὶ τῆς ἐμῆς φύσεως ἐπὶ τοσοῦτον ἐξήρκει μόνον, δυνάμεώς τε τῆς σπουδῆς·

Διοτίμῳ.

ἐ Πλανήθης, οἰηθεὶς δεῖσθαι μέ τινος, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ, πρὸς ὃν οὐδὲν ἦν μοι ποτὲ κοινόν τι γεγονός, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς, ὁμοίου τε, καὶ ὁμοίως. ἐμοὶ δὲ, οὐδὲ τὸ ἀναλωθὲν ἔστι τῶν σοὶ σωτηρίων, πολύ τι χάριν δή μοι παθών. οὐδ' ἔχω ἀναλώματος. τηρήσει γάρ μου τὸ ἔθος μόνως οὕτως. ὅτι δὲ τοῦτον ἔχω τὸν τρόπον, καὶ ταύτην τὴν διάθεσιν πρὸς ἅπαντάς μου τοὺς πολίτας, ἐῶ τὸ

λέγειν

λέγειν ὡς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἔξεστι μαθεῖν παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν. εὖ παθόντων μὲν ὁσάκις ἐδεήθησάν τινος, ἀμοιβὴν δὲ αἰτηθέντων μηδεμίαν. μηδὲ δυσχεράνῃς, εἰ δὲ ὄντως ὑπὸ τιμηθεὶς ὁ ἐμὸς, ὑπὲρ τοῦ προσέσθαί τι τὴν ἀρχὴν, ἀπέδωκεν εὐθὺς, ὃ ἔλαβε λυσίᾳ τῷ Σιλώσου. φίλῳ δὲ καὶ ἐμῷ. ἐπεὶ μηδένα ἠπίστατο τῶν καταλελλειμμένων σου παίδων. εἰ δὲ δύο λόγοι περὶ ἐμοῦ λέγονται, λεχθήσονται δὲ καὶ ἐσύστερον, τί θαυμαστόν. ἀνάγκη γὰρ περὶ παντὸς ἄκρου δοκοῦντος καθότιοῦν, ἐναντίους λέγεσθαι λόγους. οὕτως περὶ πυθαγόρου, περὶ ὀρφέως, περὶ πλάτωνος, περὶ σωκράτους, οὐκ ἐλέχθη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγράφη τὰ ἐναντία. ὅπου γε τὰ ὅμοια, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοὶ, δέχονται τὸν ἀληθῆ λόγον, ὡς ἂν ἔχοντές τι συγγενές. οἱ δὲ φαῦλοι τὸν ἐναντίον. καὶ ἔστι τοῦ τοιούτου γένους καταγελᾶν. λέγω δὲ τοῦ χείρονος. τοσοῦτο μόνον δίκαιον ὑπομνῆσαι περὶ ἐμαυτοῦ τὸν νῦν, ὅτι περὶ ἐμοῦ, καὶ θεοῖς εἴρηται, ὡς περὶ θείου ἀνδρὸς, οὐ μόνον ἰδίᾳ τισὶ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ. ἐπαχθὲς λέγειν τι περὶ αὐτοῦ πλεῖον, ἢ μεῖζον. ὑγιαίνειν σε εὔχομαι.

Φρουνιανῷ.

π Ἀν τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ σοῦ γράμμασιν ἥσθην. πολλὴν γὰρ οἰκειότητα, καὶ γένους ἀνάμνησιν εἶχε. καὶ πέπεισμαι, δι' ἐπιθυμίας εἶναί σοι θεάσασθαί με, καὶ ὑπ' ἐμοῦ θεαθῆναι. αὐτὸς οὖν ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτι τάχιστα. ὅθεν ἔχου τῶν αὐτόθι. συμμίξεις δέ μοι πλησίον γενομένῳ, πρὸ τῶν ἄλλων οἰκείων τε καὶ φίλων. ἐπεὶ καὶ προσήκει σοι τὸ τοιοῦτο.

Εὐφράτῃ.

ε Ν γέ σοι μόνον ὁ σοφώτατος πυθαγόρας ἦν. σὺ δ' ἔτι μοι δοκεῖς πόρρω τε τοῦ φιλοσοφίας εἶναι, καὶ ἀληθινῆς ἐπιστήμης, ἢ οὐκ ἂν οὔτε ἐκεῖνον κακῶς ἔλεγες, οὔτε τινὰς τῶν ζηλούν-

τὸν αὐτὸν μισῶν διετέλεσ. ἀλλότριοι νῦν πρακτέον ἂν εἴη. φιλοσο
φίας γὰρ ἥμαρτες, οὐδ᾽ ἔτυχες μᾶλλον, ἢ μενελάου πάνδαρος
ἐν τῇ τῶν ὅρκων συγχύσει. Τῷ αὐτῷ.

ε Επιτιμῶσί σοι τινὲς, ὡς εἰληφότι χρήματα παρὰ τοῦ βα
σιλέως· ὅπερ οὐκ ἄτοπον, εἰ μὴ φαίνοιο φιλοσοφίας εἰληφέ
ναι μισθὸν, καὶ τοσαυτάκις, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, καὶ παρὰ τοῦ πεπιστευ-
κότος εἶναί σε φιλόσοφον. Τῷ αὐτῷ.

α Αν τις ἀνδρὶ πυθαγορείῳ συγγένηται, τίνα παρ᾽ αὐτοῦ λή
ψεται καὶ ὁπόσα, φαίην ἂν ἔγωγε. νομοθετικὴν. γεωμετρίαν.
ἀστρονομίαν. ἀριθμητικήν. ἁρμονικήν. μουσικήν. ἰατρικήν. πᾶ
σαν θείαν μαντικήν. τὰ δὲ καλλίω, μεγαλοφροσύνην. μεγαλοψυ
χίαν. μεγαλοπρέπειαν. εὐστάθειαν. εὐφημίαν. γνῶσιν θεῶν, οὐ δό-
ξαν. εἴδησιν δαιμόνων οὐχὶ πίστιν. φιλίαν ἑκατέρων. αὐτάρκειαν. ἐκ
τένειαν. λιτότητα. βραχύτητα τῶν ἀναγκαίων. εὐαισθησίαν. εὐκι-
νησίαν. εὔπνοιαν. εὔχροιαν. ὑγείαν. εὐψυχίαν. ἀθανασίαν. παρὰ σοῦ δὲ
τί λαβόντες ἔχουσιν οἱ ἰδόντες. ἢ δῆλον ὅτι τὴν ἀρετὴν ἣν ἔχεις;

Κλαύδιος τυανέων τῇ βουλῇ.

α Πολλώνιον τὸν ὑμέτερον πολίτην, πυθαγόρειον φιλό
σοφον, καλῶς ἐπιδημήσαντα τῇ ἑλλάδι καὶ τοὺς νέους ἡ-
μῶν ὠφελήσαντα, τιμήσαντες ἀξίαις τιμαῖς, αἷς πρέπει τοὺς ἀ-
γαθοὺς ἄνδρας, καὶ ἀληθῶς προϊσταμένους φιλοσοφίας, τὴν εὔ-
νοιαν ἡμῶν ἠθελήσαμεν ὑμῖν δι᾽ ἐπιστολῆς φανερὰν γενέσθαι.

Απολλώνιος δικαιω ταῖς ῥωμαίων.

λ Ιμένων, καὶ οἰκοδομημάτων, καὶ περιβόλων, καὶ τῶν περιπά
των, οἷοις ὑμῶν πρόνοια. παίδων δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ νέων,
ἢ γυναικῶν, οὔθ᾽ ὑμῖν, οὔτε τῶν νόμων φροντίς. ἢ καλὸν ἂν ἦν τὸ ἄρχεσθαι.

Τῷ ἀδελφῷ ἀπολλωνίῳ.

φ Ύσιν ἔχει τῶν πληρωθέντων ἕκαστον ἀπεῖναι. καὶ τοῦτο παντὶ πέρας ἐστί. μεθ' ὃ μηκέτι μένει. μὴ δή σε λυπείτω τῆς γυναικὸς ἡ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἀποβολή. μὴ δὲ ἐπεὶ θάνατός τι λέγεται, κρεῖττον αὐτοῦ τὸ ζῆν ὑπολάμβανε, χεῖρον ὂν τῷ παντί, τοῖς νοῦν ἔχουσι. γενοῦ δὴ ἀδελφὸς, τὸ μὲν κοινότατον φιλοσόφου. τὸ δ' ἐξαίρετον πυθαγορείου, καὶ ἀπολλωνίου. καὶ σοῦ τὴν οἰκίαν τὴν αὐτὴν ποίησον. εἰ μὲν γὰρ ἐνεκαλοῦμέν τι τῇ προτέρᾳ, κἂν εἰκότως ἐδόκουμεν ἀποδειλιᾶν. εἰ δ' ἡμῖν σεμνή τε διετέλεσεν οὖσα καὶ φίλανδρος, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ζητήσεως ἀξία, τί καὶ διανοηθέντες, οὐκ ἂν ὅμοια καὶ περὶ τῆς μελλούσης προσδοκοίημεν. ἣν εἰκὸς ἂν ἐθελῆσαι καὶ ἀμείνονα γενέσθαι, μηδαμοῦ τῆς προτέρας ἀμελείᾳ κακωθείσης. δυσωπείτω δέ σε καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν, οὔπω μέχρι νῦν ἔχοντα. τῷ πρεσβυτάτῳ μὲν γὰρ οὐδὲ γάμος οὐδέπω. τῷ νεωτάτῳ δὲ ἐλπὶς μὲν ἔτι παιδοποιΐας. ἐν προκοπῇ δέ γε τοῦ χρόνου. καὶ ἡμεῖς μὲν ἑνὶ τρεῖς γεγόναμεν. τρισὶ δὲ ἡμῖν, οὐδὲ εἷς. ἴσος δὲ καὶ ὁ κίνδυνος τῇ πατρίδι, καὶ τῷ βίῳ τῷ μεθ' ἡμᾶς. εἰ γὰρ ἡμεῖς ἀμείνους τοῦ πατρὸς, ἄλλως δὲ καθὸ πατὴρ χείρους, πῶς οὐκ ἂν βελτίους ἐξ ἡμῶν εἰκὸς ἂν ὑπάρξαι. γενέσθωσαν οὖν τινὲς, οἷς παραθησόμεθα γοῦν ὀνόματα, ὡς ἡμῶν οἱ πρόγονοι συνύφηναν. ὑπὸ δακρύων οὐχ οἷός τε ἐγενόμην, πλείονα γράψαι. καὶ οὐδὲ εἶχον ἀναγκαιότερα τούτων.

Σαρδιανοῖς.

κ Ροῖσος ἀπέβαλε τὴν λυδῶν ἀρχὴν, ἅλυν διαβάς. ἐλήφθη ζῶν. ἐδέθη πέδαις. τὴν πυρὰν ἀνεβιβάσθη. τὸ πῦρ εἶδεν ἡμμένον. αἰρόμενον εἰς ὕψος. ἔζησεν. ἐδόκει γὰρ τῷ θεῷ τετιμημένος. τί οὖν ὕστερον οὗτος, ὁ πρόγονος ὑμῶν ἅμα καὶ βασι-

λούς. ὁ τοσαῦτα παθὼν παρὰ τὴν ἀξίαν, Τραπέζης ἐκοινώνησε τῶν πολεμίων· σύμβουλος ἦν ὄντως, πιστὸς φίλος. ὑμῖν δὲ ἄσπονδα καὶ ἀκήρυκτα. καὶ ἀμείλικτα· ἔτι τε ἀνίερα, καὶ ἄθεα. τὰ πρὸς γονέας, πρὸς τέκνα. τὰ πρὸς φίλους. συγγενεῖς. φυλέτας. ἐχθροὶ γεγόνατε, μήτε τὸν ἄλλων διαβάντες, μήτε δεξάμενοί τινα ἀνθρώπων ἔξωθεν. καὶ ἡ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν; ἄδικος ἡ γῆ.

Συγγραφεῦσι λογίοις.

φ Ως παρουσία πυρός. ἢ οὐκ ἂν ἄλλως γένοιτο. πῦρ μὲν οὖν αὐτὸ τὸ πάθος, ἐν ᾧ γίνεται. καίεται γοῦν. φῶς δὲ ταῖς ὄψεσι μόνον, αὐτὴν ἑαυτοῦ παρέχεται, μὴ βιαζόμενον αὐτὰς, ἀλλὰ πεῖθον. τοίνυν καὶ λόγος, ὁ μὲν, ὥσπερ πῦρ. καὶ πάθος, ὁ δὲ, ὥσπερ αὐγὴ, καὶ φῶς ἐστιν. ὃ κρεῖττον ὂν, εἰ μὴ μεῖζον εὐχῆς τὸ ῥηθησόμενον, εἴη μοι.

Οὐαλερίῳ.

Ανατος οὐδεὶς οὐδενὸς, ἢ μόνον ἐμφάσει. καθάπερ οὐδὲ γένεσις οὐδενὸς, ἢ μόνον ἐμφάσει. τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐσίας τραπὲν εἰς φύσιν, ἔδοξε γένεσις. τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς οὐσίαν, κατὰ ταυτὰ θάνατος, οὔτε γινομένου κατ᾽ ἀλήθειαν τινὸς, οὔτε φθειρομένου ποτέ. μόνον δὲ ἐμφανοῦς ὄντος ἀοράτου τε ὕστερον. τοῦ μὲν διὰ παχύτητα τῆς ὕλης, τοῦ δὲ διὰ λεπτότητα τῆς οὐσίας. οὔσης μὲν ἀεὶ τῆς αὐτῆς, κινήσει δὲ διαφερούσης, καὶ στάσει. τοῦτο γάρ που τὸ ἴδιον ἀνάγκῃ, τῆς μεταβολῆς οὐκ ἔξωθεν γινομένης ποθέν. ἀλλὰ τοῦ μὲν ὅλου μεταβάλλοντος εἰς τὰ μέρη. τῶν μερῶν δὲ, εἰς τὸ ὅλον τρεπομένων, ἑνότητι τοῦ παντός. εἰ δὲ ἐρήσεταί τις, τί τοῦτό ἐστι τὸ ποτὲ μὲν ὁρατὸν, ποτὲ δὲ ἀόρατον, ἢ τοῖς αὐτοῖς γινόμενον, ἢ ἄλλοις, φαίη τις ἄν, ὡς ἔθος ἑκάστου ἐστὶ τῶν ἐνθάδε γενῶν. ὃ πληρωθὲν μὲν ἐφάνη, διὰ τὴν τῆς παχύτητος ἀντιτυπίαν. ἀό-

ρατον

ρατου δόξαν ἐκενώθη δὲ διὰ λεπτότητα, τῆς ὕλης βία περιχυθείσης,
ἐκρυείσης τε τοῦ περιέχοντος αὐτὴν αἰωνίου μέτρου. γεννητοῦ δ' οὐδα-
μῶς, οὐδὲ φθαρτοῦ. τί δὲ καὶ τὸ τῆς πλάνης τοσοῦτον ἀνέλεγκτον.
οἴονται γάρ τινες, ὃ πεπόνθασιν αὐτοί, τοῦτο πεποιηκέναι. μὴ εἰδότες,
ὡς ὁ γεννηθεὶς διὰ γονέων γεγέννηται, οὐχ ὑπὸ γονέων, καθάπερ τὸ διὰ
γῆς φυὲν, οὐκ ἐκ γῆς φύεται. πάθος τε οὐδὲν τῶν φαινομένων περὶ ἕκα-
στον, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἑνὸς ἑκάστου. τοῦτο δὲ τί ἂν ἄλλο τις εἰπὼν, ἢ τὴν
πρώτην οὐσίαν, ὀρθῶς ἂν ὀνομάσειεν. ἣ δὴ μόνη ποιεῖ τε καὶ πάσχει,
πᾶσι γινομένη πάντα. διὰ πάντων θεὸς ἀΐδιος. ὀνόμασι καὶ προσώ-
ποις ἀφαιρουμένη τὸ ἴδιον. ἀδικουμένη τε, καὶ τοῦτο μὲν ἔλαττον.
τὸ δὲ κλαίεται τις, ὅταν θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γένηται, τόπου μεταβάσει
καὶ οὐχὶ φύσεως. ὡς δὲ ἔχει τὸ ἀληθὲς, οὐ πενθητέον σοι θάνατον, ἀλλὰ,
τιμητέον καὶ σεβαστέον. τιμὴ δὲ, ἡ ἀρίστη τε καὶ πρέπουσα, εἰ ἀφεὶς θεῷ
τὸν ἐκεῖ γενόμενον, ἄρχων τῶν πεπιστευμένων ἄρχοις, ἣ πρότερον ἦρ-
χες. αἰσχρὸν, εἰ χρόνῳ μὴ λογισμῷ γένοιο βελτίων. εἰ χρόνος καὶ τοὺς
κακοὺς λύπης ἔπαυσε. μέγιστον, ἀρχὴ ἱκανὴ, καὶ περὶ μεγίστων. ἄρ-
χων ἄριστος, ὃς ἑαυτοῦ πρότερον ἄρχει. ποῦ δὲ καὶ ὅσιον ἀπεύχε-
σθαι τὸ βουλήσει θεοῦ γινόμενον. εἰ τάξις ἐστὶ τῶν ὄντων, ἔστι δὲ, καὶ
θεὸς ἐπιστατεῖ ταύτης, ὁ δίκαιος, οὐ βουλήσεται τὰ ἀγαθά; πλεο-
νεκτικὸν γὰρ καὶ παρὰ τάξιν τὸ τοιοῦτον. ἡγήσεται δὲ τὰ γινόμενα
συμφέρειν. πρόελθε καὶ θεράπευσαι. δίκασον, καὶ παρηγόρησον
τοὺς αἰτίους. τῶν δὲ δακρύων οὕτως ἀποτρέψεις. οὐ τὰ ἴδια
τῶν κοινῶν, ἀλλὰ τὰ κοινὰ τῶν ἰδίων προτιμητέον. οἷον δέ σοι καὶ
τὸ τῆς παραμυθίας εἶδος. σὺν ὅλῳ τὸν υἱὸν ἔθνει πεπένθηκας.
ἄμειψαι τοὺς μετὰ σοῦ λελυπημένους. ἀμείψῃ δὲ, ἐὰν λυ-
πούμενος παύσῃ τάχιον. ἐὰν μὴ προέλθῃς, φίλους οὐκ

ἔχεις, υἱὸν ἢ ἔχεις καὶ νῦν τὸν τεθνηκότα, φήσει τις τῶν νοῦν ἐχόντων. τὸ γὰρ ὂν, οὐκ ἀπόλλυται. διὰ τοῦτο ὂν, ὅτι ἔσται διαπαντός. ἢ καὶ τὸ μὴ ὂν γίνεται. πῶς δ᾽ ἂν γένοιτο μὴ ἀπολλυμένου τοῦ ὄντος. εἴπερ ἂν ἕτερός τις, ὡς ἀσεβεῖς τε καὶ ἀδικεῖς. ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν. ἀδικεῖς δὲ τὸν υἱόν. μᾶλλον δὲ κἀκεῖνον ἀσεβεῖς. βούλει δὲ μαθεῖν, οἷόν ἐστι θάνατος; ἀνέλεμε πέμψας μετὰ ταύτην τὴν φωνήν. ἣν ἐὰν μὴ μεταμφιέσῃ, πρᾶγμα κρείττονά με σεαυτοῦ πεποίηκας. ἔχεις χρόνον). ἔχεις γυναῖκα ἔμφρονα, φίλανδρον. ὁλόκληρος εἶ. παρὰ σεαυτοῦ λάβε τὸ λεῖπον. ῥωμαῖός τις τῶν πάλαι γεγονότων, ἵνα σώσῃ τὸν περὶ ἀρχῆς νόμον τε καὶ κόσμον. υἱὸν ἴδιον ἀπέκτεινε. καὶ στεφανώσας ἀπέκτεινε. πόλεων ἄρχεις πεντακοσίων ῥωμαίων ὁ εὐγενέστατος. ταύτας σαυτὸν διατίθης. ἐξ ὧν οὐδ᾽ οἰκίας τίς εὐσταθῶς ἄρξει. μὴ τί γε πόλεών τε καὶ ἐθνῶν. ἀπολλώνιος εἰ παρῆν, φαβούλλαν ἂν μὴ πενθεῖν ἔπεισε.

Βασιλεὺς βαβυλωνίων Γαρμὸς, Νεογύνδῃ ἰνδῶν βασιλεῖ.

ε Ι μὴ περίφθορος ἦς, οὐκ ἂν ἦς ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος. οὐδ᾽ ἂν ἄρχων ἐν ἰνδοῖς, ἐδίκαζες βαβυλωνίοις. πόθεν γάρ σοι συνώριμος ἦν ὁ ἡμέτερος δήμιος. νῦν δὲ ἐπείρασας ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ὑποκοριζόμενος ἐπιστολαῖς, καὶ τοιαύτας ἀρχὰς καθιείς. τὸ πρόσχημα ποιούμενος περὶ πλεονεξίας τὴν φιλανθρωπίαν. περανεῖς δὲ οὐδέν. οὔτε γὰρ λαθεῖν δύναιο.

Ἀπολλώνιος εὐφράτῃ.

ε Ν πραξιτέλης χαλκιδεὺς μεμηνόμενος ἄνθρωπος. οὗτος ὤφθη παρὰ ταῖς θύραις ταῖς ἐμαῖς, ξίφος ἔχων ἐν κορίνθῳ, μετὰ σοῦ συνωρίμου. τίς οὖν ἡ περὶ ἐπιβουλῆς αἰτία. οὐ γὰρ πώποτε σὰς βοῦς ἤλασα. ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ ὄρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα, περί τε ἐμῆς φιλοσοφίας, καὶ τῆς σῆς.

λεσβώ

Λεσβώνακτι.

α Νάχαρσις ὁ σκύθης ἦν σοφός. εἰ δὲ σκύθης, ὅτι καὶ σκύθης.

Λακεδαιμόνιοι Απολλωνίῳ.

τ Αἱ δεδομέναι τιμαὶ σοι ἀπεστάλκαμεν τόδε ἀντίγραφον, σημηνάμενοι τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι ἵνα ἴδῃς.

Απολλώνιος ἐφόροις, καὶ λακεδαιμονίοις.

α Ἄνδρας ὑμῶν ἐθεασάμην ὑπήνην μὴ ἔχοντας. τοὺς μηρούς καὶ τὰ σκέλη, λείους τε καὶ λευκούς. μαλακὰς χλανίδας ἠμφιεσμένους λεπτάς. δακτυλίους πολλοὺς καὶ καλοὺς περικειμένους. ὑποδεδεμένους ὑπόδημα τὸ ἰωνικόν. οὐκ ἐπέγνων οὖν τοὺς λεγομένους πρέσβεις. ἡ δὲ ἐπιστολή, λακεδαιμονίους ἔφασκεν.

Τοῖς αὐτοῖς.

κ Καλεῖτέ με πολλάκις βοηθὸν ὑμῖν τῶν νόμων, καὶ τῶν νέων ἐσόμενον. ἡ σόλωνος δὲ πόλις, οὐκ ἐκάλει με. λυκοῦργον αἰδεῖσθε.

Εφεσίων τοῖς ἐν ἀρτέμιδι.

ε Θοσ ὑμῖν ἅπαν ἁγιστείας. ἦθος δὲ βασιλικῆς τιμῆς. ἀλλ' ὑμεῖς, ἑστιάτορες μὲν καὶ δαιτυμόνες οὐ μεμπτοί. μεμπτοὶ δὲ σύνοικοι τῇ θεῷ, νύκτας τε καὶ ἡμέρας, ἢ οὐκ ἂν ὁ κλέπτης τε καὶ λῃστής, καὶ ἀνδραποδιστής, καὶ πᾶς εἴ τις ἄδικος ἢ ἱερόσυλος ἦν ὁρμώμενος αὐτόθεν, τὸ γὰρ τῶν ἀποστερούντων, τύχης ἐστίν.

Τοῖς αὐτοῖς.

η Ἀθήνηθεν ἐκ τῆς ἑλλάδος ἀνὴρ ἕλλην τὴν φύσιν, οὐκ ἀθηναῖος, οὐδὲ μεγαρεύς. γελοῖον ὄνομα, παροικήσων ὑμῶν τῇ θεῷ. δότε μοι τόπον, ἔνθα μὴ καθαρσίων δεήσει μοι, καίτοι ἔνδον ἀεὶ μένοντι.

α Νεῖται θύουσι τὸ ἱερὸν, εὐχομένοις, ὑμνοῦσιν, ἱκέταις, Ἕλλησι, βαρβάροις, ἐλευθέροις, δούλοις. ὑπὲρ φύσεως θεῖος ὁ νόμος. ἐπιγνώσομαι τὰ σύμβολα, τὰ Διός τε καὶ Λητοῦς, ἐὰν μόνα ταῦτα.

Μιλησίοις.

σ Εισμὸς ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισε. καὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν πολλάκις. ἀλλ' ἔπασχον μὲν, ἃ ἐτύγχανον ἐξ ἀνάγκης. ἐλεοῦντες δὲ, οὐ μισοῦντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. μόνοι δὲ ὑμεῖς, καὶ θεοῖς ὅπλα, καὶ πῦρ ἐπηνέγκατε, καὶ θεοῖς τοιούτοις, ὧν καὶ οἱ ἑτέρωθεν δέονται, καὶ μετὰ κινδύνους, καὶ πρὸ κινδύνων. ἀλλὰ καὶ φιλόσοφον ἄνδρα. ἡμεῖς Ἑλλήνων δύο, δημόσια τὸ πάθημα φήναντο. πολλάκις καὶ προαγορεύσαντα γινομένους τοὺς σεισμοὺς αὐτὸν, ὅτε ἔσεισεν ὁ θεὸς, ποιεῖν ἔλεγε καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ὢ τῆς δημοσίας ἀμαθίας. καὶ πατὴρ ὑμῶν λέγεται Θαλῆς.

Τραλλιανοῖς.

π Ὄλλοι πολλαχόθεν, ἄλλοι κατ' ἄλλας αἰτίας, νεώτεροί τε καὶ πρεσβύτεροι φοιτῶσι παρ' ἐμέ. τὰς φύσεις οὖν ἑνὸς ἑκάστου σκέπτομαι, καὶ τοὺς τρόπους, ὡς ἔνι μάλιστα συνετώτατα. τό, τε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἑκάστου δίκαιον ἦθος, ἢ τοὐναντίον. εἰς τήνδε τὴν ἡμετέραν οὐκ ἂν ἔχοιμι προκεῖναι, Τραλλιανῶν ὑμῶν, οὐ Λυδοὺς, οὐκ Ἀχαιοὺς, οὐκ Ἴωνας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος θουρίους, κρότωνας, ταραντίνους, ἤ τινας ἄλλους τῶν ἐκεῖ λεγομένων εὐδαιμόνων Ἰταλιωτῶν, ἢ ἑτέρων τινῶν. τίς οὖν ἡ αἰτία, δι' ἣν ἀποδέχομαι μὲν ὑμᾶς, οὐ γίνομαι δὲ τοιούτοις ἀνδράσι σύνοικος, καίπερ ὢν γένος ὑμέτερον, ἄλλοτέ ποτ' ἂν εἴποιμι. νῦν δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπαινεῖν καιρὸς, ἄνδρας τε τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν

ὦ; πολὺ κρείττους τῶν παρ' ἑτέροις, ἀρετῇ, καὶ λόγῳ, καὶ μᾶλλον παρ' οἷς γίγνηται.

Σαΐταις.

ἀ Θηναίων ἀπόγονοί ἐστε, καθάπερ ἐν τιμαίῳ πλάτων φησίν. οἱ δὲ, τὴν κοινὴν ὑμῶν θεὸν ἐξορίζουσι τῆς ἀττικῆς, νῆιν μὲν τὴν ὑφ' ὑμῶν, ἀθηνᾶν δὲ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀνομαζομένην, οὐ μένοντες ἕλληνες. ὅπως δ' οὐ μένοντες ἐγὼ φράσω. γέρων σοφὸς οὐδεὶς ἀθηναῖος. οὐ γὰρ ἔφυγεν ἡ πᾶσα παντὸς, ὅτι μηδεμία μηδενός. ὁ κόλαξ παρὰ ταῖς πύλαις. ὁ συκοφάντης πρὸ τῶν πυλῶν. ὁ μαστροπὸς, καὶ πρὸ τῶν μακρῶν τειχῶν. ὁ παράσιτος, πρὸ τῆς μουνυχίας, καὶ πρὸ τοῦ πειραιῶς. ἡ θεὸς δὲ, οὐδὲ σούνιον ἔχει.

Ἴωσιν.

ἐ Λληνες οἴεσθε δεῖν ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ γένος, καὶ τὴν ἔμπροσθεν ἀποικίαν. ἕλλησι δὲ, ὥσπερ ἔθη καὶ νόμοι, καὶ γλῶττα, καὶ βίος ἴδιος, οὕτω καὶ σχῆμα καὶ εἶδος ἀνθρώπων. ἀλλ' ὑμῶν γε οὐδὲ τὰ ὀνόματα μένει τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ὑπὸ τῆς νέας ταύτης εὐδαιμονίας ἀπολωλέκατε τὰ τῶν προγόνων σύμβολα. καλῶς οὐδὲ τοῖς τάφοις ἐκεῖνοι δέχοιντ' ἂν, ἅτε ἀγνῶτας αὐτοῖς γενομένους. εἴγε πρότερον ἡρώων ἦν ὀνόματα, καὶ ναυμάχων, καὶ νομοθετῶν. νυνὶ δὲ λουκούλλων τε, καὶ φαυρικίων, καὶ λευκανίων τῶν μακαρίων. ἐμοὶ μὲν εἴη μᾶλλον ὄνομα μίμνερμος.

Ἑστιαίῳ.

ὁ Γατὴρ ἡμῶν ἀπολλώνιος ἦν τρὶς τοῦ μηνοδότου. σὺ δ' ἅπαξ ἐθέλεις ὀνομάζεσθαι λουκρέτιος. ἢ λούπερκος. τίνος σὺ τούτων ἀπόγονος. αἰσχρὸν, εἰ ὄνομα μὲν ἔχεις τινὸς, τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ μὴ ἔχεις.

Τῷ αὐτῷ.

π Ἀφίδος ἐς μὲν πορρωτέρω σὺν δαίμονι. ἤδη δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐν νῷ ἐβαλόμην. ὅπως ἡ μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν. οἳ τὴν πρώτην λελόγχασι τιμήν. ἀρχὴ δὲ τὸ

λοιπὸν παιδεία, καὶ μικρὸν ἐπάνω τούτων μείρακες, ἐν ταὐθά-που δέος, μὴ σφαλῇ τὰ ὑπὸ νέων κυβερνώμενα. σοὶ δ' οὐ δέος, ἐπεὶ βεβιώκαμεν.

Τοῖς στωϊκοῖς.

ὤ Ρα καὶ λιμὸς ἦν βάσανω, καίπερ ὄντων περὶ πατρὶ συχνῶν χρημάτων. πρῶτον μὲν οὖν ἔφυγε μεγάραδε, σὺν ἑνὶ τῶν λεγομένων ἐραστῶν. ἅμα δὲ καὶ μαστροπῶν. τροφῆς γὰρ ἀμφοτέροις ἔδει, καὶ ἐφοδίων. ἔπειτα ἐκεῖθεν εἰς συρίαν. ὑπεδέχετο δὲ τὸν ὡραῖον εὐφράτης, καὶ εἴτις ὁμοίως ἐδεῖτο τοῦ τότε καλοῦ, ὥστε αἱρεῖσθαί τι τῶν ἀτόπων δι' ἔνδειαν.

Τοῖς ἐν σάρδεσιν.

ὁ Παῖς ἀλυάττεω σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀδύνατος ἐγένετο καὶ ἀμήχανος. καίπερ ὢν βασιλεύς τε καὶ κροῖσος. ὑμεῖς δὲ τίνι πεποιθότες ἄρα λέοντι, πόλεμον ἄσπονδον ἤρασθε. παῖδες, νέοι, πάντες, ἄνδρες γέροντες, ἀλλὰ καὶ παρθένοι, καὶ γυναῖκες. ἐριννύων νομίσαι αὔτις τὴν πόλιν εἶναι, καὶ οὐχὶ δήμητρος. ἡ δὲ θεὰ, φιλάνθρωπος. ὑμῖν δὲ τίς οὗτος ὁ χόλος.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἐ Ικὸς εἰς πόλιν ἀρχαίαν τε καὶ μεγάλην, ἐθελῆσαι φιλόσοφον ἀρχαῖον παραγενέσθαι. καὶ παραγενόμενον αὖ αὐτὸς ἑκὼν, κληθῆναι μὴ περιμείνας, ὡς ὑφ' ἑτέρων πολλῶν, εἰ ποιήσειν μίαν ὑμῶν τὴν πόλιν ἔμελλον, ἤθει, καὶ φύσει, καὶ νόμῳ, καὶ θεῷ. καὶ τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, πάντως ἂν ἐποίησα. στάσις δὲ ὡς ἔφη τις, πολέμου χαλεπώτερον.

Φοιτηταῖς.

δ Ια φιλοσοφίαν εἴρηται τῶν εἰρημένων ἕκαστον, οὐ δι' εὐφράτην. μὴ τὸ πραξιτέλους ξίφος, ἢ τὸ λυσίου φάρμακον πεφοβῆσθαι μέ τις δόξῃ. καὶ τοῦτο γὰρ ῥῆσιν εὐφράτου.

Σιτοκαπήλοις.

ἡ Γῆ πάντων μήτηρ. δικαία γάρ. ὑμεῖς δὲ ἄδικοι ὄντες, πεποίησθε αὐτὴν ἑαυτῶν μόνων μητέρα. καὶ εἰ μὴ παύσησθε, οὐκ ἐάσω ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἑστάναι.

Βασι

Βασιλεὺς Φραώτης ἰάρχᾳ διδασκάλῳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς.

ἀ Πολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος, σοφωτέρους ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἡγεῖται. καὶ μαθησόμενος ἥκει τὰ ὑμέτερα, πέμπετε οὖν αὐτὸν εἰδότα, ὁπόσα ἴστε. ὡς ἀπολεῖται οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑμῖν. καὶ γὰρ λέγει ἄριστα ἀνθρώπων, καὶ μέμνηται. ἰδέτω καὶ τὸν θρόνον, ἐφ᾽ οὗ καθίσαντί μοι, τὴν βασιλείαν ἔδωκας ἰάρχα πάτερ. καὶ οἱ ἑπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἥττηνται.

Απολλώνιος τοῖς αὐτοῖς.

ἀ Φικομένῳ μοι πεζῇ πρὸς ὑμᾶς, ἐδώκατε τὴν θάλασσαν. ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν ὑμῖν κοινωνήσαντες, δεδώκατε καὶ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορεύεσθαι. μεμνήσομαι τούτων, καὶ πρὸς Ἕλληνας. κοινωνήσω τε ὡς παροῦσι λόγων, εἰ μὴ μάτην ἔπιον τοῦ Ταντάλου.

Τίτῳ βασιλεῖ.

μ Η βουληθέντι σοι ἐπὶ πολέμῳ κηρύττεσθαι, μηδ᾽ ἐπὶ δηΐων αἵματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύνης στέφανον. ἐπειδὴ ἐφ᾽ οἷς δεῖ στεφανοῦσθαι, γινώσκεις.

Δημητρίῳ Σουνιεῖ.

Δ Ιδωμί σε βασιλεῖ Τίτῳ διδάσκαλον τοῦ τῆς βασιλείας ἤθους. σὺ δέ, ἀληθεῦσαί τε με πρὸς αὐτὸν δίδου. καὶ γίνου αὐτῷ, πλὴν ὀργῆς, πάντα.

Αὐτοκράτωρ Οὐεσπασιανὸς Ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

ἐ Ι πάντες Ἀπολλώνιε, κατὰ ταυτά σοι φιλοσοφεῖν ἤθελον, σφόδρα ἂν εὐδαιμόνως ἔπραττον, φιλοσοφία τε καὶ πενία. φιλοσοφία μὲν ἀδεκάστως ἔχουσα, πενία δὲ αὐθαιρέτως. Ἔρρωσο.

Τέλος.

ε γὼ μὲν ᾤμην σε τὸν νεῖλον πάλαι κατειληφέναι. καὶ πολλάκις εἰς μνήμην λαμβάνων τοῦτο δὴ τὸ εἰωθὸς ἐμοὶ ὡς εὐδαίμονες ἔλεγον τῶν αἰγυπτίων οἱ παῖδες, πάλαι μὲν τὸν νεῖλον ἔχοντες χορηγὸν, τῶν ὅσα φέρει οἶδεν ἐκεῖνος. νυνὶ δὲ καὶ τὴν σὴν μοῦσαν προσειληφότες οὐδὲν ἀτιμοτέραν τοῦ νείλου. παρ' ἐμοὶ δὲ κρείττω τάχα καὶ μείζω. ὁ μὲν γὰρ τὴν χώραν αὐτῶν ἐπιρρέων πλουτεῖν ἐπιτρέπει. σὺ δὲ ταῖς νέων ψυχαῖς τὴν γλῶτταν ἐπαφιεὶς, ὡς τὸν τῆς ἐπιστήμης πλοῦτον ἰθύνεις. οὐδὲν ἔλαττον ἢ πάλαι πυθαγόρας αὐτοῖς ἐπιδημῶν. καὶ μετ' ἐκεῖνον πλάτων. ταῦτα μὲν ἐλογιζόμην. σὺ δὲ οὐ μακρὰν ἀπέχων, ἐλάνθανες. ὡς δὲ ἧκεν ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδοὺς, τὸ μὲν πρῶτον θαυμάζων, ἀπάτην ἡγούμην τὸ πρᾶγμα καὶ οὐκ ἐπειθόμην τοῖς ὀφθαλμοῖς. ὡς δὲ τοῖς γεγραμμένοις ἐντυχὼν ἐπείσθην, μὴ ἂν ἄλλου τὰς χάριτας, ἤσθην πῶς δοκεῖς. ἐγγυτέρας γὰρ αὐτὰς ἐμοὶ τοῦ δὲ πάλιν ἰδεῖν ηὐχόμην ἐλπίδας καὶ συνέχαιρον εἰκότως εἰ τὴν σὴν πατρίδα ζηλωτὴν μικροῦ γοῦν ἀπέφηνας χρόνον. σὺ δέ μοι δοκεῖς παίζων αὐτῆς κατηγορεῖν. ὅτι μὲν γὰρ τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀέρα οἷον ἔφης εἶναι συμβαίνει καὶ ὡς τὸ ὕδωρ πίνοντας εἰς μνήμην ἄγει θαλάττης, καὶ ἄργος ὑμῖν ἐκεῖθεν ἥκει μεμιγμένος, οὐκ ἀρνηθείην. καὶ ἔλαττον ἐξαγώδη τοί σοι ταῦτα φαῦλοι τῆς πατρίδος. ἀλλ' ὅμως ὦ βέλτιστε χάριν ἐχρῆν εἰδέναι ταύτῃ πρὸς φιλοσοφίαν ἀσκούσῃ τὴν γνώμην. ὅπως ἂν εἰδείης ποτὲ τρυφῆς αἰγυπτίας ὑπερορᾶν. ὀδυσσέα δὲ τὸν σοφὸν νῆσον οἰκοῦντα μικρὰν ὁμοῦ καὶ τραχεῖαν, καὶ τί γὰρ ἀλλ' ἢ τὴν ἰθάκην, οὔτε καλυψὼ πέπεικεν. οὔτε φύσει τὴν τὸ κρεῖττον μεταβολή, τὸ μὴ τὴν ἰθάκην αὐτῇ τῶν αἱρεῖσθαι. ἀλλ' οὐδὲ σπαρτιάτης οἶμαι τὴν οἴκοι δίαιταν ἐν νῷ ὢν τὴν σπάρτην ἐμέμψατο. ἀλλ' οἶδα που θεόν ποτε κατηγορεῖν ἐπήρθης

φιλοσχημάτως ἔχεις ὦ λῷστε. εἶτα βραχύ τι τοῦ λήμματος ἀποστὰς, ἰοὺ ἰοὺ βοᾷς. καὶ τὸν νεῖλον πολλάκις καὶ τὸν ἐκεῖθεν πλοῦτον ἀνακαλῇ. τοῦτό πού σε ξένον ὡς αὐτὸς ἔφης ποιεῖ. καὶ τὸ σῶμα, τοῦ χαιρεφῶντος οὐδὲν ἀσθενέστερον ἔχειν. οἶμαι δέ σε καὶ νύμφης ἐρωτικῆς περιέχεσθαι. καὶ πειρᾶσθαι μόλις ὁ πόσα δύναται πόθος. ἀλλὰ γένοιτο ταῦθ᾽ οὕτως ὅπως ἀφροδίτῃ φίλον.

Ἐρρώσῃ καὶ ἔρρωσο καί σε θᾶττον προσείποιμι καὶ παίδων πρᾶ.

Προαιρεσίῳ.

Τ Ι δὲ οὐκ ἔμελλον ἐγὼ προαιρέσιον τὸν καλὸν προσαγορεύειν. ἄνδρα ἐφιέντα τοῖς λόγοις ὥσπερ οἱ ποταμοὶ τοῖς πεδίοις ἐφαπτοῦσι τὰ ῥεύματα. καὶ ζηλοῦντα τὸν περικλέα κατὰ τοὺς λόγους ἔξω τοῦ συνταράττειν καὶ συγκυκᾶν τὴν ἑλλάδα. θαυμάζειν δ᾽ οὐ χρὴ, τὴν λακωνικὴν εἰ πρὸς σὲ βραχυλογίαν μιμησαίμην. ὑμῖν γὰρ πρέπει τοῖς σοφοῖς μακροὺς καὶ μεγάλους ποιεῖσθαι λόγους ἡμῖν δὲ ἀρκεῖ καὶ τὰ βραχέα πρὸς ὑμᾶς. ἴσθι δὴ τά μοι πολλὰ πανταχόθεν κύκλῳ πράγματα ἐπιρρεῖν. τὰς αἰτίας εἰ μὲν ἱστορίαν γράφεις, ἀκριβέστατα ἀπαγγελῶ σοι. δοὺς τὰς ἐπιστολὰς ἀποδείξεις ἐγγράφους. εἰ δὲ ἔγνωκας ταῖς μελέταις καὶ τοῖς γυμνάσμασιν εἰς τέλος ἄχρι γήρως προσκαρτερεῖν, οὐδὲν ἴσως μου τὴν σιωπὴν μέμψῃ.

Λιβανίῳ.

ἐ Πῶς δὴ τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθου. τρίτη γοῦν ἐστὶ σήμερον. καὶ ὁ φιλόσοφος πρίσκος αὐτὸς μὲν οὐχ ἧκε. γράμματα δὲ ἀπέστειλεν ὡς ἔτι χρονίζων, ὑπομιμνήσκω σε τὸ χρέος ἀπαιτῶν. ὄφλημα δέ ἐστιν ὡς οἶσθα σοὶ μὲν ἀποδοῦναι ῥᾴδιον. ἐμοὶ δὲ ἥδιστον πάνυ κομίσασθαι. πέμπε δὴ τὸν λόγον καὶ τὴν ἱερὰν συμβουλήν. ἀλλὰ πρὸς ἑρμοῦ καὶ μουσῶν, ταχέως. ἀλλὰ καὶ τούτων με τῶν τριῶν ἡμερῶν ἴσθι συντρίψας. εἴπερ ἀληθῆ φησιν

ὁ σικελιώτης ποιητὴς, ἐν ἤματι φάσκων τοὺς ποθοῦντας γηράσκειν
εἰ δὲ τοῦτ' ἀληθές ἐστιν ὥσπερ οὖν ἐστὶ, τὸ γῆρας ἡμῖν ἐξεπλασίασας ὦ γεν-
ναῖε. ταῦτα μεταξὺ τοῦ πράττειν ὑπηγόρευσά σοι. γράφειν γὰρ
οὐχ οἷός τε ἤμην, ἀργοτέραν ἔχων τῆς γλώττης τὴν χεῖρα. καί μοι καὶ
τὴν γλῶτταν εἶναι συμβέβηκεν ὑπὸ τῆς ἀγυμνασίας ἀργοτέραν καὶ ἀ-
διάρθρωτον. ἔρρωσό μοι ἀδελφὲ ποθεινότατέ τε καὶ προσφιλέστατε.

Ἀριστομένει Φιλοσόφῳ.

α Ρά γε χρὴ περιμένειν κλῆσιν ἐπὶ τὸ ἀεὶ προτιμᾶν μηδαμοῦ;
ἀλλ' ὅρα μὴ χαλεπὴν ταύτην εἰσαγάγωμεν τὴν νομοθε-
σίαν, εἰ ταῦτα χρὴ παρὰ τῶν φίλων περιμένειν, ὅσα καὶ παρὰ τῶν ἀ-
πλῶν καὶ ὡς ἔτυχε γνωρίμων. ἀπορήσει τις ἐνταῦθα. πῶς δὲ οὐκ εἰ-
δότες ἀλλήλους ἐσμὲν φίλοι, πῶς δὲ τοῖς πρὸ χιλίων ἐτῶν γεγονό-
σι, καὶ ναὶ μὰ Δία δισχιλίων. ὅτι σπουδαῖοι πάντες ἦσαν. καὶ τὸν τρό-
πον καλοί τε κἀγαθοί. ἐπιθυμοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἶναι τοιοῦτοι. εἰ
καὶ τοῦ εἶναι τό γε εἰς ἐμὲ, πάμπληθες ἀπολειπόμεθα. πλὴν, ἀλ-
λ' ἥ γε ἐπιθυμία, τάττει πως ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνοις μερίδα. καὶ
τί τοιαῦτα ἐγὼ ληρῶ μακρότερον. εἴτε σε ἄκλητον ἰέναι χρὴ, ἧκε δὴ
ποθεν. εἴτε ἐπὶ κλῆσιν περιμένεις, ἰδού σοι ἡ παράκλησις ἥκει πα-
ρ' ἡμῶν. ἐντυχεῖν οὖν ἡμῖν περὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς Διὸς ξενίου. δεῖξον
ἡμῖν ἄνδρα ἐν Καππαδόκαις καθαρῶς ἕλληνα. τέως γὰρ τοὺς μὲν
οὐ βουλομένους. ὀλίγους δέ τινας ἐθέλοντας μὲν, οὐκ εἰδότας δὲ,
θύειν ὁρῶ.

Ἰουλιανὸς Θεοδώρᾳ τῇ αἰδεσιμωτάτῃ.

τ Α πεμφθέντα παρὰ σοῦ βιβλία πάντα ὑπεδεξάμην καὶ
τὰς ἐπιστολὰς ἄσμενος διὰ τοῦ βελτίστου Μυγδονίου. καὶ μό-
γις ἄγων σχολὴν, ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ, οὐ κακιζομένῳ λόγῳ, ταῦτα ἀν-
τέγραψα πρὸς σέ. σὺ δὲ εὖ πράττοις. καὶ γράφοις ἀεὶ τοιαῦτα.

ἐκ δὲ

Ἐκδικίῳ ἐπάρχῳ αἰγυπτίου.

ε Ι καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα μὴ γράφεις ἡμῖν, ἀλλὰ περί γε τοῦ τοῖς θεοῖς ἐχθροῦ ἐχρῆν σε γράφειν ἀθανασίου. καὶ ταῦτα πρὸ πλείονος ἤδη χρόνου τὰ καλῶς ἡμῖν ἐγνωσμένα πεπυσμένον. ὄμνυμι δὲ τὸν μέγαν σάραπιν, ὡς εἰ μὴ πρὸ τῶν δεκεβρίων καλανδῶν ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς ἀθανάσιος ἐξέλθοι, ἐκείνης μᾶλλον δὲ πάσης τῆς αἰγύπτου, τῇ ὑπακουούσῃ τάξει προτιμήσαιμι χρυσοῦ λίτρας ἑκατόν. οἶσθα δὲ πῶς εἰμὶ βραδὺς μὲν εἰς τὸ καταγνῶναι. πολλῷ δὲ ἔτι βραδύτερος εἰς τὸ ἅπαξ καταγνοὺς ἀνεῖναι. καὶ τῇ αὐτοῦ χειρὶ πάνυ με λυπεῖ τὸ καταφρονεῖσθαι τοὺς θεοὺς πάντας· οὐδὲν οὕτως ἴδοιμι μᾶλλον δὲ ἀκούσαιμι μηδενὸς παρὰ σοῦ πραχθέντος, ὡς ἀθανάσιον ἐξεληλαμένον τῶν τῆς αἰγύπτου τόπων, τὸν μιαρόν· ὃς ἐτόλμησεν ἑλληνίδας ἐπ' ἐμοῦ γυναῖκας τῶν ἐπισήμων, βαπτίσαι διωκέσθω.

Ἀρταβίῳ.

ε γὼ νὴ τοὺς θεούς, οὔτε κτείνεσθαι τοὺς γαλιλαίους οὔτε τύπτεσθαι παρὰ τὸ δίκαιον οὔτε ἄλλο τι πάσχειν κακὸν βούλομαι. προτιμᾶσθαι μέντοι τοὺς θεοσεβεῖς, καὶ πάνυ φημὶ δεῖν. διὰ γὰρ τὴν γαλιλαίων μωρίαν, ὀλίγου δεῖν ἅπαντα ἀνετράπη. διὰ δὲ τὴν τῶν θεῶν εὐμένειαν, σωζόμεθα πάντες. ὅθεν χρὴ τιμᾶν τοὺς θεούς· καὶ τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας τε καὶ πόλεις. Di Cristiani

Γεωργίῳ.

ἤ λυθες τηλέμαχε φησὶ τὸ ἔπος. ἐγὼ δέ σε καὶ εἶδον ἤδη τοῖς γράμμασι τῆς ἱερᾶς σου ψυχῆς τὴν εἰκόνα, καθάπερ ὀλίγῃ σφραγῖδι μεγάλου χαρακτῆρος τύπον ἀνεμαξάμην. ἔστι γὰρ ἐν ὀλίγῳ πολλὰ δειχθῆναι. ἐπεὶ καὶ φειδίας ὁ σοφὸς οὐκ ἐκ τῆς ὀλυμπίασι μόνον ἢ ἀθήνησιν εἰκόνος ἐγνωρίζετο. ἀλλ' ἤδη καὶ μικρῷ γλύμματι μεγάλης τέχνης ἔργον ἐγκλεῖσαι. οἷον γὰρ τὸν τέττιγά φασιν αὐ-

τοῦ καὶ τὴν μέλιτταν, εἰ δὲ βούλει καὶ τὴν μυῖαν, εἶναι· ὡς ἕκαστον εἰ καὶ τῇ φύσει κεχάλκωται, τῇ τέχνῃ ἐμψύχωται. ἀλλ' ἐν ἐκείνοις μὲν ἴσως αὐτῷ καὶ ἡ σμικρότης τῶν ζώων, εἰς τὴν κατὰ λόγον τέχνην, τὸ εἰκὸς ἐχαρίζετο· σὺ δὲ ἄγε τὸν ἐφ' ἵππου θηρῶντα ἀλέξανδρον εἰδοκε, σκόπει· οὗ τὸ μέτρον οὐδὲ πᾶν, ὄνυχος δακτύλου χειρός, οὐ μεῖζον· οὕτω δὲ ἐφ' ἑκάστου τὸ θαῦμα τῆς τέχνης δέχεται, ὥστε εἰ μὲν ἀλέξανδρος τὸ θηρίον βάλλει, καὶ τὸν θεατὴν φοβεῖ, διόλου δυσωπῶν τοῦ σχήματος. ὁ δὲ ἵππος ἐν ἄκρᾳ τῶν ποδῶν τῇ βάσει, τὴν στάσιν φυλάττων, ἐν τῇ τῆς ἐνεργείας κλοπῇ, τῇ τέχνῃ κινεῖται. ὃ δὴ καὶ αὐτὸς ἡμῖν ὦ γενναῖε ἐποίησας· ὥσπερ γὰρ ἐν ἑρμοῦ λογίου σταδίοις δολίχου πολλάκις τοῦ δρόμου στεφανωθεὶς ἤδη, δι' ὧν ἐν ὀλίγοις γράφεις, τῆς ἀρετῆς τὸ ἄκρον ἐμφαίνεις· καὶ τῷ ὄντι τὸν ὀδυσσέα τὸν ὁμήρου ζηλοῖς. ὅστις καὶ μόνον εἰπὼν ἤρκεσε τοὺς φαίακας ἐκπλῆξαι. εἰ δή τι καὶ παρ' ἡμῶν τοῦ κατὰ σὲ φιλικοῦ δέῃ, φθόνος οὐδείς. πάντως που ἡ παρὰ τῶν ἡττόνων εὔνοιά τι χρηστόν, ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μισθῷ σώσας, ἀρκούντως δείκνυσι.

Ἐκδικίῳ ὑπάρχῳ αἰγύπτου.

Ἄλλοι μὲν ἵππων· ἄλλοι δὲ ὀρνέων· ἄλλοι θηρίων ἐρῶσιν· ἐμοὶ δὲ βιβλίων κτήσεως ἐκ παιδαρίου δεινὸς ἐντέτηκε πόθος. ἄτοπον οὖν εἰ ταῦτα περιίδοιμι σφετερισαμένους ἀνθρώπους, οἷς οὐκ ἀρκεῖ τὸ χρυσίον ἀναπλῆσαι τὸν πολὺν ἔρωτα τοῦ πλούτου. πρὸς δὲ καὶ ταῦτα ὑφαιρεῖσθαι ῥᾳδίως ὑποδιανοοῦμαι. ταύτην οὖν μοι ἰδιωτικὴν δὸς χάριν. ὅπως ἂν εὑρεθείη πάντα τὰ γεωργίου βιβλία. πολλὰ μὲν γὰρ ἦν φιλόσοφα παρ' αὐτῷ. πολλὰ δὲ ῥητορικά. πολλὰ δὲ ἦν καὶ τῆς τῶν γαλιλαίων διδασκαλίας. ἃ βουλοίμην μὲν ἠφανίσθαι πάντη. τὸ δὲ μὴ σὺν τούτοις ἀφαιρεθῆναι τὰ χρησιμώτερα, ζητείσθω κἀκεῖνα μετὰ ἀκριβείας ἅπαντα. ἡγεμὼν δὲ τῆς ζητήσεως ἔστω σοι ταύτης, ὁ νοτάριος γεωργίου· ὃς

μετὰ

μετὰ πίστεως ἀνιχνεύσας αὐτὰ γέρας ἴσως τευξόμενος ἐλευθερίας. εἰ
δ᾽ ἄλλως γένοιτο κακοῦργος περὶ τὸ πρᾶγμα, βασάνων εἰς πεῖραν ἥξων.
μετέδωκε γάρ μοι περὶ τὴν καππαδοκίαν ὄντι πρὸς μεταγρα-
φὴν, τινά. καὶ ταῦτα ἔλαβε πάλιν.

Ιουλιανὸς βυζαντίοις.

τ Ους βουλευτὰς πάντας ὑμῖν ἀποδεδώκαμεν καὶ τοὺς
πατροβούλους, εἴτε τῇ γαλιλαίων ἑαυτοὺς ἔδοσαν θρησκείᾳ,
εἴτε ὅπως ἄλλως πραγματεύσαιντο, διαδρᾶναι τὸ βουλευτήριον, ἔ-
ξω τῶν ἐν τῇ μητροπόλει λελειτουργηκότων.

Βασιλείῳ.

ἡ Μὲν παροιμία φησὶν, οὐ πόλεμον ἀπαγγέλλεις. ἐγὼ δὲ προσθείην ἐκ τῆς
κωμῳδίας, ὦ χρυσῶν ἀπαγγείλας ἐπῶν. ἴθι οὖν ἔργοις αὐτὸ δεῖ-
ξον. καὶ σπεῦδε παρ᾽ ἡμᾶς. ἀφίξῃ γὰρ φίλος παρὰ φίλον. ἡ δὲ περὶ τὰ πρά-
γματα κοινὴ καὶ συνεχὴς ἀσχολία, δοκεῖ μὲν εἶναί πως τοῖς μὴ παρέργως αὐ-
τῷ προσιοῦσιν ἐπαχθής. οἱ δὲ τῆς ἐπιμελείας κοινωνοῦντες, εἰσὶν ἐπιεικεῖς ὡς ἐ-
μαυτὸν πείθω καὶ συνετοί. καὶ πάντως ἱκανοὶ πρὸς πάντα. δίδωσι οὖν
μοι ῥᾳστώνην ὥστε ἐξεῖναι μηδὲν ὀλιγωροῦντι καὶ ἀναπαύεσθαι. σύνεσμεν
γὰρ ἀλλήλοις μετὰ τῆς αὐλικῆς ὑποκρίσεως μόνης. ἧς οἶμαί σε μέχρι τοῦ δεῦρο
πεπειρᾶσθαι. καθ᾽ ἣν ἐπαινοῦντες, μισοῦσι τηλικοῦτον μῖσος ἡλίκον οὐδὲ
τοὺς πολεμιωτάτους. ἀλλὰ μετὰ τῆς προσηκούσης ἀλλήλοις ἐλευ-
θερίας ἐξελέγχοντές τε ὅταν δέῃ, καὶ ἐπιτιμῶντες, οὐκ ἔλαττον
φιλοῦμεν ἀλλήλους τῶν σφόδρα ἑταίρων. ἔνθεν ἔξεστιν ἡμῖν, ἀπείη
δὲ φθόνος ἀνειμένοις τε σπουδάζειν, καὶ σπουδάζουσι μὴ ταλαιπω-
ρεῖσθαι. καθεύδειν δὲ ἀδεῶς. ἐπεὶ καὶ ἐγρηγορὼς, οὐχ ὑπὲρ ἑαυ-
τοῦ μᾶλλον ἢ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὡς εἰκὸς ἐγρήγορα. ταῦ-
τα ἴσως κατηδολέσχησά σου καὶ κατελήρησα. παθών τι βλακῶδες.
ἐπῄνεσα γὰρ ἐμαυτὸν ὥσπερ Ἀστυδάμας. ἀλλ᾽ ἵνα σε πείσω προὔρ-
γου τι μᾶλλον ἡμῖν τὴν σὴν παρουσίαν ἀπε

ἀνδρὸς ἔμφρονος κινήσειν ἢ παραιρήσεσθαί τι τοῦ καιροῦ, ταῦτα ἐπέστειλα. σπεῦδε οὖν ὅπερ ἔφην δημοσίῳ χρησάμενος δρόμῳ. συνδιατρίψας δὲ ἡμῖν ἐφ' ὅσον σοι φίλον, οἵπερ ἂν θέλῃς ὑφ' ἡμῶν πεμπόμενος, ὡς προσῆκόν ἐστι βαδιῇ.

Ἰουλιανὸς Ἰουλιανῷ θείῳ.

τ Ρίτης ὥρας νυκτὸς ἀρχομένης, οὐκ ἔχων οὐδὲ τὸν ὑπογράφοντα διὰ τὸ πάντας ἀσχόλους εἶναι, μόλις ἴσχυσα πρὸς σὲ ταῦτα γράψαι. ζῶμεν διὰ τοὺς θεοὺς ἐλευθερωθέντες τοῦ παθεῖν ἢ δρᾶσαι τὰ ἀνήκεστα. μάρτυς δὲ ὁ ἥλιος ὃν μάλιστα πάντων ἱκέτευσα συναράσθαι μοι, καὶ ὁ βασιλεὺς Ζεὺς, ὡς οὐπώποτε ηὐξάμην ἀποκτεῖναι Κωνστάντιον, μᾶλλον δὲ ἀπηυξάμην. τί οὖν ἦλθον; ἐπειδή μοι οἱ θεοὶ διαρρήδην ἐκέλευσαν, σωτηρίαν μὲν ἐπαγγελλόμενοι πειθομένῳ, μένοντι δὲ ὃ μηδεὶς θεῶν ποιήσειεν. ἄλλως τε ὅτι καὶ πολέμιος ἀποδειχθεὶς ᾤμην φοβῆσαι μόνον, καὶ εἰς ὁμιλίας ἥξειν ἐπιεικεστέρας τὰ πράγματα. εἰ δὲ μάχῃ κριθείη, τῇ τύχῃ ἅπαντα καὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέψας, περιμένειν ὅπερ ἂν αὐτῶν τῇ φιλανθρωπίᾳ δόξῃ.

Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ.

α Νέγνων χθὲς τὸν λόγον πρὸ ἀρίστου σχεδόν. ἀριστήσας δὲ, πρὶν ἀναπαύσασθαι, τὸ λοιπὸν προσαπέδωκα τῆς ἀναγνώσεως. μακάριος εἶ λέγειν οὕτω, μᾶλλον δὲ φρονεῖν οὕτω δυνάμενος. ὢ λόγος. ὢ φρένες. ὢ σύνεσις. ὢ διαίρεσις. ὢ ἐπιχειρήματα. ὢ τάξις. ὢ ἀφορμαί. ὢ λέξις. ὢ ἁρμονία. ὢ συνθήκη.

Ἰουλιανὸς Μαξίμῳ φιλοσόφῳ.

α Λέξανδρον μὲν τὸν μακεδόνα τοῖς ὁμήρου ποιήμασιν ἐπυπνώττειν λόγος. ἵνα δὴ καὶ νύκτα καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτοῦ τοῖς πολεμικοῖς ὁμιλῇ συνθήμασιν. ἡμεῖς δέ σου ταῖς ἐπιστολαῖς ὥσπερ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις συγκαθεύδομεν. καὶ οὐ διαλεί-

πομεν

πομεν ἐντυγχάνοντες ἀεὶ, καθάπερ νεαραῖς ἔτι, καὶ πρῶτον εἰς χεῖρας ἡκούσαις. εἴπερ οὖν ἐθέλεις ἡμῖν εἰκόνα τῆς σῆς παρουσίας τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν ὁμιλίαν προξενεῖν, γράφε καὶ μὴ λῆγε συνεχῶς τοῦτο πράττων. μᾶλλον δὲ ἧκε σὺν θεοῖς. ἐνθυμούμενος, ὡς ἡμῖν ἕως ἂν ἀπῇς, οὐδὲ ὅτι ζῶμεν, εἰπεῖν ἔστιν. ἢ ὅτι μόνον τοῖς παρὰ σοῦ γραφομένοις ἐντυχεῖν ἔξεστιν.

Ἰουλιανὸς τῷ αὐτῷ.

ὁ Μὲν μῦθος ποιεῖ τὸν ἀετὸν, ἐπειδὰν τὰ γνήσια τῶν κυημάτων βασανίζῃ, φέρειν ἄπτιλα πρὸς τὸν αἰθέρα. καὶ ταῖς ἡλίου προσάγειν ἀκτῖσιν. ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ θεῷ, πατέρα τε ἀληθῶς νεοττοῦ γινόμενον, καὶ νόθου γονῆς ἀλλοτριούμενον. ἡμεῖς δέ σοι καθάπερ Ἑρμῇ λογίῳ, τοὺς ἡμετέρους λόγους ἐγχειρίζομεν. κἂν μὲν ὑπομένωσι τὴν ἀκοὴν τὴν σὴν, ἐπὶ σοὶ τὸ κρίναι περὶ αὐτῶν. εἰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰσὶ πτήσιμοι. εἰ δὲ μὴ, ῥίπτον ἐκεῖ καθάπερ μουσῶν ἀλλοτρίους ἢ ποταμῷ κλύσον ὡς νόθους. πάντως οὐδὲ ὁ Ῥῆνος ἀδικεῖ τοὺς Κελτούς. ὃς τὰ μὲν νόθα τῶν βρεφῶν ὑποβρύχια ταῖς δίναις πέμπει, καθάπερ ἀκολάστου λέχους τιμωρὸς πρέπων. ὅσα δ' ἂν ἐπιγνῷ καθαροῦ σπέρματος, ὑπεράνω τοῦ ὕδατος αἰωρεῖ. καὶ τῇ μητρὶ τρεμούσῃ πάλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν, ὥσπερ ἀδέκαστόν τινα μαρτυρίαν αὐτῇ καθαρῶν καὶ ἀμέμπτων γάμων τὴν τοῦ παιδὸς σωτηρίαν ἀντιδωρούμενος.

Ἰουλιανὸς Ὀρειβασίῳ.

τ Ὧν ὀνείρων δύο πύλας εἶναι φησὶν ὁ θεῖος Ὅμηρος. καὶ διάφορον εἶναι αὐτοῖς καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀποβησομένων πίστιν. ἐγὼ δὲ νομίζω σε νῦν, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε, σαφῶς ἑωρακέναι περὶ τῶν μελλόντων. ἐθεασάμην γὰρ καὶ αὐτὸς τοιοῦτον σήμερον.

δένδρον γὰρ ἑώρων ὑψηλὸν ἔν τινι κλίνῃ σφόδρα μεγάλῳ πεφυτευμένον εἰς ἔδαφος ῥέπον. ἐν τῇ ῥίζῃ παραπεφυκότος ἑτέρου μικροῦ καὶ νεοφυοῦς αὐχμηροῦ λίαν. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ μικροῦ σφόδρα ἠγωνίων, μή τις αὐτὸ μετὰ τοῦ μεγάλου συναποσπάσῃ. καὶ τοίνυν ἐπειδὴ πλησίον ἐγενόμην, ὁρῶ τὸ μέγα μὲν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκπεπταμένον. τὸ μικρὸν δὲ ὀρθὸν μὲν, μετέωρον δὲ ἀπὸ γῆς. ὡς οὖν εἶδον, ἀγωνιάσας ἔφην· οἵου δένδρου κίνδυνος ὅτι μὴ δὲ τὴν παραφυάδα σωθῆναι. καί τις ἀγνὼς ἐμοὶ παντελῶς, ὅρα ἔφησεν ἀκριβῶς. καὶ θάρρει. τῆς ῥίζης γὰρ ἐν τῇ γῇ μενούσης, τὸ μικρότερον ἀβλαβὲς διαμενεῖ καὶ βεβαιότερον ἱδρυθήσεται. τὰ μὲν δὴ τῶν ὀνειράτων τοιαῦτα. θεὸς δὲ οἶδεν εἰς ὅ, τι φέρει. περὶ δὲ τοῦ μιαροῦ ἀνδρογύνου μάθοιμ' ἂν ἡδέως ἐκεῖνο, πότε διελέχθη περὶ ἐμοῦ ταῦτα. πότερον πρὶν ἢ συντυχεῖν ἐμοὶ, ἢ μετὰ τοῦτο. δήλωσον οὖν ἡμῖν ὅ, τι ἂν οἷός τε ἦς. ὑπὲρ δὲ τῶν πρὸς αὐτὸν, ἴσασιν ὅτι πολλάκις αὐτοῦ τοὺς ἐπάρχοντας ἀδικήσαντος, ἐσιώπησα παρὰ τὸ πρέπον ἐμαυτῷ, τὰ μὲν οὐκ ἀκούων, τὰ δὲ οὐ προσιέμενος· ἄλλοις δὲ ἀπιστῶν. ἔνια δὲ εἰς τοὺς συνόντας αὐτῷ τρέπων. ὅτι δέ μοι μεταδοῦναι τῆς τοιαύτης ἠξίωσεν αἰσχύνης, ἀποστείλας τὰ μιαρὰ καὶ πάσης αἰσχύνης ἄξια ὑπομνήματα, τί με πράττειν ἐχρῆν; ἆρα σιωπᾶν ἢ μάχεσθαι, τὸ μὲν οὖν πρῶτον, εἶναι ἠλίθιον καὶ δουλοπρεπὲς καὶ θεομίσητον. τὸ δεύτερον δὲ, δίκαιον μὲν καὶ ἀνδρεῖον καὶ ἐλευθέριον, ὑπὸ δὲ τῶν ἐχόντων ἡμᾶς πραγμάτων οὐ συγχωρούμενον. τί τοίνυν ἐποίησα· πολλῶν παρόντων, οὓς ᾔδειν ἀναγγελοῦντας αὐτῷ, πάντῃ καὶ πάντως εἶπον διορθώσει τὰ ὑπομνήματα οὕτως ὁ δεῖνα. ἐπεὶ δεινῶς ἀσχημονεῖ. τοῦτο ἐκεῖνος ἀκούσας, τοσοῦτον ἐδέησε τοῦ σωφρόνως τι πρᾶξαι, ὥστε πεποίηκεν, ὅσα νὴ τὸν θεὸν οὐδὲ εἷς μέτριος τύραννος. ἔτω μου πλησίον ὄντος, ἐνταῦθα τί πράττειν ἐχρῆν ἄνδρα τὸν

Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους ζηλωτὴν δογμάτων, ἆρα περιορᾶν αὐτοὺς ἀθλίους τοῖς κλέπταις ἐκδιδομένους, ἢ κατὰ δύναμιν αὐτοῖς ἀμύνειν; οἴμαι ὡς ἤδη τὸ κύκνιον ἐξᾴδουσι διὰ τὸ θεομισὲς ἐργαστήριον τῶν τοιούτων. ἐμοὶ μὲν οὖν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ τοὺς μὲν χιλιάρχους, ὅταν λείπωσι τὴν τάξιν καταδικάζειν. καίτοι χρὴ ἱκανὰ τεθνάναι παραχρῆμα καὶ μηδὲ ταφῆς ἀξιοῦσθαι. τὴν δὲ ὑπὲρ ἀθλίων αὐτῶν ὑπολείπειν τάξιν, ὅταν δέῃ πρὸς κλέπτας ἀγωνίζεσθαι τοιούτους. καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ συμμαχοῦντος ἡμῖν ὡς παρ᾽ οὗ ἐτάχθημεν. εἰ δὲ καὶ παθεῖν τι συμβαίη, μετὰ καλοῦ τοι συνειδότος οὐ μικρὰ παραμυθία προελθεῖν. τὸν δὲ χρηστὸν στόλον οὗ θεοὶ μέν μοι χαρίσαιντο. κἂν συμβαίη δέ τι διὰ τοῦτο τυχεῖν διαδόχου, λυπήσει τυχὸν οὐδέν. ἄμεινον γὰρ ὀλίγον ὀρθῶς, ἢ πολὺν κακῶς πρᾶξαι χρόνον. οὐκ ἔστιν ὡς λέγουσί τινες τὰ περιπατητικὰ δόγματα τῶν στωικῶν ἀγεννέστερα. τοσούτῳ δὲ μόνον ἀλλήλων, ὡς ἐγὼ κρίνω, διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ ῥέξιν ἀεὶ θερμότερα καὶ ἀβουλότερα. τὰ δὲ φρονήσει ἀξία, τοῖς ἐγνωσμένοις ἐμμένειν. Ἰουλιανὸς Ἰαμβλίχῳ φιλοσόφῳ

Δαίδαλον μὲν Ἰκαρίῳ φασὶν ἐκ κηροῦ πτερὰ συμπλάσαντα, τολμῆσαι τὴν φύσιν βιάσασθαι τῇ τέχνῃ. ἐγὼ δὲ ἐκεῖνον μὲν εἰ καὶ τῆς τέχνης ἐπαινῶ, τῆς γνώμης οὐκ ἄγαμαι. μόνος γὰρ κηρῷ λυσίμῳ τοῦ παιδὸς ὑπέμεινε τὴν σωτηρίαν πιστεῦσαι. εἰ δέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Τήιον ἐκεῖνον μελοποιὸν εὐχῇ τῶν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν, οὐκ ἂν δήπου πρὸς Ὄλυμπον. οὐδὲ ὑπὲρ μέμψεως ἐρωτικῆς, ἀλλ᾽ εἰς αὐτοὺς ἂν τῶν ὑμετέρων ὀρῶν τοὺς πρόποδας ἔπτην, ἵνα σὲ τὸ μέλημα τὸ ἐμόν, ὡς φησὶν ἡ Σαπφώ, περιπτύξωμαι. ἐπεὶ δέ με ἀνθρωπίνου σώματος δεσμῷ κατακλείσασα ἡ φύσις, οὐκ ἐθέλει πρὸς τὸ μετέωρον ἀναπλῶσαι τὸν λόγον, οἷς ἔχω σε πτεροῖς μετέρχομαι, καὶ γράφω καὶ σύνειμι τὸν δυνατὸν τρόπον. ποῦ ποτε καὶ Ὅμηρος αὐτοὺς οὐκ ἄλλου του χάριν, ἢ τούτου πτερόεντα; ὀνομάζει

ὥσπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων ἢ ἂν ἐθέλωσιν, ἅπτοντες. γράφε δὲ καὶ αὐτὸς ὦ φίλος. ἴση γὰρ δήπου σοι τῶν λόγων, εἰ μὴ καὶ μείζων ὑπάρχει ἡ πτέρωσις. ἢ τοὺς ἑταίρους μεταθεῖναι δύνασαι. καὶ πάντα ταχέως ὡς παρὼν εὐφραίνειν.

Ἰουλιανὸς Ἐκηβόλῳ.

π Ινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς μούσας. οἱονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης, εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι. ὅμηρος δὲ ὁ σοφὸς τόν τε ἄργυρον αἰγλήεντα λέγει, καὶ τὸ ὕδωρ ἀργύρεον ὀνομάζει, καθάπερ ἡλίου καθαραῖς ἀκτῖσιν αὐτῷ τῆς εἰκόνος φαιδρῷ μαρμαρύσσον. σαπφὼ ἡ καλὴ τὴν σελήνην ἀργυρέαν φησί. καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν ὄψιν. οὕτω τοῖς θεοῖς τὸν ἄργυρον μᾶλλον ἢ τὸν χρυσὸν εἰκάσειεν, εἰς σὲ πρέπειν. ἀνθρώποις γε μὴν, ὅτι πρὸς τὴν χρείαν ἐστὶν ὁ ἄργυρος τοῦ χρυσοῦ τιμιώτερος, καὶ σύνεστι μᾶλλον αὐτοῖς οὐχ ὥσπερ ὁ χρυσὸς ὑπὸ γῆς κρυπτόμενος, ἢ φεύγων αὐτῶν τὴν ὄψιν. ἀλλὰ καὶ ὀφθῆναι καλός. καὶ ἐν διαιτήματι κρείττων. οὐκ ἐμὸς ἴδιος, ἀλλὰ παλαιῶν ἀνδρῶν ὁ λόγος ἐστίν. εἰ δέ σοι τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ σοῦ χρυσοῦ νομίσματος, εἰς τὸ ἴσον τῆς τιμῆς ἕτερον ἀργύρεον ἀντιδίδομεν, μὴ κείνης ἥττω τὴν χάριν. μὴ δὲ ὥσπερ τὸν γλαύκῳ πρὸς τὸ ἔλαττον οἰηθῇς εἶναι τῶν ὅπλων τὴν ἀντίδοσιν. ἐπεὶ μὴ δὲ ὁ διομήδης ἴσως ἀργυρᾶ χρυσῶν ἀντέδωκεν, ἅτε δὴ πολλῷ τῶν ἑτέρων ὄντα χρησιμώτερα, καὶ τὰς αἰχμὰς οἱονεὶ μολίβδου δίκην ἐκτρέπειν εἰδότα. ταῦτά σοι προσπαίζομεν, ἀφ' ὧν αὐτὸς γράφεις, τὸ ἐνδόσιμον εἰς σὲ τῆς παρρησίας λαμβάνοντες. σὺ δὲ εἰ τῷ ὄντι χρυσοῦ τιμιώτερα ἡμῖν δῶρα ἐθέλεις ἐκπέμπειν, γράφε. καὶ μὴ λῆγε συνεχῶς τοῦτο πράττων. ἐμοὶ γὰρ καὶ γράμμα παρὰ σοῦ μι-

κρὸν

κρὸν ὅτου τις ἂν εὐποίητος ἀγαθοῦ κάλλιον ἂν εἶναι κεῖνε τοῦ.

Ἰουλιανὸς εὐστοχίῳ.

ἡ Σιόδῳ μὲν δοκεῖ τῷ σοφῷ καλεῖν ἐπὶ τὰς ἑορτὰς τοὺς γείτονας, ὡς συνησθησομένους· ἐπειδὴ καὶ συναλγοῦσι καὶ συναγωνιῶσιν ὅταν τις ἀπροσδόκητος ἐμπέσῃ ταραχή. φημὶ δὲ ἐγὼ τοὺς φίλους δεῖν καλεῖν, οὐ τοὺς γείτονας. τὸ αἴτιον δὲ ὅτι γείτονα μὲν ἔνεστιν ἐχθρὸν ἔχειν· φίλον δὲ οὐ μᾶλλον, ἢ τὸ λευκὸν μέλαν εἶναι. καὶ τὸ θερμὸν ψυχρόν. ὅτι δὲ ἡμῖν οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ πάλαι φίλος εἶ, καὶ διετέλεσας εὐνοϊκῶς ἔχων, εἰ καὶ μηδὲν ὑπῆρχεν ἄλλο τεκμήριον, ἀλλὰ τό γε ἡμᾶς οὕτω διατεθεῖσθαι καὶ διακεῖσθαι περὶ σέ, μέγα ἂν εἴη τούτου σημεῖον. ἧκε τοίνυν μεθέξων τῆς ὑπατείας αὐτός. ἄξει δέ σε ὁ δημόσιος δρόμος, ὀχήματι χρώμενον ἑνὶ καὶ παρίππῳ. εἰ δὲ χρή τι καὶ ἐπεύξασθαι, τὴν ἐνοδίαν εὐμενῆ σοι καὶ τὸν ἐνόδιον παρακεκλήκαμεν.

Ἰουλιανὸς Καλλιξείνῃ.

χ Ρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος· ὡς παρὰ τοῖς ἔμπροσθεν ἔγνωμεν. ἐγὼ δὲ φαίην, ὅτι καὶ τὸν εὐσεβῆ, καὶ τὸν φιλόθεον. ἀλλ' ἐμαρτυρήθη φησὶ καὶ ἡ πηνελόπη φίλανδρος. εἶτα μετὰ τοῦ φιλάνδρου τὸ φιλόθεον τίς ἐν γυναικὶ δεύτερον τίθησι, καὶ οὐ φανεῖται πολὺ πάνυ τὸν μανδραγόραν ἂν ἐκπεπωκώς. εἰ δὲ καὶ τοὺς καιρούς τις ἐν νῷ λάβοι, καὶ τὴν πηνελόπην ἐπαινουμένην σχεδὸν ὑπὸ πάντων ἐπὶ τῇ φιλανδρίᾳ, κινδυνευούσας δὲ τὰς εὐσεβεῖς ὀλίγῳ πρότερον γυναῖκας, καὶ προσθήκη δὲ τῶν κακῶν, ὅτι καὶ διπλάσιος ὁ χρόνος, ἆρ' ἔστι σοι τὴν πηνελόπην ἀξίως παραβάλλειν. ἀλλὰ μὴ μικροὺς ποιοῦ τοὺς ἐπαίνους· αὐτῶν ἀμείψονται μέν σε πάντες οἱ θεοί. καὶ τὰ παρ' ἡμῶν δὲ διπλῇ σε τιμήσομεν τῇ ἱεροσύνῃ πρὸς ᾗ πρότερον εἶχες τῆς ἁγιωτάτης θεοῦ δήμητρος, καὶ μεγί-

στης μητρὸς θεᾶς τῆς Φρυγίας ἐν τῇ θεοφιλεῖ Πεσινοῦντι τὴν ἱερωσύνην ἐπιτρέπομέν σοι.

Ἰουλιανὸς Λεοντίῳ.

ὁ Λόγος ποιεῖ ὁ Θούριος ὦτα εἶπεν αὐτοῖς ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα. τοῦτο ἐπὶ σοῦ τοὐναντίον ἔχω γνώμην ἐγώ. πιστότερα γάρ ἐστί μοι τὰ ὦτα τῶν ὀφθαλμῶν. οὐ γὰρ εἴ ποτε εἶδόν σε δεκάκις, οὕτως ἂν ἐπίστευσα τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς νῦν ταῖς ἀκοαῖς πιστεύω ταῖς ἐμαυτοῦ, παρ' ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι δεδιδαγμένος, ὅτι πάντα ἀνὴρ ὢν, αὐτὸς ἑαυτοῦ κρείττων εἶ περὶ τὸ ῥέξαι, φησὶν Ὅμηρος, χερσί τε καὶ ποσίν. ἐπιστείλαντες οὖν σοι τὴν τῶν ὅπλων χρῆσιν, ἀπεστείλαμέν τε πανοπλίαν, ἣ πρὸς τοῖς πεζοῖς ἁρμόττει. κουφοτέρα δέ ἐστιν αὕτη τῆς τῶν ἱππέων. ἐγκατελέξαμεν δέ σε τῷ τῶν οἰκείων συντάγματι. γίνονται δὲ ἀπὸ τῶν ἀποφλωρησάντων οὗτοι καὶ στρατευσαμένων.

Ἑρμογένει ὑπάρχῳ Αἰγύπτου.

ω Ὡς που τις τῶν μελικῶν εἶπεν. ὦ παρ' ἐλπίδα σεσωσμένος ἐγώ. ὦ παρ' ἐλπίδας ἀκηκοώς. ὅτι διαπέφευγας, οὔτι μὰ Δία τὴν πολυκέφαλον ὕδραν τὸν ἀδελφόν μου Κωνστάντιον. ἐκεῖνος μὲν ἦν οἷος ἦν. ἀλλὰ τὰ περὶ αὐτὸν θηρία, πᾶσιν ἀποφθαλμιῶντα, ἃ κἀκεῖνον ἐποίει χαλεπώτερον, οὐδὲ τὸν καθ' ἑαυτὸν ὄντα τοῖς πᾶσι πρᾶον, εἰ καὶ ἐδόκει πολλοῖς τοιοῦτος. ἐκείνῳ μὲν δὴ ἐπειδὴ μακαρίτης ἐγένετο, κούφη γῆ καθάπερ λόγος. τούτοις δὲ ἀδίκως τι παθεῖν οὐκ ἂν ἐθέλοιμι. ἴστω Ζεύς. ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ἐπανίστανται πολλοὶ κατήγοροι, δικαστήριον ἐπέχεται. θεάσασθαι γάρ σε ηὐχόμην νὴ τοὺς θεούς. καὶ νῦν ἀσμενέστατα ὅτι διεσώθης ἀκηκοὼς, ἥκειν παρακελεύομαι.

Ἰουλιανὸς Σαραπίωνι τῷ λαμπροτάτῳ.

α Ἄλλοι μὲν ἄλλοις τὰς πανηγύρεις νομίζουσιν. ἐγὼ δὲ ἡδύσοι γλυκείας ἑορτῆς σύνθημα τῶν ἐπιχωρίων ἰσχάδων τὰς μακρὰς ἑκατὸν ἐκπέμπω. τῷ μὲν τοι δώρῳ μεγάλῳ μικράν, τῷ καλ

λεῖ ἢ ἴσως ἀρκοῦσαν ἡδονὴν μνηστεύων. Ἀριστοφάνης μὲν οὖν δοκεῖ εἶναι πλὴν μέλιτος τῶν ἄλλων γλυκύτερον τὰς ἰσχάδας. καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἀνέχεται τῶν ἰσχάδων εἶναι γλυκύτερον, ὡς αὐτὸς ἐπικείνας λέγει. Ἡρόδοτος δ' ἄρα τῆς συγγραφῆς, πρὸς ἐπίδειξιν ἐρημίας ἀληθοῦς ἤρκεσεν εἰπόντι· παρ' οἷς οὔτε σῦκα ἐστὶν, οὔτε ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. ὥσπερ οὔτε ἄλλου τινὸς ἐν καρποῖς ἀγαθοῦ, πρότερον τῶν σύκων ὄντος, οὔτε ἔτι πάντως ἀγαθοῦ δέοντος, παρ' οἷς αὐτὸ σῦκον. Ὅμηρος δὲ ὁ σοφὸς, τὰ μὲν ἄλλα τῶν καρπῶν εἰς μέγεθος ἢ χρόαν ἢ κάλλος ἐπαινεῖ. μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ τὴν τῆς γλυκύτητος ἐπωνυμίαν συγχωρεῖ. καὶ τὸ μὲν μέλι χλωρὸν καλεῖ, δεδιὼς, μὴ λάθῃ γλυκὺ προσειπὼν, ὃ καὶ πικρὸν εἶναι πολλαχοῦ συμβαίνει. τῷ σύκῳ δὲ ἄρα μόνῳ ἀποδίδωσι τὴν οἰκείαν εὐφημίαν, ὥσπερ τῷ νέκταρι. διότι τὸ μόνον γλυκὺ τῶν ἄλλων ἐστί. τὸ μέλι μὲν Ἱπποκράτης φησὶ καὶ γλυκὺ τὴν αἴσθησιν, καὶ πικρὸν εἶναι πάντως τὴν ἀνάδοσιν. τὸ οὐκ ἄπιστον τῷ λόγῳ. χολῆς γὰρ αὐτὸ ποιητικὸν εἶναι σύμπαντες ὁμολογοῦσι. καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως. ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτοῦ πικρότητος κατηγορεῖ τὴν γένεσιν. οὐ γὰρ ἂν εἰς τοῦτο μετέβαλλεν ὅπερ ἐστὶν, εἰ μὴ καὶ πάντα αὐτῷ προσῆν ἐξ ἀρχῆς τοῦτο, ἀφ' οὗ πρὸς τὸ ἕτερον μεταπίπτει. σῦκον δ' οὐκ αἰσθήσει μόνον ἡδύ, ἀλλὰ καὶ ἀναδόσει κρεῖττόν ἐστιν. οὕτω δὲ ἐστὶν αὐτοῖς ὠφέλιμον, ὥστε τὸ ἀλεξιφάρμακον αὐτὸ παντὸς ὀλεθρίου φαρμάκου φησὶν Ἀριστοτέλης εἶναι. τὸ τοῖς δείπνοις οὐκ ἄλλου τινὸς ἢ τούτου χάριν προτίθεσθαί τε καὶ ἐπιτραγηματίζεσθαι, καθάπερ αὐτὸ ἄλλης τινὸς ἀλεξήσεως ἱερᾶς ταῖς τῶν βρωμάτων ἀδικίαις πεπιστευμένον. καὶ μὴν ὅτι θεοῖς τὸ σῦκον ἀνάκειται, καὶ θυσίας ἐστὶν ἁπάσης ἐμβώμιον, καὶ ὅτι παντὸς λιβανωτοῦ κρεῖττον εἰς θυμιάματος σκευασίαν ἐστὶν, οὐκ ἐμοῦ ἴδιον

ἔργον ὁ λόγος· ἀλλ' ὅστις τὴν χρείαν αὐτοῦ ἔμαθεν, οἶδεν ὡς ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἱεροφάντου λόγος ἐστί. Θεόφραστος δὲ ὁ καλὸς ἐν γεωργίας παραγγέλματι τὰς τῶν ἑτεροφύτων δένδρων γενέσεις ἐντιθεὶς, καὶ ὅσαι ἀλληλούχοις ἐγκεντρίσεσιν ἐοίκασι, πάντων οἶμαι τῶν φυτῶν μᾶλλον ἐπαινεῖ τὸ τῆς συκῆς τὸ δένδρον ὡς αὐτὸ ποικίλης καὶ διαφόρου γενέσεως δεκτικόν. καὶ μόνον τῶν ἄλλων εὔκολον παντοίου γένους ἐνεγκεῖν βλάστην. εἴ τις αὐτοῦ τῶν κλάδων ἐκτεμὼν ἕκαστον, εἶτα ἐκρήξας ἄλλην ἐς ἄλλον τῶν πρέμνων ἐμφυῆ γονὴν ἐναρμόσειεν, ὡς ἀρκεῖν ἤδη πολλάκις αὐτοῦ καὶ αὐτὸ ὅλον κλήρου κήπου τὴν ὄψιν, οἷον ἐν λειμῶνι χαριεστάτῳ ποικίλην τινὰ καὶ πολυειδῆ τῶν καρπῶν ἀφεὶς αὐτοῦ τὴν ἀγλαΐαν αὐτίκα πεπομφότος. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἀκροδρύων, ἔστιν ὀλιγοχρόνια, καὶ τὴν μονὴν οὐκ ἀνέχονται. μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ καὶ ὑπερενιαυτίζειν ἔξεστι, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος καρποῦ γενέσει συνενεχθῆναι. ὥστε φησὶ καὶ ὅμηρος ἐν ἀλκινόου κήπῳ, τοὺς καρποὺς ἀλλήλοις ἐπιγηράσκειν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἴσως ἂν μῦθος ποιητικὸς εἶναι δόξειε. μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ πρὸς τὸ τῆς ἀληθείας ἐν ἔργοις ἂν συμφοροῖτο. διότι καὶ μόνον τῶν ἄλλων καρπῶν ἐστὶ νομιμώτερον. τοιαύτην δὲ ἔχον οἶμαι τὸ σύκον τὴν φύσιν, πολλῷ κρεῖττόν ἐστι παρ' ἡμῖν τὴν γένεσιν. ὡς εἶναι τῶν μὲν ἄλλων φυτῶν αὐτὸ τιμιώτερον. αὐτοῦ δὲ τοῦ σύκου τὸ παρ' ἡμῖν θαυμασιώτερον. καὶ νικᾷ μὲν αὐτὸ τῶν ἄλλων τὴν γένεσιν. αὖθις δὲ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ παρ' ἡμῖν ἡττᾶται. καὶ τῇ πρὸς ἑκάτερον ἐγκλίσει πάλιν σώζεσθαι. κρατοῦν μὲν ὡς εἰκός. οἷον δ' αὖ κρατεῖσθαι δοκεῖ, πάλιν ἐς τὸ καθόλου νικῶν. καὶ τοῦτο οὐκ ἀπεικότερον παρ' ἡμῖν μόνοις συμβαίνει. ἔδει γὰρ οἶμαι τὴν διὸς πόλιν ἀληθῶς καὶ τὸν τῆς ἑῴας ἁπάσης ὀφθαλμόν. τὴν ἱερὰν καὶ μεγίστην δάμασκον λέγω, τοῖς τε ἄλλοις σύμπασιν, οἷον ἱερῶν κάλλει, καὶ νεῶν

μεγέθει

μεγέθει, καὶ ὡρῶν εὐκαιρία, καὶ πηγῶν ἀγλαΐα, καὶ ποταμῶν πλήθει καὶ
γῆς εὐφορία νικῶσαν, μένειν ἄρα καὶ περί τι οὕτω φυτῷ πρὸς τὴν
τοῦ θαύματος ὑπεροχὴν ἀρκέσαι. οὐδὲν οὖν ἀνέχεται τῆς μεταβο
λῆς τὸ δένδρον. οὐδὲ ὑπερβαίνει τοὺς ἐπιχωρίους ὅρους τῆς βλάστης.
ἀλλ' ὥσπερ αὐτόχθονος φυτοῦ νόμῳ τὴν ἐξ ἀποικίας γένεσιν ἀρνεῖ
ται. καὶ χρυσὸς μὲν, οἶμαι καὶ ἄργυρος ὁ αὐτὸς πολλαχοῦ φύε-
ται. μόνη δὲ ἡ παρ' ἡμῖν χώρα, τίκτει φυτὸν ἀλλαχοῦ φῦναι μὴ δυ-
νάμενον. ὥσπερ τὰ ἐξ ἰνδῶν ἀρώματα. καὶ οἱ περσικοὶ σῆρες. ἢ ὅσα
ἐν τῇ αἰθιόπων γῇ τίκτεται μὲν τὰ λέγεται, περὶ δὲ τῆς ἐμπορείας
νόμῳ πανταχοῦ διαβαίνει. οὕτω δὴ καὶ τὸ παρ' ἡμῖν σῦκον ἀλλαχοῦ
τῆς γῆς οὐ γινόμενον, πανταχοῦ παρ' ἡμῶν στέλλεται. καὶ οὔτε πόλις
οὔτε νῆσος ἐστὶν, ἣν οὐκ ἐπέρχεται τῷ τῆς ἡδονῆς θαύματι. ἀλλὰ καὶ
τράπεζαν βασιλικὴν κοσμεῖ. καὶ παντὸς δείπνου σεμνόν ἐστιν ἐγκαλ
λώπισμα. καὶ οὔτε ἔνθρυπτον οὔτε τρεπτόν, οὔτε νεήλατον, οὔτε ἀλ
λο καρυκείας γένος οὐδὲν, ἔσται ἥδυσμα ἴσον, ἢ ἀφίκοιτο. τοσοῦτον
αὐτῷ τῶν τε ἄλλων ἐδεσμάτων τὰ δὴ καὶ τῶν ἑκασταχοῦ περίεστι τοῦ
θαύματος. καὶ τὰ μὲν ἄγρια τῶν σύκων ἢ ὁπωρινὴν ἔχει τὴν βρῶσιν. ἢ
περαινόμενα ἐς τὸ ὅμοιον ἔρχεται. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν μόνον ἀμφοτε
ρίζει τῇ χρείᾳ. τὰ καλὸν μὲν ἐστὶν ἐπιδένδριον. πολλῷ δὲ κάλλιον,
εἰ ἐς περσίαν ἔλθοι. εἰ γὰρ τὰ τὴν ὥραν αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς δένδροις ὀφθαλ
μῷ λάβοις, τὰ ὅπως ἑκάστου τῶν πρέμνων ἐπιμήκεσι τοῖς κλάδοις οἷο
νεὶ καλύκων δίκην ἀπήρτηνται, ἢ ὅπως ἐγκύκλῳ περιθεῖ τῷ καρπῷ
τὸ δένδρον ἄγας μετ' ἄλλας ἐν τοίχῳ περιφέρει πολυειδεῖς ἀγλαΐ
ας μηχανώμενον, φαίης ἂν αὐτῷ καθάπερ ἐν ὅρμῳ δέρρης τὰς τῶν δέν
δρων ἐξαιρέσεις αὐτοῦ. καὶ ἡ πρὸς χρείαν μὲν οὐδ' ἐπιτέχνησις, οὐκ ἐλάτ
τονα τῆς ἐς τὴν χρείαν ἡδονῆς ἔχει φιλοτιμίαν. οὐ γὰρ ὥσπερ τὰ ἄλλα
τῶν σύκων ὁμοῦ καὶ κατὰ ταὐτὸν ἔρριπται. οὐδὲ καθάπερ σωρηδὸν

ἢ χυθεὶς ἡλίῳ τερσαίνεται. ἀγαπητὸν μὲν ἠρέμα τῶν δένδρων αὐτὸ ταῖς χερσὶν ἀποβρέχουσιν. ἔπειτα ὁ ῥῆξιν, ἢ ῥάβδοις ἀκανθώδεσι τῶν τοίχων ἀποτῶσιν· ἵνα λευκαίνηται μὲν ἡλίῳ καθαρῷ προσομιλοῦντα. μένει δὲ ἀνεπιβούλευτα, τῶν ζώων τε καὶ ὀρνιθίων οἱονεὶ τῶν κέντρων τῇ ἀλεξήσει δορυφορούμενα. καὶ ὑπὲρ μὲν γενέσεως αὐτῶν καὶ γλυκύτητος καὶ ὥρας καὶ ποιήσεως καὶ χρείας, ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν ἡ ἐπιστολὴ προσπαίζει. ὅτι μὴν τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς, ὅς ἐστι τῶν ἄγαν τιμιώτερος, καὶ τὸ τέλεον ἐν αὐτῷ τῶν ἀριθμῶν περιγράφων, μάθοι ἄν τις θεωρῶν τῇ δεκάδι· καὶ οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὡς παλαιῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ὁ λόγος, τοῦ ἀρτίου τὸν περιττὸν προκεῖσθαι. οὐδὲ ὡς ἀρχὴν φασὶν αὐξήσεως εἶναι τὸ μὴ συνδυάζον. τὸ γὰρ ὅμοιον θατέρῳ, μένειν ὁποῖον καὶ τὸ ἕτερον. δύο δὲ γινόμενοι, τὸν τρίτον εἶναι τὴν περιττότητα. ἐγὼ δὲ, εἰ καὶ τολμηρότερος ὁ λόγος ἐστὶ, φαίην ὅμως. ἀρχῆς μὲν εἰσὶν οἱ ἀριθμοὶ πάντως ἐξηρτημένοι· καὶ τὸ προσεχὲς τῆς αὐξήσεως διὰ παντὸς κομίζονται. πλὴν γε μὴν εἶναι δικαιότερον τῷ ἀρτίῳ μᾶλλον ἢ τῷ περιττῷ τὴν τῆς αὐξήσεως αἰτίαν προσήκεσθαι. ὁ μὲν γὰρ εἷς ἀριθμὸς, οὐκ ἂν εἴη περιττὸς, οὐκ ἔχων ὅτου περιττὸς γένοιτο. ἡ δὲ τῆς δυάδος συζυγία, τίκτει διπλῆν τὴν περιττότητα. κἀκ τῶν δυοῖν ἀριθμῶν, ὁ τρίτος εἰκότως εἰς αὔξησιν ἔρχεται. πάλιν τε ἐν τῇ τῆς ἑτέρας δυάδος μίξει, τῆς τετράδος τὴν ὑπεροχὴν λαμβάνει. καὶ ὅλως ἡ πρὸς ἄλληλα κοινωνία, τὴν δὲ ἑκατέρου περιττότητα φαίνουσα, εἰς τὸν τῆς δυάδος ἀριθμὸν περικλείεται. δεδομένου δὴ τούτου, φαίην ἂν οἶμαι τῆς πρώτης δεκάδος τὴν εἰς αὐτὸ περιφέρειαν ἀνακυκλούσης, εἰς τὸν τῆς ἑκατοντάδος ἀριθμὸν τὸ ὅλον διαβαίνει. ὡς τῷ μὲν ἑνὶ τὴν αὔξησιν εἰς δέκα συντείνει. πάλιν δὲ αὖ τὴν δεκάδα δι' αὐτῆς ἀνιοῦσαν εἰς τὸν ἑκατὸν ἀριθμὸν συντελεῖσθαι. καὶ αὐτόθεν αὖ πάλιν ἐξ ἑκατοντάδων τὸ ὅλον τοῦ ἀριθμοῦ τὴν δύναμιν κατηνύσθαι. μήτε τοῦ ἑνὸς ἠρεμοῦντος

ἐμφαίνει τῆς δυάδος ἐν τῇ μίξει τὸ περιττὸν ἀεὶ τικτούσης τε καὶ εἰς ἑαυτὴν αὖθις ἀνακαλουμένης, ἄχρις ἂν ἑτέρα πάλιν ἑκατοντάδι τῶν ἀριθμῶν τὸ συναγόμενον κατακλείσῃ· καὶ τὸ τέλεον αὐτοῦ προσάπτουσα πάλιν δὲ αὐτοῦ εἰς τὸ ἕτερον ἑρπύσῃ. ταῖς τῶν ἑκατοντάδων ἐπηγορίαις ἀεὶ τὸ ὅλον εἰς τὸ τῆς καταλήψεως ἄπειρον ἀναφέρουσα. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὅμηρος οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ἀργῶς ἐν τοῖς ἔπεσι τὴν ἑκατοντα θύσανον αἰγίδα τῷ διὶ περιθεῖναι· αἰνίγματι κρείττονι καὶ ἀπορρήτῳ λόγῳ τοῦτο αἰνίττεται λέγων, ὡς ἄρα τῷ τελεωτάτῳ θεῷ, τὸ τέλειον τοῦ ἀριθμοῦ περιάπτει. καὶ ᾧ μόνῳ παρὰ τοὺς ἄλλους ἂν δικαιότερον κοσμοῖτο. ἢ ὅτι τὸν ξύμπαντα κόσμον, ὃν εἰς αἰγίδος σχήματος τῆς εἰκόνος περιφερεῖ ξυνείληφεν, οὐκ ἄλλος πως, ἢ ὁ τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς περιγράφει τῇ κατὰ κύκλον ἑκατοντάδι, τὴν ἐς τὸ ὅλον τοῦ νοητοῦ κατανόησιν ἐφαρμόττων. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος οὗτος, καὶ τὸν ἑκατοντάχειρα τὸν βριάρεω καθίζει πάρεδρον τῷ διΐ. καὶ πρὸς τὴν τῶν περὶ ἀμιλλᾶσθαι συγχωρεῖ δύναμιν. οἷον ἐν τῷ τοῦ ἀριθμοῦ τελέῳ τὸ τέλειον αὐτῷ τῆς ἰσχύος ἀποδιδούς. ταύτην καὶ πίνδαρος ὁ θηβαῖος, τὴν ἀναίρεσιν τοῦ τυφωέος ἐν ἐπινικίοις κηρύττων, καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν περιτιθείς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολήν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἑνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν· ὡς οὔτε τινὸς ἄλλου εἰς χεῖρα τοῦ διὸς ἐλθεῖν ἀντιμαχουμένου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ μόνον τῶν ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὥπλισεν, οὔτε ἑτέρου τινὸς θεῶν, ἢ μόνου διὸς ἀξιονικοτέρου πρὸς ταύτην τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος. σιμωνίδης δὲ ἄρα τῷ μελικῷ πρὸς τὴν ἀπόλλωνος εὐφημίαν ἀρκεῖ τὸν θεὸν ἕκατον προσειπόντι. καὶ καθάπερ ἀντ' ἄλλου τινὸς ἱεροῦ συνθήματος αὐτοῦ τῇ ἐπωνυμίᾳ κοσμῆσαι. διότι τὸν πύθωνα τὸν δράκοντα βέλεσιν ἑκατόν, ὡς φησιν, ἐχειρώσατο. καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἕκατον ἢ πύθιον χαίρειν προσα-

χορευόμενον, οἷον κλήρου τινὸς ἐπωνυμίας συμβόλῳ προσφωνούμενον· ἡ γοῦν τὸν Δία θρεψαμένη νῆσος ἡ Κρήτη, καθάπερ τροφεῖα τῆς Διὸς ὑποδοχῆς ἀντιλαβοῦσα, τῷ ἑκατὸν πόλεων ἀριθμῷ τετίμηται. καὶ Θήβας δὲ ἄρα τὰς ἑκατονταπύλους, οὐκ ἄλλου τινὸς ἢ τούτου χάριν ἐπαινεῖ Ὅμηρος, διότι ταῖς πύλαις ταῖς ἑκατὸν, κάλλος ἦν θαυμαστόν. καὶ σιωπῶ θεῶν ἑκατόμβας, καὶ ναοὺς ἑκατοντάπεδους, καὶ βωμοὺς ἑκατοντακρηπῖδας καὶ τοὺς ἑκατονταδόχους ἀνδρῶν. καὶ τὰς ἀρούρας δὲ τὰς ἑκατονταπλέθρους. καὶ ὅσα ἄλλα θεῖά τε καὶ ἀνθρώπινα τῇ ἀριθμοῦ τοῦδε προσηγορίᾳ συνείληπται. ὅτε μὴν ἀριθμὸς οὗτος οἶδε καὶ στρατιωτικὴν ὁμοῦ καὶ εἰρηνικὴν τάξιν κοσμῆσαι. καὶ φαιδρύνει τὴν ἑκατόντανδρον λοχαγίαν. τιμᾷ δὲ ἤδη δικαστῶν ἐς τὸ ἴσον ἤκουσαν ἐπωνυμίαν. καίτοι γε καὶ πλείω τούτων ἔχοντα λέγειν, ὁ τῆς ἐπιστολῆς ἐπιστρέφει νόμος· σὺ δὲ ἀλλὰ συγγνώμην ἔχειν τῷ λόγῳ, διότι καὶ ταῦτα πλείω τοῦ ἱκανοῦ εἴρηται. καὶ εἰ μὲν ἔχει μέτριον ὑπὸ σοὶ κριτῇ, καλὸν ἐγχείρημα, πάντως καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔκφορον ἔσται, τῆς παρὰ σοῦ ψήφου τὴν μαρτυρίαν δεξάμενον. εἰ δὲ χειρὸς ἑτέρας προσδεῖται πρὸς τὸ τοῦ σκοποῦ συμπλήρωμα, τίς ἂν σοῦ καιρίων ἐκ τῶν γραφῶν εἰς κάλλος ἀκριβώσαντος πρὸς τὴν τῆς θέας ἡδονὴν ἀπολαῦσαι.

Ἰουλιανὸς Ἰουδαίων τῷ κοινῷ. εἰ γνήσιος.

π Ανυ ὑμῖν φορτικώτερον γεγένηται ἐπὶ τῶν παρῳχηκότων καιρῶν τῶν ζυγῶν τῆς δουλείας, τὸ διαγραφαῖς ἀκηρύκτοις ὑποτάττεσθαι ὑμᾶς. καὶ χρυσίου πλῆθος ἄφατον εἰσκομίζειν τοῖς τοῦ ταμείου λόγοις. ὧν πολλὰ μὲν αὐτόπτης ἐθεώρουν. πλείονα δὲ τούτων ἔμαθον εὑρὼν τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν φυλαττόμενα. ἔτι δὲ καὶ μέλλουσαν πάλιν εἰσφορὰν καθ' ὑμῶν προστάττεσθαι εἶρξα. καὶ τὸ τοιαύτης δυσφημίας ἀσέβημα, ἐνταῦθα ἐβιασάμην στῆσαι· καὶ πυρὶ παρέ-

δωκα

δῶκα τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς σκρινίοις ἀποκείμε-
να· ὡς μηκέτι δύνασθαι καθ' ὑμῶν τινα τοιαύτην ἀκοντίζειν ἀσεβεί-
ας φήμην. καὶ τούτων μὲν ὑμῖν οὐ τοσοῦτον αἴτιος κατέστη ὁ τῆς
μνήμης ἄξιος κωνστάντιος ὁ ἀδελφός, ὅσον οἱ τὴν γνώμην βάρβα-
ροι καὶ τὴν ψυχὴν ἄθεοι οἱ τὴν τούτου τράπεζαν ἑστιώμενοι· οὓς μὲν
ἐγὼ ἐν χερσὶν ἐμαῖς λαβόμενος εἰς βόθρον ὤσας ὤλεσα. ὡς μήτε μνή-
μην ἔτι φέρεσθαι, ἢ εἶναι παρ' ἡμῖν τῆς αὐτῶν ἀπωλείας. ἐπὶ πλέ-
ον δὲ ὑμᾶς εὐωχεῖσθαι βουλόμενος τὸν ἀδελφὸν ἴουλον τὸν αἰδεσι-
μώτατον πατριάρχην παρῄνεσα, καὶ τὴν λεγομένην εἶναι παρ' ὑμῖν
ἀποστολὴν κωλυθῆναι. καὶ μηκέτι δύνασθαι τὰ πλήθη ὑμῶν, τινὰ ἀδι-
κεῖν τοιαύταις φόρων εἰσπράξεσιν. ὡς πανταχόθεν ὑμῖν ἀμέριμνον
ὑπάρχειν τῆς ἐμῆς βασιλείας. ἵνα ἀπολαύοντες, ἔτι μείζονας εὐχὰς
ποιῆτε τῆς ἐμῆς βασιλείας τῷ πάντων κρείττονι καὶ δημιουργῷ θεῷ
τῷ καταξιώσαντι στέψαι με τῇ ἀχράντῳ αὐτοῦ δεξιᾷ. πέφυκε γὰρ
τοὺς ἔν τινι μερίμνῃ ἐξεταζομένους περιδεεῖς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ
τοσοῦτον εἰς τὴν προσευχὴν τὰς χεῖρας ἀνατείνειν τολμᾶν. τοὺς δὲ
πανταχόθεν ἔχοντας τὸ ἀμέριμνον, ὁλοκλήρῳ ψυχῇ χαίροντας ὑ-
πὲρ τοῦ βασιλείου, ἱκετηρίους λατρείας ποιεῖσθαι τῷ μείζονι. τῷ
δυναμένῳ κατευθῦναι τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὰ κάλλιστα, καθάπερ
προαιρούμεθα. ὅπερ χρὴ ποιεῖν ὑμᾶς. ἵνα κἀγὼ τὸν τῶν περσῶν πόλε-
μον διορθωσάμενος, τὴν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ἐπιθυμουμένην παρ' ὑ-
μῖν ἰδεῖν οἰκουμένην πόλιν ἅπαν ἱερουσαλὴμ ἐμοῖς καμάτοις ἀ-
νοικοδομήσας οἰκήσω. καὶ ἐν αὐτῇ δόξαν δώσω μεθ' ὑμῶν τῷ κρείτ-
τονι.

Ἰουλιανοῦ νόμος περὶ τῶν ἰατρῶν.

τ Ἠν ἰατρικὴν ἐπιστήμην σωτήριον δὴ τοῖς ἀνθρώποις τυγχά-
νειν, τὸ ἐκ τῆς χρείας μαρτυρεῖ. διὸ καὶ ταύτην ἐξ οὐρανοῦ κα-

Φοιτητὴν εἶναι δικαίως φιλοσόφων παῖδες κηρύττουσι. τοὺς γὰρ ἀσθενεῖς τῆς ἡμετέρας φύσεως, καὶ τὰ τῶν ἐπισυμβαινόντων ἀρρωστημάτων ἐπανορθοῦται διὰ ταύτης. εἰ γὰρ κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λογισμόν, συνῳδὰ τοῖς ἄνωθεν βασιλεῦσι θεσπίζοντες, ἡμετέρα φιλανθρωπίᾳ κελεύομεν τῶν βουλευτικῶν λειτουργημάτων ἀνενοχλήτους ὑμᾶς τοὺς λοιποὺς χρόνους διάγειν.

Ἀλεξανδρεῦσι διάταγμα.

Χρῆν τὸν ἐξελαθέντα βασιλικοῖς πολλοῖς πάνυ καὶ πολλῶν αὐτοκρατόρων προστάγμασιν, ἓν γοῦν ἐπίταγμα περιμεῖναι βασιλικόν, εἶθ' οὕτως εἰς τὴν ἑαυτοῦ κατιέναι. ἀλλὰ μὴ τόλμῃ μηδὲ ἀπονοίᾳ χρησάμενον, ὥσπερ οὐκ ὄντων ἐνυβρίζειν τοῖς νόμοις. ἐπείτοι καὶ τοῖς νῦν ὑφ' ἡμῶν τοῖς γαλιλαίοις, τοῖς φυγαδευθεῖσιν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου κωνσταντίου, οὐ κάθοδον εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν, ἀλλ' εἰς τὰς πατρίδας συνεχωρήσαμεν. Ἀθανάσιον δὲ πυνθάνομαι τὸν τολμηρότατον ὑπὸ τοῦ συνήθους ἐπηρθέντα θράσους, ἀντιλαβέσθαι τοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς ἐπισκοπῆς θρόνου. τοῦτο δὲ εἶναι καὶ τῷ θεοσεβεῖ τῶν ἀλεξανδρέων δήμῳ μετρίως ἀηδές. ὅθεν αὐτῷ προαγορεύομεν ἀπιέναι τῆς πόλεως ἐξ ἧς ἂν ἡμέρας τὰ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος γράμματα δέξηται παραχρῆμα. μένοντι δὲ αὐτῷ τῆς πόλεως εἴσω, μείζους πολὺ καὶ χαλεπωτέρας προαγορεύομεν τιμωρίας.

Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ σοφιστῇ καὶ κοιαίστωρι.

Εχρι τῶν λιταρβῶν ἦλθον. ἔστι δὲ ἡ κώμη χαλκίδος. καὶ ἐνέτυχον ὁδῷ λείψανα ἐχούσῃ χειμαδίων ἀντιοχικῶν, ἦν δὲ αὐτῆς οἶμαι, τὸ μὲν τέλμα, τὸ δὲ ὄρος. τραχεῖα δὲ πᾶσα. καὶ ἐνέκειντο τῷ τέλματι λίθοι ὥσπερ ἐπίτηδες ἐρριμμένοις ἐοικότες ὑπ' οὐδεμιᾶς τέχνης συγκείμενοι, ὃν τρόπον εἰώθασιν

ἐν ταῖς

ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τὰς λεωφόρους οἷον ἐξοικοδομοῦντες ποιεῖν· αὐτὴ μὲν τῆς κονίας πολλὴν τὴν χοῦν ἐποικοδομοῦντες· πυκνοὺς δὲ ὥσπερ ἐν τοίχῳ τιθέντες τοὺς λίθους. ἐπεὶ δὲ διαβὰς μόλις ἦλθον εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν, ἐννάτα που σχεδὸν ἦσαν ὧραι. καὶ ἐδεξάμην εἴσω τῆς αὐλῆς τὸ πλεῖστον τῆς παρ' ὑμῖν βουλῆς. ἃ δὲ διελέχθημεν πρὸς ἀλλήλους, ἴσως ἐπύθου· μαθήσῃ δ' ἂν καὶ ἡμῶν ἀκούσας, εἰ θεοὶ θέλοιεν. ἀπὸ τῶν λιτάρβων εἰς τὴν βέρροιαν ἐπορευόμην. καὶ ὁ ζεὺς αἴσια πάντα ἐσήμηνεν· ἐναργῆ δείξας τὴν διοσημίαν. ἐπιμείνας δὲ ἡμέραν ἐκεῖ, τὴν ἀκρόπολιν εἶδον. καὶ ἔθυσα τῷ διὶ βασιλικῶς ταῦρον λευκόν. διελέχθην δὲ ὀλίγα τῇ βουλῇ περὶ θεοσεβείας. ἀλλὰ τοὺς λόγους ἐπῄνουν μὲν ἅπαντες, ἐπείσθησαν δὲ αὐτοῖς ὀλίγοι πάνυ. οὗτοι οἳ καὶ πρὸ τῶν ἐμῶν λόγων ἐδόκουν ἔχειν ὑγιῶς. ἐλάβοντο δὲ ὥσπερ παρρησίας ἀποξύσασθαι τὴν αἰδῶ καὶ ἀποθέσθαι. πέφυκε γὰρ ὦ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς ἐρυθριᾶν ἀνδρείᾳ τῇ χρηστῇ καὶ εὐσεβείᾳ. καλλωπίζεσθαι δὲ ὥσπερ τοῖς χείροσιν ἱεροσυλίᾳ καὶ μαλακίᾳ γνώμης καὶ σώματος. ἔνθεν ὑποδέχονταί με βάτναι χωρίον οἷον οὐκ εἶδον παρ' ὑμῖν ἔξω τῆς δάφνης, ἣ νῦν ἔοικε ταῖς βάτναις. ὡς τά γε πρὸ μικροῦ σωζομένου τοῦ νεὼ καὶ τοῦ ἀγάλματος, ὄσσῃ καὶ πηλίῳ καὶ ταῖς ὀλύμπου κορυφαῖς καὶ τοῖς θετταλικοῖς τέμπεσιν ἂν ἐρίσῃς, ἢ καὶ προτιμῶν ἁπάντων ὁμοῦ τὴν δάφνην οὐκ αἰσχυνοίμην. ἱερὸν διὸς ὀλυμπίου καὶ ἀπόλλωνος πυθίου τὸ χωρίον. ἀλλ' ἐπεὶ μὲν τῇ δάφνῃ γέγραπταί σοι λόγος. οἷον ἄλλος οὐδὲ εἷς τῶν οἷοι νῦν βροτοί εἰσι καὶ μάλα ἐπιχειρήσας ἂν καμὼν ἐργάσαιτο. νομίζω δὲ καὶ τῶν ἔμπροσθεν οὐ πολλοὺς πάνυ. τί οὖν ἐγὼ νῦν ἐπιχειρῶ περὶ αὐτῆς, γρά-

φειν οὕτω

λαμπρᾶς ἐπ᾽ αὐτῇ συγγεγραμμένης. ὡς μή ποτε ὤφελε τοιοῦτον. αἵγε μὴν Βάτναι βαρβαρικὸν ὄνομα τοῦτο, χωρίον ἐστὶν ἑλληνικόν. πρῶτον μὲν ὅτι δι᾽ ἁπάσης τῆς πέριξ χώρας ἀτμοὶ λιβανωτοῦ πανταχόθεν ἦσαν ἱερεῖά τε περιέβλεπον μὲν εὐπρεπῆ πανταχοῦ. τοῦτο μὲν οὖν εἰ καὶ λίαν εὔφρανέ με, θερμότερον ὅμως ἐδόκει καὶ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ἀλλότριον. ἐκτὸς πάτου γὰρ εἶναι χρὴ καὶ δρᾶσθαι καθ᾽ ἡσυχίαν. ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦτο πορευομένων οὐκ ἐπ᾽ ἄλλο τι βαδιζόντων τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἱερεῖά τε καὶ ὅσια. τοῦτο μὲν οὖν ἴσως τεύξεται τῆς ἁρμοζούσης ἐπιμελείας αὐτίκα. τὰς Βάτνας δὲ ἑώρων πεδίον λάσιον ἄλση κυπαρίττων ἔχον νέων. ἦν ἐν ταύταις οὐδὲν κεραυνόβρυον οὐδὲ σαπρόν. ἀλλὰ ἐξίσης ἅπαντα θάλλοντα τῇ κόμῃ. καὶ τὰ βασίλεια πολυτελῆ μὲν ἥκιστα. πηλοῦ γὰρ ἦν μόνον καὶ ξύλων. οὐδὲν ποικίλον ἔχοντα. κῆπον δέ τοι μὲν ἀλκινόου καταδεέστερον, παραπλήσιον δὲ τῷ λαέρτου. καὶ ἐν αὐτῷ μικρὸν ἄλσος πάνυ, κυπαρίττων μεστόν. καὶ παρὰ τῷ τοίχῳ δὲ πολλὰ τοιαῦτα παραπεφυτευμένα δένδρα στίχῳ. καὶ ἐφεξῆς. εἶτα τὸ μέσον πρασιαί. καὶ ἐν ταύταις λάχανα, καὶ δένδρα παντοίαν ὀπώραν φέροντα. τί οὖν ἐν ταῦθα. ἔθυσα δείλης. εἶτα ὄρθρου βαθέος, ὅπερ εἰώθειν ποιεῖν ἐπιεικῶς ἑκάστης ἡμέρας. ἐπεὶ δὲ ἦν καλὰ τὰ ἱερά, τῆς πόλεως ἐχόμεθα καὶ ὑπαντῶσιν ἡμῖν οἱ πολῖται. καὶ ὑποδέχεταί με ξένος, ὀφθεὶς μὲν ἄρτι. φιλούμενος δὲ ὑπ᾽ ἐμοῦ πάλαι. τὴν δὲ αἰτίαν, αὐτὸς μὲν οἶδ᾽ ὅτι συνείρεις. ἐμοὶ δὲ ἡδὺ καὶ ἄλλως φράσαι. τὸ γὰρ ἀεὶ περὶ αὐτῶν ἀκούειν καὶ λέγειν, ἐστί μοι νέκταρ. Ἰαμβλίχου τοῦ θειοτάτου τὸ θρέμμα Σώπατρος. τούτου κηδεστής ἐστιν. ἐμοὶ γὰρ τὸ μὴ πάντα ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀγαπᾶν, ἀδικημάτων ἐστὶν οὕτω φαυλότατον εἶναι δοκεῖ. πρόσεστι ταύτης αἰτία μείζων. ὑποδεξάμενος

γάρ

καὶ πολλάκις, τόν, τε ἀνεψιὸν τὸν ἐμὸν, καὶ τὸν ὁμοπάτριον ἀδελφόν. καὶ προτραπεὶς ὑπ' αὐτῶν οἰκείως πολλάκις ἀποστῆναι τῆς εἰς θεοὺς δυσσεβείας, ὃ χαλεπόν ἐστιν οὐκ ἐλήφθη τῇ νόσῳ. Ταῦτα εἶχον ἀπὸ τῆς ἱερᾶς πόλεώς σοι γράφειν, ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ. τὰς δὲ στρατιωτικὰς ἢ πολιτικὰς οἰκονομίας, αὐτὸν ἐχρῆν οἶμαι παρόντα ἐφορᾶν καὶ ἐπιμελεῖσθαι. μεῖζον γάρ ἐστιν ἢ κατ' ἐπιστολὴν εὖ ἴσθι καὶ τοσοῦτον ὅσον οὐ ῥᾴδιον οὐδὲ τριπλάσια τούτου περιλαβεῖν σκοποῦντι τἀκριβές. ἐπεὶ καὶ φαίην δέ σοι, καὶ ταῦτα φράσω δι' ὀλίγων. πρὸς τοὺς σαρακηνοὺς ἔπεμψα πρέσβεις ὑπομιμνήσκων αὐτοὺς ἥκειν εἰ βούλοιντο. ἓν μὲν δὴ τοιοῦτο. ἕτερον δέ, λίαν ἐγρηγορότας ὡς ἐνεδέχετο τοὺς παραφυλάξοντας ἐξέπεμψα. μήτις ἐνθένδε πρὸς τοὺς πολεμίους ἐξέλθῃ λαθών, ἐσόμενος αὐτοῖς ὡς κεκινήμεθα μηνυτής. ἐκεῖθεν ἐδίκασα νίκην στρατιωτικήν, ὡς ἐμαυτὸν πείθω, πρᾳότατα καὶ δικαιότατα. ἵππους περιττοὺς καὶ ἡμιόνους παρεσκεύασα, τὸ στρατόπεδον εἰς ταυτὸ συναγαγών. ναῦς πληροῦνται ποτάμιαι πυροῦ. μᾶλλον δὲ ἄρτων ξηρῶν καὶ ὄξους. καὶ τούτων ἕκαστον ὅπως ἐπράχθη, καὶ τίνες ἐφ' ἑκάστῳ γεγόνασι λόγοι, πόσου μήκους ἐστὶ συγγραφή, ἐννοεῖς. ἐπιστολαῖς δὲ ὅσαις ὑπέγραψα καὶ βιβλίοις ἑπόμενα ὥσπερ σκιά μοι, καὶ ταῦτα συμπεριενόστει πανταχοῦ, τί δεῖ νῦν πράγματα ἔχειν ἀπαριθμούμενον.

Ἰουλιανὸς Γρηγορίῳ ἡγεμόνι.

ε Μοὶ καὶ γράμμα παρὰ σοῦ μικρὸν, ἀρκεῖ μεγάλης ἡδονῆς πρόφασιν μνηστεῦσαι. καὶ τοίνυν οἷς ἔγραψας λιανησθεὶς, ἀντιδίδωμι καὶ αὐτὸς τὴν ἴσην, οὐ τῷ τῶν ἐπιστολῶν μήκει μᾶλλον, ἢ τῷ τῆς εὐνοίας μεγέθει τὰς τῶν ἑταίρων φιλίας ἐκτείνεσθαι δεῖν κρίνων.

Ἰουλιανὸς ἀλυπίῳ ἀδελφῷ καισαρείου.

ὁ Συλοσῶν ἀπῆλθε φησὶ παρὰ τὸν δαρεῖον, καὶ ὑπέμνησεν αὐτὸν τῆς χλανίδος καὶ ᾔτησεν ἀντ᾽ ἐκείνης παρ᾽ αὐτοῦ τὴν σάμον· εἶτα ἐπὶ τούτῳ δαρεῖος μὲν ἐμεγαλοφρονεῖτο, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν νομίζων ἀποδεδωκέναι. συλοσῶν δὲ λυπηρὰν ἐλάμβανε χάριν. σκόπει δὴ τὰ ἡμέτερα νῦν πρὸς ἐκεῖνα. ἓν μὲν δὴ τὸ πρῶτον οἶμαι κρεῖσσον ἔργον ἡμέτερον. οὐ γὰρ ὑπεμείναμεν ὑπομνησθῆναι παρ᾽ ἄλλου· τοσούτῳ δὲ χρόνῳ τὴν μνήμην τῆς φιλίας διαφυλάξαντες ἀκέραιον, ἐπειδὴ πρῶτον ἡμῖν ἔδωκεν ὁ θεὸς οὐκ ἐν δευτέροις; ἀλλ᾽ ἐν τοῖς πρώτοις ἐμέ τε καλέσαι. τὰ μὲν οὖν πρῶτα τοιαῦτα. περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἆρά μοι δώσεις τι, καὶ γάρ εἰμι μαντικός. προαγορεῦσαι, μακρῷ νομίζω κρεῖττον ἐκείνων· ἀδράστεια δὲ εὐμενὴς εἴη· οὔτε γὰρ οὐδὲν δέῃ συγκαταστρεφομένου τὴν πόλιν βασιλέως. ἐγώ τε πολλῶν δέομαι τῶν συνεπανορθούντων μοι τὰ πεπτωκότα κακῶς. ταῦτά σοι γαλλικὴ καὶ βάρβαρος μοῦσα προσπαίζει. σὺ δὲ ὑπὸ τῇ τῶν θεῶν πομπῇ χαίρων ἀφίκοιο· καὶ τῇ αὐτοῦ χειρὶ λὶς εἴφων, καὶ τῆς ἐν τοῖς χειμαδίοις θήρας τῶν προβατίων ἧκε πρὸς τὸν φίλον. ὅς σε τότε καὶ πρὶν οὔπω γινώσκων ὅσος εἶ δυνάμενος, ὅμως περιεῖπον.

Ἰουλιανὸς τῷ αὐτῷ.

ἤ Δη μὲν ἐτύγχανον ἀνειμένος τῆς νόσου. τὴν γεωγραφίαν ὅτε ἀπέστειλας. οὐ μὴν ἔλαττον διὰ τοῦτο ἡδέως ἐδεξάμην τὸ παρὰ σοῦ πινάκιον ἀποσταλέν. ἔχει γὰρ καὶ τὰ διαγράμματα τῶν πρόσθεν βέλτιον. καὶ κατεμούσωσας αὐτό, προσθεὶς τοὺς ἰάμβους οὐ μάχην ἀείδοντας τὸν βουπάλιον κατὰ τὸν κυρηναῖον ποιητήν. ἀλλ᾽ οἵους ἡ καλὴ σαπφὼ βούλεται τοῖς ὕμνοις ἁρμόττειν. καὶ τὸ

μὲν

μὲν δῶρον τοιοῦτόν ἐστιν, ὁποῖον ἴσως σοί τε ἔπρεπε δοῦναι, ἐμοί τε ἥδιστον δέξασθαι. περὶ δὲ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, ὅτι δραστηρίως ἅμα καὶ πράως ἅπαντα περαίνειν προθυμῇ, συνηδόμεθα. μῖξαι γὰρ πραότητα καὶ σωφροσύνην ἀνδρείᾳ καὶ ῥώμῃ, καὶ τῇ μὲν χρῆσθαι πρὸς τοὺς ἐπιεικεστάτους, τῇ δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν ἀπαραιτήτως πρὸς ἐπανόρθωσιν, οὐ μικρᾶς ἐστι φύσεως, οὐδὲ ἀρετῆς ἔργον, ὡς ἐμαυτὸν πείθω. τούτων εὐχόμεθά σε τῶν σκοπῶν ἐχόμενον ἄμφω πρὸς ἓν τὸ καλὸν αὐτοὺς συναρμόσαι· τοῦτο γὰρ ἁπάσαις προκεῖσθαι ταῖς ἀρεταῖς τέλος, οὐκ εἰκῆ τῶν παλαιῶν ἐπίστευον οἱ λογιώτατοι. ἐρρωμένος καὶ εὐδαιμονῶν διατελοίης ἐπὶ μήκιστον ἀδελφὲ ποθεινότατε καὶ φιλικώτατε.

Ἰουλιανὸς ἀετίῳ ἐπισκόπῳ.

λ Οι τοῖς μὲν ἅπασι τοῖς ὁπωσοῦν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίου πεφυγαδευμένοις, ἕνεκεν τῆς τῶν γαλιλαίων ἀπονοίας ἀνῆκα τὴν φυγήν. σὲ δὲ οὐκ ἀνίημι μόνον, ἀλλὰ καὶ παλαιᾶς γνώσεώς τε καὶ συνηθείας μεμνημένος, ἀφικέσθαι προτρέπω μέχρις ἡμῶν. χρήσῃ δὲ ὀχήματι δημοσίῳ μέχρι τοῦ στρατοπέδου τοῦ ἐμοῦ καὶ ἑνὶ παρίππῳ. De Christiani

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ.

γ Ράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων. εἰ δὲ ἀδικῶ συνεχῶς ἐπιστέλλων, ἀνταδικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν.

Ἰουλιανὸς δοσιθέῳ.

μ Ικροῦ μοι ἐπῆλθε δακρῦσαι. καίτοιγε ἐχρῆν ἐφ' ἡμῖν τοὔνομα τὸ σὸν φθεγγόμενον. ἀνεμνήσθην γὰρ τοῦ γενναίου καὶ πάντα θαυμασίου πατρὸς ἡμῶν. ὃν εἰ μὲν ζηλώσειας, καὶ αὐτὸς τὸ εὐδαίμων ἔσῃ καὶ τῷ βίῳ δώσεις, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἐφ' ὅτῳ φιλοτιμήσῃ

ῥαθυμήσεις δὲ, λυπήσεις ἐμέ· σαυτὸν δὲ ὅτι μηδὲν ὄφελος, μέμψῃ.

Ἰουλιανὸς ἰαμβλίχῳ φιλοσόφῳ.

Δυσὶ μὲν ἐξήρκει τοῦ παιδὸς τὴν ἐφ' αὑτῷ φαντασίαν ἀναστέλλοντι λέγειν· οὔ τοι τις θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις; ἐγὼ δὲ οὐδ' ἂν ἀνθρώπων εἶναι φαίην ἂν ὡς ὁ λόγος· ἕως ἂν ἰαμβλίχῳ μὴ συνῶ. ἀλλ' ἐραστὴς μὲν εἶναι ὁμολογῶ, καθάπερ ἐκεῖνος τοῦ τηλεμάχου πατήρ. κἂν γὰρ ἀνάξιόν με λέγῃ τις, οὐδὲ οὕτω τοῦ ποθεῖν ἀφαιρήσεται. ἐπεὶ καὶ ἀγαλμάτων καλῶν ἀκούω πολλοὺς ἐραστὰς γενέσθαι μὴ μόνον τοῦ δημιουργοῦ τὴν τέχνην μὴ βλάψαντας, ἀλλὰ καὶ τῷ περὶ αὐτὰ πάθει τὴν ἔμψυχον ἡδονὴν τῷ ἔργῳ προστιθέντας. τῶν γε μὴν παλαιῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, οἷς ἡμᾶς ἐγκρίνειν ἐθέλεις παίζων, τοσοῦτον ἀπέχειν φαίην ὅσον αὐτὸς φοιτώντων ἀριθμῷ μετεῖναί τισιν ἀξιῶ. καίτοι σύ γε οὐ πίνδαρον μόνον, οὐδὲ δημόκριτον, ἢ ὀρφέα τὸν παλαιότατον, ἀλλὰ καὶ ξύμπαν ὁμοῦ τὸ ἑλληνικὸν ὅσον εἰς ἄκρον φιλοσοφίας ἐλθεῖν μνημονεύεται, καθάπερ ἐν λύρας ποικίλων φθόγγων ἐναρμονίῳ συστάσει πρὸς τὸ ἐντελὲς τῆς μουσικῆς πέρας ἔχεις. καὶ ὥσπερ ἄργον τὸν φύλακα τῆς ἰοῦς, οἱ μῦθοι πρόνοιαν ἔχοντα τῶν διὸς παιδικῶν ἀκοιμήτοις πάντοθεν ὀφθαλμῶν βολαῖς περιφράττουσιν, οὕτω καὶ σὲ γνήσιον ἀρετῆς φύλακα καθαροῖς παιδεύσεως ὀφθαλμοῖς ὁ λόγος φωτίζει. πρωτέα μὲν δὴ τὸν αἰγύπτιόν φασι ποικίλαις μορφαῖς ἑαυτὸν ἐξαλλάττειν, ὥσπερ δεδιότα, μὴ λάθῃ τοῖς δεομένοις, ὡς ἦν σοφὸς ἐκ φύσεως. ἐγὼ δὲ εἴπερ ἦν ὄντως σοφὸς πρωτεὺς, καὶ οἷος πολλὰ τῶν ὄντων γινώσκειν, ὡς ὅμηρος λέγει, τῆς μὲν ὧν ᾔδει φύσεως αὐτὸν ἐπαινῶ. τῆς γνώμης δὲ οὐκ ἄγαμαι. διότι μὴ φιλανθρώπου τινὸς, ἀλλὰ ἀπατεῶνος

ἔργον

Iamblicho

ἔργον ἐποίει κρύπτων ἑαυτόν, ἵνα μὴ χρήσιμος ἀνθρώποις ᾖ. σὲ δὲ ὦ γενναῖε τίς οὐκ ἂν ἀληθῶς θαυμάσειεν ὡς; οὐδέν τι τοῦ πρώτως τοῦ σοφοῦ μείων εἶ. καὶ μὴ μᾶλλον εἰς ἀρετὴν ἀκραιφνῆ κορυφὴν ὧν ἔχεις καλῶν, οὐ φθονεῖς ἀνθρώποις. ἀλλ' ὥσπερ ἡλίου καθαροῦ δίκην ἀκτῖνάς σου ἀκραιφνεῖς ἐπὶ πάντας ἄγεις. οὐ μόνον τοῖς παροῦσι τὰ εἰκότα ξυνών. ἀλλὰ καὶ ἀπόντας, ἐφ' ὅσον ἔξεστι τοῖς παρὰ σαυτοῦ σεμνύνων. νικῷς δ' ἂν οὕτω καὶ τὸν ὀρφέα τὸν καλὸν οἷς πεπραγμάτευσαι. ἐκεῖνος μὲν τὴν οἰκείαν μουσικὴν εἰς τὰς τῶν θηρίων ἀκοὰς κατανάλισκε. σὺ δὲ ὥσπερ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων γεγονὼς τὰ χεῖρας, ἀσκληπιοῦ χεῖρα πανταχοῦ ζηλῶν, ἅπαντας ἐπέρχῃ λογίῳ τε καὶ σωτηρίῳ νεύματι. ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ ὅμηρος εἰ ἀνεβίου πολλῷ δικαιότερον δύνασθαι ἐπὶ σοὶ ἐκεῖνο τὸ ἔπος αἰνίξασθαι, τὸ, εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ κόσμῳ. τὸ γὰρ πῦρ τοῦ παλαιοῦ κόμματος ἡμῖν οἱονεὶ σπινθήρ τις ἱερὸς ἀληθοῦς καὶ γονίμου παιδεύσεως ὑπὸ σοὶ μόνῳ ζωπυρεῖται. καὶ εἴη γε ζεῦ σῶτερ καὶ ἑρμῆ ἄγε τὸ κοινὸν ἁπάσης τῆς οἰκουμένης ὄφελος ἰάμβλιχον τὸν καλὸν ἐπὶ μήκιστον χρόνου τηρεῖσθαι. πάντως που καὶ ἐφ' ὁμήρῳ καὶ πλάτωνι καὶ σωκράτει. καὶ εἴ τις ἄλλος ἄξιος τοῦ χοροῦ τούτου, δικαίας εὐχῆς ἐπίτευγμα τοῖς πρότερον εὐτυχηθέν, οὕτω τοὺς ἐκείνων καιροὺς ἐπὶ μεῖζον ηὔξησεν. οὐδὲν δὴ κωλύει καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄνδρα καὶ λόγῳ καὶ βίῳ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀντάξιον, ὑφ' ὁμοίαις εὐχαῖς ἐς τὸ ἀκρότατον βίου γῆρας ἐπ' εὐδαιμονίᾳ τῶν ὅλων παραπεμφθῆναι.

Ἀνεπίγραφος ὑπὲρ ἀργείων

ὑ

Γὲρ τῆς ἀργείων πόλεως πολλὰ μὲν ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι, σεμνυνόμενος αὐτῆς ἐθέλων παλαιὰ καὶ νέα πράγματα. τά τε τρωϊκὰ καθάπερ ὕστερον ἀθηναίοις καὶ λακεδαιμονίοις τοῦτο προσήκει τὸ πλέον ἐκεί-

δοκεῖ μὲν γὰρ ἄμφω κοινῇ πραχθῆναι παρὰ τῆς ἑλλάδος. ἄξιον δὲ ὥσπερ τῶν ἔργων καὶ τῆς φροντίδος, οὕτως καὶ τῶν ἐπαίνων τοὺς ἡγεμόνας τὸ πλέον μετέχειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρχαῖά πως εἶναι δοκεῖ. τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἡ ἡρακλειδῶν κάθοδος. ἥ τε ὡς τῷ πρεσβυτάτῳ γέρας ἐξῃρέθη, ἥ τε εἰς μακεδονίαν ἐκεῖθεν ἀποικία, καὶ τὸ λακεδαιμονίοις οὕτω πλησίον παροικοῦντας, ἀδούλωτον ἀεὶ καὶ ἐλεύθερον φυλάξαι τὴν πόλιν, οὐ μικρᾶς οὐδὲ τῆς τυχούσης ἀνδρείας ἦν. ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ τοὺς πέρσας ὑπὸ τῶν μακεδόνων γενόμενα ταύτῃ προσήκειν τῇ πόλει δικαίως ἄν τις ὑπολάβοι. φιλίππου τε γὰρ καὶ ἀλεξάνδρου τῶν πάνυ προγόνων πατρὶς ἦν αὕτη. ῥωμαίοις δὲ ὕστερον οὐχ ἁλοῦσα μᾶλλον ἢ κατὰ ξυμμαχίαν ὑπήκουσε. καὶ ὥσπερ οἶμαι, μετεῖχε καὶ αὐτή, καθάπερ αἱ λοιπαὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἄλλων δικαίων, ὅσα νέμουσι ταῖς περὶ τὴν ἑλλάδα πόλεσιν οἱ κρατοῦντες ἀεί. κορίνθιοι δὲ νῦν αὐτὴν προσγινομένην αὐτοῖς, οὕτω γὰρ εἰπεῖν εὐπρεπέστερον, ἀπὸ τῆς βασιλευούσης πόλεως, εἰς κακίαν ἐπαρθέντες συντελεῖν αὐτοὺς ἀναγκάζουσι. καὶ ταύτης ἦρξαν, ὥς φασι τῆς καινοτομίας, ἕβδομος οὗτος ἐνιαυτός. οὔτε τὴν δελφῶν οὔτε τὴν ἠλείων συντέλειαν, ἧς ἠξιώθησαν, ὑπὲρ τοῦ διατιθέναι τοὺς παρὰ σφίσιν ἱεροὺς ἀγῶνας αἰδεσθέντες. τεττάρων γὰρ ὄντων, ὡς ἴσμεν τῶν μεγίστων καὶ λαμπροτάτων ἀγώνων περὶ τὴν ἑλλάδα, ἠλεῖοι μὲν ὀλύμπια, δελφοὶ δὲ πύθια, τὰ δὲ ἐν ἰσθμῷ κορίνθιοι, ἀργεῖοι δὲ τὴν τῶν νεμέων συγκροτοῦσι πανήγυριν. πῶς οὖν εὔλογον ἐκείνοις μὲν ὑπάρχειν τὴν ἀτέλειαν τὴν πάλαι δοθεῖσαν. τοὺς δὲ ἐπὶ ὁμοίοις δαπανήμασιν ἀφεθέντας πάλαι, τυχὸν δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ὑπαχθέντας νῦν ἀφῃρῆσθαι τὴν προνομίαν, ἧς ἠξιώθησαν; πρὸς δὲ τούτοις ἠλεῖοι μὲν καὶ δελφοὶ, διὰ τῆς πολυθρυλήτου πενταετηρίδος ἅπαξ ἐπιτελεῖν εἰώθασι. διττὰ δέ ἐστι νέμεα παρὰ τοῖς ἀργείοις κα

θαὶ τὰ Ἴσθμια παρὰ κορινθίοις. ἐν μέντοι τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ δύο προσκέκληνται παρὰ τοῖς ἀργείοις ἀγῶνες ἕτεροι οἵδε, ὥστε εἶναι τέσσαρας πάντας ἐνιαυτοῖς τέσσαρσι. πῶς οὖν εἰκὸς ἐκ τούτων μὲν ἀπράγμονας εἶναι λειτουργοῦντας ἅπαξ. τούτοις δὲ ὑπάγεσθαι πρὸς ἑτέρων συντέλειαν, τῶν τετραπλασίοις τοῖς οἴκοι λειτουργήμασιν. ἄλλως τε οὐδὲ πρὸς ἑλληνικὴν οὐδὲ παλαιὰν πανήγυριν. οὐδὲ γὰρ ἐς χρῆσιν ἀγώνων γυμνικῶν ἢ μουσικῶν, οἱ κορίνθιοι τῶν πολλῶν δέονται χρημάτων. ὑπὲρ δὲ τὰ κυνηγέσια τὰ πολλάκις ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιτελούμενα, ἄρκτους καὶ παρδάλεις ὠνοῦνται. ἃ παρ' αὐτοὶ μὲν εἰκότως φέρουσι διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τῶν ἀναλωμάτων τὸ μέγεθος. ἄλλως τε καὶ πολλῶν πόλεων ὡς εἰκὸς αὐτοῖς εἰς τοῦτο συναιρομένων, ὠνοῦνται τὴν τέρψιν τοῦ φρονήματος. ἀργεῖοι δὲ χρημάτων τε ἔχοντες ἐνδεέστερον, καὶ ξενικῇ θέᾳ καὶ παρ' ἄλλοις ἐπιδουλεύειν ἀναγκαζόμενοι, πῶς οὐκ ἄδικα μὲν καὶ παράνομα, τῆς τε περὶ τὴν πόλιν ἀρχαίας δυνάμεώς τε καὶ δόξης ἀνάξια πείσονται. ὄντες γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ γείτονες, οὓς προσῆκον ἦν ἀγαπᾶσθαι μᾶλλον. εἰ γὰρ ὀρθῶς ἔχει, τοῦ γ' οὖν βίος ἀπόλοιτο ἐμὴν διὰ κακίαν γειτόνων. ἀργεῖοι δὲ ἐοίκασιν οὐχ ὑπὲρ ἑνὸς πολυπραγμονούμενοι βοηθοῦ ταῦτα τοὺς κορινθίους αἰτιᾶσθαι. ἀλλ' ὑπὲρ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀναλωμάτων οἷς οὐ δικαίως εἰσὶν ὑπεύθυνοι. καίτοι πρὸς τοὺς κορινθίους εἰκότως ἄν τις καὶ τοῦτο προσθείη. πότερον αὐτοῖς δοκεῖ καλῶς ἔχειν τοῖς τῆς παλαιᾶς ἑλλάδος ἕπεσθαι νομίμοις, ἢ μᾶλλον οἷς ἔναγχος δοκοῦσι παρὰ τῆς βασιλευούσης προσειληφέναι πόλεως. εἰ μὲν γὰρ τὴν τῶν παλαιῶν νομίμων ἀγαπῶσι σεμνότητα, ἀργείοις μᾶλλον εἰς κόρινθον, ἢ κορινθίοις εἰς ἄργος συντελεῖν προσήκει. εἰ δὲ τοῖς νῦν ὑπάρξασι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ τὴν ῥωμαϊκὴν ἀποικίαν ἐδέξαντο ἰσχυριζόμενοι, πλέον ἔχειν ἀξιοῦσι, παραιτησόμεθα μετρίως αὐτούς μὴ τῶν πατέρων

ὅσα καλῶς ἐκεῖνοι κρίναντες, ταῖς περὶ τὴν ἑλλάδα διεφύλα-
ξαν πόλεσιν ἔθιμα, ταῦτα καταλύειν καὶ καινοτομεῖν ἐπιβλα-
βῆ καὶ λύμης τῶν ἀσυγγνώστων, ἄλλως τε καὶ νεωτέρα χρωμένους τῇ
ψήφῳ, καὶ τὴν ἀπραγμοσύνην ὑπὲρ τῆς ἀργείων πόλεως τὴν δί-
κην εἰσελθεῖν, ἕρμαιον ἔχοντας τῆς πλεονεξίας. ἢ γὰρ ἂν ἐφῆκεν
ἔξω τῆς ἑλλάδος ἀπάντων τὴν δίκην. οἱ κορίνθιοι ἐλαττόν τε ἰσχύειν
ἔμελλον. καὶ τὸ δίκαιον ἐξεταζόμενον καλῶς φαίνεσθαι πρὸς τῶν
πολλῶν καὶ γενναίων τούτων συνηγόρων. ὑφ᾽ ὧν εἰκός ἐστι τὸν δικα-
στὴν προτιθέμενον, καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν ἀξιώματος δυσωπού-
μενον, ταύτην τὴν ψῆφον ἐξενεγκεῖν. ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπὲρ τῆς πό-
λεως δίκαια καὶ τῶν ῥητόρων, εἰ μόνον ἀκούειν ἐθέλοις, καὶ λέγειν
αὐτοῖς ἐπιτραπείη, τὴν δίκην ἀπ᾽ ἀρχῆς πεύσῃ, καὶ τὸ πρακτέον
ἐκ τῶν λεγομένων, ὀρθῶς κριθήσεται. ὅτι δὲ χρὴ καὶ τοῖς πρεσβείαν
ταύτην προσάγουσι δι᾽ ἡμῶν πεισθῆναι, μικρὰ προσθεῖναι χρή. διο-
γένης μέντοι καὶ λαμπρίας φιλοσοφοῦσι μὲν εἴπερ τις ἄλλος
τῶν καθ᾽ ἡμᾶς. τῆς πολιτείας δὲ τὰ μὲν ὄνομα καὶ κερδαλέα δια-
πεφεύγασι· τῇ πατρίδι δὲ ἐπαρκεῖν ἀεὶ κατὰ δύναμιν προθυμού-
μενοι, ὅταν ἡ πόλις ἐν χρείᾳ μεγάλῃ γένηται, τότε ῥητορεύουσι καὶ
πολιτεύονται, καὶ πρεσβεύουσι, καὶ δαπανῶσιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
προθύμως ἔργοις ἀπολογούμενοι. τὰ φιλοσοφίας ὀνείδη, καὶ τὸ δο-
κεῖν ἀχρήστους εἶναι ταῖς πόλεσι τοὺς μετιόντας φιλοσοφίαν, ψευ-
δῶς ἐλέγχοντες. χρῆται δὲ αὐτοῖς ἡ πατρὶς εἰς ταῦτα. καὶ πειρῶν-
ται βοηθεῖν αἰτίᾳ τοῦ δικαίου δι᾽ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ αὖθις διὰ σοῦ. τοῦ-
το δὲ καὶ μόνον λείπεται τοῖς ἀδικουμένοις εἰς τὸ σωθῆναι. τὸ τυ-
χεῖν δικαστοῦ κρίνειν τε ἐθέλοντος καὶ δυναμένου καλῶς, ὁπότερον δ᾽ ἂν
ἀπῇ τούτων, ἐξαπατηθέντος ἢ καταπροδόντος αὐτοῦ, τὸ δίκαιον
οἴχεσθαι πάντως ἀνάγκη. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ νῦν ἡμῖν τὰ μὲν τῶν δικαστῶν

ὑπάρχει καὶ τοὺς χάσ, λέγουσι δὲ οὐκ ἔνι μὴ τότε ἐφέντας, ἀξιοῦσι τοῦτο πρῶτον αὐτοῖς ἀνεθῆναι. καὶ μὴ τὴν ἀπραγμοσύνην αὐτοῦ τότε συνενεγκοῦσαν τῇ πόλει καὶ τὴν δίκην ἐπιβραβεύσαντος αἰτίαν αὐτῇ γενέσθαι εἰς τὸν ἔπειτα αἰῶνα βλάβης τοσαύτης. ἄτοπον δὲ οὐ χρὴ νομίζειν, τὸ, τὴν δίκην αὖθις ἀνάδικον ποιεῖν. τοῖς μὲν γὰρ ἰδιώταις συμφέρει τὸ κρεῖττον καὶ λυσιτελέστερον ὀλίγων προϊδεῖν τὴν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀσφάλειαν ὠνουμένοις· ὄντος γὰρ αὐτοῖς ὀλίγου βίου, ἡδὺ μὲν καὶ τὸ μετ' ὀλίγον ἡσυχίας ἀπολαῦσαι· φοβερὸν δὲ καὶ τὸ πρὸ τοῦ δικαστηρίου ἀπολέσθαι κρινομένους· καὶ παραπέμψαι τὴν δίκην ἀτελῆ. ὥστε κινδυνεύειν κρεῖσσον εἶναι τὸ καλὸν ὁπωσοῦν προσλαβεῖν ἥμισυ, ἢ περὶ τοῦ παντὸς ἀγωνιζόμενον ἀποθανεῖν. τὰς πόλεις δὲ ἀθανάτους οὔσας, εἰ μή τις δικαίως κρίνας, καὶ πρὸς ἀλλήλας φιλονεικίας ἀπαλλάξῃ, ἀθάνατον ἔχειν τὴν δύσνοιαν πάντως ἀναγκαῖον. καὶ τὸ μῖσος δὲ ἰσχυρὸν τῷ χρόνῳ κρατυνόμενον· εἴρηται, φασὶν οἱ ῥήτορες. ὁ γ' ἐμὸς λόγος· ἐκείνοις δ' αὐτὸς τὰ δέοντα.

Ἰουλιανὸς αὐτοκράτωρ πορφυρίῳ χαίρειν.

π Ολλή τις ἦν πάνυ καὶ μεγάλη βιβλιοθήκη γεωργίου παντοδαπῶν μὲν φιλοσόφων· πολλῶν δὲ ὑπομνηματογράφων. οὐκ ἐλάχιστα δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν γαλιλαίων, πολλὰ καὶ παντοδαπὰ βιβλία. ταύτην οὖν ἀθρόως τὴν βιβλιοθήκην ἀναζητήσας, φρόντισον εἰς ἀντιόχειαν ἀποστεῖλαι. γινώσκων ὅτι μεγίστῃ ἤδη καὶ αὐτὸς περιβληθήσῃ ζημίᾳ, εἰ μὴ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀνιχνεύσειας καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ὑπονοίας ἔχοντας ὑφῃρῆσθαι τῶν βιβλίων. πᾶσι μὲν ἐλέγχοις παντοδαποῖς δὲ ὅρκοις, πλείοσι δὲ τῶν οἰκετῶν βασάνῳ, πείθειν εἰ μὴ δύναιο καταναγκάσει εἰς μέσον πάντα προκομίσαι. Ἀμερίῳ.

ο Υκ ἀδακρυτί σου τὴν ἐπιστολὴν ἀνέγνων, ἣν ἐπὶ τῷ τῆς συνοικούσης θανάτῳ πεποίησαι, τοῦ πάθους τὴν ὑπερβολὴν ἀγγέλλας.

πρὸς γὰρ τῷ καὶ καθ' ἑαυτὸ λύπης τὸ ξυμβὰν ἄξιον εἶναι, γυναῖκα νέαν καὶ σώφρονα καὶ θυμήρη τῷ γήμαντι, πρὸς δὲ καὶ παίδων ἱερῶν μητέρα, πρὸ ὥρας αὐτὸ παθεῖν, καθάπερ δᾷδα ἡμμένην, εἶτα ἐν ὀλίγῳ καταβαλοῦσαν τὴν φλόγα, ἔτι καὶ τὸ τοῦ πάθους εἰς σὲ τεῖνον, οὐχ ἧττον ὁμοιδοκεῖ λυπηρὸν εἶναι. ἥκιστα γὰρ δὴ πάντων ἄξιος ἦν ὁ καλὸς ἡμῶν Ἀμέριος, ἀλγεινοῦ τινος εἰς πεῖραν ἐλθεῖν. ἀνὴρ καὶ λόγῳ χρηστὸς καὶ ἡμῖν εἰς τὰ μάλιστα τῶν φίλων ὁ ποθεινότατος. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ μὲν ἑτέρῳ ἦν ὅτῳ γράφειν ὑπὲρ τούτων ἐχρῆν, πάντως ἂν ἔδει μοι πλειόνων εἰς τοῦτο λόγων. τό, τε συμβάν, ὡς ἀνθρώπινον καὶ τὸ φέρειν, ὡς ἀναγκαῖον, καὶ τὸ μηδὲν ἐκ τοῦ μᾶλλον ἀλγεῖν, ἔχειν πλέον εὑρεῖν, καὶ πάνθ' ὅσα ἐδόκει πρὸς τὴν τοῦ πάθους παραμυθίαν ἁρμόττειν, ὡς ἀγνοοῦντα διδάσκοντι. ἐπεὶ δὲ αἰσχρὸν ἡγοῦμαι πρὸς ἄνδρα τοὺς ἄλλους νουθετοῦντα ποιεῖσθαι λόγους, οἷς χρὴ τοὺς μὴ εἰδότας σωφρονεῖν καὶ παιδεύειν, φέρε σοι τὰ ἄλλα παρείς, ἀνδρὸς εἴπω σοφοῦ μῦθον εἴτε δὴ λόγον ἀληθῆ. σοὶ μὲν ἴσως οὐ ξένον. τοῖς πλείοσι δὲ ὡς εἰκὸς ἄγνωστον. ᾧ δὴ καὶ μόνῳ χρησάμενος, ὥσπερ φαρμάκῳ νηπενθεῖ, λύσιν ἂν εὕροις τοῦ πάθους οὐκ ἐλάττω τῆς κύλικος, ἣν ἡ λάκαινα τῷ Τηλεμάχῳ πρὸς τὸ ἴσον τῆς χρείας ὀρέξασθαι πιστεύεται. φασὶ γὰρ Δημόκριτον τὸν Ἀβδηρίτην, ἐπειδὴ Δαρείῳ γυναικὸς καλῆς ἀλγοῦντι θάνατον, οὐκ εἶχεν ὅ,τι ἂν εἰπὼν εἰς παραμυθίαν ἀρκέσειεν, ὑποσχέσθαι οἱ τὴν ἀπελθοῦσαν εἰς φῶς ἀνάξειν, ἢν ἐθελήσῃ τῶν εἰς τὴν χρείαν ἡκόντων, ὑποστῆναι τὴν χορηγίαν. κελεύσαντος δὲ ἐκείνου μὴ φείσασθαι, ὅτι ἂν δέῃ λαβόντα, τὴν ὑπόσχεσιν ἐμπεδῶσαι, μικρὸν ἐπισχόντα χρόνον, εἰπεῖν· ὅτι τὰ μὲν ἄλλα αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ ἔργου πρᾶξιν συμπεπορισθείη. μόνου δὲ ἑνὸς προσδέοιτο. ὃ δὴ αὐτὸν μὲν οὐκ ἔχειν ὅπως ἂν λάβοι. Δαρεῖον δὲ ὡς βασιλέα τῆς ὅλης Ἀσίας οὐ χαλε-

πῶς

πῶς ἂν ἴσως εὑρεῖν. ἐρομένου δὲ ἐκείνου, τί ἂν εἴη τοσοῦτον ὃ μόνῳ βα-
σιλεῖ συνεθῆναι συγχωρεῖται, ὑπολαβόντα φασὶ τὸν δημόκριτον,
εἰ τριῶν ἀπενθήτων ὀνόματα τῷ τάφῳ τῆς γυναικὸς ἐπιγράψειεν,
εὐθὺς αὐτὴν ἀναβιώσεσθαι, τῷ τῆς τελευτῆς νόμῳ δυσωπουμέ-
νην. ἀπορήσαντος δὲ τοῦ δαρείου, καὶ μηδένα ἄνδρα δυνηθέντος εὑρεῖν
ὅτῳ μὴ καὶ πάθος λυπηρόν τι συνηνέχθη, γελάσαντα συνήθως τὸν
δημόκριτον, εἰπεῖν. ἔτι ὦ πάντων ἀτοπώτατε θρηνεῖς ἀνέδην, ὡς μό-
νος ἀλγεινῷ τοσούτῳ συμπλακείς; ὁ μηδὲ ἕνα τῶν πώποτε γεγο-
νότων ἄμοιρον οἰκείου πάθους ἔχων εὑρεῖν; ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀκούειν
ἔδει τὸν δαρεῖον ἀνὴρ βάρβαρος καὶ ἀπαίδευτος· ἐκ δόξης ἡδονῇ καὶ
πάθει. σὲ δὲ ἄνδρα ἕλληνα καὶ παιδείαν ἀληθῆ πρεσβεύοντα καὶ πα-
ρὰ σαυτοῦ τὸ εἰκὸς ἔχειν ἄρχειν. ἐπεὶ καὶ ἄλλως αἰσχύνη τοῦ λόγου
μοῦ γένοιτ' ἂν, εἰ μὴ ταυτὸ δύναιτο, τῷ χρόνῳ.

Μαξίμῳ φιλοσόφῳ.

π Αντα ἀθρόα ἐπεισίμοι. καὶ ἀποκλείει τὴν φωνὴν ἄλλο
ἄλλῳ προελθεῖν οὐ συγχωροῦν τῶν ἐμῶν διανοημάτων.
εἴτε ψυχρὸν τῶν παθῶν, εἴτε ὅπως φίλοι κατονομάζειν τὰ τοιαῦ-
τα. ἀλλ' ἀποδῶμεν αὐτοῖς. ἣν ὁ χρόνος ἀπέδωκε τάξιν, εὐχαριστήσαν-
τες τοῖς πάντα ἀγαθοῖς θεοῖς. οἳ τέως μὲν γράφειν ἐμοὶ συνεχώρη-
σαν. ἴσως δὲ ἡμῖν καὶ ἀλλήλους ἰδεῖν συγχωρήσουσιν. ὡς πρῶ-
τον αὐτοκράτωρ ἄκων ἐγενόμην ὡς ἴσασιν οἱ θεοί. καὶ τοῦτο αὐτοῖς
καταφανὲς ὃν ἐνεδέχετο τρόπον ἐποίησα. στρατεύσας ἐπὶ τοὺς
βαρβάρους ἐκείνης μοι γενομένης τριμήνου τῆς στρατιᾶς. ἐπανι-
ὼν εἰς τοὺς γαλατικοὺς ἐπεσκόπουν. καὶ τῶν ἐκεῖθεν ἡκόντων ἀνε-
πυνθανόμην, μήτις φιλόσοφος, μήτις σχολαστικὸς ἢ τριβώνιον ἢ χλα-
νίδιον φορῶν κατῆρεν; ἐπεὶ δὲ περὶ τὸν Βικεντίωνα, πολίχνιον

δὲ νῦν ἐστιν ἀνειλημμένη, πάλαι δὲ μεγάλη τε ἦν, καὶ πολυτελέσιν ἱεροῖς ἐκεκόσμητο, τείχει καρτερῷ, καὶ προσέτι τῇ φύσει τοῦ χωρίου, περιθεῖ γὰρ αὐτὸ ὁ δάνουβις ποταμός, ἡ δὲ ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πετρώδης ἄκρα ἀνέστηκεν, ἄβατος ὀλίγου δέω φάναι καὶ αὐτοῖς ὄρνισι. πλὴν ὅσα ὁ ποταμὸς αὐτὴν περιρρέων, ὥσπερ τινὰς αἰγιαλοὺς ἔχει προκειμένους. ταύτης πλησίον τῆς πόλεως, ἀπήντησε κυνικός τις ἀνήρ, ἔχων τρίβωνα καὶ βακτηρίαν. τοῦτον πόρρωθεν θεασάμενος, οὐδὲν ἄλλο ὑπέλαβον ἢ σέ. πλησίον δὲ ἤδη προϊών, παρὰ σοῦ πάντως ἥκειν αὐτὸν ἐνόμιζον. οὗτος δ᾽ ἀνὴρ φίλος μὲν, ἧττον δὲ τῆς προσδοκωμένης ἐλπίδος. σὺ μὲν δὴ τοιοῦτον ὄντα ἔδοξέ μοι. μετὰ τοῦτο δὲ ᾤμην σε πολυπραγμονήσαντα τὰ κατ᾽ ἐμὲ τῆς ἑλλάδος ἐκτὸς οὐδαμῶς εὑρεθῆναι. ἴστω ζεὺς, ἴστω μέγας ἥλιος, ἴστω ἀθηνᾶς κράτος. καὶ πάντες θεοὶ καὶ πᾶσαι, πῶς κατιὼν ἐπὶ τοὺς ἰλλυριοὺς ἀπὸ τῶν κελτῶν ἔτρεμον ὑπὲρ σοῦ. καὶ ἐπυνθανόμην τῶν θεῶν, αὐτὸς μὲν οὐ τολμῶν. οὐ γὰρ ὑπέμενον οὔτε ἰδεῖν τοιοῦτον, οὔτε ἀκοῦσαι οὐδέν, οἷον ἄν τις ὑπέλαβε δύνασθαι τηνικαῦτα περὶ σὲ γίνεσθαι. ἐπέτρεπον δὲ ἄλλοις. οἱ θεοὶ δὲ ταραχὰς μέν τινας ἔσεσθαι περὶ σὲ περιφανῶς ἐδήλουν. οὐδὲν μέντοι δεινόν, οὐδὲ εἰς ἔργον τῶν ἀθέσμων βουλευμάτων. ἀλλ᾽ ὁρᾷς ὅτι μεγάλα καὶ πολλὰ παρέδραμον. μάλιστά σε πυθέσθαι ἄξιον. πῶς μὲν ἀθρόως τῆς ἐπιφανείας ᾐσθόμεθα τῶν θεῶν. τίνα δὲ τρόπον τὸ τοσοῦτον τῶν ἐπιβούλων πλῆθος διαπεφεύγαμεν κτείναντες οὐδένα. χρήματα οὐδενὸς ἀφελόμενοι. φυλαξάμενοι δὲ μόνον, οὓς ἐλαμβάνομεν ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ. ταῦτα μὲν οὖν ἴσως οὐ γράφειν, ἀλλὰ φράζειν χρή. οἶμαι δέ σε καὶ μάλα ἡδέως πεύσεσθαι. θρησκεύομεν τοὺς θεοὺς

ἀναφαν

ἀναφανδόν. καὶ τὸ πλῆθος τοῦ συγκατελθόντος μοι στρατοπέδου θεοσεβές ἐστιν. ἡμεῖς φανερῶς βουθυτοῦμεν. ἀπεδώκαμεν τοῖς θεοῖς χαριστήρια, ἑκατόμβας πολλάς. ἐμὲ κελεύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πάντα ἁγνεύειν εἰς δύναμιν. καὶ πείθομαί γε καὶ προθύμως. αὐτοῖς μεγάλους καρποὺς τῶν πόνων ἀποδώσειν φασίν, ἢν μὴ ῥαθυμῶμεν. ἦλθε πρὸς ἡμᾶς εὐάγριος.

Χ Ρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν ἐθέλοντα δὲ πέμπειν ὅμηρος ὁ σοφὸς ἐνομοθέτησεν. ἡμῖν δὲ ὑπάρχει πρὸς ἀλλήλους ξενικῆς φιλίας ἀμείνων, ἥ, τε διὰ τῆς ἐνδεχομένης παιδείας καὶ τῆς περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας. ὥστε οὐκ ἄν με τὶς ἐγράψατο δικαίως τὸν ὁμήρου παραβαίνοντα νόμον, εἰ καὶ ἐπὶ πλεῖόν σε μένειν παρ' ἡμῖν ἀξιώσαιμι. ἀλλά σοι τὸ σωμάτιον ἰδὼν ἐπιμελείας πλείονος δεόμενον, ἐπέτρεψα βαδίζειν εἰς τὴν πατρίδα. καὶ ῥαστώνης ἐπεμελήθην τῆς πορείας. ὀχήματι γοῦν ἐξέστι σοι δημοσίῳ χρήσασθαι. πορεύοιεν δέ σε σὺν ἀσκληπιῷ πάντες οἱ θεοί. καὶ πάλιν ἡμῖν συντυχεῖν δοῖεν.

Ἰαμβλίχῳ.

α Ισθάνομαί σου τῆς ἐν τῇ μέμψει γλυκύτητος. καὶ ὡς εἰκαί περ ἀξίου πράττεις. καὶ οἷς γράφεις τιμῶν, καὶ οἷς ἐγκαλεῖς παιδεύων. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὅτι συνῄδειν ἐμαυτῷ τοῦ πρὸς σὲ γινομένου καθήκοντος μικρὸν ἐλλείψαντι, πάντως ἂν τὰς προφάσεις εὐλόγως εἰπών, ἐπειρώμην ὡς ἐνῆν τὴν μέμψιν ἐκκλίνειν, ἢ συγγνώμην ἁμαρτὼν αἰτεῖν ἐκηρύμεν. ἐπεὶ μὴ δὲ ἄλλως ἀσύνετον οἶδά σε πρὸς τοὺς σοὺς, ἔτι τῶν πρὸς σὲ φιλικῶν δὴ ἥμαρτον ἄκοντος. νῦν δέ, οὐ γὰρ ἦν οὔτε παροφθῆναι θέμις, οὔτε ἡμᾶς ἀμελεῖν, ἵνα τύχοιμεν ὧν ἀεὶ ζηλοῦντες ποθοῦμεν, φέρε σοι καθάπερ ἐν ὅρῳ γραφῆς ἀπολογήσομαι. καὶ δείξω μηδὲν ἐμαυτόν, ὧν ἐχρῆν, εἰς σὲ παριδεῖν, ἀλλὰ μηδὲ μελλῆσαι

τολμήσαντα. ἦλθον ἐκ Παιονίας ἤδη τρίτον ἔτος τουτί, μόλις ἀφ'
ὧν οἶσθα κινδύνων καὶ πόνων σωθείς. ὑπερβὰς δὲ τὸν Καλχηδόνιον
πορθμὸν καὶ ἐπιστὰς τῇ Νικομήδους πόλει, σοὶ πρώτῳ καθάπερ πα-
τρίῳ θεῷ, τὰ προφύλακα τῶν ἐμαυτοῦ σώστρων ἀπέδωκα, σύμβο-
λον τῆς ἀφίξεως τῆς ἐμῆς, οἷον αὐτ' ἀναθήματος ἱεροῦ τὴν
εἰς σὲ πρόρρησιν ἐκπέμπων. ἦν ὁ κομίζων τὰ γράμματα τῶν
βασιλείων ὑπασπιστῶν εἷς. Ἰουλιανὸς ὄνομα. Βαχύλου παῖς. ἀπα-
μὸς τὸ γένος. ᾧ διὰ τοῦτο μάλιστα τὴν ἐπιστολὴν ἐνεχείριζον, ὅτι
καὶ πρὸς ὑμᾶς ἥξειν καὶ σὲ ἀκριβῶς εἰδέναι καθυπισχνεῖτο. Μετὰ
ταῦτά μοι καθάπερ ἐξ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐφοίτα παρὰ σοῦ γράμ-
μα, τὴν ἄφιξιν τὴν ἡμετέραν ἀσμένως ἀκηκοέναι δοκοῦντος. ἦν
τε τοῦτο ἐμοὶ δεξιὸν οἰώνισμα καὶ χρηστῶν ἐλπίδων ἀρχή. ἰάμβλι-
χος ὁ σοφὸς καὶ τὰ ἰαμβλίχου γράμματα. τί με δεῖ λέγειν ὅ-
πως ηὐφράνθην. ἢ ἃ περὶ τὴν ἐπιστολὴν ἔπαθον σημαίνειν. εἰ γὰρ
ἐδέξω τὰ παρ' ἡμῶν ἕνεκα τούτου γραφέντα, ἣν δὲ δι' ἡμεροδρό-
μου τῶν ἐκεῖθεν ἡκόντων ὡς σὲ πεμφέντα, πάντως ὁπόσην
ἐπ' αὐτοῖς ἡδονὴν ἔχον, ἀφ' ὧν ἐδήλουν γνώσῃς. πάλιν ἐπανιόν-
τος οἴκαδε τοῦ τροφέως τῶν ἐμαυτοῦ παιδίων, ἑτέρων ἦρχον πρὸς
σὲ γραμμάτων. ὁμοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς φθάνουσι χάριν ὁμολογῶν,
καὶ πρὸς τὸ ἑξῆς, ἐν ἴσω παρὰ σοῦ τὴν ἀντίδοσιν αἰτῶν. μετὰ
ταῦτα ἐπρέσβευσεν ὡς ἡμᾶς ὁ καλὸς Σώπατρος. ἐγὼ δὲ ὡς ἔγνων,
εὐθὺς ἀναπηδήσας ἧξα. καὶ περιπλακεὶς, ἐδάκρυον ὑφ' ἡδονῆς. οὐ
δὲν ἄλλο ἢ σὲ καὶ τὰ παρὰ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ὀνειροπολῶν γράμ-
ματα. ὡς δὲ ἔλαβον, ἐφίλουν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς προσῆ-
γον καὶ ἀπρὶξ εἰχόμην, ὥσπερ δεδιὼς, μὴ λάθῃ με ἀποπτὰν
ἐν τῇ τῶν γραμμάτων ἀναγνώσει τὸ τῆς σῆς εἰκόνος ἴνδαλ-
μα.

μα. καὶ δὴ καὶ αὐτέγγραφον εὐθύς. οὐ πρὸς σὲ μόνον, ἀλλὰ
καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν σώπατρον τὸν ἐκείνου παῖδα, καθάπερ θρυπτό-
μενος· ὅτι τὸν κοινὸν ἑταῖρον ἐκ τῆς ἀπαμείας οἷον ἐνέχυρον τῆς
ὑμετέρας ἀπουσίας ἀντειληφότες εἴημεν δὴ ἐκείνου. ταύτην ἤ-
δη πρὸς σὲ γεγραφὼς, αὐτὸς οὐδὲ μίαν ἄλλην, ἢ τὴν ἐν ᾗ
μέμφεσθαι δοκεῖς ἐπιστολὴν ἐδεξάμην. εἰ μὲν δὴ διὰ τοῦτο ἐγ-
καλεῖς, ἵνα τῷ τῆς αἰτίας σχήματι, πλείονας ἡμῖν ἀφορμὰς
τοῦ γράφειν προξενῇς, δέχομαι τὴν μέμψιν ἄσμενος πάν-
των. καὶ ἐν οἷς λαμβάνω τὸ πᾶν τῆς χάριτος εἰς ἐμαυτὸν οἰκει-
οῦμαι. εἰ δὲ ὡς ἀληθῶς ἐλλείψαντός τι τοῦ πρὸς σὲ καθήκον-
τος αἰτιᾷ, τίς ἂν ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος, διὰ γραμμα-
τοφόρων ἀδικίαν ἢ ῥαθυμίαν, πάντων ἥκιστα τούτου τυγχά-
νοντος. καίτοι ἐγὼ μὲν κἂν μὴ πλεονάκις γράφω, δίκαιός
εἰμι συγγνώμης παρὰ σοῦ τυγχάνειν. οὐ τῆς ἀσχολίας ἣν ἐν χερσὶν
ἔχω, φαίην ἄν. μὴ γὰρ οὕτω πράξαιμι κακῶς, ὡς μὴ καὶ ἀ-
σχολίας ἁπάσης καθά φησι πίνδαρος τὸ κατὰ σὲ κρεῖττον ἡγεῖ-
σθαι. ἀλλ' ὅτι πρὸς ἄνδρα τηλικοῦτον, οὗ καὶ μνησθῆναι φόβος,
ὁ τὸ γράφειν κατοκνῶν, τοῦ πλέον ἢ προσήκει θαρροῦντος ἐστὶ
σωφρονέστερος. ὥσπερ γὰρ οἱ ταῖς ἡλίου μαρμαρυγαῖς ἀντι-
βλέπειν συνεχῶς τολμῶντες ἂν μὴ θεῖοί τινες ὦσι καὶ τῶν ἀ-
κτίνων αὐτοῦ καθάπερ οἱ τῶν ἀετῶν γνήσιοι καθορῶσιν, οὔτε ἃ
μὴ θέμις ὀφθῆναι, θεωρεῖν ἔχουσι καὶ ὅσωπερ μᾶλλον φιλονει-
κοῦσι, τοσούτῳ πλέον, ὅτι μὴ δύνωνται τυχεῖν ἐμφαίνουσι. τοῦτο
καὶ ὁ πρὸς σὲ γράφειν τολμῶν, ὅσωπερ ἂν ἐθέλῃ θαρρεῖν, τοσούτῳ

(μᾶλλον, ὅτι χρὴ δεδιέναι, κα-

θαρρῶ δείκνυσι. σοὶ γε μὴν ὦ γενναῖε πάντως ὡς εἰπεῖν τοῦ ἑλληνικοῦ σωτῆρι καθεστῶτι, πρέπον ἦν ἀφθόνως τε ἡμῖν γράφειν καὶ τὸν παρ' ἡμῖν ὄκνον, ἐφ' ὅσον ἐξῆν καταστέλλειν. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος, ἵνα δὴ πάλιν ἐκ τοῦ θεοῦ πρὸς σὲ τὴν εἰκόνα λάβῃ ὁ λόγος, ὁ δ' οὖν ἥλιος, ὥσπερ ὅταν ἀκτῖσι καθαρθεὶς ὅλος λάμπῃ, οὐ δὲ ἀποκρίνῃ τοῦ πρὸς τὴν αἴγλην ἐλθόντος, ὃ μὴ τὸ οἰκεῖον ἐργάζεται, οὕτω δὴ καὶ σὲ χρῆν ἀφθόνως τῶν παρὰ σοῦ καλῶν, οἷον φωτὸς, τὸ ἑλληνικὸν ἐπαρδεύοντα μὴ ἀποκνεῖν, εἴτις ἢ αἰδοῖ ἢ δέους ἕνεκα τοῦ πρὸς σὲ, τὴν ἀντίδοσιν δυσωπεῖται. οὐδὲ γὰρ ὁ ἀσκληπιὸς ἐπ' ἀμοιβῆς ἐλπίδι τοὺς ἀνθρώπους ἰᾶται. ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ φιλανθρώπευμα καθάπερ μάθημα πανταχοῦ πληροῖ. ὃ δὴ καὶ σὲ χρῆν ὡς περὶ ψυχῶν ἐλλογίμων ἰατρὸν ὄντα ποιεῖν. καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς παράγγελμα διὰ πάντων σώζειν. οἷον ἀγαθὸν τοξότην. ὃς κἂν μὴ τὸν ἀντίπαλον ἔχῃ, πάντως οὖν τὸ καίριον ἀεὶ τὴν χεῖρα γυμνάζει. ἐπεὶ μηδὲ ὁ σκοπὸς ἑκατέροις ὁ αὐτὸς, ἡμῖν τε τῶν παρὰ σοῦ δεξιῶν τυχεῖν, καὶ σὲ τοῖς παρ' ἡμῶν διδομένοις ἐντυχεῖν. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν, κἂν μυριάκις γράφωμεν, ἴσα τοῖς ὁμηλικοῖς παισὶ παίζομεν. οἳ παρὰ τὰς θῖνας, ὅτι ἂν ἐκ πηλοῦ πλάσωσιν, ἀφιᾶσιν αὖ πάλιν κλύζεσθαι. παρὰ σοῦ δὲ καὶ μικρὸν γράμμα, παντὸς ὄζει γονίμου ῥεύματος κρεῖττον. δεξαίμην ἂν ἔγωγε ἰαμβλίχου μᾶλλον ἐπιστολὴν μίαν, ἢ τὸν ἐκ λυδίας χρυσὸν κεκτῆσθαι. εἰ δὲ μέλει τί σοι τῶν ἐραστῶν τῶν σῶν, μέλει δὲ εἰ μὴ σφάλλομαι, μὴ περιίδῃς ὥσπερ νεοττοὺς ἡμᾶς ἀεὶ τῶν παρὰ σοῦ τροφῶν ἐν χρείᾳ τυγχάνοντας. ἀλλὰ καὶ γράφε συνεχῶς, καὶ τοῖς παρὰ σαυτοῦ καλοῖς ἑστιᾶν μὴ κατόκνει. κἂν ἐλλείπωμεν, αὐτὸς ἑκατέρου τὴν χρείαν οἰκειοῦ. καὶ ὧν δίδως καὶ ὧν ἀνθ' ἡμῶν τὸ ἴσον πρεσβεύεις. πρέπει δὲ

ἑρμοῦ

ἑρμοῦ λοιποῦ μαθητὴν εἶναι βούλει τρόφιμον, ὄντα σε μαθητὴν ἐκείνου, ῥάβδον οὐκ ἐν τῷ καθεύδειν ποιεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ κινεῖν καὶ διεγείρειν μᾶλλον ἐθέλειν μιμεῖσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Χρὴν μὲν ἡμᾶς τῷ γράμματι πειθομένους τῷ δελφικῷ γινώσκειν ἑαυτοὺς καὶ μὴ τολμᾶν ἀνδρὸς ἀκοαῖς τοσούτου καταθαρσεῖν. ᾧ καὶ ὀφθέντι μόνον ἀντιβλέψαι δυσχερὲς, ἤπου τὴν πάνσοφον ἁρμονίαν κινοῦντι πρὸς τὸ ἴσον ἐλθεῖν. ἐπεὶ καὶ πανὶ μέλος λιγυρὸν ἠχοῦντι, πᾶς ὅστις ἐκσταίη, κἂν ἄριστος ᾖ, καὶ ἀπόλλωνι πρὸς κιθάραν ψάλλοντι, πᾶς ὅστις ἠρεμεῖ, κἂν τὴν ὀρφέως μουσικὴν εἰδείη. τὸ γὰρ ἧττον τῷ κρείττονι καθόσον ἧττόν ἐστιν, εἴκοι ἂν δικαίως. εἰ μέλλοι γε, τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ οὐ χεῖρον, τίθεσι γινώσκειν. ὅστις δὲ ἐν θεσμῷ μουσικῆς θνητοῦ, ἐναρμόσαι μέλος ἤλπισεν, οὐκ ἔμαθέ που τὸ μαρσύου τοῦ φρυγὸς πάθος. οὐδὲ τὸν ὁμώνυμον ἐκείνῳ ποταμὸν, ὃς μανέντος αὐλητοῦ τιμωρίαν ῥεῖ. ἀλλ' οὐδὲ τὴν θαμύριδος τοῦ θρᾳκὸς τελευτὴν ἤκουσεν, ὃς ταῖς μούσαις οὐκ εὐτυχῶς ἀνεφθέγξατο. τί γὰρ δεῖ τὰς σειρῆνας λέγειν. ὧν ἔτι τὸ πτερὸν ὑπὲρ τοῦ μετώπου φέρουσιν αἱ νικήσασαι. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀμούσου τόλμης, ἀρκοῦσαν ἔτι καὶ νῦν ἐκτίνει τῇ μνήμῃ δίκην. ἡμᾶς δὲ, ἔδει μὲν ὡς ἔφην, εἴσω τῶν οἰκείων ὅρων ἑστάναι, καὶ τῆς ὑπὸ σοῦ μουσικῆς ἐμφορουμένους ἠρεμεῖν. ὥσπερ οἱ τὴν ἀπόλλωνος μαντείαν ἐξ ἀδύτων ἱερῶν προσιοῦσαν ἡσυχῇ δέχονται. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἡμῖν τοῦ μέλους τὸ ἐνδόσιμον μνηστεύεις, καὶ οἷον ἑρμοῦ ῥάβδῳ κινεῖς καὶ διεγείρεις καθεύδοντας, φέρε σοι καθάπερ οἱ τῷ διονύσῳ τὸν θύασον κρούσαντι πρὸς τὴν χορείαν αὐτόματοι φέρονται, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τῷ σῷ πλήκτρῳ τὸ εἰκὸς αὐτηχήσω-

ε

μὲν ὥσπερ οἱ τῷ χοροστάτῃ πρὸς τὸ ἀνάκλημα τοῦ ῥυθμοῦ συνομαρτοῦντες. καὶ πρῶτόν σοι τῶν λόγων οὓς βασιλεῖ κελεύσαντι πρὸς τὴν ἀοίδιμον τοῦ πορθμοῦ ζεῦξιν ἔναγχος ἐξειργασάμεθα, ἐπειδὴ τοῦ τόδε δοκοῦν ἀπαρξώμεθα, μικρὰ μὲν ἀντὶ μεγάλων τοῖς παρὰ σοῦ καὶ τῷ ὄντι χαλκὸν χρυσοῦ ἀντιδιδόντες. οἷς δὲ ἔχομεν ξενίοις τὸν ἑρμῆν τὸν ἡμέτερον ἑστιῶντες. πάντως οὐδὲ τῆς ἑκάλης ὁ θησεὺς διὰ τοῦ δείπνου τὸ λιτὸν ἀπηξίωσεν. ἀλλ᾽ ᾔδει καὶ μικροῖς ἐς τὸ ἀναγκαῖον ἀρκεῖσθαι. ὁ πὰν δὲ ὁ νόμιος τοῦ παιδὸς τοῦ βουκόλου τὴν σύριγγα προσαρμόσαι τοῖς χείλεσιν οὐκ ἠτίμασεν. πρόσου δὴ καὶ αὐτὸς τὸν λόγον εὐμενεῖ νεύματι καὶ μὴ ἀποκνήσῃς ὀλίγῳ μέλει μεγάλην ἀκοὴν ἐνδοῦναι. ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν ἔχῃ τι δεξιόν, αὐτός τε ὁ λόγος εὐτυχεῖ καὶ ὁ ποιητὴς αὐτοῦ τῆς παρὰ τῆς ἀθηνᾶς ψήφου τὴν μαρτυρίαν προσλαβών. εἰ δὲ ἔτι χειρὸς ἐντελοῦς εἰς τὸ τοῦ ὅλου πλήρωμα προσδεῖται μὴ ἀπαξιώσῃς αὐτὸς τὸ ἐνδέον προσθεῖναι.

ἤδη που καὶ ἀνδρὶ τοξότῃ κληθεὶς ὁ θεὸς παρέστη καὶ συνεφήψατο τοῦ βέλους, καὶ κιθαρῳδῷ τὸν ὄρθιον ᾄδοντι πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τῆς χορδῆς ὑπὸ τοῦ τέττιγος, τὸ ἴσον ὁ πύθιος ἀντεφθέγξατο.

π

[Π]αιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν οὐδὲ τῇ γλώττῃ πολυτελῆ εὐρυθμίαν. ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιῆ νοῦν ἐχούσης διανοίας. καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπέρ τε ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν, καλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ, διδάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας

τας

ταῖς, αὐτὸς ἀπολελεῖφθαι δοκεῖ τοσούτῳ παιδείας ὅσῳ περ τοῦ χρηστὸς ἀνὴρ εἶναι. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ σμικροῖς εἴη τὸ διάφορον τῆς γνώμης πρὸς τὴν γλῶτταν, κακὸν μὲν εἰς τόδε, ὅμως τῷ μέσῳ γίνεται. εἰ δὲ ἐν τοῖς μεγίστοις, ἄλλο μὲν φρονοίη τις, ἐπεναντίον δὲ ὧν φρονεῖ διδάσκει, πῶς οὐ τοῦτο ἐκεῖνο καπήλων ἐστίν, οὔτι χρηστῶν ἀλλὰ παμπονήρων βίος ἀνθρώπων. οἳ μάλιστα παιδεύουσιν, ὅσα μάλιστα φαῦλα νομίζουσιν ἐξαπατῶντες καὶ δελεάζοντες τοῖς ἐπαίνοις. εἰς οὓς μετατιθέναι τὰ σφέτερα ἐθέλουσιν εἶναι κακά. πάντας μὲν οὖν χρὴν τοὺς καὶ ὁτιοῦν διδάσκειν ἐπαγγελλομένους, εἶναι τὸν τρόπον ἐπιεικεῖς· καὶ μὴ μαχόμενα τοῖς δημοσίᾳ, μεταχαρακτηρίζοντα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ φέρειν δοξάσματα. πολὺ δὲ πλέον ἁπάντων οἶμαι δεῖν εἶναι τοιούτους, ὅσοι ἐπὶ νέοις τοῖς λόγοις συγγίνονται. τῶν παλαιῶν ἐξηγηταὶ γινόμενοι συγγραμμάτων. εἴτε ῥήτορες εἴτε γραμματικοὶ καὶ ἔτι πλέον οἱ σοφισταί. βούλονται γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐ λέξεων μόνον, ἠθῶν δὲ εἶναι διδάσκαλοι. καὶ τὸ κατὰ σφᾶς εἶναί φασι τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν. εἰ μὲν οὖν ἀληθὲς ἢ μή, τοῦτο ἀφείσθω νῦν. ἐπαινῶν δὲ αὐτοὺς οὕτως ἐπάγγελμα τῶν καλῶν ὀρεγομένους, ἐπαινέσαιμ᾽ ἂν ἔτι πλέον εἰ μὴ ψεύδοιντο μηδὲ ἐξελέγχοιεν αὐτούς, ἕτερα μὲν φρονοῦντας διδάσκοντας δὲ τοὺς πλησιάζοντας ἕτερα. τί οὖν. ὁμήρῳ μέν γε καὶ ἡσιόδῳ. καὶ δημοσθένει μέντοι καὶ ἡροδότῳ καὶ θουκιδίδῃ καὶ ἰσοκράτει καὶ λυσίᾳ θεοὶ πάσης ἡγοῦνται παιδείας. οὐχ οἱ μὲν ἑρμοῦ σφᾶς ἱερούς, οἱ δὲ, μουσῶν ἐνόμιζον; ἄτοπον μὲν οἶμαι τοὺς ἐξηγουμένους τὰ τούτων, ἀτιμάζειν τοὺς ὑπὸ τούτων τιμηθέντας θεούς. οὐ μὴν ἐπειδὴ τοῦτο ἄ-

τρόπον οἶμαι φημὶ δεῖν αὐτοὺς μεταθεμένους τοῖς νέοις, συνδίδωμι δὲ αἵρεσιν, μὴ διδάσκειν ἃ μὴ νομίζουσι σπουδαῖα βουλομένους διδάσκειν ἔργῳ πρῶτον· καὶ πείθειν τοὺς μαθητάς, ὡς οὔτε ὅμηρος οὔτε ἡσίοδος, οὔτε τούτων οὓς ἐξηγοῦνται καὶ κατεγνωκότες ἀσέβειαν, ἄνοιάν τε καὶ πλάνην εἰς τοὺς θεούς. ἐπεὶ τέκνοι ἐξ ὧν γεγράφασι παρατρέφονται, μισθαρνοῦντες, εἶναι ὁμολογοῦσιν αἰσχροκερδέστατοι καὶ δραχμῶν ὀλίγων ἕνεκα πάντως ὑπομένειν. ἕως μὲν οὖν τούτου, πολλὰ ἦν τὰ αἴτια τοῦ μὴ φοιτᾶν εἰς τὰ ἱερά. καὶ ὁ πανταχόθεν ἐπικρεμάμενος φόβος, ἐδίδου συγγνώμην ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἀληθεστάτας ὑπὲρ τῶν θεῶν δόξας. ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν οἱ θεοὶ τὴν ἐλευθερίαν ἔδοσαν, ἄτοπον εἶναί μοι φαίνεται διδάσκειν ἐκεῖνα τοὺς ἀνθρώπους, ὅσα μὴ νομίζουσιν εὖ ἔχειν. ἀλλ' εἰ μὲν οἴονται σοφοὺς ὧν εἰσιν ἐξηγηταί, καὶ ὧν ὥσπερ προφῆται κάθηνται, ζηλούτωσαν αὐτῶν πρῶτον τὴν εἰς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν. εἰ δὲ εἰς τοὺς τιμιωτάτους ὑπολαμβάνουσι πεπλανῆσθαι, βαδιζόντων εἰς τὰς τῶν γαλιλαίων ἐκκλησίας ἐξηγησόμενοι ματθαῖον καὶ λουκᾶν. οἷς πειθέντες, ἱερέων ὑμεῖς ἀπέχεσθαι νομοθετεῖτε. βούλομαι ὑμῶν ἐγὼ καὶ τὰς ἀκοὰς ὡς ἂν ὑμεῖς εἴποιτε καὶ τὴν γλῶτταν ἐξαναγεννηθῆναι τούτων ὧν ἔμοιγε εἴη μετέχειν ἀεὶ καὶ ὅστις ἐμοὶ φίλα νοεῖ τε καὶ πράττει. τοῖς μὲν καθηγεμόσι καὶ διδασκάλοις, οὑτωσὶ κοινὸς κεῖται νόμος. ὁ βουλόμενος δὲ τῶν νέων φοιτᾶν, οὐκ ἀποκέκλεισται. οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ εὔλογον ἀγνοοῦντας ἔτι τοὺς παῖδας ἐφ' ὅ,τι τρέπονται, τῆς βελτίστης ἀποκλείειν ὁδοῦ, φόβῳ δὲ καὶ ἄκοντας ἄξειν ἐπὶ τὰ πάτρια. καίτοι δίκαιον ἦν ὥσπερ τοὺς φρενιτίζοντας οὕτω καὶ τούτους ἄκοντας ἰᾶσθαι. πλὴν ἀλλὰ συγγνώμην ὑπάρχειν ἅπασι τῆς τοιαύτης νόσου. δεῖ γὰρ οἶμαι διδάσκειν, ἀλλ' οὐχὶ κολάζειν χρὴ τοὺς ἀνοήτους.

Ελι

Ἐκηβόλῳ.

ε Γὼ μὲν κέχρημαι τοῖς γαλιλαίοις ἅπασιν οὕτω πράως καὶ φιλανθρώπως, ὥστε μηδένα μηδαμοῦ βίαν ὑπομένειν μηδὲ εἰς ἱερὸν ἕλκεσθαι· μηδὲ εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐπηρεάζεσθαι παρὰ τὴν οἰκείαν πρόθεσιν. οἱ δὲ τῆς ἀρειανικῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ πλούτου τρυφῶντες, ἐπεχείρησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ οὐαλεντίνου καὶ τετολμήκασι τοσαῦτα κατὰ τὴν ἔδεσσαν, ὅσα οὐδέποτε ἐν εὐνομουμένῃ πόλει γένοιτ᾽ ἄν. οὐκοῦν ἐπειδὴ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θαυμασιωτάτου νόμου προείρηται, ἵν᾽ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν εὐοδώτερον πορευθῶσι πρὸς τοῦτον συναγωνιζόμενοι τοῖς ἀνθρώποις αὐτῶν τὰ χρήματα τῆς ἐδεσσηνῶν ἐκκλησίας, ἅπαντα ἐκελεύσαμεν ἀναληφθῆναι, δοθησόμενα τοῖς στρατιώταις, καὶ τὰ κτήματα τοῖς ἡμετέροις προστεθῆναι πριβάτοις. ἵνα πενόμενοι σωφρονῶσι, καὶ μὴ στερηθῶσιν ἧς ἔτι ἐλπίζουσιν οὐρανίου βασιλείας. τοῖς οἰκοῦσι δὲ τὴν ἔδεσσαν προαγορεύομεν, ἀπέχεσθαι πάσης στάσεως καὶ φιλονεικίας. ἵνα μὴ τὴν ἡμετέραν φιλανθρωπίαν κινήσαντες, καθ᾽ ὑμῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς τῶν κοινῶν ἀταξίας δίκην τίσητε, ξίφει καὶ φυγῇ καὶ πυρὶ ζημιωθέντες.

Λιβανίῳ.

α Ρτι μοι παυσαμένῳ τῆς χαλεπῆς πάνυ καὶ ταχείας νόσου τῇ τοῦ πάντα ἐφορῶντος προνοίᾳ, γράμματα εἰς χεῖρας ἦλθεν ὑμέτερα καθ᾽ ἣν ἡμέραν πρῶτον ἐλουσάμην. δῆλος ἤδη ταῦτα καὶ ἀγνοῶν, οὐκ ἂν εἴποις ῥαδίως ὅπως ἐρρωννύμην. αὐ-

σθανόμενος τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς καὶ καθαρᾶς εὐνοίας ἧς εἴθε γενοίμην ἄξιος· ὡς ἂν μὴ καταισχύναιμι τὴν σὴν φιλίαν. τὰς μὲν οὖν ὑμετέρας ἐπιστολάς, εὐθὺς ἀνέγνων· καίπερ οὐ σφόδρα τοῦτο ποιεῖν δυνάμενος. τὰς δὲ τοῦ Ἀντωνίου πρὸς τὸν ἀλέξανδρον, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐταμιευσάμην· ἐκεῖθεν ἑβδόμῃ σοι ταῦτα ἔγραφον ἡμέρᾳ. κατὰ λόγον μοι τῆς ῥώσεως προχωρούσης, διὰ τὴν τοῦ θεοῦ προμήθειαν. σώζοιό μοι ποθεινότατέ τε καὶ φιλικώτατε ἀδελφέ.

Ζήνωνι.

Ολλὰ μὲν καὶ ἄλλα σοι μαρτυρεῖ καὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκειν καὶ ἤθους καὶ εὐσεβείας· καὶ βίου σωφροσύνης συμφώνως πρὸς τὴν τέχνην ἔχειν. νῦν δὲ προσῆλθε τὸ κεφάλαιον τῆς μαρτυρίας· τὴν τῶν ἀλεξανδρέων πόλιν ἀπῶν, ἐπιστρέφεις εἰς σεαυτόν. τοσοῦτον αὐτῇ κέντρον ὥσπερ μέλιττα καταλέλοιπας. εἰκότως. καλῶς γὰρ εἰρῆσθαι καὶ ὁμήρῳ δοκεῖ. ἰητρὸς ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων. σὺ δὲ οὐκ ἰατρὸς ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ διδάσκαλος τοῖς βουλομένοις τῆς τέχνης. ὥστε σχεδόν, ὃ πρὸς τοὺς πολλούς εἰσιν οἱ ἰατροί, τοῦτο ἐκείνοις σύ. λυπεῖ δέ σοι τὴν ψυχὴν καὶ ἡ πρόφασις αὐτὴ καὶ μάλα λαμπρῶς. εἰ γὰρ διὰ γεωργίας μετέστης τῆς ἀλεξανδρείας, οὐ δικαίως μετέστης. ἐπεὶ δικαιότατα ἂν ὀπίσω κατέλθοις. κάτιθι τοίνυν ἐπίτιμος καὶ τὸ πρότερον ἔχων ἀξίωμα. καὶ ἡμῖν κοινὴ πρὸς ἀμφοτέρους χάρις αὐτίκα ἔστω. ἀλεξανδρεῦσι μὲν ζήνωνα, σοὶ δὲ ἀποδοῦσα τὴν ἀλεξάνδρειαν.

Υ γητησείδιον μικρὸν ἀγρῶν τεττάρων διδούντων λαβὼν παρὰ τῆς τήθης ἐν τῇ βιθυνίᾳ, τῇ σῇ διαθέσει δῶρον δίδωμι. ἔλαττον μὲν ἢ ὥστε ἄνδρα εἰς περιουσίαν ἐλθόντα ἐννοῆσαί τι μέγα καὶ ἀποφῆναι ὄλβιον. ἔχον δ᾽ ὅμως οὐ παντάπασιν ἀτερπῆ τὴν δόσιν, εἴ σοι τὰ καθέκαστα περὶ αὐτοῦ διέλθοιμι. παίζειν δὲ οὐδὲν κωλύει πρὸς σέ, χαρίτων γέμοντα καὶ εὐμουσίας. ἀπῴκισται μὲν τῆς θαλάσσης σταδίους οὐ πλέον εἴκοσι. καὶ οὔτε ἔμπορος οὔτε ναύτης ἐνοχλεῖ λάλος καὶ ὑβριστὴς τῷ χωρίῳ. οὐ μὴν ἀφῄρηται τὰς παρὰ νηρέως χάριτας παντελῶς. ἔχει δὲ ἰχθῦν πρόσφατον ἀεὶ καὶ ἀσπαίροντα. καὶ ἐπί τινος ἀπὸ τῶν δωμάτων προελθὼν γηλόφου, ὄψει τὴν θάλασσαν τὴν προποντίδα καὶ τὰς νήσους. τήν τε ἐπώνυμον πόλιν τοῦ γενναίου βασιλέως, οὐ φυκίοις ἐφεστὼς καὶ βρύοις, οὐδὲ ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν ἐκβαλλομένων εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ εἰς τὰς ψάμμους ἀτερπῶν πάνυ καὶ οὐδὲ ὀνομαζομένων τῶν μικρόν. ἀλλ᾽ ἐπὶ σμίλακος καὶ θύμου καὶ πόας εὐώδους. ἡσυχία ἡ πολλὴ κατακλινομένῳ εἰς τὸ βιβλίον ἀφορῶντι, εἶτα διαναπαύοντι τὴν ὄψιν, ἥδιστον ἀπιδεῖν εἰς τὰς ναῦς καὶ τὴν θάλατταν. τοῦτο ἐμοὶ μειρακίῳ κομιδῇ νέῳ θερείδιον ἐδόκει φίλτατον. ἔχει γὰρ καὶ πηγὰς οὐ φαύλας. καὶ λουτρὸν οὐκ ἀναφρόδιτον. καὶ κῆπον, καὶ δένδρα. ἀνὴρ δὲ ὢν ἤδη τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἐπόθουν δίαιταν. καὶ ἦλθον πολλάκις καὶ γέγονεν ἡμῖν οὐκ ἔξω λόγων ἡ σύνοδος. ἔστι δὲ ἐνταῦθα καὶ γεωργίας ἐμῆς μικρὸν ὑπόμνημα, φυταλιὰ βραχεῖα, φέρουσα οἶνον εὐώδη καὶ ἡδύν. οὐκ ἀναμένοντά τι παρὰ τοῦ χρόνου προσλαβεῖν τὸν διόνυσον. ὄψει τὰς χάριτας. ὁ βότρυς δὲ ἐπὶ

τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς ληνοῦ θλιβόμενον, ἀπόζει τῶν ῥόδων. τὸ γλεῦκος δὲ ἐν τοῖς πίθοις ἤδη τοῦ νέκταρος ἐστὶν ἀπόρρωξ Ὁμήρῳ πιστεύοντι. τί δῆτα οὐ πολὺ γέγονεν. οὐδὲ τὰ πλέθρα πάνυ πολλὰ τοιούτων ἀμπέλων. τυχὸν δὲ οὐδὲ ἐγὼ γεωργὸς γέγονα πρόθυμος. ἀλλ' ἐπεὶ ἐμοὶ νηφάλιος ὁ τοῦ διονύσου κρατὴρ, καὶ τὸ πολὺ τῶν νυμφῶν δέεται, ὅσον εἰς ἐμαυτὸν καὶ τοὺς φίλους, ὀλίγον δέ ἐστι τὸ χρῆμα τῶν ἀνδρῶν παρεσκεύασμαι. νῦν δέ σοι δῶρον αὖ φίλη κεφαλὴ δίδωμι. μικρὸν μὲν ὅπερ ἐστὶ χάριεν δὲ φίλῳ παρὰ φίλου. οἴκοθεν οἴκαδε κατὰ τὸν σοφὸν ποιητὴν πίνδαρον. τὴν ἐπιστολὴν ἐπισύρων πρὸς λύχνον γέγραφα, ὥστε εἴ τι ἡμάρτηται, μὴ πικρῶς ἐξέταζε μηδὲ ὡς ῥήτωρ ῥήτορα.

β Βασιλεῖ μὲν πρὸς κέρδος ὁρῶντι, χαλεπὸν ἂν ὑμῶν ἐφαίνετο τὸ αἴτημα. καὶ οὐκ ἂν ᾤηθην δεῖν τὴν δημοσίαν εὐπορίαν βλάπτειν τῇ πρὸς τινας ἰδίᾳ χάριτι. ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς οὐχ ὅτι πλεῖστα παρὰ τῶν ὑπηκόων ἀθροίζειν πεποιήμεθα σκοπὸν, ἀλλ' ὅτι πλείστων ἀγαθῶν αὐτοῖς αἴτιοι γίνεσθαι, τοῦτο καὶ ὑμῖν ἀπολύσει τὰ ὀφλήματα. ἀπολύσει δὲ οὐχ ἁπλῶς ἅπαντα. ἀλλὰ μερισθήσεται τὸ πρᾶγμα τὸ μὲν εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ εἰς τὴν τῶν στρατιωτῶν χρείαν. ἐξ ἧς οὐκ ἐλάχιστα καὶ αὐτοὶ δήπου φέρεσθε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν. τοιγαροῦν μέχρι μὲν τῆς τρίτης ἐπινεμήσεως, ἀφίεμεν ὑμῖν πάντα, ὅσα ἐκ τοῦ φθάνοντος ἐλλείπει χρόνου. μετὰ ταῦτα δὲ, εἰσοίσετε κατὰ τὸ ἔθος. ὑμῖν τε γὰρ ἀφιέμενα, χάρις ἱκανή. ἡμῖν τῶν κοινῶν οὐκ ἀμελητέον. περὶ τούτου καὶ τοῖς ἐπάρχοις ἐπέσταλκα. ἵν' ἡ χάρις ὑμῖν εἰς ἔργον προχωρήσῃ.

π Αὐτῶν μὲν ἐνεκάμοι τὸ σῶμα διάκειται μετρίως· οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς γνώμης ἔχει καλῶς. οἶμαι δὲ ἐγὼ τούτου
προοίμιον εἶναι μηδὲν κρεῖττον ἐπιστολῇ φίλῳ παρὰ φίλου πεμπο
μένῃ. τίνος οὖν ἐστι τὸ προοίμιον αἰτήσεως οἶμαι. τίς
δὲ ἡ αἴτησις. ἐπιστολῶν ἀμοιβαίων. ἃς εἴη γε
καὶ κατὰ διάνοιαν ὁμολογῆσαι ταῖς
ἐμαῖς, αἴσια παρὰ σοῦ ταῦ
τα πρὸς ἡμᾶς διαγ
γελλού
σας.

Τέλος τῶν Ἰουλιανοῦ
Ἐπιστολῶν.

α	γ	ε
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	τῷ ῥύματι	πειν ἀλλ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	τῷ ὁρωμένῳ	τως ὁ
τῶν ὄισω	αὐτόν.	ἠπίστασθαι
αὐτούς.	μασι	δὲ μέ
β	δ	ζ
ἢ ἑτέροις	λίας	
γοντι	τῷ αὐτῷ.	ΙΣΟΚΡΑ
ζίου	μεθα	ἕλλαδος,
πότω	εἰσαῦθις	πρέπον

η

νῶν αὐτὸς
ἰσοκραι
λαικις

θ

ΦΑΛΑΡΙ
γέγραφα
Ἰσόκρω
μεσηνί

ι

ὀνήτο
μελῶς
ὑπόλα
τηλε

κ

δῆμοι
κοπηθὲν
ὑμᾶς
Μνησικλῆς

λ

Φιλοτίμη
μελιταί
προαιρέ
μὲν ἄλλων

μ

τὸ μὴ
τασχεῖν
Ἰσόκρω
τα μόνον

ν

βροῦτος περὶ
θεμένοις
εἰς οὐδὲν
βροῦτος καὶ

ξ

βιθυνοὶ
ΕΠΙΣΤΟ
διόλου
τοῖς αὐτοῖς.

ο

τῶν ἀδελ
ραγον
Λεσβώ
ὡς πολὺ

π

πομένω
πλουτωνος
ἱερὸν ὅπου
λῃ δεῖ

ρ

ται γὰρ πολλά
μὲν δῶρον
ἔργον
θαίπερ

σ

ἑρμοῦ
τας, αὐτὸς
Εκηβόλω

Ἅπαντά εἰσι τετράδια πλὴν τῶν. ζ. η. σ. τριαδίων.

Omnes sũt quaterni præter. ζ. η. σ. ternos.

Ἐνετίῃσι καὶ τοῦτο παρ' Ἄλδῳ τοῖς φθάσασιν ὁμοιοτρόπως.

Venetiis apud Aldum. eadẽ qua cætera cõditione.

Επιστολαὶ διαφόρων φιλοσόφων· ῥητό-
ρων· σοφιστῶν· ἓξ πρὸς τοῖς εἴκοσι·
ὧν τὰ ὀνόματα ἐν τῇ
ἑξῆς εὑρήσεις
σελίδι·

Epiſtolæ diuerſorum philoſophorum·ora-
torum. Rhetorum ſex & uiginti.
Quorum nominainſe
quenti in uenies
Pagina.

Ἐπιστολικοὶ τύποι καὶ ὀνόματα τῶν συνταξαμένων τὰς ἐν τῇ δὲ τῇ βίβλῳ περιεχομένας ἐπιστολάς.

Συνέσιος.	Διογένης.	Θεοφύλακτος.
Δημοσθένης.	Κράτης.	Αἰλιανός.
Πλάτων.	Ἀνάχαρσις.	Αἰνείας.
Ἀριστοτέλης.	Εὐριπίδης.	Προκόπιος
Φίλιππος.	Θεανώ.	Διονύσιος.
Ἀλέξανδρος.	Μέλισσα.	Λύσις.
Ἱπποκράτης.	Μυῖα.	Ἄμασις.
Δημόκριτος.	Ἀλκίφρων.	Μουσώνιος.
Ἡράκλειτος.	Φιλόστρατος.	πίλος.

Ἐπιστολῶν ἄθροισις ἀνδρῶν πανσόφων,
Οὓς ὁ πρὶν ἐβλάστησεν ὡς ῥόδα χρόνος,
Ὧν ῥεῖ μὲν ἄνθος, ἡ δὲ τοῦ μύρου χάρις,
Μένει διαρκῶς εἰς πνοὴν εὐωδίας.
Καὶ τῶν σοφῶν γάρ, ἡ μὲν ἀκμὴ τοῦ βίου
Πτηνῶς παρῆλθεν· ἡ δὲ τῶν λόγων χάρις
Μένει διαρκῶς εἰς ἀείμνηστον κλέος.

Epiſtolares ſtili & nomina eorũ qui cõpoſuérũt quas hoc uolumen continet epiſtolas.

Epiſtolarum congregatio uirorum doctorum
Quos priſcum produxit ceu roſas tempus.
Quarum & ſi defluit flos, at unguenti elegãtia
Permanet ſatis ad flatum boni odoris.
Sic & doctorum & ſi uiridis ætas uitæ
Velociter tranſacta eſt, at lucubrationũ elegantia,
Permanet abunde ad ſempiternam gloriam

Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων ἡρακλείδη ἐχόντων τὴν θεωρίαν, συνεστάναι μὲν ἀπὸ πλειόνων εἰδῶν, ἀναλαμβάνεσθαι δὲ ἀπὸ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοζόντων, καὶ καθηκόντων μὲν ὡς τεχνικώτατα γράφεσθαι, γραφομένων δὲ ὡς ἔτυχεν ὑπὸ τῶν τὰς τοιαύτας χρείας ἐπὶ πραγμάτων τεταγμένοις ὑπουργίας ἀναδεχομένων, θεωρῶν σε φιλοτίμως ἔχοντα πρὸς φιλομάθειαν, ἐπραγματευσάμην δι᾽ ὧν τινῶν σύστασιν ἰδεῶν. καὶ πόσας ἃς ἔχουσι διαφοράς. καὶ καθάπερ δεῖγμα ἑκάστου γένους τάξεως ὑποδέδειχα. προσεκθέμενος μερικῶς τὸν περὶ ἑκάστου λόγον. ἅμα μὲν ὑπολαμβάνων καὶ σοὶ τοῦτο κεχαρισμένον ὑπάρχειν, εἴγε τῶν ἄλλων περιττότερον εἰδείης, τὸ λαμπρὸν τοῦ βίου τιθέμενος οὐκ ἐν τοῖς βρώμασιν, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις. ἅμα δὲ καὶ παρὰ νομίζων τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου μεθέξειν.

Γένη μὲν οὖν ἐστιν ὧν τοῦ παρόντος οἷς ἐντετύχηκα μὲν, ἓν καὶ εἴκοσι. τάχα δ᾽ ἂν ἐνέγκοι πολλαπλάσια τούτων ὁ χρόνος. δύναμις γὰρ εὑρετὴς καὶ τεχνῶν καὶ θεωρημάτων οὗτος. ἄλλος δὲ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς οὐδεὶς ἐπίκαιρος εἰς ἐπιστολικὸν τρόπον ἀνήκων τύπος. Ἐπονομάζεται δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἀφ᾽ ἧς ἐστιν ἰδέας οὕτως.

Φιλικός. συστατικός. μεμπτικός. ὀνειδιστικός. παραμυθητικός. ἐπιτιμητικός. νουθετητικός. ἀπειλητικός. ψεκτικός. ἐπαινετικός. συμβουλευτικός. ἀξιωματικός. ἐρωτηματικός. ἀποφαντικός. ἀλληγορικός. αἰτιολογικός. κατηγορικός. ἀπολογητικός. συγχαριστικός. εἰρωνικός. ἀπευχαριστικός.

Ὁ μὲν οὖν φιλικός ἐστιν ὁ δοκῶν ὑπὸ φίλου γράφεσθαι πρὸς φίλον. γράφουσι δὲ οὐχ οἱ πάντες φίλοι. πολλάκις γὰρ ἐν ὑπεροχαῖς κείμενοι πρὸς ὑποδεεστέρους ὑπό τινων ἀξιοῦνται

φιλικὰ γράψαι. καὶ πρὸς ἀλλήλους ἴσως στρατηγούς. διοικητάς. ἔστιν ὅτε καὶ προσγράφουσι τοὺς ἀγνοοῦντας. οὐ γὰρ διὰ τὸ συγκεράσθαι καὶ μὴ ἔχειν αἵρεσιν τοῦτο πράττουσιν. ἀλλ' οὐδένα νομίζοντες ἀντερεῖν αὐτοῖς φιλικὰ γράφουσιν. ὅ, τε τύπος τῆς ἐπιστολῆς καλεῖται φιλικὸς ὡς, πρὸς φίλον γραφόμενος. ἔστι δὲ οὕτως.

Εἰ καὶ πολὺ σου διάστημα τυγχάνω κεχωρισμένος, τῷ σώματι μόνον τοῦτο πάσχω. σοῦ γὰρ οὐδέποτε δυνατόν ἐστι λαθέσθαι με. οὐ δὲ τῆς γεγονυίας ἡμῖν ἐκ παίδων ἀνεγκλήτου συναναστροφῆς. εἰδὼς δὲ ἐμαυτὸν τὰ πρὸς σὲ γνησίως διακείμενον, καὶ πάντοτε τὸ σοὶ συμφέρον ἀπροφασίστως ὑπηρετήσοντα, τὴν αὐτὴν ὑπείληφα καὶ σὲ περὶ ἐμοῦ ἔχοντα γνώμην, κατὰ μηδὲν ἀντερεῖν πρός με. καλῶς οὖν ποιήσεις πυκνότερον ἐπισκοπῶν τοὺς ἐν οἴκῳ, μή τινος ἔχωσι χρείαν. καὶ συμπαριστάμενος ἐν οἷς ἂν δέωνται καὶ γράφων ἡμῖν περὶ ὧν αἱρῇ.

Ὁ δὲ συστατικὸς ὃν ὑπὲρ ἄλλου πρὸς ἄλλον γράφομεν ἐπαίνους συγκαταπλέκοντες ἅμα καὶ τοὺς πρότερον ἀγνοουμένους ἄγοντες εἰς γνῶσιν. Οἷον οὕτως.

Τὸν δεῖνα τὸν παρακομίζοντά σοι τὴν ἐπιστολήν, καὶ παρ' ἡμῖν κεκριμένον, καὶ διὰ τὴν ἔχει πίστιν ἀγαπώμενον, καλῶς ποιήσεις ἀποδοχῆς ἀξιώσας καὶ δι' ἐμὲ καὶ δι' αὐτόν. ἔτι δὲ καὶ διὰ σαυτόν. οὐ μεταμελήσει γάρ σοι ἐν οἷς θέλῃς εἴτε λόγον ἀπόρρητον, πρᾶξίν τε εἰπεῖν. ἀλλὰ καὶ σὺ πρὸς ἑτέρους ἐπαινέσεις αὐτὸν αἰσθόμενος ἣν ἐν παντὶ δυνατός χρείαν ἐστὶ παρασχέσθαι.

Μεμπτικὸς ἐστὶν ὁ μὴ νομίζεσθαι βαρεῖν προσδεχόμενος.

Εἰ μὴ παραδέδωκέ σοι καιρὸς μηδέπω ὧν εὖ πέπονθας ἔκ τινων χάριτας, οὐδ' αὐτὸ τοῦτό γε καλῶς ἔχειν ὑπείληφας τὸ μνημονεύειν

ὧν ἔπαθες. ἀλλὰ τὸ δυσχερὲς καθ' ἡμῶν λόγους προέθου. σὲ μὲν οὖν οὐ μέμφομαι τρόπον ἔχοντα τοιοῦτον. ἑαυτοὺς δὲ ὅτι σε τοιοῦτον ὄντα ἀγνοοῦμεν. Ὀνειδιστικὸς δέ ἐστιν ὅταν τὸν ὑφ' ἡμῶν προευεργετηθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε μετ' ἐγκλημάτων ὀνειδίζωμεν.

Ἔδει σε τὸ γνῶθι σαυτὸν μαθόντα, μήτε τοῖς ἑτέροις προσφέρεσθαι δυσκόλως. νῦν γε μὴν ὑφ' ἡμῶν τρεφόμενος τὸ δι' ἡμᾶς ἔχων τὸ πνεῦμα, μεῖζον φρονεῖς τοῦ δέοντος. ἡμεῖς δὲ τούτου αἴτιοι. σὲ γὰρ ἔδει μὴ τυχεῖν ἐλευθέρου σχήματος. τὸ εἰ πρὶν δὲ νῦν ἐλεύθερος γέγονας, ὅμως ἔχεις σχῆμα δουλοπρεπές. λέγει δὲ κακῶς. ἐπεὶ καλῶς λέγειν οὐκ ἔμαθες. Παραμυθητικὸς δέ ἐστιν ὁ γραφόμενος τοῖς ἐπὶ λύπαις καθεστηκόσι δυσχεροῦς τινὸς γεγονότος. ἔχει δὲ οὕτως.

Ἀκούσας τὰ δεινὰ τῆς ἀχαρίστου σου τύχης ἀπηντημένα, καθ' ὑπερβολὴν ἤλγησα νομίσας οὐ σοὶ μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συμβεβηκέναι τὸ γεγονός. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἅπαντα ἰδὼν τὰ πρὸς τὸν βίον ἔσω τὰ συνεφώραζον. ἐννοηθεὶς δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα πᾶσιν ἐστὶν ὑποκείμενα τῆς φύσεως, οὔτε χρόνον οὔτε ἡλικίαν ὑφισταμένης, καθ' ἣν δεῖ τι πάσχειν, ἀλλ' ἀδήλως μετὰ σκαιότητος οὐκ ἀξίως πολλάκις ἀπαντώσης, ἐπεὶ μὴ παρὼν τετύχηκα, παρακαλεῖν σε δι' ἐπιστολῆς ἔκρινα τοῦτο ποιῆσαι. φέρε γοῦν τὸ γεγονὸς ὡς δύνῃ κουφότατα. καὶ καθὼς ἄλλῳ παρῄνεσας, σαυτῷ παραίνεσον. ἐπίστασαι γὰρ ὅτι τὸ μέλλον χρόνῳ κουφιεῖν σε, τοῦτο ὁ λόγος εὐμαρέστερον ποιήσει.

Ἐπιτιμητικὸς δέ ἐστιν ὁ ἐφ' ἁμαρτήμασι προγεγονόσι μετ' ἐπιπλήξεως γραφόμενος, οὕτως.

Τῶν ἁμαρτημάτων τὰ μὲν ἑκουσίως γίνεται, τὰ δὲ ἀκουσίως. καὶ τὰ μὲν μεγάλα καθέστηκε τὰ δὲ μικρά. καὶ τὰ μὲν μόνοις βλαβερὰ τοῖς ἁμαρτάνουσι, τὰ δὲ ἑτέροις. σοὶ δὲ

καθά

καθάπερ ὑπὸ τῆς ἀδυναμίας συμβέβηκεν ὄντα· καὶ γὰρ οὐ κακῶς μεγάλα τὰ ἄλλα βλαβερὰ διαπέπραξαι. προσήκει μὲν οὖν σε μείζονος ἐπιτυχεῖν τῆς ἐπιπλήξεως. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ πρῶτον συντετύχηκε καὶ ὑπὸ ἑτέρων τῶν ἀδικηθέντων. ἀλλ' ἐπεὶ δυνατόν ἐστιν ἰάσεως τυχεῖν γεγονὸς πλημμέλημα, πρὸς διόρθωσιν γὰρ ἀγαγὼν αὐτὸς αἴτιος γενήσῃ τοῦ μὴ γεγονέναι καθάπερ ἐγὼ τοῦ γεγονέναι. Νουθετικὸς δέ ἐστιν ὃς καὶ διὰ τῆς ὀνομασίας ὁποῖός ἐστι δηλοῖ. τὸ γὰρ νουθετεῖν ἐστὶ νοῦν ἐντιθέναι τῷ νουθετουμένῳ, καὶ διδάσκειν τί πρακτέον καὶ μή. Κακῶς ἐποίησας τῷ χρησαμένῳ ἀνδρὶ καλῶς ἀνεστραμμένῳ καὶ κατὰ λόγον βεβιωκότι καὶ τὸ ὅλον μηδὲν ἄτοπον εἰς σὲ πεποιηκότι· παραιτήσεως οὖν ἀξίωσον τὸ πρᾶγμα. καὶ γὰρ σὺ πάλιν ὑπ' ἄλλου παθὼν, ῥαδίως ἂν ἠνέγκας. τὸ δὲ ὑπὸ σαυτὸν δικαιῶν· μὴ δόκει οὖν μήτε γενέσθαι μήτε ἀγωγῆς τετυχηκέναι, μήτε τὸ πάντων ἔσχατον συστῆναί τινα ἢ φίλον ἔχειν τὸν ἐπιτιμήσοντα τοῖς ἁμαρτήμασιν.

Ἀπειλητικὸς δέ ἐστιν ὅταν μετ' ἐπιτάσεως φόβον τισὶν ἐμποιῶμεν ἐπὶ πεπραγμένοις ἢ πραχθησομένοις. οὕτως.

Εἰ μὲν ὑπολαμβάνετε μηδεμίαν ὑφέξειν δίκην ἐφ' οἷς διαπέπραξαι, πρᾶττε. ἴσθι δὲ ἀκριβῶς ὡς οὔτε ἀναπτησόμενος, οὔτε καταδυσόμενος οὐδενὶ τρόπῳ χρόνον ὑπαναμενεῖ κενόν. ὁδὸν γὰρ οὐκ ἂν εὕροις δι' ἧς ἀποφύγοις ἅ σε δεῖ παθεῖν.

Ψεκτικὸς δέ ἐστιν ὅταν τρόπου κακίαν ἢ δυσχέρειαν πράξεως κατά τινος ἐξαγγέλλωμεν. οὕτως.

Ὁ δεῖνα πῶς κέχρηται τοῖς ἐγκεχειρισμένοις ἀνελευθέρως καὶ τῆς προαιρέσεως ἀναξίως, κἂν ἐγὼ σιωπῶ παρ' ἄλλων ἀκούσῃ. γράφειν γὰρ προσήκει περὶ ὧν ἂν μή τινες ἐπίστωνται. περὶ δὲ τῶν ἅπασι φανερῶν καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς φήμης ἀναγγελλομένων, περιττόν τε

καὶ τὸ μηνυθὲν δι' αὐτῶν ἐλέγχεται σιωπώμενον.

Ἐπαινετικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐφ' οἷς ἂν ἔπραξέ τις ἢ προείλετο παρακαλῶμεν ἀποδεχόμενοι τὸν τρόπον τοῦτον.

Ἐγὼ εἰ καὶ πρότερον ἔγραψας, γράμμασι μετειλήφειν τῆς σῆς φιλοκαλίας, καὶ νῦν ἐφ' οἷς πέπραχας, ἀποδέχομαί τε καὶ παρακαλῶ. συνοίσει γὰρ ἡμῖν ἀμφοτέροις.

Συμβουλευτικὸς δέ ἐστιν, ὅταν τὴν ἰδίαν γνώμην προφερόμενοι προτρέπωμέν τινα ἢ ἀποτρέπωμεν ἀπό τινος. οἷον οὕτως.

Ἐξ ὧν εὐδοκίμησας, διὰ τῶν ἀρχομένων, κεφαλαιωδῶς ὑποδεῖξαι σοι. γινώσκω μὲν οὖν ὅτι καὶ σὺ τῷ τρόπῳ δυνατὸς εἶ τὴν παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων εὔνοιαν περιποιεῖσθαι τῶν ὑπηκόων. ἔτι δὲ φίλους πλείστους μὲν οὐ κτεῖν. πρὸς ἅπαντας δὲ μετρίως ἔχειν καὶ φιλανθρώπως. τοιοῦτος γὰρ ὤν, παρὰ τῶν ὄχλων τὴν εὐφημίαν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀσάλευτον ἕξεις.

Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς ἐν δεήσει κείμενος καὶ ταῖς αἰτίαις καὶ ταῖς καλουμέναις λιτανείαις. κεῖται δὲ μετὰ παραιτήσεως ἐνίοτε. οὕτως.

Ἐπιτετίμηκα τῷ δεῖνι περὶ ὧν εἰς σὲ διαπέπρακται. καὶ πικρότερον ἢ προσῆκεν αὐτῷ διηνέχθην. καὶ σχεδὸν μᾶλλον ἢ πάντων ἢ ἂν αὐτὸς ὑπὲρ σαυτοῦ διελέχθης. ἀλλ' ἐμοὶ τὴν ἀδικίαν ἀντίθες εἰς τὸ πάλιν συνάξαι. οἶδα δέ σε καὶ χρήσιμον ὄντα καὶ τοῖς φίλοις χαριζόμενον. ὁλοσχερῶς οὖν ἀξιώθητι κατὰ τὸ ὁμηρικόν, δάμασον δὲ θυμὸν μέγαν. οὐδέ τί σε χρὴ Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν. στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.

Ἐρωτηματικὸς δέ ἐστιν ὅταν περί τινων πυνθανόμενοι παρακαλῶμεν ἡμῖν ἀντιφωνεῖν.

Ἀκούω τὸν δεῖνα τὸν φιλόσοφον ἐπιδεδημηκέναι πρὸς σέ. διασάφησον οὖν μοι πότερον περίεστιν ἢ κεχώρισται.

Ἀποφαν

Ἀποφαντικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρὸς τὸν πυνθανόμενον ὁ δήποτ᾽ οὖν ἀποφαινώμεθα.

Ἔγραψάς μοι πυνθανόμενος εἰ παρ᾽ ἡμῖν ἐστιν ὃν ὑπείληφας. ἐπειδὴ γὰρ καὶ νῦν ὡς ἀκούεις πάρεστιν ἔτι καὶ σὲ προσδεχόμενος ἐπιμένειν φησί,

Ἀλληγορικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρὸς ὃν γράφομεν, αὐτὸν εἰδέναι βουλώμεθα μόνον. καὶ ἑτέρου πράγματος εἰκόνα σημαίνωμεν.

Ἀκούω τὸν πρὸς σὲ ἀγωνισάμενον ἀθλητὴν, γυμνὸν ἔξω τῶν πυλῶν ἐν σκοτεινῷ κατοικεῖν οἰκήματι. κρατήσειας δὴ πάντως. οὐ γὰρ ἐσήμηνεν ὅτι ὑπείληφεν αὐτοῦ τὸν ἀντίδικον ἀπολωλέναι. καὶ ὡς ἑτέροις ἀπειλῶν ἔγραψεν. οὐ βούλεσθε παύσασθαι ἕως ἂν ἴδητε τοὺς τέττιγας ὑπὸ τῶν βώλων ᾄδοντας. διὰ γὰρ τοῦ πράγματος ἄλλο πρᾶγμα σεσήμαγκε. βούλεται γὰρ εἰπεῖν, οὐ βούλεσθε παύσασθαι, ἕως ἂν ἴδητε τὴν χώραν ὑμῶν κατεσκαμμένην καὶ δενδροκοπημένην. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως οἱ τέττιγες ὑπὸ τῶν βώλων ᾄδοιεν, εἰ μήτε δένδρα μήτε τοίχους ἔχοιεν.

Αἰτιολογικός ἐστιν ὅταν τὰς αἰτίας δι᾽ ἃς οὐκ ἐγένετο ἢ γενήσεται σημαίνωμεν ὅτι δήποτ᾽ οὖν. οἷον

Ἔγραψάς μοι διὰ τάχους πρὸς σὲ διακομίζεσθαι. κἀμοὶ δὲ τούτου μέλει. ἀπείργομαι. τῷ πάντα ἡμῖν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἀντιπεπτωκέναι. οὔτε γὰρ πλοῖόν ἐστιν εὑρεῖν, πρὸς τὰς λειτουργίας εἱλκυσμένων ἁπάντων. οὐ γὰρ ἂν εὕροιμεν ἀνέμων ὄντων ἐναντίων. ἐν καιρῷ δὲ τῷ μεταξὺ καὶ εἰς κρίσιν ἐμπεπλέγμεθα. τὸν δὲ συσταθησόμενον οὐκ ἔχομεν καὶ διεξάξοντα. πρὸς δὲ τούτοις ἠσθένηκα τῷ σώματι. ἐὰν ἅπαντα μεταπέσῃ ταῦτα, ἐκδέχου.

Κατηγορικός ἐστιν ἐν καταιτιάσει τινῶν κειμένων παρὰ τὸ δέον ἐνηργημένων.

Οὐχ ἡδέως μὲν ἔφερον ἀκούων τὰ κατὰ σοῦ λεγόμενα πρὸς τὸν στρατηγόν. ἦν γὰρ τῆς ἀξίας ἀγωγῆς. κακῶς δὲ καὶ σὺ τῷ κατ' ἐμοῦ ταῦτα λέγοντι αὐτὸν ἐπεχείρησας. ἐπιστάμενος αὐτὸν τὸν διάβολον καὶ ψευδολόγον, οἶδα γὰρ ὑπὲρ οὗ γράφουσι, τὸ καθόλου δὲ ζῆλον ἔχων, ὃν ᾔδεις ἁπάντων ἐχθρόν. σὺ δὲ τοῦτο δοκιμάσεις. διότι καὶ ἄλλον πρὸς σὲ κατηγορήσαντα, καὶ πρὸς ἄλλους εἰκὸς ἦν ἐρεῖν τι κατὰ σοῦ. μέμφομαι οὖν ἐκείνῳ μὲν, ὅτι ταῦτα πράττει. σοὶ δὲ ὅτι δοκῶν φρονεῖν, οὐκ ἔχεις κρίσιν ὑπὲρ φίλων.

Ἀπολογητικὸς δέ ἐστιν ὁ πρὸς κατηγοροῦντα, τοὺς ἀναιτίους λόγους μετὰ ἀποδείξεως εἰσφέρων.

Γεγραφέναι πρὸς σὲ μετ' ἐμοῦ τινα, τὸ πεπέμφθαι σε πρὸς τὸν στρατηγὸν ὑπ' ἐμοῦ. καλῶς δὲ πεποίηκεν ἡ τύχη. μεγάλα μοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ποιήσασα. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους φασὶ τοῦτο πεποιηκέναι. μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τριῶν μηνῶν κατέπλευσα εἰς ἀλεξάνδρειαν. οὔτε μὴν τὸν στρατηγὸν ἑώρακα, οὔτε ἐκεῖνος ἐμέ. διὰ γραμμάτων δὲ οὐδὲ αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι πεπέμφθαι κατὰ σοῦ. καὶ γὰρ ἦν ἄλογον, οὐδὲ μιᾶς μοι γεγονυίας πρὸς σὲ διαφορᾶς, ἀξιοῦν κατηγορεῖν τοῦ μηδὲν ἀδικοῦντος. ἀλλὰ φαίνονται αὐτοὶ πράξαντες ἄτοπον ἂν εἶεν ὑπὸ ψιν γνωσθέντες, μή τινές σοι προσπεσόντες κατ' αὐτῶν προδιαβεβλήκωσιν. οὐδὲ εἰ εἶεν καὶ ἣν φασιν ἐπιστάλκας εἶπε. εἰ διαμένεις οἷον δεῖ, πρὸς ἐμοῦ παραγενομένου μαθήσῃ πάντα. καὶ γὰρ εἰ μὲν κατ' ἄλλων πρὸς σὲ πώποτε εἴρηκα, πιστὸν ἦν τὸ κατὰ σοῦ πρὸς ἄλλους ἐρεῖν. προσδέχου με συντόμως καὶ πάντα πρὸς ἔλεγχον ἄξομεν. ἵνα σὺ μὲν γνώσῃ ὡς καλῶς με κέκρικας φίλον. ἐγὼ δὲ σοῦ πεῖραν ἔργῳ λάβω. σχεδὸν γὰρ οἱ διαβάλλοντες, ἡμᾶς μὲν συνάξουσιν, ἑαυτοὺς δὲ ἀποπνίξουσιν.

Συγχα

Συγχαριστικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐπὶ μεγάλοις πράγμασιν ἢ παραδόξοις γινομένοις περί τινα συνηδόμενοι γράφωμεν.

Οὐχ ὑπείληφα περὶ σὲ τὸν τοῦ πράγματος κύριον γεγονέναι τοσαύτην χαράν, ὅσην οἶδα περὶ ἐμὲ πυθόμενον τὰ σοὶ συμβεβηκότα. πέποιθα δὲ ἐθελούσης τῆς τύχης σε μείζονα γενέσθαι. τὸ σὸν γὰρ ἦθος οὐδὲ παρὰ τοῖς μείζοσιν ἀπαρασήμαντον. δι' ἣν ἔχεις πρὸς μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἀπάντησιν. πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν.

Εἰρωνικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐναντίοις πράγμασιν, ἐναντία λέγομεν καὶ τοὺς καλοὺς ἀγαθοὺς λέγομεν.

Ἀποδέξαι τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιαν, ἣν ἐκ παλαιῶν χρόνων ἔχεις. οὐ γὰρ λέληθεν ἡ καλή σου καὶ ἀγαθὴ προαίρεσις. διότι τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος ἤρηκας ἡμᾶς. ἐὰν δὲ τῶν ἴσων τυγχάνῃς, μὴ δυσφόρει. πεπείσμεθα γὰρ ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, καιρὸν ἕξειν οἷον εὑρήσεις καθ' ἡμῶν οὐδέποτε.

Ἀπευχαριστικὸς δέ ἐστιν ὁ μνημονεύων τῆς χάριτος τῷ εὐεργέτῃ δεικνῦναι βουλόμενος.

Ἐφ' οἷς εὐηργέτησάς με, διὰ λόγων νῦν εὐχαριστῶ. ἀλλὰ δεῖξαι τῷ ἔργῳ ἣν ἔχω διάθεσιν πρὸς σὲ πάνυ γλιχόμενος, ὑπείληφα τὸ δὲ ἐμοῦ σοι γενόμενον ἔλαττον τοῦ καθήκοντος. οὐδὲ γὰρ τὸν βίον ὑπὲρ σοῦ προθέμενος, ἀξίαν ἀποδοίην χάριν ὧν πέπονθα. τῶν κατ' ἐμὲ δὲ ὅτι βούλει ποιῆσαι μὴ γράφε παρακαλῶν, ἀλλ' ἀπαιτῶν χάριν. ὀφείλω γάρ.

Ἄλλη.

Μουσικόν σοι τὸ πρόσρημα σοφώτατε. ὃ λίαν ἀπεικάσοι λύρα δοκεῖ. νῦν γὰρ ἡ γραφὶς μουσικὴν ἐνδείκνυται τέχνην. ᾆσμά σοι δι' ἡμῶν μελῳδοῦσα τὸ φίλιον. σπουδῇ τε τῇ πάσῃ καὶ

προθυμίᾳ τῇ πρεπούσῃ. πρὸς φωνὴν ἡμετέραν προθυμου-
μένη παιδεύειν. καὶ γὰρ ἔννομόν τε καὶ θεῖον τοὺς προεστηκότας
ὑμᾶς καὶ προστήσεσθαι μέλλοντας, ἀσπάζεσθαι ταῖς προσρήσεσι
διὸ πεπληρώκαμεν τὸν νόμον καὶ προσκεκυνήκαμεν ὡς ἔδει
καὶ ἀντικαλοῦμεν μεμνῆσθαι μὲν ἡμῶν παρ' ὑμῖν. γράφειν δὲ ἡ-
μῖν ἐνθάδε. ὑπὲρ τῆς σωτηριώδους ὑμῶν διαμονῆς ὁσημέραι
εὐχόμενος, εὖ ἔχειν πυνθάνεσθαι ταύτην, λίαν ἔχομεν ἐρωτικῶς.

Ἄλλη.

Συνήθως εὔφρανας δέσποτα τῇ τῶν γραμμάτων διαδοχῇ. σωμα-
τικὴν ἡμῖν τὴν παρουσίαν ἐπιδειξάμενος. καὶ τὴν ὑμῶν ἀπου-
σίαν, τῇ παρουσίᾳ σημάνας, χαίρειν πάλιν ἀνέπλησας. καὶ πά-
λιν εὐφραίνεσθαι. τὰ γὰρ τῆς σῆς λαμπρότητος ὑφεινὰ γράμ-
ματα, εὐφροσύνης ἡμῖν αἴτια γίνεται. ἡμῖν μὲν γὰρ δέσποτα
καὶ δοκῶν ἀπεῖναι πάρεις. καὶ παρὼν ἐν ταῖς τῶν ψυχῶν ἡμῶν δι-
καίως ἀναγεγραμμένος ὑπάρχεις ἀνεξαλείπτοις μνήμαις τῇ
τῶν γλυκέων παίδων παρουσίᾳ καὶ τῇ τῶν χρεωστουμέ-
νων σοι ἀνάγκῃ καὶ τῇ τῶν ψυχῶν
ἀρετῇ. ψυχῆς γάρ ἐστιν ὀ-
φθαλμῶν τὰ γράμ
ματα ἑορτὴ καὶ
πανήγυ
ρις.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ἘΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΝΙΚΑΝΔΡΩ.

Αἴδας ἐγὼ λόγοις ἐγεννησάμην· τοὺς μὲν, ἀπὸ τῆς σεμνοτάτης φιλοσοφίας καὶ τῆς συνναούσης αὐτῇ ποιητικῆς· τοὺς δὲ, ἀπὸ τῆς πανδήμου ῥητορικῆς. ἀλλ᾽ ἐπιγνοίη τις ἂν ὅτι πατρός εἰσιν ἑνὸς ἅπαντες, νῦν μὲν εἰς σπουδὴν, νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίναντος. ὁ δὴ παρὼν οὗτος λόγος ἧς τινος μὲν ἐστὶ μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποσχέσεως αὐτοῦ κατερεῖ· παρ᾽ ἐμοῦ δὲ οὕτως ἠγαπήθη διαφερόντως, ὡς ἥδιστ᾽ ἂν αὐτὸν εἰσποιῆσαι φιλοσοφίᾳ· καὶ τοῖς γνησίοις ἐγκρῖναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὔ φασιν ἐπιτρέψειν, οὐδὲ οἱ νόμοι τῆς πολιτείας. δημοὶ γάρ εἰσιν εὐγενείας προστάται. ἔχει δὲ κέρδος, ὅτι ἂν, αὐτῷ λάθρα χαρίσωμαι. τὰ πολλὰ τῆς σπουδαίας μερίδος, εἰς αὐτὸν συνενήνοχα. ἂν μὲν οὖν καὶ σοὶ δοκῇ, κοινώσαι τὸν λόγον τοῖς Ἕλλησιν. ἀποψηφισθεὶς δὲ περίτω παρὰ τὸν πέμψαντα. τοὺς πιθήκους γάρ φασιν ἐπειδὰν τέκωσιν, ὥσπερ ἀγάλμασιν ἐνατενίζειν τοῖς βρέφεσιν, ἀγαμένας τοῦ κάλλους. οὕτως ἐστὶν ἡ φύσις, φιλότεκνον. τὰ δὲ ἀλλήλων ὁρῶσιν, ἅπερ ἐστὶ, πιθήκων παιδία. ἑτέροις οὖν ἐπιτρεπτέον, ἐξετάζειν τὰ ἔκγονα. αἱ γὰρ εὔνοιαι, δειναὶ δεκάσαι τὰς ψήφους. διὰ τοῦτο λύσιππος ἀπελλῆν εἰς τὰς γραφὰς εἰσῆγε, καὶ λύσιππον ἀπελλῆς.

α Ἰωάννῃ.

Φοβία μεγίστη, τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους. σὺ δὲ, αὐτοὺς ἠσχύνθης, ἀεὶ φανῆναι φοβούμενος. τοιγαροῦν δέδιθι τοὺς ἐχθροὺς, καὶ μετὰ τούτων τοὺς δικαστὰς, ἂν μὴ κλέπτωσι. κἂν κλέπτωσι μὲν, μὴ σὺ δ᾽ ἦς ὁ τὰ πλείω διδοὺς, οὐδὲν ἧττον εὐλαβητέον. ὀργίζονται γὰρ ὑπὲρ τῶν νόμων, ὅταν καὶ μισθοδότας προσλάβωσιν.

Τῷ ἀδελφῷ Εὐοπτίῳ.

Τρίτη μὲν ἦν Αἰσχύνῃ κειμένῳ· ἡ δὲ ἀδελφιδῆ τότε πρῶτον ἧκεν περὶ τὸν τάφον. οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται νυμφῶν τρίτας βαδίζειν ἐπὶ ἐκφοράν. ἀλλ' ἦν φοινικὶς καὶ τότε. ἡ διαφανὴς ὁ κεκρύφαλος. καὶ χρυσία καὶ λίθους ἐξήρτητό τε καὶ περιέκειτο, ἵνα μὴ τῶν νυμφείων σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. καθεζομένη οὖν ἐπὶ ἀμφικεφάλου καθέδρας, φασίν, ἀργυρόποδος, πολλὰ κατεμέμφετο τὴν ἀκαιρίαν τῆς συμφορᾶς· ὡς ἢ πρότερον ἐχρῆν, ἢ μετὰ τὸν γάμον ἀποθανεῖν. καὶ πρὸς ἡμᾶς, ἐφ' οἷς ἐδυσχεραίνομεν ἐμήνιε. μόλις δ' οὖν περιμείνασα τὴν ἑβδόμην, καθ' ἣν ἡμεῖς εἱστιάκαμεν τὸ δεῖπνον τὸ ἐπιτάφιον, αὐτήν τε καὶ τὴν φλήναφον γραῦν τὴν τιτθίδα, ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναβιβασαμένη τὸ ὀρεικόν, πληθούσης ἀγορᾶς, ἅπασι τοῖς παρασήμοις ἐπόμπευεν εὐθὺ Ἰουχείρων ἐλαύνουσα. μέλλει γὰρ καὶ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδόμην, ταινιώσεσθαί τε καὶ πυργοφόρος καθάπερ ἡ Κυβέλη περιελαύνεσθαι. τούτοις ἡμεῖς μὲν οὐδὲν ἀδικούμεθα, πλὴν τοῦ καταφανεῖς γεγονέναι, λίαν ἀναισθήτους ἔχοντες συγγενεῖς. ὁ δὲ ἀδικούμενος, Ἁρμόνιός ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ· ὡς ἂν εἴποι Σαπφώ, τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γενόμενος. ἀλλ' ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέκροπι διετέλεσε. τούτου τοι πλέον ἢ Κέκροπος τὴν θυγατιδῆν, ὁ θεῖος Ἡρώδης ἐστὶ θυρωρός, εἰς σωσίας ἢ τυβίους ἀπέδοτο. πλὴν εἰ μή τι λέγουσιν, ὅσοι ἐστὶ τὸν νυμφίον ἡμῖν μητρόθεν ἀποσεμνύνουσι, γενεαλογοῦντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐν φήμῃ Λαΐδος. ἡ γὰρ Λαΐς ἔφη τις ἤδη λογογράφος, ἀνδράποδον ἦν συγκαρικόν, ἐκ Σικελίας ἐωνημένον· ὅθεν ἡ καλλίπαις ἡ τεκοῦσα τὸν περιβόητον. καὶ αὐτὴ πάλαι μὲν ἐπαλλακεύετο

ναυκλήρῳ

ναυκλήρῳ δεσπότῃ· ἔπειτα μὲν χρὴ ῥήτορσι. καὶ τούτῳ δεσπότῃ. γὰρ ἴτω μετ' ἐκείνους ὁμοδούλῳ. καὶ λάθρα τῇ πόλει. ἔπειτα λαμπρῶς τῇ πόλει, καὶ προούσῃ τῆς τέχνης. ἧς ἐπειδὴ τὴν ἐργασίαν ὑπὸ χαλαρᾶς ῥυτίδος κατέλυσε, τοὺς ἐν ἡλικίᾳ παιδοτριβεῖ. καὶ τοῖς ξένοις ἀντικαθίστησιν. οὐ γὰρ υἱὸς ὁ ῥήτωρ, ἀφεῖσθαί φησι τῆς ἀνάγκης τοῦ νόμου, μητέρα γὰρ ἔφη ἑταίραν. ἄπαγε τοῦ νόμου. τοῖς γὰρ οὕτω γεγονόσιν, ἀποδέδεικται μὲν ἡ μήτηρ. ὁ δὲ λοιπὸς τῶν γονέων, ἀμφισβητήσιμος. ὅσον οὖν ἀμφοτέροις παρὰ τῶν εὖ γεγονότων ὀφείλεται, τοῦτο πᾶν ἥκειν ἔδει παρὰ τῶν ἀπαρρώγων εἰς τὰς μητέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Υσαντες ἐκ βενδιδείου πρὸ δείλης ἑῴας, μόλις ὑπὲρ
λ μεσοῦσαν ἡμέραν, τὸν φάριον μύρμηκα παρηλλά-
ξαμεν. δίς που καὶ τρὶς ἐνσχεθείσης τῆς νεὼς περὶ τὸ τοῦ λιμένος ἔδαφος. εὐθὺς μὲν οὖν, καὶ τοῦτο κακὸς οἰωνὸς ἐδόκει. καὶ σοφὸν ἦν ἀποβῆναι νεὼς, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας οὐκ εὐτυχοῦς. ἀλλὰ φυγεῖν παρ' ὑμῖν ἔγκλημα δειλίας ᾐσχύνθημεν. καὶ διὰ τοῦτο οὔπω ἔτι ἔσχεν ὑποστέσθαι οὐδ' ἀναδῦναι. ὥστε κἂν ἔτι συμβαίη, δι' ὑμᾶς ἀπολούμεθα. καίτοι τί δεινὸν ἦν ὑμᾶς τε γελᾶν καὶ ἡμᾶς ἔξω κινδύνων ἑστάναι. ἀλλὰ τῷ ἐπιμηθεῖ φασι, τὸ μὲν μέλλειν, οὐκ ἦν. τὸ δὲ μεταμέλειν, ἐνῆν, ὥσπερ ἡμῖν. τό τε γὰρ ὅλον σώζεσθαι, νῦν πρὸς ἐρήμοις ἀκταῖς συναυλίαν ὀλοφυρόμεθα, καὶ πρὸς ἀλεξάνδρειαν ὁρῶντες, ὡς οἷόν τε, καὶ τὴν μητέρα κυρήνην. ὧν τὴν μὲν, ἔχοντες ἀπελίπομεν. τὴν δὲ, εὑρεῖν οὐ δυνάμεθα, ἰδόντες τε καὶ παθόντες, ἃ μηδ' ὄναρ ἠλπίσαμεν. ἄκουε γὰρ, ἵνα μὴ δὲ σὺ πάνυ χαίρῃς σχολάζων.

καὶ πρῶτον ὅπως ἡμῖν εἶχε τὰ τοῦ πληρώματος. ὁ μὲν ναύκληρος ἐθάνατα κατὰ χρέως ὤν. ναυτῶν δὲ ὄντων δυοκαίδεκα τῶν πάντων, τρισκαιδέκατος γὰρ ὁ κυβερνήτης ἦν, ὑπὲρ ἥμισυ μὲν καὶ ὁ κυβερνήτης, ἦσαν ἰουδαῖοι· γένος ἔκσπονδον καὶ δυσσεβεῖν ἀναπεπεισμένον, ἢν ὅτι πλείστους ἄνδρας ἕλληνας ἀποθανεῖν αἴτιοι γένωνται. τὸ δὲ λοιπὸν, ἀγελαῖοι γεωργοί. πέρυσιν οὔπω κώπης ἡμμένοι. κοινῇ δὲ οὗτοι κἀκεῖνοι, πεπηρωμένοι πάντως ἕν γέ τι μέρος τοῦ σώματος. τοιγαροῦν ὡς οὐδὲν δεινὸν ἦν ἡμῖν, ἐκομψεύοντο. καὶ ἐκάλουν ἀλλήλους, οὐκ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἀτυχημάτων. ὁ χωλός. ὁ κηλήτης. ὁ ἀριστερόχειρ. ὁ παραβλώψ. ἕκαστος ἕν γέ τι εἶχε τοὐπίσημον. καὶ ἡμῖν τὸ τοιοῦτον, οὐ μετρίαν παρεῖχε τὴν διατριβήν. ἐν τῇ χρείᾳ δὲ, οὐκ ἔτι γέλως ἦν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀποιμώζομεν, ὄντες ἐπιβάται πλεῖν, ἢ πεντήκοντα. τριτημόριόν που μάλιστα γυναῖκες. αἱ πλείους νέαι, καὶ ἀγαθαὶ τὰς ὄψεις. ἀλλὰ μὴ φθονεῖ. παραπέτασμα γὰρ ἡμᾶς ἀπετοίχιζε. καὶ τοῦτο ἐρρωμενέστατον οὐ πάλαι διερρωγότος ἱστίου τεμμάχιον. σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ σεμιράμιδος. ἴσως δὲ κἂν ὁ πρίαπος ἐσωφρόνησεν, Αμαράντῳ συμπλέων. ὡς οὐκ ἔστιν ὅ,τι ποτὲ κολάζειν ἡμᾶς εἴασεν, ἀπὸ τοῦ δεδιέναι τὸν ἔσχατον κίνδυνον. ὅστις πρῶτον μὲν ἐπειδὴ τὴν παρ᾽ ὕμιν τοῦ ποσειδῶνος νεὼν κατέκαμψαμεν, ἄρας ὅλοις ἱστίοις ἠξίου πλεῖν εὐθὺ ταφοσίριδος καὶ ἀπεπειρᾶτο τῆς σκύλλης, ἣν ἐν τοῖς γραμματίοις ἀποτροπιαζόμεθα. συννενοηκότων δὲ ἡμῶν καὶ ἀνακεκραγότων οὐ πρὶν, ἢ ἐν χρῷ γενέσθαι τοῦ κινδύνου, μόλις ἐκβιασθεὶς, ἀπέστη τοῦ διαναυμαχῆσαι πρὸς τὰς σπιλάδας. ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ μετανοίας

ἀποστρέ

ἀποστρέψας τὴν ναῦν, ἐπαφίησι τῷ πελάγει. πρὸς μὲν ὡς ἐδύνατο καὶ πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ ὁ νότος συνεπιλαμβάνει λαμπρός. ὑφ' οὗ ταχὺ μὲν τὴν γῆν ἀπεκρύπτομεν. ταχὺ δὲ μετὰ τῶν ὁλκάδων ἦμεν τῶν διαρμενίων. αἷς οὐδὲν ἔδει λιβύης τῆς καθ' ἡμᾶς. ἀλλὰ πλοῦν ἕτερον ἔπλεον. σχετλιαζόντων δὲ ἡμῶν καὶ ἐνδεῖν ποιουμένων τὸ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦτον τῆς γῆς, ὁ ἰαπετὸς Ἀμάραντος, ἐπὶ τῶν ἰκρίων ἑστὼς, ἐξαγώδει τὰς παλαμναιοτάτας ἀράς. οὐ γὰρ δὴ πτησόμεθα ἔφη. ὑμῖν δὲ πῶς ἄν τις καὶ χρήσαιτο, οἳ καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν ὑποπτεύετε. οὐκ, ἤν γέ τις αὐτοῖς χρῷτο καλῶς, ὦ λῷστε Ἀμάραντε πρὸς αὐτὸν ἔφην. ἡμῖν δὲ οὐδὲ ταφοσίριδος ἔδει. ζῆν γὰρ ἔδει. καὶ νῦν τοῦ πελάγους τί δεῖ. ἀλλὰ πλέωμεν ἔφην εὐθὺ πενταπόλεως, ἀπέχοντες τῆς γῆς, ὅσον μέτριον. ἔνεστι καὶ χαλεπὸν, οἷα δὴ τὰ θαλάττης, ἄδηλον δ' ἤπου καὶ ἔστι τὸ παρ' ὑμῖν λέγεται, λιμὴν τις ἡμᾶς ἐκ τοῦ σχεδὸν ὑποδέξοιτο. οὐκοῦν ἔπειθον λέγων. ἀλλ' ἐξεκώφει τὸ κάθαρμα, ἕως ἄνεμος ἀπαρκτίας ἐπαραστὰς πολὺς, κῦμα ἐλαύνων ὑψηλὸμ καὶ τραχύ. οὗτος ἄφνω προσπεσὼν, τὸ ἱστίον ἔμπαλιν ὤθησε. καὶ τὰ κυρτὰ κοῖλα πεποίηκεν. ἡ δὲ ναῦς ἐγγὺς ἦλθεν ἐπὶ πρύμναν ἀνατετράφθαι. μόλις δ' οὖν αὐτὴν κατεστήσαμεν. καὶ ὁ βαρύστονος Ἀμάραντος, τοιοῦτον ἔφη τὸ τετεχνῆναι τίλλεσθαι. προσδέχεσθαι γὰρ αὐτὸς τὸν ἐκ πελάγους ἄνεμον. καὶ διὰ τοῦτο μετέωρος πλεῖν. καθιέναι γὰρ νῦν ἐγκάρσιον, ἐνδιδόντος τοῦ διαστήματος προστιθέναι τῷ μήκει. τοῦτον δὲ εἶναι τὸν πλοῦν τὸν ἡμέτερον. οὐκ ἄν, εἴγε παρὰ τὰς ἀκτὰς ἐπλέομεν, προσαναπεπλάσθαι ἂν τῇ γῇ. καὶ ἡμεῖς ἀπεδεχόμεθα λέγοντος ἕως ἡμέρα τε ἦν. καὶ τὰ δεινὰ οὔπω παρῆν. ἤρξατο γὰρ δὴ με-

τὰ τῆς νυκτός, ἀεὶ προϊόντος ἐπὶ μεῖζον τοῦ κλύδωνος. ἡμέρα μὲν οὖν ἦν, ἥντινα ἄγουσιν οἱ Ἰουδαῖοι παρασκευήν. τὴν δὲ νύκτα, τῇ μετ' αὐτὴν ἡμέρᾳ λογίζονται, καθ' ἣν οὐδενὶ θέμις ἐστὶν, ἐνεργὸν ἔχειν τὴν χεῖρα. ἀλλὰ τιμῶντες διαφερόντως αὐτὴν, ἄγουσιν ἀπραξίαν. μεθῆκεν οὖν ἐκ τῶν χειρῶν ὁ κυβερνήτης τὸ πηδάλιον, ἐπειδὴ τὸν ἥλιον εἴκασεν ἀπολελοιπέναι τὴν γῆν. καὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν πατεῖν παρεῖχε, τῷ θέλοντι ναυτίλων. ἡμεῖς δὲ τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν, οὐκ εὐθὺς ἐπὶ νοῦν ἐβαλόμεθα. ἀπόγνωσιν δὲ τὸ πρᾶγμα οἰόμενοι, προσῄειμεν. ἐλιπαροῦμεν μὴ καταπροέσθαι μηδέπω τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπεῖχον αἱ τρικυμίαι τοῦ πελάγους καὶ πρὸς ἑαυτὸ στασιάσαντος. γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅταν μὴ τῷ λήξαντι πνεύματι καὶ τὰ παρ' ἑαυτοῦ συναναπαύσηται κύματα. ἀλλ' ἰσχὺν ἔχον τὸ ἐνδόσιμον τῆς κινήσεως, ὑπαντιάζῃ τῇ τοῦ πνεύματος ἐπικρατείᾳ, καὶ ἀντεμβάλλῃ ταῖς ἐμβολαῖς. ἔδει γάρ μοι καὶ φλεγμαινόντων ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὰ μεγάλα κακὰ, μικροπρεπέστερον διηγήσωμαι. τοῖς οὖν ἐν τῷ τοιῷδε πλέουσιν, ἀπὸ λεπτοῦ φασὶ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. εἰ δὲ καὶ ὁ κυβερνήτης νομοδιδάσκαλος εἴη, τίνα δεῖ ψυχὴν ἔχειν. ἐπεὶ δ' οὖν συνήκαμεν τὸν νοῦν τῆς ἀπολείψεως τῶν πηδαλίων, δεομένων τῶν ἡμῶν σώζειν ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν ναῦν, τὸ βιβλίον ὑπανεγίνωσκε, πείθειν ἀπογνόντες, ἀνάγκην ἤδη προσήγομεν. καί τις στρατιώτης γεννάδας, συμπλέουσι δὲ ἡμῖν Ἀράβιοι συχνοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν ἱππέων, τὸ ξίφος σπασάμενος, ἠπείλησε τἀνθρώπῳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψειν, εἰ μὴ ἀντιλήψοιτο τοῦ σκάφους. ὁ δὲ αὐτόχρημα Μακκαβαῖος, οἷος ἦν ἐγκαρτερῆσαι τῷ δόγματι. μεσούσης δὲ ἤδη τῆς νυκτός, ἀνα-

πείθεται

πείθεται παρ' ἑαυτοῦ πρὸς τῇ καθέδρᾳ γένηται. νῦν γάρ φησιν
ὁ νόμος ἐφίησιν, ἐπειδὴ νῦν σαφῶς τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς θέομεν. πρὸς
τοῦτο αἴρεται θόρυβος ἐξ ἅπαντος. ἀνδρῶν οἰμωγή. γυναικῶν ὀλολυ-
γή. ἅπαντες ἐθεοκλύτουν. ἐποτνιῶντο. τῶν φιλτάτων ὑπεμι-
μνήσκοντο. μόνος Ἀμάραντος εὔθυμος ἦν, ὡς αὐτίκα ἀποπα-
ραγράψων τοὺς δανειστάς. ἐμὲ δὲ ἐν τοῖς δεινοῖς, ὄμνυμί σοι θε-
ὸν ὃν φιλοσοφία πρεσβεύει, τὸ ὁμηρικὸν ἐτάραττεν ἐκεῖνο, μὴ ἄρα
ἀληθὲς εἴη, τὸν καθ' ὕδατος θάνατον, ὄλεθρον εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς ψυ-
χῆς. λέγει γάρ ἐστιν ὅπου τῶν ἐπῶν. Αἴας δ' ἐξαπόλωλεν, ἐπεὶ
πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ, τὸν ἐν θαλάττῃ θάνατον ἀκριβεστάτην ἀ-
πώλειαν εἶναι, τιθέμενος. οὐδένα γὰρ ἄλλον ἀπολωλέναι φησὶν ἀλλ' ἕ-
καστος ἀποθνήσκων, Ἄϊδόσδε βεβήκει. ταῦτ' ἄρα καὶ ἐν δυοῖν νεκύ-
αιν ὁ μικρὸς Αἴας οὐδαμοῦ τοῦ δράματος εἰσενήνεκται, ὡς τῆς
ψυχῆς οὐκ οὔσης ἐν ᾅδου. καὶ Ἀχιλλεὺς, ἀνὴρ εὐψυχότατός τε
καὶ φιλοκινδυνότατος, ἀποδειλιᾷ πρὸς τὸν ἐν ὕδατι θάνατον,
ὅν γε καὶ λευγαλέον καλεῖ. τούτοις ἐλίττων τοὺς λογισμοὺς, ὁρῶ
τοὺς στρατιώτας ἅπαντας, ἐσπασμένους μαχαίρας. καὶ πυθόμε-
νος, ἐμάνθανον παρ' αὐτῶν, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὄν-
τας ἔτι, πρὸς τὸν ἀέρα τὴν ψυχὴν ἐρυγεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς κῦ-
μα χανόντας. τούτους εὐφυεῖς ὁμηρίδας ἐνόμισα καὶ ἐ-
θέμην τῷ δόγματι. εἶτα κηρύττει τις ἐξάπτεσθαι χρυσίον οἷς
ἐστι. καὶ οἷς ἦν ἐξήρτητο. καὶ χρυσίον, καὶ ὅτι ἄξιον χρυ-
σίου. καὶ αἱ γυναῖκες αὐταί τε ἐσκευάζοντο, καὶ τοῖς δεο-
μένοις ἀρτεδόνας διένεμον. πάλαι καταδεδειγμένον τοῦ-
το ποιεῖν. νοῦν δὲ ἔχει τοιοῦτον. φέρειν δεῖ τιμὴν ἐντάφιον τὸν

ἐκ ναυαγίου μικρόν. ὁ γὰρ προστυχὼν καὶ κερδάνας, νόμους ἀδραστείας αἰδέσεται, μὴ οὐχὶ μικρόν τι μέρος ἀποδάσασθαι τῷ χαρισαμένῳ τὸ πολλαπλάσιον. καὶ οἱ μὲν, ἦσαν πρὸς τούτοις. ἐγὼ δὲ παρακαθήμενος τὸ παλαμναῖον βαλάντιον τὴν παρακαταθήκην τοῦ ξένου, ἔκλαιον ὡς οἶδεν ὁ ξένιος, οὐκ εἰ τεθνήξοιμι. ἀλλ' εἰ ὁ θρᾷξ ἀποστερήσοιτο, τῶν χρημάτων ἕνεκεν. ὃν καὶ ἀποθανὼν ἂν ᾐσχυνόμην. ἐνταῦθα μὲν τί τὸ ἐξαπολωλέναι κέρδος ἦν. καὶ συναπολωλέναι. καὶ συναποδρᾶναι τὴν αἴσθησιν. ὃ δὲ ἐποίει παρὰ πολλοὺς τὸν κίνδυνον, οὐχ ἕτερον ἦν. ἀλλ' ὅτι πᾶσιν ἱστίοις ἡ ναῦς ἐφέρετο. ὑποτεμέσθαι δὲ οὐκ ἦν. ἀλλὰ πολλάκις ἐπιχειρήσαντες τοῖς καλῳδίοις, ἀπηγορεύκειμεν, τῶν τροχῶν ἐνδακόντων. καὶ ὑφώρμει δέος οὐκ ἔλαττον, εἰ καὶ διαφυγοίμεθα ἐκ τοῦ κλύδωνος, οὕτως ἔχοντας ἐν νυκτὶ πελάζειν τῇ γῇ. φθάνει δὲ ἡμέρα. καὶ ὁρῶμεν τὸν ἥλιον, ὡς οὐκ οἶδ' εἴποτε ἥδιον. τό, τε πνεῦμα ῥᾷον ἐγίνετο τῆς ἀλέας ἐπιδιδούσης. ἡ ἠδρόσος ὀξισαμένη, παρεῖχεν ἡμῖν καὶ χρῆσθαι τοῖς καλῳδίοις, καὶ τὸ ἱστίον μεταχειρίζεσθαι. ὑπαλλάττειν μὲν οὖν ἱστίον ἕτερον νόθον οὐκ εἴχομεν. ἠνεχυρίαστο γάρ. ἀνελαμβάνομεν δὲ αὐτὸ καθάπερ τῶν χιτώνων τοὺς κόλπους. καὶ πρὶν ὥρας εἶναι τέτταρας, ἀποβαίνομεν οἱ τεθνάναι προσδοκήσαντες, ἐν ἐσχατιᾷ τινὶ πανερήμῳ. καὶ οὔτε πόλιν οὔτε ἀγρὸν ἐχούσῃ γείτονα, σταδίους ἑκατὸν πρὸς τοῖς τριάκοντα κατόπιν ἀγροῦ. ἡ μὲν οὖν ναῦς, ἐσάλευεν ἐπὶ μετεώρων. λιμὴν γὰρ ὁ τόπος οὐκ ἦν. καὶ ἐσάλευεν ἐπ' ἀγκύρας μιᾶς. ἡ ἑτέρα δὲ ἀπημπόλητο. τρίτην γὰρ ἄγκυραν Ἀμάραντος οὐκ ἐκτήσατο. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ τῆς φιλτάτης ἡψάμεθα γῆς, περιεβάλλομεν, ὥσπερ ἔμψυχον οὖσαν μητέρα.

καὶ ἀπο

καὶ ἀποθύσαντες ὕμνους τῷ θεῷ χαριστηρίους ὥσπερ εἰώθαμεν, προ-
σεθήκαμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἔναγχος τύχην, ὑφ' ἧς παραδόξως ἐ-
σώθημεν. δύο ἑξῆς ἐπιμείναντες ἡμέρας, ἕως ἂν ἀφυβρίσῃ τὸ πέ-
λαγος. ἐπεὶ δὲ ἄπορον ἦν ὁδῷ χρήσασθαι, μηδενὸς ἀνθρώπων ὁρω-
μένου, πάλιν ἐπετολμήσαμεν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἄραντες εὐ-
θὺς ἀρχομένης ἡμέρας, ἐπλέομεν ἐκ πρύμνης ἀνέμῳ πᾶσαν
αὐτὴν καὶ τὴν ἐπιγινομένην ἡμέραν. ἧς ἤδη ληγούσης, τὸ πνεῦμα
ἀπέλιπεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἠνιάθημεν. ἐμέλλομεν δὲ ἄρα ποθήσειν γαλή-
νην. ἦν μὲν οὖν τρισκαιδεκάτη φθίνοντος. ἐπηωρημένων δὲ τοσούτου
κινδύνου, μελλούσης εἰς ταὐτὸ συνδραμεῖσθαι τῆς τε συνόδου τῶν
ἄστρων καὶ τῶν πολυθρυλήτων τυχαίων, ἃ μηδείς φασι πλέων ἐ-
θάρσησε, καὶ δέον ἡμᾶς ἐλλιμενίζειν, οἱ δὲ λελήθαμεν αὖθις ἀναδε-
δραμηκότες ἐπὶ τὸ πέλαγος. ἡ δὲ στάσις, ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν
ἀρκτικῶν πνευμάτων. καὶ ὗσέ γε πολλὰ κατὰ τὴν συνοδικὴν
νύκτα. ἔπειτα ἠκόσμει τὰ πνεύματα. καὶ ἡ θάλασσα κυκεὼν ἐγε-
γόνει. τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς, οἷα εἰκὸς ἦν ἐν τοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ πά-
θη παραπλήσια δὶς ἀφηγώμεθα ἐν οἷς ἦν, ὥρμησέ τι τὸ μέγεθος
τοῦ χειμῶνος. τὸ κέρας ἐτετρίγει. καὶ ἡμεῖς ᾠόμεθα προτονί-
ζειν τὴν ναῦν. εἶτα κατεαγὸς μέσον, ἐγγὺς μὲν ἦλθεν ἀπολέσαι
πάντας ἡμᾶς. ἐπεὶ δ' οὐκ ἀπολώλεκεν, αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ περιέσωσεν.
οὐ γὰρ ἦν ἄλλως ἐνέγκαι τὴν βίαν τοῦ πνεύματος. πάλιν δὲ
δυσπειθὲς ἦν τὸ ἱστίον. καὶ οὐκ εὔτροχον εἰς καθαίρεσιν. οὕτως οὖν
παραδόξως ἀποφορτισάμενοι τὴν ἀπληστίαν τῆς βιαίας φορᾶς,
ἡμέραν ἑξῆς καὶ νύκτα ἠνέχθημεν. ἧς ἤδη περὶ δευτέραν οὔσης
ὀρνίθων ᾠδήν, ἐλάθομεν ἐγχρίψαντες ἀκαρῆ, πέτρᾳ προβεβλη-
μένῃ τῆς γῆς, ὅσον εἶναι βραχεῖαν χερρόνησον. βοῆς δὲ γινομέ-

μένης, ἐπειδή τις παρεγγύησεν αὐτῇ γῇ πελάσαι, θροῦς ἤρθη πο-
λύς· καὶ ἥκιστα ξύμφωνος· τῶν μὲν ναυτῶν πεφροντικότων, ἡμῶν
δὲ ἐξ ἀπειρίας τὼ χεῖρε ὑποκροτούντων καὶ περιβαλλόντων ἀλ-
λήλους, οὐκ ἐχόντων ὅπως χρησόμεθα τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς. ἐλέ-
γετο δὲ ὁ μέγιστος αὐτὸς εἶναι τῶν περιστάντων ἡμᾶς κινδύνων. ἤδη
δὲ ὑποφαινομένης ἡμέρας, καταστείχει τις ἄνθρωπος χωρικῶς ἐ-
σταλμένος, καὶ δείκνυσι τῇ χειρὶ τόπους ὑπόπτους, καὶ ἑτέρους
οὓς ἔδει θαρρῆσαι· καὶ τέλος μόνος ἦλθεν ἐπὶ κελητίου δισκάλ-
μου· ὁ προσδήσας τοῦ πλοίου, μεταχειρίζεται τὸ πηδάλιον. ὁ δὲ
σύρος, ἄσμενος ἐξέστη τῆς προεδρίας, ἀναλύσας δὲ σταδίους οὐ
πλείους, ἢ πεντήκοντα, τὴν, περαῖρ ἐνορμίζει λιμενίσκῳ χα-
ρίεντι· ἀζάριον οἶμαι καλοῦσιν αὐτὸ, καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ἀπε-
βίβασε, σωτὴρ καὶ δαίμων ἀγαθὸς ἐπικαλούμενος. καὶ μετὰ
μικρὸν ἑτέραν ὁλκάδα εἰσήλασε· καὶ μάλα ἄλλην. καὶ πρὶν ἑσπέ-
ραν εἶναι, πεντεγγόνα μὲν ὑπὸ τοῦ θεσπεσίου πρεσβύτου περισω-
θεῖσαι φορτίδες, πρᾶγμα ἐναντιώτατον τῷ ναυκλήρῳ ποιοῦντος
καὶ οὐχ ὁμοίως ἐκεῖνος τοὺς ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἐδέξατο. ὧν δὲ τὴν
ὑστεραίαν, ἄλλοι κατῆραν. ὧν ἔνιοι τῶν προλαβόντων ἡμᾶς ἦσαν
ἀπὸ ἀλεξανδρείας ἡμέραν. καὶ νῦν ὁλόκληρος ἐσμὲν στόλος, ἐν
νεωρίῳ μικρῷ. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἤδη καὶ τὰ ἐφόδια κατεδήδοτο,
οὐ γὰρ ὄντων ἐθάδες ἀτυχεῖν, οὐδ' ἐλπίσαντες ὑπερήμεροι γε-
νέσθαι, μέτριά τε ἐνετιθέμεθα καὶ οὐδὲ τούτοις μετρίως
ἐχρώμεθα. ὁ δὲ πρεσβύτης, καὶ τοῦτο ἠπίστατο· δίδωσι μὲν
οὐδέν. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ὅμοιος ἦν ἔχοντι. δείξας δὲ πέτρας, ἐν
αἷς ἄριστον ἔφη καὶ δεῖπνον ἑκάστης ἡμέρας κεκρύφθαι τοῖς

βόλο

βουλομένοις ποιεῖν. ἐν τοὔνθεν ἰχθυώμενοι, ζῶμεν ἡμέραν ἑβδόμην
ἤδη. οἱ μὲν ἐν τελείοις, μυραίνας τε καὶ καράβους εὐμεγέθεις αἱροῦν-
τες. τὰ δὲ μειράκια, κωβιοῖς ἐντυχεῖς καὶ ἰούλοις. ἐγὼ δὲ καὶ ὁ
θρησκευτὴς ὁ ῥωμαῖος, ἐπὶ τοῖς λεπάσι ῥωννύμεθα. ἡ δὲ λεπάς,
ὄστρεόν ἐστι κοῖλον. ὅπερ ἐπειδὰν λάβηται πέτρας, ἀποσχυρίζεται.
τὰ μὲν οὖν πρῶτα, γλίσχρως ἐζῶμεν ἀπὸ τῆς θήρας, περιεχόμενος
ἕκαστος ὅπου καὶ λάβοιτο. ἐδίδου δὲ δῶρα οὐδεὶς οὐδενί. νυνὶ δὲ
ἐν ἀφθονωτέροις ἅπαντες ἀπὸ τοιᾶσδε αἰτίας. αἱ γυναῖκες
ταῖς γυναιξίν, αἱ λίβυσσαι ταῖς πλεούσαις, βούλοιντο μὲν
ἂν καὶ τὸ ὀρνίθων γάλα παρασχεῖν. παρέχουσι δὲ ὅσα αὐ-
ταῖς ἀήρ τε φέρει καὶ γῆ. τυρούς. ἄλευρα. πέμματα ἐγκρι-
θῶν. κρέα ἀρνεία. ἀλεκτορίδας. ὠὰ ἀλεκτόρεια. ἤδη δέ τις καὶ ὠτί-
δα ἔδωκεν, ὄρνεον ἐκτόπως ἡδύ. ἰδὼν ἄν, ἀγροῖκος εἴποι ταών.
αὗται δὴ κατακομίζουσιν ἐπὶ ναῦν τὰ δῶρα. αἱ δὲ δεχόμεναι κοινοῦνται
τοῖς βουλομένοις οἷς γε, ἡμῖν ἤδη τὰ ἀπὸ τῆς θήρας δῶρα. καὶ ἥκει τις ἄλ-
λος ἐπ᾽ ἄλλῳ ταῖς ἐπ᾽ ἀνδρί. καὶ ἀνὴρ ὢν παιδί, φέρων ἀεί τι μοι ξένιον
ὁ μέν, ἠγκιστρωμένον ἰχθύδιον. ἄλλος ἄλλο τι. πάντως ἕν γέ τι ἀ-
γαθὸν ὧν φέρουσι πέτραι. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστι βουλομένῳ τὰ παρὰ
τῶν γυναικῶν δέχεσθαι, σὴν χάριν καὶ τοῦτο, ἵνα μή τις ἐκεχει-
ρία μοι πρὸς αὐτὰς γένοιτο. καίτοι ἐπειδὰν ἐξόμνυσθαι δέῃ, δια-
προίκω ἀρνούμενος. ἐπεὶ τί ἐκώλυε. τό γε τοῖς ἐπιτηδείοις τρυ-
φᾶν. οὕτω πολλὰ πολλαχόθεν συρρεῖ. σὺ μὲν οὖν ἀρετῇ λογικῇ τὴν εὐ-
λοφροσύνην τῶν ἐγχωρίων, ἣν εἰς τοὺς ἐπιξενουμένους ἐνδείκνυνται.
τὸ δέ, ἕτερόν ἐστιν, οἷον ἄξιον εἶναι καὶ διηγήσασθαι, καὶ ταῦτα ὑπὸ τῆς
νῦν ἡμῖν παρούσης σχολῆς. μήνιμα ἀφροδίτης ὡς εἰκάσαι κα-

πέχει τὴν χώραν. δυστυχοῦσι γὰρ ὅπερ αἱ λήμνιαι. αὗται γὰρ ὑπερμαζῶσι καὶ ἀσυμμέτρως ἔχουσι τῶν στέρνων, ὥστε τὰ βρέφη μὴ διὰ μάλης. ἀλλὰ δι' ὤμων σιτεῖν τῆς θηλῆς ἀναβεβλημένης. εἰ μή τις εἴποι τὸν ἄμμωνα, καὶ τὴν ἄμμωνος γῆν, οὐ μᾶλλον εἶναι μηλοτρόφον ἢ κουροτρόφον ἀγαθήν. ἀνεῖναι δὲ τὴν φύσιν ἀνθρώποις ὁμοίως καὶ κτήνεσι, δαψιλεστέρας καὶ ἁδροτέρας τὰς τοῦ γάλακτος πίδακας, καὶ εἰς τοῦτο δεῖν ἁδροτέρων οὐθάτων τε καὶ θυλάκων. μανθάνουσαι δὴ παρὰ τῶν ἀνδρῶν οἷς τι συμβόλαιον γέγονε πρὸς ἄνθρωπον ὑπερόριον, ὅτι μὴ πᾶν τὸ θῆλυ τοιοῦτόν ἐστιν, ἀπιστοῦσι. καὶ ἐπειδὰν λάβωνται γυναικὸς ξένης, φιλοφρονοῦνται καὶ πάντα δρῶσιν, ἔς τ' ἂν τὰς ἀγκάλας διαγυμνήσωνται. ἡ δὲ ἰδοῦσα, λέγει πρὸς ἄλλην. καὶ καλοῦσιν ἀλλήλας ὥσπερ οἱ κίκονες. αἱ δὲ, συμφοιτῶσιν ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ ἐπὶ τούτῳ δωροφοροῦσιν. ἡμῖν δὲ ἦν τι καὶ τῶν ἐκ πόντου θεραπαινίδιον. ὃ συνελθοῦσαι, τέχνη καὶ φύσις, ὑπὲρ τοὺς μύρμηκας, ἔντομον ἔδειξαν. ἀμφὶ τοῦτο ἦν ἅπασα σπουδή. καὶ τοῦτο παρὰ τῶν γυναικῶν πλεῖστα ἐνεπορεύετο. ὃ μετεπέμπετο αὐτὸ πρότριτα ἄλλη παρ' ἄλλης, γυναικῶν τῶν ἀγροτέρων, εὐδαιμόνων. τὸ δὲ, οὕτω τοι σφόδρα ἰταμὸν ἦν, ὥστε καὶ ἀποδύσασθαι. τοῦτό σοι δρᾶμα ἐκ τραγικοῦ κωμικόν. ὅ, τε δαίμων ἡμῖν ἀνήρμοσε, κἀγὼ τοῖς πρὸς σὲ γράμμασι. καὶ οἶδα μὲν ἐκτείνας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μετρίου μεῖζον. ἀλλ' ὥσπερ τοῦ συνεῖναί σοι κατὰ πρόσωπον, οὕτω καὶ τοῦ γράφειν ἀπλήστως ἔχων. ἅμα δὲ οὐδὲ ἐλπίσας ἔτι σοι διαλέξεσθαι, νῦν ἐπειδὴ ἔξον, ἐμφοροῦμαι. ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐφημερίσι περὶ ἃς ἐσπούδακα, τὴν ἐπιστολὴν ἐναρμόσαις, ὡς συχνῶν ἡμερῶν, ἔχοιμ' ἂν ὑπομνή-

ματα

ματα. ἔρρωσο. καὶ τὸν μικρὸν Διόσκορον κέλευε μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς τίτθης, ἃς ἐγὼ καὶ φιλῶ, καὶ ἐναδελφίσασθαι. ἄσπασαι τὴν σεβασμιωτάτην καὶ θεοφιλεστάτην φιλόσοφον. καὶ τὸν εὐδαίμονα χορὸν τὸν ἀπολαύοντα τῆς θεσπεσίας αὐδῆς. ἐκ πάντων δὲ μάλιστα τὸν ἱερώτατον πατέρα Θεότεκνον. καὶ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν Ἀθανάσιον. τὸν δὲ ὁμοψυχότατον ἡμῖν Γάϊον, ὃν οἶδ' ὅτι φρονοῦντα ὅσα ἐγὼ, μετὰ τῶν συγγενῶν τὰ πάντα. μετ' ἐκείνων σοὶ προσειρήσθω καὶ ὁ θαυμάσιος γραμματικὸς Θεοδόσιος. ὃς εἰ καὶ μάντις ὢν ἐκρύπτετο ἡμᾶς, προγνοὺς γὰρ ἐν οἷς ἔσομαι, κατέβαλε τὴν προθυμίαν τῆς σὺν ἡμῖν ἀποδημίας, ἀλλ' οὖν ἔγωγε αὐτὸν καὶ φιλῶ καὶ ἀσπάζομαι. σὺ δὲ μηδέποτε πλεύσειας. εἰ δέ ποτε πάντως δέοι, ἀλλὰ μή τοι φθίνοντός γε μηνός.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

ἀ Γαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον. ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. ἀλλὰ τοὺς ἐκ τῆς ἀθεωτάτης αἱρέσεως Εὐνομίου, πυνθάνομαι Κυντιανὸν ὄνομα καὶ τὴν ἐπὶ στρατοπέδου θρυλλουμένην ὑπ' αὐτῶν δυναστείαν προστησαμένους, μοιχᾶσθαι πάλιν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ψευδοδιδασκάλους τινὰς ἐφιστάμενοι, παγίδας τοῖς τῶν ἀκεραιοτέρων ψυχαῖς, οὓς ἔναγχος οἱ παρὰ Κυντιανοῦ σταλέντες, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο καταπεπλεύκασιν ἄγοντες. ἡ δὲ δίκη, πρόσχημα τῆς ἀσεβείας. μᾶλλον δὲ ἀγὼν ὑπὲρ δυσσεβείας. οὗτοι τοίνυν ὦ θεῖοι πρεσβύτεροι, οἱ νεήλυδες ἀπόστολοι τοῦ διαβόλου τε καὶ Κυντιανοῦ, μὴ λάθωσιν ὑμᾶς ἐμπηδήσαντες ᾧ ποιμαίνετε ποιμνίῳ. μὴ λαθέτωσαν ὑμᾶς τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες. κατάδηλοι πᾶσιν εἰσὶν οἱ τούτων καταφυγαί. ἴστε τίνες ἀγροὶ δέξαιντ' ἂν αὐτούς

ἐστὶ τινῶν οἰκίαι τοῖς λῃσταῖς ἀνέῳγασι. μετέλθετε τοὺς φῶρας ἐγκαλοῦντες. ζηλωταὶ γίνεσθε τῆς εὐλογίας τῆς μωσαϊκῆς, ἣν εὐλόγησε τοὺς ἄνδρας. οἱ κατὰ τῶν ἠσεβηκότων ἐν τῇ παρεμβολῇ τὰς συνώμην καὶ χεῖρας ἐκίνησαν. ἐκεῖνο δὲ εἰπεῖν ἄξιον πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί. τὰ καλὰ, καλῶς γινέσθω. ἡ ὑπὲρ κέρδους ἔρις, ἀνῃρήσθω. ἅπαντα διὰ τὸν θεὸν ἐγχειρείσθω. οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἀρετῆς εἶναι καὶ πονηρίας ὑπόθεσιν. ὑπὲρ εὐσεβείας ὁ δρόμος. ὑπὲρ ψυχῶν ἀγωνιστέον, μή τινας ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας συλήσωσιν, ὅπερ ἔθος, ἤδη πεποίηνται. ὃς δ᾽ ἂν τὴν ἐκκλησίαν προσποιούμενος, αὔξῃ βαλάντιον, καὶ διὰ τοῦ δοκεῖν εἶναι χρήσιμος ἐν καιροῖς ἀπαιτοῦσι δριμύτητα, δυναστείαν ἑαυτῷ κατεργάζηται, οὗτος ἐστὶν, ὃν ἡμεῖς συνόδου χριστιανῶν ἐκκηρυττόμεθα. οὐκ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀτελῆ τὴν ἀρετήν. οὐ δεῖται πονηρίας συμμάχου. οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ, πρέποντες ἐκκλησίαις. εὑρήσει συμμάχους ἐνταῦθα μὲν ἀμισθί. ἐν οὐρανῷ δὲ ἐντελομίσθους. ὑμεῖς οὖν ποιεῖσθε, καλὸν γὰρ καὶ κατορθοῦσι συνδόξασθε. καὶ παραβαίνουσιν ἐπαράσασθε. ὅστις ἂν οὖν μαλακισθῇ καὶ προδῷ, καὶ ὅστις ἂν ἐπεξέλθῃ μὲν, ἁρπάσῃ δέ τι τῶν ἀλλοτρίων, μὴ ἀναίτιος γένοιτο τῷ θεῷ. ἓν τοῦτο μόνον εἰς μέσον ἐλκύσατε. τοὺς τραπεζίτας τοὺς πονηροὺς τοὺς καθάπερ νόμισμα τὸ δόγμα τὸ θεῖον παραχαράττοντας, περιελέγξατε. πᾶσι ποιήσατε καταφανεῖς οἵτινές εἰσι. καὶ οὕτως, ἄτιμοι τῶν Πτολεμαΐδος ὅρων ἀπεληλάσθωσαν, ὅ,τι σὺν αὐτοῖς ἢ καὶ χρῆμα πᾶν ἀμφαγώγητον ἀποφερόντων. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν, ἐπάρατος τῷ θεῷ, ὅστις ἀσεβῆ σύνοδον ἰδὼν παρεῖδεν. ἢ ἀκούσας, παρήκουσεν. ἢ κέρδει παρ᾽ αὐτῶν ἐμολύνατο. τούτοις ἡμεῖς ἀμαλικίτας εἶναι διατασσόμεθα. παρῶν οὐκ

ἔξεστι κομίσασθαι λάφυρον. ἐπειδὲ τοῦ λαβόντος φησὶν ὁ θεὸς μεταμεμέλημαι, ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαοὺλ. ἀλλ' ὑμῶν ἐπὶ μηδενὶ μεταμέλοιτο. ἀλλὰ μέλοι μὲν ὑμῶν τῷ θεῷ. μέλοι δὲ ὑμῖν τοῦ θεοῦ.

Ἀνυσίῳ.

ο Δὲ Καρνᾶς, ἔτι μέλλει. καὶ οὐδέπω οὐδὲν παναγκής, γίνεται δίκαιος. χρὴ δὲ ἥκειν αὐτὸν ἵνα εἰδῶμεν ὅ,τι καὶ λέγει. καὶ οἷς τίσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντιβλέψεται, παρ' ὧν ἠξίωσε καὶ ἀκόντων, ὃν κέκλοφεν ἵππον ὠνήσασθαι, ἵνα μὴ στρατιώτης φησὶν, ἄνιππος ᾖ. προτείνει δὲ κομιδῇ μικρὸν ἀργύριον. καὶ μὴ ἀποδιδομένοις, οὐκ ἀποδίδωσιν. ἀλλ' οἴεται σὺν δίκῃ τὸν ἵππον ἔχειν, καὶ ταῦτα οὐκ ὢν Ἀγαθοκλῆς, ἢ Διονύσιος, οἷς αἱ τυραννίδες ἐπέτρεπον οὔπω πάνυ πονηροῖς εἶναι. ἀλλὰ Καρνᾶς ὁ καταφαρδίτης. ὃν οὐ χαλεπὸν ἐπαναγαγεῖν εἰς τοὺς νόμους. ἂν οὖν διάγῃ τις αὐτὸν ὡς σὲ, μὴ δὲ ἡμεῖς ἀγνοήσωμεν, ἵνα τοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτὸν ἐλέγξοντας, ἀπὸ Κυρήνης καλέσωμεν.

Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ.

π Ὡς δοκεῖτε. δέδηγμαι τὴν καρδίαν, ἐκ δεδομένου λόγου κατὰ τὴν πόλιν, ὅτι δεινῇ τινι καὶ πέρα δεινῆς ὀφθαλμίᾳ παλαίεις, ἀπειλούσῃ ταῖς ὄψεσι κίνδυνον. ἔπειτα ἐπεφήμισεν ὁ λόγος τὸ δεινόν. καὶ οἶμαι παμπόνηρος ἄνθρωπος προφάσεως εἰλημμένος, τοῦ τῆς ὀφθαλμίας ὀνόματος, ἦρεν ἐπὶ μέγα τὴν φήμην, καὶ ἐτραγῴδησε. καίτοι τὸ μὲν οὖν εἰς ἐκεῖνον αὐτὸν, ἅπαν ὑμῶν κατεψεύσατο. τῷ δὲ θεῷ χάρις, ὅτι παρέσχεν ἡμῖν ἀκοῦσαι καλλίονα. χρῆν δὲ μὴ τὸ λεγόμενον, ἄστροις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι. μὴ δ' ὅ,τι λέγει φήμη πυνθάνεσθαι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας. εἰ δὲ μὴ, γράμμασιν ὑμετέροις ἐντυγχάνειν. καὶ παρ' ὑμῶν τὰ περὶ ὑμῶν εἰδέναι. ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῶν λίαν ἀμελεῖτε. ὥσπερ ἴσως ὁ θεὸς βούλεται.

Τῷ ἀδελφῷ.

ὀ Υ μή, ἐρεῖς ὡς ἔλαθεν ὑμᾶς ὁ διακομιστὴς τῶν πανηγυρικῶν γραμμάτων. ἀλλ' εἰδότες παρεωράκατε, καὶ οὐκ ἔδοξεν ὑμῖν ἄξιον εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἐν μνήμῃ ποιήσασθαι, καὶ ἐπιθεῖναι πρὸς αὐτὸν γράμμα, μηνῦον ὅπως ἔχετε καὶ ἐν τίσιν ἐστέ. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἀμελές ἐστιν εἰδέναι τὰ περὶ ὑμῶν. ἀλλ' ἐπείπερ ἐν ἅπασι λυποῦμαι τοῖς ἐμαυτοῦ, βουλοίμην ἄν, ἐν τοῖς ὑμετέροις εὐφραίνεσθαι. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῆς παραμυθίας ἀφῄρησθε. χρῆν δὲ οὐχί. καὶ γὰρ εἰ μὴ γεγόναμεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν, τροφαὶ κοιναί. καὶ παιδεῖαι κοιναί. καὶ τί γὰρ οὐχὶ κοινόν. πάντα διὰ πάντων ἡμᾶς ἀλλήλοις ᾠκείωσεν. ἀλλὰ γὰρ ῥᾷστον, ὥσπερ λέγεται δυσημερίᾳ πρᾶγμα ἄφιλον. καὶ ὅταν ἥκῃ τινὶ χρόνος ἀντίξους, ἐνταῦθα τά, τε ἄλλα πάντα καὶ ἀδελφῶν γνῶμαι καὶ φίλων ἐλέγχονται. ἐμοὶ δὲ ἀρκέσει καὶ παρ' ἑτέρων πυνθάνεσθαι τὰ περὶ ὑμῶν. μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς. τοιοῦτον γὰρ ἐρῶμεν, ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροάματος.

Θεοφίλῳ.

β Αθῦ σε γῆρας καὶ λιπαρὸν περιμείνειεν ἀπώτατέ τε καὶ σοφώτατε· τί, τε γὰρ ἄλλα τῷ βίῳ κέρδος ἂν εἴης σωζόμενος, καὶ μεγίστη προσθήκη τῷ διδασκαλείῳ τοῦ χριστοῦ γίνεται, ὁ τῶν πανηγυρικῶν βιβλίων ἀριθμός, τοῖς ἐνιαυτοῖς συναυξανόμενος. ὡς ὅ γε τῆτες καταπεμφθεὶς λόγος, καὶ ἦσε τὰς πόλεις καὶ ὤνησε. τὸ μὲν, μεγέθει τῶν νοημάτων. τὸ δέ, τῶν ὀνομάτων τῇ χάριτι.

Τῇ φιλοσόφῳ.

ἀ Υτήν σε καὶ διὰ σοῦ τοὺς μακαριωτάτους ἑταίρους ἀσπάζομαι δέσποινα μακαρία. πάλαι μὲν ἂν ἐνεκάλεσας ἐφ' οἷς οὐκ ἀξιοῦμεν γραμμάτων. νῦν δὲ οἶδα περιεωραμένος ὑφ' ἁπάντων ὑμῶν. ἐφ' οἷς ἀδικῶ μὲν οὐδέν, ἀτυχῶ δὲ πολλά, καὶ ὅσα ἄνθρωπος ἀτυχῆσαι δύναται.

ἀλλ' εἰ

ἀλλ' ἔτι περ εἶχον ἐντυγχάνειν ὑμετέραις ἐπιστολαῖς, καὶ μανθάνειν ἐν οἷς διατρίβετε, πάντως δὲ ἐν ἀμείνοσιν ἐστὲ, καὶ καλλίονος πειρᾶσθε τοῦ δαίμονος, ὃς ἐξ ἡμισείας ἂν ἔπραττον ξυνήρως, ἐν ὑμῖν εὐτυχῶν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν εἶναι, ἄμεινα εἴληφεν. ἀπεστέρημαι μετὰ τῶν παιδίων, καὶ τῶν φίλων, καὶ τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας· καὶ τὸ μέγιστον, τῆς θεοπτικῆς συντυχίας, ἣν ἐγὼ μόνην ἐμαυτῷ ἐμμένειν ἤλπισα, κρείττω καὶ δαιμονίας ἐπηρείας· καὶ τῶν ἐξ εἱμαρμένης ῥευμάτων.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

Ὅτε πρότερον ὑμῶν ἐγὼ πεῖραν, ἁπάσῃ ῥώμῃ καὶ μηχανῇ ἐκκλίνας ἱερωσύνην, οὔτε νῦν ὑμεῖς ἐμοῦ κεκρατήκατε. ἀλλὰ θεῖον ἄρα ἦν καὶ τὸ μήποτε, καὶ τὸ νῦν ἤδη. ἐγὼ δὲ πολλοὺς ἂν θανάτους, ἀντὶ τῆσδε τῆς λειτουργίας εἱλόμην· οὐ γὰρ κατ' ἐμαυτὸν εἶναι τὸν κόσμον ἐλογιζόμην τοῦ πράγματος. τοῦ θεοῦ δὲ ἐπενεγκόντος, οὐχ ὅπερ ᾔτουν, ἀλλ' ὅπερ ἐβούλετο, εὔχομαι τὸν γενόμενον νομέα τοῦ βίου, γενέσθαι καὶ τοῦ νεμηθέντος προστάτην. ὁ γὰρ ἐννεαύσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ καὶ θεωρίᾳ τῶν ὄντων ἀπράγμονι, καὶ τοσοῦτον ὁμιλήσας φροντίσιν, ὅσον, ἀφοσιώσασθαι τῷ μετὰ σώματος βίῳ, καὶ τῆς πολιτικῆς γεγενῆσθαι πόλεως, πῶς ἂν ἐν μέσῳ μερίμναις ἐχούσαις συνέχειαν. ἢ πῶς, ἐμαυτὸν ἐπιδιδοὺς ὄχλῳ πραγμάτων, ἔτι προσβαλῶ τοῖς νοῦ κάλλεσιν, ἃ μόνης ἐστὶ καρποῦσθαι τῆς μακαρίας σχολῆς. ἧς χωρὶς, ἐμοὶ καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐμοὶ, ἄπεστιν ὁ βίος ἀβίωτος. ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν εἰδείην. τῷ θεῷ δὲ φασὶ πάντα δυνατὰ καὶ τὰ ἀδύνατα. αὐτοί γε οὖν ὑπὲρ ἐμοῦ χεῖρας ἱκετίδας ἄρατε πρὸς θεόν. καὶ τόν, γε ἐν ἄστει δῆμον, καὶ ὅσοι κατ' ἀγροὺς ἢ κωμητικὰς ἐκκλησίας αὐλίζονται, τὰς ὑπὲρ ἡμῶν εὐχὰς

καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυήσατε. εἰ γὰρ μὴ ἔρημος ἀπολειφθείην θεοῦ, τότε γνώσομαι τὴν ἱερωσύνην, οὐκ ἀπόβασιν οὖσαν φιλοσοφίας ἀλλ' ἐπανάβασιν.

Κυρίλλῳ.

ι Θι παρὰ τὴν μητέρα τὴν ἐκκλησίαν ἀδελφὲ Κύριλλε. ἧς οὐκ ἀπεκόπης. ἀλλ' εἰς καιρὸν ἐχωρίσθης. ὃ καὶ ταῖς τῶν ἁμαρτημάτων ἀξίαις διώρισται. δοκῶ δὲ εἰδέναι σαφῶς, ὅτι τοῦτ' ἂν πάλαι καὶ ὁ κοινὸς ἡμῶν πατὴρ ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ χρεὼν ἔφθασε. τὸ γὰρ ἐν μέτρῳ τάξαι τὴν τιμωρίαν, γνώμης ἦν εὐθὺς ὑπισχνουμένης συγγνώμην. αὐτὸν οὖν ἐκεῖνον τὸν ὅσιον ἱερέα, νόμιζέ σοι δεδωκέναι τὴν κάθοδον. καὶ πρόσελθε τῷ θεῷ καθαρευούσῃ πάθους ψυχῇ. καὶ ἀμνηστίαν ἐχούσῃ κακῶν. ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης εὐφήμου μνήμης ἄγε τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον καὶ θεοφιλῆ πρεσβύτην. τὸν ἀποδείξαντά σε πρόεδρον δήμου. πάντως σοι καὶ τοῦτο οὐκ ἀπόθυμιον.

Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ.

θ Εὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου καὶ λόγου. τὸν δὲ διακομιστὴν τῶν πανηγυρικῶν γραμμάτων, ἃ καταγγέλλει τὴν κυρίαν τῆς ἑορτῆς ἡμέραν, ἐννεακαιδεκάτην τοῦ Φαρμουθὶ μηνός, ὡς τῆς ἐπὶ ταύτην ἀγούσης νυκτὸς, τὸ ἀναστάσιμον ἐχούσης μυστήριον, τοῦτον καὶ προσιόντα καὶ ἐπανιόντα, φιλανθρωπίας ἁπάσης ἀξιώσατε. καὶ ἀμοιβὴν ζώων ἐφοδικάτερα πέμψατε. ὅστις ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῖς ἐκκλησίαις ἐλλιπὲς ἔθος ἀρχαῖον καὶ πάτριον, μέσοις ἑαυτὸν τοῖς τῶν πολεμίων ὅπλοις ἐπέδωκεν, ὑποστὰς ὁδοιπορῆσαι διὰ ὑπόπτου τῆς χώρας. ταῦτα καὶ πείθει τὴν πόλιν ὑπὲρ ἡμῶν εὔχεσθαι. δεῖ γὰρ αὐτὴν ἐντεῦθεν ἤδη τὴν τῆς ἐφη-

μῖν

μὴν ἀκουλίας αἴσθησιν, δέξασθε. ἥτις ἐκάλεσεν εἰς ἱερωσύνην, οὐχ ᾧ παρρησία τίς ἐστι πρὸς θεόν, ὅλου δήμου διαβάντι προσεύξασθαι. ἀλλ' ὅστις αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι, δεῖται γενέσθαι δημαίτητος. ἐπεὶ καὶ τῆς ἐνθάδε συνόδου. πλῆθος δὲ συχνῶν ἱερέων· συντυχία τίς ἦν, ἣν ὁ νῦν καιρὸς ἤθροισεν, ἐπιθεμένῳ μοι γράψαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ δὲ μηδὲν ἔχων εἰπεῖν, οἷον ἀκούειν εἰώθατε, συγγνώμη μὲν ἐμοὶ τοῦτο. ἔγκλημα δὲ ὑμῖν ὅτι τὸν οὐκ εἰδότα τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, τῶν εἰδότων ἀνθείλεσθε.

Ἀνυσίῳ.

ὅ Υτως ἀμύνουσι γονεῦσι παῖδες. ἀπέχω τὴν χάριν. Κυρηνᾶς ἱκέτης μου γέγονεν. οὗ τὴν ἱκεσίαν ὁ θεός, αἰδεσιμωτέραν ἐποίησε τοῦ ἱερέως, εἰς ἰδίαν ὑπόθεσιν περιιδεῖν ἀγνώμον ἄνθρωπον ἐν νηστίμοις ἡμέραις. ὅστις οὖν ἦγεν αὐτόν, οὐκ ἀφῆκεν. ἀλλ' ἀφῃρέθη τὸν ἄνθρωπον. ἂν οὖν ὑπὲρ τοῦ βεβιάσθαι σοι δῶ δίκην, περιέστημεν ἡμεῖς, εἰς τὸ τοῖς μὲν ἠδικηκόσι γενέσθαι φιλάνθρωποι. αὐτοὺς δὲ τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἠδικηκέναι.

Τῇ Φιλοσόφῳ.

ὅ Υτω πάνυ πέπραγα πονήρως, ὥστε ὑδροσκοπίου μοι δεῖ. ἐπίταξον αὐτῷ χαλκευθῆναί τε καὶ συνωνηθῆναι. σωλήν ἐστι κυλινδρικός. αὐλοῦ καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος ἔχων. οὗτος ἐπί τινος εὐθείας δέχεται τὰς κατατομὰς αἷς τῶν ὑδάτων τὴν ῥοπὴν ἐξετάζομεν. ἐπιπωματίζει γὰρ αὐτὸν ἐκ θατέρου κῶνος κατὰ θέσιν ἴσην ἐγκείμενος, ὡς εἶναι κοινὴν βάσιν ἀμφοῖν τοῦ κώνου τε καὶ τοῦ σωλῆνος. αὐτὸ δὴ τοῦτό ἐστι τὸ βαρύλλιον. ὅταν οὖν εἰς ὕδωρ καθῇς τὸν αὐλὸν ὀρθὸς ἑστήξει. καὶ παρέξει σοι τὰς κατατομὰς ἀριθμεῖν. αἱ δὲ, τῆς ῥοπῆς εἰσὶ γνωρίσματα.

Τῇ αὐτῇ.

Λινοπετὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιστολήν, ἣν ὑγιαίνουσα
κ κομίσαιο μῆτερ καὶ ἀδελφὴ καὶ διδάσκαλε· καὶ διὰ πάν
των τούτων εὐεργετικὴ, καὶ ἅπαν ὅ,τι τίμιον καὶ πρᾶγ
μα καὶ ὄνομα. ἐμοὶ δὲ τὰ τῆς σωματικῆς ἀσθενείας, ψυχικῆς αἰτί
ας ἐξῆπται. κατὰ μικρόν με δαπανᾷ τῶν ἀπελθόντων ἡ μνήμη.
μέχρις ἐκείνου ζῆν ἄξιον Συνέσιον, μέχρις ἦν ἄπειρος τῶν τοῦ βίου
κακῶν. εἶτα ὥσπερ ῥεῦμα ἐπισχεθὲν, ἀθρόον ἐρρύη. καὶ μετέβα-
λεν ἡ γλυκύτης τοῦ βίου. παυσαίμην ἢ ζῶν, ἢ μεμνημένος τῶν
υἱέων τοῦ τάφου. σὺ δὲ αὐτή τε ὑγιαίνοις καὶ ἀσπάσαιο τοὺς μακαρί-
ους ἑταίρους, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Θεοτέκνου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀθα
νασίου ἀρξαμένη, πάντας ἑξῆς. καὶ εἴ τις αὐτοῖς προσγέγονεν, ὥστε εἶ
ναί σοι καταθύμιος, ἐμὲ δὲ δεῖ χάριν ὀφείλειν αὐτῷ διό-
τι σοι καταθύμιός ἐστι, κἀκεῖνον ὡς φίλον φίλτατον ἄσπασαι
παρ' ἐμοῦ. τῶν ἐμῶν, εἴ τι σοι μέλει, καλῶς ποιεῖς. καὶ εἰ μὴ μέλει,
οὐδὲ ἐμοὶ τούτου μέλει.

Ἡλιοδώρῳ.

π Ὅλα κἀγαθὰ γένοιτο τῷ δεῖνι, δι' οὗ φήμης μνήμης τὴν
σὴν ἀεί τινι σεμνοπρέπειαν· καὶ τὰς ἁπάντων ἀκοὰς ἐμπεπληκότι
τῶν ἐπαίνων τῶν κατὰ σοῦ. ὀφείλομεν τῇ χρυσῇ σου ψυχῇ καὶ γλώττῃ.
πλὴν ἀγαπητὰ ἀποδοὺς ἀποδίδως τὴν χάριν τῆς εὐλογίας. αὐτὸς εὐφημεῖται
δὲ ὑπὸ μυρίων ὅσων τῶν σῶν ἐραστῶν. οἷς ἅπασιν ἐγὼ τῶν πρωτείων ἀμφισ
βητῶ. μᾶλλον δ' οὐκ ἀμφισβητῶ. συγχωροῦσι δὲ ἅπαντες.

Τῷ ἀδελφῷ.

ό Δεῖνα βουλευτὴς μέν ἐστι πόλεως, ἐν ᾗ τοὺς παῖδας ἐγεννη-
σάμην. τρόπον οὖν τινα πάντας Ἀλεξανδρέας ὡς πολίτας
ὑφ' ἡμῶν τιμᾶσθαι καὶ ὁρᾶσθαι προσήκει. τούτῳ δὲ ὑπάρχει συγγενεῖ τε εἶναι
τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου σφόδρα διὰ μνήμης ἡμῖν ἀνδρὸς γινομένου
καὶ μηδὲν ἀμελεῖσθαι ἀξίῳ πρὸς τῷ τῇδε τὰ πρῶτα ἐχόντων ἐν τῷ πο
λιτεύεσθαι

λιτεύεσθαι. οὗτοί μοι προσήγαγον αὐτόν, χρυσίον ὡς ὑμᾶς νομὴν στρατιώταις κομίζοντα. καὶ ἐδεήθησαν ἐμοῖς ἐφοδίοις γράμμασι, πρὸς ὑμᾶς πέμψαι, ἡγούμενοι πάντα καλῶς ἕξειν αὐτῷ, τυχόντι του, παρ᾽ ὑμῖν οὖσί τε καὶ τῷ δεῖνι συστῆναι. ἐγὼ μὲν οὖν ὅπερ ᾔτησαν ἔδωκα· εἰ δὲ μὴ μάταιον, ὑμεῖς δείξετε.

Ἡρώδῃ καὶ Μαρτυρίῳ.

ὀ Ὑγιὴς αἰτία μοι δοκῶ πεποιῆσθαι τὴν κοινωνίαν τῆς ἐπιστολῆς· ἀλλ᾽ εἰ διῴκισα γράμμασι τοὺς συνημμένους τῇ γνώμῃ, τοῦτ᾽ ἂν ἦν τὸ ὑπαίτιον. προσείρησθε δὴ θαυμάσιοι. καὶ τὸν ἐπιδιδόντα τὴν ἐπιστολήν, ὃς ἐπὶ χρυσίου διακομιδῇ παρ᾽ ὑμᾶς ἐστάλη δημοσίαν ὁδόν, θάλψατέ τε τὸν εἰκότα τρόπον, ἐπειδή μοι παρὰ παντὸς συνέστη τοῦ βουλευτηρίου. καὶ βουλοίμην μὲν ἀγαθοῦ τινος αἴτιος αὐτῷ γενέσθαι. οὐ μὴν οἶδα ὅτι μᾶλλον ὑμῶν ἑτέροις μέλειν ἄξιον ἡμῶν περὶ ὧν ἂν ἡμεῖς ἐπιβάλωμεν.

Διογένει.

ἔ Ως ἔτι περιῆν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος, κοινὸς μὲν ἦν ἁπάντων Πενταπολιτῶν πρόξενος· διαφερόντως δὲ τοὺς ἡμετέρους γονέας ἐξήρτητο, τῇ τε εἰς ἅπαντα σπουδῇ καὶ τῇ γλώττης εὐστομίᾳ καὶ χάριτι. τῶν οὖν παρ᾽ ἐκείνῳ πολλῶν καὶ ἡδίστων, εἰς Ἀμμώνιον τὸν ἀνεψιὸν τὴν χάριν ἀπομνημονεύσω μέν. ἐγὼ μὲν οὖν τοὐμὸν μέρος ἀπέτισα. τί δὲ ἦν ἄποντος ἔργον, ἢ τοῖς παροῦσι τὸν ἄνδρα συστῆσαι. τὸ δὲ μὴ βαρεῖαν αὐτῷ τὴν αὐτόθι γενέσθαι διατριβήν, ὑμέτερον ἔργον.

Τῷ ἡγεμόνι.

ἐ Ι τοῦ Θεοδώρου μνήμη παρὰ τῇ σεμνοπρεπείᾳ τῇ σῇ, πῶς δὲ οὐ μέλλει, χάρισαι τοῖς εἰς τὸν ἀπελθόντα καθήκουσι, τὴν εἰς τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἐκείνου τιμήν. καὶ γὰρ ἄνδρα ἀγαθὸν

σὺ πεπεικὼς ἔσῃ, καὶ περὶ τῆς μεγάλης ἀλεξανδρείας βουλευτηρίῳ χαρισάμενος. ὡς ἀθρόοι γινόμενοι, προσαγηόχασιν ἐμοὶ τὸν ἄνδρα. καὶ ἐδεήθησαν ὄνασθαί τι τῶν ἡμετέρων γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν δοῦναι τὰς ἐπιστολάς, ἡμέτερον ἦν. τὸ δὲ εἰς ὄνησιν αὐτῷ γενέσθαι, παρ' ὑμῶν ἐπιζητεῖται.

Ἀναστασίῳ.

ἡ Στῆθι. ἀλλὰ πῶς οἶδα· πάνυ μὲν οὖν ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἥσθην, μαθὼν τὰ χρυσᾶ παιδία τῇ τοῦ βασιλέως φωνῇ νόμῳ σοι παιδία γινόμενα. μάλιστα μὲν, ὅτι σε φιλῶ· τίνα γὰρ ἂν δικαιότερον. εἶθ' ὅτι πονηροὺς αὐτοὺς μισῶ· ὧν τὰς ἐν σκότῳ καὶ γωνίαις ἐλπίδας, ἡ χρηστὴ τύχη τῶν παιδίων ὑπετέμετο. Διονύσῳ.

τ Οἷον τοῦτ' ἐστὶν, ἡ σύρων τρυφή. καὶ συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιλήσμονας ἀποδείκνυσι. μὴν γὰρ οὑτοσὶ πέμπτος, ἀφ' οὗ γράμμασιν ἡμᾶς οὐκ ἠσπάσω. καὶ ταῦτα δούσης σοι τῆς φύσεως οὐ μόνον πρὸς χρείαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἔνδειξιν καὶ φιλοτιμίαν ὑπαγορεύειν ἐπιστολάς· ἀλλ' αὖ αὐτὸς ὑγιαίνοις, καὶ τὰ χρυσᾶ παιδία καὶ ἡ καλλίπαις μήτηρ αὐτῶν, ἡμῖν καὶ τοῦτο ἅλις ἔχει. Σιμπλικίᾳ.

ἒ Δεῖ μέντοι ταῖς τύχαις τὰς γνώμας μὴ συνεξαίρεσθαι· μηδὲ τὸ μεμνῆσθαι τῶν πάλαι φίλων, ἔλαττον ἡγεῖσθαι τῆς παρούσης ἀξίας. σὺ δὲ ἡμῶν ἐπιλήσμων ἐγένου χρόνου συχνοῦ. χρὴ δὲ οὐχί. καίτοι σφοδρᾶς συναψάσης ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Ἡλιοδώρῳ.

ἐ Μοὶ μὲν συμπρόεισι τοῖς ἐνιαυτοῖς, καὶ ἡ τοῦ φίλτρου προσθήκη. σὺ δὲ εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, οὐκ ἄγεις σχολὴν ὑπὸ τοῦ τῶν πραγμάτων ὄχλου γράμμασι τιμᾶν ὡς εἰκὸς ἅπαξ ποτέ, καὶ οὐδ' ὡς εἰκός, λείψας σαυτὸν ἀπὸ τῶν δημοσίων χρόνον ὅσον ἀρ-

κέσαι

κέναι πρὸς μέτρον ἐπιστολῆς, αὐτὸ τοῦτο μήνυσον. εἰ δὲ ἐπιγνώσῃς ἀληθευομένην κατὰ σοῦ τὴν ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ σεαυτὸν ἡμῖν ἐπανάγαγε.

Τρωΐλῳ.

α Λλ' εἰ μήτε Κυρηναῖοι, μήθ' οἱ πολλοὶ ἀσυνέτων ἀποτίσουσί σοι χάριν ἀξίαν, ἀνθ' ὧν ὁ θαυμάσιος Ἀναστάσιος αὐτοῖς γέγραφε, πάντως γε ἡ τοῦ θεοῦ σοι προσέσται χάρις. ᾧ σαυτὸν οἰκειοῖς τῇ κοινωνίᾳ τῆς εὐεργετικῆς προαιρέσεως. εὐδαιμονοίης ἄριστε φιλοσόφων, οὕτω γάρ ἐμοί σε φίλον καλεῖν, ὥσπερ ὑπαγορεύει τὰ πράγματα.

Κώνσαντι.

ε Ι δὲ φιλοσοφίας τιμᾶς ἀρετὴν, οὐ μόνον ἐν παροῦσι τοῖς μετέχουσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀποῦσι τιμήσεις. ὁ δὲ θεσπέσιος Ἀμμωνιανὸς ὁ παρ' ἡμῖν ἀποτετυχὼν ἀμείνονος λήξεως, ἐμοὶ δοκεῖ πάρεστι καὶ ἀπεῖναι δοκῶν. τούτου συγγενὴς σφόδρα αὐτανέψιον, ὁ παρ' ὑμῖν Σωτήριχος ἀδικεῖ. δεῖξον ὅτι κήδῃ δημοσίου, καὶ πέπαυται Σωτήριχος ἀδικῶν.

Σιμπλικίῳ.

α Φιέναι φησὶ δεῖν ὁ θεὸς τὰ ὀφειλήματα. ὀφείλει δὲ ὁ μὲν τις δάνεισμα χρυσίου. ὁ δὲ, τὸ δοῦναι δίκην. καὶ ὁ τοῦ λαβεῖν οὖν δίκην ὑπεριδὼν, ὑπήκουσε τοῦ θεοῦ.

Πενταδίῳ αὐγουσταλίῳ.

τ Οῦ παρ' ἡμῶν ὄχλου καὶ τῶν πραγμάτων, αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ. φιλοτιμηθεὶς γὰρ πᾶσι γενέσθαι καταφανὴς, ὅτι με διὰ πάσης ἄγεις τιμῆς, ἅπασι τοῖς καταπονουμένοις, ἐπ' ἐμὲ τὸν δρόμον ἀνέῳξας. οἶδα δὲ ὧν ὅπως ποιήσεις, εἰ δεῖ ποτε πεπαῦσθαι κἀμὲ κοπτόμενον

ὑπὸ πολλῶν καὶ σὲ περὶ πολλῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ, εἰ καὶ πάνυ δεῖται μετρίων καὶ φιλανθρώπων ὑπὲρ οὗ γράφω, καὶ τυχεῖν ἐστιν ἀξιώτατος ὡς ἅπαντες ἴσασιν, ἀποτυγχανέτω σου μηδὲν ἧττον, ἢ εἰ παμπόνηρός τε ἦν, καὶ παμπονήρων ἐδεῖτο πραγμάτων. τοῦτο ποιῶ, καὶ ὅταν ἀφίκωμαι παρὰ σὲ δῆθεν αἰτιασόμενος, πρόσταττε τοῖς ὑπηρέταις, ἐπιζυγῶσαί μοι κατὰ τοῦ προσώπου τὰς θύρας. ἂν τούτου γινομένου οἱ μὲν, ἴδωσιν, οἱ δὲ, τῶν ἰδόντων ἀκούσωσι, τοὐντεῦθεν ἐγὼ καὶ σὺ, βαθεῖαν εἰρήνην ἄξομεν. ὡς οὐδεὶς ἔτι τὸ λοιπὸν προσδραμεῖταί μοι καὶ προσανακλαύσεται. εἰ δὲ ἀποδειλιάσεις καὶ οὐκ ἐθελήσεις ταῦτά σοι τοὺς ἀνθρώπους συγγνῶναι, ἀνέχου πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀγαθόν τι ποιεῖν ἀνθρώπους, ἱκέτας σου γινομένους δι᾽ ἐμοῦ τε καὶ τοῦ θεοῦ. ἀλλ᾽ εὖ οἶδ᾽ ὅτι, οὐκ ἀπαγορεύσεις εὖ ποιῶν. οὐκοῦν οὐδὲ ἐγὼ, προτρεπούσας ὑποθέσεις τῇ φύσει συμποριζόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼ καὶ σοῦ ἥδομαι καὶ τοῦδε. σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης. τοῦδε
ἐ δὲ, ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ μετὰ τοῦ Πλάτωνος, τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κακὸν, ἔοικα σοὶ μᾶλλον, ἢ τῷδε δὲ χαρίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πραττομένου δίκας ὑπὲρ ὧν οὐκ ἐξήμαρτεν.

Αὐρηλιανῷ.

Εἴ τινές εἰσι ψυχαὶ τῶν τελέων, ὥσπερ οὖν εἰσιν ἔφοροι, θεῖαί τε
ἔ καὶ δαιμόνιοι, πάσας ἡγοῦσι χάριν εἰδέναι, καὶ ἀπομεμνῆσθαι τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἀρχῆς ἅπασιν ἔθνεσιν αἴτιος γέγονας. αὐτάς τε οὖν ταύτας παρὰ τοὺς καιροὺς ἑκάστους οἴουσι παρεστάναι συνηγόρους τε καὶ συμμάχους, καὶ τοῦ κοινοῦ θεοῦ δεῖσθαι, γενέσθαι σοι προτρεπούσας ἀμοιβὰς τῆς ἐνδεχομένης ἐκείνου μιμήσεως

τὸ γὰρ

τὸ γὰρ εὖ ποιεῖν, ἓν τοῦτο μόνον ἔχουσι κοινὸν ἔργον αὐτὸς καὶ θεός. ἡ δὲ μίμησις, οἰκειώσεώς ἐστι. καὶ συνάπτει πρὸς ὃ μιμεῖται τὸ μιμούμενον. διάκεισο τοίνυν ὡς ἀπειργασμένος οἰκείως τῷ θεῷ. τῇ κοινωνίᾳ τῆς εὐεργετικῆς προαιρέσεως. καὶ σύνεσο γλυκείαις ἐλπίσιν, ὅσαι τῇ τοιαύτῃ τῆς ψυχῆς διαθέσει προσήκουσιν, ὦ μεγαλοπρεπέστατε μόνος, ἢ μετ᾽ ὀλίγων οὐ μόνος, δικαίως καλούμενε. ἀσπάζομαι διὰ τῆς σεμνοτάτης φωνῆς τοῦ πατρὸς, τὸν νέον ταῦρον τὰς ἀγαθὰς ῥωμαίων ἐλπίδας. Τῷ ἀδελφῷ.

ὁ Καὶ τοὔνομα δοῦλος καὶ τὴν προαίρεσιν, ὃν ἀγνοήσας, ὡς παιδοτρίβην παρὰ τῶν Θεοδώρου κληρονόμων ὠνημαι, πάλαι μὲν ἐστὶ πονηρός. καὶ γὰρ ἔφυ καὶ τέθραπται κακῶς. καὶ ἀναγωγῆς οὐκ ἀπέτυχεν ἀξίας τῆς φύσεως, ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδηθείς. ἀλλὰ νῦν Λυσίας ἂν εἶπεν, ἐξείργασται καὶ τέλος ἔχει. καὶ πέρας ἀηδίας ἐστίν. ἑρμῇ μὲν γὰρ καὶ ἡρακλεῖ τοῖς παλαίστρας ἐφόροις, οὐδὲ κατὰ μικρὸν πρέπει. κοτυτοῖ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀττικοῖς κονισάλοις νεωκόρος. καὶ εἰ δή τινές εἰσι τούτου τοῦ κόμματος ἕτεροι δαίμονες, ἅπασιν αὐτοῦ μέλει. καὶ τούτων αὐτῷ. δίκην μὲν οὖν ἑτέραν, οὐκ ἂν λάβοιμι παρ᾽ αὐτοῦ. ἀποχρῶσα γὰρ ἡ πονηρία δίκη τῶν πονηρῶν. δοκιμασθεὶς δ᾽ ἀνεπιτήδειος εἶναι συμβιοτεύειν φιλοσόφοις δεσπόταις, ὧν οἰκουρούντων αἰσχύνη περιμοσεῖ, ἐχέτω τὴν ἔχουσαν αὐτὸν πόλιν. ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν πορνοτρίβα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἐν στεφάνῳ καὶ μύροις μεθύοντα καὶ κωμάζοντα, καὶ πάσης ἀκολασίας ἐμπεπλησμένον. καὶ ᾠδὰς ᾄδοντα πρεπούσας τῷ κίῳ, τοῦ τοὺς ἔχοντας αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἀνήγαγεν. ὅπως οὖν αὐτὸν παραδοὺς τῷ ναυκλήρῳ πλεῖν ἀναγκάσεις εὐθὺ τῆς ἐνεγκούσης αὐτόν. ἐκείνη γὰρ ἂν αὐ

τοῦ καὶ ἀνάσχοιτο δικαιότερον. πλείτω δὲ δὲ μηδέποτε ὑπὲρ τοῦ καταστρώματος· μηδὲ εἰς κοίλην ναῦν καταβαίη· ἐπεὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ συχνὰ τῶν κεραμίων ἡμιδεῆ σοι ποιήσειεν· εἰ δὲ ὁ πλοῦς παρατείνοιτο, καὶ μέχρι τρυγὸς ἄν, ἐκροφοίη τὴν ἀνθοσμίαν. ἢ τοὺς ναύτας δι' ἂν αὐτὰ ταῦτα ποιεῖν ἀναπείσειε. πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ πιθανώτατον τὸ καλὸν, εἰς ἀπολαύσεις, ἡγήσασθαι. ἢ τίς οὕτως ἐμβριθής, ὃς τῶν μισθῷ πλεόντων τὴν θάλατταν, ὡς μὴ διαχυθῆναι τοῦ καθάρματος κορδακίσαντος ἐν τῇ τοῦ ποτηρίου περιφορᾷ. καὶ ἄλλα πολλὰ βωμολοχεύεται. πρὸς ἃ διαπεφράχθαι τὸν ναύκληρον. ὁ μὲν οὖν ὀδυσσεύς, ἵνα μὴ ὑφ' ἡδονῆς διαφθαρείη, τὴν σειρήνων ἀκτὴν δεδεμένος παρήμειψεν. οὗτος δέ, ἵνα μὴ τοὺς πλέοντας ἡδονὴ διαφθείρειεν, ἂν ἐκεῖνοι σωφρονῶσι, δεδήσεται. Τῇ φιλοσόφῳ.

ἠ Χοῦς ἔοικα πρᾶγμά τι. ἃς προείληφα φωνάς, ἀντιδίδωμι, τὸν θαυμαστὸν ἀλέξανδρον ἑταίρων παρὰ σοί. Αὐρηλιανῷ.

ὁ Ὑπὸ τῇ προνοίᾳ μέλλει ῥωμαίων· ἀλλὰ μελήσει περὶ ἢ οὐκ εἰς ἅπαν οἰκουρήσουσιν, οἱ τὰ κοινὰ σώζειν δυνάμενοι. ἀλλὰ τῷ γε ῥήτορι τῷ σωζόφῳ, καὶ ἡ παροῦσά σοι δύναμις ἀρκείτω πρὸς ὃ τυγχάνει δεόμενος. ἀπολαυέτω δὴ νῦν μὲν, αὐτὸς μόνος ταύτης. ἔπειτα μετὰ τῶν ἐθνῶν ἁπάντων, κἀκείνης. Τῷ ἀδελφῷ.

ἑ Πικροτάτην ὁδὸν ὑπὲρ τοῦ πλουτεῖν ἐβάδισεν ἀθανάσιος. ἐγνωκὼς νόμος ἱερὸν εἶναι τοῖς ἀποθνήσκουσι. ἢ πρακτέον αὐτούς, πειθοῖ ἢ βίᾳ πᾶν ὅτι ἂν δύναιτο. οὐκ ἂν οὖν αὐτὸν λάθῃ δημόσιος, ὑπὸ διαθήκῃ καλούμενος. ἀλλὰ συνεὶς ἅλλεται. Τῷ αὐτῷ.

Καὶ δὴ κατὰ τὴν μηνὸς ἀθὺρ, ὁ μακαρίτης καστρίκιος, αὐτὸ τοῦτο ἐγένετο, φάσμα χαλεπὸν ἰδών τε καὶ διηγησάμενος. Ἀνυσίῳ.

ἰ Ὦ ἀνὴρ, ὃν ὅτι σε φιλεῖ δι' αὐτὸ τοῦτο φιλῶ, νόσῳ χαλεπῇ προσεπάλαισεν. ἦν δὲ αὐτῷ δεινόν, οὐχ ἡ νόσος· ἀλλὰ τὸ σοῦ τῆς ἱε-

ρᾶς ἀπεῖναι κεφαλῆς. ἐπεὶ δὲ νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐστί. τούτῳ δέ τι ἑξῆς τοῦ προσδὴ χαλεπωτέραν τὴν νόσον περὶ. ἐρᾶ τοι τί περὶ στρατιώτη πρέπον. δὲ δύσκολον δ᾽ ἔχει πρὸς τὴν ἐξαναγκῆς ἀρπαν. Αὐρηλιανῷ.

ὁ Ιμείρουσαν τὴν θεσπεσίαν ψυχὴν ἐπαινῶ τὸ τοῦτο καταπεμφθεῖσαν, ἐφ᾽ ὃ κοινὸν ἀγαθὸν αὐτὸν εἶναι. καὶ χάριν εἰδέναι τοῖς συνισταμένοις τοῦ δεομένου δικαίων, ὅτι σου πρεπούσας ὑποθέσεις τῇ φύσει πλείζονται. τὸ δὲ ὅτι συγγενὴς ἐστὶν ἡρώδης ἐμός, ἀλλ᾽ ὅτι δεῖται δικαίων, διὰ τοῦτό σοι τὸν νεανίσκον συνίστημι. ὅστις ἐκ προγόνων λαμπρότατος ὢν καὶ τὴν πρώην βουλὴν ὑποτελὴς τῇ συγκλήτῳ διαδεξάμενος, ἐπειδὴ γέγονεν ἡγεμών, ἀξιοῦται συντελεῖν ὥσπερ οἱ νεόβουλοι. καὶ γίνεσθαι διπλοῦς λειτουργός. τὸ μὲν τι διὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δὲ, δι᾽ ἣν ἦρξεν ἀρχήν. Τῷ ἀδελφῷ.

ἕ Λκει με παρὰ σὲ πόθος καὶ χρεία. πυνθάνομαι τοίνυν εἴπερ μηνεῖς ἥξοντα. Οὐρανίῳ.

ἔ Πεμψά σοι δῶρον ἵππον ἀκροφυέστατον, εἰς ἅπασαν ἀρετὴν ἵππῳ προσήκουσαν. ᾧ χρήσῃ μὲν ἐν ἁμίλλαις δρόμων. χρήσῃ δὲ ὅταν ὑπὸ θήραν ἐξάγῃς, ἢ ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς. καὶ ὅταν κατάγῃς ὑπὸ τῷ λιβυκῷ στρατοπέδῳ πομπὴν ἐπινίκιον. οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μᾶλλον ἢ κυνηγέτης, ἢ κέλης ἐναγώνιος, ἢ πομπεύς. ἢ πολεμιστήριος. εἰ δὲ νισαίων ἵππων μὴ δεῖν ἐστὶν ἀφιδέστερος, ὀχθώδης τε ὢν τὸ κρανίον, ἐλλιπὴς σαρκὸς τὸ ὀστοῦν, τάχα μὲν ἐστὶ τοῖς ἵπποις, ὥσπερ ἐστὶ τοῖς αὐτοῖς, ἅμα πᾶσιν δίδωσιν ὁ θεός. μήποτε δὲ τοῦτο δὲ πρὸ ἐκείνων αὐτῷ τὰς ἀρετὰς συντελεῖ, εἰ τὰ μαλακὰ τῶν σκληρῶν ἐλάττω παρὰ τῆς φύσεως ἐκληρώσατο. πρὸ μέντοι τοῦ γένους, ὅσα σαρκῶν οἶδα δὲ σκληρότερα. οἶμαι δὲ καὶ τῶν ὑμῖν ἵπποι, ταῖς σαρξὶ πλείους εἰσίν. οἱ δὲ ἡμέτεροι τοῖς ὀστέοις. Ἑταίρῳ.

ἐ Μισθωσάμην σοι ναῦν, αὐτῶν μὲν ὀλίγων δὲ πλεόντων τὴν θάλατταν μετὰ πλείονος τέχνης. ἢ τύχης. ὡς αἰγιαλκῆ παρὰ πᾶσι ὁλκάδες,

φήμην ἔχουσι διανοίᾳ κεχρῆσθαι καθάπερ οἱ Φαιάκων τῶν πάλαι, πρὶν ὑπὸ τὴν νῆσον ἥκειν τὸ δαιμόνιον μήνιμα. Κληδονίῳ.

Υγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται. σὺ δὲ ὁ φίλος εἶ, ὁ δικάζειν ἔλαχες. ἐκ μιᾶς οὖν προσοχῆς, ὑπάρξει σοι κἀμοὶ ὁ τοῖς νόμοις χαρίσασθαι. ἐπανίτω τοίνυν ἀσφάλιος, εἰς τὸ δεσπότης εἶναι τῶν κεραμίων τῇ τοῦ πατρὸς διαθήκῃ προσλαβὼν τὴν ἀπόφασιν. τῆς κατηγορίας οὐκ ἐσομένης ἐμποδὼν τῇ παραυτίκα τῆς ἀκροάσεως. οὔτε γὰρ δεῖ δικαιοδοτεῖν, ἢ τὸν χρόνον, ἐν ᾧ μάλιστα τυγχάνομεν δεόμενοι τοῦ θεοῦ. Ἀναστασίῳ.

Ωσηνᾶν τίς ἔπεισεν ἢ θεὸς ἢ λόγος ἢ δαίμων. ὅτι καὶ παρὰ τὰ χωρία γίνεται τοῖς αὐτοῖς, εἰς τὸ τυγχάνειν τε κἀποτυγχάνειν οἰόμενος τοῦ θεοῦ. πράττων οὖν πονηρῶς παρ' ἡμῖν, καὶ τῶν πατρῴων ἀκριβῶς ἐκκοπείς, ἔγνωκε πλεῖν εἰς τὰ περὶ Θρᾴκης χωρία ἐκεῖ διαλλαγησόμενος πρὸς τὴν τύχην. ἤδη σοι φίλα πρὸς τὴν δαίμονα, σύστησον αὐτῇ τὸν νεανίσκον. καὶ ἐξευρέτω τινὰ πόρον αὐτῷ χρημάτων. ῥᾴδιον δὲ βουλομένῃ. καὶ γὰρ τὰ Νόννου τοῦ Σωσηνᾶ, Φύσαργος οὐ χαλεπῶς εἰς ἑτέρους μετέθηκεν. ἀποφηνάτω δὲ καὶ Σωσηνᾶν κληρονόμον ἀλλοτρίου πατρός. γένοιτο γὰρ ἂν οὕτως ἐξ ἀδικίας τὸ δίκαιον. Ἰωάννῃ.

Σπερ ἄλλοτε πολλάκις ὑπὸ τῶν καιρῶν ἐγενόμην σοι χρήσιμος, καὶ παραμυθησάμην δυσχεραίνοντα τύχῃ, τὰ μὲν, λέγων. τὰ δὲ, ποιῶν, ὡς ἑκάστοτε ἡ δύναμις ὑπηγόρευσε, καὶ νῦν περὶ τῶν καταλαβόντων σε πραγμάτων, δοκεῖ μοι συνεισενεγκεῖν τινὰ γνώμην, ἐπειδὴ μὴ ἔργον δύναμαι. συνίστον γὰρ οὐ θέμις, ἕως ἐμπνεῖ τε καὶ δύναται, μὴ οὐχὶ παντὶ τρόπῳ πρόθυμον εἶναι τοὺς φίλους, ἀγαθόν τι ποιεῖν. ἄκουε τοίνυν ἅ μοι καλῶς ἔχει διαλεχθῆναι πρὸς

σέ. εἰ

σὲ. εἰ μὲν θεός ἐστιν ἡ φήμη κατά τινα τῶν παρ' ἡμῖν ποιητῶν, σὺ
δὲ ἐχέτω τὴν μακαρίτην Αἰμίλιον. ὁ πράξας ἢ βουλεύσας τὸν
φόνον. καὶ βαρβαρικὸν μὲν δρᾶμα συνθεὶς, τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς ἐκ
τῶν σαυτοῦ λοχιτῶν τὸν ὠμότατον. λέγει μὲν δὴ ἡ φήμη ταῦτα. ψευ-
δὴς δὲ οὐ θέμις, οὖσαν θεόν. εἰ δὲ ἡσίοδος μὲν οὐδὲν λέγει, πολλὰ δὲ
λέγεται μάτην, καὶ τοῦτο περὶ σοῦ τῶν πολλῶν ἐστιν ἕν. ὡς ἔγωγε βουλοί-
μην ἄν. περὶ ἐλάττονος γὰρ ποιοῦμαι τὴν ἐν ἀργυρίῳ ζημίαν,
ἢ τὴν ἐν φίλῳ. καὶ νῦν ἂν οὐχ ὑπαίτιος ὢν ἀκούῃς κακῶς, ἀτυχεῖς
μὲν ἄρα. ἀλλ' οὐκ ἀδικεῖς. ὡς ὤφελες μὴ δὲ ἀτυχεῖν. ἀλλ' ἐκείνως μὲν
ἄν σοι καὶ μῖσος ὤφειλε τὸ δίκαιον. οὕτω δὲ τὸ ἔλεος. ἐγὼ δέ μοι δοκῶ
λίαν ὑπὸ συνηθείας ἁλώσιμος ὢν, κἀκείνως ἂν τὴν μὲν πρᾶξιν μι-
σεῖν. σὲ δὲ ὅμως ἐλεεῖν. τοῦ δὲ ἐλεοῦντός ἐστι, βοηθεῖν ὅση δύναμις. καὶ
ἐξευρίσκειν, ὅθεν ἂν ὀνήσαιτο τι. οὐκοῦν καθ' ἑκάτερόν μοι προ-
σήκει συμβουλεῦσαί σοι τὸ φαινόμενον βέλτιστον. ἔοικε δὲ ταὐτὸν
εἶναι συμφέρον, αἰτίῳ τε ὄντι καὶ ἀναιτίῳ. ἴθι παρὰ τοὺς νόμους. καὶ
σαυτὸν ἐπίδος τῷ δικαστῇ μετὰ ἀθρόων τῶν λοχιτῶν, ἔτι καὶ δὴ κα-
κείνων. καὶ εἰ μὲν ἐπράχθη τὸ δεινὸν, δεήθητι. καθικέτευσον. ἀντι-
βόλησον. μὴ αὐτὸς προκαλινδούμενος, πρὶν ἂν διαπράξῃ τὸ παρὰ
τῆς ψήφου συστῆναι δημίῳ, τὸ δοῦναι τὴν δίκην. ἐν καλῷ σοι κείσεται
παρὰ τοῖς καὶ τῶ δικαστηρίοις, τὸ προκαθηράμενον ἀπελθεῖν, ἑταῖ-
ρε Ἰωάννη. μὴ λόγου ἄλλως οἰηθῇς τὴν παραίνεσιν. μὴ δὲ προσπαί-
ζειν μὴ νομίσῃς σαυτῷ, οὕτω τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας ὀναίμην. καὶ
προσέτι τῶν παιδίων τῶν ἐμαυτοῦ. οὐκ ἂν μὴ φιλτάτῳ σοι τυγ-
χάνοντι, συνεβούλευσά τι τοιοῦτον, ὅγε ἀπεύχομαι τοῖς ἐχθροῖς τῶν
ἐμοῖς. καὶ μήποτε αὐτῶν ἐπὶ νοῦν ἀναβαίη, τὸ, κάλλιον εἶναι τὸν
ἀδικοῦντα δοῦναι τιμωρίαν αὐθαίρετον. ἀλλὰ μὴ δὲ παύσαιντο ἀν-

τυχοῦντες ἐν οἷς ἀδικοῦσιν, ἵνα πλείω τὲ χρόνον εἶναι κακὸς, καὶ πάσας ἐκεῖ τὰς δίκας ὀφείλοιεν. πρὸς σὲ διὰ φιλίαν, κινδυνεύω τι καὶ τῶν ἀπορρήτων εἰπεῖν, ὡς ἀνόμοιόν ἐστιν, ἐν παχεῖ σώματι καὶ ἐν εἰδώλῳ δοῦναι τὴν δίκην. ἰσχυρότερον μὲν γὰρ ἀνθρώπου θεός. τοῦ δὲ θεοῦ παντὸς διακόσμου, σκιὰ τὸ ἀνθρώπινον. ἀλλ᾽ ὥσπερ εἰσὶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ δήμιοι, χείρους τῶν νόμων, τὴν αὐτὴν αἱ ποιναὶ χρείαν τῇ φύσει τοῦ κόσμου παρέχονται. δαίμονές εἰσι καθαρτήριοι τέχνην ἔχοντες περὶ ταῖς ψυχαῖς, ἣν οἱ κναφεῖς περὶ τοῖς ἱματίοις τοῖς πιναροῖς. ἀλλ᾽ εἴ τις ἱματίοις αἴσθησις ἦν, τί ἂν οἴη πάσχειν αὐτὰ, λακτιζόμενα, κνιζόμενα καὶ πάντα τρόπον κναπτόμενα, διὰ πόσων δὲ αὖ ὀδυνῶν ἐκπεπλυθῆναι κηλῖδας ἀρχαίας προστετηκότα ὁμόργματα. ἰδοὺ γὰρ λέγουσιν ὅτι πολλοῖς ὁ ῥύπος, οὕτως ἐνέφυ σφόδρα διὰ τοῦ βάθους, ὡς ἀναπάλλακτος εἶναι. καὶ φθάνουσι διαφθαρέντα, πρὶν εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθεῖν, ὅτι τὸ πάθος αὐτοῖς γέγονε φύσις, ἢ διὰ χρόνου πλῆθος, ἢ διὰ μέγεθος. οὕτω δὲ ἐχούσῃ ψυχῇ καλῶς ἂν εἶχεν εἶναι φθαρτῇ. νῦν δὲ τὰ μὲν ἁμαρτήματα, λόγον ἔχει πρὸς αὐτὴν ἐκπλύσεως κηλῖδος. ἡ ψυχὴ δὲ οὐκέτι πρὸς θοιμάτιον ἐκεῖνο τὸ πιναρόν τε καὶ οὐκ ἀντέχον. ἀλλὰ θάνατος οὖσα, τίνει δίκην ἀθάνατον, ὅταν ἁμάρτῃ δυσωποι ἅτε καὶ ἀναπόνιπτα. ἀλλ᾽ ἐὰν ὥ γάρ τις ἥμαρτε βίῳ δίκας διδοῖ, οὐ πάνυ προστετηκὸς ἔχει καὶ προσιζῆσαν τὸ πάθος. ἀλλ᾽ ὡς αὖ ἔποι τις ἀρτιβαφὴς οὖσα ψυχὴ, τάχιστα πλύνεται. διὸ δοτέον ἐστὶν ὡς ἐπὶ διὰ τάχους τὴν δίκην. καὶ τιμωροῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ μὴ δαίμοσι. λέγεται δέ τις λόγος ὅς με πείθει, τοὺς ἠδικημένους κυρίους εἶναι, μακροτέρας τε ποιεῖν. καὶ ἐπιτείνειν τὰς τιμωρίας. διὸ παραπλήσιόν ἐστιν ἕνα κακόν τι μέγα ἐργάσασθαι καὶ

πολλοὺς

πολλοὺς καταμικρὸν ἀδικῆσαι. ἐπιτρέψει δὲ ἕκαστος ἐν τῷ μέρει καὶ διὰ πᾶσιν ὑπηρετῆσαι τὴν δίκην, ὅταν δέ τις ἰάσιμος ᾖ, μέγα παρὰ τοῦ δικαστῇ δύναται, τὸ τοσαῦτα προπεπονθέναι τὴν ψυχήν, ὡς ἤδη παρ' αὐτῶν τῶν ἠδικημένων ἔλεον εὑρέσθαι. ὥστε τοίνυν εἰκὸς ἐστὶ τῆς μακαρίτιδος Αἰμυλίου ψυχῆς συγγνωμονεστέρας τυχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι μᾶλλον δέ, οἶδα σαφῶς, ὡς ἅπας ἱκέτης αἰδέσιμος, ὅστις ἑαυτὸν τετιμώρηται. καὶ εἴ τις ἤδη παρ' ἡμῖν εἰς ἀπολογίαν ἁμαρτήματος καταστὰς, αὐτῷ τῷ φθάσαι τὴν αἰτίαν ὁμολογῆσαι, καὶ φῆσαι κολάσεως ἄξιον εἶναι, τὴν κόλασιν ἐξωνήσατο. τὸ δὲ ἐνδυωχυθῆναι τοῖς δι' ἅ τις ἠδίκησεν, εἴτε χρήμασιν εἴτε σώμασι, βαρυθυμότερον τὸν ἠδικημένον καθίστησι. καὶ τίς ἂν γένοιο τοῦ σώματος ἐξελθὼν, εἴθ' ὑπὸ βιαίας δίκης, εἴτε ἑτέρου τρόπου, κἄπειτα αὐτὴν τὴν ψυχὴν, αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεασάμενος, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἀρνεῖσθαί σοι [illegible], ἀλλ' ἐγκεκολαμμένον ἔχων τὸ ἐπίσημον τῆς πράξεως, οὐκ ἰλιγγιάσεις; οὐκ ἀπορήσεις; ἐλέγξῃς τί οὖν; καὶ ἐκκείσῃ τῇ δίκῃ, καὶ σὺ κἀγώ. καὶ πῶς ἂν οὐ προσκαθαίρει μετάνοια δημοσιευθεῖσα. ἀλλ' ἀνδριστέον ὦ γύναι. γενναῖος γὰρ εἴης. καὶ τῶν μὲν ἡδονῶν ὑπεροπτέον, ἃς ἀδικοῦντες ἐποιησάμεθα. τοὺς δὲ πόνους οὐκ αἰσχυντέον. ἀλλὰ τῷ δικαστῇ μὲν ὁμολογητέον τὴν πρᾶξιν. ἐξιλαστέον δὲ τῇ παραυτίκα τίσει, τὰς κατωτερινάς. μεγίστου δὲ ὄντος ἀγαθοῦ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιωθῆναι. ὅστις δὲ χρόνον πολὺν ἀδικῶν ἀκόλαστος μένει, τοῦτον δὴ νομίζειν τὸν ἀτυχέστατον, οὗ μήτε θεὸς μήτε νόμος κήδεται. σκόπει δὲ καὶ ταύτῃ. τὸ ἀκόλαστον εἶναι πρὸς κακοῦ, καὶ λέγεται καὶ ἀκούεται. οὐκοῦν τὸ κεκολάσθαι πρὸς ἀγαθοῦ. τῷ δὲ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ὁ λόγος μένει. εἰ μὲν οὖν ἐγὼ παρὼν ἐτύγ-

χανον, οὐδὲν ἂν ἔδεισε πρᾶγμα σχεῖν ἀπερυθριῶντα καὶ σαυτὸν κα-
ταγγέλλοντα. ἀλλ' ἐμαυτὸν ἂν ἔταξα συνηγορήσοντά σοι καὶ προσή-
γαγον ἄν σε καθάπερ ἰατροῖς τοῖς νόμοις. ἀνόητος μὲν γὰρ ἄν τις εἴη-
περ, ὡς συνίστορος ἰωάννου κατηγορεῖ. σὺ δ' ἂν ἠπίστασο, τἀληθές. ὅτι
φθόνοι καὶ κηδεμονίᾳ τῇ σῇ, τὴν κατηγορίαν εἱλόμην, ἵν' ὡς ἐν
κακοῖς ἄμεινον πράξειας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, εἰ τὸ ἀδίκημα γέγονεν,
ὃ μὴ γένοιτο σοῦ τε ἕνεκα καὶ τῆς πόλεως. ἅπασα γὰρ ἂν εἴη μια-
ρὰ τῷ φόνῳ, τολμηθέντος αἵματος ὁμογνίου. εἰ δὲ σὺ καθαρὸς καὶ
χεῖρα τὴν γνώμην, εἴη δὲ οὕτως, ἐπάρατοι μὲν, οἱ ταῦτα συνθέντες
ἐπὶ σοὶ, κἀκείνους δὲ περιμένει τὰ κατὰ γῆς κολαστήρια. ὡς οὐχ
ἕτερος οὕτω τρόπος θεομισὴς, ὡς ὁ λογοποιὸς ὁ πιστώσκων ἐξ ἀφα-
νοῦς. ἀγνέστατος γὰρ ὢν, μέγιστα κακὰ διαπράττεται. καὶ λέ-
γεταί τις αὐτοῖς μοῖρα κιναίδοις προσκεῖσθαι. καὶ τὴν ἐν τῇ τέ-
χνῃ τοῦ τεῖναι τὸ κράτιστον. ἐπεὶ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ σοφισταὶ γί-
νονται καὶ εὐμήχανοι. ὥστε αὖτις ἀλῶ φήμας περὶ τοῖς οὐκ οὖσι ποι-
ῶν, τοῦτο ἐκεῖνο, μὴ δὲ ἐπανέρῃ. μὴ δὲ διαστήσῃ. ἀλλὰ κἂν στερεώ-
τατος εἶναι δοκῇ, θαρρῶν ἀποφαίνου τὸν ἄνδρα, ἡμίγυμνον. αὐτο-
χρηματιασώτην τῆς κότυος. σοὶ δὲ ἔξεστιν ἀπὸ τῶν λόγων τούτων,
ἀποφῆναι συκοφαντοῦσαν τὴν δόξαν, εἰς αὐτόν τε καὶ τοὺς σοὺς ἐ-
πιδοίης τῇ δίκῃ. εἶπε γὰρ εἰσελθὼν ὡς ἐμοῦ κατήγοροί τινές εἰσιν
ἀφανεῖς. οἱ προκατεγνωκότες αὐτῶν, ἀξιοῦσι λανθάνειν. κατη-
γοροῦσι δὲ ὅμως πολλὰ καὶ χαλεπά. καὶ κινδυνεύουσι πείθειν ἐνίους.
οὕτως εἰσὶν ἐπίβουλοι καὶ δεινοὶ παραδοῦναι λόγον τῇ φήμῃ. κατα-
διελθὼν τὰς αἰτίας ἐν αἷς ἀκούεις κακῶς γάμον καὶ φόνον ἀνόσιον,
ἐπειδὴ ἀπάταλον εἶναί τινα φασὶ παρὰ σοῦ τὸν καταχθέντα κα-
θετον ἐξεργάσασθαι τὸν φόνον, τοῦτον ἅμα προσάγων δικηθῆτι τοῦ

δικαστηρίου

λιπαρῶν καὶ προσαιτῶν, μὴ ἀνεξέταστος ἀπελθεῖν, μηδὲ ἐρή-
μην ἁλῶναι. οὐ γὰρ δὴ κράτιστε τῶν ἡγεμόνων ἐρεῖς διότι γραφὴν
εἰς τοὐμφανὲς οὐδεὶς ἀπηνέγκατο, παρὰ τοῦτό σε δεῖ ποιήσα-
σθαι, τὸ μὴ διὰ πάσης ἐλθεῖν βασάνου, μετιόντα καὶ θηρώμενον
τὴν ἀλήθειαν. ὁ διαβεβοημένος ἀπόταλος, οὗτός ἐστιν. ἔχεις τὸν ἄν-
δρα. χρῶ τῷ σώματι. τοῦτον, εἴ πη γένοιτο, τήμερον ἀναφανῆναι γὰρ δεῖ
κατήγορον αὐτοῦ τε κἀμοῦ, κἂν μὲν ὅτῳ σοῦ λέγοντος, μὴ πείθηται
σοι, καὶ τοῦ θἄλλα εἰς ἔχει πρός γε ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. εἰ δὲ φι-
λάνθρωπός τε εἴη καὶ χαρίσαιτό σοι τὴν περὶ τούτων ἀκρόασιν, ἅ-
παν ἐν ταῦθα ἔστι τὸ λαμπρῶς ἀπολογήσασθαι καὶ τοὺς λογοποι-
οὺς καταισχῦναι τε καὶ καταισιγάσαι. τὸν γὰρ δὴ ἀπόταλον τοῦ-
τον, οὐδὲ ἥσει τρυφᾶν. ἀλλὰ καὶ δεθήσεται καὶ κρεμήσεται. καὶ τῷ
πλευρῷ διορυγήσεται. δεινοὶ γὰρ ἐλέγξαι προσποιήσιν οἱ βασα-
νισταί. καί τινες αὐτοῖς ὄνυχές εἰσιν ἐξευρημένοι, συλλογισμῶν
ἐπιστημονικῶν, ἔχοντες δύναμιν. ὥστ' ἐξ ὅτι ἂν ἐκείνων κρατούντων
ἀναφανῇ, τοῦτ' ἐστιν αὐτὸ τἀληθές. ἂν οὕτως ἀπολυθῇς, μηδὲν ἀ-
δικῶν, ἄπει τοῦ δικαστηρίου νενικηκὼς καὶ γαῦρος. διαγῆς τε ὢν καὶ
δοκῶν. εἰ δὲ ἐγὼ μὲν εἰσηγησαίμην ἅπασι λυσιτελεῖν οἶμαι, σὺ δὲ οὐ
ποιήσεις, οὐδὲ πρὸς τὸν δικαστὴν πρόσει, τὸ μὲν ἀληθὲς, εἰ δέ τε καὶ
οἶδεν ἡ δίκη. πάντως ὁ διὰ πάντων ἥκων ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ, καὶ
λιβύην ἑώρα, καὶ φάραγγα ἐκείνην. καὶ θρόνον ἐκεῖνον. εἴτε τὸν ὄν-
τος. εἴτε τὸν ἐπιποίητον. καὶ τὸν αἱμυλίου δρόμον. καὶ ὅ, τι πέπον-
θε καὶ ὑφεῖς, καὶ ὅ, τι εἶπε, καὶ ὅ, τι ἤκουσεν. εἰ δή τι καὶ εἶπε καὶ ἤκου-
σε. καὶ οἶδεν, ὅτι εἰ καὶ τύχοις μὲν ἀναίτιος σὺ καὶ καθαρὸς τῷ
θεῷ, μήτε πράξας μήτε βουλεύσας ἔργον ἐξάγιστον, ἀλλ' ἡ-
μῖν γε τοῖς ἀνθρώποις οὔπω καθαρὸς, ἕως ἀναπολόγητος ἦς.

οὐδὲ ἐμβαλοῦμέν σοι δεξιάν. οὐδὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς στησόμεθα. τοὺς αἱμυλίους καὶ ἀλάστορας δέδιμεν. ἐνθιγγάνων καὶ ἡμῶν, ἐὰν ἀπομόρξῃ τὴν προστροπήν. εἰσὶ καὶ ἡμῖν οἰκεῖαι κηλῖδες. οὐ δεῖ καὶ προσερανίζεσθαι.

Ὀλυμπίῳ.

λ Υποῦσι τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλότριοι πονηροί. διάβηθι κατ' αὐτῶν. οἱ πάτταλοι γὰρ πατάλους ἐκκρούονται.

Ἀναστασίῳ.

ὁ Υ δὲ ἄμασις μὲν καλὸς φυλάξας μὲν ἐπιδακρῦσαι τῷ πολυκράτους ταῖς συμφοραῖς, ἃς ἐσομένας προείδετο. ἀλλ' εὐτυχοῦντι κήρυκα πέμψας τὴν φιλίαν ἀπείπατο, δῆλον ἐποίησεν ὅτι κἂν ἐδάκρυσεν, εἰ προὔλαβεν ἡ συμφορὰ τὴν ἀπόρρησιν. σὺ δὲ ἡμῖν, ἕως μὲν οὐ προσεκόπτομεν τῇ τύχῃ, συνέμεινας. ἔπειτα συναπῆρας αὐτῇ. λέγει γὰρ ἡ φήμη, διὰ τῶν ἀνθρώπων ἡκόντων, οὐδὲν οὔτε φρονεῖν σε περὶ ἡμῶν οὔτε λέγειν ἐπιεικές. τούτῳ μὲν οὖν, οὐκ ἔστιν ὅλως φιλίαν ἐπειπεῖν. ἀλλ' ἔχθραν ἀνειπεῖν. ἤρκει δὲ εἴπερ ἄρα τὸ μὴ συνανιᾶσθαι. τὸ δὲ καὶ προσανιᾶσαι, τί χρῶ δεινῶν. οὔτε ἀμουσίας· ἔτι ὅλως ἀνθρωπίνων. ἀλλὰ σοὶ μὲν ἴσως ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ἔσκεπται κάλλιον, τί δεῖ τὸ ποιητέον. μόνον εὐχαίρων ἴσθι. ἥμισυ γὰρ ἂν εἴη κακόν, εἰ καὶ οἷς πάσχω κακῶς, ἢ δύο εἴην τοῖς φίλοις.

Θεοτίμῳ.

α Ρίθμει καὶ πέτρον ὀργὴν πενταπόλεως. ἄνθρωπον οὐ τέχνῃ μετιόντα τὸ λύειν τοὺς νόμους. καί τοι καὶ τὸν οὕτω μετιόντα, μισῶ. καὶ ὁ θεὸς σύνοιδε. καὶ ὁ Διοσκουρίδης. ἀλλ' οὗτος ἔτι νεανικώτερος ἐκείνου τἀνδρός. ὅτου γὰρ ἐπιθυμήσει χρήματος, πρῶτον ἁρπάσας, εἶτ' ἐφ' ἑαυτὸν ποιησάμενος, ἔπειτα πράττει τὴν

τει τὴν

τεῖ τὴν δίκην· κἂν ἁλῷ τῇ ψήφῳ, κρατεῖ τῇ χειρί. οὕτως ἐποίη σε. πρῶτον, ἥρπασε κεράμιον. ἐγράψατό τις αὐτόν. ὁ μὲν, ἤλεγ ξεν· ὁ δὲ, οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ προσηπείλησε τοῖς δημίοις πληγάς. πρὸς ὃ νεμεσήσας ἐγὼ, καὶ νομίσας οὐκ εἶναι βιώσιμον, ὅπου τινὲς ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῶν νόμων, παρεσκεύα σα λαμπροτάτους ἄνδρας ἕξαντας ἀποφάσει, βοηθῆσαι τῇ κατα στάσει τῆς πολιτείας. εἰ γὰρ προὐχώρησεν αὐτῷ, πολλοὺς ἂν ἐν τὸς ὀλίγου πέτρους ἐθεασάμεθα. ἐν ᾧ χάριν ἔχω τῷ θαυμαστῷ μαρτυρίῳ, καὶ συνηγανακτηκότι μάλιστα, καὶ προθυμότατα πάντων ὑπηρετήσαντι. ἀνθ' ὧν ἀγαθὸν αὐτῷ τι γένοιτο παρὰ τοῦ θε οῦ. παρὰ δὲ ἀνθεμίου καλῶς ἂν ἔχοι τὸ μὴ κακόν τι λαβεῖν, εἰ πέ τρος αὐτὸν, ὥσπερ ἠπείλησεν ἀπαιτήσειεν. ἀλλ' ἵνα μὴ γένηται τοῦ το, δέομαι πάνυ δέομαι, σοῦ τε αὐτοῦ, καὶ διὰ σοῦ τοῦ θαυμασίου ἀνδρὸς καὶ φιλοσόφου τρωΐλου κωλύσατε τὸν ἀλιτήριον ἄν θρωπον τὴν διὰ τῶν νόμων ὑπὲρ τοὺς νόμους ἐλθεῖν. ἐμοὶ καὶ περὶ τῆς πόλεως μέλει, καὶ τοῦ μὴ γεγονέναι φίλῳ συμφορᾶς αἴτιον. τὸ δὲ πῶς ἂν τις συκοφάντης ἀνακοπείη, οὐκ ἐμὸν εὑρεῖν. ἀλλὰ σόν. ὦ πρὸς τὰ καλὰ πάντων σὺ πρειμώτατε.

Πυλαιμένει.

κ Αλῶς ποιεῖς εἰς τὴν ἔχουσαν τὸν βασιλέα πόλιν ἐπα νελθών. εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἰσαύρων ὄρεσιν, ἡ ἀγαθή σοι τύ χη συνῆν, ἀλλ' ἔστιν εὐτυχία παρὰ τὸν τόπον εὐτυχε στέρα. ἐμοὶ δέ τι καὶ ἰδίᾳ διαφέρει, τὸ παραυτά σε προσεδρεύειν τὰ βασίλεια. οὗ διατρίβων, καὶ λήψῃ καὶ πέμψεις ἐπιστολάς, τὸ τιμαλ φέστατον ἐμοὶ τῶν ἀπὸ θρᾴκης ἀγωγίμων.

Θεοτίμῳ.

π Ἀέω καλὰ τῆς Σιμωνίδου συνουσίας Ἱέρων ἀπέλαυσεν, ἢ σιμωνίδης ἱέρωνος. καὶ ναὶ, μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, οὔτε σὲ πλέον ἐμακάρισα τῆς Ἀνθεμίου τοῦ μεγάλου φιλίας, ἢ τῆς σῆς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν μέγαν ἀνθέμιον. ἀνδρὶ γὰρ ἔχοντι δύναμιν, τί κτῆμα καίριον, ἢ φίλος ἦθος ἀκαπήλευτον παρεχόμενος. οἷον ἐγὼ Θεότιμον οἶδα τὴν πρᾳότητα τὴν καὶ θεοφιλῆ κεφαλήν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν σὺ, σιμωνίδου πλέον ποιεῖς. σιμωνίδης γὰρ αὐτὸς ὡμολόγει, πρὸς ἀργύριον διαλέγεσθαι. ἐκεῖνο δὲ κοινὸν, ὅτι καὶ σιμωνίδης ἱέρωνα τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου συνέστησε. καὶ διὰ τῆς θεοτίμου ποιήσεως, ἔστ᾽ ἂν ἕλληνες ὦσι, πολὺς ἀνθέμιος ἐν ταῖς τῶν λογίων διατριβαῖς. ἀλλὰ τὰ μὲν ῥωμαίων, ἐκεῖνος αὔξοι. σὺ δὲ ἐκείνου τὸ ὄνομα. ποιητικῇ γὰρ ἔδωκεν ὁ θεὸς ταμιεύειν τὴν εὔκλειαν. ἧς τὸ καλὸν, εἰς σὲ περιήκει.

Τῷ ἀδελφῷ.

α Πέκτονέ φησί τις Ἰωάννης αἰμύλιον. ἕτερος δὲ, τοὺς πολιτευομένους ἐχθροὺς, ἐπαιτιᾶται ταῦτα συμπλάσαι. τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς, οἶδεν ἡ δίκη. καὶ ὁ χρόνος εὑρήσει. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ ἀδήλου τοῦ πράγματος ὄντος, οἶμαι δεῖν ἅπαντας ἐξῆς ἀποτροπιάζεσθαι. τὸν μὲν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν, ἀλλ᾽ ἐποίησεν ἄν. καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις πρέπουσαν αἰτίαν ἐδέξατο. τοὺς δὲ, καὶ μὴ πλάσαντας, ὅτι συνέπλασαν ἄν. καὶ πρὸς αὐτῶν τὸ ἐγχείρημα. ὡς ἔστιν ἦθος ἀνοίκειον ὑποψίᾳ τινί. κἂν εἰ συνωμόται πολλοὶ μαρτυροῖεν, οὐδὲν αὐτοῖς ἔσται πλέον εἰς πίστιν. οἷον εἴ τις ἑταιρήσεως διώκοι τὸν αἴαντα, γέλως ἂν εἴη πλατύς. ὁ δὲ ἀλέξανδρος, εἰ μὴ θῆλυς, ἀλλὰ θηλυδρίας γε ἦν. καὶ τὴν αἰτίαν ἐχώρει.

τὸν σίσυ

τὸν Σίσυφον δὲ καὶ τὸν Ὀδυσσέα, μισῶ. καὶ γὰρ εἴ τι καὶ λέγοιεν ἀληθές, ἀλλὰ τοιοῦτοί γε ἦσαν, οἷοι τὰ πλείω, ψεύδεσθαι. ἐγὼ δὲ οἷς ἀτυχῶ, λίαν εὐτυχῶ, πλὴν τῶν τοιούτων ἐχθρῶν καὶ φίλων στερούμενος. διαπεπείσθω μοι τὰ πρὸς ἅπαντας. οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς ἐκείνων ἔδεμα. ξένος ἐν ξένοις βιώσω. ὁ τρόπος ἡμᾶς πρὸς τοῦτον τόπον διῴκησεν. ὀδύρομαι δὲ τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Κυρήνης ὃ, πάλαι μὲν εἶχον Καρνεάδαι τε καὶ Ἀρίστιπποι. νυνὶ δὲ Ἰωάνναι τε Ἰούλιοι, μεθ' ὧν οὐκ εὔκαιρος γινόμενος, εὐκαίρως ἀποδημῶ. σὺ δὲ ἀλλὰ μὴ δὲ γράφειν ἔτι μοι περὶ τῶν ἐκεῖθεν πραγμάτων τινός. μὴ δὲ συνιστάναι τοῖς ἔχουσι δίκας οὐ γὰρ ἂν ἐπιδοίην ἐμαυτὸν, ἔτι τούτων τινί. ἀτυχέστατος μὲν τ' ἂν εἴην, εἰ τῶν μὲν ἀγαθῶν, τῆς φιλτάτης πατρίδος στεροίμην, μετέχοιμι δὲ αὐτῇ λοιπῶν καὶ πραγμάτων, ἀφελκόντων με τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥᾳστώνης. καὶ πενίαν δὲ ἀπραξίας ὡς κέρδος ἑλόμενος, τἀλλότρια κακὰ προῖκα περιεργάσωμαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἄ Ραντες ἐκ Φυκοῦντος ἀρχομένης ἕω, δείλης ὀψίας τῷ κατ' Ἐρυθρὸν κόλπῳ προσέσχομεν. ἐνδιατρίψαντες δὲ, ὅσον ὕδωρ πιεῖν καὶ ὑδρεύσασθαι, πηγαὶ δ' ἐπ' αὐτὴν ἐκδιδόασι τὴν ἠόνα καθαροῦ καὶ ἡδίστου νάματος, ἐπισπευδόντων τῶν κυβερνητῶν, αὖθις ἀνήχθημεν. πνεύματι δ' ἐχρησάμεθα μετρίῳ μὲν, ἀλλ' ἐκ πρύμνης ἀεὶ, καὶ μέγα οὐδὲν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας αὐτὴν ἐλπίσαντες, ἐλάθομεν ἐξηνυκότες ὅσον ἔδει. καὶ πεμπταῖοι τὸν πεφρυκτὸν ἰδόντες, ὃν αἴρουσιν ἀπὸ πύργων τοῖς καταγομένοις σύνθημα, θᾶττον ἢ λόγος ἀποβιβασθέντες ἦμεν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ. λυπρὰ δὲ ἡ νῆσος, ἐν ᾗ μήτε δάσος ἐστὶν αὐτοφυὲς, μήτε κῆπος. αἰγιαλές τινες.

Τῷ αὐτῷ.

ἤ Κᾂν τις Ἀθήνηθεν λέγεται κρηπιδοπώλης ἄνθρωπος πα-
ροῦ μοι δοκεῖς καὶ πέρυσιν ἐωνῆσθαι τὰς ἀναξυρήτους ἐμβά-
δας. νῦν δέ φασιν αὐτὸν ἐπὶ μεῖζον ἐμπορεύεσθαι, κομίζοντα στολὰς
ἀττικουργεῖς. σοί τι θέρειστρα πρέποντα καὶ ἡμῖν ἀναβολὰς εἰς
τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. πρὶν ἂν οὖν ἅπαντας φθάσειεν ἀποδόμενος,
ἢ τάς γε καλλίονος ἐργασίας, οἱ γὰρ πρόσω τυγχάνοντες, οὐχ ὑ-
πὲρ τῶν κατόπιν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν δήπουθεν ἀξιοῦσι βουλεύε-
σθαι, εἰς κάλει τοι τὸν ξένον, καὶ πρίω μοι τρεῖς ἢ τέτταρας τῶν ἀ-
ναβολῶν. πάντως ὅτι ἂν ὑπέρ γε τιμῆς καταθῇ, παρ' ἐμοῦ σοι
πολλαπλάσιον κείσεται. Τῷ αὐτῷ.

Ηκος ἐπιστολῆς ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομί-
μ ζοντος. ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς ἀκάκιος, οἶδε μὲν ὅσα κἀγώ,
ἐρεῖ δὲ καὶ ὧν οἶδε πλείονα, ὥστε, τε σὸς ἐραστὴς εἶναι. καὶ
τὴν γλῶτταν ἔχειν νικῶσαν τὰ πράγματα. ὥς τε τὴν ἐπιστολὴν
ὥστε νόμῳ τοῦ προσειπεῖν σε πλέον, ἢ τῇ χρείᾳ χαρίζομαι. τὸ δὲ
παγγέλαί σοι περὶ τοῦ υἱοῦ Διοσκορείου, τοῦτο μὲν ὡς ὑγιαίνει. τοῦ-
το δ' ὡς ἀναγινώσκει, ὃ πρόσκειται τοῖς βιβλίοις, τοῦτο γε ἐπιστο-
λῆς ὑπαρχέτω τιμή. ἡμεῖς δὲ αὐτῷ, συμμορίαν ἀδελφῶν παρε-
χόμεθα. προσθέντες Ἡσυχίῳ ζεῦγος ἀδελφῶν ἀρρένων οὓς εὐτυ-
χεῖς ποιήσειεν ὁ θεός, αὐτοῖς τε καὶ ἀδελφοῖς. καὶ γονέων οἴκῳ, καὶ λοι-
πῷ γένει, καὶ ταῖς πατρίοις πόλεσι. Τῷ αὐτῷ.

σ Υχνοὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ ἱερεῖς, πλαττόμενοί τι-
νας ὀνείρους, οὓς αὐτοὶ καλοῦσιν ἀποκαλύψεις, ἐοίκασιν ὑπέρ
μοι δώσειν κακόν, ἂν μὴ τάχιστα τὰς ἱερὰς ἀθήνας καταλαβεῖν
μοι γένηται. ὁσάκις ἂν οὖν ἐντυχεῖν σοι γένοιτο, ναυκλήρῳ πειραϊ-

κῷ γρα-

κῳ, γράφε πρὸς ἡμᾶς· ἐκεῖ γὰρ ἐντευξόμεθα ταῖς ἐπιστολαῖς. ὀνήσομαι δὲ οὐ μόνον τοῦτο τὸ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁδοῦ, τὸ τῶν παρόντων ἀπηλλάχθαι δεινῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ μηκέτι τοὺς ἐκεῖθεν ἥκοντας ἐπὶ λόγοις προσκυνεῖν. οἳ μηδὲν ἡμῶν τῶν θνητῶν διαφέρουσιν. οὔκουν εἰς σύνεσίν γε τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος. ἀναστρέφονται δὲ ἡμῖν, ὥσπερ ἐν ἡμιόνοις ἡμίθεοι. διότι τεθέανται τὴν ἀκαδημίαν καὶ τὸ λύκειον. καὶ τὴν ἐν ᾗ Ζήνων ἐφιλοσόφει ποικίλην, νῦν οὐκέτ' οὖσαν ποικίλην. ὁ γὰρ ἀνθύπατος τὰς σανίδας ἀφείλετο. ἔπειτα ἐκώλυσεν αὐτοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μεῖζον φρονεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

ἕ Λύσας τὸ πρυμνήσιον κἀγὼ τὰς ἡμιόνους, ἔστησα παρὰ τὴν Ζεφυρίου τινὸς ἠιόνα. τῆς ἀπήνης δὲ ἀποβαίνοντος, ἤδη σοι τὸ ἱστίον ἦρτο· καὶ κατὰ πρύμναν ὁ ἄνεμος. ἀλλὰ τοῖς, τε ὀφθαλμοῖς ὑμᾶς ἐφόσον ἐξικνοῦντο προὔπεμψα, καὶ τἄλλα τοῖς ἀνέμοις ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης ψυχῆς διείλεγμαι, συνιστὰς αὐτοῖς τὸ σκάφος, ὅτι μοι τὸ τιμαλφέστατον φορτίον πεπίστευτο. οἱ δ', οὐ γάρ εἰσιν ἀνέραστοι τῶν καλῶν, ὑπέσχοντό μοι τὴν σὴν κομιδήν τε καὶ ἀνακομιδήν. τοῖμεν οὖν ἀγαθοὶ δαίμονες ὄντες, οὐκ ἂν ψεύσαιντο. σὺ δ' ὥσπερ αὐτῶν ἐδεήθης ἐντεῦθεν, ἐκεῖσε πορθμευόντων, δεήθητι κἀκεῖθεν ἐνθάδε· πολὺ γὰρ ἂν ἡδίους τότε σοι παραγγένοιντο.

Τῷ αὐτῷ.

Δικαίως με ὦ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλή· ψυχὴν ἁπλῆν καὶ ὑπὸ συνηθείας ἁλώσιμον, ἐνσείσας μὲν εἰς τὸ διαφερόντως ἀγαπᾶν σέ τε καὶ τὴν ἀδελφιδῆν, ἀφελόμενος δὲ σαυτοῦ τε καὶ τῆς ἀδελφιδῆς. ἐκείνην μὲν οὖν ἔχων, δι' ἣν ἐθεώμην εἰκόνα· καὶ παρῆν μοι διὰ τῆς νεάνιδος ὁ θεῖος αὐτῆς. νῦν δὲ, ἅπαντα τὰ φίλα φροῦδα. καὶ μέμφομαι τῇ φύσει, διὰ τὴν ἀμειξίαν τῶν εἰς τὸ ἀδικεῖσθαι

ῥοπῆς. τί ἔτι φιλοσοφίας ὄφελος, εἰς ἀρρενωπότερον ἀνακτήσο/μαι καὶ τὸ λοιπὸν σφενδαμνίνῳ μοι τῷ ἀκλινεστέρῳ συνέσεσθε.

Κατὰ Ἀνδρονίκου.

α' Ι κακοποιοὶ δυνάμεις ἐν κόσμῳ, συντελοῦσι μὲν τῇ χρείᾳ τῆς προνοίας. κολάζουσι γὰρ τοὺς ἀξίους κολάζεσθαι, εἰσὶ δὲ ὅμως θεομισεῖς τε καὶ ἀπότροποι. ἑτέρῳ γάρ φησιν ἔθνος ἐφ' ὑμᾶς ἀφήσω πείσεσθε τόσα καὶ τόσα. τελευτῶν, αὖθις ἐκείνοις, οἷς ἐπιστρατεύει, φησὶν ἐπεξελεύσεσθαι, ὅτι παραλαβόντες ὑμᾶς οὐκ ἠλέησαν. οὐδὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο. αὐτὰς μὲν γὰρ οὐκ ἐξεμελέτησα τὰς ἱερὰς συλλαβάς. ἰχνεύομαι δέ, ὡς ἔστιν, οὗ τῶν βιβλίων ὁ θεὸς ταῦτα λέγων πεποίηται. καὶ οὐκ εἶπε μὲν οὕτως. οὐκ ἐποίησε δέ, ἀλλὰ βαβυλώνιος βασιλεύς, ἱερουσαλὴμ μὲν τὴν πόλιν κατέσκαψε. τὸ δὲ ἔθνος, ἠνδραποδίσατο. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος, οὐκ εἰς μακρὰν ἐμεμήνει. καὶ γέγονε δίκη θεοῦ ἐξερημωθῆναι τὴν πόλιν, ὡς εἰ καὶ γέγονεν ἐν τῷ πρόσω πόλις, ἀπιστηθῆναι. ἆρα τολμητέον ἐρέσθαι θεόν; διατί σὺ μὲν ἀνίστης ἄνδρας, τοὺς ἡμαρτηκότας σοι τιμωρούς. ὅταν δὲ ὑπηρετήσωσι τῷ θείῳ βουλήματι, καὶ γίνωνται δήμιοι τούτοις, ἐφ' οὓς καταπέμπονται, δέον ἐκτῖσαι χάριν τῆς ὑπουργίας τότε δὴ μάλιστα καὶ κολάζονται. ἀλλ' ἦ κεκίνηκεν ἡμᾶς εἰς ἀπόκρισιν ὧν αὐτοῦ πυνθανόμεθα. Ἐπειδὴ γὰρ βεβλαμμένου τῇ δὲ τοῦ θείου νόμου, παρῆλθεν εἰς ἀνθρώπους κακά. τὰ δὲ κακοποιὰ διαφερόντως κακά. περιουσία γὰρ φύσεως καὶ δραστήρια γίνονται. ἐπεὶ δ' οὖν ἅπαξ γέγονε τὰ κακά, τῆς θείας σοφίας καὶ ἀρετῆς καὶ δυνάμεως ἔργον ἐστίν, οὐ μόνον τὸ ἀγαθοποιεῖν, φύσις γὰρ ὡς εἰπεῖν αὕτη θεοῦ, ὡς τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν, καὶ τοῦ φωτὸς τὸ φωτίζειν, ἀλλὰ κἀκεῖνο μάλιστα τὸ διὰ κακῶν ἐπιμονηθέντων

πρός

πρός τινων, ἀγαθόν τι καὶ χρηστὸν τέλος ἀποτελεῖν, καὶ ὠφελίμως
τοῖς δοκοῦσι φαύλοις χρῆσθαι. καὶ γὰρ σοφίας ἐστὶν εὐμηχάνου,
καὶ τοῖς κακοῖς ἐν δέοντι χρήσασθαι. ὅταν οὖν δέηται κολαστῶν,
χρῆται νῦν μὲν ἀγγελάρχαις ἀπειθῶν, δαίμοσι. νῦν δὲ ὧν ἔργα λοι-
μοί. καὶ νῦν μὲν ἔθνει βαρβάρων. νῦν δὲ ἄρχοντι πονηρῷ, καὶ κα-
θάπερ ἔστιν εἰπεῖν, τοῖς ἐπιτηδείοις εἰς τὸ ποιῆσαι κακά, δημοσίαις
φύσεσι. μισεῖ δὲ ὅμως αὐτάς, ὅτι πρὸς τοῦτο γεγόνασιν ἐπι-
τήδειοι. οὐ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς ὄργανα συμφορῶν. ἀλλ' ὑφ' ἑαυ-
τῶν εἰς τοῦτο ταχθεῖσιν ἑτοίμως ἐχρήσατο. καὶ διότι πρὸς τοῦτο
οὐ γέγονας χρήσιμος, αὐτὸ τοῦτό ἐστιν, ὃ καὶ παντάπασιν ἀποικό-
τητος θεοῦ. οὕτω καὶ σκεῦος τὸ μὲν ἄτιμον. τὸ δέ, τίμιον ἐστί τε καὶ
νομίζεται. κρίνεται γὰρ ἑκάτερον πρὸς ἣν τινα χρείαν παρέχε-
ται. τράπεζα μέν, ἱερὸν χρῆμα. δι' ἧς ὁ θεὸς τιμᾶται φίλιός τε
καὶ ξένιος. καὶ τὸν Ἀβραὰμ ἡ φιλοξενία, θεοῦ πεποίηκεν ἑστιάτο-
ρα. μάστιξ δὲ ἀποτρόπαιον. θυμῷ γὰρ ὑπηρετεῖται. καί τις ἤδη
χρησάμενος αὐτῇ, μετενόησε. τῶν μέν τοι κολαζομένων ὁ θεὸς
κήδεται. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο μικρόν, ἐπισκοπῆς ἀξιωθῆναι θε-
οῦ, καὶ καθήρασθαι διὰ δίκης τὰ ἁμαρτήματα. αἱ δὲ τιμωροὶ
φύσεις, αἱ παντάπασιν ἀπόστροφοι τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ ἀφανιστικόν,
τοῦ δημιουργοῦ δήπου πολέμιον. οὐ γὰρ οὐδὲ διαλύεται τὴν ἐνω-
μίαν ὁ τιμωρός. ἢ δαίμων, ἢ ἄνθρωπος, ὡς λειτουργίαν τινά, ταύ-
την εἰσφέρων θεῷ. ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ τῆς φύσεως χαριζόμενος
ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς ἐπεξέρχεται. οὐ τοίνυν ἐπειδὴ δυστυχεῖν
ἔδει τὴν πόλιν, σὺ δὲ τοῦτ' εἰργάσω, παρὰ τοῦτό σε δεῖ διαδρᾶ-
ναι τὴν δίκην. ταύτην γὰρ αὖ τὴν ἀπολογίαν καὶ Ἰούδας ἀπελο-
γήσατο. ἔδει γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁπάντων ἁμαρτίας σταυρωθῆναι χριστόν, ἀλ-

λέγει μὲν φησιν· οὐαὶ δὲ, δι' οὗ γίνεται, καὶ καλὸν ἦν τῷ ἀνθρώπῳ εἰ μὴ ἐγένετο. οὐκοῦν τὸ μὲν ὁρώμενον, ἀγχόνη τὴν προδοσίαν αὐτοῦ διεδέξατο· τὸ δὲ οὐχ ὁρώμενον, οὐδ' ἂν ἐπινοήσειέ τις. οὐ γάρ ἐστιν ἐπίνοιαν ἀνθρώπου χωρῆσαι, τίνα γένοιτ' ἂν τοῦ χριστοῦ προδότῃ τὰ κολαστήρια. τὸ γὰρ ἤδη γενέσθαι ὑπηρετῆσαι τῷ χριστῷ, οὐκ ἀστείας ἀπολογίας ἐστί. δεῖ τοίνυν ὅσον οὐδέπω καὶ αὐσονιανοὺς καὶ ἀνδρόνικον, ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς εἰργάσαντο, δίκην ἀξίαν κομίσασθαι. καὶ γὰρ τὴν ἀκρίδα τὴν λυμηναμένην ἡμῶν τοὺς καρπούς, ἣ μέχρι μὲν καλάμης τὸ λήιον, μέχρι δὲ φλοιοῦ τὰ φυτὰ δεδαπανήκασαν, κατεποντίσθη ἄνεμος ἄρας, ὥσπερ εἰς μέσον τὸ πέλαγος. ταύτῃ μὲν οὖν τῇ πληγῇ, τὸν μότορ ἀντέταξεν ὁ θεός. καὶ ἐπ' αὐσονιανοὺς ἤδη τις ἤρηται παρ' αὐτοῦ στρατηγός. ὃς εἴη τοῦ γ' ἡμῖν εἶναι, τῶν παρ' αὐτοῦ πώποτε στρατηγῶν, εὐσεβέστατόν τε καὶ δικαιότατον. τοῦτον οὖν τῶν κατ' αὐτῶν τροπαίων, μακαρίσαι μοι γένοιτο· μακάριος γάρ φησιν, ὃς ἀνταποδώσει τὸ ἀνταπόδομα αὐτοῖς. μακάριος ὃς ἐδαφιεῖ τὰ νήπια αὐτῶν πρὸς τὴν πέτραν. τίς δὲ ἄρα τίς ὄλεθρος περιμένει τὸν παλαμναῖον τῆς χώρας ἀνδρόνικον. τίς ἀξία γένοιτ' ἂν δίκη, ψυχῆς κακεργάτιδος. ὡς ἐμοὶ τῶν πληγῶν ἁπασῶν αἷς μετῆλθε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ὁ θεός, ἀνδρόνικός ἐστι μακρῷ πάντων βαρύτερος. πρὸς γὰρ ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς, οὗτος ἐμὸν ἦν κακὸν ἴδιον. διὰ τοῦτον με πείσειν ὁ πειράζων, ἵνα δραπετεύσω τοῦ θυσιαστηρίου τὴν λειτουργίαν. ἐπανακτέον δέ μοι μικρὸν ἄνω τὸν λόγον. ἵν' οἷς ἴστε, προσθεὶς ἃ μὴ πάντες γινώσκετε, ἀκόλουθον ὑμῖν τὴν διδασκαλίαν τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων ποιήσωμαι. εἰ γὰρ πρὸς τὰ μετὰ ταῦτά μοι καλῶς ἔχει τούτων ὑμᾶς ἀκροατὰς μοι γενέσθαι. ἐμοὶ παιδόθεν

παρέστη

παρέστη θεῖον ἀγαθὸν εἶναι, σχολὴ καὶ τὸ ζῆν εὐμάρεια. τοῦθ᾽ ὅ, ταῖς θείαις φύσεσι προσήκειν τις ἔφη· αὐτὸ τοῦτ᾽ εἶναι, τὸ τὸν νοῦν ἐκτρέφειν καὶ συνιστᾶν τῷ θεῷ, τὸν ἔχοντά τε αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. ὅσα δὴ παισίν ἐστιν ἢ γίνεται πράγματα, τούτων ἐλάχιστον ἐγὼ μετέσχον καὶ ὅσα μειρακίοις· καὶ ὅσα νέοις. καὶ εἰς ἄνδρα παραγγείλας, οὐδέν τι παιδαρείου πρὸς ἀπραγμοσύνην παρήλλαξα. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐν πανηγύρει σεμνῇ διεξάγων τὸν βίον, διὰ πάσης ἡλικίας, ἵλεω καὶ ἀκύμαντον τῆς ψυχῆς ἐτήρησα τὴν διάθεσιν. οὐ μὴν διὰ τοῦτο αὐτοῖς ἀσυντελῆ με πεποίηκεν ὁ θεός. ἀλλὰ πολλάκις ἡμῖν ἰδιῶται καὶ πόλεις εἰς δέον ἐχρήσαντο. ἐδίδου γὰρ ὁ θεός, δύνασθαί τε τὰ μέγιστα καὶ τὰ κάλλιστα βούλεσθαι. τούτων οὐδὲν ἐμὲ φιλοσοφίας ἀφείλκεν. οὐδὲ τὴν εὐδαίμονα μοι σχολὴν ὑπετέμνετο. τὸ γὰρ ὠθισμῷ καὶ μόχθῳ καὶ μόλις ποιεῖν, τοῦτό ἐστιν ὃ δαπανᾷ τὸν χρόνον. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμβαπτίζει μερίμναις πραγμάτων ὅτῳ δὲ εἰπεῖν μόνον καθήκει, ἡ πειθὼ δὲ ἕπεται, καὶ ὁ λόγος ἀνυσιμώτατός ἐστι παρὰ τοῖς ἀκούουσι, τίς φειδὼ ῥημάτων, ἵνα δυστυχίας τις ἐλευθερωθῇ. τίμιον ζῶον ὁ ἄνθρωπος. τίμιον γὰρ εἰ δι᾽ αὐτὸν ἐσταυρώθη χριστός. ἐμοὶ δὲ τὸ πείθειν ἀνθρώπους εἰς τὸν μέχρι τοῦ παρόντος ἐνιαυτὸν, τάχα μὲν θεῖος κλῆρος ἐγένετο· τάχα δὲ μόλις πραγμάτων ἁπτόμενος, ἐπετύγχανον. νῦν γὰρ δὴ τὸ πρᾶγμα ἔοικεν ἐξεληλέγχθαι μετὰ πολλῶν, ἅτινα σαφῶς ἦν τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ πᾶν ἐπιθέσθαι αὐτῷ. καὶ ἔζων μετ᾽ ἀγαθῶν τῶν ἐλπίδων, ὥσπερ ἐν ἱερῷ περιβόλῳ τῷ κόσμῳ, ζῶον ἄφετον ἀνειμένον ζῶν εὐχῇ καὶ βιβλίῳ καὶ θήρᾳ μερίζων τὸν βίον. ἵνα γὰρ ὑγιαίνῃ ψυχή τε καὶ σῶμα, τὸ μέν τι δεῖ πονεῖν. τὸ δὲ, αἰτεῖν τὸν θεόν. μετὰ τοιαύτης εὐμαρείας εἵλκυσα τοὺς ἐνι-

αὐτούς, τοὺς μέχρι τῆς ἱερωσύνης αἱρέσεως. πρὸς ἣν ἐγὼ παρὰ τοὺς πώποτε ἀλλοτριώτατος γέγονα. μαρτύρομαι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν οὗ δι' ὑμᾶς ἐγὼ τὰς ἀπορρήτους ἐβάστασα τελετάς, δίχα τῶν ἀνθρωπίνων περιόδων τε καὶ σπουδῶν, αὐτῷ κατὰ μόνας ἐν πολλοῖς καιροῖς τε καὶ τόποις προσῆλθον θεῷ. καὶ προσκυνήσας καὶ γονυπετὴς ἱκέτης γενόμενος, θάνατον ἀντὶ ἱερωσύνης ᾑρούμην. αἰδὼς γάρ τίς με καὶ φιλία κατεῖχε τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ σχολῆς, ὑπὲρ ἧς ἅπαντα δεῖν ᾤμην ποιεῖν τε καὶ λέγειν. ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν μὲν ἀνθρώπων ἐκράτουν, τοῦ θεοῦ δὲ ἡττώμην, ὡς κοινὴ φήμη, τὸν ἀξιούμενον εἶναι γνώριμον θεοῦ, ἔφερον, ἀλλὰ δυσηνιάστως τὴν καινοτομίαν τοῦ βίου. δρασμὸν δὲ ἐπιθέμενον, ἐλπὶς ἀγαθῶν καὶ φόβος χειρόνων ἀνέκοπτε. καὶ λεγόντων ἤκουσα γερόντων ἱερῶν ὅτι με θεὸς ποιμαίνει. καί τις τῆς λέξεως εἶπεν, ὡς ἱλαρόν ἐστι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ ἱλαρύνει τοὺς μετόχους αὐτοῦ. καὶ προσέθηκεν, ὡς ἠμφισβήτησαν ἡμῖν πρὸς θεὸν δαίμονες, οὓς λυπῶ προσχωρήσας τῇ μερίδι τῇ κρείττονι. ἀλλὰ κἄν τι προσβάλλωσι χαλεπόν, οὐκ ἀμελεῖται φησὶ φιλόσοφος ἱερωμένος. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐ γὰρ ῥᾴδιός εἰμι χαυνωθῆναι καὶ λαμπρόν τι λογίσασθαι περὶ ἐμαυτοῦ, τὴν ἀτυχίαν ἠπιασάμην. ἀλλ' οὐχ ὑπὸ φθόνου δαίμονος. οὐ δὲ οἴμαί μοι προσῆκεν ἀρετήν, ἥτις αὖ τοὺς βασκάνους ἐκίνησεν. ἀλλ' ἐφόβει μὴ μᾶλλον δίκας ὀφλόντα παράξιαν ἀγαθῆς μυστηρίων θεοῦ. καὶ ταύτην τὴν ἀτυχίαν ἐμαντευόμην, εἰς ἣν οὐ κατὰ μικρὸν ὤλισθον. ἀλλὰ παρῆν ἐνθάδε. καὶ τὰ δεινὰ πάντα περὶ ἦν. ὁ χορηγὸς πάντων Ἀνδρόνικος δαίμων ἀρχῆς ἀπλήστου συμφορῶν. τῶν τελευταίοις λειψάνοις ἐγκείμεθα. ἐπάνταχοῦ τῆς ἀγορᾶς ἀνδρῶν οἰμωγαί. γυναικῶν ὀλολυγαί. παίδων ὀλοφυρμοί. σχῆμα τελευταίας ἁλώσεως αὐτῇ περιτέθεικεν. ἧς τὸ μέγιστον μέρος ἀποτεμόμενος, πίστεως χωρίον ὄνομα Ἀθήναις γέγονεν αἴτιος,

τὴν στα

τὴν στοὰν τὴν βασίλειον τὸ πάλαι κειμήλιον, ἀποδείξας βασανι-
στήριον, ταύτην δαίμοσι ποινίμοις, οἷς ἑαυτὸν ἄρας προσένειμε
βωμὸν καὶ τράπεζαν παρέθηκεν. ὦ πόσοις αὐτοὺς πολιτῶν ἑστία-
σε δάκρυσι. ποῖοι ταυροσκύθαι, τίνες λακεδαιμόνιοι, τοσούτῳ
τῷ διὰ τῶν μαστίγων αἵματι τὴν παρ᾽ αὐτοῖς ἐτίμησαν ἄρτεμιν.
δρόμος ἁπάντων εὐθὺς ἐπ᾽ ἐμέ. καὶ πανταχόθεν εὐθὺς ἐβαλλό-
μην, ἀκοῇ τε θέᾳ κακῶν. νουθετήσας, οὐκ ἔπεισα. ἐπιτιμήσας,
ἠρέθισα. ὁ παρὼν καιρὸς, ἤλεγξεν ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ἣν μέ-
χρι νῦν ἔκρυπτεν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων θεός. συγχαιρουμένων γὰρ ἀεὶ
τιμὴν καρπωσάμενος, παρεῖχεν ὑποψίαν τῆς παρ᾽ ἰδίας δυνά-
μεως. καὶ τοῦτο τὸ χαλεπώτατον τῶν συμβεβηκότων ἐστί μοι.
πρὸς γὰρ τὴν ἐλπίδα τῶν ἠγνοηκότων μεκείνομαι. οὐδὲ γὰρ πεί-
θω λέγων αὐτοὺς ὡς οὐ δύναμαι. ἀλλ᾽ ἀξιοῦμαι πάντα τὰ δίκαια
δύνασθαι. περίεστιν οὖν αἰσχύνεσθαι καὶ λυπεῖσθαι. πάθος εὐθὺς ἐν
ψυχῇ. καὶ ποικιλία φροντίδων. καὶ εἰδωλοποιΐα πραγμάτων.
καὶ μακρὰν ὁ θεὸς ἐκ δαιμόνων εἰσὶ προσβολαὶ τὰ γινόμενα δι᾽ ἀνδρονί-
κου, πάντ᾽ ἐποίησαν ὅσον ἐβούλοντο. οὐκέτι γὰρ συνήθως ἐν εὐχαῖς γλυ-
κυθυμίας ἡπτόμην. ἀλλὰ τὸ μὲν σχῆμα, εὐχῆς. ἐγὼ δὲ καὶ περιη-
νέχθην ἁπανταχοῦ τῶν πραγμάτων, ὀργῇ καὶ λύπῃ καὶ πᾶσι
πάθεσι μεριζόμενος. καί τοι διὰ νοῦ τῷ θεῷ συγγινόμεθα. γλῶτ-
τα δὲ ἀνθρώποις τὰ πρὸς ἀνθρώπους ὑπηρετεῖ. εἰ τοίνυν ἐν εὐχαῖς
ἀπροσεξίαν ἠτύχηκα καὶ παραπόδας ἡ πεῖρα, γέ τοι τοῦ βίου
μεταβολῆς οὐ ταύτῃ μόνον εἰς κακὸν ἀπολέλαυκα, ἐξ ἀπροσε-
ξίας εὑράμενος πράγματα, ἀλλ᾽ ἀπενθὴς τὸ μέχρι πρώην δια-
γενόμενος, νεκρὸν ἐπεῖδον, οὗ προαποθανεῖν ηὐχόμην. οὕτω πι-
κροῖς ἡμᾶς ἡ πόλις ἐπιβατηρίοις ἐξένισεν, ὡς ἅμα τοῖς ἀνθρώ-

ποις τὰ πράγματα· νῦν μὲν ἄνω. νῦν δὲ κάτω χωρεῖ. καὶ ῥοῦς ἥκει φέρων ἀθρόα πολλά. νῦν μὲν αἴσια. νῦν δὲ ἀπαίσια. ἀλλ᾽ ἐπειδή μοι συνέπεσεν ἀποβαλεῖν τῶν παίδων τὸ φίλτατον, καὶ, ἐργασάμην αὐτὸς τὴν ἀφορμὴν ἐμαυτόν. οὕτως ἑαλώκειν τοῦ πάθους. ἐγὼ γέγονα τὰ μὲν ἄλλα ἀργὴν εἰμί. λέγω δὲ ἐν εἴδεσι. καὶ πολλὰ δοῦλα τοῦ λόγου· συνηθείας δὲ οὕτω ἡττῶν, ὡς ταύτην κρατεῖν τὴν ἀλογίαν τοῦ λόγου. οὐκοῦν οὐδὲ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας δόγμασι τοῦ παρόντος πάθους ἐκράτησα. ἀλλ᾽ Ἀνδρόνικος ἀντεπεισήγαγε. καὶ πρὸς τοῖς κοινοῖς συμφοραῖς τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε. καὶ γεγόνασί μοι συμφοραὶ παραμυθίαι τῶν συμφορῶν. πρὸς ἑαυτὰς ἀνθελκουσαι. καὶ πάθος ἐκκρούουσαι. συνεπιτίθεται δή μοι τῇ πικρᾷ τῶν παρόντων αἰσθήσει, μνήμη τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν, ἐξ οἵων ἄρα, ἐν οἵοις γέγονα μέν. καὶ ζῶ πονηρῶς ἅμα πάντων ἀφῃρημένος. τὸ μὲν οὖν μέγιστον τῶν κακῶν, ὅ μοι τὸ δύσελπιν εἶναι τὸν βίον ποιεῖ, οὐκ εἰωθὼς ἀποτυγχάνειν ἐν ἱκεσίαις θεοῦ, νῦν πρῶτον οἶδα μάτην δεξάμενος. εἶτα τὴν μὲν οἰκίαν, καλῶς πράττουσαν ὁρῶ. τὴν δὲ πατρίδα δυστυχοῦσαν, οἰκεῖν ἀναγκάζομαι. ποῦ σιδὲ ἐκκείμενος ἐφῶ προσανακλάεσθαι, καὶ τὰ κατ᾽ αὐτὸν ἕκαστον ὀλοφύρεσθαι, ἔλεον αὐτοῖς ἀνόνητον ἐλεῶ. καὶ πρόσεστι τὸ αἰσχύνεσθαι, ὅτι πολίτην ἄνδρα χρησάμενον συμφοραῖς καὶ κλαπέντα χρυσίον δημόσιον, ἀπαιτήσας στατῆρας ὑπὲρ μυρίους, ἔγνωκεν ἀναβολὴν μὴ διδοὺς ἀποκτεῖναι διὰ χιλίους. μᾶλλον δὲ δι᾽ ἐμέ. δι᾽ ἐμὲ γὰρ αὐτὸν ἔχει καθείρξας, εἰς ἀνεπιχείρητον φρούριον, ἐν οἵῳ τοὺς Τιτᾶνας δεδέσθαι ποιητῶν παῖδες φαντάζονται. καὶ ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇ φησὶ παρ᾽ ἐμοῦ, διὰ πέμπτην ταύτην ἡμέραν ἄσιτον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, εἰσαγωγῆς ἄρτων ἀπηγορευμένης τοῖς δεσμοφύλαξιν.

ξιν. ἀλλὰ πρώην αὐτοῦ κεκραγότος ἅπαντες ἤκουσαν, ὡς ὠφελι-
μώτερος ἔσται τῶν χιλίων στατήρων ἀποθανὼν ὁ πολιτευόμενος. διὸ
καὶ τοὺς προσιόντας αὐτῷ τῇ τῶν χωρίων ὠνῇ, φοβεῖται παρ' αὐτῆς καὶ
πάντα τρόπον ἀφίστησιν. οὐ γὰρ οἶμαι διά τοι χρηστόν. τοῦ δὲ τεθνά-
ναι τὸν ἄνθρωπον δεῖ. ἐγὼ δὲ οὔτε ἰσχυρός εἰμι πρὸς τὸ τείχεσιν ἐρυμνοῖς
προσβαλεῖν, οὔτε εὐμήχανος προσερπύσαι. ταῖς δὲ συμφοραῖς ἐξελέ-
σθαι τὸν ἄνθρωπον. παρείησι δέ φασί τινες, οὐδεὶς οὐδένα. οἱ γὰρ ὑπηρέται,
φύσει μὲν εἰσὶν οἵ τινές εἰσι. νῦν δὲ καὶ πρὸς παράδειγμα ζῶσιν ἀνδρό-
νικον. ὃς ὑπὲρ τὴν ἐκκλησίαν ἀτιμῶν προκαθέζεται. τὰ μὲν οὖν
εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ, λόγος οὐδείς. ὡς ἐγὼ καί, χαίρειν εἰδείην αὐτῷ, τὴν
διὰ τοῦ ἀτιμίαν δεχόμενος ὡς μαρτύριον. ἀναμνήσθητε γὰρ ὑμεῖς, τίς ἦν
πρὸς ἐμέ, τὸν εἰ μηδὲν ἄλλο τὸν ἐξ ἐκείνων γενόμενον. ἀπ' Εὐρυσθένους τοῦ
καταγαγόντος Δωριέας εἰς Σπάρτην. μέχρι τοῦ μὲν πατρὸς αἱ διαδο-
χαὶ ταῖς δημοσίαις ἐνεκολάφθησαν κύρβεσιν, ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν, ὄ-
νομα πάππου. ἀλλ' οὐδὲ πατρός φασι, πλὴν ὅσον εἰκάσαι. ἀπὸ θυννοσκο-
πείου δὲ ὑπὲρ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην ἀλλάμενος. ὅστις οὖν τὴν ἐν πόλει
λαμπρότητα τεθαύμακεν, αἰσχυνέσθω τοῖς ἐλλείμμασιν. ἀλλ' ἔγωγε τοῦ
μέχρι τῆς ἱερωσύνης, καὶ τιμῆς ἐνεφορήθην, τῆς ἀτιμίας οὐκ ἐγευσά-
μην. νυνὶ δὲ οὔτ' ἂν ἡσθείην τιμώμενος, οὔτε καταφρονούμενος ἄχθομαι.
οὐδέτερον γὰρ αὐτῶν ἔτι παρὰ τοῦ προσιόντος εἰς ἐμὲ δοκεῖ γίνεσθαι.
ἀλλ' ἑκάτερον εἰς ἀναφορὰν τοῦ θεοῦ. διόπερ ὁ πάντα τολμῶν οὗτος
ἄνθρωπος, ὡς οὐδὲν οὔτε λέγων, οὔτε ποιεῖν παρεκίνησεν, ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν, αὐ-
τὸν διακηρύττεται τῷ θεῷ. καὶ φωνὰς ἀφῆκεν ὑπὸ τῶν συνεστώτων καὶ πε-
ριεστώτων λαῶν, ἃς αὐτίκα, τῆς πρὸς ἁπανταχοῦ γῆς ἐκκλησίας, ἐπι-
στολῆς ἀναγινωσκομένης ἀκούσεσθε. τοιοῦτον οὖν φύσις ἀπαιδεύ-
τως ἐπειλημμένη δυνάμεως. τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανὸν ἐξαράσσειν ἐπι

χειρός. ἔστω. δυνάσθω. κεχρήσθω. τῇ φύσει. τῷ καιρῷ. ἀποκτιν-
νύτω. διὰ τῶν πολεμίων ὅν τινα βούλεται. ἡμῖν δὲ ἀπόχρη, μένουσιν
ἐπὶ τῆς τάξεως, ἐφ' ἧς ἡμᾶς ἔταξεν ὁ θεὸς, ἀπηλλάχθαι μὲν τῆς
κοινωνίας τῶν πονηρῶν. ἀνοῖξαι δ' ἀκοὰς βλασφημοσύνης ἀλε-
γεινῆς. ἀπεγνῶσθαι δὲ προστασίας ἀδικουμένων, ἀπελεοιημένης
τῷ δήμῳ διὰ τῆς ματαίας ἐπιχειρήσεως. ὁ νοῦ μέγεθος ἔχοντος ἦν
καὶ πρὸ πείρας ποιῆσαι. νυνὶ δὲ πεπειραμένα μὲν ὑμᾶς ἐκ τῶν
πραγμάτων συμψήφους ποιήσασθαι, ὅτι πολιτικὴν ἀρετὴν ἱε-
ρωσύνῃ συνάπτειν, τὸ κλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. ὁ πάλαι χρό-
νος ἤνεγκε τοὺς αὐτοὺς ἱερέας τε καὶ κριτάς. καὶ γὰρ αἰγύπτιοι
καὶ τὸ ἑβραίων ἔθνος, χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐβασιλεύθη-
σαν. εἶτ' ἐπεὶ δή μοι δοκεῖ τὸ θεῖον ἔργον ἀνθρωπίνως ἐπράττετο, δι-
ῴκησεν ὁ θεὸς τοὺς βίους. καὶ ὁ μὲν, ἱερός. ὁ δὲ, ἡγεμονικὸς ἀπε-
δείχθη. τοὺς μὲν γὰρ, εἰς ὕλην ἐπέστρεψε. τοὺς δὲ, συνέταξεν ἑαυ-
τῷ. τετάχαται δὲ, οἱ μὲν, ἐν τοῖς πράγμασιν. ἡμεῖς δὲ ἐν εὐχαῖς εἶ-
ναι. τὸ δὲ καλὸν ἀπαιτεῖ παρ' ἀμφοῖν ὁ θεός. τί οὖν ἐπανάγεις. τί
δὲ συνάπτειν πειρᾷ, τὰ κεχωρισμένα παρὰ τοῦ θεοῦ, ὃς οὐδὲ δι-
οικεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ παραδιοικεῖν ἀξιοῖς. οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀθλιώτε-
ρον. προστάτου σοι δεῖ; βάδιζε παρὰ τὸν ἐπιτροπεύοντα τῶν νό-
μων τῆς πολιτείας. τοῦ θεοῦ σοι τί δεῖ; ἴθι παρὰ τὸν ἱερέα τῆς πό-
λεως. οὐχ ὡς ἐνταῦθ' ἐνὸν τὸ πάντως ἐπιτυχεῖν. ἀλλ' ὡς ἐγὼ προθυ-
μήσομαι. ἂν δὲ ἐπιτρέπῃ τις ἠρεμεῖν, τάχα ποτὲ καὶ δυνήσομαι.
ἅμα γὰρ ἀποστρέφεται τὴν ὕλην, καὶ πρὸς θεὸν ἐπιστρέφεται,
θεωρία τέλος ἐστὶν ἱερωσύνης, μὴ ψευδομένης τὸ ὄνομα. θεωρία δὲ
καὶ πρᾶξις, οὐκ ἀξιοῦσι συγγίνεσθαι. ὁρμὴ μὲν γὰρ, ὁρμὴ πράξεων.
οὐδεμία δὲ ἀπαθής. ἀλλὰ δεῖ κενὴν εἶναι παθῶν τὴν ψυχὴν

τὴν μελ

τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι δοχεῖον θεοῦ. μὴ καθαρῷ γάρ φησι καθαροῦ ἐφάπτεσθαι, μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ, σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός. σχολῆς δὲ τῆς μετὰ φιλοσοφίας ἰδιάζοντι. οὐ καταδικάζω τῶν ἐπισκόπων τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀλλ' ἐμαυτὸν εἰδὼς μόλις εἰς θάτερον ἐξικνούμενον, ἄγαμαι τῶν δυναμένων ἑκάτερα. ἐμὴ δύναμις οὐκ ἔστι δυσὶ κυρίοις δουλεύειν. εἰ δ' εἰσί τινες, οἱ μηδὲ ἀπὸ τῆς συγκαταβάσεως βλάπτονται, δύναιντο ἂν καὶ ἰδιᾶσθαι, καὶ πόλεων προστατεῖν. ἀκτὶς ἡλίου κἂν ὁμιλήσῃ βορβόρῳ, μένει καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος. ἐγὼ δὲ ταυτὸ τοῦτο παθὼν, πηγῶν καὶ θαλάττης δεήσομαι. καὶ εἰ δυνατὸν ἦν ἀγγέλῳ, πλεῖν ἢ τριάκοντα ἐνιαυτοὺς συνανθρωπεύσαντι, μηδὲν ἀπολαῦσαι τῆς ὕλης κακὸν εἰς προσπάθειαν, τί δεῖ καταβῆναι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἀλλ' ἔστι περιουσία δυνάμεως, ὁμιλοῦντα τοῖς χείροσι, μένειν ἐπὶ τῆς φύσεως, καὶ μηδένα τρόπον παθαίνεσθαι. τοῦτο θεοῦ μόνου ὕμνος ἐστίν. ἀνθρώπῳ δὲ παραίτησις γίνεται δι' εὐλαβουμένῳ τῆς φύσεως αὐτοῦ τὴν ἀσθένειαν. κατὰ τούτους ὑμῖν ἐγὼ τοὺς ὅρους συνέσομαι. οὐ μὴν τὸ γ' ἐκείνων καιροὺς, ἐμαυτὸν ἀφαιρήσομαι ὡς ὅταν δέῃ κατιόντα, κατιέναι. τουτέστι διὰ τῆς τυχούσης ἐπιστροφῆς, ἀγαθόν τι μέγα ποιεῖν. οὕτω καὶ ὁ θεὸς πολιτεύεται, τὸ προστετηκέναι δέ ἐστι τὸ δεινόν. οὐ μήτε θεοῦ φύσις ἀνέχεται, μήτε ὅστις ἑαυτὸν ἀπευθύνει πρὸς τὸν θεόν. εἰ γίγνομαι χρημάτων ἢ κτημάτων ἐπιμελὴς, εἰ σύνεστί μοι λογισμοὺς δεχομένῳ τῆς καθημέραν ἢ κατ' ἔτος δαπάνης, εἶτα ἐν τοῖς ὑμετέροις τοῦ χρόνου φείδομαι, ἀλαζών εἰμι καὶ οὐκ ἀξιῶ συγγινώσκεσθαι. εἰ δὲ ἀμελήσας τῶν οἴκοι πρότερον, τῇ κατὰ νοῦν ἐνεργείᾳ συνέταξα τὴν ζωὴν, τί δεινὸν εἰ τὴν ἴσην ὑμᾶς ἀξιῶ. ἀλλ' ἐπεὶ τούτοις ὑμᾶς οὐκ ἀρέ-

σκομεν, ὡς ὄντων ἑτέρων οἱ δύνανται περὶ ταὐτὸν ἐν ἀμφοῖν διαπο-
νεῖσθαι, ἔξεστι βουλεύσασθαι τὸ λῶον τῇ, τε πόλει καὶ ταῖς ἐκκλησίαις
κἀμοί· οὐκ ἐξόμνυμαι τὴν ἱερωσύνην. μήποτε δυνηθείην τοσοῦτον ἀν-
δρόνικος. ἀλλ' ὥσπερ οὔτε φιλόσοφος ἐγενόμην δημόσιος, οὔτε θεατροσκο-
πείοις ἐπεθέμην, οὐδὲ διδασκαλεῖον ἤνοιξα, καὶ οὐδὲν ἧττον ἦν τε
καὶ εἰμὶ φιλόσοφος, οὕτως οὐδ' ἱερεὺς δημόσιος εἶναι βούλομαι. οὐχ
ἅπαξ ἅπαντα δύναται. ἐγὼ συγγενόμενος ἐμαυτῷ, καὶ διὰ τοῦ τῷ
θεῷ, καταβὰς ἀπὸ θεωρίας, δύναμαι συνουσίας οὐκ ἀχρήστους ποιεῖ-
σθαι, πρὸς ἕνα τε δύο· καὶ οὐδὲ τούτους ἀπλαίους, ἀλλ' εἴτινες εἶεν, ἢ
φύσεως λαχόντες, ἢ ἀγωγῆς εὐτυχήσαντες, ὥσπερ οὖν τεθαυμα-
κέναι πρὸ σώματος. ἀλλά τε διὰ πολλοῦ πραγμάτων ἁπτόμενος.
μετὰ γὰρ ἐμαυτοῦ ῥᾳστώνης, γενοίμην ἂν, τῷ καιρῷ χρήσιμος.
καταχωννύμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν, ἐμαυτοῦ τε ἐπιλήσμων εἰμὶ, καὶ
τῶν πραγμάτων ζημίαν ποιῶ. οὐ γάρ ἐστι, μισοῦντα καλῶς τι ποιεῖν.
ἀλλ' ὃ μὴ πάσῃ τῇ γνώμῃ δεδογμένα ποιῶν, ἄθυμος ἔρχεται πρὸς τὴν
πρᾶξιν ἧς προστῆναι δεῖ. ὅστις δὲ πρὸς μελαγχολὴν ἀνοικείως ἔχει, καὶ οὐκ
ἔστιν ὅπως τῷ σχολάζοντι χρήσαιτο, αὐτὸ δὲ τὸ πᾶν ὅπερ ἐστὶ δημο-
φιλέστατος ἀνὴρ, πολυχωροτάτῃ ψυχῇ ταῖς ἁπάντων ἀρκούσῃ
φροντίσιν, ὅστις ἐπειδὴ πέφυκεν οὕτω καὶ βούλεται, ὁ τοιοῦτος καὶ
χαίρειν εἰδείη ταῖς ἑλκούσαις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὰς περιστάσεσιν. ὑποθέ-
σεις γὰρ αὐτοῦ τῇ φύσει χαρίζονται. καὶ μέτρον εἰς τὸ κατορθοῦν ἐ-
φόδιον ἡ φιλία τοῦ πράγματος. ἐξαιρετέος οὖν ἁπάσιν ὑμῖν ὁ λυ-
σιτελέστερος ἀνὴρ. καὶ αὐθαιρετέος ἡμῶν οἱ μόνοι μόλις σωζόμε-
θα. τί κεκράγατε. οὐ διότι μήπω γέγονεν, ἄξιόν ἐστι μὴ δὲ νῦν γενέ-
σθαι. πολλὰ τῶν δεόντων ὁ χρόνος ἐξεῦρέ τε διωρθώσατο. οὐχ ἅπαν-
τα πρὸς τὰ παραδείγματα γίνεται. τε τῶν γινομένων ἕκαστον, ἀρχὴν ἔσχε.
τε πρὶν γενέσθαι μήπω γινόμενον ἦν. ἀξιώτερόν ἐστι προτιμηθῆναι

τῆς συνηθείας τὸ χρήσιμον. ἡμεῖς ἀρχὴν δὲ μὲν ἔθος βέλτιον. αὐθαιρετέος οὖν ἡμῶν, ἢ μεθ' ἡμῶν αἱρετέος. πάντως δὲ αἱρετέος ὁ αὐτὸς ὅστις ἂν ᾖ, πάντως ἐμοῦ τὰ πολιτικὰ μακρῷ φανεῖται σοφώτερος καὶ δυνήσεται τὰ δύσκηρα ταυτὶ ἃ ὑπὲρ ὑμῶν ἐξομιλεῖν καὶ μεταχειρίζεσθαι. οὐκοῦν εἰ μήπω δοκεῖ, τοῦτο μὲν, εἰσαῦθις ἀναθώμεθα. ἐξέσται γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ μόνας καὶ μετ' ἀλλήλων βουλεύσασθαι. νυνὶ δὲ οἷς τὸ συνέδριον μετῆλθε, τὴν ἀνδρονίκου μανίαν ἀκούσατε.

Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους.

α Νδρόνικον τὸν βερονικέα τὸν κακῇ πενταπόλεως μοίρᾳ καὶ φύντα καὶ τραφέντα, καὶ αὐξηθέντα καὶ τὴν ἀρχὴν διενεγκούσης αὐτὸν ὠνησάμενον, μήτε ἡγείσθω τις, μήτε καλείτω χριστιανόν. ἀλλ' ὡς ἀλιτήριος ὢν τοῦ θεοῦ, πάσης ἐκκλησίας ἀπεληλάσθω πανέστιος. οὐ διότι γέγονε πενταπόλεως ἐσχάτη πληγὴ, μετὰ σεισμόν. μετὰ ἀκρίδα. μετὰ λιμόν. μετὰ πῦρ. μετὰ πόλεμον, ἐπεξελθὼν ἀκριβῶς τοῖς ἐκείνων ἐγκαταλείμμασιν, ἄτοπα κολαστηρίων γένη καὶ σχήματα, πρῶτος εἰς τὴν χώραν εἰσενεγκὼν, εἰ δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ μόνος χρησάμενος δακτυλήθραν καὶ ποδοστράβην καὶ πιεστήριον καὶ ῥινολαβίδα καὶ ὠτάγραν καὶ χειλοστρόφιον, ὧν οἱ προλαβόντες τὴν πεῖράν τε καὶ τὴν θέαν καὶ τῷ πολέμῳ προαπολόμενοι, παρὰ τῶν κακῶν περισωθέντων ἐμακαρίσθησαν, ἀλλ' ὅτι πρῶτος παρ' ἡμῖν καὶ μόνος, ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν χριστὸν ἐβλασφήμησεν. ἔργῳ μὲν ἀφ' οὗ τῇ θύρᾳ τῆς ἐκκλησίας προσεπατταλευσεν ἑαυτοῦ διατάγματα. τοῖς μὲν ὑπ' αὐτοῦ παρανομουμένοις, τῆς ἀσύλου τραπέζης ἀποκλείων τὴν ἱκετείαν. ἀνατεινόμενος δὲ τοῖς ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ, ταῦτα, ἃ καὶ Φάλαρις ὁ ἀκραγαντῖνος, καὶ Κεφρὴν ὁ αἰγύπτιος, καὶ Σεναχηρεὶμ ὁ βαβυλώνιος ὤκνησεν ὁ πέμψας εἰς ἱερουσαλὴμ

τοὺς ὀνειδίζοντας ἐξεκίασε τῷ θεῷ, ἐκείνην ἐγὼ τὴν ἡμέραν ἐνη-
μοχλεῦσαι φημὶ τὸν δεύτερον σταυρὸν τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ ὀνειδισμῷ τοῦ
χριστοῦ, τὸ λοίδορον ἐκεῖνο βιβλίον ἀπὸ τῆς ἱερᾶς θύρας ἐκρέμ-
ματο· καὶ ταῦτα ἐπεῖδεν ἥλιος καὶ ἀνέσχοσαν ἄνθρωποι. οὔτι βε-
ρίου κλαυδίου τῆς πολιτείας ἐπιτροπεύοντος, ἀφ' οὗ πιλάτος
τὴν ἰουδαίων ἡγεμονίαν ἐστάλη. ἀλλὰ τῆς εὐσεβοῦς Θεοδοσίου
γενεᾶς τὰ σκῆπτρα ῥωμαίων ἐχούσης, ἀφ' ἧς, ἔλαθεν Ἀνδρόνι-
κος ἑαυτῷ μνηστεύσας ἀρχὴν, ὑπὸ τοῦ Πιλάτου φρονήματι. γέ-
λως ἦν τοῖς παριοῦσι τότε ἑτεροδόξων τὰ γράμματα. καθάπερ
ἰουδαίοις τὰ παραγεγραμμένα σταυρῷ τοῦ χριστοῦ. καίτοι τὸ ἐπί-
γραμμα τοῦ σταυροῦ, γεγονὸς ἀπὸ γνώμης οὐκ εὐσεβοῦς, σεμνὸν
ἦν ἐπὶ λέξεως, δι' οὗ βασιλεὺς ὁ χριστὸς ἐκηρύττετο. ἐνταῦθα
δὲ ἡ γλῶττα τῇ γνώμῃ συνέβαινε. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα τῶν πρώ-
την ἐστηλιτευμένων βαρύτερα. ἐπειδὴ γὰρ ἦν τινα κατ' ἐχθροῦ
πρόφασιν εὑράμενος, ἔχθρα δὲ ἦν αὐτοῖς, ὅτι γάμους ὁ μὲν ἐσπού-
δαζεν, ὁ δὲ ἐκώλυσεν, ἐκείνοις αὐτὸν τοῖς ἀποτροπαίοις κολαστηρί-
οις ἠκίζετο, ἃ μὴ παραδοθείη τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου. μετ' αὐτοῦ δὲ
ὥσπερ ἤρξατο, παύσαιτο καὶ γένοιτο τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἀκοὴ ταῦτα τῆς
ἡγεμονίας ἀνδρονίκου συνθήματα. ἐπειδὴ οὖν ἀνὴρ εὐγενὴς, τῶν
ἀδικῶν, ἀλλ' ἀτυχῶν ἐπ' αὐτοῖς κατετείνετο, καὶ ταῦτα τὸ τῆς με-
σημβρίας ἔδρα τὸ σταθερώτατον, ἵν' ὑπὸ μόνοις μάρτυσι τοῖς δη-
μίοις ἀπόλοιτο, ἡ τὴν ἐκκλησίαν ἐγνωρισμένην αὐτῷ συμπα-
θῆ, κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ὅτι δὲ μαθόντες, εὐθὺς ὡς εἴχομεν ἐξεδρά-
μομεν, ἐφ' ᾧ παρακαθίζησαι καὶ συνδιενέγκαι τὴν συμφορὰν,
λυττᾷ πρὸς τὴν ἀκοὴν, ἔστις ἐπίσκοπος ὢν ἐλεῆσαι τετόλμηκεν,
ἄνθρωπον ἀπηχθημένον αὐτῷ. καὶ πολλὰ καὶ παραμομανεαινι-
σάμενος.

σάμενος, τῷ θρασυτάτῳ τῶν ὑπηρετῶν Θόαντος αὐτὸν ἐρεθίζοντος, ᾧ χρῆται πρὸς τὰς δημοσίας συμφορὰς ὀργάνῳ, πέρας ἐπέθηκε τῇ μανίᾳ, τὴν ἀθεωτάτην φωνὴν εἰπὼν, ὅτι μάτην τὴν ἐκκλησίαν ἤλπισε· καὶ οὐδεὶς ἂν ἐξαιρεθείη τῶν ἀνδρονίκου χειρῶν, οὐδ' ἂν εἴ τις τὸν πόδα κρατήσειεν αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ. ταύτην ἀπαυθάδιστῳ γνώμῃ, τρὶς ἀνεφθέγξατο τὴν φωνήν. μεθ' ἣν οὐκέτι νουθετητέος ὁ ἄνθρωπος. ἀλλ' ὥσπερ μέλος ἀνιάτως ἔχον ἀποκοπτέος ἡμῶν, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὸ ὑγιαῖνον συμφθείρῃ. ὁ γὰρ μολυσμὸς, διαδόσιμος γίνεται. καὶ ὁ θίγων ἐναγοῦς, ἀπολαύει τῆς προστροπῆς. δεῖ δὲ εἶναι καὶ γνώμῃ καὶ σώματι, καθαροὺς τοὺς θεῷ. ἐπὶ τούτοις, ἡ πτολεμαΐδος ἐκκλησία, τάδε πρὸς τὰς ἁπανταχοῦ τῆς ἑαυτῆς ἀδελφὰς διατάττεται. ἀνδρονίκῳ καὶ τοῖς αὐτοῦ. Θόαντι καὶ τοῖς αὐτοῦ, μηδὲν ἀνοιγνύσθω τέμενος τοῦ θεοῦ. ἅπας αὐτοῖς ἱερὸς ἀποκεκλείσθω καὶ σηκὸς καὶ περίβολος. οὐκ ἔστι τῷ διαβόλῳ μέρος ἐν παραδείσῳ. ὃς κἂν λάθῃ διαδὺς, ἐξελαύνεται. παραινοῦμεν οὖν καὶ ἰδιώτῃ παντὶ καὶ ἄρχοντι, μήτε ὁμορόφιον αὐτοῖς, μήτε ὁμοτράπεζον γίνεσθαι. ἱερεῦσι δὲ διαφερόντως, οἳ μήτε ζῶντας αὐτοὺς προσεροῦσι. μήτε τελευτήσαντας, συμπροπέμψουσιν. εἰ δέ τις ὡς μικροπολίτιν ἀποσκυβαλίσει τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δέξεται τοὺς ἀποκηρύκτους αὐτῆς, ὡς οὐκ ἀνάγκη τῇ πένητι πείθεσθαι, ἴστω σχίσας τὴν ἐκκλησίαν. ἣν μίαν ὁ χριστὸς εἶναι βούλεται. ὁ δὲ τοιοῦτος, εἴτε λευίτης ἐστὶν, εἴτε πρεσβύτερος, εἴτε ἐπίσκοπος, παρ' ἡμῖν ἐν ἀνδρονίκου μοίρᾳ τετάξεται. καὶ οὔτε ἐμβαλοῦμεν αὐτῷ δεξιὰν, οὔτε ἀπὸ τῆς αὐτῆς ποτὲ σιτησόμεθα. πολλοῦ δὲ δεήσομεν κοινωνῆσαι, τῆς ἀπορρήτου τελετῆς, τοῖς ἐθελήσασιν ἔχειν μερίδα μετὰ ἀνδρονίκου καὶ Θόαντος.

Ἀνυσίῳ.

ω Δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν εἰ καὶ φιλόσοφός ἐστι τὴν ψυχὴν, ἀγαθὸς ῥήτωρ τὴν τέχνην. ἕως μὲν Ἀνύσιός τε παρῆν, καὶ πεντάπολις ἦν, ἔτι παρ' ἡμῖν ταύτην εἰργάζετο. ἐπεὶ δὲ ὁ μετὰ σὲ χρόνος τοῖς πολεμίοις ἡμᾶς ἀποδόμενος, δι' ἡμῶν εἰρήνην ἐποίησεν, ἔγνω καὶ πλεῖν εἰς ἑτέραν ἀγορὰν, ὅπου γλῶττα ὤνιος τὸ ῥητόρων ἀγώνιμον, τὸν ῥήτορα συνώνιμον ποιεῖ. μνήστευσον αὐτῷ φιλίαν ἀνδρὸς, λαχόντος ἄρχειν ἐθνῶν. καὶ ναὶ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, ὃν αἰτήσεις τὴν χάριν, ἔσεταί σοι χάριν ὅταν ἐπανήκῃ μετὰ τὴν πεῖραν.

Αὐξεντίῳ.

α Ν γράψω μαί σε φιλίας ἀδικουμένης, καὶ θεοῦ καὶ θείων ἀνδρῶν δικαζόντων, ἁπάσαις αἱρήσω. τίς γὰρ παρενθήκη σοι γέγονα τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενείας. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος, οὐδ' ἐμοὶ δοκοῦν, ἐπολιτεύετο κατὰ σαββατίου τοῦ μακαρίτῃ Φαύῳ, Σὺ δὲ αὐτὸν λέγων οὐκ ἔπειθες, ἔτρεψας ἐπ' ἐμὲ τὴν ὀργήν. καὶ ἐποίεις κακὸν ὅσον ἠδύνω. κἀγὼ, τότε μὲν ὀξὺ ἦν, ἐδεξάμην τὴν πρόκλησιν τῆς διαφορᾶς. νυνὶ δὲ οὔτε ἔξεστιν, οὔτε βούλομαι. ἥ, τε γὰρ ἡλικία καλῶς ποιοῦσα μαραίνει μοι τὸ φιλότιμον. καὶ ἱεροί φασι νόμοι κωλύουσιν. ἅμα δὲ ὑπομιμνήσκομαι καὶ κοινῶν σοφῶν καὶ παιδείας. καὶ τῆς ἐν κυρίῳ ἡ διατριβῆς, ἃ χρὴ νομίσαι τῶν σαββατίου δικῶν ἰσχυρότερα. ἄρχου δὲ φιλίας ἀγαθοῦ πράγματος. καὶ χαῖρε παρ' ἐμοῦ ζημίαν ἡγουμένου τὸν χρόνον ὃν ἐσιώπησα, πῶς οἴει καὶ τότε δακνόμενος. ἀλλ' ἐνεκαρτέρουν, ὡς οἷόν τε. τοιοῦτόν ἐστι τὸ διαφιλοτιμεῖσθαι κακόν.

Γυλαιμένῳ.

λ Ἀπίδα μεγάλην τῶν αἰγυπτίων οὐχ οἵαν ὑπερβεβλῆσθαι στρωμνῇ, ἀγροῖαν αὐτὴν εἶναι καὶ μόνην στρωμνὴν, Ἀστέριος ὁ ταχυγράφος, ἰδὼν,

ἰδὼν, ᾔτησε παρ' ἡμῶν ὁ τηνίκα με πρὸ τῶν μεγάλων ἀρχείων ἔδει καθευδήσειν. ταύτην ὑπεσχόμην δεξιὰν, ἀπολείψειν αὐτῷ δῶρον· οὐ παρ' ἣν πρὸς τὴν θρακῶν χιόνα παραβαλλόμενον, τοιαῦτα χωρίζεσθε. νῦν οὖν ἐκπέμπω. τότε γὰρ οὐ κατέλιπον. σὺ δὲ δώσεις αὐτῷ, μετὰ τῆς ἀπολογίας. ἧς αὐτὸς ἔσῃ μάρτυς ἂν ὑπομνησθῇς τῶν καιρῶν. καὶ προσέτι, καθ' οὓς ἀνεχώρουν τοῦ ἄστεος. ἔσειεν ὁ θεὸς τῆς ἡμέρας πολλάκις. καὶ πρὸς ἱκετηρίαις ἦσαν οἱ ἄνθρωποι πρηνεῖς οἱ πλείους· τὸ γὰρ ἔδαφος ἐκραδαίνετο. ἐν ᾧ νομίσας ἐγὼ τὴν θάλατταν τῆς γῆς ἀσφαλέστερον καὶ τὸ πέλαγος, κατατείνω δρόμον ἐπὶ τὸν λιμένα, μηδενὶ λόγον δοὺς, ὅτι μὴ τῷ μακαρίτῃ Φωτίῳ, καὶ τοῦτον πόρρωθεν ἐγκραγὼν, ἐπὶ τῇ χειρὶ σημήνας, ὅτι οἰχήσομαι. ὁ δὲ, Αὐρηλιανὸν φίλον ἄνδρα τὸν ὕπατον ἀφεὶς ἀπροσαύδητον, ἀπολελόγηται περὶ τῶν αὐτῶν, πρὸς τὸν ἑταῖρον ἀστεῖον. τότε μὲν οὕτως ἐγένετο. εἰ δὲ μετὰ τὴν ἐμὴν ἐκεῖθεν ἀποδημίαν, τρίτον τουτονὶ στόλον ἡ ναῦς εἰς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία στέλλεται, ἀλλὰ νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμοῦ στέλλεται. νῦν οὖν ὅτε τὸ πρῶτον ἔξεστιν, ἀποδίδωμι διὰ σοῦ τὸ χρέος. χάρισαί μοι τὸν ἄνθρωπον δεξιῶς. τοὔνομα μὲν δὴ καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, φθάνω δηλώσας. ἀλλὰ δεῖ πλείω προσθεῖναι γνωρίσματα. γένοιτο γὰρ ἄν τις, ὁμώνυμος καὶ ὁμότεχνος. χαλεπῶς δὲ ἅπαντα ταὐτῷ συγκυρεῖ. ἀλλὰ γένοιτο γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ, σύρος τὸ γένος. μέλας τὸ χρῶμα. τὸ πρόσωπον ἰσχνός. τὸ μέγεθος μέτριος. οἰκεῖ παρὰ τὴν βασιλικὴν οἰκίαν οὐ τὴν δημοσίαν, ἀλλὰ τὴν κατόπιν αὐτῆς, ἥτις Ἀβλαβίου μὲν πρότερον ἦν. νῦν δὲ Πλακιδίας ἐστὶ τῆς τοῖν βασιλέοιν ἀδελφῆς. εἰ δὲ μετῴκησε, πυνόμενον γὰρ, σὺ δὲ, ἀλλὰ Μάρκον ζητήσεις φανερώτατον ἄνδρα, τὸν ἐκ τῆς ὑπάρχου τάξεως. οὗτος ὁ τότε τῆς συμμορίας

ἄρχων τῆς ταχυγράφων περὶ τὸν ἀστεῖον ἐχούσης. εὑρήσεις οὖν διὰ
Μάρκου τὴν συμμορίαν· ἧς οὐκ ἦν ἀστεῖος ἔσχατος. ἀλλ' ἐν αὐτοῖς
τρίτος ἢ τέταρτος· νυνὶ δὲ κἂν, πρῶτος ἂν εἴη. τούτῳ δώσεις τὴν
ταχεῖαν ταύτην ἐλπίδα. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς, ἅττα ἡμεῖς περὶ
τοῦ χρόνου πρὸς σέ. εἰ δὲ βούλει, καὶ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀναγνώ-
σεις· σχολὴν γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος οὐ δίδωσι, τοῦ καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐπι-
στεῖλαι· εἶναι δὲ δικαίους, οὐδὲν ἴσως κωλύει. μήποτε τοσοῦτον
δυνηθείη τὰ ὅπλα.

Τῷ ἡγεμόνι.

μ Ἰδοὺ ἀρετῆς ἔπαινος· ὃν εἰσφέρομεν Μαρκελλίνῳ τῷ
λαμπροτάτῳ, νῦν ὅτε πέπαυται τῆς ἀρχῆς· νῦν ὅτε σχολάζει κο-
λακείας ἁπάσης ὑπόνοια. ὅστις παραλαβὼν πολεμουμένας τὰς πόλεις
ἔξωθεν μὲν, ὑπὸ πλήθους καὶ μανίας βαρβαρικῆς, ἔνδοθεν δὲ ὑπὸ στρα-
τιωτικῆς ἀταξίας καὶ τῆς τῶν ταξιάρχων πλεονεξίας, ὥσπερ θεὸς
ἐπιφανεὶς, μάχῃ μὲν μιᾷ τοὺς πολεμίους, ἐπιμελείᾳ δὲ καθημε-
ρινῇ τοὺς ὑπηκόους σωφρονεστέρους ἐποίησε· καὶ παρεσκεύασεν ἐπ' ἀμ-
φοῖν τῶν δήμων, εἰρήνην ταῖς πόλεσιν. ὑπερεῖδε κερδῶν, ἃ δοκεῖν εἶ-
ναι νόμιμα πεποίηκεν ὁ θεός. οὐκ ἐπεβούλευσε πλούτῳ· πε-
νίαν οὐχ ὕβρισε· τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβής· τὰ πρὸς πολιτευομένους, δί-
καιος· τὰ πρὸς δεομένους φιλάνθρωπος· διὰ τοῦτο φιλόσοφος ἱερεὺς
ἐπαινῶν αὐτὸν, οὐκ αἰσχύνεται· παρ' οὗ μηδεὶς εὕρετο μαρτυρίαν
χάριτι δεδικασμένην· παρεῖναι μὲν οὖν ὑμῖν, καὶ τὸ δικαστήριον
ἐβουλόμεθα. καὶ κοινῇ τε καθ' ἕνα πολεμαίων ἕκαστος, ἀντεισηνέγ-
καμεν ἂν, αὐτῷ τὸ δυνατὸν, εἰ μὴ τὸ δίκαιον ἔρανον. ὅτι λόγος
ἔργου παραπλήσιος ἥττων ἐστί· πάντως ἂν ἐγώ τε τότε τοῦ κοινοῦ
προηγόρευσα. ἐπεὶ δὲ τυγχάνω ὢν ὑπερόριος, ἐν γράμμασιν αὐτοῦ
τὴν μαρτυρίαν κατατιθέμεθα. οὐκ ἐνοχληθέντες, ἀλλ' ἐνοχλήσαντες.

τῷ

χ Ῥῆσθαι δεῖ ταῖς τῶν δυνατῶν φιλίαις· οὐ καταχρῆσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ἢ αἴτει μεγάλα. ἵνα μὴ δυοῖν θάτερον, ἢ τυγχάνων λυπῇς, ἢ μὴ τυγχάνων λυπῇ.

Τῷ ἀδελφῷ.

α Μόνους τοὺς Διονυσίους ἀπέστειλα. ἵνα τῶν βιβλίων, τὸ μὲν ᾖς εἰληφώς· τὸ δ' ἀπειληφώς.

Θεοφίλῳ.

π Εὐσίν τινα πυθέσθαι σου προελόμενος, ὑπὲρ οὗ πεύσομαι, προαφηγήσασθαι βούλομαι. Ἀλέξανδρος ἀπὸ βουλῆς Κυρηναῖος. ἔτι μειράκιον ὢν εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε. τῇ δὲ ἡλικίᾳ συμπροϊούσης τῆς μοναδικῆς κατὰ τὸν βίον ἐνστάσεως, ἠξιώθη μὲν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. ἠξιώθη δέ του, πρεσβύτερος εἶναι. κατὰ δέ τινα χρείαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ γενόμενος, καὶ Ἰωάννῃ τῷ μακαρίτῃ συστάς, τιμᾶσθαι γὰρ παρ' ἡμῶν ἡ μνήμη τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι πᾶσαν δυσμένειαν τῷ βίῳ τούτῳ συναπετίθετο, τούτῳ συστάς, πρὶν μὲν στασιασθῆναι τὰς ἐκκλησίας, ὑπὸ τῆς ἐκείνου χειρὸς ἐπίσκοπος ἀνεδείχθη τῆς Βιθυνῶν Βασινουπόλεως. συμβάσης δὲ τῆς διαφορᾶς, διέμεινε τῷ χειροτονήσαντι φίλος· καὶ γέγονε τῶν ἐκείνου στασιωτῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοδικὴ γνώμη κατίσχυσε, χρόνον μέν τινα συνέμεινεν ἡ στάσις. τί δ' ἂν διηγοίμην εἰδότι, μᾶλλον δὲ αὐτῷ διῳκηκότι, τὰ περὶ τὰς γενομένας διαγωγάς. ἐπείτι καὶ βιβλίον ἀνέγνων σοφόν, ὃ πρὸς τὸν μακάριον ἐμοὶ δοκεῖν Ἀττικὸν ἔγραφες, ἐνάγων αὐτὸν τῇ καταδοχῇ τῶν ἀνδρῶν. τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου, Ἀλεξάνδρῳ πρὸς τοὺς συναποστάντας κοινά. ἴδιον δέ, ἢ μετ' ὀλίγων, ὅτι τοῦτο μὲν ἔτος ἤδη τρίτον διήκει, μετὰ τὴν ἀμνηστίαν καὶ τὰς διαγωγάς. ὁ

ᾗ, τὴν ἐβάδισε τὴν εὐθὺ βιθυνίας, τῆς δὲ συλλαχούσης αὐτὸν καθέδρας ἔλαβε τό. μένει δὲ παρ' ἡμῖν, ὥς περ μηδὲν αὐτῷ διαφέρον, ἂν καί τις ὡς ἰδιώτῃ προσφέρηται. ἐγὼ μὲν οὖν οὔτε πόῤῥωθεν ἐνετράφην τοῖς νόμοις τοῖς ἱεροῖς, οὔτε ἤδη μοι καθήκει πολλὰ μεμαθηκέναι πέρυσιν ὑστάτῳ γεγονότι τοῦ καταλόγου. αἰσθόμενος δὲ γέροντας ἐνίους, οὐ δὲ αὐτοὺς μέν τι σαφὲς εἰδέναι προσποιουμένους, ἀποδεδειλιακότας δὲ μὴ λάθωσι πρός τινα κανόνα τῆς ἐκκλησίας προσκόψαντες, καὶ διὰ τοῦτο πάντα πᾶσιν ἀπηνέστερον αὐτῷ προσενηνεγμένους, καὶ ὑπὲρ ἀσαφοῦς ὑπονοίας ἀτιμίαν σαφῆ τοῦ ξένου κατασκεδάσαντας, οἳ μηδὲ κοινῆς στέγης ἠνέχοντο, οὔτε ἐμεμψάμην, οὔτε ἐμιμησάμην αὐτούς. οἶδα οὖν ὅπως ἐποίησα περισεβασμιώτατε· ἐκκλησίας μὲν, οὐκ ἐδεξάμην αὐτόν. τοῦ δὲ τραπέζης ἱερᾶς ἐκοινώνησα· οἴκοι δὲ ἴσα καὶ τοῖς ἀναιτίοις ἐτίμησα. ὅς τις ὁ τρόπος ἐστὶ τῶν ἐπιχωρείων ὁ νόμος· ὅταν τις αὐτῶν ἐφέσιος ἡμῖν γένηται, παντὶ παντὸς ἔργου καὶ λόγου τιμὴν ἔχοντος ἐξιστάμεθα, φλυαρεῖν ἡγούμενοι τοὺς δυσχεραίνοντας, ὅτι τὰ μὴ ζῶα τῆς πόλεως καταβαίνομεν δὲ κάτω. καίτοι διὰ τοῦτο τὰς ἁπάντων φροντίδας κατωμαδὸν ἀράμενος φέρω. ἐγὼ μόνος ὑπὲρ τῶν ἁπάντων ἀχολοῦμαι χολῆς. ἀλλ' εὖ καλῶς μοι κείσεται παρὰ τῷ θεῷ, πλεονεκτεῖν μὲν πόνοις· μειονεκτεῖν δὲ τιμῶν. καὶ τὸν Ἀλέξανδρον δὲ τοῦτον, ὅταν μὲν εἰς ἐκκλησίαν προΐω, βουλοίμην μὲν ἄν, μηδαμόθεν τῆς ἀγορᾶς ἰδεῖν. συμβὰν δὲ ἰδεῖν, ἑτέρωσέ ποι τρέπω τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εὐθὺς ἐπανθεῖ μοι κατὰ τῆς παρειᾶς ἐρύθημα. ὑπερβάντα δὲ τὴν οἰκείαν αὐλήν, καὶ γενόμενον ὁμορόφιον, ἅπασι τοῖς εἰκόσι τιμῶ. τί δή ποτ' οὖν ἀσύμφωνός εἰμι πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ; ἐν οὐδετέρῳ τῶν καιρῶν δεδογμένα ποιῶν. ἀλλὰ τὸ μὲν, εἴκων τῷ νόμῳ. τὸ δὲ, τῇ φύ-

σει

σοὶ χαρίζομαι, ῥεπούσῃ πρὸς τὸ φιλάνθρωπον. καίτοι κἂν, ἀπεβιασά-
μην τὴν φύσιν, εἴ τι σαφὲς ἠπιστάμην ὑπὲρ τοῦ νόμου. αὐτὸ δὴ τοῦ-
τό ἐστι τὸ ἐρώτημα, πρὸς ὃ δεῖ τὴν αὐθεντίαν τῆς ἀποστολικῆς διαδο-
χῆς ἀποκρίνασθαι ἁπλῶς καὶ σαφῶς καὶ ἅπερ πυνθάνομαι. Ἀλέξαν-
δρον ἐπίσκοπον χρὴ μένειν ἢ μή.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼ καὶ βούλομαι τὴν ἀναγκαίαν μοι θεραπείαν, μόνον ἡγεῖσθαι, πᾶν
ὅτι ἂν ἐκεῖνος ὁ θρόνος θεσπίσῃ. διὰ τοῦτο καὶ πένθιμον
ἀσχολίαν παραιτησάμενος, τὸ νοσοκομοῦν μὲν ὅμως ἔτι τὸ σῶμα πρὸς
τοὺς πόνους ἐκβιασάμενος, καὶ διοδεύσας τὴν ὕποπτον, ὡς
ἀνύποπτον, ἣν διετείχισεν ὅπλα πολέμια, γέγονα κατὰ Παλαί-
βισκά τε καὶ Ὕδρακα. κῶμαι δὲ αὗται Πενταπόλεως, καὶ τῆς
διψηρᾶς Λιβύης αὐτὰ τὰ μεθόρια. ἐν αἷς τόν, τε δῆμον ἐκκλησιά-
σας, καὶ γράμματα, τὰ μὲν, ἀναγνούς, τὰ δέ, ἀποδούς, τὰ μὲν
γὰρ ἦν πρὸς αὐτούς, τὰ δέ, περὶ αὐτῶν πρὸς ἐμέ, καὶ λόγοις
διεξελθὼν ἐπιτηδείους εἰς ἀρχαιρεσίαν εἰς τὸ καὶ πεῖσαι, καὶ εἰ προ-
χωροίη βιάσασθαι προθέσθαι τὴν περὶ ἐπισκόπου σκέψιν, οὐκ
ἐξενίκησα τοῦ δήμου τὴν περὶ τὸν διαλλακτὰ τὸν Παῦλον σπου-
δήν. ἀξιῶ πιστεύεσθαι παρὰ πατρός. οὐκ ἦν μοι βουλομένῳ μά-
την δεδραμηκέναι. πολλὰ τιμῶν τί με τῷ δήμῳ προσέκοψα.
τοὺς φανερωτάτους αὐτῶν, εἴ τις ἀνέκραγε μεῖζον, εἴ τις διαρά-
μενος κρηπῖδα καὶ ἐπαναβὰς αὐτῇ, καὶ προήγορος ἠξίωσεν
εἶναι καὶ λόγον ἀπέτεινεν, ὡς ὠνίους ὡς συνωμότας, ὑπηρετῶν
χερσὶ παραδιδούς, ἐκκυλισθῆναι τῆς ἐκκλησίας ὠθουμένους,
προσέταξα. συγχυθέντα δὲ αὖθις, καὶ πολλάκις ἀναλαβών τε
καὶ καταστήσας τὸν δῆμον, διὰ πάσης ἦλθον ἐν λόγοις ὁδοῦ,

τὸν ἀρχιερατικὸν ἐκεῖνον θρόνον ἀποσεμνύνων, καὶ πείθων ὅτι διὰ τῆς εἰς ὑμᾶς ἀθετήσεως καὶ τιμῆς, ὁ θεὸς ἀθετεῖται δὴ καὶ τιμᾶται. οἱ δὲ, εὐφήμῳ τε φωνῇ τὸ μακάριον ὄνομα τῆς σῆς θεοσεβείας ἐπικαλέσαντο, προπεσόντες, ἱκέτευον ὡς πρὸς παρόντα· τὰς ἐκβοήσεις καὶ τὰς ὀλοφύρσεις ποιούμενοι. τὸ μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν, εἰ καὶ πέρα προσδοκίας, ἀλλ' ἔλαττον ἦν. αἱ δὲ γυναῖκες, πρᾶγμα δυσμεταχείριστον. χεῖρας αἴρουσαι. βρέφη προτείνουσαι. καὶ μύουσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα μὴ εἰς ἔρημον τοῦ συνήθους προστάτου τὸν θρόνον ἐνατενίσειεν, μικρὸν ἐδέησαν τοὺς τὰ ἐναντία πολιτευομένους ἡμᾶς, εἰς πάθος παραπλήσιον ἐκκαλέσασθαι. ὅπερ ἵνα μὴ πάθω, φοβηθεὶς, ᾐσθανόμην γὰρ ἀγόμενος, ἔλυσα τὴν ἐκκλησίαν. καὶ εἰς τετάρτην ἥκειν ἐπήγγελλα ἐπαρασάμενος τὰς παλαμναιοτάτας ἀρὰς, εἴτις ἐμμίσθως, εἴτις κατὰ χρείαν, ἢ χάριν ἢ ὅλως, ἰδίᾳ τι διαφέρον αὐτῷ φθέγξαιτό τι τῶν ἡκόντων εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας παρακοήν. ἧκεν ἡ κυρία. καὶ ὁ δῆμος παρῆν, πάλιν ἐνστάτης καὶ ἐναγώνιος, ὃς οὐδὲ περιέμενε πεῦσιν. ἀλλ' εὐθὺς ἦν ἅπαντα κυκεὼν φωνὴ παμμιγής, ὑπὸ τοῦ λίαν ἐνηχεῖν ταῖς ἀκοαῖς, ἀδιάκριτος. κατασιγαζόντων δὲ τῶν ἱεροκηρύκων, εἰς θρῆνον αὖθις ἀπετελεύτησεν ἡ βοή. καὶ ἦν ἄκουσμα σκυθρωπόν. ἀνδρῶν οἰμωγαί. γυναικῶν ὀλολυγαί. παίδων ὀλοφυρμοί. ὁ μὲν, ἔφη πατέρα ποθεῖν. ὁ δὲ, ἀδελφόν. οὕτως ἐμερίζετο ταῖς ἡλικίαις τὰ τῆς συγγενείας ὀνόματα. ἐμοῦ δέ τι μεταξὺ λέγειν ἐπιχειροῦντος, ἀναδείκνυται γραμμάτιον ἐκ μέσου τοῦ πλήθους. καὶ ἐνδέχεταί τις εἰς κοινὸν αὐτὸ πᾶσιν ἀναγνωσθῆναι. τὸ δὲ, ἦν ἐνορκισμὸς πρὸς ἐμὲ παύσασθαι συνουσίας τοῦ πλήθους ἀποπειρώμενον. καὶ ἀνατίθεσθαι τὸ σκέμμα, μέχρις ἂν αὐτοῖς δὴ γένηται πρὸς

τὴν

τὴν μακαριωτάτην σύγκεφαλὴν ὑπὲρ τούτου ψήφισμα πέμψαι καὶ πρεσβευτήν. μᾶλλον δὲ ἐμοῦ κατεδέοντο πείσασθαι, συνηγορίαν ἐν γράμμασιν ἅπερ ἐδιδάχθην διδάσκοντα. ἔλεγον τοίνυν καὶ ἐν συνεδρίῳ παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ δημοσίᾳ παρὰ τοῦ πλήθους, καὶ τὸ γραμματεῖον αὐτὰ ταῦτα καθέκαστον διεξῄει, πάτριον εἶναι καὶ ἀποστολικόν, ἐρυθρίτιδας εἶναι καὶ ταύτας τὰς ἐκκλησίας. ἀποστασιάσαι δὲ αὐτὰς πρὸς Ὠρίωνα τὸν μακάριον, πορρωτέρω τε ὄντα πρεσβύτην, καὶ αἰτίαν ἔχοντα, πρᾳότατον εἶναι. τοῦτο γὰρ ἤδη καὶ λοιδόρημα γέγονεν ὑπὸ τῶν ἀξιούντων ἱερωσύνην προστάτιν εἶναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ πολυπράγμονα. καὶ ἐπειδὴ παρέτεινε ζῶν, οὐκ ἀνασχέσθαι περιμεῖναι τοῦ δικαίου τὴν τελευτήν. ἀλλὰ προβαλέσθαι τὸν μακαρίτην Σιδήριον. ἐδόκει γὰρ οὗτος νέος τε εἶναι. καὶ δρέκτης ἀνὴρ ἀπὸ τῆς παρὰ βασιλεῖ Βάλεντι στρατείας. ἥκων κατὰ χρείαν ἀγρῶν αὐτόθι κειμένων ἐπιμελείας οἷος ἐχθρούς τε κακῶσαι καὶ φίλους ὀνῆσαι. τότε δὲ καὶ ἐκράτει τὰ τῆς αἱρέσεως. πλῆθος γὰρ πείθησαν. καὶ καιρὸν ἔσχεν ἡ δεινότης, ὄργανον οὖσα φρονήσεως. τοῦτον ἕνα καὶ μόνον ἀποδεῖξαι Παλαιβίσκης ἐπίσκοπον. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτον ἐνθέσμως. ἐκθέσμως μὲν οὖν, ὅσα γε τῶν γερόντων ἠκούσαμεν, εἰ μήτε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατέστη, μήτε παρὰ τριῶν ἐνθάδε, καὶ εἰ τὸ σύνθημα τῆς χειροτονίας ἐκεῖθεν ἐδέδοτο. μόνον γάρ φασι δὴ τὸν μακάριον Φίλωνα, θρονῆσαι τὴν τέως ἱερέως ἀνάρρησιν. Φίλων ἐγένετο Κυρηναῖος, ἔτι παλαιότερος ὁ τοῦ νεωτέρου θεῖός τε καὶ ὁμώνυμος. τὰ μὲν ἄλλα, ὁποῖον ἄν γένοιτο παίδευμα τοῦ χριστοῦ. τὰ δὲ εἰς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι, θαρραλεώτερος μᾶλλον, ἢ νομιμώτερος. ἀλλὰ γὰρ αἰτοῦμαι συγγνώμην, ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν ἱερὰν τοῦ πρεσβύτου ψυχήν. τοῦτον ἥκοντα μά

ρου ἀποδεῖξαι τε καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθίσαι τὸν μακαρίτην Σιδήριον. ἀλλ' ἀνάγκη γὰρ ἐν καιροῖς ἀπαρρησιάστοις τὴν ἀκρίβειαν παραβαίνεσθαι. διὰ τοῦτο τὸν πάμμεγαν Ἀθανάσιον συγχωρῆσαι τε τῷ καιρῷ. καὶ μετ' οὐ πολὺ δεῆσαν ἐν Πτολεμαΐδι τὸν ἐνόντα σμικρὸν ἔτι τῆς ὀρθοδοξίας σπινθῆρα θάλψαι τε καὶ ἐπὶ πλέον ἐξάψαι, τὸν ἄνδρα τοῦτον ὡς μείζοσι πράγμασιν ἐπιτήδειον, ἐκεῖσε διαβῆναι κελεῦσαι, τὴν μητρόπολιν ἐκκλησίαν ἐπιτροπεύσοντα. γῆρας δ' αὐτὸν εἰς τὰς κωμήτιδας ἐπανήγαγεν. οὗ καταλύσαντος, οὐκ ἔσχε διάδοχον, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ὑπῆλθεν ἑτέρου διαδοχήν. παλαίβισκα δὲ ἡ ὕδραξ, εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐπανήχθησαν. καὶ πρὸς τὸ ἐρυθρὸν ἀνελήφθησαν, δόγματι φασὶ τῆς σεβασμίας σου κεφαλῆς. καὶ τοῦτο δὴ μάλιστα πάντων ἐνέκειτο. τὸ μὴ δεῖν ἀθετεῖσθαι τὸν παρὰ σοῦ θρονισμόν. γράμματα μὲν οὖν, ᾔτησα γάρ, οὐκ εἶχον ἀποδεικνύναι. ἐπισκόπους δὲ τοὺς συνέδρους ἀνίστασαν μάρτυρας. οὗτοι δὲ ἔφασαν, ἐπιστολῇ πειθαρχοῦντες ἐκεῖθεν ἡκούσῃ, πεῦσιν περὶ Παύλου προτεῖναι τῷ δήμῳ. καὶ δόξαν ἅπασιν ἐπίσκοπον ἔχειν, ἀνενέγκαι περὶ αὐτοῦ. τοὺς δὲ θρονιστὰς ἑτέρους γίνεσθαι. καὶ ἐμοὶ δίδως εἰπεῖν, Πάτερ σεβασμιώτατε, ἐκεῖνος ἦν ὄντως ὁ καιρὸς ὁ τῆς σκέψεως. τὸ γὰρ ἀφελέσθαι, τοῦ μὴ χαρίσασθαι λυπηρότερον. ἀλλὰ κρατείτω τὸ νῦν ὅτι ἂν δόξῃ τῇ πατρικῇ σου κεφαλῇ. εἰ γὰρ τὸ δόξαν τότε, δίκαιον αὐτοῖς γέγονε, καὶ τοῦτο προΐσχονται, τὸ μηκέτι δοκεῖν, τὸ δίκαιον μετατίθησιν. ὥστε ὅτι ἂν γνῷς, τοῦτο τῷ πλήθει δίκαιον ἡγεῖται. ἀκοὴ γὰρ ζωὴ καὶ θάνατος ἡ παρακοή. διόπερ οὐκ ἀνταίρουσι χεῖρας. ἀλλ' ἱκετεύουσι μὴ γίνεσθαι ζῶντος αὐτοῖς ἔτι τοῦ πατρὸς, ὀρφανοί. οὕτω γὰρ τῇ λέξει λέγουσι. κἀγὼ τὸν νεανίσκον οὐκ οἶδα ὅτουπερ

ἐπαινέσαι

ἐπαιρέσαιμ' ἂν τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας, ἢ μακαρίσαιμι. ἢ γὰρ τέχνης ἐστὶ καὶ δυνάμεως, ἢ χάριτος θείας, οὕτω τοὺς αὐτοὺς ἐξομαλίσαι τε καὶ καταδημαγωγῆσαι τὸ πλῆθος, ὥστε τὸν χωρὶς αὐτοῦ βίον, ἀβίωτον ἅπασιν εἶναι. διὸ δόξει μὲν, περὶ αὐτῶν τῇ φιλανθρώπῳ σου φύσει φιλανθρωπότερα. ἐμοὶ δὲ ἐπανιτέον εἰς ἄστυ. κἀκεῖ περιμένω τοι πιητέου τὸ σύνθημα. ἃ δ' οὖν ἐν ταῖς τέτρασιν ἡμέραις διῳκησάμην, ἃς ἐν τοῖς τῇδε τόποις διέτριψα, τούτων οὐκ ἀγνοήσεις, ὅντινα τύπον ἕκαστον εὕρετο. καὶ μὴ θαυμάσῃς εἴ ποτε τὸν αὐτὸν εὕροιτε καὶ κακῶς ἐπειρ μοι συμβαίη. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἑκάτερα. τὰ πράγματα δὲ ἐπαινεῖται καὶ ψέγεται. στάσις ἐν τοῖς κατὰ Χριστὸν ἀδελφοῖς, καλὸν μὲν εἰ μηδέποτε φύοιτο. φυεῖσα δὲ καλὸν εἰ μετὰ μικρὸν παύοιτο. δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ γράμματι καταπεμφθέντι πειθόμενος, διαιτῶν ἡγούμην τε δέδωκα τὰς ἀκοὰς ἀμφισβητήσει τοιᾶδε. ἐν Ὑδράκει τῇ κώμῃ, χωρίον ἐστί. τῆς κώμης αὐτὸ τὸ μετεωρότατον. ὃ πάλαι μὲν ἦν φρούριον ἐρυμνότατον. κατασείσαντος δὲ τοῦ θεοῦ γεγονὸς νῦν ἐκλελειμμένον ἐρείπιον. τέως μὲν οὖν ὀλίγοις τισὶ τῶν ἑαυτοῦ μερῶν, εἰς ἑκατέρας χρείας διεσχημάτιστο. οἱ δὲ παρόντες οὗτοι τῶν πολεμίων καιροὶ, διότι δύναιτ' ἂν ἐντειχισθῆναι, καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν χρείαν ἐπανελθεῖν, τοῦ παντὸς ἄξιον αὐτὸ τοῖς κεκτημένοις παρέχουσι. τοῦτο τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ἤδη δὲ καὶ ἁγίοις, τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις Διοσκόρῳ καὶ Παύλῳ τὸ περιμάχητον ἦν. ἐν αἰτίᾳ γὰρ ἐπεποίητο τὸν Ἐρυθρύτην ὁ Δαρδανίτης ὡς ἐπιβουλότατα σκέψασθαι, ὅπως ἂν τὸ μὴ προσήκει περιποιήσαιτο. καθοσιώσαντα μὲν τῷ θεῷ τὸν πρὶν ἀγόρου, ἁρπάσαντα δὲ οὕτω τὴν τῆς εὐσεβείας ὑπόθεσιν, ἤδη χειρὶ βιαίᾳ προστῆναι τοῦ πανουργήματος. πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος ἐπεχείρησε μὲν ἀντιλογίας κομίσαι τινὰς, ὅτι τε προκατεσχήκοι τὸν λόφον, καὶ ἐκκλησίας παλαίτερον ἀποδέδεικτο,

πρὶν τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον ἀποδειχθῆναι τοῦ χωρίου διαιτη-
τήν· ἀλλὰ σὺ μὴ μαλακώτερόν τις ἅπτηται τῆς ζητήσεως, τά γε
τἀληθὲς εὔδηλον γίνεται. ὥσπερ οὖν ἅπαν τοῦτο περίφημον ἕωλον.
τὸ γὰρ ἐν ἐπιδρομῇ τότε πολεμίων εἰκὸς συμφυγόντας ἀνθρώπους, εὔ-
ξασθαι τἀναγκαῖα, τοῦτο τὸν τόπον οὐ καθιεροῖ. ἢ πάντα μὲν ὄρη.
πᾶσαι δὲ φάραγγες, ἐκκλησίαι. καὶ οὐδὲν ὅτι φρούριον ἐκ φύγης
τὸ δημόσιον εἶναι. ἐν οἷς ἅπασιν ὅταν οἱ πολέμιοι προνομεύωσιν, εὐ-
χαὶ καὶ μοναστήρια γίνονται. οἰκίαι δὲ ὅσαι κατὰ τοὺς ἀθέους τοὺς ἐξ
ἀρείου καιρούς, εὐχὰς ἐδέξαντο καὶ μυστήρια. ἀλλ' οὐδὲν ἧττόν εἰσιν
ἰδιώτιδες. Φυγὴ γὰρ κἀκεῖνο. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι πολέμιοι. ἀλλ' ἔγωγε τὸν και-
ρὸν ἐζήτουν, τῆς καθιδρύσεως, εἰ παραδιδόντων, εἰ παρασυγχωρούν-
των τῶν κυρίων ἐγένετο. ἀπεδείχθη λαμπρῶς ἅπαντα τἀναν-
τία. τῶν ἐπισκόπων ὁ μὲν, ᾔτει λαβεῖν. ὁ δὲ, οὐκ ἐδίδου κύριος
ὤν. τέλος ὁ μὲν, ᾤχετο τὰς κλεῖς ἔχων. ὁ δὲ, ἀνοίγνυσι καὶ τράπε-
ζαν εἰσφορήσας καθιεροῖ μικρὸν οἰκίσκον, ἐν λόφῳ πλατεῖ. ἀλ-
λοῦ γάρ ἐστι περιττότερον ὑπὲρ τὸν οἰκίσκον, εἰ μὴ δι' ὅλου κλήρου τοῦ πλά-
τους. ὥστε τέχνη τίς ἦν ἐφ' ᾧ τὸν λόφον περιοικήσασθαι. ἐδόκει δέ μοι τὸ
πρᾶγμα δεινὸν εἶναι. καὶ πέρα δεινοῦ, καὶ ἀγανακτητέον, ὁ μὲν μὲν ὑ-
πὲρ τῶν νόμων τῶν ἱερῶν, ὁ μὲν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς πολιτείας. συγχυ-
θῆναι γὰρ ἅμα πάντα, τοῦτο μὲν, εἰ τρόπος καὶ νόμος ἐπινοηθείη δη-
μεύσεως. τοῦτο δὲ, εἰ διὰ τῶν παραπετασμάτων τὰ ἐναγίσματα κείνοιτο. εὐ-
χὴ καὶ τράπεζα καὶ καταπέτασμα μυστικὸν, ἐφόδου βιαίας ὄργανα.
καὶ περὶ τούτων ἤδη καὶ ἐν ἄστει διέγνωσται. καὶ συνέτυχε γὰρ οὕτως, ὥστε πρὸ ὀ-
λίγου; ἅπαντας ἐπισκόπους ἐν τῇ Πτολεμαΐδι τότε συνδεδραμη-
κέναι κατά τινα σκέψιν πολιτικήν. ἀκροώμενοι δὲ, τὴν μὲν πρᾶξιν ἐ-
μίσουν. τὴν δὲ μετάστασιν ὤκνουν. ἐγὼ δὲ τὴν δεισιδαιμονίαν ἀξιῶ

διαστέλλειν.

διαστέλλεσθαι ἀπὸ τῆς εὐσεβείας. κακία γάρ ἐστιν, ἀρετῆς προσωπεῖ-
ον περικειμένη· ἣν φιλοσοφία τὸ τρίτον εἶναι τῆς ἀθεΐας εἶδος ἐφώ-
ρασεν. οὐδὲν οὖν ἱερὸν οὐδὲ ὅσιον ἥγημαι, τὸ μὴ δικαίως τε καὶ ὁσίως γι-
νόμενον. οὔκουν ἐπῄνεσα μὴ πεφρικέναι τὴν λεγομένην καθίδρυσιν.
οὐ γάρ ἐστι τὰ χριστιανῶν, ὡς ἐπὶ μάγγανες εἶναι τοῖς δὲ ταῖς τελεστι-
καῖς ὕλαις τε καὶ φωναῖς, ὥσπερ ὁλκαῖς τισὶν φυσικαῖς ἀκολουθῆσαι
τὸ θεῖον, ὅπερ ἂν πάθοι τι δαιμόνιον ἐγκόσμιον· ἀλλ' ὥστε παρεῖναι τοῖς ἀ-
παθέσι καὶ τοῖς οἰκείως τῷ θεῷ διαθέσεσιν. ὅπου δὲ ὀργὴ καὶ θυμὸς
ἀγνώμων, καὶ δύσερι πάθος ἡγεῖται τῆς πράξεως, πῶς εἰκὸς τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον παραγίνεσθαι; ὧν ἐπεισελθόντων, κἂν συμβῇ προεγνωκὸς
ἐξοικίζεται. ἐγὼ μὲν οὖν εἶχον ὡς ἀποφανούμενος τὴν μετάθεσιν. ὁ δὲ,
καὶ ἐξηλέγχετο, καὶ πρότερον ὑποσχόμενος αὐτὴν ὅρκῳ τὴν ὑπόσχεσιν βε-
βαιώσαντος. τοῦτον λαβόμενος ἀσμένως, ἤδη τὴν ἀπόφασιν ἀπεδίδρα-
σκον. ἀλλ' ἐκεῖνον αὐτὸν ἀπέφαινον ἑαυτοῦ δικαστὴν, καὶ τὸν οἰκεῖον
ὅρον ἐκβιβάζεσθαι ἠνάγκαζον. ἀνατιθεμένου δὲ καὶ διαστίβοντος, ἐπεὶ
δὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἕνεκα σκέψεως αὐτόθι παρεγινόμην, ἐδέη-
σεν ἐπιβαλεῖν τὰς ὄψεις τῷ τόπῳ, καὶ ἐπιδιαγνῶναι τὰ τῆς ὑποθέσε-
ως. καὶ πάλιν παρῆν ὅμιλος ἐπισκόπων ἐκ τῆς περιοικίδος, ἄλλου
κατ' ἄλλην χρείαν συνειλεγμένων. ἐφ' ὧν ἁπάντων καὶ ἐμοῦ, οἵτε ὅ-
ροι διεδείκνυντο. τὴν τοῦ Δαρδανίτου μερίδα σαφῶς ἀποτεμνόμε-
νοι, καὶ μαρτυρίᾳ γερόντων, καὶ συγκαταθέσεις τῶν πως ἀντιλεγόντων,
τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον, τοῦ χωρίου δεσπότην ἀπέφηναν.
ἐγκειμένου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Διοσκόρου, γέγονεν ἀνάγκη καὶ τὸ γραμμα-
τεῖον τὸ λοίδορον εἰς κοινὸν ἅπασιν ἀναγνωσθῆναι, ὃ πρὸς τὴν ἁγι-
ότητα τὴν σὴν, ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος ἐπεποίητο ἐν ἐπιστολῆς
εἴδει, κωμῳδίαν ὄντως τὸν ἀδελφὸν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημμελῆ.

ἀφῆς αἰσχύνεσθαι πείθειν, ὅτῳ κακῶς ἀκούσαντι, τῷ δὲ κακῶς ἀγορεύσαντι. ἀλλ' ἔστιν ἄρα καὶ τοῦτο δεύτερον ἀγαθὸν, τὸ αἰσχύνεσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἀναμάρτητον, θείας ἄντικρυς ἢ καὶ μοίρας ὑπὲρ φύσεως. τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς οὐκ εὖ γινομένοις ἐρύθημα, σωφροσύνης τις ἂν ἀπεφήνατο. ἅπερ ὑποστὰς, ἐπὶ τοῦ παρόντος πράγματος ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος, ἁπάσης ῥητορείας ἰσχυροτέραν ἀπέφηνε τὴν τῆς οἰκείας γνώμης μετάνοιαν. τὸ γὰρ ὁμολογῆσαι τε ἁμαρτεῖν, καὶ φανῆναι τὴν αἰσχρὰν λύπην τὴν ὡς ἐπὶ κακοῖς αὐθαιρέτοις λυπούμενον, πάντας ἡμᾶς εὔνους αὐτῷ καὶ συνδιατιθεμένους παρέσχετο. καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον, θαυμαστόν. ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Διόσκορος, ἐπειδὴ τὸν τέως διαφιλοτιμούμενον ταπεινότερον ἐθεάσατο, τῇ ψήφῳ κρατῶν, ἡττήθη τῇ γνώμῃ. καὶ γέγονεν ἐπὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ Παύλῳ, ποιεῖν ὁπότερα βούλοιτο κατασχεῖν. ἢ παραδοῦναι τὸν λόφον τοῦ θαυμαστοῦ Διοσκόρου, πολλαῖς ἐνδόντος αἱρέσεσιν, ὧν οὐδεμιᾶς ἂν ἀκολὼ πρὸ τῆς ἐκείνου μετανοίας ἠνέχετο. καὶ γὰρ ἀποδόσθαι μόνον τὸν λόφον, καὶ ἀμοιβὴν δοῦναι ποιῶν ἅμα τὸ κτῆμα, καὶ ἄλλα πολλὰ προσεξεῦρεν, ἐπιδαψιλευόμενος αὐτῷ πόρους, ἀφ' ὧν αὖτις προλήψεται χαρίσασθαι. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν ὤκνει. ἠξίου δὲ ὑπεισελθεῖν αὐτὸς τὴν εἰς τὸν ἀδελφὸν Διόσκορον γινομένην ὠνὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αὐτίκα ταστῆναι, δεσπότης τοῦ κτήματος. ἐγίνετο πρὸς τῷ λόφῳ καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ τῶν ἐλαιώνων ἐγκρατής. τῷ δὲ, ἡ μεγαλοφροσύνη κτῆμα ἀντὶ κτήματος, μεῖζον ἀντ' ἐλάττονος περιγέγονε. κοινὸν ἀμφοῖν ἀγαθὸν, ἡ φιλαδελφία. καὶ τὸ εἴσω γίνεσθαι τῶν νόμων τῶν εὐαγγελικῶν, οἳ συνεκτικωτάτην τῶν ἐντολῶν τὴν ἀγαπητικὴν διάθεσιν ἀπεφήναντο. ἓν τοῦτο μόνον ἔδει μνήμης ἀξιῶσαι μηνύσαντα

ἀδελφῶν

ἀδελφῶν τὰς συμβάσεις καὶ τὴν ὁμόνοιαν. τὰ ἐν μέσῳ δὲ παραλι-
πεῖν, εἴ τις ἐπίσκοπος ὤν, ἥλω τι παύσας. ἃ γὰρ οὐκ ἔδει πεπρᾶχθαι,
ταῦτα καλῶς ἔχει διδόναι τῇ λήθῃ. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ πάντα ἐκ πάν-
των ὁ ἀδελφὸς Διόσκορος ἀποτυγχάνῃ, ταῖς αἰτήσεσιν αὐτοῦ
δέδωκα τὸ πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελθεῖν, ἵνα μηδὲν ἀγνοήσειεν ἡ σὴ
θεοσέβεια, ἣν οὐ παρὰ φαῦλον, ἀλλ᾽ ἀντὶ παντὸς ἐποιεῖτο, πεισθῆναι, διὰ
τῶν ἀποβαινόντων, ὅτι μὴ ἐπ᾽ ἀδίκοις ἐφιλονείκησε. κἀγὼ τὸν ἄνδρα
τά τε ἄλλα ἐπαινῶ. πάνυ γάρ μοι πρὸς τρόπον, καὶ φιλεῖς τὸν θρό-
νον αἰδοῦς, ὑπεράγαμαι. καὶ ναὶ μὰ τὴν φίλην σου καὶ σεβασμί-
αν κεφαλήν, πολλὴν οἶμαι χάριν ὀφείλειν αὐτῷ τοὺς ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ συμπτώχους, ὧν τοὺς ἀγροὺς ἐκπονεῖ ταχὺ πανταχοῦ γινό-
μενος, ἐξ ἀπείρων φόρους ἐκλέγων, καὶ τοῖς καιροῖς παριστάμενος.
τὰ μὲν περὶ τὴν τῶν ἐπισκόπων στάσιν, οὕτως ἐχώρησεν. ἐπίταγ-
μα δὲ ἦν, ὅπως ἀκούσωμαι καὶ Ἰάσονος, ὃς ἔφη πολλὰ καὶ ἄδι-
κα παρὰ συμπρεσβυτέρου παθεῖν. οὕτως οὖν ἔχει κἀκεῖνα. Λαμ-
πωνιανὸν Ἰάσων εἷλεν ἀδικίας. ὁ δέ, φθάσας, ὁμολογίᾳ τὸν ἔ-
λεγχον, ἔχει τὴν δίκην, ἐκκλησιαστικῶν συνόδων, εἰργόμενος. καί-
τοι καὶ δάκρυον ἐκ μετανοίας ἀφῆκε. καὶ δῆμος ἱκέτης αὐτὸν ἐξῃ-
τήσατο. ἀλλ᾽ ἐγὼ τῷ δεδογμένῳ ἐνεκαρτέρησα. τὸ δὲ λῦσαι τὴν
αὐθεντίαν, εἰς τὴν ἱερατικὴν καθέδραν ἀνέπεμψα. τοσοῦτον οὖν
ἐμαυτῷ συνεχώρησα. εἰ προσπελάσειε Λαμπωνιανῷ τὸ χρεών,
καὶ ἡ κυρία παρεῖναι δοκεῖ, πᾶσιν ἐφῆκα τοῖς τότε παρεσομένοις
πρεσβυτέροις, κοινωνίας αὐτῷ μεταδοῦναι. μηδ᾽ εἷς δὲ ἀποθάνῃ δεό-
μενος, ἐμοί. ἀναρρωσθεὶς δέ, πάλιν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ὑπόδικος ἔστω. καὶ πα-
ρὰ τῆς θεσπεσίου σου καὶ φιλανθρώπου ψυχῆς, περιμενέτω τῆς συγγνώμης
τὸ σύνθημα. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἰάσων πάντα ἀναίτιος ἑαυτῷ. προ-

πετὴς αὐτὸς γλῶτταν, ἐνέτυχεν ἀνδρὶ πρεσβυτέρῳ τὴν χεῖρα. τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον κουφοτάτου πράγματος λόγον, βαρυτάτην τὴν τιμωρίαν ἐξέτισε· καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἃ διείληφα, ταῦτα λαμπωνιανὸς ἔχειν ὁμολογεῖ· καὶ οὐδὲν ἀξιοῖ παρὰ τῆς ναυαγίας ὠφεληθῆναι, τῆς ποιησάσης ἀφανὲς τὸ συμβόλαιον. ἀλλὰ καιρὸν αἰτεῖ, τοὺς καρποὺς ὠνίους γενέσθαι. καὶ ἔφη πάντων ἀμελήσας, ἐνὶ τούτῳ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἂν τὰ πτωχικὰ καταθεῖτο χρήματα. νομίσματα δέ ἐστιν ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἀνοιστέον δ' ἐστὶ καὶ περὶ τῶν δεινῶν τῶν γινομένων παρ' ἡμῖν, ἵνα γινόμενα παύσηται. ἱερεῖς ἱερέας παρανόμως διώκουσιν· εἰ μὲν ὑπὲρ [illegible], οὔπω λέγω. πάντως δὲ μετ' ἐπιβούλου τῆς προαιρέσεως. οὐ γὰρ ἵνα λάβωσι δίκας, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἄρχουσι τῶν στρατευμάτων, ἄδικα κέρδη μνηστεύσωσιν. ἐπεὶ δὲ τοὺς ἐμοὺς ὤμους ἀναβαίνειν ἀνάγκη, τὰ πάντων φορτία. διὸ δέομαι γράφε καὶ διατάττου μηδενὶ μηδὲν ἐξεῖναι τοῦτο ποιεῖν· τὸ γὰρ ἐμοὶ χαριεῖ καὶ τοῖς ἀπραγμονεστέροις καὶ κακῶς πάσχουσιν ἀμυνεῖς. τὸ δὲ πολὺ πλέον οὖν περιεκτικὼς ἔσῃ, τοὺς ἀδικοῦντας αὐτοὺς εἴπερ μεῖζον ἀγαθὸν τὸ μείζονος ἀπηλλάχθαι κακοῦ. κακὸν δὲ μεῖζον τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. τὸ μὲν γάρ, ἴδιόν ἐστι κακόν. τὸ δ' ἀλλότριον. ἀλλ' οὔτε γὰρ ἐγὼ κατεμήνυσα τίνες εἰσί, μήτοι γε σὺ εἰ καὶ μάθοις ἐπ' ὀνόματος ἐξελέγξῃς τινά, ἵνα μὴ ἀπεχθοίμην ἀδελφοῖς, οἷς εἴ τι κατὰ πρόσωπον ἰδίᾳ λίαν ἐπιτετίμηκα, συγχωρήσει θεός. ἀλλὰ φανήτω τὸ πρᾶγμα μόνον μισοῦν ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ γράμμασιν. ἔσομαι γὰρ σὺν θεῷ μετὰ τοῦ πᾶσιν ἄλυπος τὸ μηκέτι προελθεῖν περαιτέρω τὴν ἀσχημοσύνην ἡμῶν. μὴ γὰρ εἴποιμι τῆς ἐκκλησίας. οἰκονομήσασθαι δὲ τὸ ἔτι λοιπόν, καὶ λόγων πεπαύσομαι. περινοστοῦσί τινες βακαύτιβοι παρ' ἡμῖν.

ἀνέξῃ

ἀνέξῃ γάρ μου μικρὸν ὑποβαρβαρίσαντος, ἵνα διὰ τῆς συνηθεστέρας
τῇ πολιτείᾳ φωνῆς, τὴν ἐνίων κακίαν ἐμφαντικώτερον παρα-
στήσω σοι. οὗτοι καθέδραν μὲν ἀπὸ δεδογμένων ἔχειν οὐ βούλον-
ται. οἴκοι τὴν οὖσαν ἀπολελοίπασιν, οὐ κατὰ συμφοράν. ἀλλ' αὐ-
θαίρετοι μετανάσται γινόμενοι. καρποῦνται δὲ τὰς τιμὰς, ἐκεῖ
πλεονεκτοῦντες, ὅπου κερδαλεώτερον. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πάτερ σεβασμι-
ώτατε, χρῆναι τούτοις, ὅσοι τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἀπείπαντο
πᾶσαν ἐκκλησίαν ἀπείπασθαι. καὶ πρὶν ἂν ἀπελθόντες, ἐκεῖ κα-
ταστήσωνται, μηδένα δέχεσθαι θυσιαστηρίῳ. μὴ δὲ εἰς προεδρίαν κα-
λεῖν. ἀλλὰ περιορᾶν ἀγελαίους ἐν ταῖς δημοτικαῖς καθέδραις,
ὅταν εἰς ἐκκλησίαν ἐμβάλωσι. τάχα γὰρ ἐπανέλθοιεν εἰ περὶ τῆς
τιμῆς κινδυνεύοιεν, ἧς ἀξιοῦσιν ἀπολαύειν ἁπανταχοῦ μᾶλλον,
ἢ οὗ προσήκει. δέξαιντο γὰρ ἐκεῖ μᾶλλον ἢ μηδαμοῦ. καὶ δη-
μοσίᾳ μὲν, οὕτω προσοιστέον αὐτοῖς, ὡς ἄντικρυς ἰδιώταις αὖ καὶ
τῶν σεμνοτάτῳ συνθρόνῳ συνδοκῇ. ἰδίᾳ δὲ τὸ κατ' οἶκον, εἰσόμεθα
πῶς ὅταν ἥκῃ παρὰ τῆς σῆς θεοσεβείας ἀπόκρισις ἐκείνης τῆς πεύ-
σεως τὴν πρώτην ἠρώτησα περὶ Ἀλεξάνδρου Κυρηναίου μὲν ἀνδρὸς
τὸ γένος, ἱερατευσαμένου δ' ἔν τινι πόλει τῶν Βιθυνῶν. ἧς ἐκ πε-
σὼν, κατὰ δή τινα στάσιν δέον ἐπανελθεῖν, οὐκ ἐπάνεισιν. ἀλλ' ἡ-
μῖν ἐπιχωριάζει. περὶ τούτου γέγραφα πρὸς τὴν σὴν ἁγιότητα, πᾶ-
σιν ἀκριβῶς ἐπεξελθὼν τοῖς περὶ αὐτὸν γινομένοις, καὶ γνώμην αἰ-
τῶν, οἷ τακτέον τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἥκει μοι περὶ τούτων ἀν-
τίγραφον, ἀμφίβολος ὢν, πότερον διαπέπτωκεν, ἢ διεκομίσθη
τὰ γράμματα, μέχρι τῆς μακαρίας σου κεφαλῆς, δεδέημαι
περὶ τούτου πρὸς τὸν θαυμαστὸν Διόσκορον τὸν ἐπίσκοπον τοῖς· τα-
χυγράφοις τὰ ἀντίτυπα δοῦναι τῶν τότε γραφέντων ἐπέταξα, ἵ-
να εἰ μὴ τυγχάνεις δεξάμενος τὴν ἐπιστολὴν, ἔχεις παρασνοὺς

αἰτῆσαί τε, καὶ πρὸς ἐμὲ διαπέμψασθαι τὰ ἀμοιβαῖα. ἐπὶ πᾶσιν εὔχου περὶ ἐμοῦ· περὶ καταλελειμμένου γὰρ εὐχῆς, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐρήμου, καὶ δεομένου συνεργείας τοιαύτης· ὡς αὐτὸς ὀκνῶ περὶ ἐμαυτοῦ τι φθέγξασθαι πρὸς θεόν. ἅπαντα γὰρ εἰς τοὐναντίον μοι περιίσταται. διὰ τὴν ῥιψοκίνδυνον τόλμαν, ὅτι ἄνθρωπος ἐν ἁμαρτίαις, ἀπότροφος ἐκκλησίας, ἀγωγὴν ἑτέραν ἠγμένος, θυσιαστηρίων ἡψάμην θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ.

ξω Δέδωκα τὴν ἐπιστολήν, στέλλεται μὲν ἐπὶ πρᾶξιν, ἣν οὐχ ὅσιον ἐμοὶ διηγήσασθαι. ὅτι δὲ ἀρετήν, ἱερέας ἀσκεῖ, τοῦτο καὶ θέμις εἰπεῖν· καὶ παντάπασιν ἀληθές. ὡς μὲν οὖν ἀγαθὸν ἄνδρα, τιμήσεις. ἣν δὲ ἔγραψα τὸ γραφήν, οἰκείαν εἱμαρμένην πληρούτω. μὴ δὲ γὰρ δικαίου ποτὲ φόνου προσάψοιο.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ελέγχ γάρ σοι μέλει περὶ τὰ πόλει. οὐκοῦν ἐντεύξῃ μὲν ταῖς δημοσίαις ἐπιστολαῖς. ὅτι δὲ κακὰ πλείω καὶ μείζω γέγονεν, ἢ φοβεῖ τὰ γράμματα, λέγοντος ἀκούσῃ τοῦ διακομιστοῦ. στέλλεται μὲν γὰρ ἐπὶ συμμαχίαν, ὡς ἐκέλευσεν αἰτήσων. τὰ δὲ τῶν πολεμίων, οὐδὲ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ περιέμεινεν. ἀλλὰ φθάσαντες ἐκχυθέντες ἀθρόοι κατὰ τῆς χώρας. πάντα οἴχεται. πάντα ἀνῄρηται. αἱ πόλεις ἔτι λοιπαί. τὸ μέχρις οὗ γράφω, λοιπαί. τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν, θεὸς οἶδε. πρὸς ταῦτα εὐχῶν δεῖ τῶν σῶν. εὐχῶν λέγω, τῶν ἐθάδων, τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν. ἐγὼ πολλάκις ἤδη καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινά, μάτην εὐξάμην. τί λέγω μάτην. εἰς τοὐναντίον μοι περιέστη. τοιοῦτόν εἰσιν αἱ ἁμαρτίαι, βαρεῖαί τε καὶ πολλαί.

Πρόκλῳ.

π Ερισιν ὤχηκέ μοι γράμματα παρὰ τῆς ἱερᾶς σου χειρός. ἠρίθμησα καὶ τοῦτο μετὰ τῶν συντυχόντων μοι κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ δυσχερῶν. πολλὰ γὰρ τῶν πολλῶν ἐγὼ περιστὶν ἠνιάθην. ἀγαθὸ τῆς τῆς χει-

μὲν, ὅ,τι μοι λοιπὸν ἦν τῶν εἰς ψυχαγωγίαν ἀφείλετο, τὸ παιδίον. ἥμαρτον γὰρ ἄρα, συνόντι μὲν ὑμῖν, εὐτυχεῖν· ἀπόντι δὲ, χαλεποῦ πειρᾶσθαι τοῦ δαίμονος. γενέσθω δή τις παραμυθία, τὸ δέξασθαι τὰ πατρικῆς συγκεφαλῆς γράμματα, τὸ τιμαλφέστατον ἀπὸ θρᾴκης ἀγώγιμον.

Πυλαιμένει.

Δ Ιττοὶ λόγοι λέγονται περὶ σοῦ. τοιγαροῦν ὁμοῦ μὲν ἐπὶ θρᾴκης. ὁμοῦ δὲ εἰς ἰσαύρους γράφω, τοῦ περιτυχεῖν σε πάντως, μιᾷ γέ τινι τῶν ἐπιστολῶν. ὑπόθεσις δὲ ἀμφοῖν, ἀσπάσασθαι τὴν φιλτάτην κεφαλὴν πυλαιμένη τὸν φιλόσοφον. τοῦτο γάρ ἐστι κἂν βούληται. κἂν μὴ βούληται. οὐ γὰρ μήποτε καταχώσειεν τοῦ πεφυκότος. οὐ δ᾽ οὖν μὴ σβέσει τὸν σπινθῆρα τοῦ θείου πυρός. ἀλλ᾽ ἀναψεῖ ποτε, τῆς μοχθηρᾶς ἀγωγῆς ὑπεράνω γενόμενος.

Τοῖς ἐπισκόποις.

α Ανδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν ψευσάμενος, ἀληθευούσης αὐτῆς πειραθήτω. πρώην οὔπω πάνυ πρώην, ἡμᾶς τε καὶ εἰς θεόν. ἐξύβρισεν εἰς αὐτούς. ἐφ᾽ οἷς ἀποκλείσαντες αὐτῷ τὴν παρ᾽ ἡμῖν ἐκκλησίαν, ὑπηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα, τὴν ἐπὶ τούτῳ γνώμην μηνύοντα. τούτων ἔφθασε τὴν ἀποστολὴν ἱκετείαν προσποιησάμενος, καὶ μετάνοιαν ὑποσχόμενος, ἣν ἅπαντες ἠξίουν με δέχεσθαι. πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ γὰρ ἐδόκουν σαφῶς κατανενοηκέναι τὸν ἄνδρα, πάντα ῥᾴδιον εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι. ὃ προσεδεχόμην τε ἃ πρότερον ἔλεγον ὡς ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, εἰς τὴν φύσιν ἐπανελεύσεται. ὅν γε εἰκὸς ἀτολμότερον ἔσεσθαι προσκεκρουκότα ταῖς ἐκκλησίαις πολὺ μᾶλλον, ἢ εἰ μηδὲν ὑπῆρχεν αὐτῷ καταλείπεσθαι. διὰ ταῦτα μὲν οἷός τε ἦν ἐγὼ ἐπιτηρῆσαι τῷ δόγματι. ὡς ἅμα τά τε πρὸς θεὸν εὐσεβέστερον βουλευσαμένων, καὶ τὰ πρὸς τοὺς

πολίταις ὠφελιμώτερον. ἀλλ' ἴταμον γὰρ ἀντισχεῖν ἕνα πολλοῖς παλαιοτέροις νεώτερον. προσδεδαπανηκόσι τὸν βίον ἱερωσύνῃ, τὸν οὔπω περισμημμένον τοῦ πράγματος, εἶξα δεομένοις, μήπω περιπέμψαι τὰ γράμματα, δέξασθαι δὲ ἐπὶ ῥητοῖς, ἐφ' ᾧ μηκέτι μανεῖται κατὰ τῶν ὁμοτίμων. ἐφ' ᾧ νοῦν ἀντὶ πάθους τοῦ βίου προσθήσεται. καὶ μὴν ἔφην εἴσω μένῃς τῶν ὅρων οὓς ἔθου, νῦν τε ὑπερλυξόμεθά σου τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ λοιποῦ συναξαίμεθα· ἀναδυσαμένῳ δὲ τὰ τῆς ὁμολογίας, ἡ δίκη μένει. καὶ εἰς ἅπαντα δημοσιευθήσεται. τοσοῦτον ἀνατεθεῖσα χρόνον, ὅσον ἐλέγξαι σου τὸν τρόπον, ἀνεπανόρθωτον. ἔδοξε ταῦτα. καὶ πεῖραν αὐτός τε ἔφη δώσειν καὶ ἡμᾶς λήψεσθαι. δέδωκε. καὶ εἰλήφαμεν. ἐπειδὴ ψιλοῦσαι γὰρ ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως. οὔπω τότε δήμευσις ἐπετόλμητο οὔπω τότε φόνος ἐνεκεχείρητο. πόσοι διὰ τούτων ἁλῶνται. πόσοι τῶν πρώην ἐπικτηματικῶν, διὰ τούτων πτωχεύουσιν. ἀλλὰ μικρὰ ταῦτα, πρὸς τὸν εὖ μὲν γεγονότα Μάγνον, κακῶς δὲ ἀπολόμενον. κεῖται παῖς ἀνδρὸς λαμπροτάτου, ἅπασι τοῖς ἔτεσι λελειτουργηκότος τῇ πόλει, τοῦ πρὸς ἕτερον φθόνου γεγονὼς παρανάλωμα. ᾐτεῖτο χρυσίον. ὁ μὴ διδούς, ἐτύπτετο. καὶ διδούς, ὅτι πόρον ἐξεῦρεν, ἐτύπτετο. τί γὰρ οὐ τοῖς αὐτοῦ φίλοις, ἀλλὰ τῷ στρατηγῷ τὸν ἀγρὸν ἀπέδοτο. δακρύω μὲν ἐγὼ καὶ τὴν παρανομηθεῖσαν νεότητα, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ματαίας ἐλπίδας τοῦ πατρός. ἀλλὰ τῆς ἐκείνου νεότητος, τὸ τῆς μητρὸς γῆρας ἐλεεινότερον, ὅτι δυοῖν ἀρρένων, ὁ μέν, οἴχεται φυγὰς δι' Ἀνδρόνικον, καὶ οὐδὲ οἶδεν οἱ γῆς. τὸν δέ, οἶδεν οἱ γῆς κατορώρυχε. φεῦ τῶν νόμων τῶν συναδικουμένων παρ' οὓς ἄρχουσι τῆς ἑαυτῶν. παρ' οὓς ἐπάρχει δὲ μείζονι χρήματα. τούτῳ μὲν οὖν ἑτέρους ἐπιμελητὰς ὁ θεὸς εἶναι βούλεται.

λεται. ἡμῖν δὲ ἀπόχρη καθαρεύειν ἐν καθαροῖς, ἐὰν ἄρα δυνώμε-
θα, μένειν ἔσω τῶν περιβόλων τῶν ἱερῶν, ἀποκλείειν τε τοῖς ἐνα-
γέσι τὰ πανάγιστα.

Τρωΐλῳ.

σ Υ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος εἶ καὶ φιλάνθρωπος, σοί με δεῖ προ-
σανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεγκούσης συμφοράς. ἣν τι-
μήσεις μὲν, διὰ πολίτην φιλόσοφον, ἐλεήσεις δὲ, διὰ τὸ τῆς σαυ-
τοῦ φύσεως ἥμερον. δι᾽ ἀμφότερα δὲ, πεσοῦσαν ἀνορθῶσαι πει-
ράσῃ. δύνασαι δὲ, ἐπειδὴ σώζειν τὰς πόλεις ἀνθέμιος, καὶ φύσιν ἔ-
χει καὶ τύχην. καὶ τέχνην. ὧ πολλῶν ὑπαρξάντων εἰς τοῦτο πα-
ρὰ θεοῦ, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν, οἱ φίλοι. καὶ τούτων Τρωΐλος τὸ μέ-
γιστον. ὅπως οὖν μὴ μόνον τὰς ὄψεις ἐπιβάλλῃς, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν,
πάνυ σφόδρα προσέξεις τοῖς γράμμασιν, ὧν ἐγὼ πολλὰ κατέ-
σπεισα δάκρυα. τί γὰρ δὴ φοινίκων μὲν οὐκ ἄρχουσι φοίνικες. οὐδὲ
κοιλοσύρων κοιλόσυροι. αἰγύπτιοι δὲ πάσης μᾶλλον, ἢ τῆς ἑαυτῶν
λίβυες δὲ μόνοι τῆς ἑαυτῶν. ἢ μόνοι λίβυές εἰσιν ἀνδρειότατοι, καὶ
χωρεῖν ὁμόσε τοῖς νόμοις ἐγνώκασιν. ὧν ὅτε πλείω καὶ φοβερώτερα
τοῖς παραβαίνουσι γέγονε τὰ ἐπιτίμια, τότε μᾶλλον αὐτοῖς αἱ πο-
νηραὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν. ἔδει μὲν ἄρδην ἀνῃρῆσθαι τὴν πρὸς
κυρήνην πεντάπολιν. ὁ δὲ λιμὸς καὶ ὁ πόλεμος, οὔπω πᾶν ὅσον
ἔδει κατήνυσαν. ἀλλὰ διατρίβουσι καὶ κατὰ μικρὸν ἀπολλύουσιν.
οὐκοῦν τὸ λεῖπον εἰς τὸ ταχὺ κατεργάσασθαι προσεξευρήκαμεν. καί-
τοι τοῦτ᾽ ἔστιν. ὃ τὸ παλαίφατον λόγιον ἐπεχρησμῴδησε τῇ τελευ-
τῇ τῆς πενταπόλεως, πατέρων αὐτὸ καὶ πάππων ἠκούσαμεν. ὅ-
τι φθερεῖ τὰ λιβύων ἡγεμόνων κακότης. αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι, τοῦ χρη-
σμοῦ τὸ τεμμάχιον. ἀλλ᾽ εἰ καὶ πέπρωται τοῦτο ἀναβολήν τινα
τοῦ κακοῦ μηχανήσασθαι. καὶ γὰρ ἡ τῶν ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀπο

Δ

θεραπεύειν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ φύσις ἐστὶν, οὐ καθάπαξ ἱκανὴ λῦσαι· ἐμποιεῖ
δέ τινα διατριβὴν τῶν χρεῶν· ὁμοιοῦν τι αὐτοῦ μὲν καὶ παρὰ τῆς τέ-
χνης τῆς ἀρχικῆς. βοηθησάτω τῇ φύσει κατὰ τῆς νόσου. μὴ μέν-
τοι κατασκευαζέτω τὸν ὄλεθρον, μὴ, δέομαι. μὴ γένοιτο τῶν Ἀνθε-
μίου τοῦ μεγάλου καιρῶν, ἐπαρχίαν ῥωμαϊκὴν ἐκ μέσης ἀνῃ-
ρῆσθαι τῆς διοικήσεως. εἰπὲ πρὸς αὐτὸν, εἰπὲ πρὸς τῶν λόγων. οὐ
σὺ καταπεμφθῆναι τὸν νόμον γέγονας αἴτιος, ὃν τοῖς πάλαι τὸν
πρόσφατον; ὃς ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηστεύουσι
τὴν τῆς ἐνεγκούσης ἀρχήν; πῶς οὖν οὐ νεμεσᾷς τοῖς φιλοτι-
μουμένοις ἐπὶ σοῦ διαρρηγνύναι τὰ σὰ πολιτεύματα. εἰ μὲν οὖν
οὐ λανθάνουσιν, ἀδικεῖς. εἰ δὲ λανθάνουσιν, ἀμελεῖς. χρὴν δὲ οὐ
κατὰ τὸν ἄνδρα τὸν ἡγεμονικώτατον. ἀλλ᾽ ἐνὶ τούτῳ μάλιστα προσέ-
χειν τὸν νοῦν. τοὺς ὑπάρξοντας ὡς βελτίστους αἱρεῖσθαι. θεία γὰρ αὐ-
τη καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ πρόνοια, πρὸς ἣν δαπανᾶται φροντὶς εἰς
ἐκλογὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ἀλλ᾽ ἐν τούτῳ γάρ ἐστιν ἔθνους ὁλοκλήρου
πεποίηκας φροντίδα. τούτων οὖν εὐθὺς ἀπεγνωκέναι προσήκει τὴν
ἐναγωγὴν τοῖς νόμοις, πρὸς οὓς ἄρχουσι τῆς ἑαυτῶν. πρὸς οὓς ἐφῆμιν ὡς πρὸς
ἐπὶ κτήμασι διαμείζονται χρήματα. στήσατε τὸ κακόν. ἄρχοντας
ἡμῖν νομιμωτέρους ἐκπέμψατε. ἀγνοοῦντας. ἀγνοουμένους. ταῖς
φύσεσιν, οὐ τοῖς περὶ ἕκαστον πάθεσι τὰ πράγματα κρίνοντας,
ὡς τὰ νῦν ταῦτα κατὰ πόλεις δεσπότης ὁ πρώην ἀντιπολιτευόμε-
νος. καὶ τὴν ἐν πολιτείᾳ διαφορὰν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγωνίζεται.
ὅσα δὲ ἄλλα παραβλαστάνει κακά. συκοφαντεῖται συμπόσια.
καὶ γυναικὶ δίδοται χάρις ἡ τοῦ πολίτου συμφορά. καὶ κατήγο-
ρος ἐκκέλευστος. ὃς δ᾽ ἂν μὴ γράψηται παρανόμων, ἑάλωκεν,
εἰ μὴ καὶ πρὶν ἁλῶναι, τὰ τῶν ἑαλωκότων ὑπέμεινεν. ἐθεα-

σάμεθα

σάμεθα δεσμωτὴν ἀπὸ τούτου γινομένου· ὅτι μὴ τὸν ἄρτι παυ-
σάμενον τῆς ἀρίστης ἀρχῆς, ἐπὶ κλοπῇ δημοσίων ἐδίωκε. μᾶλλον
δὲ τοῦτον οὐδὲ πεθεάμεθα, ἀλλ᾽ ἀπείρητο προσιέναι καθάπερ
τοῖς ἐναγέσιν, ἢ τοῖς βασιλέως ἐχθροῖς, ἕως διέπραξαν τὸ πᾶν ὅσον
ἐβούλοντο. καὶ τὸν ἥλιον εἶδεν ἐπὶ ῥητοῖς ἄνθρωπος ἐφ᾽ ὧ Γενναδί-
ον ἔγραψεν. ἀλλ᾽ ἤγε ἡμετέρα περὶ τὰ πόλις Γενναδίου μὲν τοῦ σύ-
ρου, πολλὰ ἐπὶ πολλῶν ὤνατο. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι τῷ λόγω καὶ πει-
θοῖ τὴν ἀρχὴν ἐπιτρέψας, ἔλαθεν ἡμᾶς τῶν ἀπηνεστάτων τε καὶ
ὀνομαστοτάτων ἐπὶ σκληρότητι πλείονα χρήματα τοῖς δημοσίοις
ψήφοις εἰσενεγκών· ἐφ᾽ οἷς οὐδεὶς ἐδάκρυσεν. ἐφ᾽ οἷς οὐδεὶς ἀπέδο-
το τὸν ἀγρόν. ἐκείνην αὖτις εἰς φορὰν εὐσεβῆ δικαίως ἐκάλεσεν,
ἣν οὐχ ὕβρις ἢ μάστιξ ἠνάγκασε. τὰ δὲ περὶ τῶν πολιτῶν, φροῦ-
δα τῆς μνήμης τῶν παυσαμένων. φροῦδα τῆς πείρας τῶν ὁρωμένων. οὐ-
δὲν οὖν ἄξιον μὲν καινὸν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῶν νόμων Ἀνθέμιον ἱκετεύ-
ομεν. ὑπὲρ τῶν νόμων τὸν τούτων φύλακα, ὧν ἄξιον μὲν αἰδεῖσθαι
τὴν ἀρχαιότητα. νόμου γὰρ δὴ καὶ τοῦτο σεμνότης. εἰ δέ τῳ δοκεῖ, τῶν
διαταγμάτων τὰ νεώτερα, τὴν ὡς ἂν εἴποι τις ἔμψυχον ἐπὶ βα-
σιλείαν ἐπιγραφόμεθα.

Πυλαιμένους.

ἔ Πεμψάσοι τὸν λόγον ἀττικουργῆ, τῆς ἀκριβοῦς ἐργασίας. ὃν
αὖ μὲν ἐπαινέσῃ Πυλαιμένης κρειττικωτάτη τῶν ἀκοῶν, αὐ-
τὸ τοῦτο τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου συνέστησεν. εἰ δὲ μηδὲν φανεῖται σπου-
δαῖον, ἔξεστι δήπου παίζειν τὰ παίγνια. Νικάνδρῳ.

τ Οὐ πιγραμμάσου τὸ κλεινόν. πῶς γὰρ οὐ κλεινὸν, ὅπερ ὁ μέ-
γας ἐτίμησε Νίκανδρος, τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἢ κύπριδος ἢ στρατονίκης

ἐπίστασαι πάντως, ὅτι θεῖος ἐμὴν ἀδελφὴν ἐποιήθη πρὸ ἐμοῦ τότε, παρὰ τοῦ Σιχουμαθών· ταύτῃ τῇ φιλτάτῃ μου τῶν ἀδελφῶν ἣν καὶ δὴ εἰκόνος ἠξίωσε καὶ τοῦ Σίχου, Θεοδόσιος ὁ βασιλέως ὑπασπιστὴς σύνοικος, ἕνεκα μὲν τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐν στρατείᾳ προσεδρίας, κἂν ἐπροστήσε πάλαι. αἱ δὲ σπουδαὶ, πλέον δύνανται τῶν ἐνιαυτῶν. ταύτῃ τι οὖν ὄφελος αὐτῷ γενοῦ κἂν τοῖς δίκαιος ἔστιν ὧν εἴη αὐτῷ πρὸς Ἀνθέμιον, ὀνάσθω δ' ἔτι τοῦ μεγάλου Νικάνδρου.

Θεοφίλῳ.

ὁ Λβιάταις, οὔχι δὲ δῆμός ἐστι κωμήτης, ἐδέησεν αἱρέσεως ἐπισκόπου τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς Ἀθάμαντος τοῦ μακρῷ βίῳ τὴν ἱερωσύνην συγκαταλύσαντος. ἐπικαλεσάντων δὴ κἀμὲ, κοινωνὸν αὐτοῖς γενέσθαι τοῦ σκέμματος. καὶ συνήσθην μὲν ἀνδράσιν ἐκ πολλῶν καὶ πάντων ἀγαθῶν ποιουμένοις τὴν αἵρεσιν. πολὺ δὲ πλέον αὐτωνίῳ συνήσθην, τῆς καλοκἀγαθίας, ὅτι καὶ καλῶν ἔδοξεν εἶναι κάλλιον. ἐπὶ γὰρ τοῦτον, ἡ πάνδημος ψῆφος ἠνέχθη. προστιθέντων δὲ καὶ δυοῖν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τῇ γνώμῃ τοῦ πλήθους, οἷς συνετέθραπτο, καὶ ὧν τῇ θατέρου χειρὶ πρεσβύτερος ἀπεδέδεικτο, ἐτύγχανον μὲν οὐδ' αὐτὸς ἀγνοῶν πάνυ τὸν Ἀντώνιον. ἀλλὰ δι' ὅσων αὐτὸν ἔγνων λόγων τε πράξεων, διὰ τοσούτων ἐπῄνεσα. προσθεὶς δὲ οἷς ἠπιστάμην καλοῖς, ἃ προήκουσα, φέρω κἀγὼ τὴν ἐμαυτοῦ ψῆφον ἐπὶ τὸν ἄνδρα. καὶ γένοιτο νῦν μοι βουλομένῳ κοινωνὸν αὐτὸν εἰς τὴν ὁμότιμον ἱερωσύνην προσδέξασθαι. εἶδος οὖν ἔτι δεῖ, τοῦ κυριωτάτου μέν τοι, τῆς ἱερᾶς σου χειρός. τούτου μὲν Ὀλβιάταις δεῖ. ἐμοὶ δὲ εὐχῶν.

Οὐκ ἐθέλει παραμένειν ἄλληλα τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος. ἀλλὰ νόμῳ φύσεως περιίσταται, ἐπανελθόντες ἀπὸ τῆς σῆς πομπῆς, ἀνδρόνικον κατελαβόμην.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲν ἂν γένοιτο περὶ τὰ πόλεις λυσιτελέστερον, τοῦ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἄνδρας καὶ στρατιώτας Οὐννιγάρδας προτετιμῆσθαι πάντων στρατιωτῶν, οὐ τῶν ἐγχωρίων λεγομένων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πώποτε κατὰ συμμαχίαν τουσδὲ τοὺς τόπους ἀφίκοντο. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οὐδὲ πώποτε παραπλήσιοι ἐλάττοσι τῶν πολεμίων μετὰ τοῦ θαρρεῖν συνηνέχθησαν. οὗτοι δὲ δὶς ἤδη καὶ τρὶς πρὸς ἄνδρας ὑπὲρ χιλίους τὸν ἀριθμὸν, μόνοι τετταράκοντα μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ σοῦ στρατηγοῦ, παραταξάμενοι νίκας τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας ἀνείλοντο. τῶν δὲ εἰς ὄψιν αὐτοῖς ἐλθόντων βαρβάρων, τοὺς μὲν ἀπολωλεκότες τοὺς δὲ ἀπεληλακότες, τά τε μετέωρα τῆς χώρας ἔτι περινοστοῦσι. καὶ τὰς εἰσβολὰς τῶν πολεμίων φυλάττουσιν, ὥσπερ σκύλακες αὐλῆς προπηδήσαντες, ἐφ᾽ ὧν θηρίον οὐκ ἔνεστι τῇ ποίμνῃ. ἀλλ᾽ ἡμεῖς αἰσχυνόμεθα τοὺς ἀριστέας, ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἱδρῶσι δακρύοντας. οἷα γὰρ καὶ γεγράφασι πρὸς ἡμᾶς, ἐγὼ μὲν οὐκ ἀπαθῶς ἀναγινωσκομένων ἀκήκοα. ἀξιῶ δὲ μὴ δὲ σὲ τὴν ἱκεσίαν αὐτῶν περιιδεῖν. δέονται γὰρ δὴ σοῦ μὲν δι᾽ ἡμῶν. βασιλέως δὲ διὰ σοῦ δέησιν, ἣν εἰκὸς ἡμᾶς ἦν, ἐκείνων σιωπώντων ποιήσασθαι, μὴ καταλεγῆναι τοὺς ἄνδρας ἀριθμοῖς ἐγχωρίοις. ἀχρεῖοι γὰρ ἂν ἑαυτοῖς τε καὶ ἡμῖν γένοιντο, τῶν βασιλικῶν δωρεῶν ἀφῃρημένοι, εἰ μήτε ἵππων ἕξοισι διαδοχὴν, μήτε ὅπλων παρα-

σκυλῶ, μήτε δαπάνῃ ἀγωνισταῖς ἀνδράσιν ἀξιοῦσαν. μὴ σύ γε ὦ μετ' αὐτῶν ἄριστε, μὴ περιίδῃς τοὺς στρατιώτας εἰς ἀτιμοτέραν τάξιν χωροῦντας. ἀλλ' οὐχί γε μενόντων ἄσυλοι τῶν γερῶν ἐν βεβαίῳ τῆς πρότερον ἀξίας ὃ γένοιτ' ἄν, εἰ διὰ τῆς σῆς ἀναφορᾶς ὁ φιλανθρωπότατος ἡμῶν βασιλεὺς μάθοι, πόσον ὄφελος ἐγένοντο τῇ πενταπόλει, καὶ δεηθείη τι βασιλέως ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν τοῖς σαυτοῦ γράμμασι δέησιν ἑτέραν, ἄνδρας ἑκατὸν ἑξήκοντα τοῖς τετταράκοντα τούτοις προστεθῆναι μετὰ θεοῦ, τίς οὐκ ἂν ἀποφήναιτο διακοσίους οὐννιγάρδας καὶ γνώμην καὶ χεῖρα τούτοις παραπλησίους· ὧν οὐχ ἥκιστα ἐπαινοῦ μετὰ τὸ πρᾶον τῆς γνώμης, σοῦ στρατηγοῦντος, ἀρκέσειν εἰς τὸ διαπολεμηθῆναι βασιλεῖ τὸν ἀσυνεία νὸν πόλεμον. ἐπεὶ τί δεῖ καταλόγων πολλῶν. ἐκ τῆς φοιτώσης καὶ πενίαν αὐτὸν δαπάνης, τοῖς ἐνθάδε στρατεύμασι. χειρῶν δεῖ τῷ πολέμῳ, καὶ οὐκ ὀνομάτων πολλῶν.

Ἀναστασίῳ.

ὀ Υδὲν ἐγὼ γέγονα χρήσιμος Εὐαγρίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ. ὁ δὲ οὐδὲ ἑτέρῳ τινὶ τῶν ἀδικουμένων. ἄρχει γὰρ ἡμῖν ὁ βερονικεύς, ἀνδρόνικος. ἀποφρὰς αὐτός. παλαμναίαν ἔχων τὴν γνώμην, καὶ γλῶτταν. ὃς εἰ μὲν ἐμοῦ καταφρονεῖ, πρᾶγμα οὐδέν. ἀλλ' αἰσχύνεσθαί μοι δοκεῖ καὶ τὰ θεῖα τιμῆσαι. οὗτος ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. νῦν τὴν ἱεράν σου καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, σχῆμα πεντάπολις πένθιμον περιτέθεικε. δακτυλήθρας, καὶ ποδοστράβας ξύλων, καὶ ξένα ἄττα κολαστήρια κατ' οὐδενὸς τῶν ἀδικούντων. πάνυ γὰρ νῦν ἔξεστι τῷ βουλομένῳ ἀδικεῖν. κατὰ δὲ τῶν συντελούντων ὑπὲρ τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅτι που ὀφειλόντων. δεινὸς γὰρ ἀνὴρ ὑποθέσεις ἐξευρεῖν, τῇ τε ἑαυτοῦ καὶ

τῇ

τῇ Θόαντος φύσει πρέπουσαν· ὃν ἐπὶ τῶν δεσμῶν ὄντα, ταῖς ἀ-
παιτήσεσιν ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ καλουμένου τυ-
ρωνικοῦ· καὶ συνῆκε τὰ αὐλαῖα. καὶ ἀεί τι καινὸν τῶν παλαιῶν κα-
κῶν, ἐφ᾽ ὧν κατὰ φῦλα καὶ δήμους αἰκίζεσθαι· οὐ γὰρ ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς
ἔχουσι καὶ πλουτοῦσιν, ἀμαστιγωτοῖς ἀναχωρῆσαι· ἀλλ᾽ ἕως ὁ παῖς
οἴκαδε βαδίζει τὸ χρυσίον οἴσων, ὁ δεσπότης ἠλόηται καὶ παρενί-
ους τῶν δακτύλων ἐγχέεται. ὅταν δὲ προφάσεως ἀπορῇ δυναμένης
αὐτὸν ἑστιᾶσαι, Μαξιμῖνος καὶ Κλεινίας ἔφεδροι. ἐν ἐκείνοις χα-
ρίζεται τῷ πάθει. ἀλλά μοι δοκεῖ τοιοῦτος ὤν, πονηρῶν δαιμό-
νων προνοίας τυγχάνειν. οἳ βούλονται μὲν ἐπαίρεσθαι καὶ εὐτυ-
χεῖν τὰς παλαμναιοτάτας ψυχάς, αἷς ὀργάνοις δύνανται χρῆ-
σθαι, πρὸς τὰς κοινὰς συμφοράς· ἀπὸ τούτων οὖν παρασκευά-
ζουσιν αὐτῷ δόξαν ὡς ἀνδρὶ γενναίῳ. καίτοι πῶς εὔλογον ὅστις ὑ-
περύψωσε τὸν ὑψηλόν. καὶ τὸν ταπεινὸν ἐταπείνωσεν. ἐφ᾽ οὗ πῶς
μὲν μέτριος καὶ πρᾶος τὸν τρόπον, ἐν καρὸς μοίρᾳ καὶ ἄτιμος.
δύνανται δὲ μόνοι Ζηνᾶς καὶ Ἰούλιος. Ζηνᾶς, ὁ πράξας πέρυσι τοὺς
δι᾽ ὅλου φόρους. ὃς ἀπειλεῖ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν Ἀναστάσιον, πα-
ρὰ πρεσβείας καὶ δεήσεως καὶ αἱρήσειν. οὗτος μέν τοι, ἑκόντος
αὐτοῦ δύναται. Ἰούλιος δὲ ἄκοντός τε καὶ κλάοντος. καὶ καιροῦ
δεινὸς οὕτως, ὡς κατὰ τὸν Ἀνδρονίκου γέγονεν ἰσχυρότερος. ἐγκραγὼν
γὰρ αὐτῷ δίς που καὶ τρὶς καὶ τοῖς ἐξ ἁμάξης λοιδορησάμενος,
καὶ πάντα ἐπανατεινάμενος, ἅπερ αὖ εἰρήσθω καὶ περὶ ἐμοῦ τοῦ πάν-
τος αὖ ἐπιμησάμην, ἀπέδειξε τὸ κάθαρμα μῦν ἀντὶ λέοντος. καὶ
ἐξ ἐκείνου χρῆται καθάπερ ἀνδραπόδῳ, παρὸν ἀδεῶς οὐδὲ
ἐν ταῖς γωνίαις ὑποψιθυρίζειν κατὰ τοῦ δεσπότου τολμᾷ. τοῦτο
δὲ δήπουθεν ἔξεστι τοῖς οἰκέταις ποιεῖν. Ἀνδρόνικος ἦ, οὐδὲ τοῦτο.

τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον μὲν οὐδαμοῦ· παρὰ δὲ τοὺς καιρούς, δειλόν τε καὶ θρασὺ γίνεται. τουτέστιν ἀπανταχοῦ πονηρόν. ὁ θαυμάσιος Ἥρων, ἀξίως αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἄν γε δὴ διαγένηται. δι' ἐπειδὴ γὰρ οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τοι συνεῖρξαι τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ καθ' ἡμέραν ἀπορρήγνυσθαι. καὶ οἷς ἤκουσε δεινοῖς. καὶ οἷς ἔπαθεν, ὡς καὶ μόλις ἐλευθερωθεὶς τῆς θανατηφόρου συνουσίας, δύσελπις εἶναι τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ἀπολήψεσθαι. καὶ οὔπω τότε Θόας, ἀπὸ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀποδημίας παρῆν. νῦν γὰρ οὗτός ἐστιν ὁ πᾶσιν αὐτὸν τοῖς συγγενέσιν ἐπιτειχίσας δεικέλξαν, τὸ ἀπόρρητον τῶν ὑπάρχων διακομίσας ἐνύπνιον. ὃ βούλεται μὲν τῶν ἐνθάδε τεθνάναι τινάς. βούλεται δὲ δεδέσθαι τινάς. καὶ δέδενται παρ' ἡμῖν ἄνθρωποι, διὰ τὸ ἐνύπνιον τὸ ἀπόρρητον. οἱ δέ, ἀπ' οὐδεμιᾶς φαινομένης αἰτίας ἀποθνήσκουσι. καὶ γὰρ εἰ μηδέπω τεθνήκασιν, ἀλλ' αὐτίκα τεθνήξονται. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ ταῖς μάστιξιν, ἀπολώλασι. τὸ δὲ ὑπὸ τῇ τῶν σωμάτων ἰσχύϊ, ζῶσιν ἔτι μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ πέμπω τὰ γράμματα. ἀλλ' οὐχ ὑπανεῖ φησιν ὁ μέγας Ἀνθέμιος. οὐδὲ παύσεται πυρέττων ὁ ῥωμαίων ὕπαρχος, ἂν μὴ μαξιμῖνος καὶ κλεινίας ἀπόλωνται. ταῦτα Θόας ἡ συχνὴ θρυλλεῖ. διὰ τοῦτο οὐδὲ εἰς φέροντος ἀνέχεται μαξιμίνου. ἀλλ' ἀνασοβεῖ πάντας ὁ Ἀνδρόνικος, τοὺς ὠνουμένους τὸ λευκίππου. πρόκειται γὰρ οὐ τὸ πληρωθῆναι τὰ δημόσια. ἀλλὰ τοὺς ὑπάρχους ὑπ' αἰνεῖν. οἵ τινος εἰσκληθέντος, οἴκοι Θόαντος μόνου, τοῦ σοφιστοῦ φησι μόνου παρόντος, διενηνόχασι πρὸς αὐτὸν τὸ ἐνύπνιον. καὶ οἱ λιμένες ἐκλείσθησαν ὅσα γε δὴ Θόας ὄμνυσιν, ἕως αὐτὸς ἐκπλεύσας φθάσῃ, καὶ πρὸς Ἀνδρόνικον διενέγκῃ τὸ ἀπόρρητον ἵνα μὴ λάθῃ τις διαδρὰς τῶν ἀξί

ων

ον αὐτὶ τοῦ Ἀνθεμίου τεθνάναι τύχης. εἶτα ἀφ' ὧν ἕτερος ὄναρ ὁρᾷ, μᾶλλον δὲ ἰδεῖν λέγεται, πεντάπολις ὕπαρ πέπραγε πονήρως. Ἀνδρόνικος γὰρ ὃς τὰ τοιαῦτα πιστευθεὶς καὶ εὐεργέτης τῆς δυστυχοῦς τῶν ὑπάρχων οἰκίας ἐσόμενος, μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος θόαντι. οὐδέ τι οἶδε τίειν ἀνέρας. κρατερὴ δ' ἑ λύσσα δέδυκεν. ἐν τούτοις τῇ πατρίδι τῶν πραγμάτων ὄντων, οὐκ ἐδέησεν Εὐαγρίῳ μάντεως εἰς προαγόρευσιν τοῦ πονηροῦ ἀπαλλάξειν, εἰς τὸ δικαστήριον ἀπελθόντι. ἀλλ' αὐτὸς Ἀνδρόνικος ἄντικρυς, οὐ πρὸς τοῦτον οὐδὲ πρὸς ἐκεῖνον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν Εὐάγριον διήγγειλε τὴν γνώμην τὴν ἑαυτοῦ. καὶ ἔχεσθαι τῆς λειτουργίας ἐθελοντὴν ἐκέλευσεν, ἐὰν σωφρονῇ· πάντως γὰρ ἀποφανεῖται τὴν καταδικάζουσαν. ἀπολελόγημαι δὴ καὶ θεῷ. καὶ τῷ θείῳ Διοσκουρίδῃ, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς ἔγωγε ἀτιμότερος ἐξ ἐντιμοτέρου γέγονα, τά γε ἀνθρώπινα. ἀσθενέστερος δὲ ἐξ ἰσχυροτέρου. καὶ Ἀνδρόνικος ἁπάντων μὲν ἡμῶν, τὴν δύναμιν ἐθεράπευσε, δι' ἣν οὐ γέγονε διὸς ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἀπώγμος. παρὸν τι δὲ, οὔπω χρῆται, νὴ τὴν ἱερὰν ὑμῶν κεφαλὴν, ὡς ἐπειδή μοι συνέπεσεν ἀποβαλεῖν τῶν παιδίων τὸ φίλτατον, κἂν διήγαγον ἐμαυτὸν κρατηθεὶς ὑπὸ τοῦ πάθους. οἶδα γὰρ ὅτι θῆλυς εἰμὶ περὶ τοῦτο πέρα τοῦ δέοντος. νῦν δὲ οὐ λογισμῷ τοῦ πάθους ἐκράτησα. ἀλλ' Ἀνδρόνικος, αὐτὶ περιήγαγε. καὶ πρὸς τὰς κοινὰς συμφορὰς τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε. καὶ γεγόνασί μοι συμφοραὶ, παραμύθιαι τῶν συμφορῶν, πρὸς ἑαυτὰς ἕλκουσαι. τὸ πάθει πάθος ἐκκρούουσαι, ὀργὴ συμμιγὴς λύπῃ τὴν ἐπὶ τῷ παιδίῳ λύπην. οἶδα ὅτι μοι μαντευτὸς ἦν θάνατος εἰς κυρίαν τοῦ ἔτους ἡμέραν· καὶ γέγονεν ἐκείνη καθ' ἣν ἠρασάμην. ἠσθόμην μεταβολῆς βίου. ὃς ἄχρι νῦν ἐμπα-

νηγυρίσας αὐτῇ. καὶ τιμῆς ἀνθρωπίνης καὶ πάσης γλυκυθυμί-
ας παρ' οὑτινοσοῦν τῶν πώποτε πεφιλοσοφηκότων ἀπολελαυκὼς
οὐχ ἧττον διὰ τὰ θύραθεν, ἢ διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς ψυχῆς,
ἅμα πάντων ἀφῃρημένος αἰσθάνομαι. τὸ μὲν οὖν μέγιστον τῶν κα-
κῶν ὅ μοι καὶ δύσελπιν τὸν βίον ποιεῖ, οὐκ εἰωθὼς ἀποτυγχάνειν
ἐν ἱκετείαις θεοῦ, νῦν πρῶτον οἶδα μάτην εὐξάμενος. ὃς τὴν μὲν
οἰκίαν, καλῶς ὁρῶ πράττουσαν. τὴν δὲ πατρίδα δυστυχοῦσαν οἰ-
κεῖν ἀναγκάζομαι. καὶ πᾶσιν ἐκκείμενος ἐφ' ὧ προσανακλαίε-
σθαι. καὶ κατὰ τοῦτον ἕκαστον ὀλοφύρεσθαι, προσθήκην ἔχον Ἀν-
δρόνικον τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν. δι' ὃν οὐδὲ ἀκαρῆ καρποῦμαι
τὴν σύντροφόν μοι χολήν. ἀλλ' ἐμὲ δεῖ μηδὲν ὄφελος ὄντα μη-
δενί, πάντων προσιόντων, καὶ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν διελεγχόντων,
ἀνέχεσθαι. πρὸς ταῦτα δέομαι. πάνυ σφόδρα δέομαι ἀμφοῖν
μὲν ὑμῶν. διαφερόντως δὲ σοῦ τῆς φίλης μοι κεφαλῆς, ἀδελ-
φὲ Ἀμαστάσιε, σὺ γὰρ δὴ φήμην ἔχεις προστατεῖν ἀνδρὸς λυσσῶν-
τος, ἥτις σοι δύναμις πάρεστιν ὑπὲρ συνεσίου γὰρ μᾶλλον ἢ ὑ-
πὲρ ἀνδρονίκου δικαιότερος ἂν εἴης αὐτῇ χρώμενος, ἀπάλλα-
ξον κατηφείας πτολεμαΐδα τὴν λαχοῦσάν με πόλιν. οὐκ ἐμοῦ
γ' ἐθέλοντος. οἶδεν ὁ πάντα ὁρῶν ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ. οὐκ οἶδα ὑ-
πὲρ τίνων ἐκ τίνων τοσαύτας δίκας. καὶ εἴ τῳ φησὶ θεῶν ἐπίφθονοι
πρότερον ἦμεν, ἀποχρώντως τετιμωρήμεθα. ἀλλὰ ταύτην τὴν
φωρὰν, ἄξιον εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ Μαξιμίνου καὶ ὑπὲρ Κλαυδίου. οὓς
ἐμοὶ δοκεῖν ἂν καὶ ὅστις ὠμότατος δαιμόνων ἠλέησεν. ἐξηρήσθων
τοῦ λόγου Θόας τε καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ μόνοι δαιμόνων ἀμείλι-
κτοι.

Θεοφίλῳ.

Θεοφίλῳ.

Γὼ μὲν οἷος ἦν περὶ πατρικοῖς προστάγμασι καὶ χεῖρα καὶ
ε γνώμην ὑπηρέτιν εἰσενεγκεῖν. ἀλλ' οὐκ ἂν οἶμαι κάλ-
λιον Ἀμπέλιος ἐσκέψατο περὶ τῶν ἑαυτῷ λυσιτε-
λούντων, ἢ Νίκαιος ὑπὲρ τοῦ πῶς ἀλλοτριωθείη τῶν ἑαυτοῦ. ὅ-
τε γὰρ ἐφ' οἷς πρότερον ἀπῄρεν οἶδα καλῶς, οὔτε παρὰ τίσιν ἐπανῆλ-
θεν, οὔτε ἐπὶ τίσιν αὖθις ἀποδημεῖ. πῶς γὰρ ὃν οὔτε εἶδον. οὔτε περὶ
αὐτοῦ τι σαφὲς ἀπηγγέλλετο. ἀλλὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἱερᾶς σου
χειρὸς, ἕτερός τις ἐκόμισε. καὶ ταύτην ἀνῄτησεν, ὡς ἤδη νικαίου
λύσαντος τὸ πρυμνήσιον. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτόν. ὁ δ' ἡγεμὼν
εἶδεν. ἢ ἤκουσεν. ἀλλὰ κἀκεῖνος οὔτε εἶδεν. οὔτε ἤκουσε. πῶς οὖν
δεῖ Νίκαιον νικᾶν ὑπὲρ οὗ ἀγρῶν διαιτώμενον. ἀλλ' ἀντὶ τούτου
πολλὰ κἀγαθὰ καὶ ὅσα φέρουσιν ὧραι τοῖς γεωργοῖς ἔχοντα. πλείω
δ' ἂν ἦν, εἰ καὶ τῶν μητρῴων ἐκράτησεν.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Ι καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων ἀφελέσθαι με δύναται, ἀλ
ε λὰ βούλεταί γε ὅσα γε δύναται, ὅς μυρίων πολλῶν τε καὶ
ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν, ἀλλὰ τό γε προαιρεῖσθαι τὰ βέλτι-
στα καὶ τίθεσθαι τοῖς ἀδικουμένοις, οὐκ ἀφαιρήσεται. μὴ γὰρ δὴ τῆς
γνώμης ἡμῶν κατισχύσειε. μισῶ μὲν οὖν ἀδικίαν. ἔξεστι γάρ.
κωλύειν δὲ βουλοίμην μέν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο τῶν ἀφαιρεθέντων
ἦν. καὶ οἴχεται καὶ τοῦτο πρὸ τῶν παίδων. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλ-
κιμοι Μιλήσιοι. ἦν ὅτε κἀγὼ φίλοις ὄφελος ἦν. καὶ σύ με ἐκάλεις
ἀλλότριον ἀγαθὸν εἰς ἑτέρους δαπανῶντα, τὴν παρὰ τῶν μέγα
δυναμένων αἰδῶ. αὗται ἦσαν ἐκεῖνοι χεῖρες ἐμοί. νυνὶ δὲ ἁπάντων ἔρημος
ὑπολείπομαι, πλὴν εἴ τι σὺ δύνῃ. καὶ γὰρ δὴ καὶ σὲ μετὰ τῆς ἀρε-

τῆς, ἀγαθὴν ἄσυλον ἀριθμῷ. σὺ μὲν οὖν ἀεὶ καὶ δύνῃ καὶ δύναιο κάλλιστα χρωμένη τῷ δύνασθαι. Νίκαιος δὲ καὶ Φιλόλαος, οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ νεανίαι καὶ συγγενεῖς, ὅπως ἐπανέλθοιεν τῶν ἰδίων γενόμενοι κύριοι, πᾶσι μελέτω τοῖς τὰ σὰ τιμῶσι καὶ ἰδιώταις καὶ ἄρχουσι.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Ινα μέν τοι τίνα παρὰ τῶν, οἷος αὐτὸς, προσήκει θαυμάζεσθαι. τὸν σώφρονα. τὸν ἐμμελῆ. τὸν παιδείας ἑταῖρον. τὸν προσανέχοντα θεῷ καθάπαξ. τὸν, οἷός ἐστι Γερόντιος. ἔχεις οὖν τὸν ἄνδρα μετὰ τῆς ἐπιστολῆς. ᾧ χρησάμενος, ἐρεῖς οὐ φαῦλον ἐπαινέτην ἐμέ.

Χρυσῇ.

ὁ Υχότιμοι τῶν παιδίων συγγενής ἐστιν ὁ θαυμαστὸς Γερόντιος, συνίστημι τὸν νεανίσκον τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ. καὶ τοῦτο μὲν δή. ἀλλ᾽ ὅτι πρέπον ἐστί τοι χρυσοῦ Χρυσοῦν, τοῖς τρόποις, εἰ δεῖ μέ τι καὶ ψυχρὸν εἰπεῖν καὶ γοργιαῖον. παντὸς μέν τοι μᾶλλόν ἐστιν ἀληθὲς εἰπεῖν σε εἶναι ἁπάσης ἀρετῆς ἔσω, καὶ τὸν διδόντα σοι τὴν ἐπιστολὴν, ἀξιώτατον ἀπολαύειν σου τῆς συνουσίας.

Τῷ ἀδελφῷ.

μ Ηκος ἐπιστολῆς, ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομίζοντος. ἀλλ᾽ ὁ θαυμαστὸς Γερόντιος, οἶδε μὲν ὅσα κἀγώ. εἰ δὲ μὴ πρὸς τὸ ψεῦδος ἀνοικείως εἶχε, διηγήσατο ἂν καὶ ὧν ἠπίστατο πλείονα, τῷ φιλεῖν ἐμὲ, καὶ τὴν γλῶτταν ἀνέχειν ἀρκοῦσαν τῇ γνώμῃ. ὃν ἂν ἴδῃς ἡδέως εἴδες ὡς ἐγὼ βούλομαι.

Τῷ αὐτῷ.

δ Εδεξο μετὰ τῆς ἐμψύχου καὶ τὴν ἄψυχον ἐπιστολὴν, μετὰ τοῦ θαυμασίου Γεροντίου, ταῦτα τὰ γράμματα, νόμῳ τὸ

πλέον.

πλέον ἢ τῇ χρείᾳ τοῦ προσειπεῖν σε γινόμενα. ὅτι δὲ ἡμεῖς συζῶμεν τῇ περὶ σοῦ μνήμῃ, μυρίων ἐπιστολῶν μακρῶν μεγαλοφωνότερον ὁ νεανίσκος διηγήσεται.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πιστολὴν ἐπέθηκα τῷ θαυμασίῳ Γεροντίῳ πρὸς τὴν ἱερὰν σου καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, τῆς πρώτης ἐντεύξεως παρέξουσαν πρόφασιν. τότε μὲν γὰρ αὐτὸν ἴσως δι' ἐμὲ, τιμήσεις· μετὰ δὲ τὴν πεῖραν, ἕτερόν τιμᾷ δι' αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

ω̃ Δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, ταμίας ἐστὶ καὶ σιτοδότης τοῦ δαλματῶν τάγματος. πάντας δὲ ἐγὼ τοὺς δαλμάτας, ἴσα καὶ τοὺς ἱέρας τιμῶ. δῆμος γάρ εἰσι τῆς λαχούσης με πόλεως. μόνα ἦν ταῦτα μηνύσαι πρὸς σέ. σὺ δὲ ἐν τοῖς ἐμοῖς ὡς σαυτοῦ χρήσασθαι.

Πυλαιμένει.

η Ριμὰς ἀπὸ θρᾴκης ἐπιστολὰς κομισάμενος, ἠνώχλησα τῷ φακέλῳ τῶν γραμμάτων· εἴπου τις εἴη τὸ κελφὸν ἐπιγεγραμμένη Πυλαιμένους ὄνομα· ὡς οὐκ ἄξιον ἑτέρῳ βιβλίῳ προσεντυχεῖν. ἀλλ' ἦν οὐδὲν οὐδαμοῦ. εἰ μὲν οὖν τυγχάνεις ἀποδημῶν, ἀλλ' ἐπανέλθοις τάχιστα τε καὶ καλῶς. εἰ δὲ ἐπιδημεῖς ἡνίκα πάρ' ἡμῶν οἱ συνήθεις Ζωσίμῳ τὰς ἐπιστολὰς ἐπεδίδοσαν, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ παράδοξον, εἴ τις ἐγένετο περὶ ἐμὲ Πυλαιμένους μνημονικώτερος.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Εως μὲν ἐπράττομεν εὖ. εἰθισμένως πρὸ ῥοδίμακος αὐθυπενεχθέντος, καὶ τὰ κοινὰ λυπεῖ, καὶ τὰ ἴδια. ζῶ τε γὰρ οὐκ ἰδιώτης ἐν χώρᾳ πολεμουμένῃ. κἀμὲ δὲ δεῖ κλαίειν ἀεὶ τὴν ἑκάστου συμφοράν. ἐν τῷ μηνὸς πολλάκις ἤδη τὰς ἐπάλξεις πηδῶν ὡς ἐφῶ συστρατεύσομαι, μεμισθωμένον, οὐκ ἐφῶ προσεύξομαι· τριῶν

ἀρρέμων, ἃ ἔτι μοι λείπεται. σὺ δὲ ἐὰν τῆς οὐσίας πλέης καὶ ζῇς ἡδέως, οὐ πάντως ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

Θεοφίλῳ.

ο Ἴσχεται τὸ δίκαιον τῶν ἀνθρώπων. Ἀνδρόνικος καὶ πρότερον ἠδίκει, καὶ νῦν ἀδικεῖται. τὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας ἦθος οἷον, ὑψῶσαι μὲν ταπεινόν, ταπεινῶσαι δὲ ὑψηλόν. τοῦτον δὴ τὸν Ἀνδρόνικον, ἐμίσει μὲν ἐφ' οἷς ἐποίει· διὸ καὶ προήκατο μέχρι τούτων ἐλθεῖν. ἐλεεῖ δὲ νῦν, ἐφ' οἷς ἤδη τοῖς ὑπὲρ κατάραν ὡμίλησεν. ὅτι δὲ τοὺς νῦν ἐνδυναμεῖ δι' αὐτὸν ἐλυπήσαμεν. ἀλλὰ δεινὸν εἰ μηδέποτε μετὰ τῶν εὐημερούντων στησόμεθα, τοῖς δὲ κλαίουσιν, ἀεὶ συνδακρύσομεν. ἡμεῖς τε οὖν ἐν ταυθα συγνοῦ βήματος αὐτὸν ἐξειλόμεθα, καὶ τἄλλα ἐλάττους αὐτῷ παρὰ πολὺ τὰς συμφορὰς ἐποιήσαμεν. κἂν ἡ σὴ θεοσέβεια φροντίδος αὐτὸν ἀξιώσῃ, τοῦτο μέγιστον ἐγὼ τεκμήριον δέξομαι, τοῦ μὴ παντάπασι τὸν ἄνθρωπον ἀπογνωσθῆναι παρὰ θεοῦ.

Τρωΐλῳ.

Ἄλλαι μὲν ἀπραγμονεστέρας ἐποιούμην τὰς πρὸς τοὺς
π ἑταίρους ἐντεύξεις. καὶ παρῶν τε γραφῶν. ἔξω γὰρ ὢν τῶν βιβλίων, τρόπον τινὰ ἀσύντακτος πάσῃ πόλει τε καὶ πολιτείᾳ. νυνὶ δέ, ἐπέταξε γὰρ ὁ θεὸς εἰς ἀποδεδειγμένον χωρίον ἔχειν ἐν τῇ πόλει τινὰ τάξιν, καὶ ζῆν οὐκ ἐν διηριθμημένοις ἀνθρώποις, βουλοίμην ἂν ὄφελος εἶναι τοῖς συλλαχοῦσι, καὶ ποιεῖν ἀγαθόν, ὅτι δυναίμην· καὶ ἕκαστον ἰδίᾳ, καὶ τὴν πόλιν κοινῇ, ἵν' ὁρῴην τε καὶ ὁρῴμην ἡδέως παρὰ τῶν ὡς ἂν εἴποι τις συμπλόων τοῦ βίου. εἴ τι τοίνυν Μαρτύριος ὄναιτο, τῆς δι' αὐτὸν γινομένης ἐπιστολῆς, ἴσθι μοι χαρισάμενος ἐν ἀνδρὶ συνδιημερεύοντι, καὶ ναὶ μὰ

τοὺς

τοὺς λόγους τιμᾷ καὶ συμπαιδεύεται, πολλάκις εἰς τὸ συνεῖναί μοι πολὺ καὶ τῆς νυκτὸς μέρος ἐπιλαμβάνοντι.

Τῷ ἀδελφῷ.

κ Ακὸν οὐ μικρὸν ἀπολαύσω τῆς ἀγροικίας. λίαν ἀληθινῶν διάθεσιν δ' ἴσθι ὅτι καὶ νῦν τῶν λιβύων ἐσχατιάς.

Ἡσυχίῳ.

α Ἀθηναῖοι Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους ἐπῄνεσαν, ὅτι καίτοι πολιτικῆς δυνάμεως ἐραστὴς παρ' ὁντινοῦν τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ γενόμενος, ἀπηύξατο πᾶσαν ἀρχήν, ἐν ᾗ τῶν ξένων οὐδὲν ἔμελλον πλέον ἕξειν οἱ συνήθεις. σοῦ δὲ ὅτι μὲν ἐπέγνωσαν τὴν ἀρετὴν οἱ καιροί, καὶ διὰ σὲ παρῆλθεν εἰς τὴν πολιτείαν ἀρχῆς ὄνομα καὶ πρᾶγμα καινόν, ᾔδειν μὲν ὡς τὸ εἰκὸς ἑταίρους ἐκ παλαιοῦ γεγονότας, τῆς ἱερᾶς γεωμετρίας ἀλλήλοις ἡμᾶς μνηστευσάσης. ὅτι δὲ ἐν τοῖς βουλευταῖς καὶ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀξιοῖς ἀριθμεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀπαλείφεις τὴν οἰκίαν ἀπὸ τοῦ πονηροῦ βιβλίου, καίτοι κατὰ συμφορὰν ἀρχαίαν προσειληφότος γενομένου, τοῦτο δή, ὃ κατὰ Θεμιστοκλέα σε φημὶ ποιεῖν· ὅτε δοκοῦντα τῇ θείᾳ γεωμετρίᾳ. Εὐόπτιον γὰρ ἐν ἀδελφοῖς ἔδει τετάχθαι τοῖς σοῖς, εἴ τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ ταὐτά. εἰ δὲ διὰ τὸν τῶν περιεχόντων πραγμάτων ὄχλον, τὸ χρεὼν ἠμέλητο μέχρι νῦν, Δέξον ὦ θαυμάσιε καὶ λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἄνες τὴν πενθερὰν αὐτοῦ τῆς ἀτόπου ζημίας· καὶ τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ τὰ πρὸ τοῦ. καὶ ἀπόδος μοι τὸν ἀδελφόν. ὃς εἰ μὲν δι' αὐτὸ τοῦτο ἀποδημεῖ, θεὸς οἶδε. πρὸς ἐμὲ δὲ πάνυ παραμυθούμενον δεόμενον τῶν πολλαῖς, ὧν οὐκ ἀνήκοος εἶ συμφοραῖς, οὐδὲν ἕτερον προφασίζεται.

Ἀνυσίῳ.

π Ῥώμην οὐκ ἔφθασα τὴν βραδεῖαν ἀκοὴν ἀπὸ τῆς Κυρήνης πυθόμενος· κἀγὼ μὲν δεινὸν ἐνόμιζον ἢ τάχος τῶν τὰ ἰδύχειρα παραπέμψαι τὴν φήμην. ἧκε δέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὁ στρατηγὸς ἤδη τὰ μετέωρα τῆς χώρ

κατείληφεν. ἔφθακας δ' ἄρα πυθόμενος. εὔχομαι τῆς προθυμίας ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ νῦν καὶ εἰσέπειτα. ἐγὼ δὲ αὐτὰ ταῦτα τε ἐπαινεσόμενος ἔπεμψα, τε πευσόμενος ἐν οἷς εἴης. εἴης δ' ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς. μέλει μὲν γάρ μοι, μέλει τε περὶ τῆς πόλεως. πῶς γὰρ οὐ τῆς γεννητρίδος, ὡς ἂν Κρῆτες εἴποιεν, οὐχ ἥκιστα δὲ σοῦ καὶ τῆς δόξης τῆς σῆς. εὐφήμως ἔστω δὲ δὴ τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἐμὲ πάντες ἀξιοῦσι συνήδεσθαι. ὡς οὖν ἐν σοὶ κρινόμενος ἄριστε ἀνδρῶν τε καὶ στρατηγῶν, δίκαιός εἰμι καὶ εἰδέναι τὰ σά. Ἰωάννην προεξετάσαμεν ὡς ἐνῆν, ἀγαθὸν εἶναι. τὰ ἄλλως οὐκ ἄθυμον στρατιώτην ἐὰν ὁ θεὸς αὐτῷ τιθῆται. δὸς αὐτῷ χεῖρα διὰ τὸν ἀδελφόν, ὃς ἀντὶ πολλῶν ὑπουργήσει. τοῦτο ἐμοὶ μὲν ἄριστον δοκεῖ βούλευμα, τῷ τὰς φύσεις εἰδότι τῶν νεανίσκων καὶ ὡς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους αἰδοῦς. εἰ δὲ καὶ σοὶ φανεῖται, κύριον ἔστω. τῶν ἑταίρων τοὺς στρατευομένους ἄσπασαι. ὁ σύντροφός μου Ταχέως ἐπανηκέτω. καλόν τι φέρων περὶ πολέμου διήγημα. ὃς καίτοι δειλότατος ὤν, ἐθάρρησε τὴν ὁδόν, τῶν σῶν ὅπλων ἔμπροσθεν ὄντων. δὸς τῇ Κυρήνῃ τὴν συνωρίδα τῶν ἀδελφῶν. μαχοῦνται γὰρ ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης τε καὶ θρεψούσης αὐτούς.

Τῷ ἀδελφῷ.

ὅ Τι μὲν ἡμᾶς εἴκειν ἦ γε τοῖς σαυτοῦ προστάγμασιν, οὕτω δὲ γέγραφας, καλῶς τε ποιεῖς, καὶ δίκαια περὶ ἡμῶν φρονεῖς. καὶ πολλὰ κἀγαθά σοι γένοιτο διὰ τοῦτο. ὡς ἀπέχομέν γε τὴν χάριν εἰδότης ὀφείλεται καὶ νεωτέρῳ παρὰ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ πείθεσθαι χάρις, ὡς οὐκ ἐγὼ ποιοῦμαι. ἀλλ' ἡμῖν εἰς ἀντίδοσιν ἀρκεῖ, τὸ μὴ ἀγνοεῖσθαι παρὰ σοῦ τὴν γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι μόνῳ σοὶ τῶν ζώντων ἐκκείμεθα. ὅτι δὲ φὴς εἰδέναι σαφῶς, ὡς δὴ οὐ χρηστῶς ἄγει τὰ περὶ ἡμῶν Ἰούλιος, τοῦτο δὲ οὐκέτ' ἄξιον ἀποδέχεσθαι. λίαν γάρ ἐστιν ἀνδρὸς

ἀπατωμένου

ἀπατωμένου, μὴ ἀπατῶντός τε εἴποιμι. ὁμοῦ γὰρ ἐγώ τε τὰ παρὰ σοῦ γράμματα ἐγίγνωσκον, καὶ ἕτερός τις τὰ παρ' αὐτοῦ. σὺ μὲν ταῦτα φῄς. ἐκεῖνος δὲ τἀναντία· καὶ ἀνεγνωκέναι καὶ ἀκηκοέναι λεγόντων, ὅτι διαλέγοιτο περὶ ἡμῶν ἀνεπιτηδείους λόγους. οὕτως ἀπιστεῖν εἶχον ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ, καὶ πιστεύων, οὐ μὰ τὸν ὁμόγνιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, οὐ μετενόουν ἐφ' οἷς εὖ πεποίηκεν τὸν ἄνθρωπον, αὐτῇ τῇ προτεραίᾳ συμβίᾳ τὸν κατήγορον ἀποσκευάσας. ὃς ἐδίωκεν αὐτὸν ἀσεβείας, ὡς ἀδικοῦντα τὴν βασιλέως ἑστίαν. νὴ γὰρ τὴν ἱεράν σου κεφαλήν, εἰ μὴ ταῖς συχναῖς πείραις ἀντεῖχον, τοῦ μὲν τῇ τοῦ δικαστοῦ δειλίᾳ μετάνοιαν ὑπὲρ τοιαύτης ὑποθέσεως οὐ προσιεμένου. τοῦτο δὲ τοῦ κατηγοροῦντος ἀπονοίᾳ, προσποιουμένου μὲν τὴν ἀνάγκην, προθυμουμένου δὲ δρᾶσαί τε κακόν τι καὶ παθεῖν, καὶ γαμετῆς αὖ αὐτοῦ καὶ παίδων ἧπται τὸ δεινότατον. καὶ συγγενῶν συχνῶν καὶ πάνυ φίλων. πλουσίων τε καὶ πενήτων. καὶ ὅλως κακῶν ἂν ἰλιὰς περιέστη τὴν πόλιν ἡμῶν, ὑπ' ἀνδρὸς ἀπογνόντος τὴν σωτηρίαν καὶ θανατῶντος. ἐνίκησε δ' αὖ Ἰούλιος νίκην, ἐφ' ᾗ ζῆν οὐκ ἂν ηὔξατο ὑπὲρ ὧν ἁπάντων [illegible] μοι ταῦτα εἶναι τὰ γιγνόμενα. τῆς δ' ἐμῆς φύσεώς τε καὶ προαιρέσεως παραπολαυέτω. καὶ ὅστις ἔχθιστος. πολλῷ γὰρ ἐμοὶ κάλλιον ἔχει τὸ ἀναξίως τινὰ πεποιηκέναι καλῶς, ἢ περιιδεῖν πολλούς, ἐξὸν κωλῦσαι, παρὰ τὴν ἀξίαν πεισομένους κακῶς. οὐ γὰρ δὴ καὶ τὴν σύζυγον γυναῖκα καὶ τὰ παιδία τὰ νοῦ μισῶ. καίτοι γε οὐδ' αὐτὸς ἄξιός ἐστιν ὑπὲρ ταῖς κατ' ἐμοῦ λοιδορίαις παθεῖν τι κακῶς ὑπ' ἐμοῦ. πολλοῦ γε δεῖ. μισεῖ μὲν καὶ πάνυ. λυπεῖν γὰρ οἰόμενος λέγει. ὡς δηξόμενος φθέγγεται. ἡ προαίρεσις οὖν οὐκ ἀνεύθυνος. ἀλλ' ὑπαίτιος. ἴστω μέντοι, μᾶλλον δὲ μὴ ἴστω, παύσαιτο ἂν [illegible]

ποιῶν ἡμᾶς. σὺ μέντοι σαφῶς ἴσθι τὸ πάλαι λεγόμενον, ὑπ' ἐχθρῶν, ὡς ἔστιν ὠφελεῖσθαι, νῦν ἔργῳ φαινόμενον. τί γὰρ εἰς διαβολὰν ἡμῖν ἀνὴρ οὐ συντελεῖ. πᾶς ὅστις ἡμᾶς ἐπαινεῖν βούλεται μηδὲν ἕτερον ἐξευρίσκων εἰπεῖν, λέγει τοῦτο πρῶτον καὶ μόνον καὶ μέγιστον, ὡς Ἰούλιος αὐτὸν ἀγορεύει κακῶς. ἐν δὲ τούτῳ λόγῳ, ποῖος οὐκ ἐσμὸς ἀγαθῶν. τὸ γὰρ ἀντικειμένως ἔχειν πρὸς παντοδαπὴν πονηρίαν, οἰκείως ἐστὶν ἔχειν πρὸς παντοδαπὴν ἀρετήν. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐδὲν ἂν ἐμαυτῷ συνειδείην τοιοῦτον. ἐκεῖνος δέ φησιν. οἷς γὰρ τἀναντία φησί, τοῦ τ' ἀπιστοῦται. ὥστε χαίρειν ἂν εἰδείην αὐτῷ. νὴ τὴν ἱερὰν σου κεφαλήν, καὶ τὴν τῶν παιδίων μου σωτηρίαν, οὐκ ἔστιν ὅ,τι ἄν μοι μεῖζον τοῦ λοιδορεῖσθαι χαρίσαιτο. ἢ ἄρα ἢ πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων, ἐν τῷ καλλίστῳ μοι κείσεται τοῦτο. ἀλλὰ καὶ τῆς προαιρέσεως δώσει δίκας. ἐμοὶ μέν, οὔ. τυχὸν μὲν ἄρα οὐδ' ἂν ἐδυνάμην βουλόμενος. πάντως δέ, οὐδ' ἂν, εἰ βουλοίμην δυναίμην. τί γὰρ παρὰ τὸν ἐπὶ καιροῦ δυνάστην ἄνθρωπος οὕτως ἀτυχὴς ὡς ἀλᾶσθαι φεύγων τὴν ἑαυτοῦ, καὶ μηδὲ ἐλπίδας ἔχων καθόδου, τῶν πολεμίων ἐστρατοπεδευκότων ἐν τοῖς ἐμοῖς, κἀκείνοις ὁρμητηρίοις κατὰ Κυρήνης χρωμένων. τίνι μέντοι τίνι δώσει δίκας; αὐτῇ τῇ δίκῃ. ἐγγυῶμαι γὰρ ἐγὼ τοῦτο σαφῶς, εὖ εἰδέναι δοκῶν. μετελεύσεται γὰρ αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς κοινῆς πατρίδος ὑπὲρ ἧς τἀναντία πεπολιτεύμεθα. τὸ δ' ἦν ἀλλήλοις ἀπηχθήμεθα. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ τινός. οὐδ' ἂν αὐτὸς εἰπεῖν ἔχοι. ἀλλὰ τὰ πρῶτα μὲν ὅτι τὸ στρατιωτικόν τε καὶ τὸ βουλευτικὸν ἑώρων, εἰς θητικόν, καὶ ἐπειρώμην ἀντέχειν. ἔπειτα μέντοι τὰ περὶ τὴν πρεσβείαν καὶ πάνυ λαμπρῶς διεστα-

σίασεν

σίασεν ἡμᾶς. ἐῶ τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον Διοσκουρίδην. ὅτι μετρίως ἐπράχθη καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὐτὴ μέντοι σαφῶς ἐστι περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν. λήθουσα δὲ παρὰ πόδα βαίνεις· γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις· ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοτον κρατεῖς. ἀλλὰ ψηφίζεσθαι δέον, ἐγὼ μὲν ἔγραφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἀστρατείαν εἶναι τοῖς ξένοις. ὁ δέ, ἀντέλεγεν ὑπὲρ Ἑλλαδίου καὶ Θεοδώρου. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ τοὺς φύσει στρατιωτικῶς ἔχοντας τῶν ἀρχόντων, οἱ ξένοι μεταδιδάσκουσι, καὶ μετασκευάζουσιν εἰς ἐμπόρους. πάλιν ἔγραφον ὑπὲρ τοῦ λελῦσθαι τὴν παρ' ἡμῖν στρατηγίαν, ὅπερ ἅπαντες ὁμοφώνως οἱ τῇδε ἄνθρωποι μόνον εἶναί φασι λυτήριον τῶν δεινῶν, ἐπανελθεῖν εἰς ἀρχαίαν ἡγεμονίαν τὰς πόλεις. τουτέστιν ὑπὸ τὸν αἰγύπτιον ἄρχοντα τὰ τῶν λιβύων τετάχθαι. ὁ δέ, ἀντέλεγεν ὑπὲρ τῶν κερδῶν. καὶ ἄντικρυς ἀπετόλμα λέγειν ὅτι λυσιτελεῖ τὰ πεινῶντας εἶναι στρατιώτας. ἀλλ' ὦ τᾶν. ἄξιον γὰρ διὰ σοῦ πρὸς αὐτὸν εἰρῆσθαι, διὰ ταῦτα, νῦν μὲν ἔπαρχος εἶ, καὶ κοινῆς τύχης τὰ ἐναντία πειρώμενος. εὐτυχεῖς γὰρ ἐν ἀτυχοῦσιν. ἐγὼ δὲ τῇ πόλει συνατυχῶ. ἴσθι μέντοι σαφῶς, ὅτι φύσεως ἐστὶ νόμος, ἐμπεριέχεσθαι τῷ καθόλου τὰ μέρη. καὶ ὅταν πάνυ πολὺ ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος συμφορᾶς ὁ σπλὴν αὐξηθῇ, ἕως μὲν ἀντέχει τὸ ὅλον εὐθενεῖ τε καὶ πιαίνεται. ἀπολλυμένῳ δὲ συναπόλλυται. καὶ σὺ τὸ παρὸν εὖ τιθέμενος, λήσεις τοῖς σαυτοῦ πολιτεύμασιν, εἰ μαρμένη τῆς πατρίδος τε ὤν, καὶ σαυτοῦ. μέχρι τούτου Λαθέρης ὠνομάζετο φίλος Φιλίππου, μέχρι προὔδωκεν Ὄλυνθον. τὸν δὲ ἄπολιν, πῶς εἰκός ἐστιν εὐτυχεῖν.

Ὀλυμπίῳ.

Γὼ μάρτυρα ποιοῦμαι θεὸν, ὃν ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ φιλία
ε πρεσβεύει, πολλοὺς μὲν ἂν θανάτους ἀνθ' ἱερωσύνης ἑλόμενος· τοῦ θεοῦ δὲ ἐπενεγκόντος οὐχ ὅπερ ᾔτουν, ἀλλ' ὅπερ ἐβούλετο, εὔχομαι τὸν γενόμενον νομέα τοῦ βίου, γενέσθαι καὶ τοῦ νεμηθέντος προστάτην, ὡς μὴ φανῆναί μοι τὸ πρᾶγμα φιλοσοφίας ἀπόβασιν· ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐπανάβασιν. πῶς δὲ ὡς περ ἔτι μοι τῶν ἡδέων συνεπεπτώκει, ἐκοινωσάμην ἄν σοι τῇ πάντων φιλτάτῃ μοι κεφαλῇ, οὕτω καὶ τῶν δυσχερῶν εἰς σὲ παραπέμπω τὴν ἀκοὴν, ἵνα συναχθοιό τε, καὶ εἴ τι δύναιο πρὸς τὴν ἐμὴν φύσιν τὸ πρᾶγμα ἐξετάσας, εἰσηγήσαιο γνώμην, ὅ τι με δεήσει ποιεῖν. νῦν γὰρ ἐγὼ πόρρωθεν οὕτω διαπειρῶμαι τοῦ πράγματος, ὡς ἕβδομον ἤδη μῆνα γενόμενος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, μακρὰν ἀποδημῶ τῶν ἀνθρώπων παρ' οἷς ἱεράσομαι, ἕως ἂν ἀκριβῶς ὁποῖόν ποτέ ἐστι τῇ φύσει κατανοήσω. κἂν μὲν ἐγχωρῇ, μετὰ φιλίας ἐργάσομαι. εἰ δὲ ἀλλοῖόν ἐστιν, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἀγωγήν τε καὶ προαίρεσιν, τί ἄλλο, ἢ τὴν εὐθὺ τῆς κλεινῆς ἑλλάδος ἀποπλέων οἰχήσομαι. ἀπειπαμένῳ γὰρ τὴν ἱερωσύνην, ἀπογνωστέον ἐστὶ καὶ τῆς πατρίδος, εἰ μή με δεῖ πάντων ἀτιμότατον εἶναι. καὶ ἐπάρατον ἐν ὄχλῳ μισούντων ἀναστρεφόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ἠν ἐπιστολὴν ἀνέγνων ἀναπτύσσων, ἐν ᾗ διηγήσω περὶ τῆς ἀρρωστίας, καὶ ἐφοβήθην ἀρχόμενος. καὶ παυόμενος ἀνεθάρρησα. ἀπειλήσας γὰρ κίνδυνον, εὐηγγελίσω τὰ λῷονα. περὶ ὧν δ' ᾔτησας πεμφθῆναι παρ' ἡμῶν ἢ κομισθῆναι, τὰ δυνατὰ πάντα πάντως ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομισθήσεται· τίνα δὲ αὐτῶν τὰ δυνατά.

καὶ τὰ

καὶ τὰ μὴ δυνατά, περιττὸν γράφειν. αὕτη γὰρ ἡ δόσις ἐπιδείξει. ἐρρωμένος καὶ εὐδαίμων διαβιώης θεῷ κεχαρισμένε ἑταῖρε προπόθητε. γένοιτο ἡμᾶς καὶ συμμίξαντας, ἀλλήλων αὖθις ἀπολαῦσαι, καὶ μὴ προεξέλθοις πρὶν ἂν ἀλλήλοις ἐντύχωμεν. εἰ δὲ θεὸς ἄλλη περιβεβούλευται, σὺ γοῦν ἀπόντων ἡμῶν μέμνησο. βελτίοσι μὲν γὰρ συνεσίου ἐν Λιβύῃ πολλοῖς. φιλοῦσι δὲ μᾶλλον, οὐκ ἂν ἄλλοις ἐντύχοις.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡς οἶδα μειδιῶντα ταῖς ἡδίσταις ἐπιστολαῖς ἐντετυχη-
π κέναι. περὶ πλεῖα δὲ μέρη τῶν ἐπιστολῶν, οὐχὶ πάσῃ δια-
χυθῆναι τῇ ψυχῇ. ἀφ' ὧν ἦλθον εἰς πολλαπλασίαν διάθεσιν. καὶ οὐκ εἰς μακρὰν προσδοκῶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔχουσαν ἔτι τὴν φίλην κεφαλὴν ὄψεσθαι. καὶ ἐφ' οἷς γὰρ Σεκοῦνδον εὖ ἐποίησας, ἡμᾶς ἐτίμησας. καὶ ἐφ' οἷς οὕτω γράφων τιμᾷς, ἐξηρτήσω σαυτοῦ. καὶ ἐποίησας εἶναι σούς. παρόσον τῶν χαμαὶ ἐρχομένων ὄντες, οὐκ ἐπιγνώσομεν τὴν ἀξίαν, δι' ὅλης τιμώμενοι. καὶ περὶ μεγέθους τῶν γραφομένων καὶ τῇ σπουδῇ τῶν γινομένων. περὶ Διαποδήμου περὶ κόμητι γέγραφα μὲν ἤδη πολλάκις. ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς διὰ τοῦ παιδὸς ἐπιστολαῖς, αἰτιᾷ μὴ γεγραφότα πρὸς αὐτόν, ἐπέθηκα καὶ περὶ Διαποδήμου τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς αὐτὸν γράμματα. ἐρρωμένος καὶ εὐδαίμων διατελοίης φιλοσοφίας ἔχων φροντίδα, ὅση προσήκει περὶ μετὰ θείων ἐρώτων ἠρτημένῳ ταύτης. ἀπὸ τῆς κλίνης σοι γέγραφα, μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων. εὔξαι τὰ ἄριστα ἡμῖν, ἅπερ ἂν ὁ θεὸς ἄριστα δοκιμάσοι. ἐὰν ἀνασφήλω, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν εὐθὺς ἵεμαι.

Τῷ αὐτῷ.

κ Αινὸς οὗτος τρόπος ἐπιτηδεύεται παρ' ἐμοῦ χρείας ἐπιστολῶν. οὐ γὰρ ἵνα συστήσω τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ τὸν ἐπιδιδόντα τὴν ἐπιστολὴν γέγραφα. ἵνα δέ σοι τὸν ἄνδρα χαρίσωμαι, κέρδος οὐ μικρὸν ἐσόμενον σοί τε καὶ τῷ μεγάλῳ Διογένει τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ μὴ χαλεπήνῃς εἰ κέρδος οὐχ ὑμᾶς Θεοτίμῳ, Θεότιμον δὲ ὑμῖν εἶναι δοκιμάζω καὶ λέγω. ἀλλὰ τοῦ γε εἴ γέ τις ἀνὴρ τῶν νῦν ἐνθέου τινὸς δυνάμεως δέοιτο. δυνάμεως δὲ δεῖ ταύτης τῆς ποιητικῆς, ἵνα καὶ τοῖς μετέπειτα δόξῃ, καὶ μὴ δὲ τοὺς ἀπόντας λάθῃ. τὰ γὰρ μεγάλα τῶν ἔργων, ἂν μὴ τύχῃ λόγων κηρύκων, ἀπορρεῖ τῆς μνήμης. καὶ λήθην ἀμπίσχεται, παρ' αὐτὸν μόνον τὸν τοῦ πράττεσθαι καιρὸν, ἐν τοῖς ὁρῶσιν ἀνθήσαντα. ταύτῃ τε οὖν τιμητέον ὑμῖν τὸ ἕρμαιον, καὶ ἀντὶ παντὸς σπουδαστέον, καὶ δίχα τῆς χρείας. αἰδοῖ γὰρ μουσῶν, τοὺς ἱερέας αὐτῶν ἄξιον περιέπειν. καὶ μὴ δευτέρους τίθεσθαι τῶν κολακεύειν τὰς θύρας εἰδότων. προσκείσθω καὶ τρίτη τις αἰτία τῆς παρ' ὑμῶν εἰς τὸν ἄνδρα τιμῆς, Συνέσιος ἀγασθεὶς αὐτοῦ πάντα ἐφ' οἷς ἀνθρώπους ἄνθρωποι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ μακαρίζουσιν. ἐρρωμένος διαβιώης πάντων ἕνεκα ἐμοὶ τίμιε. προσαγορεύουσι τὴν ἱεράν σου διάθεσιν πάντες οἱ τὴν αὐτὴν ἡμῖν οἰκίαν οἰκοῦντες. ἐξ ἁπάντων δὲ μάλιστα ὁ σὸς Ἰσίων. καὶ ἡμεῖς τοὺς ἅμα σοί. μάλιστα δὲ τὸν ἐμὸν Ἀβράμιον. τῷ κόμητι γε δοῦναι ἃ γέγραφα, αὐτὸς δοκιμάσεις. εἴτε μή.

Γυλαιμένει.

ο Υτος ἐκεῖνός ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ἀναστάσιος. καὶ σὲ δ' ἂν αὐτῷ δείξας, τὸν αὐτὸν ἔπαινον εἶχεν ἂν περὶ σοῦ. ὥσπερ οὖν ἐν ἐμοὶ συνελθόντες πάλαι τὴν συντυχίαν ἀνασυνερισμὸν

ποιήσα

ποιῆσαί μοι, φιλοφρονήσασθέ τε ἀλλήλους, ἢ κοινῇ σκοπεῖτε πῶς ἂν ἀγαθόν τι με ποιήσητε. σχολὴ δὲ μέγιστον ἀγαθόν, ἣν εἴποι τις ἂν ὡς τὴν χώραν πάμφορον ἅπαντα καλὰ φέρειν τῇ τοῦ φιλοσόφου ψυχῇ. καρπώσομαι δὲ σχολήν, ἂν τὸ συντετάχθαι τῇ πολιτείᾳ ῥωμαίων ἀπαλλαγῆναί μοι γένηται. τοῦτο δὲ πάρεστι, τῆς λειτουργίας αἰτουμένῳ τῆς καταραγου. ἧς τὸ μὲν ἐπὶ βασιλέως, γέγονα ἐκτός. ἐμαυτὸν δ' ἂν αἰτιασαίμην δικαίως, αἰσχυνθεὶς ὄνασθαι σπουδῆς οἰκείας. ἀπολογήσομαι τοίνυν αὐτὸς ἐμαυτῷ. δόξω δὲ αὐτουργεῖν πάλιν τὴν πρεσβείαν. πάλιν γὰρ ἐμὴ γλῶττα, πρεσβεύει. καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ τῶν Πυθαγόραν ἐπαινεσάντων, ὃς τὸν φίλον, ἄλλον ἑαυτὸν ὡρίσατο.

Τῷ αὐτῷ.

Φυκούντιος αὐτός. κυρηναίων δ' ἐπίνειον ὁ Φυκοῦς, ἐπέδωκέ μοι φέρων ἐπιστολήν, τὸ σὸν ἐπιγεγραμμένην ὄνομα. ταύτην ἀνέγνων ἡδέως ἅμα καὶ ἀγαμένως. ὠφέλετο γὰρ τὸ μὲν, τῇ διαθέσει τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ, τῷ κάλλει τῆς γλώττης. καὶ δῆτα παρεσκεύασά σοι θέατρον ἐπὶ λιβύης ἑλληνικόν, ἀπαγγείλας ἥκειν ἀκροασομένοις ἐλλογίμων γραμμάτων. ἐν μὲν ταῖς παρ' ἡμῖν πόλεσιν, ὁ πυλαιμένης πολύς. ὁ δημιουργὸς τῆς θεσπεσίας ἐπιστολῆς. εἰς τοῦτο ἄγροικον ἐφάνη καὶ παράδοξον ἀπήντησε τῷ θεάτρῳ. τὰς κυνηγετικὰς ᾔτεις τὰς ἐμάς. ὡς δή τι σπουδαῖον αὐταῖς ἐνόν. ἔδοξας οὖν στερρὸς ἦθος παρέχεσθαι καὶ εἰρωνείας ἀνάπλεων. οὐ γὰρ ἠξίουν τὰ παρὰ σφίσι τὸν φαυλότατον εἰπεῖν, ἐξενέγκαι τι παρ' αὐτοῦ τῆς παρὰ σοὶ σπουδῆς ἄξιον. ἐγὼ δὲ τούτου μὲν ὥσπερ ἠπιστάμην, τῆς εἰρωνείας. ἐδίδασκε δὲ, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅ σοι πρόσεστιν ἀγαθά, φιλανθρωπότατος τε εἴης καὶ τὴν γνώμην φιλοδωρότατος. οὐκοῦν ἐπὶ καταγέλωτι

πεποιῆσθαι τὴν αἴτησιν. ἀλλ' ἵνα ἥδοιμι, τῇ παρὰ σοῦ τοιοῦδε
μαρτυρίας τιμώμενος· γράφε οὖν ὁσάκις ἂν ἐγχωρῇ. καὶ ἑστία
κυρηναίους τῷ λόγῳ, ὡς οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἥδιον ἀνάγνωσμα γένοι-
το τῶν πυλαιμένους γραμμάτων, ἤδη κατεσχημένοις ὑπὸ τοῦ δή-
γματος. πάντως δὲ συχνοῖς ἐντεύξῃ τοῖς δεῦρο ἀφικνουμένοις.
καὶ εἰ μηδέσιν ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν καὶ τὴν ἐλάττω καὶ
τὴν μείζω καὶ τὴν αἰγυπτίων ἀρχήν. οὓς οὐκ εἰκὸς ἀγνοεῖσθαι διὰ
τὴν ἀκολουθίαν τῶν δανειστῶν. ἐπεὶ δὲ διαφέρει σοι τἀμὰ εἰδέναι,
φιλοσοφοῦμεν ὦ γαθὲ, τὴν ἐρημίαν ἀγαθὴν ἔχοντες συνεργόν.
ἀνθρώπων δὲ οὐδένα, οὐδ' ἔστιν ὅτου ποτὲ ὑπὸ λιβύης ἀκήκοα φω-
νὴν ἀφιέντος φιλόσοφον, ὅτι μὴ τῆς ἠχοῦς ἀντιφθεγγομένης ἡμῖν.
ἀλλὰ κόσμει φησὶν ἂν ἔλαχες σπάρταν. κἀγὼ μοι δοκῶ τὴν ἐμὴν με-
νῶ ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ, ἤγουν μὴ ἀγροῖ-
σμα τοῦτο προσκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ βάσανον, εἰ μὴ ἀτυχοῦσαν ἀπολιμπά-
νω φιλοσοφίαν. ἐμοὶ γὰρ εἰ μηδεὶς ἄλλος μαρτυρεῖ, ἀλλ' αὐτός γε πάν-
τως ὁ θεός. οὗ σπέρμα ὁ νοῦς ἐς ἀνθρώπους ἥκει. δοκῶ δέ μοι καὶ τοὺς
ἀστέρας εὐμενῶς ἐνατενίζειν ἑκάστοτε ὂν ἐν ἠπείρῳ πολλῇ μόνον ὁ-
ρῶσι θεωρὸν αὐτῶν σὺν ἐπιστήμῃ γινόμενον. συνεύξαι τοίνυν ἡμῖν
ἐν οἷς ἐσμὲν εἶναι. σαυτῷ δὲ ἀπολιπεῖν τὴν κακοδαίμονα ἀγορὰν
ᾗ κακῶς σὺ τῇ φύσει χρώμενος. μάλιστα μὲν οὖν ἀξιῶ σε καὶ εὐ-
ροούντων τῶν ἔξωθεν, ἰδεῖν εἰς τὰ εἴσω. τὸ γὰρ εὐτυχίας εὐδαιμο-
νίαν ἀλλάξασθαι χρύσεια χαλκείων ἐστί. κἀγὼ χαίρω καταγελώ-
μενος, ὅτι τῶν συγγενῶν σπουδαρχούντων, μόνος ἐν πολλοῖς ἰδιώ-
της εἰμί. τὴν γὰρ ψυχὴν ἀρεταῖς δορυφορεῖσθαι προτιμῶ μᾶλ-
λον, ἢ στρατιώταις τὸ σῶμα, οὐκέτι τῶν πραγμάτων χωρούν-
των ἐπιμελητὴν πολιτείας φιλόσοφον. εἰ δὲ μηδὲν τοῖς κατ' ἀγο-

ρὰν

ραν βέλτιον πέπραχας, ὥστε οὐδὲ οἶμαι, οὐδ᾽ ἔστιν ὅτι περὶ σοῦ πονηρὰς ἔχοιεν ἐλπίδας, ὡς ἄρα ἐκστήσῃ σαυτοῦ καὶ ὁμότροπος ἔσῃ τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν γραμματέων. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι τῶν ῥητόρων, ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν ἐν ταῖς καθ᾽ ἡμᾶς ἀγοραῖς. μὴ πάντα μισυνῶντα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ κέρκωπα ἀντ᾽ ἐλευθέρου γινόμενον. εἰ τοίνυν οὐδὲ πλουτεῖς, ἔτι μᾶλλον εἰς φιλοσοφίαν ἴθι. κἂν μὲν ἐντύχῃς ἀνδρὶ συντόνως ἐργαζομένῳ φιλοσοφίαν, ἀνεμέσητον δὲ ἐκεῖνο στεῖν καὶ τὴν ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον ἐπὶ θήρᾳ τοιᾷδε, καὶ ἡμῖν τὸ ἕρμαιον κοίνωσαι. εἰ δ᾽ ὡς αὐχμώσῃ τῇ φορᾷ, καὶ ἡμεῖς ἀρκεῖν σοι δοκοῦμεν, ἧκε μεθέξων καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. ἐπὶ τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια φησὶ τὸ γράμμα τὸ λακωνικόν. πρόσειπε παρ᾽ ἐμοῦ, πάνυ πολλὰ τὸν σεβασμιώτατον Μαρκιανόν. ὃν εἰ προλαβὼν ἀριστείδην ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἂν ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος. ἐπιστολὴν δὲ ἐξ εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖμαι, καίτοι προθυμηθείς, ἐνάρκησα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχω τοῖς παρ᾽ ἐκείνοις. τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ μικρὸς ὁ κίνδυνος ἐν τῷ πανελληνίῳ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωσθῆναι, καλῶ γὰρ οὕτω τὸν τόπον ἐν ᾧ πολλάκις ἐφρόντισα τὰς βαρείας φροντίδας, τῶν ἁπανταχόθεν ἐλλογίμων συνιόντων. ἐφῶ τῆς ἱερᾶς ἀκοῦσαι τοῦ πρεσβύτου φωνῆς, παλαιὰ καὶ νέα καταμαστευούσης διηγήματα. ἀλλὰ καὶ τὸν ἑταῖρον Εὐχάριστον, χαίρειν κέλευσον παρ᾽ ἐμοῦ. καὶ πάντας ὅσοις ἄξιον.

Τῷ αὐτῷ.

σ υνίστημι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ, τὸν θαυμάσιον Σωσηναῖον. ᾧ τὴν διὰ λόγων τραφέντι καὶ αὐξηθέντι, τὰ παρὰ τῆς τύχης οὐκ ἀπαντᾷ κατὰ λόγον. αἰτιᾶται δὴ τὴν τῆς πα-

τρίδος ἀκληέιαν· καὶ πείθει τις αὐτὸν λόγος, ὡς ἔστι συμμεταβαλεῖν τῷ χωρίῳ τὴν τύχην. ἀφίξεται δὲ παρὰ τὴν ἔχουσαν τὸν βασιλέα πόλιν, ὡς ὅπου βασιλεύς, ἐκεῖ καὶ πάνυ τῆς τύχης οὔσης, καὶ τυχὸν ἐπιγνωσομένης αὐτόν. εἰ δή τις σοι δύναμις, συντέλεσον αὐτῷ πρὸς ὅ,τι βούλεται· σοῦ γὰρ ἄξιον τὸ καὶ δύνασθαι, καὶ τοὺς δεομένους συνιστάναι τῇ ἀγαθῇ τύχῃ. ἐὰν δέηται φίλων, τῶν σοὶ φίλων αὐτὸς προσοίσεις αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Ὑμᾶς τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, οὐκ ἔγωγε, ὦ Πυλαίμενες, ἀπέσκωψά σου τὴν εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν εὔνοιαν· οὐχ οὕτως ἄπολις, εἰ μή τις οὐδὲ ἀνέστιος. ἀλλὰ σὺ κακῶς ἐξεδέξω τὸν νοῦν τῆς ἐπιστολῆς· καὶ κατηγόρηκας ἡμῶν ἄττα οὐκ ἄξιον. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν Ἡρακλείας ἐρᾷς, καὶ πρόθυμος εἶ ποιῆσαί τι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ἐπαινῶ· τοὺς λόγους δὲ ποιοῦμαι ὑπὲρ τοῦ δεῖν ἀνθελέσθαι φιλοσοφίαν τῆς ἀγοραίου ταύτης διατριβῆς. εἶτα σύ μοι δοκεῖς δίκας ἀγορεύων, οἴεσθαι μᾶλλον ἢ φιλοσοφῶν, ὠφελιμώτερος ἔσεσθαι τῇ πατρίδι. πῶς τοῦτο; ὅτι τοι μὴ μεταθέσθαι σου τὴν προαίρεσιν, ἡττάσθω τὸ τῆς γνώμης φιλόπατρι. τοῦτο τοίνυν ἀπέσκωψα καὶ οὐχὶ τὴν εὔνοιαν· ὅτι κακῶς οἴει προὔργου τι κινήσειν εἰς τὸν καλὸν τοῦτον ἔρωτα, τὸ προσεδρεύειν ταῖς δίκαις. καὶ γὰρ εἰ μὴ λέγοιμι φιλοσοφίαν ἱκανὴν εἶναι τὰς πόλεις ὀρθοῦν, ἐλέγξει με Κυρήνη, κειμένη πολὺ δήπου τῶν ἐν τῷ Πόντῳ πόλεων ἀκριβέστερον. ἀλλ' εἴποιμι μὲν ἄν, ὅτι φιλοσοφία καὶ ῥητορικῆς καὶ ἧς τινος βούλει καὶ τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἁπάσης ἐπὶ πάσαις οὖσα, προσέχει τὸν ἔχοντα καὶ ἰδιώτῃ καὶ οἴκῳ καὶ πόλεσιν ὠφελιμώτερον· ὅμως ἀρκεῖ τὸ καθ' ἑαυτὴν ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς αὐτούς. ἔχει δὲ οὕτως, ὦ λῷστε Πυλαίμενες. τὰ καλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, δυνάμεις τινές εἰσι καὶ παρασκευαὶ ψυχῆς. καὶ

οἷον

οἷον αὐτὸ μόνον τὸ χρώμενον· καιροὶ δὲ καὶ τύχαι, φέρουσιν ἄνω καὶ κάτω τὰ τῶν πόλεων πράγματα. καὶ νῦν μὲν οὕτως ἔχειν, νῦν δὲ ἑτέρως ἀνάγκη φύσεως ἧς μετείληφε. φιλόπολις μὲν οὖν εἶ σύ. τυγχάνω δὲ ὢν καὶ αὐτός. καὶ σὺ μὲν ἐργάζῃ ῥητορικήν. καὶ συγχωρῶ σοι μὴ ταύτην ἐπιτηδεύειν. ἀλλὰ τὴν ὀρθὴν καὶ γενναίαν, ἣν οὐδὲ Πλάτων οἶμαι διαγράφειν πειρᾶται. ἐγὼ δὲ φιλοσοφίαν τιμῶ τε, καὶ τῶν ὅσα ἀνθρώπινα ἀγαθὰ προτιμῶ. τί οὖν ταύτῃ πρὸς ἡμᾶς πλέον τοῖς πλέοσιν, εἰ μὴ καὶ βίοι τινὲς ὑπερβληθεῖεν ἀρκοῦντες ταῖς προαιρέσεσι. διὰ μὲν γὰρ ὕλης ἐπιτηδείας. διὰ δὲ ὀργάνων τῶν χρῆσθαι δυναμένων. τὸ δὲ τοῦτο παρασκευάζον, ἡ τύχη. εἰ μὲν οὖν ἑκατέρως μόνον τουτέστι διὰ τὴν ῥητορικὴν οἴεσθαι παρέσεσθαι τὴν τύχην, ὥστε ἄρξαι ποτὲ πραχθῆναι ἢ ὑπάρξαι τὴν μεγίστην ἀρχήν, τί κατέγνωκας ἀτυχίαν φιλοσοφίας. εἰ δὲ ἐπίσης ἀμφοῖν ἐνδέχεται καὶ ἀπεῖναι καὶ παραγενέσθαι, τί μὴ τέως αἱρῇ τῶν φαινομένων τὸ ἄριστον. αὐτὸ μὲν γὰρ καθ᾽ αὑτό, φιλοσοφίαν καὶ σὺ φῂς εἶναι κρείττω ῥητορικῆς. τὸ δὲ δεῖν ὄνασθαί σου τὴν πόλιν ἀναγκαιότερόν σοι τὸ χεῖρον ποιεῖν. ὡς δὴ νῦν μὲν ἔξεστιν ἐλπίζειν τὰ ἀμείνω, φιλοσοφήσαντι δὲ οἱ θεοὶ πάντες ἐχθροί, καὶ τὴν τύχην ἐξοχετεύουσιν, ὡς μηδὲ ἐν ταῖς ἐλπίσιν ἀπολελεῖφθαι. ἐγὼ δὲ οὔπω καὶ τήμερον τοῦτον ἀκηκοὼς οἶδα τὸν λόγον, ὅτι τῇ σεμνῇ φιλοσοφίᾳ θεῖός ἐστι κλῆρος ἀτυχεῖν. ἀλλὰ μόλις μὲν ἂν ἐν τῇ κοινῇ τῇ θνητῇ φύσει, συνέλθοιεν ἰσχύς τε καὶ φρόνησις. ἔστι μὴν ὅτε συνήγαγεν αὐτὰς ὁ θεός. ἔξεστιν οὖν ἐκ τοῦ λόγου μαθεῖν δὲ πᾶσα ἀνάγκη τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ φιλόσοφον καὶ φιλόπολιν, καὶ μηδὲ ἀπογινώσκειν τῆς τύχης, ἀλλὰ καὶ προσδοκᾶν τὰ ἀμείνω, διὰ τὴν οἰκείαν ἀξίαν. οὐχ ἥκιστα γὰρ μόνοι πλεονεκτοῦσιν ὡς παλαιὸς λόγος οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσι. πῶς οὖν ἔλαττον αὐτὸς ἔχειν συγχωρήσομεν. ἀνάγκη δὲ εἰ πρὸς τὸν παρὰ σοῦ λόγον ἐνδοίημεν, ὃς εἰς τοῦτο

σε προήχθαι μὲν ἁμαρτίας τὸ φάναι τῆς πόλεως ἕνεκα δεῖν μένειν ἐπὶ τῆς τέχνης. ἀνάγκου γάρ μου μετατιθέντος εἰς κατηγορίαν τὴν περὶ τοῦ σκώμματος ἀπολογίαν. ὃ δὴ μὴ ὄν, ἔδοξεν εἶναί σοι πρότερον. οὐ γὰρ οἶμαι νῦν ἔτι δοκεῖ. ἐπεί τι κινδυνεύω καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς τὴν ἱερὰν κυρίαν ὑπὸ σοῦ καὶ ταῦτα τῆς φίλης μοι κεφαλῆς. εἰ γὰρ δὴ πεισθεῖεν αἱ πόλεις, ὅτι ῥητορικὴ μόνη δύναται μεταθεῖναι τὰς παρούσας αὐτοῖς συμφοράς, καὶ μόνον ἐστὶ τοῦτο γέρας τῶν βοηθούντων τοῖς ἔχουσι περὶ συμβολαίων τὰς δίκας, χαλεπαίνουσιν ἡμῖν τοῖς ἄλλο τι θεραπεύουσιν, ἀντὶ τοῦ βήματος. εἷς οὖν ἐμοὶ πρός σέ τε καὶ τὰς πόλεις ἁπάσας περὶ φιλοσοφίας ὁ λόγος. ὅτι παρούσης μὲν τύχης καὶ καλεσάντων αὐτὴν ἐπὶ τὰ πράγματα τῶν καιρῶν, οὐδεμιᾶς ἐστι τέχνης, ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἅμα πασῶν ἐρίσαι φιλοσοφία περὶ τοῦ τὴν συντονωτέραν ἁρμόσαι. καὶ μεταλλάξαι, καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι τὰ πράγματα. τῆς εἱμαρμένης δὲ οὔπω ταύτῃ ῥυείσης νοῦν ἔχει πολὺ οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν. μὴ ἀσχημονεῖν, ἀξιοῦντας ὠθίζεσθαι παρὰ τὸ τοῦ δεῖνος ἀρχεῖον, οἷς μὴ πᾶσα ἀνάγκη. ἀνάγκᾳ ἣ οὐδὲ θεοὶ φασι μάχονται. ἡμῖν δέ ἐστιν ἄλλα σεμνότερα. καὶ ὅταν ὁ νοῦς ἀνενέργητος ᾖ περὶ τὰ ἐνθάδε, περὶ τὸν θεὸν ἐνεργεῖ. δύο γὰρ αὗται μερίδες φιλοσοφίας, θεωρία καὶ πρᾶξις. καὶ δὴ τὰ δύο δυνάμεις ἑκατέρᾳ παρ᾽ ἑκατέραν μερίδα σοφία καὶ φρόνησις. αὕτη μὲν δεομένη, τύχης. σοφία δὲ αὐτάρκης καὶ ἀκώλυτος ἡ κατ᾽ ἐκείνην ἐνέργεια.

Τῷ ἀδελφῷ.

Τ Οὓς αὐτοὺς ἂν ἴδοις ἐν μὲν εἰρήνῃ θρασεῖς. ἐν δὲ πολέμῳ δειλούς. τουτέστιν ἁπανταχοῦ πονηρούς. ὥς γέ μοι δοκεῖ ταύτην τις δικαίως εἰδέναι τῷ πολέμῳ χάριν, ὅτι βάσανός ἐστι

τοῦ περὶ

Bellū index fortis animi.

τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος ἀκριβής· καὶ συχνοὺς ἀλαζόνας παραλαβών, μετριωτέρους ἡμῖν ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ ἀπὸ τοῦδε σοβήσειν διὰ τῆς ἀγορᾶς Ἰωάννην τὸν ἀλιτήριον. οὐδὲ πὺξ ἐντενεῖν· οὐδὲ λὰξ ἐναλεῖσθαι τῶν ἐπιεικεστέρων τινί. χθές τοι πάνυ λαμπρῶς συνηγόρησε τῇ παροιμίᾳ. μᾶλλον δὲ τῷ χρησμῷ. χρησμὸς γὰρ ἄντικρυς. τοῦτό γε πάντως οἶσθα, τὸ, οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται. ἡμέρας μὲν γάρ τινας ἑξῆς οἱ πολέμιοι προσηγγέλλοντο. κἀμοί τε ἀπαντητέον ἐδόκει, καὶ βαλαγρίτας συντεταγμένους, ἐξῆγεν ὁ φύλαρχος. εἶτα φθάσαντες αὖ εἰς τὴν πεδινήν, περιεμένομεν. οὐδαμοῦ δὲ φαινομένων, περὶ βουλυτὸν ἀπεχωροῦμεν ἕκαστος οἴκοι, συνθέμενοι πάλιν ἥκειν εἰς τὴν ὑστεραίαν. ὁ δὲ Φρὺξ Ἰωάννης τέως μὲν ἦν οὐδαμοῦ. οὐκοῦν ὥστε καὶ φανερὸς εἶναι. φήμας δὲ ὑπέπεμπε. νῦν μὲν ὡς κατεαγὼς εἴη, καὶ διαπρίεται τὸ σκέλος νῦν δὲ ὡς ἄσθμα νοσεῖ. νῦν δὲ ὡς ἄλλο τι κακὸν ἐξαίσιον ἔχει. τοιοῦτοί τινες ἐφοίτων λογοποιοὶ ἄλλος ἄλλοθεν ἥκειν φάμενοι, τὸ μὴ δὲ σαφὲς εἶναι ποῦ γῆς Ἰωάννης δέδυκεν ἢ κρύπτεται. μεταξὺ δ' αὖ διηγούμενοι, πρὸς τὴν ἀκαιρίαν τῆς συμφορᾶς ἐσχετλίαζον ὑπεδάκρυον. νῦν ἔδει τοῦ γενναίου λήμματος. νῦν τῶν ἐκείνου χειρῶν. τί ἂν ἐποίησε. τί ἂν ἐγένετο. καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὦ τοῦ δαίμονος εἰπὼν ἂν ἕκαστος, καὶ τὼ χεῖρε πατάξας, ἀπηλλάττετο. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν ἐπ' οὐδενὶ χρησίμῳ πάλαι παρατρεφομένων αὐτῷ, κομῆται καὶ οὗτοι καὶ οὐδὲν ὑγιές. ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες. καὶ νὴ τοὺς θεοὺς ἔστιν ὅπη καὶ γυναικῶν. τοιούτους λοχίτας ἐκ πολλοῦ παρεσκεύαστο. μεθ' ὧν εἶναι μὲν ἀνὴρ οὐδ' ἐπιχειρεῖ. χαλεπὸν γάρ. σοφιστὴς δ' ἐστί. καὶ ὡς ἂν δόξειεν ἀνὴρ εἶναι παρὰ τοὺς ὄντας ἄνδρας, ἀεὶ σκέπτεται. ἀλλά μοι δοκεῖ καλῶς αὐτῷ τὸ

δαιμόνιον ἀντιπολιτεύσασθαι. πέμπτην μὲν γὰρ ἤδη ἐν τοῖς ὅπλοις
μαι τὴν παρεληλυθυῖαν μέν. ἐπὶ τὰ μετεωρότερα κακουργούντων τῶν
πολεμίων. ὁ δὲ καὶ παντάπασιν ἀπονοῦς ἧκεν αὐτοῖς, ὡς οὐκ
ἂν τὸ βάθος τῆς χώρας θαῤῥήσοντας, παρῆν. καὶ πάντα εὐθὺς ἀ-
κοσμίας ἐμπίπλησι. καὶ ἀσθενείας μὲν οὐκ ἐμέμνητο. καταγε-
λᾷ γέ τοι καὶ ἀναχομένων ἀκοῦσαι. αὐτὸς δὲ ἥκειν ἔφη ἐῤῥῶσθαι.
οὐκ οἶδα ὅθεν. ἐπεὶ γὰρ εἰς συμμαχίαν παρακεκλῆσθαι. παρὸ καὶ
σεσῶσθαι τοὺς ἐπικαλεσαμένους ἀγρούς. οὐ δὲ γὰρ ἐμβεβληκέ-
ναι τοὺς πολεμίους πρὸς τὴν φήμην τῆς Ἰωάννου παρουσίας,
καταπλαγέντας. ἀσφαλῶς δὲ τὰ ἐκεῖ καταστησάμενος, πρὸς τὸ
πονοῦν ἔφη καταδεδραμηκέναι. προσδέχεσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τοὺς
ἄνδρας, ἢν λάθῃ παρών. καὶ μὴ διαδοθῇ τοὔνομα. εὐθὺς οὖν ἅπαν-
τα ἀκοσμίας ἐμπίπλησι παραστρατηγεῖν ἀξιῶν. καὶ ἐν βραχεῖ,
τέχνην τοῦ νικᾶν παραδώσειν ὑπισχνούμενος, βοῶν ἐπὶ μέτωπον.
ἐπὶ φάλαγγα. καὶ κατὰ τὸ κέρας πολὺ τὸ πλαίσιον. ποιῶν ὀνόμα-
τα τάξεων, ὧν ἤκουσε τὴν χρείαν. καί τισιν ἀπὸ τούτου ἔδοξέ τις εἶ-
ναι. καὶ τήν γε φύσιν ἐμακάριζον καὶ ἐμαθητίων πολλοί. ἤδη δὲ δεί-
λη τε ἦν ὀψία. καὶ καιρὸς ἐφόδου. τότε δὴ πρόσω τῆς ὀρφνῆς καταβαί-
νοντες ἐγιγνόμεθα. κἀνταῦθα νεανίαι τέσσαρες, ἐσταλμένοι χωρι-
κῶς καὶ κεκαρκότες, ὅσον ἐχώρει αἱ κεφαλαί, δρόμῳ πρὸς ἡ-
μᾶς ἦλθον, ὡς μηδενὶ μάντεως δεῖν, ὅτι πολεμίους πεφόβηνται,
καὶ σπεύδουσιν εἴσω τῶν ὅπλων γενέσθαι. πρὶν δὲ καὶ καλῶς αὐτῶν
ἐκείνων ἀκοῦσαι λεγόντων ὅτι καὶ δὴ πάρεισιν, ὁρῶμεν ἐφ' ἵππων ἀν-
δράρια πονηρά, καὶ ὥς ἐμοὶ δοκεῖν ὑπὸ λιμοῦ στρατηγούμενα, προ-
χειρότατα δ' οὖν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἀποθνήσκειν ἐθέλον-
τα. ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἶδον καὶ ὤφθησαν, πρὶν εἴσω βέλους ἐλθεῖν, οἱ μὲν ἀ-

ποβάντες

ἀποβάντος ὥσπερ εὐθέτων, τῶν ἵππων, ὡς εἰς μάχην διεσκευάζοντο καί μοι καλῶς ἔχειν ἐδόκει μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας. καὶ παρῆν ἔφιππος ἦν. ὁ δὲ γυναικίας οὐκ ἔφη παρανομήσειν εἰς τὴν ἱππικήν. ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἵππων νικήσειν. τί οὖν· παρενεγκὼν βίᾳ τὸν ψάλλιον, καὶ μεταστραφείς, ἔφυγεν ἀνὰ κράτος ἐξελαύνων ἐξαιμάττων τὸν ἵππον. ἅπασαν ἡνίαν ἀφείς. κέντρῳ παντὶ χρώμενος. καὶ ἡ μάστιξ πυκνή. καὶ ἡ βοὴ τὸ κελευστικὸν ἤχει. ἐν τούτῳ δὲ οὐκέτι ῥᾴδιον εἰπεῖν, ὅν τινά τις μᾶλλον ἐπήνεσε· πότερον τὸν ἵππον, ἢ τὸν ἱππέα. ὁ μὲν, γὰρ ὁμοίως κατὰ πρανῶν· ὁμοίως καὶ κατ' ὀρθίων ἐφέρετο. καὶ διὰ τῶν δασέων. καὶ διὰ τῶν ψιλῶν. ῥύμῃ μιᾷ διεπήδα τάφρους. ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς ἤρετο. ὁ δὲ, διὰ πάντων τῶν χωρίων ἔγχρους ἦν. καὶ ἐν οὐδενὶ τῆς καθέδρας ὠλίσθησε. δοκεῖ γάρ μοι καὶ τοῖς πολεμίοις καλὴ θέα γενέσθαι, καὶ ὡς πολλὰ ἂν εὔξαιντο τοιαῦτα θεάσασθαι, οὐ μὴν τό γε ἐφ' ἡμῖν, εἶδον. ἀλλὰ θυμότεροι μὲν ὡς τὸ εἰκὸς ἐγενόμεθα, ψευσθέντες παρὰ πολὺ τῆς εἰς τὸν κωμήτην ἐλπίδων. ἐταξάμεθα γοῦν, ὡς εἴτις ἐπίοι, δεξόμενοι. αὐτοὶ δὲ μάχης ἄρχειν οὐ διενοούμεθα. καὶ γὰρ ὅστις αὐτὸς εὔψυχος ἦν ἠπίστει τῷ πέλας πρὸς παράδειγμα τὸ γεγονὸς ὁρῶν. ἔνθα οὐδὲν ἦν αἴσχιον κόμης. ὅτῳ γὰρ ἦν, οὗτος ἐπιδοξότατος πρὸς τὸ προδώσειν ἡμᾶς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ταὐτὸν ἴσως τοῦτο παρέστη. καὶ ταξάμενοι, περιέμενον ἡμᾶς, ὡς ἦν ἐμβάλλωμεν, ἀμυνούμενοι. ἐπεὶ δὲ παρ' οὐδετέρων ἐπεχειρεῖτο, πρῶτον μὲν αὐτοὶ τὴν ἐπὶ τὰ λαιὰ φέρουσαν, καὶ μετ' ἐκείνους ἡμεῖς τὴν ἐπὶ θάτερα ἐξετραπόμεθα, οὐδέτεροι θᾶττον ἢ βάδην. ἀλλὰ σχολαίῳ βαδίσματι, τοῦ μὴ δοκεῖν εἶναι φυγὴν τὴν ἀναχώρησιν. εἶτα μέχρι καὶ περὶ ἐν τόποις ὄντες, ἐ-

(πυνθανόμεθα

ποι γῆς Ἰωάννης. ὁ δὲ ἑνὶ πνεύματι καταλαβὼν τὴν βομβαίαν, δίκην ἀρουραίου μυὸς, ἐνδέδυκε τῇ πέτρᾳ. ὄρος ἐστὶν ἡ βομβαία κοῖλον. ὃ συνελθοῦσαι τέχνη τε καὶ φύσις, εἰργάσαντο φρούριον ἐρυμνότατον. τοῦτο καὶ πάλαι μὲν εὐδοκίμει δικαίως. καί τινες αὐτὸ παρὰ τοῖς αἰγυπτίους ἐξήταζον σύριγγας. νυνὶ δὲ κέκληται τὰ πάντα τοῦ τειχηνικοῦ, οἷς ὁ παρὰ πάντας ἑαυτοῦ προμηθέστατος, ἵνα μὴ λίαν ἀγροίκως εἴπω, δειλότατος αὐτὸ τὸ τοῦ πράγματος ὄνομα, τοῦτο παρακάθηται, καὶ τὴν σωτηρίαν προὐτίμησε. τῷ γὰρ εἰσελθόντι λαβυρινθῶδές ἐστι, καὶ δυσδιεξίτητον, ὡς μόνους ἂν χωρῆσαι τοὺς Ἰωάννου δρασμούς.

Τοῦ αὐτοῦ.

α Νόητος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαΐοις, ὅτι με τοσούτων ἀξιοῦσιν, ὅσων οὐδὲ αὐτὸς ἐμαυτόν. ἀλλ' οὐκ εἰ μεγάλα χαρίζονται, τοῦτο προσήκει σκοπεῖν. ἀλλ' εἰ λαβεῖν ἐμοὶ δυνατά. τὸ γὰρ ἄνθρωπον ὄντα, μικροῦ θείας καρποῦσθαι τιμὰς, δικαίῳ μὲν ὄντι τυγχάνειν, ἥδιστον εἰς ἀπόλαυσιν ἔρχεται. λειπομένῳ δὲ παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας, ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος. οὐ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον. τὸ, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἐφεύρω. ἐγὼ δὲ καταμανθάνων ἐμαυτὸν, εὑρίσκω πάντα πᾶσιν ἐνδεέστερον, ἢ ὡς ἁρμόσαι τῇ τῆς ἱερωσύνης σεμνότητι. καὶ δῆτα διαλέξομαι πρὸς σὲ περὶ τῶν τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς κινημάτων. οὐ γὰρ ἔχω πρὸς ὅντινα ἄλλον ἀντὶ τῆς σῆς φίλης καὶ συντρόφου μοι κεφαλῆς. σὲ γὰρ εἰκὸς, καὶ μετέχειν μοι τῶν ἴσων φροντίδων, καὶ νύκτωρ ἀγρυπνεῖν,

πνεῖν, καὶ μεθημέραν σκοπεῖν, ὅπως ἂν ἀγαθόν τι μοι γένηται, καὶ ὅπως ἂν κακόν τι διαφύγοιμι. ἄκουε τοίνυν ὡς ἔχει τὰ ἐμά. τὰ πλείω δ᾽ αὖ αὐτῶν καὶ εἰδείης. μικρὸν ἀράμενος φορτίον, καλῶς ἐνεγκεῖν μοι δοκῶ τὸ μέχρι τοῦδε φιλοσοφίαν. διὰ δὲ τὸ δόξαι μὴ παντάπασιν αὐτῆς ἁμαρτάνειν ἐπαινεθεὶς ὑπ᾽ ἐνίων, ἀξιοῦμαι μειζόνων, παρὰ τῶν οὐκ εἰδότων κρίνειν τῆς ψυχῆς ἐπιτηδειότητα. φοβοῦμαι δὲ μὴ χαῦνος γενόμενος καὶ προσιέμενος τὴν τιμὴν, ἀμφοῖν διαμάρτω, τοῦ μὲν, ὑπεριδὼν, τοῦ δὲ τῆς ἀξίας μὴ ἐφικόμενος. σκόπει δὲ οὕτω. δύο τούτοις ἑκάστοτε μερίζω τὸν χρόνον. παιδιᾷ καὶ σπουδῇ. καὶ σπουδάζων, ἴδιός εἰμι μάλιστά γε τὰ θεῖα. καὶ παίζων κοινότατος. οἶσθα γὰρ ὡς ὅταν ἀνακύψω τῶν βιβλίων, ἐπιρρεπής εἰμι πρὸς ἅπασαν παιδιάν. πολιτικῆς δὲ φροντίδος ἄμοιρος καὶ φύσει καὶ μελέτῃ. τὸν δ᾽ ἱερέα, ἄνδρα δεῖ θεσπέσιον εἶναι. ὅν γε πρὸς μὲν παιδιὰν ἅπασαν, ἴσα τῷ θεῷ ἀμείλικτον εἶναι χρή. ὃς ἵνα τηρῇ τὴν ὑπόθεσιν, ὑπὸ μυρίων ὀμμάτων φρουρεῖται. ὧν οὐδὲν ἢ μικρὸν ὄφελος, εἰ μή τις εἴη κατεσκευασμένος ἔννους τε καὶ πρὸς ἅπασαν γλυκυθυμίαν, ἀνένδοτος. τὰ δέ γε πρὸς θεὸν, οὐκ ἂν ἴδιος. ἀλλὰ κοινότατος εἴη, νομοδιδάσκαλος ὢν καὶ νενομισμένα φθεγγόμενος. χρὴ δὲ καὶ πράγματα πράττειν ὅσα πάντες ἅμα. τὰ γὰρ ἁπάντων, μόνον δεῖ πράττειν, ἢ πάσαις αἰτίαις ἀνέχεσθαι. πῶς οὖν οὐκ εἴη δὴ μεγέθους ψυχῆς τῆς κρατίστης ἐνέγκαι τοσοῦτον ὄγκον φροντίδων. τὸ μὴ κατακλύσαι τὸν νοῦν καὶ μὴ κατασβεσθεῖσαν ἐν τῇ ψυχῇ περιιδεῖν τὴν μοῖραν τὴν θείαν. οὕτω παντοδαπῶν ἐπιτηδευμάτων ἀπαγόντων αὐτόν. εὖ οἶδα ὅτι δυνατὸν ἐνίοις τοῦτο. καὶ μακαρίζω τὰς φύσεις αὐτῶν, κἀκείνους ἀληθῶς εἶναι ἡγοῦμαι τοὺς θείους ἄνδρας. οὓς τὸ ὁμιλεῖν πάνυ

πράγμασιν ἀνθρωπίνοις μὴ ἀποκόπτεσθαι τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ τὸν αὐτὸν οἶδε
ἐν ἄστει τε κατιόντα. καὶ ἀπ᾽ ἄστεος ἀνιόντα, καὶ ἐνδελεχοῦντα τοῖς
πρὸς τὰ γεώδη μεθέλκουσι. τὸ ἐμπεπιμπλάμενον κηλῖδος, οὐκ
ἂν ἐποίει τις ὅσιος. τί γὰρ οἰκεῖον εἶναί μοι καὶ πάλαι μολυσμοῦ,
καὶ τὸ τυχὸν μέρος ἐπιγινόμενον, εἰς προσθήκην μέγα συμβαίνει. ῥώμη
δ᾽ οὐκ ἔστι μοι. καὶ τἄνδον οὐχ ὑγιῆ. καὶ πρὸς τὸ ἐκ τοῦ ἀρκεῖν οὐχ οἷός
τέ εἰμι. τὸ πολλοῦ δέω τὴν ἐκ τοῦ συνειδότος φέρειν αἰτίαν. καὶ ὁσάκις
ἄν με τις ἔροιτο, λέγειν διαῤῥήδην οὐκ ἀναδύομαι. ὡς τὸν ἱερέα διὰ
πάντων ἀκηλίδωτον εἶναι προσήκει πολλῷ τῷ πλείονι, ὡς καὶ ἑτέ
ρους τῶν μιασμάτων ἐκπλύνοντα. κἀκεῖνο δεῖ προσεῖναι τοῖς πρὸς
τὸν ἀδελφὸν γράμμασι. πάντως γὰρ ἀναγνώσονται συχνοὶ τὴν ἐπισ
τολήν. καὶ γὰρ οὐχ ἥκιστα τούτου χάριν αὐτὴν ὑπηγόρευσα. τοῦ πᾶσι
καταφανὲς εἶναι τὸ πρᾶγμα. δεδιὼς ὡς ὅτι ἂν ἀποβῇ, καὶ πρὸς θεοῦ
καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος ὦ, καὶ οὐχ ἥκιστα πρὸς τοῦ πατρὸς Θεοφίλου.
τιθεὶς γὰρ ἐν μέσῳ τὰ ἐμὰ καὶ διδοὺς ἐξ ἁπάντων αὐτῷ βουλεύσα-
σθαι περὶ ἡμῶν, πῶς ἂν ὑπαίτιος ὦ. ἐμοὶ τοιγαροῦν, ὅ, τε θεὸς ὅ,
τε νόμος. ἥ τε ἱερὰ Θεοφίλου χεὶρ, γυναῖκα ἐπιδέδωκε. προαγο
ρεύω τοίνυν ἅπασι καὶ μαρτύρομαι, ὡς ἐγὼ ταύτης, οὔτε ἀλλοτριώ
σομαι καθάπαξ, οὔτε ὡς μοιχὸς αὐτῇ λάθρα συνέσομαι. τὸ μὲν,
γὰρ ἥκιστα εὐσεβές. τὸ δὲ. ἥκιστα νόμιμον. ἀλλὰ βουλήσομαί τε καὶ εὔ
ξομαι συχνά μοι πάνυ καὶ χρηστὰ γενέσθαι παιδία. ἓν δὴ τοῦτο δεῖ τὸν
κύριον τῆς χειροτονίας μὴ ἀγνοῆσαι. μαθέτω δὲ αὐτὸ, παρὰ τῶν ἀμ
φὶ τὸν ἑταῖρον Παῦλον καὶ Διονύσιον. οὓς πρεσβευτὰς ᾑρῆσθαι πα
ρὰ τοῦ δήμου πυνθάνομαι. ἐκεῖνο δὲ οὐδὲν δεῖ μαθεῖν αὐτόν. ἀλλ᾽ ὑπο
μνησθῆναι. διαλέξομαι δὲ πλείω περὶ αὐτοῦ. καὶ γὰρ ἂν ἅπαντα τἄλ
λα μικρὰ, πρὸς ἐκεῖνό τις ἂν τοῦτο θείη. χαλεπόν ἐστιν εἰ μὴ καὶ λίαν ἀδύ
νατον εἰς ψυχὴν τὰ δι᾽ ἐπιστήμης εἰς ἀπόδειξιν ἐλθόντα δόγματα

σαλευθῆναι. οἶδα δὲ ὅτι πολλὰ φιλοσοφία τοῖς θρυλλουμένοις τούτοις ἀντιδιατάττεται δόγμασιν. ἀμέλει τὴν ψυχὴν οὐκ ἀξιώσω ποτὲ σώματος ὑστερογενῆ νομίζειν. τὸν κόσμον οὐ φήσω καὶ τἆλλα μέρη συνδιαφθείρεσθαι. τὴν καθωμιλημένην ἀνάστασιν ἱερόν τι καὶ ἀπόρρητον ἥγημαι. καὶ πολλοῦ δέω ταῖς τοῦ πλήθους ὑπολήψεσιν ὁμολογῆσαι. νοῦς μὲν οὖν φιλόσοφος ἐπόπτης ὤν, τἀληθοῦς, συγχωρεῖ τῇ χρείᾳ τοῦ ψεύδεσθαι. ἀνάλογον γάρ ἐστι φῶς πρὸς ἀλήθειαν καὶ ὄμμα πρὸς λήμην. ὁ ὀφθαλμὸς εἰς κακὸν ἂν ἀπολαύσειεν ἀπλήστου φωτός. καὶ τοῖς ὀφθαλμιῶσι τὸ σκότος ὠφελιμώτερον, ταύτῃ καὶ τὸ ψεῦδος ὄφελος εἶναι τίθεμαι δήμῳ καὶ βλαβερὸν τὴν ἀλήθειαν τοῖς οὐκ ἰσχύουσιν ἐνατενίσαι πρὸς τὴν τῶν ὄντων ἐνάργειαν. εἰ ταῦτα καὶ οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερωσύνης συγχωροῦσιν ἐμοὶ νόμοι, δυναίμην ἂν ἱερᾶσθαι. τὰ μὲν οἴκοι φιλοσοφῶν. τὰ δ' ἔξω φιλόμυθός εἰμι, διδάσκων. ἀλλ' οὐδὲ μέντοι μεταδιδάσκων. μένειν δὲ ἐῶν ἐπὶ τῆς προλήψεως. εἰ δέ φασιν οὕτω δεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ δήμιον εἶναι τὸν ἱερέα ταῖς δόξαις, οὐκ ἂν φθάνοιμι φανερὸν ἐμαυτὸν ἅπασι καθιστάς. δήμῳ γὰρ δὴ καὶ φιλοσοφίᾳ, τί πρὸς ἄλληλα. τὴν μὲν ἀλήθειαν τῶν θείων, ἀπόρρητον εἶναι δεῖ. τὸ δὲ πλῆθος, ἑτέρας ἕξεως δεῖται. αὖθις δὲ καὶ πολλάκις ἐρῶ μηδεμιᾶς ἀνάγκης παρούσης. οὔτε ἐλέγχειν σοφόν, οὔτε ἐλέγχεσθαι. καλούμενος δὲ εἰς ἱερωσύνην, οὐκ ἀξιῶ προσποιεῖσθαι δόγματα. ταῦτα θεόν. ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι. οἰκεῖον ἀλήθεια θεοῦ, ᾧ διὰ πάντων ἀναίτιος εἶναι βούλομαι ἓν τοῦτο μόνον οὐχ ὑποκρινοῦμαι. ἐπεὶ φιλοπαίγμων ὤν, ὅς γε παιδόθεν αἰτίαν ἔχων ὁπλομανεῖν τε καὶ ἱππομανεῖν πέρα τοῦ δέοντος, ἀνιάσομαι μέν, τί γὰρ καὶ πάθω τὰς φιλτάτας κύνας ἀθήρους ὁρῶν καὶ τὰ τόξα θριποδέστατα. καρτερήσω δὲ ἂν ἐπιτάττῃ θεός. καὶ μισόφροντις ὤν, ὀδυνήσομαι μέν, ἀνέξομαι δὲ δικίδια καὶ πραγμάτων

λειτουργίαν τινὰ ταύτην εἰς τὴν βαρεῖαν ἢ τιμωρίαν παρὰ τοῦ θεοῦ. δόγματα δὲ οὐκ ἐπικαλύψομαι. οὐδὲ στασιάσει μοι πρὸς τὴν γλῶτταν ἡ γνώμη. οὕτω φρονῶν, οὕτω λέγων, ἀρέσκειν οἶμαι θεῷ. οὐ βούλομαι δὲ καταλελεῖφθαί τινα περὶ ἐμοῦ λόγον, ὡς ἀγνοηθεὶς ἥρπασα τὴν χειροτονίαν. ἀλλ᾽ ἄριστος εἰδὼς ὁ θεοφιλέστατος πατὴρ Θεόφιλος καὶ ὡς ἐπιστάμενος, σαφές μοι ποιήσας οὕτω βουλευσάσθω περὶ ἐμοῦ. ἢ γὰρ ἐν τῇ χώρᾳ ἐάσει μένειν ἐμαυτῷ φιλοσοφοῦντα, ἢ τὸ μετὰ ταῦτα κρίνειν καὶ διαγράφειν ἡμᾶς τοῦ χοροῦ τῶν ἱερέων, ἑαυτῷ χώραν οὐχ ὑπολείψει. πρὸς ταῦτα λῆρος οὐδέν ἐστιν ἅπασα γνώμη. τὸ γὰρ ἀληθές, οἶδα ὅτι τῶν θεῶν προσφιλέστατον, καὶ νὴ τὴν ἱερὰν σου κεφαλήν. καὶ ἔτι πρὸ ταύτης νὴ τὸν ἔφορον ἀληθείας θεόν, ἄχθομαι μέν, πῶς γὰρ οὐ μέλλω δεήσειν ὡς παρ᾽ εἰς βίον ἀπὸ βίου μετάστασιν ἀξιοῦσθαι. εἰ δὲ τούτων φανερῶν γενομένων, ἅπερ οὐκ ἀξιῶ λανθάνειν, ἐγκρίνοιεν ἡμᾶς ἱερεῦσιν, ᾧ τοῦτο δέδωκεν ὁ θεός, ὑποδύσομαι τὴν ἀνάγκην. καὶ ὡς θεῖον σύνθημα καταδέξομαι. λογίζομαι γὰρ ὅτι καὶ βασιλέως ἐπιτάξαντος, ἢ κακοδαίμονος τινὸς αὐγουσταλίου, δίκην ἂν ἔδωκα μὴ πειθόμενος. τῷ θεῷ δὲ ἐθελοντὴν δεῖ πείθεσθαι. εἰ δὲ μὴ προσίεταί με λειτουργὸν ὁ θεός, καὶ ἐν προοιμίων δεῖ τὸ θειότατον ἀγαπᾶν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν ἐναντιωτάτων, ὅπερ ἐστὶ τὸ ψεῦδος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ παραδύεσθαι. γενοῦ δὴ τοῖς τοὺς σχολαστικοὺς εἰδέναι ταῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι. Τῷ αὐτῷ.

η Ῥώμην τὸ μειράκιον ὑπὲρ τοῦ σιλφίου πρότερον ἀπὸ γεωργίου σοι γέγονεν, ἢ δῶρον λαβὼν, ἔθου με εἶδα κἀμοί. καὶ δῆτα μαθὼν ὡς τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ σοῦ κήπιον, πρὸς ἅπασι καὶ τοῦτον ἐκόμισε τὸν καρπὸν, ἥσθην διπλῆ ἡδονῇ, τῷ κάλλει τοῦ λαχάνου. καὶ τῇ φήμῃ τοῦ τόπου. ὄνομα τοῦ παμφόρου χωρίου. καὶ μήτε σὺ καμοῖς ἐπαινῶν τοὺς φιλτάτους πρασιαῖς, μήτε ἐκεῖναί γε πρὸς τὰς ᾠδὰς

δῖνας ἀπαγορεύσειαν, ἵν᾽ ἔχοις αὐτός τε χρῆσθαι, καὶ ἡμῖν διαπέμπειν ὅσα φέρουσιν ὧραι.

Τοῦ αὐτοῦ.

ή δὺς ἔοικε λυπῶν ἡμᾶς, ὅπλα κατασκευάζεσθαι, τῶν πολεμίων μὲν ἐπεχόντων καὶ λείαν ἅπαντα ποιουμένων, καὶ ἀποσφαττόντων ὁσημέραι δήμους ἀθρόους, στρατιωτῶν δὲ οὐκ ὄντων, ὥστε καὶ φαίνεσθαι. εἶτα λέξεις ὡς οὐκ ἐξὸν ἰδιώταις ἀνθρώποις ὁπλοφορεῖν, ἀποθνήσκειν δὲ ἐξόν, εἴπερ καὶ ἡ πολιτεία χαλεπαίνει τῷ πειρωμένῳ σώζεσθαι; ἀλλ᾽ εἰ μηδὲν ἄλλο κερδανῶ, τὸ γοῦν τοὺς νόμους γενέσθαι κυρίους ἀντὶ τούτων τῶν ἀλαστόρων. καὶ πόσου δοκεῖς τοῦτο τιμῶμαι, πάλιν εἰρήνην ἰδεῖν. καὶ βῆμα κεκοσμημένον. καὶ κήρυκα σιγὴν ἐπιτάττοντα. αὐτίκα τεθναίην, τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς πατρίδος ἀπολαβούσης.

Τοῦ αὐτοῦ.

ε Μοὶ λόγχαι μὲν ἤδη γεγόνασι τριακόσιαι. καὶ κοπίδες τοσαῦται. ξίφη δὲ ἀμφήκη πρότερον ἦν, οὐ πλείω τῶν δέκα. παρ᾽ ἡμῖν δὲ οὐ χαλκεύεται τὰ πάνυ προμήκη ταῦτα σιδήρια. ἀλλ᾽ οἶμαι τὰς κοπίδας ἐρρωμενέστερον ἐμβάλλειν τοῖς τῶν ἀντιτεταγμένων σώμασι. τούτοις οὖν χρησόμεθα. εἰ χρηστέον δὲ, καὶ κορύνας ἕξομεν. ἀγαθοὶ δὲ οἱ κότινοι παρ᾽ ἡμῖν. ἐνίοις δὲ ἡμῶν εἰσὶ καὶ πελέκεις ἑτερόστομοι παρὰ τὴν ζώνην ἑκάστῳ. οἷς τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἀλοήσαντες, ἐν ἴσῳ στησόμεθα αὐτοὺς οἱ μηδὲν ἔχοντες ὅπλων πρόβλημα. ὁ δὲ ἀγὼν, ὡς εἰκάζουσι, τῆς ὑστεραίας. τοῖς γὰρ σκοποῖς ἡμῶν προσεντυχόντες ἔνιοι τῶν πολεμίων, καὶ διώξαντες ἀνὰ κράτος, ὡς ἔγνωσαν κρείττους ὄντας ἢ ἁλῶναι, ἐκέλευσαν ἀγγέλλειν ἡμῖν ἀπαντήσειν, εἰ μηκέτι δεήσει πλανᾶσθαι ζητοῦντας ἀνθρώπους ἐν δυομένους ἠπείρου

πλάνη. μένειν γὰρ ἔφασαν, καὶ ἐθέλειν μαθεῖν οἵτινες ὄντες, ἡμερῶν τοσούτων ὁδὸν ἀποσπάσαι τῆς χώρας ἐτολμήσαμεν. ἐφῶ συμμίξαι πολεμικοῖς ἀνδράσι, βίον ζῶσι νομαδικὸν καὶ τὰ εἰς πολιτείαν οὕτω κατεστησαμένοις, ὥστε ἡμεῖς τὰ ἐπὶ τῆς στρατείας. ὡς οὖν ἄμεινον σὺν θεῷ τοὺς πολεμίους νικήσων, ἂν μέντοι δέῃ πάλιν νικήσων, μηδὲν γὰρ ἀπαίσιον φθεγξαίμην, ἐπισκήπτω σοι τῶν παιδίων ἐπιμεληθῆναι. προσήκει δὲ ὄντι θείῳ, εἰς αὐτὰ ἀπομνημονεῦσαι τὴν χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

Υἱὸς ὄνος· οὐχ ἡμίονος· οὐχ ἵππος ἐστί μοι ἁπάντων ἀφειμένων εἰς πόαν, οἷς χρησάμενος ἂν, ἦλθον εἰς σὲ τὴν φιλ-
ὁ τάτην μοι κεφαλήν. βαδίζειν δὲ πάνυ μὲν ἐβουλόμην. καὶ τυχὸν ἐδυνάμην. οὐ μὴν ἔφασαν οἱ προσήκοντες δεῖν, ἵνα μὴ διατριβὴ τοῖς ἀπαντῶσι γενοίμεθα. τούτους γὰρ οἵτινες ἂν ὦσιν οὕτω πάνυ σοφοὺς ἥγηνται, καὶ τοσοῦτον νοῦν ἔχειν, ὡς ἕκαστον αὐτῶν ἄμεινον ἐμοῦ σκέψασθαι περὶ τῶν πρεπόντων ἐμοί. τοσούτων ἡμᾶς ἐξαρτῶσι κελευστῶν, οἱ πρὸς δόξαν τὴν ἔξω ζῆν ἀναγκάζοντες. περιεγένοντο δὲ οὐ νουθετοῦντες. ἀλλὰ τὸν βιαιότερον τρόπον, ἐπειδὴ προῄειν οὐκ ἐπιτρέποντες. ἀλλ' ἀντιλαμβανόμενοι τοῦ τριβωνίου. τί οὖν ὑπόλοιπον, ἢ τὴν ἐπιστολὴν ἀντ' ἐμοῦ στεῖλαι πρὸς σέ. δι' ἧς ἀσπάζομαί τε σέ. καὶ πυνθάνομαι τίνα τὰ ἀπὸ Πτολεμαΐδος ἀγώνισμα, λόγους καινοὺς οὓς εἰκός σε κομίζειν ἀπὸ τοῦ στρατηγίου. καὶ μάλιστά τι τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον ἀπὸ τῆς ἑσπέρας. οἶσθα γὰρ ὅτι πάνυ μοι διαφέρει γενόμενον οὕτω καὶ μὴ γενόμενον. εἰ μὲν οὖν ἕκαστα σαφῶς ἔχουσαν ἐπιστολὴν, ἐκπέμψεις, ἔξω κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, καὶ σὺ μέμψῃ περὶ τοῦ δρόμου.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

Εἰλᾶς ὁ πρυνοβοσκὸς ὃν οὐκ εἰκὸς ὑπὸ πολλῶν ἀγνοεῖσθαι
Χ διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης λαμπρότητα, καὶ γὰρ ἡ μῖμος
ἀνδρομάχη, διὰ τοῦτον γέγονε φάλαγγος, ἡ τὸ κάλλι
στον τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀνθήσασα, οὗτος ἐννεά
σας, τοῖς οὕτω καλοῖς ἐπιτηδεύμασι, πρέπον ᾠήθη τοῖς προβε
βιωμένοις αὐτῷ γερῶν, στρατιωτικαῖς ἐκλαμπρύνεσθαι τάξεσιν.
ἔναγχος οὖν ἧκε παρὰ βασιλέως στρατηγεῖν εὑράμενος τῶν γενναιο
τάτων μαρκομαννῶν. οὓς εἰκὸς ἡμῖν ἐστι καὶ πρότερον ἀγαθοὺς στρα
τιώτας ὄντας, νῦν ἐπιτυχόντας καὶ πρέποντος στρατηγοῦ, μέγα τι
καὶ γενναῖον ἔργον ἐπιδείξασθαι. ἔλεγε γοῦν συελανῷ συγγενόμενος,
οἶσθα τὸν ἐκ γειτόνων τὸν ἰατρόν. ὁ γὰρ συελανὸς ἀπήγγελλε πρὸς ἡμᾶς ἐν οἷς
ἀπολείπει τὸ θεῖον στρατόπεδον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τί ἂν δέησοι πρὸς
σὲ γράφειν, ὧν ἐγὼ παρέργως ἠκροασάμην. ἐφ' οἷς γὰρ αὐτὸς ἀκούσας
ᾔσθην ὑπερφυῶς, σέ γε δι' αὐτῶν εὐφρᾶναι βούλομαι, τὰ δέ ἐστιν.
ὁ θαυμαστὸς Ἰωάννης, μικρὸν εἰπεῖν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστιν, ἐπιδούσης
τῆς τύχης ἐν τοῖς ἐκείνου πράγμασιν, ὅσον ἐπιδόσεως χωρεῖ, καί τινα
καθ' ἑαυτὴν ὑπερβολὴν ἐξευρούσης. αὐτῷ τε γὰρ ἀνεῖται τὰ βασι
λέως ὦτα. καὶ πρὸ τούτων ἡ γνώμη χρῆσθαι πρὸς ὅ, τι δέοιτο. καὶ ὅ
σα Ἀντίοχος δύναται, δύναται τούτῳ. δύναται δὲ Ἀντίοχος ὅσα βούλεται.
Ἀντίοχον ἡγοῦμαι τὸν ἀπὸ γρατιανοῦ. τὸ ἱερὸν ἀνθρώπιον. τὸ βέλτιστον μὲν
τοὺς τρόπους, εἰδεχθέστατον δὲ τὴν ὄψιν. ἀλλ' ἕτερος ἦν ὁ νεανίσκος
ὁ πρόκοιλος. Ὃν γὰρ δὴ τὸν πέρσην παραδυναστεύσαντά τε καὶ ἐπιδυναστεύ
σας. τοῦτον ἐξ ἐκείνου μέχρι νῦν ἡ τύχη μέγαν ποιεῖ. τούτων οὕτως
ἐχόντων, εἰκός ἐστι κορώνης ἐνιαυτοὺς ἄρξαι παρ' ἡμῖν τὸν δικαιό
τατον ἀρχόντων. τῷ μὲν, ὄντα συγγενῆ. τῷ δὲ, οἰκεῖον γενόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

π Υνθάνῃ περὶ Διοσκορείου πόσους ἀπαγγέλλει στίχους ἑκάστης ἡμέρας; πεντήκοντα. τούτους ἀποδίδωσιν, οὐ προσπταίων, οὐδὲ βαττολογῶν. σκεψάμενος ἐφ' ὧν τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι συνεχρόνῳ. ἀλλ' ἐπειδὰν ἄρξηται λέγειν, κατατείνει συνεχῶς. καὶ ἤστω τὸ τέλος ἐστὶ τῆς ἀπαγγελίας.

Τρωΐλῳ.

ὅ Υπε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ ἐπαινοῦσιν, οὔτε μία δύναμις τῆς ψυχῆς ἐπ' ἄμφω τέτακται ταῦτα. ἀλλὰ τῷ παθητικῷ μὲν οἰκειούμεθα καὶ ἀλλοτριούμεθα. τῷ δὲ κρίνειν δυναμένῳ καὶ λόγον ἔχοντι τῆς ψυχῆς, ἐπαινοῦμέν τε καὶ μεμφόμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

ἐ Ιτα τοὺς μὲν κακοδαίμονας τούτους ὁρῶμεν ἀποθνήσκειν ἐθέλοντας ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων, ἅττα ἂν λείαν περιποιήσωνται, τοῦ μηκέτι προέσθαι, τοῖς κυρίοις αὐτά, ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ χώρας. ὑπὲρ ἱερῶν. ὑπὲρ νόμων. ὑπὲρ κτημάτων, οἷς ἡμᾶς ὁ χρόνος συνηθεστέρους ἐποίησεν, οὐκ ἀφειδήσομεν ἑαυτῶν. ἀλλὰ περιλειξόμεθα τῶν ψυχῶν; οὐκ ἄρα δόξομεν ἄνδρες εἶναι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἰτητέον ἐστὶν ἐπ' αὐτοὺς ὡς ἔχω, καὶ πεῖραν ληπτέον τῶν πάντα τούτων τολμώντων, οἵτινες ὄντες ἀξιοῦσι ῥωμαίων καταγελᾶν, ἐχόντων ὅπως ποτὲ ἔχουσιν. ἀλλ' ἡ κάμηλος γάρ τοί φασι καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία. ἀλλὰ μὴν καὶ ἀποθνήσκοντας, ὡς ἐπίπαν ἐν τοῖς τοιούτοις ὁρῶ, τοὺς περὶ πλείστου ποιουμένους τὸ ζῆν καὶ ζῶντας ὅσοι τοῦ ζῆν ἀπεγνώκεσαν. τούτων ἔσομαι. μαχέσομαι γὰρ ὡς ἀποθανούμενος. καὶ εὖ οἶδ' ὅτι περιέσομαι. λάκων γὰρ ἄνωθέν εἰμι καὶ οἶδα τὴν πρὸς λεωνίδαν ἐπιστολὴν τῶν τελῶν. μαχέσθων ὡς τεθναξόμενοι, καὶ οὐ τεθνάξονται.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

ε Ἶτα θαυμάζεις τοὺς αὐχμώδεις φυκοῦντας οἴκων, εἰ ῥίγοις καὶ τὸ αἷμα ἐξεπονήρευσας; τοὐναντίον μέντοι θαυμάζειν ἐχρῆν, εἴ σοι τὸ σῶμα κρεῖττον ἦν τῆς αὐτόθι φλογός. ἀλλ' ἔστι σοι παρ' ἡμᾶς ἐλθόντι σὺν τῷ θεῷ, ῥᾴονι γίνεσθαι. ἀπαλλαγέντι μὲν ἀέρος, διεφθορότος ἐκ τῆς ἑλώδους ἀτμίδος, ἀπαλλαγέντι δὲ ὕδατος ἀλυκοῦ· καὶ χλιαροῦ· καὶ τὸ ὅλον ἑστῶτος. ὃ ταυτὸν εἰπεῖν καὶ νεκροῦ· τί δὲ καὶ καλὸν ἐπὶ τὴν ψάμμον τὴν αἰγιαλῖτιν ἀναπεσεῖν, ἣν μόνην ἔχετε διατριβήν. ποῦ γὰρ δὴ καὶ τραπήσεσθε. ἐνταῦθα δὲ, οἷον μὲν ἐστὶν ὑπελθεῖν δένδρου σκιὰν, κἂν δυσαρεστήσῃς, ἔστιν ἀμεῖψαι δένδρον ἐκ δένδρου. καὶ ὅλον ἄλσος ἐξ ἄλσους. οἷον δὲ τὸ διαβῆναι παραρρέον ὑδάτιον· ὡς ἡδὺ δὲ ὁ ζέφυρος ὑποκινῶν ἠρέμα τοὺς κλάδους· ποικίλαι δὲ αἱ ὀρνίθων ᾠδαί. αἱ ἀνθέων χροιαί. καὶ λειμῶνος θάμνοι· τὰ μὲν, γεωργίας ἔργα. τὰ δὲ, φύσεως δῶρα· πάντα εὐώδη· τῆς ὑγιαινούσης χυμοί· τὸ δὲ τῶν νυμφῶν ἄντρον, οὐκ ἐπαινέσομαι· Θεοκρίτου γὰρ δεῖ. ἔστι δέ τι καὶ παρὰ ταῦτα.

Θεοδώρῳ ἰατρῷ.

ἀ Γαθὸν ἀναγκαῖον ἡ ὀλιγοσιτία. ἣν ἕτερος μὲν ἄν τις σκώψειε. σοὶ δὲ οὐ θέμις ἱπποκράτην αὐχοῦντι. ὃς ἀφορίζων τὴν ἔνδειαν, ἔφη ὑγείας εἶναι μητέρα.

Αὐξεντίῳ.

ἐ Ἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, Ὅμηρος ἀποδιοπομπεῖται τὰ ἐκ φιλονεικίας κακά. φιλοσοφία δὲ, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς δίδωσι πάροδον εἰς ψυχήν. ἀλλ' ἡμεῖς ἀσθενέστεροι μὲν, ἢ ὥστε φιλοσοφεῖν. τό γε ἐμὸν μέρος. οὐ μὴν ἀξιοῦμεν παντάπασι φαυλότερον ἔχειν ἀνθρώπων στρατιωτῶν. ἐφ' οἷς ἡ ποίησις γέγονε. πάλιν οὖν Ὁμήρῳ χρηστέον. ὅς που φησὶν Ἀρχ. σὺ γὰρ

γένῃ φινεώτερος. μάχη γὰρ μὴ γένοιτο μέν. εἰ δὲ γένοιτο, ὁ νεώ-
τερος αὐτῆς ἀρχέτω. τοιοῦτον γάρ τι νοεῖται τῷ Ποσειδῶνι τὸ πα-
ραχωρεῖν τοῦ προκατάρξασθαι τῷ νεωτέρῳ θεῷ. τὸν δὲ πρεσβύ-
τερον, ἡγεμόνα δεῖ τῶν καλλίστων εἶναι. κάλλιστον δὲ ὁμόνοια. ἐγὼ δὲ
ὡς οὐ σοῦ πρεσβύτερος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἤδη πρεσβύτης, χρεὼ δῆ-
λον ὁ Φερεκύδης φησίν. οὐκοῦν τὰ περὶ ἀπολογίας εἰς ἐμὲ περιίστα-
ται. εἰ δὲ καὶ τὸν πρότερον ἁμαρτάνοντα δεῖ πρότερον ἐν δοῦναι,
σὺ δ' ἐμὲ βούλει τοῦτον εἶναι, συγχωρῶ σὴν χάριν καὶ τοῦτο. δεῖ γὰρ
ἀντιποιηθέντα σοῦ πρότερον, εὐθὺς ἐθελῆσαί τί σοι χαρίσασθαι.

Ηλιοδώρῳ.

ἠ Φήμη λέγει δύνασθαί σε πολλὰ παρὰ τῷ νῦν ἔχοντι τὴν
αἰγυπτίων ἀρχήν. καὶ ἀληθῆ λέγει. δικαιότατος γὰρ εἶ, κα-
λῶς τῷ δύνασθαι χρώμενος. ὅπως οὖν ὀνειοπολήσῃς φύσεως ἐδυνα-
μέως, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς εὐσέβειος δεῖται, λέγοντος ἄκουσον· ἵν' εἰδῇς
ὅτι καὶ ῥήτορα συνεστησάμην.

Τρωΐλῳ.

ἐ Ἰ τὸν ἥρωα Μαξιμῖνον οἶσθα, διέτριψε γὰρ χρόνον ὑπόσυ-
χνον ἐπὶ στρατοπέδου, πάντως δὲ ὅτι χρηστὸς ἦν, οἶσθα. τοῦ
του παῖς, ἐμὸς ἐξανέψιος, ὃς ἐπιδώσει σοι τὴν ἐπιστολήν. ὃν ἕτε
ρος μέν τις ἴσως καὶ διὰ τὴν τύχην τιμήσει. τῶν γὰρ ἀρξάντων ἐστὶν
οὐκ ἄφιλότιμον ἀρχήν. ὁ δὲ φιλόσοφος Τρωΐλος ἰαῦδον ὄψεται
τοῦ νεανίου. κἀκεῖθεν αὐτὸν ἐπαινέσει. δῆλον δὲ ὅτι καὶ συνδιοίσεις
τὰ παρόντα αὐτῷ. παραιτεῖται γὰρ ὑπὸ ἐνδεικτῶν καλῶς ἐπι-
φύτων τῇ Κυρήνῃ; εἰ μὴ σύ γε δώσεις ἀλκήν. ὅτι γὰρ Ἀνθέμιον ἤ τι-
νὰ τῶν ὁμοτίμων αὐτῷ πείσεις ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ τοῦ πλήθους φθέγ-
ξασθαι, τοῦτο σὸν ἔσται πάντως. καὶ σὺ αἰτίαν ἕξεις τοῦ γενομένου.
δι' ἑνὸς οὖν ἀνδρός τε καὶ πράγματος, δέομαι προθυμηθῆ-

τι τῶν

τι τῶν παμπονήρων τούτων ἡμᾶς ἀπαλλάξαι θηρίων. τὸ γὰρ οὕτω χρηθῆναι τὴν πεῖραν τοῖς φθάσασι, πολλοὺς ὁμοίους αὐτοῖς γίνεσθαι προτρέπεται.

Τρύφωνι.

ε Ις Διογένην ὅτι ἂν ποιήσῃς, ὧν σοι φύσις ἐστὶν ἐργάζεσθαι, οὐδὲν καινὸν ἔσῃ πεποιηκώς. ἀλλ' ἔτι οἰκοδομῶν τοῖς σαυτοῦ Κυρηναίοις γέρας τῆς δι' ὑμᾶς ἔτι πόλεως. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἀθρόους ἀλλὰ καὶ καθένα εὐεργετεῖν. τίνα δὲ ἐστὶν ὧν οἷς φίλων δεήσεται Διογένης, οὐκ ἐμοῦ γράφοντος ἀναγνώσῃ, ἀλλ' αὐτοῦ λέγοντος ἀκούσῃ σεαυτῷ. οὐδὲν γὰρ ἂν γένοιτο τοῦ παθόντος ῥητορικώτερον. Μαρκιανὸν τὸν φιλόσοφον τὸν ἄρξαντα Παφλαγόνων, πρόσειπε παρ' ἐμοῦ. καὶ εἴ τι δύνηται, στοχάζομαι δὲ ὅτι δύναται, κωλυσάτω συγγενῆ μου σφόδρα αὐτὸν ἀνεψιόν, ἔργον γίνεσθαι συκοφαντῶν ἐν Δεκτῶν, καὶ τῶν ἀλαστόρων τῆς χώρας, ὅν σοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἡ τὸν ἐγχειρίζω. δι' ὃν ὄντες ἀδελφοὶ δύο, τρεῖς ἀριθμούμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

ὀ Ι ἀσκληπιάδαι τοῖς δυσεμέτοις, ὕδατος χλιαροῦ διδόασιν ἀπορροφεῖν. ἵνα τούτῳ συνεπισπάσωνται, καὶ τὸ προσαποκείμενον. βούλομαι δή σοι κἀγὼ φήμας καινὰς ἔναγχος ἐκ τῆς ἠπείρου διακομισθείσας ἀπαγγεῖλαι, ἵνα μοι πολλαπλασίους αὐτὰς ἀποδῷς, προσθεὶς ἔτι πλέον εἰδὼς τυγχάνεις.

Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρομύστῃ

ὀ Δυσσεὺς ἔπειθε τὸν Πολύφημον διαφεῖναι αὐτὸν ἐκ τοῦ σπηλαίου. γόης γάρ εἰμι καὶ εἰς καιρὸν ἄν σοι παρείην, οὐκ εὐτυχοῦντι τὰ εἰς τὸν θαλάττιον ἔρωτα. ἀλλ' ἐγώ τοι καὶ ἐπῳδὰς οἶδα. καὶ καταδέσμους

καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας, αἷς οὐκ εἰκὸς ἀντισχεῖν οὐδὲ προσβρα-
χὺ τὴν γαλάτειαν. μόνον ὑπέστηθι σὺ τὴν θύραν ἀνακινῆσαι. μᾶλ-
λον δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται.
ἐγὼ δ᾽ ἐπανήξω σοι θᾶττον ἢ λόγος τὴν παῖδα κατεργασάμενος. τί
λέγω κατεργασάμενος. αὐτὴν ἐκείνην ἀποφανῶ σοι δεῦρο πολ-
λαῖς ἴυγξι γενομένην ἀγώγιμον. καὶ δεήσεταί σου καὶ ἀντιβολήσει. σὺ
δὲ ἀκκιῇ τε καὶ κατειρωνεύσῃ. ἀτὰρ μεταξὺ μέτι καὶ τοιοῦτον ἔθραξε.
μὴ τῶν κωδίων ὁ γράσος ἀηδὴς γένηται κόρῃ τρυφώσῃ. καὶ λουομέ-
νῃ τῆς ἡμέρας πολλάκις. καλὸν οὖν εἰ πάντα εὐθετήσας, ἐκκορή-
σειάς τε καὶ ἐκπλυνεῖς. καὶ ἐνθυμιάσειας τὸ δωμάτιον. ἔτι δὲ κάλ-
λιον εἰ καὶ στεφάνους παρασκευάσαιο, κιττοῦ τε καὶ σμίλακος.
οἷς σαυτόν τε καὶ τὰ παιδικὰ ἀναδήσαιο. ἀλλὰ τί διατρίβεις. καὶ
οὐκ ἐγχειρεῖς ἤδη τῇ θύρᾳ. πρὸς οὖν ταῦτα ὁ Πολύφημος ἐξε-
κάγχασέ τε ὅσον ἠδύνατο μέγιστον, καὶ τὼ χεῖρε ἐκρότησε. καὶ ὁ
μὲν Ὀδυσσεὺς, ᾤετο αὐτὸν ὑπὸ χαρμονῆς οὐκ ἔχειν ὅ,τι ἑαυτῷ χρή-
σαιτο, κατελπίσαντα τῶν παιδικῶν περιέσεσθαι. ὁ δέ, ὑπογελά-
σας αὐτόν, ὦ οὔτι ἔφη. δριμύτατον μὲν ἄνθρωπον ἔοικας εἶναι.
καὶ ἐγκατατετριμμένον ἐν πράγμασιν. ἄλλο μέν τοι ποίκιλ-
λε. ἐνθένδε γὰρ οὐκ ἀποδράσεις. ὁ μὲν οὖν Ὀδυσσεὺς, ἠδικεῖ-
το γὰρ ὄντως, ἔμελλεν ἄρα τῆς πανουργίας ὀνήσεσθαι. σὲ δὲ κύ-
κλωπα μὲν ὄντα τῇ τόλμῃ, σίσυφον δὲ τοῖς ἐγχειρήμασι, δίκη
μετῆλθε. καὶ νόμος καθεῖρξεν, ὧν μήποτε σὺ καταγελάσειας. εἰ
δὲ δεῖ πάντως ὑπερσχεῖν σε τῶν νόμων, ἀλλὰ μὴ ἐγώ γε εἴην ὁ πα-
ραλύων αὐτούς, ἢ τὰς θύρας καταρρηγνὺς τοῦ ἐπὶ τοῖς δεσμώ-
ταις οἰκήματος. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν ἐπὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡ πολιτεία, τού-
τους αὐτοὺς ἔδει τῆς πονηρίας κολαστὰς εἶναι. ὡς ἔστι γε τὸ δημόσιον ξί-

φος

φὰς οὐχ ἧττον, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα. πόλεως καθαρτήριον. οὕτω γὰρ τῶν πρόσθεν ἐπυνθόμεθα κλέα ἀνδρῶν. οὕτως ἐποίουν ἕως ἔδοξε, καλὸν εἶναι τὸν αὐτὸν εὔχεσθαί τε ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, καὶ πράττειν ὅπως ἂν παραγίνοιτο. καὶ γὰρ αἰγύπτιοι καὶ τὸ ἑβραίων γένος, χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐβασιλεύθησαν. ἐπεὶ δὲ διῳκίσθησαν οἱ βίοι καὶ ὁ μὲν, ἱερός. ὁ δὲ, ἡγεμονικὸς ἀπεδείχθη, τετάχαται δὲ ἕτεροι μὲν ἐν τοῖς πράγμασιν, ἡμεῖς δὲ ἐν ταῖς εὐχαῖς εἶναι οἷς ὁ νόμος ἀπαγορεύει χεῖρα ὀρέγειν τῇ δίκῃ, ἀποκτιννύναι τὸν πονηρότατον, πῶς αὖ τις αὐτοῖς ἐπιτρέψοιεν ἀνδρὶ πανούργῳ χεῖρα ὀρέξαι κατὰ τῆς δίκης. ἀλλ' ἐγὼ, τό γε εἰς ἐμὲ ἧκον ποιῶ. εὔχομαι γὰρ οἴκοι τε καὶ ἐπὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν, ὑπερσχεῖν τῆς ἀδικίας τὴν δίκην. καὶ πονηρίας ἐκκαθαρθῆναι τὴν πόλιν. τούτῳ δὲ ταυτὸν ἐστὶ τῷ κακὸν κακῶς ἀπολωλέναι καὶ σὲ, καὶ ἄλλον ὅς τις σοι παραπλήσιος. ἔστω δή σοι τοῦτο τεκμήριον. τίς ἂν ἐγενόμην ἄξιόν τι ποιεῖν, ὃς ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστι καταρῶμαι.

Τῷ ἀδελφῷ.

π Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο τοῖς ἱερεῦσιν αὐξουμιτῶν, οἳ τῶν στρατιωτῶν καταδεδυκότων ἐν χηραμοῖς ὁρῶν, καὶ ἀξιούντων τὸ αἷμα φρουρεῖν, οἱ δὲ, τὸν ἀγροῖκον λεὼν παρακαλέσαντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν αὐτῶν, τὴν εὐθὺ τῶν πολεμίων ἡγήσαντο. καὶ προσευξάμενοι, τρόπαιον ἔστησαν ἐν τῇ μυρσινίτιδι. φάραγξ δὲ αὕτη προμήκης τε καὶ βαθεῖα. καὶ ὕλη συνηρεφής. ἀλλ' ὑπό του μηδὲν τοῖς βαρβάροις ὅπλον πολέμιον, ἀπηρτηκέναι, καὶ τὰς δυσχωρίας ἐθάρρησαν. ἔμελλεν δέ που καὶ μελαμπύγου τεύξεσθαι Φαύστου τοῦ διακόνου τῶν ἱερῶν. οὗτος ἐστὶν ὁ πρῶτος ὑποστὰς ὁ πολίτην γυμνός. καὶ παύσας ἐκ χειρὸς λίθῳ κροταφιαίαν πληγήν. οὐ

βαλών. ἀλλ' ὥς περ τις ἐνθορών. πεσόντα δὲ ἤδη περιδύσας τὰ ὅπλα, συχνοὺς ἐπ' αὐτῷ κατείργασται. καὶ ὅστις δὲ ἕτερος ἀνὴρ ἀγαθός, ἔδοξεν ἐν τῷ τότε, Φαῦστον ἐπαινετέον τῆς γνώμης, καὶ οἷς ἐποίει καὶ οἷς παρὰ τὸν καιρὸν ἐφθέγγετο. ἐγὼ δὲ καὶ ἅπαντας τοὺς παραγινομένους τῷ ἔργῳ, ἥδιστα ἂν στεφανώσαιμι καὶ ἀνακηρύξαιμι. πρῶτοι γὰρ ἧψαν τῶν καλῶν ἔργων, δεῖξαι τοῖς καταπεπληγμένοις, ὅτι μὴ κορύβαντές εἰσι· μὴ δὲ τῶν παρὰ τὴν ῥέαν δαιμόνων· ἀλλ' ἄνθρωποι καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ καθάπερ ἡμεῖς. εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς ἄνδρες γενοίμεθα, ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐδὲ τὰ ἀριστεῖα γένοιτο ἂν ἀφιλότιμα. τυχὸν δ' ἂν καὶ πρωτεῖα συγχωρηθείημεν, εἰ μὴ λοχήσαντες ἐν φάραγγι, πεντεκαίδεκα προνομεύοντες εὐτυχήσαιμεν, ἀλλὰ νομίμῳ πολέμῳ καὶ φανεραῖς παρασκευαῖς πλήθη πρὸς πλῆθος ἀγωνισαίμεθα.

Τρωίλῳ.

ε Ἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο, Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι
φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. Ὁμήρῳ μὲν ἐποίησαν οἱ στίχοι. ὁ δὲ νοῦς αὐτῶν, οὐκ οἶδα εἰ Ἀχιλλεῖ περὶ Πατρόκλου μᾶλλον ἄξιον εἰρῆσθαι, ἢ ἐμοὶ περὶ σοῦ τῆς φιλτάτης τε καὶ εὐεργέτιδος κεφαλῆς. ὡς ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι θεόν, ὃν φιλοσοφία πρεσβεύει, τῆς ἱερᾶς σου καὶ γλυκείας ψυχῆς ἐπὶ μέσης καρδίας ἄγαλμα περιφέρω. καὶ ἐμβομβεῖ μου ταῖς ἀκοαῖς ἡ θαυμαστή σου τῶν σοφῶν λόγων ἠχώ. τῇ πατρίδι δὲ ἐπιδημήσας ἀπὸ τῆς αἰγύπτου, τὰς δυοῖν ἐνιαυτῶν ἐπιστολὰς ἅμα ἀνεγνωκώς, πλῆθος ὅσον δακρύων κατέσπεισα τῶν γραμμάτων. οὐ γὰρ οἷς ἀπέλαυόν σου διὰ τῶν γεγραμμένων ἡδόμην, ἀλλ' ἠνιώμην ἀναφέρων ἀπὸ τῶν γεγραμμένων τὴν ἔμψυχόν σου συνουσίαν. οἵου φίλου τε ἅμα καὶ πα-

τρὸς

πρὸς ὄντως ζῶντος στεροίμην. δεξαίμην οὖν ἂν βαρυτέρους ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐθελοντὴς, ἵνα μοι γένοιτο πάλιν πρόφασις ἀποδημίας. ἆρά σε ποτὲ ὄψομαι πάτερ ἀληθῶς γνησιώτατε; ἆρά ποτε, τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν περιπτύξομαι; ἆρα μεθέξω τοῦ συνεδρίου τοῦ διὰ σὲ μακαρίου; εἰ γὰρ γένοιτό μοι τούτων τυχεῖν ἀποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸν ἐπὶ Αἴσονι τεθέντα λόγον, ὅν φασιν αἱ ποιήσεις δὶς ἀνηβῆσαι νέον ἐκ πρεσβύτου γενόμενον.

Τῇ φιλοσόφῳ.

ε Ι δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο, αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖ τῆς φίλης Ὑπατίας μεμνήσομαι. ἔγωγέ τοι τοῖς πάθεσι τῆς πατρίδος περιέχομαι, καὶ δυσχεραίνω αὐτὴν ἐφ' οἷς ὁρῶ καθημέραν ὅπλα πολέμια, καὶ ἀποσφαττομένους ἀνθρώπους ὥσπερ ἱερεῖα, καὶ τὸν ἀέρα διεφθαρμένον ἕλκων ἀπὸ τῆς σήψεως τῶν σωμάτων, καὶ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα παθεῖν προσδοκῶ. τίς γὰρ εὔελπις, ἐν ᾧ καὶ τὸ περιέχον ἤδη κατηφέστατον, κατειλημμένον τῇ σκιᾷ τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτοις φιλοχωρῶ, τί γὰρ καὶ πάθω λίβυς ὤν, καὶ ἐνταῦθα γενόμενος, καὶ τῶν πάππων τοὺς τάφους, οὐκ ἀτίμους ὁρῶν, διὰ σέ μοι δοκῶ μόνην ὑπερόψεσθαι τῆς πατρίδος. κἂν λάβωμαι σχολῆς, μεταναστεύσειν.

Τῷ ἀδελφῷ.

Δ Υστυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν πονηραῖς ἀγγελίαις ἀμείβεσθαι. ἰδοὺ δὲ καὶ βατίαν ἐπενείμαντο. καὶ ἀπροσύλεως ἥψαντο. καὶ ἅλως ἐνέπρησαν. καὶ γῆν ἐδῃώσαντο. καὶ γυναῖκας ἠνδραποδίσαντο. ἀρρένων δὲ οὐδὲ μία φειδώ. καίτοι πρότερον

εἰώθεισαν ζωγρεῖν τὰ παιδάρια. ἀλλὰ νῦν οἶμαι τὸν ἀριθμὸν ἐλάττους ἴσασιν ὄντες, ἢ ὥστε νέμειν τε τῇ λείᾳ φύλακας συχνοὺς, καὶ ἀρκεῖν τοῖς λειπομένοις ὡς ἐπὶ πόλεμον εἴ τις ἐπέξιοι. ἡμῶν δὲ οὐδεὶς ἀγανακτεῖ· ἀλλ' οἴκοι καθήμεθα, τὴν συνήθη ἐπικουρίαν τοὺς στρατιώτας προσδεχόμενοι· καὶ τὸ σιτηρέσιον καὶ τὰς ἐν εἰρήνῃ πλεονεξίας διὰ στόματος ἔχομεν, ὡς παρὰ τούτοις δικάζεσθαι δέον. ἀλλ' οὐκ ἐκείνους ἀμύνεσθαι. οὐ παυσόμεθα φλυαροῦντες; οὐ σωφρονήσομέν ποτε, καὶ γεωργοὺς βωλοκόπους ἀθροίσαντες, ὁμόσε χωρήσομεν τοῖς ἐχθροῖς, ὑπὲρ παίδων. ὑπὲρ γυναικῶν. ὑπὲρ χώρας, εἰ δὲ βούλει καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν; καλὸν γὰρ ἐν εἰρήνῃ λαλεῖσθαι ταῦτα, ὡς ἡμεῖς αὐτοὺς τρέφομέν τε καὶ σώζομεν. ἐγὼ μὲν οὖν μόνον οὐκ ἔποχος ὢν ἵππῳ, τὴν ἐπιστολὴν ὑπηγόρευσα. καὶ γὰρ λόχους καὶ λοχαγοὺς ἐκ τῶν παρόντων ἐποίησα. ἀθροίζεται δέ μοι καὶ ἐν Ἀσουσάμαντι πλῆθος συχνόν. καὶ γὰρ διώσεις ἀπαρτᾶν ὑπὸ τὴν κλεοπάτρας ἀπήσφαλα. ἐλπίζω δὲ ἐπειδὰν πρὸ ὁδοῦ γίνωμαι, καὶ περιαγγελθῇ νεανικῆς τις συστᾶσα περὶ ἐμὲ δύναμις, πολὺ πλείους ἔσεσθαι τοὺς ἀλκίμους. ἥξουσι γὰρ ἁπανταχόθεν, οἱ βέλτιστοι μὲν, ἐφ' ᾧ μετασχεῖν ἔργου καλοῦ. οἱ πονηρότατοι δὲ, ἐπὶ τῷ διαρπαγῇ λαφύρων.

Ἀσκληπιοδότῳ.

Οἴμοι· τί δὲ οἴμοι; θνητὰ γὰρ πέπονθα μέν. ὁ τρίχος γε καὶ λοιπὸς οἴχεται τῶν νέων. ἀλλὰ τό γε δόγμα τὸ περὶ τοῦ μηδὲν εἶναι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἔτι παρ' ἐμοὶ σώζεται. μᾶλλον δὲ πάλαι μὲν ἦν μάθημα. νῦν δὲ γέγονε δόγμα τῆς ψυχῆς ἐγγεγυμνασμένης τοῖς περιστάσεσιν. ἔοικε δὲ ἄρα χαλεπωτέραν μοι γενέσθαι τοῦ πάθους τὴν προσβολήν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ δαίμων ὧν μέλλει βλάπτειν

τὰ μὰ,

τἀμά, προῳκονομήσατο, μὴ δὲ σὲ τὴν φίλην μοι παρεῖναι κεφα-
λήν. ἀλλ' ἔλθοις ποτὲ θαυμάσεις τριπόθητε φίλων ἀδολώτα-
τε. μάρτυς εἰμὶ τῷ θαυμαστῷ Μενελάεῳ τῆς περὶ σὲ διαθέσεως. διὰ
τοῦτο πολλάκις ἡδέως συνδιημέρευσα, ὅτι σε διευφήμου μνήμης
ἐτίθετο. καὶ πολλὰ τῇ ψυχῇ προσκεκοφώς, καὶ τοῖς ἐπιτρόποις,
οὐδὲ ἀπάγγισιν αὐτὸν εὐθὺ Ἰσχυρίων περὶ τὸν μέγαν Ἀσκληπιόδο-
τον, εὐνόμων ἦν καὶ εὐχαρίστων, ὡς ἐπὶ μεγίστοις εὐεργέτῃ διατε-
τέλεκεν. ἵν' ἔχωμεν ὕδωρ ψυχρὸν, ὑδρίαν ἢ πίθον ἐκ μαρμάρου
ζητῶ. ὅσῳ μείζων τοσούτῳ κάλλιον. κείσεται δὲ ἐν Ἀσκληπιῷ τῷ περὶ τὸν πο-
ταμόν· παρ' αὐτὸν γὰρ κτίζω τὸ ἀσκητήριον. καὶ ἄστυνα σκεύη προσευ-
τρεπίζομαι. σὺν θεῷ δὲ εἴσω ἐπιβαλλόμενος.

Τῷ ἀδελφῷ.

α Σπάδα. φρύνον. ὄφιν. καὶ λαοδικέας περίφευγε. καὶ κνώα
λυσσητῆρα καὶ πάλιν λαοδικέας. ἀλλὰ μετὰ τὸν ἡμερώτα-
τον τε φιλοσοφώτατον Πεντάδιον τὰς πινακίδας ἃς ἡ πολιτεία
σύνθημα ποιεῖται τῆς αἰγυπτίας ἀρχῆς, εὐθάλιος ὁ λαοδικεὺς ἔ-
χει λαβών. οἶσθα τὸν νεανίσκον, ὡς εἰκάζειν ἔξεστιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς
ἡμῖν χρόνους ἐπὶ στρατοπέδου διαγαγόντα. καὶ γὰρ οὐκ εἴα λανθά-
νειν αὐτὸν οὔτε ὁ τρόπος, οὔτε τὸ ἐπώνυμον. βαλλάντιά τινα ἤκουσες
οὐ πόρρωθεν τῆς σεμνῆς ταύτης προσηγορίας κληρονομήσαντα, ἀλ-
λ' αὐτὸν περιποιησάμενον, ἐπειδὴ γὰρ οἶμαι λυδίας ἄρχων ἀποδει-
χθεὶς, ὑπὸ τοὺς ῥουφίνου καιρούς, ἦγε καὶ ἔφερε τὰ λυδῶν, νε-
μεσᾷ ῥουφῖνος. καὶ μέτεισι ζημίᾳ χρυσοῦ, λιτρῶν πεντεκαίδε-
κα. τέτταρας δὲ στρατιώτας ἐκ τῶν ὑπηρετῶν ὡς ᾤχετο τοὺς ἀνδραπο-
τάτους καὶ εὐνουστάτους. ἐφ' ὧν σὺν βίᾳ πράξαντας τὸ χρυσίον, ἀ-
νακομίσαι πιστῶς, εἰς τὴν τράπεζαν τὴν αὐτοῦ. τί οὖν πρὸς ταῦτα

ὁ σίσυφος ἀγὰ μὴ λίαν ἀπειρόκαλος ὢ βεβοημένης ἐπιδημίου μέν. πέ-
πυσαι πάντως τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων. ἃ τῶν ἴσων δὲ μή-
λου πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα κατασκευάσας, τῷ μὲν,
ἐνέθηκεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ. τῷ δὲ στατῆρας χρυσίου. καὶ τοῦτο
μὲν δείξας, ἐκεῖνο δὲ κρύψας, ὡς ἀπηριθμήσαντο, ὡς ἐζυγοστάτησαν,
ὡς κατεσημαίνοντο τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι τὸ χρυσίον, λανθάνει θά-
τερον ἀντιθείς. καὶ πέμψας ἀντὶ τῶν στατήρων τοὺς ὀβολούς. οἱ
δὲ ὡμολογήκεσαν ἐν δημοσίοις γράμμασιν ἔχειν καὶ διακομίζειν
τὸ χρυσίον. κἀκ τούτου Δάφνις παρακειμένοις πρῶτος ἐγένετο. τοῦ-
το τὸν εὐθάλιον ἐπὶ μέγα τύχης ἐξῆρεν. οὐδενὶ γὰρ ἐπέτρεψεν ὁ
τέλως ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἀγανακτῆσαι. ἀλλ᾽ ὡς ἄνδρα παρὰ τοὺς
πώποτε θαυμαστόν, ἰδεῖν ἐπεθύμησαν. καὶ ἥκει μετάπεμπτος ὡς
περ εὐεργέτης ῥωμαίων. ὀχήματι δημοσίῳ πομπεύων διὰ τῆς πό-
λεως. κἀγὼ τὸ ἀνθρώπιον οἶδα τῶν συνεδρευόντων ἐν τῷ προτεμενί-
σματι τοῦ βουλευτηρίου λαλίστερον. οὗτος ὅσον οὐδέπω παραλύ-
σει τῆς ἀρχῆς τὸν ἑταῖρον πεντάδιον.

Πρὸς ἐπίσκοπον ἀξιωθέντα τῆς ἐπισκοπῆς μὴ βουληθέντα
συνθέσθαι τῷ ἀρείου δόγματι.

α Πέλαβες ὅπερ ἦς. οὐκ ἀπέβαλες. οὐ γὰρ ὅταν τις τοῦ τῆς ἀσε-
βείας χωρισθῇ καταλόγου, τότε καὶ τῶν τῆς εὐσεβείας ἀπεστέ-
ρηται θρόνων. αἰγύπτου δὲ περιέπτυσον τὴν ἀλλοτρίωσιν. καὶ νόμι-
ζε πρὸς σὲ τὸν προφήτην μεγαλοφώνως κεκραγέναι, τί σοι καὶ
τῇ γῇ αἰγύπτου, τοῦ πιεῖν ὕδωρ γηῶν. τὸ γὰρ ἔθνος, θεομάχον ἀρ-
χαῖον. καὶ πᾶσιν ἁγίοις πολέμιον. Πυλαιμένει.

π Πλάτωνι Σωκράτης πεποίηται, προσιὼν μὲν οὐδέποτε πρὸς
τὰ παιδικά. ἀξιῶν δὲ αὐτὸ μὴ θαυμάζειν, εἰ ὥσπερ φησὶ μόλις ἤρ-
ξάμην, οὕτω καὶ μόλις παυσαίμην. ἐγὼ δὲ μοι δοκῶ ταυτὸ πέπον-

θεῖναι, πάθος πρὸς σέ, ἢ τὴν αὐτὴν δίκαιος εἶναι παραιτεῖσθαι συγγνώμην, ἐνιαυτὸν ὅλον, οὐκ ἄξιον οὐδὲ ἀληθὲς εἰπεῖν, ἐπισχὼν, ἀλλὰ καὶ τὴν στείλας ἐπιστολὰς τὰς πάλιν αὐτὰς εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀνακομισθῆναι, νῦν ἀθρόας ἐκπέμπω. ἃς οὐ μόνον ὥσπερ φόρων ἐλλείμματα ἀποδιδοὺς μακρηγορῶ, ἀλλὰ καὶ προσενεγκεῖν σοι βούλομαι. καίτοι νὴ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ κατέβην ἐπὶ θάλατταν καὶ τοῖς φυκουντίων κωπεῦσι, διείλεγμαι χασάμενος ἱππικὴν, ἵνα στείλω πρὸς ὑμᾶς τοῦτο μὲν γράμματα, τοῦτο δὲ, ἄλλ᾽ οὐκ ἄξιον ποιεῖσθαι κατάλογον τῶν πεμφθέντων μὲν, ὥστε πυλαιμένη λαβεῖν. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ, ἐκτεθέντων διὰ τὸν δυστυχέστατον ἀπόπλουν. καὶ σοῦ μὲν ἕνεκα, καίτοι τῶν ἐκ τῶν φίλων, ὁ φιλικώτατός μοι πυλαιμένης ἐστὶν. ἀλλὰ νὴ τὴν τιμίαν σου διάθεσιν, ῥᾶον ἂν ἤνεγκα, ἢ δι᾽ ἑτέρους συχνοὺς, καὶ μάλιστα τὸν θαυμάσιον Πρόκλον. καὶ Τρύφωνα, περὶ ὧν καὶ μόνων, ὡς προσαγορευόντων με γέγραφας. ἀπέσταλκα οὖν τῇ μὲν τιμίᾳ σου διαθέσει, χρυσᾶ νομίσματα δέκα. τῷ δὲ ἑταίρῳ Πρόκλῳ, κατὰ τὸν θεσπέσιον Ἡσίοδον, τριτημόρια πλείω τῶν παρ᾽ αὐτοῦ. ἔχει γὰρ οὕτως. ἀποδημῶν ἐδεξάμην εἰς τὸν ἀπόπλουν δεήσας παρ᾽ αὐτοῦ, χρυσίνους ἑξήκοντα. τούτους γεγράφηκε μὲν ἑβδομήκοντα. ἀπέσταλκα δὲ ὀγδοήκοντα. ἐγένοντο δ᾽ ἂν ἐπὶ πολλῷ πλείους, εἰ τὰ πρῶτα πρὸς ὑμᾶς ἐκεκόμιστο γράμματα καὶ ἡ ναῦς ἐπ᾽ ἐκείνοις τοῖς τότε φορτίοις. νῦν δ᾽ ἐγὼ μὲν, τύχῃ τινὶ χρησάμενος, ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν ἀπεδήμησα. ἐν τοῖς ὑμετέροις λιμέσι προσορμιεῖν ᾤμην τὸ σκάφος. τὸ δ᾽ ἐλάνθανεν ἐξώσταις ἀνέμοις ἀπὸ κρήτης μόλις εἰς τὴν αἰγυπτίαν ἀπωσθὲν θάλατταν. ἢ τί ἐκώλυσεν ἡμᾶς, ὥσπερ τὰς ἀλεκτορίδας, οὕτω τὰς χρυσαίας τρέφειν στρουθούς.

ἀποδοθῆναι τοῖς ἐμοῖς τὸ γραμματεῖον παρὰ τοῦ θαυμασιωτάτου
πατρὸς Γρύλλου δίκαιον, τοὺς ὀγδοήκοντα χρυσίνους κομισαμέ-
νου· καὶ τὸν ἑταῖρον Τρωΐλον παρασκεύασον ἐπιστεῖλαί μοι, ὅτι κο-
μισάμενος τυγχάνει τὰ βιβλία, ἅπερ ἀποδέδωκας αὐτῷ, τὸν
Νικοστράτειον δὴ λέγω· καὶ τὸ τοῦ Ἀφροδισιέως Ἀλεξάνδρου, εἰ
διὰ τὴν ἱεραύσου διάθεσιν φίλοι ἡμῖν οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐπιδημοῖεν
πρὸς φιλοσοφίαν ἡμῖν συντελέσειας τὸ μέρος τὸ σόν, ὅσον πλεί-
των ἡγεῖται παρὰ τῆς ἀτιμίας κωλύεσθαι. Σιμπλικίῳ.

Χαίρω Κερεαλίῳ δι' αὐτοῦ προσειπὼν ἡμᾶς, τὸ λα-
ἐ θεῖν ἡμέρας πέντε πονηρὸν ὄντα· ἤλπισαν γάρ τι χρηστὸν
αἱ πόλεις παρ' ἀνδρὸς, ὃν οὐχ ἅπαξ ἠξίωσεν εἰδέναι Σιμ-
πλίκιος. ὁ δὲ ταχὺ μάλα ᾔσχυνε σὲ μὲν οὔ, μὴ γάρ ποτε ἐπ' ἄλλω
τὰ σὰ γένοιτο. ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω τὰ
ῥωμαίων πράγματα, ὤνιος ἄνθρωπος. ἐλαχίστου δόξης. ἀμελής. ἀ-
πόλεμος ἐν εἰρήνῃ βαρύς. ἧς πρὸς βραχύτατον ἀπολέλαυκεν. οὐ
γὰρ ἐδεήθη χρόνου πρὸς τὸ πάντα ἀνατρέψαι τε καὶ συγχέαι.
ὡς ταξόντος νόμου τὰ τῶν στρατιωτῶν εἶναι τῶν στρατηγῶν, ἃ πάν-
τες εἶχον λαβὼν, ἀντέδωκεν αὐτοῖς ἀστρατίαν, καὶ τὸ μὴ συντετά-
χθαι, βαδίζειν ἐπιτρέψας ᾗ τις ᾤετο θρέξεσθαι. ταῦτα τοὺς ἐπι-
χωρίους ποιήσας, ἐπεὶ τοὺς ξένους οὐκ ἦν ἀργυρολογεῖν, ἠργυρο-
λόγησε δι' αὐτῶν τὰς πόλεις ἄγων καὶ μεθιστάς, οὐχ ὅτι λυσιτελέστε-
ρον ἦν, ἀλλ' ὅτι κερδαλεώτερον. βαρυνόμεναι γὰρ αὐτῶν τὴν κα-
θέδραν αἱ πόλεις, χρυσίον εἰσέφερον. τούτων ὀξέως ᾔσθοντο μακέται
καὶ γέγονε διαδόσιμος ἀπὸ τῶν μιξοβαρβάρων εἰς τοὺς βαρβάρους
ἡ φήμη· ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ἦρος. φεῦ τῆς νεό-
τητος, ἣν ἀπολελώκαμεν. φεῦ τῶν καρπῶν οὓς μάτην ἠλπί-

σαμεν

σώζομεν. ἐσπείραμεν τῷ πολεμίῳ πυρί. τοῖς πλείοσιν ἡμῶν τὸ πλου-
τεῖν ἐν βοσκήμασιν ἦν, ἐν ἀγελαίαις καμήλοις, ἐν ἵπποις φορβά-
σι. πάντα οἴχεται· πάντα ἐλήλαται. αἰσθάνομαι πυνθανόμενος ὑπὸ τοῦ
πάθους ἔκφορος. ἀλλὰ σύγγνωθι· τειχήρης γάρ εἰμι καὶ πολιορκούμενος
γράφω, τὰς ὥρας πολλάκις φρυκτοὺς ὁρῶν, τὰ αὐτοῖς ἀνάπτων
τὰ αὐτὸς αἴρων τοῖς ἄλλοις σημεῖα. κυνηγέσια δὲ ἐκεῖνα τὰ πρόσω,
οἷς ἐπεξουσίας ἐχρώμεθα πρότερον οὐχ ἥκιστα διὰ σέ, πάντα ἔρ-
ρει καὶ γενόμεθα μεμνημένοι, ἥβης τῆς ἐκείνης. νοῦ τῆς ἐκείνου τῶν φρενῶν.
ἀφιπποκροτεῖται μὲν ἅπαντα, καὶ τὴν χώραν ἔχουσι νῦν οἱ πολέμιοι.
ἐγὼ δὲ ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος, ὑπνομαχῶ. ἐνδεῖ μέν μοι μᾶ-
ζα μεμαγμένη, ἐνδεῖ δέ μοι οἶνος Ἰσμαρικός. οἴνῳ δ' ἐνδεῖ κε-
κλιμένος. οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ εἰπεῖν ταῦτα προσήκοντα
ἦν. κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο Κερεάλιος, εἰ μὴ καὶ προαπόλωλε
τῆς ἀρᾶς. ὡς ἄξιός γε ἦν ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώην χειμῶνος. ὃς ἐ-
πειδὴ τὴν χώραν εἶδεν ἐν ᾧ κινδύνου κατέστησεν, ἠπίστησε καθά-
παξ τῇ γῇ. καὶ τὸ χρυσίον ἐνθεὶς δι' ὁρμενίοις ὁλκάσιν, ὢν μετεώρου
σαλεύει. τὰς δὲ ἐπιστολὰς αὐτοῦ παραφέρει κεχλήτιον, ταῦτα ἂν
δὴ τὰ ποιεῖν μὲν ἐπιτάττουσας ἔσω τειχῶν εἶναι· μηδένα προσπηδᾶν τῶν
τάφρων. μὴ δὲ ὁμόσε χωρεῖν ἀμάχοις αὐτοῖς. ἢ διαμαρτύρεται κα-
θαρὸς αἰτίας εἶναι. φύλακας δὲ καθιστάναι διδάσκει τὰς νυκτὸς τέτ-
ταρας, ὡς ἐν τῷ μὴ καθεύδειν ἐσομένων τῶν ἐλπίδων. ἔοικε γὰρ εἶναι τὰ τοι-
αῦτα σοφός, ἅτε ἐπιτήδειος ἀτυχεῖν αὐτός. καίτοι γε ἡμῖν οὐδὲ με-
τέχειν ἐβουλήθη τῶν συμφορῶν. οὐ γὰρ παρ' ἐπὶ τοῦ λέξιν ὥσπερ ἐγὼ Συ-
νέσιος ὁ φιλόσοφος, ἀλλὰ παρὰ κώπην ὁ στρατηγὸς ἵσταται. εἰ δὴ
τῶν χρημάτων ἐρᾶς ἅπερ ἥττησας, καίτοι γε ἡμεῖς ἔδειν αὐτοῖς συνί-
σμεν ἀγαθόν, ὅτι μὴ τὴν ὑπόθεσιν, σύνεξαι κυρηναίοις μικρὸν ἀπὸ

τῶν ὅπλων γενέσθαι. ὡς τά γε νῦν ἔχομεν οὐκ ἔστιν ἀπὸ κιβωτίων διαρπάσαι βιβλία.

Πυλαιμένει.

Τ Οὺς γεωμετρικοὺς ὅρους, ἀληθεστάτους ἡγοῦ, ὅτε γε καὶ τοῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις ὑπάρχει σεμνύνεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν ἐκ γεωμετρίας τι συμπορίσονται. ἔστι δήπου τις ἐν αὐτοῖς λόγος ἀξιῶν τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖν τὰ αὐτά. ἐμοὶ δὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον. τὸν δὲ θαυμάσιον Διογένη, καὶ ἡ φύσις. ἄμφω δὲ ἐμοὶ ἐστὲ φίλοι. δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. καθάπερ τοιγαροῦν ὑμᾶς ἀλλήλοις διὰ τῆς ἐπιστολῆς. μεθ' ἧς ἑαυτὸν μὲν ἐπιδώσει τῇ φιλίᾳ τῆς σῆς σεμνοπρεπείας ὁ θαυμάσιος Διογένης· ἀντιλήψεται δὲ σοῦ οἶδ' ὅτι τὸν ἐμὸν Πυλαιμένη. καλὸν γὰρ ἐμόν, οὔτε αἰσχύνειν, οὔτε αἰσχύνεσθαι φήσαιμ' ἂν ἔγωγε. ὅτι δὲ διὰ σοῦ καὶ τοὺς ἄλλους ἕξει τοὺς ἐμὲ ἀγαπῶντας, φίλους, ὅσοις δὲ δύναμις ἐστὶ καὶ χρησίμους, οὐκ ἂν δίκαιος εἴην, εἰ ἀμφιβάλλοιμι. δεῖ δὲ αὐτῷ φίλων χρησίμων εἴπερ τῳ πώποτε. τὰ γὰρ κατ' αὐτὸν ὡς ἐν βραχυτάτοις, οὕτως ἔχει. νέος ἐστὶν ἁπλοῦς καὶ γενναῖος. θυμοειδὴς καὶ πρᾶος, οἵους ὁ Πλάτων ἀξιοῖ τῆς ἑαυτοῦ πόλεως τοὺς φύλακας εἶναι. ἐστράτευται γέ τοι καὶ οὗτος κομιδῇ μειράκιον ὤν. ἄρτι δὲ ἐξ ἐφήβων ἦρξε παρ' ἡμῖν τὴν τῶν στρατευμάτων ἀρχήν, παραβαλλόμενος ἐπὶ βασκάνων μαρτύρων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ πολῖται, πρὸς ἅπαν τὸ εὐτυχοῦν. ἀλλ' οὗτος ἑαυτὸν παρέσχε τοῦ φθόνου κρείττω. περὶ οὗ πολλὰ μὲν ἂν ἕτερος εἶπεν. ἀλλ' ἔοικα μὲν ἐγὼ ὁμοίως ἔχειν ἔγωγέ τε πρὸς τὸ ἐπαινεῖν, καὶ οὗτος πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι. συνελόντι δὲ, ἐνίκησεν, ὅπλοις μὲν, τοὺς τῆς πατρίδος ἐχθρούς. ἀρετῇ δὲ, τοὺς ἐν αὐτῇ πονηρούς. νέος ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενος, οὐκ ἤσχυνε φιλοσό-

φου

φοῦ συγγενέσθαι. τοιοῦτος ὢν πράγμασιν ὁμιλεῖ δυσκόλοις, δι' αὐτὸ οὐχ ἥκιστα τὸ καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι. ἕρμαιον γάρ ἐστι τῶν κακοήθων, ἅπας ἐπιεικής. καὶ ἡ πρόσοδος τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἑτέρας μεθόδου παραγίνεται. ἐνδείκτης οὖν τις ἀξιῶν μισθοδοτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ μὴ τυγχάνων, δίκην πρὸς αὐτὸν ἔλαχεν. ὡς δὲ οὐ προεχώρει ταύτῃ τὸ ἀπαιτεῖν τι τῶν οὐ προσηκόντων, ἀλλ' ἦσαν οἱ νόμοι μεθ' ἡμῶν, ἑτέραν ἐτράπετο. καὶ ποιεῖται τὴν δίκην γραφὴν, ἀνατεινόμενος ἔγκλημα τοῦ κατηγορουμένου πρεσβύτερον. ἧκε δὴ τὸ κληθῆναι φθάσας. οὐ γὰρ ἄξιον ἦν δοῦναι θανάτῳ τινὶ γε συκοφάντῃ, καὶ προέσθαι τὰ πατρῷά τε καὶ τὰ παππῷα μετὰ δόξης αἰσχρᾶς. πρὸς ταῦτα, δεῖται φίλων ἀδόλων. ἀκαπηλεύτων. νοῦν ἐχόντων, οἷος εἶ σύ. ἕξει δὲ, σὺν θεῷ εἰρήσθω, σὲ μὲν δι' ἐμοῦ. διὰ σοῦ δὲ τοὺς φίλους τοὺς ἐμοὺς καὶ σοὺς. ὧν ὅ,τι αὐτῷ τις ἀγαθὸν εἰς αὐτὸν ἐργάσηται, τούτου τὴν χάριν ὀφείλειν ἐγὼ δίκαιός εἰμι.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Ὁ μὲν τὰς γυναῖκας βοᾶν καὶ στερνοτυπεῖσθαι, καὶ σπαράττειν τὰς κόμας, ἐπιφανέντων ἢ προαγγελθέντων πολεμίων, ἧττον ἂν δόξειε δεινόν. καίτοι καὶ τοῦτο δεινὸν, ὁ Πλάτων οἴεται, τὸ μὴ δ' ὥσπερ τὰς ὄρνις ἐθέλειν ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῶν νεοττῶν, πρὸς ὁποίων τῶν ἀλκιμωτάτων ἀνθίστασθαι. ἀλλὰ δόξαν καταχεῖν τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, ὅτι πάντων θηρίων ἀτολμότατον γέγονε. τὸ δὲ καὶ σὲ ταῦτα πλημμελεῖν, καὶ νύκτωρ ἐκδειματοῦσθαι, καὶ διανίστασθαι. καὶ βοᾶν παραυτὴν τοῦ φρουροῦ τὴν θύραν ἑστάναι βάρβαρον, τοιαῦτα γάρ τις ἀπήγγειλε περὶ σοῦ, πῶς ἐπὶ ταυτοῖς τε, κἂν ἄλλοις ὡς ἔοικεν εἶναι, ἐμὸν ἀδελφὸν ὄντα, ἔπειτα δειλὸν εἶναι. ἔγωγέ τοι παρανατειλάσης αὐθὺς ἡμέρας διεπωσάμην, ὡς αὐτὸν προερωτάτω, καὶ ὠσὶ καὶ ὀφθαλμοῖς τὰ κατὰ τοὺς ἀπελάτας

τούτοις ἅπαντα πλὴν πραγμάτων. οὐδὲ γὰρ ἄξιον καλεῖν αὐτοὺς πολε-
μίους· ἀλλὰ λῃστὰς ἢ λωποδύτας, ἤ τι τοιοῦτον ὄνομα μικροπρε-
πέστατον. οἳ μηδένα τῶν ἐρρωμένως ἐπιφερομένων ὑφίστανται. ἀλ-
λὰ μόνους τοὺς καταπλήξαντας ἀποσφάττουσιν, ὥσπερ ἱερεῖα, καὶ πε-
ριδύουσι. νύκτωρ δὲ μετὰ τῶν ἐφήβων περιπολῶ τὸν λόφον. καὶ πα-
ρέχω ταῖς γυναιξὶ, τοῦ καθεύδειν ἄδειαν, ἐπισταμέναις, ὅτι πρὸ αὐ-
τῶν τινὲς ἐγρηγόρασι. πάρεισι δέ μοι καὶ στρατιῶται τοῦ τῶν βαλα-
γριτῶν τάγματος· οὗτοι πρότερον μὲν ἢ κερεάλιον ἄρχειν, ἦσαν
ἱπποτοξόται. τούτου δὲ καταστάντος εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπημπολημένων
αὐτοῖς τῶν ἵππων, ἐγένοντο μόνον τοξόται. ἐμοὶ δ' οὖν ἀποχρῶσι καὶ
ἄνιπποι. δεῖ δὲ τοξείας ἡμῖν ὑπὲρ φρεάτων ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ. ὕ-
δωρ γὰρ οὐκ ἔχομεν εἴσω τοῦ περιβόλου. ἐπεὶ τί ἐκώλυε διαφέ-
ρειν τὴν πολιορκίαν αὐλουμένους τε καὶ κωμάζοντας. νῦν δὲ ἢ κρα-
τεῖν δεῖ μαχομένους ἢ ἀποθνήσκειν εἰς χεῖρας ἰόντας τοῖς πολεμί-
οις ἀντὶ τοῦ διψῆν. οὗ τί ἂν ἐλεεινότερον γένοιτο. ὥστε κἂν, ὑπ' ἀνάγ-
κης, ἄνδρες εἴη μὲν ἀγαθοί· καὶ σὺ δὴ προθυμοῦ. καὶ ἑτέρους παρα-
κάλει. καὶ τὸ ζεῦγος τῶν ἵππων τῶν ἀδδηφάγων τῶν ἐπὶ τῷ φό-
ρῳ τρεφομένων, ἄγεσθαι κέλευε παρὰ σὲ παντὸς μᾶλλον ἐν τοῖς
τοιούτοις καιροῖς, ἵππος οὐκ ἀχρεῖον τὸ κτῆμα. καὶ γὰρ προδρα-
μεῖν τε καὶ κατασκέψασθαι καὶ ἀπαγγεῖλαι δι' ἐλαχίστου, πάντα
ταῦτα ἵππος δύναται ῥᾳδίως ποιεῖν. κἂν δ' εἴκοσι τοξοτῶν, μετα-
πέμπου, καὶ ἥξουσι. τοὺς γὰρ κωπέας τοὺς φυκουντίους, οὐδ' ἐγὼ θαρ-
ρῶ συμμάχους, ὥσπερ οὐδὲ τοὺς παρ' ἐμοὶ κηπωρούς. ζητῶ δὲ ἄν-
δρας ὀλίγους οὐ ψευδομένους τὸν ἄνδρα. κἂν ἐπιτύχω τοιούτων,
σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω, θαρρῶ. δεῖ ἧσσον δὲ ἀποθνήσκειν, ἐνταῦθα τὸ φι-
λοσοφίας ὄφελος τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν, ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλα-

κίου

κίου τῶν κρευλίων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἀπερ-
κτος ἔσομαι· τοῦτο δὲ οὐ σφόδρα διεγγυῶμαι, ὡς ἔγωγε βουλοίμην
ἄν, τοσαῦτα φιλοσοφίαν διώκων. ἀλλὰ μήποτε διάπειραν
λάβοιμι. μή, ὦ σῶτερ, μή, ὦ ἐλευθέριε.

Ὀλυμπίῳ.

X Θὲς καὶ πρώην ὑπὸ τῶν ἐνάρχων ὑπάτων, ὧν ἅπερ ὁ σὸς
ἀρισταίνετος, τὸν δὲ συνάρχοντα ἀγνοῶ, κατασεσημασμένην
ἐκομισάμην ἐπιστολήν, τὸ σὸν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς ἐπιγεγραμμένην
ὄνομα. τεκμαίρομαι δὲ αὐτὴν εἶναι παμπάλαιον, τῷ τε θριπηδέ-
στατον γεγονέναι. καὶ τῷ συγκεχύσθαι τὰ πλείονα τῶν γραμμά-
των. ἐγὼ δὲ ἠξίουν μὴ καθάπερ δασμόν τινα ἐτήσιον, τὴν ἐπιστολὴν
πέμπεσθαι. μὴ δὲ ἵνα ποιεῖσθαι διακομιστὴν μόνον τὸν φίλτατον
σῦρον. οὕτω γὰρ συμβαίνει τὸ μὴ δὲ νεαροῖς ἀλλήλοις αὐτοῖς πε-
ριτυγχάνειν. ὥσπερ οὖν ἐγὼ καὶ αὐτὸς οὕτως ποίει. οὐδεὶς βασιλέ-
ως ἀγγελιαφόρος δημοσίαν ἵππων ἀμείβων ἔξεισι τῆς πόλεως, ᾧ μὴ
τὸ πρὸς τὴν σὴν λογιότητα μέρος γίνεται τοῦ κατὰ τὸ φορτίου.
εἰ μὲν οὖν ἀποδιδόασιν, ἢ πάντες, ἢ τινὲς αὐτῶν, πολλὰ ἀγαθὰ
τοῖς ἀποδιδοῦσι γένοιτο. χρηστοῖς οὖσιν. εἰ δὲ μή, καὶ ταύτῃ σὺ σο-
φώτερος, ἀπιστῶν οἷς ἄξιον. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ δὲ ἡμεῖς μάτην κόπτω-
μεν, τὸν ὑπογραφέα τὰς ἀποδοθησομένας ἐπιστολὰς ὑπαγορεύον-
τες, μαθεῖν ἀξιῶ. μεθαρμοσόμεθα δὲ τοῦ λοιποῦ. καὶ μόνῳ πιστεύσω
τῷ Πέτρῳ. ταύτην γε τὴν ἐπιστολήν, Γέξον οἶμαι διακομιεῖν,
παρὰ μέσης λαβόντα τῆς ἱερᾶς χειρός. στέλλω γὰρ αὐτὴν ἀπὸ πεν-
ταπόλεως ἐγὼ πρὸς τὴν διδάσκαλον τὴν κοινήν. αὕτη δὲ ὅτῳ
βούλεται δώσει. βουλήσεται δὲ δὴ οἶδ᾽ ὅτι τῷ γνωριμωτάτῳ πα-
ρασχεῖν. καὶ γὰρ οὐ διΐσμεν ὦ φίλτατε καὶ θαυμάσιε, εἰ καὶ πό-

λιν ἔξεστι προσειπεῖν ἡμᾶς ἀλλήλους. κακίᾳ γὰρ στρατηγῶν, ἀμαχεὶ γέγονε τῶν πολεμίων ἡ χώρα. καὶ μόνοι ζῶμεν ὅσοι τὰ ἐρυμνὰ κατειλήφαμεν, τῶν ἐν τοῖς πεδίοις κατειλημμένων, ὥσπερ ἱερείων ἀπεσφαγμένων. δέδιμεν δὲ τὴν προσεδρίαν αὐτῶν, μὴ χρονία γενομένη, δίψῃ παραστήσηται τὰ πολλὰ τῶν φρουρίων. ταύτῃ καὶ τοῖς αὐτ' ἐγκλήμασι τοῖς περὶ τῶν δώρων, οὐκ ἀπεκρινάμην. οὐ γάρ μοι σχολὴ, πρός τινι μηχανῇ τὸν νοῦν ἔχοντι. κατασκευάζομαι γὰρ ὡς ἂν ἀπὸ τῶν πύργων ἐκηβόλα ταῦτα πέμποιμεν ἀξιόλογα λίθων βάρη. ἅμα δὲ καὶ ἐνδίδωμί σοι πέμπειν μοι δῶρα. δεῖ γὰρ εἴκειν Ὀλυμπίῳ Συνέσιον. μὴ μέντοι τρυφῶντα δῶρα. ὧν καὶ τότε τὴν τρυφὴν ἐμεμψάμην, τοῦ καταλύματος τοῦ συναιτίου. ἀλλ' ἔστω στρατιωτικὰ, τόξα καὶ βέλη. μετὰ τῶν συρακίων μέντοι τὰ βέλη. τόξα μὲν οὖν καὶ ἔμπροσθεν ὠνησαίμην, καὶ τὰ ὄντα ἀνακτησαίμην. βέλη δὲ οὐ ῥᾳδίως ὂν ἔστι ποιείσασθαι. οὔκουν ὥστε καὶ ἐπιτήδεια. τὰ γὰρ αἰγύπτια ταῦτα τοῖς γόνασιν οἰδοῦνται, τοῖς παραγονατίοις συνιζάνει. ταύτῃ καὶ σφάλλεται παρ' ἑαυτῶν. ἔοικε γὰρ τοῖς ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἐμποδιζομένοις τε καὶ προκόπτουσι. τὰ παρ' ὑμῖν δὲ, διὰ μήκη τε ἔστι καὶ ἀκριβῶς εἰς ἑνὸς κυλίνδρου σχῆμα στρογγύλλεται. ὅπερ τὸ πᾶν ἐστιν εἰς εὐθυπορίαν τῆς πλήσεως. ταῦτά μοι πέμπειν. καὶ χαλινοὺς ἵππων ἀγαθοὺς, εἰς χρῆσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἵππον τὸν ἰταλὸν ὃν ἐπῄνεσας τῇ γλώττῃ ἢ τῇ καλῇ, σφόδρα ἂν εἶδον ἡδέως. ἐπειδὴ καὶ πατέρα πολλῶν ἀγαθῶν ἡμῖν αὐτὸν ὑπισχνοῦ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κάτω τοὺς τῆς ἐπιστολῆς, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, εὗρον ὅτι μένειν ἐδέησε τὸν ἵππον ἐν τῇ σελευκείᾳ τοῦ ναυκλήρου διὰ τὸν καιρὸν παραιτησαμένου τοιοῦτον φορτίον. ἐπειδὴ δὲ μήτε τὴν λέξιν ἐπέγνων ἀδελφὴν οὖσαν τῆς σῆς,

μήτε

μήτε τὴν χεῖρα, μήτε τὴν ἀκρίβειαν τῆς συγγραφῆς, ἐδικαίωσα, μὴ ἀγνοεῖσθαί σοι τοῦτο. ἄχθομαι γάρ, εἰ τοιοῦτος ὢν ὁ ἵππος μήτε ἐμοὶ μήτε σοὶ σώζοιτο.

Πυλαιμένει.

ε Δεξάμενος τὴν ἐπιστολήν, ἐν ᾗ πάλιν ἐμέμψω τὴν τύχην, ὡς οὐδὲν περὶ σοῦ βεβουλευμένην φιλανθρωπότερον. μὴ σύ γε ὦ φίλτατε ἑταίρων· οὐ γὰρ ἄξιον ἐγκαλεῖν. ἀλλὰ παραμυθεῖσθαι. ἔξεστι δὲ ὄντι τοιούτῳ, ἥκειν πρὸς ἡμᾶς. ἀδελφὸν εὑρήσεις οἶκον. οὐ πλουτοῦμεν ὦ γαθέ. ἀλλὰ τὰ παρόντα ἀρκεῖ καὶ Πυλαιμένει κἀμοί. εἰ δὲ καὶ σὺ παρέσῃ, τυχὸν καὶ πλουτήσομεν. ἀπὸ τῶν ἴσων ἀφορμῶν ἕτεροι πλείω τῶν μειζόνων ἔχουσιν. ἐγὼ δὲ κακὸς οἰκονόμος. ἀλλὰ τέως αὐτάρκει γε πρὸς τὴν ἀκριβεστάτην ἀμέλειαν τὰ πατρῷα. ἃ δὴ δύναται βόσκειν φιλόσοφον, μὴ τὰ τυχόντα ἡγοῦ προσλαβόντα καὶ πρόνοιαν. ταῦτα περὶ τούτων καὶ μὴ ἄλλως ποιῇς, εἰ μή τι μεταξὺ βέλτιον πέπραχας. καὶ πάλιν διανοῇ τὴν Ἡράκλειαν ἀνιστάναι κειμένην. ἐπιστολὰς οὐ γέγραφα πρὸς οὓς εἴωθα διὰ τὸν καιρόν. ἀλλὰ πρώην ἅπασι γέγραφα, φάκελλον ἐπιστολῶν Διογένει δούς. ἀνεψιὸς οὗτός ἐστιν ὁ Διογένης ἐμός. εἰ μὲν οὖν ἐπέτυχέ σου ζητῶν, ἐζήτησε γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι, καὶ δὴ τὸν φάκελλον ἐπιδέδωκεν. οὐ γὰρ ἐπεγέγραπτο. εἰ δὲ μή, τὸν ναύκληρον αἴτει δεῖξαί σοι τὸν νεανίσκον. καὶ κομισάμενος τὰς ἐπιστολάς, αὐτὸς ἅπασι δίδου. εἰσὶ δὲ οὓς περὶ πλείστου ποιοῦμαι, παρ' ἐμοῦ προσειρῆσθαι, ὁ πατὴρ Πρόκλος. Τρύφων ὁ παρ' ἡμῖν ἄρξας. Σιμπλίκιος γε ἀνὴρ καὶ ἄρχων ἀγαθὸς καὶ φίλος ἐμός. ἐπίδος αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν, ἐν ᾧ πάρεστι χρόνῳ, χρῆσαι πάνυ δεῖ. καλὸν γὰρ καὶ συσχολάσαι στρατιώτῃ ποιητικῷ. στρουθοὺς

μεγάλας ἀπὸ τῶν ἐν εἰρήνῃ κινησείων εἴχομεν. ἀλλ' οὐκ ἦν αὐτὰς στέλλειν ἐπὶ θάλατταν, διὰ τῶν ὅπλων τῶν πολεμίων. οὐδὲ ἄλλό τι τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς ὄντων ἐξῆν ἐνθεῖναι τοῖς πλοίοις. οἶνος οὖν μόνος ἐστὶ τὸ φορτίον. ἐλαίου δὲ ἅμα τὴν τιμίαν σου κεφαλὴν οὐδὲ κύαθον ἀγώγιμον ἔχουσιν. οὔκουν ὅσα γε καὶ ἐμὲ εἰδέναι. τοσάδε οὖν οἴνου ξεστία λάβε. λήψῃ δὲ, ἐπιδοὺς τὸ πρὸς Ἰούλιον πρόσταγμα. πρόσκειται δὲ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μὴ διαπεσεῖν ἕνεκα καὶ τῷ πατρὶ Πρόκλῳ γεγράφηκα. καὶ ταῦτα πέπομφα. δεξάσθω καὶ τὴν ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ, καὶ τὸν οἶνον παρὰ τοῦ Ἰουλίου. Τρύφωνι τῷ χρυσῷ, δεῖ γάρ τι καὶ ἐν τούτοις, ψυχρὸν εἰπεῖν ἢ γοργίειον, τρυφῶντα δῶρα παρεσκευάσαμεν. ὀπὸν σιλφίου πολύν. ἀγαθὸν γὰρ ἡ Κυρήνη καὶ τοῦτον ἐκτρέφει. οὐ μὴν ἐξεγένετο πέμπειν τὸ νῦν ἔχον. ἀλλ' ἐκπέμψαι μὲν αὖ εἰς ἑτέραν ναῦν, ὅπου καὶ ὑμῖν μετ' αὐτοῦ μὲν τὰς στρουθούς, κατὰ μόνας δὲ τοὔλαιον.

Τῷ ἀδελφῷ.

π Οιμένιος οὗτος ὁ τὴν ἐπιστολήν σοι διδοὺς, ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ μικρῷ πρότερον δυναστεύσαντος Ἀρταβαζάκου ἐπὶ ταῖς οὐσίαις ἁπάσαις ὧν ἐν τοῖς τῇδε τόποις ἐτύγχανε κύριος. ἀλλ' ἐν ὑποθέσει τοιαύτῃ, πρᾶον ἑαυτὸν παρέσχε καὶ μετριώτατον. καίτοι τίς ἕτερος οὕτως ἐχρήσατο τῷ καιρῷ. Ποιμενίου δὲ οὐδεὶς Λιβύων τὴν τότε δύναμιν ἐβαρύνετο. μέγα τεκμήριον. λυπεῖ τὰς πόλεις ἀναχωρῶν. σὺ δέ μοι τὸν ἄνδρα φιλίως καὶ ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπαίνεσον ἐπὶ καλοκαγαθίᾳ.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

ὀ Ναίμην τῶν ἀθηνῶν, ὅσα βούλει· ὥστε μοι δοκῶ πλεῖν ἢ παλαιστῇ καὶ δακτύλῳ γεγονέναι σοφώτερος. ἔξεστι δὲ καὶ αὐτόθεν τῆς νέας σοφίας πεῖράν σοί τινα παρασχεῖν. ἀμέλει καὶ ἀναγορεύων σοι γράφω, καὶ σφηττοὶ γέγονα. καὶ θεωρῶ τε. καὶ Κηφισιεῖ. καὶ Φαληροῖ. καὶ κακὸς κακῶς ὁ δεῦρο κομίσας ἀπόλοιτο ναύκληρος. ὡς οὐδὲν ἔχουσιν αἱ νῦν ἀθῆναι σεμνόν. ἀλλ᾽ ἢ τὰ κλεινὰ τῶν χωρίων ὀνόματα. καὶ καθάπερ ἱερείου διαπεπραγμένου τὸ δέρμα λείπεται γνώρισμα, τοῦ πάλαι ποτὲ ζώου, οὕτως ἐνθένδε φιλοσοφίας ἐξῳκισμένης, λείπεται περινοστοῦντα θαυμάζειν τὴν ἀκαδημίαν τε καὶ τὸ λύκειον. καὶ νὴ δία τὴν ποικίλην στοάν, τὴν ἐπώνυμον τῆς χρυσίππου φιλοσοφίας. νῦν οὐκέτι οὖσαν ποικίλην. ὁ γὰρ ἀνθύπατος τὰς σανίδας ἀφείλετο. αἷς ἐγκατέθετο τὴν τέχνην ὁ ἐκ θάσου πολύγνωτος. νῦν μὲν οὖν ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς χρόνοις αἴγυπτος τρέφει τὰς ὑπατίας δεξαμένη γονάς. αἱ δὲ ἀθῆναι, πάλαι μὲν ἦν ἡ πόλις ἑστία σοφῶν. τὸ δὲ νῦν ἔχον, σεμνύνουσιν αὐτὰς οἱ μελιττουργοί. τοῦτ᾽ ἄρα καὶ ἡ ξυνωρὶς τῶν σοφῶν πλουταρχείων, οἵτινες οὐ τῇ φήμῃ τῶν λόγων ἀγείρουσιν ἐν τοῖς θεάτροις τοὺς νέους· ἀλλὰ τοῖς ἐξ ὑμηττοῦ σταμνίοις.

Ἑρκουλιανῷ.

ε Ι τῆς ὀδυσσέως πλάνης κέρδος ἔφησεν Ὅμηρος πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν τε ἄστεα καὶ γνῶναι τὸν νόον, καὶ ταῦτα τῆς προσορμίσεως αὐτῷ γινομένης οὐ πρὸς ἄνδρας χαρίεντας, ἀλλὰ πρὸς λαιστρυγόνας καὶ κύκλωπας, ἦ που θαυμαστῶς ἂν ἡ ποίησις ὕμνησε τὴν ἐμήν τε καὶ σὴν ἀποδημίαν, παρασχοῦσαν ἡμῖν εἰς πεῖραν ἐλθεῖν τῶν καὶ διὰ φήμης ἀπίστων μύθων. αὐτόπται γάρ τοι καὶ αὐ-

τήκοσι γεγόναμεν τῆς συνουσίας καθηγεμόνος τῆς φιλοσοφίας ὀργίων. εἰ δὲ καὶ ἀνθρωπικαὶ χρεῖαι τοὺς κοινωνήσαντας διαθέσει συνδέουσιν, ἡμᾶς κατὰ τὸν νοῦν τῶν ἐν ἡμῖν τὸ ἄριστον συγγενομένους, θεῖος ἀπαιτεῖ νόμος, τἀλλήλων τιμᾶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τῆς σωματικῆς συνηθείας ἀπολελαυκὼς, ὁρᾶν πάντα δοκῶ, τὸ ἐναποτεθὲν ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἶδος προχειριζομένης τῆς μνήμης, καὶ ἐμφοβεῖ μου ταῖς ἀκοαῖς ἡ θαυμαστῶς γλυκεῖα τῶν ἱερῶν σου λόγων ἠχώ. σὺ δὲ ἡμῖν εἰπὲ οὐχ οὕτως ἔχεις, ἀδικεῖς. εἰ δὲ ἔχεις, οὐ μέγα ποιεῖς. ἀποδίδως γὰρ διαθέσεως ὄφλημα. ὅταν δὲ πρὸς τὴν ἐν φιλοσοφίᾳ κοινωνίαν ἀπίδω, καὶ φιλοσοφίαν ἐκείνην, περὶ ἧς πολλὰ συγκεκύφαμεν, ἐνταῦθα ἤδη τοῦ λογισμοῦ γινόμενος, θεῷ βραβευτῇ τὴν ἐντυχίαν ἡμῶν ἀνατίθημι. οὐ γὰρ ἂν ἀπέλαυστονος ἡ θείας αἰτίας Συνέσιος ὁ τὸ πρᾶγμα ἥκιστα δημοσιεύων, καὶ πλείστοις μὲν συνὼν, ἐπανθρωπικαῖς δὲ κοινωνίαις τὰς συνουσίας ποιούμενος, φιλοσοφίαν δὲ ἐν ἀρρήτοις ἀρρητοτάτην ἔχων, οὔτω προχείρως ἐμαυτόν τε καὶ τὰ ἐμαυτοῦ κτήματα ἀνεκάλυψα, ἀνδρὶ κατὰ βραχὺ δόντι μοι καὶ λαβόντι τὸν λόγον. ἐπεὶ δ' οὖν γέγονέ τις οὗτος πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα, καὶ τῆς σοφῆς τοῦ πρωτέως ἐπελαθόμην τέχνης, οὐ γὰρ ἄλλη τίς ἦν, ἢ συνεῖμαι τοῖς ἀνθρώποις οὐ θείως ἀλλὰ πολιτικῶς, ἐπεὶ γέγονε τοῦτο οὐ προθεμένης μοι τῆς γνώμης, ἀλλὰ κατουσπούδαστον ἄφνω παρελθὸν, ἐγὼ θεὸν ἡγεμόνα τοῦ παραδόξου λογίζομαι· παρ' οὗ τέλος αἰτήσομεν τῶν δι' αὐτὸν ἠργμένων. καὶ δοίη μετ' ἀλλήλων φιλοσοφεῖν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο, πάντως φιλοσοφεῖν. ὡς ἔγωγε ἐνόντας μοι τινὰς τῇ ψυχῇ λόγους περὶ τῆς ὑποθέσεως ἣν ἐπραγματευόμεθα, κατατεῖναι μὲν ὀκνῶ τῆς ἐπιστολῆς. οὐ μὴν τοῦτο ποιήσω σοί. ἃ

ἀν

αὖ κατὰ θεὸν γένοιτο συγγενέσθαι καὶ ἡμῖν περὶ τούτων καὶ ἄλλοις ἄμεινον εἰδόσιν. ἐμοὶ δὲ οὐ καλῶς ἔχει γραμματίῳ πιστεύειν τὰ τοιάδε. τὸ γὰρ τῆς ἐπιστολῆς πρᾶγμα, οὐκ ἐχέμυθον· ἀλλὰ φύσιν ἔχει τῷ περιτυχόντι προσδιαλέγεσθαι. ἔρρωσο. ὦ φιλόσοφε· καὶ διατέλει τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα ἀνορύττων. τὸ γάρ τοι βιοῦν ὀρθῶς, ὅπερ οὖν οἶμαι προοίμιον τοῦ φρονεῖν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ φρονίμων ἀνδρῶν σπουδάζεσθαι, κατεδείχθη. μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι φησὶν οὐ θεμιτὸν, ἡ θεσπεσία φωνή. οἱ πολλοὶ δὲ οὐ διὰ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' αὐτὸ δι' αὐτὸ καὶ τελειότητα ἀνθρωπίνην ἥγηνται τὸ βιοῦν ὀρθῶς, τὴν ὁδὸν, οὐχ ὁδὸν ἀλλ' ἐφ' ὃ δεῖ δι' αὐτῆς φθάσαι νομίζοντες, κακῶς φρονοῦντες. σωφροσύνη γὰρ ἄλογος, καὶ ἀποχὴ κρεωδαισίας πολλὴ παρὰ πολλοῖς ἀλόγοις εἴδεσιν ἐνδέδοται παρὰ τῆς φύσεως. ἀλλ' οὐκ ἐπαινοῦμεν οὔτε κορώνην, οὔτε ἄλλο τι τῶν εἰρημένων φυσικὴν ἀρετὴν ὅτι φρονήσεως ἔρυμα. ἡ δὲ κατὰ νοῦν ζωὴ, τέλος ἀνθρώπου. ταύτην μετίωμεν, θεόθεν τε αἰτοῦντες θεῖα φρονεῖν, καὶ αὐτοὶ τὸν δυνατὸν τρόπον τὸ φρονεῖν ἁπανταχόθεν συλλέγοντες.

Τῷ αὐτῷ.

Ἤκουσά του τῶν δεινῶν λέγειν ἀνδρὸς ἐπαινοῦντος χρείαν ἐπιστολῆς. καὶ τοῦτ' αὐτὸ τῶν πολλῶν καὶ θαυμαστῶν λόγων σοφιστὴς ὑπόθεσιν ἐπεποίητο. ἐχορηγεῖτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐγκώμιον πολλαχῇ μὲν ἄλλῃ. μάλιστα δ' ἀπὸ τοῦ δύνασθαι τὴν ἐπιστολὴν ἐρώντων οὐκ ἐντυχόντων εἶναι παραμυθίαν, παρεχομένην ἀπουσίᾳ σωμάτων φαντασίαν τῆς παρουσίας. καὶ τοῦ δοκεῖν προσδιαλέγεσθαι ψυχῆς ἐκπιμπλᾶσαν τὸ ἐφιέμενον. ταῦτα οὖν ἀνυμνεῖν τὸν σύ-

ῥετὴν τῶν γραμμάτων· καὶ ἀνθρώπου μὲν οὐδενὸς ἠξίου, θεοῦ δὲ
εἰς ἀνθρώπους εἶναι τὴν δόσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπολαύω τῆς ἱερᾶς τῆς δὲ
τοῦ θεοῦ χάριτος· καὶ πρὸς ὃν ἔδει λαλεῖν, εἰ μὴ δύναμαι λαλεῖν,
ἀλλ' ἐπειδὴ γράφειν δύναμαι, θαμὰ τοῦτο ποιῶ· καὶ κατὰ τὸ ἐν
δεχόμενον σύνειμι· καὶ ἀπολαύω, τῶν ἐμῶν παιδικῶν. αὐτὸς δὲ εἰ
μὴ πικρὸν εἰπεῖν, συνδιέστησας τῷ τόπῳ τὴν γνώμην· κἂν μὴ
παύσῃ, σαυτὸν ἀφέλκων τῶν ἀσυλώτατα καὶ ἀσκήνως ἠγαπηκότων,
ἐμιμήσω τὰς χελιδόνας, αἳ ταῖς τῶν ἀνθρώπων οἷον φιλίαις ἐνοι-
κίζονται μὲν μετὰ τοῦ φθέγγεσθαι, σιωπῶσαι δὲ ἐξοικίζονται. ταῦ-
τα πρὸς ἄνθρωπον ἔτι· καὶ ἀνθρωπικὰ τὰ ἐγκλήματα. εἰ δὲ ἤνω-
σας διὰ φιλοσοφίας τὰ δεῦρο διεστῶτα, καὶ φίλον μὲν τὸ καλόν·
καλὸν δὲ τὸ αὐτὸ, τοῦτο δὲ ἓν ὂν τοῦ νοῦ λέγοντος ἤκουσας, οὐκ ἔτι
κρίνομεν ὑπεροψίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς σιωπήν· ἀλλὰ συνηδόμεθα φι-
λοσοφοῦντι καὶ παραιτουμένῳ μὲν τὸ μικροπρεπεύεσθαι, συνόντι
δὲ τῷ παρὰ σοὶ κρείττονι, τοῖς ἐν ἡμῖν κρείττοσιν. εἴης τοιοῦτος ἀν-
δρῶν ἄριστε καὶ ἐμοὶ ποθητὲ ὄντως ἀδελφέ. Τῷ αὐτῷ.

Ι τοσοῦτόν ἐστι κέντρον πειθοῦς ἐν τοῖς γράμμασιν, εἰ
ε τοσοῦτοι αἱ τῶν ἠθῶν εἰκόνες τῆς ζώσης χηρεύουσαι συμ-
παθείας καὶ χάριτος, θελκτήριον ἐνιᾶσι τοῖς ἀναγινώσκου-
σιν, ἦπου πρᾶγμα ἄμαχον ἂν εἴη, τὸ αὐτοπροσώπως αὐτῶν ἐπαφή-
σασθαι· ἐμὲ γοῦν καὶ παρὼν μὲν ᾕρεις τῇ γλυκείᾳ σειρῆνι τῶν λόγων·
οὐ μὴν αἰσχυνθείην ἀληθῆ λέγων, ὡς ἥδιον ἂν ἡδυτέρα μοι πεῖρα γέ-
νοιτο· οὐ γὰρ ἂν γένοιτο ἀγαθοῦ, παρόντος, ὥσπερ ἀπόντος ἐκ
πεπειραμένῳ συναίσθησις. τοῦ μὲν γὰρ, ἡ συνέχεια τῆς ἀπο-
λαύσεως, κλέπτει τῆς εὐφροσύνης τὴν αἴσθησιν· ὁ δὲ κα-
τὰ μικρὸν χωρισθεὶς, τῶν ἡδέων εὐθὺς ἔχει κεντοῦσαν

ἐκ

ἐκ παραλλήλου τὴν μνήμην οἵων ἄρα ὄντως στερίσκεται. ἔλθοις οὖν φιλτάτη κεφαλή, καὶ ἀλλήλοις ἐπὶ φιλοσοφίᾳ συγγενοίμεθα τοῖς ἐνηρτημένοις πρέποντα ἐπικοσμοῦντες, ἵν' ἐκ τελέων τέλειον ἐκφανῇ κάλλος, ἀλλὰ μὴ κολοβόν. εἰ δὲ ὅπερ ἀπεύχεσθαι δίκαιον ἀλλήλων διαμάρτοιμεν, δῆλον ὡς τοὐμόν ἐστι τὸ βλαπτόμενον. σοὶ μὲν γὰρ εὐτυχούσης ἐνθάδε πολυανδρίαν παιδείας, συνέσονται πολλοὶ συνέσιου τε βελτίους· καὶ ὅμοιοι· ἡ πατρίς, ὅτι μὲν πατρίς, ἐμοὶ τίμιον. πρὸς δὲ φιλοσοφίαν, οὐκ οἶδ' οὖν τινα τρόπον ἀπεσκληκότως ἔχει. ἔστιν οὖν οὐκ ἀδεὲς ἀβοηθήτῳ μένειν, οὐκ ὄντος τοῦ συγκορυβαντιῶντος. εἰ δὲ δὴ καὶ δοίη μὲν εἶναί τινας, πῶς ἂν ἔπειτα τοῦ δυσήος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην. πρὸς ποῖον ἄλλο πυρεῖον παρατριβείς μετὰ τὴν ἱερὰν σου ψυχήν, ἀποτέκοιμι τοῦ νοῦ φωτοειδὲς ἔκγονον. τίς οὕτως οἷος σφοδρῶς σπινθῆρα κεκρυμμένον τε ἀγαπῶντα λανθάνειν μηχαναῖς ἁπάσαις ἐκκαλέσασθαι τε δράξαι. καὶ πῦρ λαμπρὸν ἀναδεῖξαι. θεὸς οὖν ἀμφοῖν ἀποῦσί τε καὶ συνοῦσι παρείη. θεοῦ δὲ παρόντος, ἅπαν ἄπορον πόριμον. ἔρρωσο. καὶ φιλοσόφει. καὶ τὸ ἐν σαυτῷ θεῖον, ἀνάγε ἐπὶ τὸ πρωτόγονον θεῖον. καλὸν ἀνὰ πᾶσαν ἐμὴν ἐπιστολήν, τοῦτο παρ' ἐμοῦ τῇ τιμίᾳ σου διαθέσει λέγεσθαι, ὃ φασὶ τὸν Πλωτῖνον εἰπεῖν τοῖς παραγινομένοις, ἀναλύοντα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ων ἐρώτων οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχόμενοι καὶ αὐτίκα τὰς ἀρχὰς ἔχοντες, ἀπεχθεῖς τέ εἰσι καὶ δεῖ ἐπιλοιπῇ τῇ οὐσίᾳ μόνῃ καὶ μόλις μετέρχονται. οὓς δὲ ὁ ἐφεστὼς βραβεύει θεός, κατὰ τὴν θεσπεσίαν Πλάτωνος φωνὴν συντήξας τῇ τέχνῃ καὶ ἕνα ἄμφω ποιήσας τοὺς ἀντερῶντας, οὗτοι καὶ χρόνου καὶ τόπου φύσιν ἐλέγχουσιν·

οὐδὲν γὰρ ἐμποδὼν ψυχαῖς ἐφιεμέναις ἀλλήλων ἀῤῥήτοις συνό-
δοις ὁμόσε χωρεῖν καὶ συμπλέκεσθαι. ἐκεῖθέν ποθεν ἠρτῆσθαι δεῖ τὸ
ἡμέτερον, εἰ μὴ τὰ φιλοσοφίας τροφεῖα, μέλλοιμεν αἰσχύνειν,
αἴσθησιν ἀγαπῶντες, καὶ ὅταν αὕτη μὴ ὑπὸ σωματικῶν θυροκοπῆ-
ται, ψυχῆς παρουσίαν οὐ προσιέμενοι. τί οὖν πότνια ἐν ταῖς ἐπιστο-
λαῖς τῶν δακρύων ἐγχεῖς. εἰ μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐλεῶν, ὅτι μήπω φι-
λοσοφοῦμεν, καὶ ταῦτα δοκοῦντες καὶ λέγοντες, ἐπιγνώσῃ τοῦ
θρήνου τὴν ἀλήθειαν. εἰ δ᾽ ὅτι τὴν συνουσίαν ἡμῶν ἠδίκησεν ἀγνώ-
μων ἡ τύχη, τοῦτο γάρ σοι τῶν ἐπιστολῶν τὸ βούλημα, θῆλυ τε παι-
δαριῶδες τὸ ταῦτα ἀγαπᾶν, ἐφ᾽ ὧν δύναται βλάπτειν ὁ δαίμων
τὰ τέλη τῶν προαιρέσεων. ἐγὼ δὲ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν, Ἑρκου-
λιανὸν, ἠξίουν ἄνω βλέπειν καὶ ὅλον εἶναι θεωρὸν τῶν ὄντων. τὰς δὲ
τῶν θνητῶν ἀρχῆς τὰς ἀρετὰς διαβάντα τε πάλαι τὰς ἀπεστραμ-
μένας καὶ κοσμούσας τὰ δεῦρο. τὸ ὡς πρὸς τοιοῦτόν μοι δὲ ἐπι-
στολῆς τὸ πρόσρημα, πολλὰ φρονεῖν, οὐ χαίρειν οὐδὲ εὖ πράττειν τὸ
μετριώτερον. ἐπίσταται γὰρ πράξεσι νοῦς ἐλάττων. οὐχ ὃν ἠξίουν
ἀνακεχῶσθαι παρὰ σοὶ περὶ οὗ σοι καὶ πάμπολα διὰ δύο τῶν πρώ-
των ἐπιστολῶν διελέχθην. ὧν οὐδὲ μίαν οἱ λαβόντες ἐπιδεδώκασιν.
ἐπεί τοι πέμπτην ταύτην ἐκπέμπω τὴν ἐπιστολήν. ἀλλ᾽ εἴθε μὴ
καὶ ταύτην ματήν. γένοιτο δ᾽ ἂν οὐ ματήν, εἰ πρῶτον μὲν ἐπι-
δοθείη. τὸ δὲ ἐπὶ τούτῳ, καὶ τοῦτον σεμνότερον κατανουθετήσει σε
καὶ παιδαγωγήσει. καὶ πείσει μεταθεῖναι τὴν τοῦ σώματος ἰσχὺν
ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρίαν. οὐ τὴν ἐκ τῆς πρώτης περιγείου τε-
τρακτύος τῶν ἀρετῶν. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν ἀνάλογον ἐν τρίταις τε καὶ
τετάρταις. ἅψαιο δ᾽ ἂν αὐτῆς, ὅταν μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων θαυ-
μάζῃς. ἐὰν μήπω σοι σαφὴς ἡ διαίρεσις ᾖ τοῦ λελεγμένου, τί-

νες ἀρχιγονώτεραι. καὶ τίνος αἱ πολλοστοὶ τῶν ἀρετῶν, τὸ ἐπὶ μηδενὶ κλαῦσαι. ἀλλὰ πάντων ἐνδίκη τῶν τῇδε καταφρονεῖν. ὅταν σοι παραγένηται, τοῦτο ἔστω σοι ἱκανὸν, καὶ κειμήλιον τῶν πρώτων τῆς τάξεως, ἵρασοι τὰ παρ' ἡμῶν τὸ πολλὰ φρονεῖν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπιτέλλει. ἐρρωμένως διαβιώης, φιλοσοφίας εὐθυμίαν πρυτανευούσης ἀκύμονα διάπαντα ἀξιάγαστε. εἰ φιλοσοφία πρεσβεύειν οἶδεν ἀπάθειαν αὐτὴν, αἱ μέσαι δὲ ἕξεις εἰς μετριοπάθειαν ἵστανται, τὴν ἀπειροπάθειαν καὶ τὸ εὐταπείνωτον, ποῦ χώρας τάξομεν. ἆρ' οὐχὶ πόρρω φιλοσοφίας, ἧς μύστην γενέσθαι σε κατηυξάμεθα; μὴ δῆτα ὦ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε. ἀλλ' ἀρρενωπότερον ἡμῖν τὸν φίλον ἀποδείκνυε. ἅπασά μου ἡ οἰκία κατεδεήθη προσειπεῖν σε ὑπὲρ αὐτῆς. προσείρησο οὖν παρὰ πάντων, ἑκάστου μόνου, οὐκ ἐγχέαντος τὴν ψυχὴν τῇ προσρήσει. καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἱπποτοξότην πρόσειπε παρακαλῶ.

Τῷ αὐτῷ.

μ Η θαυμάσῃς εἰ διακομιστῇ δυοῖν ἐπιστολῶν ἑνὶ χρῶμαι. ἀλλὰ πρῶτον μὲν Ἀθανάσου δίκας ὑπέχων ἐγκλήματος ἀκαίρου. καὶ ἐμφοροῦ τῆς ἀδολεσχίας ἡμῶν. εἶτα καὶ χρείαν ἑτέραν ἐθέλω μοι πληρῶσαι, τὰ δεύτερα γράμματα. αὐτῷ γὰρ τὸ ἐν ἰαμβικοῖς ἐκεῖνο συνταγμάτιον. διοῦ πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ γεγραφὼς διαλέγεται. ἐπεὶ τότε μὲν ᾤμην ἀπὸ τῆς μνήμης αὐτὸ συναθροίσειν. νῦν δὲ κινδυνεύει τὸ αὖθις ἐκείνου μηδὲν εἶναι πρὸς ἐκεῖνο. ἀλλ' αὖ ἐπιτρέψω τὸ γράφειν, γνώμῃ μᾶλλον ἢ μνήμῃ χρήσομαι. ἔσται ἴσως μὲν χεῖρον. ἴσως δὲ καὶ βέλτιον. ὑμῖν δεῖ τίκτειν δὶς τὸν αὐτὸν τὸ

κον, δέον ἔχειν τὸ πεπιστευμένον. ἀντίγραφον οὖν τῆς τετράδος ἀπόσ-
τειλον πρὸς αὐτῆς τῆς ψυχῆς, ἣν κοσμεῖν βούλεται τὸ βιβλίον.
ἀλλ᾽ ὅπως τάχιστά τε καὶ ἀσφαλῶς. τοῦτο δέ ἐστιν. εἰ διὰ τῶν πάν-
τως ἀποδωσόντων ποιήσεις. τῷ γὰρ παρὰ θάτερον διαμαρτεῖν
πάντως οὐ πείσεις. κἂν σχολαιότερον ἀποστείλῃς, ὑστερήσει γάρ
μου τῆς παρουσίας, κἂν δῷς τῷ μὴ πάντως δώσοντι.

Τῷ αὐτῷ.

γ Οὐ μὲν Ὀδυσσέα διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐπίστευον, πολλῶν ἐπα-
ναγόντων, ἐπὶ τὴν μνήμην τοῦ ἥρωος. τὸν δὲ Πρωτέα ἠγνόη-
σα. σὲ μὲν γὰρ ὄντα τοιόνδε, καὶ ἡμιθέων φαίην οὐκ ἀπεικός. ἐγὼ
δὲ ἄλλο μέν τοι σοφός. κατὰ δὲ τὸ Δελφικὸν γράμμα, ἐμαυτὸν
ἐγνωκώς, καταδικάζω πενίαν τῆς φύσεως. καὶ ἀπογινώσκω τὴν
εἰς ἥρωας οἰκειότητα, πλὴν ὅσον μιμητὴς εἶναι τῆς ἐχεμυθίας ηὔ-
ξαμην. ἣν καὶ αὐτὴν σύ μοι συνέχεας κατὰ τὸν ἐκ Σπάρτης Με-
νέλεων. ὥστε κινδυνεύεις συνωνεῖσθαι προσήκειν ἡρώων. οὐκ Ὀδυσσεῖ
μόνῳ. ταῦτα μὲν ταύτῃ. τὴν δὲ ἀνεπιτηδειότητα τοῦ γράφειν,
μεμψάμενος, οὐκ εἰ δίκαιος ἀπαιτεῖν πλῆθος ἀνιασόντων γραμ-
μάτων. διὸ συνέστειλα τῆς ἐπιστολῆς τὸ μῆκος ἵνα μὴ πόνος ᾖ πλεί-
ων, ἀναγινώσκοντι πλείονα. ἔρρωσο. εὐθύμως διαβιώης, φιλοσο-
φίᾳ χρώμενος εἰς τὸ θεῖον ποδηγέτιδι ἀξιάγαστε. τὸν θαυμάσιον κό-
μητα, πρόσειπε. πρὸς ὃν αὐτοπροσώπως ποιεῖσθαι προσρήσεις ἑαυτοῖς
οὐκ ἐπέτρεψα μέν. τὸ δὲ ἐκ τῆς κινήσεως, ἀρχή. σὺ δὲ γενοῦ φιλονεώτε-
ρος, πλέον μὲν τῆς στάσεως ἄρχεσθαι, δικαιοῖ τὸν νέον. φιλοφροσύ-
νης ἢ τὸν πρεσβύτερον. καίτοι παρ᾽ ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνήρ, τῆς τε πρὸς ἄξιος
ὃς παιδείαν καὶ στρατείαν, διατετειχισμένας θριγγοῖς μεγάλοις τῶν
ἐφ᾽ ἡμῶν μόνος εἰς ταυτὸν ἤγαγε, παλαιάν τινα ὁδὸν ῥοῦν, ἐν τοῖς

ἐπιτη

ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τούτοις συγγένεσθαι. μεγαλόφρων δὲ ὤν, ὡς οὐδείς πω στρατιώτης ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. τὸν οὖν τοιοῦτον κἂν μὴ γράφω, φιλῶ· κἂν μὴ θεραπεύω, τιμῶ.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ ὐκ ἐμπεδοῖς τὰ ὡμολογημένα πρὸς ἡμᾶς ὦ φιλότης· μὴ ἔκπυστα ποιεῖν τὰ ἄξια κρυφθῆναι. ὡς ἐγὼ παρά τινων ἤκουσα τῶν ἀφικομένων παρὰ σοῦ, οἳ καὶ λέξεων ἐνίων μεμνημένοι, τὴν διάνοιαν ἧττον αὐτοῖς παρ᾽ ἡμῶν ἀνακαλυφθεῖσαν. ἀλλ᾽ ἡμεῖς τὸν ἡμέτερον τρόπον, καὶ πρὸς αὐτοὺς οὔτε μεταπεποιήμεθα τῶν συγγραμμάτων, οὔτε ἐπιγινώσκειν αὐτὰ ἔφαμεν. δεῖ δή σοι νουθεσίας οὐκέτι ἡμετέρας ὦ φίλη κεφαλή. μικρὰ γάρ, ἢ ὥστε σὲ πείθειν. τὴν δὲ Λύσιδος τοῦ πυθαγορείου πρὸς ἵππαρχον ἐπιστολὴν ἐπιζήτησον. κἄν που περιτύχῃς, ἐμοὶ χάρισαι τὸ πολλάκις ἐπελθεῖν. τάχ᾽ ἄν, ἰσχυρά σοι γένοιτο μετάνοια τῆς οὐδὲν οὔσης ἐκφάνσεως. τὸ γὰρ δημοσίᾳ φιλοσοφεῖν, οὕτω γάρ πως ὁ Λῦσις ὑποδεικνὺς λέγει, μεγάλης εἰς ἀνθρώπους ἦρξε τῶν θείων καταφρονήσεως. ἐπεί τοι συγγεγονὼς ἐγώ τισιν οἶδα, τὸ πάλαι μέν, ἀτάρ τοι καὶ ἔναγχος ἀνθρωπίοις, οἳ διὰ τὸ προαλῶς ἀκηκοέναι ῥηματίων σεμνοτέρων, ἠπίστησαν ἑαυτοῖς, ὃ πρὶν ἦσαν ἰδιῶται εἶναι. καὶ φυσήσεως ἐμπλησθέντες, ἐμόλυναν θεσπέσια δόγματα, μεταποιήσει διδασκαλίας, ὧν οὐκ ἐντύχησαν μάθησιν. ἐγὼ μέντοι καὶ τοὺς θαυμαζομένους τρεῖς τινας, ἢ τέτταρας, οὐδὲν ἀποδέοντας βαναύσους εἶναι τό γε κατὰ ψυχάς, ἀνηρτήσαντο. μὴ δὲ διὰ τῶν προπαιδευμάτων ἐνίους ἠγμένους. δεινὸν γὰρ ἡ δοξοσοφία καὶ ἀπατηλόν, ἐν οὐκ εἰδόσιν. οὐδὲν ἀναδυομένη, καὶ πάντα ἀπερισκέπτως τολμῶσα. τί γὰρ ἂν

ἀμαθίας γένοιτο θαῤῥαλεώτερον, τοιούτοις ἀνθρώποις ἀλαζό-
σι περιτυχὼν κηφῆσιν, οὔτε ἐπαΐουσι λόγων, οὔτε ἐφιεμένοις. μι-
σήσας τὸ φῦλον, οὐχ ἑτέραν αἰτίαν εὑρίσκω τῆς τροφῆς αὐτῶν,
ἢ τὸ ἀναγώγως καὶ πρὸ ὥρας ἠξιῶσθαι τὴν ἀρχήν. ἴσως ὑφ᾽ ἑτέρων
ὁμοίων, ὡς οἷόν τε πολυτελῶν ἀκροάσεων. ταῦτά τοι καὶ προμηθέ-
στερος φύλαξ αὐτός τέ εἰμι, καὶ σὲ παρακαλῶ τῶν φιλοσοφίας
ὀργίων εἶναι. ὅτι μὲν γὰρ Ερκουλιανῷ πρέποντα ταῦτα, ἐγὼ γινώ-
σκω. δεῖ δέ σε εἴπερ αὐτῇ φιλοσοφίᾳ γνησίως προσελήλυθας, ἀ-
φίστασθαι κοινωνίας τῆς πρὸς τοὺς ἀποτρόφους αὐτῆς, καὶ νοθεύ-
οντας τῇ μεταποιήσει τὸ ὑπέρσεμνον αὐτῆς. τὸν ἔφορόν σοι φιλί-
ας θεὸν, μὴ διενέγκῃς πρός τινας τὴν ἐπιστολήν. εἰ γὰρ ποιήσαις,
οἱ τῆς κακίας χαρακτῆρες ἕξουσι λυπουμένους τοὺς ἐπιγινώ-
σκοντας, παρ᾽ ἑαυτοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν φίλοις τὰ εἰρημένα σύμβο-
λα. τὸ δὲ λυπεῖν, ἔστι μὲν ὅτε ἄῤῥεν. καὶ πρὸς τρόπον φιλοσοφί-
ας, ὅταν πρὸς παρόντας. τὸ δὲ ἐπιγράφειν περὶ τούτων, μικρο-
πρεπὲς δοκεῖ. ἀλλ᾽ εἴπερ ἂν συνέστιος πρὸς αὐτὸν διαλεχθείη, ταῦ-
τα καὶ πρὸς τὴν τιμίαν σου κεφαλὴν, διαλέγεται, τοῦ μόνου φί-
λου, ἢ μετὰ δυοῖν μάλιστα φίλου. ὡς ἔμοιγε ἐκτὸς τῆς τριτύ-
ος ὑμῶν, οὐδὲν ἐστὶν ἀνθρώπινον τίμιον. προσκείμενος δὲ καὶ αὐτὸς,
τάχα συμπληρῶ τετρακτὺν ἱερᾶς φιλίας. ἀλλ᾽ εὐφημείσθω τῆς
ἐν ἀρχαῖς ὁμωνύμου τετρακτύος ἡ φύσις. ἐν τῷ τετραδίῳ τῶν
ἰαμβείων, εὗρον ἐπὶ τέλους τοὺς δώδεκα στίχους γραφέντας ἅ-
μα ὡς ἓν ὂν ἐπίγραμμα. ἐπεὶ οὖν σε εἰκὸς ἔχειν αὐτοὺς, ἴσθι ὡς οὔ-
τε ἕν εἰσιν οὔτε ἑνός. ἄλλοι μὲν ὀκτὼ πρῶτοι μετ᾽ ἐπιστήμης γρα-
φέντες ποιητικῆς, μιγείσης ἕξεως ἀστρονομικῆς, εἰσί τοι σοῦ φί-
λου. οἱ δὲ τελευταῖοι τέσσαρες, ποιητικῆς εἰσι, τρυφώσης μόνον.

ἐστὶν ἀρχαῖον. ἡγοῦμαι δὲ ἀσεβέστερον ἀποθανόντων λόγους κλέπτειν ἢ θοιμάτια, ὃ καλεῖται, τυμβωρυχεῖν. ἐρρωμένως διαβιώης εὐαγῶς καὶ εὐλαβῶς φιλοσοφίας ἀντιποιούμενος. εἴκοσι τοι μὲν σὺν ἡμέρας συντίθεμαί σοι περιμένειν σε. μεθ᾽ ἃς σὺν θεῷ τῷ ὁδίῳ ἔξομαι. τὸν ἀγαθώτατον ἑταῖρον, πλεῖστά μοι πρόσειπε. φιλῶ γὰρ αὐτὸν, διότι σε πάνυ φιλεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Φοιβάμμων ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδοὺς, καὶ ἀνήρ ἐστιν ἀγαθὸς καὶ φίλος. καὶ ἀδικεῖται. διὰ πάντα οὖν αὐτῷ συλλαβέσθαι δίκαιος εἶ. καὶ δι᾽ ἡμᾶς. καὶ διὰ τὸν τρόπον. καὶ διὰ τὴν περίστασιν. τοῦτο μὲν οὕτω γενέσθω. καὶ γὰρ ἔοικε σφόδρα πιστεῦσαι τῇ πρὸς ἀλλήλους ἡμῶν εὐνοίᾳ. σοῦ γὰρ δεόμενος, ἐπ᾽ ἐμὲ κατέφυγε, πεθαρρηκὼς, ὅτι δι᾽ ἐμοῦ, σοῦ τεύξεται· καὶ ὑπεσχόμην αὐτῷ τὸν Ἑρκουλιανὸν, διὰ Συνεσίου. τὸ δὲ νικᾷ τοὺς λυποῦντας, δι᾽ Ἑρκουλιανοῦ τῆς ἱερᾶς καὶ τιμίας κεφαλῆς. περὶ τοῦ κόμητος ἐγέγραφας δήπου ἐκείνου, λέγω δὲ τοῦ τυχόντος ἀρχῆς τῆς ἐν τῇ πατρίδι στρατιωτῶν. καὶ ᾔτεις συνθήματα παρ᾽ ἡμῶν, τοῦ γενέσθαι, παρὰ τῶν δυναμένων τοῦτο ποιεῖν σῶν φίλων, γράμματα πρός τε αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὀρδινάριον ἄρχοντα. τὴν μὲν οὖν προαίρεσιν, ἀπεδεχόμην καὶ τότε. τὸ δὲ ἔργον, ὡς πάρεργον, ἠρνούμην γυμνὸν ἐμαυτὸν εἰς φιλοσοφίαν ἱστάς. νῦν δὲ ἀδικούμενοι φίλοι καὶ ἰδιῶται καὶ στρατιῶται, βιάζονταί με βούλεσθαι μεταποιεῖσθαι τῆς πολιτικῆς δυνάμεως. πρὸς ἣν ἀποπεφυκὼς, οἶδα. καὶ αὐτοί μοι τοῦτο συνίσασιν. ἀλλὰ βιάζονται σφῶν ἕνεκα, ποιεῖν τι καὶ ἀκούσιον. νῦν οὖν εἰ δοκοίη σοι τοῦτο ποιεῖν, ἐπιτρέπω. πρόσειπέ μοι τὸν ἱερὸν ἑταῖρον τὸν διάκονον. καὶ γυμναζέσθω πρὸς αὐτὰ συνιστὴν ἱππεία. προσαγορεύει σε πᾶς μου ὁ οἶκος. προσαγορευομένου αὐτῷ νῦν

καὶ Ἰσίωνος. ὃν ἐπόθεις ἀπὸ διηγημάτων, ὃς αἴτιός μοι γέγονε, τῆς ἀγεννοῦς καὶ ἀφιλοσόφου τῶν γραμμάτων αἰτήσεως· πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καταδεηθεὶς τὰ μὲν, αὐτοπρόσωπος ὑπὲρ πολλῶν, τὰ δὲ δι' ὧν ἐκόμισεν ἐπιστολῶν, καὶ οὗτος οὖν σε μέχρι τῆς διηγορευμένης εἰκάδος περιμενεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἱκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν· οὐ τῶν πατρῴων τῶν ἐμῶν, οὐδὲ τῶν ἄλλως συντραφέντων ἐμοί. ἀγροίκης γὰρ ἐλευθερίου μετασχόντες καὶ μικροῦ δέω λέγειν ὁμοτίμοις ἀγόμενοι, φιλοῦσιν ὡς αἱρετὸν ἄρχοντα μᾶλλον, ἢ δεδίασιν ὡς νόμῳ δεσπότην. ἀλλ' ὁ Φιλόρωμος, τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ δραπέτῃ, τῆς ἀδελφιδῆς μου τῆς Ἀμελίου θυγατρὸς οἰκέτης ὤν, ἐμὸς γίνεται δι' ἐκείνης. τραφεὶς δὲ ἐκ μελῆς καὶ ἀνάγωγος φιλόσοφον καὶ λακωνικὴν ἐπιστασίαν οὐκ ἤνεγκε. καὶ νῦν ἀντ' ἐμοῦ δεσπότην εὑράμενος Ἀλεξάνδρεια, περινοστεῖ μετ' ἐκείνου τὴν Αἴγυπτον. Ἁρποκρατίων τίς ἐστι τῶν ἡρακλειανοῦ δορυφόρων τάξιν ἔχων τῶν βοηθῶν βοηθεῖν· ἡ γὰρ σου βασίου βαλέξις, τοῦτο ἑρμηνεύειν πιστεύεται. τούτῳ συνέστιν ὁ Φιλόρωμος. κἀγὼ τὸ ἐμὸν, εἴασα ἂν χαίρειν αὐτόν. τοῦ γὰρ εὔλογον τὸν μὲν χείρω τῶν βελτιόνων μὴ δεῖσθαι. τοὺς δὲ βελτίονας ὁμολογοῦντας εἶναι, δεῖσθαι τοῦ χείρονος. ἀλλ' ἡ δέσποινα τοῦ κακοδαίμονος, οὔπω πείθεται πάνυ φιλοσοφεῖν, ὥστε καταφρονεῖν τῶν οὐκ ἀντεχομένων. καὶ κατεδεήθη πολλὰ στεῖλαι τοὺς ἐπανάξοντας αὐτόν. ὑπέστη δὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐθαίρετος ὁ σύσκηνος ἡμῶν Αἰθαλὴς ὃν ἐγὼ θεῷ τε καὶ ἡγεμόνι θαρρῶν ἔστειλα, καὶ ἀνθρωπίνην ἐπικουρίαν ὑποσχόμενος, τὴν παρὰ σοῦ. εἰ ἥκοι σοι τὴν

ἐπιστολὴν

ἐπιστολὴν ἐπιδοθῆναι. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ παρείληφας τὴν ὑ-
πόθεσιν, θεῷ καὶ αὐτῷ σοι καὶ ἀδελφοῖς μελήσει.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Πιθυμήσας ἀρρενῶσαι τὴν ἱεράν σου ψυχὴν τῷ διεπιστο-
λῶν ἐπιπλῆξαι περὶ σφοδρῶς τῆς εἰς τὴν συντυχίαν ἡμῶν
συστάσεως, πολλῷ πρότερον ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ἐν ταῖς
ἐπιστολαῖς ἰλίγγων, αὐτὸς ἐθηλύνθην. καὶ εἰμὶ νῦν τοιοῦτος, ὁποῖόν
σοι τυγχάνοντι πρότερον ἐνεκάλουν. ἀφ' οὗ ἀγαθῶν μοι μεγάλων αἴ-
τιος ὁ θαυμάσιος Ἑρκουλιανός, οὕτω τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀναρτήσας
ἑαυτοῦ, καὶ καταβιβάσας τοῦ φιλοσόφου ἀξιώματος; ἐγὼ μὲν οὐ
δι' ἄλλο ὅτι τὰς σειρῆνας ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἡγοῦμαι βλασφημεῖσθαι, ἢ ὅτι
τῷ μελιχρῷ τῆς φωνῆς ἀπόλλυον προσαγόμεναι τὸν πιστεύσαντα.
ἤκουσα δέ του τῶν σοφῶν, καὶ ἀλληγοροῦντος τὸν μῦθον. σειρῆνας
γὰρ αὐτὰς αἰνίττεσθαι τὰς ἀπολαυστικὰς ἡδονάς. αἳ τοὺς ἕξαντας
καὶ καταγοητευθέντας αὐτῶν τῷ προσηνεῖ, μετὰ μικρὸν ἀπολ-
λύουσι. τί οὖν ἀποδέουσιν εἶναι σειρῆνες, αἱ τῶν σῶν ἐπιστολῶν ἡδο-
ναί. ὑφ' ὧν ἐγὼ τὸ ἐμβριθὲς ἀφεὶς, ὅλος Ἑρκουλιανοῦ γέγονα. μάρ-
τυς θεὸς, οὐ νόμῳ τοῦ γράφειν, αὐτὰ ἄλλου τοὺς περὶ τούτου πε-
ποίημαι λόγους, ἵν' ὑπόθεσιν ἔχω γραμμάτων. ἀλλὰ τῶν παρ' οὐρ-
σικίνου δοθεισῶν ἐπιστολῶν, ἦσαν δὲ τρεῖς, ἡ μέση κατὰ τὸ μέγε-
θος ἐμβιόντι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι κομίσασα. καὶ γέγονα τὰ
ἐν τοῖς γράμμασι κολακείας ἥττων τοσοῦτον, ὅσον αἰσχύνεσθαι.
τὸν ἀδελφὸν Κῦρον ἔδει κομίσασθαι παρὰ σοῦ γράμματα πε-
ρὶ ὧν ἐδήλωσας διὰ τὸν ἐκ πενταπόλεως κόμητα. τὸ χαίρειν μὲν ἔ-
χον τῇ προαιρέσει τοῦ συστήσαντος. ἐπελάθου δὲ ὅτι φιλοσοφεῖν
πειρῶμαι, καὶ μικρὸν ἡγοῦμαι τιμὴν ἅπασαν, εἰ μὴ τῇ φιλοσοφίᾳ

δέομαι οὖν διὰ τὸν θεὸν οὐδέν, οὔτε γὰρ ἀδικοῦμεν, οὔτε ἀδικούμεθα. τὸ δὴ τοιοῦτον, ἐκείνῳ μὲν ὑπὲρ ἡμῶν ἔπρεπε ποιεῖν. ἡμῖν δὲ αἰτεῖν, οὐ πρέπον. οὐ γὰρ ἔδει ζητεῖν ἐπιστολάς, αἰτεῖν ἔδει πρὸς ἐμὲ γενέσθαι. οὕτω γὰρ ἂν ἐτιμήθην, οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ἑτέρους. ἐρρωμένως εὐθυμῶν διαβιώης, φιλοσοφίαν ἀδολωτάτα μετιών. πᾶσα ὁ μοῦσε ἡ οἰκία, μάρτυς θεός, καὶ παῖδες, καὶ γέροντες, καὶ γυναῖκες, προσαγορεύουσιν. ἴσως δ' ἂν αὐτὸς καὶ φιλοφρονουμένας τὰς γυναῖκας, μισοίης. ἰδοὺ τί πεποίηκας. ἐν ὁδῷ με ὄντα, ἀπερίξ λαβόμενος κατέχεις. ἦσαν ἄρα αἰγύπτιοι φαρμακεῖς, καὶ οὐ πάντα Ὅμηρος ψεύδεται, ὅτε περ αὐτὸς ἰύγγων πλήρεις ἐπιστολὰς ἐμοὶ πέμπεις ἀπ' αἰγύπτου. Ἑλένη μὲν οὖν τὸ λαθικηδὲς φάρμακον Πολύδαμνα πόρε Θῶνος παράκοιτις. σοὶ δὲ τίς τὸ ἀνιαρὸν δέδωκεν, ᾧ χρίσας ἔπεμψας τὴν ἐπιστολήν.

Ἰωάννῃ.

ὁ Ἰμαῖσε καὶ πρὸ εὐχῆς σοι πράττεται, ὅς γε ἀφεὶς τοὺς ἀνθρώπους ἡμᾶς ἄτης ἐν λειμῶνι κατὰ σκότον ἠλάσκοντας, καὶ ταῖς χθονίαις ἐγκαλινδουμένους φροντίσιν, αὐτὸς ὑπὲρ ταύτας στήσας σεαυτόν, ἀνεχώρησας, ἔτι δεῦρο ὤν, καὶ μακαρίας ἥψω ζωῆς, εἰ μὴ φίλος ὢν Γάνος ἐν τῷ λέγειν καὶ διαγγέλλειν τὰ σὰ πρὸς ἡμᾶς, οἴεται δεῖν τι περιψεύδεσθαι. δεινὸν γὰρ ἡ εὔνοια, κλέψαι τὴν ἀλήθειαν. οὗτος οὖν ὁ Γάνος ἐπεφήμισέ σοι τὸν μονήρη βίον. καὶ πρόφασιν τῆς εἰς τὴν πόλιν εἰσόδου, βιβλία περὶ νοῦ αὐτῶν ὅσος εἰς θεολογίαν τείνει. καὶ φαιὸν τριβώνιον ἀμπέχεσθαι σε φησίν. οὐδὲν μὲν ἦν μεῖον, εἰ καὶ λευκὸν ἦν. τῇ γὰρ φανωτάτῃ φύσει, μᾶλλον ἀνακείμενον εἴη τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθαρὸν καὶ φωτοειδέστερον. εἰ δὲ καὶ τὸ μέλαν ἐπήνεσας, ἐπειδὴ ζήλῳ τινῶν προλαβόντων ἐποίησας, ἐπαινῶ πάντα τὸ

ἐπὶ

ἐπὶ τῷ θείῳ γινόμενον. τὸ γὰρ οὐ χεῖρον γίνεται, δίδωσι κατορθοῦν τῷ ποιοῦντι. καὶ ἡ προαίρεσις ἔχει τὴν ἀρετήν. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι συνηδόμεθα, χρὴ δὲ αὐσαντι τὸ τέλος, ὅπερ ἡμεῖς πάλαι σὺν πόνῳ μόλις θυροκοποῦμεν. σὺ δὲ ἡμῖν συνδόξαι, φθάσαι ποτε καὶ αὐτοῖς, καὶ εὑρέσθαι τι κέρδος ἀπὸ τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ μερίμνης, ἵνα μὴ τὴν ἄλλως ὦμεν κατατετριφότες πρὸς τοῖς βιβλίοις, τὸν βίον. ἐρρωμένως σὺ διαμονῶν διαβιώης θαυμάσιε. Ἰωάννῃ.

ά Πέλιπον τὴν τάξιν τῶν φόρων. τί γὰρ ἦν ποιεῖν, οὐδενὸς ἑλλήνων τῶν τὴν λιβύην ἐπῳκηκότων θέλοντος εἰς τὴν παρ' ἡμᾶς θάλατταν ἐκπέμπειν ὁλκάδας. καὶ σὲ δὲ ἀφίημι τῆς συντάξεως. οὐδὲ γὰρ σύροις ἐπιμελὲς καταίρειν εἰς τὰ κυρηναίων ἐπίνεια. λάθοι δ' ἄν με τοῦτό ποτε καὶ γινόμενον. οὐ γάρ εἰμι γείτων θαλάττης. οὐδ' ἐξαλιμενίζω συχνά. ἀγανώκισμαι πρὸς νότον ἀνέμου κυρηναίων ἔσχατος. οἱ γείτονες ἡμῖν εἰσιν. οἵους Ὀδυσσεὺς κατὰ τὴν ἰθάκην, τὸ πηδάλιον ἔχων ἐζήτει, μῆνιν ποσειδῶνος ἐκ τοῦ χρησμοῦ παραιτούμενος. οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν ἀνέρες. οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν. ἀλλὰ μὴ λόγον ἄλλως οἰηθῇς, τὸ μηδὲ μέχρις ἁλῶν τοὺς δεῦρο κεχρῆσθαι θαλάττῃ, μήτε μὴν ἄναλα, διὰ τοῦτο κατεσθίειν ἡγοῦ τὰ κρέα τε καὶ τὰ πέμματα. εἰσὶ νὴ τὴν ἱερὰν ἑστίαν, εἰσὶν ἠπειρῶται παρ' ἡμῖν ἅλες, ἀπέχοντες πρὸς νότον ἔλαττον, ἢ πρὸς ἀπαρκτίαν ἡ θάλαττα. τούτους ἀμμωνιακοὺς καλοῦμεν τοὺς ἅλας. πέτρα δὲ αὐτοὺς ψαφαρὰ καὶ ξηρὰ κρύπτει. ἣν ὅταν ἀφέλῃς ἐπιβεβλημένην ὥσπερ ἐφελκίδα, ῥᾳστώνη πολλὴ ταῖς χερσὶ καὶ σκαλίσιν ἀροῦν τὸ βάθος. τὸ δ' ἀναχωννύμενον, ἅλες εἰσίν, ἰδεῖν τε ἡδεῖς, γεύσασθαι τὴν ἄλλην ἡδονήν. ἀλλ' ὅπως μὴ σοφιστικὴν ἀπειροκαλίαν οἰηθῇς τὸ ἐπεξελθεῖν τῶν ἐπι-

χωρίων ἄλλων τῷ διηγήματι. ἥκιστα γὰρ τοῖς ἀγροδιαίτοις ἡμῖν προσιζάνει τὸ φιλότιμον πάθος. ἀλλὰ σὺ γὰρ ἀπαιτεῖς ἕκαστα παρ' ἡμῶν, τὰ περὶ ἡμῶν εἰδέναι. ἀνέχου τοίνυν ἀδολεσχούσης ἐπιστολῆς, ἵνα καὶ τῆς ἀκαίρου πολυπραγμοσύνης δῷς δίκην. ἅμα δὲ καὶ χαλεπὸν εἰς πίστιν τὸ ἑκάστοις ἄτροφον. οὐ φαῦλον οὖν ἔργον Σύρον ἀναπεῖσαι περὶ χερσαίων ἁλῶν, ἐπεὶ καὶ δεῦρο πράγματα ἔχω, περὶ νεῶν καὶ ἱστίων καὶ θαλάττης ἀνακρινόμενος, οἶσθα δὲ ὡς ἐγώ τε καὶ φιλοσόφων ποτὲ ἅμα ὑμῖν, ἐθεασάμην τὸ χρῆμα τοῦτο τὴν θάλασσαν. καὶ πρὸς Φάρῳ καὶ πρὸς Κανώβῳ, τὴν μεγάλην λίμνην τὴν λαμυράν. καὶ εἵλκετο ναῦς. καὶ ἀνήγετο πρὸς οὖρον αὐτή. κώπαις ἐκείνη. ἐγελᾶτε οὖν εἰκάσαντος αὐτὴν ἐμοῦ ζώῳ πολύποδι. οἱ δὲ, διακινοῦνται τὰς σιαγόνας, ὥσπερ ἡμεῖς ὅταν ὑπὲρ τῆς ἐπέκεινα Θούλης ἀκούωμεν, ἢ τίς ποτέ ἐστιν ἡ Θούλη, διδοῦσα τοῖς διαβᾶσιν αὐτὴν ἀνεύθυνα καὶ ἀνέγκλητα ψεύδεσθαι. ἀλλ' οὔτοι γε κἂν προσιῶνταί ποτε τὰ περὶ τῶν νεῶν, ἢ δόξωσιν ἐκεῖνο γελᾶν, ἀνὰ κράτος ἀπιστοῦσιν, ὅτι δύναται τρέφειν ἀνθρώπους καὶ θάλαττα. τοῦτο γὰρ μόνην ἔχειν ἀξιοῦσι τὴν μητέρα γῆν τὸ πρεσβεῖον. ἐγὼ δέ ποτε αὐτοῖς ἀνανεύουσι πρὸς τὰ περὶ ἰχθύων, ἀναλαβὼν καὶ προσαράξας πέτρῳ τινὶ κέραμον, ἔδειξα τῶν ἀπ' Αἰγύπτου ταρίχη συχνά. οἱ δὲ, ὄφεων πονηρῶν ἔφασαν εἶναι σώματα. καὶ ἀναθοροῦντες ἔφευγον, τὰς ἀκάνθας ὑποπτεύοντες, ὡς οὐδὲν ἠπιωτέρας, τοῦ διὰ τῶν ὀδόντων φαρμάκου. καὶ ἔφη τις ὁ γεραίτατος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ φρενῶν ἐπηβολώτατος, χολῆ γοῦν περὶ ὕδατί τις, ἁλυκῷ πιστεῦσαι καλόν τι αὐτόθι τρέφεσθαι καὶ ἐδώδιμον, τῶν ποτίμων, τῶν ἀγαθῶν καὶ τιμίων ναμάτων, βατράχους καὶ βδέλλας γεννώντων, ὧν οὐδ' ἂν ὁ μαινόμενος γεύσαιτο. καὶ εἰκότα γε ἀγνοοῦσιν. οὐ γὰρ σφᾶς ἐκινηκὸς

ἰστεῖ

ἐγείρει κῦμα ἐπιθρῶσκον πελαγίοις. ἀλλ' ἵππων χρεμετισμοί. καὶ μηκάζον αἰπόλιον. καὶ προβατίων βληχή. καὶ ταύρου μύκημα. πρωτης δὲ ἀκτῖνος ἐπιβαλούσης, τῶν μελιττῶν ὁ βόμβος, εἰς ἡδονῆς λόγον οὐδεμιᾶς παραχωρῶν μουσικῇ. μήτοι σοι δοκοῦμεν ἐκδιητᾶσθαι τὰς ἀτεμαίχου, τοιοῦτον οἰκοῦντες ἀγρὸν πόῤῥω πόλεως, καὶ ὁδῶν καὶ ἐμπορείας. καὶ τρόπων ποικίλων; ἡμῖν γὰρ ἐστι σχολὴ μὲν φιλοσοφεῖν. ἀσχολία δὲ κακουργεῖν. σύνοδοι δὲ πᾶσαι πᾶσιν ἑταιρικαὶ, χρωμένων ἀλλήλοις ἐπὶ γεωργίαν. ἐπὶ ποίμνας. ἐπὶ ποιμένας. ἐπὶ θήραν ὧν ἡ γῆ φέρει παντοδαπήν. οὐδὲ γὰρ νόμος ἡμῖν, οὔτ' αὐτοῖς, οὔθ' ἵπποις, ἀνιδρωτὶ σῖτον αἱρεῖσθαι. ἀριστῶμεν δὲ ἐπ' ἀλφίτοις. ἡδίστοις μὲν ἐμφαγεῖν. ἡδίστοις δὲ ἐμπιεῖν. ἃ καὶ τῷ Νέστορι κίρνησιν Ἑκαμήδη. μετὰ τὸν κόπον ἰσχυρὸν ὁ κυκεὼν τῆς θερινῆς ὥρας ἀλέξημα. καὶ μὴν ἐστὶν ἡμῖν καὶ πύρινα πέμματα. καὶ τρωγάλια ἀκροδρύων, τὰ μὲν, ἥμερα. τὰ δ' ἄγρια. πάντα ἐγχώρια, γῆς ἀρίστης χυμοί. καὶ κηρία μελιττῶν, καὶ γάλα ἐξ αἰγῶν. οὐ γὰρ νομίζομεν βοῦς ἀμέλγειν. ποίας δὲ οὐκ ἐλάττω τὴν ἀφθονίαν ἐν ταῖς τραπέζαις; καὶ ἡ διὰ τῶν κυνῶν καὶ τῶν ἵππων θήρα. ἣν οὐκ οἶδα πῶς ὁ προσεῖπεν Ὅμηρος κυδιάνειραν. οὐδὲ ἀριπρεπέας ἔφη τοὺς ἄνδρας, ἐν αὐτῇ γενέσθαι. τὴν ἀγορὰν ἐγκωμίῳ τοιούτῳ τετίμηκεν, ἀνθρώπινα παρεχομένην, ἀναιδῆ καὶ παμπόνηρα. καὶ οὐδὲν ὑγιές. ἀλλὰ λοίδορα, καὶ κακοῤῥαφεῖν εἰδότα. ἐφ' οἷς καὶ γελῶμεν ἡμεῖς ὅταν ποτὲ ἡμῖν ὁμόῤῥοφα γένηται. φείττουσι γάρ τοι πρὸς τὰ ἐκ τῶν καμίνων κρέα τὰ θήρεια. καὶ τί λέγω τὰ θήρεια. φάρμακα γ' ἂν θᾶττον, ἢ τούτων παρ' ἡμῖν γεύσαιντο. ζητοῦσι δὲ οἶνον μὲν τὸν λεπτότατον. μέλι δὲ τὸ παχύτατον. καὶ ἔλαιον μὲν τὸ κουφότατον. πυρὸν δὲ τὸν βαρύτατον. καὶ πατρίδας αὐτῶν ὑμνοῦσι κύ-

προν καὶ ὑμήττιόν τινα. καὶ φοινίκην. καὶ βάρβαρον. ἡμῖν δὲ ἡ χώρα καὶ ἐν καθ᾽ ἑκάστης ἡττᾶται, τῆς τὸ ἄκρον φερούσης, τοῖς λοιποῖς ἑκάστην νικᾷ. καὶ τοῦτ᾽ ἐστὶ τὸ ἐκ δευτέρων πρωτεῖον. ὃ καὶ Πηλεὺς καὶ Θεμιστοκλῆς εὑρόμενοι, πάντα πάντων ἄριστοι τοῖς Ἕλλησιν ἐκηρύχθησαν. εἰ δὲ δὴ καὶ δοίημεν τὸ εὑρομέλι χεῖρον εἶναι πρὸς τὸ ὑμήττιον, ἀλλὰ τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον παρόντος, οὐδὲν δεῖν τοῦ ξένου χυμοῦ. ἔλαιον μέντοι σαφῶς τὸ ἡμεδαπὸν ἄριστον, ἣν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίαιταν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ αὐτὸ, ζυγοστατοῦσι, ῥοπῇ τὴν ἀρετὴν ἐξετάζοντες. ὥσπερ τὸ μεγαλοψυχοῦν, ἐν πλεονεκτήματος μοίρᾳ λογίζονται. ἡμῖν δὲ οὐ χαλκεύονται μὲν ἐπὶ τοὔλαιον τάλαντα. φαμὲν δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δεῖ ποιεῖν, φύσιν εἶναι τὸ πλέον ἕλκον τιμᾶν. ἀμέλει τὸ θαυμαστὸν αὐτοῖς καὶ ὤνιον ἔλαιον, ἐν ταῖς θρυαλλίσιν, ὑπ᾽ οὐδενείας ἀσθενὲς θρέψαι φλόγα. τὸ δὲ αὐτόχθον, ὑπὸ γενναιότητος πυρκαϊὰν ὅλην ἀνίστησι. καὶ ἐπειδὰν λύχνου δέοι, χειροποίητον ἡμέραν ποιεῖ. ἀγαθὸν δὲ λιπᾶναι μᾶζαν. ἀγαθὸν δὲ σωμασκοῦσι θρέψαι νεῦρα. ἡμῖν δὲ καὶ τὸ μουσικῆς χρῆμα ἐπιχώριον ὡς οὐδὲν ἄλλο. καὶ ἔστιν ἀγμαχητοῖς λυρεῖόν τι ποιμενικὸν λιτὸν καὶ αὐτόσκευον, εὔφημόν τε καὶ ἄρρεν ἐπιεικῶς, οὐκ ἀνάξιον τοὺς ἐν τῇ Πλάτωνος πόλει παῖδας ἐκτρέφειν. ὡς ὁ λογίζεται τοῦτο. ὃ δὴ ἀρετὴν ἔχει τὸ παμφανῶς ἡρμόσθαι. περὶ δὲ ἁπλῶν τῶν χορδῶν, συμβαίνουσιν οἱ προσᾴδοντες. οὐ γὰρ ἐπιτίθενται τρυφώσαις ὑποθέσεσιν, ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν καλόν τι χρῆμα ᾠδῆς, ἔπαινος ἐνόρχου κριοῦ. καὶ ὁ μείουρος λύκων, ἐγκωμίου τυγχάνει. ὅτι οἶμαι δὴ καὶ ὅς ἐστι τὰς ὕαινας οὐκ ὀρρωδῶν, λαρυγγίζων τοὺς λύκους. καὶ ὁ κυνηγέτης οὐχ ἥκιστα ᾠδῆς γίνεται, τοῖς κατανομαῖς εἰρήνην ποιῶν. καὶ εὐωχῶν ἡμᾶς, πανδαισίᾳ κρεῶν. ἢ, τε διδυμοτόκος οἶς, οὐκ ἀπαξιοῦται περὶ

λύρας

λύρας, ὅτι πλείω τῶν ἐτῶν ἐκτρέφει τὰ ἔκγονα. τὴν δὲ κραδίην
θαμὰ καὶ τὴν ἄμπελον ἐντείναντες, τὰ ἄλλα μὲν. οὐδὲν δὲ ὅσον
εὐχαί τινες. ἔτι τε ἄσματα, καὶ αἰτήσεις ἀγαθῶν ἀνθρώποις. καὶ
φυτοῖς. καὶ βοτοῖς. ταῦτά σοι καὶ τὰ τοιαῦτα, παρ᾽ ἡμῖν ὠφέλεια τὰ
ἀρχαῖα καὶ πενήτων ἀγαθά. βασιλεὺς δὲ καὶ βασιλέως φίλοι καὶ
δαίμονος ὄρχησις, οἷα δὴ συνιόντες ἀκούομεν, ὀνόματά τινα κα-
θάπερ αἱ φλόγες ἐπὶ μέγα τῆς δόξης ἐξαπτόμενα καὶ σβεννύμενα,
ταῦτα δεῦρο ἐπιεικῶς σιγᾶται. καὶ σχολὴ ταῖς ἀκοαῖς τοιούτων
ἀκροαμάτων. ἐπεὶ καὶ βασιλεὺς, ὅτι μὲν ζῇ ἀεὶ, τοῦτ᾽ ἴσως ἐπί-
στανται σαφῶς. ὑπομιμνήσκονται γὰρ ἅπαν κατ᾽ ἔτος ὑπὸ τῶν
ἐκλεγόντων τοὺς φόρους. ὅστις δὲ οὗτός ἐστιν, οὐ μάλα ἔτι τοῦτο
σαφῶς. ἀλλ᾽ εἰσί τινες ἐν ἡμῖν, οἳ μέχρι καὶ νῦν Ἀγαμέμνονα κρα-
τεῖν ἡγοῦνται τὸν ἀτρείδην, τὸν ἐπὶ τροίαν. τὸν μάλα καλόν τε καὶ
ἀγαθόν. τοῦτο γὰρ παισὶν ἡμῖν ὡς βασιλικὸν παραδέδοται τοὔ-
νομα. καὶ Ὀδυσσέα τινὰ φίλον αὐτοῦ ὀνομάζουσιν οἱ χρηστοὶ βου-
κόλοι, φαλακρὸν μὲν ἄνθρωπον. ἀλλὰ δεινὸν ὁμιλῆσαι πράγμασι
καὶ πόρον ἐν ἀμηχάνοις εὑρεῖν. ἀμέλει γελῶσιν, ὅταν περὶ αὐτοῦ λέ-
γωσιν ἡγούμενοι πέρυσιν ἐκτετυφλῶσθαι τὸν κύκλωπα, καὶ ὡς εἵλ-
κετο μὲν ὑπὸ τῷ κριῷ τὸ γερόντιον. τὸ δὲ κάθαρμα τὴν θύραν ἐτή-
ρει, καὶ οὐ ῥαγεὶς ᾤετο τὸν ἡγεμόνα τῆς ποίμνης, οὐκ ἀχθόμενον τῷ
φορτίῳ. τῇ δὲ αὐτοῦ συμφορᾷ συναχθόμενον. ἐγένου βραχύ τι διὰ
τῆς ἐπιστολῆς μεθ᾽ ἡμῶν τῇ γνώμῃ. τεθέασαι τὸν ἀγρόν. εἶδες ἀπλο-
ϊκὴν πολιτευμάτων. τὸν ἐπὶ νῶε βίον ἐρεῖς, πρὶν γενέσθαι τὴν δι-
καιοσύνην ἐνδουλεία. Τῷ αὐτῷ.

εη Μὴν ἀεὶ καὶ ἀπὼν, ἐπιδημεῖς τῇ μνήμῃ. καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἂν εἰ
πάνυ βουληθείημεν ἐπιλαθέσθαι, δυναίμεθα. τῆς γλυκυ

πάτης σου ψυχῆς καὶ τῶν ἀδουλωτάτων ἠθῶν ἀδελφὲ διὰ πάντων θαυμάσιε, ὡς οὐδὲν ἂν ἐν ἡμῖν γένοιτο τῆς περὶ σὲ μνήμης ἱερώτερον ἢ τὸ πάλιν περιπτύξασθαι τὴν σεβασμίαν σου κεφαλήν. ὃ δοίη γε τε θεός, καὶ ἴσθι μὲν ὅσε· καὶ ἀκοῦσαι μέν σου τῆς ἡδίστης τῶν λόγων ἠχοῦς. ἧσσας δὲ ἡμᾶς καὶ οἷς ἀπέστειλας. ἅπαντα γὰρ ἐκομισάμεθα. ἔλθοι δή ποτε καὶ συντυχίας καιρὸς καὶ εὐτυχήσαιμι τοῦτο παρὰ θεοῦ.

Πυλαιμένει.

ὁ Υδὲ τὴν σὴν Ἡράκλειαν ἀνήκοον οἶμαι γεγονέναι τοῦ παρ' ἡμῖν φιλοσοφήσαντος Ἀλεξάνδρου. ἀνδρὸς ἅπαντα χοῦ διαβάντος μετὰ δόξης. κοῦφος ἀνήρ, ὃς Ἡρακλείας στόμα μὴ περιβάλῃ· τοῦτον παῖς, ἐμὸς ἀνεψιός, ἐπιδώσει σοι τὴν ἐπιστολήν, τὸν πατρῷον ζῆλον ὑπεισελθών, οὐ διὰ τῆς στολῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς γνώμης. στέλλεται οὖν ἐπὶ πονηροὺς ἄνδρας, τὸν Ἡράκλειον τρόπον ἐκκαθαίρων αὐτῶν τὴν πατρίδα. θεοῦ δὲ ἔδει δήπου καὶ Ἡρακλέους. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἰόλεω συμμάχου καὶ παραστάτου. οὐκοῦν τὸν μὲν θεὸν ἑαυτοῦ ποιεῖται τὸν ἐνόντα τρόπον, καὶ προσκλίνει βίου τε ἀρετῇ καὶ γνώμης εὐσεβείᾳ. τὴν δὲ σὴν φιλίαν, ἀντὶ τῆς Ἰόλεω μνηστευόμεν ἡμεῖς αὐτῷ διὰ τῆς ἐπιστολῆς. συνέσῃ δὲ τοσαῦτα αὐτῷ, ὅσα ἡμῖν. κἂν χρήσῃ τῇ φιλίᾳ τοῦ νεανίσκου, πάντως ἐρεῖς οὐ φαῦλον ἐπαινέτην ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ.

ᾶ Ράμοι μέλλεις φιλόσοφος; ἆρα ἐκεῖνος ὃν ἀπολέλοιπα, Πυλαιμένης, ἡ νεοτελὴς ψυχή, τὸ σπέρμα τὸ θεῖον; φοβοῦμαι τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ γενέσεως. πλεῖον φοβοῦμαι τὴν ὁμιλίαν τῆς ἀγορᾶς, τὸ ἐνδιαλινδεῖσθαι συχναῖς ἤδη τύχαις καὶ πράξεσι, μὴ μολύνῃ τὸν ἀγαλματοῦχον νεών. τὸν νοῦν σου, τὸν ἱερόν, ὃν ἐγὼ μετ' ὀλίγων ἀ-

ξιώτατον

ξιώτατον ἡγοῦμαι δοχεῖα θεοῦ. καὶ οἶδα μέν τοι συνοργιάσασι τὰ φιλοσοφίας εὐχὴν ἔτι ποιησάμενος. ἐπεὶ δὲ οὖν κρείττων ὁ τῆς πατρίδος ἔρως ἐγένετο, εὐξάμην ὅπου ποτε γῆς εἴης, φιλοσοφίαν ἐργάζεσθαί σε κατὰ δύναμιν. τοιγαροῦν ἀσπάζομαι τὴν φίλην κεφαλήν, καὶ πάνυ πολλάκις ἀσπάζομαι τὴν φίλην κεφαλήν. καὶ σιγῶν, καὶ λέγων, καὶ γράφων. καὶ μὴ γράφων.

Τῷ αὐτῷ.

Οἴου με περιπαθῶς Πυλαιμένει αὐτὴν τὴν ψυχήν, αὐτῇ τῇ ψυχῇ. ἀπορῶ λόγων οἷς ἐκχέοιτο, ὅσον ἐστὶ τῆς γνώμης μετὰ τὸ βουλόμενον. μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτὸ τὸ πάθος, ὅ τι ποτέ ἐστι τὸ περὶ σέ μου τῆς ψυχῆς ἐξευρίσκω. ἐγένετο δέ τις ἀνὴρ δεινὸς τὰ ἐρωτικά. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος Ἀθηναῖος. εὔπορος εὑρεῖν. εὔκολος εἰπεῖν, ἐραστοῦ φύσιν. καὶ δή, καὶ ὅ,τι αὐτῷ γενέσθαι περὶ τὰ παιδικὰ βούλεται. ἢ ὑπὲρ ἐμοῦ τοίνυν ἐξευρηκώς τε ἔστω. καὶ εἰρηκώς. βούλοιτ' ἂν οὖν φησιν ἡφαίστου τέχνῃ συντακῆναί τε καὶ συμφῦναι. καὶ ἓν ἄμφω γενέσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐτείοις ἡμῖν ἀφικνεῖται παρὰ σοῦ γράμματα, ὥσπερ καὶ τοῦτο ὡρῶν φερουσῶν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἴσως καρπὸς ἡδίων οὗτος, ἢ ὃν ἐκτρέφουσι μηνῶν κύκλοι καὶ γεωργοί. σὺ δὲ οὐκ ἂν εἰκότα ποιοίης, τῆς ἐπὶ τούτοις ἡμᾶς εὐφροσύνης ἀποστερῶν. ἀλλὰ μετάθου τὴν γνώμην. καὶ ποίησον ἡμῖν τὸ γοῦν τήτες εὐετηρίαν ἐπιστολῶν.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Τήτες ἐξήνεγκα δύο βιβλία τὸ μὲν, ὑπὸ θεοῦ κινηθείς, τὸ δὲ, ὑπὸ λοιδορίας ἀνθρώπων. καὶ γὰρ τῶν ἐν λευκοῖς ἔνιοι τρίβωσι καὶ τῶν ἐν φαιοῖς, ἔφασάν με παρανομεῖν. εἰς φιλοσοφίαν, ἐπεὶ

οντα κα ἄλλους ἐν λέξεσι καὶ ῥυθμοῦ, καὶ περὶ ὁμήρου τί λέγειν ἀξι ο ὦντα, καὶ τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις σχημάτων, ὡς δὴ τὸν φιλόσοφον μισολόγον εἶναι προσήκειν, καὶ μόνα περιεργάζεσθαι τὰ δαιμόνια πράγματα. καὶ αὐτοὶ μὲν θεωροὶ τοῦ νοητοῦ γεγονότες, ἐμὲ δ' οὐ θέμις, διότι νέμω τινὰ σχολὴν ἐκ τοῦ βίου. τῷ καὶ τὴν γλῶτταν καθήρασθαι, καὶ τὴν γνώμην, ἡδίω γενέσθαι. ἔνεστι δὲ αὐτοῖς πρὸς τὸ καταδικάσαι μου πρὸς μόνην παιδιὰν ἐπιτήδειον εἶναι, τὸ τὰς κυνηγετικὰς ἐκ τῆς οἰκίας οὐκ οἶδ' ὅπως διαῤῥυείσας, σπουδασθῆναι διαφερόντως ὑπὸ νεανίσκων ἐνίων, οἷς ἑλληνισμοῦ τε καὶ χάριτος ἔμελε, καί τινα τῶν ἐκ ποιητικῆς, ἐπιμελῶς ἔχοντα. καὶ παραδεικνύντα τι τῆς ἀρχαίας χειρὸς, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀνδριάντων λέγειν εἰώθαμεν. ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ μὲν, ἀμαθίας ἡγουμένης τοῦ θράσους, προχειρότατοι πάντων εἰσὶ περὶ τοῦ θεοῦ διαλέγεσθαι. οἷς ἂν ἐντύχῃς, εὐθὺς ἀκούσῃ τινὰ περὶ τῶν ἀσυλλογίστων συλλογισμῶν, καὶ μὴ δεομένων ἐπαντλοῦσι τὸν λόγον, ἰδίᾳ τι δοκῶ μοι διαφέρον αὐτοῖς. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι γίνονται, ὃ ταυτόν ἐστι καὶ τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας, ᾧ οὗτοί γε δεῖν οἴονται χρῆσθαι. ἐπιγνώσῃ δ' οἶμαι τὸ φῦλον τοῦτο ῥᾳδίως, ὃ διαβάλλει γενναίαν ὑπόθεσιν, οὗτοί με μαθητιᾶν ἑαυτοῖς ἀξιοῦσι. καὶ φασὶν ἀποφαίνειν ἐντὸς ὀλίγου τὰ περὶ θεοῦ παντολμότατον, ἡμέρας ἐξῆς καὶ μύστας ἀπολύειν δυνάμενον. ἅτεροι δὲ, οἱ κάλλιον ἠσθημένοι παραπολὺ τούτων εἰσὶ κακοδαιμονέστεροι σοφισταί. καὶ βούλονται μὲν ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς εὐδοκιμεῖν. ἀλλ' ἀτυχοῦσι τὸ μὴ δὲ τοῦτο δύνασθαι. καὶ οἶσθά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας, ἢ πάντως ἀπορίας τινὸς συμφορᾶς

ἀναπει

ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τοῦ τοὺς θεοὺς ἀπομόσαι καὶ καταμόσαι, πλατωνικῶς· οὓς φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ φθεγξαμένη τί τῶν δεόντων. δεινὴ δὲ ὅμως ἡ προσποίησις· ἥ, τε γὰρ ὀφρῦς, βαβαὶ τῆς ἀνατάσεως, εἰς ὅσον ἦρται. καὶ ἡ χεὶρ ὑπερείδει τὸ γένειον· τά τε ἄλλα σεμνοπροσωποῦσιν ὑπὲρ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας. οἵ γε καὶ νομοθετεῖν ἡμῖν ἀξιοῦσιν ἅττα σφίσι λυσιτελέστατα, μηδένα μηδὲν ἀγαθὸν εἰδότα φανερὸν εἶναι, ἡγούμενοι σφῶν αὐτῶν ἔλεγχον, εἴ τις φιλόσοφος ἐπιστήσεται φθέγγεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἂν ὑπὸ τῇ προσποιήσει λαθεῖν καὶ δόξαι τἄνδοθεν εἶναι σοφίας ἀνάπλεῳ. ἄμφω με τούτω τὼ γένη διαβεβλήκατον, ὡς ἐπὶ τοῖς οὐδενὸς ἀξίοις ἐσπουδακότα. τὸ μὲν, ὅτι μὴ ταυτὰ φληναφῶ· τὸ δὲ, ὅτι μὴ τὸ στόμα συγκλείσας ἔχω, καὶ τὸν βοῦν τὸν ἐκείνων ἐπὶ τῆς γλώττης τίθεμαι. ἐπὶ τούτοις συνετέθη τὸ σύγγραμμα, καὶ ἀπήντησε τῶν μὲν, τῇ φωνῇ, τῶν δὲ, τῇ σιγῇ. προΐεται μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τούτοις αὐτοὺς τοὺς ἀφώνους τε καὶ βασκάνους πῶς οἷς μετιὸν πρέπουσ τοῦ σχήματος. οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐξ οὐρᾶς ὡς ἂν κἀκείνους συνεφελκύσαιτο. καὶ βούλεται μὲν πολυμαθείας οὐχ ἧττον ἐπίδειξις, ἢ ἐγκώμιον εἶναι. οὐ γὰρ ἐξωμοσάμην τὰς αἰτίας. ἀλλ᾽ εἴ τι μᾶλλον αὐτῶν, συχνὰ καὶ περιφιλοτίμημαι. προϊὸν δὲ βίων αἱρέσεις ἐξετάζειν, ἐπαινεῖ τὴν φιλοσοφίαν, ὡς φιλοσοφωτάτην αἱρέσεων. ἣν ποίαν τινὰ νομίζειν εἶναι χρὴ, τοῦ βιβλίου πυνθάνου. τελευτῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν κιβωτίων ἀπολελόγηται, χόντων τινὰ καὶ τούτων αἰτίαν, ἀδιόρθωτα κρύπτειν βιβλία. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῶν τοιούτων οἱ τελχῖνες ἀ-

(πέχοντο. εἰ γὰρ ἕκαστον

ἐν τάξει τῇ προσηκούσῃ τὰ πάντα σὺν ὥρᾳ, καὶ ἀφορμαὶ δίκαιαι τῶν ἑκάστου τοῦ προκεχειρισμένου. καὶ εἰ μερίζεται μὲν πλείοσι κεφαλαίοις κατὰ τὸ θεσπέσιον γράμμα, τὸν Φαῖδρον, ὃν περὶ πάντων ὁμοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ καλοῦ Πλάτων ἐξήνεγκε, μεμηχάνηται δὲ ἅπαντα συννεύειν ἐφ' ἓν τὸ προκείμενον. καὶ εἴπου γέγονε πίστις ὑφέρπουσα, τὸ ὑπτιάσαν διήγημα, καὶ εἰ προῆλθεν ὡς ἐν τοιούτοις ἀπόδειξις ἐκ τῆς πίστεως, καὶ εἰ τὸ δι' ἄλλο γινόμενον, ταῦτα μὲν, τέχνης ἂν εἴη δῶρα καὶ φύσεως. ὅστις δὲ οὐκ ἀγύμναστος ἐπιφωράσαι τι καὶ πρόσωπον θεῖον ὑπὸ φαυλοτέρῳ κρυπτόμενον σχήματι, ὥσπερ ἐν τοῖς Ἀθήνησιν οἱ δημιουργοί, Ἀφροδίτην τε καὶ Χάριτας καὶ τοιαῦτα κάλλη θεῶν, ἀγάλμασι σειληνῶν καὶ σατύρων ἀμπέχοντες, τοῦτον, οὐ λήσεται τὸ γράμμα, συχνὰ καὶ τῶν ἀβεβήλων ἀποκαλύψαν δογμάτων ὑπὸ τῇ προσποιήσει τοῦ παρέλκειν ἑτέροις λανθάνοντα, τὰ περὶ λίαν εἰκῇ καὶ ὡς ἂν δόξειεν ἀφελῶς ἐγκατεσπάρθαι τῷ λόγῳ. τῶν μὲν γὰρ ἐκ τῆς σεληνιακῆς αἰτίας ἀποψύξεων, οἱ νοσοῦντες ἐπιληψίαν, αἰσθάνονται μόνοι· τῶν δὲ κατὰ νοῦν ἐπιβολῶν, μόνοι δέχονται τὰς ἐκλάμψεις. οἷς ὑπανοίγουσι τὸ νοερὸν ὄμμα, φῶς ἀνάπτει συγγενὲς ὁ θεός· ὃ τοῖς τε νοεροῖς τοῦ νοεῖν, καὶ τοῖς νοητοῖς αἴτιος τοῦ νοεῖσθαι, καθάπερ τὸ τῇδε φῶς ὄψιν συνάπτει τῷ χρώματι. κἂν ἀφέλῃς, παρόντος, ἡ πρὸς αὐτὸ δύναμις ἀνενέργητος. ὑπὲρ δὴ τούτων ἁπάντων σὲ κείνουσαν περιμένουσι μὲν. κἂν μὲν ψηφίσῃ προσοιστέον εἶναι, ῥήτορσιν ἅμα καὶ φιλοσόφοις ἐκκείσεται· τοὺς μὲν γὰρ, ἥσει, τοὺς δὲ, ὀνήσει. πάντως γε, εἰ μὴ παρὰ σοῦ τῆς δυναμένης κείνων διαγράψεται. εἰ δὲ μὴ φανεῖταί σοι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκοῆς ἄξιον,

καὶ σὺ

καὶ σὺ δὲ δήπου μεταξὺ εἰς τὸ τέλους πρὸ τοῦ φίλου τὴν ἀλήθειαν θήσεις, πυκνὸν καὶ βαθὺ σκότος ἐπηλυγάσεται, καὶ λύσεται πρὸς ἀνθρώπους λεγόμενον. ταῦτα μὲν περὶ τούτου. θάτερον δὲ, θεὸς καὶ ἐπέταξε καὶ ἐνέκρινεν ὃ τῇ φανταστικῇ φύσει χαριστήριον ἀνατέθειται. ἔστι ἐπίσκεψις ἡ ἐν αὐτῷ περὶ τῆς εἰδωλικῆς ἁπάσης ψυχῆς, καὶ ἕτερα ἄττα προσεπικεχείρισται δόγματα τῶν οὔπω φιλοσοφηθέντων Ἕλλησι. καὶ τί ἄν τις ἀπομηκύνοι περὶ αὐτοῦ. ἀλλ' ἐξείργασταί μοι ἐπὶ μιᾶς ἀπεννυχίας, μᾶλλον δὲ λειψάνου νυκτὸς, ἣ καὶ τὴν ὄψιν ἤνεγκε τὴν περὶ τοῦ δεῖν αὐτὸ συγγεγράφθαι. ἔστι δὲ οὗ τοῦ λόγου, δίς που καὶ τρὶς, ὥσπερ τις ἕτερος ὢν, ἐμαυτοῦ γέγονα μετὰ τῶν παρόντων ἀκροατής. καὶ νῦν ὁσάκις ἂν ἐπίω τὸ σύγγραμμα θαυμαστή τις περὶ ἐμὲ διάθεσις γίνεται. καί τις ὀμφὴ με θεία περιχεῖται κατὰ τὴν ποίησιν. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμοῦ, καὶ περὶ ἕτερον δ' ἂν ταῦτα γένοιτο, σὺ καὶ τοῦτο μηνύσεις. σὺ γὰρ δὴ μετ' ἐμὲ πρώτη τῶν Ἑλλήνων ἐντεύξῃ. ταῦτα τῶν πως ἀνεκδότων ἀπέσταλα. καὶ ἵνα τέλειος ἀριθμὸς ᾖ, προσέθηκα τὸν περὶ τοῦ δώρου, πάλαι γενόμενον ἐν τῷ καιρῷ τῆς πρεσβείας πρὸς ἄνδρα παρὰ βασιλεῖ δυνάστην ὄντα. καί τι τοῦ λόγου τε καὶ τοῦ δώρου πεντάπολις ὤνατο.

Δομετιανῷ σχολαστικῷ.

π Πάνυ σαφῶς δι' αὐτῶν μεμαθηκὼς τῶν ἔργων τὴν σὴν θαυμασίαν κεφαλὴν, χαίρουσάν τι φιλανθρωπίᾳ, καὶ τοῖς δεομένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγειν, ἐπειδὴ τὸ δὴ τοῦτο παρακαλῶ, ἵππον εἰς πεδίον τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, προτρέπειν ἡγούμενος. καί σοι πλέον ἢ πρότερον ἡ φίλη κεφαλὴ νῦν τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιδεικτέον· ὅσῳ καὶ τὸ πρόσωπον ἐλεεινότερον οὗ δεῖ νῦν τὸ εὖ πεισόμενον.

γυνή τε γάρ ἐστιν αὐτὴ καὶ γυνή, δυστυχήσασα χηρείαν, εἶτα σὺν ὀρφανῷ παιδίῳ, παθοῦσα, ἃ πέπονθεν· ὅστις δέ ἐστιν ὁ ταύτην ἀδικήσας, καὶ ὅτι, καὶ ὅπως, αὐτὴ διδάξει τὴν σὴν καλοκαγαθίαν. ὅρα τοίνυν ὦ θαυμάσιε ὅπως ἐπαμυνῇς τῇ γυναικί, ἢ διὰ τὸ καλῶς ἔχον καὶ διὰ τὸ σοὶ πρέπον, ἢ δι' ἐμέ· μεθέξω γὰρ ἔπι σοὶ κἀγὼ τῶν εἰς αὐτὴν γινομένων, συγγενίδα τε οὖσαν ἐμὴν, καὶ τεθραμμένην ὑπὸ μητρὶ κοσμίᾳ σωφρόνως παρ' ἡμῖν.

Δομετιανῷ σχολαστικῷ.

Τὰ δίκαια χρῄζει συμμάχων. ἐπεὶ γένοιντ' ἂν οἱ βοηθοῦντες αὐτοῖς εὐδαίμονες, τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι συμπονοῦντες. εἱλόμην δή σε τούτων πρόβολον. γνώμῃ τε ἀμύνονται καὶ τέχνῃ. τὸ μὲν ἐμόν,
ἅπασιν εὖ ποιεῖν οἷς ἂν δύνωμαι. δίδου δὲ αὐ–
τὸς ἀφορμάς. αἰσθήσῃ γὰρ εὐ–
κλείας, ἣν οὔτε αὐτὸς
μέμψῃ, γελά–
σει τε ἴσως
οὐδείς.

ΤΕΛΟΣ.

α. β. γ. δ. ε. ς. Ἑξάδια καὶ ζ τετράδιον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

ΑΝΤΟΣ Αρχομένῳ σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω προσήκειν πρῶτον ἄρχεσθαι. εὔχομαι δὲ τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις, ὅ, τι τῷ δήμῳ τῷ ἀθηναίων ἄριστόν ἐστι καὶ τοῖς εὐνοοῦσι τῷ δήμῳ καὶ νῦν καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον, τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι. τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν ἀθηναίων ἑλέσθαι. εὐξάμενος δὲ ταῦτα τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας ἐλπίδα ἔχων παρὰ τῶν θεῶν, τάδ' ἐπιστέλλω.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.

Ερὶ μὲν τῆς ἐμῆς οἴκαδε ἀφίξεως, ἀεὶ νομίζω πᾶσιν ὑμῖν ἔσεσθαι βουλεύσασθαι. διόπερ νῦν οὐδὲν περὶ αὐτῆς γέγραφα. τὸν δὲ παρόντα καιρὸν ὁρῶν ἑλομένων μὲν ὑμῶν τὰ δέοντα, ἅμα δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι οὐ μόνον ὑμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἕλλησιν. ἀγνοησάντων δ' ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥᾴδιον αὖθις τὸν αὐτὸν ἀναλαβεῖν, ᾠήθην χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι. Εστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς, ἐμμεῖναι συμβουλῇ. πολλοῖς γὰρ εἰώθατε ἀπαντᾶν ὑμεῖς πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν. λέγοντι μὲν οὖν ἔστιν, αἰσθέσθαι τί βούλεσθε. καὶ διορθώσασθαι τἀγνοούμενον, ῥᾴδιον. τὸ δὲ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει βοήθειαν τοιαύτην πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. οὐ μήν, ἀλλ' ἐὰν ἐθελήσητε ἀκοῦσαι σιγῇ, καὶ περιμεί-

οὔτε πάντα μαθεῖν, οἴομαι καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι, καί περ βραχέων τῶν γεγραμμένων ὄντων. αὐτός τε φανήσεσθαι μετὰ πάσης εὐνοίας τὰ δέοντα περὶ ὑμῶν πράττων, καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν ἐμφανῆ δείξειν. οὐχ ὡς ἀπορούντων δὲ ὑμῶν ῥητόρων, οὐδὲ τῶν ἄνευ λογισμοῦ ῥᾳδίως ὅτι ἂν τύχωσιν ἐρούντων, ἔδοξέ μοι τὴν ἐπιστολὴν πέμπειν. ἀλλ' ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν καὶ τὸ παρηκολουθηκέναι τοῖς πράγμασιν εἰδώς, ταῦτ' ἐβουλήθην τοῖς μὲν προῃρημένοις λέγειν ἐμφανῆ ποιήσας, ἀφθόνους ἀφορμὰς ὧν ὑπολαμβάνω συμφέρειν ὑμῖν, δοῦναι. τοῖς δὲ πολλοῖς ῥᾳδίαν τὴν τῶν βελτίστων αἵρεσιν καταστῆσαι. ὧν μὲν οὖν ἕνεκα ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστί. δεῖ δὲ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν ἁπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι. καὶ τὰς ἐκ τῶν προτέρων ἐκκλησιῶν ἀμφισβητήσεις ἐᾶσαι. δεύτερον δὲ πάντας ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι. ὡς τὸ μηδὲν μὴ δ' ἁπλῶς πράττειν, οὐ μόνον ἐστὶν ἀνάξιον ὑμῶν καὶ ἀγεννές, ἀλλὰ καὶ τοὺς μεγίστους κινδύνους ἔχει. δεῖ δὲ μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς ἃ καθ' αὑτὰ μὲν οὐκ ἔστιν αὐτάρκη κατασχεῖν πράγματα. προστεθέντα δὲ ταῖς δυνάμεσι, πολλῷ πάντ' εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει. τίνα οὖν ἐστι ταῦτα. μήτε πόλει μηδεμιᾷ μήτε τῶν ἑκάστῃ τῶν πόλεων συνηγωνισμένων τοῖς καθεστηκόσι, μήτε πικραίνεσθαι, μήτε μνησικακεῖν. ὁ γὰρ τοιοῦτος φόβος τοὺς συνειδότας αὐτοῖς ὡς ἀναγκαίοις τοῖς συνεστηκόσι κίνδυνον ἔχουσι πρόδηλον, προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ. ἀφεθέντες δὲ τοῦ δέους τούτου πάντες, ἠπιώτεροι γενήσονται. τοῦτο δέ, οὐ

μικρὰν

μικρὰν ὠφέλειαν ἔχει. καὶ τὰς μὲν δὴ πόλεις τὰ τοιαῦτα σύνηθες προλέγειν. μᾶλλον δ' οὐδὲν ἀδύνατον. ὥστ' ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ὀφθῆτε χρώμενοι, τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. φημὶ δὲ χρῆναι μήτε πόλει μήτε στρατηγῷ, μήτε ῥήτορι μήτ' ἰδιώτῃ μηδενὶ τῶν τὰ προτοῦ γε δοκούντων ἀνταγωνίσθαι τοῖς καθεστηκόσι μήτε μέμφεσθαι μήτ' ἐπιτιμᾶν μηδένα μηδὲν ὅλως. ἀλλὰ συγχωρῆσαι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει πεπολιτεῦσθαι τὰ δέοντα. ἐπειδήπερ οἱ θεοὶ καλῶς ποιοῦντες σώσαντες τὴν πόλιν, ἀποδεδώκασιν ὑμῖν ὅτι ἂν βούλησθε ἐξ ἀρχῆς βουλεύσασθαι. καὶ νομίζειν ὥσπερ ἂν ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἱστίῳ τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι, λέγεσθαι μὲν ὑπ' ἀμφοτέρων ἅπαντα ἐπὶ σωτηρίᾳ, γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐὰν τοῦτον τὸν τρόπον περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐγνωκότες ἦτε, καὶ πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε, καὶ καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα πράξετε, καὶ τὰ πράγματα ὠφελήσετε οὐ μικρῶς, καὶ τοὺς ἐναντιωθέντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ μεταγνῶναι ποιήσετε πάντας, ἢ κομιδῇ τινὰς αὐτοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι. μεγαλοψύχως τοίνυν καὶ πολιτικῶς τὰ κοινῇ συμφέροντα πράττετε καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε. παρακαλῶ δ' εἰς ταῦτα, οὐ τυχὼν αὐτὸς τοιαύτης φιλανθρωπίας παρ' ἐνίων, ἀλλὰ ἀδίκως καὶ στασιαστικῶς εἰς τὴν ἑτέρων χάριν προτεθείς. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν, τὸ κοινῇ συμφέρον οἴομαι δεῖν βλάπτειν. οὔτε μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας, εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα οὐδέν. ἀλλ' ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτα αὐτὸς οἴομαι δεῖν πρῶτον ποιεῖν. τὰ μὲν οὖν παρασκευάσαι ἢ ἃ δεῖ φυλάξασθαι

καὶ ἃ πράττων τις ἂν κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοίη, σχεδὸν εἴρηταί μοι. τοῖς δὲ καθ' ἡμέραν ἐπιστατῆσαι καὶ τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι καὶ συνιδεῖν τὸν ἑκάστου καιρὸν καὶ κρῖναι τί τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι, καὶ τί βίας προσδεῖται, τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν ἔργον ἐστί. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν. τὰ γὰρ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ διαμαθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ καὶ πόνῳ, πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρήσασθαι διελυμάνθη. νῦν μέντοι πάνθ' ἕξειν καλῶς ἐλπίζω. καὶ γὰρ εἴ τις ὑπείληφεν εὐτυχῆ τὸν ἀλέξανδρον τῷ πάντα κατορθοῦν, ἐκεῖνο λογισάσθω. ὅτι πράττων καὶ πονῶν καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, εὐτύχει. νῦν τοίνυν τεθνεῶτος ἐκείνου ζητεῖ τινας ἡ τύχη μεθ' ὧν ἔσται. τούτους δὲ ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι. τούς τε ἡγεμόνας δι' ὧν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι, ὡς εὐνουστάτους ἐπὶ τὰς δυνάμεις ἐφίστατε. καὶ ὅτι ποιεῖν αὐτὸς ἕκαστος ὑμῶν δυνήσεται καὶ βουλήσεται, τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. καὶ ὑποσχέσθω καὶ τοῦθ' ὅπως μὴ ψεύσεται. μηδ' ἐξαπατηθῆτε μηδὲ πεισθῆτε παρακρουσθεὶς φήσας, ἀναδύσεται. ὥστε τὴν ἔνδειαν ὧν ἂν ἐλλείπητε ὑμεῖς, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας. οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἔχει κίνδυνον, περὶ ὧν ἐφ' ὑμῖν ἐστιν ὅπως ἂν βούλησθε πρᾶξαι, μεταβουλεύσασθαι πολλάκις καὶ περὶ ὧν ἂν ἐνστῇ πόλεμος. ἀλλὰ ἡ περὶ τούτων μετάνοια ἧττα τῆς προαιρέσεως γίνεται. μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδέν. ἀλλ' ὅτι πράξετε γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς, τοῦτο χειροτονεῖτε. κἂν ἅπαξ ψηφίσησθε, τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οἳ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν

μαν

vmna
novmo
philippo
quavit aliud
sospitū

μαντείας ἀνῃρήκασιν ἡγεμόνας ποιησάμενοι, καὶ παρακαλέσαντες, καὶ κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν αὐτοῖς εὐξάμενοι, μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς ἕλληνας.

Περὶ τῆς ἰδίας καθόδου.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἐνόμιζον μὲν ἀφ᾽ ὧν ἐπολιτευόμην, οὐχ ὅπως μηδὲν ἀδικῶν τοιαῦτα πείσεσθαι, ἀλλὰ καὶ μέτρια ἂν ἐξαμαρτὼν συγγνώμης τεύξεσθαι. ἐπειδὴ δὲ οὕτω γέγονεν, ἕως μὲν ἑώρων ὑμᾶς οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως φανερᾶς οὐδ᾽ ἐλέγχου γινομένου παρὰ τῆς βουλῆς πρὸς τὰ ταύτης ἀπόρρητα καταψηφιζομένους ἁπάντων, οὐδὲν ἔλαττον παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος, ἢ ἐμαυτὸν ἀποστερεῖσθαι, στέργειν ἡγούμην. τὸ γὰρ οἷς ἂν ἡ βουλὴ φήσῃ τοὺς ὀμωμοκότας δικαστὰς προστίθεσθαι, μηδεμιᾶς ἀποδείξεως ῥηθείσης, τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἦν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦντες ᾔσθησθε τὴν δυναστείαν, ἥντινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ κατεσκευάζοντο ἑαυτοῖς, καὶ πρὸς τὰς ἀποδείξεις τοὺς ἀγῶνας κρίνετε, τὰ δ᾽ ἀπόρρητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὑρήκατε, οἶμαι δεῖν ἐὰν καὶ ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, τῆς ὁμοίας τυχεῖν σωτηρίας τοῖς τῶν ὁμοίων αἰτιῶν τετυχηκόσι. καὶ μὴ μόνος δι᾽ αἰτίαν ψευδῆ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ὄντων καὶ τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀπεστερῆσθαι. εἰκότως δ᾽ ἂν ὑμῖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μέλοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας οὐ μόνον κατὰ τοῦτο ὅτι οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν τοιαῦτα πέπονθα, ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἕνεκ᾽ εὐδοξίας. μὴ γὰρ εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους μηδὲ τοὺς καιροὺς ἐν οἷς τὰ μέγιστ᾽ ἐγὼ χρήσιμος ἦν τῇ πόλει, τοὺς ἄλλους ἕλληνας ἀγνοεῖν νομίζετε. μηδ᾽ ἐπιλελῆσθαι τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων

ὑπὲρ ὑμῶν ἃ ἐγὼ δυοῖν ἕνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθ' ἕκαστον· ἑνὸς μὲν τὸν φθόνον δεδιὼς πρὸς ὃν οὐδὲν οἶδ' εἰ προὔργου τἀληθῆ λέγειν· ἑτέρου δὲ ὅτι πολλὰ καὶ ἀνάξια ἐκείνων διὰ τὴν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων κακίαν νῦν πράττειν ἀναγκαζόμεθα. ἐν κεφαλαίῳ δὲ τοιαῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν ἐγώ, ὥσθ' ὑμᾶς μὲν ἐπαινεῖσθαι ὑπὸ πάντων ζηλοῦσθαι. ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. τῆς δὲ ἀμαθίας μὲν ἀγνώμονος δὲ τύχης οὐχ ὡς δίκαιον ἦν ἀλλ' ὡς ἐβούλετο κρινάσης τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα, ὃν ὑμεῖς ἠγωνίσασθε, οὐδὲ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἀπέστην τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας. οὐδ' ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδέν. οὐ χάριν. οὐκ ἐλπίδας. οὐ πλοῦτον. οὐ δυναστείαν. οὐκ ἀσφάλειαν. καίτοι πάντα ταῦθ' ἑώρων ὑπάρχοντα τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. ὃ δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων ἐφ' οἷς εἰκότως ἐπέρχεταί μοι παρρησιάζεσθαι, μέγιστον ἡγοῦμαι, οὐκ ὀκνήσω γράψαι πρὸς ὑμᾶς· ὅτι ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγενημένου Φιλίππου, καὶ δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν ὡς βούλοιτο καὶ διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους, ἐγὼ μόνος οὐδετέρου τούτων ἡττήθην, ὃ θεωρῶ ὑμῖν φιλοτιμίαν φέρει, πολλὰ μὲν ἐντυχὼν Φιλίππῳ διαλεχθείς, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐπέμπετε πρεσβεύοντά με, πολλῶν δ' ἀποχόμενος χρημάτων διδόντος ἐκείνου. ἃ τῶν συνειδότων ἔτι πολλοὶ ζῶσιν. οὓς τίνα γνώμην ἔχειν περὶ ὑμῶν εἰκὸς λογίσασθε. τὸ γὰρ τῷ τοιούτῳ τοῦτον τὸν τρόπον κεχρῆσθαι, ἐμοὶ μὲν ἂν εὖ οἶδ' ὅτι φανείη συμφορά. κακία δὲ οὐδεμία. ὑμετέρα δὲ ἀγνωμοσύνη. ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε. πάντα τοίνυν τὰ προειρημένα, ἐλάττω νομίζω τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας

ἐν ᾧ παρεῖχον ἐμαυτὸν ἐγὼ πολιτευόμενον, οὐ μιᾶς ὀργῆς οὐδὲ δυσ-
μενείας οὐδ' ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς οὔτε ἰδίας προϊστά-
μενος. οὐδὲ συκοφαντήσας οὐδένα πώποτε οὔτε πολίτην οὔτε ξένον.
οὐδ' ἃ καθ' ὑμῶν ἴδια δεινὸς ὤν. ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν εἴ που δεήσειεν ἐξετα-
ζόμενος δημοσίᾳ. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι καὶ λέγοιεν τοῖς νεωτέ-
ροις ἐστὲ δίκαιοι τὴν πρὸς Πύθωνα τὸν Βυζάντιον ἐκκλησίαν, ὅτε τοὺς
ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἦλθε πρέσβεις ἔχων, ὡς ἀδικοῦσαν δείξων
τὴν πόλιν. ἀπῆλθε δὲ τἀναντία τούτων παθών, μόνου τῶν τότε
ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. καὶ ἐῶ πρε-
σβείας ὅσας ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα. ἐν αἷς οὐδὲν ἠλαττώθητε
πώποτε. οὐδὲ καθ' ἓν. ἐπολιτευόμην γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐχ
ὅπως ἀλλήλων ὑμεῖς περιγένησθε σκοπῶν. οὐδ' ἐφ' ἑαυτὴν ἀ-
κονῶν τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν δόξαν καὶ μεγαλοψυχίαν ὑμῖν ὑ-
πάρξειν ἐνόμιζον. ἐφ' οἷς ἅπασι μέν, μάλιστα δὲ τοῖς νέοις ἄ-
γασθαι προσήκει καὶ σκοπεῖν μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν
πάντ' ἐν τῇ πολιτείᾳ, τούτου μὲν γὰρ οὐδέποτ' ἔσται ἀπορῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν
ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῶσί τε ἐπιτιμήσοντα. ἔτι τοίνυν παραλεί-
πω πολλά, ἐφ' οἷς ἕτερος μηδὲν ἄλλο χρήσιμος γεγονὼς, δικαίως ἂν
ἠξίου τυχεῖν σωτηρίας. χορηγίας καὶ τριηραρχίας. καὶ χρημάτων
ἐπιδόσεις ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς. ἐν οἷς ἐγὼ φανήσομαι οὐ μόνον αὐτὸς
ἐξητασμένος πρῶτος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκώς. ὧν
ἕκαστον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι λογίσασθε ὡς ἀνάξιον τῆς περιεστη-
κυίας νῦν ἐμοὶ συμφορᾶς. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ τί πρῶτον ὀδύ-
ρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. πότερα τὴν ἡλικίαν ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικιν-
δύνου πειρᾶσθαι παρ' ἑαυτὸν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι, ἢ τὴν αἰσχύ-
νην, ἐφ' ᾗ κατ' οὐδένα ἔλεγχον οὐδ' ἀπόδειξιν ἀλλ' ἀπόλωλα, ἢ τὰς ἐλ

πίδας ὧν διαμαρτὼν, ὧν ἑτέροις προσῆκεν ἐκληρονόμησα κακῶν. οὔτε γὰρ ἔγωγε τῆς Ἁρπάλου φίλος φανήσομαι γεγονώς, οὔτε ἐφ' οἷς ἐπολιτευόμην πρότερον, δίκην ὀφείλων δοῦναι. οὔτε τῶν ἐφ' οἷς ἐκρινόμην ἐξεληλεγμένος, τῶν τε γραφέντων περὶ Ἁρπάλου μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον πεποίηκε τὴν πόλιν. ἐξ ὧν πάντων δῆλον, ὅτι καιρῷ τινι ληφθεὶς καὶ οὐκ ἀδικήμασι, τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, διὰ τὸ πρῶτος εἰσιέναι. ἐπεὶ τί τῶν δικαίων οὐκ εἶπον ἐγώ, ἢ σεσωκότων τοὺς ὕστερον κρινομένους. ἢ τίνα νῦν ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις. οὐ γάρ ἐστιν οὐδείς. τὰ γὰρ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι πεῖσαι γεγενῆσθαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων παύομαι πολλὰ γράφειν ἔχων. τὸ γὰρ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖραν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὄν. εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦντες, πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς αἰτίαις διηλλάχθε, καὶ ἐμοὶ διαλλάγητε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. οὔτε γὰρ ἠδίκηχ' ὑμᾶς οὐδένα ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ καὶ ἥρωες. μαρτυρεῖ δέ μοι πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν πιστεύοιθ' ὑφ' ὑμῶν, τῆς ἀνεγκλήτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. οὔτ' ἐγὼ χείριστος οὔτ' ἀπιστότατος φανήσομαι τῶν διαβληθέντων. καὶ μὴν τὸ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός με ποιήσειεν. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἑτέρωσε βλέπων οὐδαμοῦ μετέστην. ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. εἶτα διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ὢν τῷ σώματι τὴν κακοπάθειαν ὑπενεγκεῖν. ἔτι δ' οὐδ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν ἔξω με προπηλακισμοῦ γενέσθαι. ὃς οὐδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν, ἐμὲ ἀπώλλυεν. ἐπεὶ δ' ὅτι γε ὑμῖν προσεῖχον τὸν νοῦν καὶ οὐδέσιν ἄλλοις, πολλὰ ἂν ἴδοιτε σημεῖα. εἴς τε γὰρ πόλιν

ἦλθον οὐκ ἐν ᾗ μέγιστα πράξειν αὐτοὺς ἔμελλον, ἀλλ' εἰς ἣν καὶ τοὺς προγόνους ἐλθόντας ᾔδειν ὅτε ὁ πρὸς τὸν πέρσην κατελάμβανεν αὐτοὺς κίνδυνος· καὶ παρ' ᾗ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπιστάμην. ἔστι δὴ τροιζηνίων αὕτη. ἣ μάλιστα μὲν οἱ θεοὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας, εὖνοι πάντες εἴησαν. εἶτα σωθεὶς ὑφ' ὑμῶν, δυνηθείην ἀποδοῦναι χάριτας. ἐν ταύτῃ τινῶν ὡς ἐμοὶ χαριζομένων, ἐπιτιμᾶν ὑμῖν τι πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν ὥσπερ ἐμοὶ προσῆκε παρειχόμην· ὅθεν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας δημοσίᾳ τιμῆσαι. ὁρῶν δὲ τὴν μὲν εὔνοιαν τῶν ἀνδρῶν μεγάλην, τὴν δὲ εἰς τὸ παρὸν δύναμιν καταδεεστέραν, μετελθὼν εἰς τὸ τοῦ ποσειδῶνος ἱερὸν ἐν καλαυρείᾳ, κάθημαι· οὐ μόνον τῆς ἀσφαλείας ἕνεκα ἣν διὰ τὸν θεὸν ἐλπίζω μοι ὑπάρχειν, οὐ γὰρ εὖ οἴδατε, ἃ γὰρ ἐφ' ἑτέροις ἐστὶν ὡς ἂν βούλωνται πρᾶξαι, λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν πατρίδα ἐνθένδε ἑκάστης ἡμέρας ἀφορῶ· εἰς ἣν τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα, ὅσης παρ' ὑμῶν εὔχομαι τυχεῖν. ὅπως οὖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μηκέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι, ψηφίσασθέ μοι ταῦτα ἃ καὶ ἄλλοις τισὶν ἤδη· ἵνα μήτε ἀνάξιον ὑμῶν μηδέν μοι συμβῇ, μήτε ἱκέτης ἑτέρων ἀναγκασθῶ γίγνεσθαι. οὐδὲ γὰρ ὑμῖν τοῦτο γένοιτ' ἂν καλόν. ἐπεὶ εἴγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπῆρχε, τεθνάναι με κρεῖττον ἦν. εἰ ὅτως δ' ἄν μοι πιστεύοιτε ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχειν καὶ μὴ αὖ μάτην θρασύνεσθαι. τὸ γὰρ ἐμαυτοῦ κυρίους ὑμᾶς ἐποίησα· τὸ οὐκ ἔφυγον τὸν ἀγῶνα, ἵνα μήτε προδῶ τὴν ἀλήθειαν, μήτ' ἄκυρος ὑμῶν ἐμοῦ μηδεὶς γένηται. ἀλλ' ὅ τι βούλοισθε, τούτῳ χρήσησθε. παρ' ὧν γὰρ ἁπάντων καλῶν κάγα-

θεῶν ἔτυχον, τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν εἰ βούλοιντο εἰς ἐμέ. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι, ὥστε μηδὲν ἀνήκεστον ψηφίσασθαι περὶ ἐμοῦ, σώσατέ με ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι καὶ ψηφίσασθε καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἄξια καὶ ἐμοῦ. ἐπ' οὐδενὶ γὰρ τῶν πεπραγμένων ἠδικηκότα με εὑρήσετε. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι οὐδ' ἀπολωλέναι. ἀλλὰ καὶ εὔνουν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἵνα μηδὲν ἐπίφθονον γράφω. καὶ πλεῖστα πεπραγματευμένον τῶν νυνὶ ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν. καὶ μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. μηδεὶς δ' ὑμῶν ἡγείσθω με ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μήτε ἀνανδρίᾳ μήτε ἄλλῃ προφάσει φαύλῃ μηδεμιᾷ παρ' ὅλην τὴν ἐπιστολὴν ὀδύρεσθαι. ἀλλ' ἃ τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται, ἐμοὶ δὲ ταῦτα νῦν πάρεστιν ὡς μὴ ὤφελε, λῦπαι καὶ δάκρυα καὶ τῆς πατρίδος καὶ ὑμῶν πόθος, καὶ ὧν πέπονθα λογισμός, ἅπαντα ποιεῖ με ὀδύρεσθαι. ἃ ἐπισκοποῦντες δικαίως, ἐν οὐδενὶ τῶν πεπολιτευμένων ὑπὲρ ὑμῶν οὔτε μαλακίαν οὔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν εὑρήσετέ μοι. πρὸς μὲν δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα. ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούουσιν ἐναντίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. ὅσα μὲν γὰρ τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν, ἔστω δι' ὑμᾶς αὐτοῖς πεπρᾶχθαι οὐδὲν ἐγκαλῶ. ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσθ' ὑμεῖς οἷα ταῦτ' ἐστίν, ἐὰν μὲν ὥσπερ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ἐῶσι καὶ ἐμοὶ συγχωρήσωσι, καλῶς ποιήσουσιν. ἐὰν δὲ ἐπηρεάζειν ἐγχειρῶσιν, ὑμᾶς ἀξιῶ μοι βοηθεῖν ἅπαντας. καὶ μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς παρ' ὑμῶν χάριτός μοι γίγνεσθαι.

εὐτυχεῖτε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΩΝ.

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. περὶ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτὸν, ἅ μοι παρ' ὑμῶν ἐνόμιζον δίκαιον εἶναι γενέσθαι, τὴν προτέραν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς· ὑπὲρ ὧν ὅταν ὑμῖν δοκῇ, τότε συγχωρήσετε· περὶ δὲ ὧν νῦν ἐπέσταλκα, βουλοίμην ἂν ὑμᾶς μὴ παριδεῖν· μηδὲ πρὸς φιλονεικίαν ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον ἀκοῦσαι. συμβαίνει γάρ μοι καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι, πολλῶν ἀκούειν ἐπιτιμώντων ὑμῖν ἐπὶ τοῖς περὶ τοὺς Λυκούργου παῖδας γινομένοις. ἐπέστειλα μὲν οὖν ἂν τὴν ἐπιστολὴν καὶ τῶν ἐκείνῳ ζῶντι πεπραγμένων ἕνεκα, ὧν ὁμοίως ἐμοὶ πάντες ἂν αὐτῷ δικαίως ἔχοιτε χάριν εἰ τὰ προσήκοντα βούλοισθε ποιεῖν. ἐκεῖνος γὰρ αὑτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν μέρει τάξας τῆς πολιτείας τὴν ἀρχὴν, καὶ περὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν οὐδὲν εἰωθὼς γράφειν, ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων οἱ πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς, τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτὸν οὐχ ὅτι δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐναντίων πάντα τὰ τοιαῦτα ἐγίνετο· οὐδ' ὅτι ταύτην ἀσφαλεστέραν τὴν προαίρεσιν οὖσαν ἑώρα. πολλοὺς γὰρ καὶ προδήλους εἶχε κινδύνους οὓς ἀναγκαῖον ἦν ὑπομένειν τὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου λέγειν καὶ πράττειν προαιρούμενον. ἀλλ' ὅτι δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν. καίτοι παρὼν ἑώρα τοὺς μὲν βοηθήσοντας αὐτῷ δήμῳ, ἀσθενεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ὄντας· τοὺς δὲ τἀναντία πράττοντας, κατὰ πάντα ἐρρωμένους. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἧττον ἐκεῖνος εἴχετο τούτων ἃ συμφέρειν ἡγεῖτο τῷ δήμῳ. καὶ μετὰ ταῦτα ἀόκνως

καὶ λέγων καὶ πράττων ἃ προσῆκεν ἦν φανερὸς ἐφ' οἷς εὐθὺς ἐ-
ξητεῖτο ὡς ἅπαντες ἴσασιν. ἐπέστειλα μὲν οὖν ἂν ὥσπερ εἶπον ἐν
ἀρχῇ καὶ διὰ τὴν ἐκείνου χάριν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑμῖν νομίζων
ξυμφέρειν τὰς παρὰ τοῖς ἔξω γιγνομένας ἐπιτιμήσεις εἰδέναι,
πολλῷ προθυμότερον πρὸς τὸ πέμψαι τὴν ἐπιστολὴν ἔσχον. πα-
ραιτοῦμαι δὲ τοὺς ἰδίᾳ πρὸς ἐκεῖνον ἔχοντας δυσκόλως ὑπομεῖ-
ναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκοῦσαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε ὦ ἄνδρες
ἀθηναῖοι ὅτι νῦν ἐκ τῶν περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ γιγνομένων, φαύ-
λην δόξαν ἡ πόλις λαμβάνει. οὐδεὶς γὰρ τῶν ἑλλήνων ἀγνοεῖ, ὅτι ζῶν-
τα λυκοῦργον ἐτιμᾶθ' ὑμεῖς εἰς ὑπερβολήν. καὶ πολλῶν αἰτιῶν ἐ-
πενεχθεισῶν ὑπὸ τῶν φθονούντων αὐτῷ, οὐδεμίαν πώποθ' εὕρετ' ἀ-
ληθῆ. οὕτω δ' ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἡγεῖσ-
θε, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι λυκοῦργον ἐκρίνετε.
καὶ τοῦθ' ὑμῖν ἐξήρκει. οὐ γὰρ ἂν καὶ τοιοῦτον, μὴ δοκοῦν ὑμῖν. νῦν
τοίνυν ἅπαντες ἀκούοντες τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ δεδέσθαι, τὸν μὲν τε-
θνεῶτα ἐλεοῦσι. τοῖς παισὶ δ' ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται. ὑ-
μῖν δ' ἐπιτιμῶσι πικρῶς ὡς οὐκ ἂν τολμήσαιμι γράφειν ἐγώ. ἃ
γὰρ ἄχθομαι τοῖς λέγουσι καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν
ὑμῖν, ταῦτα ἄχρι μὲν τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι ὅτι πολλοὶ μέμ-
φονται, συμφέρειν ὑμῖν νομίζων εἰδέναι, γέγραφα. ὅσα μέντοι
λοιδορίας χωρὶς ἐστὶν ὧν λέγουσί τινες, καὶ ἀκηκοέναι συμφέρειν ὑ-
μῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα δηλώσω. οὐδεὶς γὰρ ὑπείληφεν ὡς ἄρα
ἠγνοήκατε καὶ διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ λυκούργου.
τό, τε γὰρ τοῦ χρόνου πλῆθος, ὃν ἐξεταζόμενος οὐδὲν πώποθ' εὑρέθη πε-
ρὶ ὑμᾶς οὔτε φρονῶν οὔτε ποιῶν ἄδικον, καὶ τὸ μηδένα ἀνθρώπων εἰς μηδὲν τῶν
ἄλλων ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι, εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ

τῆς ἀ

διανοίας σκέψιν. λοιπὸν τοίνυν, ὃ πάντες ἂν εἶναι φαύλων ἀνθρώπων ἔργον φήσαιεν τὸ, ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν δοκεῖν. μετὰ δὲ ταῦτα μηδένα ἔχειν λόγον. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν, ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν, τἀναντία ὁρᾷ τις γιγνόμενα. ὧν μόνων ἢ τελευτῶσι πᾶσιν ὅπως ἕξει καλῶς, μέλει. καὶ μὴν οὐδὲ χρημάτων ποιεῖν ἕνεκα ταῦτα δοκεῖν, τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἐστιν. οὔτε γὰρ τῆς μεγαλοψυχίας οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας, ἀκόλουθον ἂν φανείη. εἰ γὰρ ὑμᾶς λύσασθαι παρ' ἑτέρων ἔδει, δόντας ἐκ τῶν προσιόντων τὰ χρήματα ταῦτα, πάντας ἂν ἡγοῦμαι προθύμους εἶναι, ὃ λόγῳ καὶ φθόνῳ γέγονεν, οὐκ ἔχω τί καταγνῶ, εἰ μὴ ὅλως πικρῶς καὶ παραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὡρμήκατε. εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν οὔτ' ὀρθῶς, οὔτε συμφερόντως βουλεύεσθαι ἐγνώκατε. θαυμάζω δ' εἰ μηδεὶς ὑμῶν οἶδεν, ὅτι τῶν αἰσχρῶν ἐστι τὸν δῆμον τῶν ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀεὶ κοινὴν ἔχει καταφυγὴν, ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι φιλίππου, ὃς ἀνουθέτητος ὢν εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ, ὅμως ᾤετο δεῖν, ἡνίκ' εὐτύχησε, μάλιστα τἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. καὶ τοὺς παραταξαμένους πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευσεν οὐκ ἐτόλμησε δηλῶσαι, τὸ τίνες καὶ τίνος εἰσὶν ἐξετάσας. καὶ γὰρ ὡς ἔοικεν ὁμοίως τῶν παρ' ὑμῖν ῥητόρων ἐνίοις, οὔτε δίκαια εἶναι πρὸς ἅπαντας τὰ αὐτὰ οὔτε καλὰ ἡγεῖτο. ἀλλὰ τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτ' ἐπέκρινεν. ὑμεῖς δ' ὄντες ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀμαθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ γίνεσθαι, πρῶτον μὲν ὃ

πάντων ἀγνωμονέστατόν ἐστι, περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες τοὺς υἱεῖς δεδέχατε. εἶτα τὸ ταῦτα ποιεῖν ἴσον φατέ, ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ἀνθρώπων προαιρέσεως καὶ πολιτείας βουλευόμενοι. ἐν οἷς ἐξεταζομένοις, εἰ μὲν χρηστὰ καὶ δημοτικὰ καὶ ἐπ' εὐνοίᾳ τὰ λυκούργῳ πεπραγμένα φαίνεται, μηδενὸς κακοῦ, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοὺς παῖδας αὐτοῦ δίκαιόν ἐστι τυγχάνειν παρ' ὑμῶν. εἰ δὲ τἀναντία τούτων, ἐκεῖνον ὅτ' ἔζη, ἔδει δίκην διδόναι. τούτους δὲ μηδ' οὕτως ἐφ' οἷς ἐκείνῳ τις ἐγκαλεῖ, τυγχάνειν ὀργῆς. πᾶσι γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. ἐπεὶ εἰ οὕτως ἕξετε, ὥστε οἱ μὲν ἀχθεσθέντες τι τοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου πολιτευομένοις μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν διαφυλάξουσιν. ὁ δὲ δῆμος ᾧ συναγωνίζεται τῶν δημοτικῶν ἕκαστος μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μνημονεύσει τὰς χάριτας, μετὰ ταῦτα δὲ μηδὲν φροντιεῖ, οὐδὲν ἀθλιώτερον ἔσται τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. εἰ δὲ μοιροκλῆς ἀποκρίνεται ταῦτα μὲν σοφώτερα ἢ καθ' ἑαυτὸν εἶναι, ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτὸς αὐτοὺς δῆσαι, ἐρωτήσατ' αὐτὸν ἡνίκα ταυρέας καὶ πάταικος καὶ ἀριστογείτων καὶ αὐτός, εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθέντες οὐ μόνον οὐκ ἐδέδεντο, ἀλλὰ καὶ ἐδημηγόρουν, τί δή ποτε οὐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. εἰ δὲ μὴ φήσει τότε ἄρχειν, οὐδὲ λέγειν, ἔκ γε τῶν νόμων αὐτῷ προσῆκε. ὥστε πῶς ἴσον ἐστί, τοῖς μὲν ἄρχειν οἷς μηδὲ λέγειν ἔξεστι, τοὺς δὲ δεδέσθαι, ὧν πολλὰ χρήσιμος ἦν ὑμῖν ὁ πατήρ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι, εἰ μὴ τοῦτο δεῖξαι δημοσίᾳ βούλεσθε, ὅτι βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει, καὶ διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει. κἄν τι συμβῇ χαλεπὸν τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίγνεται. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ προελέσθαι ζῆν,

ἀσφαλερόν. κἄν τι γένηται τὸ ψήφισμα, ἄφυκτον ἔσται. ἔτι τοίνυν τὸ μὲν μὴ δίκαιον εἶναι τὴν ἐναντίαν δόξαν ἔχειν ἢ ζῶντος εἶχε τ' ἐκείνου, καὶ τὸ τῶν τε τελευτηκότων ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιεῖσθαι λόγον δίκαιον εἶναι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἐάσω. παρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖσθαι ταῦτα ὑπείληφα. ὅσοις μέντοι πατέρων καὶ εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε τῶν ἄλλων, ἡδέως ἂν ἴδοιμι ὑμᾶς καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπογόνοις. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα. τοσούτου δέω τοῦτο ποιεῖν, ὥστε συμφέρειν μάλιστα τῇ πόλει τὰ τοιαῦτα κρίνω. προκαλεῖσθαι γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικοὺς εἶναι ὁρῶντας ὅτι κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ, τοῖς γε παισὶν ὑπάρξει τὰ προσήκοντα παρ' ὑμῶν κομίσασθαι. πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον, μᾶλλον δὲ καὶ αἰσχρόν, τῶν μὲν ἄλλων τισὶ καὶ παλαιῶν ὄντων τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένοντο χρήσιμοι, καὶ ὧν ἀκούετε τὰς εὐεργεσίας, οὐκ αὐτῶν ἑωράκατε ὑπειληφότας, ὅμως τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν. Λυκούργῳ δ' οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆς γεγονυίας, μηδ' ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι καὶ ὑφ' ὧν ἠδίκεισθε ἕτοιμοι τὸν ἄλλον ἦτε χρόνον εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν, μηδ' εἰς ταῦθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμοίους παρέχειν ἐπὶ τούτοις τοὺς παῖδας αὐτοῦ γινομένης τῆς τιμωρίας. οὓς κἂν ἐχθρὸς εἴπερ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσαι. θαυμάζω τοίνυν καὶ τοῦτ' εἴ τις ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὡς οὐδὲ τοῦτο συμφέρει τῇ πολιτείᾳ φανερὸν γινόμενον. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις τινὰ κτησαμένοις φιλίαν καὶ κατορθοῦσιν, ἐν πᾶσι πλεονεκτεῖν ὑπάρχει· κἂν ἀτυχήσωσί τι, ῥᾳδίας εὑρεῖν τὰς λύσεις. τοῖς δὲ εἰς τὸν δῆμον ἀρτήσασιν ἑαυτοὺς, ὁμοίου κατὰ τἀγαθὰ ἔλαττον ἔχειν ὑπάρξει, ἀλλὰ καὶ τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν. ἀλλὰ μὴν ὅτι τοῦθ' οὕτως γίνεται, ῥᾴδιον δεῖξαι. τίς δ

οὐκ οἶδεν ὑμῶν Λάχητι τῷ Μελανώπου, ἁλόντι μὲν ὁμοίως ἐν δικαστηρίῳ συμβάν, ὡς καὶ νῦν τοῖς Λυκούργου παισίν· ἀφεθῆναι δὲ πᾶν τὸ ὄφλημα ἐπιστείλαντος Ἀλεξάνδρου· καὶ πάλιν Μνησιβούλῳ τῷ Ἀχαρνεῖ ἁλόντι μὲν ὁμοίως καταστάντος αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου, ὥσπερ καὶ τῶν Λυκούργου παίδων, ἀφεῖσθαι δὲ καλῶς ποιοῦντι. ἄξιος γὰρ ἁνὴρ· καὶ οὐδεὶς ἂν ἐπὶ τούτοις τοὺς νόμους ἔφη καταλύεσθαι τῶν μὴ βοώντων εἰκότως. οὐ γὰρ καταλύονται· ἐπειδὴ ἅπαντες οἱ νόμοι τῶν δικαίων ἕνεκα καὶ σωτηρίας τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων τίθενται. καὶ μήτε ἀϊδίους τοῖς ἀτυχήσασι καθιστάναι τὰς συμφορὰς συμφέρει, μήτ᾽ ἀχαρίστους ὄντας φαίνεσθαι. ἀλλὰ μὴν εἴ γε ταῦθ᾽ οὕτως ὥσπερ ἂν φήσαιμεν ἔχειν συμφέρει, οὐ μόνον τοὺς νόμους οὐ κατελύετε, ἡνίκα ἐκείνους ἠφίετε, ἀλλὰ καὶ τοὺς βίους ἐσώζετε τῶν τοὺς νόμους θεμένων ἀνθρώπων, Λάχητα μὲν πρὸς χάριν δεηθέντος Ἀλεξάνδρου ἀφέντες. Μνησίβουλον δὲ τῇ τοῦ βίου σωφροσύνῃ σώσαντες. μὴ τοίνυν τὸ κτήσασθαι τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον δείκνυτε, ἢ τὸ τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτόν. μηδέ τῳ τῶν ἀστῶν εἶναι κρεῖττον ἢ τοῖς πολλοῖς ὑμῖν τὰ συμφέροντα πολιτευόμενον γνωσθήσεσθαι. τὸ μὲν γὰρ πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ κοινὰ πράττοντα, ἀδύνατον. ἐὰν δ᾽ ἐπ᾽ εὐνοίᾳ ταῦτα τῇ τοῦ δήμου τις φρονῇ, δίκαιος ἐστι σώζεσθαι. εἰ δὲ μὴ καὶ θεραπεύειν ἑτέρους μᾶλλον ἢ τὸν δῆμον ἅπαντας διδάξετε· καὶ φεύγειν τὸ τῶν ὑμῖν συμφερόντων ποιοῦντά τι συνωφθῆναι. ὅλως δὲ κοινόν ἐστιν ὄνειδος ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ὅλης τῆς πόλεως συμφορά, τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον ἰσχύειν παρ᾽ ὑμῖν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. καὶ ταῦτα, τοῦ μὲν, νοσήματος ὄντος. τῶν δέ, τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. καὶ μὴν οὐδὲ τὸν

πυθέα

πυθέα παραλείψω τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν· μετὰ ταῦ-
τα δ' ἕτοιμον εἰς τὰ καθ' ὑμῶν πάντα. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τοῦτον
ὅτε μὲν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῄει
ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον καὶ γραφὴν ξενίας φεύγοντα καὶ μικροῦ
πραθέντα ὑπὸ τούτων, οἷς νῦν ὑπηρετῶν, τοὺς κατ' ἐμοῦ λόγους
ἔγραφεν. ἐπειδὴ δ' ἃ κατηγόρει τότε τῶν ἄλλων, νῦν αὐτὸς πράτ-
τει, εὐποροῦντα μὲν οὕτως, ὥστε δύ' ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι φθό-
ης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτόν· πέντε τάλαντα δ' ὀ-
φλόντα ῥᾷον ἐκτῖσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέξεσθαι πρότερον,
πρὸς δὲ τοῖς παρ' ὑμῶν τοῦ δήμου, οὐ μόνον τῆς πολιτείας με-
τειληφότα, ὃ κοινὸν ὄνειδός ἐστιν ἅπασιν, ἀλλὰ καὶ θύοντα ὑπὲρ ὑ-
μῶν τὰς πατρῴας θυσίας ἐν δελφοῖς. ὅταν οὖν τοιαῦτα καὶ τηλικαῦ-
τα πᾶσιν ἰδεῖν ᾖ παραδείγματα, ἀφ' ὧν ἀλυσιτελὲς προελέσθαι
τὰ τοῦ δήμου πᾶς τις ἂν κεῖναι, φοβοῦμαι μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑ-
πὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε. ἄλλως τε καὶ ὅταν τῶν δημοτικῶν τοὺς
μὲν, ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρῆται, οἷον
ναυσικλέα καὶ χάρητα καὶ διότιμον καὶ μενεσθέα καὶ εὔδοξον· ἔτι
δ' εὔδημον καὶ ἐφιάλτην καὶ λυκοῦργον. τοὺς δ' ὑμεῖς προῆσθε, ὥς-
περ χαρίδημον καὶ φιλοκλέα καὶ ἐμὲ, ὧν ἑτέρους εὐνουστέρους οὐ-
δ' αὐτοὶ νομίζετε. εἰ δ' ὁμοίους τινὰς, οὐ φθονῶ· βουλοίμην δ' ἂν
εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε καὶ μὴ ταὐτὰ ἅπερ ὑμεῖς
πείσονται, ὡς πλείστους αὐτοὺς γενήσεσθαι. ἀλλ' ὅταν γε τοιαῦτα οἷα
τὰ νῦν παραδείγματα ἐκφέρητε, τίς ἐστιν ὅστις εἰς ταύτην τὴν
τάξιν ἑαυτὸν γνησίως ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι. ἀλλὰ μὴν τῶν γε προσ-
ποιησομένων οὐκ ἀπορήσετε. οὐδὲ γὰρ πρότερον. μὴ γένοιτο δ' ἰδεῖν
ἐξελεγχθέντας αὐτοὺς ὁμοίως ἐκείνοις, οἳ φανερῶς ἃ τότε ἠρνοῦν-

τῶν νῦν πολιτευομένων οὐδένα ὑμῶν οὔτε δεδοίκασιν οὔτε αἰσχύνονται
ἀξιῶ δὴ λογιζομένους ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μήτε τῶν ἄλλων ὀλιγωρεῖν,
μήτε τοῖς προάγουσιν ἐπιείκειαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν πείθε-
σθαι· πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τὰ παρόντα πρά-
γματα δεῖται, ἢ ταραχῆς καὶ δυσμενείας· ὧν ὑπερβολῇ χρώμενοί
τινες ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων· ὧν δια-
ψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πλήρης ἐστὶν
εὐηθείας μεστός. εἰ γὰρ ἃ μηδεὶς ἂν ἤλπισεν ὁρῶν γιγνόμενα ἃ καὶ πρότε-
ρον γέγονε τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων
ἐγκαθέντων, διαβληθέντες νῦν μὴ ἀνόητοι γενέσθαι, πῶς ὅτι τετύφω-
ται. ταῦτα γὰρ εἰ μὲν παρῆν, λέγων ἂν ὑμᾶς ἐδίδασκον. ἐπειδὴ δ' ἐν
τοῖς τοιούτοις εἰμί, ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευσται ἐφ' οἷς ἀπόλω-
λα γένοιτ', γράψας ἐπέσταλκα, πρῶτον μὲν ὡς πλεῖστον λόγον ποιού-
μενος τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν· δεύτερον, δ' ὅτι
τὴν αὐτὴν εὔνοιαν ἣν πρὸς ζῶντα λυκοῦργον εἶχον, δίκαιον εἶναι
νομίζω καὶ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ φαίνεσθαι ἔχων. εἰ δέ τῳ παρέ-
στηκεν ὡς πολύ μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων, δι' ἂν ἐκινήσαι-
μι πρὸς τοῦτ' εἰπεῖν, ὅτι τῶν συμφερόντων ὑμῖν καὶ τοῦ μηδέ-
να τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτη-
ρίας φροντίζω. οὔκουν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ· ἀλλὰ τῆς
αὐτῆς σπουδῆς καὶ προαιρέσεως καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πρα-
γματεύομαι. περίεστι δέ μοι ταῦτα, οἷα τοῖς κακόν τι νοοῦσιν ὑμῖν
περὶ γένοιτο. καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά. ἠξίωσα δ' ἂν ὑμῖν τὴν ἐ-
π' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν πεποίημαι νῦν μὲν ἐν κεφαλαίῳ. μι-
κρῷ δ' ὕστερον δι' ἐπιστολῆς μακρᾶς· ἣν ἐάνπερ ἐγὼ ζῶ, προσδοκᾶ-
τε ἂν μὴ τὰ δίκαια γένηταί μοι παρ' ὑμῶν πρότερον. οἵτινες ὥσπερ ἂν
ἐπῶν

εἰπὼν μήθ᾽ ἁμαρτεῖν δοκοίην, μήτε ψευσαίμην. λίαν ὀλίγωροι, ἑτέρους ἄγεις οὐθ᾽ ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε, ἐφ᾽ οἷς ἀριστογείτονα ἀφείκατε, ἐπὶ τούτοις δημοσθένην ἐκβεβληκότες. καὶ ἃ τοῖς τολμῶσι μηδὲν ὑμῶν φροντίζειν, μὴ λαβοῦσι παρ᾽ ὑμῶν ἔξεστιν ἔχειν ταῦ τ᾽ οὐ διδόντες ἐμοὶ ἵνα οἷός τε ὦ τά τε ὀφειλόμενα εἰσπράξας καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. καὶ μὴ πρὸς καὶ ψυχὴν ἐπὶ χεῖρα τῆς ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένην ἔχων, κοινὸν ὄνειδος τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιὼν ὁρῶμαι. βουλόμενος δέ μου ἐν μὲν ὑμετέρας χάριτος καὶ μεγαλοψυχίας τάξει τὴν οἴκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι, ἐμαυτῷ δ᾽ ἤλυσιν τῆς γεγενημένης ἀδικίας βλασφημίας κρίσεσθε, καὶ μόνον αἰτοῦντι γ᾽ ἄδειαν ὅσον περ χρόνον τὴν ἔκτισιν δεδώκατε, ταῦτα μὲν οὐ συγχωρεῖτε. ἐρωτᾶτε δ᾽ ὡς ἀπαγγέλλεται πρὸς ἐμέ, τίς οὖν αὐτὸν κωλύει παρεῖναι καὶ ταῦτα πράττειν, τὸ ἐπίστασθαι αἰσχύνεσθαι ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. καὶ τὸ ἀναξίως τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπολιτευμένων πράττειν, καὶ τὸ τὰ ὄντα ἀπολωλεκέναι διὰ τούτους, ἵνα μὴ διπλᾶ καταθῶνται, ἃ οὐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ. ἐπειδὴ ὑπογράψασθαι τὴν ἀρχὴν τὰς καταβολάς, παρ᾽ ὧν μετὰ μὲν τῆς ὑμετέρας εὐνοίας ἀφικόμενος, μέρος εἰ καὶ μὴ πάντα ἴσως ἀνακομισαίμην, ὥστε μηδὲν ἀσχημονεῖν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. ἂν δ᾽ ὡς οἱ ταῦτα λέγοντες ἀξιοῦσί με ἔλθω, ἅμα ἀδοξίᾳ καὶ ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνέξομαι. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε. ἀλλὰ ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες ἂν οὕτω τύχῃ δι᾽ ὑμᾶς, περιόψεσθε ἀπολόμενον. οὐ γὰρ ἂν δεηθείην ἄλλων ἢ ὑμῶν. καὶ τότε φήσετε δεινά πεπονθέναι με ἀκριβῶς οἶδα, ὅτε οὔτ᾽ ἐμοὶ πλέον οὐδὲν, οὔθ᾽ ὑμῖν ἔσται. οὐ γὰρ χρήματά γ᾽ εἶναί μοι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν ὧν ἀφίσταμαι. καὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι συναγα-

γεῖν, ἐάν μοι μὴ φιλονείκως ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε τὸ πρὸς τοὺς τρεῖς ἀσφαλῶς εἶναι. καὶ μὴν οὐδὲ παρ' ἁρπάλου με λαβόντα δείξετε. οὔτε γὰρ ἠλέγχθην, οὔτ' ἔλαβον. εἰ δὲ τὸ φανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς ἢ τὸν ἄρειον πάγον προσβλέπετε, τῆς ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες, ἐγκαλύψασθε. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πραότερον πρόσταγμα τοῖς τοιαῦτ' ἐξημαρτηκόσιν εἰς ἐμέ. οὐ γὰρ δήπου τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς βουλῆς ἀποφανθέντα ἐκεῖνον μὲν ἀφεῖσθαι δίκαιον εἶναι φήσετε. ἐμὲ δὲ ἀπολωλέναι. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε. οὔτε γὰρ ἄξιος οὔτε ἐπιτήδειος οὔτε χείρων, ἀτυχὴς μέντοι δι' ὑμᾶς ὁμολογῶ. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχὴς ὧ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ πρὸς ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. καὶ τοῦτ' ἀπολωλότι πρὸς σωτηρίας τετυχηκότα. καὶ μή με ὑπολαμβάνετε ὀργίζεσθαι τοῖς λόγοις τούτοις. οὐ γὰρ ἂν πάθοιμι τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ἐγώ. ἀλλ' ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥᾳστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσιν, ὥσπερ τοῖς ἀλγοῦσι τὸ στένειν. ἐπεὶ τῇ γε εὐνοίᾳ οὕτως ἔχω πρὸς ὑμᾶς, ὡς ὑμᾶς ἂν εὐξαίμην πρὸς ἐμέ. καὶ τοῦτ' ἐν πᾶσι πεποίηκα καὶ ποιήσω φανερόν. ἔγνωκα γὰρ ἐξ ἀρχῆς παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκειν ὅσπερ ἦ δίκαιος πολίτης, ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτως πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν. φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἧττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι κρίνεται.

Εὐτυχεῖτε

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ.

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἀκούω περὶ ἐμοῦ Θηραμένην ἄλλους τε λόγους βλασφήμους εἰρηκέναι καὶ δυστυχίαν προφέρειν. τὸ μὲν οὖν τοῦτον ἀγνοεῖν ὅτι λοιδορίας ἣ μηδὲ μίαν κακίαν καθ' ὅτου λέγεται δείκνυσιν, οὐδὲν ἔστ' ὄφελος παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἀνθρώποις, οὐχὶ θαυμάζω. τὸν γὰρ θρασὺν μὲν τῷ βίῳ μὴ πολίτην δὲ τὴν φύσιν ἐν ἐργαστηρίῳ δὲ τεθραμμένον ἐκ παιδός, αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων, ἀλογώτερον ἦν ἢ μὴ συνιέναι. τούτῳ μὲν οὖν ἐὰν ἀφίκωμαί ποτε καὶ σωθῶ, πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ ὧν εἰς ἐμὲ καὶ περὶ ὧν εἰς ὑμᾶς παροινεῖ. καὶ νομίζω καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν. ὑμῖν δὲ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἕνεκα, βούλομαι δι' ἐπιστολῆς οὓς περὶ τούτων ἔχω λόγους δηλῶσαι. οἷς πάνυ τὸν νοῦν προσέχοντες ἀκούσατε. οἴομαι γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἀκοῆς μόνον ἀλλὰ καὶ μνήμης ἀξίους εἶναι. ἐγὼ τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην. καὶ ταῦτα οἶδα καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον καὶ τὴν Διώνην καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον ἀεὶ λέγοντας ἐν ταῖς μαντείαις καὶ προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι τῇ παρ' ὑμῖν. ὅσα τοίνυν περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί, δῆλον ὡς προλέγουσι. τὰς δ' ἐπὶ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγονυίαις πράξεσι τίθενται. ἃ τοίνυν ἐγὼ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν, τῶν ἤδη γεγενημένων ἐστίν, ἀφ' ὧν εὐτυχεῖς ὑμᾶς προσηγορεύκασιν οἱ θεοί. πῶς οὖν δίκαιον τοὺς μὲν πεισθέντας εὐτυχεῖς ὀνομάζεσθαι, τὸν δὲ πείσαντα, τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴποι τὴν μὲν

κοινὴν εὐτυχίαν ἧς ἐγὼ σύμβουλος, θεοὺς τοὺς λέγοντας εἶναι, οἷς οὐθέμις † ἐνδέχεσθαι· τὴν δὲ δυσβλασφημίαν, ἣ κατ' ἐμοῦ κέχρηται θηραμένης θρασὺν καὶ ἀναιδῆ καὶ οὐδὲ νοῦν ἔχων τἄνθρωπον εἰρηκέναι. οὐ τοίνυν μόνον ταῖς παρὰ τῶν θεῶν μαντείαις ἀγαθὴν οὖσαν εὑρήσετε, ᾗ κέχρησθε τύχῃ, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων θεωροῦντες ἂν ἐξετάζητε ὀρθῶς. ὑμεῖς γὰρ εἰ μὲν ὡς ἄνθρωποι τὰ πράγματα βούλεσθε θεωρεῖν, εὐτυχεστάτην εὑρήσετε ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα τὴν πόλιν γεγονυῖαν· εἰ δ' ἃ τοῖς θεοῖς ἐξαίρετ' ὑπάρχει μόνοις τούτων ἀξιώσετε τυγχάνειν, ἀδυνάτων ἐφίεσθε. τί οὖν ἐστὶ θεοῖς ἐξαίρετον ἀνθρώποις δ' ἀδύνατον: ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν ἐγκρατεῖς ὄντας κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις. φλαῦρον δὲ μηδὲν μηδέποτε παρὰ τὸν αἰῶνα μήτε παθεῖν μήτε μελλῆσαι. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων ὥσπερ προσήκει, σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀγνώμων, ὅστις ἂν ἢ τὰ λακεδαιμονίοις συμβεβηκότα οἷς οὐκ ἐγὼ συνεβούλευον, ἢ τὰ πέρσαις πρὸς οὓς οὐδ' ἀφικόμην πώποτε, αἱρετώτερα φήσειεν εἶναι τῶν ὑμῖν παρόντων. καὶ ἐῶ καππαδόκας καὶ σύρους καὶ τοὺς τὴν ἰνδικὴν χώραν κατοικοῦντας ἀνθρώπους ἐπ' ἐσχάτων γῆς. οἷς ἅπασι συμβέβηκε πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθέναι καὶ χαλεπά. ἀλλὰ νὴ δία τούτων μὲν ἄμεινον ὑμᾶς πράττειν ἅπαντες ὁμολογήσουσι. θετταλῶν δὲ καὶ ἀρκάδων καὶ ἀργείων χεῖρον ἤ τινων ἄλλων. οἷς ἡ συμμαχία συνέβη γενέσθαι φιλίππῳ. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχητε. οὐ μόνον τῷ μὴ δεδουλωκέναι, καίτοι τί τηλικοῦθ' ἕτερον, ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς μὲν πάντας αἰτίους εἶναι δοκεῖν τῶν τοῖς ἕλλησι κακῶν συμβεβηκότων διὰ φιλίππου καὶ τῆς

δουλείας

δουλείας, ἐξ ὧν εἰκότως μισοῦνται. ὑμᾶς δ᾽ ὁρᾶσθαι ὑπὲρ τῶν ἑλλή-
νων καὶ σώμασι καὶ χρήμασι καὶ πόλει καὶ χώρᾳ καὶ πᾶσιν ἠγωνισμένους. ἀν-
θ᾽ ὧν εὔκλειαν εἰκὸς ὑπάρχειν καὶ χάριν ἀθάνατον παρὰ τῶν τὰ δί-
καια βουλομένων ποιεῖν. οὐκοῦν ἀφ᾽ ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα, τῶν
μὲν ἀντιστάντων ἄριστα πράττειν τῇ πόλει συμβέβηκε. τοῖς δὲ συνηγω-
νισμένοις ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι. τοιγαροῦν ἐπὶ τούτοις οἱ θεοὶ τὰς
μὲν μαντείας τὰς ἀγαθὰς ὑμῖν διδόασι. τὴν δ᾽ ἄδικον βλασφη-
μίαν, εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι. γνοίη δ᾽ ἄν τις, εἰ προέλοιτο
ἐξετάσαι τὰ ἐπιτηδεύματα ἐν οἷς ζῇ. ἃ γὰρ ἂν καταράσαιτό τις
αὐτῷ, ταῦτ᾽ ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. ἐχθρὸς μέν ἐστι τοῖς γονεῦσι. φί-
λος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ καὶ θρασύνεται μὲν ὡς ἀνήρ. πάσχει
δ᾽ ὡς γυνή. καὶ τοῦ μὲν πατρὸς κρείττων. τῶν δ᾽ αἰσχρῶν ἥττων.
οἷς δ᾽ ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται
αἰσχρορρημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτ᾽ ἐφ᾽ οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούον-
τες. ὡς ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστὸς οὗτος ὤν. καὶ ταῦτα οὐκ ἂν
ἔγραψα, εἰ μὴ κινῆσαι τὴν ἐν ὑμῖν μνήμην τῶν προσόντων αὐ-
τῷ κακῶν ἐβουλόμην. ἃ γὰρ ἂν εἰπεῖν ἄρτι σοι ὀκνήσαιμι, καὶ γράψαι
φυλάξαιμ᾽ ἄν. οἶμαι δὲ κἂν ἀκούσαντα δυσχεράναι ταῦτα. ἀπὸ
τούτων μνησθεὶς οἶδεν ἕκαστος ὑμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ αἰσχρὰ
τούτῳ προσόντα. ὥστε μοι γε μηδὲν ἀναιδὲς εἰρῆσθαι, καὶ τούτων
ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα παρεῖναι. εὐτυχεῖτε

Finis [illegible] Demostheni

Πρὸς ἡρακλεόδωρον.

Ημοσθένης Ηρακλεοδώρῳ εὖ πράττειν. οὔθ᾽ ὅπως χρὴ
πιστεύειν οἷς ἀπήγγελλέ μοι Μενεκράτης, οὔθ᾽ ὅπως ἀπιστεῖν
ἔχω. ἔφη γὰρ Επίτιμον ἐνδεῖξαι μὲν καὶ ἀπάγεσθαι ὑπ᾽ Αράτου.
σὲ δ᾽ ἀγωνίζεσθαι καὶ ἁπάντων αὐτῷ χαλεπώτατον εἶναι. δέομαι

δέομαί σου πρὸς Διὸς ξενίου καὶ πάντων τῶν θεῶν, μή με καταστήσῃς ἀηδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ. εὖ γὰρ ἴσθι χωρὶς τοῦ μεγάλην μοι τῆς ἐπιτίμου σωτηρίας ἢ νομίσαι μεγάλην ἂν συμφορὰν εἴ τι πάθοι καὶ τούτου σὺ συναίτιος εἴης, αἰσχύνομαι τοὺς συνειδότας μοι τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ περὶ σοῦ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἔλεγον, πεπεισμένος ἐμαυτὸν ἀληθῆ λέγειν, οὐκ ἐκ τοῦ πεπλησιακέναι σοι πεῖραν ἔχων. ἀλλ' ὁρῶν ὅτι δόξης ἐπιτυγχάνων καὶ παιδείαν ἀποδέχου καὶ ταῦτα τῆς ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς ἥπερ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τῶν μὲν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω· τοῦ βελτίστου δὲ καὶ τοῦ δικαιοτάτου παντὸς ἕνεκα ἐξητασμένη. ἧς μὰ τοὺς θεοὺς τῷ μετασχόντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι οὐχ ὅσιον. ἤδη μοι γένοιτο δ' ἂν μοι κἀκεῖνο τῶν χαλεπωτάτων. εἰ γὰρ ὡρμηκὼς ἐμαυτὸν οἰκείως ἔχειν σοι, τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθείην, ἃ δὴ ὑπολαμβάνω παρεωρᾶσθαι καὶ περιφανῆ, κἂν μὴ φῶ, νόμιζε οὕτως ἕξειν. εἰ δὲ ἡμῶν καταπεφρόνηκας ὅτι τῶν πρώτων οὐκ ἐσμέν πω, λόγισαι ὅτι καὶ σὺ τότε ἦσθα νέος, καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες ἣν ἡμεῖς νῦν. ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν καὶ πράττειν γεγένησαι τηλικοῦτος. καὶ ἡμῖν ταὐτὸ συμβαίη. τὸ μὲν γὰρ εὖ βούλεσθαι πάρεστι. τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης, καὶ τοὔργον γένοιτ' ἄν. καλὸς οὖν ἔρανος, χάρις δικαία, ἣν καὶ σὺ κτήσαι πρὸς ἐμέ. καὶ μὴ δι' ἑνὸς τῶν εὖ φρονούντων χεῖρον ἄγειν. μὴ δὲ ἡττῶ. ἀλλ' ἐκείνους μὲν ἄγε, ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα· καὶ πρᾶττε οὕτως ὅπως μηδένος τῶν ὁμολογηθέντων στερηθῶμεν. ἀλλ' ἐπίτιμος γένηται σωτηρία τις καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν κινδύνων. παρέσομαι δὲ εἰς τὸν χρόνον κἀγὼ καθ' ὃν σὺ φῂς καιρὸν εἶναι. γράψας δέ μοι πέμψον ἢ καὶ ὡς φίλῳ ἐπίστελλε.

εὐτύχει.

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν ἦλθεν ἐπιστολὴ παρ᾽ ἀντιφίλου πρὸς τοὺς τῶν συμμάχων συνέδρους, τοῖς μὲν βουλομένοις ἀγαθὰ προσδοκᾶν ἱκανῶς γεγραμμένη· τοῖς δ᾽ ὑπηρετοῦσιν ἀντιπάτρῳ πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα λόγους. οἱ παραλαβόντες τὰ παρ᾽ ἀντιπάτρου γράμματα πρὸς δείναρχον ἐς κόρινθον ἐλθόντα, ἁπάσας τὰς ἐν πελοποννήσῳ πόλεις τοιούτων λόγων ἔπλησαν, οἵων εἰς κεφαλὴν αὐτῶν προστρέψειαν οἱ θεοί. ἀφικομένου δὲ τοῦ νῦν ἥκοντος μετὰ τοῦ παρ᾽ ἐμοῦ φέροντος γράμματα παρὰ Πολεμαίου πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἐπίνικον ἄνδρα ὑμῖν εὔνουν καὶ ἐμοὶ φίλον, κἀκείνου πρὸς ἐμὲ ἀγαγόντος ἀκούσαντί μοι ἃ ἔλεγεν, ἔδοξε πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν ἀποστεῖλαι· ὅπως πάντα σαφῶς ἀκούσαντες τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ γεγονότα, τοῦ περὶ τὴν μάχην παραγγελμένου τότε, εἰς τὸ παρὸν θαρρῆτε, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν θεῶν θελόντων ἃ βούλεσθε ἕξειν ὑπολαμβάνητε.

ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ.

Τέλος τῶν δημοσθένους ἐπιστολῶν

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

ΠΛΑΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΩι ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Ιατρίψας ἐγὼ παρ᾽ ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον, καὶ διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος, πάντων μάλιστα τὰς ὠφελείας ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὔσας ὑπέμενον. ᾔδειν γὰρ ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνελθόντος, ὑμῖν δόξει πεπρᾶχθαι. πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ᾽ ὑμῶν, ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες. ὧν ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ σμικρᾶς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας, ἀπεπέμφθην ἀτιμότερον, ἢ πτωχὸν ὑμῶν ἀποστελλόντων προσήκει. καὶ κελευόντων ἐκπλεῦσαι, τοσοῦτον παρ᾽ ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ μὲν οὖν περὶ ἐμαυτοῦ βουλεύσομαι τὸ λοιπὸν, τρόπον ἀπανθρωπότερον. σὺ δὲ τοιοῦτος ὢν τύραννος, οἰκήσεις μόνος. τὸ δὲ χρυσίον τὸ λαμπρὸν ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολὴν, ἄγει σοι Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολὴν φέρων. οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό γ᾽ ἦν ἱκανὸν, οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον ξυμφέρον. ἀδοξίαν δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι σοι παρασκευάζον. οὐ πολλῷ δὲ ἐλάττω κἀμοὶ τῷ λαμβάνοντι. διόπερ οὐ λαμβάνω. σοὶ δ᾽ οὐδὲν διαφέρει δηλονότι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον. ὥστε κομισάμενος, ἄλλον τινὰ τῶν ἑταίρων θε-

ράπευσαν ὡς πρὸς ἐμέ. κἀγὼ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευ-
μαι. καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοι
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων, οὐδὲν τοιοῦτον ἄνδρα
σοι παρεστάναι. ὑπομνῆσαι δέ σε βούλομαι. διότι καὶ τῶν ἀλ
λων τραγῳδοποιῶν οἱ πλεῖστοι ὅταν ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα
τύραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι. φίλων ἔρημος ὦ τά
λας ἀπόλλυμαι. χρυσίου δὲ σπάνις ἀπολλύμενον, οὐδεὶς πε
ποίηκε. κἀκεῖνο δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν, οὐ κακῶς
ἔχειν δοκεῖ. οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελ-
πίστω βίῳ οὐδ᾽ ἀδάμας, οὐδ᾽ ἀργύρου κλῖναι, πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμενα ἀστράπτει πρὸς ὄψεις. οὐδὲ γαίας εὐρυ
πέδου, γόνιμον βρίθοντος αὐτάρκεις γύαι, ὡς
ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφραδμόνων νόησις.
ἔρρωσο. τε γίνωσκε τοσοῦτον ἡ
μῶν διημαρτηκὼς ἵνα
πρὸς τοὺς ἄλλους
βέλτιον
προσ
φέ-
ρῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Κουσα ἀρχεδήμου ὅτι σὺ ἡγῇ χρῆναι περὶ σοῦ, μὴ μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους τοῦ φλαῦρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ. Δίωνα δὲ μόνον, ἐξαίρετον ποιῇ. οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ δίωνα ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδείων. εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ δίωνος, πλείω ἂν ἦν ὑμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ, τοῖς τε ἄλλοις ἕλλησιν ὡς ἐγώ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγώ εἰμι, ἐμαυτὸν παρέχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἑπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι κρατιστόλου καὶ πολυξένου πρὸς σὲ εἰρηκότων, ὧν φασι λέγειν τὸν ἕτερον, ὅτι ἀκούσαι ὀλυμπιάσι πολλῶν τινων τῶν μετ' ἐμοῦ σε κατηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ ἀκούει. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρὴ δὲ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ οὑτωσί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ. ὅταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις περὶ ἡμῶν τινος, γράμματα πέμψαντα, ἐμὲ ἐρέσθαι. ἐγὼ γὰρ τἀληθῆ λέγειν, οὔτε ὀκνήσω, οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὑτωσὶ τυγχάνει ἔχοντα. οὔτε αὐτοὶ ἀγνῶτες ἐσμὲν οὐδενὶ ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰπεῖν. οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγᾶται. μὴ λανθανέτω δέ σε ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται. τοιοῦτοι οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν. ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγενημένην οὐδ' ἠρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνὶ ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος. πέφυκε ξυνιέναι εἰς ταὐτὸ φρόνησίς τε καὶ δύναμις μεγάλη. καὶ ταῦτ' ἄλληλα ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίνεται. ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων, αὐτοί τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἔν τε ἰδίαις συνουσίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν. οἷον καὶ περὶ ἱέρωνος ὅταν διαλέγωνται

ἄνθρωποι καὶ παυσανίου τοῦ λακεδαιμονίου χαίρουσι τὴν σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες, ἅ, τε ἔπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καὶ περίανδρον τὸν κορίνθιον. καὶ θαλῆν τὸν μιλήσιον, ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα. καὶ περικλέα καὶ ἀναξαγόραν. καὶ κροῖσον αὖ καὶ σόλωνα, ὡς σοφούς. καὶ κῦρον, ὡς δυνάστην. καὶ δὴ ταῦτα μιμούμενοι οἱ ποιηταί, κρέοντα μὲν καὶ τειρεσίαν συνάγουσι. πολύειδον δέ, καὶ μίνω. ἀγαμέμνονα δέ, καὶ νέστορα. καὶ ὀδυσσέα καὶ παλαμήδη. ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ προμηθέα διὶ ταύτῃ πῃ συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι. τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφοράν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλλήλοις ἰόντας. τοὺς δέ, ποτὲ μὲν εἰς φιλίαν. ποτὲ δ' εἰς διαφοράν. καὶ τὰ μὲν, ὁμονοοῦντα, τὰ δὲ, διαφερομένους ᾄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω, τόδε βουλόμενος ἐνδείξασθαι. ὅτι οὐκ ἐπειδὰν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται. ὥστε ἐπιμελητέον αὐτῶν ἐστιν. ἀνάγκη γὰρ ὡς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ ἔπειτα χρόνου. ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσι κατά τινα φύσιν. οἱ μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ. οἱ δ' ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὖ ἀκούωσιν, ὃ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιοῦμαι. ὅτι ἔστι τις αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσι, τῶν ἐνθάδε. αἱ γὰρ βέλτισται ψυχαί, μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν. αἱ δὲ μοχθηρόταται οὔ φασι. κυριώτερα δέ, τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα, ἢ τὰ τῶν μή. οἶμαι δ' ἔγωγε τοῖς ἔμπροσθεν περὶ ὧν λέγω, εἰ ἐξείη αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν συνουσίας, πάνυ ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο ἡμῖν ἔτι σὺν θεῷ εἰπεῖν ἔξεστιν. εἴ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπροσθεν συνουσίαν ἐπανορθώσασθαι, καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ. περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημὶ ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν ἔσεσθαι

ἔσεσθαι. ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν, βελτίω· φαύλων δὲ, τοὐναντίον.
καίτοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι, οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον
πράττοιμεν· οὐδ' ἀμελοῦντες, ἀσεβέστερον. ὡς δὴ δεῖ γίγνεσθαι, καὶ τὸ
δίκαιον ᾗ ἔχει, ἐγὼ φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς σικελίαν, δόξαν ἔχων
πολὺ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν. βουλόμενος δὲ ἐλθεῖν εἰς συ-
ρακούσας συμμάρτυρα λαβεῖν σε. ἵνα μοι τιμῷτο φιλοσοφία
καὶ παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ' αἴτιον,
οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ εἴποιεν. ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου, οὐ πάνυ ἐμοὶ πι-
στεύειν σύ. ἀλλ' ἐμὲ μέν πως ἀποπέμψασθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ με-
ταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν δὲ πρᾶγμα, τί τὸ ἐμόν ἐστιν, ἀπιστῶν ὡς
ἐμοὶ δοκεῖ. καὶ οἱ ἐπὶ τούτοις βοῶντες, πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὡς
σὺ ἐμοῦ μὲν, καταπεφρόνηκας. ἄλλα δὲ ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ
διαβεβόηται. ὃ δὴ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε. ἵνα σοι
καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλ-
λήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας, ἐᾶν χαί-
ρειν. εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοας, ἢ αὐτὸς βελτίονα εὕρηκας
τῶν παρ' ἐμοί, ἐκεῖνα τίμα. εἰ δ' ἄρα τὰ παρ' ἡμῶν σοι ἀρέσκει,
τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν ὥσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ κα-
θηγοῦ. ἕψομαι δὲ ἐγώ. τιμώμενος μὲν γὰρ ὑπὸ σοῦ, τιμήσω σε.
μὴ τιμώμενος δὲ, ἡσυχίαν ἕξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τού-
του καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν. καὶ αὐτὸ τοῦτο ὅτι
διεσκόπεις καὶ ἄλλως, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλο-
σόφῳ ὄντι. ἐγὼ δὲ σὲ τιμῶν μὴ τιμῶντα πλοῦτον δόξω θαυμάζειν τε
καὶ διώκειν. τοῦτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει.
ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, σοῦ μὲν τιμῶντος, ἀμφοτέροις κό-

σμος. ἐμοῦ δέ, συνειδὸς ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα. τὸ δὲ
σφαιρεῖον, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. δηλώσει δέ σοι ἀρχέδημος, ἐπειδὰν ἔλθῃ.
καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦδε ὃ τούτου τιμιώτερόν ἐστι καὶ θειότερον, καὶ μάλα
σφόδρα αὐτῷ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. φῂς
γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί σοι περὶ
τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δή σοι δι' αἰνιγμῶν ἵν' ἄν τι ἡ δέλ-
τος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῷ. ὧδε γὰρ ἔ-
χει. περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντ' ἐστί. καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα.
καὶ ἐκεῖνο αἴτιον ἁπάντων τῶν καλῶν. δεύτερον δέ, περὶ τὰ δεύτε-
ρα, καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἡ οὖν ἀνθρωπίνη ψυχή, περὶ αὐτὰ ὀ-
ρέγεται, μαθεῖν ποῖ' ἄττα ἐστί, βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ ὧν οὐδὲν ἱ-
κανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως πέρι καὶ ὧν εἶπον, οὐδέν ἐστι τοιοῦτο. τὸ δὴ μετὰ
τοῦτο ἡ ψυχή φησιν. ἀλλὰ ποῖόν τι μήν. τοῦτ' ἐστίν ὦ παῖ διονυσίου καὶ δω-
ρίδος τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἴτιόν ἐστι κακῶν. μᾶλλον δὲ ἡ περὶ τού-
του ὠδίς, ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένη. ἣν εἰ μή τις ἐξαιρεθήσεται, τῆς
ἀληθείας ὄντως οὐ μήποτε τύχοι. σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κή-
πῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις, αὐτὸς ἔφησθα ἐννενοηκέναι. καὶ εἶναι σὸν εὕ-
ρημα. καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως ἔχειν, πολλῶν
ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς. οὐ μὴν ἄλλῳ γ' ἔφην ἐντετυ-
χηκέναι, τοῦθ' ηὑρηκότι. ἀλλὰ ἡ πολλή μοι πραγματεία, περὶ τοῦτ'
εἴη. σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας του, τάχα δ' ἂν θείᾳ μοίρᾳ, κατὰ τοῦ-
θ' ὁρμήσας. ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως, οὐκ ἀτέδη-
σας, ἀλλ' ᾄττει σοι τοτὲ μὲν οὕτως, τοτὲ δὲ ἄλλως, περὶ τὸ φανταζόμενον.
τὸ δέ, οὐδέν ἐστι τοιοῦτον. καὶ τοῦτο, οὐ σοὶ μόνῳ γέγονεν. ἀλλ' εὖ ἴσθι μηδένα
πώποτέ μου τὸ πρῶτον ἀκούσαντα, ἔχειν ἄλλως πως, ἢ οὕτως κατ' ἀρχάς.
καὶ ὁ μὲν πλείω ἔχων πράγματα. ὁ δέ, ἐλάττω, μόγις ἀπαλλάττονται.

σχεδὸν

σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόντων οὕτω σχε-
δὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὑρήκαμεν ὃ σὺ ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ
πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ βασανίζεις αὐτὰ ξυγγιγνό-
μενός τ᾽ ἄλλοις, καὶ παρατιθέμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, καὶ αὐ-
τὰ καθαυτά, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ἡ βάσανος, προσφύσεται.
καὶ οἰκεῖος τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσῃ. πῶς οὖν οὐ ταῦτ᾽ ἔσται καὶ πάντα
ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον, νῦν τε ὀρθῶς ἐποίησας πέμψας. καὶ
τὸ λοιπὸν ἐπειδὰν ἔλθῃ πρὸς σὲ, καὶ ἀπαγγείλῃ τὰ παρ᾽ ἐμοῦ. με-
τὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι λήψονται. πέμψεις οὖν αὖθις ἂν
ὀρθῶς βουλεύῃ παρ᾽ ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον. ὁ δ᾽ ἐμπορευσάμενος, ἥ-
ξει πάλιν. καὶ τοῦτ᾽ ἐὰν δὶς ἢ τρὶς ποιήσῃς, καὶ βασανίσῃς τὰ πα-
ρ᾽ ἐμοῦ πεμφθέντα ἱκανῶς, θαυμάζοιμ᾽ ἂν εἰ μὴ τὰ πρὶν ἀπορούμενα
πολύ σοι διοίσει, ἢ τὰ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε οὕτως. οὐ μὴ γάρ
ποτε τῆς ἐμπορείας ταύτης, οὔτε σὺ στελεῖς, οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπο-
ρεύσεται καλλίω καὶ θεοφιλεστέραν. εὐλαβοῦ μέντοι, μή ποτε ἐκ-
πέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. σχεδὸν γὰρ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ
ἔστι τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα. οὐ-
δ᾽ αὖ πρὸς τοὺς εὐφυεῖς θαυμαστότερά τε καὶ ἐνθουσιαστικώτερα.
πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα, καὶ πολλὰ ἔτη, μόλις ὥς-
περ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θαυ-
μαστὸν αὐτοῦ γέγονεν, ἄκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοό-
τες, καὶ πλείους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι.
καὶ βασανίσαντες πάντῃ, πάντως κρῖναι γέροντες ἤδη, καὶ οὐκ
ἔλαττον τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκοότες. οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασὶ τὰ
μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι, νῦν πιστότατα καὶ ἐναργέστατα
φαίνεσθαι. ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τοὐναντίον. πρὸς ταῦτ᾽ οὖν
σκοπῶν εὐλαβοῦ μή ποτέ σοι μεταμελήσῃ τῶν νῦν ἀξίως ἐκπε-

ὄντων. μεγίστη δὲ φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν. οὐ γάρ ἐστι τὰ γραφέντα, μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτ' ἐγὼ περὶ τούτων γέγραφα. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα πλάτωνος οὐδὲν, οὐδ' ἔσται. τὰ δὲ νῦν λεγόμενα, σωκράτους ἐστὶ καλοῦ καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο, καὶ πείθου. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς, κατάκαυσον. ταῦτα μὲν ταύτῃ. περὶ δὲ πολυξένου, ἐθαύμασας, ὅτι οὐ πέμψαιμι πρὸς σέ. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ λυκόφρονος, καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων, λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ τῶν λόγων, πάμπολυ διαφέρεις αὐτῶν. καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἑκὼν ἐλέγχεται ὥς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἄκοντες. καὶ δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρῆσθαί τε αὐτοῖς καὶ δεδωρῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων πολλὰ, ὡς περὶ τοιούτων. φιλιστίωνι δὲ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῇ, σφόδρα χρῶ. εἰ δὲ οἷόν τε, σπευσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμψον. δεῖται δὲ σου καὶ σπεύσιππος. ὑπέσχετο δέ μοι καὶ φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφῇς αὐτὸν, ἥξειν προθύμως ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῶν λατομιῶν εὖ ἐποίησας ἀφείς. ἐλαφρὰ δὲ ἡ δέησις, καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ ἡγησίππου τοῦ ἀρίστωνος. ἐπέστειλας γάρ μοι, ἄν τις ἀδικῇ ἢ τοῦτον ἢ ἐκείνους. καὶ σὺ αἴσθῃ μὴ ἐπιτρέψειν. καὶ περὶ λυσικλείδου, τἀληθὲς εἰπεῖν ἄξιον. μόνος γὰρ τῶν ἐκ σικελίας ἀθήναζε ἀφικομένων, οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας. ἀλλ' ἀεί τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων, διατελεῖ. Τοσαῦτα.

Πλάτων, διονυσίῳ χαίρειν ἐπιστείλας, ἆρ' ὀρθῶς ἂν τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως, ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων εὖ πράττειν ὥσπερ εἴωθα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν θεὸν ὡς ἤγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν δελ-

φοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι· καὶ γέγραφας ὥς φασὶ, χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσωζε τυράννου· ἐγὼ δὲ, οὐδ' ἂν ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ θεῷ, παρακελευσαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο. θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προστάττοιμ' ἄν· πόρρω γὰρ ἡδονῆς ἵδρυται καὶ λύπης, τὸ θεῖον. ἀνθρώπῳ δὲ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονὴ καὶ λύπη γεννᾷ· δυσμαθίαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ· καὶ ταῦτα μὲν, οὕτως εἰρήσθω παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως. σὺ δ' ἀναγνοὺς αὐτὰ, ὅπῃ βούλει δέξασθαι, ταύτῃ δέχου. Φασὶ δ' οὐκ ὀλίγοι, λέγειν σε πρός τινας τῶν παρὰ σὲ πρεσβευόντων. ὡς ἄρα σοῦ ποτε λέγοντος, ἀκούσας ἐγὼ μέλλοντος τὰς Ἑλληνίδας πόλεις ἐν Σικελίᾳ οἰκίζειν, καὶ Συρακουσίους ἐπικουφίσαι τὴν ἀρχὴν, ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διεκώλυσα ὡς σὺ φῄς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου. νῦν δὲ Δίωνα διδάσκοιμι δρᾶν αὐτὰ ταῦτα· καὶ τοῖς διανοήμασι τοῖς ἰδίοις, τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. σὺ δ' εἰ μέν τι διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελῇ, γιγνώσκεις αὐτός· ἀδικεῖς δ' οὖν ἐμὲ τἀναντία τῶν γιγνομένων λέγων. ἅδην γὰρ ὑπὸ Φιλιστίδου, καὶ ἄλλων πολλῶν, πρὸς τοὺς μισθοφόρους, καὶ εἰς τὸ Συρακουσίων πλῆθος διεβλήθην, διὰ τὸ μένειν ἐν ἀκροπόλει. τοὺς δ' ἔξωθεν εἴ τι γίγνοιτο ἁμάρτημα πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἑκόντα, ὀλίγα δὴ κατ' ἀρχὰς ὅτε τι πλέον τι ἂν ᾤμην· ἄλλα τε βραχέ' ἄττα. καὶ περὶ τὰ τῶν νόμων προοίμια σπουδάσαντα μετρίως, χωρὶς ὧν σὺ προσέγραψας ἤ τις ἕτερος. ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινας αὐτὰ διασκευωρεῖν. δῆλα μὴν ἑκάτερα ἔσται τοῖς τὸ ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὖν ὅπερ ἄρτι εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς Συρακουσίους, οὐδ' εἴ τινας ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά.

ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀπολογίας πρός τε τὴν πρότερον γενομένην
διαβολήν. καὶ τὴν νῦν μετ' ἐκείνην μείζω φυομένην καὶ σφοδρο-
τέραν. πρὸς δύο δή μοι, διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπο-
λογίας. πρῶτον μὲν, ὡς εἰκότως σοι ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς
πόλεως πράγματα. τὸ δὲ δεύτερον, ὡς οὐκ ἐμὴν ταύτην εἴρηκας
συμβουλήν. οὐδ' ἐμὲ διακωλύσειν μέλλοντί σοι κατοικίζειν ἑλληνίδας
πόλεις, ἐμποδὼν ἐμὲ γενέσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον, περὶ προτέρων
ἄκουε πρότερον. ἦλθον καλούμενος εἰς συρακούσας, ὑπό τε σοῦ καὶ
Δίωνος. τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρὰ σοὶ καὶ ξένου πάλαι γε-
γονότος. ἐν ἡλικίᾳ δ' ὄντος μέσῃ τε καθεστηκυίᾳ. ὧν δὴ παντάπα-
σι χρεία τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κεκτημένοις, μέλλουσι περὶ τοσούτων
ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ, βουλεύεσθαι. σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου,
πολλῆς δὲ ἀπειρίας οὔσης περὶ σὲ, τούτων ὧν ἔμπειρον ἔδει γε-
γονέναι, καὶ σφόδρα ἀγνῶτος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο, εἴτ' ἄνθρωπος, εἴτε θε-
ὸς, εἴτε τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλεν, ἐλείφθης μόνος. ἆρ' οὖν
οἴει μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοινωνίαν πρὸς σέ. τὸν μὲν ἔμφρονα
κοινωνὸν, ἀπολωλεκότι. τὸν δὲ ἄφρονα, ὁρῶν τι μετὰ πονηρῶν
καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταλελειμμένον. οὐκ ἄρχοντα, οἰόμε-
νον δ' ἄρχειν. ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον. οἷς τί χρῆν ποιεῖν
ἐμέ. μῶν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον ἐκ τῶν λοιπῶν; τὰ μὲν πο-
λιτικὰ χαίρειν ἐᾶν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς.
ὑμᾶς δὲ πάντως καίπερ ἀλλήλων χωρὶς γεγονότας καὶ διαφό-
ρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν. τού-
των δὴ καὶ σὺ μάρτυς, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων, οὐκ ἀνῆκα πώ-
ποτε. καὶ μόγις μὲν, ὅμως δ' ὡμολογήθη νῷν, πλεῦσαι μὲν οἴκαδε
ἐμὲ, ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν. εἰρήνης δ' αὖ γενομένης,
ἐλθεῖν

ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρακούσας· σὲ δὲ καλεῖν ἡμᾶς καὶ ταῦ
τα μὲν οὕτως ἐγένετο. τῆς ἐμῆς εἰς Συρακούσας ἀποδημίας πέρι
τῆς πρώτης, καὶ τῆς πάλιν οἴκαδε σωτηρίας. τὸ δὲ δεύτερον, εἰ-
ρήνης γενομένης ἐκάλεις με· οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μό
νον ἥκειν ἐπέστελλες. Δίωνα δὲ εἰσαῦθις ἔφησθα μεταπέμψασθαι.
διὰ ταῦτα οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ Δίωνι τότε ἀπηχθόμην· ᾤετο γὰρ
εἶναι βέλτιον, ἐλθεῖν ἐμὲ καὶ ὑπακοῦσαί σοι. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ὕ
στερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ. τῶν δὲ ἐν
ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἦρχεν, ὡς ἂν ἀφίκωμαι, τὰ Δίω-
νός μοι γενήσοιτο πράγματα πάντα, κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν· μὴ ἀφι
κομένου δὲ τἀναντία. αἰσχύνομαι δὴ λέγειν, ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ πα
ρὰ σοῦ, καὶ παρ' ἄλλων ἦλθον διὰ σὲ ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας· καὶ
παρ' ὁπόσους τῶν ἐμῶν οἰκείων καὶ τῶν γνωρίμων. καὶ πᾶσαι διακε
λευόμεναί μοι ἰέναι, καὶ δεόμεναι σοὶ πάντως ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδό
κει δὴ πᾶσιν ἀρξαμένοις ἀπὸ Δίωνος, δεῖν ἐμὲ πλεῦσαι καὶ μὴ
μαλθακίζεσθαι· καίτοι τὴν ἡλικίαν αὐτοῖς προυτεινόμην
καὶ περὶ σοῦ διϊσχυριζόμην, ὡς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο, ἀνταρκέσαι
τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς καὶ βουλομένοις εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν. ἑώ-
ρων γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγ
κους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳπερ ἂν μεί-
ζους ὦσι, τοσούτῳ πλείστους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς
ἡδονὴν μετ' αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας, τρεφούσας· οὗ κακὸν
οὐδὲν μεῖζον γεννᾷ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. ὅ
μως δ' οὖν πάντα ταῦτα χαίρειν ἐάσας ἦλθον· διανοηθείς, ὡς οὐδένα
δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμὲ αἰτιᾶσθαι ὡς διὰ τὴν ἐμὴν ῥᾳθυμίαν,
τὰ σφέτερα πάντα ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι, διώλετο. ἐλθὼν δέ, οἶσθα

ἔγε δὴ σύμπαντα τάγ' ἐκεῖθεν ἤδη γιγνόμενα. ἐγὼ μὲν, ἠξίουν δή που κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν, κατάγειν δίωνα οἰκειωσάμενον φράζων τὴν οἰκειότητα. ἣν ἐμοὶ τότε ἐπείθου. τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχε, καὶ σοὶ καὶ συρακούσαις. καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν, ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαντεύεται. ἔπειτα τὰ δίωνος, τοὺς οἰκείους ἔχειν ἠξίουν. καὶ μὴ διανέμεσθαι τοῖς διανεμομένοις, οὓς οἶσθα σύ. πρὸς δὲ τούτοις, ᾤμην δεῖν τὰ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον εἰωθότα αὐτῷ κομίζεσθαι. καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ οὐχ ἧττον ἐμοῦ παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐδενὸς τυγχάνων, ἠξίουν ἀπιέναι. τὸ μετὰ ταῦτα, ἔπειθές με μεῖναι τὸν ἐνιαυτὸν φάσκων τὴν δίωνος ἀποδόμενος οὐσίαν πᾶσαν, τὰ μὲν ἡμίσεα ἀποπέμψειν εἰς κόρινθον. τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδὶ καταλείψειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ὧν ὑποσχόμενος, οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω. τὰ γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος οὐ πείσας δίωνα. φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα ὦ θαυμάσιε ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁπάσαις, νεανικώτατον ἐπέθηκας. μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν οὔτε κομψὴν οὔτε δικαίαν οὔτε ξυμφέρουσαν, εὗρες ἐμὲ ἐκφοβεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γιγνόμενα, ἵνα μηδ' ἐγὼ ζητοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἡνίκα γὰρ ἡρακλείδην ἐξέβαλλες οὔτε συρακουσίοις δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοὶ, διότι μετὰ τοῦ θεοδότου καὶ εὐρυβίου σε ἐδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν εἶπες. ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἴην. σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων δίωνος δὲ καὶ τῶν δίωνος φίλων καὶ οἰκείων. καὶ ἐπειδὴ νῦν θεοδότης καὶ ἡρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν οἰκεῖοι δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανῴμην, ὅπως οὗτοι μὴ δώσουσι δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς. εἰ δέ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα

ἐνεῖδες

ὅθεν δὴ ἐμοὶ πρὸς σέ, εἰκότως οἶσθα ταύτῃ πάντα ταῦτα γε-
γονέναι, καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς γὰρ ἂν ἔχοντι νοῦν ἀνδρὶ φαι-
νοίμην ἐνδίκως· πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς, τὸν μὲν
παλαιὸν φίλον καὶ ξένον, κακῶς πράττοντα διὰ σὲ μηδὲν σοῦ
χείρω, ἵνα οὕτως εἴπω, τοῦτον μὲν προδοῦναι. σὲ δὲ τὸν ἀδι-
κοῦντα ἑλέσθαι, καὶ πᾶν δρᾶν, ὅ τι σὺ προσέταττες ἕνεκα χρη-
μάτων δηλονότι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἴτιόν τις εἶναι τῆς ἐ-
μῆς μεταβολῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γενό-
μενα, τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σὲ
ἀπειργάσατο. σχεδὸν δ᾽ εἰς λόγον ὁ λόγος ἥκει μοι ξυνεχὴς τῷ νῦν
δὴ γενόμενος. περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην εἶναι. σκό-
πει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, ἄν σοί τι ψεύδεσθαι δόξω καὶ μὴ
τἀληθῆ λέγειν. φημὶ γάρ σε Ἀρχεδήμου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ
Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ
Συρακουσῶν οἴκαδ᾽ ἀποδημίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμε-
νος, ὡς Ἡρακλείδου τέ μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον ἢ σοῦ
μέλοι. καί με τούτων ἐναντίον διηρώτησας, εἰ μνημονεύω κατ᾽ ἀρ-
χὰς ὅτ᾽ ἦλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς ἑλληνίδας κατοικί-
ζειν. ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνῆσθαι. καὶ ἔτι νῦν μοι δοκεῖ ταῦτ᾽ εἶναι
βέλτιστα. ῥητέον δὲ ὦ Διονύσιε, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο τότε λεχθέν. ἠ-
ρόμην γάρ δή σε, πότερον αὐτὸ τοῦτό σοι ξυμβουλεύσαιμι μόνον,
ἤ τι καὶ ἄλλο πρὸς τούτῳ. σὺ δὲ καὶ μάλα ἀπεκρίνω μεμηνιμένως καὶ ὑβρι-
στικῶς εἰς ἐμὲ ὡς ᾤου. διὸ τὸ τότε σοι ὕβρισμα, νῦν ὕπαρ ἀντ᾽ ὀνείρατος
γέγονεν. εἶπες δὲ καὶ μάλα καταγελάστως γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὡς παιδευθέντα με
ἐκέλευες ποιεῖν πάντα ταῦτα, ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφην ἐγὼ κάλλιστα.

μνη μόνον σαί σε. οὐκοῦν παιδευθέντα ἔφησθα γάρ με ζῆν· ἢ πῶς·
κἀγὼ τὸ μετὰ ταῦτα ὃ ἐπῄει μοι εἰπεῖν, οὐκ εἶπον. φοβούμενος μὴ
σμικροῦ ῥήματος ἕνεκα τὸν ἔκπλουν ὃν προσεδόκων, μή μοι στε-
νὸς γένοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας. ἀλλ' οὖν ὧν ἕνεκα πάντ' εἴρηται,
ταῦτ' ἐστί. μή με διάβαλλε λέγων, ὡς οὐκ εἴων ἐγώ σε πόλεις ἑλλη-
νίδας ἐρρούσας ὑπὸ βαρβάρων, οἰκίζειν οὐδὲ συρακουσίους ἐπι-
κουφίσαι, βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων δὲ,
οὐχ ἧττον ἐμοὶ πρέποντος ἔχοις ἄν ποτε λέγων μου καταψεύσασθαι.
πρὸς δὲ τούτοις, ἔτι σαφεστέρους τούτων εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ
δοίην ἄν, εἴ τις ἱκανή που φαίνοιτο κρίσις. ὡς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον.
σὺ δ' οὐκ ἤθελες πράττειν αὐτά. καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἐναρ-
γῶς ὡς ἦν ταῦτα ἄριστα πραχθέντα, καὶ σοὶ καὶ συρακουσίοις. καὶ
σικελιώταις πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τᾶν εἰ μὲν φὴς εἰρηκέναι εἰρηκὼς ταῦ-
τα, ἔχω τὴν δίκην. εἰ δ' ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγησάμενος εἶ-
ναι σοφὸν τὸν στησίχορον, τὴν παλινῳδίαν αὐτοῦ μιμησάμενος
ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μετάστηθι.

Πλάτων δίωνι συρακουσίῳ εὖ πράττειν

ἶμαι μὲν φανερὰν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν
προθυμίαν, περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις. καὶ ὅτι πολ-
λὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου
τινὸς ἕνεκα μᾶλλον, ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας. νομί-
ζω γὰρ δίκαιον εἶναι, τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς, καὶ πράτ-
τοντας τοιαῦτα, τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν

εἰς τὸ

εἰς τὸ παρὸν σὺν θεῷ εἰπεῖν ἔχει καλῶς. τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόν-
των, ὁ μέγιστός ἐστιν ἀγών· ἀνδρείᾳ μὲν ἂν καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διε-
νεγκεῖν, δόξειεν ἂν καὶ ἑτέρων εἶναί τινων· ἀληθείᾳ δὲ καὶ δικαι-
οσύνῃ, καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχημο-
σύνῃ ξυμφαίη τις ἂν τοὺς προσποιουμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν, εἰκότως
τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μέν ἐστιν ὃ λέγω. ἀναμιμνή-
σκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτούς· ὅτι προσήκει πλέον ἢ παίδων,
τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, τοὺς οἶσθα δήπου. φανεροὺς οὖν
δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἐσμὲν τοιοῦτοι οἷοίπερ φαμέν. ἄλλως τε καὶ
ἐπειδὴ σὺν θεῷ εἰπεῖν ῥᾴδιον ἔσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις, συμβέβη-
κεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσι γνω-
σθῆναι. τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν εἰπεῖν· εἰς ἕνα τό-
πον ἀποβλέπειν· καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάν-
των ὁρώμενος παρασκευάζου, τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον
ἀποδείξων καὶ τὸν Κῦρον· καὶ εἴ τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν ἤθει καὶ
πολιτείᾳ διενεγκεῖν. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ σχεδὸν ἅ-
παντες οἱ τῇδε λέγουσιν ὡς πολλή ἐστιν ἐλπὶς ἀναιρεθέντος Διονυ-
σίου, διαφθαρῆναι τὰ πράγματα, διὰ τὴν σήν τε καὶ Ἡρακλεί-
δου καὶ Θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα
μὲν οὖν, μηδεὶς εἴη τοιοῦτος· ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίγνηταί τις σὺ φαί-
νου ἰατρεύων. καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἄν. ταῦτα δὲ ἴσως,
γελοῖόν σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνο-
εῖς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παί-
δων παροξυνομένους, μή τι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, οὓς ἄν τις οἴηται
μετὰ σπουδῆς, κατ' εὔνοιαν παρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοί τε ἀγω-

μίζεσθε, ἢ ὑμῖν εἴ του δεῖ, ἐπιστέλλετε. τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει, καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε δὲ ὅτι πέπρακται ὑμῖν, ἢ πράττοντες τυγχάνετε. ὡς ἡμεῖς πολλὰ ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν. καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν θεοδότου καὶ ἡρακλείδου, ἥκουσιν εἰς λακεδαίμονα καὶ αἴγιναν. ἡμεῖς δὲ καθάπερ εἴρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ τῶν τῇδε, οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ, καὶ ὅτι δοκεῖς τισιν, ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι. μὴ οὖν λανθανέτω σε ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὸ πράττειν ἐστίν. ἡ δ' αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύνοικος. εὐτύχει.

Πλάτων Περδίκκα εὖ πράττειν

Εὐφραίῳ μὲν συνεβούλευσα καθάπερ ἐπέστελλες τῶν σῶν ἐπιμελούμενον, περὶ ταῦτα διατρίβειν. δίκαιος δ' εἰμὶ καὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην συμβουλεύειν, περί τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράζῃς, καὶ ὡς εὐφραίῳ δεῖ τανῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρήσιμος. μέγιστον δὲ οὗ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἶ. διά τε τὴν ἡλικίαν, καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ περὶ ξυμβούλους εἶναι τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ δή τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἑκάστης, καθαπερεί τινων ζῴων ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ' ὀλιγαρχίας. ἡ δ' αὖ μοναρχίας. ταύτας φαῖεν μὲν ἂν ἐπίστασθαι πάμπολλοι. πλεῖστον δ' ἀπολείπονται τοῦ κατανοεῖν αὐτὰς πλὴν ὀλίγων δή τινων. ἥτις μὲν ἂν οὖν τῶν πολιτειῶν τὴν αὑτῆς φθέγγηται φωνὴν, πρός τε θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἑπομένας ἀποδιδῷ, θάλλει τε αἰεὶ καὶ σώ-

ζεται

ζεται. μιμουμένη δ' ἄλλως φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν εὐφραῖος σοι γένοιτο οὐχ ἥκιστα ἂν χρήσιμος. καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὢν ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους, οὐχ ἥκιστα αὐτὸν ἐλπίζω συνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων. εἰς ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρώμενος, ὀνήσει τε αὐτὸς καὶ ἐκεῖνον πλεῖστα ὠφελήσεις. ἐὰν δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἴπῃ, πλάτων ὡς ἔοικε προσποιεῖται μὲν, τὰ δημοκρατίᾳ συμφέροντα εἰδέναι. ἐξὸν δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ τὰ βέλτιστα, οὐ πώποτε ἀναστὰς ἐφθέγξατο, πρὸς ταῦτ' εἰπεῖν, ὅτι πλάτων ὀψὲ ἐν τῇ πατρίδι γέγονε. καὶ τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον. καὶ εἰθισμένον ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν, πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμβουλῇ πράττειν. ἐπεὶ πάντων ἂν ἥδιστα καθάπερ πατρὶ συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ᾤετο, πλέον δ' οὐδὲν ποιήσειν. ταυτὸν δὴ οἶμαι δρᾶσαι ἂν καὶ τὴν ἐμὴν ξυμβουλήν. εἰ γὰρ δόξαιμεν ἀνιάτως ἔχειν, πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπὼν, ἑκὰς ἂν γένοιτο τῆς περὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς.

Πλάτων ἑρμείᾳ καὶ ἐράστῳ καὶ κορίσκῳ, εὖ πράττειν.

Μοὶ φαίνεταί τις θεῶν ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν ἂν δέξησθε εὖ μάλα καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκεῖτε γὰρ δὴ γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ χρείαν ἔχοντες, ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. ἑρμείᾳ μὲν γὰρ οὔτε ἵππων πλῆθος οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις. ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἦθος ἐχόντων ὑγιές. ἐράστῳ δὲ καὶ κορίσκῳ, πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ κα

λῃ ταύτην φημὶ ἐγὼ καίπερ γέρων ὢν προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοὺς πονη-
ροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καί τινος ἀμυντικῆς δυνάμεως. ἄπειροι
γάρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν μετρίων ὄντων καὶ οὐ κακῶν, συχνὸν διατετρι-
φέναι τοῦ βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τῆς
ἀληθινῆς μὲν ἀμελεῖν σοφίας· τῆς δὲ ἀνθρωπίνης τε καὶ ἀναγκαίας
ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ· ταύτην δ' αὖ τὴν δύναμιν, ἑρμείας
μοι φαίνεται φύσει τε ὅσα μήπω ξυγγεγονότι καὶ τέχνῃ, δι' ἐμ-
πειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ λέγω· σοὶ μὲν ἑρμεία, πεπειραμένος
ἐράστου καὶ κορίσκου πλέον ἢ σύ, φημὶ καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ
μὴ ῥᾳδίως εὑρήσειν ἀξιοπιστότερα ἤθη τούτων τῶν γειτόνων. ἐχ-
εσθαι δὴ παντὶ ξυμβουλεύω δικαίῳ τρόπῳ τούτων τῶν ἀνδρῶν,
μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. κορίσκῳ δὲ καὶ ἐράστῳ πάλιν ἑρμείου ἀν-
τέχεσθαι ξύμβουλός εἰμι. καὶ πειρᾶσθαι ταῖς ἀντέξεσιν ἀλλήλων
εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ξυμπλοκήν. ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύ-
την πη λύειν δοκῇ, τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ πάντως βέβαιον, δεῦρο
παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμούς, πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν.
οἶμαι γὰρ δίκῃ τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας
λόγους, εἰ μή τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπῳδῆς ἧστινο-
σοῦν μᾶλλον ἂν συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρ-
χουσαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν. ἢν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅ-
παντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἑκάστῳ παρείκῃ, κύ-
ρια τὰ νῦν κεχρησμῳδημένα ἔσται· τὸ δ' ἂν μὴ δρῶμεν ταῦτα, οὐκ ἐρῶ·
φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καί φημι ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ
ποιήσειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. ταύτην τὴν ἐπιστολὴν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας
ἀναγνῶναι χρή· μάλιστα μὲν ἀθρόους. εἰ δὲ μή, κατὰ δύο κοινῇ,

κατὰ

κατὰ δύναμιν οἷόν τ' ἐστὶ πλειστάκις. καὶ χρῆσθαι συνθήκῃ καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὅ ἐστι δίκαιον. ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδείᾳ, καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων, τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ὃν ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

Πλάτων τοῖς δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις, εὖ πράττειν.

Πεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ δίων. καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι, καθ' ὅσον οἷός τέ εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ ξύμφημι κοινωνήσειν. εἰ δὲ μὴ βουλεύσεσθαι πολλάκις. τίς δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς εἴποιμ' ἄν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονὼς δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν ἱππαρῖνος γέγονε. καὶ ἣν ἔσχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων. συρακοσίους οἴεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας. ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἴ τις θεῶν καὶ τοῦτον, εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ πολιτείας, ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειε. τίς δ' ἦν ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ καὶ μὴ νέῳ. πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξελθεῖν. ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν. νέος ἐγώ ποτε ὢν, πολλοῖς δὴ ταὐτὸν ἔπαθον. ᾠήθην εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἰέναι, καί μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως

πραγμάτων, τοιάδε παρέπεσεν. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε πολιτείας λοιδορουμένης, μεταβολὴ γίγνεται. καὶ τῆς μεταβολῆς, εἷς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προὔστησαν ἄρχοντες. ἕνδεκα μὲν, ἐν ἄστει. δέκα δ' ἐν πειραιεῖ. περί τε ἀγορὰν ἑκάτεροι τούτων, ὅσα τ' ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν ἔδει. τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. τούτων δή τινες, οἰκεῖοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι ἐτύγχανον ἐμοί. καὶ δὴ παρεκάλουν εὐθὺς, ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθον ὑπὸ νεότητος. ᾠήθην γὰρ αὐτοὺς ἔκ τινος ἀδίκου βίου, ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν, ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξειεν. καὶ ὁρῶν δήπου τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσῆν ἀποδείξαντας τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν, τά τε ἄλλα καὶ φίλον ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον σωκράτην ὃν ἐγώγε σχεδὸν οὐκ ἂν αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιότατον εἶναι τῶν τότε ἐπί τινα τῶν πολιτῶν μεθ' ἑτέρων ἔπεμπον, βίᾳ ἄξοντα ὡς ἀποθανούμενον. ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς. εἴτε βούλοιτο, εἴτε μή. ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο. πᾶν δὲ παρεκινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινωνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ ἔτι ἄλλα τοιαῦτα οὐ σμικρὰ, ἐδυσχέρανά τε, καὶ ἐμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν τότε κακῶν. χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ, μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία. πάλιν δὲ, βραδύτερον μὲν, εἷλκε δέ με ὅμως, ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἅτε τεταραγμένοις, πολλὰ γιγνόμενα, ἅ τις ἂν δυσχεράνειεν. καὶ οὐδέν τι θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίγνεσθαί τινάς τισι μείζους, ἐν μεταβολαῖς. καί τοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο οἱ τότε κατελθόντες ἐπιεικείᾳ. κατὰ δέ τινα τύχην

αὖ

αὖ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντές τινες, εἰ-
σάγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβαλόντες, καὶ
πάντων ἥκιστα σωκράτει προσήκουσαν, ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰ-
σήγαγον, οἱ δὲ, κατεψηφίσαντο, καὶ ἀπέκτειναν, τὸν τότε τῆς
ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα μεταχεῖν περὶ ἕνα τῶν τότε φυ-
γόντων φίλων, ὅτε φεύγοντες ἐδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δή μοι
ταῦτά τε, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικὰ, καὶ
τοὺς νόμους γε καὶ ἔθη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς
τὸ πρόσθεν προύβαινον, τοσούτῳ χαλεπώτερον ἐφαίνετο ὀρθῶς
εἶναί μοι τὰ πολιτικὰ διοικεῖν. οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ
ἑταίρων πιστῶν, οἷόν τε εἶναι πράττειν. οὓς οὔθ' ὑπάρχοντας ἦν εὑρεῖν
εὐπετές, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῶν πατέρων ἤθεσι καὶ ἐπιτηδεύμα-
σιν ἡ πόλις ἡμῶν διῳκεῖτο. καινούς τε ἄλλους, ἀδύνατον ἦν κτᾶ-
σθαι μετά τινος ῥᾳστώνης. τά τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθη,
διεφθείρετο. καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με τὸ πρῶτον πολ-
λῆς μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ, βλέποντα εἰς
ταῦτα καὶ φερόμενα ὁρῶντα πάντῃ πάντως, τελευτῶντα ἰλιγ-
γιᾶν. καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι, μή ποτε ἄμεινον ἂν γίγνοι-
το περί τε αὐτὰ ταῦτα, καὶ δὴ καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν. τοῦ
δὲ πράττειν αὖ, περιμένειν ἀεὶ καιρούς. τελευτῶντα δὲ νοῆσαι πε-
ρὶ πασῶν τῶν νῦν πόλεων, ὅτι κακῶς ξύμπασαι πολιτεύονται.
τὰ γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς, σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν, ἄνευ πα-
ρασκευῆς θαυμαστῆς τινος μετὰ τύχης. λέγειν τε ἠναγκάσθην,
ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ταύτης ἐστὶ τά τε πολιτι-
κὰ δίκαια καὶ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν. κακῶν οὖν οὐ-
λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη πρὶν ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων
ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένος, εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς, ἢ τὸ

τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν, ἔκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλοσοφήσῃ. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς ἰταλίαν τε καὶ σικελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με, ὁ ταύτῃ λεγόμενος αὖ βίος εὐδαίμων, ἰταλιωτικῶν τε καὶ συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἤρεσε. δίς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν, καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ. καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα ξυνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν, οὔτ᾽ ἂν φρόνιμος οὐδείς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο, οὐθ᾽ οὕτως θαυμαστῇ φύσει κραθήσεται. σώφρων δὲ οὐδ᾽ ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι. καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη. πόλις τε οὐδεμία ἂν ἠρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδοὺστινασοῦν, ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα εἰς ὑπερβολάς. ἀργῶν δέ, εἰς ἅπαντα ἡγουμένων αὖ δεῖν γίνεσθαι, πλὴν εἰς εὐωχίας καὶ πότους, καὶ ἀφροδισίων σπουδὰς διαπονουμένων. ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις, εἰς τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας, μηδέποτε λήγειν. δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς αὐταῖς δυναστεύοντας, μηδ᾽ ὄνομα ἀκούοντας, ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς συρακούσας διεπορεύθην. ἴσως μὲν κατὰ τύχην. ἔοικε μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρειττόνων, ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ δίωνα καὶ τῶν περὶ συρακούσας. δέος δὲ μὴ καὶ πλειόνων ἔτι ἐὰν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε, τὸ δεύτερον συμβουλεύοντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τῶν τότε; τὴν εἰς σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν. ἐγὼ συγγενόμενος δίωνι τότε νέῳ, κινδυνεύω τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλ-

τιστα

ριστα ἀνθρώποις εἶναι μηνύων διὰ λόγων, καὶ πράττειν αὐτὰ ξυμβουλεύων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος, ἐλάνθανον ἐμαυτόν. δίων μὲν γὰρ δὴ μάλ' εὐμαθὴς ὤν, πρός τε τἆλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λεγομένους, οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον βίον ζῆν ἠθέλησε, διαφερόντως τῶν πολλῶν ἰταλιωτῶν τε καὶ σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἠγαπηκώς. ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο, διενοήθη μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, ἣν αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχεν. ἐγγιγνομένην δ' οὖν ἔν τισιν, ὧν καὶ διονύσιον ἡσυχῇ ἐρᾷ γενέσθαι, τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν. γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιούτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων συρακοσίων, ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενόμενον. πρὸς δὴ τούτοις ᾠήθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου, εἰς συρακούσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμέ, κοινωνὸν τούτων. μεμνημένος, τήν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὡς εὐπετῶς ἐξειργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ καλλίστου τε καὶ ἀρίστου βίου. ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο ἐν διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφαγῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι. ταῦτα δίων ὀρθῶς διανοηθείς, ἔπεισε μεταπέμπεσθαι διονύσιον ἐμέ. καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων, ἥκειν ὅτι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου, πρίν τινας ἄλλους ἐντυχόντας διονυσίῳ, ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τὸν βελ-

τίσου παραγενέσθαι. λέγων δὲ τάδε ἐδεῖτο εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν· τίνας ἂν καιροὺς ἔφη μείζους περιμενοῦμεν, τῶν νῦν παραγεγονότων θείᾳ τινὶ τύχῃ. καταλέγων δὲ τήν τε ἀρχὴν τῆς ἰταλίας καὶ σικελίας καὶ τὴν αὑτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν νεότητα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν διονυσίου, φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας ὡς ἔχοι σφόδρα λέγων, τούς τε αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς καὶ τοὺς οἰκείους. ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον. ἱκανώτατοί τε διονύσιον συμπαρακαλεῖν. ὥστε εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν ἐλπὶς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται, τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γενομένους. τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα, ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα. τὴν δ' ἐμὴν δόξαν, τὸ μὲν περὶ τῶν νέων ὅπη ποτὲ γενήσοιτο εἶχε φόβος. αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιούτων ταχεῖαι. καὶ πολλάκις ἑαυταῖς ἐναντίαι φερόμεναι. τὸ δὲ δίωνος ἦθος, ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθὲς ὄν. ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὅθεν μοι σκοπουμένῳ καὶ διστάζοντι, πότερον ἂν εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν εἴ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολιτείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι. πείσας γὰρ ἕνα μόνον, ἱκανῶς πάντα ἐξειργασμένος ἐσοίμην ἀγαθά. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ, ἀπῆρα οἴκοθεν, οὐχ ᾗ τινες ἐδόξαζον. ἀλλ' αἰσχυνόμενος μὲν ἐμαυτὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμί ποτε ἐμαυτῷ παντάπασι, λόγος μόνον ἀτεχνῶς εἶναί τις. ἔργου δὲ οὐδενὸς ἄν ποτε ἑκὼν ἀνθάψασθαι. κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι, πρῶτον μὲν, τὴν δίωνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις ὄντως γεγονότος οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπε-

σὼν

σῶν ὑπὸ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, ἦλθον παρ' ὑμᾶς φυ-
γών, κἂν ἔροιτο εἰπών· ὦ πλάτων, ἥκω σοι φυγάς, οὐχ ὁπλιτῶν δε-
όμενος οὐδ' ἱππέων ἐνδεὴς γενόμενος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς· ἀλλὰ λό-
γων καὶ πειθοῦς, ᾗ σε μάλιστα ἠπιστάμην ἐγὼ, δυνάμενον ἀνθρώπους νέους ἐπὶ
τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα, εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρείαν
ἀλλήλοις καθιστάναι ἑκάστοτε. ὧν ἐνδείᾳ κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν
ἐγὼ καταλιπὼν συρακούσας, ἐνθάδε πάρειμι, τὸ μὲν ἐμὸν, ἔ-
λαττον ὄνειδος σοι φέρει· φιλοσοφία δ' ἣν ἐγκωμιάζεις ἀεὶ, καὶ ἀτί-
μως φῂς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προδέδο-
ται τὰ νῦν μετ' ἐμοῦ, μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε. καὶ μεγαροῖ μὲν
εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἦλθες δήπου ἄν μοι βοηθὸς, ἐφ' ἅ σε
παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦ σαυτόν. νῦν δ' ἄρα τὸ
μῆκος τῆς πορείας, καὶ τὸ μέγεθος δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου
ἐπαιτιώμενος, οἴει δόξαν κακίας ἀποφεύξεσθαί ποτε; πολλοῦ γε καὶ
δεήσει. λεχθέντων δὲ τίς ἂν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις
οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἦλθον μὲν κατὰ λόγον, ἐν δίκῃ τε, ὡς οἷόν τε ἀν-
θρώπων μάλιστα διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς ἐμαυτοῦ
διατριβὰς οὔσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα, δοκοῦσαν οὐ
πρέπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις, οὐδὲ ἐμοί· ἐλθών τε, ἐμαυτὸν ἠλευθέ-
ρωσα, καὶ διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας πα-
ρέσχον· ἐπονειδίστου γενομένης ἂν εἴ τι καταμαλθακισθεὶς καὶ
ἀποδειλιῶν αἰσχύνης μετέσχον κακῆς. ἐλθὼν δὲ, οὐ γὰρ δεῖ
μηκύνειν, ηὗρον στάσεως τὰ περὶ διονύσιον μεστὰ ξύμπαν-
τα καὶ διαβολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα δίωνος πέρι. ἤ-
μυνον μὲν οὖν, καθ' ὅσον ἠδυνάμην. σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν.

μηνὶ δὲ σχεδὸν ἴσως τετάρτῳ δίωνα διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας, ἐξέβαλεν ἀτίμως. οἱ δὴ δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι, ἐφοβούμεθα μή τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο, ὡς συναίτιον τῆς δίωνος ἐπιβουλῆς. περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις ἐν συρακούσαις ὡς τεθνεὼς εἴην ὑπὸ διονυσίου ὡς πάντων τούτων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ, αἰσθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος μὴ μεῖζον ἐκ τῶν φόβων γίγνοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας ἀνελάμβανε. καὶ δὴ καὶ αὐτὸν ἐμὲ, παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρρεῖν διεκελεύετο. καὶ ἐδεῖτο, πάντως μένειν. ἐγίγνετο γάρ οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, καλὸν οὐδέν. τὸ δὲ μένειν. διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις εἰσίν. ὃ δὴ μηχανώμενος διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλουν εἰς ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας, ὅθεν οὐδ' ἂν εἷς ἔτι με ναύκληρος. μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε διονυσίου. ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν ἐπέστελλεν οὔτ' ἂν ἔμπορος. οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἷς περιεῖδέ με μόνον ἐκπορευόμενον, ὃς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ διονύσιον πάλιν ἀπήγαγεν. ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη ποτὲ τοὐναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν. ὡς πλάτωνα, διονύσιος θαυμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχε δὴ πῶς. τὸ γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν, ἠσπάζετο μὲν ἀεὶ προϊόντος τοῦ χρόνου μᾶλλον, κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἤθους συνουσίαν. ἑαυτὸν δ' ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ δίωνα ἐβούλετό με. καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον, ἢ 'κεῖνον. καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονείκει πρὸς τὸ τοιοῦτον. ᾗ δ' ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο κάλλιστα ὤκνει, ὡς δὴ μανθάνων, καὶ ἀκούων τῶν

περὶ

περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰκειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι. φοβούμενος τοὺς τῶν διαβαλλόντων λόγους, μή πῃ παραποδισθείη, καὶ δίων δὴ πάντα εἴη διαπεπραγμένος. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον, τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ἧπερ ἀφικόμην, εἴπως εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ᾽ ἐνίκησεν ἀντιτείνων. καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς, διὰ πάντα ταῦτα ξυνέβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο, ἀπεδήμησά τε, καὶ πάλιν ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου διονυσίου· ὧν δὲ ἕνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια ὑμῖν. πρῶτον μὲν ξυμβουλεύσας ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν γεγονότων, ὕστερον δὲ τὰ περὶ ταῦτα, διέξειμι τῶν ἐπανερωτώντων ἕνεκα· τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον, ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. λέγω δὴ τάδε. ἐγὼ τὸν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ κάμνοντι, καὶ δίαιταν διαιτωμένῳ μοχθηράν, πρὸς ὑγίειαν ἄλλό τι, χρὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν πείθεσθαι καὶ τἆλλα ἤδη παραινεῖν. μὴ ἐθέλοντι δέ, φεύγοντα ἀπὸ τῆς τοιούτου ξυμβουλῆς, ἄνδρα τε ἡγοίμην ἂν καὶ ἰατρικόν. τὸν δὲ ὑπομένοντα, τοὐναντίον, ἄνανδρόν τε καὶ ἄτεχνον. ταὐτὸν δὴ καὶ πόλει εἴτε αὐτῆς εἷς εἴη κύριος, εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας ξυμβουλεύοιτό τι τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιούτοις ξυμβουλεύειν· τοῖς δ᾽ ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας, καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι, προαγορεύουσι δὲ τῷ ξυμβούλῳ, τὴν μὲν πολιτείαν ἐᾶν καὶ μὴ κινεῖν, ὡς ἀποθανουμένῳ ἐὰν κινῇ· τοῖς

δὲ βουλήσεσι ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα, ξυμβουλεύειν κελεύουσι, τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν ῥᾷστα τε καὶ τάχιστα εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον. τὸν μὲν ὑπομένοντα τὰς ξυμβουλὰς τοιαύτας ἡγοίμην ἄνανδρον. τὸν δ' οὐχ ὑπομένοντα ἄνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ κεκτημένος, ὅταν τίς μοι ξυμβουλεύηται περί τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν αὐτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως, ἢ περὶ σώματος ἢ περὶ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μέν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἔν τινι τρόπῳ δοκῇ ζῆν, ἢ συμβουλεύοντος ἂν ἐθέλειν πείθεσθαι, περὶ ὧν ἀνακοινοῦται προθύμως συμβουλεύω. καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην. ἐὰν δὲ μὴ ξυμβουλεύηταί μοι τὸ παράπαν, ἢ συμβουλεύοντι δῆλος ᾖ μηδαμῇ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ ἔρχομαι συμβουλεύσων. βιασόμενος δέ, οὐδ' ἂν υἱὸς ᾖ. δούλῳ δὲ ξυμβουλεύσαιμ' ἄν, καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην. πατέρα δὲ ἢ μητέρα, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι προσβιάζεσθαι. μὴ νόσῳ παραφροσύνης ἐχομένους. ἐὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ μή, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα. μήτε δὴ κολακεύοντά γε, ὑπηρετεῖν αὐτοῖς, πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζοντα, ἃς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταὐτὸν δὲ καὶ περὶ πόλεως αὑτοῦ διανοούμενον χρὴ ζῆν τὸν ἔμφρονα. λέγειν μὲν εἰ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι, εἰ μέλλοι μήτε ματαίως ἐρεῖν, μήτε ἀποθανεῖσθαι λέγων. βίαν δὲ πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς

ἀνδρῶν

ἀνδρῶν, μὴ δυνατὸν εἶναι γενέσθαι τὴν ἀρίστην· ἡσυχίαν δὲ ἄγοντα εὔχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον, ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν ξυμβουλεύοιμι ξυνεβούλευον δὲ καὶ διονυσίῳ μετὰ δίωνος ζῆν μὲν τὸ καθ' ἡμέραν πρῶτον, ὅπως ἐγκρατὴς αὐτὸς αὑτοῦ ὅτι μάλιστα ἔσεσθαι μέλλοι· καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἑταίρους κτήσεσθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ὃς παραλαβὼν σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐκπεπορθημένας, οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας, πολιτείας ἐν ἑκάσταις καταστήσασθαι πιστὰς ἑταίρων ἀνδρῶν οὔτε ἄλλων δή ποθεν ὀθνείων· οὔτε ἀδελφῶν, οὓς ἔθρεψέ τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας, ἔκ τε ἰδιωτῶν, ἄρχοντας, καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόντως· τούτων κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τ' ἦν, πειθοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπεργασάμενος ποιήσασθαι. δαρείου δὲ ἑπταπλασίως φαυλότερος ἐγένετο. ὃς οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑπ' αὐτοῦ τραφεῖσι, κοινωνοῖς δὲ μόνον τῆς τοῦ μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μείζω ἕκαστα σικελίας πάσης ἑπτά, καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινωνοῖς καὶ οὐκ ἐπιτιθεμένοις, οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις. ἔδειξέ τε παράδειγμα, οἷον χρὴ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν ἀγαθὸν γίγνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας, ἔτι καὶ νῦν διασέσωκε τὴν περσῶν ἀρχήν. ἔτι δ' ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς τῶν ἑλλήνων πόλεις, ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας παραλαβόντες ὅμως ἑβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν ἀρχήν,

ἄνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις κεκτημένοι. διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν σικελίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων οὐδενὶ, μόγις ἐσώθη· πένης γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὗ μεῖζον σημεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδὲν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ διονυσίῳ ξυνεβουλεύομεν ἐγὼ καὶ δίων ἐπειδὴ τὰ παρὰ πατρὸς αὐτῷ ξυνεβεβήκει οὕτως ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ δὲ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα ὁρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι. μάλιστα δ' αὐτὸν αὑτῷ. τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐνδεᾶ γεγονέναι λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως· οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλές· αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις, ὡς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὑτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγεμὼν γίγνηται σώσει· μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος, τἀναντία πάντα ἀποτελεῖ· πορευθεὶς δὲ ὡς ἐλέγομεν, καὶ ἑαυτὸν ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρημωμένας σικελίας πόλεις κατοικίσειε· νόμοις τε ξυνδήσειε καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον ποιήσει, πολλαπλασίαν δὲ ὄντως· ἕτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων, πολὺ μᾶλλον δουλώσασθαι καρχηδονίους τῆς ἐπὶ γέλωνος αὐτοῖς γενομένης δουλείας. ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τοὐναντίον, ὁ πατὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις· ταῦτα ἦν λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπιβουλευόντων διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι. οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ διονυσίῳ,

ἐξέβαλον

ἐξέβαλλε μὲν δίωνα. ἡμᾶς δὲ εἰς φόβον κατέβαλλεν· ἵνα δὲ μὴ περαίνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα ἐν ὀλίγω χρόνω, ἐλθὼν ἐκ πελοποννήσου καὶ ἀθηνῶν δίων, ἔργω τὸν διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δ' οὖν ἠλευθέρωσέ τε καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δὶς τὴν πόλιν, ταυτὸν πρὸς δίωνα συρακούσιοι τότε ἔπαθον, ὅπερ καὶ διονύσιος ὅτε αὐτὸν ἐπεχείρει παιδεύσας θρέψαι βασιλέα τῆς ἀρχῆς ἄξιον, οὕτω κοινωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός. ὁ δὲ τοῖς διαβάλλουσι καὶ λέγουσιν ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι δίων, πράττοι πάντα ὅσα ἔπραττεν ἐν τῷ τότε χρόνω ἵνα ὁ μὲν παιδεία δὴ τὸν νοῦν κηληθείς. ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς, ἐπιτρέψας ἐκείνω. ὁ δὲ σφετερίσαιτο, καὶ διονύσιον ἐκβάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλω. ταῦτα τότε ἐνίκησε καὶ τὸ δεύτερον ἐν συρακουσίοις λεγόμενα, καὶ μάλα ἄτοπόν τε καὶ αἰσχρὰ νίκη τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις. οἷον γὰρ γέγονεν, ἀκοῦσαι χρὴ τοὺς ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγματα. ἦλθον ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγὼ, ἑταῖρος δίωνος. σύμμαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φιλίαν ποιήσαιμι. διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἡττήθην. πείθοντος δὲ διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμασι, γενέσθαι μετ' αὐτοῦ μάρτυρά τε καὶ φίλον, πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς τῆς δίωνος αὐτῷ γενέσθαι, τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν. ὕστερον δὲ δὴ κατιὼν οἴκαδε δίων ἀδελφὼ δύο προσλαμβάνει ἀθήνηθεν, οὐκ ἐκ φιλοσοφίας γεγονότε φίλω. ἀλλ' ἐκ τῆς περιτρεχούσης ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων ἣν ἐκ τοῦ ξενίζειν τε καὶ μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται. καὶ δὴ

τούτω τὼ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω, ἐκ τούτων τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην ἑταίρω. ἐλθόντες δὲ εἰς σικελίαν ἐπειδὴ δίωνα ᾔσθοντο διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ σικελιώτας, ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μόνον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ' οἷον τοῦ φόνου αὐτόχειρες ἐγένοντο ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσίν. αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον, οὔτε παρίεμαι ἔγωγ' οὔτε τι λέγω. πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελές. καὶ εἰς τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον. τὸ δὲ ἀθηναίων πέρι λεγόμενον ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἐξαιροῦμαι. φημὶ γὰρ κἀκεῖνον ἀθηναῖον εἶναι, ὃς οὐ προὔδωκε τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς πολλὰς λαμβάνειν. οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγεγόνει φίλος. διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν. ᾗ μόνῃ χρὴ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ συγγενείᾳ ψυχῶν καὶ σωμάτων. ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνείδους γεγόνατον τῇ πόλει, τὼ δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἐλλογίμω πώποτε ἄνδρε γενομένω. ταῦτα εἴρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἕνεκα τῶν διωνείων φίλων καὶ ξυγγενῶν. συμβουλεύω δὲ δή τι πρὸς τούτοις τὴν αὐτὴν ξυμβουλήν, καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν. μὴ δουλοῦσθαι σικελίαν ὑπ' ἀνθρώποις δεσπόταις μηδὲ ἄλλην πόλιν ὅ γ' ἐμὸς λόγος ἀλλ' ὑπὸ νόμοις. οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις, οὔτε τοῖς δουλωθεῖσιν, ἄμεινον αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε ἐκγόνοις. ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἡ πεῖρα. σμικρὰ δὲ καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν ἤθη, τὰ τοιαῦτα ἁρπάζειν κέρδη φιλεῖ. οὐδὲν

τῶν εἰς

τῶν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδότα θεόν τε καὶ ἀνθρώπων. ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν. δεύτερον δὲ, Διονύσιον. τρίτους ἡ ὑμᾶς νῦν. καί μοι πείθεσθε Διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν. εἶτα εἰς Διονύσιον βλέψαντες καὶ Δίωνα. ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῇ τανῦν οὐ καλῶς. ὁ δὲ πειθόμενος, τέθνηκε καλῶς. τὸ γὰρ τῶν καλλίστων ἐφιέμενον αὑτῷ τε καὶ πόλει, πάσχειν ὅτι ἂν πάσχῃ, πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν. οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνατος ἡμῶν οὐδείς, οὔτ' εἴ τῳ ξυμβαίη, γένοιτο ἂν εὐδαίμων ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς. κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδὲν, λόγου ἄξιόν ἐστι τοῖς ἀψύχοις. ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος οὔσῃ ψυχῇ τοῦτο ξυμβήσεται ἑκάστῃ. ἢ κεχωρισμένῃ. πείθεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις, οἳ δὴ μηνύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι. δίκας τε ἴσχειν, καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος. διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ ἀδικήματα, σμικρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πάσχειν, ἢ δρᾶσαι. ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐάν τε ἀκούσῃ καταγελῶν, ὡς οἴεται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἁρπάζει πᾶν ὅτι περ ἂν οἴηται καθάπερ θηρίον φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραποδώδη καὶ ἀχάριστον ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς ἡδονὴν πορεῖν αὑτῷ τοῦ μὴ ἀποπλανᾶσθαι. τυφλὸς ὢν, οὐχ ὁρῶν οἷς ξυνέπεται τῶν πραγμάτων ἀνοσιουργία κακοῦ ἡλίκου ἀεὶ μετὰ ἀδικήματος ἑκάστου. ἣν ἀναγκαῖον τῷ ἀδικήσαντι συνέλκειν ἐπί τε γῆς στρεφομένῳ ὑπὸ γῆς νοστήσαντι

πορείαν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάντως πανταχῆ. δίωνα δὴ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἔπειθον. καὶ τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκεῖνον δικαιότατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρόπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ διονυσίῳ. ἀμφότεροι γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας, τὰ μέγιστα ἔβλαψαν ἀνθρώπους. οἱ μὲν, τὸν βουλόμενον δικαιοσύνῃ χρῆσθαι διαφθείραντες. ὁ δὲ οὐδὲν ἐθελήσας χρήσασθαι δικαιοσύνῃ διὰ πάσης τῆς ἀρχῆς, μεγίστην δύναμιν ἔχων, ἐν ᾗ γενομένη φιλοσοφία τε καὶ δύναμις ὄντως ἐν ταὐτῷ διὰ πάντων ἀνθρώπων ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμψασα ἱκανῶς δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἄν ποτε γένοιτο εὐδαίμων, οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὃς ἂν μὴ μετὰ φρονήσεως ὑπὸ δικαιοσύνῃ διαγάγῃ τὸν βίον. ἤτοι ἐν αὐτῷ κεκτημένος, ἢ ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἤθεσι, τραφείς τε καὶ παιδευθεὶς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν διονύσιος ἔβλαψε. τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. ὁ δὲ δίωνα ἀποκτείνας οὐκ οἶδε ταὐτὸν ἐξειργασμένος τούτῳ. δίωνα γὰρ ἐγὼ, σαφῶς οἶδα, ὡς οἷόν τε περὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπον διισχυρίζεσθαι ὅτι τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχεν, ὡς οὐκ ἄν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτράπετο, ἢ ἐπὶ τὸ συρακούσας μὲν πρῶτον τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε καὶ φαιδρύνας ἐλευθερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε. τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάσῃ μηχανῇ ἐκόσμησε νόμοις τοῖς προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις τοὺς πολίτας. τό, τε ἐφεξῆς τούτοις, προυθυμεῖτ' ἂν πρᾶξαι. πᾶσαν σικελίαν κατοικίζειν, καὶ ἐλευθέραν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ποιεῖν. τοὺς μὲν, ἐκβάλλων. τοὺς δὲ,

χειρούμενος ῥᾷον ἑτέρων. τούτων δ' αὖ γενομένων, δι' ἀνδρὸς δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσόφου, τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολλοῖς, ἥπερ ἄν, εἰ Διονύσιος ἐπείσθη παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώποις, ἀπέσωσε γενομένη. νῦν δὲ ἤ πού τις δαίμων, ἤτις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομίᾳ, καὶ ἀθεότητι, καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει, καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύτερον ἀνέτρεψέ τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν χάριν οἰωνοῦ τὸ τρίτον. ὅμως δὲ μιμεῖσθαι μὲν συμβουλεύω Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τήν τε τῆς πατρίδος εὔνοιαν, καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν ἐπὶ λώιον· ὧν δὲ ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν· αἳ δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς. τὸν δὲ μὴ δυνάμενον ὑμῶν Δωριστὶ ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα τόν τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν Σικελικὸν βίον, μήτε παρακαλεῖν μήτε οἴεσθαι πιστὸν ἄν τι καὶ ὑγιὲς πρᾶξαί ποτε. τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης Σικελίας κατοικισμόν τε καὶ ἰσονομίαν· ἔκ τε αὐτῆς Σικελίας καὶ ἐκ Πελοποννήσου ξυμπάσης. φοβεῖσθαι δὲ μηδὲ Ἀθήνας. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ, πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς ἀρετήν· ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ δ' οὖν, ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἄν. κατεπείγουσι δὲ ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φυόμεναι ἑκάστης ἡμέρας διαφοραί, εἰδέναι μέν που χρὴ πάντα τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις τύχη, ὡς οὐκ ἔστι παῦλα κακῶν τοῖς στασιά-

σι, πρὶν ἂν οἱ κρατήσαντες, μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ σφαγαῖς μνησικακοῦντες, καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν· ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θέμενοι νόμους κοινοὺς μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἡττηθεῖσι κειμένους, ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις, διτταῖς οὔσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ· φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν βίαν· αἰδοῖ δὲ αὖ, διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περί τε τὰς ἡδονάς, καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν· ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἄν ποτε κακῶν λήξαι πόλις ἐν αὐτῇ στασιάσασα. ἀλλὰ στάσεις καὶ ἔχθραι καὶ μίση καὶ ἀπιστίαι, ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν; ἅπερ αὐταῖς πρὸς αὐτὰς ἀεὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὴ κρατήσαντας ἀεὶ χρὴ ὅταν περ ἐπιθυμήσωσι σωτηρίας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς ἄνδρας προκρῖναι τῶν ἄλλων, οὓς ἂν πυνθάνωνται ἀρίστους ὄντας. πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κεκτημένους οἴκοι καὶ προγόνους αὐτῶν, ὅτι μάλιστα πολλούς τε ἀγαθοὺς καὶ ὀνομαστούς. καὶ κτῆσιν κεκτημένους πάντας ἱκανήν. ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει, πεντήκοντα ἱκανοὶ τοιοῦτοι. τούτους δὲ, δεήσεσι καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις οἴκοθεν μεταπέμπεσθαι. μεταπεμψαμένους δὲ, ὀμόσαντας δεῖσθαι, καὶ κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε νικήσασι μήτε νικηθεῖσι νέμειν πλέον· τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τεθέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ οἱ νενικηκότες ἥττους αὐτοὺς τῶν νόμων, μᾶλλον τῶν νενικημένων παρ-

ρέχωνται

ρέχωνται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστά. καὶ πάντων κακῶν ἀποφυγή. εἰ δὲ μὴ, μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινωνὸν παρακαλεῖν, ἐπὶ τὴν μὴ πειθομένην τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γάρ ἐστιν ἀδελφὰ ὧν τε Δίων ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὖ φρονοῦντες συμπρᾶξαι. δεύτερα μήν· πρῶτα δ' ἦν, ἃ τὸ πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι πᾶσι κοινὰ ἀγαθά. τύχη δέ τις ἀνθρώπων κρείττων διεφόρησε. τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειρᾶσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῇ πρᾶξαι μοίρᾳ καὶ θείᾳ τινὶ τύχῃ. ξυμβουλὴ μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω, καὶ ἡ παρὰ Διονύσιον ἐμὴ προτέρα ἄφιξις. ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία τε καὶ πλοῦς, ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς ἐγένετο, ᾧ μέλει ἀκούειν ἔξεστι τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος χρόνος τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι, διεπεράνθη καθάπερ εἶπον πρὶν συμβουλεύειν, τοῖς οἰκείοις καὶ ἑταίροις τοῖς περὶ Δίωνα. τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν, ἔπεισα ὅπῃ δὴ ποτ' ἠδυνάμην, Διονύσιον ἀφεῖναί με. εἰρήνης δὲ γενομένης, ἦν γὰρ τότε πόλεμος ἐν Σικελίᾳ, ξυνωμολογήσαμεν ἀμφότεροι. Διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψεσθαι Δίωνα καὶ ἐμὲ πάλιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ. Δίωνα δ' ἠξίου διανοεῖσθαι, μὴ φυγὴν αὐτῷ γεγονέναι τότε μετάστασιν δέ. ἐγὼ δ' ἥξειν ὡμολόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις. γενομένης δ' εἰρήνης, μετεπέμπετό με. Δίωνα δ' ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο. ἐμὲ δ' ἥκειν ἐκ παντὸς τρόπου ἠξίου. Δίων μὲν οὖν ἐκέλευέ τέ με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο

καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πολὺς ἐκ σικελίας, ὡς διονύσιος θαυμαστῶς φιλοσοφίας ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἴη γεγονὼς τανῦν. ὅθεν ὁ δίων συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν, τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν. ἐγὼ δὲ, ᾔδειν μέν που κατὰ τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς νέοις πολλὰ τοιαῦτα γιγνόμενα. ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι ἔδοξε, χαίρειν τότε γε πολλὰ καὶ δίωνα καὶ διονύσιον ἐᾶν. καὶ ἀπηχθόμην, ἀμφοῖν ἀποκρινάμενος. ὅτι γέρων τε εἴην. καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας, οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τανῦν πραττομένων. ἔοικε δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἀρχύτας τε παρὰ διονύσιον πρὶν ἀφικέσθαι. ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι, ξενίαν καὶ φιλίαν ἀρχύτῃ καὶ τοῖς ἐν τάραντι καὶ διονυσίῳ ποιήσας, ἀπέπλεον. ἄλλοι τέ τινες ἐν συρακούσαις ἦσαν. δίωνός τε ἄττα διακηκοότες καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρακουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν. οἳ δοκοῦσί μοι διονυσίῳ πειρᾶσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς διονυσίου πάντα διακηκοότος ὅσα διενοούμην ἐγώ. ὁ δὲ, οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφυὴς πρὸς τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν. φιλότιμός τε θαυμαστῶς. ἤρεσκέ τε οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα, ᾐσχύνετό τε φανερὸς γιγνόμενος οὐδὲν ἀκηκοὼς, ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ. ὅθεν ἅμα μὲν, εἰς ἐπιθυμίαν ᾔει τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον. ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία, κατήπειγεν αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθεῖσι νῦν δὴ λόγοις. ἐπειδὴ οὖν οἴκαδέ τε ἐσώθην, καὶ καλοῦντος τὸ δεύτερον ἀπηρνήθην καθάπερ εἶπον, νῦν δοκεῖ μοι διονύσιος παντάπασι

φιλοτιμη

φιλοτιμηθῆναι. μή ποτέ τισι δόξαιμι καταφρονῶν αὐτοῦ, τῆς φύσεώς τε καὶ ἕξεως ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἔμπειρος γενόμενος, οὐκ ἐθέλειν δυσχεραίνων παρ᾽ αὐτὸν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν εἰμὶ τἀληθὲς καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκούσας, καταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας. τὸν τύραννον δὲ, ἡγήσεται νοῦν ἔχειν. ἔπεμψε μὲν γὰρ δὴ διονύσιος τρίτον ἐπ᾽ ἐμὲ τριήρη, ῥᾳστώνης ἕνεκα τῆς πορείας. ἔπεμψε δὲ ἀρχέδημον, ὃν ἡγεῖτό με τῶν ἐν σικελίᾳ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τῶν ἀρχύτᾳ, ξυγγεγονότων ἕνα, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῶν ἐν σικελίᾳ. οὗτοι δὲ ἡμῖν ἤγγελλον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον διονύσιος ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. ἔπεμψε δὲ ἐπιστολὴν πάνυ μακρὰν, εἰδὼς ὡς πρὸς δίωνα διεκείμην. καὶ τὴν αὖ δίωνος προθυμίαν, τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς συρακούσας ἐλθεῖν. πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευασμένη τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἡ ἐπιστολὴ, τῇδέ πῃ φράζουσα. Διονύσιος πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν, οὐδὲν τὸ μετὰ τοῦτο εἰπὼν πρότερον, ἢ ὡς ἂν εἰς σικελίαν πεισθεὶς ὑφ᾽ ἡμῶν ἔλθῃς τανῦν, πρῶτον μέν σοι τὰ περὶ δίωνα ὑπάρξει ταύτῃ γιγνόμενα ὅπῃπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς. θελήσεις δὲ, οἶδ᾽ ὅτι τὰ μέτρια καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι. εἰ δὲ μὴ, οὐδέν σοι τῶν περὶ δίωνα ἕξει πραγμάτων, οὔτε περὶ τἆλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενα. τοιαῦθ᾽ οὕτως εἶπε. τἆλλα δὲ, μακρὰ ἂν εἴη καὶ ἄνευ καιροῦ λεγόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων, παρά τε ἀρχύτου καὶ τῶν ἐν τάραντι τήν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι τὴν διονυσίου. καὶ ὅτι ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς διονύσιον

αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ οὐ σμικρὰν οὖσαν πρὸς τὰ πολιτικά,
παντάπασι διαβαλοίην. ταύτης δή τοι αὐτῆς γενομένης ἐν τῷ τότε
χρόνῳ τῆς μεταπέμψεως, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἑλκόντων, τῶν δὲ
Ἀθήνηθεν, ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως οἷον ἐξωθούντων με, καὶ πά-
λιν ὁ λόγος ἧκεν ὁ αὐτὸς τὸ μὴ δεῖν προδοῦναι Δίωνα, μὴ δὲ τοὺς
ἐν Τάραντι ξένους τε καὶ ἑταίρους. αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν, ὡς οὐ-
δὲν θαυμαστὸν νέον ἄνθρωπον παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμά-
των, εὐμαθῆ πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου. δεῖν οὖν αὐ
τὸ ἐξελέγξαι σαφῶς, ὁποτέρως ποτὲ ἄρα σχοίη. καὶ τοῦτο αὐτὸ μη
δαμῇ προδοῦναι. μὴ δ' ἐμὲ τὸν αἴτιον γενέσθαι τηλικούτου ἀλη-
θῶς ὀνείδους, εἴπερ ὄντως εἴη τῳ, ταῦτα λελεγμένα. πορεύομαι δὴ
τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος πολλὰ δεδιώς, μαντευό-
μενός τε οὐ πάνυ καλῶς ὡς ἔοικεν. ἐλθὼν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι
τοῦτό γ' οὖν ἔπραξα ὄντως. ἐσώθην γὰρ τὸ πάλιν εὐτυχῶς. καὶ
τούτων γε μετὰ θεὸν, Διονυσίῳ χάριν εἰδέναι χρεών. ὅτι πολλῶν
βουληθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε. καὶ ἔδωκέ τι μέρος αἰδοῖ
τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δ' ἀφικόμην, ᾤμην τοῦτο πρῶτον
ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν. πότερον ὄντως εἴη Διονύσιος ἐξημμένος ὑ-
πὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρός, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λό-
γος Ἀθήναζε. ἔστι δή τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πεῖραν
λαμβάνειν, οὐκ ἀγεννής, ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων, ἄλλως
τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς. ὃ δὴ κἀγὼ Διονύσιον
εὐθὺς

εὐθὺς ἐλθὼν, ᾐσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δεικνύναι δὲ δεῖ τοῖς τοιούτοις ὅτι ἐστὶ παντὶ τὸ πρᾶγμα οἷόν τε, καὶ δι᾽ ὅσων πραγμάτων, καὶ ὅσον πόνον ἔχει. ὁ γὰρ ἀκούσας, ἐὰν μὲν ὄντως ᾖ φιλόσοφος, οἰκεῖός τε καὶ ἄξιος τοῦ πράγματος, θεῖος ὤν, ὁδόν τε ἡγεῖται θαυμαστὴν ἀκηκοέναι. ξυντατέον τε εἶναι νῦν, καὶ οὐ βιωτὸν ἄλλως ποιοῦντι. μετὰ τοῦτο δὴ ξυντείνας αὐτόν τε καὶ τὸν ἡγούμενον τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνίησι, πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῇ πᾶσιν, ἢ λάβῃ δύναμιν. ὥστε αὐτὸς αὑτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. ταύτῃ καὶ κατὰ ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ζῇ. πράττων μὲν, ἐν αἷς τισιν ἂν πράξεσι. παρὰ πάντα δὲ ἀεὶ φιλοσοφίας ἐχόμενος, καὶ τροφῆς τῆς καθ᾽ ἡμέραν, ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῆ τε καὶ μνήμονα, καὶ λογίζεσθαι δυνατὸν, ἐν αὑτῷ νήφοντα ἀπεργάζηται. τὴν δ᾽ ἐναντίαν ταύτῃ μισῶν διατελεῖ. οἱ δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι. δόξαις δ᾽ ἐπικεχρωσμένοι καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι. ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστι, καὶ ὁ πόνος ἡλίκος, καὶ δίαιτα ἡ καθ᾽ ἡμέραν ὡς πρέπουσα ἡ κοσμία τῷ πράγματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὑτοῖς, οὔτε δὴ ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίγνονται. ἔνιοι δὲ αὐτῶν πείθουσιν αὑτοὺς ὡς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἰσὶ τὸ ὅλον. καὶ οὐδὲν ἔτι δέονταί τινων πραγμάτων. ἡ μὲν δὴ πεῖρα αὕτη γίνεται, ἡ σαφής τε καὶ ἀσφαλεστάτη πρὸς τοὺς τρυφῶντάς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὡς μηδέποτε βάλλειν ἐν αἰτίᾳ τὸν δεικνύντα, ἀλλ᾽ αὐτὸν αὑτὸν, μὴ δυνάμενον πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι.

οὕτω δὴ καὶ διονυσίῳ, τότ' ἐρρήθη τὰ ῥηθέντα. πάντα μὲν οὖν, οὔτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε διονύσιος ἐδεῖτο. πολλὰ γὰρ αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα, εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσεποιεῖτο, διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρανοάς. ὕστερον δὲ καὶ ἀκούω γεγραφέναι αὐτὸν περὶ ὧν τότε ἤκουσε συνθέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι. οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μέν τινας οἶδα γεγραφότας, περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ αὑτούς. τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γεγραφότων καὶ γραψόντων. ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν ἐγὼ σπουδάζω εἴτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες, εἴτ' ἄλλων, εἴθ' ὡς εὑρόντες αὐτοί, τούτους οὐκ ἔστι κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν περὶ τοῦ πράγματος ἐπαΐειν οὐδέν. οὔκουν ἐμόν γε περὶ αὐτῶν ἐστι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται. ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς ἐστιν, ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συνουσίας γινομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτό, καὶ τοῦ συζῆν, ἐξαίφνης οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς, ἐν τῇ ψυχῇ γιγνόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καί τοι τοσόνδε γε οἶδα. ὅτι γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ, βέλτιστ' ἂν λεχθείη. καὶ μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς, οὐχ ἥκιστ' ἂν ἐμὲ λυποῖ. εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ' ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ. ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος γράψαι. καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς τοῖς πᾶσι προαγαγεῖν; ἀλλ' οὔτε ἀνθρώποις ἡγοῦμαι τὴν ἐπιχείρησιν περὶ αὐτῶν λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μή τισιν ὀλίγοις, ὁπόσοι δυνατοὶ ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ μικρᾶς ἐνδείξεως. τῶν τε δὴ ἄλλων, τοὺς μὲν, καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῆς ἐμπλήσειεν ἂν οὐδαμῇ ἐμμελῶς τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς σεμνά τ'

τὰ μεμαθηκότα. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν ἐν ὑστέρῳ μοι γέγονεν εἰπεῖν· τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σαφέστερον ἂν εἴη τι λεχθέντων αὐτῶν. ἔστι γάρ τις λόγος ἀληθὴς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων καὶ ὁτιοῦν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθείς, ἔοικε δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος. ἔστι τῶν ὄντων ἑκάστῳ, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη παραγίγνεσθαι, τρία, τέταρτον δ' αὐτή· πέμπτον δ' αὐτὸ τιθέναι. ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστιν. ὧν ἓν μὲν, ὄνομα· δεύτερον δὲ, λόγος· τὸ δὲ τρίτον, εἴδωλον. τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἓν οὖν, λαβὲ βουλόμενος μαθεῖν τὸ νῦν λεγόμενον· καὶ πάντων οὕτω πέρι νόησον. κύκλος ἐστί τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτό ἐστιν ὄνομα ὃ νῦν ἐφθέγμεθα. λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων συγκείμενος. τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντῃ, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου, ᾧπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος. τρίτον δὲ, τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορνευόμενον καὶ ἀπολλύμενον. ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος ὃν πέρι πάντ' ἐστὶ ταῦτα, οὐδὲν πάσχει τούτων, ὡς ἕτερον ὄν. τέταρτον δὲ, ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθής τε δόξα, περὶ ταῦτ' ἐστίν. ὡς δὲ ἓν τοῦτο αὖ, πᾶν θετέον. οὐκ ἐν φωναῖς οὐδ' ἐν σωμάτων σχήμασιν, ἀλλ' ἐν ψυχαῖς ἐνόν. ᾧ δῆλον ἕτερόν τε ὂν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως, τῶν τε ἔμπροσθεν λεχθέντων τριῶν. τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν, συγγενείᾳ καὶ ὁμοιότητι. τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε. τἆλλα δὲ πλέον ἀπέχει. ταὐτὸν δὴ περί τε εὐθέος ἅμα καὶ περιφεροῦς σχήματος καὶ χρόας. περί τε ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ καὶ δικαίου καὶ περὶ σώματος ἅπαντος. σκευαστοῦ τε καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος. πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοιούτων πάντων. καὶ ζῴου ξύμπαντος πέρι. καὶ ἐν ψυχαῖς ἤθους. καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα,

οὐ γὰρ ἂν τούτων μή τις τὰ τέτταρα λάβῃ. ἄλλως γέ πως οὔποτε τελέως ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς γὰρ τούτοις, ταῦτα οὐχ ἧττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποῖόν τι περὶ ἕκαστον δηλοῦν. ἢ τὸ ὂν ἑκάστου διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθενές. ὧν ἕνεκα, νοῦν ἔχων οὐδείς, τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακίνητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις. τοῦτο δὲ πάλιν αὖ τὸ νῦν λεγόμενον, δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων, μεστὸς τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τῷ πέμπτῳ. τοῦ γὰρ εὐθέος, ἐφάπτεται πάντῃ. αὐτὸς δὲ φαμὲν ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μεῖζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὑτῷ φύσεως. ὄνομά τε αὐτῶν φαμὲν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι. κωλύειν δ' οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλούμενα, εὐθέα κεκλῆσθαι. τά τε εὐθέα δή, στρογγύλα. καὶ οὐδὲν ἧττον βεβαίως ἕξειν, τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. καὶ μὴν περὶ λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος εἴπερ ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων σύγκειται, μηδὲν ἱκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον. μυρίος δὲ λόγος αὖ περὶ ἑκάστου τῶν τεττάρων, ὡς ἀσαφές. τὸ δὲ μέγιστον ὅπερ εἴπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν. ὅτι δυοῖν ὄντοιν τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινος, οὐ τὸ ποιόν τι, τὸ δὲ ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον ἕκαστον τῶν τεττάρων πρότερον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε καὶ κατ' ἔργα, αἰσθήσεσιν εὐέλεγκτον τό, τε λεγόμενον καὶ δεικνύμενον ἀεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα. ἐν οἷσι μὲν οὖν μηδ' εἰθισμένοι τὸ ἀληθὲς ζητεῖν ἐσμὲν ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἐξαρκεῖ δὲ τὸ προτιθὲν τῶν εἰδώλων, οὐ καταγέλαστοι γινόμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρωτώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτώντων. δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα, διαρρίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν. ἐν οἷς δ' αὖ τὸ πέμπτον

πτον

πῃ ὀρ ἀποκρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν
δυναμένων ἀνατρέπειν κρατεῖ· καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμενον ἐν λό-
γοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεσι, τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκουόντων, δο-
κεῖν μηδὲν γιγνώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῇ γράφειν ἢ λέγειν. ἀγνοούν-
των ἐνίοτε, ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται
ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων φύσις ἑκάστου πεφυκυῖα φαύλως. ἡ δὲ διὰ
πάντων αὐτῶν διαγωγὴ, ἄνω καὶ κάτω μεταφαίνουσα ἐφ' ἕκα-
στον, μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν, εὖ πεφυκότος εὖ πεφυκότι· κα-
κῶς δὲ ἂν φυῇ, ὡς ἡ τῶν πολλῶν ἕξις τῆς ψυχῆς, εἴς τε τὸ μαθεῖν
εἴς τε τὰ λεγόμενα ἤθη πέφυκε. τὰ δὲ, διέφθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Λυγ-
κεὺς ἰδεῖν ποιήσειε τοὺς τοιούτους. ἑνὶ δὲ λόγῳ· τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ
πράγματος οὔτ' ἂν εὐμαθία ποιήσειέ ποτε οὔτε μνήμη· τὴν ἀρ-
χὴν γὰρ, ἐν ἀλλοτρίαις ἕξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται. ὥστε ὁπόσοι τῶν δι-
καίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφυεῖς εἰσὶ καὶ ξυγγε-
νεῖς. ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμονες οὐδ' ὅσοι ξυγγε-
νεῖς δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες, οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν
ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς τὸ δυνατὸν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀ-
νάγκη μανθάνειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας
μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς εἶπον. μόγις
δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα ὀνόματα καὶ λόγοι. ὄ-
ψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα. καὶ ἄνευ
φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι χρωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις
περὶ ἕκαστον καὶ νοῦς. συντείνων ὅτι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπί-
νην. διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος, τῶν ὄντων σπουδαίων πέρι, πολλοῦ
δεῖ μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις, εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν κατα-
βαλεῖ. ἑνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ γιγνώσκειν λόγῳ. ὅτ' ἂν ἴδῃ τις συγγράμ-

ματα γεγραμμένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου. εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἅττ' οὖν, ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἴπερ ἔστ' αὐτὸς σπουδαῖος. κεῖται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν τούτου. εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασιν ἐτέθη, ἐξ ἄρα δή οἱ ἔπειτα θεοὶ μὲν, οὐ βροτοὶ δὲ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος, εὖ εἴσεται. εἴτ' οὖν διονύσιος ἔγραψέ τι, τῶν περὶ φύσεως ἄκρων καὶ πρώτων, εἴτε τὶς ἐλάττων εἴτε μείζων, ὡς οὐδὲν ἀκηκοὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἦν ὑγιὲς ὧν ἔγραψε κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον. ὁμοίως γὰρ αὐτὰ ἐσέβετο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν ἔγραψεν. οὐδὲν γὰρ δεινὸν μή τις αὐτὸ ἐπιλάθηται, ἐὰν ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ. πάντων γὰρ, ἐν βραχυτάτοις κεῖται. φιλοτιμίας δὲ αἰσχρᾶς εἴπερ ἕνεκα εἴθ' ὡς αὑτοῦ τιθέμενος. εἴθ' ὡς παιδείας δὴ μέτοχος ὢν ἧς οὐκ ἄξιος ἦν, ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένης. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς μιᾶς συνουσίας διονυσίῳ τοῦτο γέγονε τάχ' ἂν εἴη. γέγονε δ' οὖν ὅπως ἴττω ζεὺς φησὶν ὁ θηβαῖος. διεξῆλθον μὲν γὰρ ὡς εἶπόν τε ἐγὼ, καὶ ἅπαξ μόνον. ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὑρεῖν ὅπῃ ποτὲ γέγονε. τίνι ποτ' αἰτίᾳ τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον πλεονάκις τε, οὐ διεξῇμεν. πότερον διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ, οὕτως εἰδέναι τε οἴεται καὶ ἱκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὑρὼν ἢ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἑτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα. ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὑτὸν, μείζονα δὲ, καὶ ὄντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν. οἱ περὶ τῶν τοιούτων, πάμπολυ διονυσίου κυριώτε-

ροι ἂν

ροι ἂν εἶεν κεῖται. εἰ δὲ εὑρηκέναι ἢ μεμαθηκέναι, ἄξια δοῦν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρας, πῶς ἂν μὴ θαυμαστὸς ὢν ἄνθρωπος, τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἠτίμασέν ποτ' ἄν. πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἄν. οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο· ἐν τῷ πρόσθεν Δίωνα ἐῶν τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆσθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε οὐκ ἔτ' εἴα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόννησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωνος, ἀλλὰ τοῦ υἱέος ὄντος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ, κατὰ νόμους δὲ ἐπιτροπευομένου. τὰ μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου, ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἑωράκειν τε ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν. ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐ δεῖν ἐμὲ Διονυσίῳ μᾶλλον ἢ ἐμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν, ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν. λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον, ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἴη, Δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰόμενος οἱ καλῶς ἔχειν, ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅτι τάχος. οὐ πείθων δὲ αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διενοούμην πλεῖν τεθυμωμένος, πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην ὁτιοῦν. ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικούμην δέ. ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὁρῶν, μηχανὴν τοῦ μεῖναι τὸν τότε ἔκπλουν, μηχανᾶται τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ λέγει πρός με πιθανὸν λόγον. ἐμοὶ καὶ σοὶ Δίων, ἔφη, καὶ τὰ Δίωνος, ἐκποδὼν τὰ πολλὰ

χρὴ τῶν τοῦ περὶ αὐτὰ ἄλλως διαφέρεσθαι. νῦν ὅπως δ' διὰ σὲ ἔφη δίω-
νι τάδε. ἀξιῶ ἐκεῖνον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ, οἰκεῖν μὲν ἐν πελο-
ποννήσῳ. μὴ ὡς φυγάδα δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀπο-
δημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ. ταῦ-
τα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί. τούτων δ' ἐγγυητὰς γίγνεσθαι
σέ τε, καὶ τοὺς σοὺς οἰκείους, καὶ τοὺς ἐνθάδε δίωνος. ὑμῖν δὲ τὸ βέ-
βαιον ἐκεῖνος παρεχέτω. τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ πελο-
πόννησον μὲν καὶ ἀθήνας κείσθω, παρ' οἷστισιν ἂν ὑμῖν δοκῇ. καρ-
πούσθω δὲ δίων, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γιγνέσθω ἀνελέσθαι. ἐγὼ
γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρώμενον ἂν τοῖς χρή-
μασι, δίκαιον γίγνεσθαι περὶ ἐμέ. οὐ γὰρ ὀλίγα ἔσται. σοὶ δὲ καὶ τοῖς
σοῖς, μᾶλλον πεπίστευκα. ὅρα δὴ ταῦτα εἴ σοι ἀρέσκει, καὶ μένε ἐ-
πὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον. εἰς δὲ ὥρας, ἄπιθι λαβὼν τὰ χρή-
ματα ταῦτα. καὶ δίων εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἕξει σοι, διαπρα-
ξαμένῳ ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τοῦτον δὴ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας, ἐ-
δυσχέραινον μέν. ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστε-
ραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν. ταῦτα ξυνεθέ-
μεθα τότε. ἐβουλευόμην δὴ τότε μετὰ ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν γενό-
μενος μάλα συγκεχυμένος. πρῶτος δ' ἦν μοι τῆς βουλῆς ἡγού-
μενος, ὅδε λόγος. φέρε εἰ διανοεῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν διονύσιος
ὧν φησιν, ἀπελθόντος δέ μου ἐὰν ἐπιστέλλῃ δίωνι πιθανῶς αὐτός τε,
καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν αὐτοῦ διακελευόμενος ἃ νῦν πρὸς ἐμὲ λέ-
γει. ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος ἐμοῦ δ' οὐκ ἐθελήσαντος ἃ προὐκαλεῖ-
το μετρεῖν, ἀλλ' ὀλιγωρήσαντος τῶν ἐκείνου τὸ παράπαν πραγ-
μάτων. πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν ἔτι, μὴ δ' ἐθέλῃ με ἐκπέμπειν αὐτός

τῶν ναυκλήρων μηδενὶ προστάττων· ἐνδείξηται δὲ πᾶσι ῥᾳδίως ὡς ἀβουλῶν ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἆρά τις ἐθελήσει με ἄγειν ναύτης ὁρμώμενον ἐκ τῆς διονυσίου οἰκίας. ᾤκουν γὰρ δὴ τοῖς ἄλλοισι κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν· ὅθεν οὐδ' ἂν ὁ θυρωρὸς ἤθελέ με ἀφεῖναι, μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινος ἐντολῆς παρὰ διονυσίου. ἂν δὲ μένω τὸν ἐνιαυτόν, ἕξω μὲν δίωνι ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τε εἰμί, καὶ ἃ πράττω. καὶ ἐὰν μὲν δὴ ποιῇ τι διονύσιος ὧν φησιν, οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγμένα. τάλαντα γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ἂν ἐκτιμᾶ τις ὀρθῶς ἑκατόν, ἡ δίωνος οὐσία. ἂν δ' οὖν γίγνηται τὰ νῦν ἀπεμφαίνοντα, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίγνεσθαι, ἀπορῶ μὲν ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ. ὅμως δέ, ἀναγκαῖον ἴσως ἐνιαυτόν γ' ἔτι πονῆσαι, καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πειρᾶσθαι, τὰς διονυσίου μηχανάς. ταῦτά μοι δόξαντα, εἰς τὴν ὑστεραίαν εἶπον πρὸς διονύσιον ὅτι δέδοκταί μοι μένειν. ἀξιῶ μὴν ἔφην, μὴ κύριον ἡγεῖσθαί σε δίωνος ἐμέ. πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτὸν γράμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα. καὶ ἐρωτᾶν εἴτε ἀρκεῖ ταῦτα αὐτῷ· καὶ εἰ μὴ βούλεται, ἄλλα δὲ ἀξιοῖ, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι τάχιστα. σὲ δέ, νεωτερίζειν μηδέν πω τῶν περὶ ἐκεῖνον. ταῦτ' ἐρρήθη ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν ὡς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν. ὅτε δή μοι καὶ Διονύσιος ἐμνήσθη λέγων. ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίωνος. τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέος. ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν. πραθείσης δέ, τὰ μὲν ἡμίσεα ἐμοὶ δώσειν ἄγειν. τὰ δ' ἡμίσεα τῷ παιδὶ καταλείψειν αὐτοῦ. τὸ γὰρ δὴ δικαιότατον οὕτως ἔχειν. πληγεὶς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι

πάνυ μὲν ὤμην γελοῖον εἶναι ὅτι λέγειν ἔτι. ὅμως δ' εἶπον, ὅτι χρείη τινὰ παρὰ δίωνος ἐπιστολὴν, περιμένειν ἡμᾶς. καὶ ταῦτα πάλιν αὐτῷ ἐπιστέλλειν. ὁ δὲ, ἐξῆς τούτοις, πάνυ νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπῃ τε καὶ ὅπως ἤθελε καὶ οἷστισι. πρὸς ἐμὲ δὲ, οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν. καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον αὖ, περὶ τῶν δίωνος πραγμάτων, οὐδὲν ἔτι διελεγόμην. οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ὤμην ποιεῖν. μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτῃ μοι βεβοηθημένον ἐγεγόνει φιλοσοφίᾳ καὶ φίλοις. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐζῶμεν ἐγὼ καὶ διονύσιος, ἐγὼ μὲν, βλέπων ἔξω. καθάπερ ὄρνις, ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι. ὁ δὲ, διαμηχανώμενος, τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με, μηδὲν ἀποδοὺς τῶν δίωνος. ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταῖροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυτέρους, διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν, παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθη. θυμωθέντες δὲ οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἀθρόοι, καὶ οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν. ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι, κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας. οἱ δ' ἐφέροντο εὐθὺς πρὸς τὰ τείχη παιωνίσαντές τινα βοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν. οὗ δὴ περιδεὴς διονύσιος γενόμενος, ἅπαντα συνεχώρησε, καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλλεχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δή τις ταχὺ διῆλθεν, ὡς ἡρακλείδης αἴτιος εἴη γεγονὼς πάντων τούτων. ὃν ἀκούσας, ὁ μὲν ἡρακλείδης, ἐκποδὼν αὐτὸν ἔσχεν ἀφανῆ. διονύσιος δὲ ἐζήτει λαβεῖν. ἀπορῶν δὲ θεοδότην μεταπεμψάμενος εἰς τὸν κῆπον, ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὔτ' οἶδα οὔτ' ἤκουον διαλεγομένων. ἃ δὲ ἐναντίον εἶπε θεοδότης ἐμοῦ πρὸς διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνημαι. πλάτων γὰρ ἔφη διονύσιε ἐγὼ πείθω τόνδε, ἐὰν ἐγὼ γένωμαι δεῦρο ἡρακλείδην κομίσαι δυνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλη-

μάτων

μάτων αὐτοῦ τῶν νῦν γεγονότων. ἂν ἄρα μὴ δόξῃ δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν σικελίᾳ, τόν τε υἱὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα, ἀξιῶ εἰς πελοπόννησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε, βλάπτοντα μηδὲν διονύσιον ἐκεῖ. καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν, καὶ πρότερον αὐτόν. μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν. ἄντ᾿ οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς ἄντε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι. διονύσιον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι. ἄντις ἐντυγχάνῃ ἡρακλείδῃ ἐάντ᾿ ἐν ἀγρῷ ἐάντ᾿ ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίγνεσθαι. μεταστῆναι δὲ ἐκ τῆς χώρας ὡς ἂν ἄλλο τι διονυσίῳ δόξῃ. ταῦτα ἔφη συγχωρεῖς, λέγων πρὸς τὸν διονύσιον; συγχωρῶ μὴ δ᾿ ἂν πρὸς τῇ σῇ ἔφη φανῇ οἰκίᾳ πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δείλης, εὐρύβιος καὶ θεοδότης, προσηλθέτην μοι σπουδῇ τε θορυβημένω θαυμαστῶς. καὶ ὁ θεοδότης, λέγει. πλάτων ἔφη, παρῆσθα χθὲς οἷς περὶ ἡρακλείδου διονύσιος ὡμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ σέ. πῶς δὲ οὐκ ἔφην. νῦν τοίνυν ἦ δ᾿ ὅς, περιθέουσι πελτασταὶ, λαβεῖν ἡρακλείδην ζητοῦντες. ὁ δ᾿ ἐνθάδε πη ταύτῃ κινδυνεύει. ἀλλ᾿ ἡμῖν ἔφη συνακολούθησον πρὸς διονύσιον, ἁπάσῃ μηχανῇ. ᾠχόμεθα οὖν, καὶ εἰσήλθομεν παρ᾿ αὐτόν. καὶ τὼ μὲν ἑστάτην σιγῇ δακρύοντε. ἐγὼ δὲ εἶπον. οἵδε πεφόβηνται, μή τι σὺ παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα ποιήσῃς περὶ ἡρακλείδην νεώτερον. δοκεῖ γάρ μοι ταύτῃ πη τετράφθαι φανερός, ἀποπεφραγμένος. ὁ δὲ ἀκούσας, ἀνεφλέχθη τε, καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἧκεν, οἷα ἂν θυμούμενος ἀφείη. προσπεσὼν δ᾿ αὐτῷ ὁ θεοδότης, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἐδάκρυσέ τε καὶ ἱκέτευε, μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν. ὑπολαβὼν δ᾿ ἐγὼ παραμυθούμενος, θάρρει θεοδότα ἔφην. οὐ γὰρ τολμήσει διονύσιος παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα, ἄλλα ποτὲ δρᾶν. καὶ ὃς ἐμβλέ-

ψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοὶ ἔφη ἐγώ, οὔτε τι σμικρὸν οὔτε μέγα ὡμολόγησα. νὴ τοὺς θεοὺς ἢ δεῖν, ὥς γε ταῦτα ἅ σου νῦν οὗτος δεῖται ποιεῖν. καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἀποστρεφόμενος ᾠχόμην ἔξω. τὸ μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν ἡρακλείδην. θεοδότης δὲ ἀγγέλους πέμπων ἡρακλείδῃ, φεύγειν διεκελεύετο. ὁ δέ, ἐκπέμψας τισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε. φθάνει δὲ ὡς ἐλέγετο ἡρακλείδης, εἰς τὴν καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικρῷ τινι μέρει. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο, ἡ πάλαι ἐπιβουλὴ διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ δίωνος χρήματα, ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρός με πιθανόν. καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει με εὑρὼν πρόφασιν. ὡς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ ἐν ᾧ κατῴκουν ἐγώ, δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον. ἔξω δή με παρ' ἀρχιδήμῳ προσέταττε τὸν χρόνον τοῦτον μεῖναι. ὄντος δέ μου ἐκεῖ θεοδότης μεταπεμψάμενός με, πολλὰ περὶ τῶν τότε πραχθέντων ἠγανάκτει, καὶ ἐμέμφετο διονυσίῳ. ὁ δ' ἀκούσας ὅτι παρὰ θεοδότην εἴην εἰσεληλυθώς, πρόφασιν αὖ ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμψας τινὰ ἠρώτα με, εἰ ξυγγιγνοίμην ὄντως μεταπεμψαμένου με θεοδότου. κἀγὼ παντάπασιν ἔφην. ὁ δὲ ἐκέλευε τοίνυν ἔφη σοι φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς, δίωνα, καὶ τοὺς δίωνος φίλους, ἀεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιούμενος. ταῦτ' ἐρρήθη. καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν οἴκησιν πάλιν. ὡς ἤδη σαφῶς θεοδότου μὲν ὄντος μου καὶ ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ' ἐχθροῦ. καὶ οὐκ ἔτ' εὐνοεῖν ᾤετό με, ὅτι δίωνι τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς. ᾤκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μισθοφόροις

προσιόντες

προσιόντες δέ μοι, ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπηρεσιῶν ὄντες ἀθήνηθεν ἐμοὶ πολῖται, ἀπήγγελλον ὅτι διαβεβλημένος εἴην ἐν τοῖς πελτασταῖς, καί μοι τινὲς ἀπειλοῖεν, εἴ που λήψοιντό με διαφθερεῖν, μηχανῶμαι δή τινα, τοιάνδε σωτηρίαν· πέμπω παρ' ἀρχύτην καὶ τοὺς ἄλλους φίλους εἰς τάραντα, φράζων ἐν οἷς ὢν τυγχάνω· οἱ δέ, πρόφασίν τινα πρεσβείας ποιησάμενοι παρὰ τῆς πόλεως, πέμπουσι τριακόντορόν τε καὶ λαμίσκον αὐτῶν ἕνα· ὃς ἐλθὼν, ἐδεῖτο διονυσίου περὶ ἐμοῦ λέγων ὅτι βουλοίμην ἀπιέναι καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν· ὁ δὲ, ξυνωμολόγησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς· τῶν δίωνος δὲ χρημάτων, οὔτ' ἐγώ τι ἀπῄτουν οὔτε τις ἀπέδωκεν· ἐλθὼν δὲ εἰς πελοπόννησον, εἰς ὀλυμπίαν δίωνα καταλαβὼν θεωροῦντα, ἤγγελλον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν δία ἐπιμαρτυράμενος, εὐθὺς παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις, παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι διονύσιον· ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν, οὕτω γὰρ ἔλεγέ τε καὶ ἐνόει· αὐτὸς δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς· ἀκούσας δ' ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρακαλεῖν ἐκέλευον εἰ βούλοιντο· ἐμὲ δὲ εἶπον ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βίᾳ τινὰ τρόπον σύσσιτον καὶ συνέστιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν διονυσίῳ ἐποίησας, ὃς ἴσως ἡγεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι· καὶ ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν, ᾐδέσθη δέ· οὔτ' οὖν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί· κοινός τε ὑμῖν εἰμί· ἄν ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποιεῖν βουληθῆτε· κακὰ δὲ ἕως ἂν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρακαλεῖτε· ταῦτα εἶπον, μεμισηκὼς τὴν περὶ σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν· ἀπειθοῦντες δὲ καὶ οὐ πειθόμενοι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλλάξεσι, πάντων τῶν νῦν γεγονότων κακῶν αὐτοὶ

αἴτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς. ὧν εἰ Διονύσιος ἀπέδωκε τὰ χρήματα Δίωνι. ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἄν ποτε ἐγένετο οὐδέν· ὅσα γε δὴ τἀνθρώπινα. Δίωνα γὰρ ἐγὼ καὶ τῷ βούλεσθαι, καὶ τῷ δύνασθαι, κατεῖχον ἂν ῥᾳδίως. νῦν δὲ ὁρμήσαντες ἐπ' ἀλλήλους, κακῶν πάντα ἐμπεπλήκασι. καίτοι τήν γε αὐτὴν Δίων ἔσχε βούλησιν, ἥνπερ ἂν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμέ. καὶ ἄλλον ὅστις μέτριος, περί τε τῆς αὑτοῦ δυνάμεως καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως τῆς αὑτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσι γίγνεσθαι τὰ μέγιστα ἐν τοῖς μεγίστοις. ἔτι δὲ οὐκ ἄν τις πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ καὶ ἑταίρους καὶ πόλιν ἐπιβουλεύσας, καὶ ξυνωμότας συναγαγὼν πένης ὤν. καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος. εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας ἐχθροὺς καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς συνεργοῖς τε καὶ ἑταίροις παρακελεύηται ὅπως μηδεὶς αὐτῷ ἐγκαλῇ πένης φάσκων εἶναι. ταυτὸν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἂν οὕτω τις εὐεργετῶν, τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων. ἢ μεγάλης προεστὼς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττόνων, τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν σμικροτέρων χρήματα διανέμῃ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε Δίων οὔτε ἄλλος οὐδείς, ἐπὶ δύναμιν ἑκὼν εἶσιν ἀλιτήριον ἑαυτῷ τε καὶ γένει, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατασκευὴν τῶν δικαιοτάτων τε καὶ ἀρίστων, οὔτι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν γιγνομένην. ἃ δὴ Δίων νῦν πράττων προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δρᾶσαι πρότερον. διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμως ἔπταισεν, ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν. θαυμαστὸν παθὼν οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος ἀνοσίων πέρι, σώφρων τε καὶ ἔμφρων τὸ μὲν ὅλον, οὐκ ἄν ποτε διαψευσθείη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι. κυβερνήτου δὲ ἀγαθοῦ

πάθος

πάθος ἂν ἴσως οὐ θαυμαστὸν εἰ πάθοι. ὃν χειμὼν μὲν ἐσόμενος, οὐκ ἂν πάνυ λάθοι. χειμώνων δὲ ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος, λάθοιτ' ἄν· καὶ λαθὸν κατακλύσειε βίᾳ. ταυτὸν δὴ καὶ δίωνα ἔφηλε δι' ὀλιγίστων. κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ φήλαντες. ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον, καὶ τῆς ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας ἔλαθον. ᾧ δὴ σφαλεὶς κεῖται. σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὴ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ ξυμβουλεύω σχεδὸν εἴρηταί μοι καὶ εἰρήσθω. ὧν δὲ ἐπανέλαβον ἕνεκα τὴν εἰς σικελίαν ἄφιξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ῥηθῆναι δεῖν, διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γιγνομένων. εἰ δ' ἄρα τινὶ τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη, καὶ προφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέ τῳ, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

Πλάτων τοῖς δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις, εὖ πράττειν.

ἃ Δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε, ὄντως πειράσομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελθεῖν. ἐλπίζω δὲ, οὐχ ὑμῖν μόνοις ξυμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα. μάλιστα γε μὴν ὑμῖν· καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν συρακούσαις. τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις, πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγονε. ταῦτα γὰρ ἀνίατα, καὶ οὐκ ἄν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψειε. νοήσατε δὲ, ἃ λέγω νῦν. ἔστιν ὑμῖν κατὰ σικελίαν πᾶσαν λελυμένης τῆς τυραννίδος, πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων. τῶν μὲν βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν. τῶν δὲ τῇ τῆς τυραννίδος ἀποφυγῇ τέλος ἐπιθεῖναι. ξυμβουλὴ δὲ περὶ τῶν τοιούτων, ὀρθὴ δοκεῖ ἑκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι. ταῦτα ξυμβουλεύειν δεῖν, ἃ τοὺς μὲν πολεμίους, ὡς πλεῖστα κακὰ ἐξεργάσεται. τοὺς

ἢ φίλους, ὡς πλεῖστα ἀγαθά. τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥᾴδιον, πολλὰ κακὰ δρῶντα τοὺς ἄλλους, μὴ οὐ τὸ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν ἐλθόντας ποι, τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν. ἀλλ' ὅσα νῦν γέγονε τῇδε αὐτοῦ περὶ σικελίαν. τῶν μὲν ἐπιχειρούντων δρᾶν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι τοὺς δρῶντας. ἃ κἂν ἄλλοις μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' ἂν ἑκάστοτε διδάσκαλοι. τούτων μὲν δὴ σχεδὸν, οὐκ ἀπορία. τῶν δὲ ὅσα γένοιτ' ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις, ἢ ὅτι σμικρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥᾴδιον ὁρᾶν, οὔτε ἰδόντα ἐπιτελεῖν. εὐχῇ δὲ προσέοικεν, ἡ τοιαύτη ξυμβουλή τε καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντάπασι μὲν, εὐχή τις. ἀπὸ γὰρ θεῶν χρὴ πάντα ἀρχόμενον, αἰεὶ λέγειν τε καὶ νοεῖν. ἐπιτελὴς δὲ εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιόνδε τινα λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδὸν, ἐξ οὗπερ γέγονεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μία διὰ τέλους, ἥν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, εἰς ἀπορίαν ἐλθόντες τὴν ἅπασαν. τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος σικελίᾳ τῇ τῶν ἑλλήνων, ὑπὸ καρχηδονίων ἀνάστατον ὅλην ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἵλοντο διονύσιον μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικὸν, ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου πρεπούσας αὐτῷ πράξεις. σύμβουλον δὲ καὶ πρεσβύτερον ἱππαρῖνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς σικελίας αὐτοκράτορας ὥς φασι τυράννους ἐπονομάζοντες. καὶ εἴτε δὴ θείαν τις ἡγεῖσθαι βούλεται τύχην καὶ θεὸν, εἴτε τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρετὴν, εἴτε τὸ ξυναμφότερον, μετὰ τῶν τότε πολιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν ξυμβῆναι γενομένην, ἔστω ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει σωτηρία δ' οὖν, οὕτως συνέβη τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονότων, δίκαιόν που τοῖς σώσασι, πάντας χάριν ἔχειν. εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἡ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει τὰς δὲ, τινέτω. τίνες οὖν δὴ δίκαι ἀναγ-

γνησίως ὀρθαὶ γίγνοιντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν χρόνων αὐτοῖς. εἰ μὲν ῥᾳδίως ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἷοί τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων κινδύνων καὶ πόνων· ἢ κεῖνοι ἑλεῖν οὐ πάλιν τὴν ἀρχήν, οὐδ' ἂν συμβουλεύειν οἷόν τ' ἦν τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι. νῦν δ' ἐννοεῖν ὑμᾶς ἀμφοτέρους χρεὼν, καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι, ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἑκάτεροι γεγόνατε, τοῦ νῦν οἴεσθαι σχεδὸν ἀεί τινος σμικροῦ ἐνδεεῖς εἶναι τοῦ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν. καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμικρὸν τοῦτο, μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἴτιον ἑκάστοτε ξυμβαίνει γιγνόμενον καὶ πέρας οὐδέν ποτε τελεῖται. ξυνάπτει δὲ ἀεὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα, ἀρχῇ φυομένῃ νέᾳ. διολεῖσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος. ἥξει δὲ ἐάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηταί τι καὶ ἀπευκτῶν, σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς σικελία πᾶσα φοινικῶν ἢ ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἴς τινα δυναστείαν καὶ κράτος. τούτων δὴ χρὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς ἕλληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δή τις ὀρθότερον ἄμεινον ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθησομένου, ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον, ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθείη. ὃ δέ μοι φαίνεταί πῃ, ταύτῃ νῦν ἐγὼ πειράσομαι πάσῃ παρρησίᾳ καὶ κοινῷ τινι δικαίῳ λόγῳ χρώμενος, ὡς δυοῖν τυραννεύσαντί τε καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐν ἑκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν ξυμβουλήν. καὶ νῦν γε ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ξύμβουλος τυράννῳ παντί· φεύγειν μὲν τοὔνομά τε καὶ τοὔργον τοῦτο. εἰς βασιλείαν δὲ, εἰ δυνατὸν εἴη μεταβαλεῖν. δυνατὸν δὲ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Λυκοῦργος· ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν ἄργει καὶ μεσήνῃ, ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομένους, καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὑτοῦ πόλεως ἅμα καὶ γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν, καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν, τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον, ὡς γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετὰ κλέους σώζεσθαι. νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι τύραννοι νόμων, ὃ δὴ καὶ νῦν οὑμὸς λόγος

πᾶσι παρακελεύεται. τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμένοις, ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστῳ. πειρώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων. εἰς βασιλέως δὲ εἶδος, πειρᾶσθαι μεταβάλλειν, καὶ δουλεῦσαι νόμοις βασιλικοῖς. τὰς μεγίστας τιμὰς κεκτημένους, παρ' ἑκόντων τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων. τοῖς δὲ δὴ ἐλεύθερα διώκουσιν ἤθη καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὂν κακόν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλεύοιμ' ἄν, μήποτε ἀπληστίᾳ ἐλευθερίας ἀκαίρου τινός, εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπέσωσιν. ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. οἱ γὰρ πρὸ διονυσίου καὶ ἱππαρίνου ἄρξαντες σικελιῶται. τότε ὡς ᾤοντο, εὐδαιμόνως ἔζων τρυφῶντές τε ἅμα καὶ ἀρχόντων ἄρχοντες, οἳ καὶ τοὺς δέκα στρατηγοὺς κατέλευσαν βάλλοντες τοὺς πρὸ διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα δὴ δουλεύοιεν μηδενί. μήτε σὺν δίκῃ. μήτε νόμῳ δεσπότῃ. ἐλεύθεροι δ' εἶεν πάντῃ πάντως. ὅθεν αἱ τυραννίδες ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα, πάγκακον. ἔμμετρος δέ, οὖσα, πανάγαθον. μετρία δὲ ἡ θεῷ δουλεία, ἄμετρος δέ, ἡ τοῖς ἀνθρώποις. θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι, νόμος. ἄφροσι δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτῃ πεφυκότων, ἃ ξυμβουλεύω συρακοσίοις πᾶσι φράζειν παρακελεύομαι τοῖς δίωνος φίλοις, ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινὴν ξυμβουλήν. ἐγὼ δὲ ἑρμηνεύσω ἃ ἐκεῖνος ἔμπνους ὢν καὶ δυνάμενος εἶπε νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίν' οὖν δή τις ἂν εἴποι λόγον ἀποφαίνεται ἡμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων, ἡ δίωνος ξυμβουλὴ ἥδε. δέξασθε ὦ συρακόσιοι πάντων πρῶτον, νόμους οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνωνται, μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν, μήτε ἐπιθυμίας. ἀλλ' ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος ἔτι δὲ χρημά-

τῶν, πρώτην μὲν τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν δεῖ, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην. τρίτην δὲ καὶ ὑστάτην, τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσαν τῷ σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος θεσμὸς, νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος ὄντως εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος, αὐτός τε ἄθλιος γυναικῶν καὶ παίδων ὢν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ᾽ ἀληθῆ ταῦτ᾽ ἐγὼ παρακελεύομαι, ἐὰν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων, ἔργῳ γνώσεσθε. ἡ δὴ βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ γίγνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιούτους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε κρατεῖτε ἱκανῶς, οὔτ᾽ αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον ἂν ἴσως καὶ ξυμφέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τέμνειν, τοῖς τε φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν, καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσι τυχεῖν· ὧν οἱ πρόγονοι τότε μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἕλληνας, ὥστ᾽ ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἔρρουσι δὲ τότε, οὔτε λόγος, οὔτ᾽ ἐλπὶς ἐλείπετ᾽ ἂν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. νῦν οὖν, τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω, μετὰ βασιλικῆς ἀρχῆς. τοῖς δὲ, ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλικὴ, δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν, καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἄν παράνομόν πράττωσιν. ἐπὶ δὲ τούτοις ξύμπασιν, ἀδόλῳ γνώμῃ, καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθε. πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἕνεκα διττῶν, τῆς τε παρ᾽ ἐμοῦ τῆς παρὰ ἐμοῦ πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν. ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυράννων, νῦν δίς. ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγόνατε. δεύτερον δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα, τὸν τῷ μὲν ἐμῷ πατρὶ ταὐτὸν

κεκτημένῳ δ' ὄνομα· υἱὸν δὲ Διονυσίου, χάριν δὲ τῆς τε νῦν βοηθείας καὶ ὁσίου τρόπου· ὃς γενόμενος τυράννου πατρὸς ἑκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ, τιμὴν αὑτῷ καὶ γένει ἀείζωον ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίνεσθαι Συρακουσῶν, ἑκόντα ἑκούσης τῆς πόλεως, τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων ἄρχοντα στρατοπέδου Διονύσιον τὸν Διονυσίου, ἐὰν ἐθέλῃ ἑκὼν εἰς βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιὼς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ πατρίδα, καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν καὶ τάφους, μὴ διὰ φιλονεικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος. τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, εἴτ' οὖν τὴν Λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες, εἴτε ἀφελόντες τῇ ξυνομολογήσαντες, καταστήσετε τρόπῳ τινὶ τοιῷδε· ὃς εἴρηται μέν, καὶ πρότερον ὑμῖν· ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν ἀκούετε· ἐὰν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ Ἱππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν παρόντων κακῶν, τιμὰς αὑτοῖς καὶ γένει λαβόντες, εἴς τε τὸν ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε, ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθελήσωσι κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν, εἴτε τινὰς αὐτόθεν, εἴτε ἔξωθεν, εἴτε ἀμφότερα, καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσωσι· τούτους δ' ἐλθόντας, νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ᾗ βασιλέας ἁρμόττει γίνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὅσων ἄλλων πρέπει τοῖς γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις· πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἄρχοντας, νομοφύλακας ποιήσασθαι, ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ πέντε, μετά τε δήμου καὶ βουλῆς. δικαστήρια δὲ, ἄλλα μὲν ἄλλων· θανάτου δὲ καὶ φυγῆς, τούς τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς γίνεσθαι δικαστὰς ἐκ τῶν ἀεὶ περυσινῶν ἀρχόντων· ἕνα ἀφ' ἑκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἄριστον δόξαντ' εἶναι καὶ δικαιότατον· τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν ὅ-

καὶ θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῆς πόλεως τῆς. βασιλέα δὲ, τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γίγνεσθαι, καθάπερ ἱερέα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ καὶ φυγῆς. ταῦθ᾽ ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διενοήθην γίγνεσθαι, καὶ νῦν διανοοῦμαι. καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν, μεθ᾽ ὑμῶν εἰ μὴ ξενικαὶ ἐριννύες ἐκώλυσαν, κατέστησα ἂν ᾗπερ καὶ διενοούμην. καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῷ ἐγίγνετο, κατῴκισα. τοὺς μὲν βαρβάρους, οὓς νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα. τοὺς δὲ ἔμπροσθεν οἰκητὰς τῶν ἑλληνικῶν τόπων, εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῴας οἰκήσεις κατοικίσας. ταὐτὰ δὴ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσι συμβουλεύω κοινῇ διανοηθῆναι, καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις πάντας. τὸν μὴ ἐθέλοντα δὴ, πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ. ἔστι δὴ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα. ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ἔνεστι ψυχαῖν τυγχάνει, καὶ λογισαμένοις εὑρεῖν βέλτιστα ἑτοίμως ἔχει, ταῦτα δὴ σχεδὸν ὁ κείνων ἀδύνατα, οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω δὲ τὰς δύο, τήν τε Ἱππαρίνου τοῦ Διονυσίου υἱέος καὶ τὴν τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ. τούτοιν γὰρ ξυνομολογησάντοιν, τοῖς γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοι περ τῆς πόλεως κήδονται ξυνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσι τιμὰς μετ᾽ εὐχῶν δόντες, τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρέπει, πείθοντες καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ πάντως μὴ ἀποστῆτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ᾽ ὑμῶν λεχθέντα, οἷον ὀνείρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν, ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθέ τε λεχθέντα καὶ εὐτυχῆ.

Πλάτων, Ἀρχύτᾳ Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Φίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἄρχιππον καὶ Φιλωνίδην, τήν τε ἐπιστολὴν φέροντες ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀπαγγέλλοντες

παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο καὶ σχεδὸν οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη. τὰ δὲ παρὰ σοῦ δῆλον ἡμῖν, λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἥδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἕλοιτο τοιαῦτα πράττειν οἷα καὶ σύ, σχεδὸν παντὶ δῆλον. ἀλλὰ κἀκεῖνο δεῖ σε ἐνθυμεῖσθαι. ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὑτῷ μόνον γέγονεν. ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν, τὸ μέν τι, ἡ πατρὶς μερίζεται. τὸ δέ τι, οἱ γεννήσαντες. τὸ δέ, οἱ λοιποὶ φίλοι. πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν, καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις. οἳ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς. ἐχεκράτους δὲ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἕξομεν. καὶ διὰ σέ, καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα. καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

Πλάτων ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

Κούω δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναί τε σὲ νῦν, καὶ γεγονέναι διὰ παντὸς τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον. τὸ γὰρ βέβαιον, καὶ πιστόν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν. τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητας κομψότητας οἶμαι προσαγορεύων, ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρρωσό τε, καὶ μένε ἐν τοῖς ἤθεσιν οἷσπερ καὶ μένεις.

πλάτων

Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν.

ε Πέστειλα μέν σοι καὶ πρότερον ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε ἀθήναζε· ἐπειδὴ δὲ σὺ φὴς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτερον, εἰ δυνατὸν ἐμὲ ἀφικέσθαι, ἢ σωκράτη ὥσπερ ἐπέστειλας. νῦν δὲ σωκράτης μέν ἐστι περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγουρίας. ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα, ἀσχημονεῖν ἂν εἰ μὴ διαπράξαιμι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν, οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω. δι' ἃ δὲ μακρᾶς ἑτέρας, δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς ἥτις πάντα διεξίοι, καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν, ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν οἷα ἀπαντᾷ. καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πορείαις ἐστὶ μεστά. συμβουλεῦσαι μέντοι ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς. ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ φησὶν ἡσίοδος, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον. χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ γὰρ οἴονται ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὡντινωνοῦν ποτε πολιτείαν ἂν καλῶς κατασκευασθῆναι, ἄνευ τοῦ εἶναί τι κύριον ἐπιμελούμενον ἐν τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ᾖ σώφρων τε καὶ ἀνδρική, δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς διανοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μέν εἰσιν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἄν. εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τινος, οὔτε ὁ παιδεύσων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι ὥς ἐγᾦμαι εἰσὶν ὑμῖν. ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι. καὶ γὰρ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις, οὕτω κατεσκευάσθησαν καὶ ἔπειτα εὖ ᾤκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πράξεις γιγνομένων. ὅταν ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἀνὴρ καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐπιγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων. τὸ δ' ἔμπροσθεν αὐτά, προθυμεῖσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀναγκαῖον. διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω καὶ μὴ ἀνοηταίνειν οἰομένους τι ἑτοίμως διαπράξασθαι δεῖν. εὐτύχει.

Πλάτων Ἀρχύτᾳ ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

τ Α μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ᾽ ὑπομνήματα, θαυμαστῶς ὡς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν. καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἠγάσθημεν ὡς ἔνι μάλιστα. καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων. λέγονται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι μυρέοι εἶναι. οὗτοι, δ᾽ ἦσαν τῶν ἐπὶ λαομέδοντος ἐξαναστάντων τρώων, ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ᾽ ἐμοὶ ὑπομνήματα περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὔπω ἔχει. ὡς δέ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι. περὶ δὲ τῆς φυλακῆς, ἀμφότεροι συμφωνοῦμεν. ὥστε οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

Πλάτων διονυσίῳ τυράννῳ συρακουσῶν, εὖ πράττειν.

α Ρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι παρ᾽ ἐμοῦ ἐστι, τοὺς λοκροὺς ποτὲ ἑστιῶν νεανίσκους πόρρω κατακείμενος ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἀνέστης παρ᾽ ἐμὲ καὶ φιλοφρονούμενος εἶπες εὖ τι ῥῆμα ἔχον ὡς ἐμοί γε ἐδόκει καὶ τῷ παρακατακειμένῳ. ἦν δ᾽ οὗτος, τῶν καλῶν τις. ὃς τότε εἶπεν, ἦ που πολλὰ ὦ διονύσιε εἰς σοφίαν ὠφελῇ ὑπὸ πλάτωνος. σὺ δ᾽ εἶπες, καὶ εἰς ἄλλα πολλά. ἐπεὶ καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐτόν, δι᾽ αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὠφελήθην. τοῦτ᾽ οὖν διασωστέον, ὅπως ἂν αὐξάνηται ἀεὶ ἡμῖν ἡ ἀπ᾽ ἀλλήλων ὠφέλεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ᾽ αὐτὸ παρασκευάζων τῶν τε πυθαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα, ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ᾧ γε σὺ καὶ ἀρχύτης, εἴπερ ἥκει παρὰ σὲ ἀρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ᾽ ἄν. ἔστι δὲ ὄνομα μὲν, Ἑλίκων.

τὸ δὲ

τὸ δὲ γένος, ἐκ κυζίκου· μαθητὴς δὲ, εὐδόξου, καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου, πάνυ χαριέντως ἔχων· ἔτι δὲ καὶ τῶν ἰσοκράτους μαθητῶν τῷ ξυγγίγνεται· καὶ πολυξένῳ τῶν βρύσωνός τινι ἑταίρων. ὃ δὲ σπάνιον ἐπὶ τούτοις, οὔτε ἀχαρίς ἐστιν ἐντυχεῖν, οὔτε κακοήθει ἔοικεν. ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι. δεδιὼς δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀποφαίνομαι οὐ φαύλου ζώου ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλὴν πάνυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα. ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν, ἐσκόπουν αὐτός τε ἐντυγχάνων. καὶ ἐπυνθανόμην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς, καὶ εὐλαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν σχολάζῃς, μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τἆλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μὴ, ἐκδίδαξαι τινά· ἵνα κατὰ σχολὴν μανθάνων, βελτίων γίγνῃ καὶ εὐδοξῇς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελεῖσθαί σε, μὴ ἀνίῃ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ· περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοι, τὸν μὲν ἀπόλλω ἐποιησάμην τε. καὶ ἄγουσι λεπτίνης, νέου καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ. ὄνομα δέ ἐστιν αὐτῷ λεωχάρης. ἕτερον δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν, πάνυ κομψὸν ὡς ἐδόκει. ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι, ὅτι μου ἐπεμελεῖτο καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος, ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν μή τι σοι ἄλλο δόξῃ. πέμπω δὲ καὶ οἴνου γλυκέως δώδεκα σταμνία τοῖς παισὶ, καὶ μέλιτος, δύο. ἰσχάδων δὲ, ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀποθέσεως. τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη. ἀλλ' αὖθις βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν, λεπτίνης σοι ἐρεῖ. ἀργύριον δὲ εἰς ταῦτα ἕνεκά τε τούτων καὶ εἰς φόρους τινὰς εἰς τὴν πόλιν, ἔλαβον παρὰ λεπτίνου λέγων ἅ μοι ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ

λέγειν· ὅτι ἡμέτερον εἴη τὸ εἰς τὴν ναῦν ναῦλον ὃ σὺ μὲν τὴν λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκκαίδεκα μνᾶς· τοῦτ' οὖν ἔλαβον· καὶ λαβὼν αὐτός τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο, περὶ χρημάτων ἄκουε ὅσως ἔχει, περί τε τὰ σὰ ἀθήνησι, καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ τοῖς σοῖς χρήμασιν ὥσπερ τότε σοι ἔλεγον χρήσομαι, καθάπερ τοῖς τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων. χρῶμαι δέ, ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω· ἐμοὶ δὴ τοιοῦτον νῦν ξυμβέβηκεν. εἰσί μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανουσῶν τότε, ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην. σὺ δ' ἐκέλευες, τέτταρες. ἡ μὲν, νῦν ἐπίγαμος· ἡ δὲ ὀκταέτις· ἡ δὲ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν. ἡ δὲ οὔπω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ· αἷς δ' ἂν μή, χαιρόντων. καὶ ὧν ἂν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι οὐκ ἐκδοτέον. τὰ δὲ νῦν ἐγὼ αὐτῶν εὐπορώτερος. καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα. καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ δίωνος. ἡ μὲν οὖν σπευσίππῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὖσα αὐτῷ θυγάτηρ. δεῖ δὴ ταύτῃ οὐδὲν πλέον, ἢ τριάκοντα μνῶν. μέτριαι γὰρ αὗται ἡμῖν προῖκες. ἔτι δὲ ἐὰν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἡ ἐμή, οὐδὲν ἂν πλείονος ἢ δέκα μνῶν δέοι ἄν, εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα, τὰ μὲν ἐμὰ ἀναγκαῖα σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν ταῦτά ἐστιν. ἐὰν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἄφιξιν, ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεσθαι, ὅπως ὡς ὀλίγιστον γίγνηται τὸ ἀνάλωμα. ὃ δ' ἂν μὴ δύνωμαι, σὴν εἶναι τὴν δαπάνην. τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὖ χρημάτων τῶν ἀθήνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἐάν τι δέῃ ἐμὲ ἀναλίσκειν

εἰς χρηΐαν ἥκῃ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει ὡς ᾠόμεθα· ἐπεὶ τὸ αὐτίκα σοι αὐτῷ διαφέρῃ μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἤδη ὀνῆσαι· μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἀλλ' ἐγχρονισθὲν ἕως ἄν τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάψαι, πρός τε τῷ χαλεπῷ τοιοῦτόν σοι ὂν καὶ αἰσχρόν· ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' Ἀνδρομήδη τὸν Αἰγινήτην πέμψας Ἔραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ ὑμετέρου ξένου εἴ τι δεοίμην λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα ἃ ἐπέστελλες πέμπειν· ὁ δὲ, εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῷ πατρί σου μόλις κομίσαιτο· καὶ νῦν, σμικρὰ μὲν δοίη ἄν· πλείω δὲ, οὔ· οὕτω δὴ παρὰ Λεπτίνου ἔλαβον· καὶ τοῦτό γε, ἄξιον ἐπαινέσαι Λεπτίνην οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προθύμως· καὶ τὰ ἄλλα περὶ σὲ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅτι οἷός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερὸς ἦν· χρὴ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τἀναντία τούτων, ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνηται περὶ σέ· τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγώ σοι παρρησιάσομαι· δίκαιον γὰρ καὶ ἅμα ἐμπείρως ἔχων, τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἄν· οἱ προσαγγέλλοντες ἑκάστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλειν, οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθησόμενοι· ἔθιζε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν, καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα· σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν, καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι· πάντων γὰρ ἄριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλισκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα, πρός τε τἆλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν· καὶ σὺ δὴ φὴς ἀγαθὸν εἶναι, καὶ φήσεις· μὴ οὖν σε διαβαλλόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες· τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ ξύμβολον εἶναι· τὰ μετὰ ταῦτα, περὶ Δίωνος λέγοι

μὴ ἄν. τὰ μὲν ἄλλα οὔπω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ
ἐπιστολαὶ ὥσπερ ἔφης. περὶ μέντοι ἐκείνων ὧν οὐκ εἴας μεμνῆ-
σθαι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην, οὔτε διελέχθην. ἀλλὰ πειρώμενος
δέ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥᾳδίως οἴσει γενομένων. καί μοι ἐδόκει οὐκ
ἠρέμα ἂν ἀχθεσθῆναι εἰ γίγνοιτο. τὰ δ᾽ ἄλλα περὶ σὲ καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ, με-
τρίως μοι δοκεῖ εἶναι Δίων. Κρατίνῳ, τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐ-
μῷ δὲ ἑταίρῳ, θώρακα δωρησώμεθα ὁπλιτικὸν τῶν μάλα κα-
λῶν τῶν πεζῶν. καὶ ταῖς Κέβητος θυγατράσι, χιτώνια τρία ἑπτα-
πήχη μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν σικελικῶν
τῶν λινῶν. ἐπιεικῶς δὲ γιγνώσκεις τοὔνομα κέβητος. γεγραμμέ-
νος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σωκρατείοις λόγοις, μετὰ σιμμίου σωκράτει
διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ. ἀνήρ, πᾶσιν ἡμῖν οἰκεῖός τε
καὶ εὔνους. περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, ὅσας
τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μή, οἶμαι μέν σε μεμνῆσθαι.
ὅμως δ᾽ ἐννόει καὶ πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν. πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύον-
τες γράφειν, οὓς οὐ ῥᾴδιον φανερῶς διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπου-
δαίας ἐπιστολῆς, θεὸς ἄρχει. θεοὶ δὲ τῆς ἧττον. οἱ πρέσβεις, καὶ ἐδέον-
το ἐπιστέλλειν σοι, πάνυ γὰρ προθύμως σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκω-
μιάζουσι, καὶ οὐχ ἥκιστα φίλαγρος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἠσθένει. καὶ
φιλαΐδης παρὰ βασιλέως ἥκων τοῦ μεγάλου, ἔλεγε περὶ σοῦ. εἰ
δὲ μὴ πάνυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἃ ἔλεγε. νῦν δὲ λε-
πτίνου πυνθάνου. ἂν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπῃς,
ἂν μὲν αὐτὸς τῷ βούλῃ. εἰ δὲ μή, τηρίλλῳ δός. ἔστι δὲ τῶν ἀεὶ πλε-
όντων ἡμέτερος ἐπιτήδειος, καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν
χαρίεις. τίσωρος δ᾽ ἐστὶ κηδεστής. ὃς τότε ὅθ᾽ ἡμεῖς ἀπεπλέομεν, ἐπο-
λιανόμει. ἔρρωσο. καὶ φιλοσόφει. καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς
νεωτέρους

νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ· καὶ πρὸς ταῦτ' ἐροῖς τε ἄλλοις., καὶ Ἀριστοκρίτῳ, ἐάν τις παρ' ἐμοῦ λόγος, ἢ ἐπιστολὴ παρὰ σὲ ἴῃ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ αἴσθῃ· καὶ ὑπομιμνήσκειν σε, ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπεσταλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀπόδος· ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὁρῶντες, προθυμότεροι ὦσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν. Ἰατροκλῆς ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφεθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ. ἔμμισθον οὖν που αὐτὸν κατάστησον, ὡς ὄντα σοι εὔνουν. καὶ ἄν τι βούλῃ αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σῴζεται. καὶ αὐτὸς ἴσθι.

Τῶν πλάτωνος ἐπιστολῶν τέλος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΩι.

ο Ι τὰς ἡγεμονίας ἀναλαμβάνοντες πρὸς ἀξίωσιν τῶν ἀρχομένων οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως προηγμένοι, ταῖς ἀρχαῖς ἐμπιστεύονται, αἳ μεταπίπτειν εἰώθασιν· ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς μέγα φρονοῦσιν, εὖ καὶ σφόδρα σοφῶς πολιτευόμενοι. οὐδὲν γὰρ τῶν ἐν ἀνθρώποις βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν οὐδ' ὃ μέχρι τῆς ἑσπέρας ἥλιος ταχεῖα ῥοπῇ συναλλοιεῖ καὶ μεταφέρει. Ποικίλλουσα τοὺς βίους ἀπειρίας, καθάπερ τραγῳδίας ὑποκείσει τοῖς ἡμετέροις κακοῖς ἡ φύσις μετασκευάζεται· εἴπερ μὴ διαψευδόμεθα τῆς ἀληθείας· ὅτι τὸν ἄλλον τρόπον ὥσπερ τῶν ἐκ γῆς φυομένων ἕκαστον, καὶ τοὺς ἄνδρας ἀνθεῖν ποτε συμβαίνει· καὶ τὰς ἀκμὰς ἐν χρόνοις τισὶν ἀναλαμβανομένους πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρειν. διὸ πειρῶ μήτε τῆς ἑλλάδος τυραννικώτερον προΐστασθαι, μήτε τοῖς ληρήμασι στιβαρώτερον. τὸ μὲν γὰρ προπετείας ἐστὶ σημεῖον. τὸ δὲ ὁμολογουμένης ἀβουλείας τεκμήριον. δεῖ γὰρ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν δυναστευόντων μὴ διὰ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ διὰ τῶν ἀρχῶν θαυμάζεσθαι. ἵνα τῆς τύχης μεταπεσούσης τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων ἀξιῶνται. τὰ δ' ἄλλα εὖ πράττε. ψυχὴν πρὸς φιλοσοφίαν, σῶμα δὲ πρὸς ὑγείαν ἄγων καὶ ἐπιμελούμενος.

…nconstantia hominum & rerum.

Nota mala

Vera laus vide.

Ἀλεξάνδρῳ.

α Πορῶ τίνων ἢ ποίων ἀρχὴν μὲν λάβοι πρὸς σέ· ἐφ' ἃ γὰρ ἂν ἐπισκοπῶν ἐπιβάλλω τῇ διανοίᾳ, πάντα μοι φαίνεται μεγάλα καὶ θαυμαστά. τῆς λήθης οὐδὲν ἄξιον ὁρῶ. μνήμης δὲ οἰκεῖα καὶ προτρέψεως. ὧν οὐδὲν οὐδεὶς ἀμαυρώσει χρόνος. αἱ γὰρ καλαὶ τῶν διδασκάλων παραινέσεις τῆς προτρέψεως θεατὴν ἔχουσι τὸν αἰῶνα.

διὸ

διὸ πειρῶ τὴν ἀρχὴν μὴ εἰς ὕβριν, ἀλλ' εἰς εὐεργεσίαν καταττίθεσθαι πρὸς ἀρχήν. ἧς οὐδὲν μεῖζον τῶν ἐν βίῳ ὑπάρχειν πέφυκε. διὸ καὶ τὸ θνητὸν τῆς φύσεως πολλάκις ὑπὸ τοῦ χρόνου διαλυόμενον ἄφθαρτον διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων κέκτηται τὴν μνήμην. τούτων οὖν τὴν ἔννοιαν ἔχε. οὐ γὰρ ἀλογίστως ἤχθης ὡς ἔνιοι οἱ ἀτόπως καὶ τὰς γνώμας διετέθησαν. σοὶ καὶ γένος ἔντιμον. καὶ βασιλεία πατρῷος καὶ παιδεία βέβαιος. καὶ δόξα περίβλεπτος. καὶ ὅσον ταῖς ἀφορμαῖς, τῆς τύχης διαφέρεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς τῶν καλῶν πρωτεύειν σε δεῖ. τὰ δ' ἄλλα πράττε μὲν τὰ ξυμφέροντα, ἐπιτέλει δὲ τὰ δόξαντα.

Φιλίππῳ.

Οἱ πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὴν εὐεργεσίαν θεῷ ἰσότιμον παρεστήκασιν. ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν χάριτος ἀμοιβὴ καὶ δόσις συνέχει τοὺς τῶν ἀνθρώπων βίους τῶν μὲν διδόντων, τῶν δὲ λαμβανόντων. τῶν δ' αὖ πάλιν ἀνταποδιδόντων. διὸ καλὸν καὶ δίκαιόν ἐστι πάντας μὲν τοὺς ἀτυχοῦντας ἐλεεῖν. οἶκτος μὲν γὰρ ἡμέρου ψυχῆς ἐστι σημεῖον. χαλεπότης δὲ ἀπαιδεύτου. αἰσχρὸν γὰρ καὶ σχέτλιον ἀρετὴν ἀτυχοῦσαν περιορᾶν. ὅθεν ἐπαινῶ καὶ τὸν ἡμέτερον γνώριμον Θεόφραστον λέγοντα τὴν χάριν ἀμεταμέλητον εἶναι. καὶ καλὸν καρπὸν φέρειν, τὸν παρὰ τῶν εὖ παθόντων ἔπαινον. διόπερ δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν ἀνθρώπων εἰς πολλοὺς αὐτὴν κατατίθεσθαι νομίζοντας χωρὶς τῆς εὐφημίας, ἔρανόν τιμα τοῦτον αὐτοῖς ὑπάρξειν ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν πραγμάτων, καὶ εἴ γε μὴ πάντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν εὐεργετημάτων ἀποδώσειν τὴν χάριν. ὅθεν πειρῶ πρόθυμος μὲν εἶναι ταῖς εὐεργεσί-

de gratitudine.

αις. ἔποχος δὲ τοῖς θυμοῖς. τὸ μὲν γὰρ βασιλικόν τε καὶ ἥμερον, τὸ δὲ βάρβαρόν τε καὶ συνητόν. τὰ δ' ἄλλα καθὼς ἂν δοκιμάζῃς πράττε μὴ παρορῶν τὰς λυσιτελεῖς ψήφους.

Τοῦ αὐτοῦ

Ι διάραντες τῶν βασιλέων ἐπὶ φρονήσει, καὶ ταῖς ὑπεροχαῖς τῶν ἄστρων ψαύσαντες, εὐθηνοῦσιν, οὐδὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς πολιτευόμενοι καιρούς. ἀλλὰ καὶ θεωροῦντες τὸ τῆς τύχης ἄστατον, θησαυρίζουσι τὴν χάριν πρὸς ἑκάτερα. ἐν μὲν ταῖς εὐπραγίαις τιμῆς βουλόμενοι μεταλαμβάνειν. τιμὴ γὰρ οἰκεῖον ἀρετῆς ἐστιν. ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασι βοηθείας. αἱ γὰρ συμφοραὶ τἀναγκαῖα κρίνουσι τῶν καλῶν πρότερον. σαφέστατος γὰρ εὐνοίας ἔλεγχος ὁ τῆς τύχης καιρός. ἀπαιτεῖ γὰρ οὐ λόγους, ἀλλὰ πράξεις δεόντως. ἡ γὰρ τῶν εὐνοούντων ὄψις ὥσπερ ἐν πελάγει χειμαζομένῳ παρεφάνη γῆ. πᾶσα δὲ ὡς ἔοικεν ἐν ἐρήμῳ πεσοῦσα τύχῃ, σκοπὸς ἀληθὴς γίνεται τοῖς πολεμεῖν ἢ ἀδικεῖν ἢ συκοφαντεῖν αἱρουμένοις. μόνη δὴ τῶν σπουδαίων διαυτὴ τὸ τῆς τύχης εὐκίνητον οὐκ ἀπαρνεῖται. φέρουσα δὲ εὐλόγως πᾶν τὸ προσπῖπτον τῶν κατὰ πλάτωνα κρειττόνων εὖ διατίθεται. διὸ καὶ τὴν ταχυτῆτα τῶν πραγμάτων εὐλαβοῦ. καὶ τὸν κύκλον τῆς μεταπτώσεως ἡγοῦ. καὶ τὰς ἐν τῷ βίῳ ψήφους λογίζου. πολλὰ γὰρ ἡ ταὐτομάτου φορὰ νομίζει τῷ βίῳ καὶ ῥοπὰς αὐτονόμους ποιεῖ. τοῖς μὲν ἀγνοοῦσι μετάνοιαν δίδου. τοῖς δὲ εὐνοοῦσι τὰς χάριτας προχείρους νέμε. ταῦτα γὰρ πράττων οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ διόλου συντηρῶν, ἀσφαλέστατα καὶ ἀκίνδυνα τὰ τῆς ἡγεμονίας ἕξεις μέλαθρα, ὡς μὲν ὑπὲρ μεγάλων ὀλίγα· ὡς δὲ πρὸς σέ, πάντα σχεδὸν εἴρηται.

Θεοφράστῳ.

η Πρόχειρος ἀδικία τῆς πολυχρονίου χάριτος λυσιτελέστερον πέφυκεν ὑπάρχειν. ἡ μὲν γὰρ ὀλιγοχρόνιον ἔχει τὴν μνήμην καὶ τὴν βλάβην· ἡ δὲ γηράσκει ὡς ἂν πεποιημένη τὴν δυσμένειαν ἔργον ἀοίδιμον παρασκευάζειν. καί τοι πολλάκις δώρῳ λοπασάμενοι γαληνισμὸν εὑρόμενοί τι. καὶ μειώσαντες τρικυμίας σάλον τῆς διανοίας εἴδομεν πορθμόν. διὸ φημὶ δεῖν τὴν ἑταιρείαν μάλιστα μὲν μὴ ἀδικεῖν· ἀδικεῖν καὶ εὔλογον ἔχειν πρόφασιν. εἰ δὲ μή γε ἀκουσίως τοῦτο πράξασαν, θᾶττον διαλύεσθαι τὴν ἔχθραν. τὸ γὰρ μηδὲν ἀδικεῖν ἴσως ὑπὲρ ἄνθρωπον. τὸ δὲ πλανηθέντα διασώσασθαι ἣν ἐπιφέρεταί τις μέμψιν, καλῆς τε σφόδρα δυσταθούσης κρίσεως ἴδιον οὐδέν. τὰ δ᾽ ἄλλα ἔρρωσο.

Φίλιππος Ὀλυμπιάδι.

α Προσδέχομαι τὴν σὴν φρόνησιν καὶ τὴν πρόνοιαν τῶν συμφερόντων· ὅτι τὸ κατὰ φύσιν συγγενές, οὐ φύσει φιλόστοργος, ἀλλ᾽ ἀρετῇ κρίνασα δοκιμάζεις. οὕτω γὰρ οἶμαί τε ἡμᾶς ἀφροντιστοῦντας τοῦ καλοῦ, ἀναγκάσεις καὶ τὸν τῶν καλῶν ἀναλαμβάνειν ζῆλον. θησαύρισμα γὰρ ἐστὶν ἀρετῆς τερπνόν τι κομιζούσης τῷ βίῳ διόλου, μὴ τῷ γένει χαρίζεσθαι τὸ φιλόστοργον ἀλλὰ τῷ τοῦ γένους ἀξιώματι μεταδιδόναι τῆς φιλανθρωπίας. ὁ μὲν γὰρ πολλάκις κατὰ φύσιν ὑπάρχων, εὐθὺς καὶ τὴν φύσιν τῶν γεγεννηκότων οὐ σπουδαίαν ὑβρίζειν εἴωθεν. ὁ δὲ μηδεμιᾶς συγγενείας κοινωνήσας ἐνίοτε διὰ τὸν παρὰ φύσιν κόσμον τὴν φύσιν ηὔξησε. μηδὲν οὖν ἀνάξιον τοῦ γένους καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας φρόνει. ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ βίον κοσμιότητος ἀντέχου. καὶ πράττε πάντα Φιλίππου μὲν ἄξια, Ὀλυμπιάδος δὲ οὐκ ἀλλότρια. ὁ γὰρ τῆς διανοίας ὄγκος, πρὸς τὸ μὴ βλέπειν τι τῶν ἀναγκαίων, ὄγκος μὲν κακῶν.

φθόνος δὲ ἀγαθῶν. ἄνευ γὰρ νοῦ καὶ συνέσεως οὔτε αἱ πράξεις ὄνησιν φέρουσιν οὔτε αἱ δυνάμεις ὠφέλιμοι καθεστᾶσι. διὸ δεῖ πρότερον τὴν χρῆσιν ἢ τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν σκοπεῖν. καὶ τότε πράττειν τοῖς μεγίστοις καὶ πλείστοις ὠφελήμασι χρησαμένους. τὸ γὰρ μὴ κεκτῆσθαι πλοῦτον, βλάβην οὐ κομίζει τηλικαύτην. τὸ δὲ τοῖς οὖσι κακῶς κεχρῆσθαι, ἀπόλλυσι τὸν ὄντως φασὶ κεχρημένον βίον. ἔχουσα τοίνυν ταῦτα κατὰ νοῦν ἡ ψυχὴ καὶ μεθημέραν σκόπει τὸ συμφέρον ταῖς τῆς ἡγεμονίας προσόδοις. οὕτω γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν ἀρχὴν πλείστην καὶ μεγίστην ἐπίδοσιν λήψεσθαι. ὅταν ὁ μὲν οἶκος ἀρετῆς οἰκεῖος ᾖ. ὁ δὲ τούτου δεσπόζων μὴ δέηται καλοκαγαθίας. τὰ δ' ἄλλα προνοοῦ τοῦ συμφέροντος.

Φίλιππος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.

Σθι μοι γεγονότα υἱόν. πολλὴν οὖν τοῖς θεοῖς χάριν ἔχω, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ παιδὸς, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευθέντα ἄξιον ἔσεσθαι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς τῶν πραγμάτων διαδοχῆς.

Ἀλέξανδρος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.

Υκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τοὺς ἀκροαματικοὺς τῶν λόγων. τίνι γὰρ ἔτι διοίσομεν ἡμεῖς τῶν ἄλλων, εἰ καθ' οὓς ἐπαιδεύθημεν λόγους, οὗτοι πάντων ἔσονται κοινοί. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῖς περὶ τὰ ἄριστα ἐμπειρίαις ἢ ταῖς δυνάμεσι διαφέρειν.

Ἀριστοτέλης Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν.

Γράψας μοι περὶ τῶν ἀκροαματικῶν λόγων οἰόμενος δεῖν αὐτοὺς φυλάττειν ἐν ἀπορρήτοις. ἴσθι οὖν αὐτοὺς ἐκδεδομένους καὶ μὴ ἐκδεδομένους. ξυνετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τοῖς ἡμῶν ἀκούσασιν.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΣ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ΠΑΙΤΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Νοῦσος προσπέλασεν ἡ καλουμένη λοιμικὴ τοῖς στρατεύμασιν ἡμῶν. καὶ τ᾽ ἄλλα πολλάκις ποιησάντων ἡμῶν ἔνδοσιν οὐκ ἔδωκεν. ὅθεν ἀξιῶ παντοίως καὶ πάσαις ταῖς παρ᾽ ἐμοῦ διδομέναις δωρεαῖς, ἤτι τῶν ἐκ φύσεως ἐπινοημάτων ἤτι τῶν ἐκ τέχνης πράξεων ἥτινα ἑτέρου ἀνδρὸς ἑρμηνείην δυναμένου ἰάσασθαι, πέμπε τάχος. μάστιξον ἀξιῶ τὸ πάθος, ἅλωκε δὲ καὶ τὸν ὄχλον καὶ πολὺς ἄλλος πνεῦμα μέγα τε πυκνὸν ἔχων. οὐ πολεμοῦντες πολεμούμεθα ἐχθρὸν ἔχοντες τὸν θῆρα λυμαινόμενον. τὰ ποίμνια πέπτωκε. πολλοὺς δυσιάτους ἐποίησε. πικρὰ βέλη βελῶν καταπέμπει. οὐ φέρω. γνώμην οὐκ ἔτι ἔχω μετ᾽ ἀνδρῶν γονίμων βουλεύσασθαι. λῦε ταῦτα πάντα μὴ διαλείψας ἀγαθῇ τύχῃ. Ἔρρωσο.

Παῖτος βασιλεῖ μεγάλῳ Ἀρταξέρξῃ χαίρειν.

Τὰ φυσικὰ παθήματα, οὐ λύει τὴν ἐπιδημίαν τοῦ λοιμικοῦ πάθους. ὅσα γὰρ ἐκ φύσεως γίνεται νοσήματα, αὐτὴ ἡ φύσις ἰῆται κινοῦσα. ὅσα δὲ ἐξ ἐπιδημίας, τέχνη τεχνικῶς κινοῦσα τὴν ῥοπὴν τῶν σωμάτων. ἱπποκράτης ἰητρὸς ἰῆται τοῦτο τὸ πάθος. τῷ γένει μὲν οὖν ἐστι δωριεύς. πόλεως δὲ κῶ. πατρὸς δὲ ἡρακλείδου τοῦ ἱπποκράτους, τοῦ γνωσιδίκου τοῦ νέβρου τοῦ σωστράτου, τοῦ θεοδώρου. τοῦ κλεομυττάδα. τοῦ κρισάμιδος. οὗτος θείᾳ φύσει κέχρηται. ὃς ἐκ μικρῶν τε ἰδιωτικῶν ἐς μεγάλα καὶ τεχνικὰ προήγαγε τὴν ἰατρικήν. γίνεται μὲν οὖν ὑμῖν ὁ θεῖος ἱπποκρά-

τῆς, ἔνατος μὲν ἀπὸ τοῦ κρισάμιδος τοῦ βασιλέως. ὀκτωκαι
δέκατος δὲ ἀπὸ ἀσκληπιοῦ. εἰκοστὸς δὲ ἀπὸ διός. μητρὸς δὲ πραξι
θέας τῆς φαιναρέτης ἐκ τῆς οἰκίας τῶν ἡρακλειδῶν. ὥστε κατ' ἀμ
φότερα τὰ σπέρματα θεῶν ἀπόγονός ἐστιν ὁ θεῖος ἱπποκράτης. πρὸς
μὲν πατρὸς ἀσκληπιάδης ὤν. πρὸς δὲ μητρὸς ἡρακλείδης. ἔμαθέ
τε τὴν τέχνην παρὰ τῷ πατρὶ ἡρακλείδῃ καὶ παρὰ τῷ πάππῳ
ἱπποκράτει. ἀλλὰ παρὰ μὲν τούτοις ὡς εἰκὸς τὰ πρῶτα ἐμυήθη
τῆς ἰατρικῆς, ὅσα πιθανὸν ἦν καὶ τούτους εἰδέναι. τὴν δὲ σύμ
πασαν τέχνην αὐτὸς ἑαυτὸν ἐδίδαξεν θείᾳ φύσει κεχρημένος. καὶ
τοσοῦτον ὑπερβεβηκὼς τῇ τῆς ψυχῆς εὐγενείᾳ τοὺς προγόνους
ὅσον διενήνοχεν αὐτῶν, καὶ τῇ τῆς τέχνης ἀρετῇ. καθαίρει δὲ οὐ
θηρίων μὲν γένος, θηριωδῶν δὲ σωμάτων καὶ ἀγρίων πολλὴν γῆν καὶ
θάλασσαν διασπείρων πανταχοῦ ὥσπερ ὁ τριπτόλεμος τὰ τῆς
δήμητρος σπέρματα τὰ τοῦ ἀσκληπιοῦ βοηθήματα. τοιγαροῦν
ἐκ δικαιοτάτων καὶ οὗτος ἀνιέρωται πολλαχοῦ τῆς γῆς. ἠξίωται δὲ
τῶν αὐτῶν ἡρακλεῖ καὶ ἀσκληπιῷ ὑπὸ ἀθηναίων δωρεῶν. αὐτὸν με
τάπεμψαι κελεύων ἀργύριον καὶ χρυσίον ὅσον ἂν βούληται δώσειν
αὐτῷ. οὗτος ἐπίσταται οὐχ ἕνα τρόπον τῆς ἰάσεως τοῦ πάθους. οὗ
τος πατὴρ ὑγιείας. οὗτος σωτήρ. οὗτος ἀκεσωδύνος. οὗτος ἁπλῶς
ἡγεμὼν τῆς θεοπρεποῦς ἐπιστήμης.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης Ὑστάνει ἑλλησποντίου ὑπάρχῳ.

ι Πποκράτους ἰητροῦ κῴου ἀπὸ ἀσκληπιοῦ γεγονότος καὶ εἰς ἐμὲ
κλέος ἀφῖκται τῆς τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὅσον ἂν βού
ληται καὶ τἄλλα χορηγίην ὧν σπανίζει. καὶ πέμπε εἰς ἡμᾶς. ἔσται γὰρ ἰσότιμος
περσῶν τοῖς ἀρίστοις. καὶ εἴ τις ἄλλος ἀνὴρ κατ' εὐρώπην ἀγαθός,
φίλον οἴκῳ βασιλέως ποιοῦ μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἄνδρας γὰρ εὑ-
ρεῖν δυναμένους κατὰ συμβουλίην οὐ ῥᾴδιον.

Ὑστάνης Ἱπποκράτει ἀσκληπιαδῶν ὄντι ἀπογόνῳ χαίρειν.

Ν ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς ἐπιστολὴν σέο χρῄζων, ἔπεμψά σοι. γράψον οὖν πρὸς αὐτὴν κατὰ τάχος, ἵνα πρὸς βασιλέα πέμψω. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης ἰητρὸς Ὑστάνει ὑπάρχῳ ἑλλησπόντου.

π Εμπε εἰς βασιλέα ὡς ὅτι ἐγὼ γράφω ὅτι καὶ προσφορῇ καὶ ἐσθῆτι καὶ οἰκήσει καὶ πάσῃ τῇ ἐς βίον οὐσίῃ ἀρκεούσῃ χρέομαι. περσῶν δὲ ὄλβου, οὔ μοι θέμις ἐπαυρέσθαι, οὐδὲ βαρβάρους ἄνδρας νούσων παύειν ἐχθροὺς ὄντας ἑλλήνων.

Ἀβδηρειτῶν τῇ βουλῇ.

ο Πολίτης ὑμέων Μελισαγόρης ἧκεν ἐς κῶ. καὶ ἔτυχε τότε οὖσα ἡ ἀνάληψις τῆς ῥάβδου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ. καὶ ἐτήσιος ὥσπερ ἴστε πανήγυρις καὶ πομπὴ πολυτελὴς εἰς κυπάρισσον, ἣν ἔθος ἄγειν τοῖς ἱερεῦσι θεῷ προσήκουσιν. ἐπεὶ δὲ σπουδάζειν ἐῴκει καὶ ἐκ τοῦ λόγου καὶ ἐκ τῆς προσόψιος ὁ μελησαγόρας πεισθεὶς ὅπερ ἦν ἐπείγειν τὸ πρῆγμα ἀνέγνωμεν ὑμέων τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐθαύμασα ὅτι ἑνὸς ἀνθρώπου ὡς εἷς αὐτὸς ἡ πόλις θορυβέεσθε. μακάριοι δῆμοι οἱ ὁκόσοι ἴσασι τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἔρματα αὐτῶν, καὶ οὐ τοὺς πύργους οὐδὲ τὰ τείχεα ἀλλὰ σοφῶν ἀνδρῶν σοφὰς γνώμας. ἐγὼ δὲ πείθομαι τέχνας εἶναι θεῶν χάριτας. ἀνθρώπους δὲ ἔργα φύσιος. καὶ μὴ νεμεσήσητε ἄνδρες ἀβδηρεῖται. οὐχ ὑμᾶς δοκέω. ἀλλὰ φύσιν αὐτὴν καλεῖν ἐμὲ ἀνασῶσαι, κτῆμα ἑαυτῆς κινδυνεῦον ὑπὸ νόσου διαπεσεῖν. ὥστε πρὸ ὑμέων ἐγὼ φύσει καὶ θεοῖς ὑπακούω νοσοῦντα δημόκριτον ἰήσασθαι, εἴγε δὴ καὶ νοσῶν ἐστιν ἀλλὰ μὴ ἀπάτῃ συσκιάζεσθε, ὅπερ εὔχομαι. καὶ γένοιτο πλέον ὑπὲρ ἡμῖν εὐνοίας τεκμήριον, καὶ πρὸς ὑπόνοιαν ταραχθῆναι. ἀργύριον δέ μοι ἐρχομένῳ οὔτ᾽ ἂν φύσις οὔτε θεὸς ὑπέχοιεν, ὥστε μὴ δὴ ὑμεῖς ἀβδηρῖται βιάζεσθε ἀλλ᾽ ἐᾶτε ἐλευθέρης τέχνης ἐλεύθερα τὰ ἔργα. οἱ δὲ μισθαρνεῦντες δουλεύειν ἀναγκάζουσι τὰς ἐπιστήμας ὥσπερ ἐξανδραποδίζοντες αὐτὰς ἐκ τῆς προ-

πέρας παρρησίας ἐθῶς εἰκὸς καὶ ψεύσαιντο ἂν ὡς περὶ μεγάλης νούσου, καὶ ἀρνηθεῖεν ἂν ὡς περὶ μικρῆς, καὶ οὐκ ἂν ἔλθοιεν ὑποσχόμενοι, καὶ πάλιν ἔλθοιεν μὴ κληθέντες. οἰκτρός γε ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ὅτι δι' ὅλου αὐτοῦ ὡς πνεῦμα χειμέριον ἡ ἀφόρητος φιλαργυρίη διαδέδυκεν, ἐφ' ἣν εἴθε μᾶλλον ἅπαντες ἰητροὶ συνῄεσαν ἀποθεραπεῦσαι χαλεπωτέρην μανίης νοῦσον ὅτι καὶ μακαρίζεται νοσέουσα καὶ κακοῦσα. οἶμαι δ' ἔγωγε τὰ τῆς ψυχῆς νοσήματα πάντα μανίης σφοδρῆς εἶναι ἐμποιούσης δόξας τινὰς καὶ φαντασίας τῷ λογισμῷ. ὧν ὁ δι' ἀρετῆς ἀποκαθαρθεὶς ὑγιάζεται. ἐγὼ δὲ εἰ πλουτεῖν διὰ παντὸς ἐβουλόμην ὦ ἄνδρες ἀβδηρῖται, οὐκ ἂν ἕνεκα δέκα ταλάντων διέβαινον πρὸς ὑμέας. ἀλλ' ἐπὶ τὸν μέγαν ἐρχόμενος περσῶν βασιλέα ἔνθα πόλιες ὅλαι προσῆσαν τῶν δὲ ἀνθρώπων εὐτυχίας γεγεμισμέναι, ἰώμην ἂν τὸν ἐκεῖ λοιμὸν αὐτῶν. ἀλλ' ἀπηρνησάμην ἐχθρὴν ἑλλάδι χώρην ἐλευθερῶσαι κακῆς νόσου. κἀγὼ τὸ μὲν ἐπ' ἐμοὶ καταναυμαχῶ τοὺς βαρβάρους. εἶχον δ' ἂν αἰσχύνην τὸν βασιλέως πλοῦτον καὶ πατρίδος ἐχθρὴν περιουσίην. περιεκείμην δ' ἂν αὐτὰ ὡς ἑλέπολις τῆς ἑλλάδος ὑπάρχων. οὐκ ἔστι πλοῦτος, τὸ πανταχόθεν χρηματίζεσθαι. μεγάλα γὰρ ἱερὰ τῆς ἀρετῆς ἐπὶ δικαιοσύνην οὐκ ὀρυσσόμενα, ἀλλ' ἐμφανέα ἐόντα. ἢ οὐκ οἴεσθε ἴσον ἁμάρτημα σώζειν πολεμίους καὶ φίλους μισθοῦ. ἀλλ' οὐχ ὧδε ἔχει τὰ ἡμέτερα δῆμε. οὐ καρποῦμαι δὲ νόσους, οὐδὲ δυστυχῆς ἥκουσα τὴν δημοκρίτου παράκρουσιν. ὃς εἴτε ὑγιαίνει φίλος ἐστὶν, εἴτε νοσεύει θεραπευθεὶς, φίλος πλέον ὑπάρξει. πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐμβριθέα καὶ στερρὸν τὰ ἤθεα καὶ τῆς ὑμετέρης πόλιος ἐόντα κόσμον.

Φιλοποίμενι χαίρειν.

Ι τὴν τῆς πόλιος ἐπιστολὴν ἀναδόντες μοι πρέσβεις, ἔ-
πειτα ἀνέδοσαν. ᾔδειν δὲ κάρτα ξενίην ὑπισχνουμένου σέο
καὶ τὴν ἑτέρην δίαιτην. ἔλθοιμεν δὲ αἰσίῃ τύχῃ καὶ ἀφιξόμεθα ὡς
ὑπολαμβανόμεθα χρηστοτέρῃσιν ἐλπίσιν, ὡς ἐν τῇ γραφῇ παραδεδή-
λωται, οὐ μανίην ἀλλὰ ψυχῆς τινα ῥῶσιν ὑπερβάλλουσαν διασα-
φηνέοντες ἀνδρὸς μήτε παίδων μήτε γυναικὸς μήτε συγγενέων
μήτε οὐσίης μήτε τινὸς ὅλως ἐν φροντίδι ἐόντος, ἡμέρην δὲ καὶ
εὐφρόνην πρὸς ἑωυτῷ κατεστεῶτος καὶ ἰδιάζοντος τὰ μὲν πολλὰ ἐν
ἄντροισι καὶ ἐρημίῃσιν ἢ ὑπὸ σκέπῃσι δενδρέων ἢ καὶ μαλθακῇσι
ποίαις, ἢ παρ' ἡσύχοισιν ὑδάτων ῥείθροισι. συμβαίνει μὲν οὖν τὰ
πολλὰ τοῖς μελαγχολῶσι τοιαῦτα. σιγηροί τε γὰρ ἐνίοτε καὶ μο-
νήρεες καὶ φιλέρημοι τυγχάνουσιν. ἀπανθρωπεύονταί τε ξύμφυ-
λον ὄψιν ἀλλοτριωτάτην νομίζοντες. οὐκ ἀπεοικὸς δὲ καὶ τοῖς πε-
ρὶ παιδείαν ἐσπουδακόσι τὰς ἄλλας φροντίδας ὑπὸ μιῆς τῆς
ἐν σοφίῃ διαθέσεως ἐστοβῆσθαι. ὥσπερ γὰρ δμῶες καὶ δμωΐδες ἐν
τοῖσιν οἴκοισι θορυβέοντες καὶ στασιάζοντες ὁκόταν ἐξαπιναίως αὐ-
τοῖς ἡ δέσποινα ἐπιστῇ, πτοηθέντες ἐφησυχάζουσι, παραπλησίως
καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ κατὰ ψυχὴν ἐπιθυμίαι ἀνθρώποισι κακῶν ὑ-
πηρέτιδες. ἐπὴν δὲ σοφίης ὄψις ἑωυτὴν ἐπιστήσῃ ὡς δοῦλα τὰ λοι-
πὰ πάθεα ἐκκεχώρηκε. ποθέουσι δὲ ἄντρα καὶ ἡσυχίαν, οὐ πάντως
οἱ μανέντες, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν ἀνθρωπίνων πρηγμάτων ὑπερφρο-
νήσαντες ἀταραξίης ἐπιθυμίῃ. ὁκόταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπὸ τῶν ἔξω φρον-
τίδων κοπτόμενος ἀναπαύσασθαι θελήσῃ τὸ σῶμα, τότε ταχέως
εἰς ἡσυχίην μετήλλαξεν. εἶτα ἀναστὰς ὀρθὸς ἐν ἑωυτῷ περισκο-
πεῖ κύκλῳ χωρίον ἀληθείης, ἐν ᾧ οὐ γυνή, οὐ τέκνα, οὐ μήτηρ οὐ κα-

ἀσύνηθοι, οὐ συγγενέες, οὐ δμῶες. οὐ δοῦλος οὐδὲ ἦν τῶν θόρυβον ἐμποιεύντων. πάντα δὲ ἀποκεκλεισμένα τὰ πράσσοντα ἕστηκεν ὑπὸ φόβον, οὐδὲ πλησιάσαι τολμέοντα ὑπὸ εὐλαβείης τοῦ αὐτόθι οἰκεόντων. οἰκέουσι δὲ τὸ χωρίον ἐκεῖνο τέχναι καὶ ἀρεταὶ καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες, καὶ βουλαὶ καὶ γνῶμαι. καὶ ὁ μέγας πόλος ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ τοὺς πολυκινήτους ἀστέρας κατέστεπται. εἰς ὃ τάχα καὶ δημόκριτος ὑπὸ σοφίης μετοικήσας, εἴπερ οὐκ ἐθορέειν τοὺς ἐν τῇ πόλει οἷά γε τηλοῦ ἐκδεδημηκὼς, δοξάζεται μανίης νοῦσον διὰ τὸ φιλέρημον. σπεύδουσι δὲ ἀβδηρεῖται ἀργυρίου ἐλεγχθῆναι ὅτι οὐ ξυνιᾶσι δημόκριτον, ἀλλὰ σύ γε ἡμῖν κατάρτυε τὴν ξενίην ἑταῖρε φιλοποίμην. οὐδὲ γὰρ ἐθέλω τεταραγμένην τὴν πόλιν παραχεῖν ὄχλησιν ἐκ παλαιοῦ ἴδιον ἔχων ξένον σε ὡς οἶσθα.

Διονυσίῳ χαίρειν.

ἦ Περιμενόμενος ἐν ἁλικαρνασῷ, ἢ φθάσον αὐτὸς ἐλθὼν ὦ ἑταῖρε. κατὰ πᾶσαν γὰρ ἀνάγκην ἀπιτέον εἰς ἄβδηρα μοι δημοκρίτου χάριν. ἐφ' ὃν νοσέοντα μετεπέμψατό με ἡ πόλις ἄληκτος. γάρτοι ἡ συμπαθείη τῶν ἀνθρώπων διενύσει. ὡς μία ψυχὴ συννοσέει τῷ πολίτῃ. ὥστε μοι δοκέουσι καὶ αὐτοὶ θεραπείης δέεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδὲ νοῦσον αὐτὸ εἶναι, ἀλλ' ἀμετρίην παιδείης. οὐκ οὖσαν δὲ τῷ ὄντι ἀμετρίην ἀλλὰ νομιζομένην τοῖσιν ἰδιώτῃσιν, ἐπεὶ οὐδέποτε βλαβερὸν τὸ ἀρετῆς ἄμετρον. δόξα δὲ νούσου γίνεται τοῦτο διὰ τὴν τῶν κρινόντων ἀπαιδευσίην. δοκιμάζει δὲ ἕκαστος ἐξ ὧν αὐτὸς οὐκ ἔχει, τὸ ἐν ἄλλῳ πλεονάζον περιττεύειν. καὶ ἴσως που καὶ ὁ δειλὸς ἀμετρίην τὴν ἀνδρείην ὑπείληφε. καὶ ὁ φιλάργυρος τὴν μεγαλοψυχίην. καὶ πᾶσα ἔλλειψις ὑπερβάλλειν δοκέει τὸ ἀρετῆς σύμμετρον. ἐκεῖνον μὲν οὖν αὐτὸν ἰδόντες μετὰ τῆς ἐνθένδε προγνώ

σιος, καὶ ἀκούσαντες τὸν λόγον αὐτοῦ ἄμεινον εἰσόμεθα. σὺ δὲ ἔπειξον ὦ Διονύσιε παραγενέσθαι. βούλομαι γὰρ ἐν διατρίψαι σε τῇ πατρίδι μου μέχρις ἂν ἐπανέλθω. ὅκως τήν τε ἡμετέρην φροντίζῃς καὶ πρὸ τῶν ἐμῶν τῆς πόλιος. ἐπειχοῦν οἶδ' ὅπως ἐκ σωτυχίης ὑγιεινὸν τὸ ἔτος ἐστὶ καὶ τὴν ἀρχαίην φύσιν ἔχει. ὥστε οὐ πολλὰ παρενοχλέουσι νοῦσοι, πλὴν ὅμως πάρισθι. οἰκήσεις δὲ τὴν ἐμὴν συναιροῦσαν οἰκίην. ἅτε καὶ τοῦ γυναίου μένοντος πρὸς τοὺς γονέας διὰ τὴν ἐμὴν ἀποδημίην. ἐπισκόπει δὲ καὶ τὰ ἐκείνης ὅκως διάγῃ σωφρόνως καὶ μὴ διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀπουσίην ἄλλους ἄνδρας νομίσῃ. κόσμιος μὲν οὖν ἦν ἐξ ἀρχῆς, καὶ τοὺς γονέας τείους εἶχε. τὸν δὲ πατέρα ἀνδρικόν τε καὶ μισοπόνηρον ὑπὲρ φύσεως γερόντιον. ἀλλ' ὅμως ἀεὶ χρήζει γυνὴ σωφρονίζοντος. ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν αὐτῇ ὅπερ εἰ καθημέρην μὴ ἐκκόπτοιτο, ὥσπερ τὰ δένδρα καθυλομανέει. ἐγὼ δὲ φίλον ἀκριβέστερον οἶμαι εἰς φυλακὴν γυναικός. οὐ γὰρ ὡς ἐκείνοισι καὶ τοκέεσι συνοικέει πάθος εὐνοίης. διὸ πολλάκις ἐπισκιάζονται τὴν νουθεσίην. φρονιμώτερον δὲ ἐν παντὶ τὸ ἀπαθέστερον ἐὰν ᾖ ἐπικαλώμενον ὑπὸ εὐνοίης.

Δημαγήτῳ χαίρειν.

ὅ Ιδε παρὰ σοὶ γενόμενος ἐν Ῥόδῳ Δημάγητε τὴν ναῦν ἐκείνην, ἁλίας ἐπιγραφὴ ἦν αὐτῇ, πάγκαλόν τινα καὶ εὔπρυμνον ἱκανῶς τε τροπισμένην. καὶ διάβασιν εἶχε πολλήν, ἐπήρης τε τὸ ναυτικὸν αὐτῆς ὡς ὀξὺ καὶ ἀσφαλὲς καὶ ἔντεχνον ὑπουργῆσαι, καὶ τοῦ πλοῦ τὴν εὐδρομίην. ταύτην ἔκπεμψον ἡμῖν, εἰ οἷόν τε μὴ κώπαις, ἀλλὰ πτεροῖς ἐρετμώσας αὐτήν. ἐπείγει οὖν τὸ πρῆγμα φιλότης καὶ μάλα εἰς Ἄβδηρα διαπλεῦσαι πάντα χρή. βούλομαι νοσέουσαν ἰήσασθαι πόλιν διὰ νοσεῦντα ἕνα Δημόκριτος ἀκέεις τοῦ τὸ κλέος

τοῦτον ἡ πατρὶς αἰτιῆται μανίῃ κεκακῶσθαι, ἐγώ τε βούλομαι μὴ ὄντως αὐτὸν παρακόπτειν, ἀλλ' ἐκείνοις δόξαν γίνεσθαι. γελᾶ φασιν ἀεὶ καὶ οὐδέποτε παύεται γελῶν ἐπὶ παντὶ πρήγματι. σημεῖον αὐτοῖς τοῦτο μανίης δοκέει. ὅθεν λέγε τοῖς ἐν ῥόδῳ φίλοις μετριάζειν καὶ μήτε ἄλλα γελᾶν. μήτε ἄλλας κυθρωπάζειν. ἀγαθὸν τουτέων ἀμφοῖν τὸ μέτριον ἐκτήσασθαι. ἵνα τοῖς μὲν χαριέστατος εἶναι δόξειε. οἷς δὲ φροντιστὴς περὶ ἀρετῆς μερμερίζων. ἔνι μέντοι δημόκριτε κακὸν παρέκαστον αὐτοῦ γελῶντος. εἰ δὲ ἡ ἀμετρίη φλαῦρον, τὸ διὰ παντὸς, φλαυρότερον. καὶ εἴποιμ' ἂν αὐτῷ, δημόκριτε, νοσέοντος καὶ κλινομένου καὶ τεθνεῶτος. καὶ πολιορκουμένου, καὶ παντὸς ἐμπίπτοντος κακοῦ, ἕκαστον τῶν πρησσομένων ὕλη σοι γέλωτος ὑπόκειται. οὐ θεομαχεῖς δὲ, εἰ δύο ἐόντοιν ἐν κόσμῳ λύπης καὶ χαρᾶς σὺ θρασύτερον ἐμβέβληκας. μακάριος τ' ἂν ἦς. ἀλλ' ἀδύνατον εἰ μήτε ἡ μήτηρ σοι νενόσηκε μήτε πατὴρ μήτε τὰ ὕστερον τέκνα. μὴ γυνὴ μὴ φίλος ἀλλὰ διὰ τὸν σὸν γέλωτα ἵνα σώζηται εὐτυχέες τὰ πάντα. ἀλλὰ νοσεόντων γελᾷς. ἀποθνησκόντων χαίρεις. ἔτι που πύθοιο κακὸν εὐφραίνεαι. ὡς πονηρότατος εἶ δημόκριτε καὶ πόρρω γε σοφίης. ἢ νομίζεις αὐτὰ μηδὲ κακὰ εἶναι. μελαγχολᾷς οὖν ὦ δημόκριτε. κινδυνεύω καὶ αὐτὸς ἀβδηρίτης εἶναι. φρονιμωτέρη δὲ πόλις. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστερον ἐκεῖ λέξομεν δημόκριτε. ἡ δὲ ναῦς καὶ τὸν χρόνον τοῦτον ὃν ἐπιστέλλουσι χρονίζει.

Φιλοποίμενι χαίρειν.

σ

Υννους καὶ πεφροντικὼς ὑπὲρ δημοκρίτου ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ καταδαρθὼν, πρὸς ἀρχομένῃ τῇ ἕω, ὄναρ ἐφαντάσθην. ἐξ οὗ νομίζω κάρτα, μηδὲν ἐπισφαλὲς γεγενῆσθαι. ἐκπαλτός τε δὴ ἠγέρθην. ἐδόκεον γὰρ αὐτὸν τὸν ἀσκληπιὸν ὁρᾶν. φαίνε-

σθαί τε

θαί τε αὐτὸν πλησίον· ἤδη δὲ πρὸς ταῖς ἀβδηριτέων πύλαις ἐτυγ-
χάνομεν. ὁ δὲ ἀσκληπιὸς οὐχ ὡς εἰώθεισαν αὐτοῦ αἱ εἰκόνες, μείλι-
χός τε καὶ πρᾶος ἰδέσθαι κατεφαίνετο, ἀλλὰ διηγερμένος τῇ
σχέσει καὶ ἰδέσθαι φοβερώτερος· εἵποντο δὲ αὐτῷ δράκοντες, χρῆ-
μά τι ἑρπετῶν ὑπερφυές· ἐπειγόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ μακρῷ τῷ ἐπι-
σύρματι· καί τι φρικῶδες ὡς ἐν ἐρημίῃ καὶ νάπῃσι κοίλῃσιν ὑπο-
συρίζοντες· οἱ δὲ κατόπιν ἑταῖροι κίστας φαρμάκων εὖ μάλα πε-
ριεσφηκωμένας ἔχοντες ἦσαν. ὤρεξε δέ μοι τὴν χεῖρα ὁ θεός. κἀ-
γὼ λαβόμενος ἄσμενος, ἐλιπάρεον συνέρχεσθαι· καὶ μὴ καθυστε-
ρέειν τί μου τῆς θεραπείης. ὁ δὲ οὐδέν τι ἔφη ἐν τῷ παρόντι χρή-
ζεις ἐμέο, ἀλλά σε αὕτη ξεναγήσει θεὸς ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν·
ἐγὼ δὲ ἐπιστραφεὶς ὁρέω γυναῖκα καλήν τε καὶ μεγάλην ἀσφα-
λέως πεπλοκισμένην· λαμπρείμονα. διέλαμπον δὲ αὐτῆς οἱ τῶν
ὀμμάτων κύκλοι καθαρόν τι φῶς οἷον ἀστέρων μαρμαρυγὰς δοκέ-
ειν. καὶ ὁ μὲν δαίμων ἐχωρίσθη. κείνη δὲ ἡ γυνὴ πιεξαμένη τοῦ καρ-
ποῦ μαλθακῇ τινι εὐτονίῃ διὰ τοῦ ἄστεος ᾖγε φιλοφρονεομένη. ὡς
δὲ πλησίον τῆς οἰκίης ἦμεν ἵνα τὴν ξενίην ἐδόκεον ηὐτρεπίσθαι,
ἀπῄει ὡς φάσμα· μόνον εἰποῦσα αὔριόν σε παρὰ δημοκρίτῳ κα-
ταλήψομαι. ἤδη δὲ αὐτῆς μεταστρεφομένης δέομαι ἔφην ἀεί-
στη τίς εἶ. καὶ τίνα σε καλέομεν. ἡ δὲ, ἀλήθεια ἔφη. αὕτη δὲ ἣν προσιοῦ-
σαν ὁρᾷς καὶ ἣ ἐξαίφνης ἑτέρη τις κατεφαίνετο οὐκ ἄκοσμος μὲν οὐδὲ αὐ-
τὴ θρασυτέρη δὲ καὶ σεσοβημένη, δόξα ἔφη καλέεται· κατοικέει δὲ
παρὰ τοῖσιν ἀβδηρίτῃσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀναστὰς ὑπεκρινάμην ἐμαυ-
τῷ τὸ ὄναρ ὅτι οὐδὲ νόσου χρήζει ἰητροῦ δημόκριτος· ὅπου γε αὐτὸς ὁ θε-
ραπεύων θεὸς ἀπέστη, οὐκ ἔχων ὕλην θεραπείης· ἀλλ' ἡ μὲν ἀλήθεια
τοῦ ὑγιαίνειν παρὰ δημοκρίτῳ μίμνει, ἡ δὲ τοῦ νοσέειν αὐτὸν δόξα πα-

ρα Ἀβδηρίτῃσιν ὄντως κατοικέει. ταῦτα πιστεύω ἀληθέα εἶναι Φιλο
ποίμην. καὶ ἔστι καὶ οὐκ ἀπογινώσκω τὰ ὀνείρατα. μάλιστα ἢν ὁκό
ταν καὶ τάξιν διαφυλάττῃ. ἰητρικὴ δὲ καὶ πάνυ μαντικῇ συγγε
νής ἐστιν. ἐπεὶ τῶν δυεῖν τεχνέων εἷς πατὴρ ὁ Ἀπόλλων ὁ καὶ πρόγο
νος ἡμῖν, ἐσομένας νούσους προαγορεύων καὶ νοσέοντας ἰώμενος.

Κρατεύᾳ χαίρειν.

ε Πίσταμαί σε ῥιζοτόμον ἄριστον ἑταῖρε. καὶ διὰ τὴν ἄσκη
σιν καὶ διὰ τὸ προγόνων κλέος ὡς μηδὲν ἀποδεῖν σε τοῦ προπά
τορος Κρατεύα. νῦν οὖν εἰ καί ποτε ἄλλοτε βοτανολόγησον ὁκόσα
τε καὶ οἷα δύνασαι. ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. καὶ διαπέμψαιμι αὐ
τὰ ἐπ᾽ ἄνδρα ὅλῃ πόλει ἰσοστάσιον Ἀβδηρίτην μὲν, ἀλλὰ Δημό
κριτον. νοσέειν γὰρ αὐτόν φασι καὶ καθάρσιος μάλα χρήζειν ἐντὸς μα
νήσοντα. μὴ χρησαίμεθα μὲν οὖν τοῖς φαρμάκοις ὥσπερ καὶ πέ
πεισμαι. ἀλλ᾽ ὅμως εὐτρεπίσασθαι χρὴ πανταχόθεν. τὸ δὲ χρῆμα
τῶν βοτανῶν πολλάκις παρὰ σοὶ ἐθαύμασα ὡς καὶ τὴν τῶν ὅλων
φύσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὸ ἱερώτατον γῆς ἵδρυμα. ἐξ ἧς τὰ ζῶα
καὶ τὰ φυτὰ καὶ τροφαὶ καὶ φάρμακα καὶ τύχη καὶ ὁ πλοῦτος
αὐτὸς ἀναφύεται. οὐδὲ γὰρ ἔχει οἷ ἐπιβῇ ἡ φιλαργυρίη. οὐδ᾽ ἂν Ἀβ
δηρέεται μὲν νῦν δὲ κατὰ λαύρας ἐδελέαζον, ἀντὶ ἰητροῦ μισθω
τὸν ἐλέγχοντες. εἴθε δὲ ἠδύνασο Κρατεύα φιλαργυρίης τὴν πι
κρὰν ῥίζαν ἐκκόψαι ὡς μηδὲν αὐτῆς λείψανον ἀφεῖναι. εὖ ἴσθι ἐ
καθήραμεν ἂν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν σωμάτων τὰς ψυχάς. ἀλ
λὰ ταῦτα μὲν εὐχαί. σὺ δ᾽ ἡμῖν τὸ πορεῖον μάλιστα τὰς ὀρειμὰς καὶ
ὑψηλοφύτους ῥιζοτόμει βοτάνας. στερεώτεραι γὰρ τῶν ὑδρη
λοτέρων εἰσί. καὶ δριμύτεραι μᾶλλον διὰ τὴν τῆς γῆς πυκνότητα

καὶ τὴν

καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ ἠέρος· ὅτι δὲ ἕλκουσιν ἐμψυχότερον ἢ πειράθητι δ' ὅμως καὶ τὰς παρὰ λίμνῃσιν ἐλείους πεφυκυίας ἀνθολογῆσαι καὶ τὰς παραποταμίους ἢ κρηνίτιδας παρ' ἡμῖν καλεομένας ἀθνείας καὶ ἀγόνους καὶ γλυκυχύλους εἶναι πέπεισμαι. πάντα δὲ ὁκόσα χυλοὶ καὶ ὀποὶ ῥέοντες, ἐν ὑελοῖς ἀγγείοις φερέσθωσαν· ὁκόσα δ' αὖ φύλλα ἢ ἄνθεα ἐν κώθωσι πεπεσφηκωμένοις· ὅκως μὴ διαρριπιζόμενα τῇσι πνοιῇσιν ἐκλίπῃ τὸν τόνον τῆς φαρμακείης ὥσπερ ἀποψυχώσαντα· ἀλλ' εὐθὺς ἡμῖν ταῦτα πέμψον. καὶ γὰρ ἡ ὥρα τοῦ ἔπεος ἁρμόδιος. καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς λεγομένης μανίης ἐπείγει. τέχνης δὲ πάσης μὲν ἀλλότριον ἀναβολή. ἰητρικῆς δὲ καὶ πάνυ· ἐν ᾗ ψυχῆς κίνδυνος ἡ ὑπέρθεσις. ψυχαὶ δὲ τῶν θεραπειῶν οἱ καιροί· ὧν ἡ παραφυλακὴ τὸ τέλος. ἔλπομαι οὖν ὑγιέα εἶναι Δημόκριτον καὶ δίχα ἰήσεως. εἰ δ' ἄρα τι σφάλμα φύσιος ἢ καιροῦ ἢ ἄλλη τις αἰτία γένοιτο, πολλὰ γὰρ αὖ ἡμᾶς θνητοὺς ἐόντας λάθοι ἅτε μὴ πάγχυ μὴ δ' ἀκρινίης συντονέοντας ὑπὸ τὸ ἄδηλον, πᾶσαν χρεὼ δύναμιν ἠθροῖσθαι. οὐ γὰρ ἀρκέεται ὁ κινδύνων οἷς δυνάμεθα, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἃ μὴ δυνάμεθα. καὶ σχεδὸν αἰεὶ πρὸς δύο στρατευόμεθα τέλεα. τὸ μὲν, ἀνθρώπου· τὸ δὲ τέχνης. ὧν τὸ μὲν, ἄδηλον· τὸ δὲ, τῆς ἐπιστήμης ὥρισται. δεῖ δὲ ἐν ἀμφοτέροισι τούτοισι καὶ τύχης. τὸ γὰρ ἀτέκμαρτον ἐν τοῖσι καθάρσεσι δι' εὐλαβείης ἰόντων. καὶ στομάχου κάθαρσιν ὑφορώμεθα καὶ συμμετρίην φαρμακείης πρὸς ἀγνοουμένην φύσιν στοχαζόμεθα. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ μία φύσις ἁπάντων. ἑτεροδαίει πρὸς ἑωυτὴν ὁρίζουσαν οἰκείην. ἐνίοτε δὲ καὶ ταῖς βοτάνῃσι πολλὰ τῶν ἑρπετῶν ἐνιοβόλησε. καὶ προσχανόντα τῇ ἐντὸς αὐρῇ κάκωσιν αὐταῖς λέξι αὐτοῖσι προσεπέπνευσεν. εἰ μή τις ἀραιηλὶς

ἢ σπίλος ἢ ὅλμη θηλειώδης καὶ ἀπηνὴς τοῦ γινομένου σύμβολον φανείη. εὐθὺ τέχνη διὰ τὸ σύμπτωμα τῆς τύχης παρὰ κατορθώσιος ἀφημάρτε. βεβαιότεραι δ' ἂν εἶεν αἱ δι' ἐλλεβόρων διὰ τοῦτο καθάρσιες. αἷς καὶ Μελάμπους ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων καὶ αὐτίκηρος ἐφ' Ἡρακλέα ἱστορέονται κεχρῆσθαι. μὴ χρησαίμεθα δὲ ἡμεῖς ἐπὶ Δημοκρίτου μηδενὶ τουτέων. ἀλλὰ γίνοιτο ἐκείνῳ τὴν δραστικωτάτων φαρμάκων σοφίη.

Δημαγήτῳ χαίρειν.

Οὐ τοῦτ' ἐκεῖνο Δημάγητε ὅπερ εἰκάζομεν. οὐ παρέκοπτε Δημόκριτος, ἀλλὰ πάντας ὑπερεφρόνεε καὶ ἡμέας ἐσωφρόνιζε. καὶ δι' ἡμέων ἐσωφρόνιζε πάντας ἀνθρώπους. ἀπέπεμψα δέ σοι Φιλότης ὡς ἀληθῶς τὴν Ἀσκληπιάδα νῆα ἣ πρόσθες μετὰ τοῦ ἁλίου ἐπίσημον καὶ ὑγιείην. ἐπεὶ κατὰ δαίμονα τῷ ὄρτι ἱστιοδρόμηκε. καὶ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ κατέπλευσαν εἰς Ἄβδηρα. ᾗ περ αὐτοῖς ἐπεστάλκειν ἀφίξεσθαι. πάντας οὖν ἀολλέας πρὸ τῶν πυλῶν εὕρομεν ὡς εἰκὸς ἡμέας περιμένοντας, οὐκ ἄνδρας μόνον ἀλλὰ καὶ γυναῖκας. ἔτι δὲ καὶ πρεσβύτας καὶ παιδία νὴ τοὺς θεοὺς κατηφέα καὶ τὰ νήπια. οὗτοι μέν τοι ὧδε εἶχον ὡς ἐπὶ μαινομένῳ τῷ Δημοκρίτῳ. ὁ δὲ μετὰ ἀκριβείας τότε ὑπερεφιλοσόφεεν. ἐπεὶ δέ με εἶδον, ἔδοξαν μικρὸν ἑαυτῶν γεγενέναι καὶ χρηστὰς ἐλπίδας ἐποιέοντο. ὁ δὲ Φιλοποίμην ἄγειν με ἐπὶ τὴν ξενίην ὥρμητο. κἀκείνοισι συνεδόκεε τοῦτο. ἐγὼ δὲ ἔφην ὦ Ἀβδηρῖται οὐδέν μοι πρὸ ἔργου ἢ Δημόκριτον θεήσασθαι. οἱ δὲ ἐπῄνεον ἀκούοντες καὶ ἥσθησαν. ἦγόν τε συντόμως διὰ τῆς ἀγορῆς. οἱ μὲν ἑπόμενοι. οἱ δὲ, προθέοντες ἑτέρωθεν ἕτεροι. ὦ ζεῦ βασιλεῦ λέγοντες. βοήθει θεράπευσον. κἀγὼ παρηγόρουν θαρρέειν ὡς τάχα μὲν οὐδενὸς κακοῦ πίσυνος ἐτησίησιν ὥρησιν. εἶτ' ἄρα καί τινος βραχέος ἐνδιορθώτου. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ἤειν.

οὐδὲ

οὐδὲ γὰρ πόῤῥω ἦν ἡ οἰκίη· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἡ πόλις. προήειμεν οὖν. πλησίον γὰρ τοῦ τείχεος ἐτύγχανε. καὶ ἀνάγουσί με ἡ συχνή. ἔπειτα κατόπιν τοῦ πύργου βουνός τις ὑψηλὸς μακρῇσι καὶ λασίῃσιν αἰγείροις ἐπίσκιος· ἔνθεν ἑώρα τὰ τοῦ δημοκρίτου καταγώγια. καὶ αὐτὸς ὁ δημόκριτος ἐκάθητο ὑπό τινι ἀμφιλαφεῖ καὶ χθαμαλῇ πλατανίστῳ ἐν ἐξωμίδι παχείῃ. μοῦνος. ἀνήλειφος. ἐπὶ λιθίνῳ θώκῳ. ὠχριακὼς πάνυ καὶ λεπτόσαρκος. κουρεύων τὰ γένεια. παραῦθι δὲ ἐπὶ δεξιῆς, λεπτὸν ῥέον ὕδωρ κατὰ πρανοῦς τοῦ λόφου ἠρεμέως ἐκελάρυζεν. ἦν δέ τι τέμενος ὑπὲρ ἐκεῖνον τὸν λόφον, ὡς ἐνυπονοίῃ κατεικάζοντι νυμφέων ἱδρυμένον αὐτοφύτοισιν ἐπηρεφὲς ἀμπέλοισιν. ὁ δ' εἶχεν ἐν ἀκοσμίῃ πολλῇ ἐπὶ τοῖν γονάτοιν βιβλίον. καὶ ἕτερα δέ τινα ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν αὐτοῦ παρεβέβλητο. σεσώρευτο δὲ ζῶα συχνὰ ἀνατετμημένα δι' ὅλων. ὁ δὲ ὁτὲ μὲν συντόνως ἔγραφεν ἐγκείμενος. ὁτὲ δὲ ἠρέμει. πολλά τε ἐπέχων καὶ ἐν ἑαυτῷ μερμηρίζων. εἶτα μετ' οὐ πολὺ τούτων ἐρδομένων διαναστὰς περιεπάτεε. καὶ τὰ σπλάγχνα τῶν ζώων περιεσκόπεε. καὶ καταθεὶς αὐτὰ μετελθὼν ἐκαθέζετο. οἱ δὲ ἀβδηρῖται περιεστῶτές με κατηφέες, καὶ οὐ πόῤῥω τοῦ ὄφεος δακρύειν ἔχοντες, φασίν. ὁρᾷς μέν τοι τὸν τοῦ δημοκρίτου βίον, ὡς μέμηνεν ὦ ἱππόκρατες. καὶ οὔτε ὅ,τι θέλει οἶδεν, οὔτε ὅ,τι ἔρδει. καί τις αὐτῶν μᾶλλον ἐνδείξασθαι βουλόμενος τὴν μανίην αὐτοῦ, ὀξὺ ἐκώκυσεν. ἴκελον γυναικὶ ἐπὶ θανάτῳ τέκνου ὀλοφυρομένῃ. εἶτα ἐνώμωζεν ὑποκρινόμενος παροδίτην ἄλλος ὀλέσαντα ὃν διεκόμιζε. καὶ ὁ δημόκριτος ἀκούων τὰ μὲν ἐμειδία. τὰ δὲ διεγέλα οὐκ ἔτ' οὐδὲν γράφων. τὴν δὲ κε

φαλκῶ θαμινὰ ἐμπέσειεν. ἐγὼ δὲ, ὑμεῖς μὲν ἔφην ὦ ἀβδηρῖται αὐτοῦ μείνατε. ἐγγυτέρω δὲ αὐτὸς καὶ λόγου καὶ σώματος τἀνδρὸς γενηθεὶς, ἰδὼν καὶ ἀκούσας, εἴσομαι τοῦ πάθεος τὴν ἀλήθειαν. καὶ ταῦτα εἰπὼν, κατέβαινον ἡσυχῆ. ἦν δὲ ὀξὺ καὶ ἐπίφορον ἐκεῖνο τὸ χωρίον. μόλις δὲ οὖν διαστηριζόμενος διῆλθον. ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, ἔτυχε τότε ἐπελθὸν αὐτῷ ὅ, τι δή ποτε γράφειν ἐνθουσιωδῶς καὶ μεθ' ὁρμῆς. εἱστήκειν οὖν περιμένων αὐτέου τὸν καιρὸν τῆς ἀναπαύσιος. ὁ δὲ μετὰ μικρὸν τῆς φορῆς λήξας τοῦ γράφειν, προσέβλεψέ τε εἰς ἐμὲ προσιόντα καί φησι. χαῖρε ξεῖνε. κἀγὼ, πολλὰ δὲ καὶ σὺ δημόκριτε ἀνδρῶν σοφώτατε. ὁ δὲ αἰδεσθεὶς οἶμαι ὅτι ὀνόματι οὐ προσεῖπέ με, σὲ δὲ ἔφη τίνα καλέομεν ἀγνοίη γὰρ τοῦ σοῦ ὀνόματος, πρόφασις ἐστὶ τοῦ ξείνου προσηγορίας. ἱπποκράτης ἔφην ἐμοί γε ὄνομα ὁ ἰητρός. ὁ δὲ εἶπεν. ἡ τῶν ἀσκληπιαδῶν εὐγενείη; πολύ γε σοῦ τὸ κλέος τῆς ἐν ἰητρικῇ σοφίης πεφοίτηκεν ὡς ἐμέ. τί δὲ σεῦ χρέος δεῦρ' ἤγαγεν ἑταῖρε. μᾶλλον δὲ πρὸ πάντων κάθισσο. ὁρᾷς δὲ τὸν οὕτως οὐκ ἀηδῆ φύλλων θημῶνα ὡς χλοερὸς καὶ μαλακός ἐστι καθίσαι. καὶ προσηνέστερος τῶν τύχης ἐπιφθόνων θώκων. καθίσαντος δέ μου πάλιν φησίν. ἴδιον οὖν, τι ἢ ἐπιδήμιον διζήμενος πρῆγμα δεῦρο ἀφῖξαι. φράζε σαφέως. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτι δυναίμεθα συνεργοί μεν. κἀγὼ τὸ μὲν κατὰ ἀληθείην ἔφην εἵνεκεν σεῦ. δεῦρο παρῆν ἥκω σοὶ συντυχεῖν ἀνδρὶ σοφῷ. ἔχει δὲ πρόφασιν ἡ πατρὶς, ἧς πρεσβείαν τελῶ. ὁ δὲ, ξενίῃ τοίνυν τὰ πρῶτα κέχρησο ἡμετέρῃ. πειρώμενος δὲ κατὰ πάντα τἀνδρὸς, καίπερ ἤδη μοι δήλου μὴ παρακόπτειν, φιλοποίμενα οἶσθα ἔφην, πολιήτην ἐόντα ὑμέτερον; ὁ δὲ εὖ μάλα ἔφη εἰ τὸν δήμωνος λέγεις υἱὸν, τὸν οἰκέον

τα παρὰ τὴν ἑρμαΐδα κρήνην, τουτέῳ εἶπον ὧν τυγχάνω ἐκ πατέρων ἰδιόξενος. ἀλλὰ σὺ δημόκριτε τῇ κρέσσονί με ξενίῃ δέχου. καὶ πρῶτόν γε τί ἦν τοῦτο ὃ γράφων τυγχάνεις φράζε. ὁ δὲ ἐπισχὼν ὀλίγον, περὶ μανίης ἔφη. κἀγὼ, ζεῦ βασιλεῦ, φημὶ, εὐκαίρως γε ἀντιγράφεις πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ, ποίην φησὶ πόλιν ἱππόκρατες. ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἔφην ὦ δημόκριτε. ἀλλ᾽ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως προύπεσον. ἀλλὰ τί περὶ μανίης γράφεις. τί γὰρ εἶπεν ἄλλο, ἢ τίς πέλει, καὶ ὅκως ἀνθρώποισιν ἐγγίνεται· καὶ τίνα τρόπον ἀπολωφέοιτο. τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα ἔφη ὁκόσα ὁρᾷς, τούτου μέντοι γε εἵνεκα ἀνατέμνω. οὐ μισέων θεοῦ ἔργα. χολῆς δὲ διζήμενος φύσιν καὶ θέσιν. οἶσθα γὰρ ἀνθρώπων παρακοπῆς ὡς αἰτίη ἐπιπολὺ αὕτη πλεονάσασα. ἐπεὶ πᾶσι μὲν φύσει ἐνυπάρχει. ἀλλὰ παρ᾽ οἷς μὲν ἐλάσσω παρ᾽ οἷς δέ τισι πλείων. ἡ δὲ ἀμετρία αὐτῆς νοῦσοι τυγχάνουσιν ὡς ὕλης ὁτὲ μὲν ἀγαθῆς ὁτὲ δὲ φαύλης ὑποκειμένης. κἀγὼ νὴ δί᾽ ἔφην ὦ δημόκριτε ἀληθέως τε καὶ φρονίμως λέγεις. ὅθεν εὐδαιμονᾶσε κείνω, ἀπολαύοντα τοσαύτης ἡσυχίας. ἡμῖν δὲ μετέχειν ταύτης οὐκ ἐπιτέτραπται. ἐρόμενος δὲ διατί ἱππόκρατες οὐκ ἐπιτέτραπται, ὅτι ἔφην ἢ ἀποικίη ἢ τέκνα ἢ δάνεια. ἢ νοῦσοι ἢ θάνατοι ἢ λιμῶδες ἢ γάμοι ἢ τοιαῦτά τινα τὴν εὐκαιρίην ὑποτέμνεται. ἐνταῦθα δὴ ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ εἰωθὸς πάθος κατηνέχθη. καὶ μάλα ἄθρουν τι ἀνεκάγχασε. καὶ ἐπετώθασε. καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε. καὶ ἐγὼ τί μέντοι ἔφην ὦ δημόκριτε καταγελᾷς. πότερον τὰ ἀγαθὰ ὧν εἶπον ἢ τὰ κακά. ὁ δὲ, ἔτι μᾶλλον ἐγέλα. καὶ ἄποθεν ὁρῶντες οἱ ἀβδηρῖται, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπάταττον. οἱ δὲ τὰ μέτωπα. οἱ δὲ τὰς τρίχας αὐτῶν ἔτιλλον. καὶ γὰρ ὡς ὕστερον ἔφασαν· πλεονάζοντι παρὰ τὸ εἰωθὸς

κατηνέχθη. καὶ μάλ᾽ ἄθρουν τι ἐχρήσατο τῷ γέλωτι. ὑποτυχὼν δὲ
ἐγὼ ἔφην. ἀλλὰ μὴν σοφῶν ἄριστε Δημόκριτε. ποθέω γὰρ αἰτίην
τοῦ περὶ σὲ πάθεος καταλαβέσθαι, τίνος ἄξιος ἐφάνην ἐγὼ γέλω-
τος αὐτὸς ἢ τὰ λαληθέντα. ὅκως ἢ μαθὼν παύσωμαι τῆς αἰτί-
ης, ἢ σὺ ἐλεγχθεὶς, διακρούσῃ τοὺς ἀκαίρους γέλωτας. ὁ δὲ, Ἡρά-
κλεις ἔφη. εἰ γὰρ δυνήσῃ με ἐλέγξαι, θεραπείην θεραπεύσεις οἵην
οὐδένα πώποτε Ἱππόκρατες. καὶ πῶς οὐκ ἐλεγχθείης ἔφη ὦ ἄρι-
στε. ἢ οὐκ οἴεαι, ἄτοπος γε εἶναι γελῶν θάνατον ἀνθρώπου. ἢ νοῦσον
ἢ παρακοπὴν ἢ σφαγὴν ἢ ἄλλο τι χεῖρον. ἢ τοὔμπαλιν γάμους ἢ πανηγύ-
ριας ἢ τεκνογονίην. ἢ μυστήρια. ἢ ἀρχάς. ἢ τιμάς. ἢ πᾶν ὅλως ὄνομα
ἀγαθόν. καὶ γὰρ ἃ δέον οἰκτείρειν, γελᾷς. καὶ ἐφ᾽ οἷσιν ἥδεσθαι χρὴ, κα-
ταγελᾷς τούτων. ὥστε μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν παρὰ σοὶ διακε-
κεῖσθαι. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν εὖ λέγεις Ἱππόκρατες. ἢ ἀλλ᾽ οὐκ οἶσθά πω
ἡμετέρου γέλωτος αἰτίην. μαθὼν δὲ, εὖ οἶδ᾽ ὅτι κρείσσονα τῆς πρε-
σβείας ἀντιφροντισάμενος, ἀποίσῃ θεραπείην τὸν ἐμὸν γέλωτα
τῇ πατρίδι. καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους δυνήσῃ σωφρονίζειν. αὐθ-
ῶν ἴσως κἀμὲ διδάξεις ἰητρικὴν ἀμοιβηδόν. γνοὺς οἵην σπουδὴν
περὶ τὰ ἀσπούδαστα φιλοτιμούμενοι πρήσσειν τὰ μηδενὸς ἄξια
πάντες ἄνθρωποι, τὸν βίον ἀχρήστως ἀναλίσκουσι, γελώτων ἄξια
διοικοῦντες. ἐγὼ δ᾽ ἔφημι, λέγε πρὸς θεῶν. μήποτε γὰρ διαλανθά-
νει νοσέων πᾶς ὁ κόσμος καὶ οὐδ᾽ ἔχει ὅκου διαπέμψηται πρεσβεί-
ην πρὸς θεραπείην; τί γὰρ ἂν εἴη ἔξω αὐτοῦ. ὁ δὲ, ὑπολαβὼν, πολ-
λοί γέ φησιν ἀπειρέσιοι κόσμοι εἰσὶν ὦ Ἱππόκρατες. καὶ μηδαμῶς
ἑταῖρε κατασμικρολόγει πλουσίην τὴν φύσιν ἐοῦσαν. ἀλλὰ
ταῦτα μὲν ἔφην ὦ Δημόκριτε διδάξεις ἐν ἰδίῳ καιρῷ. εὐλαβέο-
μαι δὲ μήκεος καὶ τὴν ἀπειρίην διεξιὼν, γελᾶν ἄρξῃ. ἴσθι τοίνυν

περὶ

περὶ τοῦ σοῦ γέλωτος τῷ βίῳ λόγον δώσων. ὁ δὲ μάλα τρηχὺ ἀ-
πιδών με, δύο φησὶ τοῦ μοῦ γέλωτος αἰτίας δοκέεις ἀγαθὰ καὶ
φλαῦρα. ἐγὼ δὲ ἕνα γελῶ τὸν ἄνθρωπον. ἀνοίης μὲν γέμοντα. κενεὸν
δὲ πρηγμάτων ὀρθῶν, πάσῃσιν ἐπιβολῇσι νηπιάζοντα. καὶ
μηδεμιῆς εἵνεκεν ὠφελείης ἀνύοντα τοὺς ἀνηνύτους μόχθους.
πείρατα γῆς καὶ ἀορίστους μυχοὺς ἀμετρίης ἐπιθυμίῃ ὁδεύον-
τα. ἄργυρον τήκοντα καὶ χρυσόν. καὶ μὴ παυόμενον τῆς κτή-
σιος ταύτης. ἀεὶ δὲ θορυβεύμενον περὶ τὸ πλέον ὅκως αὐτὸς ἐ-
λάσσων γένηται. καὶ οὐδὲν αἰσχύνεται λεγόμενος εὐδαίμων. ὅτι
χάσματα γῆς ὀρύσσει δεσμίων χερσίν. ὧν οἱ μὲν ἐπὶ συμφορῆς πι-
πτούσης τῆς γῆς ἐφθάρησαν. οἱ δὲ πολλῷ χρόνῳ ταύτην ἄγοντες
τὴν ἀνάγκην ὡς ἐν πατρίδι τῇ κολάσει καταμένουσιν, ἄργυ-
ρον καὶ χρυσὸν μαστεύοντες. ἴχνη κόνιος καὶ ψήγματα ἐρευνῶν-
τες, ψάμμον ἄλλην ἀλλαχόθεν ἀγείροντες καὶ γῆς φλέβας ἐκ-
τέμνοντες εἰς περιουσίην ἀεὶ βωλοποιοῦντες ἐκ γῆς μητρός. τὴν
δὲ μίην γῆν καὶ τὴν αὐτὴν ἐοῦσαν καὶ θαυμάζουσι καὶ πατοῦ-
σιν. ὅσος γέλως ἐπιμόχθου, καὶ κρυφίης τῆς ἐρῶσι. καὶ τὴν φα-
νερὴν ὑβρίζουσι. κύνας ὠνέονται οἱ δὲ ἵππους. οἱ δὲ χώρην πολ-
λὴν περιορίζοντες, ἰδίην ἐπιγράφουσι. καὶ πολλῶν ἐθέλοντες
δεσπόζειν, οὐδ' ἑωυτῶν δύνανται. γαμέειν σπεύδουσιν ἃς μετ' ὀλίγον ἐκ-
βεβλήκασιν. ἐρῶσιν. εἶτα μισοῦσι. μετ' ἐπιθυμίης τεκνοῦσιν, εἶτα
ἐκβάλλουσι τελέως. τίς ἡ κενὴ σπουδὴ καὶ ἀλόγιστος, μηδὲν μανίης
διαφέρουσα. πολεμοῦσιν ἔμφυλα. ἠρεμίην οὐχ αἱρετίζουσιν. αὖτε
νεδρεύουσι βασιλῆας ἀνδροφονέουσι. γῆν ὀρύττοντες, ἄργυρον ζη-
τοῦσι. ἄργυρον εὑρόντες γῆν θέλουσι πρίασθαι. ὠνησάμενοι γῆν, καρ-
ποὺς πιπράσκουσι. καρποὺς ἀποδιδόμενοι, πάλιν ἄργυρον με

τὰ λαμβάνουσιν. ἐν ὁκόσῃσι μεταβολῇσιν εἰσὶν, ἐν ὅσῃ καὶ ἡ οὐσίη μὴ ἔχοντες οὐσίην ποθέουσιν· ἔχοντες κρύπτουσιν· ἀφανίζουσι. γελῶ ἐφ' οἷσι κακοπραγέουσιν· ἐπιτείνω τὸν γέλωτα ἐφ' οἷς δυστυχέουσι. θεσμοὺς γὰρ ἀληθείης παραβεβήκασι· φιλονεικέοντες ἔχθρῃ πρὸς ἀλλήλους, δίκειν ἔχουσι μετὰ ἀδελφεῶν καὶ γονέων τε πολιτέων καὶ ταῦτα ὑπὲρ τοιούτων κτημάτων, ὧν οὐδεὶς θανὼν δεσπότης ἐστί. ἀλλήλοισι τορέουσιν ἄθεσμα βιαφονεύοντες· φίλων τε πατέρων ἀπορίην ὑπερορῶσι· πλουτίζουσι τὰ ἀνάξια τε τὰ ἄψυχα, ὅλης τῆς οὐσίης ἀνδριάντας ὠνέονται· ὅτι δοκεῖ λαλεῖν τὸ ἄγαλμα. τοὺς δὲ ἀληθέως λέγοντας μισέουσι. τῶν μὴ ἰδίων ἐφίενται. τὴν ἤπειρον οἰκέοντες, θάλατταν ποθέουσι. καὶ πάλιν ἐν νήσοισιν ἐόντες ἠπείρων γλίχονται. καὶ πάντα διαστρέφουσιν εἰς ἰδίην ἐπιθυμίην. καὶ δοκέουσι μὲν ἐν πολέμῳ ἀνδρείην ἐπαινέσαι. νικῶνται δὲ καθημέραν ὑπὸ τῆς ἀσελγείης· ὑπὸ φιλαργυρίης· ὑπὸ τῶν παθέων ἁπάντων ἃ νοσέουσι. Θερσῖται δὲ εἰσὶ τοῦ βίου πάντες. τί δὲ τὸν ἐμὸν ἱπποκράτες ἐμέμψω γέλωτα. οὐ γὰρ αὐτοὶ τῆς ἰδίης ἀνοίης. ἀλλ' ἄλλος ἄλλου καταγελᾷ. οἱ μὲν τῶν μεθυόντων ὅταν αὐτοὶ δοκέωσι νήφειν. οἱ δὲ τῶν ἐρώντων χαλεπωτέρην νόσον νοσέοντες αὐτοί. οἱ δὲ τῶν πλεόντων. ἄλλοι δὲ τῶν περὶ γεωργίην ἀσχοληθέντων. οὐ συμφωνέουσι γὰρ οὔτε ταῖς τέχνῃσιν οὔτε τοῖς ἔργοισιν. ἐγὼ δὲ ταῦτα μὲν ἔφην κρήγυα δημόκριτε. οὐδὲ ἄλλος τις ἂν εἴη λόγος ἁρμοδιώτερος ἐξαγγέλλειν ταλαιπωρίην θνητῶν. ἀλλ' αἱ πράξιες νομοθετέουσι τὴν ἀναγκαίην. οἰκονομίης τε ἕνεκα καὶ ναυπηγίης καὶ τῆς ἑτέρης πολιτείης, ἐν ᾗ χρεὼν εἶναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ εἰς ἀργίην αὐτὸν ἡ φύσις ἐγέννα. ἐκ

τούτων

τούτων δὴ πάλιν φιλοδοξίῃ χρεῖος ἔσφηλε πολλοὺς ὀρθογνώ-
μονας τυχεῖν. σπουδάζουσι τῶν μὲν ἁπάντων ὡς ἐπίδηλα πλουσίην.
μηκέτ' ἐνεόντων δὲ τὴν ἀδηλότητα προορέεσθαι. ποῦ γάρ
τις ὦ Δημόκριτε γαμέων, ἢ χωρισμὸν ἢ θάνατον προσεδόκησε. τίς
δ' ὁμοίως παιδοτροφέων ἀπώλεσαν. ἀλλ' οὐδὲ ἐν γεωργίῃ καὶ πλόῳ
καὶ ναυτιλίῃ. καὶ βασιλείῃ καὶ ἡγεμονίῃ καὶ πάνθ' ὅσα ὑπάρχει
κατὰ τὸν αἰῶνα. οὐδὲ εἷς γὰρ προσέλαβε παῦσαι. ἀλλ' ἀγαθῇ-
σιν ἕκαστος τούτων ἐλπίσι φέρβεται. τῶν δὲ ἐγχειρεομένων οὐ μέ-
μνηται. μήποτ' οὖν ὁ σὸς γέλως τούτοις ἀνάρμοστος. ὁ δὲ Δημό-
κριτος. μάλα νωθὴς ἔφη τὸν νόον ὑπάρχεις, μακρὰν γὰρ ἐ-
μῆς γνώμης ἀπόδημος ἱπποκράτης, ἀταραξίης καὶ ταρα-
χῆς μέτρα ἐπισκοπέων δι' ἀγνοίην. ταῦτα γὰρ αὐτὰ διανοίῃ φρε-
νήρει διοικέοντες, αὐτοί τε ῥαδίως ἀπηλλάττοντο. καὶ τὸν ἐ-
μὸν ἐλοφύρουν γέλωτα. νῦν δ' ὡς ἐπαρηρόσι γοῦ τοῖσιν ἐν τῷ βίῳ
φρενοβλαβέες τετύφωνται. ἀσυλλογίστως δ' ἀνοίῃ γὰρ ἀτάκτου
φορῆς δυσδίδακτοι. νουθεσίη γὰρ αὐτάρκης ὑπῆρχεν ἡ τῶν συμ-
βάντων μεταβολὴ, ὀξείῃσι τροπῇσιν ἐμπίπτουσα αἰφνίδιον,
τροχηλασίην παντοίην ἑλίσσουσα. οἱ δὲ ὡς ἐπαρηρέῃ καὶ βεβαίῃ
ἐκλελησμένοι παθέων κατὰ τὸ συνεχὲς συμπιπτόντων ἄλλο-
τε ἄλλως, ποθέοντες τὰ λυπέοντα, διζήμενοι τὰ μὴ συμφέ-
ροντα ἐναλινδέονται πολλῇσι ξυμφορῇσιν. εἰ δὲ ἐμερμήριζε
κατὰ δύναμιν ἰδίην τὰ ξύμπαντα ἔρδειν, ἀδιάπτωτον ἐφρού-
ρεε ζωὴν ἑαυτὸν ἐξετάζων μὴ σύγκρισιν ἰδίην σαφῶς κατανοήσας
καὶ μηδὲ ἐπιθυμίης τὴν σπουδὴν ἀόριστον ἐκτείνοντος ἢ πλεῖστην φύσιν
ἁπάντων τιθηνὸν δι' αὐταρκείης ὁδοιπορεῖ. καθάπερ γὰρ τῶν παθέων ἐνδείξιη

κίνδυνος πρόδηλος ὅτω τὸ μέγεθος τῶν ὄντων χρημάτων ἐπι
σφαλέστερόν ἐστιν· ἀρίστοισι μοῖ δὲ ἐπὶ τῇσι κακοδαιμονίῃσι ξὺν θεωρέεσ
θαι. ἀλλ' οἱ δὲ τὰ πάντων πέλας μηδὲν ἱστορέοντες ὑπὸ τῆς ἰδίης κακο
πραγίης ἀπώλοντο. τὰ δὲ δῆλα καθάπερ ἄδηλα μὴ θεωρέοντες
ὑπόδειγμα τὸν μακρὸν βίον ἔχουσι τῶν γενομένων καὶ μὴ
γενομένων, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἐσόμενον ἐχρῆν κατανοῆσαι. ταῦτα οἱ ἐμὸς
γέλως. ἄφρονες ἄνθρωποι πονηρίης δίκας ἐκτίνοντες φιλαρ
γυρίης· ἀπληστίης· ἔχθρης· ἐνέδρης· ἐπιβουλῆς· βασκανίης·
ἀργαλέον ἐξευρεῖν μηχανίην κακῶν. ἄπειρος γάρ τις ἐστί. καὶ
τοῖσι δολοπλοκίῃσιν ἁμιλλέονται πολύφρονες. ἀρετῆς
ἡ παρ' αὐτῆς πρόνοια ἐστὶ τὸ χεῖρον. φιλοψευδίην γὰρ ἔχουσι.
φιληδονίην κόσμου νόμοισιν ἀπειθέοντες. οἱ δὲ, αὐτῶν κατακρί
νεσθαι τὴν ἀπροαιρεσίην. μήτε ὁρήσιος μήτε ἀκοῆς μετέχοντας.
μούνη δὲ αἴσθησις ἀνθρώπου ἀξίη κείη διανοίας τηλαυγοῦς· τό, τε
ὂν καὶ τὸ ἐσόμενον προορώμενοι, δυσαρεστέοντες πᾶσι· καὶ πάλιν
τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμπελάζονται. ἀρνησάμενοι πλόον, πλέουσι· γεωρ
γίην ἀπωσάμενοι αὖθις γεωργοῦσιν· ἐκβάλλοντες γαμετὴν, ἑ
τέρην ἐσάγονται. θάψαντες ἃ ἐγέννησαν, πάλιν τρέφουσι· γῆ
ρας ηὔξαντο· ἐς τὰ δὲ αὐτὸ ἀφικόμενοι στενάζουσιν· ἐν οὐδεμιῇ κα
ταστάσει βεβαίαν ἔχουσι γνώμην. ἡγεμόνες καὶ βασιλέες μακα
ρίζουσι τὸν ἰδιώτην. ὁ δὲ ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλείας. ὁ πολιτευ
όμενος τὸν χειροτεχνέοντα ὡς ἀκίνδυνον. ὁ χειροτέχνης ἐκεῖ
νον ὡς εὖ πονέοντα παρὰ πάντων. τὴν γὰρ ὀρθὴν κέλευθον τῆς ἠρε
μίης, οὐ θεωρέουσι καθαρὴν καὶ λείην, ἀπρόσπταιστον· ἐς ἣν μὲν οὐδεὶς
τετόλμηκεν ἐμβῆναι. φέρονται δὲ ἐπὶ τὴν ἐν αὐτῇ νῦν σκολιὴν,
τρηχοβατοῦντες καὶ καταφερόμενοι καὶ προσκόπτοντες ἀσθμαίνον

τες

ται ὡς διωκόμενοι. ὀρίζονται. ὑστεροῦντες προϊέμενοι.
καὶ οἳ μὲν αὐτέων ἐρῶντες, ἀταθάλους ὑποπεπτήχασιν ἀλ-
λοτρίης φθορᾶς εὐνῆς. ἀναιδείῃ πισύνους. οὓς δὲ τῆς φιλαρ-
γυρίης νοῦσος ἀόριστος, οἳ δὲ ἀλλήλοισιν αὖτ' ἐπιτίθενται. οἱ δὲ ὑπὸ
φιλοδοξίης εἰς ἠέρα ἀναχθέντες, βρίθει κακίης, ἐς βυθὸν ἀπω-
λείης καταφέρονται. κατασκάπτουσιν ἐποικοδομέοντες. χα-
ρίζονται εἶτα μετανοοῦσι καὶ ἀφαιρέονται τὰ φιλίης δίκαια.
κακοπραγέοντες εἰς ἔχθρην, τὰ συγγενέης πολεμοῦσιν. καὶ τού-
των αἴτιον ἡ φιλαργυρίη. τίνι παίδων ἀθυρόντων διαφέρουσι. παρ'
οἷσιν ἄκριτος μὲν ἡ γνώμη, τὸ δὲ προσπεσὸν, τερπνόν. ἐν δὲ τοῖσι θυ-
μοῖς, τί περισσὸν ζώοις ἀλόγοισι παραλελοίπασι. πλὴν ὅτι ἐν αὐταρ-
κείῃ μένουσιν οἱ θῆρες. τίς γὰρ λεόντων εἰς γῆν κατέκρυψε χρυσόν. τίς
ταῦρος πλεονεξίην ἐκορύξατο. τίς πάρδαλις ἀπληστίην κεχώρη-
κε. διψᾷ μὲν ἄγριος σῦς ὅσον ὕδατος κορεσθῆ. λύκος δὲ διαρπάσας
τὸ προσπεσὸν ἐν ἀναγκαίῃ τροφῆς, ἀναπέπαυται. ἡμέρῃσι δὲ καὶ νυξὶ
συναπτομένῃσιν οὐκ ἔχει κόρον ὁ ἄνθρωπος. χρόνων μὲν ἐνιαυσίων τά-
ξις, ὁ χρείης ἀλόγων ἐστὶ τέρμα. ὁ δὲ τὸ διηνεκὲς οἰστρομανίην ἔχει
τῆς ἀσελγείης, ἱππόκρατες. μὴ γελάσω τὸν κλαίοντα δι' ἔρωτα ὅτι
συμφερόντως ἀποκέκλεισται. μάλιστα δ' ἂν ῥιψοκινδυνῇ καὶ
φέρηται κατὰ βυθῶν ἢ κρημνῶν πελάγους, οὐ περῶ τὸν γέλωτα. μὴ, γε-
λάσω τὸν τὴν νῆα πολλοῖσι φορτίοισι βαπτίσαντα, εἶτα καὶ μετα-
μεμφόμενον τῇ θαλάττῃ, ὅτι κατεβύθισε τὴν πλήρη. ἐγὼ μὲν
οὐκ ἀξίως δοκέω γελᾶν. ἐξὸν δὲ καὶ αὐτῷ ἢ θέλοντι λυπηρόν. ἀλ-
λου δὲ ἰατρικὴν ὑπὲρ τούτων ἐχρῆν εἶναι, μὴ τεχνωμένην παιώνια
φάρμακα. ὁ σὸς πρόγονος ἀσκληπιὸς νουθεσίας σοι πρέσθω. σώζων ἀν-
θρώπους, κεραυνοῖσιν εὐχαριστεῖται. ὁρᾷς ὅτι κἀγὼ δι' αὐτῆς μοί

ρος εἰμί, μανίης διζήμενος αἰτίην, ἢ ζῶα καταιτείνω καὶ ἀνα-
τέμνω. ἐχρῆν δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὴν αἰτίην ἐρευνῆσαι. οὐχ ὁρᾷς ὅτι καὶ
ὁ κόσμος μισανθρωπίης πεπλήρωται, καὶ ἄπειρα κατ' αὐτοῦ πά-
θεα συνήθροισεν. ὅλος ἄνθρωπος ἐκ γενετῆς νοῦσός ἐστι. τρεφόμενος, ἄχρηστος
ἱκέτης βοηθείης. αὐξανόμενος ἀτάσθαλος. ἄφρων διὰ χειρὸς παιδαγωγί-
ης. θρασὺς ἀκμάζων. παρακμάζων, οἰκτρός. τοὺς ἰδίους χρόνους ἀλογιστίῃ
γεωργήσας. ἐκ μητρῴων γὰρ λύθρων ἐξέθορε τοιοῦτος. διὰ τοῦτο καὶ οἱ μέν, θυ-
μικοί, καὶ ὀργῆς ἀμέτρου γέμοντες. οἱ δὲ ἐν φθορῇσι καὶ μοιχείῃσι διὰ παντός.
οἱ δὲ ἐν ἐπιθυμίῃσι τῶν ἀλλοτρίων. οἱ δὲ ἐν ἀπωλείῃ τῶν σφετέρων. ὤφελε δύ-
ναμις ὑπῆρχε τὰς ἁπάντων οἰκήσιας ἀνακαλύψαντα μηδὲν
ἀφεῖναι τῶν ἐντὸς παρακάλυμμα, εἶθ' οὕτως ὁρᾶν τὰ πρησσόμενα ἔνδον.
εἴδομεν ἄν, τοὺς μέν, ἐσθίοντας. οὓς δὲ ἐμέοντας. ἑτέρους δὲ αἰκίῃσι
στρεβλοῦντας. τοὺς δὲ φάρμακα κυκέοντας. τοὺς δὲ συννοοῦντας περὶ
βουλήν. τοὺς δέ, ψηφίζοντας. ἄλλους χαίροντας. τοὺς δέ, κλαίοντας.
οὓς δὲ τὴν κατηγορίην ἑῶν φίλων συγγράφοντας. οὓς δὲ διὰ φιλοδοξί-
ην ἔκφρονας. καίτοι γε βαθύτερα πρήξιος τῶν κατὰ ψυχὴν κευθομένων.
καὶ τούτων ὁκόσοι μὲν νέοι, ὁκόσοι δὲ πρεσβῦται, αἰτεῦντες, ἀρνεύμενοι,
πενόμενοι. πλουσιάζοντες. λιμῷ θλιβόμενοι. οἱ δὲ ἀσωτίῃ βεβαρη-
μένοι. ῥυπόωντες. δέσμιοι. οἱ δὲ τρυφῇσι γαυριῶντες. τρέφοντες. ἄλλοι δὲ
θάπτοντες. ὑπερορέοντες ἃ ἔχουσι πρὸς τὰς ἐλπιζομένας πρήξι-
ας ὁρμεόμενοι. οἱ μὲν ἀναίσχυντοι. οἱ δὲ φειδωλοί. οἱ δὲ ἄπληστοι. οἱ δὲ μὴ
φρονέοντες. οἱ δέ, τυπτόμενοι. οἱ δὲ ὑπερηφανέοντες. οἱ δὲ ἐπαιρόμενοι
κενοδοξίῃ. καὶ οἱ μέν, ἵπποισι προσεστῶτες. οἱ δέ, ἀνδράσιν. οἱ δὲ κυσίν.
οἱ δὲ λίθοισιν ἢ ξύλοισι. καὶ οἱ μὲν πρεσβείῃσιν, οἱ δὲ στρατηγίῃσιν. οἱ
δὲ ἱερωσύνῃσιν. οἱ δέ, στεφανηφορέοντες. οἱ δὲ ἐν ὅπλοισιν. οἱ δὲ ἀ-
ποκτιννύμενοι. φέρονται δὲ τούτων ἕκαστοι, οἱ μέν, περὶ ναυμαχίην
οἱ δέ, περὶ στρατιήν. οἱ δέ, ἐπ' ἀγροικίην. ἕτεροι δέ, περὶ ῥῆσας. οἱ δὲ ἐ-

πεττορίην· οἱ δὲ ἐς ἐκκλησίην· οἱ δὲ εἰς θήκην· οἱ δὲ, ἐς φυγαδείην·
ἄγχι ἀγχόσε. οἱ μὲν, ἐς φιληδονίην καὶ ἡδυπαθείην καὶ ἀκρασίην·
οἱ δὲ ἐς ἀργίην καὶ ῥαθυμίην. τὰς ἀναξίους οὖν καὶ τὰς δυσήνους
σπουδὰς τοιαύτας ὁρῶντες καὶ τοσαύτας, πῶς μὴ χλευάσωμεν τὸν
ἀκρασίην ἔχοντα βίον αὐτῶν. καίτοι δὲ ἔλπομαι μηδὲ τὴν σὴν
ἰατρικὴν ἀνδάνειν αὐτοῖς· δυσαρεστοῦνται δὲ ἀκροήσει. καὶ μανίην τὴν σο-
φίην νομίζουσι. ἤκουσα δὲ ὑπὸ νοσεύντων σαφέως λωβάζεσθαί σου τὴν πολ-
λάκις ἐπιστήμην ἢ διὰ φθόνον ἢ δι' ἀχαριστίην. οἵ τε δὲ νοσέοντες ἅμα τῷ
σώζεσθαι, τὴν αἰτίην ἢ θεοῖσιν ἢ τύχῃ προσνέμουσι. πολλοὶ δὲ τῇ φύσει
προσψαύσαντες, ἐχθραίνουσι τὸν εὐεργετήσαντα· μικροῦ δεῖν προσαγα-
νακτέοντες, εἰ νομίζονται χρεωφειλέται. οἱ πολλοὶ γὰρ τῶν ἀτεχνίης ἐν ἑαυ-
τοῖς ἔχοντες, αὐθαδείης τε ὄντες, ἐχθαίρουσι τὸν κρείσσονα. ἐν ἀνοήτοισι γάρ
εἰσιν αἱ ψῆφοι. οὔτε δὲ οἱ πάσχοντες ἐξομολογέεσθαι ἐθέλουσιν, οὔτε οἱ ὁμοτε-
χνέοντες μαρτυρέουσι. φθόνος δὲ ἐνίσταται. οὐκ ἄπειρος ὢν τῶν τοιούτων λεσχέων
ταῦτα σαφέως εἰδὼς, ἐν ἀναξιοπαθείῃ σε πολλάκις γενηθέντα καὶ δι' οὐσί-
ην τε καὶ βασκανίην φιλοτωθάσου. ἀρκέει δὲ οὐδέ μοι γνῶσις, ὅτι μαρ-
τυρίη. λέγων ταῦτα, ἐπεμειδία. καί μοι δαιμόνιός τε θεοειδής τις κατε-
φαίνετο καὶ τῆς προτέρης αὐτοῦ μορφῆς ἐξελελήσμην. καί φημι· ὦ Δημό-
κριτε μεγαλόδοξε· μεγάλων δὲ τῶν ξενίων δωρεὰς εἰς κοινὰ ἀπίσομαι.
πολλοῦ γάρ με τῆς σοφίης θαυμασμοῦ πεπλήρωκας. ἀπονοστέω τε σεῦ κή-
ρυξ ἀληθείης ἀνθρωπίνου φύσιος ἐξιχνεύσαντος καὶ νοήσαντος καὶ λαλήσαν-
τος. θεραπείην τε λαβὼν παρὰ σεῦ τῆς ἐμῆς διανοίης, ἀπαλλάττομαι.
καὶ ὥρης τοῦτο ἀξιούσης καὶ τῆς τοῦ σώματος τημελείης. αὔριον δὲ
κατὰ τὸ ἑξῆς ἐν τούτοις γενησόμεθα. ἀνίστασο μὲν ταῦτ' εἰπών. καὶ ὅς,
ἕτοιμος ἦν ἐπακολουθεῖν. προσελθόντι δέ τινι, οὐκ οἶδ' ὁ-
θεν, ἐπεδίδου τὰ βιβλία. κἀγὼ συντονώτερον ἐπείξας,

πρὸς τοὺς οὕτως ἀβδηρίτας ὑπὸ τῇ σκοπιῇ ἀναμένοντάς με, ἄνδρες ἔφην. δι' ἣν πρὸς ἐμὲ πρεσβείης, χάρις πολλή. δημόκριτον γὰρ εἶδον ἄνδρα σοφώτατον, σωφρονίζειν αὐτοὺς μοῦνον δυνάμενον. ταῦτ' ἔχω σοι περὶ δημοκρίτου δαμάγητε φράζειν, γηθόσυνος πάνυ. ἔρρωσο.

Δημόκριτος Ἱπποκράτει.

ἐ Πῆλθες ἡμῖν ὦ ἱππόκρατες, ὡς μεμηνόσιν ἐλλέβορον δώσων πεισθεὶς ἀνοήτοις ἀνδράσι περὶ οἷς ὁ πόνου μανίη εἶναι. ἐτυγχάνομεν δὲ περὶ κόσμου διαθέσιος καὶ πολογραφίης ἔτι τε ἄστρων οὐρανίων συγγράφοντες. γνοὺς δὲ τὴν τούτων φύσιν, ὡς ἀτρεκέως κάρτα εὖ ἐνδεδημιουργημένα, καὶ ὡς τηλοῦ μανίης ἢ παραφρονήσιος καθεστήκοι, ἐμέο μὲν φύσιν ἐπῄνεσας. ἀπηνέας δὲ τοὺς μεμηνότας ἐκείνους ἔκρινας. ὁκόσα γὰρ ἰνδαλμοῖσι διαλλάσσοντα ἀνὰ τὸν ἠέρα, πλάζει ἡμέας, ἃ δὴ κόσμῳ συνορᾶται, καὶ ἅμα μοίρης μιῆς ἐόντα τέτευχε, ταῦτα νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευνήσας ἀτρεκέως ἐς φάος ἤγαγε. μάρτυρες δὲ τούτων βίβλοι ὑπ' ἐμέο γραφεῖσαι. χρὴ οὖν καὶ σὲ ὦ ἱππόκρατες μὴ τοιουτοτρόποισιν ἀνδράσι συνέρχεσθαι καὶ συνομιλέειν ὧν νόος ἀκρόπολος καὶ ἀβέβαιος καθέστηκεν. εἰ γὰρ πεισθεὶς τούτοισιν ὡς μεμηνότα με ἐπότισας, ἡ σωφροσύνη μανίη ἂν ἐγεγόνει. καὶ σέο τέχνην ἂν κατεμέμψαντο ὡς παραίτιον παρακοπῆς γεγενημένην. ἐλλέβορος γὰρ ὑγιαίνουσι μὲν δοθεὶς ἐπισκοτεῖ διανοίην. μεμηνόσι δὲ δοθεὶς κάρτα ὠφελέει. γνῶθι γὰρ, ὡς εἰ μὴ καταλελαβήκεις με γράφοντα, ἀλλ' ἀνακεκλιμένον ἢ σχέδην περιπατέοντα καὶ προσομιλέοντα ἑαυτῷ, καὶ πολλάκις ὁτὲ μὲν δυσχεραίνοντα, ὁτὲ δὲ μειδιῶντα, ἐπὶ τοῖσιν ἐννοουμένοι

σιν ὑπέμεινα, τοῖσι μὲν προσομιλοῦσι τῶν γνωρίμων οὐ προσέχοντα,
ἐφιστάνοντα δὲ τὴν διάνοιαν καὶ σκεπτόμενον ἱκανῶς, ἔγνως ἂν Δη
μόκριτον κατὰ τὴν ὄψιν κρίσιν ἐκ τῶν ὁρεομένων μανίης εἰκόνι
ἐοικέναι. χρὴ οὖν τὸν ἰατρὸν, μὴ μόνον ὄψει τὰ πάθεα κρίνειν, ἀλ
λὰ καὶ πράγμασι. τούς τε ῥυσμοὺς ἀναλείμψειν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.
καὶ πότερον ἄρχοιτο τὸ πάθος ἢ μεσάζοι ἢ λήγοι, καὶ διαφορὴν καὶ
ὥρην καὶ ἡλικίην παρατηρέειν. εἶτα διακρίνειν τὸ πάθος ὁλομελίην
τε τοῦ σκήνεος. ἐκ γὰρ τουτέων, ἁπάντων εὐχερῶς ἂν τὰς νούσους
εὑρήσεις. ἀπέστειλα δέ σοι τὸν περὶ μανίης λόγον.

Ἱπποκράτης Δημοκρίτῳ.

Ἡ ἰητρικῆς τέχνης ὦ Δημόκριτε κατορθώματα μὲν οἱ πολ
λοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ πάντα πᾶσιν ἐπαινέουσι. θεοῖσι δὲ πολ
λάκις προσαρτῶσι. κἂν δέ τι ἡ φύσις ἀντιπράξῃ καὶ ἀπολέσῃ τὸν
θεραπευόμενον, τὸν ἰητρὸν καταμέμφονται, παρέντες τὸ θεῖον. καὶ ἐγὼ
δοκέω πλείονα μεμψιμοιρίην ἢ τιμὴν κεκληρῶσθαι τὴν τέχνην.
ἐγὼ μὲν γὰρ ἰητρικῆς εἰς τέλος οὐκ ἀφῖγμαι. καίπερ ἤδη γηραλέος
καθεστώς. οὐδὲ γὰρ ὁ ταύτης εὑρετὴς ἀσκληπιός. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς διεφώ
νησε, καθάπερ ἡμῖν συγγραφέων βίβλοι παραδεδώκασιν. ἡ μὲν οὖν
ὑπὸ σέο ἀποσταλεῖσα ἡμῖν ἐπιστολή, κατεμέμφετο τῆς φαρμακεί
ης τοῦ ἐλλεβόρου. εἰσήχθην μὲν οὖν ὦ Δημόκριτε ὡς μεμηνότα ἐλ
λεβορίσων. οὐ καταμανθάνουσι μὲν, ὅστις ποτ' εἴης. ὡς δὲ ἐντυχὼν
εἶδον, οὐ μὰ Δία παραφρονήσεως ἔργον ἀλλὰ σχεδὸν ἀποδοχῆς πά
σης, κάρτα τὴν φύσιν ἐπῄνεσα. ἄριστόν τε ἑρμηνέα φύσιος καὶ κό
σμου ἔκρινα. τοὺς δὲ εἰσαγαγόντας με ἐμεμψάμην ὡς μεμηνότας

φαρμακείης γὰρ αὐτοὶ δέονται. ἐπειδὴ γὰρ νῦν ταὐτόματον ἡμέας εἰς ταὐτὸ ξυνήγαγεν, ὀρθῶς ποιήσεις ἐπιστέλλων ἡμῖν πυκνότερον. καὶ μεταδιδοὺς τῶν ὑπὸ σέο γεγραμμένων συνταγμάτων. ἀπέστειλα δέ σοι καὶ αὐτὸς τὸν περὶ ἐλλεβορισμοῦ λόγον. ἔρρωσο.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Βασιλεὺς Δαρεῖος Ἡράκλειτον ἐφέσιον ἄνδρα σοφὸν προσαγορεύει.

κ Αταβέβλησαι λόγον γραπτὸν περὶ φύσεως δυσνόητόν τε καὶ δυσεξήγητον. ἔν τισι μὲν οὖν ἑρμηνευόμενος κατὰ λέξιν σὴν, δοκεῖ μοι δύναμίν τινα προσφέρεσθαι θεωρίας κόσμου τοῦ σύμπαντος. καὶ τῶν ἀπὸ τούτου συμβαινόντων, ἅπερ ἐστὶν ἐν θειοτάτῃ κείμενα κινήσει. τῶν δὲ πλείστων ἐποχὴν ἔχοντα, πρὸς ζήτησιν καὶ μάθησιν. ὥστε καὶ τοὺς ἐπὶ πλεῖον μετεσχηκότας γραμμάτων ἑλληνικῶν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν τῶν μετεώρων προσοχὴν καὶ φιλομαθίαν, ἀπορεῖσθαι τί ἐν ὀρθῇ γνώμῃ παρὰ σοὶ δοκούσης καταγεγράφθαι διηγήσεως. βασιλεὺς οὖν δαρεῖος ὑστάσπου βούλεται τῆς σῆς ἀκροάσεως μεταλαβεῖν καὶ παιδείας λογικῆς. ἔρχου δὴ συντόμως πρὸς ἐμὴν ὄψιν καὶ βασιλικὸν οἶκον. ἕλληνες γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνεπισήμαντοι σοφιζομένοις ἀνδράσιν ὄντες, παρορῶσι τὰ καλῶς ὑπ᾽ αὐτῶν ἐνδεικνύμενα πρὸς καλὴν ἀγωγὴν καὶ δίαιταν. παρ᾽ ἐμοὶ δὲ ὑπάρξει σοι πᾶσα μὲν προεδρία. καθ᾽ ἡμέραν δὲ καλὴ καὶ σπουδαία προσαγόρευσις, καὶ βίος εὐδόκιμος, σαῖς παραινέσεσιν.

Ἡράκλειτος Δαρείῳ βασιλεῖ πατρὸς Ὑστάσπεω χαίρειν.

Κόσοι τυγχάνουσιν ἐπιχθόνιοι τῆς μὲν ἀληθείης καὶ
ὁ δικαιοσύνης ἀπέχονται. ἀπληστίῃ δὲ καὶ δόξῃ τῇ προσέχουσι κακῆς εἵνεκεν ἀνοίης. Ἐγὼ δὲ ἀμνηστίην ἔχων πάσης πονηρίης, καὶ κόρον φεύγων παντὸς οἰκειούμενον φθόνῳ διὰ τὴν ὑπερηφανίην, οὐκ ἂν ἀφικοίμην ἐς Περσικὴν χώρην. ὀλίγοις ἀρκεόμενος κατ' ἐμὴν γνώμην.

Βασιλεὺς Δαρεῖος Ἐφεσίοις.

Νὴρ ἀγαθὸς, μέγα ἀγαθὸν πόλει. λόγοισι καλοῖς τε
ἀ νόμοις, ψυχὰς ἀγαθὰς ποιεῖ, καὶ εἰθὼς ἄγων εἰς ἀγαθά. ὑμεῖς δὲ Ἑρμόδωρον οὐ μόνον αὐτῶν βέλτιστον ἀλλὰ καὶ Ἰώνων πάντων, ἐξεβάλετε ἐκ πατρίδος, αἰσχρὰς αἰτίας ψυχῇ ἀγαθῇ προσάπτοντες. εἰ μὲν οὖν διεγνώκατε βασιλεῖ τελέειν δεσπότῃ, ἑτοιμάζεσθε. ἀποστελῶ γὰρ στρατιὰν, ἣν ὑμεῖς οὐ δυνήσεσθε ἀντιτάσσεσθαι. αἰσχρὸν γὰρ βασιλεῖ μεγάλῳ μὴ ἀρκέειν φίλοις. εἰ δὲ μηδὲν τοιοῦτον ἐγχειρήσετε, κατάξατε Ἑρμόδωρον. καὶ ἀπόδοτε αὐτῷ πατρῴαν κτῆσιν, μνημονεύοντες ἃ ὑμᾶς ἐκείνου εὐνοίᾳ εὐεργέτησα φόρους ἐλάττους ταξάμενος ὧν ἐφέρετε. καὶ τὴν πολλὴν δοὺς προσόδην ἐκέκτησθε. ἣν οὐκ ἐοίκατε χάριν ὀφείλειν. ὅτι γὰρ αὐτόν τε Ἑρμόδωρον φίλον βασιλέως ἐφυγαδεύσατε. ἀποστείλατε οὖν ἄνδρας τοὺς ἐροῦντας πρός με τὸ δίκαιον ὑπὲρ ὧν ἐγκαλεῖτε Ἑρμοδώρῳ. ἵν' ἐὰν μὲν ἐκεῖνος ἀδικεῖ χρῆ καὶ σωφρονοῦσιν, αὐτὸς τιμωρηθῇ. ἐὰν δὲ ὑμεῖς, ὑμεῖς νῦν βελτιωθῶμαι καὶ εἰς τὸ λοιπὸν ἁμαρτάνειν κωλύσω εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας. καὶ γὰρ βασιλεῖ ὑμετέρῳ συμφέρει ταῦτα καὶ ὑμῖν.

Ἡράκλειτος Ἑρμοδώρῳ.

Ἤδη μηκέτι τοῖς ἑαυτοῦ χαλέπαινε Ἑρμόδωρε. Εὐθυκλῆς ὁ ὀρικοφόρτος τοῦ συλήσαντος τὴν θεόν, ἀσεβείας με γέγραπται, ἄνδρα σοφίᾳ προύχοντα ἀπαιδευσίᾳ νικῶν. ὡς ὅτι ἐπέγραψα τῷ βωμῷ οὗ ἐπέστησα τὸ ἐμὸν ὄνομα. θεοποιῶν ἄνθρωπον ὄντα ἐμαυτόν. εἶτα κριθήσομαι ὑπ᾽ ἀσεβοῦς ἐν ἀσεβέσι. τί οἴει. δόξω αὐτοῖς ἀσεβὴς εἶναι, ἐναντία φρονῶν οἷς αὐτοὶ περὶ θεῶν νομίζουσιν. εἰ καὶ πεπηρωμένοι ἦσαν ἐκεῖνοι ὄψιν, τυφλότητα ἂν ἔλεγον τὴν ὅρασιν. ἀλλ᾽ ὦ ἀμαθεῖς ἄνθρωποι διδάξατε πρῶτον ἡμᾶς, τί ἐστιν ὁ θεός. ἵνα ἀσεβεῖς λέγοντες πιστεύησθε. ποῦ δ᾽ ἐστὶν ὁ θεός ἐν τοῖς ναοῖς ἀποκεκλεισμένος. εὐσεβεῖς γε οἱ ἐν σκότει τὸν θεὸν ἱδρύετε. ἄνθρωπος λοιδορίαν ποιεῖται λίθινος εἰ λέγοιτο. θεὸς δὲ ἀληθεύεται, ὡς, τοῦτο τὸ εὐώνυμον, ἐκ κρημνῶν γεννᾶται. ἀπαίδευτοι οὐκ ἴστε ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς χειρότμητος. οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς βάσιν ἔχει. οὐδὲ ἔχει ἕνα περίβολον, ἀλλ᾽ ὅλος ὁ κόσμος αὐτῷ ναός ἐστι ζώοις καὶ φυτοῖς καὶ ἄστροις πεποικιλμένος. Ἡρακλεῖ ἐπέγραψα τῷ Ἐφεσίῳ τὸν βωμὸν, πολιτογραφῶν ὑμῖν τὸν θεὸν οὐχ Ἡρακλείτῳ. ἂν δ᾽ ὑμεῖς ἀξύνετοι ἦτε γράμματα, οὐκ ἐμὴ ἀσέβεια τὸ ὑμῶν ἀπαίδευτον. μανθάνετε σοφίην καὶ συνίετε. ἀλλ᾽ οὐ θέλετε. οὐδ᾽ ἐγὼ ἀναγκάζω. γηρᾶτε σὺν ἀπαιδευσίᾳ χαίροντες ἰδίοις κακοῖς. Ἡρακλῆς οὐκ ἄνθρωπος ἐγεγόνει. ὡς μὲν Ὅμηρος ἐψεύσατο καὶ ξενοκτόνος. ἀλλὰ τί αὐτὸν ἐθεοποίησεν. ἡ ἰδία καλοκαγαθία. καὶ ἔργων τὰ γενναιότατα τοσούτους ἐκτελέσαντα ἄθλους. ἐγὼ οὖν ὦ ἄνθρωποι οὐκ αὐτὸς ἀγαθός εἰμι. ἥμαρτον ἐρόμενος ὑμᾶς. καὶ γὰρ εἰ τἀναντία ἀπεκρίνασθε, ὅμως ἀγαθός εἰμι. καὶ ἐμοὶ γὰρ πολλοὶ καὶ δυσχερέστατοι ἆθλοι κατώρθωνται. νενίκηκα ἡδονάς. νενίκηκα χρήματα. νενίκηκα φιλοτιμίαν. καταπεπάλαικα δειλίαν. καταπεπάλαικα κολακείαν. οὐκ ἀντιλέγει μοι φόβος.

οὐκ ἄντι λέγει μοι μέθη· φοβεῖταί με λύπη· φοβεῖταί με ὀργή· κατὰ τούτων αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἐστεφάνωμαι· ἐμαυτῷ ἐπιτάττων οὐχ ὑπ' Εὐρυσθέως. οὐ παύσεσθε σοφίαν ὑβρίζοντες καὶ ἴδια ἁμαρτήματα, καὶ ἴδια ἐγκλήματα ἡμῖν προστριβόμενοι; εἰ ἐδύνασθέ μετ' ἔτη αὐτοὺς ἐκ παλιγγενεσίας πεντακοσίους ἀναβιῶναι, κατελάβετε ἂν Ἡράκλειτον ἔτι ζῶντα· ὑμῶν δὲ οὐδὲ ἴχνος ὀνόματος. ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις διὰ παιδείαν· οὐδέποτε σιγώμενος· κἂν ἡ Ἐφεσίων ἀναρπασθῇ πόλις, καὶ οἱ βωμοὶ διαλυθῶσι πάντες, αἱ ἀνθρώπων ψυχαὶ τῆς ἐμῆς ἔσονται χωρία μνήμης. ἄξομαι καὶ αὐτὸς γυναῖκα Ἥβην οὐ τὴν Ἡρακλέους· ἐκεῖνος ἀεὶ ἔσται μετὰ τῆς ἑαυτοῦ. ἑτέρα δὴ ἐμῶν γεννήσεται· πολλὰς ἀρετὴ γεννᾷ· καὶ Ὁμήρῳ ἔδωκεν ἄλλην· καὶ Ἡσιόδῳ ἄλλην· καὶ ὅσοι ἀγαθοὶ γίνονται, ἑνὶ ἑκάστῳ συνοικίζει παιδείας κλέος. ἆρ' οὐκ εἰμὶ εὐσεβὴς Εὐθύκλεις ὃς μόνος οἶδα θεόν, οὐδὲ καὶ θρασὺς εἶναι οἰόμενος καὶ ἀσεβὴς τὸν μὴ ὄντα δοκῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἱδρυθῇ θεοῦ βωμός, οὐκ ἔστι θεός. ἐὰν δὲ ἱδρυθῇ μὴ θεοῦ, θεός ἐστιν. ὥστε λίθοι θεῶν μάρτυρες. ἔργα δεῖ μαρτυρεῖν οἷα ἡλίου· νὺξ αὐτῷ καὶ ἡμέρα μαρτυροῦσιν· ὧραι αὐτῷ μάρτυρες· γῆ ὅλη καρποφοροῦσα μάρτυς· σελήνης ὁ κύκλος ἐκείνου ἔργον· οὐράνιος μαρτυρία.

Ἡράκλειτος Ἀμφιδάμαντι.

Ὅσου μὲν Ἀμφιδάμα νόσον ὕδρωπα· ὥσπερ ὅσα ἐν ἡμῖν, ἑκάστου τὸ κράτος νόσημα· ὑπερβολὴ θερμοῦ πυρετός, ὑπερβολὴ ψυχροῦ παράλυσις, ὑπερβολὴ πνεύματος πνῖγος, ἡ νῦν ἐμὴ ὑγρὰ νόσος. ἀλλὰ θεῖόν τι ψυχὴ ἡ ἁρμόζουσα αὐτά· ὑγιεία δὲ

τὸ πρῶτον ἰατρικώτατον, φύσις. οὐ γὰρ εἰκάζει ἡ πρώτη ἀπειρία τὸ περὶ αὐτῆς, ἀλλ' ὕστερον. ἀλλὰ μιμούμενοι οἱ ἄνθρωποι ἐπιστήμας τὰς νόσους ἐκάλεσαν. Ἐγὼ εἰ οἶδα κόσμου φύσιν, οἶδα καὶ ἀνθρώπου. οἶδα νόσους οἶδα ὑγείαν. ἰάσομαι ἐμαυτόν. μιμήσομαι θεόν, ὃς κόσμου ἀμετρίας ἐπανισοῖ ἡλίῳ ἐπιτάττων. οὐχ ἁλώσεται νόσῳ Ἡράκλειτος. νόσος Ἡρακλείτου ἁλώσεται γνώμῃ. ἐν τῷ παντὶ ὑγρὰ αὐαίνεται, θερμὰ ψύχεται. οἶδεν ἐμὴ σοφία ὁδοὺς φύσεως. οἶδε καὶ νόσου παῦλαν. ἐὰν δὲ φθάσαν ὑπέραντλον γένηται τὸ σῶμα, δύσεται εἰς τὸ εἱμαρμένον. ἀλλ' οὐ ψυχὴ δύσεται. ἀλλὰ ἀθάνατον οὖσα χρῆμα εἰς οὐρανὸν ἀναπτήσεται μετάρσιος. δέξονται δέ με αἰθέριοι δόμοι. καὶ Ἐφεσίους συκοφαντήσω. πολιτεύσομαι οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἀλλ' ἐν θεοῖς. καὶ οὐχ ἱδρύσω ἄλλων βωμούς, ἀλλ' ἐμοὶ ἄλλοι. οὐ δὲ ἀπειλήσει μοι ἀσέβειαν Εὐθυκλῆς. ἀλλ' ἐγὼ ἐκείνῳ χολήν. θαυμάζουσι πῶς ἀεὶ σκυθρωπὸς Ἡράκλειτος. οὐ θαυμάζουσι πῶς ἀεὶ πονηροὶ ἄνθρωποι. μικρὰ τῆς κακίας ὑπανεῖτε. κἀγὼ τάχα μειδιάσω. καίτοι πρᾳότερος ἐν τῇ νόσῳ ὢν ἐγγυόμην. ὅτι οὐκ ἐντυγχάνω ἀνθρώποις. ἀλλὰ μόνος νοσῶ. τάχα καὶ ψυχὴ μαντεύεται ἀπόλυσιν ἑαυτῆς ἤδη ποτὲ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τούτου. καὶ σειομένου τοῦ σώματος ἐκκύπτουσα, ἀναμιμνήσκεται τὰ πάτρια χωρία. ἔνθεν κατελθοῦσα περιεβάλλετο ῥέον σῶμα τεθνηὸς ὃ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ τοῦτ' ἀλλ' ἐν φλέγμασι καὶ χολῇ καὶ ἰχῶρι καὶ αἵματι καὶ νεύροις καὶ ὀστοῖς καὶ σαρξὶ πεπιλημένον. εἰ γὰρ μὴ τὰ πάθη ἐσοφίζετο τὴν κόλασιν, οὐκ ἂν ἤδη πρόπαλαι καταλιπόντες τὸ σῶμα ἐξήλθομεν ἀπ' αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ.

Ὑπῆλθον οἱ ἰατροὶ ἀμφὶ Δήμαν τὸν πάνυ προθύμως ἐπὶ τὴν
ἐμὴν νόσον οὔτε τέχνην οὔτε φύσιν εἰδότων· ἀλλὰ γάρ μοι οὐκ ἐβούλον-
το· γὰρ δὴ, ἐδόκουν ἄμφω δὲ ἠγνόουν. οὐδὲν πλέον ἢ κατεμάλαξάν μου
τὴν γαστέρα τοῖς ἀφαιρέσεως ἀσιτίον· οἱ δὲ τὸ θεραπεύειν ἤθελον. ἀλλ' οὐκ
ἐπέτρεψα. ἀγαλόγου αὐτοὺς πρότερον ἤτουν τὴν νόσον· οὐκ ἔδοσαν·
οὐ δὲ περιεγράψαντό μου· ἀλλ' ἐγὼ αὐτῶν. πῶς ἂν οὖν ἔφην δύνασθε αὐλη-
ταὶ τεχνῖται εἶναι ὑπὸ μὴ αὐλητοῦ ἡττώμενοι. ἐμαυτὸν ἰάσομαι
ἢ ὑμεῖς. ἐάν με διδάξητε, πῶς δεῖ ἐπομβρείας ἂν χειμῶνος ποιητέον. οἱ δὲ, οὐ δὲ
συνιέντες τὸ ἐρώτημα ἡσύχασαν ἀπορούμενοι ἐπιστήμης ἰδίου. ἔγνων
ὅτι καὶ τοὺς ἄλλους οὐκ αὐτοὶ, ἀλλὰ τύχη ἰάσαιτο. οὗτοι ἀσεβοῦσιν
ἀμφιδήμα, καταψευδόμενοι τεχνῶν ἃς οὐκ ἔχουσι, τὸ θεραπεύον-
τες ἃ μὴ ἴσασι· καὶ ἀποκτείνοντες ἀνθρώπους δι' ὀνόματος τέχνης,
ἀδικοῦντες τὴν φύσιν καὶ τέχνην. αἰσχρὸν ἐστιν ὁμολογεῖν ἄγνοιαν. αἱ
χεῖρες ὧν ἐπιστήμην οὐκ ἔχοντα· τί ἡδὺ αὐτοῖς τὸ ψεύδεσθαι ἢ ἵνα διαπρά-
της χρηματίσωνται. ἀμείνους ἂν ἦσαν μεταιτοῦντες. ἠλεοῦντο
γοῦν ἄν· νῦν δὲ μισοῦνται καὶ βλάπτοντες καὶ ψευδόμενοι. εὐτυχέ-
στεραι αἱ ἄλλαι τέχναι. ταχέως ἐλέγχονται. δυσελεγκτότερα
τὰ κρείττω. ἐλελήθεσάν με οἱ τοιοῦτοι ἐν τῇ πόλει. οὐδεὶς αὐτῶν
ἰατρός· ἀλλὰ πάντων ἀπατεώνων τὸ φέναικον. σοφίσματα τέ-
χνης ἀργυρίου πιπράσκοντων. Ἡρακλεόδωρον τὸν ἐμὸν θεῖον οὗ-
τοι ἀπέκτειναν καὶ μισθὸν ἔλαβον. οἱ οὐκ ἐδυνήθησαν ἐμῆς νό-
σου λόγον εἰπεῖν. οὐ δὲ ἐξ ἐπομβρείας, πῶς ἂν αὐχμὸς γένοιτο.
οὐκ ἴσασιν ὅτι θεὸς ἐν κόσμῳ μεγάλα σώματα ἰατρεύει, ἐπαρισῶν αὐ-
τῶν τὸ ἄμετρον, τὰ θρυπτόμενα συνοικεῖ· τὰ ὀλισθήσαντα ὑποφθὰς
πιέζει, συνάπτει τὰ σκιδνάμενα. φαιδρύνεται ἀπρεπῆ. κατείρ-

ρει τὰ ληφθέντα. διώκει τὰ φεύγοντα. φωτὶ μὲν ἀναλάμπει τὸ ζοφερόν. πέρατι δὲ τὸ ἄπειρον. καὶ μορφὴν μὲν περιβάλλει τοῖς ἀμόρφοις. ὄψεως δὲ ἀναπίμπλησι τὰ ἀναίσθητα. διὰ πάσης δὲ χωρεῖ τῆς οὐσίας. πλήττων. ἁρμοζόμενος. διαλύων. πηγνύς. χέων. τὸ μὲν ξηρὸν ὑγρὸν τήκει καὶ εἰς λύσιν αὐτὸ καθίστησι. καὶ λιβάδας μὲν ἐκθυμιᾷ. τὰ χυθέντα δὲ χαλαθέντα τὸν ἀέρα καὶ συνέχων τὰ μὲν ἄνωθεν διώκει. τὰ δὲ κάτωθεν ἱδρύει. ταῦτα κάμνοντος κόσμου θεραπεία. τοῦτον ἐγὼ μιμήσομαι ἐν ἐμαυτῷ. τοῖς δ' ἄλλοις χαίρειν λέγω.

Ἑρμοδώρῳ.

Πυνθάνομαι Ἐφεσίους μέλλειν εἰσηγεῖσθαι νόμον κατ' ἐμοῦ ἀνομώτατον. οὐδεὶς γὰρ νόμος ἐφ' ἑνός, ἀλλ' ἀκρισίας. οὐκ ἴσασιν Ἐφέσιοι ὅτι ἕτερος δικαστὴς νομοθέτου. ἔτι τοῦδε ἄμεινον, ἐπεὶ ἀμαθέστερον πρὸς ἄδηλον τὸν μέλλοντα πράξειν. ὁ δικάζων δὲ ὁρᾷ τὸν κρινόμενον ᾧ συνάπτεται τὸ πάθος. ἴσασί με Ἑρμόδωρε συντεχνητεύσαντά σοι τοὺς νόμους κἀμὲ ἐλάσαι βούλονται. ἀλλ' οὐ πρότερόν γε ἢ ἐλέγξαι αὐτούς. ἐπεὶ ἄδικα ἐστὶν ὡς κασι τὸν μὴ γελῶντα καὶ πάντα μισανθρωποῦντα πρὸ ἡλίου δύναντος ἐξιέναι τῆς πόλεως. τοῦτο νομοθετεῖν βούλονται. οὐδὲ γάρ σοί ἐστιν ὁ μὴ γελῶν, Ἑρμόδωρε, ἢ Ἡράκλειτος ὥστε με ἐλαύνουσιν. ὦ ἄνθρωποι οὐ θέλετε μαθεῖν διὰ τί ἐγὼ ἀγέλαστος, οὐ μισῶν ἀνθρώπους ἀλλὰ κακίαν αὐτῶν. οὕτω γράψατε τὸν νόμον· εἴ τις μισεῖ κακίαν ἐξίτω τῆς πόλεως καὶ πρῶτος ἔξειμι. φυγαδευθήσομαι οὐ πατρίδος ἀλλὰ πονηρίας ἀσμενος. μεταγράψατε τὸ διάταγμα. εἰ δὲ ὁμολογεῖτε Ἐφεσίοις κακίαν εἶναι, καὶ ὑμᾶς μισῶ

πῶς

πῶς οὐκ ἂν ἐγὼ δικαιότερος νομοθέτης εἴην, τοὺς ποιήσαντας ἡράκλειτον διὰ πονηρίαν ἀγέλαστον δοξάζειν τῷ ζῆν. μᾶλλον δὲ μηδείαις ζημιῶσθε, εἰ πλέον ἀνιᾶσθε ἀργυρίῳ κολαζόμενοι. τοῦτο ὑμῶν ἐστι φυγή. τοῦτο θάνατος. ἠδικήκατέ με ἀφελόμενοι, ὃ θεὸς ἔδωκε. καὶ φυγαδεύετέ με ἀδίκως. ἢ τοῦτο ὑμᾶς πρῶτον ἀγαπήσω ὅτι μου τὸ ἥμερον δεδοίκατε. καὶ οὐ παύεσθε. ἐπαγωνιζόμενοι νόμοις καὶ φυγαδείαις. ἐν δὲ τῇ πόλει μένων οὐ πεφυγάδευμαι ἀφ᾽ ὑμῶν. τίνι συμμοιχεύω. τίνι συμμιαιφονῶ. τίνι συμμεθύω. τίνι συμφθείρομαι. οὐ φθείρω. οὐκ ἀδικῶ οὐδένα τῶν ἁπάντων. μόνος εἰμὶ ἐν τῇ πόλει. ἐρημίαν αὐτὴν πεποιήκατε διὰ κακίας. ἡ ἀγορὰ ὑμῶν ἡράκλειτον ἀγαθὸν ποιεῖ; οὐκ. ἀλλὰ ἡράκλειτος, ὑμᾶς. πόλιν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐθέλετε. ἐγὼ μὲν βούλομαι καὶ μόνος εἰμὶ ἄλλων. εἷς ὢν οὐκ ἀρκῶ, πόλιν κολάζειν. θαυμάζετε εἰ μηδέποτε γελῶ. ἐγὼ δὲ τοὺς γελῶντας. ὅτι ἀδικοῦντες χαίρουσι σκυθρωπάζειν δέον ἐστὶ κακοπραγοῦντας. δότε μοι καιρὸν γέλωτος ἐν εἰρήνῃ. ὥστε μὴ ἐπὶ τὰ δικαστήρια στρατεύεσθαι. ἐν ταῖς γλώτταις ἔχετε τὰ ὅπλα ἀπεστερηκότες χρήματα. γυναῖκας φθείραντες. φίλους φαρμακεύσαντες. ἱεροσυλήσαντες. προαγωγεύσαντες ὅρκοις ὁραθέντες ἄπιστοι. τυμπανίσαντες. ἄγος ἄλλο πλῆρες κακοῦ. πῶς γελάσω ὁρῶν ἀνθρώπους ποιοῦντας ἐσθῆτα καὶ γλύφα καὶ κεφαλῆς πόνους ἀτημελήτους. ἢ γυναῖκα φαρμακέως ἐπειλημμένην τέκνου. ἢ μειράκια τῆς οὐσίας ἐκβεβρωμένα. ἢ πολίτην γαμετῆς ἀφῃρημένον ἢ κόρην βίᾳ διαπαρθενευθεῖσαν ἐν παννυχίσιν. ἢ ἑταίραν οὔπω γυναῖκα καὶ γυναικῶν ἔχουσαν πάθη. ἢ διὰ ἀσέλγειαν νεανίσκον ἕνα πόλεως ἐραστὴν ὅλης. ἢ τὰς τῶν ἐλαιῶν φθορὰς ἐν μύροις. ἢ τοὺς ἐν συνδείπνοις πυομένους διὰ δακτύ

λων πλείονας ἢ τὰς ἐδεσμάτων πολυτελείας καὶ γαστέρας ῥεύ-
σας. ἢ τοὺς ἐπὶ σκηνῆς ἀγωνοθετουμένους δήμους, τὰ μεγάλα
δίκαια. ἀφήσει δέ μου τὴν ὄψιν ἀρετὴ χυθῆναι, ὑστέρα τεχνείας
πεπαγμένη ἢ τοὺς ἀληθινοὺς ὑμῶν πολέμους πλάσω. ὅτε προ-
φάσεις ἀδικημάτων ποιησάμενοι, καταμιαιφονεῖσθε δύστηνοι
δ' ἐξ αὐτῶν θηρία γεγονότες. αὐλοῖς καὶ μάστιξι διὰ μουσικῆς εἰς ἄ-
μουσα πάθη παροξυνόμενοι. σίδηρος δὲ ἀρότρων καὶ γεωργίας
δικαιότερον ὄργανον σφαγῆς καὶ θανάτων ηὐτρέπισται. ὑβρίζεται
δι' ὑμῶν θεός, ἀθηνᾶ πολεμίστρια καὶ ἄρης ἐνυάλιος καλούμενος.
φάλαγγας δὲ ἀντιστήσαντες αὐτοὶ κατ' ἀνθρώπων, ἀλλήλων σφαγὰς
εὔχεσθε, ὡς λῃστὰς τοὺς μὴ μιαιφονοῦντας τιμωρούμενοι. καὶ
ὡς ἀριστέας τοὺς ἐμπλεομάσαντας αἵματι τιμῶντες. λέοντες
δ' οὐχ ὁπλίζονται κατ' ἀλλήλων. οὐδὲ ξίφος ἀναλαμβάνουσιν
οἱ ἵπποι. οὐδὲ τεθωρακισμένον ἴδοις ἀετὸν ἐπ' ἀετόν. οὐδὲν ἄλλο
ἔχει μάχης ὄργανον· ἀλλ' ἑκάστῳ τὰ μέρη καὶ ὅπλα. τοῖς μὲν κέ-
ρατα τὰ ὅπλα. τοῖς δὲ ῥύγχη. τοῖς δὲ πτερά· τοῖς δὲ τάχος. ἀλ-
λοις μέγεθος. ἄλλοις ὀλιγότης. οἷς δὲ τάχος. οἷς δὲ νῆξις. πολλοῖς
δὲ πνεῦμα. οὐδὲν ξίφος ἄλογα περιεῖ ζῷα χαίρειν, ὁρῶνται φυλατ-
τόμενον ἐν αὐτοῖς φύσεως νόμον. ἀλλ' οὐκ ἐν αὐτοῖς. μᾶλλον δὲ τοῦ
τὸ πλέον ἂν εἴη παράβασις. ἐν κρείττοσι τὸ ἀβέβαιον. τέλος δὲ πο-
λέμων. τί ὑμῖν ἐκτέον ἄρα. ἢ δι' ἐκεῖνο παύσετε με κατηφείας. πό-
θεν. οὐχὶ δὲ πλέον ὁμοφύλων σφῶν. καὶ δενδροτομουμένη καὶ ἁρ-
παζομένη πόλις. καὶ γῆρας προπηλακιζόμενον καὶ γυναῖκες ἀ-
παγόμεναι. καὶ τέκνα ἐξ ἀγκαλῶν ἀποσπώμενα. καὶ θάλαμοι
διαφθειρόμενοι. καὶ παρθένοι παλλακευόμεναι. καὶ μειράκια θη-
λυνόμενα. καὶ ἐλεύθεροι σιδηροδετούμενοι. καὶ ναοὶ θεῶν κατασπώ-
μενοι.

μενοι· καὶ ἡρῶα δαιμόνων κατορύττομεν. καὶ πάλιν ἐὰν αὐτοὶ ἔργων ἀγα-
θεὶς ἡρι θεοῖς ἀδικεῖ. ταῦτα ἀκολάστως ἐν εἰρήνῃ πολεμεῖτε διὰ λόγων
ἐν πολέμῳ πολιτεύεσθε διὰ σιδήρου. ἁρπάζετε τὸ δίκαιον ἐν ξίφεσιν. Ἑρ-
μόδωρον ἐλαύνετε νόμους γράφοντα. Ἡράκλειτον ἐλαύνετε ἀσεβεῖ. αἱ πόλεις
ἔρημοι καλοκαγαθῶν. αἱ ἐρημίαι πρὸς τὸ ἀδικεῖν. ὄχλοι. τείχη ἔστη-
κεν, ἀνθρώπων σύμβολα πονηρίας ἀποκλείοντα τὴν βίαν ὑμῶν.
οἰκίαι περιβέβληνται πᾶσιν. ἕτερα τείχη πλημμελείας. οἱ ἔν-
δον, πολέμιοι ἀλλὰ πολῖται. οἱ ἐκτὸς, πολέμιοι ἀλλὰ ξένοι. πάν-
τες ἐχθροί. οὐδένες φίλοι. δύναμαι γελάσαι ἐχθροὺς ὁρῶν τοσού-
τους; τὸν ἀλλότριον πλοῦτον ἴδιον οἴεσθε. τὰς ἀλλοτρίας γυναῖ-
κας ἰδίας νομίζετε. τοὺς ἐλευθέρους ἀνδραποδίζετε. τὰ ζῶντα κα-
τεσθίετε. τοὺς νόμους παραβαίνετε. παρανομίας νομοθετεῖτε.
πάντα βιάζεσθε ἃ μὴ πεφύκατε. τὰ μάλιστα δοκοῦντα ὑμῶν δι-
καιοσύνης εἶναι σύμβολα. οἱ νόμοι ἀδικίας εἰσὶ τεκμήριον. εἰ γὰρ
μὴ ἦσαν, ἀνέδην ἂν ἐπορεύεσθε. νῦν δέ τι καὶ μικρὸν ἐπιστομίζεσθε.
φόβῳ κολάσεως κατέχεσθε εἰς πᾶσαν ἀδικίαν.

Ἡράκλειτος Ἑρμοδώρῳ.

δ Ηλουμοι Ἑρμόδωρε πότε ἀπαίρειν κέκρικας εἰς Ἰταλί-
αν. δέξαιντό σε οἱ ἐκείνης τῆς χώρας θεοὶ καὶ δαίμονες ἡδέως.
ὃν γὰρ ἐδόκουν τοῖς σοῖς νόμοις τὰ παρὰ πάσης τῆς οἰκουμένης δια-
δήματα προσιέναι· καὶ κατὰ τὸ ἔθος τῶν περσῶν ἐγκλείοντας τὸ
στόμα προσκυνεῖν αὐτούς. οἱ δὲ σεμνῶς πάνυ καθεστήκεσαν. προσκυ-
νήσουσί σε Ἐφέσιοι μηκέτι ὄντα. ὅταν οἱ σοὶ νόμοι πᾶσιν ἐπιτάττωσι. καὶ
τὸ τεχθήσεσθαι αὐτοῖς ἀναγκαζόμενοι. θεὸς γὰρ ἐκείνους ἀφείλετο ἡγεμο-
νίαν. καὶ ἑαυτοὺς ἐνόμισαν ἀξίους δουλεύειν. τοῦτο μεμάθηκα καὶ ἐκ
περσῶν. ὅλη ἀσία, κτῆμα ἐγένετο βασιλέως καὶ πάντες Ἐφέσιοι λα-

φυρον. ἀήθεις εἰσὶν ἐλευθερίας ἀληθοῦς τοῦ ἄρχειν. καὶ νῦν ὡς τὸ εἰκὸς ἐπακούσονται κελευόμενοι. οἱ μὴ πειθέντες οἰμώξονται. καὶ μέμφονται θεοὺς ἄνθρωποι ὅτι αὐτοὺς οὐ πλουτίζουσιν ἀγαθά. οὐ μέμφονται ἴδιον ἦθος ἀφροσύνης. τυφλῶν ἐστὶ μὴ δέξασθαι ἃ δίδωσι χρηστὸς δαίμων. σίβυλλα ἐν πολλοῖς καὶ τοῦτο ἐφράσθη. ἔσται ἰάδος χώρης ἐξ ἐμῆς σοφὸν ἰταλιῆσιν. εἶδέ σε πρὸ τοσούτου αἰῶνος ἑρμόδωρε ἡ σίβυλλα ἐκείνη καὶ τότε ἦσθα. ἐφέσιοι δέ, οὐδὲ νῦν βούλονται ὁρᾶν, ὃν διὰ θεοφορουμένης γυναικὸς ἀλήθεια ἔβλεπε. σοφὸς μεμαρτύρησαι ἑρμόδωρε. ἐφέσιοι δὲ ἀντιλέγουσι θεοῦ μαρτυρίᾳ. ἀποτίσονται ἑαυτῶν ὕβριν. καὶ νῦν ἀποτίννυνται. γνώμης ἀναπιμπλάντες ἡμᾶς κακῆς. οὐκ ἀφαιρούμενος πλοῦτον κολάζει θεός. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δίδωσι πονηροῖς. ἵν᾽ ἔχοντες δι᾽ ὧν ἁμαρτάνουσιν ἐλεγχθήσωνται. καὶ περιουσιάζοντες σκηνοβατῶσιν αὐτῶν τὴν μοχθηρίαν. ἡ δ᾽ ἀπορία παρακάλυμμά ἐστι. μὴ ἐπιλίπη ὑμᾶς τύχη. ἵνα ὀνειδίζησθε πονηρευόμενοι. οὗτοι μὲν χαιρόντων. σὺ δέ μοι δήλου τὸν καιρὸν τῆς ἐξόδου. πάντως ἐντυχεῖν σοι βούλομαι. καὶ περί γε ἄλλων πάνυ συχνῶν καὶ περὶ αὐτῶν νόμων βραχέα εἰπεῖν. ἔγραφον δ᾽ ἂν αὐτὰ εἰ μὴ περὶ παντὸς ἐποιούμην ἀπόρρητα μεῖναι. οὐδὲν δὲ οὕτω σιωπᾶται, ὡς ἐν ᾗ λαλῶν εἷς. καὶ ἔτι μᾶλλον ἡράκλειτος ἑρμοδώρῳ. πολλοὶ οὐ διαφέρουσι κεραμίων σαθρῶν, ὡς μηδὲν στέγειν δύνασθαι. ἀλλ᾽ ὑπὸ γλωσσαλγίας διαρρεῖν ἀθηναῖοι ὄντες αὐτόχθονες ἔγνωσαν φύσιν ἀνθρώπων, ὅτι γενόμενοι ἐκ γῆς, ἔσθ᾽ ὅτε διερρωγότα ἔχουσι νοῦν. τούτους ἐπαίδευσαν φυλακὴν ἀπορρήτων διὰ μυστηρίων. ἵν᾽ ὡς φόβῳ σιγῶσιν ἀλλ᾽ ἐθίσει. καὶ μηκέτι χαλεπὸν ᾖ μελετῆσαι τῇ ψυχῇ σιωπᾶν.

Τῶν Ἡρακλείτου ἐπιστολῶν

τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΝΙΚΟΥ

ΣΙΝΩΠΕΥΣΙ.

ὑ Μεῖς μὲν ἐμοῦ φυγὴν κατεψηφίσασθε. ἐγὼ δὲ ὑμῶν μονήν. οἰκήσετε γοῦν διὰ τοῦτο, ὑμεῖς μὲν σινώπην. ἐγὼ δὲ ἀθήνας. τουτέστιν ὑμεῖς μὲν μετὰ τῶν ἐμπόρων. ἐγὼ δὲ μετὰ σόλωνος καὶ τῶν τὴν ἑλλάδα ἠλευθερωκότων ἀπὸ τῶν μηδικῶν. καὶ ὑμεῖς μὲν ἡνιόχοις τε ἀχαιοῖς χρώμενοι ἀνθρώποις ἐκ τοῦ ἐχθροῦ γένους ἕλλησιν. ἐγὼ δὲ δελφοῖς καὶ ἠλείοις μεθ᾽ ὧν καὶ θεοὶ πολιτεύονται. ἀλλ᾽ ὤφελε τοῦτο μὴ νῦν ὑμῖν δόξαι ἀλλ᾽ ἔτι πάλαι καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἱκεσίου. νυνὶ δὲ ἐν τούτῳ δέδοικα μὴ διὰ τὴν πατρίδα ἀπιστηθῶ μέτριος εἶναι. τὸ μὲν οὖν πρὸς ὑμῶν μὲν φυγαδευθῆναι συνηγορεῖ. καὶ πιστεύω αὐτῷ μᾶλλον τοῦ ἑτέρου. κρεῖττον γὰρ παραπολὺ διαβάλλεσθαι πρὸς ὑμῶν, ἢ ἐπαινεῖσθαι. ὅμως μέντοι δέδοικα τοῦτο μή με ὁ κοινὸς περὶ πατρίδος λόγος βλάψῃ. ἄλλου δέ τινος, οὐ δὲ λόγος. κρεῖττον γάρ που δήποτε οἰκεῖν, ἢ σὺν ὑμῖν οὕτως ἡμῖν προσενεχθεῖσιν.

Ἀντισθένει.

ἀ Νέβαινον εἰς ἄστυ ἐκ πειραιῶς. καὶ περιτυγχάνουσί μοι μειράκια ἄττα θρυπτόμενα ἀπὸ συμποσίου τινὸς ἐγηγερμένα. καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς, ἐπεὶ ἄγχου ἐγενόμην ἀναγόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ κυνός. κἀγὼ ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσα, θαρρεῖτε ἔφην. οὗτος ὁ κύων [illegible] οὐ δάκνει. οἱ δ᾽ ὡς τοῦτο ἔλεξα ἐπαύσαντο ἀλύοντες. τοὺς στεφάνους οὓς εἶχον περὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ τραχήλῳ διαρρήξαντες ἐξέβαλον, καὶ τὰς χλανίδας εὐκόσμως περιεβάλλοντό τε ἥσυχοι δὲ μάλα ἕως εἰς ἄστυ ἠκολούθουν, ἐπακροώμενοι τῶν λόγων, οὓς πρὸς ἐμαυτὸν διεξῄειν.

Ἱππαρχίᾳ.

α Γαμαῖ σε τῆς ἐπιθυμίας ὅτι τε φιλοσοφίας ὠρέχθης γυνὴ οὖσα· καὶ ὅτι τῆς ἡμετέρας αἱρέσεως ἐζηλώθης, ἣν διὰ τὸ αὐστηρὸν καὶ οἱ ἄνδρες κατεπλάγησαν. ἀλλ' ὅπως καὶ τέλος ἐπιθῇς τῇ ἀρχῇ σπούδασον. ἐπιθήσεις δ' οἶδα εἰ Κράτητός τε τοῦ συνευνέτου μὴ ἀπολίποιο, ἡμῖν τε τοῖς εὐεργέταις τῆς φιλοσοφίας θαμινῶς ἐπιστέλλοις· δύνανται γὰρ ἐπιστολαὶ πολλά, καὶ οὐχ ἥττονα τῆς πρὸς παρόντας διαλέξεως.

Ἀντιπάτρῳ.

Ἠμέμφου με ὅτι σοι μεταπεμπομένῳ ἡμᾶς ἐπὶ Μακεδονίαν οὐκ ἐπείσθημεν. οὐ δ' ὅτι τοὺς Ἀθήνησιν ἅλας προυκρίναμεν τῆς παρὰ σοῦ τραπέζης. οὐ γὰρ δι' ὑπεροψίαν τοῦτ' ἐπράξαμεν, ἀλλ' οὐδὲ διὰ φιλοδοξίαν δι' ἣν τάχιστ' ἂν ἕτεροι ἂν ἐποίησαν, ἵνα τισὶ τοῖς πολλοῖς μεγάλοι δόξωσι βασιλεῦσι δυνάμενοι ἀντιλέγειν. συγγίνωσκε οὖν. καὶ γὰρ εἰ πρόβατα ἦμεν, συνέγνως ἂν μὴ πεισθεῖσιν ὅτι οὐκ ἦν προβάτων τε τροφὴ καὶ βασιλεῦσιν ἡ αὐτή. φυλακῇ οὖν τῆς οὐσίας μᾶλλον ἀντείπαμέν σοι· καὶ οὐχ ὑπεροψίαις. ἔα οὖν ἕκαστον ὅπου δύναται ζῆν. βασιλικὸν γὰρ τοῦτο, καὶ οὐ τὸ ἕτερον.

Περδίκκᾳ.

ε Ι μὲν τοῖς δόξαις ἤδη πολεμεῖς, λέγω δὲ τοῖς ἰσχυροτέροις ἐχθροῖς καὶ πλεῖστα καταβλάπτουσι Θρᾳκῶν τε καὶ Παιόνων καταστρεφόμενος τὰ τῶν ἀνθρώπων πάθη, μεταπέμπου με· δύναμαι γὰρ εἰς τὸν πρὸς αὐτὰ πόλεμον καὶ στρατηγεῖν. εἰ δέ τι σοι τὰ πρὸς αὐτοὺς ἔργα λείπεται καὶ τούτου τοῦ πολέμου σχεδὸν αἰσθάνῃ, ἔα μὲν ἡμᾶς Ἀθήνησι καθέζεσθαι. μεταπέμπου δὲ τοὺς Ἀλεξάνδρου στρατιώτας· οἷς κἀκεῖνος ἐπικούροις χρώμενος, Ἰλλυριοὺς καὶ Σκύθας ὑπέταξεν.

Κράτητι.

χ Ωρισθέντος σου εἰς Θήβας, ἀνέβαινον ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ μέσην ἡμέραν. καὶ διὰ τοῦτο λαμβάνει με δίψος καρτερόν. ὥρμησα

θου ἐπὶ τὴν πάνωπος κρήνην. καὶ ἕως ἐγὼ τὸ ποτήριον ἐκ τῆς πή-
ρας ἐξῄρουν, ἧκέ τις θέων θεράπων τῶν τὴν χώραν ἐργαζομένων. καὶ
συνάψας κοίλας τὰς χεῖρας ἠρύετο ἀπὸ τῆς κρήνης καὶ οὕτως
ἔπινεν. καὶ ἐγὼ δόξαν μοι τοῦ ποτηρίου σοφώτερον εἶναι οὐκ ᾐδέσθην δι-
δασκάλῳ αὐτῷ τῶν καλῶν χρήσασθαι. ἀπορρίψας οὖν τὸ πο-
τήριον ὃ εἶχον, καὶ σοὶ εὑρών τινας ἐπὶ Θήβας ἀνερχομένους, τὸ σοφὸν
τοῦτο ἐπέσταλκα οὐδὲν βουλόμενος τῶν καλῶν δίχα σου ἐπίστασθαι, ἀλλὰ
καὶ σὺ διὰ τοῦτο πειρῶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ἵνα καὶ ἄλλοι δὴ τρίβου-
σιν αὐτοί. ἔσται γὰρ ἡμῖν οὕτω καὶ ἄλλα σοφὰ παρὰ τῶν κατὰ μέρος εὑρεῖν.
πολλὴ γὰρ ἡ φύσις, ἣν ἐκβαλλομένην ὑπὸ τῆς δόξης ἐκ τοῦ βίου, ἐπὶ
σωτηρίᾳ ἀνθρώπων κατάγομεν ἡμεῖς. Τῷ πατρὶ Ἱκέτῃ.

μ Ἠνιάσω ὦ πάτερ ὅτι κύων λέγομαι καὶ ἀμπέχομαι τρί-
βωνα διπλοῦν καὶ πήραν φέρω κατ' ὤμων καὶ ῥάβδον ἔχω
διὰ χειρός. οὐ γὰρ ἄξιον ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀνιᾶσθαι, μᾶλλον δὲ ἥ-
δεσθαι ὅτι ὀλίγοις μὲν ἀρκεῖται ὁ παῖς σου. ἐλεύθερος δὲ ἐστὶ δόξης ᾗ
πάντες δουλεύουσιν Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι. τὸ γὰρ ὄνομα πρὸς τὸ
μὴ συμπεφυκέναι τοῖς πράγμασι σύμβολον δ' εἶναι, ἔνδοξόν πως
ἐστί. καλοῦμαι γὰρ κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ τῆς. ὅτι ἐκείνῳ εἰκάζω ἐμαυ-
τὸν ζῶν οὐ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος ὑπὸ τὸν Δία.
εἰς αὐτὸν ἀνατεθεικὼς τἀγαθόν. τὴν δὲ στολὴν καὶ Ὅμηρος γράφει τὸν τῶν
Ἑλλήνων σοφώτατον φορεῖσθαι, ἡνίκα οἴκαδε ἐπανῄει ἐξ Ἰλίου Ἀθηνᾶς
ὑποθημοσύνῃσιν. οὕτω καλή ἐστιν ὡς μὴ ἀνθρώπων εὕρημα ὁμολογεῖσ-
θαι, ἀλλὰ θεοῦ. Φᾶρος μέν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε εἷμα τ' ἔδωκε. Λευγα-
λέα ῥυπόωντα κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ. Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρ-
μα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο. Ψιλόν. Δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα
πήρην. Θάρρει οὖν πάτερ ἐπὶ τῷ ὀνόματι ᾧ καλοῦσιν ἡμᾶς, ἐπὶ
τῇ στολῇ. ἐπεὶ ὁ μὲν κύων ἐστὶ πρὸς θεῶν, ἡ δὲ εὕρεμα θεοῦ.

η Κον εἰς κόρινθον ἐκ μεγαρέων· καὶ διαπορευόμενος τὴν ἀγορὰν παρειστάμην διδασκαλείῳ τινὶ παίδων καί μοι ἐπεὶ οὐκ ἐῤῥαψῴδουν ἔδοξε πυθέσθαι τίς ἦν ὁ διδάσκων αὐτούς, καὶ ἀπεκείνατο διονύσιος ὁ τῆς σικελίας τύραννος. κἀγὼ δόξας αὐτοὺς ἐρεσχελεῖν πρός με, καὶ τοῦτο οὐχ ἁπλῶς ἀποκεκλεῖσθαι παρελθὼν ἐπί τι βάθρον ἐκάθισα εὐκόσμως ἀναμένων αὐτόν. ἐλέγετο γὰρ πρὸς ἀγορὰν ὡρμηκέναι. καὶ δὴ οὐ διαγίνεται πολὺς χρόνος. καὶ ἐπιστρέφεται ὁ διονύσιος. κἀγὼ ἐξαναστὰς προσαγορεύω τε αὐτὸν καὶ ἐπιλέγω ὡς οὐκ εὖ διονύσιε διδάσκεις. ὁ δέ με δόξας συνάχθεσθαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ πτώσει τῆς τυραννίδος καὶ τῷ παρόντι σχήματι τοῦ βίου, τοιαῦτα εἶπεν ὦ διόγενες. εὖ ποιεῖς συναλγῶν ἡμῖν. κἀγὼ προσέθηκα τῷ οὐκ εὖ, τὸ ἀληθῶς. ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐχ ὅτι τῆς τυραννίδος ἀφῄρησαι, ἄχθομαι σοὶ διονύσιε· ἀλλ' ὅτι ἐλευθεριάζεις ἐν τῇ ἑλλάδι τανῦν καὶ περισέσωσαι ἀπὸ τῶν ἐν σικελίᾳ κακῶν. οἷς ἔδει σε ἀποθανεῖν τοσαῦτα ἐργασάμενον φαῦλα γῆν καὶ θάλατταν. Κράτητι.

ε Πυθόμην σε τὴν οὐσίαν ἅπασαν κατενεγκεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παραχωρῆσαι τῇ πατρίδι. καὶ στάντα ἐν μέσῳ κηρύξαι κράτης κράτητος κράτητα ἀφίησιν ἐλεύθερον. ἡσθῆναι οὖν ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τοὺς πάντας ἀστοὺς καὶ ἀγασθῆναι ἡμᾶς τὸν τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ποιητάς. ἐθελῆσαι δὲ διὰ τοῦτο μεταπέμψαι ἡμᾶς ἀθήνηθεν. σὲ δὲ ἐπιστάμενον τὴν ἡμετέραν κρίσιν κωλῦσαι. ἐνταῦθα μὲν οὖν ἐπαινῶ σε τοῦ νοῦ. ἐπὶ δὲ τῇ παραδόσει τῆς οὐσίας καὶ ἄγαμαι. ἐπεὶ θᾶττον ἢ προσεδόκησα κρείττων ἐγένου τῶν δοξῶν. ἀλλὰ διὰ ταχέων ἐπάνηκε. ἔτι γάρ σοι δεῖ πρὸς τἄλλα συνασκήσεως καὶ χρονίζειν ἔνθα μὴ εἰσὶν ὅμοιοι οὐκ ἀσφαλές.

Μητροκλεῖ.

Η μόνον ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῷ ὀνόματι καὶ τῇ διαίτῃ θάρρει μητρόκλεις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ αἰτεῖν αὐτοὺς τὰ σωτήρια. οὐ γὰρ αἰσχρόν. βασιλεῖς γέ τοι καὶ δυνάσται παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων αἰτοῦσι χρήματα. στρατιώτας. ναῦς. σῖτον. καὶ οἱ κάμνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα καὶ οὐ μόνον πυρετοῦ ἀλλὰ καὶ φρίκης καὶ λοιμοῦ. καὶ οἱ ἐρασταὶ παρὰ τῶν παιδικῶν φιλήματα καὶ ἁφήματα. τὸν δὲ ἡρακλέα παρὰ τῶν ἀναισθήτων φασὶ καὶ ἰσχὺν λαμβάνειν. οὐ γὰρ προῖκα αἰτεῖν οὐδὲ ἐπὶ χείρονι ἀνταλλαγῇ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ πάντων ἐστίν, ἀνθρώπεια τὰ πρὸς τὴν φύσιν καὶ ὑπὸ τοῦ ταυτὰ ποιεῖν ἡρακλεῖ τῷ διός. καὶ ἔχειν ἀμείβεσθαι πολὺ κρείττονα ὧν λαμβάνεις αὐτὸς. τίνα ταῦτα, μὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν εἶναί σοι τὴν μάχην τοῦτο πράσσοντι, ἀλλὰ πρὸς τὴν δόξαν, ἣ πάντη μάχου, κἂν μηδένα ἐπείσῃ. καλὸν γάρ τοι ἔθος καὶ ὁ πρὸς τὰ τοιαῦτα πόλεμος. σωκράτης δὲ ἔλεγε μὴ αἰτεῖν τοὺς σπουδαίους ἀλλ᾽ ἀπαιτεῖν. εἶναι γὰρ αὐτῶν τὰ πάντα ὡς καὶ τῶν θεῶν. καὶ τοῦτ᾽ ἐπειρᾶτο συνάγειν ἐκ τοῦ, κυρίους μὲν ὑπάρχειν τῶν πάντων τοὺς θεούς. κοινὰ δὲ τὰ τῶν φίλων. φίλον δ᾽ εἶναι τῷ θεῷ τὸν σπουδαῖον. αἰτήσεις τοίνυν τὰ ἴδια.

Κράτητι.

κ Αἰ χρυσοῦς ἀνδριάντας τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ προσιὼν αἴτει τὰ ἄλφιτα. καλὴ γάρ που καὶ ἥ τι αὕτη μελέτη ἐντυγχάνειν αὐτοῖς ἀπαθεστέροις ἀνδριάντων. καὶ ὅταν σου μᾶλλον γάλλοις καὶ κιναιδολόγοις μεταδιδῶσι, μὴ θαύμαζε. τιμᾷ γὰρ ἕκαστος τὸν πλησίον. εἰσὶ δὲ οἱ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκοντες γάλλοι μᾶλλον ἢ φιλόσοφοι.

Τῷ αὐτῷ.

ο Ι πολλοὶ τὸν εὐδαιμονισμόν, ὅταν μὲν σύντομον ὁδὸν ἐπ᾽ εὐδαιμονίαν φέρουσαν ἀκούσωσιν ἵενται καθάπερ ἡμεῖς ἐπὶ φιλο-

σοφίαν. ὅταν δὲ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἀφίκωνται καὶ αὐτῆς τὴν χαλεπότητα θεάσωνται, ὡς οἱ ἀσθενοῦντες ὀπίσω ἀναχωροῦσιν, εἶτα μέμφονται ποτὲ οὐχ αὑτῶν τὴν μαλακίαν, ἀλλὰ τῆς ἡμῶν ἀμαθίας. ἔα οὖν τούτους μὲν ὅπως ἐσπούδασαν ταῖς ἡδοναῖς συγκαθεύδειν. καταλήψεται γὰρ αὐτοὺς ζῶντας οὐ χεῖρον ἢ ἡμᾶς διαβάλλουσί τινος, ἀλλ' οἱ μείζονες δι' οὓς πάσῃ περιστάσει δουλεύουσιν αἰσχρῶς. σὺ δὲ ἐπίμενε ἐν τῇ ἀσκήσει ὥσπερ ἤρξω, καὶ σπούδαζε κατ' ἴσον ἡδονῇ ἀντιτάττεσθαι καὶ πόνῳ. ἐπεὶ καὶ κατ' ἴσον ἀμφότερα πολεμεῖν ἡμῖν πέφυκε καὶ εἰς τὰ πρῶτα ἐμποδίζειν. ἡ μὲν, διὰ τὸ τοὺς τὰ αἰσχρὰ ἄγειν· ὁ δὲ, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν καλῶν ἀπείργειν τῷ φόβῳ. Ἀπολλήξιδι.

α Πεθέμην τὰ πολλὰ τῶν τὴν πήραν βαρυνόντων· πίνακα μὲν, διδαχθεὶς ἐν ἄρτῳ τὸ κοῖλον εἶναι· κοτύλιον δὲ τὰς χεῖρας. καὶ οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τὸν ἐπιστάτην εἰπεῖν ὅτι παῖς ἦν ἔτι. οὐκ ἔδει δὲ τὴν εὕρεσιν εὔχρηστον οὖσαν, διὰ τὴν ἡλικίαν παρελθεῖν, ἀλλὰ προσδέξασθαι. Ἀντιπάτρῳ.

μ Ἔμφη μου τὸν βίον ὡς ἐπίπονον· καὶ διὰ χαλεπότητα ὑπ' οὐδενὸς ἐπιτηδευθησόμενον. ἐγὼ δὲ ἑκὼν αὐτὸν ἐπέτεινα, ἵνα γνῶσιν οἱ μιμούμενοί με μὴ τέλεον ἡδυπαθεῖς εἶναι. Τῷ αὐτῷ.

α Κούω λέγειν σε μηδένα με ποιεῖν παράδοξον διπλοῦν τρίβωνα φοροῦντα, καὶ πήραν ἐξημμένον. ἐγὼ δὲ θαυμαστὸν μὲν οὐδέν φημι τούτων. καλὸν δὲ ἑκάτερον αὐτοῖν ἀπὸ διαθέσεως ἐπιτηδευόμενον. οὐ γὰρ μόνον τὸ σῶμα τῇ λιτότητι, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν σὺν αὐτῷ ἐπαγγέλλεσθαι μὲν πολλὰ, πράττειν δὲ μὴ δὲ τὰ ἀρκοῦντα. ἀλλ' ἅμα τῷ λόγῳ τὸν βίον ἀκόλουθον ἐπιδείκνυσθαι. ὃ δὴ πειρῶμαι ποιεῖν καὶ μαρτυρεῖν μοι ἴσως ὑπολήψῃ με λέγειν, τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἢ τῶν Κορινθίων ἀδι-

νους μάρτυρας. τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν φημὶ ἣν οὐκ ἔστι λαθεῖν

ε ἁμαρτάνοντα. Ἀπολλήξιδι.

Νέτυχόν σοι περὶ οἰκήσεως καὶ χάριν ὑπεσχημένῳ. κοχλίαν δὲ θεασάμενος εὗρον οἴκησιν ἀλεεινήν. ἀπολέλυσο οὖν τῆς ὑπηρεσίας καὶ σύγχαιρε ἡμῖν τὴν φύσιν εὑρίσκουσιν. Ἀνταλκίδῃ.

α Κούω σε γράφειν περὶ ἀρετῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ τοῖς γνωρίμοις ἔπειτα μέλλεσθαι διὰ τῆς γραφῆς πείθειν ἡμᾶς περὶ σοῦ φρονεῖν τι. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τὴν τοῦ Τυνδάρεω θυγατέρα ἐπαινῶ τὴν εἰς τὸν οἶνον τὸ νηπενθὲς καλοῦσαν φάρμακον. ἔδει γὰρ αὐτὸ προσενέγκασθαι χωρὶς οἴνου. οὐδὲ σὲ ὃς παρόντων μὲν ἡμῶν οὐδὲν ἐπεδείξω σπουδῆς ἄξιον. διὰ γραμμάτων δὲ ὑπολαμβάνεις ἡμᾶς πείσειν. ταῦτά σοι γράφειν ἔχων ἵνα μὴ διὰ τῶν ἀψύχων ἡμῖν προσφωνῇς ἀλλὰ παρὼν αὐτός. Ἀπολλήξιδι.

μ Ηνόδωρον φιλόσοφον παρεκάλεσάν με συστῆσαί μοι μεγαρικοί με ἀνίσκοι γελοιότατα τὴν σύστασιν. ὅτι μὲν γὰρ αὐτὸς ἐστὶν, ἐκ τῶν εἰκόνων εἴσῃ. εἰ δὲ καὶ φιλόσοφος διὰ βίου καὶ λόγου. ὁ γὰρ καθ' ἡμᾶς σπουδαῖος δι' ἑαυτοῦ συνίσταται. Ἀναξιλάῳ.

π Υθαγόρας ἑαυτὸν ἔλεγεν Εὔφορβον γεγενῆσθαι τὸν Πάνθου. ἐγὼ δὲ νέον ἐμαυτὸν ἐπέγνων Ἀγαμέμνονα σκῆπτρον τε γὰρ ἐμοῦ ἐστι τὸ βάκτρον. καὶ χλαμὺς ὁ διπλοῦς τρίβων. ἡ δὲ πήρα ἀντὶ δέρματος αἰγὸς ἀσπίς. εἰ δὲ μὴ καρηκομῶ, νέος ὢν Ἀγαμέμνων· γέρων δ' ἂν γενόμενος ἐψιλοκόρσησε. τοιαῦτα γὰρ ἄξιον φρονοῦντα λέγειν πρὸς τὸν αὐτὸς ἐσφαλέσοντα. Μελησίππῳ.

η Κουόν σε λελυπῆσθαι ὅτι τὰ Ἀθηναίων τέκνα πληγὰς ἡμῖν ἐνέτεινε μεθύοντα. καὶ δεινὰ πάσχειν εἰ σοφία πεπαρῴνηται. σὺ δὲ ἴσθι ὅτι τὸ Διογένους μὲν ἐπλήγη σῶμα ὑπὸ τῶν μεθυόντων. ἀρετὴ δὲ οὐκ ᾐσχύνθη. ἐπεὶ μήτε κοσμεῖσθαι πέφυκεν

ὑπὸ φαύλων μὴ καταισχύνεσθαι. διογένης μὲν δὴ οὐχ ὑβρίσθη. κα-
κῶς δὲ ἔπαθεν ὁ ἀθηναίων δῆμος. ἐν ᾧ τιμῆς ἔδοξαν ἀρετῆς ὑπερ-
δεῖν. διὰ γοῦν τὴν ἐμὸς ἀφροσύνην κατὰ δήμους ἀφραίνοντες
ἀπόλλυνται βουλόμενοι τὰ μὴ προσήκοντα. καὶ στρατευόμενοι
δέον ἠρεμεῖν. εἰ δὲ τὴν ἀρχὴν τὴν ἀπόνοιαν ἔστησαν, οὐκ ἂν ἐπὶ
ταῦτα ἐχώρουν.

Ἀμυνάνδρῳ.

γ Οὐδέσι χάριτας οὐχ ἑκτέον, ἐπεὶ φύσει γέγονε τὰ ὄντα οὔ-
τε τῆς ποιότητος. ἡ δὲ τῶν στοιχείων σύγκρασις, αἰτία ταύ-
της. ἐπὶ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ προαίρεσιν ἢ βούλησιν οὐδεμία χάρις.
ἡ γὰρ γένεσις, ἀφροδισίων ἐστὶ παρακολούθημα. ἅπερ ἡδονῆς ἕνε-
κεν οὐ γενέσεως ἐπιτηδεύεται. ταύτας τὰς φωνὰς ὁ τῆς ἀπαθεί-
ας προφήτης ἐγὼ ἀποφθέγγομαι ἐναντίας τῷ τετυφωμένῳ βίῳ.
εἰ δέ τισιν εἶναι φαίνονται σκληρότεραι, φύσις αὐτὰς σὺν ἀληθείᾳ
βεβαιοῖ καὶ ὁ βίος ὁ τῶν μὴ κατὰ τῦφον, ἀλλὰ κατ᾽ ἀρετὴν βι-
ούντων.

Ἀγησιλάῳ.

Μοὶ τὸ μὲν ζῆν οὕτως ἦν ἀβέβαιον, ὡς μὴ πιστεύεσθαι πα-
ραμένειν ἕως τὴν ἐπιστολὴν γράφω. πεῖρα δὲ ἱκανὸν αὐτοῦ τα-
μεῖον. τὰ δὲ τῶν νομιζομένων θεῶν μείζονα ἢ κατ᾽ ἀνοῦς. ἐγὼ δὲ μό-
νον ἐμαυτῷ βέβαιον σύνοιδα. τὴν μετὰ γένεσιν, φθοράν. ταῦτ᾽
ἐπιστάμενος αὐτός τε τὰς κενὰς ἐλπίδας ἱπταμένας περὶ τὸ σω-
μάτιον ἀποφυσῶ. καὶ σοὶ παραγγέλλω μὴ πλεῖον ἀνθρώπου φρο-
νεῖν.

Ἀλεξάνδρῳ.

ε Υαγγελίζῃ μοι βασιλέα μακεδόνων σπουδάζειν περὶ τὴν
θέαν ἡμῶν. σὺ δὲ ἐποίησας προσθεὶς τῷ βασιλεῖ τοὺς μακεδό-
νας. τὰ γὰρ ἡμέτερα ᾔδεις ἀβασίλευτα. ἰδεῖν δὲ τὸν ἐμὸν τύπον
μηδεὶς ὡς ξένον βουλευέσθω. εἰ δὲ μεταλαβεῖν ἀλέξανδρος

βίου

βίου καὶ λόγου βούλεται, λέγε αὐτῷ ὅτι ὅσον ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Μακεδονίαν, τοσοῦτον καὶ ἐκ Μακεδονίας εἰς Ἀθήνας.

Τῷ αὐτῷ.

ε Ι θέλεις καλὸς καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι, ἀπορρίψας ὃ ἔχεις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ῥάκος, παραγενοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' οὐ μὴ δυνηθῇς· κρατῇ γάρ σε ὑπὸ τῶν Ἡφαιστίωνος μηρῶν.

Ἱππίωνι.

π Αρακαλεῖς με ἐπιστεῖλαί σοι ὅτι ποτὲ ἔγνωκα περὶ θανάτου καὶ ταφῆς· ὡς οὐκ ἂν τέλειος φιλόσοφος ἐσόμενος, εἰ μὴ καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν παρ' ἡμῶν μάθοις. ἐγὼ δὲ ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ φύσιν ζῆσαι· καὶ τοῦτο ἔφημι εἶναι. ὥσπερ δὲ τὰ πρὸ τῆς γενέσεως παρακεχώρηται τῇ φύσει, οὕτω καὶ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιτρεπτέον ταύτῃ. αὐτὴ γὰρ ὡς ἐγέννησε καὶ διαλύσει. μηδὲν δὲ εὐλαβηθῇς ὅπως ποτὲ ἀναίσθητος ὦ. ἐγὼ γοῦν ἔγνωκα ἀποπνεύσαντί μοι παρατεθεῖναι τὸ βάκτρον, ἵνα τὰ δοκοῦντα λυμαίνεσθαι ζῶα ἀπελαύνοιμι.

Κράτητι.

μ Εμήνυσας ὅτι τῆς πενίας τὴν ἀρχὴν ἔδωκάς σοι διὰ βίου· καὶ πειρῶ μήτε αὐτὸς ταύτην ἀποθέσθαι, μήτε ὑπ' ἄλλου ἀφαιρεθῆναι αὐτήν. εἰκὸς γὰρ τοὺς ἐν Θήβαις ἐκπεριελθεῖν σε πάλιν κακοδαιμονίζοντας. σὺ δὲ τὸν τρίβωνα λεοντῆν νόει. τὸ δὲ βάκτρον ῥόπαλον. τὴν δὲ πήραν γῆν καὶ θάλατταν ἀφ' ἧς τρέφῃ. οὕτω γὰρ ἡράκλειον διαναστήσει σοι φρόνημα καὶ πάσης τύχης κρεῖττον. ἣν δέ σοι τῶν θέρμων ἢ καὶ τῶν ἰσχάδων περιῇ, καὶ ἡμῖν πέμπε.

Ἀνικερίδι.

λ Ακεδαιμόνιοι καθ' ἡμῶν ἐψηφίσαντο ὡς μὴ τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνοιμεν. ἀλλὰ σύ γε μηδὲν εὐλαβηθῇς. ὀνόματι γὰρ κέχρησαι κυνισμοῦ. ἀξιελέκτοις γε μὴν, οἱ μὴ νοοῦντες ἃ δοκοῦσιν ἀσκεῖν

ὑπ' ἐμοῦ μόνου κατορθοῦσθαι. βίου τε γὰρ λιτότητα οὐκ οἶδ' εἴ τις ἐμοῦ
μᾶλλον εὕρηκεν. ὑπομονήν τε τῶν δεινῶν τίς ἂν καυχήσηται δυσ-
γένους φανέντος. ἀκόλουθα γοῦν καὶ ταῦτα τούτοις. ἀτείχιστον δο-
κοῦντες δι' ἀνδρίαν οἰκεῖν τὴν σπάρτην, ἀφύλακτον τὴν ψυχὴν
τοῖς πάθεσιν ἐκδεδώκασι, μηδένα κατ' αὐτῶν βοηθὸν ἐπιστήσαν-
τες. φοβεροὶ οὖν τοῖς ὁμόροις φανέντες ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς νοσημά-
των πολεμοῦνται. ἐξελαυνέτωσαν οὖν ἀρετὴν ὑφ' ἧς μόνης δύναι-
τ' ἂν ἐρρῶσθαι ἡ ψυχὴ καὶ τῶν νοσημάτων ἀπηλλάχθαι.

Τοῖς καλουμένοις Ἕλλησιν οἰμώζειν.

ὑ Πάρχει δὲ τοῦθ' ὑμῖν κἂν ἐγὼ μὴ λέγω· ὄντες γὰρ ταῖς μὲν ὄψε-
σιν ἄνθρωποι ταῖς δὲ ψυχαῖς πίθηκοι, προσποιεῖσθε πάντα.
γινώσκετε δὲ οὐδέν. τοιγάρτοι τιμωρεῖται μὲν ὑμᾶς ἡ φύσις. νό-
μους γὰρ ὑμῖν αὐτοῖς μηχανησάμενοι μέγιστον καὶ πλεῖστον τῦ-
φον ἐξ αὐτῶν δὴ ἐκληρώσασθε μάρτυρας τῆς ἐμπεφυσιωμένης
κακίας λαβόντες. καὶ οὐδέποτε ἐν εἰρήνῃ, ἀλλ' ἐν πολέμῳ τὸν ὅ-
λον βίον κατασπᾶτε. καίτοι κακῶς ἐπιτήδειοι ὄντες, ἐὰν μι-
κρῷ μαλακώτερον ἱμάτιον ἴδητε ἔχοντα ἢ κορμάτιον πλέ-
ον, ἢ ἐν λόγῳ δριμύτερον ἢ μᾶλλον πεπαιδευμένον. οὐδὲν
γὰρ διακείμετε ὑγιεῖ λόγῳ, ἀλλ' εἰς εἰκότα καὶ ἔνδοξα καὶ πιθανὰ
κατολισθαίνοντες, πάντα μὲν αἰτιᾶσθε. οὐδὲν δὲ οἴδατε. οὔθ' οἱ πρό-
γονοι ὑμῶν οὔθ' ὑμεῖς, ἀλλ' ὑπὸ ἀγνοίας καὶ ἀφροσύνης κατὰ μω-
κώμενοι στρεβλοῦσθε καλῶς ποιοῦντες. μισεῖ δ' ὑμᾶς οὐ μόνον ὁ
κύων, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτή. μικρὰ μὲν γὰρ εὐφραίνεσθε, πλείω
δὲ λυπεῖσθε καὶ πρὸ τοῦ γῆμαι καὶ γήμαντες ὅτι ἐγήματε ὄντες
ἐξώλεις καὶ δυσάρεστοι. ὅσους δὲ καὶ οἵους ἄνδρας ἀπεκτείνατε τοὺς
μὲν ἐν πολέμῳ πλεονέκται ὄντες τοὺς δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ εἰρήνῃ
αἰτίαν ἐπενεγκόντες. οὐκοῦν πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῶν σταυρῶν κρέμαν

ται. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου ἀπεσφαγμένοι ἕτεροι δὲ φάρμακον
πιόντες. οἱ δὲ δημοσίᾳ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ δηλονότι ἄδικοι δόξαντες εἶναι.
πότερον οὖν ἐπιχειρητέον ὦ κακαὶ κεφαλαὶ παιδεῦσαι τούτους
ἢ ἀποκτεῖναι νεκρῶν μὲν ἡμῖν οὐδεμία δήπου χρεία ἐτύγχανεν οὖ
σα εἰ μὴ ὥσπερ ἱερείων σάρκας ἐσθίειν ἐμέλλομεν. ἀνδρῶν δὲ ἀγα
θῶν πάντως δήπου ἔσται ὦ κακαὶ κεφαλαί. ἀγραμμάτους μὲν ἐν
ἀμούσους παιδεύετε γράμματα τὰ καλούμενα μουσικά. ἵνα ὑ
πάρχωσιν ὑμῖν ὁπότε ἡ χρεία τούτων. ἄνδρας δὲ ἀδίκους διατί
οὐ παιδεύσαντες χρῆσθαι τούτοις ὁπότε ἡ χρεία δικαίων. ἐπεὶ καὶ
ἀδίκων χρείαν ἔχετε ὁπόταν βούλησθε ἀφελέσθαι πόλιν ἢ στρατό
πεδον. καὶ οὔπω μέγα τοῦτο. ἀλλ᾽ ὅταν μετὰ βίας πράσσητε, τὰ
καλὰ καὶ κρείσσονα λεηλατούμενα πάρεστιν ὁρᾶν. καὶ οἷς μὲν ὦ
κακαὶ κεφαλαὶ ἐπιχειρήσετε, τούτοις ἀδικεῖτε. καίτοι αὐτοὶ
μείζονος τιμωρίας ἄξιοι ὄντες. ἔν τε γυμνασίοις ὅταν ἢ τὰ καλού
μενα ἕρμαια, ἐσθίετε. πίνετε. μεθύετε. συνουσίας περαίνετε. ἐκ
τῶν ἐναντίων περαίνεσθε. συνδιακοπτεῖτε. ἀσεβεῖς ὑμεῖς ὅτι καὶ
κρύφα καὶ φανερῶς ποιεῖτε ταῦτα. οὐδὲν μὲν μέλει τῷ κυνί. ὑμῖν
δὲ πάντα τὰ δὲ ἐπιμελῆ ἐστι. καὶ ὅπου κύνας εἴργετε βίου φυσι
κοῦ, πῶς εἰς αὐτοὺς οὐκ ἂν πλημμελήσητε. κἀγὼ μὲν ὁ κύων τῷ
λόγῳ. ἡ δὲ φύσις τῷ ἔργῳ ὁμοίως πάντας ὑμᾶς τιμωρεῖται. ὁμοί
ως γὰρ πᾶσιν ὑμῖν θάνατος ἐπικρέμαται ὃν ὑμεῖς φοβεῖσθε καὶ
πολλάκις. εἰ δὲ πτωχοὺς ὑγιαίνοντας δι᾽ ἔνδειαν, πλουσίους δὲ νοσοῦν
τας δι᾽ ἀκρασίαν καὶ δυστυχοῦς γαστρὸς καὶ τῶν. χαριζόμενοι τε ταύ
την τοῖς ὀλίγον ἐγαργαλίσθητε χρόνου ὑφ᾽ ἡδονῆς, μεγάλας καὶ ἰσχυρὰς
ἐναποδεικνυμένης ἀλγηδόνας. καὶ τότε οὐδὲν ὠφελεῖ ὑμᾶς οὔτε οἰκία
οὔτε τὰ ἐν αὐτῇ κιονόκρανα, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς χρυσαῖς καὶ ἀργυραῖς κλί
ναις κατακείμενοι στρεβλοῦσθε καὶ λυποῦντες. οὐ δὲ συγκροτεῖσθαι δύνασθε

ἵνα τὰ τῶν ἀγαθῶν λείψανα μετὰ τῶν λαχάνων καταφάγητε κακοὶ κακῶς ἐπιτήδειοι ὄντες. ἀλλ' εἰ νοῦν ἔχετε ὥσπερ οὐκ ἔχετε ἐὰν μεθύετε, σωκρατεῖτε τῷ σοφῷ πεισθέντες καί μοι ἢ βιοῦν σύμπαντες φρονεῖν μάθετε, ἢ ἀπάγξασθε. οὐ γὰρ δυνατόν εἶναι ἄλλως ἐν τῷ ζῆν, εἰ μὴ θέλετε ὥσπερ ἐν συμποσίῳ, ἕως ἂν ὑπερπιόντες τε ὑπερμεθυσθέντες, ὑπὸ ἰλίγγων καὶ στρόφων συνεχόμενοι ὑφ' ἑτέρων ἄγησθε καὶ μὴ αὐτοὶ δύνασθε σωθῆναι. ἀποταλῶσι δ' ὑμῖν καὶ ἐνθυμουμένοις ὅσα τὰ ἀγαθὰ ὧν δεσπόται λέγεσθε εἶναι, ἔρχονται οἱ κοινοὶ δήμιοι οὓς ὑμεῖς καλεῖτε ἰατρούς, οἷς ἃ ἂν ἐπὶ τὴν γαστέρα ἐπέλθῃ, ταῦτα λέγουσι καὶ πράττουσιν. οὗτοι δὲ καλῶς ποιοῦντες τέμνουσί τε καίουσι καὶ δεσμεύουσι φάρμακά τε διδόασι καὶ ἔσω καὶ ἔξω τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν ὑγιασθῆτε οὐ δὲ τοῖς καλουμένοις ἰατροῖς χάριν ἔχετε. ἀλλ' ἐὰν ὑγιασθῆτε, τοῖς θεοῖς φατὲ δεῖν ἔχειν χάριν. ἐὰν δὲ μή, τοῖς ἰατροῖς ἐγκαλεῖτε. πλεῖον δ' ἔμοιγε πάρεστι τὸ εὐφραίνεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι. καὶ τὸ εἰδέναι τοῦ ἀγνοεῖν. διετέλεσα γὰρ ἐντυγχάνων ἀντισθένει τῷ σοφῷ. ὃς μόνος τοῖς εἰδόσιν αὐτὸν δίειλε καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις τοῖς οὐκ εἰδόσι φύσιν λόγων, ἀλήθειαν οὐ παρέβην. οὐδὲν φροντίσας κνωδάλων νηπίων μὴ ἐπισταμένων ὡς εἴρηται ἐν ἐπιστολῇ λόγοις κηνός. βαρβάροις δὲ οὖσιν οἰμώζειν λέγω, ἕως ἂν ἑλληνιστὶ μαθόντες ἕλληνες ἀληθινοὶ γένησθε. νῦν μὲν γὰρ πολὺ χαριέστεροί εἰσιν οἱ καλούμενοι βάρβαροι, καὶ τόπῳ ἐν ᾧ εἰσι. καὶ τρόπῳ. καὶ οἱ μὲν καλούμενοι ἕλληνες, στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ βάρβαροι διαφυλάττειν οἴονται τὴν ἑαυτῶν πάντες ὄντες αὐτάρκεις. ὑμῖν δὲ ἱκανὸν οὐδὲν καὶ γὰρ φιλόδοξοι καὶ ἄλογοι τε ἀχρήστως τρεφόμενοι ἐστέ.

ε Πεισθεὶς δέδοκταί σοι ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι ἑαυτοῦ, πέμψω σοι ἄνθρωπον οὐδὲν μὰ Δία Ἀριστίππῳ καὶ Πλάτωνι ὅμοιον. ἀλλ᾽ ἕνα τῶν Ἀθήνησι παιδαγωγῶν ἐξ ὧν ἔχω. δριμύτατα μὲν βλέποντα, ὀξύτατα δὲ βαδίζοντα. σκύτος δὲ ἀλγεινότατον φέροντα. ὅς σε μὰ Δία ἐπιτρέψει τὸ μὴ καθ᾽ ὥραν ἀναπαύεσθαι. καὶ πρωῒ ἐγείρεσθαι παύσας φόβων καὶ δειμάτων. ἐν οἷς ὤν, οἴει τι μᾶλλον διὰ τοὺς δορυφόρους ἢ τῆς ἀκροπόλεως τὴν εὐθηκίαν ἀποστήσεσθαι αὐτῶν δι᾽ ὧν μόνων ἀεὶ πάρεστι. καὶ σοὶ δὲ ὅσῳ μᾶλλον καὶ πλείω καὶ μείζω τοιαῦτα κατασκευάζῃ, πλείους καὶ μείζους ἀπορίαι καὶ δείματα τῆς ψυχῆς ἀποβαίνουσι. πάντα οὖν ταῦτα περιαιρήσεται καὶ θάρσος ἐμποιήσας ἀποστήσει τῆς μαλακίας. τί γὰρ ὄφελος ἀνδρὸς μὴ ἐλευθέρου. ἔστι δέ τοι αὐτὸ τοῦτο ἡ δουλεία. οἷς μετὰ δέους ὁ βίος παρεσκεύασται. ἕως μὲν οὖν ταύτας σὺ τὰς συνουσίας ἔχεις, οὐκ ὀνήσει σε τούτων τι τῶν κακῶν. ἐὰν δὲ τὸν ἔξω μεταλάβῃς ὅς σου τὰς πλευρὰς ἀποκαθάρῃ, καὶ παύσῃ δείπνων μαγειρικῶν, ἐν ὁποίοις δὲ καὶ αὐτὸς διαιτᾶται τρόποις καταστήσῃ σε, σωθήσῃ ὦ δείλαιε. νυνὶ δὲ τοιούτους εὕρηκας ἀνθρώπους οἳ ἂν μάλιστά σε διαλυμαίνοιντο καὶ διαφθείροιεν. οὐ γὰρ ὅπως ἀγαθόν τι παρασκευάσωσιν, ἀλλ᾽ ὅπως δειπνήσωσί τι σκοποῦσι καὶ ὅτι κερδανοῦσι ζητοῦσιν, οὐδὲν ἀφαιρούμενοί σου τῶν ὑπαρχόντων κακῶν, ἀλλὰ τῶν ὄντων ἀφαιρούμενοι. καὶ προσκαταλύοντες τῶν οἰκείων ἐθῶν. καὶ οὕτως ἀναίσθητος εἶ, ὃς οὐδὲ ἐκεῖνο ἀκούεις οὕτως ἐν μέσῳ καὶ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος λεγόμενον.

Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ᾽ ἐσθλὰ μαθήσεαι. ἢν δὲ κακοῖσι
Συμμιγῇς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.

Ὧν σοι οὐδὲν βαρύτερόν ἐστιν, ὦ δείλαιε, τῶν πατρῴων τε τυραννικῶν τρόπων. οὐδὲ ἔστιν ὅτι σε ἀεὶ ἄλλο μᾶλλον ἀπόλλυσιν. ἀλλ᾽ οὔτε ἄνθρωπον δύναμαι ἐξευρεῖν ἐπὶ τούτῳ, ὅς τις σε ἀποστήσει ὥσπερ τῆς ἱερᾶς νόσου καλουμένης τῆς τυραννίδος. ἅπαντα γὰρ ποιεῖς ὅσα ἄνθρωπος μαινόμενος ποιοίη. μόνου δὲ ἀποστὰς τούτου σωθήσῃ ἄν. ἀλλ᾽ οὔτε οἱ συνόντες ὁρῶσιν ὅσον τὸ κακὸν ἔχεις, οὔτε αὐτὸς αἰσθάνῃ. οὕτως ἐκ πολλοῦ τέ σου καὶ σφόδρα ἧπται ἡ νόσος. σκόπους οὖν δεῖ σοι τε δεσπότου, ὅ χ᾽ ὅς σε θαυμάσει τε κολακεύσει, ὡς ὑπό γε τοιούτου ἀνθρώπου, πῶς αὖ τίς ποτε ὠφεληθείη. ἢ πῶς ὁ τοιοῦτος ὠφελήσειέ τινα, εἰ μὴ ὥσπερ ἵππον ἢ βοῦν κολάζοι τε ἅμα καὶ σωφρονίζοι. φροντίζοι τε τῶν δεόντων. ἀλλὰ σύ γε πόρρω ἥκεις διαφθορᾶς. οὐκοῦν ἀναγκαῖον τομάς τε καὶ καύσεις τε φαρμακείας ποιεῖσθαι. σὺ δὲ ὥσπερ τὰ παιδία παιδαγωγούς τινας καὶ τίτθας εἰσηγάγου. καί σοι φασὶ δέξαι τέκνον. ἔγχεαι ἔτι με φιλεῖς μικρὸν ἔτι. μόνον τουτὶ πρόσφαγε. εἰ οὖν σοι ἅπαντες καὶ πᾶσαι συνελθόντες κατηρῶντο, οὐκ ἂν συμφορώτερα τῇ νόσῳ ἐποίησαν. ἀλλὰ τί, οὐ γὰρ μήποτε σὺ ἐθελήσειας τὰ θρία τῶν σύκων ἐπιτρώγειν, ἀλλ᾽ ὥσπερ πρόβατον οὐκ ἂν ἀποσταίης τῶν ὡρίμων. οὐκ ἔστιν οὖν σοι οὔτε χαίρειν οὔτε ἐρρῶσθαι, ὦ φίλτατε.

Τέλος τῶν Διογένους ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΙΠΠΑΡΧΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ ΑΥΤΟΥ.

Πάνηκε ταχέως. ἔτι δύνασαι διογένην καταλα-
ἐ βεῖν ζῶντα. ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἐστὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς.
χθὲς γέ τοι παρὰ τοσοῦτον ἐξέπνευσεν. ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἄσπασμα. καὶ γνῷς ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις φιλοσοφία.

Τοῖς ἑταίροις.

Η πάντας αἰτεῖτε τὰ ἀναγκαῖα. μηδὲ παρὰ πάντων
μ τὰ διδόμενα δέχεσθε. οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετὴν ὑπὸ κακῶν τρέφεσθαι. μόνους δὲ καὶ παρὰ μόνων τῶν μεμυημένων φιλοσοφίαν, καὶ ὑμῖν ἐξέσται αἰτεῖν τὰ ἴδια, καὶ μὴ δοκεῖν αἰτεῖν τὰ ἀλλότρια.

Τοῖς αὐτοῖς.

Ελέτω ὑμῖν τῆς ψυχῆς. τοῦ δὲ σώματος, ὅσον ἀνάγκη. τῶν
μ δὲ ἔξω μηδ' ὅσον. εὐδαιμονία γὰρ οὐχ ἡδονὴ δι' ἣν τῶν ἐκτὸς χρεία, ἀλλ' ἀρετὴ μετ' οὐδενὸς τῶν ἐκτὸς τελεία.

Ερμαΐσκῳ.

ἐ Ιθαῦρε τὸν ὁ πόνος, πόνει. εἶπε φυλακτὸν, πόνει, ἵνα μὴ πονῇς. διὰ γὰρ τοῦ μὴ πονεῖν, οὐ φεύγεται πόνος. τοῦ δὲ ἐναντίου, καὶ διώκεται.

Τοῖς ἑταίροις.

Αλὸν νόμος. ἀλλ' οὐ κρεῖττον φιλοσοφίας. ὁ μὲν γὰρ βιάζε-
κ ται μὴ ἀδικεῖν. ἡ δὲ διδάσκει. ὅσῳ δὲ χεῖρόν ἐστιν ἀνάγκῃ τι ποιεῖν τοῦ ἑκουσίως, τοσούτῳ καὶ νόμος φιλοσοφίας. ὥστε διὰ ταῦτα φιλοσοφεῖτε καὶ μὴ πολιτεύεσθε. κρεῖττον γὰρ δι' οὗ διδάσκονται ἄνθρωποι δικαιοπραγεῖν ἐπίστασθαι, ἢ δι' οὗ ἀναγκάζονται μὴ ἀδικεῖν.

Τοῖς αὐτοῖς

φ Ιλοσοφεῖτε πολλάκις ἢ ἀναπνεῖτε. αἱρετώτερον γὰρ τὸ εὖ ζῆν ὃ περιποιεῖ φιλοσοφία τοῦ ζῆν ὃ ποιεῖ ἀναπνοή. καὶ μὴ ὡς ἄλλοι. ἄλλως ἤρξατο μὲν ἀντισθένης. ἐτελείωσε δὲ διογένης. εἰ δὲ δύσκολον τὸ ὧδε φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ συντομώτερον. πρὸς δὲ εὐδαιμονίαν ὡς ἔλεγε διογένης καὶ διὰ πυρὸς βαδιστέον.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἀ Πάρξαθε ὅτι θέρμους καὶ ἰσχάδας καὶ ὕδωρ ἔχοντες καὶ ψωμίδας μεγαρικὰς πλεῖτε καὶ πολλὰ γεωργεῖτε. καὶ προδίδοτε καὶ τυραννεῖτε, καὶ φονεύετε καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτά ἐστι ποιεῖτε δέον ἠρεμεῖν. ἡμεῖς δὲ εἰρήνην ἄγομεν τὴν πᾶσαν. παντὸς κακοῦ ἐλεύθεροι γενόμενοι ὑπὸ τοῦ σινωπέως διογένους. καὶ ἔχοντες μηδὲν πάντα ἔχομεν. ὑμεῖς δὲ πάντα ἔχοντες, οὐδὲν ἔχετε διὰ φιλονεικίαν καὶ φθόνον καὶ φόβον καὶ κενοδοξίαν.

Διογένει.

ἀ Πὸ μὲν δὴ τοῦ πλούτου ἤδη ἐλευθεριάζομεν. ἡ δὲ δόξα ἡμᾶς οὐδέπω ἔτι καὶ νῦν μεθίεται τῆς δουλείας. καίτοι νὴ τὸν ἡρακλέα ἡμῶν πάντα ποιούντων εἰς τὸ ἀφεθῆναι παρ᾽ αὐτῆς. ἄλλως δὲ καὶ τῆς δὲ ἐμαυτὸν τῆς δεσποίνης λυτρώσομαι πλεύσας ἀθήναζε, φέρων σοι δωρεάν. εἰς ἣν ἐξείλεθ᾽ ἡμᾶς ὁ παρὰ σοῦ λόγος ἐμαυτῷ τὸ κρεῖττον πάντων κτῆμα.

Μνασοῖ.

μ Η ἀπέχου τοῦ καλλίστου κόσμου. ἀλλὰ κόσμει σαυτὴν ἑκάστης ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσα ᾖς. κάλλιστος δὲ κόσμος ἐστίν, ὁ κάλλιστα κοσμῶν. κάλλιστα δὲ κοσμεῖ, ὁ κοσμιωτάτην ποιῶν. κοσμιωτάτην δὲ ποιεῖ, κοσμιότης. ᾗ μοι δοκοῦσι καὶ ἡ πηνελόπη καὶ ἡ ἄλκηστις κεκοσμῆσθαι. καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπ᾽ ἀρετῇ ὑμνεῖ

σθαι

σθαι. καὶ τιμᾶσθαι. ἵνα οὖν καὶ σὺ τούτοις ἐνάμιλλος γένῃ, πειρῶ τούτων ἀντέχεσθαι τῶν παραινουμένων.

Λυσίδι.

α. Κἠκοά σε ὦ Λυσία ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν ἐρετρίᾳ συνεχῶς μεθύσκεσθαι. εἰ δὲ ταῦτά ἐστιν ἀληθῆ, πάρεστί σοι μὴ καταφρονῆσαι ὧν ὅμηρος ὁ σοφὸς λέγει. φησὶ γάρ·

Οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν ἀρυτίωνα.

Ὤλεσε καὶ κύκλωπα ὑπὲρ ἄνθρωπον καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἰσχὺν φοροῦντα.

Εἰ οὖν καὶ τοὺς ἰσχυροτέρους καὶ μείζους ἡμῶν κακῶς διαθήσει, πῶς οἴει ἡμᾶς αὐτὸν διαθήσειν. οἶμαι μὲν γὰρ ἀθλίως. ὅπως οὖν μὴ γένηται μηδὲν δυσχερὲς ἀπ' αὐτοῦ, παραινῶ σοι μαθόντα εὐχρήστως αὐτῷ χρῆσθαι. ὥς ἄρτον γὰρ τὸν μὲν πλήκτρῳ μὴ εἴκειν οἴεσθαι ὃ τοὺς χρωμένους αὐτῷ καλλίστους ἐξίστησι τῶν φρενῶν καὶ εἰς μανίαν ἐμβάλλει. τῷ δὲ οἴνῳ οἴεσθαι εἴκειν δεῖν καὶ χρῆσθαι αὐτῷ ἢ τῷ πλήκτρῳ ἀποβαίνει τοσοῦτον μεῖζον. καὶ τὴν μελέτην αὐτοῦ ποιητέον. πειρῶ δὴ τοῖς ἐγκρατέσι τῶν ἀνδρῶν ὁμιλῶν ἐγκρατῶς χρῆσθαι μανθάνειν. ὅπως αὖ τό τε δῶρον τοῦ θεοῦ μὴ ἀτιμάζοντι εἰς κεφαλήν σοι γένηται, ἀλλὰ τιμῶντι ἡδοναὶ ἀμεταμέλητοι. καὶ ὠφέλειαί σοι ἀπ' αὐτοῦ ὦσιν ὅταν ἄλλως πρὸς μετ' ἐγκρατείας περαινομένας εὐσχημόνως σε καὶ δικαίως ποιεῖ βιοτεύειν, μηδὲν ἄσχημον μηδὲ φαῦλον ἐν τῷ βίῳ διαπραττόμενον, ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια λέγοντα καὶ πράττοντα. ὧν παρουσίᾳ ἄνθρωποι λέγονται τρισευδαίμονες γενέσθαι. τριῶν αὐτοῖς ἀγαθῶν πληθυνόντων ἐν τῷ βίῳ. οἷς γὰρ τά τε περὶ τὴν ψυχὴν ἐγκρατῶς διάκειται, τά τε περὶ τὸ σῶμα ὑγιεινῶς, τά τε περὶ κτῆσιν αὐταρκῶς, πῶς οὐ τρισευδαίμονες εἶεν. ὅπως οὖν τούτων τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύῃς, παραινῶ σοι μὴ ὀλιγωρεῖν τῶν ἐπεσταλμένων.

Τοῖς ἑταίροις.

ἀ Σπεύδετε ὀλίγων δεηθῆναι. τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐγγυτάτω θεοῦ. τὸ δ' ἐναντίον μακροτάτω. ὑμῖν ἔσται μέσοις γενομένοις θεοῦ καὶ ἀνάλογον θηρίων, τινὶ κρείττονι γενέσθαι. καὶ μὴ ὅτι ἀναλόγως τῷ χείρονι ὁμοίους γενέσθαι.

Ὠριγένει.

ὀ Υ ποιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους οὐδὲ ἄστυ φαύλους, ἀλλ' αἱ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. ὥστε εἰ βούλει ἀγαθοὺς καὶ μὴ κακοὺς γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας πέμπε μὴ κατ' ἀγρόν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου. ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες, τὰ καλὰ ἐμάθομεν. ἀσκητὸν γὰρ ἀρετή. καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ κακία.

Εὐμόλπῳ.

ἀ Δοξος τὸ λῆμα διογένειον, ἀλλ' ἀσφαλής. καὶ πλουσιώτερος ὀχούμενος αὐτῇ τῶν τὰ Καρχηδονίων φρονούντων. καὶ λιτὸς ὁ βίος, ἀλλ' ὑγιεινότερος τοῦ Πέρσου. καὶ ἐπίπονος ἡ ἀγωγή, ἀλλ' ἐλευθεριωτέρα τῆς Σαρδαναπάλου. ὥστε εἰ κρείττων τῆς Καρχηδονίας στολῆς καὶ ἡ ὑγίεια τοῦ λαμπροῦ βίου καὶ ἡ ἐλευθερία ἐπονειδίστου διατριβῆς, καὶ ἡ ταῦτα φιλοσοφία ποιοῦσα τῶν πάντων ἐστὶ κρείττων. ἢ εἰ μὴ ἡ κατ' ἄλλους, ἀλλ' ἡ κατὰ Διογένην τὸν εὑρόμενον τὴν σύντομον ὁδὸν ἐπ' εὐδαιμονίαν.

Τοῖς νέοις.

ἐ Θίζετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μᾶζαν καὶ πίνειν ὕδωρ. ἰχθύων τε καὶ οἴνου μὴ γεύεσθαι. ταῦτα γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῖ. ὥσπερ τὰ παρὰ τῆς Κίρκης φάρμακα. τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

Τέλος.

ΕΡΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

Ελᾶτε ἐμὴν φωνὴν διότι οὐ τρανῶς ἑλληνικὰ γράμματα λέγει· ἀνάχαρσις παρ' ἀθηναίοις σολοικίζει. ἀθηναῖοι δὲ παρὰ σκύθαις. οὐ φωναῖς διήνεγκαν ἄνθρωποι ἀνθρώπων εἰς τὸ εἶναι ἀξιόλογοι, ἀλλὰ γνώμαις, ὥσπερ καὶ ἕλληνες ἑλλήνων. σπαρτιᾶται οὐ ξανοὶ ἀττικίζειν, ἀλλ' ἔργοις λαμπροὶ καὶ εὐδόκιμοι. οὐ ψέγουσι σκύθαι λόγον ὃς ἐμφανίζει τὰ δέοντα, οὐδ' ἐπαινοῦσιν ὃς ἂν μὴ ἐφικνῆται τοῦ δέοντος. πολλὰ ἡμεῖς οἰκονομεῖτε οὐ προσέχοντες φωνῇ ἄρθρα οὐκ ἐχούσῃ. εἰσάγεσθε ἰατροὺς αἰγυπτίους. κυβερνήταις χρῆσθε φοίνιξιν. ὠνεῖσθε ἐν ἀγορᾷ, οὐ διδόντες πλεῖον τῆς ἀξίας τοῖς ἕλλησι λαλοῦσιν. οὐδ' ὀκνηρῶς λαμβάνετε παρὰ βαρβάρων ἂν πρὸς τρόπον πωλῶσι. βασιλεῖς περσῶν κἀκείνων φίλοι μεγαλοφρονοῦντες ὅταν βούλωνται πρὸς ἑλλήνων πρεσβευτὰς ἑλληνικῇ φωνῇ φθέγγεσθαι, ἀναγκάζονται σολοικίζειν· ὧν ὑμεῖς οὔτε βουλὰς οὔτε ἔργα καταμέμφεσθε. λόγος δὲ κακὸς οὐ γίνεται ὅταν βουλαὶ ἀγαθαὶ ὦσι· καὶ ἔργα καλὰ λόγῳ παρακολουθῇ. σκύθαι δὲ κρίνουσι λόγον φαῦλον ὅταν διαλογισμοὶ φαῦλοι γίνωνται. πολλῶν καθυστερήσετε, ἂν δυσχεραίνητε φωναῖς βαρβάροις· καὶ μετὰ τοῦτο μὴ ἀποδεχόμενοι τὰ λεγόμενα. πολλοὺς γὰρ ποιήσετε ὀκνηροὺς εἰσηγεῖσθαι ὑμῖν τὰ συμφέροντα. διατί βαρβαρικὰ τιμᾶτε ὑφάσματα, φωνὴν δὲ βάρβαρον οὐ δοκιμάζετε. αὐλούντων ᾀδόντων φωνὰς ζητεῖτε ἐμμελεῖς ἐκ τῶν ἐμ

μέτρα τοιούτων ἐπιλαμβάνεσθε, εἰ μὴ ἀναπληροῦσι γράμμασιν ἑλληνικοῖς τὰ μέτρα λεγόντων ἢ θεωρεῖτε αὐτὰ τὰ λεγόμενα. τὸ δὲ τέλος τούτων εἰς ὄνησιν, καὶ βαρβάροις πειθόμενοι οὐκ ἐπιτρέψετε γυναιξὶ καὶ τέκνοις. καὶ προσέχουσιν ὑμῖν ἐὰν σολοικίζητε. κρεῖσσον γὰρ σολοικίζουσιν ἐπακολουθοῦντας σώζεσθαι, ἢ τρανῶς ἀττικίζουσιν ἐπακολουθοῦντας μέγα βλάπτεσθαι. ἀπαιδεύτων ταῦτά ἐστι τῶν ἀπειροκάλων ἄνδρες ἀθηναῖοι. σώφρων γὰρ οὐδεὶς ἂν διανοηθείη ταῦτα.

Σόλωνι.

Ἑλληνες σοφοὶ ἄνδρες οὐδέν τι σοφώτεροι βαρβάρων. τὸ γὰρ ἐπίστασθαι καλὸν εἰδέναι, οὐκ ἀφείλοντο οἱ θεοὶ βαρβάρων. πεῖραν δ' ἔξεστι λαμβάνειν ἐξετάζοντας λόγοις, εἰ καλὰ φρονοῦμεν. καὶ βασανίζειν εἰ συμφωνοῦμεν. λόγοις γὰρ πρὸς ἔργα εἰ ὅμοιοι ἐσμὲν τοῖς ἀγαθῶς ζῶσι. στολαὶ δὲ καὶ κόσμος σώματος μὴ γινέσθωσαν ἐμπόδιον ὀρθῆς κρίσεως. ἄλλοι γὰρ ἄλλως κατὰ νόμους πατέρων κεκοσμήκασι τὰ σώματα. σημεῖα δὲ ἀσυνεσίας τὰ αὐτὰ βαρβάροις καὶ ἕλλησιν. ὁμοίως δὲ συνέσεως. σὺ δὲ διότι ἀνάχαρσις ἐλθὼν ἐπὶ σὰς θύρας ἐβούλετό σοι ξένος γενέσθαι, ἀπηξίωσας. καὶ ἀπεκρίνω ἐν οἰκείᾳ χώρᾳ μὴ δεῖν ξενίαν συνάπτειν. εἰ δέ τις σοι κύνα σπαρτιάτην ἐδωρεῖτο, οὐκ ἂν προσέταξας ἐκείνῳ ἀνδρὶ κύνα τοῦτον εἰς σπάρτην ἀγαγόντα δοῦναί σοι. τί δὲ καὶ ἐσόμεθα ἕτεροι ἑτέροις ξένοι, ἐπειδὰν ἕκαστος τοῦτον τὸν λόγον λέγῃ. ἐμοὶ μὲν οὐ καλῶς ἔχειν ταῦτα δοκεῖ σόλων ἀθηναῖε σοφέ. καί με κελεύει θυμὸς πορεύεσθαι πάλιν ἐπὶ σὰς θύρας οὐκ ἀξιώσοντα ἃ καὶ πρότερον, ἀλλὰ πευσόμενον πῶς ἔχει ἀπὸ ἀποφήνω ὑπὲρ ξενίας.

Ἱππάρχῳ.

ο ἶνος πολὺς ἄκρατος ἀλλότριον τοῦ καλῶς τίθεσθαι τὰ καθήκοντα. συγχεῖ γὰρ φρένας ἐν αἷς ἵδρυται ἀνθρώποις τὸ λογίζεσθαι. τὸν δὲ ὀρεγόμενον μεγάλων, οὐκ εὐχερὲς καλῶς πράξειν ἃ ἐπιβάλλεται ἐὰν μὴ νήφοντα βίον καὶ μεριμνητικὸν ἐνστήσηται. ἀφεὶς οὖν κύβους καὶ μέθην, τρέπου πρὸς τὰ δι' ὧν ἄρξεις. κατὰ τρόπον εὐεργεσίας πρὸς ἑαυτοῦ φίλους τε προσαιτίας εὖ ποιῶν. εἰ δὲ πρὸς τῷ αἰσχρὸς εἶναι κινδυνεύσεις ἰδίῳ σώματι, οὔποτε μνησθήσονταί σου φίλοι ἀνδρὸς σκύθου ἀναχάρσιδος.

Μηδόκῳ.

φ Θόνος τε πλεόνησις μεγάλα τεκμήρια φαύλης ψυχῆς. φθόνῳ μὲν γὰρ ἕπεται λύπη, εὐπραγίας φίλων καὶ πολιτῶν· πλεονήσει δὲ ἐλπίδες κενῶν λόγων. σκύθαι οὐκ ἀποδέχονται τοιούτους ἄνδρας, ἀλλὰ χαίρουσι τε τοῖς εὖ πράττουσι καὶ ζητοῦσιν ὧν εὔλογον αὐτοὺς τυχεῖν. μῖσος δὲ καὶ φθόνον καὶ πᾶν δύσκολον πάθος ὡς πολέμιον ἐκδιώκουσι καὶ παντὶ σθένει διατελοῦσιν.

Ἄννωνι.

Μοὶ μὲν περίβλημα χλαῖνα σκυθική. ὑπόδημα δέρμα ποδῶν. κοίτη δὲ πᾶσα γῆ. δεῖπνον τε ἄριστον, γάλα τε τυρὸς καὶ κρέας ὀπτόν. πιεῖν ὕδωρ. ὡς οὖν ἄγοντός μου σχολὴν ὧν οἱ πλεῖστοι ἕνεκεν ἀσχολοῦνται, παραγενοῦ πρός με εἴ τινά μου χρείαν ἔχεις. δῶρα δ' οἷς ἐντρυφᾶτε ἀντιδωροῦμαί σοι. ὑμεῖς δ' ὅσοι καρχηδονίων εἰς χάριν σὴν ἀνέθεσθε θεοῖς.

Υἱῷ βασιλέως

σ Οἱ μὲν αὐλοὶ καὶ βαλλάντια. ἐμοὶ δὲ βέλη καὶ τόξα. διὸ εἰκότως σὺ μὲν δοῦλος ἐγὼ δὲ ἐλεύθερος. καὶ σοὶ μὲν πολλοὶ

πολέμιοι. ἐμοὶ δὲ οὐδείς. εἰ δὲ θέλεις, ῥίψας τὸ ἀργύριον φέρειν τόξα καὶ φαρέτραν, καὶ πολιτεύεσθαι μετὰ Σκυθῶν, ὑπάρξει καὶ σοὶ ταὐτά.

Τηρεῖ.

ὁ Υδεὶς ἄρχων ἀγαθὸς ἀπολλύει ἀρχομένους· οὐδὲ ποιμὴν ἀγαθὸς πρόβατα λυμαίνεται. σοὶ δὲ πᾶσα μὲν χώρα ἔρημος ἀρχομένων καὶ κακῶς προστατηθεῖσα ὑπαρχόντων. πᾶς δὲ οἶκος ἰδιώτης εἰς τὸ πεινῆν συνέσταλται. ὥστε μὴ δύνασθαι τοῖς πράγμασι χρήσιμος εἶναι. φείδεσθαι δὲ ἄμεινόν σε ὧν ἂν ἦς κύριος. οὐ μὴ γὰρ ἴδια κτήματα ἐπαύξεται τῇ βασιλείᾳ καὶ διαμένει. νῦν δὲ ἀπονίζεις μὲν ἀνδρῶν εἰς πόλεμον, ἁρπάζεις δὲ χρημάτων οἷς διοικεῖς. οὐ στρατιώτας καὶ δικαίως θεωροῦντας τὸ σῶμα ἐὰν μὴ καταλείπῃς τροφὴν ἀρκοῦσαν ἐπτήκοσαν καὶ ἐν ὄρεσιν ἐν ἐρήμοις πεφυκόσιν ἐν τούτοις οἰκήσουσι καὶ ἐργάσονται τὰ τῶν μελισσῶν.

Θρασυλόχῳ.

κ Υων ψυχὴ καλὸν ζῶον μνημονεῦον εὐεργεσιῶν. φιλεῖ τὴν εὐεργετῶν οἰκίαν. διατηρῶν εὐνομίαν ἕως θανάτου. σὺ δὲ ἀπολείπῃ κυνὸς εὐεργεσιῶν δυνάμενος συλλογισμῷ ἐξισοῦσθαι ἀνθρώποις. ζητεῖ οὖν λόγος ἐμὸς τίνος ἂν γένοιο θυμοῦ δίκαιος ὅταν πρὸς τοὺς εὐεργέτας λέοντος ψυχὴν φορῇς. πειρῶ οὖν συνήθειαν ἐμὴν ἣν εἴχομεν πρὸς σὲ σώζειν. καὶ γὰρ ἐλπίδες καλαὶ ἀνδρὶ τοιούτῳ.

Κροίσῳ.

ὁ Ι οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ λόγῳ κόσμον διανέμοντες Κρόνου παισὶν ἀδελφοῖς λῆξιν, τῷ μὲν οὐρανοῦ, τῷ δὲ, θαλάττης. τρί-

τῳ δὲ

τῷ δὲ ζόφου προσέθεσαν. τοῦτο μὲν ἰδιοπραγίας ἑλληνικῆς. κοινωνίαν γὰρ οὐδεμίαν χρήματος ἐπιστάμενοι τὸ ἑαυτῶν κακὸν θεοῖς προσεμέμψαντο· γῆν δὲ ὅμως ἐξαίρετον καὶ οὐχὶ κοινὴν ἅπασιν ὑπελείποντο. φέρε τοῦτο τί ποτε φέρει τὸ νόημα φροντίζωμεν. πάντας ἐβούλοντο θεοὺς τιμὰς πρὸς ἀνθρώπων ἔχειν καὶ πάντας ἀγαθῶν δοτῆρας καὶ κακῶν ἀποτρόπους ὑπάρχειν. κοινὸν δὲ θεῶν κτῆμα τῆ κοινὸν καὶ ἀνθρώπων τὸ πάλαι ἦν. χρόνῳ δὲ παρηνόμησαν ἴδια ἐπονομάζοντες τεμένη θεοῖς, τὰ πάντων κοινά. θεοὶ δ' ἀντὶ τούτων δῶρα πρέποντα ἀντεδωρήσαντο· ἔριν γὰρ καὶ ἡδονὴν καὶ μικροψυχίαν ἀνθρώποις. ἀπὸ τούτων μὲν συνημμένων τε καὶ διακρινομένων πάντα ἔφυ τὰ κακὰ τοῖς πᾶσι θνητοῖς. ἄροτοι. σπόροι. μεταλλεῖαι. πόλεμοι. καρπούς τε γὰρ ἐπεισενεγκόντες πολλαπλασίους ἀποφέρονται μικρῶν. τέχνας τε ποικίλοντες ὀλιγόβιον εὕρηνται τρυφὴν ἵνα τε τῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΡΧΕΛΑΩι.

Ο μὲν ἀργύριον ἀνέπεμψα μέν σοι, πάλιν ὅπερ ἡμῖν ἀμφίας ἐκόμιζεν. οὐ δόξαν κενὴν θηρώμενοι εἰ μή γε τὸ ἀχθεσθήσεσθαι μᾶλλον ἢ ἀποδέξασθαι ἡμᾶς δι' αὐτὸ ἐνομίζομεν. τοὺς δ' ἄλλους αὐτὸ τοῦτο δὴ καὶ μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν ὡς ἐπίδειξιν οὖσαν τὸ πρᾶγμα. καὶ πρόσχημα μᾶλλον εἰς τοὺς πολλούς. οὐ μεγαλοφροσύνην οὐδεμίαν. ὥστε τούτοιν μὲν ἀμφοῖν ἕνεκα καὶ ἐδεξάμεθα. καλλίστων δὲ ἐπέστειλεν ἡμῖν ὅπως λάβοιμεν ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβοῦσιν. ἄλλως τὸ μὲν αὐταρκές ἡμῖν τε καὶ τοῖς φίλοις παρόν. τὸ δ' ὑπὸ σοῦ πεμφθὲν πλεῖον ἢ ὅσου ἡ χρῆσις ἥρμοζε. καὶ τὴν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥαδία. περὶ τῶν πελλαίων νεανίσκων, καὶ πρότερον μὲν ἐπεστείλαμέν σοι δεόμενοι. καὶ νῦν δεόμεθα σῶσαί τε αὐτοὺς καὶ ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν. οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖν ἐοίκασιν, ἢ οὐδὲν βλάψειν ἀφεθέντες ἔτι. μέτριον δὲ καὶ τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν. τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν γέροντα ὡς ἔστι πυνθάνεσθαι, τῶν εὐγενεστάτων ἐν πέλλῃ καὶ τὰ ἄλλα δοκίμων. ὃς αὐτὸς ἐλθὼν ἀθήναζε ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν, ἐλπίσας δυνήσεσθαί τι παρὰ σοί. καὶ ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαί σοι. ἀλλὰ μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν.

Σοφοκλεῖ.

ε Κομίσθη ἀθήναζε ὦ σοφόκλεις ἡ περὶ τὸν εἰς χίον πλοῦν γενομένη σοι συμφορά· καὶ ἴσθι οὕτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν ἅπασαν, ὡς μηδὲ τοὺς ἐχθροὺς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων. τὸ δὲ τοσούτου κακοῦ ἥκοντος περισώζεσθαί σε καὶ τὸ τῶν συνόντων σοι φίλων μηδὲ θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα, οὐκ ἄλλο τι ἔγωγε ἢ θεοῦ πρόνοιαν γενέσθαι πείθομαι. ἡμῖν τοι περὶ τὰ δράματα συμφορὰν τὴν, τίς οὐχὶ κοινὴν ἁπάσης τῆς ἑλλάδος νομίσειεν ἄν, δεινὴν μὲν, ἀλλὰ περιόντος γε σοῦ ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεσθαι. σκόπει δὲ ὅπως ἀσφαλεστέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσῃ τὴν ἐπάνοδον. καὶ ἤτοι ἄρα ἡ θάλασσα ἢ τὸ κρύος παραχρῆμα νηχόμενόν σε ἢ ὕστερον κακῶσαι δοκεῖ, ῥαΐσας τὸ σῶμα πρότερον ἡσυχῇ ἐπάνιθι. καὶ τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νοῦν καὶ ὅσα ἐπέσταλκας ἐπιτελῆ ὄντα. ἄσπασαι χιονίδην τε Ἀλαπρέτην καὶ εἰδέτωσαν ἡμᾶς ὀχήκισα καὶ ἐπαινῶ τοῖς χαίροντας ὅτι σώζονται. αὐτί γοῦν τὸν ἰατρὸν εἴπερ ἔτι ἐν χίῳ καταλαμβάνεις καὶ μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς ῥόδον, ἄσπασαι. καὶ ἴσθι ἀνθρώπων βέλτιστον ὄντα καὶ τοὺς κρατίνου υἱεῖς.

Ἀρχελάῳ.

α Φίκετο ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ πελλαῖος γέρων ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ νεανίσκοις. ⓔ ἐγένετο μὲν ἡ ὄψις ὦ βέλτιστε βασιλεῦ ἡδεῖα μὲν ἐμοὶ τότε θεωμένῳ τε καὶ δι᾽ ὃν ταῦτα ἐγένετο. καλὴ δὲ καὶ σοὶ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι τοῖς τε ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς, καὶ ἀθηναίων ὅσοι εἶδον. εἶδον δὲ πολλοί. ⓔ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἠγάσθη τέ σου τῆς φιλανθρωπίας καὶ συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθά. πελλαῖος γὰρ γέρων οὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον ἐνθάδε ῥυπῶν τε καὶ κόμην ἔχων ἐν οὕτω πάνυ

λι τῇ τινι ἐλπίδι πεθειμένος τὴν σωτηρίαν τῶν παίδων. λαμπρός τε ἐξαίφνης καὶ μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν, θύοντέ τοῖς θεοῖς ἐμέ τε ὑμνῶν καὶ περιέπων ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τοὺς υἱέας καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν ἀθηναίων ὅτι τοιούτους πολίτας τρέφοι. ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω. οὐ βούλομαι δὲ ἐπιδεικνὺς ὅσῳ πλείονα ἢ κατὰ τοῦτον σεαυτὸν ὤνησας ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, δοκεῖν διὰ τοῦτο ἐλάττω σοι χάριν ἔχειν. ὁμολογῶ δὲ αὐτός τε εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι καὶ πειράσασθαι τοῦ καλοῦ τούτου ἔργου, πολλὰ πάνυ καὶ μεγάλα παρασχεῖν σοι χαριστήρια. ὅτι οὔτε τὸν δείλαιον γέροντα ἐκεῖνον ὅτε ἠτύχει τῆς ἐφ' ἡμῖν, οὔτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ σοὶ γινομένης ἐψεύσω ἐλπίδος.

Τῷ αὐτῷ.

κ Αὶ τὰ περὶ τοὺς πελλαίους ὦ βέλτιστε ἀρχέλαε καὶ πολλὰ ἄλλα πεπολίτευταί σοι καλῶς. καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς ἑτέρους ἐπιεικεῖς τε καὶ σπουδῆς ἀξίους πολλούς. καὶ οὐχ ἧττον αὐτὰ εὖ ἴσθι ὅσα πρὸς ἄλλους τινὰς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς, ἐπιμελές μοι εἰδέναι οὐ φιλοπράγμονι ὄντι ἀλλὰ χαίροντι ἐφ' οἷς εὐδοκιμοῦντα πυνθάνομαί σε. καὶ χάριν σοι οὐκ ἐλάττω ὑπὲρ αὐτῶν ἔχω. οὐ γὰρ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ δεῖν μᾶλλον ἥδεσθαι, ἢ ὅτι σε τοιοῦτον ὄντα ἔγνων, ἐγώγε νομίζω. πάνυ γὰρ δὴ τοῦτό μοι περίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργου ὅτι ἂν εἰς ὁντινοῦν τῶν ἐπιεικῶν πυνθάνωμαί σε καλῶς πεπολιτευμένον. καὶ μέμνησο τούτων ὦ βέλτιστε ἀρχέλαε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν πλέον

ἢ πολλοὺς πόρους καὶ πολλὰς φροντίδας ἐδωκέσοι ὁ θεός. ἓν δὲ ἔδωκεν ἀγαθὸν δύνασθαι εὖ ποιεῖν οὓς ἂν ἐθέλῃς. θέλειν δὲ δεῖ τοὺς ἀξίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπαῦ τῷ βουλομένῳ ἔξεστιν ἀφελέσθαι. ἓν δὲ οὐδὲ βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται τὸ πολλοὺς εὖ πεποιηκέναι. ὥστε σὺ ἴσθι ὅτι οὐδεμία μείζων ἀνδρὶ γενομένῳ ποτὲ ἐν δυνάμει μεταμέλεια καὶ πολυωδυνία γίνεται, ἢ ἐνδιδόντος τοῦ θεοῦ μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν βουλομένῳ δὲ δρᾶν πέπαυται διδοὺς ὁ θεός. ἀλλ' οὖν σύ γε ἂν τοῦτο, πώποτε πάθοις. οὐ δὲ ἀνιάσῃ ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν ἀνεθεὶς φροῦδος ἤδη καὶ πέπαυται παρὼν ὁ θεὸς, ἀλλὰ καὶ πάρεστι μὲν ἀεὶ καὶ στήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι καὶ χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ δεξιῶς. ἀλλὰ δῆτα κἂν ἐπίσχῃ πνέων, πάντως ἤδη καὶ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ ἰδιῶται πολλοὶ. καὶ ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως οὐ σὺν κακῷ, καὶ ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας. καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσαιντ' ἂν ἐκστάντος σοῦ. καὶ τὸ κινδυνεύειν καὶ αἱ φροντίδες. τὸ δὲ συνειδὸς ὧν τε ἔπαθον τοῖς παθοῦσι καὶ σοὶ τῷ πεποιηκότι ἀεὶ μένει, οὐ μικρὸν οὔτε κτῆμα οὔτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ ἀρκοῦν τοῦτο καὶ ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν. ταῦτα δὴ παρακελεύομαι πράσσειν τε ἀεὶ καὶ μὴ ἀποκάμνειν. ὥσπερ οὐδ' ἄν ποτε κάμοις ἂν οὐδὲ ἔστι τις τούτου κόρος. τὰ δ' ἄλλα πράως ὁμοίως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει. καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων οὐδ' ὅστις τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων, σοῦ κελεύοντος ἀφεθῇ, ἐκεῖνον μᾶλλον ἢ σεαυτὸν εὐφραίνει τὸ τοιοῦτον εἶναι τὸν τρόπον. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ τοὺς ἀπανταχόθι τιμῆς καὶ λόγου τινὸς τῶν ἑλλήνων ἀξίους

καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους. καὶ πάλιν αὖ μάλιστα τούτων ἁπάντων τοὺς ποιεῖν ἢ λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένους, μετακαλεῖσθαί σε πανταχόθεν καὶ χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις καὶ ταῖς ἄλλαις φιλοφροσύναις τημελεῖν, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ καὶ προϊῶσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἕκαστοι τέχναις. καὶ τὸ τούτων ἅμα πιμπλάναι τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων καὶ βωμολόχων ἀνθρώπων, καὶ τούτοις θεραπεύειν αὐτὸν οὐχ ὑπ᾽ ἐκείνων θεραπεύεσθαι μᾶλλον ὁμολογοῦντα, ὥσπερ γε πυνθάνεσθαι πολλάκις ὅτι ἐπ᾽ ἐκείνοις μᾶλλόν ἐστι τὸ σὲ εἶναι ὁποῖος εἶ, καὶ τὸ τοιοῦτον ὄντα παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγου τυχεῖν, ἢ ἐπὶ σοὶ τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν, ἐκείνοις μέν γε καὶ ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ καὶ πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν τὰς τέχνας, τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο καὶ μακαρίσειε τούτων ἁπάντων; καὶ μάλιστα ὅτι ὁμολογοῦσιν ἤδη καὶ ἴσασι πάντες εἰς τοῦτό σε ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας, ὥστε τὴν μὲν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι. τὸ δὲ ὄνομα μηδὲν ἀντιπράσσειν τὸ τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων.

Κηφισοφῶντι.

Ἀφικόμεθα εἰς μακεδονίαν ὦ βέλτιστε κηφισοφῶν. τό, τε σῶμα οὐ μοχθηρῶς διατεθέντες καὶ ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν ἐπιεικῶς κομιζόμενοι συντόμως, καὶ ἀπεδέξατο ἡμᾶς ἀρχέλαος ὡς εἰκός τε ἦν, καὶ προσεδοκῶμεν ἡμεῖς οὐ δωρεαῖς μόνον ὧν οὐδὲν ἐχρῄζομεν ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ φιλοφροσύναις ὧν οὐδ᾽ ἂν εὔξαιτό τις μείζους παρὰ βασιλέων. καὶ κατελάβομεν κλίτωνα ἐρρωμένον καὶ ἔστιν ἡμῖν σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλά. καὶ ὅταν τύχῃ

σὺν ἀρ

σιν ἀρχελάῳ, ἄμεμπτος ἡ διαγωγὴ πρός τε τοῖς ἔργοις οὐδὲν κω-
λυόμεθα τοῖς αὐτῶν ἕνεκα. ἀλλὰ πολὺς μὲν ἔγκειται ὁ Κλεί-
των πολὺς δ' ὁ Ἀρχέλαος ἑκάστοτε φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν
εἰωθότων ἀναγκάζοντες. ὥστε ἔμοιγε μισθὸν οὐκ ἀηδῆ μὲν σοῦ οὐ-
δὲ ἄπονον δοκεῖ ἀρχέλαος ἀναπράσσεσθαι. τῶν τε δωρεῶν ὧν ἴσως
κέ μοι εὐθέως ἀφικομένῳ τὸ ὅτι ἑστιᾷ με λαμπρότερον ἢ ἐμοὶ
φίλον ἦν ἑκάστης ἡμέρας. περὶ δὲ ὧν ἐπέστειλας ἡμῖν, σὺ μὲν εὖ
ποιεῖς ἐπιστέλλων ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. ἴσθι μέντοι μη-
δὲν μᾶλλον ἡμῖν ὧν νῦν Ἀγάθων ἢ Μεσάτος λέγει μέλον, ἢ τῶν
Ἀριστοφάνους φλυαρημάτων οἶσθα ποτὲ μέλον. καὶ τούτοις γε
καὶ ἀδικήσειας ἡμᾶς ἐς τὰ μάλιστα ἀποκρινάμενος ποτὲ καὶ
ὅλως μὴ παυομένους τῆς ἀναγωγίας αὐτοὺς ὁρᾷς. ἣν μέντοι τῆς
τῶν ἀξίων περὶ δὲ Εὐριπίδου λέγειν τι καὶ ἀκούειν αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς
πρὸς ἀρχέλαον ὁδοῦ. ἃ μὲν γὰρ πρόσθεν εἴπομεν περὶ τοῦ μηδὲν εἰς
μακεδονίαν ἡμᾶς ἀποδημεῖν ἐπιστάμενος, ἃ ἡ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς
ἀπηνάγκασε βαδίσαι ἀγνοῶν, τοῦτο δὴ ἄξιον νόμιζε δηλοῦν
αὐτῷ ἅπερ οἶσθα ὦ κηφισοφῶν. καὶ οὕτως πεπαύσεται ἀγνοῶν
τὰς αἰτίας· καὶ ἅμα ὅπερ εἰκός ἐστι τὸν ἀγνοοῦντα πάσχειν, κα-
ταγνώσεσθαι ἡμῶν ὡς φιλοχρημάτων γενομένων. οὐ γάρ
που δὴ πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν ἢ φρούρια λαβόντας ἐν
τριβαλλοῖς ἡγεῖσθαι ὑπὸ χρυσοῦ καλοῦ μέρους ὀρεχθῆναι τις ἂν
φήσειεν ἡμᾶς καὶ διὰ τοῦτο δὴ στείλασθαι τὴν πρὸς ἀρχέλαον
ὁδόν. ἀλλὰ δηλονότι πλούτου ἕνεκα. εἶτα πῶς ἂν ὅτε νέοι τε καὶ ὅ-
τε μέσοι τὴν ἡλικίαν ἦμεν. καὶ ὃν ἔτι ζώσης ἡμῖν τῆς μητρὸς
ἧς ἕνεκα ἂν μόνης ἐβουλόμεθα πλουτεῖν ἢ ἄλλως ἐβουλό-
μεθα οὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεωσάμεθα ἐγκείμε-

νον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον ἤδη τηλικοῖσδε οὖσιν, ἡμῖν ἱμερτὸν
εἶναι εἰκότως αὖ τις νομίσειεν εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰ λα-
βεῖν σὺν ἀδοξίᾳ τέ τινι ἡμετέρᾳ καὶ οὐδὲ ἀπολαύσει ἔτι οὐδεμιᾷ ἐ-
πεθυμήσαμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν. καὶ ἵνα πλείονα
ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα. ἔτι δὲ δὴ καὶ προσθείης ὅτι ἐπεὶ
δὴ τάχιστα ἀφικόμεθα εἰς μακεδονίαν ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις
τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίου διδόντος ἀρχελάου καὶ ἀγα-
νακτοῦντος ὅτι οὐ λαμβάνοιμεν ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν. τῶν τε
ἄλλων δωρεῶν ὁπόσα ἢ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν ἢ Ἀρχέλαος ἔπεισε
λαβεῖν, οὐκ ἔσθ' ὅ τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα. ἀλλ' οἴχονται αὐτὰ φέ-
ροντες, οἵπερ καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν ὑμῖν τοῖς αὐτό-
θι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα. τίς ἂν οὕτως εὑρε-
θείη ἔτι σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον, ὅστις ἂν φιλοχρημα-
τίᾳ μεθελχθέντα ταύτην ἀποδημῆσαι ὑπολάβοι τὴν ἀποδημίαν.
ἀλλὰ δήπου ἀλαζονείαν τινά, ἢ τοῦ δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν ἐ-
ροῦσιν; ἀλλ' ἡ μὲν δύναμις ἡμῖν καὶ μένουσιν ἀθήνησιν ἡ παρὰ Ἀρ-
χελάου καὶ πάλαι ἦν. ἄλλως τε ὁ Κλίτων οὐ τοσοῦτον ἐδύνατο μέ-
γα, τοῦ μὴ ἄλλον ὃν προῃρούμην ἐξ ἀρχῆς τρόπον βιοῦν ἐμέ, μὴ
δ' ὅπου μὴ ἐθέλοιμι ἀποθανεῖν. τελευταῖον δὲ καὶ παρέχειν λόγους
ἐσαεὶ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν. εἰ δὲ δὴ καὶ δυνά-
μεως τινὸς ὠρέχθημεν, τί ἄλλο ταύτῃ τῇ δυνάμει, ἢ πρῶτον μὲν εἰς
τὰ τῆς πόλεως ἔπειτα εἰς τὰ τῶν φίλων χρήσεσθαι ἐμέλλομεν. ἀλα-
ζονείας τε ἕνεκα πλὴν ἂν μᾶλλον ἐνόσει τῶν τε φίλων καὶ οὐχ ἥκιστα
τῶν ἐχθρῶν δύνασθαί τι ἐβουλόμεθα. καὶ μὴν ἡ μεταβολὴ ἐμὲ οὔτε εἰς
τὰ ἐπιτηδεύματα οὔτε εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους καὶ οὐχ ἧσσον εἰς τοὺς
ἐχθροὺς σκοπῶν εἴποι τις ἄν, οἷς ἅπασιν ἐκ νέου μέχρι τοῦ νῦν τοῖς

αὐτοῖς

αὐτοῖς κέχρημαι, πλὴν εἴ τινος ἀνδρὸς Σοφοκλέους· πρὸς γὰρ δὴ τοῦτον μόνον ἴσασί με τάχα οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα. ὃν ἐγὼ ἐμίσησα μὲν οὐδέποτε· ἐθαύμασα δὲ ἀεί. ἔστερξα δὲ οὐχ ὁμοίως ἀεί. ἀλλὰ φιλοτιμότερον μέν τινα εἰδέναι περὶ δόξας ὑπείδον. βουληθέντα δὲ ἣν λύσασθαι τὰ μείω, προθυμότατα ὑπεδεξάμην. καὶ ἀλλήλους μὲν ἐξ ὅτου συνέβη, στέργομέν τε καὶ στέρξομεν. τοὺς δὲ ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας εἶναι, ἵνα τοι ἡμᾶς ἀπεχθάνεσθαι, τὸν ἕτερον θεραπεύοντες αὐτοὶ πλεῖον ἔχωσι, διαβεβλήμεθα. καὶ νῦν ὦ βέλτιστε Κηφισοφῶν οἶδ' ὅτι οὗτοι εἰσὶν οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους. ἀλλ' ὥσπερ ἀεὶ ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγίνοντο καὶ γέλωτα δὲ αὐτῶν καὶ μῖσος, οὐδὲν πλέον, ὤφλισκανον, καὶ νῦν ἴσθι ὅτι οὐκ ἄπρακτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῷ σφίσιν ἔσονται. σὺ μέντοι εὖ ποιεῖς περὶ τούτων ἡμῖν γράφων, ἐπειδή γε οἶδ' ἡμῖν διαφέρειν. ἀλλ' ὥσπερ εὖ ποιεῖς γράφων, οὕτως ἀδικεῖν φήσαιμ' ἂν ἡμᾶς, ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς οὐκ ἀξίοις.

Τέλος τῶν Εὐριπίδου ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΕΑΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ. ΘΕΑΝΩ ΕΥΒΟΥΛΗι ΧΑΙΡΕΙΝ.

α' Κούω σε τὰ παιδία τρυφερῶς ἄγειν. ἔστι δὲ ἀγαθῆς μητρὸς οὐχ ἡ πρὸς ἡδονὴν ἐπιμέλεια τῶν παίδων, ἀλλ' ἡ πρὸς τὸ σῶφρον ἀγωγή. βλέπε οὖν μὴ οὐ φιλούσης, ἀλλὰ κολακευούσης ἔργον ποιήσῃς. συντρεφομένη γὰρ ἡδονὴ παισὶν, ἀκολάστους ποιεῖ. τί γὰρ ἥδιον νέοις συνήθους ἡδονῆς. χρὴ οὖν ὦ φίλη τὴν τροφὴν τῶν παίδων, μὴ διαστροφὴν ἔχειν. ἡ δὲ διαστροφὴ τῆς φύσεώς ἐστιν, ὅταν φιλήδονοι μὲν ταῖς ψυχαῖς ἡδυπαθεῖς δὲ τοῖς σώμασι γίνωνται, καὶ τοῖς μὲν, φυγόπονοι, τοῖς δὲ, μαλακώτεροι. δεῖ δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ γυμνάζειν τὰ τρεφόμενα καὶ λυπηθῆναι καὶ πονῆσαι δέῃ ἵνα μὴ τῶν παθῶν ἢ δοῦλα τούτων καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς λίχνα καὶ περὶ τοὺς πόνους ὀκνηρὰ, ἀλλ' ἵνα τὰ καλὰ πρὸ πάντων τιμῶσιν. ὧν μὲν ἀποχόμενοι, τοῖς δὲ ἐμμένοντες. οὐδὲ πλησμονικὰ μὲν ταῖς τροφαῖς πολυτελῆ δὲ ταῖς ἡδοναῖς. ἀκόλαστα δὲ ταῖς ἀνέδην παιδιαῖς αὐτὰ ποιεῖν καὶ πᾶν μὲν λέγειν πᾶν δὲ ἐπιτηδεύειν ἐᾶσαι. ἔτι δὲ φοβουμένην μὲν ἢν κλαίῃ. φιλοτιμουμένην δὲ ἵνα γελᾷ καὶ τὴν τροφὸν παίῃ καὶ σε κακῶς εἴπῃ γελῶσαν. ἔτι μὲν θέρους ψῦχος, τοῦ δὲ χειμῶνος καῦμα παρέχουσαν. ἔτι πολλὴν χλιδὴν, ὧν οἱ πενιχροί γε παῖδες οὐδενὸς πειρῶνται τρέφονται μὲν ῥᾷον, αὔξονται δὲ οὐχ ἧττον. διάκεινται δὲ παρὰ πολὺ κρεῖττον. σὺ δὲ οἷον Σαρδαναπάλου γονὴν τιθηνῇ τὰ τέκνα, τὴν τῶν ἀρρένων φύσιν θρύπτουσα ταῖς ἡδοναῖς. τί γὰρ ἂν ποιήσειέ τις παιδίον ὃ ἂν μὴ τάχιον φάγῃ, κλάει. καὶ ἐσθίῃ, τὰ τερπνὰ τῶν ὄψων ζητεῖ. καὶ καῦμα, παρίεται, καὶ ψῦχος πτωματίζῃ, καὶ ἐπιτιμᾷ τις, ἀντιμάχεται.

χεται. κἂν μὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπηρετῇ, λυπεῖται. κἂν μὴ μασᾶται δυσκολαίνει. καὶ κακόχολα πρὸς ἡδονὴν καὶ βαταλίζεται πε-ιρασόμενον. ἐπιμελῶς δὲ ὦ φίλη εἰδυῖα ὅτι τὰ σπαταλῶντα τῶν παιδίων ὅταν ἀκμάσῃ πρὸς ἄνδρας, ἀνδράποδα γίνεται, τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἀφαίρει τε τὴν τροφὴν αὐστηρὰν μὴ τρυφερὰν οὕτω ποιοῦσα καὶ ἐῶσα καὶ λιμὸν καὶ δίψος ἐνεγκεῖν ἔτι καὶ ψῦχος καὶ θάλπος καὶ αἰδῶ τὴν ἀπὸ τῶν συνηλίκων ἢ τῶν ἐπιστατῶν. οὕτω γὰρ καὶ γεννικὰ εἶναι συμβαίνει τὰ κατὰ ψυχὴν ἀνατεινόμενα ἢ ἐπιτεινόμενα. οἱ γὰρ πόνοι φίλη προϋποσυφαί τινες εἰσὶ τοῖς παισὶν εἰς τελειωθησομένης ἀρετῆς, αἷς ἐμβαφέντες ἀποχρώντως τὴν τῆς ἀρετῆς βαφὴν οἰκειότερον φέρουσι. βλέπε οὖν φίλη μὴ καθάπερ τῶν ἀμπέλων αἱ κακοτροφούμεναι τὸν καρπὸν ἐλλείπουσι καὶ ὑπὸ τῆς τρυφῆς οἱ παῖδες ὕβρεως καὶ πολλῆς ἀχρειότητος κακίαν γυρήσωσι.

Πρὸς τὴν ζηλοτυποῦσαν παραμυθητική. Θεανὼ Νικοστράτῃ χαίρειν.

ἤ Κουον τὴν τοῦ ἀνδρός σου παράνοιαν ὅτι τὴν ἑταίραν ἔχει. σὺ δὲ ὅτι ζηλοτυπεῖς αὐτόν. ἐγὼ δὲ ὦ φίλη πολλοὺς ἔγνωκα τῆς αὐτῆς νόσου. θηρεύονται γὰρ ὡς ἔοικεν ὑπὸ τῶν γυναικῶν τούτων τε κατέχονται καὶ οὐκ ἔχουσι νοῦν. σὺ δὲ ἄθυμος εἶ καὶ νύκτα καὶ μεθημέραν καὶ ἀδημονεῖς καὶ μηχανᾷ τι κατ᾽ αὐτοῦ. μὴ σύ γε ὦ φίλη. γαμετῆς γὰρ ἀρετή ἐστιν οὐχ ἡ παρατήρησις τἀνδρὸς, ἀλλ᾽ ἡ συμπεριφορά. συμπεριφορὰ δέ ἐστι τὸ φέρειν ἄνοιαν. εἰ δὲ ἑταίρᾳ μὲν πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖ, γαμετῇ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον. συμφέρον δὲ κακοῖς κακὰ μὴ μίσγειν. μὴ δὲ παρανοίᾳ παράνοιαν ἐπάγειν. ἔνια δὲ ἁμαρτήματα φίλη ἐλεγχόμενα μὲν ἐπὶ πλέον ἐρεθίζεται, σιωπώμενα δὲ παύεται μᾶλλον. ὡς τὸ πῦρ ἡσυχία

φασὶ σβεννύναι. ἐὰν δὲ βούλωνται σε λεληθέναι δοκεῖν, ἐλέγχουσα ἀ-
φαιρήσῃς τὸ προκάλυμμα τοῦ πάθους, ἐκφανερῶς ἁμαρτήσε-
ται. σὺ δὲ τὴν φιλίαν ἡγοῦ τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἐν τῇ καλοκαγαθίᾳ.
τοῦτο γὰρ ἡ χάρις τῆς κοινωνίας. νόμιζε οὖν πρὸς μὲν τὴν ἑταίραν
ῥαθυμήσοντα πορεύεσθαι ἐκεῖνον. σοὶ δὲ συμβιώσοντα παρεῖναι καὶ
σὲ μὲν φιλεῖν κατὰ γνώμην. ἐκείνην δὲ κατὰ πάθος. βραχὺς δὲ ὁ
τούτου καιρός. ἅμα γάρ ποτε ἔχει καὶ κόρον. ἐκπαίεταί τε τα-
χὺ καὶ παύεται. ὀλιγοχρόνιος γὰρ ὁ καιρὸς ἐστὶ πρὸς ἑταίραν ἀν-
δρὶ μὴ σφόδρα κακῷ. τί γὰρ ἐστὶ ματαιότερον ἐπιθυμίας ἀπολαυ-
ούσης ἀδίκου. διὸ καὶ μειῶν τὸν βίον καὶ διαβάλλων τὸ εὔσχημον
αἰσθανθήσεταί ποτε. οὐδεὶς γὰρ ἐπιμένει φρονῶν αὐθαιρέτῳ βλα-
βῇ. καλούμενος οὖν ὑπὸ τῶν πρὸς σὲ δικαίων, καὶ τὰς περὶ τὸν βί-
ον ἐλαττώσεις ὁρῶν, αἰσθήσεταί ποτέ σου. καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κα-
ταγνώσεως ὕβριν οὐ φέρων, ταχὺ μεταγνώσεται. σὺ δὲ φίλη ζῆ-
θι οὐχ ἑταίραις ἀποκρινομένη. τῇ μὲν εὐταξίᾳ πρὸς τὸν ἄνδρα
διαφέρουσα. τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ πρὸς τὸν οἶκον. τῇ δὲ συναλλαγῇ
περὶ τὰς χρωμένας. τῇ δὲ φιλοστοργίᾳ περὶ τὰ τέκνα. οὐ ζηλο-
τυπητέον οὖν σοι πρὸς ἐκείνην. πρὸς γὰρ τὰς ἐναρέτους ἐκτείνειν
τὸν ζῆλον καλόν. ἑαυτὴν δὲ παρεκτέον ἐπιτηδείαν ταῖς διαλλα-
γαῖς. τὰ γὰρ καλὰ ἤθη καὶ παρ' ἐχθροῖς εὔνοιαν φέρει φίλη. καὶ
μόνης καλοκαγαθίας ἔργον ἐστὶν ἡ τιμή. ταύτῃ δὲ καὶ δύναται τὴν ἀνδρὸς
ἐξουσίαν καθάπερ ἔχειν γυναικὶ καὶ τιμᾶσθαι πλέον ἢ θεραπεύειν
τὸν ἐχθρόν. καταρώμενος οὖν ὑπὸ σοῦ, μᾶλλον αἰσχύνεται. τάχιον δὲ
διαλλαγῆναι θελήσει. προσπαθέστερον ἢ φιλοστοργήσει σε, γνωκὼς
τὴν ἀδικίαν τὴν εἰς σέ, κατανοῶν τε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ βίου καὶ πεῖραν
τῆς στοργῆς λαμβάνων τῆς πρὸς αὐτόν. ὥσπερ γὰρ αἱ κακοπάθειαι τοῦ σώ-

ματος

ματος ἡδείας τὰς ἀναπαύσεις ποιοῦσιν, οὕτως αἱ διαφοραὶ τῶν φίλων οἰκειοτέρας τὰς διαλλαγὰς φέρουσι. σὺ δὲ καὶ τὰ βουλεύματα τοῦ πάθους ἀντίθες. νοσοῦντος γὰρ ἐκείνου δεῖ σε παρακαλεῖν νοσεῖν ταῖς λύπαις· καὶ ἁμαρτάνοντος περὶ τὸ εὔσχημον καὶ σὲ περὶ τὸν κόσμον ἁμαρτάνειν· δεῖ καταβλάπτοντος τὸν βίον καὶ σὲ καταβλάπτειν τὸ συμφέρον. ἀφ' ὧν ἐπαύξειν τὸν συντετάχθαι δόξεις. δεῖ κολαζομένην ἐκεῖνον καὶ σεαυτὴν κολάζειν. εἰ δὲ δεῖ ἀφεμένην χωρίσῃ, ἑτέρου ἄρα πειραθήσῃ ἀνδρὸς τοῦ προτέρου ἀπαλλαγεῖσα· κἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ τὰ ὅμοια, πάλιν ἄλλου. οὐ φορητὴ γὰρ νέαις χηρεία, ἢ μόνη μενεῖς ἀπ' ἀνδρὸς οἷον περ ἄζυξ; ἀλλὰ ἀμελήσεις τοῦ οἴκου καὶ καταφθερεῖς τὸν ἄνδρα. ἐπωδύνου ἆρα βίου συνδιαιρήσῃ τὴν βλάβην· ἀλλὰ ἀμυνῇ τὴν ἑταίραν; περιστήσεταί σε φυλαττομένη. κἂν ἀμύνῃ, μάχιμός ἐστιν οὐκ ἐρυθριῶσα γυνή. ἀλλὰ καλὸν ὁσημέραι μάχεσθαι πρὸς τὸν ἄνδρα; καὶ τί πλέον. αἱ γὰρ μάχαι καὶ λοιδορίαι τὴν μὲν ἀκολασίαν οὐ παύουσι, τὴν δὲ διαφορὰν ταῖς προκοπαῖς αὔξουσι. τί δὲ βουλεύσῃ τι κατ' ἐκείνου; μή, φίλη. ζηλοτυπίας κρατεῖν ἡ τραγῳδία ἐδίδαξε, δραμάτων ἔχουσα σύνταξιν ἐν οἷς παρηνόμησε Μήδεια. ἀλλ' ὥσπερ τῆς νόσου τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέχειν δεῖ τὰς χεῖρας, οὕτω καὶ σὺ τοῦ πάθους χώριζε τὴν προσποίησιν. διακαρτεροῦσα γὰρ, θᾶττον τὸ πάθος σβέσεις.

Θεανὼ Καλλιστοῖ περὶ θεραπαινῶν προστασίας ὑποθετική.

Ταῖς νεωτέραις ὑμῖν ἡ μὲν ἐξουσία παρὰ τοῦ νόμου δέδοται τῶν οἰκετῶν ἄρχειν ἅμα τῷ γήμασθαι. ἡ δὲ διδασκαλία παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀπαντᾶν ὀφείλει περὶ τῆς οἰκονομίας ἀεὶ παραινούντων. καλὸν γὰρ ἔχει πρότερον μανθάνειν ἃ μὴ γινώσκετε, καὶ τὴν συμβουλὴν οἰκειοτάτην τῶν πρεσβυτέρων ἡγεῖσθαι σὺ γὰρ ις

γὰρ παρθενοτροφεῖσθαι δεῖ μέχρι τοῦ χρόνου. ἀρχὴ δὲ ἐστὶν οἴκου πρώτη γυναιξὶν ἀρχὴ θεραπαινῶν. ἔστι δὲ ὦ φίλη μέγιστον ἐπὶ δουλείᾳ εὔνοια. αὕτη γὰρ οὐ συναγοράζεται τοῖς σώμασιν ἡ κτῆσις, ἀλλ' ἐξ ὑστέρου γεννῶσιν αὐτὴν οἱ συνετοὶ δεσπόται. δικαία δὲ χρῆσις αἰτία τούτου, ἵνα μήτε διὰ τὸν κόπον κάμνωσι, μήτε ἀδυνατῶσι διὰ τὴν ἔνδειαν. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι τῇ φύσει. ἔνιαι δὲ κέρδος τὸ ἀκερδέστατον ἡγοῦνται τὴν τῶν θεραπαινῶν κακουχίαν. βαροῦσαι μὲν τοῖς ἔργοις. ὑποστελλόμεναι δὲ τῶν ἐπιτηδείων. εἶτα ὀβολιμαῖα κέρδη περιποιούμεναι, μεγάλοις ζημιοῦνται τιμήμασι δυσνοίαις καὶ ἐπιβουλαῖς κακίσταις. σοὶ δὲ πρόχειρον ἔστω τὸ μέτρημα τῶν σιτίων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐριουργίας τοῖς ἐφ' ἡμέραν πόνοις. καὶ πρὸς μὲν τὴν δίαιταν, οὕτως. πρὸς δὲ τὰς ἀταξίας, τὸ σοὶ πρέπον, οὐ τὸ ἐκείναις συμφέρον ἐξυπηρετητέον. τιμᾶν μὲν γὰρ δεῖ θεραπαίνας τὸ κατ' ἀξίαν. τὸ μὲν γὰρ ὠμὸν οὐκ οἴσει τῶν θυμῶν χάριν. τὸ δὲ μισοπόνηρον οὐχ ἧττον ὁ λογισμὸς βραβεύει. ἐὰν δὲ ἡ ὑπερβολὴ τῆς κακίας τῶν θεραπαινῶν ἀνίκητος ᾖ, ἐξοριστέον μετὰ πράσεως. τὸ γὰρ ἀλλότριον τῆς χρείας, ἀλλοτριούσθω καὶ τῆς κυρίας. ἔστω δέ σοι γνώμη τοι δὲ πρόεδρος. καθ' ἣν γνώσῃ τὸ μὲν ἀληθὲς τῆς ἁμαρτίας, πρὸς τὸ τῆς καταγνώσεως δίκαιον. τὸ δὲ τῶν ἡμαρτημένων μέγεθος, πρὸς τὸ κατ' ἀξίαν τῆς κολάσεως. δὲ ἀποτικὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη χάρις ἐφ' ἡμαρτημένης ζημίας ἀπαλλάττουσα. οὕτω δὲ τὸ πρέπον ἐπὶ τοῦ οἰκείου τρόπου διαφυλάξει. ἔνιαι γὰρ ὦ φίλη ὑπ' ὠμότητος καὶ μαστίζουσι τὰ τῶν θεραπαινῶν σώματα θηριούμεναι διὰ ζῆλον ἢ θυμόν. οἷον ὑπομνηματογραφούμεναι τὴν ὑπερβολὴν τῆς πικρίας. αἱ μὲν γὰρ ἀνηλώθησαν χρόνῳ διατεινόμεναι αἱ δέ, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐπορίσαντο. τινὲς δὲ ἐπαύσαντο τοῦ ζῆν

αὐτο

χειρὶ θανάτῳ μεταστῆσαι. καὶ λοιπὸν ἡ τῆς δεσποίνης μόνωσις ὀδυρομένης τὴν οἰκείαν ἀβουλίαν, ἔρημον μετάνοιαν ἔχει. ἀλλ' ὦ φίλη, ἴσθι μιμουμένη τὰ ὄργανα· ἃ φωνεῖ μᾶλλον ἀνειμένα. ἐκρήττεται δὲ μᾶλλον ἐπιτεινόμενα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεραπαινῶν ταὐτόν. ἡ μὲν ἄγαν ἄνεσις διαφωνίαν ἐμποιοῦσα τῆς πειθαρχίας, ἡ δὲ ἐπίτασις τῆς ἀνάγκης, διάλυσιν τῆς φύσεως καὶ ἐπὶ τούτου δεῖ νοεῖν. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

Μέλισσα Κλαρέτα χαίρειν.

ά Αὐτομάτως ἐμοὶ φαίνῃ πλέονα τῶν καλῶν ἔχειν· τὸ γὰρ ἐσπουδασμένως ἐθέλειν τὶ ἀκοῦσαι περὶ γυναικὸς εὐκοσμίας, καλὰν ἐλπίδα δίδωτι, ὅτι μέλλεις πολιοῦσθαι κατ' ἀρετάν. χρὴ ὦν τὰν σώφρονα καὶ ἐλευθέραν τῷ κατὰ νόμον ἀνδρὶ ποτῆμεν ἀσυχίᾳ κεκαλλωπισμέναν, ἀλλὰ μὴ πολυτελῶς. ἦμεν δὲ τᾷ ἐσθᾶτι λευκοείμονα καὶ καθάρειον καὶ ἀφελῆ, ἀλλὰ μὴ πολυτελῆ καὶ περισσάν. παραιτητέον γὰρ αὐτὰν τὰν διαυγῆ καὶ διαπόρφυρον. καὶ τὰ χρυσόπαστα τῶν ἐνδυμάτων. ταῖς ἑταίραις γὰρ ταῦτα χρήσιμα ποττὰν τῶν πλεόνων θήραν. τᾶς δὲ ποθ' ἕνα τὸν ἴδιον εὐαρεστούσας γυναικός, κόσμος ὁ τρόπος πέλει καὶ οὐχ αἱ στολαί. εὔμορφον γὰρ τὰν ἐλευθέραν ὁρᾶσθαι τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ ἀλλ' οὐχὶ τοῖς πλησίον. ἔχοις δ' ἂν ἐπὶ τᾶς ὄψιος ἐρύθημα μὲν σαμεῖον αἰδοῦς ἀντὶ φύκεος. καλοκαγαθίαν δὲ καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύναν ἀντὶ χρυσῶ καὶ σμαράγδω. οὐ γὰρ ἐς τὰν τᾶς ἐσθᾶτος πολυτέλειαν, φιλοκαλεῖν δεῖ τὰν γλιχομέναν τᾶς σωφροσύνας, ἀλλ' ἐς τὰν οἰκονομίαν τῶ οἴκου. ἀρέσκειν δὲ τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ ἐπιτελέας ποιεῦσαν τὰς ἐκείνω θελήσιας. αἱ γὰρ τῶ ἀνδρὸς θελήσιες, νόμος ὀφείλει ἄγραφος εἶναι κοσμίᾳ γυναικὶ ποθ' ὃν

χρὴ βιῶν αὐτάν. νομίζειν γὰρ προῖκα ἐπεισενηνέχθαι ἅμα αὐτᾷ καλλίσταν καὶ μεγίσταν τὰν εὐταξίαν. πιστεύειν γὰρ χρὴ τῶν ψυχᾶς κάλλει τε καὶ πλούτῳ μᾶλλον ἢ τῷ τᾶς ὄψιος καὶ τῶν χρημάτων. τὰ μὲν γὰρ φθόνος καὶ νοῦσος παραιρέεται. τὰ δὲ, μέχρι θανάτω παρέοντι ἐντεταγμένα.

Μυῖα Φυλλίδι χαίρειν.

Ενομένα τοι ματρὶ παίδων, τάδε παραινέω. τιθὰν

γ μὲν ἐκλέξασθαι, τὰν ἐπιτηδειοτάταν καὶ καθάρειον. ἔτι δὲ καὶ αἰδήμονα καὶ μὴ ὕπνῳ προσοικειομέναν, μὴ δὲ μὰν μέθᾳ. ἁ τοιάδε γὰρ ἂν κρίνοιτο κρατίστα ποττὸ ἐκτρέφειν ἐλευθέρως παῖδας. ἂν γε δὴ γάλα τρόφιμον ἔχῃ καὶ μὴ ταῖς πρὸς ἄνδρα κοίταις εὐνίκαιρος πέλῃ. μεγάλα γὰρ μερὶς ἐν τῷδε καὶ πρώτα καὶ προκαταρκτικωτέρα ἐς ὅλον τὸν βίον πέλει ἐν τᾷ τρεφοίσᾳ ποττὸ καλοῦ τραφῆμεν. ποιήσει γὰρ πάντα καλὰ ἐν τῷ ἀποποιοῦντι καιρῷ. τὸν τιτθόν τε καὶ μαζὸν καὶ τροφὰν δόμεν, μὴ κατὰ τὸ ἐπελθὸν, ἀλλὰ μετά τινος προνοίας. οὕτω γὰρ ἐς ὑγείαν ἀνάξει τὸ βρέφος. μὴ ὅτε αὐτὰ θέλει καθεύδειν νικῆται, ἀλλ᾽ ὁπόταν τὸ νεογνὸν ἀναπαύσιος ἔρον ἔχει. οὐ μικρὸν γὰρ ἄκος τῷ παιδὶ προσοίσει. ἔστω δὲ μὴ τ᾽ ὀργίλα τιτθὰ μήτε πρόγλωσσος μήτε ἐν ταῖς τῶν σιτίων λήψεσιν ἀδιάφορος ἀλλὰ τεταγμένα καὶ σώφρων. δυνατῶν δὲ ὄντων μὴ βάρβαρος, ἀλλὰ ἑλληνίς. ἄριστον ἐὰν καὶ τοῦ γάλακτος χρηστῶς πιμπλάμενον τὸ νεογνὸν, οὕτως ἐς ὕπνον τρέπηται. ἁδεῖα γὰρ νέοις ἄνεσις καὶ εὐκατέργαστος ἁ τοιάδε σίτισις. αἰ δέ κα χἁτέραν δόμεν χρὴ, ἁπλουστάταν. οἴνω δὲ τὸ παράπαν ἀπέχεσθαι τὰν δύναμιν ἰσχυρὰν ἔχοντος ἢ κατ᾽ ὀλίγον σπάνιον μετὰ τᾶς δόμεν τᾷ κράσει δείελον γαλακτώδεος. τὰ δὲ λουτρὰ

μὴ

μὴ ποιεῖν συνεχῶς ἁ γὰρ τῶν ἀπονίων καὶ εὐκράτων χρᾶσις, ἀμεί-
νων. κατ' αὐτὰ δὲ καὶ ἀὴρ ἐπιτάδειος θάλπεσι καὶ ῥίγεσι ἔχων
τὰν συμμετρίαν. καὶ οἴκησις δὲ μήτε ἄγαν περιπνεομένα μήτε
ἄγαν κατάστεγνος. οὐ μὰν ἀλλὰ καὶ ὕδωρ μήτε ἀπόσκληρον μή-
τε εὐπαράγωγον. καὶ στρωμνὰ δὲ οὐ τραχεῖα, ἀλλὰ προσπίπτουσα
τῷ χρωτὶ εὐαρμόστως. ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις τὸ οἰκεῖον ἁ φύσις ἐπιπο-
θεῖ, ἀλλ' οὐ τὸ πολυτελές. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐκ
ἀχρεῖον ὑπογράψαι τὰς ἐλπίδας εἰς τροφὰς ἢ κατὰ τὸν ὑφα-
γούμενον γινομένας. θεοῦ δὲ συλλαμβάνοντος ὑπὲρ
τᾶς ἀγωγᾶς τῶ παιδὸς αὖθις, τὰς
ἐνδεχομένας καὶ ἀποτεοι-
κείας κομιοῦμες
ὑπομνά-
σεις.

Τέλος.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑΙ. ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ ΕΥΔΙΟΣ ΦΙΛΟΣΚΑΦΩ.

χ ρηστὴν ἡμῖν ἡ θάλασσα τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐστόρεσεν. ὡς γὰρ τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ χειμὼν ἡμέραν, καὶ λάβρως κατὰ τοῦ πελάγους ἐπέπνεον, ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων οἱ βορεῖς, καὶ ἐπεφρίκει μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξηνθήκει, πανταχοῦ τῆς θαλάσσης ἐπ' ἀλλήλων ἐπικλωμένων τῶν κυμάτων, τὰ μὲν γὰρ ταῖς πέτραις προσηράσσετο, τὰ δὲ εἴσω ἀνοιδοῦντα ἐρρήγνυτο, ἀεργία παντελὴς ἦν. καὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ἠϊόσι καταλαβόντες καλύβια ὀλίγα ξυλισάμενοι κομμάτια, ὅσα οἱ ναυπηγοὶ πρώην ἐκ τῶν δρυῶν ἃς διέτεμον, ἀπέλιπον, ἐκ τούτων πῦρ ἀνάψαντες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ παρεμυθούμεθα. τετάρτη δὲ αὕτη ἐπιλαβοῦσα ἡμᾶς ἀλκυονὶς ὡς οἶμαι ἡμέρα, ἔστι γὰρ τοῦτο τῷ καθαρῷ τῆς αἰθρίας τεκμαίρεσθαι, πλοῦτον ἀθρόον ἀγαθῶν ἐνέδειξεν. ὡς δ' ὤφθη μὲν ὁ ἥλιος, πρώτη δ' ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαγος ἀπέστιλβε, τὸ πρώην νεολκηθὲν σκαφίδιον, σπουδῇ κατεσύραμεν. εἶτ' ἐνθέμενοι τὰ δίκτυα ἔργου εἰχόμεθα. μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς χαλάσαντες, φεῦ τῆς εὐτυχίας ὅσον ἰχθὺν ἐξειλκύσαμεν. μικροῦ καὶ τοὺς φελλοὺς ἐδέησε κατασῦραι ὕφαλον τὸ δίκτυον ἐξογκούμενον. εὐθὺς οὖν ὀψῶναι πλησίον καὶ τὰς ἄλας ἐπωμίους ἀνελόμενοι καὶ τὰς ἑκατέρωθεν σανίδας ἐξαρτύσαντες, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόντες ἀργύριον, ἄστυδε ἐκ Φαλήρων ἀπῄεσαν. πᾶσι δὲ τούτοις ἠρκέσαμεν ἡμεῖς. καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα γαμεταῖς καὶ παιδίοις ὄγκον οὐκ ὀλίγον ἔχειν τῶν λεπτομερῶν ἰχθύων. οὐκ εἰς μίαν ἀλλ' εἰ χειμὼν ἐπιλάβοιτο, καὶ εἰς πλείους ἡμέρας ἐμφορῆσαι.

Γαλήνιος Κύρτωνι.

Ἄτην ἡμῖν πάντα πονεῖται ὦ κύρτων. δι' ἡμέρας μὲν
μ ὑπὸ τῆς εἵλης φλεγομένοις. νύκτωρ δὲ ὑπὸ λαμπάσι τὸν βυθὸν ἀποξύουσι. καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο εἰς δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐγχέομεν πίθους. οὕτως ἄπρακτα καὶ ἀνήνυτα μοχθοῦμεν. ἡμῖν μὲν γὰρ οὐδὲ ἀκαλύφης ἔστιν ἢ πελωρίδος ἐμπλῆσαι τὴν γαστέρα. ὁ δεσπότης δὲ συλλέγει καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ τὰ κέρματα. οὐκ ἀπόχρη δὲ αὐτῷ τοσαῦτα ἔχειν παρ' ἡμῶν, ὁ δὲ διερευνᾶται καὶ τὸ σκαφίδιον συνεχῶς· καὶ πρώην ὅτ' ἐκ μονωχίας ἐπέμψαμεν αὐτῷ κομιοῦντα τὸ ὀψώνιον Ἕρμωνα τουτονὶ τὸν μειρακίσκον, σπόγγοις ἡμῖν ἕπεται τί ε καὶ τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης ἔρια ἃ φύεται ἐπιεικῶς ἐν εὐρυνόμης εἰς λῆμνον. ὥστε μὲν ἔτι ταῦτα προσαπήτει ὁ ἕρμων. ἀφεὶς τὸ φορτίον αὐτοῖς ἰχθύσιν, ἀφεὶς δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτῷ τῷ σκάφει ᾤχετο ἐπὶ λέσβου, καὶ παρή ρης ῥοθίοις τισὶ βαλαναγροῖς ἀναμιχθείς. καὶ ὁ μὲν δὲ ἀπὸ τῆς οἰκέτην. ἡμεῖς δὲ συνεργὸν ἀγαθὸν ἐπενθήσαμεν.

Γλαῦκος γαλατίᾳ.

Ῥητὸν ἡ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίνδυνον. οὐ μάτην τοῦ αὐτο-
χ σιδώραν ταύτην ὀνομάζουσιν ἀθηναῖοι ἀνιεῖσαν δῶρα δι' ὧν ἔστι ζῆν καὶ σώζεσθαι. χαλεπὸν ἡ θάλαττα καὶ ἡ ναυτιλία ῥιψοκίνδυνον. ὀρθῶς ἐγὼ τοῦτο κείνῳ πείρᾳ καὶ διδασκαλίᾳ μαθών. ποτὲ γὰρ ὄψον ἀποδόσθαι βουληθεὶς ἤκουσα ἑνὸς τῶν ἐν τῇ ποικίλῃ διατριβόντων ἀνυποδήτων καὶ ἐνερόχρωτος, στιχίδιον ἀποφθεγγομένου τὴν ἄνοιαν τῶν πλεόντων ἐπισκώπτοντος, ἔλεγε δὲ ἄρα τοῦτό τινος εἶναι σοφοῦ τὰ μετέωρα. ἐγὼ δὲ ὅσον ἀπομνημονεύσαντα οὐχ ὅλον εἰπεῖν ὧδε εἰρημένον. ὀλίγον δὲ διὰ ξύλου ἀπείργει. τί οὖν ὦ γύναι οὐ σωφρονοῦμεν καὶ ὀψέ ποτε καὶ-

ρεῖ, φεύγομεν τὴν πρὸς τὸν θάνατον γειτνίασιν. ἐπεὶ ταῦτα ἐπὶ παι
δίοις ζῶντες· οἷς εἰ καὶ μηδὲν μέγα παρέχειν διὰ χρημάτων ἔχομεν,
τὰ δὲ ἕξομεν καὶ χαριούμεθα, τὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς ἐκ βυθοῦ
κινδύνους ἀγνοῆσαι· γεωργίᾳ δὲ συντραφῆναι, καὶ τὸν ἀσφαλῆ
καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι.

Κύμωθος Τριτωνίδι.

σον ἡ θάλαττα τῆς γῆς διαλλάττει, τοσοῦτον καὶ οἱ ταύ
ὅ της ἡμεῖς ἐργάται τῶν κατὰ πόλεις ἢ κώμας οἰκούν-
των διαφερόμεθα. οἱ μὲν γὰρ ἢ μένοντες ἔσω πυλῶν τὰ
δημοτικὰ διαπράττονται, ἢ γεωργίᾳ προσέχοντες τὴν ἐκ τῆς
βώλου πρὸς διατροφὴν ἀναμένουσιν ἐπικαρπίαν· ἡμῖν δὲ οἷς βί
ος ἐν ὕδατι, θάνατος ἡ γῆ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν ἥκιστα δυναμένοις
ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα. τί δὴ οὖν παθοῦσα ὦ γύναι τὴν ἀκτὴν ἀπολι
ποῦσα καὶ τὰ νήματα τοῦ λίνου, ἄστυδε θαμίζεις, ὠσχοφόρια καὶ
λήναια ταῖς πλουσίαις ἀθηναίων συνεορτάζουσα. οὐκ ἔστι τοῦτο
σωφρονεῖν οὐδὲ ἀγαθὰ διανοεῖσθαι. οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατὴρ ἐκ τῆς
αἰγίνης, οὗ τεχθῆναί σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μνεῖσθαι ὑπ' ἐμοὶ γά-
μῳ παρέδωκεν. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε· καὶ ἄπιθι εἰς τὸν ἄν-
δρα. εἰ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι τὸ λῷον ἑλομένη· λή
θη δέ σοι ἔστω μακρὰ τῶν κατ' ἄστυ τούτων ἀπατηλῶν θεαμάτων.

Ναυβάτης ῥοθίῳ.

Ις μόνος πλουτεῖν ὅτι τοὺς περὶ μοὶ θηρεύοντας δε-
ὅ λεάζων ἄγεις ὡς σεαυτὸν περιουσίᾳ μισθωμάτων καὶ εἰ-
κότως· σοὶ μὲν γὰρ ὁ βόλος ἤνεγκε πρώην χρυσοῦ
κόμματα δαρεικοῦ τῆς ἐπὶ σαλαμῖνι ναυμαχίας ἴσως λείψα-
να καταδύσης οἶμαι νηὸς περσικῆς αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ αὐτοῖς χρή
μασιν, ὅτε ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους

ἤρατο

ἦρα γὰρ τὸ μέγα κατὰ μικρὸν τρόπαιον. ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ τὴν τῶν ἀναγκαίων εὐπορίαν, ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν ποριζόμενος. ἀλλ᾽ εἰ πλουτεῖς, σὺ δικαίως πλούτει. γινέσθω δέ σοι ὁ πλοῦτος, μὴ κακίας ἀλλὰ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης.

Πανόπη Εὐθυβούλῳ.

Γάγουμε ὦ εὐθύβουλε οὐκ ἀπερριμμένην γυναῖκα οὐδὲ
ἠ μίαν τῶν ἀσήμων, ἀλλ᾽ ἐξ ἀγαθοῦ μὲν πατρὸς ἀγαθῆς δὲ μητρὸς γεγονυῖαν. σωσθένης ὁ στειριεὺς ἦν μοι πατήρ, καὶ δημοφύλη μήτηρ, οἵ με ἐγγυητὴν ἐπίκληρον ἐπὶ παίδων ἀρότῳ γνησίων συνῆψάν σοι γάμῳ. σὺ δὲ ῥᾴδιος ὢν τὼ ὀφθαλμὼ καὶ πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδισίων κεχυμένος, ἀτιμάσας ἐμὲ καὶ τὰ κοινὰ παιδία γαλήνην καὶ θαλασσίωνα ἐρᾷς τῆς ἑρμιονίτιδος μετοίκου, ἣν ἐπὶ κακῷ τῶν ἐρώντων ὁ πειραιεὺς ἐδέξατο. κωμάζουσι γὰρ πρὸς αὐτὴν ἡ πρὸς θάλατταν νεολαία. καὶ ἄλλος ἄλλο δῶρον ἀποφέρει. ἡ δέ, εἰσδέχεται καὶ ἀναλοῖ χαρύβδεως δίκην. σὺ δὲ ὑπερβαίνων τὰς ἁλιευτικὰς δωροφορίας, μαινίδας μὲν ἢ τρίγλας οὔτε φέρεις οὔτε θέλεις διδόναι. ἀλλ᾽ ὡς ἀφηλικέστερος καὶ γυναικὶ πάλαι συνὼν καὶ παιδίων οὐ μάλα νηπίων πατήρ, παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντεραστὰς βουλόμενος κεκρυφάλους μιλησίους, καὶ σικελικὸν ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τούτῳ χρυσίον εἰσπέμπεις. ἢ οὖν πέπαυσο τῆς ἀτερωχίας καὶ τοῦ λάγνος εἶναι καὶ θηλυμανὴς ἀπόσχου, ἢ ἴσθι με παρὰ τὸν πατέρα οἰχησομένην. ὃς οὐδ᾽ ἐμὲ περιόψεται. καὶ σὲ γράψεται παρὰ τοῖς δικασταῖς κακώσεως. Θάλασσος κυντίῳ.

Γεμψάσοι ψῆτταν καὶ σανδάλιον καὶ κεστρέα καὶ κήρυκας
ἒ πέντε καὶ τριάκοντα. σὺ δέ μοι τῶν ἐρετμῶν δύο πέμψον ἐπειδὴ τὰ μὰ κατεάγη. ἀντίδοσις γάρ, ἡ παρὰ φίλων εἰς φίλους. ὁ γὰρ προχείρως καὶ θαρσαλέως αἰτῶν, εὔδηλος

ἐστὶν ὡς ἅπαντα κοινὰ τὰ πρὸς τοὺς φίλους καὶ ταῦτα τῶν φίλων ἔχειν ἡγούμενος.

Εὐκόλυμβος Γλαύκῃ.

ο Ι τὴν γνώμην ἀμφίβολοι, τὴν παρὰ τῶν συνόντων κρείσσω ἐκδέχονται. κἀγὼ τὰ πολλὰ ταῖς ὥραις διαλαλήσασ οὐδὲ γὰρ οὐδὲν πρὸς σὲ ἐθάρρουν ὦ γύναι, νῦν διαγορεύω καὶ δέομαί σου λῷον εὑρημένην συμβουλεῦσαι. ἄκουε δὲ ὡς ἔχει καὶ πρὸς ὅ,τι σε δεῖ τὴν γνώμην ἐξενεγκεῖν. τὰ ἡμέτερα ὡς οἶσθα παντελῶς ἐστὶν ἄπορα· ὁ βίος κομιδῇ στενός. τρέφει γὰρ οὐδὲν ἡ θάλασσα. ὁ λέμβος οὖν ὃν ὁρᾷς ὁ κωπήρης τοῖς πολλοῖς ἐρέταις κατηρτυμένος κωρύκιον τὸ σκάφος. λῃσταὶ δὲ θαλάσσης τὸ ἐν αὐτῇ σύστημα. οὗτοί με κοινωνὸν ἐθέλουσι λαβεῖν τοῦ τολμήματος πόρους ἐκ πόρων εὐμεγέθεις ὑπισχνούμενοι. πρὸς μὲν οὖν τὸν χρυσὸν ὃν ἐπαγγέλλονται καὶ τὴν ἐσθῆτα κέχηνα. ἀνδροφόνος δὲ οὐχ ὑπομένω γενέσθαι, οὐδὲ μιᾶναι λίθῳ τὰς χεῖρας ἃς ἡ θάλαττα ἐκ παιδὸς εἰς δεῦρο καθαρὰς ἀδικημάτων ἐφύλαξε. μένειν δὲ πενίᾳ συζῶντα χαλεπὸν καὶ οὐ φορητόν. τούτων σὺ τὴν αἵρεσιν ταλάντευε· ὅπου γὰρ ἂν ῥέψῃς ὦ γύναι, ἅπαξ ἐκεῖσε ἀκολουθήσω. ἀποκόπτει γὰρ ἔσθε γνώμην ἡ τῶν φίλων συμβουλὴ ἀμφίβολον.

Αἰγιαλεὺς Στρουθίωνι.

β Ἀλλ' ἐς μακαρίαν ὡς ἐναντίως ἡμῖν. καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου χωρεῖ τὰ πράγματα. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ λεπτῶν κερμάτων ἀποδίδοσθαι καὶ ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια, λιμηρὰν φέρει τὴν παραμυθίαν. ὥρα οὖν γε συμπράττοντα ἡμῖν ὦ Στρουθίων τὴν παρ' ἡμῶν ἐξ ὧν ἂν ἡ θάλαττα πορίζῃ παραμυθίαν ἐκδέχεσθαι. βούλομαι δὲ πρὸς ἕνα ἢ δεύ-

τερον

περον τουτωνὶ τῶν λακκοπλούτων διὰ σοῦ προξένου ἢ πρὸς ἐρασικλέα τὸν φρεάῤῥιον ἢ πρὸς φιλόστρατον τὸν χολαργέα οἰκείως ἔχειν ὥς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν φορείων κομίζειν αὐτῷ τοὺς ἰχθύας. πάντως που πρὸς τῇ καταβολῇ τἀργυρίου ἔσται παρ' αὐτῷ τις παραμυθία διονυσίων ἢ ἀπατουρίων τελουμένων. καὶ ἄλλως ἐκ τῆς πικρᾶς τῶν ἀγορανόμων ἐξελοῦνται ἡμᾶς χειρός. οἳ καθεκάστην ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κέρδει κερδαίνειν, εἰς τοὺς ἀπράγμονας ἐμφοροῦσιν ὕβρεις. πολλοῦ δὲ δύνασθαι τοὺς παρασίτους ἡμᾶς παρὰ τοῖς νέοις καὶ πλουσίοις οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἔδειξεν.

Κέφαλος ποντίῳ.

τ

Ἡ μὲν θάλαττα ὡς ὁρᾷς φρίκη κατέχει. καὶ τὸν οὐρανὸν ὑποβέβηκεν ἀχλύς. καὶ πάντα πανταχόθεν συννέφελα. καὶ οἱ ἄνεμοι πρὸς ἀλλήλους ἀρασσόμενοι ὅσον οὔπω κυκήσειν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ οἱ δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες καὶ τῆς θαλάττης ἀνοιδουμένης λείως ἐφαλλόμενοι χειμῶνα καὶ τάραχον ἐπιόντα μηνύουσι. ταύρου δὲ φασὶν ἐπὶ πολὺ κατ' οὐρανὸν οἱ τὰ μετέωρα διαγνόντες νῦν ἐστάναι. πολλάκις οὖν σῴζονται ὑπ' ἀσφαλείας οἱ προθυμούμενοι φυλάξασθαι τὸν κίνδυνον. εἰσὶ δ' οἳ παραδόντες ἑαυτοὺς ἅπαξ τῷ πελάγει ὑπ' ἀμηχανίας τῇ τύχῃ τοὺς οἴακας ἐπιτρέψαντες φέρεσθαι. ὅθεν ἀκούομεν τοὺς μὲν, κατὰ τὸ μαλέου ἀκρωτήριον. τοὺς δὲ κατὰ τὸν σικελικὸν πορθμὸν, ἄλλους δὲ εἰς τὸ λυκιακὸν πέλαγος ῥύμῃ φερομένους ἐποκέλλειν ἢ καταδύεσθαι. ἔστι δὲ οὐδὲν τούτων πρὸς χειμῶνα καὶ κίνδυνον ὁ καφηρεὺς ἐπιεικέστερος. ἀναμείναντες οὖν ἀπολῆξαι τὸν κλυδώνιον καὶ καθαρὰν αἰθρίαν πνεῦσαι ἀέρι, νοστήσομεν ἄχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ καφηρέως τὴν ἀκτήν. ἵν' εἴπου τι τῶν ἐκ ναυαγίας ἀποπτυσθὲν εὑρεθείη σῶμα, τοῦτο περιστείλαντες

ταφῇ καλύψωμεν. οὐ γὰρ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν κἂν μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἡ ἀντίδοσις φαίνηται. τρέφει δὲ οὐδὲμ ἧττομ τοὺς αὐτοὺς πρὸς τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς. καὶ διαχεῖ τὴν καρδίαν τὸ συνειδός. καὶ μάλισθ' ὅταμ εἰς τοὺς ὁμοφύλους οὐκ ἔχοντας τὴν εὐποιΐαν καταβάλλωνται.

Θυνναῖος Σκοπέλῳ.

Ἀκήκοας ἀκουσμάτων βαρυτάτων ὦ σκόπελε. στόλ)
α ἀθηναῖοι διανοοῦνται πέμπειν εἰς τὴν ὑπερορίαν ναυμαχεῖν ἐθέλοντες. καὶ ἤδη μὲν ἡ πάραλος καὶ ἡ σαλαμινία αἱ μάλιστα ταχυναυτοῦσαι πρόδρομοι λύουσι τῶν ἠϊόνων τὰ πρυμνήσια, τοὺς μαστῆρας οἳ μέλλουσιν ἐπαγγέλλειν παροῦ καὶ ὅπῃ δεῖ ἀπιέναι πολεμήσοντας ἐνθέμεναι. χρεία ταῖς λοιπαῖς ναυσὶ τὸ στρατιωτικὸν τάγμα δεχομέναις ἐρετῶν πλειόνων καὶ οὐχ ἥκιστα ἐμπείρων ἀνέμοις καὶ κύμασιν ἀπομάχεσθαι. τί οὖν ὦ βέλτιστε δρῶμεν, φεύγομεν ἢ μένομεν. ἀνδρολογοῦσι δὲ ἐκ πειραιῶς καὶ φαληρόθεν καὶ σουνίου καὶ μέχρι τῶν ἐν τῷ γεραιστῷ προσοίκων ὁρίων τοὺς τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς δὲ καὶ ἡμεῖς εἰ μηδὲ τὴν ἀγορὰν εἰδότες ὑπομένειν μὲν παρατάττεσθαι, καὶ ὁπλομάχοις ἀνδράσιν ὑπηρετεῖσθαι. δυοῖν δὲ ὄντοιν χαλεποῖν τοῦ τε φεύγειν ἐπὶ τέκνοις καὶ γυναιξὶ, τοῦ τε μέλλειν ξίφεσιν ὁμοῦ καὶ θαλάττῃ παραδιδόναι τὸ σῶμα, τοῦ μὲν ὄντος ἀλυσιτελοῦς, τὸ φεύγειν ἐφάνη λυσιτελέστερον.

Ναυσίβιος Πρυμναίῳ.

Γνοίω ὅσον εἰσὶ τρυφερὰ καὶ ἁβρόβια τὰ ἀθήνῃσι πλου-
β σίων τὰ μειράκια. ἔναγχος δὲ Παμφίλου μετὰ τῶν συνηλικιωτῶν μισθουμένου τὸ σκαφίδιον ὡς ἂν ἔχοι γαληνιῶντος τοῦ πελάγους περιπλεῖν ἅμα καὶ συμμετέχειν ἡμῖν

τῆς

τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων. ἐσνων ἥλικα αὐτοῖς ἐκ τῆς καὶ θαλάττης πορίζεται ξυμφήματα. οὐ γὰρ ἀνεχόμενος τοῦ ξύλου τῆς ἁλιάδος ἔστε ταπήτων τινῶν ξενικῶν καὶ ἐφεστρίδων κατακλινεὶς, οὐ γὰρ οἷός τε ἔφασκεν εἶναι κεῖσθαι ὡς οἱ λοιποὶ ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, τὴν σανίδα οἶμαι νομίζων λίθου τραχυτέραν, ᾔτει παρ' ἡμῶν σκιὰν αὐτῷ μηχανήσασθαι, τὴν τοῦ ἱστίου σινδόνα ὑπερπετάσαντας ὡς οὐδαμῶς οἷός τε ὢν φέρειν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας. ἡμῖν δὲ οὐ μόνον τοῖς ταύτην ποιουμένοις τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἁπαξαπλῶς ὅσοις μὴ περιουσία πλούτου πρόσεστι σπουδάζεται, ἔστιν οὗ δυναμένοις τῇ εἵλῃ θέρεσθαι. ἐν ἴσῳ γὰρ κρυμὸς καὶ θάλαττα. φερομένων δὲ ἅμα οὐ μόνος οὐδὲ μετὰ μόνων τῶν ἑταίρων ὁ Πάμφιλος, ἀλλὰ καὶ γυναίων αὐτῷ περιττῶν τὴν ὥραν, πλῆθος συνείπετο μουσουργοὶ πᾶσαι. ἡ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο Κρουμάτιον καὶ ἦν αὐλητρίς. ἡ δὲ, Ἐρατὼ, καὶ ψαλτήριον μετεχειρίζετο. ἄλλη δὲ Εὐεπίς. αὕτη δὲ κύμβαλα ἐπεκρότει. ἐγένετο οὖν μοι μουσικῆς ἡ ἄκατος πλέα καὶ ἦν ᾠδικὸν τὸ πέλαγος καὶ πᾶν θυμηδίας ἀνάπλεων. πλὴν ἐμέ γε ταῦτα οὐκ ἔτερπεν. οὐδὲ γὰρ οὐκ ὀλίγοι τῶν ὁμοβίων καὶ μάλιστα ὁ πικρὸς Λαυνίας Τελχῖνος ἦν μοι βασκαίνων βαρύτερος. ἐπεὶ δὲ τὸν μισθὸν πολὺν κατεβάλετο, τἀργύριόν με διέχει καὶ νῦν ἐκείνου τοὺς ἐπιθαλαττίους ἀγαπῶ κώμους. καὶ τοιοῦτον δεύτερον ἐπιστῆναί μοι ποθῶ δαπανηρὸν καὶ πολυτελῆ νεανίσκον.

Αὐχένιος Ἀρμενίῳ.

ε Ι μὲν ὅτι δυνάσαι συμπράττειν, καὶ διὰ ταῦτα λέγω πρός με οὐ πρὸς ἑτέρους ἔκπυστα ποιῶν τὰ μά. εἰ δὲ μηδὲν οἷός τε ὠφελεῖν, γενοῦ μοι τοῦ Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος. ἐχθὲς ὅτε περὶ τὰ μάσοι

διηγήσομαι, ἔρως με οὐκ ἐᾷ παρεμπεσὼν ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ κυβερνᾶσθαι, ἀλλὰ τὸ νῆφον ἐν ἐμοὶ, συνεχῶς ὑπὸ τοῦ πάθους βυθίζεται. πόθεν γάρ ποτε εἰς ἁλιέα δύστηνον ἀγαπητῶς τὴν ἀναγκαίαν ἐκπορίζοντα τροφὴν ἔρως ἐνέσκηψε καὶ ἐντακεὶς οὐκ ἀνίησιν, ἀλλ' ὥσπερ τοῖς πλουσίοις καὶ ὡρικοῖς νεανίσκοις φλέγομαι. καὶ ὁ ποτὲ γελῶν τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλεύοντας, ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους, γαμησείω γοῦν τὸν ὑμέναιον ἐκφαντάζομαι τὴν παῖδα τῆς Τερψιχόρης. ἔστι δὲ ἡ παῖς ἐς ἔρωτα, τῶν μετοίκων θυγάτριον τῶν ἐξ Ἑρμιόνης οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. ἄλλην μὲν οὖν δοῦναι προῖκα οὐκ ἔχω. ἐμαυτὸν δὲ δείξας οἷός εἰμι θαλαττουργὸς, εἰ μὴ μαίνοιτο ὁ ταύτης πατὴρ, οἶμαι παρέξειν ἐπιτήδειον νυμφίον.

Ἐγκύμων ἁλικτύπῳ.

Ρῴην ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠιόνος τῆς ἐν Σουνίῳ παλαιὸν καὶ
ἡ τετρυχωμένον δίκτυον, ὅτου εἴη. καὶ τίνα τρόπον οὐκ
ἐξογκούμενον ἀποχισθὲν, ἤδη δὲ καὶ ὑπὸ χρόνου παλαιότητος διερρωγὸς ἀπέκειτο. οἱ δὲ, ἔφασαν σὸν κτῆμα γεγονέναι πρὸ τούτων τεττάρων ἐτῶν. εἶθ' ὑφάλῳ προσομιλῆσαν πέτρᾳ, κατὰ μέσον ἀποσχισθῆναι τῶν πλεγμάτων. σοῦ δὲ ἐξ ἐκείνου μήτε ἀκέσασθαι μήτε ἀνελέσθαι βουληθέντος μέχρις, μηδενὸς τῶν περιοικούντων ὡς ἀλλοτρίου θιγεῖν ἐπιχειρήσαντος. ἐγένετο οὖν οὐκ ἐνοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ σοῦ τοῦ πρὶν δεσπότου λοιπὸν ἀλλότριον. αἰτῶ οὖν σε τὸ τῇ φθορᾷ τῷ χρόνῳ μὴ σόν. σὺ δ' ὃ παντελῶς ἀπολείᾳ προσένειμας, ἥκιστα ζημιούμενος, ἕτοιμος ἔσο πρὸς τὴν δόσιν.

Ἁλικτύπος ἐγκύμονι.

Δ Υσμενὴς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός. φησὶν ἡ παροιμία. τίς γάρ σοι τῶν ἐμῶν φροντίς. τί δὲ τὸ

παρ' ἐμοῦ

παρ' ἐμοῦ ῥαθυμίας ἠξιωμένον, κτῆμα σὸν εἶναι νομίζεις. εἶργε τὰς χεῖρας, μᾶλλον δὲ τὰς ἀπλήστους ἐπιθυμίας. μὴ δέος ἡ τῶν ἀλλοτρίων ὄρεξις ἀδίκους αἰτεῖν χρείας ἐκβιάζεσθαι.

Εγκύμων Αλικτύπῳ.

ο Υκ ᾔτησά σε ἃ ἔχεις, ἀλλ' ἃ μὴ ἔχεις. ἐπεὶ δὲ οὐ βούλει ἃ μὴ ἔχεις ἕτερον ἔχειν, ἔχε ἃ μὴ ἔχεις.

Ευσάγηνος Λιμενάρχῳ.

Υκ ἐς κόρακας φθαρήσεται ὁ σκοπιουργὸς ὁ Λέσβιος.

ο φελλῷ σκιφὰν κατὰ μέρος τὴν θάλατταν ἀνεβόησεν ὡς πλήθους ὅλου προσιόντος θύννων ἢ πηλαμίδων. καὶ ἡμεῖς πειθέντες τῇ σαγήνῃ μονονουχὶ τὸν κόλπον ὅλον περιελάβομεν. εἶτα ἀνιμώμεθα καὶ τὸ βάρος μεῖζον ἦν ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων. ἐλπίδι οὖν καὶ τῶν πλησίον τινὰς ἐκαλοῦμεν μεριστὰς ἀποφαίνειν ἐπαγγελλόμενοι εἰ συλλάβοιντο ἡμῖν καὶ συμπονήσαιεν. τέλος μόγις πολλῷ δείλης ὀψίας ὀνομεγέθη κάμηλον ἐξειλκύσαμεν μυδῶσαν ἤδη καὶ σκώληξιν ἐπιβρύουσαν. τοιαῦτα θηράσας, οὐχ ἵνα ἐπιγελάσῃς ἐδήλωσα, ἀλλ' ἵνα μάθῃς οἵαις καὶ πόσαις μηχαναῖς ἡ τύχη με τὸν ἀτυχῆ καταγωνίζεται.

Εὔπλοος Θαλασσέρωτι.

πομαζᾶς ἢ μέμηνας. ἀκούω γάρ σε λοιδόρου γυναικὸς
υ ἐρᾶν. καὶ ὡς ἐκείνης φθειρόμενον, πᾶσαν τὴν ἐφήμερον
ἄγραν κατατίθεσθαι. ἀπήγγειλε γάρ μοι τοῦτο γειτόνων ὁ βέλτιστος Σωσίας. ἔστι δὲ τῶν ἐπιεικῶς τὴν ἀλήθειαν τιμώντων, καὶ οὐκ ἄν ποτε ἐκεῖνος εἰς ψευδηγορίαν ὤλισθησεν. οὗτος ἐκεῖνος Σωσίας ὁ τὸν χρηστὸν καὶ ἡδὺν γάρον ἕψων ἐκ τῶν λεπτοτέρων ἰχθύων οὓς ἐγκολπίζεται τῇ σαγήνῃ. πόθεν οὖν εἰπέ μοι μουσικῆς σοι

διάτονον καὶ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον μέλος ἐστὶν ὥς αὐτὸς ἔφασκεν ἀπαγγέλλων. ἐμοῦ γὰρ τῇ ὥρα τῆς παιδίσκης ἠράσθης τοῖς κρούμασι. πέπαυσο εἰς ταῦτα δαπανώμενος μήποτε ἀντὶ τῆς θαλάττης ἡ γῆ ναυηγὸν ἀποφήνῃ ψιλώσασα τῶν χρημάτων, καὶ γένηταί σοι τὸ τῆς ψαλτρίας καταγώγιον ὁ καλυδώνιος κόλπος ἢ τὸ τυῤῥηνικὸν πέλαγος οὐκ ἔχοντί σοι κραταιῒν ἐπικαλεῖσθαι, ἢ δεύτερον ἐφορμᾶ.

Θαλασσέρως εὐπλόῳ.

Η ἄλλως κινεῖς τὴν πρός με μνηστείαν ὦ εὔπλοε. ἐγὼ
τ γὰρ οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς αὐτοῦ θεῷ μυσταγωγοῦντι πυρφόρῳ καὶ τοξοφόρῳ πειθόμενος, καὶ ἄλλως ἡμῖν τὸ ἐρᾶν συγγενές. τῆς θαλαττίας θεοῦ τεκούσης τοῦτο τὸ παιδίον. ἡμέτερος οὖν πρὸς μητρὸς ὁ ἔρως. καὶ ὑπὸ τούτου βληθεὶς τὴν καρδίαν, ἔχω πρὸς θαλάττῃ τὴν κόρην πανόπην νομίζων ἢ γαλάτειαν ταῖς καλλιστευούσαις τῶν νηρηΐδων συνεῖναι.

Θερμολέπυρος ὠκίμωνι.

Χέτλια πέπονθα μέν. τοῖς γὰρ ἄλλοις οὖθαρ καὶ μῆ-
σ τραι καὶ ἡ περιδρόσω προσοικὸς διὰ τὴν ἐκ τῆς ποιότητος λεπτότητα παρέκειτο. ἡμῖν δὲ ἔτνος ἦν τὸ βρῶμα τοῖς μὲν χαλυβώνιον ἔπινον. ἐκ τροπίαν δὲ ἡμεῖς καὶ ὀξίνην. ἀλλ' ὦ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται δαίμονες. δοίητε παρὰ τροπὴν τῆς ἀδίκου ταύτης τύχης, καὶ μὴ τοὺς μὲν, διηνεκεῖ φυλάττετε εὐτυχίᾳ. τοὺς δὲ, τῷ λοιμῷ συνοικίζετε. ἡ γὰρ φορὰ τῆς εἱμαρμένης τὰ τοιαῦτα κατηνάγκασεν. ἄδικα πάσχομεν πρὸς αὐτῆς οἱ λεπτοὶ καὶ στενῇ κεχρημένοι τύχῃ.

Κνωποσφράστης Ἰχολίμῳ.

Νεμιαίους ἐλπίδας εἶχον ἐπὶ τῷ μειρακίῳ Πολυκλεῖ
α τῷ ὡμίλουν ὡς αὐτὸν ἢ τεθνάναι ἢ αὐτῷ τὸν πατέρα χρῆσιν
ἐργάσασθαι τῆς οὐσίας πολλήν. καὶ ἀδηφαγοῦντα τε καὶ ἡδυπαθοῦντα μετά τε ἡμῶν μετά τε τῶν ἑταιρῶν ὅσαι κατὰ τὴν ὥραν πρωτεύουσιν ἐξαντλοῦντα ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πολὺ τῆς οὐσίας. ὁ δὲ, ἐπειδὴ κείνων αὐτῷ ὁ γεννήσας ἐγένετο, σιτεῖται μὲν ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἅπαξ, καὶ τοῦτο τῆς ὥρας ἡλίου λοιπὸν ἀμφὶ δύσιν ἔχοντος. σιτεῖται δὲ οὐδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλ' ἄρτον τὸν ἐξ ἀγορᾶς καὶ ὄψον εἴποτε δημοθοινίας ἡμέραν ἐπιτελοίη δορυπετεῖς ἢ φαυλίας. διαμαρτὼν οὖν τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἐλπίδος οὐκ οἶδ' ὅτι καὶ δράσαιμι. εἰ γὰρ ὁ τρέφων δεῖται τοῦ θρέψαντος, τί ἂν εἴη ὁ τρέφεσθαι ὀφείλων. λιμώττοντι γὰρ συνεῖναι διπλοῦν τὸ βάρος.

Ἔῤῥωσο.

Εὔβουλος Γεμέλλῳ.

Ἀρέκειτο μὲν ἡμῖν ὦ Γέμελλε ὁ τοῦ σικελιώτου πλα-
π κοῦς ἐπώνυμος. ἐγὼ δὲ καὶ τῇ θέᾳ μόνον πρὸς τὰς κα-
ταπόσεις εὐτρεπιζόμενος ηὐφραινόμην. μέλλησις δὲ ἦν πολλὴ περιστρεφόντων πραγμάτων τὰ πέμματα. ἦν γὰρ ὁ καρπὸς τῆς πιστάκης καὶ βάλανοι φοινίκων καὶ κάρυα τῶν ἐλύτρων ἐξῃρημένα. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα ἕκαστα ἐχθρὰ βλέπων ἀνέμενον ἐπαφήσειν ἐμαυτὸν ἐγχανὼν τῷ πλακοῦντι. οἱ δὲ καὶ τὸ ἐν δ' ἀγορᾶν ἐπιμήκιστον ἐξέτειναν. τε κύλικος συνεχὲς περισοβουμένης διατριβὰς καὶ μελισμοὺς ἐνεποίουν. τέλος ὥσπερ ἐκ συνθήματος τὴν ἐμὴν ἀναρτῶντες ἐπιθυμίαν, ὁ μέν τις κάρφος λαβὼν ἐξεκάθαιρε τὰ ἐνιζάνοντα τῶν βρωμάτων τοῖς ὀδοῦσιν ἰνώδη. ὑπτιάσας
(ἑαυτὸν οἷος ἦν

ὕπνῳ κατέχεσθαι μᾶλλον ἢ τῆς τραπέζης φροντίζειν. εἶτα ἄλλος ἄλλῳ διελέγετο καὶ πάντα μᾶλλον ἐπράττετο, ἢ ὁ ἡδὺς ἐκεῖνος καὶ ποθητὸς ἡμῖν πλακοῦς εἰς ἀπόλαυσιν ἤρχετο. τέλος οἷα εἰκὸς οἱ θεοὶ κατοικτείραντες τὸ κατάξηρον τῆς ἐμῆς ἐπιθυμίας, μόλις ποτὲ ἱμείροντά με τοῦ πλακοῦντος ἀπογεύσασθαι παρεσκεύασαν. ταῦτά σοι γράφω οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς ἡδέσιν ἡσθεὶς, ὅσον ἐπὶ τῇ παρολκῇ τῆς βραδυτῆτος ἐκτακείς.

Πλατύλαιμος ἐρεβινθολέοντι.

Ὑπώ ποτε ἐγὼ κατὰ τὴν ἀττικὴν ὑπέμεινα τοιοῦτον χειμῶνα. οὐ γὰρ μόνον ἐκ παραλλήλων φυσῶντες μᾶλλον δὲ φύρδην φερόμενοι κατέκτυπον ἡμῶν οἱ ἄνεμοι, ἀλλ' ἤδη καὶ χιὼν πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος φερομένη, πρῶτον μὲν τοὔδαφος ἐκάλυπτεν. ἔπειτα οὐκ ἐπιπολῆς, ἀλλ' εἰς ὕψος ἤρετο τῆς νιφάδος χῦμα πάμπολυ, ὡς ἀγαπητὸν εἶναι τὸ θύριον ἀνοίξαντα τῆς οἰκίας τὸν στενωπὸν ἰδεῖν. ἐμοὶ ἦν οὔτε ξύλον οὔτε ἄσβολος παρῆν. πῶς γὰρ ἢ πόθεν. ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων. ἐβουλευσάμην οὖν ὀδυσσειον βούλευμα δραμεῖν εἰς τοὺς θόλους ἢ τὰς καμίνους τῶν βαλανείων. ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖσε συνεχώρουν οἱ τῶν ὁμοτέχνων περὶ ταῦτα κυλινδούμενοι. καὶ γὰρ αὐτοὺς ἡ παραπλησία θεὸς ἠνώχλει πενία. ὡς οὖν ᾐσθόμην οὐκ εἶναί μοι εἰς ταῦτα εἰσιτητὸν, δραμὼν ἐπὶ τὸ θρασύλλου βαλανεῖον ἰδιωτικῆς οἰκίας, εὗρον τοῦτο κενόν. εἶτα καταβαλὼν ὀβολοὺς δύο καὶ τὸν βαλανέα τούτοις ἵλεων καταστήσας, ἐθερόμην ἄχρις οὗ τὸν νιφετὸν μὲν πηγυλὶς διεδέξατο καὶ ὑπὸ τοῦ κρύους τοῦ μεταξὺ διόδου παγέντος πρὸς ἀλλήλους ἐπέδεντο οἱ λίθοι. μετὰ δὲ τὸ ἀποβράσαι τὸ δριμὺ, προσηνὴς ὁ ἥλιος ἐλευθέραν μοι τὴν πρόσοδον καὶ περιπάτους αὐθήμερον ἀπέφηνεν.

Ἀμνίων Φιλομόσχῳ.

Πέφρικεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα.
α καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. ὠνεῖσθαι ἡμῖν ἐπακτοὺς
πυροὺς οὐχ οἷόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων. ἔστι δέ σοι ὡς
ἀκούω τῆς περυσινῆς εὐετηρίας λείψανα. δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους
εἴκοσιν ὡς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτός τε ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία. καρπῶν
δὲ εὐφορίας γινομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λώϊον ἐάν τις
εὐθηνία γένηται. μὴ δὲ περιίδῃς ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ
καιροῦ φθειρομένους.

Εὔστολος Ἐλατίωνι.

Υδέν με τῆς γῆς ἀμειβομένης τῶν πόνων ἄξιον, ἔγνων
ο ἐμαυτὸν ἐπιδοῦναι θαλάττῃ καὶ κύμασι. ζῆν μὲν γὰρ
καὶ τεθνάναι μεμοίραται ἡμῖν. καὶ οὐκ ἔστι τὸ χρεὸς φυ
γεῖν κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ. [illegible] γὰρ ἡ ἡμέρα
ἐκείνη καὶ τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον. ὥστε τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τούτων
ταλαντεύεται. ἀλλ' ὑπὸ τῇ τύχῃ βραβεύεται ἤδη γάρ τινες μὲν ἐ
πὶ γῆς ὠκύμοροι ἐπὶ θαλάττης δὲ μακρόβιοι κατεβίωσαν. ὥστε εἰ
δὼς ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ἐπὶ ναυτιλίαν βαδιοῦμαι καὶ ἀνέμοις ὁμι
λήσω καὶ κύμασι. κρεῖττον γὰρ ἐπανήκειν ἐκ Βοσπόρου καὶ Προπον-
τίδος νεόπλουτον, ἢ καθήμενον ἐπὶ ταῖς τῆς Ἀττικῆς ἐσχατιαῖς λι
μῶδές τε αὐχμηρὸν ἐρυγγάνειν.

Ἀγελαρχίδης Πυθολάῳ.

Εγα ὦ φίλε κακὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τοκογλύφοι.
μ ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα τί παθὼν, δέον παρὰ σὲ ἢ παρά τινα
ἄλλον τῶν κατ' ἀγρὸν γειτόνων ἐλθεῖν, ἐπεὶ κατέστην
ἐν χρείᾳ χρημάτων βουλόμενος ἐπὶ Κολωνῷ πρίασθαι χωρίον
ἐξηγήσαντός μέ τινος τῶν ἀστικῶν ἐπὶ τὰς Μαρτίου θύρας ἀφι-

κόμην. εἶτα καταλαμβάνω πρεσβύτην ὀφθῆναι ῥικνὸν συνεσπακότα τὰς ὀφρῦς, χάρτην δὲ ἀρχαϊκόν τινα, σαπρὸν δὲ τῷ χρόνῳ ὑπό τε κόρεων καὶ σητῶν ἡμίβρωτον διὰ χειρὸς ἔχοντα. εὐθὺς μὲν οὖν μόλις με προσεῖπε, ζημίαν ἡγούμενος τὴν προσηγορίαν. εἶτα τοῦ προξένου φήσαντος ὡς δεοίμην χρημάτων, πόσων ἤρετο ταλάντων. ἐμοῦ δὲ θαυμάσαντος τὴν ὑπερβολήν, διέπτυσεν εὐθὺς καὶ δῆλος ἦν δυσχεραίνων. ὅμως ἐδίδου καὶ ἀπῄτει γραμματεῖον, καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχαίῳ τόκον βαρὺν καὶ τὴν οὐσίαν ὑποθέσει μηνὸς εἰσέτι μοι. μέγα τι κακόν εἰσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις εἰλινδούμενοι. μή μοι γένοιτο, ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι μὴ δανειστὴν ἰδεῖν.

Ἀνίκητος Φοιβιανῇ.

Φεύγεις με ὦ Φοιβιανή, φεύγεις, καὶ ταῦτα ἀρτίως ὅλον τὸν ἀγρὸν ἀπενεγκαμένη. τί γὰρ οὐ τῶν ἐμῶν λαβοῦσα ἔχεις; οὐ σῦκα, οὐ τυρὸν ἐκ ταλάρων, οὐκ ἀλεκτορίδων ζεῦγος, οὐ τὰ λοιπὰ τρυφήματα πάντα ἐστί σοι ἐξ ἐμοῦ; οὕτως ὅλον με αὐτὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνατρέψασα δουλεύειν ἀπηνάγκασας. σὺ δὲ οὐδεμίαν ὤραν ἔχεις ἐμοῦ διακαῶς φλεγομένου. ἀλλὰ χαῖρε καὶ ἄπιθι. ἐγὼ δὲ οἴσω βαρέως μὲν, οἴσω δὲ ὅμως τὴν ἀτιμίαν.

Φοιβιανὴ Ἀνικήτῳ.

Ὠδίνουσάν με ἀρτίως ἥκειν ὡς ἑαυτὴν ἡ τοῦ γείτονος μετέπεμψε γυνή. καὶ δῆτα ἧκον ἀραμένη τὰ πρὸς τὴν τέχνην. σὺ δὲ ἐξαπιναίως ἀναστὰς ἐπειρῶ τὴν δέρην ἀνακλάσας κῦσαι. οὐ παύσῃ τρίκουρον καὶ τάλαντον περόντιον πειρῶν τὰς ἀφηλικίας αὐθούσας ἡμᾶς, ὥστις ἄρτι μειρακίζειν ἀρχόμενος.

μενος; οὐχὶ τῶν κατ᾽ ἀγρὸν πόνων ἀφεῖσαι ἀθρόος τῶν αἰδίων ποεισάμενος· οὐχὶ τοῦ ἰπανείου καὶ τῆς ἐσχάρας ὡς ἀδύνατος ὢν ἀξιώσαι; πῶς οὖν τακερὸν βλέπεις βλέμμα καὶ ἀναπνέεις. πέπαυσο κέκροψ ἄθλιε καὶ τρέπου κατὰ σεαυτὸν ὦ πρέσβυ.

Γλυκέρα βακχίδι.

Μένανδρος ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν ἰσθμίων θέαν εἰς τὴν κόρινθον ἐλθεῖν βεβούληται. ἐμοὶ μὲν οὐ κατὰ νοῦν. οἶδας γὰρ οἷόν ἐστιν ἐραστοῦ τοιούτου καὶ βραχὺν ὑστερῆσαι χρόνον. ἀποτρέπειν δὲ οὐκ ἐνῆν μὴ πολλάκις ἀποδημεῖν εἰωθότα. οὔθ᾽ ὅπως αὐτὸν παρεγγυήσω, μέλλοντα ἐπιδημήσειν ἔχω. οὔθ᾽ ὅπως μὴ βουλόμενον αὐτὸν σπουδασθῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ μοί τινα φέρει φιλοτιμίαν, τοῦτο λογίζομαι. οἶδα γὰρ τὴν οὖσαν ἡμῖν ἑταιρείαν πρὸς ἀλλήλας. δέδοικα δὲ ὦ φιλτάτη οὐ σὲ τοσοῦτον. χρηστοτέρῳ γὰρ ἤθει κέχρησαι τοῦ βίου ὅσον αὐτὸν ἐκεῖνον. ἐρωτικὸς γάρ ἐστι δαιμονίως καὶ βακχίδος οὐδ᾽ ἂν τῶν σκυθρωποτάτων τις ἀπόσχοιτο. τὸ μὲν γὰρ δοκεῖν αὐτὸν οὐκ ἔλαττον τοῦ σοὶ ἐντυχεῖν ἢ τῶν ἰσθμίων ἕνεκεν τὴν ἀποδημίαν πεποιῆσθαι, οὐ πάνυ πείθομαι. ἴσως αἰτιάσῃ με τῆς ὑποψίας. συγγίνωσκε δὲ ταῖς ἑταιρικαῖς ὦ φιλτάτη ζηλοτυπίαις ἐγὼ δ᾽ οὐ παρὰ μικρὸν ἡγοῦμαι μενάνδρου διαμαρτεῖν ἐραστοῦ. ἄλλως τε κἄν μοι κνισμός τις πρὸς αὐτὸν ἢ διαφορὰ γένηται, δεήσει με ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ χρέμητός τινος ἢ διφίλου πικρῶς λοιδορεῖσθαι. ἐὰν δὲ ἐπανέλθῃ μοι οἷος ᾤχετο, πολλήν σοι εἴσομαι χάριν.

Ἔρρωσο.

Βακχὶς ὑπερείδῃ.

π ασαι ἴσμεν αἱ ἑταῖραι χάριν. καὶ ἑκάστη γε ἡμῶν οὐχ ἧττον ἢ Φρύνη. ὁ μὲν γὰρ ἀγὼν μόνος φρύνης. ὃν ὁ παμπόνηρος εὐθίας ἐπανείλετο. ὁ δὲ κίνδυνος ἁπασῶν. εἰ γὰρ αἰτοῦσαι παρὰ τῶν ἐραστῶν ἀργύριον, οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς διδοῦσιν ἐντυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου καὶ μηκέτι ἔχειν πράγματα μήτε τοῖς ὁμιλοῦσι παρέχειν. νῦν δ' οὐκ ἔτι τὸ ἑταιρεῖν αἰτιασόμεθα ὅτι πονηρὸς εὐθίας ἐραστὴς εὑρέθη. ἀλλ' ὅτι ἐπιεικὴς ὑπερείδης ζηλώσομεν. πολλὰ τοίνυν ἀγαθὰ γένοιτό σοι τῆς φιλανθρωπίας. καὶ γὰρ ἑταίραν χρηστὴν σεαυτῷ περιεσώσω. καὶ ἡμᾶς ἀμειψομένας σε αὐτίκα εἴρηκας παρεσκεύασας. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν λόγον γράψαις τὸν ὑπὲρ τῆς φρύνης, τότε ἂν ὡς ἀληθῶς χρυσοῦν αἱ ἑταῖραί σε στήσαιμεν ὅπη ποτὲ βούλει τῆς ἑλλάδος.

Βακχὶς Φρύνῃ.

ο ὐ τοσοῦτόν σοι τοῦ κινδύνου συνηχθέσθην φιλτάτη ὅσον ὅτι πονηροῦ μὲν ἀπηλλάγης ἐραστοῦ, χρηστὸν δὲ εὗρες ὑπερείδην, συνήσθην. τὴν γὰρ δίκην σοι καὶ πρὸς τὴν εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. διαβόητον γάρ σε οὐκ ἐν ταῖς ἀθήναις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἑλλάδι ἁπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος πεποίηκεν. εὐθίας μὲν γὰρ ἱκανὴν τιμωρίαν δώσει τῆς σῆς ὁμιλίας στερούμενος. ὑπὸ γὰρ ὀργῆς μοι δοκεῖ κινηθεὶς διὰ τὴν ἔμφυτον ἀμαθίαν ὑπεράραι τὸ μέτρον τῆς ἐρωτικῆς ζηλοτυπίας. καὶ νῦν ἐκεῖνον ἐρῶντα μᾶλλον εὖ ἴσθι ἢ ὑπερείδην. ὁ μὲν γὰρ διὰ τὴν τῆς συνηγορίας χάριν δῆλός ἐστι σπουδάζεσθαι βουλόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν. ὁ δὲ τῷ ἀποτεύγματι τῆς δίκης παρώξυνται. προσδέχου δὴ πάλιν

δι' αὐτοῦ

διὰ τοῦτο δεήσεις καὶ λιτανείας καὶ πολὺ χρυσίον. μὴ δὴ καταδιαιτήσης ἡμῶν ὦ φιλτάτη τῶν ἑταιρῶν. μηδὲ Ὑπερείδην κακῶς δόξαι βεβουλεῦσθαι ποιήσῃς, τὰς εὐτυχίου ἱκεσίας προσιεμένη. μηδὲ τοῖς λεγούσαις σοι ὅτι εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον περιρρηξαμένη τὰ μαστάρια τοῖς δικασταῖς ἀπέδειξας, οὐδὲν ῥήτωρ ὠφέλει, πείθου. καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἵνα ἐν καιρῷ γένηταί σοι ἡ ἐκείνου παρέσχε συνηγορία.

Βακχὶς Μυρρίνῃ.

Η δὲ κρείττονος εἴη σοι τυχεῖν ἐραστοῦ δέσποινα Ἀφρο-
μ δίτη, ἀλλ' οὗτος σοι ὃν νῦν περιέπεις συγκαταβιώη. τά-
λαινα γυνὴ τῆς ἀνοίας. ἥτις τῷ σῷ τοιούτῳ κάλλει πεπί-
στευκας. Φρύνην γὰρ στέρξει δηλονότι Μυρρίνην, ὑπερειδῶν. ἀγ ἔοικυῖαι τὸν Ὑπερείδην βεβουλῆσθαι ὡς ἔλαττόν σοι νῦν προσέχοντα. κἀκεῖνος ἑταίραν ἔχει ἀξίαν ἑαυτοῦ, καὶ σὺ ἐραστήν σοι πρέποντα. αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους καταλύουσαν. ἴσθι γοῦν ὅτι παρὰ πάσαις ἡμῖν ταῖς τὴν φιλανθρωποτέραν Ἀφροδίτην προτιμώσαις μεμίσησαι.

Θαῒς Θεττάλῃ.

Υκ ἂν πώποτ' ᾤμην εἰς τὸ σαυτῆς συνηθείας ἔσεσθαί μοι τι-
ὸ νὰ πρὸς Εὐξίππην διαφοράν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐν οἷς αὐ-
τῇ χρήσιμη γέγονα ὑπὸ τὸν ἀπὸ τῆς Σάμου κατάπλουν,
οὐκ ὀνειδίζω. ἀλλὰ Παμφίλου, γνώσῃ δὲ τοῦτο καὶ σὺ ὅσον ἡμῖν διδόντος ἀργύριον ὅτι ταύτῃ ποτὲ ἐντυγχάνειν ἐδόκει τὸ μειράκιον οὐ προσῆκεν. ἀλλὰ καλῶς ἡμᾶς ἀντὶ τούτων ἠμείψατο τῇ κακίστῃ ἀπολουμένῃ Μεγάρᾳ χαρίζεσθαι θέλουσα. πρὸς ἐκείνην δὲ ἦν τις παλαιά μοι διὰ Στράτωνα ὑπόνοια. ἀλλὰ ταύτην μὲν οὐδὲν ᾤμην ποιεῖν περὶ λόγον κακῶς λέγουσάν με. ἀλῶα δὲ ἦν. κἀπὶ τὴν παννυχίδα πᾶσαι ὡς περὶ τὴν εἰκὸς περὶ ἡμῖν. ἐθαύμαζον δὲ τῆς Εὐξίππης.

τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκκλίζουσα μετ᾽ ἐκείνης καὶ μωκωμένη, τὴν δυσμένειαν ἐνεδείκνυτο· εἶτα φανερῶς τὰ ῥήματα ἦδεν εἰς τὸν μηκέθ᾽ ἡμῖν προσέχοντα ἐραστήν. κἀπὶ τούτοις μὲν ἧττον ἤλγουν. ἀπαναισχυντήσασα δὲ εἰς τὸ φῦκός με καὶ τὸν παιδέρωτα ἔσκωπτε. ἐδόκει δέ μοι πάνυ καλῶς πράττειν ὡς μὴ δὲ κάτοπτρον κεκτῆσθαι. εἰ γὰρ οἶδεν ἑαυτὴν χρῶμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλασφήμει. ἐμοὶ μὲν οὖν βραχὺ μέλει τούτων. ἀρέσκειν γὰρ τοῖς ἐρασταῖς οὐχὶ Μεγάρᾳ καὶ Εὐίππῃ βούλομαι τοῖς πιθήκοις. δεδήλωκα δέ σοι ἵνα μή τι μέμφῃ. ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν οὐδ᾽ ἐν βλασφημίαις, ἀλλ᾽ ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται. προσκυνῶ δὲ τὴν νέμεσιν.

Θαῒς Εὐθυδήμῳ.

ε Ξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας. εἶτα σχῆμα ἔχων καὶ βυβλίδιον μετὰ χεῖρας εἰς τὴν ἀκαδημίαν σοβεῖς. τὴν δὲ ἡμετέραν οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν πρότερον παρέρχῃ. ἐμάνης Εὐθύδημε, οὐκ οἶδας οἷός ἐστιν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὁ ἐσκυθρωπακὼς καὶ τοὺς θαυμαστοὺς τούτους διεξιὼν πρὸς ὑμᾶς λόγους. ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν πράγματα, πόσος ἐστὶν οἴει χρόνος, ἐξ οὗ παρέχει βουλόμενος ἐντυχεῖν. προσφθείρεται δὲ Ἑρπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἅβρᾳ. τότε μὲν οὖν αὐτὸν οὐ προσιέμην. σὲ γὰρ περιβαλοῦσα κοιμᾶσθαι μᾶλλον ἐβουλόμην, ἢ τὸ παρὰ πάντων σοφιστῶν χρυσίον. ἐπεὶ δέ σε ἀποτρέπειν ἔοικε τῆς μεθ᾽ ἡμῶν συνηθείας, ὑποδέξομαι αὐτόν. καὶ εἰ βούλει τὸν διδάσκαλον τουτονὶ τὸν μισογύναιον ἐπιδείξω σοι νυκτὸς οὐκ ἀρκούμενον ταῖς συνήθεσιν ἡδοναῖς. λῆρος ταῦτα εἰσὶ καὶ τῦφος καὶ ἐργολάβεια μειρακίων ὦ ἀνόητε. οἴει δὲ διαφέ-

ρειν

ρειν ἑταίρας σοφιστήν; τοσοῦτον ἴσως ὅσον οὐ διὰ τῶν αὐτῶν ἑκάτεροι πείθειν. ἐπεί γε ἀμφοτέροις τέλος πρόσκειται τὸ λαβεῖν. πόσω δὲ ἀμείνους ἡμεῖς καὶ εὐσεβέστεραι. οὐ λέγομεν θεοὺς οὐκ εἶναι. ἀλλὰ πιστεύομεν ὀμνύουσι τοῖς ἐρασταῖς ὅτι φιλοῦσιν ἡμᾶς. οὐδ' ἀξιοῦμεν ἀδελφαῖς καὶ μητράσι μίγνυσθαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' οὐδὲ γυναιξὶν ἀλλοτρίαις, εἰ μὴ ὅτι τὰς νεφέλας ὁπόθεν εἰσί, καὶ τὰς ἀτόμους ὁποῖαι, ἀγνοοῦμεν. διὰ τοῦτο ἥττους δοκοῦμέν σοι τῶν σοφιστῶν. καὶ αὐτὴ παρὰ τούτοις ἐσχόλακα καὶ πολλοῖς διείλεγμαι. ὁ δὲ εἰς ἑτέρας ὁμιλῶν τυραννίδας ὀνειροπολεῖ καὶ στασιάζει τὰ κοινά. ἀλλὰ σπάσας τὸν ἑωθινὸν καὶ μεθυσθεὶς εἰς ὥραν τρίτην ἢ τετάρτην ἠρεμεῖ. παιδεύομεν δὲ οὐ χεῖρον ἡμεῖς τοὺς νέους. ἐπεὶ σύγκρινον εἰ βούλει Ἀσπασίαν τὴν ἑταίραν καὶ σωκράτην τὸν σοφιστὴν καὶ πότερος ἄμεινον αὐτῶν ἐπαίδευσεν ἄνδρας λόγισαι. τῆς μὲν γὰρ ὄψει μαθητὴν περικλέα. τοῦ δὲ, κριτίαν. κατάβαλλε τὴν μωρίαν ταύτην καὶ ἀηδίαν. ὁ ἐμὸς ἔρως εὐθύδημε οὐ πρέπει σκυθρωποῖς εἶναι τοιούτοις ὄμμασι. καὶ πρὸς τὴν ἐρωμένην ἧκε τὴν ἑαυτοῦ οἷος ἐπανελθὼν ἀπὸ λυκίου πολλάκις τὸν ἱδρῶτα ἀποψώμενος. ἵνα μικρὰ κραιπαλήσαντες ἐπιδειξώμεθα ἀλλήλοις τὸ καλὸν τέλος τῆς ἡδονῆς. καί σοι νῦν μάλιστά γε φανοῦμαι σοφή. οὐ μακρὸν δίδωσιν ὁ δαίμων χρόνον τοῦ ζῆν. μὴ λάθῃς τοῦτον εἰς αἰνίγματα καὶ λήρους ἀναλώσας. Ἔρρωσο.

Σιμαλίων πετάλῃ.

ε Ι μὲν ἡδονήν σοί τινα φέρειν ἢ φιλοτιμίαν πρός τινας τῶν διαλεγομένων οἴει, τὸ πολλάκις ἡμᾶς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτᾶν καὶ τοῖς πεμπομένοις πρὸς τοὺς εὐτυχεστέρους ἡμῶν θεραπαινιδίοις ἀποδύρεσθαι, οὐκ ἀλόγως ἡμῖν ἐντρυφᾷς

ἴσθι μέντοι, καίτοι πικρὸν οἶδα πρᾶγμα ἀσύμφορον ἐμαυτῷ, οὔ-
τω με διακείμενον ὡς ὀλίγοι τῶν ἐντυγχανόντων σοι νῦν ἀμελη-
θέντες ἂν διατεθεῖεν. καίτοι γε ᾤμην τὸν ἄκρατον ἔσεσθαί μοι κατη-
γόρημα ὃν παρ᾽ Εὐφρονίῳ τρίτην ἑσπέραν πολλὴν τινὰ ἐφορησάμην
ὡς δὴ τὰς παρὰ τὴν νύκτα φροντίδας διωσόμενος. τὸ δ᾽ ἄρα ἐ-
ναντίως ἔσχεν. ἀνερρίπισε γάρ μου τὴν ἐπιθυμίαν, ὥστε κλαίοντά
με καὶ βρυχώμενον, ἐλεεῖσθαι μὲν παρὰ τοῖς ἐπιεικεστέροις. γέ-
λωτα δὲ τοῖς ἄλλοις παρέχειν. μικρὰ δὲ ἔπεστί μοι παραψυχὴ καὶ
μαραινόμενον ἤδη παραμύθιον. ὅ μοι ὑπὸ τὴν λυπρὰν τοῦ συμ-
ποσίου μέμψιν προσέρριψας ἀπὸ αὐτῶν περισπάσασα τῶν πλο-
κάμων. ὡς δὴ πᾶσι τοῖς ὑφ᾽ ἡμῶν πεμφθεῖσιν ἀχθομένη. εἰ δή σοι
ταῦτα ἡδονὴν φέρει, ἀπόλαυε τῆς ἡμετέρας μερίμνης. καὶ ἤ σοι φί-
λον διηγοῦ τοῖς νῦν μὲν μακαριωτέροις ἡμῶν, τοῖς μακρὰν δ᾽ αὖ ὡς
παρ᾽ ἡμεῖς ἔχωσιν ἀνιασομένοις. εὔχου μέντοι μηδέν σοι νεμεσῆσαι
ταύτης τῆς ὑπεροψίας τὴν ἀφροδίτην. ἕτερος ἂν λοιδορούμενος ἔγρα-
φε καὶ ἀπειλῶν. ἀλλ᾽ ἐγὼ δεόμενος καὶ ἀντιβολῶν. ἐρῶ γάρ, ὦ Πε-
τάλη κακῶς. φοβοῦμαι δὲ μὴ κάκιον ἔχων μιμήσωμαί τινα τῶν
περὶ τὰς ἐρωτικὰς μέμψεις ἀτυχεστέρων.

Πετάλη Σιμαλίωνι.

Βουλόμην μὲν ὑπὸ δακρύων ἑταίρας τρέφεσθαι οἰ-
ἢ κίαν. λαμπρῶς γὰρ ἂν ἔπραττον ἀφθόνων τούτων ἀπο-
λαύουσα παρὰ σοῦ. νῦν δὲ δεῖ χρυσίου ἡμῖν. ἱματίων. κό-
σμου. θεραπαινίδων. ἡ τοῦ βίου διοίκησις ἅπασα ἐντεῦθεν. οὐκ ἔστιν
ἐν Μυρρινοῦντι πατρῷον ἐμοὶ κτημάτιον, οὐδ᾽ ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἐ-
μοὶ μέταλλον, ἀλλὰ μισθωμάτια καὶ αἱ δυστυχεῖς αὗται καὶ
κατεστεναγμέναι τῶν ἀνοήτων ἐραστῶν χάριτες. σοὶ δὲ ἐνιαυτὸν ἐν-

τυγχάνουσα

τυγχάνουσα ἀδημονῶ. καὶ αὐχμηρὰν μὲν ἔχω τὴν κεφαλὴν μηδὲ ἰδοῦσα τὸν χρόνον τοῦτον μύρον. τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρίχινα προβαλλομένη ταραντινίδια αἰσχύνομαι τὰς φίλας. οὕτως ἀγαθόν τί μοι γένοιτο. εἶτα οἴει μέσοι παρακαθημένη ποθὲν ζήσειν; ἀλλὰ δακρύεις; πεπαύσῃ μετὰ μικρόν. ἐγὼ δὲ ἂν μή τις ὁ διδοὺς ᾖ, πεινήσω τὸ καλόν. θαυμάζω δέ σου καὶ τὰ δάκρυα ὡς ἔστιν ἀπίθανα. δέσποινα ἀφροδίτη. φιλεῖς ἄνθρωπε φῂς, καὶ βούλει σοι τὴν ἐρωμένην διαλέγεσθαι. ζῆν γὰρ χωρὶς ἐκείνης μὴ δύνασθαι. τί οὖν οὐ ποτήριά ἐστιν ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑμῖν, μὴ χρυσία τῆς μητρὸς, μὴ δάνεια τοῦ πατρὸς κομιούμενος. μακαρία φιλώτις, τοῖς εὐμενεστέροις ὄμμασιν εἶδον ἐκείνην αἱ χάριτες, οἷον ἐραστὴν ἔχει μενεκλείδην, ὃς καθ' ἡμέραν δίδωσί τι. ἄμεινον γὰρ ἢ κλάειν. ἐγὼ δὲ ἡ ταλαίπωρος θρηνῳδὸν οὐκ ἐραστὴν ἔχω. στεφάνιά μοι καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ πέμπει. κλάειν δι' ὅλης φησὶ τῆς νυκτός. ἐὰν φέρῃς τι ἧκε μὴ κλάων, εἰ δὲ μή, σεαυτὸν οὐχ ἡμᾶς ἀνιάσεις.

Μυῤῥίνη Νικίππῃ.

ὀ Υ προσέχει μοι τὸν νοῦν ὁ δίφιλος, ἀλλὰ ἅπας ἐπὶ τὴν ἀνάθαρτον θετταλὴν νένευκε, καὶ μέχρι μὲν τῶν ἀδωνίων ἐπὶ κῶμόν ποτε πρὸς ἡμᾶς καὶ κοιμησόμενος ἐφοίτα. ἤδη μέντοι ὡς αὐτὸς ἀκκιζόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν καὶ τά γε πλεῖστα ὑπὸ τοῦ ἕλικος ὁπότε μεθυσθείη ὁδηγούμενος. ἐκεῖνος γὰρ τῆς ἑρπυλλίδος ἐρῶν τὴν παρ' ἡμῖν ἠγάπα σχολήν. νῦν μέντοι δῆλός ἐστι μηδ' ὅλως ἡμῖν ἐντευξόμενος. τέσσαρας γὰρ ἐξῆς ἡμέρας ἐν τῷ λυσίδος κήπῳ μετὰ θετταλῆς καὶ τοῦ κάκιστα ἀπολουμένου στρογγυλίωνος, ὃς ταύτην αὐτῷ προὐμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην ἐμοί τι προσκρούσας, κραιπαλᾷ. γραμματίδια μὲν οὖν καὶ θεραπαι

νίδων διαδρομαὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα μάτην διήνυσαι καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὄφελος. δοκεῖ δέ μοι μᾶλλον ὑπὸ τούτων τετυφῶσθαι καὶ ὑπερεντρυφᾶν ἡμῖν. λοιπὸν οὖν ἀποκλείσω κἂν ἔλθῃ ποτὲ πρὸς ἡμᾶς κοιμηθησόμενος, εἰ δὴ κνίσαι ποτὲ ἐκείνην βουληθείη διασώσασθαι. εἴωθε γὰρ ἡ βαρύτης τοῦ ἀμελεῖσθαι καταβάλλεσθαι. ἐὰν δὲ μηδ' οὕτως ἀνύωμεν, θερμοτέρου τινὸς ἡμῖν ὥσπερ τοῖς σφόδρα κάμνουσι φαρμάκου δεῖ. δεινὸν γὰρ οὐ τοῦτο μόνον εἰ τῶν παρ' αὐτοῦ μισθωμάτων στερησόμεθα, ἀλλ' εἰ Θεττάλῃ γέλωτα παρέξομεν. ἔστι σοι πειραθὲν ὡς φὴς πολλάκις ἐφ' ἡλικίας φίλτρον, τοιούτου τινὸς βοηθήματος δεόμεθα, ὃ τὸν πολὺν αὐτοῦ τῦφον ἀλλοιῶσαι καὶ τὴν κραιπάλην ἐκπορήσειεν. ἐπικηρυκευσόμεθα δὴ αὐτῷ καὶ δακρύσομεν πιθανῶς καὶ τὴν νέμεσιν δεῖν αὐτὸν ὁρᾶν εἰ οὕτως ἐμὲ περιόψεται ἐρῶσαν αὐτοῦ, καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἐροῦμεν καὶ πλασόμεθα. ἥξει γὰρ ὡς ἐλεῶν δήπου με καιομένην ἐπ' αὐτῷ. μεμνῆσθαι γὰρ τοῦ παρελθόντος χρόνου καὶ τῆς συνηθείας ἔχειν καλῶς ἐρεῖ, φυσῶν ἑαυτὸν ὁ λάσταυρος. συλλήψεται δ' ἡμῖν καὶ ὁ Ἕλιξ. ἐπίκειμον γὰρ ἡ ἑρπυλλὶς ἀποδύσεται. ἀλλ' ἀμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον. βραχύ μοι μέλει. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἢ ἐμοὶ ζῆν ἢ τεθνάναι Θεττάλῃ.

Μενεκλείδης Εὐθυκλεῖ.

ὁ Ἴχεται Βακχὶς ἡ καλὴ Εὐθύκλεις φίλτατε οἴχεται. πολλά τέ μοι καταλιποῦσα δάκρυα καὶ ἔρωτος ὅσπερ ἥδιστος τὸ τέλος οὐ πονηροῦ μὴν μνήμην. οὐ γὰρ ἐκλήσομαί ποτε Βακχίδος.

χίδος. οὐχ οὕτως ἔσται χρόνος. ὅσην συμπάθειαν ἐνεδείξατο. ἀπολογίαν ἐκείνην καλῶν οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι τοῦ τῶν ἑταιρῶν βίου. καὶ εἰ συνελθοῦσαι ἅπασαι πανταχόθεν εἰκόνα τινὰ αὐτῆς ἐν ἀφροδίτης ἢ χαρίτων θεῖεν, δεξιόν αὐταί μοι ποιῆσαι δοκοῦσι. τὸ γὰρ θρυλλούμενον ὑπὸ πάντων, ὡς πονηραί, ὡς ἄπιστοι, ὡς πρὸς τὸ λυσιτελὲς βλέπουσαι μόνον, ὡς ἀεὶ τοῦ διδόντος, ὡς τίνος γὰρ οὐκ αἴτιαι κακοῦ τοῖς ἐντυγχάνουσι, διαβολὴν ἐπέδειξεν ἀφ᾽ ἑαυτῆς ἄδικον. οὕτω πρὸς τὴν κοινὴν βλασφημίαν τῷ ἤθει παρετάξατο. οἶσθα τὸν μῆδον ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τῆς συρίας δεῦρο καταίροντα μεθ᾽ ὅσης θεραπείας καὶ παρασκευῆς ἐσόβει. εὐνούχους ὑπισχνούμενος καὶ θεραπαίνας καὶ κόσμον τινὰ βαρβαρικόν. ὅμως ἀφικόμενον αὐτὸν οὐ προσίετο. ἀλλ᾽ ὑπὸ τοὐμὸν ἠγάπα κοιμωμένη χλανίσκιον τὸ λιτὸν τοῦτο καὶ δημοτικόν. καὶ τοῖς παρ᾽ ἡμῶν ὀλίγοις αὐτῇ πεμπομένοις ἐπανέχουσα, τὰς σατραπικὰς ἐκείνας καὶ πολυχρύσους δωρεὰς διωθεῖτο. τί δὲ τὸν αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν ὅσον ἀργυρίου προτείνοντα. οὐδὲν ἐκείνης ἄμεινον οὐκ οἶδ᾽ ὅτι γένοιτ᾽ ἄν. ὡς χρηστὸν ἦθος οὐκ εἰς εὐδαίμονα βίου προαίρεσιν δαίμων τις ὑπήνεγκεν. ἔρρεται ἡμᾶς ἀπολιποῦσα καὶ κείσεται λοιπὸν μόνη ἡ βακχὶς ὡς ἄδικοι ὦ φίλαι μοῖραι. ἔδει γὰρ αὐτῇ συγκαταλελεῖφθαί με καὶ νῦν ὥσπερ τότε. ἀλλ᾽ ἐγὼ μὲν περίειμι καὶ τροφῆς ἅπτομαι, καὶ διαλέξομαι τοῖς ἑταίροις. ἡ δέ, οὐκέτι με φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα. οὐδ᾽ ἵλεως καὶ εὐμενὴς διανυκτερεύσει τοῖς ἡδίστοις ἐκείνοις κολάσμασιν. ἀρτίως μὲν οἷον ἐφθέγγετο οἷον ἔβλεπεν. ὅσαι ταῖς ὁμιλίαις αὐτῆς σειρῆνες ἐνίδρυντο. ὡς δ᾽ ἡδύ τι καὶ ἀκήρατον ἀπὸ τῶν φιλημάτων νέκταρ

(ἔσταζεν

ἐπάκροις μοι δοκεῖ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκάθισεν ἡ πειθώ. ἃ πάντα ἐκείνη γε τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο. ὅλαις ταῖς χάρισι τὴν ἀφροδίτην ἀξιωσαμένη. ἔρρει τὰ παρὰ ταῖς πόσεις μινυρίσματα. καὶ ἡ τοῖς ἐλεφαντίνοις δακτύλοις κρουομένη λύρα ἔρρει. κεῖται δὲ ἡ πάσαις μέλλουσα χάρισι κωφὴ λίθος. καὶ σποδιά. καὶ μεγάρα μὲν ἡ ἱππόπορνος ζῇ οὕτω θεαγένη συλήσασα ἀνηλεῶς, ὡς ἐκ πάνυ λαμπρᾶς οὐσίας τὸν ἄθλιον χλαμύδιον ἁρπάσαντα καὶ πέλτην οἴχεσθαι στρατευσόμενον. βακχὶς δὲ ἡ τὸν ἐραστὴν φιλοῦσα ἀπέθανε. ῥάων γέγονα πρὸς σὲ ἀποδυράμενος εὔθυκλες φίλτατε. ἡδὺ γάρ μοι τι δοκεῖ περὶ ἐκείνης καὶ λαλεῖν καὶ γράφειν. οὐδὲν γὰρ ἢ τὸ μεμνῆσθαι καταλέλειπται. Ἔρρωσο.

Μεγάρα βακχίδι.

σ Οἱ μόνη ἐραστὴς γέγονεν ὃν φιλεῖς οὕτως ὥστε τὸ μηδὲ ἀκριβῶς αὐτοῦ διαζευχθῆναι δύνασθαι. τῆς ἀηδίας δέσποινα ἀφροδίτη κληθεῖσα ὑπὸ γλυκέρας εἰς τοσοῦτον χρόνον. ἀπὸ τῶν διονυσίων γὰρ ὑμῖν ἀπήγγελεν, οὐχ ἥκεις εἰ μὴ δι᾽ ἐκείνην. οὐδὲ τὰς φίλας ἰδεῖν γυναῖκας ἀνασχομένη. σώφρων γέγονας σὺ καὶ φιλεῖς τὸν ἐραστήν. μακαρία τῆς εὐφημίας. ἡμεῖς δὲ αἱ πόρναι καὶ ἀκόλαστοι. ὑπῆρξε καὶ φίλωνι συκίνη βακτηρία. ὀργίζομαι γὰρ νὴ τὴν μεγάλην θεόν. πᾶσαι γὰρ ἦμεν θετταλή. μυρρίνη. χρυσίον. εὐξίππη. ὅπου καὶ φιλουμένη καίτοι γεγαμημένη προσφάτως καὶ ζηλοτυπουμένη τὸν καλὸν ἀποκοιμίσασα τὸν ἄνδρα, ὀψὲ μέν, ὅμως δ᾽ οὖν ἧκεν. σὺ δ᾽ ἡμῖν μόνη τὸν ἄδωνιν περιέπεις, μήπου καταλειφθέντα αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τῆς ἀφροδίτης, ἡ περσεφόνη παραλάβῃ. οἷον ἡμῶν ἐγένετο συμπόσιον, τί γὰρ οὐχ ἅπτομαι σου τῆς καρδίας, ὅσων χαρίτων πλῆρες. ᾠδαί. σκώμματα. πότος εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδάς.

δᾷς· μύρα· στέφανοι· τραγήματα· ὑπόσκιοι τινὲς δάφναις ἦν ἡ κατάκλισις. ἓν μόνον ἡμῖν ἔλειπε, σύ· τὰ δ᾽ ἄλλα, οὔ. πολλάκις ἐκραιπαλήσαμεν· οὕτω δὲ ἡδέως, ὀλιγάκις. τὸ γοῦν πλείστην ἡμῖν παρασχὸν τέρψιν, δεινή τις φιλονεικία κατέσχε Θρυαλλίδα καὶ Μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς· ποτέρα κρείττω καὶ ἁπαλωτέραν ἐπιδείξει. καὶ πρώτη Μυρρίνη τὸ ζώνιον λύσασα, βόμβυξ δ᾽ ἦν τὸ χιτώνιον δι᾽ αὐτοῦ τρέμουσαν οἷόν τι μελίπηκτον γάλα τὴν ὀσφὺν ἀνεσάλευσεν ὑποβλέπουσα εἰς τοὐπίσω πρὸς τὰ κινήματα τῆς πυγῆς. ἠρέμα δ᾽ οἷον ἐνεργοῦσά τι ἐρωτικὸν ὑπεστέναξεν· ὥστε ἐμὲ νὴ τὴν Ἀφροδίτην καταπλαγῆναι. οὐ μὴν ἀπεῖπέ γε ἡ Θρυαλλίς, ἀλλὰ τῇ ἀκολασίᾳ παρευδοκίμησεν αὐτήν· οὐ γὰρ διὰ παραπετασμάτων ἐγώ φησιν ἀγωνίσομαι· οὐδὲ ἀκκιζομένη, ἀλλ᾽ οἷον ἐν γυμνικῷ· καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις ἀγών. ἀπεδύσατο τὸ χιτώνιον· καὶ μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφύν, ἰδοὺ σκόπει τὸ χρῶμα φησὶν ὡς ἀκριβές Μυρρίνη· ὡς ἀκήρατον· ὡς καθαρόν. τὰ πορφυρᾶ τῶν ἰσχίων ταυτί· τὴν ἐπὶ τοὺς μηροὺς ἔγκλισιν· τὸ μήτε ὑπέρογκον αὐτῶν μήτε ἄσαρκον· τοὺς γελασίνους ἐπ᾽ ἄκρων. ἀλλ᾽ οὐ τρέμει νὴ Δία, ἅμα ὑπομειδιῶσα, ὥσπερ ἡ Μυρρίνη. καὶ τοσοῦτον παλμὸν ἐξειργάσατο τῆς πυγῆς καὶ ἅπασαν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὀσφὺν τῇ δὲ καὶ τῇ δὲ ὥσπερ ῥέουσαν περιεδίνησεν, ὥστε ἀνακροτῆσαι πάσας, καὶ νίκην ἀποφήνασθαι τῆς Θρυαλλίδος. ἐγίνοντο δὲ καὶ περὶ ἄλλων συγκρίσεις καὶ περὶ μαστείων ἀγῶνες. τῆς μὲν γὰρ Φιλουμένης γαστρὶ ἀντεξετασθῆναι οὐδ᾽ ἥτισοῦν ἐθάρρησεν. ἄτοκος γὰρ ἦν καὶ σφριγῶσα. καταπαννυχίσασαι οὖν καὶ τοὺς ἐραστὰς κακῶς

εἴπουσαι καὶ ἄλλων ἐπιτυχεῖν δεξάμεναι, ἀεὶ γὰρ ἡδίων ἡ πρόσφατος ἀφροδίτη, ᾠχόμεθα ἔξοινοι. πολλὰ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν κραιπαλήσασαι, ἐπεκωμάσαμεν δεξιμάχῳ κατὰ τὸν χρυσοῦν στενωπὸν. ὡς ἐπὶ τὴν ἄγνουν κατιόντι πλησίον τῆς μενέφρονος οἰκίας. ἐρᾷ γὰρ αὐτοῦ θαῒς καλῶς. καὶ νὴ δία εἰκότως. ἔναγχος γὰρ πλούσιον ἐκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον. νῦν μὲν οὖν συγγνώμην ἔχομεν σοι τῆς ὑπεροψίας. τοῖς ἀλώοις δὲ ἐν κολλυτῷ ἑστιώμεθα παρὰ τῷ θετταλῆς ἐραστῇ. τὸν γὰρ τῆς ἀφροδίτης ἐρώμενον, ἡ θεττάλη στέλλει. ὅπως δὲ ἥξεις φέρουσα κήπιον καὶ κοράλλιον καὶ τὸν ἄδωνιν ὃν νῦν περιψύχεις. μετὰ γὰρ τῶν ἐραστῶν κραιπαλήσομεν.

Ἔρρωσο.

Φιλουμένη κρίτωνι.

τ Ι πολλὰ γράφων ἀνιᾷς σεαυτόν. πεντήκοντά σοι χρυσῶν δεῖ καὶ γραμμάτων οὐ δεῖ. εἰ μὲν οὖν φιλεῖς, δός. εἰ δὲ φιλαργυρεῖς, μὴ ἐνόχλει.

Ἔρρωσο.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Λάμια Δημητρίῳ.

σ Υ ταύτης τῆς παρρησίας αἴτιος. ὢν βασιλεὺς, εἶτα ἐπιτρέψας καὶ ἑταίρᾳ γράφειν σοι. καὶ οὐχ ἡγησάμενος δεινὸν ἐντυγχάνειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ὅλῃ μοι ἐντυγχάνων. ἐγὼ δέ δέσποτα δημήτριε ὅταν μὲν ἔξωθε θεάσωμαι

σωμαι καὶ ἀκούσω μετὰ τῶν δορυφόρων καὶ τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν πρέσβεων καὶ τῶν διαδημάτων, νὴ τὴν ἀφροδίτην πέφρικα καὶ δέδοικα καὶ ταράττομαι καὶ ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμματα· καὶ τότε μοι ὄντως ὁ πολιορκητὴς εἶναι δοκεῖς δημήτριος. οἷον δὲ καὶ βλέπεις τότε ὡς μικρὸν καὶ πολεμικόν· καὶ ἀπιστῶ ἐμαυτῇ καὶ λέγω. λάμια. σὺ μετὰ τούτου καθεύδεις; σὺ διὰ νυκτὸς ὅλης αὐτῷ καταυλεῖς; σοὶ νῦν οὗτος ἐπέσταλκε; σοὶ γνάθαιναν τὴν ἑταίραν συγκρίνει. καὶ ἠλογημένη σιωπῶ καὶ εὐχομένη θεάσασθαι παρ᾽ ἑαυτῇ. καὶ ὅταν ἔλθῃς προσκυνῶ σε. καὶ ὅταν περιπλακεὶς μέγα φιλῇς, πάλιν πρὸς ἐμαυτὴν τἀναντία λέγω. οὗτός ἐστιν ὁ πολιορκητής; οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς στρατοπέδοις; τοῦτον φοβεῖται μακεδονία; τοῦτον ἡ ἑλλάς; τοῦτον ἡ θράκη; μὰ τὴν ἀφροδίτην σήμερον αὐτὸν τοῖς αὐλοῖς ἐκπολιορκήσω. καὶ ὄψομαι τί με διαθήσει. μένων εἰς τρίτην παρ᾽ ἐμοί· γὰρ δειπνήσεις δέομαι. τὰ ἀφροδίσια ποιῶ ταῦτα κατ᾽ ἔτος. καὶ ἀγῶνα ἔχω εἰ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις νικῶ. ὑποδέξομαι δή σε ἐπαφροδίτως καὶ ὡς ἔνι μάλιστα πιθανῶς, ἄν μοι περιουσιῶσαι γένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἀνάξιον τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἐπιπεποίηκα καίτοι σοῦ γε ἐπιτρέποντος ὅπως ἂν βούλωμαι χρῆσθαι τῷ ἐμῷ σώματι. ἀλλὰ κέχρημαι καλῶς καὶ ἀμίκτως πρὸς ἑτέρους· οὐ ποιήσω τὸ ἑταιρικόν. οὐδὲ ψεύσομαι δέσποτα ὡς ἄλλαι ποιοῦσιν. ἐμοὶ γὰρ ἀπ᾽ ἐκείνου μὰ τὴν ἄρτεμιν οὐδὲ προσέβλεψαν ἔτι πολλοί. οὐδὲ ἐπείρασαν αἰδούμενοί σου τὰς πολιορκίας. ὀξύς ἐστιν ἔρως ὦ βασιλεῦ, καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀναπτῆναι. ἐλπίσας πτέρυται. καὶ ἀπελπίσας

τα γὰρ ἐπὶ φορρευμ' εἴωθεν ἀποσυνωθεῖς· διὸ καὶ μέγα τῶν ἑταιρουσῶν ἐστι σόφισμα ἀεὶ τὸ παρὸν τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτιθεμένας ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς· πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι ἔξεστιν· ὥστε φόβον εἶναι κόρου. λοιπὸν ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν, ποιεῖν· τὰ δέ, μαλακίζεσθαι· τὰ δέ, δειπνοποιεῖν· τὰ δέ, κοσμεῖν σοι τὸν οἶκον· τὰς δέ, ὁ ποσοῦ ἄλλως τὰ γὰρ μαραινομένας μεσολαβούσας χρήσεις, ἵνα μᾶλλον ἐξάπτωνται τοῖς διαστήμασιν ἀναλούστεραι αὐτῶν αἱ ψυχαὶ φοβουμένων μὴ ἄλλο πάλιν γένηται τῆς ἐν τῷ παρόντι τύχης κώλυμα. ταῦτα δὲ πρὸς μὲν ἑταίρους τάχα ἂν ἐδυνάμην βασιλεῦ φυλάττεσθαι καὶ τεχνιτεύειν· πρὸς δὲ σὲ ὃς οὕτως ἤδη ἔχεις ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐπιδείκνυσθαί με καὶ ἀγάλλεσθαι πρὸς τὰς ἄλλας ἑταίρας, ὅτι πασῶν ἐγὼ πρωτεύω, μὰ τὰς φίλας μούσας οὐκ ἂν ὑπομείναιμι πλάττεσθαι. οὐχ οὕτως εἰμὶ λιθίνη· ὥστε ἀφεῖσα πάντα καὶ τὴν ψυχὴν ἐμαυτῆς εἰς ἀρίστειαν, ὀλίγου ἡγήσομαι δαπανῆσαι. εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ Θηριππίδου οἰκίᾳ, ἐν ᾗ μέλλω σοι τὸ τῶν ἀφροδισίων εὐτρεπίζειν δεῖπνον, ἔσται διαβόητος ἡ παρασκευή, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀθηναίων πόλει νὴ τὴν ἄρτεμιν καὶ ἐν τῇ ἑλλάδι· μάλιστα οἱ μισητοὶ λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι, οἱ ἐν ἐφέσῳ ἀλώπεκες, οὐ παύσονται τοῖς ταϋγέτοις ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις ἑαυτῶν, διαβάλλοντες ἡμῶν τὰ δεῖπνα. καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς ἀνθρωποπαθείας· ἀλλ' αὐτοὶ μὲν χαιρόντων δέσποτα. σὺ δὲ ἐμοὶ μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τοῦ δείπνου καὶ τὴν ὥραν ἣν ἂν ἕλῃ· ἀρίστη γὰρ ἣν βούλει.

Ἔρρωσο.

Λεόντιον Λαμίᾳ·

ὀ Ὑδὲν δυσαρεστότερον ὡς ἔοικεν ἐστὶ πάλιν μειρακευομένου πρεσβύτου· οἷά με ἐπίκουρος οὗτος διοικεῖ πάντα λοιδορῶν· πάντα ὑποπτεύων· ἐπιστολὰς ἀδιαλύτους μοι γράφων· ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου· μὰ τὴν ἀφροδίτην εἰ ἄδωνις ἦν ἤδη ἐγγὺς ὀγδοήκοντα γεγονὼς ἔτη, οὐκ ἂν αὐτοῦ ἠνεσχόμην φθειριῶντος καὶ φιλονοσοῦντος καὶ καταπεπιλημένου εὖ μάλα πόκοις ἀντὶ πίλων· μέχρι τίνος ὑπομενεῖ τις τὸν φιλόσοφον τοῦτον· ἐχέτω τὰς περὶ φύσεως αὐτοῦ κυρίας δόξας· καὶ τοὺς διεστραμμένους κανόνας· ἐμὲ δὲ ἐφέτω τὴν μουσικῶς κυρίαν ἐμαυτῆς ἀστομάχητον καὶ ἀνύβριστον· ὄντως ἐπιπολιορκητὴν ἔχω τοιοῦτον, οὐχ οἷον σὺ λάμια δημήτριον· μὴ γάρ ἐστι σωφρονίσαι διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον· καὶ σωκρατίζειν καὶ στωμύλλεσθαι θέλει καὶ εἰρωνεύεσθαι· καὶ ἀλκιβιάδην τινὰ ἢ πυθοκλέα νομίζει καὶ ξανθίππην ἐμὲ οἴεται ποιήσειν· καὶ πέρας, ἀναστᾶσα ὅποι ποτε γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι μᾶλλον, ἢ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς διαπύρους ἀνέξομαι· ὃ δὲ πάντων δεινότατον ἤδη καὶ ἀφορητότατον ἐτόλμησεν, ὑπὲρ οὗ καὶ γνώμην βουλομένη λαβεῖν, τί μοι ποιητέον, ἐπέσταλκά σοι· Τίμαρχον τὸν καλὸν οἶσθα τὸν κηφισιᾶθεν· οὐκ ἀρνοῦμαι πρὸς τὸν νεανίσκον οὐκ οἰκείως ἔχειν ἐκ πολλοῦ· πρὸς σὲ μοι τἀληθῆ λέγειν εἰκὸς λάμια· τὴν πρώτην ἀφροδίτην ἔμαθον ὑπ' αὐτῷ σχεδόν· οὗτος γάρ με διεπαρθένευσεν ἐγγὺς γειτόνων οἰκοῦσαν· ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου πάντα μοι τἀγαθὰ πέμπων οὐ διαλέλοιπεν· ἐσθῆτα· χρυσία· θεραπαίνας· θεράποντας· ἰνδούς· ἰνδάς· τὰ ἄλλα σιωπῶ· ἀλ

λὰ τὰ μικρότατα προσλαμβάνει τὰς ὥρας ἵνα μηδεὶς φθάσῃ με γευσάμενος. τοιοῦτον νῦν ἐραστὴν ἀποκλείσον φησὶ καὶ μὴ προσίτωσαν, ποίοις δοκεῖς, αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀνόμασιν, οὔτε ὡς ἀττικὸς οὔτε ὡς φιλόσοφος ἐκ καππαδοκίας πρῶτος τὴν ἑλλάδα ἥκων. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ ὅλη γένοιτο ἡ ἀθηναίων πόλις ἐπικούρων, μὰ τὴν ἄρτεμιν οὐ ζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς πρὸς τὸν τιμάρχου βραχίονα· μᾶλλον δὲ οὐδὲ πρὸς τὸν δάκτυλον. τίσι λέγεις λάμια οὐκ ἀληθῆ ταῦτα οὐ δίκαια φημί; καὶ μὴ δή δέομαί σου πρὸς τῆς ἀφροδίτης μή σοι ταῦτα ὑπελθέτω. ἀλλὰ φιλόσοφος ἀλλὰ ἐπιφανής. ἀλλὰ πολλοῖς φίλοις κεχρημένος; λαβέτω τὰ ἃ ἔχω. διδασκέτω δὲ ἄλλους. ἐμὲ δὲ οὐδὲν θάλπει τὶ δόξα. ἀλλ' οὐ θέλω δὸς τίμαρχον δάματερ. ἀλλὰ καὶ δι' ἐμὲ πάντα ἠνάγκασται ὁ νεανίσκος καταλιπὼν τὸ λύκειον. καὶ τὴν ἑαυτοῦ νεότητα καὶ τοὺς συνεφήβους καὶ τὴν ἑταιρείαν, μετ' αὐτοῦ ζῆν καὶ κολακεύειν αὐτὸν καὶ καθυμνεῖν τὰς ὑπηνέμους αὐτοῦ δόξας. ὁ ἀτρεὺς οὗτος ἔξελθε φησὶν ἐκ τῆς ἐμῆς μοναγρίας καὶ μὴ πρόσιθι λεοντίῳ ὡς οὐ δικαιότερον ἐκείνου ἐρῶντος, σὺ μὲν οὖν μὴ πρόσιθι τῇ ἐμῇ. ὁ μὲν, νεανίσκος ὤν, ἀνέχεται τὸν ἕτερον ἀντεραστὴν γέροντα. ὁ δέ, τὸν δικαιότερον οὐχ ὑπομένει. τί ποιήσω πρὸς τῶν θεῶν ἱκετεύω σε λάμια. νὴ τὰ μυστήρια. νὴ τούτων τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν ὡς ἐνθυμηθεῖσα τοῦ τιμάρχου τὸν χωρισμόν, ἄρτι ἀπέψυγμαι καὶ ἱδρῶ. καὶ τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μου ἀνέστραπται. δέομαί σου δέξαι με πρὸς σεαυτὴν ἡμέρας ὀλίγας. καὶ ποιήσω τοῦτον αἰσθάνεσθαι πηλίκων ἀπήλαυεν ἀγαθῶν, ἔχων ἐν τῇ οἰκίᾳ με. οὐκ ἐπιφέρει τὸν κόρον εὖ οἶδα. πρεσβευτὰς δὲ-

θὺς πρὸς ἡμᾶς διαπέμψεται μητρόδωρον ἕρμαρχον πολύαινον. ποσάκις οἴει με λάμια πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ παραγενομένην εἰπεῖν· τί ποιεῖς ἐπίκουρε. οὐκ οἶσθα ὅτι διακωμῳδεῖ σε τιμοκράτης ὁ μητροδώρου ἐπὶ τούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐν τοῖς θεάτροις παρὰ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς; ἀλλὰ τί ἔστιν αὐτῷ ποιῆσαι; ἀναίσχυντός ἐστι τὸ ἐρᾶν; καὶ ἐγὼ ἔσομαι τοίνυν ὁμοίως αὐτῷ ἀναίσχυντος, καὶ οὐκ ἀφήσω τὸν ἐμὸν τίμαρχον.

Ἔρρωσο.

Μένανδρος γλυκέρᾳ.

ἐ Γὼ μὰ τὰς ἐλευσινίας θεὰς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν ἅ σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις γλυκέρα μόνος μόνῃ, ὡς οὐδὲν ἐπαίρω τὰ ἐμά. οὐδὲ βουλόμενος σοι χωρίζεσθαι, ταῦτα καὶ λέγω καὶ γράφω. τί γὰρ ἐμοὶ χωρίς σου γένοιτ᾽ ἂν ἥδιον; τί δ᾽ ἐπαρθῆναι μεῖζον τῆς σῆς φιλίας δυναίμην, εἰ καὶ τὸ ἔσχατον ἡμῶν γῆρας διὰ τοὺς σοὺς τρόπους καὶ ἤθη, νεότης ἀεὶ φανεῖταί μοι. ἢ συννεάσαιμεν ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν καὶ νὴ τοὺς θεοὺς συνθάνοιμεν. ἵνα μηδετέρῳ ἡμῶν ἐν ᾅδου συγκαταβαίη τις ζῆλος. ἢ τινῶν ἄλλων ὁ σωθεὶς πειράσεται ἀγαθῶν. μὴ δὲ γένοιτό μοι πειραθῆναι σοῦ μηκέτ᾽ οὔσης. τί γὰρ ἂν ἔτι καταλείποιτο ἀγαθόν; ἃ δὲ νῦν ἤπειξέ με ἐν πειραιεῖ μαλακιζόμενον, οἶσθα γάρ μου τὰς συνήθεις ἀσθενείας ἃς οἱ μὴ φιλοῦντες μετρυφὰς καὶ σαλακωνίας καλεῖν εἰώθασιν, ἐπιστεῖλαί σοι ἐν ἄστει μενούσῃ διὰ τὰ ἁλῷα τῆς θεοῦ, ταῦτ᾽ ἐστίν. ἐδεξάμην ἀπὸ πτολεμαίου τοῦ βασιλέως αἰγύπτου γράμματα. ἐν οἷς δεῖται μου πάσας δεήσεις, καὶ προτρέπεται βασιλικῶς ὑπισχνούμενος τὸ δὴ λεγό

μένον τοῦτο τὰ τῆς γῆς ἀγαθὰ ἐμέ καὶ φιλήμονα. καὶ γὰρ ἐκείνῳ
γράμματα κεκομίσθαι φασί· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ φιλήμων ἐπέστει-
λέ μοι τὰ ἴδια δηλῶν ἐλαφρότερα καὶ ὡς οὐ μενάνδρῳ γεγραμ-
μένα ἧττον λαμπρά. ἀλλ' ὄψεται καὶ βουλεύσεται τὰ ἴδια οὗτος.
ἐγὼ δὲ οὐ περιμενῶ βουλάς. ἀλλὰ σύ μοι γλυκέρα καὶ γνώμη καὶ ἀ-
ρεοπαγῖτις βουλὴ καὶ ἡλιαία, ἅπαντα νὴ τὴν ἀθηνᾶν ἀεὶ γέγο-
νας, καὶ νῦν ἔσῃ. τὰς μὲν οὖν ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως σοι διέπεμ
ψάμην. ἵνα μὴ κόπτω σε δὶς καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ τοῖς ἐκείνου γράμ
μασιν ἐντυγχάνουσαν. ἃ δὲ ἐπιστέλλειν αὐτῷ ἔγνων, καὶ βούλο
μαί σε εἰδέναι. πλεῖν μὲν, καὶ εἰς αἴγυπτον ἀπιέναι μακρὰν οὕτω
καὶ ἀπῳκισμένην βασιλείαν οὖσαν, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς οὐδὲ
ἐνθυμοῦμαι. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ἐν αἰγίνῃ ταύτῃ γε τῇ πλησίον ἔκειτο αἴγυ-
πτος, οὐδ' οὕτως ἐν νῷ ἂν ἔσχον ἀφεὶς τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῆς σῆς φι
λίας, μόνος ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ αἰγυπτίων χωρὶς γλυκέρας ἐρημίαν
πολυάνθρωπον ὁρᾶν. ἥδιον γὰρ καὶ ἀκινδυνότερον τὰς σὰς θεραπεύω μᾶλ
λον ἀγκάλας, ἢ τὰς ἁπάντων τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων. ἐπι
κίνδυνον μὲν οὖν τὸ ἀνελεύθερον. εὐκαταφρόνητον δὲ τὸ κολακεῦον
ἄπιστον δὲ τὸ εὐτυχούμενον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰς ἡρακλείους καὶ τὰ
καρχήσια καὶ τὰς χρυσίδας καὶ πάντα τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα
πέρα τούτοις ἀγαθὰ φυόμενα, τοῦ κατ' ἔτος χοῶν καὶ τοῦ ἐν τοῖς θεάτροις
ληναίων καὶ τῆς χθιζῆς ὁμολογίας καὶ τοῦ λυκείου γυμνασίου, καὶ
τῆς ἱερᾶς ἀκαδημίας, οὐκ ἀλλάττομαι μὰ τὸν διόνυσον καὶ τοὺς
βακχικοὺς αὐτοῦ κισσούς, οἷς στεφανωθῆναι μᾶλλον ἢ τοῖς πτολε
μαίου βούλομαι διαδήμασιν, ὁρώσης καὶ καθημένης ἐν τῷ θεάτρῳ

γλυκέρας

γλυκέρας. ποῦ γὰρ ἐν αἰγύπτῳ ὄψομαι ἐκκλησίαν καὶ ψῆφον
ἀναδιδομένην. ποῦ δὲ δημοκρατικὸν ὄχλον οὕτως ἐλευθεριάζον-
τα. ποῦ δὲ θεσμοθέτας ἐν ταῖς ἱεραῖς κώμαις κεκισσωμένους.
ποῖον περισχοίνισμα. ποίαν αἵρεσιν. ποίους χύτρους. κεραμεικόν.
ἀγοράν. δικαστήρια. τὴν στεφανοῦσαν σαλαμῖνα. τὴν ψυτταλί-
αν. τὴν μαραθῶνα ὅλην. ἐν ταῖς ἀθήναις τὴν ἑλλάδα ὅλην. τὴν
ἰωνίαν. τὰς κυκλάδας πάσας. ἀφεὶς ταῦτα καὶ γλυκέραν με-
τ' αὐτῶν εἰς αἴγυπτον διέλθω; χρυσὸν λαβεῖν καὶ ἄργυρον καὶ πλοῦ-
τον; ὦ μετὰ τίνος χρήσομαι μετὰ γλυκέρας τοσοῦτον διαπεθα-
λασσευμένης. οὐ πενία δέ μοι ἔσται χωρὶς αὐτῆς ταῦτα; ἐὰν δὲ ἀ-
κούσω τοὺς σεμνοὺς ἔρωτας εἰς ἄλλον αὐτὴν μετατεθεικέναι, οὐ
σποδός μοι πάντες οἱ θησαυροὶ γενήσονται καὶ ἀποθνήσκων τὰς
μὲν λύπας ἐμαυτῷ συναποίσω, τὰ δὲ χρήματα τοῖς ἰσχύουσιν
ἀδικεῖν ἐν μέσῳ κείσεται; ἢ μέγα τὸ συμβιοῦν πτολεμαίῳ καὶ
σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις. ὧν οὔτε τὸ φιλικὸν βέβαιον, οὔ-
τε τὸ διεχθρεῦον ἀκίνδυνον. ἐὰν δὲ ὀργισθῇ τί μοι γλυκέρα, ἅπαξ
αὐτὴν ἁρπάξας κατεφίλησα. ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν
ἐβιασάμην. κἂν βαρυθύμως ἔχῃ, δεδάκρυκα. πρὸς ταῦθ' οὐκ ἔθ' ὑ-
πομείνασα τὰς ἐμὰς λύπας δεῖται λοιπὸν οὔτε στρατιώτας ἔχου-
σα οὔτε δορυφόρους οὔτε φύλακας. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. ἦ
μέγα καὶ θαυμαστὸν ἰδεῖν τὸν καλὸν νεῖλον. οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν εὐφρά-
την ἰδεῖν; οὐ μέγα καὶ τὸν ἴστρον οὕτω μέγαλον. καὶ ὁ θερμώδων. ὁ τί-
γρης. ὁ ἅλυς. ὁ ῥῆνος. εἰ μέλλω πάντας τοὺς ποταμοὺς ὁρᾶν, κα-
ταβαπτισθήσεταί μοι τὸ ζῆν, μὴ βλέπων γλυκέραν. ὁ δὲ νεῖλος οὗ-
τος καίπερ ὢν καλὸς, ἀλλ' ἀποτεθηρίωται. καὶ οὐκ ἔστιν οὔτε προσελ-

θεῶν αὐτοῦ ταῖς εὐναῖς ἐλλοχωμένου τοσούτοις κακοῖς. ἐμοὶ γένοιτο τοῦ βασιλέως πτολεμαίου τὸν ἀττικὸν ἀεὶ στέφεσθαι κισσόν. ἐμοὶ γένοιτο χώματος καὶ τάφου πατρῴου τυχεῖν, καὶ τὸν ἐπεσχάρας ὑμνῆσαι κατέτος διόνυσον. τὰς μυστηριώτιδας ἄγειν τελετάς. δραματουργεῖν τι καινὸν ταῖς ἐτησίαις θυμέλαις δρᾶμα γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ ἀγωνιῶντα καὶ φοβούμενον καὶ νικῶντα. Φιλήμων δὲ εὐτυχείτω καὶ τἀμὰ ἀγαθὰ, γενόμενος ἐν αἰγύπτῳ. οὐκ ἔχει φιλήμων γλυκέραν τινά. οὐδὲ ἄξιος ἦν ἴσως τοῦ τοιούτου ἀγαθοῦ. σὺ δὲ καὶ τῶν ἄλλων δέομαι γλυκέριον εὐθὺς πετομένη πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀστράβης φέρου. μακροτέραν ἑορτὴν οὐδέποτε ἔγνων. οὐδὲ ἀκαιροτέραν. δήμητερ ἵλεως γενοῦ.

Γλυκέρα Μενάνδρῳ.

ὦ Σ διεπέμψω μοι τοῦ βασιλέως τὰς ἐπιστολὰς, εὐθὺς ἀνέγνων. μὰ τὴν καλλιγένειαν ἐν ᾗ νῦν εἰμι κατέχαιρον μένανδρε ἐκ πάθους ὑπὸ ἡδονῆς γινομένη. καὶ τὰς παρούσας οὐκ ἐλάνθανον. ἦν δὲ ἥ τε μήτηρ μου καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ εὐφόριον, καὶ τῶν φίλων ἣν οἶσθα καὶ παρὰ σοὶ ἐδείπνησε πολλάκις καὶ ἐπήνεσας αὐτῆς τὸν ἐπιχώριον ἀττικισμόν. ἀλλῶς φοβούμενος αὐτὴν ἐπαινεῖν, ὅτε καὶ μειδιάσασα θερμότερόν σε κατεφίλησα. ἐμέμνησαι Μένανδρε; θεασάμεναι δέ με παρὰ τὸ ἔθος τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χαίρουσαν, ὦ γλυκέριον ἤροντο. τί σοι τηλικοῦτον γέγονεν ἀγαθόν. ὅτι καὶ τῇ ψυχῇ καὶ σώματι καὶ πᾶσιν ἀλλοιοτέρα νῦν ἡμῖν πέφηνας. καὶ τὸ σῶμα γεγάνωσαι καὶ διαλάμπεις ἐπίχαρτόν τι καὶ εὐκταῖον. κἀγὼ μέ-
νανδρον

νανδρον ἔφην τὸν ἐμὸν ὁ αἰγύπτου βασιλεὺς πτολεμαῖος ἐπὶ τῷ ἡμίσει τῆς βασιλείας τρόπον τινὰ μεταπέμπεται, μείζονι τῇ φωνῇ φθεγξαμένη καὶ σφοδροτέρᾳ, ὅπως πᾶσαι ἀκούσωσιν αἱ παροῦσαι. καὶ ταῦτα ἔλεγον ἐγὼ διατινάσσουσα καὶ σοβοῦσα ταῖς χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπιστολὴν σὺν τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. χαίροις οὖν ἀπολελειμμένη ἔφρασας τὸ ἦ, οὐκ ἦν μένανδρε. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐδενὶ τρόπῳ μὰ τὰς θεὰς οὐδ' εἰ βοῦς μοι τὸ λεγόμενον φθέγξαιτο, πεισθείην ἄν, ὅτι βουλήσεταί με ποτὲ ἢ δυνήσεται μένανδρος ἀπολιπὼν ἐν ἀθήναις γλυκέραν τὴν ἑαυτοῦ, μόνος ἐν αἰγύπτῳ βασιλεύειν μετὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δῆλος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τἀμὰ πεπυσμένος ὡς ἔοικε περὶ σοῦ καὶ ἀτρέμα δι' ὑπονοιῶν αἰγυπτίοις θέλων ἀττικισμοῖς σε διατωθάζειν. χαίρω διὰ τοῦτο. ὅτι πεπλεύκασι καὶ εἰς αἴγυπτον πρὸς αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι ἔρωτες, καὶ πείθεται πάντως δὲ ὧν ἤκουσεν ἀδύνατον σπουδάζειν, ἐπιθυμῶν ἀθήνας πρὸς αὐτὸν διαβῆναι. τί γὰρ ἀθῆναι χωρὶς μενάνδρου· τί δὲ μένανδρος χωρὶς γλυκέρας ἥτις αὐτῷ καὶ τὰ προσωπεῖα διασκευάζω καὶ τὰς ἐσθῆτας ἐνδύω καὶ τοῖς προσκηνίοις ἕστηκα, τοὺς δακτύλους ἐμαυτῆς πιέζουσα ἢν ἀνκροταλίσῃ τὸ θέατρον. καὶ τρέμουσα τότε νὴ τὴν ἄρτεμιν ἀναψύχω καὶ περιβάλλουσά σε τὴν ἱερὰν τῶν δραμάτων ἐκείνην κεφαλὴν ἐναγκαλίζομαι. ἀλλ' ὅτι ταῖς φίλαις τότε χαίρειν ἔφην, τοῦτ' ἦν μένανδρε ὅτι οὐκ ἄρα γλυκέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς ὑπὲρ θάλασσαν ἐρῶσί σου. αἱ διαπόντιοι φῆμαι τὰς σὰς ἀρετὰς κατηγγέλκασιν αἴγυπτος καὶ νεῖλος καὶ

(πρώτεως

καὶ ἀκρωτήρια καὶ αἱ φάλειαι σκοπιαὶ πάντα μετέωρα νῦν ἐστί, βουλόμενα ἰδεῖν μένανδρον καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων καὶ ἐρώντων καὶ δεισιδαιμόνων καὶ ἀπίστων καὶ πατέρων καὶ υἱῶν καὶ θεραπόντων, καὶ παντὸς ἐνσκηνοβατουμένου ὧν ἀκούσονται μὲν, οὐκ ὄψονται δὲ μένανδρον εἰ μὴ ἐν ἄστει παρὰ γλυκέρᾳ γένοιντο. καὶ τὴν ἐμὴν εὐδαιμονίαν ἴδοιεν τὸν πάντη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ μένανδρον καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐμοὶ περικείμενον. οὐ μὴν ἀλλ' εἴγε ἄρα πόθος αἱρεῖ σέ τις καὶ τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν, καὶ εἰ μηδενὸς ἄλλου τῆς γ' αἰγύπτου, χρήματος μεγάλου καὶ τῶν αὐτόθι πυραμίδων καὶ τῶν περιηχούντων ἀγαλμάτων καὶ του περιβοήτου λαβυρίνθου καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἀπὸ χρόνου ἢ τέχνης παρ' αὐτοῖς τίμια, δέομαί σου μένανδρε μὴ ποιήσῃς με πρόφασιν. μή δέ με ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα μισησάτωσαν ἤδη τοὺς μεδίμνους ἀριθμοῦντες οὓς ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς πέμψει διὰ σέ. ἀλλ' ἄπιθι πᾶσι θεοῖς. ἀγαθῇ τύχῃ δεξιοῖς πνεύμασι. διῒ οὐρίῳ. ἐγὼ γάρ σε οὐκ ἀπολείψω. μὴ τοῦτο δόξῃς με λέγειν, οὐδ' αὐτὴ δύναμαι κἂν θέλω. ἀλλὰ παρεῖσα τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς ἔσομαι συμπλέουσά σοι καὶ σφόδρα τῶν εὐθαλασσῶν γεγένημαι εὖ οἶδα. καὶ ἐκκλωμένης ἰώσης ναυτίας ἐγὼ θεραπεύσω. θάλψω σου τὸ ἀσθενοῦν τῶν πελαγισμῶν. ἄξω δέ σε ἄπερ μύθων ἀριάδνης εἰς αἴγυπτον οὐ διόνυσον ἀλλὰ διονύσου θεράποντα καὶ προφήτην. οὐδὲ ἐν νάξῳ καὶ ἐρημίαις ναυτικαῖς ἀπολειφθήσομαι τὰς σὰς ἀπιστίας κλαίουσα καὶ ποτνιωμένη. χαιρέτωσαν οἱ θησεῖς ἐκεῖνοι καὶ τὰ ἀμίαθα τῶν πρεσβυτέρων ἀμπλακήματα. ἡμῖν δὲ βέβαια πάντα καὶ τὸ ἄστυ. καὶ ὁ πειραιεύς. καὶ ἡ αἴγυπτος. οὐδὲν χωρίον ἡμῶν τοὺς ἔρωτας οὐχὶ δέξεται πλήρεις κἂν πέτραν οἰκῶμεν, εὖ οἶδα ἀφροδίσιον αὐτὴν τὸ εὔνουν ποιήσει. πέ

πεισμαι

πείσομαι μήτε χρημάτων σε μήτε περιουσίας μήτε πλούτου τοῦ καθάπαξ ἐπιθυμεῖν, ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς δράμασι τὴν εὐδαιμονίαν κατατιθέμενον. ἀλλ' οἱ συγγενεῖς, ἀλλ' ἡ πατρίς, ἀλλ' οἱ φίλοι, σχεδὸν οἶσθα πάντη πάντες πολλῶν δέονται. πλουτεῖν ἐθέλουσι καὶ χρηματίζεσθαι. σὺ μὲν οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς αἰτιάσῃ με οὔτε μικροῦ οὔτε μεγάλου, τοῦτο εὖ οἶδα, πάλαι μὲν ἡττημένος ἐμοῦ πᾶσι καὶ ἔρωτι. νῦν δὲ ἤδη τὸ πλεῖστον προστιθεὶς ὡς αὐτοῖς. οἷς μᾶλλον περιέχομαι μένανδρε φοβουμένη τῆς ἐμπαθοῦς φιλίας τὸ ὀλιγοχρόνιον. ἔστι γὰρ ὡς βίαιος ἡ ἐμπαθὴς φιλία, οὕτω καὶ εὐδιάλυτος. οἷς δὲ παραβέβληνται καὶ βουλαί, ἀρραγέστερον ἐν τούτοις ἤδη τὸ ἔργον οὔτε ἀμιγὲς ἡδοναῖς τε καὶ διὰ τὸ πλῆθος, οὔτε περιδεές. λύσεις δὲ τὴν γνώμην ὡς με πολλάκις περὶ τούτων αὐτὸς νουθετῶν διδάσκεις. ἀλλ' εἰ καὶ σὺ μήτε τί μέμψῃ μηδὲ αἰτιάσῃ, δέδοικα τοὺς ἀττικοὺς σφῆκας οἵτινες ἄρξονται πάντη με περιβομβεῖν ἀξιοῦσαν ὡς αὐτὸ ἀφῃρημένης τῆς ἀθηναίων πόλεως τὸν πλοῦτον. ὥστε δέομαί σου μένανδρε ἐπίσχες, μηδέπω τῷ βασιλεῖ μηδὲν ἀντεπιστείλῃς. ἔτι βούλευσαι. περιμένον ἕως κοινῇ γενώμεθα καὶ μετὰ τῶν φίλων καὶ Θεοφράστου καὶ Ἐπικούρου. τάχα γὰρ ἀλλοιότερα κἀκείνοις καὶ σοὶ φανεῖται ταῦτα. μᾶλλον δὲ καὶ θυσώμεθα καὶ ἴδωμεν τί λέγει τὰ ἱερά, εἴτε λῷον εἰς αἴγυπτον ἡμᾶς ἀπιέναι εἴτε μένειν. καὶ χρηστηριασθῶμεν εἰς δελφοὺς πέμψαντες. πάτριος ἡμῶν ἐστὶν ὁ θεός. ἀπολογίαν ἕξομεν καὶ πορευόμενοι καὶ μένοντες πρὸς ἀμφότερα τοὺς θεούς. μᾶλλον δ' ἐγὼ τοῦτο ποιήσω. καὶ γὰρ ἔχω τινὰ νεωστὶ γυναῖκα ἀπὸ Φρυγίας ἥκουσαν εὖ μάλα τούτων ἔμπειρον. γαστρομαντεύεσθαι δεινὴν τῇ τῶν σπαρτῶν διατάσει νύκτωρ καὶ τῇ τῶν θεῶν δείξει, ὃ οὐ δεῖ λεγού-

τῇ

ἠπίστευσεν, ἀλλ' ἰδεῖν ὥς φασι. διαπέμπομαι πρὸς αὐτήν. καὶ ἣ
ὥς ἔφη καὶ καθάρσιόν τινα δεῖ προτελέσαι τὴν γυναῖκα καὶ πα-
ρασκευάσαι τινὰ ζῶα ἱερεῦσαι. καὶ λιβανωτὸν ἄρρενα καὶ στύρα-
κα μακρὸν καὶ πέμματα σελήνης, καὶ ἄγρια φύλλα τῶν ἀνθρώπων
οἶμαι δὲ καὶ σὲ φθήσεται Πειραιόθεν ἐλθεῖν. ἢ δήλωσόν μοι σαφῶς
μέχρι τίνος οὐ δύνασαι Γλυκέραν ἰδεῖν· ἵν' ἐγὼ μὲν καταδράμω
πρὸς σέ. τὴν δὲ Φρυγίαν ταύτην ἑτοιμάσωμαι ἤδη καὶ ἃ μελετᾶν
Πειραιάζεις ἀπὸ σαυτοῦ μὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ ἀγρίδιον καὶ τὴν
Μουνυχίαν, καὶ κατ' ὀλίγον ὅπως ἐκπέσωσι τῆς ψυχῆς. οὐ δύνα-
μαι πάντα ποιεῖν μὰ τοὺς θεούς. σὺ δὲ οὐ δύνασαι διαπεπλεγμέ-
νος ὅλως ἤδη μοι. κἂν οἱ βασιλεῖς ἐπιστείλωσι πάντες, ἐγὼ πάντων
εἰμὶ παρὰ σοὶ βασιλικωτέρα καὶ εὐσεβεῖ σοι κέχρημαι ἐραστῇ καὶ
ὅρκων ἱερομνήμονι. ὥστε πειρῶ μᾶλλον ἐμῆς φιλότητος θᾶττον εἰς
ἄστυ παραγενέσθαι ὅπως εἰ γε μετακουλεύσαιο τῆς πρὸς βασιλέα
ἀφίξεως, ἔχῃς εὐτρεπισμένα τὰ δράματα ἐξ αὐτῶν ἃ μάλιστα
ὀνῆσαι δύναται Πτολεμαῖον καὶ τὸν αὐτοῦ Διόνυσον, οὐ δημοκρατικὸν
ὡς οἶσθα. εἴτε Θαΐδας εἴτε μισούμενον εἴτε Θρασυλέοντα εἴτε ἐπι-
τρέποντας, εἴτε ῥαπιζομένην εἴτε Σικύων

ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγὼ θρασεῖα

καὶ τολμηρά τις εἰμὶ τὰ Μενάνδρου διακρίνειν ἰδιῶτις οὖσα. ἀλλὰ
σοφὸν ἔχουσα τὸν ἔρωτα καὶ ταῦτ' εἰδέναι δύναμαι. σὺ γὰρ με ἐδίδα-
ξας εὐφυᾶ γυναῖκα ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνειν, ἀλλ' οἰκονο-
μοῦσιν ἔρωτες σπεύδοντες. αἰδούμεθα τὴν Ἄρτεμιν ἀνάξιοι ὑ-
μῶν εἶναι μὴ θᾶττον μανθάνουσαι. πάντως δέομαι Μένανδρε κἀ-
κεῖνο παρασκευάσασθαι τὸ δρᾶμα, ἐν ᾧ με γέγραφας· ἵνα κἂν
μὴ παραγένωμαι σὺν σοί, δι' ἄλλου πλεύσω πρὸς Πτολεμαῖον,

καὶ

καὶ μᾶλλον αἰσθήσεται ὁ βασιλεὺς ὅσον ἰσχύει καὶ παρὰ σοὶ γεγραμμένους φέρειν ἑαυτοῦ τοὺς ἔρωτας, ἀφεὶς ἐν ἄστει τοὺς ἀληθινούς. ἀλλ᾽ οὐδὲ τούτους ἀφήσεις εὖ ἴσθι. κυβερνᾶν ἢ πρωρατεύειν ἕως δεῦρο προσαγάγῃ πρὸς ἡμᾶς πειραιόθεν μνηθήσομαι. ἵνα σε ταῖς ἐμαῖς

χερσὶν ἀκύμονα ναυστολήσω πλέουσαν εἰ τοῦτο ἄμεινον εἶ-

ναι φαίνοιτο. φανείη δὲ ὦ θεοὶ πάντες ὃ κοινῇ λυσι-

τελὲς. ἢ ὡς μαντεύσαιτο ἡ Φρυγία τὰ

συμφέροντα κρεῖσσον τῆς

Θεοφορήτου

σου κό-

ρης.

Ἔρρωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΣΠΑΣΙΑι.

Τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιοὺς, ἄριστά μοι διεσκέφθαι δοκοῦσι φιλοσόφων μὲν ὁ τυανεὺς καὶ δίων. στρατηγῶν δὲ βροῦτος ἢ ὅτῳ βροῦτος ἐς τὸ ἐπιστέλλειν ἐχρῆτο. βασιλέων δὲ ὁ θεσπέσιος μάρκος. ἐν οἷς αὐτὸς ἐπέστελλε. πρὸς γὰρ τῷ κεκριμένῳ τοῦ λόγου, καὶ τὸ ἑδραῖον τοῦ ἤθους ἐντετύπωται τοῖς γράμμασι. ῥητόρων δὲ ἄριστα μὲν ἡρώδης ὁ ἀθηναῖος ἐπέστελλεν. ὑπεραττικίζων δὲ καὶ ὑπερλαλῶν, ἐκπίπτει πολλαχοῦ τοῦ πρέποντος ἐπιστολῇ χαρακτῆρος. δεῖ γὰρ φαίνεσθαι τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν, ἀττικωτέραν μὲν συνηθείας. συνηθεστέραν δὲ ἀττικίσεως. καὶ συγκεῖσθαι μὲν πολιτικῶς, τοῦ δὲ ἁβροῦ μὴ ἀπᾴδειν. ἐχέτω καὶ τὸ εὔσχημον ἐν τῷ μὴ ἐσχηματίσθαι. εἰ γὰρ σχηματιοῦμεν, φιλοτιμεῖσθαι δόξομεν. φιλοτιμία δὲ ἐν ἐπιστολῇ μειρακιῶδες. κύκλον δὲ ἀποτορνεύειν, ἐν μὲν ταῖς βραχυτέραις τῶν ἐπιστολῶν, συγχωρῶ. ἵνα τούτῳ γοῦν ἡ βραχυλογία ὡραΐζοιτο ἐς ἄλλην ἠχὼ πᾶσα στενοῦσα. τῶν δὲ ἐς μῆκος προηγμένων ἐπιστολῶν, ἐξαιρεῖν χρὴ κύκλους. ἀγωνιστικώτερον γὰρ ἢ κατ' ἐπιστολὴν τοῦτο. πλὴν εἰ μή που ἐπὶ τελευτῆς τῶν ἐπεσταλμένων, ἢ ξυλλαβεῖν δέοι τὰ προειρημένα, ἢ ξυγκλεῖσαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα. σαφήνεια δέ, ἀγαθὴ μὲν ἡγεμὼν ἁπάντων λόγου. μάλιστα δὲ ἐπιστολῆς. καὶ γὰρ διδόντες ἢ δεόμενοι καὶ ξυγχωροῦντες καὶ μή, καὶ καθαπτόμενοι καὶ ἀπολογούμενοι καὶ ἐρῶντες, ῥᾷον πείσομεν ἢν σαφῶς ἑρμηνεύσωμεν. σαφῶς δὲ

ἑρμηνεύσομεν καὶ ἔξω συντελείας, ἵν' ἐκ τῶν νοηθέντων τὰ μὲν κοινὰ καινῶς, τὰ δὲ καινὰ κοινῶς φράζωμεν. Βερενίκῃ.

η Πυρσαίνουσα μίλτος τὰ χείλη καὶ τὴν παρειὰν γράφουσα, κώλυμα φιλημάτων· κατηγορεῖ δὲ καὶ γῆρας τοῦ προσώπου. ὑφοῦ πελιδνὸν μὲν τὸ σῶμα. ῥυσὴ δὲ ἡ παρειὰ ἔξωρος. ἴσχε δὴ χρωματοποιΐαν καὶ μηδὲν ἐπιποίει τῷ κάλλει. μὴ καὶ γραψώμεθά σε γήρως ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ.

Ἀθηνοδώρῳ.

ο Ι ὀφθαλμοὶ ξύμβουλοι τοῦ ἐρᾶν. σὺ δ' ἀκοὴν ἀκούσας, ἐρᾷς ἰωνικοῦ μειρακίου οἰκῶν Κόρινθον. τουτὶ δὲ μανικὸν φαίνεται τοῖς οὔπω εἰδόσιν ὅτινος ὁρᾷ. Ἐπικτήτῳ.

ε Ι κρότῳ ἀνοήτῳ χαίρεις, καὶ τοὺς πλείους ἐπειδὰν παρειόντες ἡμᾶς κροτῶσιν, ἡγοῦ δῆμον τοσούτῳ σωφρονέστερον τοῦ Ἀθηναίων, ὅσῳ μηδὲ αἰτοῦσι μηδὲν ὑπὲρ τοῦ κροτεῖν.

Ἀριστοβούλῳ.

τ Ο δὲ ἐρῶντα καρτερεῖν, σωφρονέστερον τοῦ μηδὲ ἐρασθῆναι. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀνδρεῖοι οὐχ οἱ μὴ τρωθέντες, ἀλλ' οἱ νικῶντες ἐν τραύμασιν. Ἀθηναΐδι.

τ Ο μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα· τὸ δὲ ἐρῶντι δοκεῖ Πλάτωνι. σὺ δὲ καὶ ἐρῶντι καὶ μὴ ἐρῶντι. τοῦτο δὲ σοφὸς μὲν οὐδεὶς, Λαῒς δὲ οἶμαι ἐπῄνει. Ἐπικτήτῳ.

φ Ο βοῦ δῆμον παρεῶ πολλὰ δύνασαι. Χαρίτωνι,

μ Ἐμνήσεσθαι τῶν σῶν λόγων οἴει τοὺς Ἕλληνας ἐπειδὰν τελευτήσῃς. οἱ δὲ μηδὲν ὄντες ὁπότε εἰσί, τίνες ἂν εἶεν ὁπότε οὐκ εἰσί.

Νέστορι.

ε Πεμψάσοι σῦκα ἠρινά. θαυμάζοις δ' ἂν αὐτῶν ἢ τὸ ἤδη ἢ τὸ ἔτι.

Διοδώρῳ.

(τ) Τὰς ἀπυρίνους ῥόας ἐρυθρὰς κηπεύουσιν, οἰνοχοούσας νᾶμα πότιμον, ὥσπερ τῶν βοτρύων οἱ εὖ πράττοντες. δέκα σοι τούτων τρυγήσας ἔπεμψα. χρῶ δὲ αὐταῖς, σιτούμενος μὲν ὡς οἴνῳ, μεθύων δὲ ὡς σίτῳ.

Φιλήμονι.

(τ) Οὐ τραγῳδὸν Διοκλέα, εἰ μὲν ἤδη γινώσκεις, ἐπαινεῖς δήπου. εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἐν τοῖς ἐπαινουμένοις γράφε. καὶ γίνου περὶ αὐτὸν οἷον εἰκὸς ἢ τὸν πεπεισμένον ἢ τὸν μὴ ἀπιστοῦντα.

Μειρακίῳ.

(κ) Καὶ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὡς μηδένα ἄλλον ἐλεεῖν. κἀγὼ δυστυχὴς οὕτως ὡς μηδὲ παρ᾽ ἄλλου λαβεῖν. ἐπὶ πάνυ χαίρω τῇ κακοπραγίᾳ βουλόμενος μὴ παύσασθαι διαμαρτάνων ἵνα παύσῃ μὴ δὲ σὺ τῆς ἐπὶ τοῦ μιαροῦ τοῦ τρόπου κακοδοξίας. τὸ μὲν γὰρ ἐμόν, μιᾶς ἐρῶν ἡδονῆς. τὸ δὲ σόν, κοινὸν εἰς διαβολὴν τὸ παρὰ πάντων αἰτίας.

Ἰουλίᾳ σεβαστῇ.

(ο) Καὶ ὁ θεσπέσιος Πλάτων, τοῖς σοφισταῖς ἐβάσκηνε καὶ σφόδρα ἐνίοις δοκεῖ τοῦτο. ἀλλὰ φιλοτίμως μὲν πρὸς αὐτοὺς εἶχεν ἐπειδὴ διεφοίτων θέλγοντες μικράς τε καὶ μείζους πόλεις, τὸν Ὀρφέως καὶ Θαμύρου τρόπον. τοῦ δὲ βασκαίνειν ἀπεῖχε τοσοῦτον, ὅσον φιλοτιμία φθόνου. φθόνος μὲν γὰρ τρέφει τὰς μοχθηρὰς φύσεις. φιλοτιμία δὲ τὰς λαμπρὰς ἐγείρει. καὶ βασκαίνει μέν τις τὰ μὴ ἑαυτῷ ἐφικτά. ἃ δ᾽ ἄμεινον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται, φιλοτιμεῖται πρὸς ταῦτα. ὁ γοῦν Πλάτων καὶ εἰς τὰς ἰδέας τῶν σοφιστῶν ἵεται. καὶ οὔτε τοῦ Γοργίου παραλείπει τὸ ἑαυτοῦ ἄμεινον γοργιάζειν, πολλά τε κατὰ τὴν Ἱππίου καὶ Πρωταγόρου ἠχὼ φθέγγεται. ζηλωταὶ δὲ ἐγένοντο ἄλλοι μὲν ἄλλων· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τοῦ

γρύλλου φιλοτιμεῖται πρὸς τὸν τοῦ προδίκου ἡρακλέα. ὃ ποτὲ ὁ πρόδικος τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀρετὴν ἄγει παρὰ τὸν ἡρακλέα, καλούσας αὐτὸν ἐς βίου αἵρεσιν. γοργίου δὲ θαυμασταὶ ἦσαν ἄριστοί τε καὶ πλεῖστοι· πρῶτον μὲν οἱ κατὰ θετταλίαν ἕλληνες, παρ' οἷς τὸ ῥητορεύειν γοργιάζειν ἐπωνυμίαν εἶχεν. εἶτα τὸ ξύμπαν ἑλληνικὸν, ἐν οἷς ὀλυμπίασι διελέχθη κατὰ τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς τοῦ νεὼ βαλβίδος. λέγεται δὲ καὶ ἀσπασία ἡ μιλησία τὴν τοῦ περικλέους γλῶτταν, κατὰ τὸν γοργίαν θῆξαι. κριτίας δὲ καὶ θουκυδίδης οὐκ ἀγνοοῦνται τὸ μεγαλόγνωμον καὶ τὴν ὀφρῦν παρ' αὐτοῦ κεκτημένοι. μεταποιοῦντες δὲ αὐτὸ ἐς τὸ οἰκεῖον, ὁ μὲν ὑπ' εὐγλωττίας, ὁ δ' αὖ ὑπὸ ῥώμης. καὶ αἰσχίνης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ σωκράτους ὑπὲρ οὗ πρώην ἐσπούδαζες ὡς οὐκ ἀφανῶς τοὺς διαλόγους κολάζοντος, οὐκ ὤκνει γοργιάζειν ἐν τῷ περὶ τῆς θαργηλίας λόγῳ. φησὶ γάρ που ὧδε. θαργηλία ἐλθοῦσα εἰς θετταλίαν, ξυνῆν ἀντιόχῳ θετταλῷ βασιλεύοντι, πάντων θετταλῶν. αἱ δὲ ἀποστάσεις ἔτι προσβολαὶ τῶν λόγων γοργίου ἐπεχωρίαζον πολλαχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τῷ τῶν ἐποποιῶν κύκλῳ. πεῖθε δὴ καὶ σὺ ὦ βασίλεια τὸν θαρσαλεώτερον τοῦ ἑλληνικοῦ πλούταρχον μὴ ἄχθεσθαι τοῖς σοφισταῖς. μηδὲ εἰς διαβολὰς καθίστασθαι τοῦ γοργίου. εἰ δὲ οὐ πείθεις, σὺ μὲν οἵα σου σοφία καὶ μῆτις, οἶσθα τί χρὴ ὄνομα θέσθαι τῷ τοιῷδε. ἐγὼ δὲ εἰπεῖν ἔχων, οὐκ ἔχω.

Μειρακίῳ.

Οἱ ἐρωτικοὶ τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις τοῖς ἐξώροις· ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ἐς ἔννοιαν τοῦ ἐρᾶν, ὥσπερ ἀνηβηκότας. μὴ δὴ νόμιζε σεαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως. ἡ γὰρ ξυνουσία τῶν τοιῶνδε ποιητῶν, ἢ οὐκ ἐπιλήσει σε ἀφροδισίων ἢ ἀναμνήσει.

Ἐπικτήτῳ.

ο Ι τελούμενοι τῇ ῥέᾳ μαίνονται πληγέντες τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν ὀργάνων. ἀλλ᾽ ἐκεῖνα μὲν, κυμβάλων καὶ αὐλοῦ ἔργα. σὲ δὲ οὕτως ἐκπλήττουσιν ἀθηναῖοι κροτοῦντες, ὡς ἐκλανθάνεσθαι τίς εἶ καὶ τίνων γέγονας.

Κλεοφῶντι καὶ Γαΐῳ.

υ Πὲρ ὧν ἐπέσταλται, τὰ μὲν ἤδη γέγονε. τὰ δὲ αὐτίκα ἔσται. ἐγὼ γὰρ λήμνιος ὤν, πατρίδα ἐμαυτοῦ καὶ τὴν ἴμβρον νομίζω. συνάπτω τῇ ὑπὲρ ὧν εὐνοίᾳ καὶ τὰς νήσους ἀλλήλαις. καὶ ἐμαυτὸν ἀμφοτέραις.

Αἱρετιανῷ.

τ Ο ποιητικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ τῶν μελιττῶν ἑσμοί. βόσκουσι δὲ τοὺς μὲν, λειμῶνες. τοὺς δὲ, οἰκίαι καὶ πόλεις. αὐθεστῶσί τε οἱ μὲν κηρίοις. οἱ δὲ ὀψωνίᾳ λαμπρᾷ. εἰσὶ δὲ τῶν ποιητῶν οἱ καὶ χρήμασιν ἑστιῶντες. τούτους δὲ ἡγούμεθα τοὺς τῶν ἐρωτικῶν ποιητάς. ὧν εἷς καὶ Κέλσος οὐχ ᾠδαῖς παραδεδωκὼς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὥσπερ οἱ χρυσοὶ τέττιγες. ὡς δ᾽ ἂν μὴ δρόσῳ, ἀλλὰ σιτίοις τραφείη, πεπίστευκά σοι μελήσειν.

Ἀντωνίνῳ.

ο Ι πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλεις οὐκ ἐσπέτονται κακῶν πεπαυμένων ἠχὼ φθέγγοντες. σὺ δὲ οἰκίαν οἰκεῖς; ἣν αὐτὸς ἐπόρθησας. καὶ θεοῖς τοῖς ἐν αὐτῇ θύεις ὥσπερ οἰκοῦσιν, ἢ οὖσι μὲν, ἐκλελησμένους δὲ ὅτι σὺ τὰ ἐκείνων ἔχεις.

Μειρακίῳ.

Αἶρε κἂν μὴ θέλῃς. χαῖρε κἂν μὴ γράφῃς. ἄλλοις καλέ.
χ ἐμοὶ δὲ ὑπερήφανε. οὐκ ἦσθα συγκείμενος ἐξ ἀέρος καὶ γῆς, ὅσα τούτοις κίρναται. ἀλλὰ ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας καὶ στυγός. ταχέως σε θεασαίμην γενειῶντα καὶ παρὰ ἀλλοτρίαις

θύραις

θύραις κείμενον· καὶ ἔρως· καὶ νέμεσις ὀξεῖς θεοὶ καὶ στρεφόμενοι.

Γυναικί.

Δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν· ἡ λήδα ὄρνιθας· ἡ εὐρώπη
ἡ τὰ ἐξ ἀγέλης· ἡ ἀντιόπη ὅσα ὄρξα· ἡ ἀμυμώνη τὰ ἐν
θαλάττῃ. οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα μύθους ἐποίησαν παράγοντες τὴν ἀλήθειαν ψυχαγωγίᾳ ψευσμάτων. λάβε λάβε καὶ σύ, τὸν ἀκκισμὸν ἀφελοῦσα τοῦ σώφρονος· ἵνα κἀγὼ ζεὺς γένωμαι καὶ ποσειδῶν διδοὺς μὲν, ἃ θέλεις· ἃ δὲ θέλω, λαμβάνων.

Τῇ αὐτῇ.

Μῶμος τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἔφη τῆς ἀφροδίτης αἰ
ὁ τιάσασθαι· τί γὰρ ἂν καὶ ἐμέμψατο. ἓν δὲ μόνον δυσχε-
ραίνειν ἔφη ὅτι τρύζοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν εἴη λάλον. καὶ τοῦ ψόφου ὀχληρόν. εἰ δὲ ἀνυπόδητος ἐβάδιζεν ὥσπερ ἀνέσχεν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐκ ἂν ποτε ὑποθεῖσαι σκωμμάτων οὐδὲ κωμῳδίας ὁ ἀλιτήριος. καί μοι δοκεῖ μηδὲ, μοιχευομένη διὰ τοῦτο μόνον λαθεῖν. ὅτι πάντα ὁ ἥφαιστος ἔγνω τὰ κεκρυμμένα τοῦ σανδαλίου διαβάλλοντος. ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ μῦθος. σὺ δὲ καὶ τῆς ἀφροδίτης ἔοικας βουλεύεσθαι ἄμεινον χρωμένη τοῖς ποσὶν ὡς ἐτάχθης καὶ φεύγουσα τοῦ μώμου τὰ ἐγκλήματα. ὦ ἄδετοι πόδες. ὦ κάλλος ἐλεύθερον. ὦ τρισευδαίμων ἐγὼ καὶ μακάριος ἐὰν πατήσητέ με.

Μειρακίῳ ἀνυποδήτῳ.

Αλακώτερον διετέθης ὑπὸ τοῦ σανδαλίου· θλίβεσθε
μ ὡς πέπεισμαι. Δειναὶ γὰρ δακεῖν σάρκας ἁπαλὰς αἱ
τῶν δερμάτων καινότητες· διὰ τοῦτο ὁ ἀσκληπιὸς, τὰ μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας τραύματα, ἰᾶτο ῥᾳδίως· ταῦτα δὲ εἴα

διὰ τὸ ἑκούσιον αἰδοῖ μᾶλλον ἢ ἐπηρείᾳ δαίμονος γιγνόμενα. τί οὖν ἐκ ἀνυπόδητος βαδίζεις· τί δὲ τῇ γῇ φθονεῖς. λαυτία καὶ σανδάλια καὶ κρηπῖδες καὶ πέδιλα, νοσούντων εἰσὶ φορήματα ἢ γερόντων. τὸν γοῦν Φιλοκτήτην ἐν τούτοις γράφουσι τοῖς ἐρύμασιν ὡς χωλὸν καὶ νοσοῦντα. τὸν δὲ ἐκ σινώπης φιλόσοφον καὶ τὸν θηβαῖον κράτητα καὶ τὸν αἴαντα καὶ τὸν ἀχιλλέα ἀνυποδήτους καὶ τὸν ἰάσονα δὲ ἡμισείας. λέγεται γὰρ ὡς τὸν ἄναυρον διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ποταμὸν, ἐνεσχέθη κρηπὶς τῷ ῥεύματι εἰς ἀντίληψιν τῆς ἰλύος γιγνομένης. καὶ ὁ ἰάσων οὕτως ἠλευθέρωτο τῶν ποδῶν τὸν ἕτερον. τύχῃ τὸ δέον διδαχθεὶς, οὐ γνώμῃ ἑλόμενος. καὶ ἄπιθι καλῶς σεσυλημένος μη δεμὶ περὶ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός. μὴ φοβηθῇς. δέξεταί τὴν βάσιν ἡ κόμις ὡς πόα. καὶ τὸ ἴχνος προσκυνήσομεν πάντες. ὦ ῥυθμοὶ ποδῶν φιλτάτων. ὦ καινὰ ἄνθη. ὦ γῆς φυτά. ὦ φίλημα ἐρρωμένον.

Γυναικὶ καπηλίδι.

π Αντα με αἴρει τὰ σά. καὶ ὁ λινοῦς χιτὼν ὡς ὁ τῆς ἴσιδος καὶ τὸ καπηλεῖον ὡς ἀφροδίσιον. καὶ τὰ ἐκπώματα ὡς ἥρας ὄμματα. καὶ ὁ οἶνος ὡς ἄνθος καὶ τῶν τριῶν δακτύλων αἱ συνθέσεις, ἐφ᾽ ὧν ὀχεῖται τὸ ποτήριον. ὥσπερ αἱ τῶν φύλλων τῶν ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκ κολαί. κἀγὼ μὲν, φοβοῦμαι μὴ πέσῃ. τὸ δὲ, ἕστηκεν ὀχυρῶς ὡς γνώμων ἐρηρεισμένον. καὶ τοῖς δακτύλοις συμπέφυκεν. εἰ δὲ καὶ ἀποπίνοις ποτὲ, πᾶν τὸ καταλειπόμενον γίνεται θερμότερον τοῦ ἄσθματι. ἥδιον ἢ καὶ τοῦ νέκταρος. κάτεισι γοῦν ἐπὶ τὴν φάρυγγα ἀκωλύτοις ὁδοῖς. ὥσπερ οὐκ οἴνῳ κεκραμένον ἀλλὰ φιλήμασιν.

τῇ

Τῇ αὐτῇ.

ἐ Ξύλου μὲν τὰ ἐκπώματα· αἱ δὲ σαὶ χεῖρες, ἄργυρον αὐτὰ ποιοῦσι καὶ χρυσόν. ὡς καὶ τούτοις τὸ βλέπειν ὑγρῶς παρὰ τῶν σῶν ὀμμάτων εἶναι. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον τὸ δέος καθάπερ τῶν ὑδάτων τοῖς ἑστηκόσι. τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκπώματα, τῇ τε ἄλλῃ ὑγρότητι εὐφραίνειν ἔοικε καὶ τῇ συνέσει τῶν φιλημάτων. ὥστ᾽ ἐκεῖνα μὲν κατάθου καὶ χαίρειν ἔα. τά τε ἄλλα, καὶ διὰ τὸν ἐνόντα σφαλερὸν τῆς ὕλης φόβον. ἐμοὶ δὲ μόνοις πρόπινε τοῖς ὄμμασιν. ὧν καὶ ὁ Ζεὺς γευσάμενος, καλὸν οἰνοχόον παρεστήσατο. εἰ δὲ βούλει, τὸν μὲν οἶνον μὴ παραπόλλυε· μόνου δὲ ἐμβάλλουσα ὕδατος, καὶ τοῖς χείλεσι προσφέρουσα, πλήρου φιλημάτων τὸ ἔκπωμα. καὶ δίδου τοῖς δεομένοις. ἔστι γὰρ οὐδεὶς ἀνέραστος οὕτως, ὃς ποθεῖν ἔτι τὴν Διονύσου χάριν μετὰ τὰς Ἀφροδίτης ἀμπέλους.

Τῇ αὐτῇ.

τ Τὰ μὲν ὄμματά σου διαυγέστερα τῶν ἐκπωμάτων. ὡς δύνασθαι δι᾽ αὐτῶν καὶ τὴν ψυχὴν ἰδεῖν. τὸ δὲ τῶν παρειῶν ἐρύθημα, εὔχροον ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οἶνον. τὸ δὲ λινοῦν τοῦτο χιτώνιον ἀντιλάμπει ταῖς παρειαῖς. τὰ δὲ χείλη βέβαπται τῷ τῶν ῥόδων αἵματι. καί μοι δοκεῖς τὸ ὕδωρ φέρειν ὡς ἀπὸ πηγῶν τῶν ὀμμάτων, ἢ διὰ τοῦ τὸ εἶναι νυμφῶν μία. πόσους ἵστης ἐπειγομένους. πόσους κατέχεις παρατρέχοντας. πόσους φθεγξαμένη, καλεῖς. ἐγὼ πρῶτος ἐπειδὰν ἴδω σε διψῶ. καὶ ἵσταμαι μὴ θέλων.

Μειρακίῳ.

ο Υ̓δὲ ὁ τοῦ μενάνδρου πολέμων καλὸν μειράκιον περιέκειρεν. ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἐρωμένης κατετόλμησεν ὀργισθείς. ἣν οὐδὲ αὐτὸς ἀπεκείρας ἠνέσχετο. κλαίει γοῦν καταπεσών. ἐν μεταγνώσει τοῦ φόνου τῶν τριχῶν. ἐφήβου δὲ ἄρα ἐφείσατο καὶ τὸ δρᾶμα. σὺ δὲ οὐκ οἶδα τί παθὼν, σεαυτῷ πεπολέμηκας ὦ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆς. τί ἔδει μαχαίρας ἐπὶ τὰς τρίχας. τί δὲ ἑκουσίων καὶ πολλῶν τραυμάτων. οἷον θέρος ἐξέκοψας. οὐδὲ οἱ ποιηταί σε ἐπαίδευσαν τοὺς εὐφόρβους καὶ τοὺς μενελάους εἰσάγοντες κομῶντας καὶ ὅλον τὸ τῶν ἀχαιῶν στρατόπεδον; καὶ ἔτι σ αὐτοῖς καλὸς ποταμῶν, κομᾷ. ὡς γὰρ χρυσὸς ἀνάθημα καὶ ἄργυρος, οὕτω καὶ τρίχες κομῶσαι. οἱ μὲν βάρβαροι, ὅπλοις. οἱ ἕλληνες, κράνεσιν. οἱ ὀφθαλμοὶ βλεφάροις. αἱ δὲ νῆες, ἱστίοις. ἡ δὲ γῆ ὄρεσι. τὰ δὲ ὄρη ναπαις. ἡ δὲ θάλασσα νήσοις. οἱ δὲ ταῦροι, κέρασιν. οἱ δὲ ποταμοὶ, τέμπεσιν. αἱ πόλεις, τείχεσιν. φοβερώτερος καὶ λέων, ὁ λάσιος. καὶ ἵππος ὁ ἤδη τῇ χαίτῃ πεπιστευκώς. καὶ ἀλεκτρυὼν μαχιμώτερος, ὁ τὰ κάλλαια ἐγηγερκώς. τιμῶσι δὲ οἱ σοφοὶ καὶ τῶν ἀστέρων τοὺς κομήτας. καὶ τῶν ἱερέων τοὺς ἀνέτους ταῖς κόμαις. καὶ τῶν θεῶν ἄλλον ἄλλως. τὸν ποσειδῶνα, ὡς κυανοχαίτην. τὸν ἀπόλλω ὡς ἀκερσεκόμην. τὸν πᾶνα, ὡς δασύν. τὴν ἶσιν ὡς λυσίκομον. τὸν διόνυσον, ὡς μετὰ τῶν τριχῶν καὶ τῷ κιττῷ κομῶντα. ἀφροδίτη δὲ οὐδὲ πενθοῦσα ἀπεκείρατο.

Ἔρρωσο.

Μειρακίῳ.

ο Οἱ λακεδαιμόνιοι, φοινικοβαφεῖς ἐνεδύοντο θώρακας ἤ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς πολεμίους, διὰ φοβερὰν τῆς χροίας, ἢ ἵνα ἀγνοῶσι τὸ αἷμα τῇ κοινωνίᾳ τῆς βαφῆς. ὑμᾶς δὲ δεῖ τοὺς καλοὺς, μόνοις ῥόδοις ὁπλίζεσθαι. καὶ ταύτην λαμβάνειν παρὰ τῶν ἐραστῶν τὴν πανοπλίαν. ὑάκινθος μὲν οὖν λευκῷ Μειρακίῳ, πρέπει δὲ νάρκισσος μέλανι. ῥόδον δὲ, πᾶσιν. ὡς καὶ μειράκιον παλαιόν, καὶ ἄνθος. καὶ φάρμακον καὶ μύρον. ταῦτα Ἀγχίσην ἔπεισε. ταῦτα Ἄρη ἀπέλυσε. ταῦτα Ἄδωνιν ἐλθεῖν ὑπέμνησεν. αὗται ἦρος κόμαι. ταῦτα γῆς ἀστραπαί. ταῦτα ἔρωτος αἱ λαμπάδες.

Γυναικί.

ε Εἰ καὶ με φεύγεις, ἀλλ' ὑπόδεξαι κἂν τὰ ῥόδα αὐτ' ἐμοῦ. καί σου δέομαι μὴ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοιμηθῆναι ἐπ' αὐτῶν. καὶ γὰρ ῥόδα ἰδεῖν μὲν καλά. οἷον τὸ πῦρ ἔχει τὴν ἀκμήν. ἅψασθαι δὲ μαλακά, καὶ πάσης στρωμνῆς ἁπαλώτερα. ὑπὲρ τὸν βαβυλώνιον κόκκον καὶ τὴν τυρίαν πορφύραν. καὶ γὰρ εἰ σπουδαῖα ἐκεῖνα, ἀλλ' οὐ πνεῖ καλόν. ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ τὴν δειρήν σου φιλῆσαι καὶ τοῖς μαστοῖς ἐπελθεῖν, καὶ ἀνδρίσασθαι ἂν ἀφῇς. καὶ οἶδα ὅτι ἀκούσεται. ὦ μακάρια οἵαν γυναῖκα περιβάλλειν μέλλετε. ἀλλὰ δεήθητε αὐτῆς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πρεσβεύσατε καὶ πείσατε. ἐὰν δὲ παρακόῃ, κατακαύσατε.

Μειρακίῳ.

τ Τὰ ῥόδα ὥσπερ πτεροῖς τοῖς φύλλοις ἐποχούμενα, ἐλθεῖν παρὰ σὲ σπουδὴν ἐποιήσατο. ὑπόδεξαι αὐτὰ εὐμενῶς. ὡς ἀδώνιδος ὑπομνήματα, ἢ ὡς ἀφροδίτης βαφήν, ἢ ὡς γῆς ὄμματα. ἀθλητῇ μὲν οὖν, κότινος πρέπει. βασιλεῖ μεγάλῳ ὀρθητῇ, τιάρα.

καὶ στρατιώτῃ, λόφος. καλῷ δὲ μειρακίῳ ῥόδα. καὶ διὰ συγγένειαν
τῆς εὐωδίας. καὶ διὰ τὸ οἰκεῖον τῆς χροιᾶς. Γυναικί.

π

Ε πομφά σοι στέφανον ῥόδων. οὐ σὲ τιμῶν, καὶ τοῦτο μὲν γάρ. ἀλλ' αὐ-
τοῖς τι χαριζόμενος τοῖς ῥόδοις ἵνα μὴ μαρανθῇ. Μειρακίῳ.

ε

Υ πεποίηκας καὶ στρωμνήν, χρησάμενος τοῖς ῥόδοις. ἡ
γὰρ πρὸς τὰ πεμφθέντα ἡδονὴ σημεῖον μέγα τῆς πρὸς
τὸν πέμψαντα τιμῆς. ὥστε κἀγώ σου δι' αὐτῶν ἡψάμην, καὶ γὰρ
ὄζειν ἐρωτικὰ καὶ πανοῦργα. καὶ κάλλει χρῆσθαι εἰδότα. δέδοικα δὲ
μὴ οὐδ' ἡσυχίαν ἤγαγον. ἀλλ' ἠνωχλεῖσθαι καθεύδοντι ὡς περὶ τῇ Δανάῃ ὁ
χρυσός. εἰ δὲ βούλει τι φίλῳ χαρίζεσθαι, τὰ λείψανα αὐτῶν ἀντίπεμ-
ψον. μηκέτι πνέοντα ῥόδων μόνον ἀλλὰ καὶ σοῦ. Γυναικί.

κ

Αὶ τῷ Διὶ ὅτε ἐκοιμᾶτο ἐν τῇ Ἴδῃ τῷ ὄρει, αὐθημερὸν ἀνῆκε
λωτὸν καὶ ὑάκινθον καὶ κρόκον. ῥόδα δὲ οὐ παρῆν. πότερον ὡς
μόνης ἀφροδίτης κτήματα, παρ' ἧς καὶ ταῦτα ἔδει τὴν ἥραν δα-
νείσασθαι, καθάπερ καὶ τὸν κεστὸν ἐδανείσατο, ἢ ὡς οὐκ ἂν κοιμηθέν-
τος τοῦ Διὸς εἰ καὶ ταῦτα παρῆν, οἱ δὲ ἐδέοντο καθεύδειν τὸν Δία.
ὅταν δὲ πνέῃ ῥόδα, ἀνάγκη πᾶσα δήπου καὶ ἀνθρώποις καὶ θεοῖς ἀ-
γρυπνεῖν ἡδέως. ἡ γὰρ εὐωδία δεινὴ πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίσαι. ταῦτα
μὲν οὖν ἀφείσθω ὁμήρῳ καὶ τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσίᾳ. σὺ δὲ ἀγροί-
κως ἐποίησας μόνη κοιμηθεῖσα ἐν ῥόδοις. καὶ σωφρονήσασα τὴν οὐ
σώφροσιν. ἢ γὰρ τῶν ἐραστῶν ἐχρῆν σοι παρεῖναί τινα, ἢ ἐμὲ τὸν διὰ-
πλὴν εἰ μὴ ἐνεθυμήθης ὦ καλὴ τὸν στέφανον τοῖς στέρνοις προσάγα-
γοῦσα καμῷ μοιχῷ συμπλακῆναι. Μειρακίῳ.

τ

Ι παθόντα τὰ ῥόδα, πρὶν μὲν παρὰ σοὶ γενέσθαι, καλὰ ἦν
ῥόδα, οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ οὐδὲ ἔπεμψα εἰ μή τι ἀξιόκτητον εἶχεν. ἐλ-
θόντα δέ, εὐθὺς ἐμαράνθη καὶ ἀπέπνευσε, τὸ μὲν σαφές, οὐκ οἶδα

ἀλλ'

τῆς αἰτίας· οὐ γάρ μοι τί εἰπεῖν ἠθέλησεν· ὡς δ' ἐπείκασα ῥᾶδιον, οὐκ ἤνεγκε προδοκιμούμενα. οὐδὲ ἠνέσχετο τῆς πρὸς σὲ ἁμίλλης. ἀλλ' ὅμου τε ἔθιγεν εὐωδεστέρου χρωτὸς, καὶ ἀπώλετο. οὕτω καὶ λύχνος ἀπόλλυται πυρὸς ἡττηθεὶς μείζονος. καὶ ἄστρα δὲ ὅταν ἀντιβλέπειν ἡλίῳ μὴ δύνηται. Γυναικί.

ὄ Ντως τὰ ῥόδα ἔρωτος φυτά. καὶ γὰρ νέα ὡς ἐκεῖνος. καὶ ὑγρὰ ὡς αὐτὸς ὁ ἔρως. καὶ χρυσοκομοῦσιν ἄμφω. καὶ τἄλλα αὐτοῖς ὅμοια. τὰ ῥόδα τὴν ἄκανθαν ἀντὶ βελῶν ἔχει. τὸ πυρὸν ἀντὶ δαδῶν. τοῖς φύλλοις ἐπτέρωται. χρόνον δὲ οὔτε ἔρως, οὔτε ῥόδα οἶδεν. ἐχθρὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ τῇ κάλλους ὥρᾳ καὶ τῇ ῥόδων ἐπιδημίᾳ. εἶδον ἐν ῥώμῃ τοὺς ἀνθοφόρους τρέχοντας. καὶ τῷ τάχει μαρτυρουμένους τὸ ἄπιστον τῆς ἀκμῆς. ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλία χρήσεως. εἰ δὲ μελλήσαις, ἀπελήλυθε. μαραίνεται καὶ γυνὴ μετὰ ῥόδων ἂν βραδύνῃ. μὴ μέλλε ὦ καλή. συμπαίζωμεν. στεφανωσώμεθα τοῖς ῥόδοις. συνδράμωμεν. Μειρακίῳ.

ἔ Στιν ἔαρ καὶ κάλλος ῥόδων. ὁ δὲ μὴ χρησάμενος τοῖς παροῦσιν ἀνόητος. ἐν οὐ μέλλουσι μέλλων. καὶ βραδύνων ἐπαποιοῦσι. φθονερὸς γὰρ ὁ χρόνος καὶ τὴν ἄνθους ὥραν ἀφανίζει καὶ τὴν κάλλους ἀκμὴν ἀπάγει. μηδὲν μέλλε ὦ φθεγγόμενον ῥόδον ἀλλ' ὡς ἔξεστι καὶ ζῆς, μετάδος ἡμῖν ὧν ἔχεις. Γυναικί.

ἐ Πυθόμην ὡς τὰ ῥόδα ἐλθόντα παρὰ σὲ, ὅσα χρὼς ἀπέβαλεν. ἐγὼ γὰρ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὡς ἐκπίοντα ἀκράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου, κατέχον τὴν ψυχὴν διψῶσαν καὶ δυσανασχετοῦσαν. καλῶς ἐποιήσατε ὦ ῥόδα ἀναβιώσαντα. καὶ δέομαι, μείνατε ἕως τ' ἂν ἔλθω. μαθεῖν γὰρ ἔγνωκα εἴπερ ἀλλήλων εἰλήφατε εἰς εὐωδίαν αὐτὴ καὶ ὑμεῖς εἰς χρόνον.

ἀ Ἰτιᾷ με ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἔπεμψα· ἐγὼ δὲ οὔτε ὡς ὀλίγωρος τοῦτο ἐποίησα, οὔτε ὡς ἀνέραστος αὐτός. ἀλλ' ἔστιν ὅπου ὅτι ξανθὸς ὢν καὶ ῥόδοις ἰδίοις ἐστεφανωμένος, ἀλλοτρίων ἀνθῶν οὐδὲν δέῃ. οὐδὲ γὰρ ὅμηρος τῷ ξανθῷ μελεάγρῳ στέφανον περιέθηκεν· ἐπεὶ τοῦτο ἂν ἦν, ἄλλο πῦρ ἐπὶ πυρὶ καὶ δαλὸς ἐπικειμένῳ διπλοῦς· ἀλλ' οὐδὲ τῷ ἀχιλλεῖ· οὐδὲ τῷ μενελάῳ οὐδὲ ὅσοι ἄλλοι παρ' αὐτῷ κομῶσι. Φθονερὸν δεινῶς ἄνθος καὶ ὠκύμορον· καὶ παύσασθαι ταχύ. λέγεται δ' αὐτοῦ πρώτην γένεσιν ἐκ λυπηροτάτης ἄρξασθαι προφάσεως· ἡ γὰρ ἄκανθα τῶν ῥόδων παριοῦσαν τὴν ἀφροδίτην ἔκνισεν ὡς κύπριοι καὶ φοίνικες λέγουσιν. αἵματος μὴ στεφανώμεθα· φεύγωμεν ἄνθος ὃ μηδ' ἀφροδίτης φείδεται.

Γυναικί.

ὁ Υσά τις ξανθή, ῥόδα ζητεῖς· καὶ μὴν φύσεως οὕτως ἔχεις ὡς ἐκεῖνα. τί οὖν μεταλαμβάνεις ἀνθῶν μετὰ μικρὸν οὐκ ὄντων. τί δὲ τὴν κεφαλὴν στεφανοῖς πυρί. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ καὶ τῆς κολχίδος ὁ ὅρμος, ὃν τῇ γλαύκῃ ἔπεμψε, ῥόδα ἦν πεφαρμαγμένα. καὶ διὰ τοῦτο ἐκαύθη λαβοῦσα. εἴτε γὰρ τερπνὰ τὰ ῥόδα, μὴ προσδοκείτω τὰς καλάς· εἴτε εὐώδη, μὴ ἀντιπνείτω· εἴτε ὠκύμορα, μὴ φοβείτω. ἐμοὶ μὲν, οὐδενὶ ἄγῳ δοκεῖ προσεοικέναι φύλλα ῥόδων λυθέντων, ἢ τί πέποιθοισιν· οἱ πολλοί τε τῶν σφόδρα ἐρωτικῶν, αὐτοῖς μᾶλλον ἄχθονται λυθεῖσιν ἢ χαίρουσιν ἐπιτεθειχισμένοις ἐπὶ τὴν προσίαν τῆς ἡδονῆς αὐτῶν. ὁ μέλλων φόβος νικᾷ. ἡ δὲ σὴ κεφαλὴ, λειμὼν πολὺς ἄνθη φέρων, ἃ μήτε θέρους ἄπεισι, καὶ χειμῶνος μέσου φαίνεται. καὶ δρεψαμένων οὐ λύεται. εἰ γὰρ ἐπιτρέψῃς μοι κἂν ἕνα βόστρυχον ἐκτεμεῖν, εἰ γὰρ ἀπέλθοιμι οὕτω πνέων, ἔσῃ χαριζομένη ῥόδα μαρανθῆναι μὴ δυνάμενα.

ὤ Σ δύσερί σοι καὶ φιλόνεικον τὸ κάλλος· ἀμελούμενον μᾶλ-
λον αὔξει. καθάπερ τῶν φυτῶν ὅσα τῇ φύσει θαρροῦντα καὶ
τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγωρίας οὐ χρήζονται. οὐχ ἵππον ἀναβαίνεις. οὐκ
εἰς παλαίστραν ἀπαντᾷς. οὐχ ἡλίῳ δίδως σεαυτόν. ἄνθος δὲ καὶ βα-
φὴ τοῖς καλοῖς. ἀλλ᾽ αὐχμηρὸς πείθεις καὶ σεαυτῷ μαχόμενος,
ἐξηπάτησαι. καλὸς εἶ κἂν μὴ θέλῃς. καὶ πάντας ἕλκεις τῷ λίαν
ἀμελουμένῳ. ὥσπερ οἱ βότρυες καὶ τὰ μῆλα καὶ ἔτι ἄλλο αὐτόματον
καλόν. ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμός, ἐπιεικόν. καὶ πάνυ δεῖ δυσχεραί-
νειν τὴν φαρμακευομένην εὐμορφίαν ὡς δημιουργίας ἐγγύς. τὸ
δὲ ἀκέραιον καὶ ἄκακον κἀνεπιβούλευτον, μόνων ἴδιον τῶν αὐτὸ
δεξαμένων τὸ κάλλος. οὕτως ὁ Ἀπόλλων ποιμένων ἦρα. ἡ Ἀφρο-
δίτη βουκόλων, καὶ Ῥέα ἀγροίκων. ἡ Δημήτηρ τῶν τὰ ἄστη οὐκ εἰδό-
των. ὅτι πᾶν ἀληθέστερον τοῦ δεδουλωμένου τὸ φύσει παρόν. οὐδεὶς
οὐδὲ ἀστέρας οἶδε κοσμουμένους. οὐδὲ λέοντας. οὐδὲ ὄρνιθας. ὁ
δ᾽ ἵππους καλλωπίζων χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι ἢ ταινίαις, λανθάνει
λυμαινόμενος τοῦ ζώου τὸ γαῦρον. καὶ τέχνη παραδιδοὺς τὸ ἀ-
σχημα ἐπανορθοῦσθαι τῆς φύσεως τὰ λείποντα. Γυναικί.

ἡ Καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἐλλιπές. φοβουμένη
φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει. ἡ φύσει καλή, οὐδενὸς δεῖται τῶν
ἐπικτήτων. ὡς προσαρκοῦσα αὐτῇ πρὸς πᾶν τὸ ὁλόκληρον. ὀ-
φθαλμῶν δὲ ὑπογραφαὶ καὶ κομῶν προσθέσεις. καὶ ζωγραφίαι
παρειῶν, καὶ χειλέων βαφαί, καὶ ἔτι κομμωτικῆς φάρμακον,
καὶ ἔτι ἐκ φυκίου δολερὸν ἄνθος, ἐπανόρθωσις τοῦ ἐνδέοντος εὑ-
ρέθη. τὸ δὲ ἀκόσμητον, ἀληθῶς καλόν. ὥστε εἰ μάλιστα πεπίστευ-
κας σεαυτῇ καὶ τεθάρρηκας, διὰ τοῦτό σε μᾶλλον ἀγαπῶ. μὴ

τύριον τὸ ἄπραγμον ἡγούμενος τῆς ἐν εὐμορφίᾳ πίστεως. οὐ γὰρ κομιᾶς τὰ πρόσωπα. οὐ δὲ ἐν ταῖς κηρίναις τέταξαι γυναιξίν. ἀλλ᾽ ἐν ταῖς ἀδόλως καλαῖς. οἷαι καὶ αἱ πρότεραι ἦσαν. ὧν χρυσὸς ἤρα καὶ βοῦς καὶ ὕδωρ καὶ ὄρνιθες καὶ δράκοντες. τὸ δὲ φυκίον καὶ ὁ κηρὸς καὶ τὸ παρατεινὸν καὶ οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις καὶ αἱ χρυσαῖ πέδαι, Θαΐδος καὶ Ἀρισταγόρας καὶ Λαΐδος φάρμακα. Μειρακίῳ.

π Ὅθεν εἶ μειράκιον εἰπέ. ὅθ᾽ οὕτως ἀτέχνως ἔχεις πρὸς ἔρωτα. ἐκ Σπάρτης ἐρεῖς, οὐκ εἶδες οὖν Ὑάκινθον οὐδὲ ἐστεφανῶσω τοῦ τραύματος; ἀλλ᾽ ἐκ Θετταλίας, οὐκ ἐδίδαξεν οὖν σε οὐδὲ ὁ Φθιώτης Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ Ἀθήνηθεν, τὸν Ἁρμόδιον οὖν καὶ τὸν Ἀριστογείτονα οὐ παρῆλθες, ἀλλὰ ἀπ᾽ Ἰωνίας. καὶ τί τῆς γῆς ἐκείνης ἁβρότερον. ὅπου Βράγχοι καὶ Κλάριοι Ἀπόλλωνος καλοί. ἀλλ᾽ ἐκ Κρήτης, ὅπου πλεῖστος ὁ ἔρως ὁ τὰς ἑκατὸν πόλεις περιπλέων. Σκύθης μοι δοκεῖς καὶ βάρβαρος. ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ βωμοῦ καὶ τῶν ἀξένων θυμάτων. ἔξεστιν οὖν σοι τὸν πάτριον τι μῆσαι νόμον. εἰ σώζειν οὐ θέλεις, λάβε τὸ ξίφος. οὐ παραιτοῦμαι. μὴ φοβηθῇς. ἐπιθυμῶ καὶ τραύματος. Γυναικί.

ε Ἰ Λάκαινα ἦσθα ὦ καλὴ, τῆς Ἑλένης ἂν ἐμνημόνευσας καὶ τῆς νέω. εἰ Κορινθία, τῶν Λαΐδος κώμων. εἰ Βοιωτία, τῶν Ἀλκμήνης γάμων. εἰ τῶν δὲ Ἤλιδος, οὐκ ἤκουσας τὸν Πέλοπος δρόμον, οὐκ ἐζήλωσας τὴν ἐκ θεάτρου γαμηθεῖσαν. οὐκ ἐθαύμασας τὸν Ἀλφειόν. οὐκ ἔπιες τοῦ νυμφίου. ἡ δὲ Τυρώ, τῷ Ἐνιπεῖ ἐπενήξατο. καὶ ἀγρεύοντι ἐπὶ θάλατταν συνήγαγεν. ἦν δὲ ἀγαθὴ καὶ μεγάλη ἐραστῶν ἀξία. δοκεῖς δέ μοι μηδὲ Θετταλή τις εἶναι. πάντως γὰρ καὶ τῷ ἔρωτι ἔθυσας. μὴ δὲ Ἀττική. τὰς γὰρ παννυχίδας καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰ Μενάνδρου δράματα, οὐκ ἄν ποτε ἠγνόησας. ἀλλ᾽ εἰ καὶ βάρβαρος εἶ καὶ μία τῶν ἀπὸ Θερμώδοντος παρθένων, ἀλλ᾽ οὖν

καὶ τούτοις λόγοις νεανίσκοις συμπλέκεσθαι. ἐπίκτησιν ἐκ κλοπῆς. ἀλλὰ μὴ θεράπαινα ἐπὶ σιδωνία· καὶ μὴν ἐπὶ τούτων ἔρως ἦ ψαγο- ἐπὶ ἡ μὲν, τῷ μίμῳ συνεπλάκη. ἡ δὲ τῷ βοιωτῷ. ἔοικα δ' εὑρηκέναι σε εἰ μὴ καλός εἰμι καὶ φαῦλος φυσιογνωμονεῖν. δακνάουσί σοι ποτε τὴν χεῖρ ἐκείνη τὸ λῆμμα φοινικόν. ἀλλὰ κἀκείνων τίς τῶν ἀνδροφόνων παρθένων, νεανίσκου φιλοῦντος ἐφείσατο. οὐχὶ κατέτεινώ σε. οὐ δακρύω. πληρώσει τὸ δρᾶμα. ἵνα μὴ ψαύσῃς κἂν ξίφει. Γυναικί.

ἐ Ι σωφρονεῖς, διατί ἐμοὶ μόνῳ. εἰ χαρίζῃ, διατί μὴ κἀμοί.

Μειρακίῳ.

ὅ Τι πένης εἰμὶ ἀτιμότερός σοι δοκῶ, ἐπεὶ μὴν καὶ αὐτὸς ὁ ἔρως γυμνός ἐστι. καὶ αἱ χάριτες καὶ οἱ ἀστέρες. ὁρῶ δὲ ἐγὼ καὶ τὸν ἡρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς, δορὰν θηρίου περιβεβλημένον. καὶ τὰ πολλὰ χαμαὶ καθεύδοντα. τὸν δὲ ἀπόλλωνα, καὶ ψιλῷ ζώματι ἢ δισκεύοντα ἢ τρέχοντα ἢ τοξεύοντα. οἱ δὲ περσῶν βασιλεῖς, τρυφῶσι καὶ μετέωροι κάθηνται. τῷ πολλῷ χρυσίῳ προβαλλόμενοι τὸ σεμνόν. τοιγαροῦν ἔπαθον κακῶς ὑπὸ τῶν πενήτων ἑλλήνων νικώμενοι. ἦν πτωχὸς ὁ σωκράτης, ἀλλ' οὐ παρέχειν αὐτοῦ τὸν τρίβωνα ὁ πλούσιος ἀλκιβιάδης. πενία δ' οὐκ ἔστιν ἔγκλημα. ὅτε τὴν ἑκάστου αἰτίαν ἡ τύχη ἀπολύεται τῇ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίᾳ. ἄπει δὲ πρὸς τὸ θέατρον. πενήτων ὁ δῆμος. ἄπιθι δὲ πρὸς τὰ δικαστήρια. πένητες κάθηνται. ἄπει δ' ἐπὶ τὰς μάχας. οἱ μὲν πολυτελεῖς καὶ χρυσοῖ τοῖς ὅπλοις, λείπουσι τὰς τάξεις. ἡμεῖς δὲ ἀριστεύομεν. ἐν αὐτοῖς τε τοῖς πρὸς τοὺς καλοὺς ὑμᾶς, σκέψαι τὸ μεθόδιον. ὑβρίζει τὸν πεισθέντα ὁ πλούσιος ὠνούμενος. πένης οἶδε χάριν ὡς ἐλεούμενος. ἐκεῖνος σεμνύνεται τῷ θηράματι. ὁ πένης σιωπᾷ. πάλιν ὁ λαμπρός, τὸ πεπραγμένον εἰς ἐξουσίαν ἀναφέρει τῆς οἰκείας

δυνάμεως. ὁ πένης εἰς τὴν τοῦ δόντος φιλανθρωπίαν. ὁ πλούσιος ἄγγελλον πέμπει κόλακα καὶ παράσιτον καὶ μάγειρον. καὶ τοὺς ἐκ τῆς τραπέζης. ὁ πένης, ἑαυτὸν ὡς μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν τιμὴν ἀπεῖναι τῆς αὐτουργίας. ὁ πλούσιος δοὺς, εὐθέως ἐλέγχεται. τὸ γὰρ πρᾶγμα, κατάφορον γίνεται διὰ πλήθει τῶν συνεγνωκότων. ὡς μὴ δὲ τοὺς γείτονας μὴ δὲ τοὺς παριόντας ὁδοιπόρους ἀγνοῆσαι τὸ δρᾶμα. ὁ πένητι χρησάμενος φίλῳ, λανθάνει. οὔτε γὰρ ὄγκος τῇ δεήσει πρόσεστι καὶ τὴν τῶν ἔξωθεν καταβόησιν ἐκτρεπόμενος καὶ τὸ τῶν δυνατωτέρων αὐτοῦ γνώσεσθαι τιμὰς ἀντεραστὰς ὡς ὄντας ῥᾷστον τοῦ πράγματος, οὐχ ὁμολογεῖ τὴν εὐτυχίαν. ἀλλὰ ἀποκρύπτεται. πένης δὲ ἅπαξ ἐρῶντις δύναται παραμεῖναι νοσοῦντι. τίς συναγρυπνῆσαι. τίς συνεξελθεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον. τίς αὐτὸν προτάξαι πεμπομένου βέλους. τίς ὑπὲρ σοῦ πεσεῖν. ἐν τούτοις πᾶσι πλουτῶ.

Γυναικί.

ἐ Ι μὲν δὴ χρημάτων, πένης εἰμί. εἰ δὲ φιλίας καὶ χρηστοῦ τρόπου, πλουτῶ. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἐμοὶ ἀφνὸν τὸ μὴ ἔχειν, ὡς σοὶ πρὸς αἰσχύνης τὸ, μισθοῦ φιλεῖν. ἑταίρας γὰρ ἔργον προσίεσθαι, τοὺς τὰς οὐσίας ἔχοντας καὶ τοὺς ἀπαθῶς ὡς ἑτοίμως διδόντας. γυναικὸς δὲ ἐλευθέρας, πρὸς τὸ βέλτιστον ἀεὶ βλέπειν. καὶ τὸν χρηστὸν ἐν εὐνοίᾳ τίθεσθαι. πρόσταξον ὡς ἔοικ' ἐγὼ, πείθομαι. πλεῖν κέλευσον ἐμβαίνω. πληγὰς ὑπομεῖναι, καρτερῶ. ῥίψαι τὴν ψυχὴν, οὐκ ὀκνῶ. δραμεῖν διὰ πυρὸς, οὐκ ἀναίνομαι. τίς ταῦτα πλούσιος ποιεῖ.

Μειρακίῳ.

ἐ Ι ξένος ὢν ἐρῶ σου, μὴ θαυμάσῃς. καὶ ἔστιν ὀφθαλμοὺς ξενίας ἀλῶναι. καὶ γὰρ κάλλος αὐτοῦ ὁμοῦ καὶ πῦρ ἀνάπτει. καὶ γὰρ ἀφ' τὸ μὲν, λάμψαι. τὸ δὲ εὐθὺς ἔσεσθαι. διακρίσεως δὲ οὐδὲν οὔτε ὠσὶν, οὔτε ὄμμασιν. ἀγεῖσι καὶ ξένοις καὶ πολίταις οἱ τῆς ψυχῆς ἄγγελοι. ἢ μὴν ὁ βράγχος

ἔφυγε τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ξένον· οὐδὲ ὁ Ὕλλας τὸν Ἡρακλέα· οὐχ ὁ
Λικύμνιος τὸν Ῥαδάμανθυν· οὐδὲ ὁ Πάτροκλος τὸν Ἀχιλλέα· οὐδὲ
ὁ Χρύσιππος τὸν Λάϊον· ἤρα καὶ Σμερδίου Πολυκράτης ὁ Σάμιος·
καὶ τοῦ Πέρσου μειρακίου ὁ Ἀγησίλαος· οὐκ οἶδα τοῦ μειρακίου τὸ
ὄνομα· ξένοι καὶ οἱ ὄμβροι τῆς γῆς· καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης· καὶ
ὁ Ἀσκληπιὸς Ἀθηναίων· καὶ ὁ Ζεὺς ἡμῶν· ὁ Νεῖλος Αἰγυπτίων· καὶ ὁ
ἥλιος πάντων· ξένη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος· καὶ ἡ ἀηδὼν, τοῦ ἀέ-
ρος· καὶ ἡ χελιδὼν, τῆς οἰκίας· καὶ ὁ Γανυμήδης τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἡ
ἀλκυὼν, τῆς πέτρας· καὶ ὁ ἐλέφας, Ῥωμαίων· καὶ ὁ ὄρνις ὁ φοῖνιξ τῶν
Ἰνδῶν· οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βραδύς· τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θε-
ασάμενοι, καὶ προσκυνοῦσι· ξένα καὶ τὰ γράμματα· ἐκ Φοινίκης
γὰρ ἦλθε· καὶ Σειρήνων νύμφαι· καὶ ἡ μάγων θεολογία· οἷς πᾶσιν ἥδι-
ον χρώμεθα, ἢ τοῖς ἐγχωρίοις· ὅτι τῶν μὲν, σπάνιον τὸ ἐπίκτη-
τον· τῶν δὲ ὀλίγωρον τὸ οἰκεῖον· ἀμείνων καὶ ἐραστὴς, ὁ ξένος· ὅσῳ καὶ
ἄλυπος τῇ ἀγνωσίᾳ· καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν ἀφανέστερος· εἰ δὲ καὶ
μένοντος, ἐγγράψου με σύ· καὶ Ζεὺς γένους φράτριος· καὶ Ἀπόλ-
λων πατρῷος· ἡ δὲ φυλὴ, τοῦ ἔρωτος.

Γυναικί.

Τ Ἢν καλὴν ἀπὸ τοῦ τρόπου, δεῖ τῶν ἐραστῶν ποιεῖσθαι τὸν
κατάλογον· οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους· καὶ γὰρ ξένος, ἐπιεικὴς δύνα-
ται γενέσθαι· καὶ πολίτης κακός· ὅσῳ καὶ τοῦ φρονεῖν ἐστὶν ὕστερος ἐστίν·
ὁ μὲν οὖν ἐγχώριος, οὐδὲν διαφέρει λίθων καὶ παντὸς τοῦ μένον-
τος· ὧν τὸ ἑδραῖον ἀνάγκη πρόσεστιν· ὁ δὲ ξένος, ἔοικε τοῖς ὀξυτά-
τοις θεοῖς· ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις· καὶ ἄστροις· καὶ ἔρωτι· ὑφ' ὧν κἀγὼ πτη-
νὸς γενόμενος, δεῦρο ἐλήλυθα, κινηθεὶς προφάσει κρείσσονι· μὴ
μου τὴν ἱκεσίαν ὑπερίδῃς· οὐδὲ γὰρ τὸν Πέλοπα ὑποδεξαμένη ἠτί-
μησε ξένον ὄντα καὶ βάρβαρον· οὐδὲ ἡ Ἑλένη τὸν δι' αὐτὴν πάρον-

τα. οὐδὲ Φυλλὶς τὸν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ Ἀνδρομέδα τὸν πρὸς αὐτὴν κατὰ πάντα ᾔδεσαν. ἀλλ' ὥσπερ μὲν τῶν ἐγχωρίων, μίαν πόλιν λαμβάνουσι. παρὰ δὲ τῶν ξένων πολλάς. εἰ δὲ δοκεῖ, φέρε ἐπὶ συνθήκαις γινέσθω τὸ πρᾶγμα. ἢ ἐνταῦθα ἀμφότεροι μένωμεν, ἢ μετὰ ἀλλήλων ἐκεῖσε ἀπέλθωμεν. οὐδὲ χεῖρον τοῦτο. γνῶθι οὖν ὡς γενέσθαι μὲν ἰχθὺς ξένος, οὐκ ἀνέχεται. χαίρει δὲ μεταβολαῖς τῆς γῆς οὔσης μιᾶς. τί δὲ ἀγοραὶ πατρίδες ἢ μέτρα διὰ λααίων νομοθετῶν, ὅροις ἢ πύλαις διαγραφόντων τὰ οἰκεῖα. ἵνα ταῖς εὐνοίαις στενοχωρώμεθα ὑπερβαίνειν ὀκνοῦντες τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας. ἢ μὴν κἀγὼ τοῦ ἔρωτος ξένος. ἢ σὺ τοῦ κάλλους. οὐ γὰρ ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀπήλθομεν. ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε. καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν δεδέγμεθα ἡδέως. ὡς τὴν τῶν ἄστρων οἱ πλέοντες. εἰ δέ μοι τὸ, ξένῳ εἶναι μὴ γίνεται πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδὼν, μὴ δὲ σοὶ κώλυμα ἔστω πρὸς τὸ συνιέναι τῶν ἐρώντων. ταχύγ' ἂν φυγάδα εἶλες νυμφίον. ὡς ὁ Ἄδραστος τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Τυδέα. οὓς γαμβροὺς ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς βασιλείας ἔκτισιν. εἴτις ἀποκλείει καὶ ξένον πυρὸς ἐναῦσαι θέλοντα, ἀλλὰ τὸ καόμενον σβέσαι. μὴ λακώνιζε ὦ γύναι. μὴ δὲ μιμοῦ τὸν Λυκοῦργον. ξενηλασίαν ἔρως οὐκ ἔχει.

Μειρακίῳ.

π Ὁσάκις σοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέῳξα ἵνα ἀπέλθῃς ὥσπερ οἱ τὰ δίκτυα ἀναπτύσσοντες τοῖς θηρίοις εἰς ἐξουσίαν τοῦ φυγεῖν. ἢ σὺ μένεις ἑδραῖος κατὰ τοὺς δεινοὺς ἐποίκους. οἱ χώραν ἅπαξ ἀλλοτρίαν καταλαβόντες, οὐκ ἔτι δέχονται τὴν ἀπανάστασιν. καὶ δὴ πάλιν ὥσπερ εἴωθα ἐπαίρω τὰ βλέφαρα. ἀπόπτηθι ἤδη ποτὲ καὶ τὴν πολιορκίαν λῦσον. καὶ γενοῦ ξένος ἄλλων ὀμμάτων. οὐκ ἀκούεις, ὅστε ἢ μᾶλλον ἔχῃ τοῦ πρόσω καὶ μέχρι

τῆς ψυ

τῆς ψυχῆς, καὶ τίς ὁ καινὸς ἐμπρησμός. κινδυνεύω αἰτῶν ὕδωρ. κομίζει δὲ οὐδείς. ὅτι τὸ σβεστήριον εἰς ταύτην τὴν φλόγα, ἀπορώτατον. εἴτε ἐκ πηγῆς κομίζοι τις εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι. καὶ γὰρ αὐτὸ ὑπὸ ἔρωτος τὸ ὕδωρ καίεται.

Γυναικί.

Τί τὸ καινὸν ἀνδρολήψιον τοῦτο. τίς ἡ τυραννίς. ἕλκεις με ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, καὶ σύρεις μὴ θέλοντα ὥσπερ τοὺς πλέοντας ἡ Χάρυβδις ἀναρρόφα. ἦσαν ἄρα καὶ ἔρωτος πέτραι καὶ ὀφθαλμῶν πνεύματα, αἷς τις ἅπαξ ἐνσχεθείς, καταδύεται. τοῦτο μὲν οὐκ ἔχει οὐδὲ ἡ Χάρυβδις. ἐμπρόθεσμον ἐκεῖνο τὸ ναυάγιον. καὶ μικρόν τις ἀναμείνας, σωτηρίας εὐπορεῖ, δένδρον αἰωρῶν ἐν πελάγει μέσῳ. ὁ δὲ εἰς ταύτην ἅπαξ τὴν θάλασσαν καταρρυείς, οὐκέτι ἐξέρχεται.

Μειρακίῳ.

Οὓς ὄρνις αἱ καλιαὶ δέχονται. τοὺς ἰχθύας αἱ πέτραι. τὰ ὄμματα τοὺς καλούς. κἀκείνων μὲν, πλάναις μεθισταμένων καὶ μετοικούντων ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους τόπους. ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ὡς ἄγουσιν οἱ καιροί. κάλλος δὲ ἅπαξ εἰς ὀφθαλμοὺς ῥυὲν, οὐκέτ' ἀπανίστησιν ἐκ τοῦ χώρου τοῦ καταγωγίου. οὕτως κἀγώ σε ὑπεδεξάμην καὶ φέρω πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις. κἄν τε ἔμπορός τις ἔλθῃ, συμμαίνειν μοι δοκῇς. κἂν καθῆσθαι, πείθων τοὺς λίθους. κἄν τε ἐπὶ θάλατταν, ἀνάγεσθαι ἡ θάλαττα, ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ βυθός. ἄν τε ἐπὶ λειμῶνα, αὐτῶν τῶν ἀνθῶν ἐξέχεις. καίτοι, οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ φύεται. καὶ γὰρ εἰ καλὰ καὶ χαρίεντα ἄγαν, ἀλλὰ μιᾶς ἡμέρας. καὶ μὴν ὁ ποταμὸς πλησίον γινόμενος, τὸν μὲν οὐκ οἶδα ὅπως ἠφάνισται σὲ δὲ ῥεῖν αὐτ' ἐκείνου νομίζω καλὸν καὶ μέγα καὶ πολὺ μεῖζον τῆς θαλάττης. ἀποιδὼν δὲ εἰς οὐρανὸν, τὸν μὲν ἥλιον ἡγοῦμαι πεπτωκέναι,

γὰρ κάτω που βαδίζειν. αὐτῇ ἐκείνου ἢ φαίνειν ὃν ἐγὼ βούλομαι. εἰ γὰρ γένοιτο ἡ νύξ, δύο βλέπω μόνους ἀστέρας τὸν ἕσπερον καὶ σέ. Γυναικί.

π Ὅθεν μου τὴν ψυχὴν κατέλαβες. ἢ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῶν ὀμμάτων. ἀφ᾽ ὧν γὰρ τὰ ἐρυμνὰ οἱ βασιλεῖς. καὶ τὰ ὑψηλὰ οἱ θεοὶ καταλαμβάνουσιν. οὕτω καὶ ὁ ἔρως τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκρόπολιν οὐ ξύλοις οὐδὲ πλίνθοις ἀλλὰ μόνοις βλεφάροις τειχίσας, ἣ συνέχει κατὰ μικρὸν τὴν ψυχὴν εἰσδύεται. ταχέως μὲν ὡς πτηνός. ἐλεύθερος δὲ ὡς γυμνός. ἄμαχος γὰρ ὡς τοξότης. τὰ γὰρ ὄμματα ἐπεὶ πρῶτα συνίησι κάλλους, διὰ τοῦτο μάλιστα καὶ κάεται. θεοῦ τινὸς οἶμαι θελήσαντος αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς εἰς τὸ βλέπειν ἡδονῆς εἶναι καὶ τῆς εἰς τὸ λυπεῖσθαι προφάσεως. τί γὰρ ὦ κακοὶ δαδοῦχοι ἔρωτος καὶ τῆς σωμάτων ὥρας πείσεσθε μάρτυρες, πρῶτοι μὲν ἡμῖν τὸ κάλλος ἐπυρσεύσατε πρῶτοι δὲ μεμυῆσθαι τὴν ψυχὴν ἐδιδάξατε τῆς ἔξωθεν ἐπιρροῆς. πρῶτοι δὲ ἐβιάσασθε τὸν ἥλιον καταλιποῦσι, πῦρ ἀλλότριον ἐπαινεῖν. τοιγαροῦν ἀγρυπνεῖτε καὶ καίεσθε καὶ λογίζεσθε ἀπαλλαγὴν ὧν εἵλεσθε εὑρεῖν μὴ δυνάμενοι. μακάριοι ὦ θεοὶ τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν ἐφ᾽ οὓς ἔρως ὁδὸν οὐκ ἔχει. Μειρακίῳ.

α Πέκλαφόν σοι τὰ ὄμματα, πῶς σοι εἴπω, ὡς οἱ πολιορκούμενοι τὰς πύλας. καὶ σὺ τὴν φρουρὰν λαθὼν, ἔνδον εἶ. λέγε τίς σε εἰσήγαγεν εἰ μή τι τὰ ὄμματα, ἐρωτικὸν καὶ κατὰ τῆς ψυχῆς γινόμενον. ἡ γὰρ πάλαι μὲν, μόνα ἐνεθυμεῖτο ἃ ἤθελε καὶ περὶ τὰ κάλλιστα ἐσπουδάκει φιλοσοφοῦσα. καὶ ἦν αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ οὐρανοῦ νῶτα ὁρᾶν. καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα ὄντως οὐσίας πολὺν πραγματεύειν. καὶ τίνες αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι γὰρ τίς ἡ ταῦτα ἄγουσα ἀνάγκη. τὸ σκέμμα ἐδόκει χαριέστατον. ἡλίῳ σου δυναμένῳ γὰρ

σελήνη. συγκινδυνεύουσι μὲν ἀπιούσῃ· συνησθῆναι δὲ πληρουμένῃ τῷ τε ἄλλῳ χορῷ τῶν ἀστέρων συμπλανηθῆναι καὶ μηδὲν ἄβατον μηδὲ ἀθέατον καταλιπεῖν τῶν ὑπὲρ τὴν μυστηρίων. ἀφοῦ δ' ἀνθρωπίνῳ πλησιάσασα ἔρωτι ἑάλω κάλλους ὄμμασι, πάντων ἀμελήσασα ἐκείνων, περὶ ἓν τοῦτο ἐσπούδακε. καὶ ὅσον αὖ τῆς ἔξω μορφῆς ἀπόλῃ, τοσοῦτον ἔνδον συντίθησι. καὶ μνήμη ταμιεύεται. τὸ δ' εἴσω παρελθὸν, φῶς μὲν ἐστὶν ἐν ἡμέρᾳ. νύκτωρ δ' ὄναρ γίνεται.

Γυναικί.

Τὰ μὲν σὰ ὄμματα, φιλῶ· τὰ δὲ ἐμαυτοῦ μισῶ. τοῖς μὲν γὰρ σύνεσιν πολλὴν συνέγνωκα. τοῖς δὲ, ἀφυΐαν περιεργίαν. ἀναίσχυντά ἐστιν. ἀλλὰ καὶ κρύπτειν οὐδὲν δυνάμενα ὧν ἑώρακεν ἅπαξ. οὐκ ἀφίστηκε γοῦν μου τῇ ψυχῇ λέγοντα. οὐκ εἶδες τὴν εὔκομον, τὴν εὐπρόσωπον; ἧκε. ἀνάβηθι. ἀλλὰ καὶ γράψον καὶ κλαῦσον καὶ δεήθητι. ἡ δὲ, εὖ μάλα πείθεται. πείθεται δὲ παρακούειν μὴ δυναμένη λίχνων δορυφόρων. καὶ γὰρ μὴ βουλομένην, σύροντες ἔξω καὶ βιάζονται φρονεῖν, ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπῄνεσαν. ἀμέλει πρὶν ἔρωτα εἰς γῆν καταπτῆναι, μόνον τὸν ἥλιον ἠπίστατο ἡ ψυχὴ καλόν. καὶ τοῦτο αὐτῇ τὸ θέαμα καὶ θαῦμα ἦν. γευσαμένη δὲ ὥρας ἀνθρωπίνης, ἐκ μὲν τῆς σπουδῆς ἐκείνης κατέπεσεν. εἰς δὲ θητείαν ὑπήχθη πικράν. ἧς ἔργα θυραυλίαι καὶ χαμαικοιτίαι καὶ ἡ πρὸς θάλπος καὶ χειμῶνα ἀντίταξις καὶ ἡ μὴ ἀναπνεῖν ἐῶσα. πρὸς τὸν ἀντεραστὴν μάχη. τούτων δὲ ἁπάντων σὺ τὸ φάρμακον. ἔργου ἐφημέρου ποιήματα ἀθάνατα, καὶ βραχείας σώματος ἡδονῆς, μνήμην ἀντιλαβοῦσα ἀγήρω. ἃ μὲν γὰρ δώσεις, κοινὰ καὶ ῥᾴδια τοῦ θήλεος παντός. ἃ δὲ κτήσῃ ἀντὶ τούτων, οὔτ' ἂν εἴποιμι. ὅσα εὔνοια. καὶ μνήμη καὶ νὺξ ἀφ' ὧν καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ ἤρεται.

Μειρακίῳ.

ὁ Ἀγαμέμνων ὅτε μὲν ὀργῆς ἐκράτει, καλὸς ἦν καὶ οὐ χεῖρον θεῷ ἀλλὰ πολλοῖς ὅμοιος. ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ. Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. ὅτε δὲ ἐνιχημόνος τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους ἠγρίωτο, ἔλαφος καὶ κύων ἐνομίζετο. καὶ τὰ τοῦ Διὸς ὄμματα οὐδαμοῦ. οὓς μὲν γὰρ ὀργίζεται καὶ κύνες καὶ ὄφεις καὶ λύκοι καὶ ὅσα ἄλλα οὐ χρῆται λογισμῷ θηρία. καλὸς δὲ αὐτὸς καὶ μὴ γελάσας μόνον λυπεῖ. μήτοιγε καὶ σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ γινόμενος. οὐ πρέπει δὲ οὐδὲ ἡλίῳ τοῦ προσώπου νεφέλην προβάλλεσθαι. τίς ἡ κατήφεια αὕτη. τίς ἡ νύξ. τί τὸ συννὸν σκότος τοῦτο. μειδίασον. κατάστηθι. ἀπόδος ἡμῖν τὴν τῶν ὀμμάτων ἡμέραν.

Γυναικί.

ἐ Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον καὶ ἔδοξα ἄγαν βλέπειν. τοῦτον δὲ αἴτιον, ἡ τοῦ θυμοῦ ἔκστασις, ἀκριβῶς σοι συγχέασα τὴν τοῦ προσώπου χάριν. νῦν δὴ μεταποίει σεαυτήν. μηδὲ ἄγριον βλέπε. οὐδὲ τὴν ἀφροδίτην καλὴν ὅταν ὀργίζηται ἢ δακρύῃ. οὐδὲ τὴν ἥραν βοῶπιν ὅταν χαλεπαίνῃ τῷ Διΐ. οὐδὲ τὴν θάλατταν ὅταν ταράττηται. ἡ δὲ ἀθηνᾶ καὶ τοὺς αὐλοὺς ἔρριψεν, ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς συγχέοντας. ἤδη καὶ τὰς ἐριννῦς εὐμενίδας καλοῦμεν ὡς τὸ σκυθρωπὸν ἀρνουμένας. καὶ ταῖς ἀκάνθαις τῶν ῥόδων χαίρομεν ὅτι δὴ ἀγρίου θάμνου καὶ λυπεῖν καὶ κεντεῖν εἰδότος γελῶσιν ἐν τοῖς ῥόδοις. ἄνθος δέ ἐστι καὶ γυναικὸς ἡ τοῦ προσώπου γαλήνη. μὴ τραχεῖα γίνου μηδὲ φοβερά. μηδὲ ἀποστεφάνου τὸ κάλλος. μηδὲ ἀφαιροῦ ῥόδων σεαυτὴν ἃ ταῖς καλαῖς ὑμῖν ἐν τοῖς ὄμμασι φύεται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς οἷς λέγω, τὸ κάτοπτρον λαβοῦσα, ἴδε σου τὸ πρόσωπον ἠλλαγμένον. οὐ γάρ τι ἐπεστράφης. ἢ γὰρ ἐμίσησας ἢ ἐφοβήθης ἢ οὐκ ἐγνώρισας ἢ μετενόησας.

Μειρακίῳ.

π Ἐπεὶ σοὶ μὲν ὡς εἰκάζω, τὸ δ᾽ ἔργον τὴν αἰσχύνην ὀκνεῖς, εἰς τὰ πράγματα ἀποδιδράσκεις, ἀφ᾽ οὗ τις φίλος γίνεται. οὐκ ἐντεῦθεν ἐπληρώθη καλῶν τὰ Ὁμήρου ἔπη, τὸν Νιρέα, τὸν Ἀχιλλέα εἰς Τροίαν ἄπορτος; οὐκ ἐντεῦθεν Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ὅσοι φίλοι καὶ μέχρι τῶν ξιφῶν; ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ Ἀδμήτῳ καὶ Βράγχῳ ἐθήτευσεν; ὁ δὲ Ζεὺς οὐ τὸν Γανυμήδην ἥρπασεν ᾧ χαίρει καὶ πρὸ τοῦ νέκταρος; μόνοι γὰρ ὑμεῖς οἱ καλοὶ καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκεῖτε ὡς πόλιν. μὴ φθονήσῃς ἐραστοῦ σεαυτῷ δύναμαι μὲν ἀθανασίαν οὐκ ἔχοντος. τὴν δὲ αὐτοῦ ψυχὴν ἔχοντος. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἕτοιμος ἀποθνήσκειν, ἂν ἐπιτάττῃς τοῦτο μόνον. εἰ δὲ πλέκω τὸν βρόχον ἀπάνθρωπε οὐ καθαιρήσεις;

Γυναικί.

κ Ἐλδίδως μοι μὴ βλέπειν, κἀγὼ σοὶ μὴ βλέπεσθαι. τίς τοῦτο κελεύει νομοθέτης; τίς δὲ ἐκεῖνο; εἰ δὲ μηδέτερον κεκώλυται, μήτε σὲ αὐτὴν ἀφαιροῦ τῆς εἰς ἐπίδειξιν εὐδοκιμήσεως, μήτε ἐμὲ τῆς εἰς τέρψιν ἐξουσίας. οὐδὲ πηγὴ λέγει μὴ πίῃς· οὐδὲ ὀπώρα μὴ λάβῃς· οὐδὲ λειμὼν μὴ προσέλθῃς. ἕπου γύναι καὶ σὺ τοῖς νόμοις. καὶ διψῶντα παῦσαι ὁδοιπόρον ὂν τὸ σὸν ἄστρον ἀπώλεσεν.

Γυναικὶ ὑπάνδρῳ.

τ Ὁ μὲν ἔργον ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἀνδρὸς αὐτῇ ἐπὶ μοιχοῦ γίνεται. τὸ δὲ κινδύνῳ σφαλερώτερον, τῇ χάριτι μεῖζον. οὐ γὰρ οὕτως τὸ φανερὸν εὐφραίνει τῆς ἐξουσίας, ὡς τὸ ἀπόρρητον τῆς ἡδονῆς. πᾶν δὲ τερπνότερον τὸ κεκλεμμένον. οὕτω καὶ Ποσειδῶν ὑπῆλθε πορφυρῷ κύματι. καὶ Ζεὺς χρυσῷ ὕδατι καὶ βοῒ καὶ δράκοντι καὶ ἄλλοις προκαλύμμασιν. ἀφ᾽ ὧν Διόνυσος καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἡρακλῆς οἱ ἐκ μοιχῶν θεοί. λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ τὴν Ἥραν ἰδεῖν αὐτὸν τότε ἡδέως, ὅτε αὐτῇ συνῄει λάθρα. τὴν γὰρ ἀνδρὸς ἐξουσίαν μετέθηκεν εἰς κλοπὴν μοιχοῦ.

Μειρακίῳ.

ὁ Καλὸς ἂν μὲν ᾖ θηριώδης, πῦρ ἐστιν· ἂν δὲ ἥμερος, φῶς. μὴ κάε οὖν ἀλλὰ σῶζε. καὶ τὸν ἐλέου βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχε. ἀντιλαβὼν βέβαιον φίλον ὠκυμόρου δωρεᾶς. καὶ φθάσας τὸν χρόνον ὃς μόνος καταλύει τοὺς καλοὺς ὥσπερ οἱ δημοτικοὶ τοὺς τυράννους. ὡς δέδοικά γε, ὁ φρονῶν οὐχ εὑρήσεται, μὴ μέλλοντός σου καὶ βραδύνοντος, τὰ γένεια ἐπέλθῃ. καὶ τὴν τοῦ προσώπου συσκιάσωσι χάριν· ὥσπερ εἴωθε τὸν ἥλιον κρύπτειν ἡ νεφῶν συνδρομή. τί δέδοικα ἅπερ ἔστιν ἤδη βλέπειν; ἕρπει μὲν ὁ ἴουλος. αἱ δὲ παρειαὶ χνοάζουσι. τὸ δὲ πρόσωπον ὅλον ἀνθεῖ. φεῦ μέλλοντες ἐγηράσαμεν. σὺ μὲν θᾶττον εἰκάσαι μὴ θελήσας. ἐγὼ δὲ ὀκνήσας δεηθῆναι. πρὶν οὖν σου τὸ ἔαρ ἀπελθεῖν ὅλον καὶ χειμῶνα ἐπιστῆναι, δὸς αὐτὸ πρὸς ἔρωτος. πρὸς τούτων τῶν γενείων ἃ δεῖ με αὔριον ὀμνύναι.

Γυναικί.

ὁ Μοιχὸς καὶ πείσας, σφαλερώτατον ἀνάλωμα. καὶ ὀδυνηρὸν μὴ τυγχάνων. τῆς μὲν γὰρ ὑπὲρ ἅπας κίνδυνος ὁ νόμος. τῆς δὲ λύπης μισθὸς ὁ ἔρως. φοβεῖσθαι δὲ ἄμεινον τυχόντα ὧν βούλεταί τις, ἢ ἀνιᾶσθαι ἀμελούμενον.

Μειρακίῳ.

Παύω σε ἀντισοφιζόμενον τῷ χρόνῳ καὶ περικόπτοντα τὰ γένεια. ὃ οὐκ ἀπῆλθε φύσει, τοῦτο μηδ' ἡ τέχνη. ἡδίστη δ' ἡ τῶν ἀπολλυμένων ἀνάκτησις. ὥστε ἐμοὶ συμβουλεύοντι πείθου. τῇ μὲν κεφαλῇ κόμα. καὶ μελέτω σοι τῶν βοστρύχων. ὡς τοὺς μὲν ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνειν ἠρέμα. καὶ ταῦτά σου τὰ γένεια τις ἀφαιρήσεται ῥᾳδίως ὅτε βούλεται. τοὺς δέ, τοῖς ὤμοις ἐπικαθῆσθαι καθάπερ φησὶν Ὅμηρος τοὺς εὐβοεῖς ὄπιθεν κομᾶν. κεφαλὴ γὰρ ἀνθοῦσα ἥδιον πολὺ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς φυτοῦ. εἴπερ γε δεῖ καὶ ταύτην τὴν ἀκρόπολιν μὴ ψιλὴν ὁρᾶσθαι μηδὲ ἀκόσμητον. τὰ δὲ γένειά σοι ψι-

λὰ ἐ

ἔστω καὶ μηδεὶς ἐνοχλείτω τῷ φωτὶ τούτῳ μήτε νεφέλη μήτε ἀχλύς. ὡς γὰρ οὐχ ἡδὺ θέαμα κεκλεισμένα ὄμματα, οὕτως οὐδὲ γένεια καλῶς κομῶντα. εἴτε οὖν φαρμάκοις εἴτε μαχαίραις λεπταῖς εἴτε ἄκροις δακτύλοις, εἴτε ῥύμμασι καὶ πόαις, εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ πρᾶττε σεαυτῷ τὸ κάλλος μακρότερον. οὕτως γὰρ ἔσῃ μιμούμενος τοὺς ἀγήρω θεούς.

Γυναικί.

ε Χθὲς συγκλείσας τὰ βλέφαρα ὅσον ἡσυχῆ σκαρδαμύξαι πολὺν ἡγούμην τὸν χρόνον. ἀμέλει τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀνεράστοις ἐνεκάλουν. τί δὴ αὐτῆς ἐπελάθεσθε. τί δὲ τὴν φρουρὰν ἐξελίπετε. ποῦ δέ ἐστι, καὶ τί γέγονε καὶ τοῦτο αὐτὸ μηνύσατε. νομίσας δὲ ἀκούειν, ἀπῆλθον ἔνθα σε ὄψεσθαι ᾤμην. καὶ τοῦτο ἐκεῖνο ἐζήτουν ὡς ἡρπασμένην. τί οὖν μέλλω ποιεῖν ἐὰν ἐξελαύσῃς εἰς ἀγρὸν ὡς περιττὰς καὶ πολλῶν ἡμερῶν τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς καταλίπῃς. ἡγοῦμαι ἀναγκαῖον σαφῶς ἀπολωλέναι μηδὲν ἔχοντα ἡδὺ μήτε ἀκούειν ἔτι μήτε ὁρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐκκαθαίρεσθαι νομίζω καὶ τὴν πόλιν ἐξιούσης καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ἄστει θεοὺς ἑλκομένους ὑπὸ τῆς θέας. τί γὰρ ἐνταῦθα μόνοι ποιοῦσιν. εἰ δὲ κἀκεῖνοι κατὰ χώραν μενοῦσιν, ἀλλ᾽ ἔγωγε οὐκ ἀπολειφθήσομαι τοῦ ἔρωτος ἐφόλκιον. εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δέοι, λήψομαι τὴν δίκελλαν. εἴτε κλάειν, θεραπεύσω τὰς ἀμπέλους. εἴτε ἐπάγειν λαχάνοις ὕδωρ, ὁδοποιήσω τὸν δρόμον. τίς γὰρ οὕτω τυφλὸς ποταμὸς ὡς σὴν γῆν μὴ γεωργεῖν. ἓν ἐξόμνυμαι τῶν ἐν ἀγροῖς εἰθισμένων. ἀμέλγειν γάλα. μόνων ἡδέως τῶν σῶν μαστῶν ἅπτομαι.

Μειρακίῳ.

Τ Ι μοι τὰ γένεια ὦ παῖ δεικνύεις. οὐ παύῃ κάλλους ἀλ-
λ' ἄρχῃ. τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ τῆς ὥρας παρελήλυθεν ὥσπερ
τὸ πτηνὸν καὶ ἄπιστον. καὶ καθάπερ πυρὸς ὁρμὴ σβέννυ-
ται. τὸ δὲ ἑδραῖον καὶ βέβαιον μένει. χρόνος δὲ οὐκ ἐλέγχει τοὺς
ἀληθῶς καλούς. ἀλλὰ δεικνύει καὶ μαρτυρεῖ μᾶλλον αὐτοῖς ἢ φθο-
νεῖ. τὴν γὰρ ὑπήνην ἣν Ὅμηρος λέγει χαριεστάτην. ὁ ποιητής, εἰδὼς
κάλλος καὶ βλέπειν καὶ ποιεῖν. οὐκ ἂν δέ ποτε τοῦτο ἀπεφαίνετο,
εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρωμένου καὶ ἥψατο γενείου καὶ κατεφίλησε. πρὶν
μὲν γὰρ ἀνθεῖν, οὐδὲν ἀπεῖχον γυναικὸς αἱ σαὶ παρειαὶ οὖσαι ἁπαλαὶ
καὶ διαυγεῖς. ὅτε δὲ ἤδη χνοάζεις, ἀνδρικώτερος εἶ σεαυτοῦ,
καὶ τελεώτερος. ἀγαπητόν. ἤθελον μηδὲν εὐνούχου διαφέ-
ρειν οἷς τὰ γένεια ἄκαρπα καὶ σκληρὰ καὶ λιθίνοις
ὅμοια, αἰσχύνονται γὰρ οἱ ἀλιτήριοι ταύτῃ
τῇ τομῇ μᾶλλον ἢ ἐκείνῃ. τὴν μὲν
ἀπόρρητον νομίζοντες.
τὴν δὲ, σαφέστατον
ἔλεγχον τῆς
ὄψεως.

*

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΓΡΟΙΚΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ.

Ηθ. Κριτίας. Πλωτίνῳ.

Τέττιξ ὁ μουσικὸς ἦρος φανέντος τῆς μελῳδίας ἀπάρχεται· ᾠδικώτερος δὲ τοῖς ᾄσμασι καὶ τὴν φύσιν λαλίστερος ὥρᾳ μεσημβρίας συνωθεῖται ἀκτίνων ὥσπερ ἡλιακῶν μεθυσκόμενος. τερετίζει γοῦν ὁ μελῳδὸς βῆμα τὸ δένδρον ποιούμενος. θέατρον τὸν ἀγρόν. καὶ τοῖς ὁδίταις τὴν μουσικὴν ἐπιδείκνυται. ᾆσαι οὖν καὶ ἡμεῖς τὰς σὰς ἀρετὰς ἐπειγόμεθα. ἐκθάλπουσι γάρ πως καὶ ζωπυροῦσι πρὸς ἐγκώμιον τὰ ὑμέτερα. πάλαι γὰρ νεκρωθέντας ἡμᾶς τῷ ῥυπώδει βίῳ, ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων πρὸς ἀρετὴν ἐψύχωσας. οὕτω γνοίμην ὁ Κριτίας Πλωτῖνος. ἢ σώματος ἐκτὸς φιλοσοφεῖ ὁ ἐπὶ γῆς. ἡ φιλοσοφία σωματωθεῖσα μετ᾽ ἀνθρώπων ὡς ἄνθρωπος ἀναστρέφεται.

Αγρ. Δόρκων. Μόσχωνι.

Ταξίαρχος τῶν προβάτων ὁ θαυμαστός μοι κριὸς ἀπόλωλε. καὶ ποιμαντικῆς ἡγεμονίας χηρεύει τὰ θρέμματα. κακὸν τι πεπόνθαμεν μέγιστον. καίτοι μοι δοκῶ χαλεπαίνειν τὸν Πᾶνα. οὐ γὰρ ταῖς σίμβλων αὐτὸν ἀπαρχαῖς ἐτιμήσαμεν. διὸ πρὸς ἄστυ χωρῶ τὸν ὀργίλον πρου

βουσόμενος. καὶ τοῖς πολίταις τὴν ἀπήνειαν διηγήσομαι. φή-
σας, διὰ μελιττοῦνταν ὀπὰν τοῦ ποιμνίου μου τὸν ἡγεμόνα
διώλεσεν.

ΕΤ. Θεανὼ Εὐρυδίκῃ.

Φυσικός σοι κόσμος προσῴχηκε, καὶ ῥυτίδων ἐστὶν ἡ εὐ-
ὁ πρέπεια. σὺ δὲ χαράττειν ἐπιχειρεῖς τὴν ἀλήθειαν ἐπι-
πλάστῳ κόσμῳ, τοῦ ἐραστοῦ ἐκφαυλίζουσα. πειθάρ-
χει χρόνῳ γραΐδιον. οὐ γὰρ εὐπρεπεῖς οἱ λειμῶνες ἐν μετοπώρῳ
τοῖς ἄνθεσι. μέμνησο καὶ θανάτου. τούτῳ γὰρ ἐγγειτνίασας καὶ σω-
φροσύνην ἐξαναγκῇς ἀσκεῖν ὑπὸ τῇ δύσει. τὸ γῆρας γὰρ ἀδικεῖς καὶ
νεότητα. τὴν μὲν γὰρ ἐπαγγελλομένην διέψευσαι. τὴν δὲ κεκτη-
μένην ἐνόθευσας.

ΗΘ. Ευαγόρας Αντιπάτρῳ.

Ῥους ὁ δημιουργὸς καὶ τῷ θαλαττίῳ διετάξατο κλύ-
ὅ δωνι. καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τὸ πελάγιον κεχαλίνωται ῥεῖ-
θρον. καὶ ψάμμος τις ἐπὶ μικρᾶ ἠπείρῳ καὶ θαλάσσῃ
μεταίχμιον. οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἡ θάλασσα τὴν γείτονα γῆν συγκεχώρηται.
παλινδρομεῖ δὲ πρὸς ἑαυτὸ τὸ ῥεῖθρον μαινόμενον. μεγάλην ἀ-
πειλήσαν τῇ χέρσῳ τὴν ἔφοδον. ὅρους τοιγαροῦν ὦ Ἀντίπατρε τῷ
σῷ νομοθέτει θυμῷ, ὑπηρέτιν χεῖρα τῆς ὀργῆς μὴ ποιούμενος. τὸ
μὲν οὖν συμφιλοσοφεῖν ταῖς χερσὶ καὶ τὴν γλῶτταν, ἐντελοῦς ἀ-
ρετῆς ὅρος ἀκρότατος. εἰ δὲ μὴ ταύτης κρατεῖν οἷός τε εἶ,
ὕβρεσι

ὕβρεσι τὸν θυμὸν ψυχαγωγεῖ. εἴκουσιν ὕλαις τοῦσιν ἐοικυίαις βεβλῆσθαι. οὕτω γοῦν καὶ χαλεπαίνουσα θάλαττα, ἀφροῦ περαιτέρω καὶ σάλου τὸ τῆς ὀργῆς οὐκ ἐνδείκνυται.

Αγρ. Αἴσχρος. Πλατάνῳ.

κ Ἀκὰς γείτονας ὦ φίλε τοὺς γραῦς κεκτήμεθα. πόλεμον ἀθάνατον περὶ τὸ κτῆμα ἔχουσιν· οὔτε γὰρ τοῖς πατράσι τοῖς ἡμετέροις ἐσπείσαντο. οὔτε τοῖς μετ' ἐκείνους ἡμῖν τὸν πόλεμον διελύσαντο. καίτοι ἀπαρχαῖς τοῦ θερισμοῦ, πολλάκις αὐτὰς ἐτιμήσαμεν. ἀλλὰ τὴν μοῖραν τοῦ γηδίου τινὰ ὥσπερ ὀργάδα θεῶν ταῖς ἀχαρίστοις δεδώκαμεν. ἀλλ' οὐκ αἰδέσιμα τὰ δῶρα παρ' ἐκείνοις ὡς ἔοικε. τοιγαροῦν ἅπαντες τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρωμεν. πέτρας γὰρ ἡμῖν γεωργεῖν συμφορώτερον, ἢ πεδία καὶ γηλόφους οἰκεῖν, χαλεποὺς κεκτημένοις τοὺς γείτονας.

Ετ. Ερατὼ Τρυψιθέᾳ.

τ Οὐ χρυσοῦν Καλλικράτην εἰκόνασι γεγραφέναι φασί. τὴν δὲ γραφικὴν οὐ περιθέαν οἶμαι δηλοῦν, ἀλλὰ τὴν λαικαίναν Ἑλένην. ναὶ μὰ τοὺς ἀψευδεῖς Γρασίου πίνακας. τοιγαροῦν αὐτῇ τῇ τέχνῃ τὴν φύσιν ἠδίκηκας· τὴν μὲν ἐνυβρίσασα τὴν δὲ σοφισαμένη. ψεύσασθαι γὰρ τὴν Γρασίου τέχνην ἠνάγκασας. καὶ τὰ μὴ προσόντα σοι διαποικίλαι τοῖς πίναξιν, ὥσπερ τὰ τῆς φύσεως καλλωπίζουσα σφάλματα. καὶ πολλὴν ἐκείνης τὴν ἀτεχνίαν δεικνύουσα. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ γραφέως ἐπαινέτις εἰμί.

οὐ γὰρ τῆς σῆς ἀμορφίας εἶναι ζωγράφος ηὔχετο. καὶ τῆς φύσεως τὴν σοφίαν τεθαύμακα, ἣ κακίστῃ ψυχῇ σώματος εὐπρέπειαν μὴ περιδύσασαν.

Η. Σωσίπατρος. Τερπάνδρῳ.

Ομως δεῖ ταῖς ἵπποις ὥς γέ μοι δοκεῖ, καὶ μάλα σοφός,

μ ἐπαινῶ γὰρ ἔγωγε τὸ περὶ ταύτας λίαν φιλόστοργον. ἀλ

λὰ τίς ὁ νόμος αὐταῖς. τὴν ὑπομάζιον ἵππον ὅταν ἐνδεᾶ τῶν θρεψαμένων θεάσωνται, καὶ τὸν ὀρφανὸν πῶλον τὴν τεκοῦσαν οἷα συμβαίνει τὴν τοῦ γεννήματος, δρῶσί τι γεννικόν. οὐ γὰρ τῆς ἑαυτῶν ἐπιλανθάνονται φύσεως. καὶ περιθάλπουσι τὸ μονωθὲν κατ' οὐδὲν δυσχεραίνουσαι, ὥσπερ ἔγγονα συνεχῶς τε καὶ συνήθη. καὶ φύσις μὲν ταύταις οὕτω φρονεῖν. οὐ γὰρ Σόλωνος ἠνάγκασε νόμος. μετοχετεύσω τὸν λόγον πρὸς σέ. τὸν ἀδελφιδοῦν ὑπερορᾶς θύραν ἐκ θύρας ἀμείβοντα ἀθλιώτατον τριβώνιον ἀμπεχόμενον. τῶν ἀλόγων ὄντως ἀλογώτερόν σοι τὸ φρόνημα. κύνας ἀλλοτρίους σιτίζεις. οὕτω γὰρ τοὺς περὶ σὲ κόλακας εἰπεῖν οἰκειότερον. εὐνοοῦσι τοι γὰρ εὐνοϊκοὶ δόξουσι μέχρις ὅτου τοῖς σοῖς ἐντρυφῶσιν ὦ δείλαιος. ὑλακτήσουσι δὲ πάντως καὶ σέ, ἐπειδὰν κραιπάλης τῆς ἔναγχος ἐρευγόμενοι. κολάκων γὰρ φύσις καὶ μνημονικὸν πρὸς κακίαν, καὶ τῶν ἀγαθῶν εὐεπίληστον. ὅθεν ποτὲ τὸν ἀδελφιδοῦν περίθαλπε Τέρπανδρε. εἰ δὲ μή, τὴν πρόνοιαν ἀνταγωνιστὴν ἕξεις πολέμιον τοῖς δακρύοις τῆς φύσεως τὴν ἑαυτῆς ἀκονήσασαν μάχαιραν.

Αγ.

Αγρ. Δάφνων. Μύρωνι.

μ Ἔχει τινὸς ὑποκοιλαίνεσθαι τὸ πεδίον· καὶ τὸ καταμβρηθὲν ὕδωρ ὑπερροφήσεις ὦ δείλαιος. ἢ τάχα μοι ἐλλιμώττειν τοὺς παῖδας διὰ τὸ κάταυχμον μηχανᾷ. τὸ σὸν μὲν γὰρ περιλιμνάζεται πεδίον· τὸ δ᾽ ἡμέτερον καὶ φύσιν ἠπόρησεν ὕδατος. ἐρωτάσθωσαν πρὸς θεῶν αἱ νεφέλαι, εἰ μόνῳ τῷ Δάφνωνι ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ. ἀνὴρ ὑπόφθονος μέγα κακόν. εἰ δὲ καὶ τὸ γείτων εἶναι κεκλήρωται, ἀπαραίτητον τὸ δυστύχημα, καὶ θανάτῳ μόγις παυσόμενον.

Ετ. Εὐείππη. Δεξικράτει.

ε Νάτῃ φθίνοντος ἀνθεστηριῶνος ἐπανήκειν πρὸς ἡμᾶς ἐπηγγείλω. καὶ διέλυσας τὰς συνηθείας Δεξίκρατες. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπηθαλώθησαν αἱ φρένες τῷ ἔρωτι. καὶ δαλοῦ δίκην τὸ περιστέρνιον ἐκπεφλόγισται. ἀπεκοττάβιζον δὲ καθημέραν τὰ δάκρυα. καὶ τὴν σὴν ἀνδροπόλουν ἐπάνοδον. ὁ δὲ τῶν θυρῶν ψόφος, ἀεί μοι φαντασίαν τῆς παρουσίας ἐγγεννᾷ. σὺ δὲ Δεξίκρατες μετοχετεύσας ἐφ᾽ ἑτέρα τὸν ἔρωτα. καίτοι τὸ ξένον ἀεὶ τιμιώτερον. τῷ γὰρ ταχίστῳ κόρῳ αἱ τῶν ῥαθύμων ψυχαὶ δουλαγωγεῖσθαι εἰώθασιν. ἀπιόντι χρῆμα πόθος καὶ ἔρωτος. βληθήσῃ καὶ αὐτός ποτε. τῶν γὰρ ἀδικουμένων αἱ συμφοραὶ ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας μεταβαίνουσιν.

Ιαν ἀγλυνῶς ἀκήκοας τὴν πενίαν ὀδύρεσθαι καὶ κα-
λ κίζειν τὸν πλοῦτον ὡς ὄντα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀνώ-
μαλον, τοῖς μὲν ἐφικτήν, τοῖς δὲ δυσέφικτον τὴν ἑαυ-
τοῦ παρεχόμενον κτῆσιν. ὥσπερ βασκαίνουσαν ἐπὶ τούτῳ τοῖς ἀνθρώποις τὴν φύσιν. εἰ γὰρ ἡλίου λαμπηδόνος τοῖς ἀνθρώποις ἐπίσης καὶ πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὅλοις ἐστὶ προχειροτάτη, καὶ ποταμῶν ῥεῖθρα χειμάρρων τε καὶ ἀεννάων ἅπασιν ἐστὶν εὐπόριστα, τί δῆτα ἔφης τὸν χρυσὸν ἡ φύσις οὕτως ἀπηκριβωμένον τοῖς ἀνθρώποις διέθετο. καὶ φιλόνεικον δῶρον τοῖς ὑπὸ σελήνην ἀπένειμε. δι' οὗ μέγιστα κακὰ τοῖς ἀνθρώποις φοιτῶσιν. ἐγὼ δὲ πλατὺν γέλωτα τῶν σῶν καταχέω δογμάτων. αὐτὸν γὰρ τὸν μέγαν τῆς φύσεως ἔπαινον ὑπόθεσιν ψόγου πεποίηκας. ταυτὸν πέπονθας τῇ γλαυκί. ἀβλεψίας γὰρ αἴτιον ἐκείνῃ δοκεῖ τὰς περιφανεῖς ἡλίου ἐκλάμψεις. λυσιτελῶς λιμώττει χρυσοῦ τὸ ἀνθρώπειον γένος σωσίπατρε. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τέχναι τοῦ βίου εἰσηνέχθησαν καὶ πόλεις ᾠκίσθησαν. καὶ συναλλαγμάτων εὐμάρεια. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην εἰπεῖν, πάσης εὐκοσμίας ἐστέρητο ἂν τὸ περίγειον ἐν διαίτημα, εἰ μὴ χρυσὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀλλήλων ἐπιδεεῖς ἐπικτήνατο. οὐ γὰρ ἂν πλωτὴρ ἐναυτίλλετο. οὐχ ὁδοιπόρος ἐνεπορεύετο. οὐκ ἀροτῆρα βοῦν οἱ γεωργοῦντες ἐκέκτηντο. οὐ βασιλικῆς ἡγεμονίας ἐπρεσβεύετο σκῆπτρα. οὐκ ἀρχαῖς τε προσφόροις τὸ ὑπήκοον ἐκεκόσμητο. οὐ στρατηγὸς ἐδημαγώγει τὸ στράτευμα. εἰ δὲ τὸν ἀπόρρητον λόγον θέλεις μαθεῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας ὁ χρυσὸς τὰς ἡνίας πεπίστευται. καὶ βασανίζει ἔφεσις ψυχῆς δι' αὐτοῦ. τῷ κελτικῷ ποταμῷ ἐστὶν ἐφάμιλλος.

φάμιλλος. νόθος γὰρ ἀρετῆς καὶ κακίας ἔλεγχός ἐστιν ἀληθέστατος.

Αγ. Καλλίσταχος. Κυπαρισσίωνι.

Τῶν ἀκάρπων καὶ ἀνημέρων δένδρων τὴν φύσιν ὁ Σιμιχίδας χρέος που ἐνέπρησε. τοιαύτην γὰρ τὴν καταδίκην τοῖς ἀτελεσφορήτοις ἐψηφίσατο δένδροις. ἡ δὲ τοῦ παμφάγου πυρὸς φύσις τὴν ὁρμὴν εἶχεν ἀκόλαστον. καὶ τοῦ ἀγροῦ γείτονος ἄφνω τὸ χωρίον ἀπώλεσεν. ὁ δέ, τὴν διφθέραν ἀφεὶς καὶ τὴν δίκελλαν, πρὸς ἄστυ χωρεῖ ῥήτορα ληψόμενος σύμμαχον. καὶ τῷ Σιμιχίδᾳ δικαστήριον συγκεκρότηται. τοῦτο κἀγὼ Κυπαρισσίων κατὰ σοῦ σκευωρήσομαι. εἰ μὴ ταῖς σαῖς μελίτταις προστάξειας τῶν ἐμῶν λειμώνων ἀπέχεσθαι. καὶ μαθήσῃ ἀλλοτρίοις πτεροῖς μὴ κεκτῆσθαι πρόσοδον ἄδικον.

Ετ. Μελπομένη. Πραξιμίλλῃ.

Ἐπὶ τὸ λεωκόρειον τὰς διατριβὰς ἡ αὐλητρὶς Χρυσογόνη πεποίηται. τάχα που καὶ τέρπειν οἴεται τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς. καί φησιν ἡμᾶς τὸ κορίδιον ἄγαν δυσαναχετεῖν ἐπὶ τῷ πράγματι. ἐγὼ δ' οὐ περὶ πολλοῦ πεποίημαι τὸ πραττόμενον. τοὺς γὰρ ἐραστὰς ὁποῖοι ὄντες τυγχάνουσι πρὸς ἡμᾶς τὸ τῆς Χρυσογόνης βασανίσειεν ἦθος. ἀλλὰ γίνου μοι πρὸς θεῶν ἀψευδοῦς ἀποπειράσεως σαφέστατος ἄγγελος. καὶ τῇ Λακαίνῃ φράσον. μέγιστας σοι χάριτας τούτου γε ἕνεκα Χρυσογόνῃ ὀφείλομεν. τῇ σῇ γὰρ ἀμορφίᾳ σεμνότερα δειχθήσεται τὰ ἡμέτερα. ἐπεὶ καὶ

κολοιοῦ μὴ φανείης ἢ κόραξ τοῖς εὐπρεπέσι καλλωπισθεὶς ὀρνίσιν.

Ηθ. Αρίστων Νικίᾳ.

Φ Ιλομαθέστατον ζῶον φασὶ τὸν ἐλέφαντα καὶ ἀνθρωπείων διδαγμάτων μαθητὴν ἐπιδέξιον. οὐ γὰρ ὁ τοῦ σώματος ὄγκος θαυμαστὸς παρ' αὐτῷ, ὅσον ὁ τῆς παιδείας κόσμος τετίμηται. καὶ ταῦτα μὲν παῖδες περιθρυλλοῦσιν Ἰνδῶν. ἐγὼ δὲ τὸ Νικίου τεθαύμακα τῶν ἀλόγων ζώων ἔχοντος τὸν λογισμὸν ἀλογώτερον. ὑπάρχων γὰρ παῖς ἀνδρὸς σοφιστοῦ, τὰ πατρῷα ἐκλελάκτικας. περὶ δὲ κύβους καὶ παλαίστρας τὴν τοῦ βίου σχολὴν κατηνάλωσας. καὶ γέγονας πέρας δυσγενείας τῶν γενῶν. εἰ τοίνυν παῖς ἀκούειν Ἑρμαγόρου ἐθέλεις, ὅτε ποτὲ πρὸς τὸν ἐκείνου βίον ἐπάνηκε. ἀγαθὸν καὶ εἰς γῆρας σοφία τε καὶ φρόνησις παρῆν. καθὰ δοκεῖ τῷ Πλάτωνι. εἰ δὲ τῶν πάλαι κακῶν δυσαναχέτως μεθίστασαι καὶ πάλιν διὰ σαυτὸν Ἑρμαγόρου κηρύττεις, τυμβωρύχος ἴσθι τοῦ πατρῴου τάφου γενόμενος. τῇ σῇ δὲ κακίᾳ τὰς ἐκείνου ἀρετὰς καθυβρίζεις.

Αγρ. Μυρωνίδης, Δαμάλλῳ.

Τ Ο χείμμριον ἅπαν ὁσοὺς ἐλυμήνατο πᾶς, τὸ κισσύβιον ἀεὶ πληρώσας τοῦ γάλακτος. ἐπὶ τὰς πλατάνους ὁ λωποδύτης χωρεῖ καὶ στιβάδα ποιήσας, ἀμφίμμως ἀναπέπτωκε. καὶ τὸν ἀβροδίαιτον βίον ἀσπάζεται. εἶτα τὴν σύριγγα κομισάμενος, ὡς περὶ τὸ δείπνιον ᾠδὴν τὴν εὐθυμίαν προβάλλεται καὶ τοὺς ἀγροικικοὺς παραχαράττει θεσμούς. τὰ δὲ θρέμ

ματα

ματα τῆσδε κἀκεῖσε διέσπαρται· καὶ πρὸς ἔφοδον οὐδενὶ εὐάλωτα. ναὶ δὴ καὶ τοὺς ὄνθους εὐώνως διαπιπράσκει ὁ δείλαιος· καὶ μυρωνίδην ἀδικῶν οὐκ αἰσχύνεται. εἱστίων χθὲς τὸν τρυγίαν λαμπρῶς. ἰσχάδες γὰρ ἦν μοι καὶ ἀκρίδες τὰ ὄψα. ὁ δὲ θεσπέσιος οὑτοσὶ νεανίας τῶν ἰσχάδων τὰ πλεῖστα ἐκβέβρωκε. καὶ τὰς ἀκρίδας οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξερρόφησεν. ὁ δὲ τρυγίας ἐκεχήνει· καὶ μοιραύτιμος ᾔτει μετὰ κόρου κομίζεσθαι οἴκαδε. ἀπίτω μοι λοιπὸν τῶν ἀγρῶν ὁ κλεινίας. τῶν γὰρ πόρρω κακῶν αἱρετώτερόν ἐστιν ἀνέχεσθαι, ἢ πολέμιον οἴκοι τρέφειν κρυπτόμενον.

Ετ. Αταλάντη. Κορίννῃ.

ε

Ν τῇ παλαίστρᾳ τὸν αὐγέαν τεθέαμαι κόριννα. τὴν δὲ θέαν οὔτε λόγος ἐκφράσειεν, οὔτε ζωγράφου χεῖρες μιμήσαιντο. ἦν γὰρ ὁ νεανίας, εὐσθενής. ὄρθιος τὸ περιστέρνιον λάσιος. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ δορκάδος αὐτῷ. τὸ δὲ βλέμμα οὔτε θυμῷ φοινισσόμενον, οὔτε μαλακώτερον τῇ ὑγρότητι. ἀλλ' ἀνδρεῖον καὶ πρᾶον ὁμοῦ. ἡ δὲ χροιὰ τοῦ σώματος, οὔτε πρὸς τὸ θηλυπρεπὲς ἐλευκαίνετο, οὔτε πρὸς τὸ μελάντερον κατεσκίαστο. ἡ δὲ θρὶξ ἠρέμα πως ἐπεκύμαινε τῇ οὐλότητι. τὸ κυανίζουσαν ὥρᾳ γαλήνης τὴν θάλασσαν εἰκονίζετο. ὅτε τὴν γείτονα χέρσον ἁπαλῷ περιπτύσσεται ῥείθρῳ, τὸ μανιῶδες τοῦ κλύδωνος καὶ βάρβαρον παρεάσασα. αἱ δὲ παρειαὶ οὔτε κατέρυθροι· γυναικῶδες γάρ. οὔτε πάλιν ὠχρότητι τὴν ἀπρέπειαν ἐπεσύναζον. ἡ δὲ ῥίν, λίαν σεμνῶς ἐπεγρύπωτο. καὶ πολλὴν τῆς δημιουργοῦ φύσεως τὴν ἐπιστήμην ἀπήλεγχε. τὸ δὲ ἔλαιον ἐπιχεόμενον ἡλιοειδῶς περιήστραπτε.

καὶ ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἐκλαμπόντων, τὴν πάλαι στερρὰν ἀκτῖνος δίκην ἠγλάιζε. πέπονθα κόρεννυ τὴν ψυχήν. καὶ δριμὺ πέρας τῆς ἀλγηδόνος αἰσθάνομαι. ἐρωτικὸν γὰρ διηγήσασθαι πάθος τὸ γυναικεῖον φῦλον αἰσχύνεται.

Ηθ. Γοργίας. Ἀριστείδῃ.

Ἀρνυζόμενος γίνεσθαι. ἐκπαρατεινόμενος αἰτίᾳ. καὶ συνὼν τῶν τοῖς δανεισταῖς κατὰ πολὺ τῇ ἥττῃ φόβῳ. ὥσπερ θηρίοις τισὶ φοβεροῖς ἐντυγχάνειν δοκῶν. καὶ περισκοπεῖς τὰς τριόδους καὶ πρὸς τὰς στοὰς ἀφορᾷς, τοὺς δανειστὰς θεραπεύειν πολιχόμενος. ὥσπερ οἱ ναυτιλλόμενοι ἐν μεγάλῳ τῷ κλύδωνι λιμένος τυγχάνειν ὀρέγονται. ἀλλὰ καὶ καιρῷ τὸ κακὸν ὅτι νέμεις. δανειζόμενος γὰρ παρ' ἄλλων, ἄλλοις ἀποδίδως τὸ ὄφλημα. ταὐτόν τι ποιῶν τοῖς διὰ φόβον θανάτου κατακρημνίζουσιν ἑαυτούς. ἐπειδὴ τὸ δανείζεσθαι πολυχεδὲς τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κακόν. καὶ τῆς μυθικῆς ὕδρας τοῖς αὐτομάτοις γλυμήμασιν ἐστὶ χαλεπώτερον. κἂν ταῖς καθ' ὕπνον φαντασίαις εὐλαβοῦ τὸ δανείζεσθαι. οὕτω γὰρ ἐλευθέρως τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας προσβλέψεις. καὶ τὸν ὑπὲρ γῆν ἀέρα λίαν προσηνῶς ἀναπνεύσειας.

Αγ. Λόφων. Πεδιάδῃ.

Ἤικαιστο ὥρας ὁ Λεύκιππος κακὸν γὰρ ἡμῖν ἔτρεφε τὸ χωρίον θηρεῖον περὶ τὸν ὄρον τοῦ λοφιδίου. ἐμοὶ συστρατιώτῃ συνεκεκρότητο δικαστήριον. ὁ δὲ Λεύκιππος ὅλας τὰς φρένας διέφθαρτο

διέφθαρτο. ὁ χρυσοῦ τὸ δικαστήριον ἐξάσασθαι ὠρέγετο. τοιοῦτον
φιλόχρυσον πάθος κατεῖχε τὸν δύστηνον. τοῦτο καὶ σώστρατος τὼ τ-
ενοὺς, χρυσῷ τὴν νίκην ὠνήσατο. ὁ τὸν λοιμὸν τοῖς δώροις τοῦ
λουκίππου ἐπέβυσεν. ἡ παρθένος δίκη διέφθαρται. ὁ χρυσὸς τῷ
ἀνθρώποις τὸ νικᾶν ταλαντεύεται. ἡ γὰρ ἰσόρροπος κρίσις ἀπό-
λωλε. δῶρα γὰρ μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον ἀξιόπιστον.

Ετ. Ερωτύλος, Υψιπύλῃ.

Ρῶσι καὶ φοίνικες ἔρωτι φυσικῷ. καὶ τοῦ θήλεος τὸ
ὀ ἄρρεν ἐφίεται. καὶ περικυρτοῦται ὁ ἄρρην τῷ ἔ-
ρωτι. καὶ τῇ κόμῃ τὴν ἐρωμένην προσπλέκεται.
εἰ δὲ καὶ πόρρω τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενός ἐστι, ψῆνας ἐκ τῆς θηλεί-
ας ἀράμενοι, τῷ ἄρρενι περιάπτουσι καὶ σοφίσματι ψυχαγω-
γοῦσι τὸν τούτου ἔρωτα. εἰ τοίνυν ἐπαρκῆσαι θᾶττον οὐχ οἷά τε εἶ
πρὸς ἡμᾶς, παρηγόρει μοι διὰ ζωγράφου τὸν ἔρωτα. καὶ πίναξιν
ἡ γραφὴ φαντασίας τῆς σῆς παρεχέτω μοι θέαν. ἱκανὴ γὰρ καὶ δό-
κησις τοὺς ἄγαν ἐρῶντας σοφίσασθαι.

Ηθ. Διογένης. Χρύσῃ.

Λοῦτον σε ταμίαν, οὐ δεσπότην χρημάτων εἶναι φημί.
ϖ τοιαύτην γὰρ τὴν καταδίκην οἱ σοὶ κατὰ σοῦ προή-
νεγκαν τρόποι. ἀγαθοῦ γὰρ μετέχειν τινὸς τὰς ἀνο-
σίους οὐ θέμις ψυχάς. κατόρυττε τοίνυν τὴν γῆν καὶ τὸν χρυσὸν
περιφρούρει τρισάθλιε. οὐ γὰρ σὸς ἀλλὰ παρὰ σοὶ ὁ πλοῦτος εἶναι

πεπίστευται. τοῦ Φρυγὸς γὰρ μίσθου τὴν κακίαν ζηλώσας, λιμοκτονῶν πλουτεῖς, βρόχοις ὥς περ, χρυσοῖς ἀπαγχόμενος.

Αγ. Χλοάζων. Μήκωνι.

α' Χράδας χθὲς μήκων πέπομφα τῇ ποθουμένῃ. ἡ δὲ τὴν κρόκην ἀπέρριψε. καὶ τῆς ἰσουργίας εὐθὺς ἐξανίστατο. ἢ λαβοῦσα τὰ δῶρα τοῖς χοίροις διέρριψε. καὶ τὸν πρέσβιν ὡς ἀπαίσιον ἄγγελον ἀπέπεμψατο. ἐγὼ δὲ κλάω. φοβερὸς γὰρ ἔρως ἡμᾶς ἀδικεῖ, ἀπρεπῶς κόρης βιαζόμενος. τυφλώττουσι τύχη καὶ ἔρωτες. οἱ μὲν τὰς ἀλγηδόνας, ἡ δὲ τὴν εὐδαιμονίαν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε παρεχομένη.

Ετ. Περδίκκα Ροδόπη.

α' Δεις ἀμούσως καὶ λυπεῖς οὐ τέρπεις τοὺς ἐραστάς. τραγῳδίαν γὰρ ἀναμιγνύεις οὐ θελκτήριον ᾠδὴν τοῖς ἀκούουσι. καὶ δακρύουσιν οἱ ἐρασταὶ ἀνιώμενοι. σώφρονας γὰρ αὐτοὺς ἀντὶ λαγνῶν τὰ σὰ διδάσκουσιν ᾄσματα. τὸ γὰρ ἐπιτάφιον τὴν μελῳδίαν πεποίησαι. φεῖσαι κρίνω πρὸς θεῶν ἀνιωμένων ἡμῶν. οὐ γὰρ αὐλητρὶς ἀλλὰ θρηνήτρια τοῖς θεαταῖς εἶναι δοκεῖς. καὶ κηρῷ τὰ ὦτα πάντες ἐμφράζοιμεν, εἰ μελῳδίαν ἀσκήσειας. σειρήνων γὰρ ἢ μουσῶν ὀδυρομένων ἀκούσαιμεν.

Ηθ. Αντισθένης Περικλεῖ.

ὁ Φιλίππου παῖς Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις οὐδαμῶς ἐτετύφωτο. ἀλλ᾽ ἐφιλοσόφει τὰ τῆς τύχης φυσήματα

τα μεγίσταις εὐφημίαις οὐκ εἰωθὼς δελεάζεσθαι. διά τοι τοῦτο ἐν
τῇ τοῦ πολέμου ῥοπῇ θεασάμενος πεπτωκότα Δαρεῖον, τῇ χλα-
μύδι τὸν ἐχθρὸν περιέστειλεν ἀρετῆς καὶ τύχης ἐνδεικνύμενος
εὐγένειαν. ἐντεῦθεν ἐλοιδόρει τὸν Ἀλέξανδρον τὸ ὑπήκοον· ἦν δὲ ἔγκλη-
μα τῷ βασιλεῖ ἡ εὐσέβεια. ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος ἅτε δὴ φιλόσο-
φος ὤν, ἐδεδοίκει τὸ τῆς τύχης ὡς ἔοικεν ἄδηλον· διὸ καὶ πλείστων
αὐτῷ ἀπελθέντων ὑφ' ἓν εὐτυχημάτων, ἔφη, ὦ Ζεῦ, μεῖζόν τι τῶν
ἀγαθοῖς καὶ δυστύχημα. οὕτως εὐλαβεῖτο τὰς εἰς ἄκρον δεξιάς
ἐμφρονέστατα ὁ Ἀλέξανδρος. εἰ μὲν οὖν γειτνιῶσαν ταῖς τροπαῖς
τὴν φύσιν ἐνενόησας, μετ' οὐ πολὺ τὴν πεῖραν ἕξεις διδάσκαλον.
καὶ τῆς γνώσεως ἕξεις πρεσβύτερα τὰ μαθήματα. εἰ δὲ τυφλώτ-
τεις ἑκών, χαλεπωτέρας τῆς ποινῆς ἐπιτεύξῃ, πλημμελημά-
των καὶ γνώσεως εἰσπραττόμενος δίκας.

Ἀγρ. Ἀσταχύου. Μίλωνι.

τ Ου ἀγρὸν τοι κωμεὺς ἐκκάθαιρε· τὰς ἐμὰς γὰρ ἐλυμή-
νω μελίττας. μὴ πάρεχε πρὸς θεῶν πράγματα ἀν-
δρὶ γεωργῷ· οὐδὲν κηφήνων ἡμῖν διενήνοχας. τί δή-
τα χαλεπαίνεις ἀλόγως τῷ γείτονι. εἰ μὴ τῆς κακίας ἀποσταί-
ης παμπόνηρε, τὴν σὴν ἀκολασίαν ταῖς ἐμαῖς ὑπογράψαι μιθύ-
ραις ἐν τοῖς γείτοσι τὴν ἀδικίαν ἐνδείξαιμι, ἵνα σε πάντες ὥσπερ
τι κακὸν δυσούντητον ἀποφύξαιντο.

Ἐρ. Τελεσίλλας. Λαΐδι.

ὅ Υπε φλέβας χρυσοῦ μεταλλουργοὶ ἀνιχνεύοντες οὔτε

φρεώρυχοι καὶ γὰρ τῆς ἐρεβοδιφῶντες ἀπόρρητα, ὀφθαλμοὺς δὲ δι' αὐτῶν ἀναζητοῦντες θεάσασθαι, οὕτω περὶ τὴν ἑαυτῶν ἐσπουδάκασι τέχνην, ὡς ἐγὼ τὴν πόλιν ἐσκινδαλάβιζον ἅπασαν εἶπεν τὸν ἀπόσλαον ἣν μεθεάσασθαι. τοῦτον γὰρ αὐτὸν πεποιηκέναι, τὴν μαινάδα λευκίππην ἀκήκοα. καὶ ῥαγδαῖος, σκηπτὸς ἡμῖν ἐπεδήμησε. καὶ τὸ πάθος ἀπαρηγόρητα φλεγμαίνει μοι δάκρυα. διὸ γὰρ τραγῳδίας συνέθος ἔσομαι. οὐ γὰρ ἀνίσχοντα λοιπὸν ἥλιον θεασόμεθα. οὕτω καὶ μηδείας καὶ φαίδρας φοβερωτέρας γενήσομαι.

Ηθ, Σωσίπατρος. Ἀξιόχῳ.

Cõsolatio de mort

Τὸν ἀδελφὸν ἐναγχός σε θάψαι φασί. καὶ λίαν ὡς τὸ πένθος ἀπαρηγόρητα δυσφορεῖν. ἢ πῶς σε φιλόσοφον ἄνδρα θαυμάσαιμι, ὡς τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ πάθους ὑπερνικώμενον. ὕπνος γάρ τις ἐστὶν ὁ παρ' ἡμῖν θρυλλούμενος θάνατος. τοῦ μὲν συνήθους τούτου μακρότερος. πρὸς δὲ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν βραχύτατος. ὡς μικρὰν ἀποδημίαν οἱ τεθνηκότες ἐστάλησαν. οὐκ ὡς πολὺ τούτων ἡμῖν ὁ χωρισμός. καρτέρησον τὴν διάζευξιν, ἀναμένων αὖθις τὴν ἕνωσιν. μὴ πάθῃς τι φιλοσωμάτου ψυχῆς. ἐπεὶ καὶ πλωτῖνος ἐδόκει αἰσχύνεσθαι ὅτι ἐν σώματι εἴη. οὕτως ἐλύπει τὸν φιλόσοφον, τὸ θνητὸν τοῦτο περισκήνιον. στῆσόν μοι μέχρι τούτου τὸ δάκρυον. ὅρους νομοθέτει τῇ λύπῃ. φρονήσει τὸ πάθος θεράπευσον. ἰατρὸς γενοῦ σαυτῷ. ἔχεις λόγον τὸ φάρμακον. νηπενθές τ' ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. οὐκ ἐκ κρείττονος ὡς τὸ χεῖρον παράγει ποτὲ ὁ δημιουργὸς τὰ ποιήματα.

Τοῖς

τοῖς θνητοῖς τὰ θνητὰ καταλείψωμεν. μεγάλαις γὰρ κηλῖσιν εὐθὺ δὲ τὸ βασιλικὸν τῆς ψυχῆς καταστίζεται. ἐγὼ τὴν γένεσιν ἢ τὸν θάνατον μᾶλλον δακρύσαιμι. τὸ μὲν γὰρ δακρύων ἀρχή. τὸ δὲ τῶν ἀνιώντων κατάλυσις. ἄγνοια περιδεεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται. καὶ θάνατον εὐλαβούμεθα. οὐχ ὅτι κακόν. ἀλλ᾽ ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἠγνόηται. οὐ γάρ τις τὴν γνῶσιν ἀφῄρηται. τοῦτον κατηγορεῖ προχειρότατα. μὴ γένοιο τοίνυν τῇ Νιόβῃ ἐφάμιλλος. ἵνα μή που δόξῃς καὶ σὺ, λίθῳ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἀμείβεσθαι.

Ἑτ. Κεκροπὶς. Δεξικράτει.

τ Ην μαγνῆτιν λίθον ἐρᾶν τοῦ σιδήρου φασί. καὶ τοῦτο ζῆλον ἱστοροῦσι τὴν λίθον, ὅσον περ ἐρωμένῳ καὶ συνεῖναι. ὁπηνίκα γὰρ ἡ λίθος τοῦ ὁμοζύγου χωρίζηται, παραυτίκα νεκροῦται καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐνέργειαν ἀποτίθεται. τοιαῦται προσπάθειαι Δεξίκρατες καὶ τοῖς ἀψύχοις ἐπιγίνονται. ἐγὼ δὲ τί ἂν πάθοιμι βέλτιστε, τοῦ σοῦ τὸν ἀπολιμπανομένη τῆς σῆς ἐνδημίας. οἶμαι τὸ φράσαι τοῦ παθεῖν χαλεπώτερον. οὕτω λυπήσαιμι τοὺς λυπήσαντας. ὦ βέλτιστε γενοίμην τοῖς ἐρῶσι. συνθὴρ ἀφροδίσιος θαλάττης φιλοσοφέστερος.

Ἀγρ. Θερίστων Σπείρωνι.

ε Πὶ τὴν αἴτνην τὸ σικελικὸν ὄρος ἀπαίρομεν. ἐάσαντες χαίρειν τῇ ἀττικῇ. οὐ πώποτε γὰρ δυστυχεστέραν γῆν πρὸς τὴν δόσιν καρπῶν ἑωράκαμεν. ἀντὶ πυρῶν, μυρρίνας. ἀντὶ κριθῶν, κύττον ἡμῖν ἀπεκύησε. ὥστε ἅλως λιμοῦ μοι πεπλήρωνται. διά τοι τοῦτο

τῶν προτέρων μοι μὴ ἐκφυέντων σπερμάτων, οὐκ ἂν αὖθις τῇ ἀγνώμονι καταβάλλοιμι· οὐ δύναται γεωργὸς λιμὸν καὶ στρατιώτην ἔχειν πολέμιον· οὔτε δὲ πλωτῆρσιν οἷόν τε εἶναι πνεύμασιν ἅμα καὶ κεραυνοῖς ἀντιμάχεσθαι.

Ηθ. Ἡρακλείδης. Ἀντιθέῳ.

ὃ Ὑπό μοι τῆς ὀργῆς ὑφῆκας Ἀντίθενες. καὶ ἔτι χαλεπαίνεις ἡμῖν καὶ κρύπτεις τὴν αἰτίαν προσηνῶν ῥημάτων προσχήματι· ὥσπερ οἱ ἐν αἰθάλῃ σπινθῆρα πυρὸς ταμιεύοντες. ἐκκάθαρε λοιπὸν τῆς καρδίας τὴν λύμην· τοῦτο γὰρ οἱ ἡμέτεροι λόγοι πρεσβεύουσιν. εἰ δὲ μὴ καὶ θαλάσσης ἀπηνέστερος ἔσῃ. καίτοι δύναται γὰρ ἐκείνη τὸ ἄγριον· καὶ παρέχει τοῖς πλωτῆρσιν ὄψιν φιλάνθρωπον, ὁπηνίκα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονοῦνται ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνουσαν.

Αγ. Λαχάνων Πηγάνωνι.

ἦ Κέμοι πρὸς τοὔλαιον αὔλειον ἐν δημοσίοις μὲν γὰρ τοῦ ἄστεος καὶ δυστυχῶν ἔσομαι φίλτατε. νύμφαις γὰρ ἐπὶ τῷ Πανὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ποιμνίου ἀναθήκαιμι. δυνοοῦσι γὰρ ἡμῖν ὅ τί ποτε οἱ θεοί· τὰ κισσύβια πεπλήρωταί μοι τοῦ γάλακτος· αἱ αἶγες δυόνως τετόκασι· περισκιρτῶσιν αἱ αἶγες ἐπὶ τοῖς εὐτυχίαις ὥσπερ γηθόμεναι· πεπαύμεθα πενίᾳ μαχόμενοι δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ· δίκην ἕλκους τοῖς κεκτημένοις ἐμπλέκεται. φιλοσύνηθες δὲ κακόν· ῥαθυμοποιόν. κατηφὲς· πρὸς λύπην ἀπεγόρητον· πρὸς αἰτίαν ὀξύρροπον· ἄγρυπνον· φιλομέμψιμον· ἐπίμοχθον. κακῶν ἐφευρετικόν· ἄδοξον· δυσκαταφρόνητον· ἀνεπίφθονον· τίς γάρ τις ἐθέλει τηλικούτῳ κακῷ συναντᾶν· οὐ δεῖ τὴν ἐρέσον μανίαν νοσεῖν κατακεκλεισθέν· ῥίψαντες τοίνυν τὰ τῆς πενίας τῇ πενίᾳ, εὐφορωτέραν μεταστησώμεθα λῆξιν μετὰ τῆς ψυχῆς ἀμείψαντες καὶ

τὸ

τὸ φρόνημα.

Ε΄. Ῥοδίνη. Καλλιόπῃ.

ε Γίνῃ τῶν ἐραστῶν διασύρεις καὶ σκώπτεις ἡμᾶς τὸ καὶ τό. κεχηνόσιν εἶναί μοι τὸ σύντονον καὶ σφριγῶν τοῦ σώματος διαπαίζουσα. σὺ δὲ τὴν σὴν πανουργίαν κεκρύφθαι δοκεῖς. ἀτελεσφόρητα γὰρ τὰ κυοφορούμενα ἀποσπᾷς ὦ παμμιαρε. καὶ τὰς ἀμβλώσεις ἢ τοὺς τοκετοὺς αἱρετωτέρας πεποίηκαι, δριμυτέροις φαρμάκοις τὰ ζωογονούμενα ἐν τῇ σῇ γαστρὶ περιπνίγουσα. καὶ τῆς φονικῆς Μηδείας ἀπηνεστέρους ἀπεργάζῃ τοὺς φόνους. παιδοκτόνον ἐκείνην ἐδίδαξεν ἀγνώμων ὁμόζυγος τὴν οἰκετὴν καὶ τῶν ἀγόνων τὴν σύμμαχον. σὺ δὲ διὰ τὴν τοῦ κάλλους εὐπρέπειαν, μυρίας συμφορὰς ἀπεργάζῃ πορνίδιον. παῦσαι δῆτα τὴν σὴν ἀπανθρωπίαν καλύπτουσα. καὶ τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν διαπαίζουσα. φιλανθρωπότερον γὰρ ἡμῖν ὁ τοκετὸς τῆς ἀμβλώσεως. ἴσθι δὲ καὶ τὴν ὑπὸ σοὶ χαλεπαίνουσαν. καὶ παιδοκτονίας κοινὰς ῥαθυμοῦσαν μεὶ πράττεσθαι.

Η΄. Ἡφαιστίων. Θάλητι.

τ Ὁ μηδικὸν ὄρνεον ὁ ταὼς καὶ τῶν Μήδων τὴν ὑπεροψίαν κεκλήρωται μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ἐπὶ τῷ κάλλει φρονῶν. τούτου καὶ τὴν θήλειαν ἡττᾶσθαι δοκεῖ. τὸ πτερὸν τοιγαροῦν οἷα δὴ κόμην ἀνίστησι. καὶ περιφανέστατον ὄντι τοῖς ὁρῶσι κάλλος παρέχεται. καὶ κυκλικὸν ἀπεργάζεται σχῆμα. καὶ τὸν οὐράνιον εἰκονίζεται κόσμον. καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ πτεροῦ τὴν τῶν ἄστρων διακόσμησιν ἀναπλάττεται. καὶ τοῦτο μὲν μηδικῶν ὀρνέων ἦθος φιλόκαλον. οὐ γὰρ βασκαίνουσι, τὴν ἑαυτῶν εὐκοσμίαν ζωγράφους διδάσκοντες. σὺ δὲ τοῖς σοῖς ἐφέλκῃ συγγράμμασι. καὶ τὰς σὰς ἀρετὰς ἐγκαλύπτεις. καὶ τοὺς πόνους ἀνεπιδείκτους

ἐᾶς. τηλικαύτης ὠφελείας ἡμᾶς χηρεύοντας περιορῶν. εἰ μὲν οὖν βασκανία τίς ἐστιν ὑμᾶς τὸ λυποῦν, ἀφιλόσοφον τὸ ἐγχείρημα καὶ τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀνάξιον. εἰ δὲ ὄκνος τὴν ἀναβολὴν ταμιεύεται, ταυτί ἐστι παρ' ὀρθὰς ἀνδρὶ γεωργῷ πολλάκις τοὺς ἱδρῶτας δεδανεικότι τῇ γῇ, καὶ θέρους ἀκμῇ μὴ δρεπομένῳ τοὺς στάχυας.

Ἀγρ. Πόας Ἀμπελίῳ.

δ Εὐροξυναυλίαν γρόντιον κλαύσωμεν. ὁ ποταμὸς αὖ ἐσκίρτησε καὶ καινὸν ἡμῖν ὠρχήσατο σκίρτημα. ὅλον τὸν ἀγρὸν ἐπεκλύσατο, καὶ τὰ νεόφυτα τῶν ἀμπέλων ὁ φοβερὸς ἐπεβύθισε. τὸ δὲ μεῖζον δυστύχημα, οὐκ ἐθέλει ὁ μιαρὸς τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν. ἐμφιλοχωρεῖ γὰρ τῷ γηδίῳ καὶ κοίτην τὸν ἀγρὸν πεποίηται τὸν ἡμέτερον. καὶ δακρύων ἄξιόν ἐστιν ἰδεῖν. ἀντὶ γὰρ ἀμπέλων τοὺς ἰχθύας γεωργοῦμεν οἱ τάλανες. ὅταν ὁ ποταμὸς ἐθέλῃ, ἀγρεύομεν. ὅταν ἐθέλῃ λιμώττομεν. καὶ μέγα τί μοι δῶρον φιλοτιμεῖσθαι δοκεῖ. εἴθε τῷ θέρει τὰς νεφέλας μηδαμῶς ἱκετεύομεν, ὄμβρου ἡμῖν αὐχμῶσι χαρίζεσθαι. οὕτω γὰρ ἃ πρὶν ἐκεκτήμεθα, οὐκ ἂν ἀφῃρήμεθα. ποταμὸς γὰρ καθ' ἑαυτὸν ἐπαχθής. εἰ δὲ καὶ ὄμβροι πλουτήσαιεν τοῦ πυρός ἐστιν ἀκρατέστερος. καὶ μέτροις οὐ χαλινοῖ τὰ φρυάγματα.

Ετ. Γαλάτεια Θέτιδι.

ε Παινῶ σου τὴν φρόνησιν καὶ τὸ λίαν ἐμπειρότατον ἄγαμαι. ὥσπερ γὰρ ἐκ τρίποδός τινος πυθικοῦ τὰ μέλλοντα δηλώσας μοι. καὶ τοῦ Λυγκέως ὀξύτερον τὰ βαθύτερά τε καὶ ἀφανῆ τῶν πραγμάτων ἐσκόπησας. ὁ Καλλίμαχος ἡμᾶς καταλέλοιπεν. ἀπέπτη μετεωριζόμενος ὀξυτάτῳ τοῦ κόρου πτερῷ. ἐδραπέτευσεν ἡμᾶς ὁ παμμιάρος, καὶ γέγονεν ὁ κόρος αὐτῷ τῆς ἐπιθυμίας πρεσβύτερος. σὺ δέ μοι παρῄνεσας πολλά. ὅρκοις μὴ πείθου Γαλάτεια.

πεια. ὅρκων τοῖς ἐρῶσιν οὐδὲν ἐστὶν εὐχερέστερον. ἐρωτικῶν γὰρ οἱ νέοι μεθύοντες ἡδονῶν, καὶ τὸ καλῶς ἀφαιροῦνται βουλεύεσθαι. καὶ πράττουσι καὶ φθέγγονται ὅσα νομοθετοῦσιν οἱ ἔρωτες. οὐ γὰρ αὐτοκίνητον ἔχουσι τῶν πραγμάτων τὴν ἔφεσιν. ἀπιστία πίστεως ἔοικεν ἀσφαλέστερον. καὶ πρὸς ἀπάτην ὅρκος σοφιστής ἐστιν ἀξιόχρεως.

Ηθ. Θεμιστοκλῆς. Χρυσίππῳ.

ε Πεὶ δὴ σωφροσύνη καὶ παρὰ τῷ μύθῳ τετίμηται, ἄγε δή σοι Χρύσιππε δία μυθολογήσω καί σοι μῦθον οὐκ ἄσημον. ἀφίκοντό ποτε πρὸς τὸν δία τὰ ὄρνεα καὶ ὀλύμπιον ἐπρεσβεύοντο ἡγεμόνα. ἦν γὰρ ἀναρχία τοὺς ὄρνιθας τὸ λυποῦν. καὶ μεγίστου τινὸς ἀγαθοῦ ἡγεμονίας ἐχήρευον. καὶ πολλὴν διὰ τοῦτο τὴν ἀκοσμίαν ἐκέκτηντο. ἐπένευσε τοίνυν ὁ ζεὺς καὶ γίγνεται ἔργον τὸ βούλημα. καὶ δωρεῖται δῶρον τοῖς ἱκετεύουσι θαυμαστόν. βασιλέως δὲ ἦν ἀξίωμα τὸ διδόμενον. προστάττει δὴ τοῖς ὄρνεσιν ἐπὶ λίμνας καὶ πηγὰς ἀφικέσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν ἀποσμήξασθαι ῥύπον. καὶ τοῖς ὕδασι τὴν βάσανον τῆς ἡγεμονίας ἐπίστευσεν. ἦν γὰρ εὐπρέπεια παρὰ τῷ διὶ τὸ τιμώμενον. ἐλούσαντο δὴ οἱ ὄρνιθες. εἶτα πρὸς τὸν δία παλινδρομοῦσιν εὐθύς. καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἕκαστος εὐπρέπειαν ἐνεδείκνυτο. ὁ δὲ κολοιὸς τὴν οἰκείαν δεδιὼς ἀμορφίαν, τὴν τῆς φύσεως δημιουργίαν ἐνόθευσεν, ἀλλοτρίῳ κόσμῳ τὴν ἑαυτοῦ καλλωπίζων εὐπρέπειαν. ἀλλ' ἤλεγξε τὴν ἀμορφίαν ἡ γλαῦξ. καὶ τὸν ἐπίπλαστον κόσμον ἐδείκνυε. τὸ γὰρ οἰκεῖον ἐπιγνοῦσα πτερὸν, ὡς ἴδιον ἀφείλετο. καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις ἐδίδου παράδειγμα, ἕκαστον ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἴδιον. καὶ γέγονεν αὖθις ὁ κολοιὸς κολοιός.

ὁ μῦθος ὦ χρύσιππε τὴν ἀλήθειαν καθάπερ ὑπερφθέγγεται πολλὴν σωφροσύνην ἡμῖν διηγούμενος. οὕτω γὰρ καὶ οἱ αὐτοὶ οὐδὲν τῶν ὄντων κεκτήμεθα ἴδιον. ἀλλὰ ζῶντες μὲν πρὸς ὀλίγον ἐπιπολαίως σεμνυνόμεθα κόσμῳ. τεθνηκότες δὲ ἀφῃρήμεθα ἅπερ οὐκ ἔστιν ἡμέτερα. ὑπέρορα τοίνυν χρημάτων καὶ σώματος· ἀθανάτου δὲ πράγματος ἐπιμελοῦ καὶ ψυχῆς. τὸ μὲν γὰρ ἀΐδιον καὶ ἀθάνατον. τὰ δὲ θνητὰ καὶ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ἡμέτερα.

Ἀγρ. Μυρωνίδης. Μοχίωνι.

Τ Ον ἀροτῆρα βοῦν κεχάρικα τῷ Τυκανίᾳ. ἦν γὰρ αὐτῷ τοῦ ζεύγους τὸ ἕτερον. ἐπηγγείλατο δὲ καὶ ὁ Τυκανίας τὸν ἑαυτοῦ μοι ταῦρον παρασχέσθαι. βοὸς δὲ ἐλειπόμην κἀγώ· ὁ δὲ θαυμαστός μοι ταῦρος ἀπόλωλεν, ὁπότε ὁ χαλεπὸς ἐκεῖνος λοιμὸς τοῖς θρέμμασιν ἐνεδήμησεν. ὁ δὲ καλὸς Τυκανίας τὰς συνθήκας διέλυσε· καὶ μέχρις ὅτου ὁ σκοπὸς αὐτῷ διήνυστο, στερρὸν ἐδόκει τὰ δόξαντα· ἐγὼ δὲ τὴν τύραννον αὐτὴν θρηνῶ. οὐ δὲ ἀροτῆρας βόας κεκτήμεθα. ὁ δὲ καιρὸς τῶν ἀρότρων ἤδη που καὶ προκεχώρηκε. δικαστήριον τοίνυν τῷ Τυκανίᾳ ὁρίσομαι καὶ δικαστὰς ἅπαν τὸ χωρίον προστήσομαι· καὶ τῆς ἀπάτης ἐκείνης δίκας ὑφέξεται. καὶ κακίας πεισόμενοι τοὺς ἀκολάστους ἀπέχεσθαι, ἑνὸς ἀνθρώπου φθορὰν σωφροσύνης διδάσκαλον ἔχοντες.

Ἑτ. Ἐράσμιος. Λυσιστράτῳ.

π Αἴζουσι τοὺς ἀνοήτους οἱ ἔρωτες· καὶ δουλαγωγοῦσι τοὺς ὑπὸ σελήνην παῖδες ὑπόπτεροι. ἵνα τί καὶ τοῖς ζωγράφοις πειθόμεθα· εἴθε γὰρ ἦν τὸν πολέμιον ὁρᾶν. οὕτω δὲ βάλλοντες ἐβάλλοντο καὶ

οἱ

οἱ ἔρωτες. ἀλλ' οὐ γὰρ τοῦτο ἤδη ἠμέληται πλέον, ὅτι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡ συνοικοῦμεν οἱ κοινοὶ τὴν φύσιν ὄντες τυγχάνουσιν. οἴμοι δὲ ἀλογίστῳ πόθῳ συμπέπλεγμαι. μελανίππην διοδώρου ἀπόγονον ἐκ τόπου ποθῶ μὴ δὲ ὅλως ποτὲ τὸ γύναιον θεασάμενος. ἀλλὰ μόνον ἀκούσας ὑπό τινος, ᾄδειν αὐτὴν θαυμαστῶς. καὶ βέβλημαι τὴν ψυχὴν μηδὲν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀδικούμενος. ὅπερ εἰώθειν πάσχειν λεώστρατε. νῦν δέ τε γεγόνασί μοι ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα. τοσαῦτα ἡ φύσις ἐρώτων δεδύνηται. εἴτε οὖν ἐρινύς ἐστι τὴν θεοφιλίαν συνοικῆκα. εἴτε φαντασία τίς ἐστι τὸ λεχθέν, οὐκ ἐπίσταμαι. οὐ γὰρ εἷς μάρτυς ἀξιόχρεως πρὸς ἀλήθειαν. ἀλγῶ δ' ὅμως τὴν ψυχὴν καὶ περὶ οὐ χορῷ μένος ἐρῶ καὶ πανικῆς μετειληφέναι μανίας δοκῶ. κἀκεῖνο ἀθέατον ἐῶ τὸ ποθούμενον. καὶ δόκησις μόνη τῶν ποθουμένων εἶχε τὴν ὕπαρξιν.

Ηθ. Εὐειάδης Κίμωνι.

ε Παρ' ἑλλη πολλὰ μὲν πράττεις ὀλίγα. καὶ τὴν γλῶτταν ἔχεις ὑψηλοτέραν τῆς πράξεως. ἀλλ' εἰ μὲν ῥημάτων κομψότης τεθαύμασται παρὰ σοί, οἱ ζωγράφοι τῆς σῆς δυνάμεως πλουσιώτεροι γλώττης τοσαῦτα πλαστουργοῦντες τοῖς πίναξιν ὅσα πράττειν ἡ φύσις οὐ δύναται. εἰ δὲ καὶ χαίρειν δοκεῖς ὑποσχέσεσι τοὺς ἀκούοντας, μετ' ὀλίγον μὲν εὐφρανεῖς. ἀνιάσεις δὲ μετ' οὐ πολὺ χαλεπώτερον. ἐπεὶ καὶ τῶν ἐνυπνίων τὰ κάλλιστα, οὐ τοσοῦτον ἡμᾶς εὐφραίνει καθεύδοντας, ὅσον ἐγρηγορότας ἐλύπησαν. αἱ γὰρ ἐλπίδες μετὰ τοῦ ὕπνου συναπίπτανται. σύμφωνα δὴ τῇ γλώττῃ τὰ πράγματα κέκτησο. ἵνα μὴ καὶ φίλοις ἀπεχθήσῃ ψευδόμενος. καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπόθεσιν ψόγου παρέξεις ὡς ἀληθείας ὑπάρχων ἀμέτοχος.

Αγ. Τεττίγων Ὀρτυγίωνι.

τ Ι δῆτα τρισάθλιε τὴν ἐσθῆτα διήλλαξας καὶ τοὺς πέρδικ-

ἐξεπέτασας. οἶνός σοι γέγονε τὸ κακόν. οἶνος καὶ τὸν κύκλωπος ὀφθαλμὸν ὠμήσασθαι τὸν ὀδυσσέα φασί. διὸ εἰ μὴ συναθροίσειας πεπληγότους ὄρνιθας, σὺν σοὶ κατακρημνίσαιμι ἐμαυτόν. καὶ παῖδα γὰρ ἀκόλαστον ζῆν χαλεπόν. καὶ τάφον πρὸ τοῦ πατρὸς υἱὸν σφετερίσασθαι καὶ λίαν ἐστὶ δυσφορώτατον.

ΕΤ. Θέτις. Ἀναξάρχῳ.

ὀ Υ δύνασαι θέτιδος καὶ γαλατείας ἐρᾶν. οὔτε γὰρ μάχεται πόθος. οἱ γὰρ ἔρωτες οὐ μερίζονται, ἀλλ' οὔτε διπλοῦν αἰνίγμοις τὸν ἔρωτα. ὡς γὰρ ἡ γῆ δύο ἡλίοις οὐ δύναται θάλπεσθαι, οὕτω μία ψυχὴ, δυάδος πυρσῶν ἐρωτικῶν οὐκ ἀνέχεται.

Ηϛ. Σωκράτης. Πλάτωνι.

ἀ Δικεῖται μὲν οὐδείς. ἀδικοῦσι δὲ πάντες αὐτομάτως ἕκαστος ἑαυτὸν ἀδικῶν. ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας ἐσμὲν αὐτοκράτορες. ἀφείλετό σου λεωνίδης τὸ γήδιον. τοῦτο τῶν ἐκτός. καὶ τὴν σὴν ψυχὴν οὐδὲν ἐλυμήνατο. ἐζημίωσε φίλιππος τὸν δακτύλιον σφετερίζεται. οὐδὲν ἠδίκησαι αὐτός. τὸ γὰρ ἐπίκτητον οὐχ ἡμέτερον. τὸν σὸν υἱὸν ἀνεῖλον οἱ βάρβαροι. τί πέπονθας; τί δεινόν. οὐ γὰρ ἀΐδιον τὸν παῖδα ἐκέκτησο. ἔναγχος σοι μὴ κεκτημένῳ προσεγένετο. καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἦν, αὖ ἐγένετο. οὐκοῦν ἀδικοῦσιν οὐκ ἀδικοῦνται οἱ ἄνθρωποι. καὶ τὸν ὁμηρικὸν τεθαύμακα κύκλωπα. οὐδένα γὰρ βλαπτόμενον ἀδικούμενον ἔφασκε. ἀλλ' ἦν τῷ ποιμένι ἀπόφασις ἡ τῆς ἀληθείας κατάφασις.

Αϛ. Μαράθων. Πηγάνωνι.

τ Οὺς πολιτικοὺς κλύδωνας ἐκφυγὼν καὶ τοὺς ἀπὸ ταύτης θορύβους τοῦ ἄστεος, ἐμισθωσάμην τὸν ἀγρὸν τουτονί. καὶ μεταβολὴν τύχης ἐδόκουν εὑρεῖν. ἀλλὰ μείζοσι κακοῖς ἐμβεβλήμεθα.

ποτὲ

ποτὲ δὲ τὴν ἐρισίβην ἔχω πολέμιον. ποτὲ τὰς ἀκρίδας. ἄλλοτε καὶ τὴν χάλαζαν. ἡ δὲ πάχνη λυμαίνεται τοὺς καρποὺς ὡς ἀπαραιτήτου τυράννου. καὶ τοὺς ἱδρῶτας ὁ τάλας τοῖς ἀνέμοις χαρίζομαι. οἴμοι ὁ δύστηνος ὅποι τράπωμαι. ὅταν τῶν γεωργικῶν πόνων μνησθῶμεν, τὰ τοῦ ἄστεος ἀσπαζόμεθα. ὅταν τὸν πολιτικὸν τάραχον ἀσπασώμεθα, τῆς δὲ ἀγροικίας ἐρῶ. καὶ τοῦ παρόντος ἐστὶ τὸ μὴ παρὸν εὐτυχέστερον. μία τῶν λυπηρῶν ἀνάλυσίς ἐστιν ὁ θάνατος, εἴτε φυσικὸς ἐστὶν, εἴτε πάλιν αὐθαίρετος. οὐκοῦν ἀγχόνη μοι τὸ φάρμακον. βδελύττεται. ἀφορεῖν γὰρ τὸν θάνατον τοὺς δυστυχοῦντας ἠλίθιον.

Ετ. Περικλῆς. Ἀσπασίᾳ.

ε Ιδῶρα ζητεῖς, ὑποθεὶς. ἀδωροδόκητοι δὲ οἱ ἔρωτες. καὶ τοὺς πειρῶντας τοῖς τοὺς διδάσκουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐρᾷς, τὸ διδόναι μᾶλλον ἢ τὸ λαβεῖν οἰκειότερον. εἰ δὲ χρημάτων ὀρέγῃ τὰ διδόμενα, τὸ ποθεῖν ἀναπέπλασαι, τὴν συνωμήν γλῶσσαν διήλεγξε πολλάκις ἀχρεῖον τὰς ἡδονὰς τῷ ἐθέλοντι.

Ηο. Διογένης Δημονίκῳ.

τ Ο τέχνῃ τὸν γυναῖον. τὸ δ' ἐγγὺς ἡμιάνδριον. τὸ παρὰ τῇ φύσει καὶ μηδὲν ἐντελὲς, ὑβριστέον λυδὸς εὐνοῦχος. ἅπαντα δὲ τὰ τοῦ σώματος μέλη γλώττας ἔχειν ἀσχήμονας ἐπαγγέλλονται. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ὁμηρικὸν ὀδυσσέα τῶν ἑκηβόλων οὐκ αἰσθάνομαι. ἀνδρῶν δὲ πλήττειν τὸ γυναικεῖον φῦλον τοὺς ἥρωας. ἵνα τί σοι καὶ σοβαρώτερον ἀποφθέγξωμαι τὸ μηδὲ ὁμηδὴ μὲ μου μηδενός. ὑλακτεῖν δῆτα καὶ μεμυκέναι τοῖς εὐνούχοις ἐστὶν ἁρμόδιον. τῶν χειρῶν γὰρ ἐστερημένοι δυνάμεως, ἅπαντα διὰ τῆς γλώττης πράττειν ἐθέλουσιν. οἱ δὲ φίλοι πολλοὶ εὐήθειαν κατηγοροῦσιν ἡμῶν. ἐπειδὴ τὴν ὑβριστὴν τοῦ ποιμαίς ἠμφιτάμεθα. οὕτω γὰρ τὸν ὑλακτεῖ

σειεν, οὐκ ἂν δικαστήριον αὐτῷ συγκροτήσαιμεν. τοῦτο δέ τοι καὶ τῷ σωφρονίσκουσῳ κράτει καλῶς διηγόρευται.

Αγ. Πραμίδης. Κορύδωνι.

ά Γέλοιον ἔσομαι δυστυχῶν. ἅπαντα πρὸς τὸν γάμον μοι παρεσκεύασται. ἔτνος, ἐρέβινθος, ἰσχάδες πολλαί, καὶ γλυκος, καὶ μελιττοῦτα, καὶ πόπανα. αὐτὸς δὲ κόμιζε τὴν εὔτεχνον σύριγγα. τὰς ὑπὲρ ὕμνους μελῳδίας ᾄσομεν. ἦσθα γάρ που μουσικῆς μουσουργίας ἐπιστήμων Κορύδων. τὴν γὰρ παστάδα βεβούλημαι πρὸς ἡδονὴν κινεῖν ἀφροδίσιον τοῖς ὑπὸ τῆς σάλπιγγος θελγομένοις ἠχήμασιν.

Ετ. Λέανδρος. Γυλάδῃ.

λ Ἰαν ἡμῖν οἱ ἔρωτες ἀπεχθάνονται. ἐγὼ μὲν ἐρῶ. ἡ δὲ ποθουμένη μισεῖ. καὶ τί δράσαιμι ἂν ὁ τρισάθλιος οὐκ ἰσόρροπον ἔχουσιν οἱ ἔρωτες πλάστιγγα. ἀνίσαις αὐτοῖς ζυγοστατοῦσι τὰ δάκρυα. εἰ μὲν οὖν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν. εἰ δὲ τὴν προσηγορίαν οὐ ψεύδονται, ὀρθῶς δικαζέτωσαν. καὶ τὰς ἀλγηδόνας ἐμοὶ κατὰ τὸ δίκαιον μεριζέτωσαν.

Ηθ. Διογένης. Ἀριστάρχῳ.

η Ἀπέπληττε τὴν μακεδονίαν Ἀλέξανδρος, τῷ βουκεφάλῳ ἐποχούμενος ἵππῳ. τὸν δὲ ἵππον χαλινῷ ἱστοροῦσι μὴ πείθεσθαι. μήτε δὲ χειροήθεσι κολακείαις μαλάττεσθαι. καὶ γὰρ ἀτιθάσσευτον τὸ ζῶον. καὶ ὑπὸ θυμοῦ τὸ ἵππος εἶναι ἀφῄρητο. καὶ κακόντι ἀπρόσιτον ἦν. καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι λίαν δυσάρτητον. ὅτε τοίνυν ἐπιβάτην Ἀλέξανδρον ἐκληρώσατο, τὴν ἀπήνειαν ὥσπερ πραότητι συνεκέρασεν, ἀμειβομένη τῇ κατηφείᾳ τὸ φρύαγμα. καὶ ἦν ἰδεῖν σώφρονα τὸ πρὶν ἀκόλαστον. οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ θέμις ἦν ἀντιμάχεσθαι. ἔσο τοίνυν Ἀρίσταρχε καὶ σὺ τῆς τύχης ὑπήκοος. οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ ἀλλὰ τῇ τύχῃ ὁ βουκέφαλος ἐπείθετο.

Ἀγ. Ποιμνίων Ἀρνωνι.

τ Ὰ τῶν προβάτων οὔθατα ὑπὸ τοῦ γάλακτος μέλλει μοι διαῤῥήγνυσθαι· καὶ κισσυβίων οὐκ οἶδα πῶς ἠπορήμεθα. διὸ δίδου μοι αὐτὸς τὰ κισσύβια· ἐγὼ δέ σοι γάλα παρέξομαι μεγάλοις δώροις μικρὰς ἀμειβόμενος χάριτας.

Ετ. Χρυσογόνη Τερπάνδρῳ.

μ Ἡ μέμφου λοιδορουμένην τε καὶ ὑβρίζουσαν· οἱ γὰρ κεθῶντες γλυκείας καὶ τὰς τέρψεις προσφέρονται· καὶ πληγαῖς δὲ καὶ μώλωψι πολλάκις ὡραΐζονται. εἰ δὲ δυσανασχετεῖς ὑβριζόμενος, οὐδὲ ῥόδον τρυγήσεις τὴν ἄκανθαν εὐλαβούμενος.

Ηθ. Λεωνίδης Γεράνδρῳ.

ἠ Δέσθη καὶ Πρίαμον ὁ τῆς Θέτιδος πρεσβευόμενος· καὶ λίαν γὰρ ἐχθρὸν ὄντα τοῦ Πηλέως ᾐσχύνετο· καὶ δίδωσι τῷ πατρὶ τεθνηκότα τὸν παῖδα, δυστυχέστατον φιλοτιμούμενον δώρῳ τὸν Πρίαμον. καὶ τοῦ μὲν, τὴν τόλμαν τεθαύμακα· τοῦ δὲ τὴν φιλανθρωπίαν ἐπῄνεσα. γίνου μοι καὶ αὐτὸς Αἰακίδης· καὶ πολιᾶς ἐλέησον δάκρυα, τὸν παῖδά μοι ζῶντα δωρούμενος. δυστυχοῦμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς ὥσπερ καὶ ὁ Πρίαμος· οὐ γὰρ αὖ ὄντα σε πολέμιον ὑπὲρ παιδὸς ἐπρεσβευσάμην δάκρυσιν, οὐ μέλανι τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐγχαράξαντες γράμματα. ἀλλ᾽ εἰ μὲν τῆς καὶ σὺ φιλανθρωπίας ἐρᾶς ἐπιτεύξασθαι, προφθανέτω τὸ δῶρον τὴν αἴτησιν. εἰ δὲ μὴ λόγος περὶ σοὶ βασιλεύει, ἀλλὰ θυμός τε καὶ λύπη τὰ πρεσβεῖα κεκλήρωται, πρὸς ὀλίγον μὲν εὐφρανθήσῃ· λυπηθήσῃ δὲ μείζονος ἀφιλοσόφου θυμοῦ μεγάλας καὶ τὰς ποινὰς εἰσπραττόμενος.

Ἀγρ. Καλάμων Σπείρωνι.

Εἰ γεωργὸς εἶναι βεβούλησαι, τῶν πολιτικῶν θορύβων ἀφέστασο. εἰ δὲ ῥητορεῖν πάλαι σοι τὰ δικαστήρια καὶ βήματα περισπούδαστα, τὴν δίκελλαν ἀφεὶς, καλαμίδας καὶ χάρτας ἀράμενος ἐς κόρακος χώρει πρόμπτιον. οὐ γὰρ συκοφάντας ἄνδρας καὶ τὸ, ἄνδρον δικαστὰς φθειρομένους πυκνότερον, ἢ τῶν γεωργῶν πολιτεία προσίεται.

Ἑτ. Ῥοδόπολεια Ὑψιπύλῃ.

Τὸν πειραιᾶ χθὲς τῇ νυκτὶ περιεπόλουν. καὶ τὸν σὸν ἐραστὴν μετὰ τῆς χρυσίππης ἑώρακα. καὶ μειράκιον ἐδᾳδούχει. καὶ προπόμπιος ἡ θαλία, γραῦς ὑπάρχουσα ἀβρότονον. ὅτε δὲ τὴν προαγωγὸν προσεῖπον, ἐνεκελεύετο ὅσος ἐραστὴς, ἵνα τῷ σκότῳ τὸ πραττόμενον διαλάθοι. οὐκοῦν μήτε ὀμνύοντι μήτε κολακεύοντι πείθου. γλώττης γὰρ σόφισμα δεινόν ἐστιν ἑκάτερον.

Ηθ. Σωκράτης Κλέωνι.

Ὅταν οἱ λύκοι μεγάλης περιτύχωσι θήρας καὶ τῷ κόρῳ φιλοσοφήσωσιν, ὥσπερ ἐγκράτειαν ἀρνῶν ἔχουσι. τὸ ἦθος ἐκ τοῦ ἀγρίου πρὸς φιλανθρωπίαν μεταβάλλουσι. καὶ θαυμαστήν τινα δικαιοσύνην ὁ κόρος ἐκδιδάσκει τοὺς λύκους. μετὰ τῶν προβάτων συννέμονται καὶ περαίρουσιν ἄχρις ἂν αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἀναπνεύσειεν. ἀλλὰ σὺ καὶ τῶν λύκων τὸν τρόπον ἀναιδέστερον κέκτησαι. καὶ μᾶλλον πλεονεκτικώτερον τὸ ἀκόλαστον ἔχεις, ὅταν ὁ χρυσὸς σου ὑπεραναβλύζῃ τῶν σῶν θησαυρῶν ὥσπερ οἱ μέθυσοι. διψῶσι γὰρ ὅταν κορεσθῶσι τοῦ οἴνου καὶ σοφίζονται τῇ μέθῃ, μέθης ἀντίδοτον. διὰ δὲ τὴν ἐς ἀκροδοξίαν πρὸς τὴν ἐναντίαν διάθεσιν μεταπίπτουσι περιγανοῦντος τοῦ οἴνου τὰς οἰνόφλυγας καὶ ἐκκαίοντος. ἅπαγε

τῆς ἀκολάστου μέθης ἀκόλαστε· ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐναντίαν ῥοπὴν μεταχθῇς, ἀφαιρούμενος τῆς τύχης ἅπερ ἔδωκε. τοιαύταις γὰρ τοὺς ἀχαρίστους ποιναῖς σωφρονίζεται.

Αγ. Μίνθη. Ῥίζωνι.

Ποταμὸς χρυσορρόας τοῦ γηδίου τοῦ ἡμετέρου μοῖραν ἐσύλησε καὶ τῷ σῷ ἀγρῷ προσεκύρωσε. μωρόν τι ποιῶν καὶ ἠλίθιον, ἀλλότριον ἐπαγγέλλει. ἀλλ' εἰ μὲν δικαστηρίου φόρτον ἐπὶ τοῖς ὤμοις φέρειν οὐχ οἷός τε εἶ, δῶρα ποταμῶν μὴ προσίεσο. εἰ δὲ τῶν ἀλλοτρίων ἐρᾷς, μετ' οὐ πολὺ δακρύσεις τῶν ἰδίων στερόμενος.

Ερ. Μήδεια. Ἰάσωνι.

Υδὲν τοῖς ἀνθρώποις περισπούδαστον οὕτως οὔτε ἢ προσκορέστερον ἐρωτικῆς καθέστηκε σχέσεως. τούτοις τῶν δακρύων τὰ ῥεῖθρα. ἃ τοῖς ἡμετέροις ὦσιν ἐπεκύμαινε. τούτοις διέπτησαν τὰ μυρία γλυκὺ τῶν λόγων ἐκείνων τῶν τε ῥημάτων τὸ ὑφειμένον τε καὶ χαμαίζηλον. οἶμαι μήτε τοὺς δανειζομένους τοιούτοις πρὸς τοὺς δανειστὰς κεχρῆσθαι τοῖς ῥήμασι, μήτε θαυματοποιοὺς τῶν πολεμίων ἁλόντα χερσίν. ἡ συντόνως ἀγρυπνία προὐχώρει. τὰ ἑωθινὰ κατέλοιπας ᾄσματα. προὔωσω τὰς μυρίας πρεσβείας. τὰς σπονδὰς τοὺς ὅρκους, ἃς διὰ τῶν προσαγωγῶν γυναικῶν ἐσπείσωμαι. πρὸς ἑτέραν ἄφνω παρθένον ὠλίσθησας ὥσπερ οἱ καθεύδοντες ἀμέσως ἀφ' ἑτέρας πρὸς ἑτέραν ἐνυπνίων ὑπόθεσιν μεταβαίνοντες. ἐπαινῶ τοὺς ζωγράφους. ὑποπτέρους γὰρ τοὺς ἔρωτας ἀναγράφουσι καὶ τέχνῃ διαμορφοῦσι τὰ πράγματα. καὶ τοῖς πλάσμασι τὴν ἀλήθειαν περαιοῦνται.

Ηθ. Προμήδης Χρυσοθέμιδι.

Τὸ μὲν ἐγρηγορέναι διὰ παντὸς, ἀθανάτου φύσεως ἴδιον. ὕπνου δὲ μετρίως, τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστὶν ὡς ἔοικε καὶ ἀνθρώπινον.

τὸ δὲ πέρα καθεύδειν τοῦ πρέποντος, τοῖς τεθνηκόσι μᾶλλον ἢ τοῖς ζῶσιν ἁρμόδιον. τὰς πλείστας χρυσωθέντες τῆς σῆς ζωῆς μοίρας ἀφήρησαι. ἀεὶ γὰρ καθεύδεις. καὶ τὴν ἐνθάδε μεταβέβηκας λήξεως, οἷά τις ὁ δυνατὸς, τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἔξω πλανώμενος. ὠκεανῷ τινι τῷ ὕπνῳ χρώμενος. καὶ μήτε ἀνίσχοντα μήτε δυόμενον προσβλέπων τὸν ἥλιον.

Αγ. Δάφνων. Αἰγείρῳ.

α Ι συκαῖ σου πρὸς τὸ ἐμὸν χωρίον τὰς ῥίζας ἥπλωσαν. ὑπὸ τὴν σὴν ἐξουσίαν ἔτι τελεῖν οὐκ ἐθέλουσαι. καὶ τὸ σὸν ἀφελόμεναι δίκαιον, φιλοτιμοῦνταί μοι τὰ κτήματα. τοῖς ἐμοῖς γὰρ ηὐτομόλησαν ἔργοις. καὶ τοῦτο νόμος ἐστὶ γεωργοῖς. καὶ γεγηρακόσι νόμοις πείθου γερόντιον. εἰ δὲ τοῖς παρ' ἡμῖν ἔθεσιν ἀντιφθέγγεσθαι θέλεις, ὡς καινὸν ὄντα σε νομοθέτην καὶ πρόσφατον τῶν γεωργικῶν συλλόγων ἐκβάλλομεν. καὶ τῶν ἡμετέρων ὅρων ἐξοστρακίζομεν ὡς ἀλλότριον.

Ετ. Πυῤῥίας, Φιλωνίδῃ.

ε Ι ἐρᾷς, μὴ κατηγόρει τῆς ἐρωμένης ἀπρέπειαν. οὐ δύναται γὰρ μὴ τυφλώττειν ἐρῶσα ψυχή. ἀλήπτητος γὰρ ἡ τῶν ἐρώντων προσπάθεια. εἰ δὲ οὐκ ἐρᾷς, τί δακρύεις καὶ στένεις καὶ κλύδωνας σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον. ἀδικεῖς οὖν ἑκάτερον. ποτὲ μὲν, ὡς ἐραστὴς ἐλεεινόμενος. ποτὲ δὲ ὡς ἀνταγωνιστὴς βδελυττόμενος.

Ηθ. Δάμασκος. Ἀντιγόνῳ.

ε Ι μὴ βίος Σωκράτης ἐνέχυρα κέκτηται, παιδαγωγὸς τοῦ σοῦ μὴ προχειριζέσθω παιδὸς. ἐνέχυρα ἢ βίου, παῖδες νοείσθωσαν. ὃν γὰρ εἶναι πατέρα φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον καὶ παιδαγωγεῖν ἐστιν ἀξιόπιστον. πεῖρα μανθάνουσι γεννήσεως ἔχουσιν καὶ στοργῆς ἀλγηδόνα.

Ἀγρ. Κνημίας. Κοριάννῳ.

σ Ὑμέριθος ἔστω μοι μεσημβρίας ὥρα κοριάννε. αἱ μάστιγα γὰρ τὸν ἀγρὸν περιφράζομαι. κακοὺς γὰρ τοὺς ὁδίτας κεκτήμεθα. οὐχ οἷός τέ εἰμι καὶ ζώοις ἀλόγοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις συμπλέκεσθαι. ὁ λαγὼς τὰς ἀμπέλους, ἡ κάμπη τὰ λάχανα ὄλλυσι. τί δῆτα περὶ τῶν ἀσπαλάκων λέξαιμι. φοβοῦνται γὰρ τῶν γεωργῶν τὸ κακὸν καὶ δυσανταγώνιστον τὸ πολέμιον. δέομαι συμπαραστάτου καὶ τῶν πόνων συναντιλαμβανοῦ. κἀγὼ δέ σε αὖθις τοῖς ἔργοις ἀμείψομαι. οὕτω γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες συμμαχοῦντες ἀλλήλοις, τὸν μόχθον σοφίζονται καὶ τῶν μεγίστων πόνων ἐφάπτονται.

Ἑτ. Ἀνθύλα. Βείωνι.

Πάντα τῷ γυναικείῳ φύλῳ δεδούλωται. Λαΐδος ὁ
ά Διογένης ἐρᾷ, Σωκράτης ὁ Φρύγιος. ἡ τῆς φιλοσοφίας κομψότης διόλωλε. τὸ σεμνὸν ἦθος παρῶσαντο· τὸ αἰθέριον καταλελοίπασι φρόνημα. τὸ μετάρσιον ἐπάγγελμα διεψεύσαντο. ἅπαντα φροῦδα τὰ πρὶν αὐτοῖς μεμελετημένα πρὸς ἄσκησιν. ἄωρόν μοι παίγνιον εἶναι δοκεῖ, ἄνδρα πρεσβύτην πολιαῖς αἰδέσιμον ἔχοντα, ὑπερωφρυωμένον τῇ σεμνότητι, νεανίδος ἑταίρας ἐρᾶν. ἐγὼ δὲ καγχάζων τὸν γέλωτα φέρειν οὐ δύναμαι, ὁπηνίκα συναντήσαιμι τοῖς γεροντίοις. πολλὰ γὰρ τῆς Ἀφροδίτης κατηγόρουν πάλαι, καὶ πρὸς τοὺς ἐρῶντας μανίαν νοσεῖν αὐθαίρετον ἔφασκον. ἔφεσιν ἀκολάστου ψυχῆς τοὺς ἔρωτας ὁριζόμενοι. ἅπαντα φέρειν σοφόν. τὸ γὰρ ἐλπίζειν λίαν οὐδὲν ἐμφρονέστερον. πολλὰ γὰρ χρόνος καὶ τύχη δεδύνηται.

ε Πειδή σοι πολλὰ καὶ θαυμαστὰ περὶ τῆς Πη-
νελόπης ἐδόξαμεν ὑφαίνειν ἱστόν, φέρε δή σοι φέρε τῶν
μυθικῶν ἀπαρξώμεθα λόγων. ἴσως γὰρ τῆς δια-
νοίας ἐφίκοιτο δὴ τὰ λεγόμενα. ἐν τοῖς νεοβλάστοις τῶν δένδρων ὁ
τέττιξ ὀχούμενος, ὥρᾳ καύματος ἐκελάδει. καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἁρμο-
νίας αἰσθανόμενος ἐπετέρπετο. ὁ δὲ μύρμηξ περὶ τὴν τοῖς θερίζουσι
καὶ περὶ τὴν ἅλω τὰς διατριβὰς ἐπεποίητο. καὶ τοῖς κόλποις τῆς
γῆς τὴν ἑαυτοῦ τροφὴν ἐθησαύριζεν, οἷα προμηθέστερος ὢν ὁ μύρ-
μηξ τοῦ τέττιγος. περιῴχηκε τοίνυν ἐκ τῶν βορείων ὁ ἥλιος. ἀπῆν
τὸ μετόπωρον· καὶ ὁ χειμὼν ἀπήντα τῇ γῇ. ἡ δὲ θάλαττα τὰς γα-
ληναίας σπονδὰς διέλυσε. οἱ πλωτῆρες τοὺς λιμένας ὡς
σωτῆρας ὄντας ἠσπάζοντο. καὶ ὁ γεωργὸς ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ ἀλέαν κα-
τέφυγε. καὶ ὁ μύρμηξ ἐν τοῖς λαγόσι τῆς γῆς καὶ τοὺς πόνους εἶ-
χεν ἑστίασιν ἐπιτήδειον. ἱκέτευε δὴ ὁ τέττιξ τὸν φιλόπονον μύρ-
μηκα τῶν θησαυρῶν μετασχεῖν. ὁ δὲ τὸ μελῳδοῦν τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν
ἀπεπέμπετο πολλὴν αὐτοῦ τῆς ἀργίας καταχέων τὸν γέλωτα. τῶν
θερινῶν ᾀσμάτων αὐτὸν ἀναμιμνήσκων. διόπερ ὁ μὲν εἶχε λιμὸν
τὴν ᾠδήν. ὁ δὲ τοὺς πόνους τρυφήν. ἁρμόττει σοι ὁ μῦθος Ἀρι-
στράτε. πρὸς γὰρ ὢν ἀθλιώτερος ἔτι τοῦ πυρέσσοντος. ἐσθίων μάτην
διπλάσια. ἄπαγε δή σοι τῆς ἀργίας ὦ βέλτιστε. τὰ τῆς φύσεως γὰρ
δῶρα κατῄσχυνας. τηλικαύτην ῥώμην καὶ εὐρωστίαν τοῦ σώμα-
τος ἀκόσμητον παριὼν ἐπιστήμης πόνον ἀσκεῖν μὴ βουλόμενος.

Τεττίγων Πορφυρίωνι.

ο Κορύδων εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ τῆς τύχης φίλος ὡς ἔοι-

κεν· αἱ ἄμπελοι τοῖς βότρυσιν ἄχθονται· αἱ ἀχράδων βρίθουσι
καὶ τῶν βρυόντων ὀρέγονται· αἱ ἐλαῖαι τῇ γῇ προσμεμενήκασι·
καὶ τῷ πλήθει τοὺς ἐνεγκαμένους κλάδους βιάζονται· οἱ λει-
μῶνες καταίκομοι· ἡ ἄλσος τοῖς μέλεσιν ἐφάμιλλος αὐλα-
ξιν· ἀγαθὰ καὶ τὸ γύναιον μετὰ τῶν ἄλλων εὐφραίνει τὸν ἄνδρα· τοσοῦ-
τοι γὰρ παίδων αὐτῷ, ὥστε καὶ Δαναὸν καὶ Αἴγυπτον τοῖς εὐτε-
κνίαις νικᾶν· ἄλλος μὲν γὰρ ἤδη ἐστὶν ὑπομάζιος· ἄλλος δὲ γαλου-
χίας ἐπαύσατο· ἕτεροι δὲ ἕρπουσι μήπω δὲ ὀρθῆς βαδίσεως ἀ-
πτόμενοι· ἔνιοι παρατραυλίζουσι τοὺς ὀδόντας ἀμείβουσιν· ἄλλοι
δὲ ἀκμῆς ἐπιβαίνουσι· καὶ τὸ βρέφη παῖδες εἶναι κεκλήρωνται· σύ-
ειπος δίκην αὐλῶνι ἡ δὲ ἡλικίας αὐτῶν τάξις συντέτακται· σὺ
δὲ περιήνεγκες τὸ θυγάτριον μὴ παρεῖναι τῷ κορύδωνι· ἀλλὰ τὴν ἀγχι-
στείαν ἐκαινίζεν ὥσπερ ἀφοσιούμενος τὴν δυσγένειαν· οἴμοι βε-
βουκόλημαι ὁ δείλαιος· καίτοι οὐ φαῦλον ἔχον τὸ φρόνημα τοῖς ἀν-
θρώποις ἀνόνητον ἡ δυσγένεια· πλούτου γὰρ παρὰ πᾶσιν οὐδὲν ἐν-
δοξότερον.

Χρυσὶς. Ἡφαιστίωνι.

ὁ Υκ ἔτι δὲ Διὸς τῆς ἐρᾷς· τὰς ἐρωτικὰς θρυαλλίδας ἀπέ-
σβεσας· οὐ γὰρ ζηλοτυπεῖς ἐπ᾽ αὐτῇ, ἐμφιλοχωροῦσαν τῷ
λιθοστράτῳ θεώμενος. φιλομειδεστέρου ἐρώτων οὐδέν. ἀλλὰ πῶς ἐρᾷς
τηλικαύτης ἀλγηδόνος φιλοσόφως ἀνεχόμενος.

Ηθ. Σωκράτης. Μελανιππίδῃ.

γ Υμνασταὶ μὲν παιδοτρίβαι ἀπαραιτήτοις παισὶ δὲ σω-
φροσύνης δὲ διδάσκαλοι· ἐπειδὴ γὰρ φρονήσεως ἔτι καὶ
νόμων οἱ παῖδές εἰσιν ἀνεπίδεκτοι, ἀπειλαῖς χαλινῶμεν τὸ τού

τῶν ἀκόλαστον. τοὺς γὰρ παῖδας λόγοις μᾶλλον ἢ μάστιξιν ἐκτα ράττομεν. ἐγὼ δὲ τὴν σὴν ἀναίδειαν ἄγαμαι. οὐ γὰρ κολάσεις δὴ καστηκείωνσοι φοβεράς. ὅτε λόγος ἐσχηματικός ἐστιν αἰδέσιμος. τῶν παίδων ἀφρονεστέραν ἐν γήρᾳ τὴν διάνοιαν ἔχεις. ἴθι τοίνυν εἰ βούλοιο πρὸς βάραθρον. ὃν γὰρ λόγος καὶ μάστιγος σωφρονεῖν οὐ διδάσκουσι, τοῦτον πείθειν κακίαν ἀνέχεσθαι λίαν ἐργῶδες. καὶ τὸ καθαίρειν τὴν αὐγείου κόπρον ἐστὶ δυσχερέστερον. ἢ κοτύλῃ τὸ ἀτλαντικὸν ἅπαν ἐκροφῆσαι πέλαγος.

Ἀγρ. Βυβαλίων Κιασυβίωνι.

Ὁ Γοργίου παῖς ἡμᾶς ἀδικεῖ. ξυνοεικοῦνται γὰρ ἱππαζόμενος ὁ παμμίαρος. καὶ προσχήματι θήρας περιπατεῖ τὴν πανουργίαν ὁ κάκιστος. οὔτε γὰρ λαγὼς φοιτᾷ παρ' ἡμῖν οὔτε δορκὰς ἔνδημοι. οὔτε βουβαλίδες. οὐκ ἔλαφοι, οὐκ ἄλλο τι τῶν πρὸς θήραν ἐπιτηδείων ὄντων. αἱ μὲν γὰρ εἱρκταὶ καὶ πάγαι τοὺς λαγωοὺς ἀπελαύνουσι δι' ὧν καὶ ἁλίσκονται. δορκάδας δὲ ἢ καὶ βουβαλίδας οἱ γείτονες λέοντες. καὶ τί δὴ τάσσοι τὰ μυεία τῶν θηρίων ἀπαριθμήσαιμι γοῦν. οἷς καὶ ἡμεῖς συλλιμώττομεν· αὖ ἀνδρίαγαρ ἡμᾶς. ἀθηεία δὲ τοὺς θῆρας κολάζεται. ἐπειδὴ οὖν ἀγχιστεύουσι πρὸς τὸν ἀδικοῦντα κιασύβιε, εἰσηγοῦ τὸ συμφέρον. καὶ σωφρονέστερον τοῦτον οἷς οἶσε διδασκέτωσαν λόγοι. ἴσθι γὰρ αὐτὸν κυσὶ σπαραξόμενον, εἰ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀγροῖς τὸ λοιπὸν ἐνδημήσειεν. ἤδη γὰρ καὶ ἡ θήλεια κυῶν σὺν τοῖς τέκνοις περιφρουρεῖ μου τὸ χωρίον ἀνθρωπίνης ὀργῶσα ἐπιμελῆς ἐφάψασθαι.

Ετ. Γεθὼ. Ἱππολύτῳ.

ἐ Υπρέπειαν οὐκ ἦθος σεμνὸν οἱ ποθοῦντες μᾶλλον ἀσπάζονται. οὐ γὰρ σωφρονεῖν οἱ ἔρωτες ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ κάλλει σώματος, ὀφθαλμὸν ἀκόλαστον δελεάζουσιν. εἰ τοίνυν διὰ τοὺς τρόπους τῆς ῥοδοκλείας ἐρᾷς, τῶν σῶν ἡδονῶν οὐ βασιλεύουσιν ἔρωτες. φιλοσοφοῦντος γὰρ λογισμοῦ βέλος ἀφροδίσιον οὐχ ἅπτεται.

Ηθ. Ἐρατοσθένης. Αἰσχίνῃ.

ἐ ὐήθης τοὺς ὅρκους ὡς λάχανα. καὶ κτύπος ὀδόντων εἶναί σοι δοκεῖ τὸ τελούμενον. καὶ τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀντιφθέγγῃ παμπόνηρε. ἡ γλῶττα ὀμώμοκεν. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. οὐκ εἰδὼς, ἀχαλίνωτον γλῶτταν, μείζονα τοῦ πλημμελήματος εἰσπραττομένην τὴν κόλασιν. ἃ γὰρ λόγοις ἁμαρτάνομεν, ἔργοις τὴν τιμωρίαν ὑφέξομεν. τὴν γλῶτταν δῆτα σώφρονα κέκτησο, ὀμνύειν καὶ πρὸς ἀλήθειαν εὐλαβούμενος. ἀβαρές τι γὰρ χρῆμα ὁ ὅρκος εἶναι δοκεῖ. καὶ παντὸς ἄχθους ἐστὶ δυσφορώτερον. ἐν πένθεσι καὶ τάνταλος ἐκολάζετο. περὶ τὰ θεῖα γὰρ εἶχε τὴν γλῶτταν ἀκόλαστον.

Αγ. Σαντλίων. Κοριάννῳ.

ἐ Λαν ὅτέ ποτε τὴν κακίστην ἀλώπεκα. ἐπεὶ λαβὼν, ποικίλοις δεσμοῖς περιφρουρῶ τὴν παμμιάρον. ἄξω ἐπὶ τὴν λεωφόρον Κορίαννε τοὺς ἀγροίκους συγκαλεσάμενος ἅπαντας. ἐπὶ τὴν πολεμίαν θριαμβεύσω. καὶ δημοσίᾳ δίκας παρέξεται ἀντὶ πολλῶν ἀδικημάτων μίαν ὑφέξουσα κόλασιν.

Ετ. Καλλιόπη. Λαΐδι.

κ Ρωβύλῳ καὶ τέττιγι ὁ Γοργίας σεμνύνεται· μήπω τοῖς ἰούλοις κατασκιάσας τὸ πρόσωπον· καὶ βρενθύεται τῷ κάλλει· καὶ δέλεαρ ἀνοίας προστίθησιν ἡμῖν τὴν εὐπρέπειαν· ἐγὼ δὲ γῆρας ἢ νόσον καὶ λύπην, πίναξιν ἐγχαράξομαι· ἢ πρὸ τῶν θυρῶν ἀναθήσομαι τοῦ ἀγνώμονος· ταῦτα γὰρ ἕξει ποτὲ τῆς ἀπρεπείας τὰ ἀντίπαλα.

Ηθ. Πλάτων. Αξιόχῳ.

ἠ Νίαις καὶ μάστιγι τοὺς ἵππους ἰθύνομεν· καὶ ναυτιλλόμεθα πῆ μὲν τοῖς ἱστίοις τὴν ναῦν ἐκπετάσαντες· πῆ δὲ ταῖς ἀγκύραις χαλινώσαντες καθυβείζομεν· οὕτω κυβερνητέον τὴν γλῶτταν ἀξίοχε· πῆ μὲν τοῖς λόγοις ὁπλίζοντας· πῆ δὲ σιωπῇ καταδυνάζοντας.

Αγ. Ρόδων. Κυπρίῳ.

τ Οὺς λευκαμοὺς ὠνεῖσθαι πάλιν φασί· καὶ τὸ δρέπανον ἀπορρίψας, λόγχην καὶ σαρωτῆρα χαλκεύσομαι· καὶ τὴν ἐνυάλιον τέχνην ἀσκήσαιμι· οὐκ ἐᾷ γὰρ ἠρεμεῖν ὁ δαίμων ἡμᾶς· ἐμοὶ τοῦ χειμῶνος τὸ θέρος ἐστὶ κρυωδέστερον· τί γὰρ τοῦ πολέμου γένοιτ᾽ ἂν φρικωδέστερον· ἦρος φανέντος ἐδάκρυσα· ὡς κομᾷ τοῖς ἄνθεσιν ὁ ἀγρός· ὡς εὐῶδες ἐν ταῖς μυρρίναις τὸ γήδιον· ὡς κοσμία κομῶσα ἡ πλάτανος· χλοάζει τὸ λήϊον· πάντα μοι πρὸς εὐετηρίαν ἐπείγεται· ἀλλ᾽ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς οἱ πολέμιοι· ἀρότρου γὰρ αὐτοῖς ἡ μάχαιρα ποθεινοτέρα.

Ετ. Σώπατρος. Τελεσίλλῃ.

ἐ Μὴ ταῖς ἀφροδισίαις ἡδοναῖς τὸν ἀπέραντον κόρον ἡ φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄρρεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ Τελέσιλλα. μὴ τοίνυν μέγα φρόνει πορνίδιον. ὁ γὰρ ἀφροδίτης μοι πυρσὸς ἀπηθάλωται. οὐ γὰρ ἀθανάτους τὰς ἀλγηδόνας τὰ τῶν ἐρώτων βέλη παρέχεται.

Ηθ. Πρόκλος. Ἀρχιμήδει.

τ Οἷς πολύποδας φασὶν ἀθυείας τυγχάνοντας, τοὺς ἑαυτῶν κατεσθίειν πλοκάμους ὅμοιον ὥσπερ ἀληθῶς ἐμπαρασκευον τὰ ἑαυτοῦ δυστυχέστατα μέλη. ἑστιῶνται γοῦν οἱ τάλανες τῶν ἑαυτῶν μορίων τὰ καίρια. καὶ δαιτυμόνες τῶν ἰδίων σαρκῶν ἀναδείκνυνται. ἆρα τε ξανθίππε ὁ πολύπους τὴν γνώμην εἶναι τοῖς ὅλοις δοκεῖς. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο σαφέστατον. ἀδικεῖς γὰρ λίαν ἀπανθρωπότατα τὸν σὸν πατέρα. μήτε τὴν φύσιν αἰδούμενος μήτε τὴν δίκην ὡς βάραθρον εὐλαβούμενος. ἀλλ' εἰ μὲν μεταγνοίης ἀμνήμονα τῶν παρῳχηκότων κακῶν ἕξεις τὴν πρόνοιαν. εἰ δὲ τὴν φιλόχρυσον ἐριννὺν ἀμετακίνητον πάθος κεκλήρωσαι, τὴν ἰσόρροπον πλάστιγγα τὸ θεῖόν σοι ταλαντεύεται. καὶ παῖδας ἕξεις πατρικῆς κακίας εἰκόνας ἀληθεῖς καὶ ἰνδάλματα. οὕτω γὰρ καὶ τὰ τῆς ἐχίδνης κυήματα μητρικὴν ἀνοσιότητα διαδέχεται. τὴν κυοφόρον καὶ τιθήνην γαστέρα διαρρηγνύοντα.

Αγ. Ἐλάφων. Δορκίωνι.

γ Ονιμος πρὸς εὐκαρπίαν ὁ τῶν θρεμμάτων ὄνθος καθέ-

στήκειν. οὐκοῦν δίδου μοι τῶν σῶν θρεμμάτων τὴν κόπρον. καὶ λήψῃ καὐτὸς μισθοὺς εὐτηρείας ἀχράδας καὶ λάχανα. ἐπὶ τὸ σὸν φιλότιμον λαμπροτέραις ἀμείψομαι χάρισιν.

Ετ. Αριστόξενος. Πολυξένῃ.

ε Ταῖς κῶν ἡδονῶν οὐδὲν ἀθερμέστερον. ἄπιστα τὰ τῶν σῶν χειλέων φιλήματα. ἀφύτευτος γὰρ πόθος θᾶττον μαραίνεται. ἐγὼ τὴν σωφροσύνην λοιπὸν ἀνήδονον οὖσαν παρὰ τοῖς πολλοῖς μᾶλλον προσδέξομαι. τὸ γὰρ σταθερὸν ἐπαγγέλλεται καὶ προοίμιον τὸν γάμον ὀνήσομαι. πρίασθαι γὰρ πᾶσιν ἐπιεικῆ χαλεπώτατον.

Ηθ. Διογένης. Σωτίωνι.

ς Ὁ μικρὸν τοῦτο δοξάριον ὑπὲρ ἐνύπνιον εἶναι τοῖς εὖ φρονοῦσι δοκεῖ. καὶ τῶν πεπλασμένων μύθων τερατωδέστερόν ἐστι καὶ φαυλότερον. ἄστατον. κουφοποιόν. παίγνιον ἠχῶν καὶ πνευμάτων φαντασιωδέστερον. τοῦτο καὶ μὴ παρὸν ἀνιᾷ. καὶ προσγινόμενον πλέον ἐλύπησε. μετ' οὐ πολὺ γὰρ τοὺς ἐραστὰς ἠγνωμόνησε. καὶ πρὶν γενέσθαι πρὸς τὸ μὴ εἶναι μετέδραμε. μή σε καταπληττέτω τὰ τῆς τύχης φυσήματα. διαπαίζει γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ὥσπερ καὶ βούλεται. εἴδωλα γὰρ εἰδώλων τὰ τῶν ἀνθρώπων τετύχηκε πράγματα.

Αγ. Βουκολίων. Μυρωνίδῃ.

ό Σὸς ἔγγονος ὑπερμαζᾷ Μυρωνίδη. Ερυθρῷ ῥάκει τὰ βουκόλια διετάραξε. καὶ τὴν δάμαλιν τὴν ποθεινὴν κατε

κρήμνισεν

κρήμνισεν. οἱ δὲ ἡλικιῶται τὴν συμφορὰν ἐπεποίηντο παίγνιον. μὴ παρέχου δυοῖν χοινίκοιν τῷ παιδὶ προσαιτέρω. οἱ γὰρ νέοι καὶ σφριγῶντες ἀκόλαστοι καὶ τρυφῶντες εἰσὶν ἀκρατέστεροι.

Ετ. Περικλῆς. Καλλιόπῃ.

π Αρθενικῶν ἡδονῶν ὑπὸ τοῦ δέξασθαι ἀγανακτεῖ δυσχερῶς καὶ λίαν. ἐγὼ δὲ ῥάθυμος τὴν ψυχήν. καὶ τί δράσαιμι ἄν. ἀσύμβατος γὰρ ὁ ἔρως ὑποπέμπων τὸ βέλος. αὐτή μοι δίκαζε καὶ τῷ ἔρωτι καὶ δίδου μοι ψῆφον φιλανθρωπίας. βασκαίνουσι γὰρ οἱ ἐρῶντες τὸ μὲν ποθεῖν παρεχόμενοι. τὸ δὲ τυχεῖν ἀφαιρούμενοι.

Ηθ. Ἰσοκράτης. Διονυσίῳ.

ϖ Ρόπομποι καὶ ῥαβδοῦχοι καὶ κήρυκες καὶ θρόνων ὑψηλοτάτων ὑπερτολέξις, φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς καὶ διαιρετικώτατος πέφυκε τῶν ἀρετῶν χωρισμός. οὐκ ἤμειψας μετὰ τῆς τύχης τὴν φύσιν. ἔτι τὸν θύλακον ἔχεις δερματίνομ. θυη τὴν γὰρ ἔχεις ἐκ προοιμίου τὴν σύστασιν. τί δῆτα τὸ κενὸν τοῦτο δοξάριον ὑπὸ τοσοῦτον τὸν πάλιμον ἀσκὸν διεφύσησε. μεγάλης ἀνοίας ἐνεφορήθης ὦ δύστηνε ἐκ τῆς φύσεως τὴν γνῶσιν ἀφήρησαι. οὕτω τὰ μετέωρα τῆς τύχης κινήματα ἐκστῆναί σε τῆς πάλαι θεωρίας ἠνάγκασαν. καὶ τῆς σώφρονος ἐκείνης μανίας ἀποαναχωρεῖν παρεσκεύασαν. ἦν σοι πάλαι μετάρσιον τὸ χαμαίζηλον. νῦν δὲ καὶ χθαμαλὸν καὶ περίγειον ὁ τῆς τύχης ὅρος ἀκρότατος. οὐκοῦν τῆς ψευδοῦς εὐδαιμονίας ἀφίστασο. καὶ τὴν δραπέτιν τύχην δραπέτευε. προφθάνων γὰρ τὴν ἀγνώμονα, ἄφνω τὴν μεταβολὴν οὐ δυσφορήσεις προσαπιοῦσαν.

Ἀγρ. Κρομύλων. Ἀμπελίωνι.

οὐ Κ ἔστι τι γεωργῶν ἀθλιώτερον· τυραννούμεθα καὶ τοῖς ἀνέμοις οἱ τάλανες· ἀπόλλυσιν ὁμοίως ἡμᾶς. τοὺς ἀστάχυας δ᾽ ἐξιτήλους μοι ἀπειργάσατο· τὴν ἄμπελον ἐλυμήνατο· καὶ τὰς ῥάγας διέφθορε· καὶ πρὸς δικαστήριον ἕλκειν οὐχ οἷόν τέ εἰμι τὸν λυπήσαντα. διὸ καὶ τὸ δρέπανον ἐπὶ τὴν ἄμμην ἀποίσομαι· ἀσπίδα ἐπὶ κράνος ἢ ξίφος ἀράμενος· ἢ στρατιώτης γενήσομαι καὶ τὴν τέχνην ἀμείψας, τὴν τύχην σοφίσομαι.

Ετ. Λέανδρος. Καλλινόμῃ.

ἐ ἰ Ι μέντοι τοῖς ἀνθρώποις χρυσοῦ τιμιώτερον, δίδασκε ἐπὶ μείζοσι δώροις ἀμείψομαι τὴν ἀπόλαυσιν. εἰ δὲ μή, δίδου μοι θᾶττον τὰς χάριτας. οὐ παρὰ Δανάης ἔχεις τὸ κάλλος οὔτε σὺ σεμνότερον, οὔτε Διὸς ἐγὼ πλουσιώτερος, χρυσῷ τὴν παρθενίαν ὠνούμενος.

Ηθ. Σωκράτης. Ἀλκιβιάδῃ.

κ Αἱ τὰ περὶ ποιήσεως παίγνια, πάσης σύμπλεα σοφίας καθέστηκε. κηρῷ τοὺς ὀδυσσέως ἑταίρους διαβῦσαι τὰ ὦτα φησὶν ὁ τοῦ μέλητος, ὅτε ταῖς ὁλκάσι πρὸς τὰς ἀκολάστους σειρῆνας ἀνήγοντο. τὸν δὲ Λαέρτου δεσμοῖς ἀπειργάσασθαι ὡς ἐν εἱρκτῇ δυσφύκτῳ τινί. μυθολογεῖται τὰ περὶ φιλοσοφίας ἀπόρρητα. σειρῆνας γὰρ δηλῶ τὰς ἀσχήμονας ἡδονὰς τὴν ποίησιν ἀναπλάττεσθαι. καὶ θαυμάζω λίαν τὸν ὅμηρον συγκρίνον-

του

τα τοῖς πράγμασι τὴν ἀλήθειαν· καὶ κυκεῶνα νέκταρος προσηνέστερον ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν ἀναμίξαντα· οἷάπερ ὕδωρ τὸ ψεῦδος οἴνῳ γνησιωτάτῳ τινὶ τῇ ἀληθείᾳ κεράσαντα. οὕτω γὰρ οὔτε τοῖς πλάσμασιν ἀπατώμεθα· οὔτε τῇ δυσεφίκτῳ τῶν ὄντων καταλήψει τὸν νοῦν μεθυσκόμεθα. διὸ κηρῷ μὲν τὴν ἀπειρίαν· δεσμῷ δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐδήλωσεν. ἐντεῦθεν ὀδυσσέα μόνον τῶν ὑπερκυκρίων μελῶν ἀκούοντα περατοῦται, καὶ τοῖς δεσμοῖς τὴν ἔφεσιν διακόπτεσθαι· ἡ μὲν γὰρ τῶν κακῶν σαφήνεια, ἡ φιλόσοφος ἀρετή. ἡ δὲ τῶν ἡδονῶν ἀναχώρησις φιλοσοφίας ἐναγώνιον τρόπαιον. Ἐπειδὴ τοίνυν Ἀντίμαχος ὁ Ὀδυσσέως πλάνης ὁ παρὼν βίος εἰκόνισμα, καὶ τῇ θαλάττῃ τῶν θορύβων ὁ δείλαιος ἄνθρωπος περιηχεῖται, καὶ σειρηναίων ἡμᾶς ἡδονῶν, προσπολοῦσιν ἠχήματα, καὶ πνευμάτων δίκην, ποτὲ μὲν ἐνθένδε, ἄλλοθεν δὲ ποτὲ περικρατοῦσιν ἐξαίσια, τὸν πηνελόπης ὁμόζυγα μιμησώμεθα ἄρρηκτόν τινα τῶν ἀρετῶν καὶ θεῖον δεσμὸν τὴν φιλοσοφίαν ἀσκήσαντες.

Ἀγρ. Ἄρθιμος. Ἀμπελίνῳ.

ὁ Τρυγητὸς ἤδη προκέκυφε. καὶ ὁ βότρυς γλεύκους πεπλήρωται. περιφρούρει οὖν τὴν λεωφόρον κάλλιστα. καὶ τὴν κρήσταρ κῦμα συνέριθον κέκτησο. ὁ δέ του γὰρ χεῖρες ἀκόλαστοι· καὶ γεωργικοὺς ἱδρῶτας ἀδικεῖν ἑτοιμόταται.

Ἑτ. Χρυσίππη. Σωσιπάτρῳ,

ἐ Ρωτικοῖς δικτύοις οὐχ ἑάλως Σωσίπατρε ὦ ἀνθούσης ἐρῶν· φρονίμων ὀφθαλμῶν ἐστι τεκμήριον νεανι-

δος ἐρᾶν εὐπρεποῦς. μὴ στέναζε καλλι νικώμενος. μείζονα γὰρ τῶν πόνων τὴν ἀπόλαυσιν ἕξεις. ἐρωτικὸν δάκρυον προσηνές. ἡ δονὴ γὰρ ταῖς τῆς ἀνοίας κεκέρασται. καὶ τέρπουσι λυποῦντες οἱ ἔρωτες. ποικίλοις γὰρ πάθεσιν ὁ τῆς ἀφροδίτης κεστὸς ἐγκεχάρακται.

Hθ. Πλάτων. Διονυσίῳ.

Εἰ λύπης ἐθέλεις κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους· καὶ τοῦ
πάθους ἕξεις τὸ φάρμακον. καὶ τὰς μετέ
σας τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ἐπὸ
τῆς περαιτέρω κόνεως κεκτη
μένους τὸ
φύση-
μα.

*

***

*

Τῶν Θεοφυλάκτου Ἐπιστολῶν
Τέλος.

*

ΕΚ ΤΩΝ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΑΓΡΟΙΚΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

Εὐθυκωμίδης· Βλεπαίῳ.

Ια τρύγοντί μοι πρὸς τὴν εἵλην τοὺς βότρυς, ἡ Μα-
Δ νία προσελθοῦσα ἐθρύπτετο. καὶ ὡραϊζομένη, πολ-
λοῖς ἔβαλλε τοῖς σκώμμασιν. ἐγὼ δὲ πάλαιον δή τι ὑποτεθυμημένος αὐτῆς, διενόουν τι δρᾶσαι θερμόν. ὡς οὖν ἄσμενος ἐλαβόμην, πλησιάσας, τὰς μὲν ῥᾶγας εἴασα. ἐμφορτίσας δὲ καὶ μάλα ἀσμένως, φιλήσας ἐτρύγησα. ταῦτα τοίνυν πρὸς τοῦ Πανὸς μυστήρια τὰ μεγάλα ἔστω.

Κωμαρχίδης· Δρωπαίῳ.

ἡ Μέρων ὁ μαλακὸς φελλέα ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάνυ χρηστῶς· καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτόν. καὶ βουβὼν ἐπήρθη. βουλοίμην δὲ ἂν αὐτὸν ἀναρρωσθῆναι, ἤ μοι μεδίμνους ἰσχάδων ὑπάρξαι τέτταρας. τὴν οὖν τὴν τὰ μαλακὰ ἔρια ἣν ἐπῄνουν πρὸς σέ, παρ' ἐμοῦ πρόσειπε. καὶ τὸ βοίδιον καὶ τὴν κύνα καὶ τὴν Μανίαν καὶ αὐτὴν χαίρειν κέλευε.

Εὐπειθίδης· Τιμωνίδῃ.

ἀ Δικεῖ με ἡ παρὰ σοῦ σκύλαξ παραιρουμένη τῶν δραγμάτων τὰ παραλείπουσα. ἐὰν μὲν οὖν παύσηται, καλὰ σοι. καὶ μένομεν φίλοι. ἐὰν δὲ ἔχηται ἔργου, δικάσομαί σε βλάβης. καὶ γὰρ ἂν εἰκότως μοι στενάξαι τὰ τῶν προγόνων ἠρία, εἰ Εὐπειθίδης ὁ κορυδαλλὸς ἐμαυτὸν περιόψομαι προσηλούμενον. καὶ ταῦτα ὑπ' ἀνδραπόδου ἴσως δυεῖν μναῖν ἀξίου.

Ἀνθεμίων Δράκοντι.

τ Ἴσθι καλὸν ἔργασαι καὶ τίσσι πεπόρηται χρηστόν. ἐγὼ γὰρ ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας, εἶτα μοσχίδια συκιδίων παραφυτεύσας ἀπαλὰ, καὶ ἐν κύκλῳ περὶ τὸ αὐλίον κατέπηξα ἐλαίας. εἶτά μοι δεῖπνον καὶ πόσινον ἔτνος καὶ τρεῖς ἀδρὰς ἐξεκάναξα κύλικας. καὶ ἀσμένως κατέδαρθον.

Βαίτων. Ἀνθεμίωνι.

τ Α σμήνη μοι τῶν μελιττῶν κενά. καὶ ἀπεφοίτησαν τῆς ἑστίας οὐκ οὖσαι τέως δραπέτιδες. ἀλλὰ γὰρ καὶ πᾶσαι δὲ ἔμενον. καὶ ᾤκουν τοὺς οἴκους εἰς τοὺς αὐτῶν σίμβλους. καὶ εἶχον λειμῶνα εὔδροσον καὶ δὴ καὶ ἀνθῶν εὔφορον. καὶ ἑστιῶ μὲν αὐτὰς πανδαισία. αἱ δὲ ὑπὸ τῆς φιλεργίας τῆς ἄγαν ἀνθεστίων ἡμᾶς πολλῶς καὶ καλῶς τῷ μέλιτι. κοὐδέποτε τῆσδε τῆς ὠδῖνος τῆς γλυκείας ἦσαν ἄγονοι. νῦν δὲ ᾤχοντο ἀπιοῦσαι λυπηθεῖσαι πρὸς ἡμᾶς οὐδέν. οὐ μὰ τὸν ἀρισταῖον καὶ τὸν ἀπόλλω αὐτόν. καὶ αἱ μὲν εἰσὶ φυγάδες. ὁ δὲ οἶκος αὐτῶν χηρός ἐστι, καὶ τὰ ἄνθη τὰ ἐν τῷ λειμῶνι περὶ αὐτὰ γηρᾷ. ἐγὼ δὲ αὐτῶν ὅταν ὑπομνησθῶ τῆς πτήσεως καὶ τῆς εὐχαρίστου χορείας, οὐδὲν ἄλλο ἢ νομίζω θυγατέρας ἀφηρῆσθαι. ὀργίζομαι μὲν οὖν αὐταῖς. τί γὰρ ἀπέλιπον τροφέα αὐτῶν καὶ ἀτεχνῶς πατέρα καὶ φρουρὸν καὶ μελεδωνὸν οὐκ ἀχάριστον. δεῖ δέ με ἀνιχνεῦσαι τὴν πλάνην αὐτῶν. καὶ ὅποι ποτὲ ἀποδρᾶσαι κάθηνται. καὶ τίς αὐτὰς ὑπεδέξατο. καὶ τοῦτο. ἔχει γάρ τοι τὰς μηδὲν προσηκούσας. εἶτα εὑρὼν ὀνειδιῶ πολλὰ τὰς ἀγνώμονας καὶ ἀπίστους.

Κάλλαρος· Καλλικλεῖ.

κ Αὶ ποῖ τις ἀποστρέψῃ τὸ ῥεῦμα· εἰ γὰρ μήτε εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβαλεῖ, μήτε εἰς τὴν τῶν γειτόνων διαβήσεται, οὐ δήπου κελεύσεις ἡμᾶς ἐκπιεῖν αὐτό· πάλαι μὲν οὖν λέλεκται κακὸν εἶναι γείτων κακός. πεπείσμεθα δὲ νῦν οὐχ ἥκιστα τοῦ σοῦ. ἀλλ' οὐδέν σοι πλέον τῆς βίας. οὐ γὰρ ἀποδωσόμεθά σοι τὸ χωρίον. δικάσεται δὲ πρότερον ὑπὲρ τούτων πρὸς σὲ ὁ δεσπότης, ἐὰν ὑπὲρ τὴν διάνοιαν ὑγιαίνῃ.

Δέρκυλλος· Ὀπώρᾳ.

ὀ Υχ ὅτι καλὴ λέγῃς εἶναι, οὐδ' ὅτι πολλοὺς ἐραστὰς λέγῃς ἔχειν, διὰ τοῦτο ἐπαινῶ σε. ἴσως μὲν γὰρ ἐκεῖνοι διὰ τὸ εἶδος θαυμάζουσιν· ἐμὲ δὲ ἀρέσκεις διὰ τὸ ὄνομα. καί σε οὕτως ὡς καὶ τὴν γῆν τὴν πατρῴαν ἐπαινῶ. καὶ τεθαύμακα τὸν οὕτω σε καλέσαντα τῆς ἐπινοίας. ἵνα μὴ μόνοι σε περιμαίνωνται δηλονότι οἱ ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἄγροικος λεώς. τῆς ὀπώρας ἦν καταγελάσας, τί ἀδικῶ· ἐπεὶ τἄγ' ἄλλα καὶ ἐφολκὸν εἰς ἔρωτα τὸ ὄνομα. καὶ ταῦτα ἀνδρὶ γεωργίᾳ ζῶντι. ἀπέσταλκα οὖν σοι τῆς ὁμωνύμου τῆς ἐν ἀγρῷ σῦκα καὶ βότρυς ἄρτι τρυγῶ ἀπὸ κλημάτων. ἦρος δὲ ἀποπέμψω καὶ ῥόδα τὴν ἐκ τῶν λειμώνων ὀπώραν.

Ὀπώρα· Δερκύλλῳ.

σ Υ μὲν εἴτε σπουδάζεις εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἐμόν, εἴτε παίζεις, οἶσθα δήπου αὐτός. ἐγὼ δὲ οἷς πέμπεις οὐκ ἀξιῶ πρός με ὡραΐζεσθαι. καλὰ γάρ σου τὰ δῶρα, καλὰ ἀκρόδρυα δυοῖν ὀβελοῖν. καὶ ὑβριστὴς οἶνος διὰ νεότητα. ποῖοι δ' αὖ ἡ Φρυγία αὐτόν. ἐγὼ δὲ λέσβιον πίνω καὶ θάσιον καὶ ἀργεῖον δέομαι. ὀπώραν ἢ

ὀπώρα ἀπεστάλκεν, αὐτὸ χρῆμα πῦρ ἐπὶ πῦρ φέρειν ἐστί. κἀκεῖνο δέ σε οὐ χεῖρον εἰδέναι ταύτῃ περ ἥπερ οὖν καὶ αὐτὴ νοῶ. τοῦ γὰρ χρηματίζεσθαι παρὰ τῶν βουλομένων μοι προσιέναι τὸ ὄνομα αἴτιον. παιδεύει γάρ με ὅτι τὸ κάλλος τῶν σωμάτων ὀπώρᾳ ἔοικεν. ἕως οὖν ἀκμάζει, τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ χάριν προσῆκόν ἐστιν ἀνταπολαμβάνειν. ἐὰν δὲ ἀπορρεύσῃ, τί ἂν ἀλλοίη τὸ ἡμέτερον ἢ δένδρου καρπῶν ἅμα τε φύλλων γυμνόν. καίτοι ἐκείνοις μὲν ἡ φύσις δίδωσιν ἀναθῆλαι. ἑταίρας δὲ ὀπώρα μία. δεῖ τοίνυν ἐντεῦθεν ταμιεύεσθαι πρὸς τὸ γῆρας.

Χρέμης. Παρμένωνι.

ὀ ψὲ ἔμαθον ὅτι μοι συνεβούλευσας καλῶς. παιδεύων με ἀποδιδράσκειν τὰς ἑταίρας. λαβεῖν γὰρ κεχήνασι καὶ προσποιοῦνται φιλεῖν. καὶ ἀποκλείουσι συνεχῶς. ἔστι τὸ πάντων μοι βαρύτερον πρὶν ὑπερπλησθῆναι καὶ γενέσθαι διακορεῖς, οὐ βούλονται συγκαθεύδειν. ἀλλὰ ἀκκίζουσι καὶ θρύπτουσιν ἑαυτάς. εἶτα μυστιλῶνται πάλιν. καὶ λάθρα μὲν ἀλοῶσι πάντα καὶ καταπίνουσιν ὑπὲρ τοὺς ἐργαστῆρας τοὺς ἐν ἀγρῷ. παρόντων δὲ ἡμῶν ὡραΐζονται. ἐγὼ δὲ κατὰ χρόνον ποιῶ πάντα. καὶ σπεύδω καταλαβεῖν ἐς δύο τὰς σκελλάρας. καὶ ὑποστρέφειν ἐπὶ τὰς αἶγας πάλιν. ἐμέλλησα δ' αὖ τὴν καλλίστην ἀπολουμένην Θηβαΐδα, αὐλουμένην πρός με ἀράμενος μέσην, εἶτα ῥίψας εἰς τὸ κλινίδιον ἔχεσθαι τῆς σπουδῆς. ἀπόλοιτο δὲ ὁ στρατιώτης ὁ διακωλύσας με. Θρασυλέων οἶμαι τὸ ὄνομα αὐτῷ. ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συμπεπλεγμένον θηρίῳ.

Φιλέριφος. Σιμύλῳ.

π Ἐπυσμαί σοι τὸν υἱὸν εἶναι λάγνον. τί οὖν αὐτὸν οὐ βίᾳ συλλαβὼν τομίαν εἰργάσω. ὥσπερ εἰώθαμεν τοὺς τράγους ἡμεῖς. τοῦτο γάρ τοι καὶ τὰ ζῶα ἀναπείθει ἡσυχίαν τε ἔχειν καὶ σωφρονεῖν εὖ μάλα. εἰμὶ δὲ ἐγὼ περὶ ταῦτα δήπου δεινός. ἀποφαίνω γὰρ παραχρῆμα ὁλικλήρους σπάξας ἀπαλῶν καὶ ἐπαλείψας πίτταν. εἶτα ὑγκνότερος ἔσται κρότωνος δίκην καὶ κολοιώτης. καὶ ἐρῶν παύσεται καὶ οὐ τρίβων σοι τὴν οὐσίαν εἰς ὀρχηστὴν ἢ ἀκόλαστον, ὑγιαίνων τρέφοιτό σοι.

Λαμπρίας. Τρυφῇ.

α Γαθοὺς δηλαδὴ οἱ νεανίσκοι τρέφουσι κύνας. δρομικώτερον ἢ λαγὼν οὐ ἢ ἀσαρκότερον οὐδέπωποτε ἐθεασάμην. θαῦμα γοῦν ὅπως καὶ κατέλαβον αὐτόν. ἐπεὶ γὰρ ἐδάρη καὶ τὸ δέρμα ἀπεδύσατο, φανερὸς τηνικαῦτα ἐγένετο. μᾶλλον δὲ οὐ γὰρ ὀρθῶς λέγω, ἀφανής ἐστι νῦν ἔτι πλέον. σὺ δὲ ὦ Τρυφὴ κιχλίζουσα παῦσαι πρός με. ἐὰν γάρ σε ὦ κακόδαιμον ὁ πατὴρ ἴδῃ, λήψῃ τι πάντως κακόν. ἐγὼ δὲ αὐτὸν ὑποδέδοικα καίτοι πρᾶον ὄντα. σὺ δὲ οὐκ οἶδα ὅπως διατέθρυψαι καὶ καταφρονεῖς αὐτοῦ.

Τρυφὴ. Λαμπρίᾳ.

π Ροσαπαλλύσομαι ὦ Λαμπρία τοῦ λαγὼ τὴν δορὰν ἵνα σοι τῶν κυνηγεσιῶν ἄγαλμα ᾖ τοῦτο, κατὰ τοὺς μεγάλους ἐκείνους δήπου θηρευτάς. ἔσται δὴ καὶ τὸ σὸν εὔθηρον ἀνάγραπτον. πότερον δὲ αὐτὸν ηὕρηκας ἢ δῶρον εἴληφας. πῶς δὲ καὶ ὤφθη τὴν ἀρχὴν διὰ σμικρότητα. εὔθηνοι ἄρα ὄντως ἦσαν αἱ κύνες.

οὐ ταύτην τὴν αὐτὴν ἰδεῖν, ἀλλ' ἠλάθον αὐτοῦ. σὺ δὲ δὴ τοῦ θηρᾶν ἤρξω, γέγονας ἡμῖν αὐτόχρημα ἱππόλυτος. ὅρα δὴ τὴν ἀφροδίτην μή τι σοὶ διὰ τὴν ὑπεροψίαν μηνίσῃ.

Καλλιππίδης. Κνήμωνι.

α Γροίκου βίου τά τε ἄλλα ἐστὶ καλά, καὶ δὴ καὶ τὸ ἥμερον τοῦ τρόπου. ἡ γὰρ ἡσυχία καὶ τὸ ἀπράγμον γαλήνην τοῖς ἐπιτηδεύουσι, καλὴν πραότητα ἐνεργάζεται. σὺ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄγροικος εἶ καὶ γείτων οὐκ ἀγαθὸς πάροικος. βάλλεις οὖν ἡμᾶς ταῖς βώλοις καὶ ταῖς ἀχράσι. καὶ μέγα κέκραγας ἰδὼν ἄνθρωπον ὡς διώκων λύκον. καὶ γὰρ χαλεπὸς εἶ. καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἁλμυρὸν γειτόνημα. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ παρ' ὥραν ἀγρὸν ἐγεώργουν, ἄσμενος ἂν αὐτὸν ἀπεδόμην φυγῇ φοβεροῦ γείτονος. ἀλλ' ὦ βέλτιστε κνήμων τὸ σκαιὸν τοῦ τρόπου κατάλυσον. μηδέ σε ὁ θυμὸς εἰς λήθην προαγέτω. μὴ καὶ μανεὶς, σεαυτὸν λάθῃς. ταῦτά σοι φίλα παρὰ φίλου παραγγέλματα. ἔστω καὶ ἴαμα τοῦ τρόπου.

Κνήμων. Καλλιππίδῃ.

ε Δφ μοι μηδὲν ἀποκρίνασθαι. ἐπεὶ δὲ εἰ παρ' ἔργον καὶ βιάζῃ με ἄκοντά σοι προσδιαλέγεσθαι, τοῦτο νῦν κεκέρδαγκα τὸ δι' ἀπεσταλμένων σοι λαλεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς σαυτόν σε. ἔστω σοι τοίνυν ἡ ἀπὸ σκυθῶν λεγομένη ἀπόκρισις αὕτη. ἐγὼ μαίνομαι καὶ φωνῶ καὶ μισῶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. ἔνθεν τοι βάλλω τοὺς εἰσφοιτῶντας εἰς τὸ χωρίον καὶ βώλοις καὶ λίθοις. μακάριον δὲ ἥγημαι τὸν περσέα κατὰ δύο τρόπους ἐκείνου. ὅτι τε πτηνὸς ἦν καὶ οὐδενὶ συνήντα. ὑπεράνω τε ἦν τοῦ προσαγορεύειν τινὰ καὶ ἀσπάζεσθαι. ζηλῶ δὲ αὐτὸν καὶ τοῦ κτήματος ἐκείνου οὗ μάλα ὥστε συναντῶντας ἐποίει λίθους.

ὅπερ

οὗ περ οὖν εἴ μοι τις εὐμοιρία κατατυχεῖν ἐγένετο, οὐδὲν ἂν ἦν ἀφθονώτερον λιθίνων ἀνδριάντων. καὶ σὲ δ' ἂν εἰργασάμην τοῦτο πρῶτον. τί γὰρ μαθὼν ῥυθμίζεις με τὸ πρᾶον ἀποφῆναι τι λίχν, οὕτως ἐχθρὰ πᾶσι νοοῦντα. ἐμβάλλει ἐπὶ τοῦ χωρίου τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀργὸν εἴασα ἐπὶ τοῦτο μοι διὰ τῆς χερσόνδε καρπῶν. σὺ δ' ἵνα σεαυτὸν τῶν ἀναγκαίων ἀποφανεῖς. τὸ συνδεῖς με φίλον ἔχειν μὴ δὲ ἐμαυτῷ φίλον ὄντα. τί γὰρ τὸ μαθὼν εἰμὶ αὐτός. Καλλιπίδης. Κνήμωνι.

σ Υμῶν τῶν ἀπραγμόνων διαφέρεις οὐδέν. οὕτως ἄγριος ὢν καὶ πονηρὸς τὸν τρόπον. δεῖ δέ σε ὅμως τὸ μὴ βουλόμενον ἡμέραν ἡμῖν γενέσθαι, αἰδοῖ ἐπὶ ταῦτα ἑστιάσεως. τὸ θεῶν ὀρείων τιμῆ. οἵπερ οὖν εἰσι κοινοί. θύω τοίνυν ὑπὲρ Πανὶ τὸ φυλασσόντων τοὺς μάλιστα ἐπιτηδείους εἰς τὴν ἱερουργίαν παρακαλῶ. ἐν δὴ τούτοις ἐπὶ σὲ ἀφικέσθαι βουλοίμην ἄν. οὐδὲ ἐπὶ ἐμπαιῶν τὸ κοινωνήσας σπονδῶν ἔσῃ τι καὶ πρᾳότερος. ὁ γάρ τοι Διόνυσος φιλεῖ τὰς μὲν ὀργὰς μαραίνειν τε καὶ κατακοιμίζειν· τὰς δ' εὐφροσύνας ἐγείρειν. ἔσται δέ σοι ὁ αὐτὸς οὗτος θεὸς τὸ παιὼν καὶ ἀπολύσει σε τῆς ἀκράτου χολῆς, οἴνῳ σβέσας τὸ τοῦ θυμοῦ ὑπέκκαυμα. ἐπὶ αὐλητρίδος δὲ ἀκούσας ἴσως ὦ Κνήμων καὶ εἰς ᾠδὴν ἐμπεσὼν, καὶ εἰς μέλος ὑπολισθὼν, ἕξεις τι καὶ γαλήνιον ἐν τῇ ψυχῇ. οὐ χεῖρον δ' ἂν μὴ εἴη καὶ οἰνωμένους σε καὶ μαχάλην ἆραι. εἰ δέ που τὸ μεθύων κόρῃ περιπέσοις ἄβραν ἀνακαλούσῃ ἢ τὴν τίτθην ὑπολειφθεῖσαν εὑρεῖν πειρωμένῃ, τάχα που τι ἐπὶ θερμὸν δράσεις καὶ νεανικὸν ἔργον. οὐδὲν ἀπεοικὸς εἴη καὶ τοιοῦτό τι πραχθῆναι, ἐν τῇ τοῦ Πανὸς θυσίᾳ. καὶ γάρ τοι κἀκεῖνος ἐρωτικὸς εὖ μάλα καὶ οἷος ἐπαρίστασθαι παρθένοις. λῦσον δὲ τὸ τὴν ὀφρῦν· καὶ τὸ σκυθρωπὸν τοῦτο καὶ σύννεφον χάλασον εὐθυμίᾳ. φίλου ταῦτα παραίνεσις νοοῦντος εἰς ἀγαθόν.

Κρήμων, Καλλιπίδῃ,

ἐ Νασσοι καὶ λοιδορήσωμαι, ταῦτ᾽ ἂν ἐπιστέλλω· καὶ ἀφ᾽ ὅτι τῆς ὀργῆς εἰς σέ. μάλιστα γὰρ ἐδεόμην παρόντος, ἵνα σου καὶ αὐτὸ χεὶρ γένωμαι. τί γάρ με διαφθεῖραι ἐλίχῃ, τί δὲ παῖδας ἀπολέσαι με. εἰς ἑστίασιν καὶ θοίνην παρακαλῶν. πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πολλοὺς ὁρᾶν καὶ συνεῖναι πολλοῖς, δεινῶς πέφευκα. φεύγω δὲ κοινὴν θυσίαν ὡς οἱ δειλοὶ τοὺς πολεμίους. ὑφορῶμαι δὲ καὶ τὸν οἶνον ὡς ὑποβουλεύσαι καὶ ὑποθέσθαι γνώμην δεινῶς καρτερόν. τοὺς δὲ θεοὺς τούς τε ἀγροὺς καὶ τὸν Πᾶνα ἀσπάζομαί τε καὶ προσαγορεύω παριὼν μόνον. θύω γὰρ οὐδέν. οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς ἐνοχλεῖν ἐθέλω. σὺ δέ μοι καὶ αὐλητρίδας προσίης καὶ ᾠδὰς ὦ κατάγελαστε. τῶν μὲν δὴ τούτοις καιρῶν οὐχ ἁψαίμην σου. καλὰ δέ σου κἀκεῖνα. ὀρχήσασθαι καὶ ὁμιλῆσαι κόρῃ θερμοτάτῃ. σὺ μὲν μοι δοκεῖς κἂν εἰς πῦρ ἅλλεσθαι κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστῆσαι. ἐμοὶ δὲ μήτε θύων εἴης φίλος. μήτε ἄγων.

Δέρκυλλος, Αἰγέᾳ.

οὐ Κἀγὼ ἔλεγον ὅτι πλοῦτον ὁρῶντα ὀξὺ καὶ οὐ τυφλὸν ἄνδρες, ἢ καταγελᾶς μου καὶ τῆς καὶ τῆς τύχης. ἐπεὶ τῶν χρηστῶν καὶ ὑπὸ μέλλαν τίθεσαι. σὺ νῦν ἀπεδείξω τῶν εὐδαιμόνων ἐκείνων εἷς ὤν, οὓς ὑπὸ κρόνου φασὶν ἐκ τῆς γῆς αὐτόματα ἔχειν πάντα καὶ κοινωνίαν ἐν αὐτοῖς ἀφθόνου πολιτεύεσθαι. καὶ ἀφέλξαντόπου καὶ ἵνα οἶκον οἰκεῖν τὸν ὑπουράνιον τόπον πάντα. πλουτήσαντι νῦν σοι τίς οὕτω καὶ λόμωμον ἢ κακὸς ὡς ἄχθεσθαι καὶ ζηλοτύπως νοεῖν. μήπω τοσαύτης κακίας ἀναπλησθείη γεωργῶν ἤθη. ζηλοτυπεῖν τε εἰς πλοῦτον καὶ ὑπὲρ χρημάτων φρονεῖν. εἰς ἀγρίας αἶγας καταπέσοι ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ἐν δικαστηρίοις ῥήτορας.

Δήμυλος. Βλεψίᾳ.

γ Εωργίαν καὶ γεωργεῖν ἀπολιπὼν ὁ γείτων Λάχης, ἐπέβη νεώς.

νεώς. καὶ πλεῖ τὸν αἰγαῖον φασί, καὶ ἅμα πελάγει μετρεῖ καὶ ἐπὶ κύματι ζῇ. καὶ λάρου βίον ζῇ καὶ ἀνέμοις μάχεται διαφόροις. ἄκρα τε αὐτὸν ἐξάκρας διαλαμβάνει. καὶ περιβλέπων ἀθρόον κέρδος καὶ περιμοῶν πλοῦτον ἀθρόον μακρὰ εἶπε χαίρειν αἰπολίοις ἐκείνοις καὶ νομευτικῷ τῷ προτέρῳ βίῳ. γλίσχρως τε καὶ κατ' ὀλίγον ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀποζῆν οὐ δυνάμενος, οὐ δὲ ἀρκούμενος τοῖς παροῦσιν, αἰγυπτίους καὶ σύρους φαντάζεται. καὶ περιβλέπει τὸ δεῖγμα, καὶ πολύς ἐστι νηδία τόκους ἐπὶ τόκοις λογιζόμενος, καὶ χρήματα ἐπὶ χρήμασιν ἀριθμῶν. καὶ διαφλέγει τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καὶ ἐκκάει κέρδος ἀμφοτερόπλουν. χειμῶνας δ' οὐκ ἐννοεῖς, οὐ δὲ ἐναντία πνεύματα, οὐ δὲ τῆς θαλάσσης τὸ ἀστάθμητον. οὐ δὲ τῶν ὁρώντας ἀκαιρείας. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μικρὰ κερδαίνομεν μεγάλα κινοῦντες, ἀλλὰ πολὺ ἡ γῆ τῆς θαλάττης ἑδραιοτέρα καὶ αὕτη πιστοτέρα, βεβαιοτέρας ἔχει τὰς περὶ ἑαυτῆς ἐλπίδας.

Μορμίας. Χρέμητι.

ἐ Γὼ μὲν ἔθυον γάμους ὁ χρυσοῦς μάτην καὶ περιῄειν ἐστεφανωμένος. οὐ δὲν δέον. καὶ τούς τε ἔνδον καὶ τοὺς ἔξωθεν ἐκολάκευον. ὁ δὲ παῖς, κατήγαγε μὲν καὶ αὐτὸς τὸ ζεῦγος ἐκ τῶν ἀγρῶν ὡς τὴν νύμφην ἐξάξει εἰς τὸ πατρῷον χωρίον ἐπανάξων. αὐλητρίδα δὲ λυσάμενος ἧς ἐτύγχανεν ἐρῶν, νύμφης στολὴν αὐτῇ περιβαλὼν, ἐπανήγαγέ μοι φάτταν ἀντὶ περιστερᾶς φασὶν ἑταίραν ἀντὶ νύμφης. καὶ τὰ μὲν πρῶτα αἰδουμένη κοσμίως οὖν μάλα καὶ κατὰ τὸν τῶν γαμουμένων νόμον ὑπέκρυπτε τὴν τέχνην. μόλις δὲ ἀπερράγη ἡ σοφία τε αὐτῶν καὶ αἱ κατ' ἐμοῦ μηχαναί. οὐ μὴν εἰς τὸ παντελές μου καταφρονήσουσιν ὥς περ οὖν πλινθῖνοι. ἐπεί τοι τὸν μὲν καλὸν νυμφίον ἐς κόρακας ἀποκηρύξω. ἐὰν μὴ τῆς ὑπερβαλλούσης τρυφῆς παυσάμενος, σὺν ἐμοὶ σωφρονήσῃ καὶ βωλοκοπῇ. τὴν δὲ

νύμφην ἀποδώσομαι κἀκείνην ἐπ' ἐξαγωγῇ, ἐὰν μή τι καὶ αὐτὴ τῶν ἔργων τῇ Φρυγίᾳ τε καὶ τῇ θρᾴττῃ συναπολαμβάνῃ.

Φαιδρίας. Σθένωνι.

φ Υεται μὲν ἐν τοῖς ἀγροῖς καλὰ πάντα· κεκόσμηταί τε ἡ γῆ τούτοις καὶ τρέφει πάντας· καὶ τὰ μέν ἐστι τῶν καρπῶν δυετήσια· τὰ δὲ καὶ πρὸς ὀλίγον ἀντέχοντα, ἔστι τρωκτὰ ὡραῖα· πάντων δὲ τούτων, θεοὶ μὲν ποιηταί, ἡ γῆ δὲ μήτηρ ἅμα καὶ τροφὸς αὐτῇ· φύεται δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἀγροῖς δένδρων τὰ κάλλιστα καρπῶν τὰ χρησιμώτατα· μὴ τοίνυν τῶν ἔργων καταφρόνει· ἔστι γάρ τις καὶ ἐνταῦθα σοφία. πλὴν ἡ μὲν

οὐ πεποικιλμένη οὐδὲ καλλωπιζομένη λόγων δυνάμει· σιγῶ

σα δὲ οὖν μάλα καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ βίου τὴν ἀρετὴν ὁ

μολογοῦσα. εἰ δὲ σοφώτερα ταῦτα ἐπέ

σταλταί σοι ἢ κατὰ τὴν τῶν ἀγρῶν χρ

είαν, μὴ θαυμάσῃς· οὐ γὰρ ἐσμὲν

οὔτε λίβυες οὔτε λυ

δοί, ἀλλ' ἀθηναῖοι γε

ωργοί.

Θ

·Θ✳Θ·

Θ

Τῶν Αἰλιανοῦ Ἐπιστολῶν.

Τέλος.

·✳·

ΑΙΝΕΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ·ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΙΩΑΝΝΗ.

Σὸν ἐτύγχανε τὸ βιβλίον, ἤρων δὲ, παρ' ἐμοὶ δικαίως
εἰ ἂν ἦν· τοιοῦτον ὁ φιλία. νῦν ἡ δεσπότης ἐγώ· σὺ δ'
οὐ δίδως· ἀγαμὴ πρὸς φιλίας δέος. μὴ γάρ μοι τοῦ
τοῦ τὸ βιβλίον. ἐμοὶ γὰρ οὐσία τοῦτο. καί μοι τῶν κροί-
σου κτημάτων σεμνότερον εἶναι τὸ κτῆμα δοκεῖ. ἄλλος μὲν γὰρ σμι-
κύθης ἐρᾷ. γεωργὸς οὗτος. ἑτέρῳ πρὸς κύνας ὁ ἔρως. κυνηγέτης οὗ-
τος. ἄλλο τόξον ἐν ἡδονῇ. τῷ δὲ, ἵππος τὰ παιδικά. ἐμοὶ δὲ βιβλία
καὶ λόγοι. ἀλλ' ὃ μᾶλλον τῶν ἄλλων τὸν κεκτημένον χαίρειν ποιεῖ, τοῦ-
το μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀφῃρημένον λυπεῖ. εἰ μὲν οὖν ἀποδώσεις,
πείθομαί σοι τῇ διανοίᾳ τὸ βιβλίον ἐγγεγράφθαι. εἰ δὲ μὴ, δόξεις
οὐ τῶν γεγραμμένων ἐπιθυμεῖν, ἀλλὰ τὸ βιβλίον κεκτῆσθαι δο-
κεῖν. ἀλλὰ τί ταῦτά φημι. οὐ χθὲς πολλάκις εὐφράνθην, ἐν τοῦ-
θεν αὖ ἰάσομαι.

Κάσῳ.

λ Αέρτης ὁ γέρων οὐκ ἐπήθελεν εἶναι βασιλεὺς, οὐδ' ἀνθρώπων
ἄρχειν· ἀλλὰ κηπουρὸς εἶναι καὶ τῶν δένδρων ἐπιμελεῖ-
σθαι. σὺ δέ μοι δοκεῖς ἐζηλωκέναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ ἂν τὴν πόλιν
καὶ τοὺς σαυτοῦ ἀπολιπὼν, χρόνον οὕτω μακρὸν ἐν ἀγρῷ προσκα-
θήμενος τοῖς φυτοῖς διῆγες λαλῶν. ἔδει δὲ οὐ τοῦ Λαέρτου με-
μνῆσθαι. ἀλλὰ Σωκράτους καὶ τῶν Σωκράτους δογμάτων, ἐν οἷς ἐκεῖνος
χαριέντως καὶ σεμνῶς λέγων φιλοσοφεῖ, ὅτι τὰ χωρία καὶ τὰ δέν-
δρα οὐδὲν ἐθέλει διδάσκειν. οἱ δὲ ἐν τῷ ἄστει ἄνθρωποι, τούτῳ μᾶλλον
πειθόμενος, μακρὸν τὸν ἀγρὸν ὑπεριδὼν ἐν οἷς ἀπορροὴ σοφίας

κε τῶν τοὺς γεωργοῦντας δεῖ πείθεσθαι, ἀναμνήσθητι τῶν συνήθων ἐκείνων διατριβῶν ἐν αἷς ἔνεστι σοφόν τι μαθεῖν καὶ διδάξαι. καὶ τὸ δὴ μέγιστον εὐφραίνειν τοὺς φίλους.

Ἀλφίῳ Πρεσβυτέρῳ.

τ Οὐναντίον πέπονθεν, ὁ μὲν Ἀναστάσιος ἡσυχίαν ἄγει. σὺ δὲ πολεμεῖς. ἀλλ' οὐ σοὶ πρέπον, οὔτ' ἄλλως καλόν. βούλει σοι φράσω καὶ τοῦ πολέμου τὸν τρόπον. ὁ Κορνήλιος Ἀναστασίου χωρίον κατέλαβεν, ὃν ἐκεῖνος ἐπολέμει χρόνον. καὶ ἐπειδὴ ἀφίκετο, ὁ μὲν ἠξίου τὸ πεδίον λαβεῖν ὁ δεσπότης. ὁ δὲ γεωργὸς ἠξίου κεκτῆσθαι, ἀλλ' οὐ προῖκα. χρήματα καὶ τιμὴν ὥρισεν. ἔδοξε. καὶ περὶ τῶν ὠνῆς γράμματα γίνεται. ἤδη δὲ ἐπὶ τὸ χρυσίον φέρων ὁ Κορνήλιος ἕτοιμος ἦν καταθεῖναι τὴν τοῦ χωρίου τιμήν. σὺ δὲ προσπεσὼν ἐξαίφνης ἐκέλευες μὴ τοῦτο ποιεῖν. σὸν εἶναι τὸ κτῆμα φάσκων. ἐντεῦθεν ὀργὴ καὶ πόλεμος. εἰ μὲν οὖν ἀδικεῖς καὶ πρὶν εἰς ἡμᾶς ἐλθεῖν τὸ γεγονὸς διάλυσον. εἰ δὲ δικεῖς, ἧκε τὴν ταχίστην. ὡς παρὰ δικασταῖς ἀποδώσων εὐθύνας. οὔτε γὰρ ἀδικεῖν οὔτε δοκεῖν βουλοίμην τοὺς φίλους.

Ζοναίνῳ Σοφιστῇ.

π Ὢ πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ Φανίῳ τῷ καλῷ. ὅτι περ ἡμᾶς ἐνέπλησεν ἡδονῆς. ἀγαθὸν γάρ σε ῥήτορα καλῶν, μᾶλλον σοῦ τὸν τρόπον ἢ τὸν λόγον ἐθαύμαζε. τὸ δ' ἐμὸν κεφάλαιον, φίλος ἐδόκεις ἀληθινός. καί με προσεῖπε πολλάκις παίζων ἅμα τῷ λόγῳ, ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιῶν. σὺ γὰρ τοῦτο πράττειν ἐκέλευσας. οἶσθα δ' οἷος ἐκεῖνός ἐστιν ὅτι περὶ χάριτος ἐραστής. ἀμέλει καὶ ὀχληρὸς ἦν θαμά μοι παρὰ σοῦ χαίρειν κελεύων. σὺ δ' αἴτιος. εἰ γάρ μοι σμικρὰν πέπομφας ἐπιστολήν, ἀπέλαβον αὖ ἡδέως μικρὰ χαίρειν εἰπὼν καὶ ἀκούσας.

κ Ἀκοὶ κακῶς ἀπόλοιντο· οἵτινές ποτε ἦσαν οἱ τὸν ὑμέτερον οἶκον οὕτω πονήρως διαθέντες· ὅσον γὰρ ἠνιάθην ἐγὼ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν. ἀγαθὴ μοί τις εὐτυχῶς ὅ τί ποτε, προσπέπτωκε παραμυθία. ἧς καλὸν ὑμᾶς κοινωνεῖν ἐνεθυμήθην. ὡς οὐ παντελῶς ἄχρηστος ἡ συμφορά. νῦν δὲ βεβαιότερον γνώσεσθε ὅτι χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ περιφανεῖς ἐσθῆτες, τοῖς μὲν πολλοῖς περιμάχητα. ἀβέβαιον δέ τι χρῆμα καὶ οὐχ ἑστηκὸς οὐδὲ τοῦ ἔχοντος ὡς ἀληθῶς. ἐγγὺς τῷ βουλομένῳ διαρπάζειν ἔξεστι. τὰ δὲ μαθήματα καὶ ἡ σοφία τοῖς μὲν ἀνοήτοις καταγέλαστον. βέβαιον δέ τι κτῆμα καὶ πεπηγὸς καὶ ἀνάλωτον καὶ τὸ ὅλον κρεῖττον λῃστείας. τούτου μᾶλλον ἀντέχεσθε. καὶ οὐκ ἔτι πρὸς φυλακὴν δεήσεσθε, οὐ τείχους. οὐχ ὅπλων. οὐ φυλαττόντων φύλακος.

Γάμπῳ Γραμματικῷ.

α Φείλετό μου καὶ ἐπιστολῆς τὴν ἡδονήν, καὶ λῃστείας ἡ λύπη. δι' ἣν οὐ χεῖττον ἠνιάθην ἐγώ, ἢ εἴπερ αὐτὸς ἐτύγχανον ὁ πεπονθώς. καὶ οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος. εἰ γὰρ κοινὰ τὰ φίλων, κοινὴ δήπου καὶ ἡ τούτων ἀφαίρεσις. ἀλλὰ τί ταῦτα συνάχθομαι. πάντως ὁ τοῦ κέρδους κρείττων, καὶ ζημίας ἐγκρατής. ἐντεῦθεν ἡμῖν ἡ παραμυθία. εἰ δ' ὀρθῶς γινώσκω, βουλοίμην παρὰ σοῦ μανθάνειν.

Διοδώρῳ Σχολαστικῷ.

δ Ἰήλλαξεν ἡμῖν ὁ καλὸς Ἡρόδικος ἅτε μουσικὸς τυγχάνων. ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα καὶ Θάμυριν ἐκεῖνον, ἡ τοῦ ἀνδρὸς μουσική. νῦν σοῦ ἔγνωμεν αὐγὴν ὥσπερ ἐν νυκτομαχίᾳ πρότερον πολεμοῦντι. καὶ εἰρήνη συχνή

ἀλλὰ κρατῆρα στήσαντες οἷον ἐν εἰρήνῃ, σπονδὰς ποιησώμεθα θεῶν μὲν Ἑρμῇ, ἀνθρώπων δὲ Ἡροδότῳ· οἳ τὴν στάσιν ἡμῖν μόλις διέλυσαν. τούτοις ἄγοντες τὴν ἑορτήν, τὴν μὲν κωμῳδίαν ἣ ἀναιδῶς περιτρέχουσα, ἐκλαλεῖ τὰ τῶν φιλτάτων, αὐτῇ σκευῇ τῶν ὑποστολῶν ἐξελάσωμεν, εἰσκαλεσάμενοι ὁπόσα ἂν φιλίαν δορυφορεῖ, τὴν πειθώ. τὴν χάριν. τὴν ἡδονήν. τὸν κρότον. τὸν ἔπαινον. τούτοις καθίσωμεν σεμνότερον θέατρον ἀπειπόντες κωμῳδίᾳ μηδὲν ἐνοχλεῖν.

Ζωσίμῳ. Προτίοντι.

ὅ Τι πλέων διεσώθης, εὖ οἶδα. οὐ γὰρ κατὰ λῃστείαν σου νηὸς ἐπέβης. οἷον οἶδα κατὰ τὸ ταῖς τῶν παλαιῶν. οὐδ᾽ αὖ κατ᾽ ἐμπορίαν οἵαν οἱ πολλοὶ τῶν νῦν ἐθνῶν. ἀλλὰ πόθῳ φιλτάτων ἀνδρῶν τε καὶ τόπων. ὡς τέσσι τὸν φίλιον μὴ οὐ χί συμπλεῖν, λέγειν οὐ θέμις. ἀγάσσαι γένοιτο δ᾽ ἂν ἥλιος εὐμενὴς μετὰ τὴν θάλατταν τυχὼν τοῦ ἔρωτος περὶ φίλων πρὸς φίλους ἐπαινήκοις.

Σωπάτρῳ. Σοφιστῇ.

ἐ πῄνεσα τοῦ καλοῦ Κωνσταντίνου τὸν τρόπον, τὴν τύχην μέμφομαι. ἔδει γὰρ εἰ μακάριος ἦν μιᾶς ἀπολαύειν πόλεως τῆς πατρίδος. νῦν δὲ, οὐ γὰρ ἐδόκει τῇ τύχῃ, πολλῶν ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα. πλανᾶται δὲ κατὰ ζήτησιν βίου. καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποσεμνύνειν ἀναγκάζεται ποιητικὴν ἐπαγγελλόμενος οὐκ ἐκ τῆς ἑλλάδος ἀλλ᾽ ἐξ ἰταλίας πεποιημένην. φορεῖ γοῦν βαρύτατον ὑπὲρ ὄγκον. μετὰ ταύτης προσελθὼν ἐδεῖτό μου συμμαχεῖν. ἐγὼ δὲ σοῦ. πάντως δὲ καὶ σὺ διασώσεις πρὸς ἕτερον.

Ζωσίμῳ σοφιστῇ.

Εἰ μὲν νέος ἦν ὁ χρηστὸς Παῦλος ποιητὴς δέ, τιμῆς ἄξιος ἦν· νῦν δὲ ποιητὴς καὶ γέρων· ἀμφότερα δὲ ταῦτα τοὺς θεραπεύειν εἰδότας ἐπιζητεῖ. τούτων ἐθέλω σε εἶναι καὶ πρῶτος καλῶς γενιῶν· ἔχεις οὖν ὃν εὖ ποιήσεις.

Μαρινιανῷ ἀπὸ ὑπάτων.

Τῶν ἐμῶν γυμνασίων ὁ καλὸς πάντων, φιλοπονίᾳ τοὺς ἄλλους παραδραμών, μέγα δὲ τοῦτο συμβαίνεται πρὸς μαθημάτων συλλογήν, ἃ μέλλει ῥητορικῆς ἔσω παλαίσματα, καὶ νόμων προσέθηκε ποικιλίαν, καὶ οὔπω τῶν πόνων ἐμπίμπλαται. ἀπῄρε δὲ πρὸς ὑμᾶς ὡς παρ' ἀγαθὸς ἀθλητὴς εἰς ὀλυμπίαν ἀποδημῶν, ἤδη μὲν εἰς ἀγῶνα παρεσκευασμένος καλῶς. εἰ δὲ ὑμεῖς ἐμπνεύσητε, ὀλυμπιονίκην εἶναι τὸν νέον μαντεύομαι. γένοιτο δ' ὑμᾶς λαμπρῶς ἀγωνοθετεῖν καὶ ἆθλα τιθέναι, οὐ πυγμῆς καὶ πάλης, ἀλλὰ λόγων τε σωφροσύνης. προσφθέγγομαι τὸν ἐνδοξότατον Βίκτωρα, καὶ τὸν περίβλεπτον Στέφανον καὶ τὸν χαριέστατον Ἰωάννην. καὶ τοὺς ὑμετέρους οἰκείους καὶ ἐμοὺς ἑταίρους.

Ἐπιφανίῳ σοφιστῇ.

Τοῖς μὲν ἄλλοις ἐρασταῖς καὶ ὑπόδημα τοῦ ἐρωμένου φανέν, ἱκανὸν παραμυθεῖσθαι τὸν ἔρωτα· σὺ δὲ καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος εἰκόνας ἐπιζητεῖς. οἱ μὲν οὖν λόγοι τὴν διάνοιαν σαφῶς ἑρμηνεύοντες, αὐτὴν ἀτεχνῶς ὑπογράφουσι τὴν ψυχήν· ἐπ' αὐτὸ σοῦ τοῦτο, πρὸς ὑμᾶς ἀπῄραν· ἐμοὶ δὲ ἦν δεδογμένον μηκέτι τοῦ εἰδώλου τὸ εἴδωλον ἐγκαταγράφειν. ἀλλ' ὅμως αἰσχυνθεὶς τὸν ὑμέτερον ἔρωτα, προσκαλεσάμενος τὸν τὰ ζῷα γράφοντα, καὶ ἐναντίον καθήμενος, ἀτρεμίζοντι τῷ προσώπῳ σεμνῶς πάνυ σιγῶν καὶ

ἐμαυτὸν περιστέλλων, ἀφῆκα τὴν τέχνην τῇ φύσει συνάπτεσθαι. καὶ τοὐμὸν εἶδος ἀναμάξασα ἡ τοῦ ζωγράφου δεξιά, τοῖς χρώμασιν ἐγκατατίθεται φέρουσα, ὃ νῦν ἐστι παρὰ σοί, ὡς ἐξεῖναι καὶ διαλέγεσθαι καὶ ὁρᾶν. καὶ τῶν ἐμοὶ προσόντων μηδὲν ἔλαττον ἔχειν. διακονεῖ δὲ ἡμῖν ὁ καλὸς Εὐθύμιος, ὃ ὑπὲρ τούτου θάλατταν ἢ δέος ὑπομένει. ὃ τοῖς αὐτεραστοῖς χαλεπὸν εἶναι δοκεῖ. ἀλλὰ θεραπείᾳ τοὺς πόνους αὐτῷ συγκαλύψωμεν.

Ἐγκρατίῳ.

χ Θὲς παιδαγωγὸς ἦν, ὁ σήμερον ὑπὸ παιδὸς ἀγόμενος. ὁ σεμνὸς ἔδοξε τοῖς νέοις, ὁ νῦν ἐλεεινὸς οὕτω φαινόμενος. τοιοῦτον ἡ τύχη. τί οὖν ἡμεῖς; συναχθόμεθα μέν, οὐ βοηθοῦμεν δέ. μὴ σύ γε εἰς στρατιώτης ὤν, εἰ πεξαίφνης αὐτοῦ τὴν δεξιὰν δι' ἧς ἠρίστευσεν ἡ τύχη περιείλετο. ἆρ' οὐκ οἶδας τοὺς μαχομένους τῶν στρατιωτῶν, τῶν λαφύρων αὐτῷ εἰς ἔρανον φέρειν τὸ μέρος. μὴ τοίνυν ἡμεῖς οἷς ἀπὸ τῶν λόγων ὁ βίος, τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ζώντων φαυλότεροι πρὸς φιλίαν ὀφθείημεν.

Ἰωάννῃ Πρεσβυτέρῳ.

τ Α λάχανα νῦν μᾶλλον εἶδον ἡδέως, ἢ πάλαι τὸν ἐκ μέλιτος καὶ ἀμυγδάλων συμπλακέντα κύκλον. τότε μὲν γὰρ ἡ κατὰ τοῦ παιδὸς διαβολὴ ἀφῃρεῖτο τοῦ μέλιτος τὴν ἡδονήν. νῦν δὲ ἡ τοῦ τρόπου σου ἁπλότης, χρυσᾶ μοι δοκεῖν ἐποίει τὰ λάχανα. ἦ δὺ γὰρ πατὴρ οὐκ ἐκ διαβολῆς ὀργιζόμενος, ἀλλ' ἔπαρε τὴν εὐνοίας εἶναι παρακαλῶν. καὶ ἐγείρων εἰς προθυμίαν αὐτῷ τὸν διδάσκαλον.

Στεφάνῳ Πρεσβυτέρῳ.

ο Ὑ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ σοὶ πάλαι διελέχθην. ἦν δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ τῷ Νείλῳ. οὐ περὶ τὰς ὄχθας ὅτε ταῖς μούσαις

συνέπαιζον. ἐκεκόμψευτο δὲ καὶ γελᾶν ἐδόκει σπουδάζων ὁ λόγος. καὶ ἄλλους ἦν ἀγών. κεῖται δῆ σαν οἱ ἕλληνες· ἀγωνισταὶ δὲ Νιρεὺς ὃς κάλλιστος γένετο τῶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, καὶ Θερσίτης ὃς αἴσχιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. καὶ τὸ χαλεπώτατον, τὸ πλέον ἔχειν ὁ Θερσίτης ἠξίου καὶ παρεῖχεν αὐτῷ τὸ ἆθλον ὁ λόγος. καὶ οὐδὲν ἐκώλυσεν ἡ τοῦ Ὁμήρου κωμῳδία μέρος ἕκαστον τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ πάθους ὀνομάζουσα καὶ μέχρι τριχὸς γελῶσα τὸν ἄνθρωπον. τὰ μὲν οὖν τότε συνέπαιζες τοῖς ἀκροαταῖς. νῦν δὲ σπούδαζε ἀκούων καὶ τοῖς ἱεροῖς τὸ καλὸν δόγμα κηρύττειν καὶ λόγῳ μεταρρυθμίζειν τῶν πολιτῶν τὸν τρόπον. καὶ νῦν ὁ οἰκοδόμος καὶ τέκτων ἔχουσί τι περὶ τῶν θείων εἰπεῖν. καὶ περὶ ἀρετῆς, μεταξὺ τῆς ἐργασίας διαλέγονται οἱ πρὸ τῶν σῶν λόγων λίθους καὶ ξύλα λαλοῦντες. ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ στρατιώτῃ καλῷ· ὅτι πολλὰς πόλεις διαδραμὼν, τοῦ σοῦ ὀνόματος πάσας ἐνέπλησε. μηδεὶς γὰρ ἀγαθὸς λανθανέτω. οὗτος καὶ ταύτην ἀνέπεισε τὴν ἐπιστολὴν ὡς ὑμᾶς ἰέναι. ἐλπίδι με πεπείσας καὶ μείζον ὑπισχόμενος· χρύσεα χαλκείων ἀντὶ τῆς ἡμετέρας τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. ἀλλὰ μὴ καλῆς ἐλπίδος διαμάρτοιμεν.

Σαραπίωνι.

τ Ο παρ' ὑμῖν ἀκήκοα δρᾶμα. καὶ αὐτὴν ἐδάκρυσα τὴν γῆν. εἰ ἐκ τῶν ἱερέων ὁ πόλεμος ἄρχεται, παρ' οἷς εἰρήνης τὸ κήρυγμα. εἰ γὰρ ὅθεν ἔδει σωθῆναι, ἐντεῦθεν ἀπολλύμεθα, τίς πόρος σωτηρίας ἡμῖν καταλείπεται. ταῦτα μὲν οὖν εἴποι τις ἂν οἶμαι θρηνῶν. ἐγὼ δὲ συνάχθομαι καὶ συνήδομαι.

αὖ ἱερὸν μὲν γὰρ τῶν κινδύνων ἡ πεῖρα· ἀκριβεστάτη γὰρ μεγαλοψυχίας βάσανος ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις εὐψυχία. ποίας οὖν ἀρετῆς ἐκτήσω, ἧς ἄρα γοῦν μὴ προεκτήσατο. εἰ μὴ τὸν στρατηγὸν φαίης ἄριστον, τὸν μηδέποτε κατιδόντα πολέμιον. φέρειν δὲ δεῖ καὶ μὴ ἀθυμεῖν. ἐκ πολέμου γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη βεβαιοῦται. εἰ δὲ μή, ἀγεννῶς τὸν πόλεμον διενέγκοιμεν ἀγνοίᾳ δραπέτου φίλους. ἐγὼ δὲ ῥηθείσης ἐρᾶν πρὸς ὑμᾶς ὁμολογῶ, ἐλπίσας παρ' ὑμῶν εὑρήσειν τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τοὐναντίον γέγονεν. ηὐξήσατε γὰρ μᾶλλον ἢ διελύσατε τὸν ἔρωτα. θέατρον τὴν πόλιν ὅλην συλλέγοντες καὶ κρότον διεγείροντες. πῶς οὖν αὖθις ἀτιμάσῃ τὸ παρ' ὑμῶν ἐπαινούμενον.

Διονυσίῳ Σοφιστῇ.

ϖ Ἄλλαι μὲν τὸ παλαιὸν κοινὸν διδασκαλεῖον τῶν ἡρώων ἐδόκει. νυνὶ δὲ ἡ ὑμετέρα καὶ τῶν μουσῶν πόλις. καὶ ἐπεὶ στυσανοί πατέρες τοὺς υἱεῖς αὐτοῖς, ὡς ὑμᾶς φοιτῶντας ἢ λόγους μανθάνειν ἢ λόγους εἰδέναι δοκεῖν. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν. ἡ γὰρ πόλις ἀρχαία τε καὶ παλαιᾶς μυθολογίας γέμουσα περὶ ἧς ᾄδεται ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλά, καὶ ὅτι καί γε ὅπῃ θαυμάζουσα τὴν πόλιν, ἡ μὲν παρακάθηται τὸν Ἑλικῶνα παραθέουσα καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῇ πείθει συνοικεῖν. ὁ δὲ Ἑρμῆς πάντως οὐκ ἀνέξεται μὴ οὐ συμπαίζειν ταῖς ἀδελφαῖς. ἀλλὰ καὶ Ἀπόλλων μουσικὸς ὢν θεός, ταύτης ἐρᾷ μᾶλλον ἢ τοῦ Παρνασσοῦ. τοῦ δὲ παραπλησίου αὐτῷ δοκεῖ μακρὰ χαίρειν Δελφῶν τε τοῦ κασταλοῦ τῶν παιδικῶν. τοῦ δὲ περὶ ἀδελφῶν τε δὴ δάφνη τὸ ἄλσος. ἔνθα καὶ τὸ ὕδωρ ἐπαινεῖται τοῦ θεοῦ. καί τι μουσικὸν ὑπηχεῖν λέγεται. τὸ δὲ κάλλιστον, ὁ Διόνυσος διδάσκων ὡς ἀληθῶς τὰς τῶν θεῶν τελετάς. ταῦτα διεγείρει πρεσβύτας.

ταῦτα

ταῦτα συγκαλεῖ νέους· διὰ ταῦτα καλὴν ἐλπίζω τὴν εὐπορίαν γενέσθαι τῷ νέῳ. ἄλλως τε ὅτι προτετελεσμένος ἐστὶ τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν ἐν πράσει δὴ γινόμενος, ἀπῆρεν ὡς Ἀθήνησιν οἱ τὰ μικρὰ μυστήρια προτελούμενοι τῶν μεγάλων. δέχου τοίνυν εὐμενῶς τὸν νεανίσκον, δοκιμάζων αὐτοῦ τὴν φύσιν ἐκ τῆς νῦν προθυμίας. δι' ἣν καὶ θάλατταν πλεῖ καὶ πολλὴν ἤπειρον ἐλαύνει οὐ μάλα ἐρρωμένῳ τῷ σώματι. ἐχέτω δέ τι καὶ μεῖζον διὰ τὴν ἐπιστολήν. δεῖ δὲ ταύτην θαρρεῖν. μηδαμῶς τε ἐρυθριᾶν μὲν πρῶτον ὡς ὑμᾶς φοιτῶσαν. ἐρωτικῶς τε προσίεσθαι καί τι πρὸς αὐτὴν ἡδέως λαλεῖν, οὕτω πολλάκις ὡς ὑμᾶς ἴοι.

Θεοδώρῳ. Σοφιστῇ.

ὥ Στω σμυρναῖος ὅμηρος. Ἀριστείδης κοινωνείτω τῆς φιλοτιμίας. ὁ ἐμὸς ῥήτωρ Θεόδωρος. πάντως ἐμὸν καὶ τοῦτο. εἴγε τὰ τῶν παίδων καλὰ τοῦ πατρὸς εἶναι νομίζεται. ἀλλ' εὖγε τῆς ὑμετέρας εὐφωνίας. δι' ἣν τῶν Ἀθηναίων οἱ παῖδες τοῦ παρὰ τῶν πατέρων παρὰ δὲ τῶν Σύρων ἀττικίζειν ἀξιοῦσι μανθάνειν. οὐκέτι γοῦν εἰς τὸν Πειραιᾶ κατάιρουσι τῆς Ἀκαδημίας ἐρῶντες. οὐ δὲ φοιτῶσι παρὰ τὸ Λύκειον, παρ' ἡμῖν τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸ Λύκειον εἶναι νομίζοντες. ἐγὼ γοῦν ἱκανὰς ἔχω παρ' ὑμῶν τὰς ἀμοιβάς. εἰ κἀμὲ πρόγονον δι' ὑμᾶς ᾄσουσιν Ἴωνες. καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὰς εἰκόνας καθαρῶς θεωροῦντες, ἤδη καὶ τοῦ σώματος τὸ εἶδος ὑπογράφουσιν. ἡ δὲ παρ' ὑμῶν στολή, ἐμοὶ μὲν λαμπρότερον ἀποφαίνει τὸ σχῆμα· σοὶ δὲ καλλίω τὴν φήμην ἐργάζεται.

Γεσίῳ ἰατροσοφιστῇ.

ε Μὸς προκόπιος. γινέσθω δὲ σός. ἐλπίδιον παῖς, ὃν ἠβουλόμην ἐπιζῆν. δι᾽ ὃν ἤκμασε παρ᾽ ἡμῖν ἰατρική. ἀλλὰ γὰρ χαλεπὸν περὶ τοὺς λόγους φιλοπονεῖν καὶ τὸ σῶμα καλὸν διασώζειν. οἷα γοῦν πέπονθα· ἐγὼ μὲν ὑπέγραφον. ὑμεῖς δὲ ὥσπερ θεαταὶ τοῦ πάθους γεγόνατε. ἀλλὰ τί δράσω. βαρεῖαι μὲν αἱ τῶν νεφρῶν ὀδύναι καὶ ὀξεῖαι. ὑμεῖς δὲ βραδεῖς ὡς ἔοικε χάριν διδόναι. ἢ πόσον χρόνον ὑμῖν ἐπιστέλλομεν. τῷ δὲ κάμνοντι καὶ ἡμέρα μία πολλῶν ἐτῶν περίοδος. ἢ τοῦ φιλοσοφοῦντι τὸ πάθος βαρύνεται. οὐχ ἡ τέχνη παρὰ σοί, οὐ χρήσιμος ἡ τῶν φαρμάκων κατασκευή. τί οὖν ἐμποδών. πλὴν εἰ μὴ τῆς εὐνοίας ἐπιλέλησαι εἴτε ἄμεινον ἀγνοίας μᾶλλον ἢ κακίας κρίνεσθαι. χαλεπαίνει γοῦν ὁ δικαστὴς οὐ πρὸς ἀγνοοῦντας, ἀλλὰ πρὸς ἐθελοκακοῦντας. ἀλλ᾽ ὅμως τῆς τῶν φιλτάτων προδοσίας. ἔτι μὲν ἡ νόσος παρ᾽ ἐμοί· ἔτι δὲ τὸ φάρμακον παρὰ σοί, ἀλλὰ μεταξὺ λόγου τῷ πάθει πληττόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

ο Καλὸς Νεμεσίων ἀπὸ τῶν νόμων τῆς ἐπιστήμης ἐπαινούμενος ἀπὸ τοῦ τρόπου μᾶλλον ἐπιθαυμάζεται. τί τούτου κάλλιστον σημεῖον. φίλους οἶδε θηρεύειν. καὶ τοῖς εὖ πράττουσι μὲν συνήδεται. πεπονθόσι δὲ οἷα περ οὐκ ἔδει συνάχθεται. βουλοίμην δὲ καὶ σὲ πρὸς τῆς ἄλλης φιλοσοφίας καὶ τοῦτο μελετᾶν. μελετήσεις δὲ τῶν ἀπόντων φίλων ἢ τῶν παρόντων μεμνημένος. ἕως μὲν γὰρ αὐτὰ πάθη λανθάνει, καὶ τὰ φάρμακα ἐν μέσῳ κείμενα λανθάνει. καὶ ἀκμάζει περὶ τὴν θεραπείαν ἡ πλάνη. ἡ δὲ τοῦ πάθους διάγνωσις, οἷον φῶς ἐξέλαμψε τῇ τέχνῃ. καὶ διανοίγει τὴν τῶν φαρ-

μάκων

μανικῶν περιουσίαν. καὶ οὐκ ἔστιν ἀμφίβολον τὴν θεραπείαν συνεισφέρειν. ὑπεγράψαμεν τὸ πάθος εἴ τι που μέμνησαι, ὡς συχνὴ προηγήσατο κίνησις. ὡς πολλὴ συνηκολούθηκεν αὖ τις καὶ περὶ τῆς ὑγρότητος, ἡ τοῦ αἵματος ῥύσις, ὡς ἡσυχία καὶ δίαιτα τὸ πάθος συνεσκίαζε. καὶ πάλιν κίνησις καὶ πάλιν αἵματος ῥύσις καὶ αὖθις ἡσυχία καὶ δίαιτα. καὶ ὡς οὐκ ἔτι τὸ πάθος συνεκρύπτετο. ἀλλὰ σύμψις ἐπέκειτο. τὸ μὲν πρῶτον μετρία. εἶτ' οὐκ ἀγεννής. πελιδνῶσαι δὲ διαφόρητος. αἰκιζομένη καὶ ἔνδοθεν ὑβρίζουσα καὶ ὅλως τὸν ὀμφαλὸν παράττουσα. τί γὰρ αὐτῆς πρὸς ὑμᾶς ἀποκρύπτοιτο, ἃ δημοσιεύειν ἡ φύσις οὐκ αἰσχύνεται. μᾶλλον δὲ ἔτι καταλείπεται φάρμακον τῷ πάθει μονομαχεῖν. πλὴν εἰ μὴ ὑμεῖς ὑπὸ σοφίας ἕτερον ἐξεύροιτε. ὁ διὰ καὶ πόας συμπεπλεγμένος κύκλος ἣν φυσαλλίδα μαλακτικὴν ὀνομάζουσι τῶν ἰατρῶν οἱ παῖδες: τουτὶ ὃ μόνον ἱκανὸν τὰς τοῦ νοσήματος ἐνέδρας καὶ λόχους ἀμύνεσθαι.

Δωροθέῳ. Πρεσβυτέρῳ.

Οἱ μὲν πολλοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνίπτοις ποσὶν ἐπιπηδῶσι τοῖς ἱεροῖς, καθάπερ ὁ τοῦ Πλάτωνος χαλκεὺς ἐκεῖνος ὁ φαλακρὸς, ὃς ἔτι καπνοῦ καὶ δυσωδίας ὄζων ἐπανέστη τῇ δεσποίνῃ. σὺ δὲ ἐξ ἱεροῦ διαβαίνεις εἰς ἱερὸν, ἐκ φιλοσοφίας εἰς ἱερωσύνην. ὁ δὲ τὴν ἐπιστολὴν κομίζων, ἱερῶν ἐστιν ὑπηρέτης. οὐκοῦν σὸς οὗτος. ἐρᾷ δὲ ἡσυχίας. καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως μαθὼν ὄρος εἶναι θεῷ κεχαρισμένον δι' ἐρημίαν εἰς ἡσυχίαν ἐπιτήδειον, πρὸς ἐκεῖνο πορεύεται. ἀλλ' ἡ ἐμποδὼν ἀπορία. καὶ τῆς ἀπορίας αἱ μηχαναί, ἃς δύνασαι διαλύειν τοῖς ἐν μέσῳ τῆς χώρας ἱερεῦσι κελεύων, μέχρι τοῦ ὄρους διασώζειν τὸν ἄνθρωπον.

Διοδώρῳ Σχολαστικῷ.

ε Πόλεμος ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλους πολλὰ κελεύει λαλεῖν· εἰρήνη δὲ συχνὴν ἐπάγει τὴν σιωπήν, μόνος οὗτος ὁ πόλεμος εἰρήνης κρείττων ἐστί. τί γὰρ χαριέστερον ἢ θαμὰ παιδικοῖς ἀδολεσχεῖν. λύσωμεν τοίνυν ἢ τὴν εἰρήνην ἢ τὴν σιωπήν. μὴ γὰρ τοὺς φίλους· μὴ γὰρ τοὺς ῥήτορας σιωπῶντας ὁ ἥλιος κατίδοι.

Ἐπιφανίῳ σοφιστῇ.

ε Σὺ κάλλος ζῆν ἢ γράφειν μεμελέτηκεν, ᾧ δὲ δέδωκα μὲν τὴν ἐπιστολήν. δύναται δὲ τὴν εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τῶν κεκτημένων διασώζειν καλῶς. πόσοι γοῦν τοῦ βίου κοινωνὸν ἔχειν ἐβούλοντο. ὁ δὲ τῆς πατρίδος μᾶλλον ἢ τῆς οὐσίας ἐρᾷ. πολλὰς δὲ πόλεις καταμαθών, οἷά τις Ὀδυσσεύς, ὡς ὑμᾶς οἷα πρὸς Ἀλκίνουν ἀφίκεται. καὶ ὁ μὲν ὑμῖν διηγήσεται τὴν πλάνην, οἷον ἐκεῖνος ἐκείνῳ. ὑμεῖς δὲ καταλύσαντες τὴν πλάνην, οἴκαδε διασώσατε. ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκεῖνον. μὴ γὰρ διαμάρτοι τῆς δόξης δι' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς καταφυγών.

Μαρκιανῷ.

φ Ἴλεων ἐκέλευσε. ἐγὼ δὲ καὶ αἰτεῖν ἄρχομαι. ἠδίκηται γὰρ ᾧ δέδωκα μὲν τὴν ἐπιστολήν. κατέβαινεν ἀπὸ Φοινίκων ὠνήν. φέρων χρυσίον τὴν τῶν Φοινίκων τιμήν. ἀλλ' ὢ τῆς τύχης. οὐ δὲ πενίαν αὐτὸν κινδυνεύων ἐστὶν ἀμύνεσθαι. ὁ μὲν γὰρ ἤλαυνεν ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἐποχούμενος. τῶν δὲ φιλίαν ὑποκρινομένων βαρβάρων οἱ λῃστρικώτατοι προσπεσόντες, παίουσί τε καὶ στρεβλοῦσι. καὶ γυμνὸν τὸ ξίφος ἐπανατείναντες, ἀποσφάττειν ὅλως ἠπείλουν. τέλος δὲ τὸ χρυσίον λαβόντες, ἐκέλευον χάριν εἰδέναι, ὅτι τὴν τύχην οὐ τὸν

βίον

βίον μετήλλαξε. δίκη δ᾿ οὖν ὕστερος οὖσα τῶν ἠδικηκότων ἐνίους συλλαμβάνει. ἤκουσεν ὁ στρατηγός. ἐχαλέπαινε μισῶν ἀεὶ τοὺς κλέπτας μᾶλλον, ἢ τοὺς φανερῶς πολεμίους. καὶ μάλα γε εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ ἔστι πόρρωθεν φυλάττεσθαι, οἱ δὲ τοῖς φίλοις ἐξ ἀφανοῦς ἐπιτίθενται. καὶ προσέταττεν ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πένητος τὴν ἀπορίαν· καὶ ἀναλαμβάνειν ὅσων ἀφῄρηται. ὁ μὲν προσέταττεν ὁ στρατηγός. ὁ δ᾿ ἄπορος ἔτι πενίαν ὀδύρεται. ἀλλὰ στήσατε τοῖς μὲν τὴν λῃστείαν· τῷ δὲ, τὴν ἀπορίαν· προσφθέγγομαι τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ θεοφιλέστατον στρατηγόν.

Ἰουλιανῷ Ἀρχιτέκτονι.

Τ Οὐ Ἀλκίνου τὸν κῆπον οἶμαι κεκτῆσθαι διὰ τὴν καλὴν μηχανήν, ἣν σὺ μὲν ἐξεῦρες, ἐποίησε δὲ ὁ τέκτων. ἐγὼ δὲ γράφω τῷ λόγῳ. ἥδιστον γὰρ τὸ θέαμα. δύο μὲν οἱ μέγιστοι κύκλοι σανίσι καὶ γόμφοις συναπτόμενοι· ὥστε ἐν αὐτοῖς ἔξωθεν θεωμένοις δοκεῖν εἶναι. ἐπὶ δὲ τῷ καταστρώματι πεδίον ἔνδοθεν ἐκτρέχει περὶ τὸν αὐτὸν τόπον μακρόν τινα δρόμον. ὁ δὲ κύκλος συμπεριθεῖ καὶ τοσοῦτον ἀκολουθεῖ, ὅσον τὸ πεδίον βούλεται. ὁ δὲ ἄξων περὶ ὃν ὁ μέγιστος κύκλος, αὐτοῦ μένων στρέφεται· καὶ συγκινεῖ μικρὸν ἕτερον κύκλον τὸν ἐπὶ τῷ φρέατι. ἐπὶ τούτῳ τὰ χοινία καὶ οἱ χόες ἐπίκεινται κατὰ μέρος συνδεδεμένοι. ἄλλο ξὺν ταύτῃ μὲν ἡ κίνησις. τοῦ δὲ μικροῦ κύκλου τὸ μέσον στενοχωρία. ὥστε μόνον τὰς ἀπαρχὰς τῆς ἐκροῆς ὑποδέχεσθαι. τὸ δὲ πλέον τοῦ ὕδατος ἐπὶ τὸ φρέαρ ἐκχεόμενον, ῥαδίως αὖθις καταδυθὲν, μόλις ἀνάγεται. τουτὶ μὲν οὖν ἐπανορθώσασθαι δεῖ. περὶ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐξευρόντι, οὐ χαλεπὸν τὸ τέλος γίνεται. μὴ γὰρ περὶ ἴδω μὲν οὕτω καλὸν θέαμα τῆς ἑτέρου σοφίας δεόμενον. μὴ ταὐτὸν πάθοιμεν ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφος τὴν Ἑλένην εἰς κάλλος γράφων τῆς κεφαλῆς ἐπιλάθοιτο.

Τῶν Αἰνείου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολῶν Τέλος.

A

Νηφαλίῳ.

Σθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. εἰς ἔρ-
ἤ γον δὲ ταύτην ἄγειν βουλόμενος, οὐκ ἔχον ὑπουρ-
γοῦσαν τῇ προθυμίᾳ τὴν χρείαν. τὸ δ᾽ αἴτιον τυχὸν
μὲν οὐκ ἄν ποτε εἴποιμι καὶ μάλιστα πρὸς ὑμᾶς.
θεοῦ δὲ πάντως πρόνοιαν κυβερνῶσαν ὡς βούλεται τὰ ἡμέτερα.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

τ Οῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ἀρκεῖ μὲν εἰς σύστασιν φιλίας ὁ τρό-
πος. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τὴν ἀφορμὴν εἶναι προσήκει τινὰ δι᾽ ἧς δεῖ πρῶ-
τον εἰς λόγους ἐλθεῖν, εἶτα πειραθέντας θαυμάζειν, τούτου χάριν ἐπέ-
δωκα τῷ λογίῳ Θέωνι τὴν ἐπιστολήν. πρῶτον μὲν γὰρ διὰ ταύτην οὐ μόνον
αὐτὸν ὄψει. ὕστερον δὲ περιττὰ νομίσας τὰ γράμματα, δι᾽ αὐτὸν οἶ-
μαι θαυμάσεις τὸν ἄνδρα.

Καισαρείῳ καὶ Ἀβουλάῳ.

π Υθαγόρας ὁ Σάμιος τοῦτον φασὶν ὡς οὐ μέχρι παντὸς ἐπί-
μα σιγήν. ἀλλ᾽ ὥρισε χρόνον αὐτοῖς μεταβολὴν ἄγων ἐπὶ λόγους
καὶ μετέβαλλον τό. ἀλλ᾽ οὐ πρότερον ἐσιώπων χρόνον, ἔδει δὴ πυθέσθαι μη-
δὲν παρ᾽ ἀλλήλων εἰδέναι. ἀλλὰ τὴν μὲν γλῶτταν εἶχε σιγή. ἡ δὲ χεὶρ δι-
ηκονεῖτο τῇ γλώττῃ. καὶ διὰ τῶν γραμμάτων πάλιν ἐφθέγγοντο.
ὑμεῖς δὲ εἰ μὲν τὸν Πυθαγόραν ζηλοῦτε, τὴν δὴ προτέρας ἔστω σιγῆς. λύσει
γὰρ αὐτὴν εἰκότως ὁ χρόνος. εἰ δέ τι πλέον φέροντες ἥκετε, σκληροί
τινες ὑμεῖς τὴν αὐτεραν οὐκ εἰδότες. καίτοι τὸν Ἀλφειὸν λόγος ποταμὸν
ὄντα καὶ τοσοῦτον Ἀρεθούσης ἀπεχισμένον, μέχρι καὶ νῦν ἐκ Πελο-
ποννήσου τὴν Σικελίαν ὁρᾶν. καὶ διὰ μέσης θαλάττης ἀγόμενον,
σκοπεῖν πῶς καλός τε εἴη τὴν διαμένοι γλυκὺς τῇ πηγῇ. ἡ δὲ δέχεται
τὸν ἐραστὴν κεκμηκότα. καὶ δίδωσιν ἑαυτήν. καὶ ἰδίοις αὐτόν τε ξέ-

γην ἀφροδίτην ποταμοῦ καὶ πηγῆς. ὑμεῖς δὲ οὔ περιφοιτᾶτε πρὸς ἡ
μᾶς τοῖς λόγοις, οὔτε φοιτῶντας ἀμείβεσθε. ἀγαθοὶ δὲ, δοίητε τέλος
ἐγκλημάτων ἡμῖν. εἰ δὲ μή, ἀλλ' οἱ βουλόμενοι λέγειν ἵνα μὴ λυ-
πήσας ἀπέλθω. Γερμανῷ.

ὅ Σον ἀγαθοὶ λυποῦσιν ἄνδρες πεῖραν αὐτῶν παρέχοντες καὶ
ἀφιστάμενοι τῶν ἐγνωκότων, νῦν ἔργῳ μαθὼν καὶ διηγοῦμαι
τοῖς ἄλλοις. ὑμᾶς γὰρ ᾔδειν μὲν καὶ πρὶν εἰς λόγους ἐλθεῖν. εἰ δὲ θαυμά
ζεις ὁπόθεν, διδασκάλους εἶχον ὅσοι πειραθέντες ἐθαύμαζον. ὡς δὲ
κἀγὼ συμμίξας ἐμάνθανον, χαίρειν μὲν ὡμολόγουν τῇ τύχῃ. πάλιν δὲ
ταύτην ἐμεμφόμην εἰ τοσούτου γεύσασα πράγματος ἄκρῳ δα
κτύλῳ φασὶν, εἶτα τὴν ἡδονὴν ἀφαιρήσεται. καὶ ἐς τοσοῦτον εὔφρανε τὸ πρὶν,
ὅσον αἴτιου μέλλοντος ἐλπίδες ἐλύπουν. ἐλογιζόμην γὰρ ὅτι δὴ θᾶττον
ἡμᾶς ὁ χρόνος καταλιπών. τοῦτο καὶ γέγονε καὶ συμβὰν λυπεῖ. καὶ
ἀποροῦμαι τῷ πράγματι. σὺ δὲ φιλονεικεῖς ἐπὶ τῷ μεῖζον ἡμῖν
ἐξάπτειν τὸν ἔρωτα ἢ πρότερον γινόμενος. τῇ γὰρ εἰς ἐμὲ σπουδῇ καὶ τὰς
ἐμὰς ἐλπίδας ὑπερβαίνων ἐνίκας. ἀλλ' εἴθε χάριτις θεῶν εὐμενὴς
ἡμῖν γένοιτο ἢ σὲ θᾶττον ὡς ἡμᾶς αὖθις ἐνέγκοι. Ἰωάννῃ.

ἐ Ι ὰν περὶ φίλους ὀλιγωρίας ἦσαν γραφαὶ, καὶ μέ τις εἰ
σῆγεν εἰς τὸ δικαστήριον αὐτὸ δὴ τοῦτο κατηγορῶν, ὡς ἀ
δικοίην οὐ μετρίως, ἐν οὐδενὶ φίλον ποιούμενος, οὐκ ἂν ἄλλως
ᾤμην τὴν νικῶσαν λαβεῖν, ἢ σὲ παρεχόμενος μάρτυρα τὸν οὐκ οἶ
δ' ὅπως ὀφθέντα κατήγορον. οὕτω μοι παρ' ἐλπίδας ἐξέβη τὰ πα
ρὰ σοῦ. εἰ βραχύ τι σὲ πρᾶγμα διεστάζειν ἐπ' ἐμοὶ παρεσκεύασεν. ἐγὼ
γὰρ οἶδα καὶ μὴ φίλους πυκνὰ δὴ τοῖς γράμμασι βάλλοντας ὁπόταν
λανθάνειν ἐθέλωσι. ἢ φίλους σιωπῶντας, ὁπόταν τῇ μνήμῃ τῶν ἀπόντων
ἀρκούμενοι πρὸς ἕτερα ἠσχόληνται. ἐκεῖνοι τε τὸ γράφειν εὐνοίας,

οὔτε τὸ σιωπᾶν ἐγκλήματος, μὴ διὰ γνώμης βεβαιώσῃς ἀμφότερα· οὐκοῦν ταῦτα παρεὶς, ἐκεῖνα δὴ σκόπει· εἰ μηδέν μοι τῶν ὑμετέρων δίδωσι λήθην, εἰ διὰ παντὸς ἀξιολόγου καὶ θαύματος ὥσπερ ὑπὸ τῇ μνήμῃ κοσμούμενον, εἰ τὸν Ἰωάννην εἰπὼν, τὸ γλυκὺ πάντως τῷ λόγῳ προσέθηκα, ταῦτα σκοπῶν, ἀγαπήσεις σιωπῶντα μᾶλλον ἢ φθεγγόμενον ἑτέρους, εἰ καὶ τὸ Δωδώνης αὐτὸ χαλκεῖον ὑπὸ τῆς γλώττης ἠχεῖ. ἄλλως πως μὴ ταύτην ἀπολογίαν ἔχειν ἡγούμενος, σιωπήσεις, ἵνα δὲ μὴ τὴν αἰτίαν φθεγξώμεθα.

Φιλίππῳ.

μ Ακρὸν ἡμῖν ἐσίγησας χρόνον καὶ τὸ πρᾶγμα φέρειν οὐκ ἔχω. σκόπει γάρ· χειμὼν ἦν καὶ οὐ μετρίως ἐφερόμεθα. ὤφθησαν χελιδόνες καὶ οὐ μετὰ τούτων ἐφθέγξω. καὶ νῦν ᾄδουσι τέττιγες· καὶ περὶ ἐλπίδας ἡμῖν ἡ σιγή. εἰ μὲν πρὸς λύπην ταῦτα, ἀγνοοῦμεν ὅ,τι ποτὲ παθὼν ἐλύπεις· ὅμως οὐκ ἂν οἶμαι μείζω τιμωρίαν λαβεῖν. εἰ δὲ διὰ πάλαι σπουδῆς εἰς ῥᾳθυμίαν μετέστης, ἀδικεῖς μὲν συνηθείας νόμον· παραβαίνεις δὲ φιλίας θεσμόν. εἰ δὲ μὴ δυσχερὲς εἰπεῖν, τάχα τις σφαλείη καὶ σαυτοῦ κατήγορον γενέσθαι. οἷς γὰρ ἡμῖν σιωπῶσιν ἐπέπληξας, τούτοις ὤφθης αὐτὸς ἁλισκόμενος. καὶ πῶς ἔχει λόγον τὸν πεπεικότα λαλεῖν, τὸν τοῦ πεισθέντος μεταλαμβάνειν σιωπήν. ἀλλ' ὅρα λοιπὸν καὶ σοφιστήν με καλεῖν καὶ παίζειν ἅμα τῷ λόγῳ· οὐδὲν τοῦτο πρᾶγμα πάντως. καὶ ὅ,τι ἂν λέγῃς, οἱ συμμέτρως, εἰ φθεγγομένου μόνον ἀκούσομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

κ Μὲν λυποῦσα διὰ τὴν σιγὴν ὥρα, καὶ δὴ πέρας ἔχει καὶ πέπαυται. ἐγὼ δέ τοι μέγα φρονεῖν ἐθέλων ἐλπίδι γραμμάτων τῶν παρὰ σοῦ, ἐμαυτοῦ τε γίνομαι καὶ μνήμην λαμβάνω τῶν παρελθόντων· ὅσον γὰρ τοῦτο σοὶ σιωπῶντι τὸ πᾶν ἡμῖν οὐκ ἐστιν, ἔρος

χειμών. μᾶλλον δὲ καὶ πολὺ ὕστερον ἡμῖν τὸν ὄντως χειμῶνα ποιεῖς.
ὅσον ἐν ἐκείνῳ μὲν φέρει παραμυθίαν, τὸ τὴν σιγὴν ἀναφέρειν, τῇ
τῆς ὥρας ἀνάγκῃ. τοῦ δὲ θέρους λείπεται ἡμῖν δακρύειν, ὅτι μηδεὶς
παρὰ σοὶ λόγος τῶν ἐραστῶν. τὸ γὰρ ἀπεῖναι μὲν τὴν ἀνάγκην σε δὲ πά
λιν σιγᾶν, ἡμῖν τοῦ καταφρονεῖσθαι παρίστησι δόξαν. ἀλλ' ὦ πάντες
ἔρωτες εἰς πεῖραν ἄγετε τοῦτον τὸν ἡμέτερον. ὅπως αἴσθησιν λάβῃ
ποτὲ, δεινὸν ὅσον ὑπάρχειν ἐραστὴς περιορώμενος.

Ζαχαρίᾳ.

λ Υσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος τὴν σιωπήν. ἀμφότερα μὲν
γὰρ ἐπαχθῆ. εἰ δὲ ἦν διὰ παντὸς σοῦ λαλοῦντος ἀκούειν, ὁ χει
μὼν ἂν ἡμᾶς οὐδὲν ἐλύπει τοσοῦτον. ἅμα γὰρ ὅλῳ ῥεύματι τὴν
σὴν ἡμῖν ἐπάφες πηγήν. νικᾷ γὰρ αὐτὴ παρ' ἐμοὶ τὴν ἐκ τοῦ ἔαρος
ἡδονήν, εἰ καὶ νέον ἐν τούτῳ τὸ φῶς. εἰ καὶ χελιδόνες ἐν τούτῳ πλη
ροῦσι τὰς ἀκοὰς τῆς ᾠδῆς, ἐμοὶ δοκεῖν ὑμνοῦσαι τὴν ὥραν. καὶ τὰ
ῥόδα τῆς κάλυκος ἀναδύντα, μέσην τινὰ καὶ κεκραμμένην παρέ
χει τὴν θέαν. ἃ εἰς μνήμην ἄγει διηγημάτων ἀρχαίων. ὡς ἦν Ἄδωνις
καλὸς, καὶ Ἀφροδίτη τοῦτον ἐζήτει. καὶ ἡ τεκοῦσα τοὺς ἔρωτας, οὐκ οἶ
δ' ὅπως ἐρᾶν ἐπαιδεύετο. τῶν δὲ παιδικῶν ἀποτυχοῦσα, πλήττε
ταί τε τὸν πόδα καὶ φαίνει τὸ ῥόδον. ἀλλ' ἡμῶν ἐρώντων ὡς πρὸς
τὴν σὴν φωνήν, μικρὰ ταῦτα νομίζεται.

Τῷ αὐτῷ.

ι Δοῦσι καιρὸς πάλιν ἀπαιτῶν, τὴν πρὸς τοὺς δεομένους
ῥοπήν. ὅδε τὴν ἀφορμὴν πάλιν διδοὺς, πάλιν ἐγώ. ὡς
πεδιχόθεν εὖ οἶδ' ὅτι χάριν ὁμολογήσεις. ὅτι παρέχει εὖ ποιεῖν εὔπορον. καὶ ὁ
πόσοι τοῦτο γέγονε δι' ἐμοῦ. χαίρεις γὰρ, ὄντως εὖ ποιῶν, ἢ πάσχοντες
ἕτεροι. καὶ τὸν τὴν ἀφορμὴν δεδωκότα καὶ εὐεργέτην προσεῖ

ποιῇς. ὡς γίνωσκε χαριεῖσθαι δώσων μᾶλλον ἢ ληψόμενος, οὕτω σε μνύομαι. ἀλλὰ τί τὸ πρᾶγμα. γελῶν δ' οἶδ' ὅτι πυνθάνῃ. Ἀλέξανδρός τις παρ' ἡμῖν ἐπὶ ξύλοις τὴν ἐμπορίαν ποιεῖται· κἀντεῦθεν ἔχει τὸν βίον. οἷα δὲ εἰκὸς τοὺς τοιούτους, κοινωνίαν τινὰ ποιεῖται τοῦ πράγματος Εὐθύμιος αὐτῷ τοὔνομα. ὅπως ὁ μὲν πέμπει τὰ δοκοῦντα, ὁ δὲ μένων δέχοιτο. τὴν ἐμπορίαν οὕτω ποιοῦνται. οὗτος τοίνυν τὴν ῥόδιον οἰκεῖ παρ' ὑμῖν ὡς οὖν. καὶ ὅμως φησὶ μὴ δίκαια πάσχειν· τὸν γὰρ ἀδικοῦντα ῥωμαίων γλώττῃ κοιαιστωνα εἴποις. νομοθετεῖ γὰρ μὴ εἰωθότα· καὶ καινοτέρου κέρδους ἀφορμὴν μηχανᾶται. ὡς παρ' οὐχ ὑμῶν ἀρχόντων τῶν ῥόδου. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς εἰκὸς ὑμῶν οὐκ εἰδότων. οὐκοῦν παυέσθω μαθόντων. ὅπως ἐγὼ μὲν σοὶ χάριν εἰδείην, ὁ δὲ τυχὼν τῶν δικαίων ἐμοί. διηγούμενος ὡς ἠδίκηταί καὶ πέπαυται.

Φιλίππῳ.

π Πάλιν γράμματα παρ' ὑμῶν· καὶ πάλιν τῶν σιωπώντων ὑμεῖς. καὶ δέδοικα μὴ καὶ φλυαρίαν τινὰ καταγνῷς. παντελῶς γὰρ σιγῶν, καὶ τοὺς ὁπωσοῦν λαλοῦντας φλυάρους εἶναι δοκεῖς. εἰ δὲ σὺ τοὺς φίλους ἀπ' ὧν παρορᾷς, πᾶσι τοῖς ἀποῦσι λείπεται τὸ σιγᾶν. οὐκοῦν γενοῦ πάλιν ἐκεῖνος καὶ φθέγγου πρὸς ἡμᾶς· οἱ γὰρ ἀγαθοὶ τὸ προσῆκον ποιοῦντες, παράδειγμα πρόκεινται τοῖς πλημμελεῖν βουλομένοις. σὲ δ' ἂν βουλοίμην καὶ σύνθεισμα φέρειν ἀνδρὸς. μηδὲν ἔτι γένοιτο τῶν προσηκόντων ὑπερορῶντος. πρὸς γὰρ τὴν χρείαν τὴν ὑμῖν γραφεῖσαν οὕτω σπουδαίους ἑαυτοὺς ἐπιδείξατε, ὡς ἡμῖν ταύτην ἀνύοντες. ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς τὴν πλείονα τὴν προθυμίαν γενέσθαι βούλομαι παρ' ὑμῶν. ἀντὶ γὰρ πλείστων χαρίτων μίαν ταύτην ἐκτίνομεν τῷ δεομένῳ τῆς χρείας.

Στεφάνῳ

π' Ἅλις ὑμῖν ἐκ τῶν ἀμπέλων ἰχθῦς. καὶ ἀγροὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὡς ἔοικε χορηγοῦσι. καὶ ἅμα χωρία καὶ θάλατταν ὑμῖν ὑπάρχει τρυγᾶν. καὶ νῦν μὲν βότρυς λαμβάνειν, νῦν δὲ πάλιν ἰχθῦς. καὶ ἔοικεν ἡ θάλαττα τοὺς ὑμετέρους τρόπους μιμεῖσθαι. ὑμεῖς τε γὰρ προθύμως χορηγεῖτε, κἀκείνη πρὸς τὴν ὑμετέραν ὑπουργεῖν ἐθέλει φιλοτιμίαν. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν θάλαττα ἴσα καὶ ἠπειρώτας ἡμᾶς ἀπεργάζεται. πλὴν ὅτι παρέχει τὰ κύματα, καὶ χορηγεῖ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀπειλὴν ἰχθύων χωρίς. Ἰωάννῃ.

ο' Λογιώτατος Διόδωρος, λύσις ἡμῖν ἔστω τῆς πρὸς ἀλλήλους σιγῆς. καὶ σὲ γράφειν ἀπαιτῶν καὶ τὰ παρ' ἡμῶν σοι διδούς. φίλος μὲν γὰρ οὗτος ἐμός. ἤδη δὲ πρὶν ἰδεῖν καὶ σὸς ἐτύγχανεν ἐραστής. οἱ γὰρ ἐξ ἡμῶν λόγοι τὸ περὶ σοῦ διηγούμενοι, καὶ πρὸ τῆς θέας ἐποίουν τὸν ἔρωτα. ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐρωτικός ἐστι τῶν καλῶν. καὶ πολυπραγμονεῖ τοὺς χρηστούς. ὥσπερ δεδιὼς μή ποτέ τις τοιοῦτος ὢν διαλάθῃ. καὶ τίσι τὰ περὶ τούτου λέγειν με δεῖ. πάντως γὰρ τῇ πείρᾳ τοῦτο μαθὼν, ἐλάττω νομίσεις τὸν ἔπαινον. καὶ ἀσθενῆ με καλέσειας ῥήτορα, ὡς οὐδὲ τὰ προσήκοντα λέγειν δυνάμενον.

Εὐσεβίῳ.

ε' Ι τοὺς ποθοῦντας καὶ μία γηράσκειν ἡμέρα ποιεῖ, ἐξ ὅσου με χρόνου γεγηρακέναι δοκεῖς. οὕτω με νῦν συμβληθέντα τῷ πόθῳ (τίς γὰρ πειραθεὶς οὐκ ἐρῶν ἀπαλλάττεται) τοσοῦτον δὲ χρόνον ἐστερημένον τῆς θέας. ἀλλ' οὖν γε ποιῶν τοῖς γράμμασιν ἐπικουφίζεις τὰ δυσχερῆ. τοὺς σοφοὺς ζηλώσας τῶν ἰατρῶν. οἳ μὴ δὲ θεραπεύειν ἔχοντες, μόνον παραμυθοῦνται τὸ πάθος. τοιοῦτος ἡμῖν γέγονας ἀντὶ σαυτοῦ παρέχων τὰ γράμματα. καὶ νῦν

τοὺς σφοδροὺς μιμοῦμαι τῶν ἐραστῶν. καὶ διὰ τῆς εἰκόνος παραμυθοῦμαι τὸν ἔρωτα. τῷ δὲ καλῷ Μεγάλῳ σὲ μὲν φύσις, ἐμὲ δὲ τέχνη πατέρα ποιεῖ. ὥστε δι' ἐμοῦ παρεῖναι νόμιζε τὸ παιδίον. εἰ δέ τι παραλείψω, τοῦτο νόμιζε μήτε δύνασθαί με ποιεῖν. ὃ μέμφομαι τὴν τύχην μή, καὶ πάντα δυνάμενος· ἵνα σοι χαρίσωμαι τοσοῦτον, ὅσον καὶ βούλομαι. ἀλλ' ὦ θεοὶ μὴ διαμάρτοιμεν ἄμφω τῆς ἐλπίδος ἣν ὑπὲρ τῷ παιδίῳ πεποιήμεθα. Ἰλασίῳ.

ἐ Εἰ τὰ τῶν φίλων κοινὰ παλαιὸς εἶναι βούλεται λόγος, ἐμοὶ δὲ φίλος ὁ λογιώτατος Πέτρος, καὶ σὸς ἂν εἰκότως νομίζοιτο. εἰ δὲ δικαίως τοῦτον ἀσπάζομαι, δείξει μὲν πολλάκις ἡ πεῖρα. εἰ δὲ θεάσῃ τέως μαρτυρήσει τὸν τρόπον. ὃ τοσ ὑμῶν τι δεόμενος, καὶ βουληθεὶς πάντως τυχεῖν, ἐμὲ πρὸς ταύτην ἐκίνησε τὴν ἐπιστολήν. νομίζων τοσοῦτόν με δύνασθαι παρ' ὑμῖν, ὡς μηδὲν ἂν εἰκότως διαμαρτεῖν. ἀλλ' εἰ μὲν ἀληθῆ νομίζει, βεβαίωσον ἔτι τὴν γνώμην. εἰ δὲ ψευδῆ, καὶ οὕτως ὑπούργησον. ἵνα μὴ δειχθῶμεν ἐν τοῖς ἄλλοις τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πλαττόμενοι. ἔχει δὲ καὶ τὸ δίκαιον συμμαχοῦν. ὅπερ σοι καὶ μηδενὸς αἰτοῦντος καθέστηκε φίλον. τὸ δὲ δυνάμενον ἀδικίαν κωλῦσαι παριδεῖν, ἐν ἴσῳ καθέστηκε τῷ ποιεῖν. ὅπερ τῆς σῆς γνώμης ἀλλότριον. ἴσθι δὲ ὡς πάντως ὑπονοήσεις ἢ τοῖς γράμμασι τοῖς ἐμοῖς ἢ τῇ παρουσίᾳ πειθόμενος. οὐ μόνον λυπήσεις. ἀμβλυτέραν τῇ ἀναβολῇ τὴν ἀρετὴν ἐνδεικνύμενος.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

ὦ Πόσα δύνανται καὶ μεταβάλλουσιν ἔρωτες. καὶ βεβαιοῦσι τοῖς ἔργοις ὡς οὐδὲν αὐτῶν ἐκείνων μεῖζον ἰσχύει. ἐοίκασι γὰρ λέγειν ὡς μάλιστα πάντων μισούμενοι ὑπεροψίαν καὶ τὴν ὀφρῦν.

πισ

τὶς ἀναστάσει καὶ περὶ δ' οἱ λόγοι σου ἐρῶντος. ἐν ἤλλαξαν οὐχὶ τὴν τάξιν. καὶ ὁ σεμνὸς ἐκεῖνος ἐξαίφνης ἐρᾷ καὶ φθέγγεται ταπεινόν. ἀλλὰ τί μοι βούλεται ταῦτα. ἤδη μὲν πάντως ὑπώπτευσας καὶ γελᾷς. ἀλλ' ὅμως τιμῆς ἕνεκα τῆς ἐκείνων εἰρήσεται. ἐμοὶ γὰρ ὁ σὸς πόθος ὅλῳ ῥεύματι προσβαλὼν, εἷλε τὸν λογισμὸν ὑφ' αὑτόν. ἐπεὶ δὲ νόσῳ ἠπόρουν καὶ οὐκ εἶχον ὅτι καὶ γένωμαι. μίαν τοίνυν ἐδόκουν εἶναι παραμυθίαν ἐπιλέξας ἁπάντων, καὶ φθεγγομένου πολλάκις ἀκούσω. ὡς οὖν ἔγνων τὸ πρᾶγμα πενθάς τι ξένον οἴμοι καὶ πρὸς ἀλαζόνειαν ἐπήρθης. καὶ ἐγὼ μὲν ἠρώτων. σὺ δὲ παντάπασιν οὐ προσεῖχες. ἐδεόμην. ἐπεὶ ἦν μοι πλέον οὐδέν. προὔφερον τὴν συνήθειαν. ἀδελφὸν προσεῖπον. ὑπέμνησα φιλίου διός. σὺ δὲ καὶ πάλιν ἐσίγας. ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα λοιπόν. τί οὖν καὶ ἔγνων. εἰπόντι πρὸς τοὺς ἔρωτας καὶ ἐδάκρυσα. καὶ παρεκάλουν αὐτοὺς τὰ τόξα. καὶ πείθονται. καὶ οἱ μὲν ἔβαλλον. σὺ δὲ πεῖραν θεῖος μετέβαλου. καὶ ὁ πρὶν ἡμῖν ἀλαζὼν, ἤπεισάς με γενέσθαι φιλάνθρωπον. ὅπως μὴ τῶν αὐτῶν πειραθῇς παρ' ἡμῶν, ὧν περ ἡμεῖς πράσσου. ἀλλ' ὦ φίλοι ἔρωτες. ἐγὼ μὲν πείθομαι καὶ πρὶν ἀμύνασθαι διαλλάττομαι. εἰ δέ τι πάλιν νεανιεύσεται, ἀλλ' οὐκ ἂν οἶμαι τολμήσει,

Ηλία.

τ Ης ὑμετέρας δωρεᾶς ἡ μὲν πεῖρα τοὺς ἐγνωκότας, ἡ δὲ μνήμη τοὺς ἄλλους εἰς θαῦμα κινεῖ. ἐμὲ δὲ ἀμφότερα πρὸς τὸ ἀνάγραπτον ἔσαγε τὴν ὑμετέραν ἔχειν εὐεργεσίαν. ἐπεὶ θαυμαζόμενος ἐφ' οἷς τοιούτων ἀγαθῶν γέγονα τῇ πατρίδι ὑπηρέτης, εἰς ὑμᾶς ἀνάγω τῇ μνήμῃ τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν. ὅθεν ἀεὶ παρὰ τὸ προσῆκον παρρησιάζομαι τὰ μικρὰ προσάγων ὑμῖν. οὐδὲ γὰρ οἱ τοῖς θεοῖς λιβανωτὸν ἐπιθύοντες πρὸς ἀξίαν τὴν

χαίρειν. πρὸς δὲ δύναμιν τῷ δοκεῖν εὐγνώμονος ἐπιδείκνυνται. ὃ ἐπὶ τῶν ὑμῖν προσαγομένων τὰ μέγιστα τοῖς ἐλαχίστοις τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν πρὸς τὴν εὐεργεσίαν μετρούμενα.

Θωμᾶ.

Νῦν ὄντως ἡμῖν αὖθις οὖσι δίκη καὶ μοῦσαι· καὶ συνοικοῦσι σπένδονται τὴν σὴν εὑροῦσαι τύχην, μεριζομένην ψήφῳ δικαίᾳ καὶ λόγοις. σύνεισι τοίνυν ἀλλήλαις ὥσπερ εἰκὸς ἀδελφαί τε οὖσαι καὶ κοινὸν ἔχουσαι πατέρα τὸν δία. ἐξ οὗ γὰρ ἀπέλιπες πάλαι διὰ χειρὸς οὐκ ἔχων ἔτι τὴν καίσαρος, οἷα δήπου καὶ γέγονεν, ἀπέλιπον μὲν τὰς πόλεις ἡμῖν, ὑπερεώρατο δὲ τὰ ὑμέτερα. ἧσαν δὲ παρὰ τῷ πατρὶ κατηγοροῦσαι τῶν ἐπὶ γῆς. ἀλλ' ἐπένδυσε πάλιν καὶ γέγονας παρ' ἡμῖν. καὶ νεάζει πάλιν τοῖς ὑπηκόοις ἡ τύχη. κἂν γὰρ ψῆφον ἐνέγκῃς οὐκ ἀρνεῖται ταύτην ἡ δίκη. κἂν λόγον εἴπῃς, ἐπαινοῦσι πάντως αἱ μοῦσαι. ὃ δὲ μάλιστα τεθαύμακα λέξω. τὸ τοσούτων προὔχοντα, μὴ τῶν ἐλαττόνων ὑπεριδεῖν, ἀλλὰ καὶ λόγων ἄρχειν καὶ φιλίας μεμνῆσθαι, καίτοι λεγόντων ἐθέλειν ἀκούειν, σοὶ μὲν προσθήκη τοῦτο τοῦ θαύματος τὸ σωκράτους οἶμαι φιλοσοφοῦντι. ἐμοὶ δὲ τὸ χρῆμα βαρὺ κατ' ἐμαυτὸν ὡς δύναμαι ζῶντι καὶ εὐχομένῳ λαθεῖν. καὶ εἰ μὴ κερδαίνειν ἐβουλόμην ἑτέραν αὖθις ἐπιστολήν, ἐσίγων ἂν ἀπορῶν ὅ,τι φθέγξωμαι μετὰ σέ. νυνὶ δὲ καὶ γράφειν ἐρυθριῶ καὶ σιωπῶν οὐκ ἀνέχομαι. τὴν σὴν ἐγείρων γλῶτταν μουσικὸν αὖθις ἠχῆσαι καὶ μικροῖς τὰ μεγάλα θηρώμενος. πολλὰ δὲ κἀγαθὰ γένοιτο περὶ τὰς πόλεις ἡμῖν ἐπιτροπεύειν λαχόντι. δεῖξαι γὰρ πρὸ τῆς πείρας τὸ μέλλον βουλόμενος ἡ παλαιᾶς τύχης ἀγαγὼν εἰς μνήμην, ὑμᾶς ἐκάλει σωτηρίους καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐθὺς ἐμαντεύετο. τὸν δὲ καλὸν Μέγαν ἠγάπων μὲν καὶ πρώην

ὅσον

ὅσον εἰκὸς καὶ ὅσον εἶχον ἐδίδουν. ὁ γὰρ τῆς τύχης οὔπω βούλεται νόμος. ἀλλὰ καὶ πατὴρ ὑπάρχει ἡ κηδεστής, ἱκανοὶ δι᾽ ἀρετὴν ἐμποιῆσαι καὶ τῷ ῥαθυμοῦντι σπουδήν. ὑμῶν δὲ νῦν προστεθέντων τῷ νέῳ, εὔχομαι δικαίαν εὐχήν. ζῶν ἄγοι τε θεοί. δυναίμην τι μεῖζον ἢ πρότερον καὶ ὄναιτο μέγας ἡμῶν ὁ τόσον ἀκηδόμενος βούλεται.

Στεφάνῳ.

ε' Τί περὶ τὸν νεῖλον οἰκεῖς. ἔτι ποθοῦντας ὑπερορᾷς. τί τοσοῦτον εἰπέ μοι παθών. εἰ μὲν γὰρ οἴει τὸ βράδος ἐπὶ πλέον ἡμῖν ἐξάπτειν τὸν ἔρωτα, ἴσθι δὴ καλῶς ὡς εἰς ἄκρον ἀφῖκται. καὶ οὐκ ἂν ἔχοις ὅτι προσθήσεις ἔτι τῷ πράγματι. εἰ δέ σε τοῦ μακεδόνος ἡ πόλις ἐφέλκεται, χαιρέτων ἕνεκεν καὶ τοῦ δοκεῖν αὐτὸν ἔχειν ἤδη τὸν ἑλικῶνα, ζήλου τὸν ὀδυσσέα. καὶ παρελθὼν τὰς σειρῆνας μέμνησο τῆς ἰθάκης. καὶ γάρ σε νῦν ἐπιθυμῶν ἀρχαίων σχήματι πεπληγοφόρον ἰδεῖν, κέχηνα τῇ θαλάττῃ ἢ καὶ περισκοπῶ τὰς ὁλκάδας εἴ ποτε προσιόντα θεάσομαι. σὺ δέ μοι δοκεῖς τὸν θησέως ἐκεῖνον ἐζηλωκέναι. καὶ ταῦτα τοῖς παισὶ καθηγούμενος. νυμφίε δημοφόων ἄδικε ξένε, οὐδὲ παῖδας, θέλεις γοῦν μεμνῆσθαι καλοῦντες ὄντος καὶ ἐγγὺς παρέχεις ἤδη σε δυνάμενοι πατέρα καλεῖν.

Φιλίππῳ.

ε Ἰχρῖς γονεῦσι τὸ προσῆκον ἀποδιδόναι, παλαιοί τε λόγοι καὶ ὁ τῆς φύσεως βούλεται νόμος, τόσον εἰκὸς πατρίδι χάριν ἐκτίνειν, ἐξ ἧς προῆλθε. καὶ τοῖς γονεῦσιν ἀρχὴ ἐπὶ ταύτην συνιὼν ὁ καιρὸς καλεῖ. ἐδόκει τι ἐνεγκοῦσαν ταύτην σοι δὲ εὔφωνην ἀφεικέναι, οὕτω δὲ καὶ τὸ δέον ἐστὶ πεπληρωκώς, καὶ μνήμην ἡ μὲν ὑπομνάχοις τοῦ πράγματος, ὅσῳ καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἡ χρεία. βαρὺ δὲ προσδοκᾷ μηδέν.

ἀλλὰ σοὶ μὲν ῥᾷστον δοῦναι· μέγα δὲ τοῖς λαβοῦσι τυχεῖν. βασιλεῖ τοίνυν μεγάλῳ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως δεήσεις ἐπιδοθῆναι βουλόμεθα διὰ τοῦ παρ' ὑμῖν ἀρχιερέως ἢ τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ. ἵνα τὸ τοῦ ἐπιδιδόντος ἀξίωμα λόγον τινὰ παράσχῃ τῷ δεξαμένῳ. ταῦτα γὰρ ποιῶν κοινὴν καταθήσῃ χάριν καὶ τοῖς αἰτήσασι καὶ τοῖς αἰτηθεῖσιν ἡμῖν.

Ζαχαρίᾳ.

τ Ἣν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολήν· ὅπερ ἔδει μὲν πάλαι γενέσθαι. ὅμως δ' οὖν δὲ νῦν γενόμενον ἀπήμβλυνε χάριτος. τοιοῦτόν τι τὸ τῶν ἐρώντων πάθος· ἐπειδὰν μὲν ἀτυχῶσι, δυσχερὲς αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα δοκεῖ καὶ φέρειν οὐ δύνανται. ἡνίκα δὲ λάβωνται τοῦ ποθουμένου, ὡς μηδὲν παθόντες τῶν προλαβόντων πόνων ἐπιλανθάνονται. ἀλλ' ὅπως μὴ νῦν τοῦτο μαθών, πρίν τι γράφειν αὖθις ἡμᾶς ἀνιάσῃς τῇ σιωπῇ· οὐ δὴ γὰρ βουλοίμην ἔγωγε πολλὰ παθών, εἶτα πάλιν εὐφραίνεσθαι· οὐδὲ γὰρ οἱ Δελφοὶ ὅλως αὐτῶν ἀπεῖναι τὸν Πύθιον ἕλοιντο, εἰ καὶ παρόντος εὐθὺς ἑορτὴν ἄγουσι τὴν ἐπιδημίαν Ἀπόλλωνος.

Θωμᾷ.

τ Ὧν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐφραίνειν οἶδε καὶ χωρὶς θέας ἡ μνήμη. καὶ τότε μᾶλλον ἡνίκα τοὺς πειραθέντας ὅλου πληρώσαντες ἔρωτος, μηκέτι παροῦσι χορηγοῦντες ἀεὶ τῇ θέᾳ τὴν ἡδονήν. τότε γὰρ ἀποροῦντες οἵτινες γένωνται, τὸν πόθον ἔχουσιν ἀντὶ τῆς θέας ἀεὶ χορηγοῦντα τὴν μνήμην. ἑαυτοῖς γὰρ ἀνατυποῦσι τοὺς ἀπελθόντας. καὶ παρόντων σώζονται μίμημα. ταῦτα συνομολογῶ τούτῳ πάθει περιπεσών. ἐξ οὗ καὶ σὲ φρασθεὶς ἐθαύμασα καὶ μὴ παρόντα πάλιν ζητῶ. καὶ τὴν τύχην προσεύχομαι μηχανᾶσθαί τι καινόν. καὶ συνάγειν ποτὲ τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας ἐραστάς.

Κάστορι

Κάσσει.

τ Ω φέροντι τὴν ἐπιστολήν, πολλὰ πράσσοντι τὴν εὔνοιαν ἀπαιτεῖ, γλυκύτατε, συνάπτων ἐμοὶ γάμος τὴν οἰκειότητα βεβαιῶν. καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἡμέτερα γράμματα. καὶ οὐκ ἀλαζονείας ὁ λόγος. θαρροῦντος δὲ μᾶλλον, ὡς τὰ ἐμὰ μικρὰ μὲν τῇ φύσει, μεγάλα δὲ δύναται παρὰ σοί. δεῖται δὲ γλώττης δικαίας καὶ λόγων εὐροίας σβέσαι δυναμένης συκοφαντίαν. οἶδα τοίνυν ὡς τῆς ἐμῆς ἐλπίδος κρείττων γενήσῃ. φιλοτιμῇ γὰρ ἀεὶ μείζον εἰς πεῖραν ἐλθεῖν, ὧν αὖτις ἐλπίσειε περὶ σοῦ. σοὶ δ' οὐδὲν ἂν εἴη λοιπὸν ἢ τὴν ἐμὴν ἐλπίδα νικῆσαι τοῖς ἔργοις, ἢ μὴ ταῦτ' ἐλάττω δεῖξαι τὰ πράγματα.

Νεστορίῳ.

χ Ρεμύλος πεπλούτηκεν ἐξαίφνης ἡ κωμῳδία φησί. καὶ σὺ νῦν πλουτεῖν ἔοικας οὐ πώποτε τοῦτο μαθών. Ἴρου δὲ πτωχότερος ἀεὶ γεγονώς. ἐκεῖθεν ἄρα σοι ποθεινοτέρα γέγονεν ἡ πατρὶς ἣν πρότερον ἀπεκάλεις τῶν οἰκουμένων τὸ βάραθρον. ὅλως δὲ τῆς ὕλης γεγονὼς τῇ φιλοσοφίᾳ χαίρειν εἰπών. τὸ δὲ πρᾶον ἐκεῖνο καὶ ἥμερον ὅ, σοι μόλις ἐνέπνει ἤσαν τὸ πρότερον, καὶ τὰς ἐπὶ σοὶ τῶν προκόψεων ἐλπίδας, φροῦδα πάντα πεποίηκας. νῦν ὡς εἰκὸς ὄρθιος γέγονας. καὶ οἷον ὁ τῆς χώρας βούλεται νόμος. τοιαῦτα παρὰ τῆς τύχης ἀπήλαυσας, ὁ παρὰ τὴν πενίαν πάλαι φιλοσοφῶν. ὅθεν ἐμφιλοχωρεῖς τῇ πατρίδι καὶ σκοπεῖς οὐχ ὅθεν ἔσῃ σοφώτερος. ἀλλ' ὅθεν αὖ ἴδοις κομῶντα τὰ λήια. ἐγὼ δέ σε ποθῶν, τοὺς ἔρωτας μέμφομαι, εἰ μὴ δύνανται τὴν ψυχὴν μίαν οὖσαν αὐτέραν ποιῆσαι τῶν οὕτω ποθούντων.

Εὐσεβίῳ καὶ Ἡλίᾳ.

ε Γὼ καὶ παρόντας ὑμᾶς ἡδέως ὁρῶν, καὶ ἀπόντων ἀεὶ μεμνημένος, οὐκ ᾠήθην δεῖν σιγῇ τὸν καιρὸν παρελθεῖν. ἀεὶ μὲν γὰρ

ὑμῖν ἐπιστέλλειν ἡδύ. τὸν δὲ κοινὸν παῖδα μὴ μετὰ γραμμάτων προ-
πέμπειν, οὗ τοῦ ὑμεῖς ἐπῃνέσατε, κἀγὼ ποιεῖν ᾐσχυνόμην. ἕως μὲν
οὖν μοι παρῆν, σπουδῆς αὐτῷ χαίρειν ἐδόκουν καὶ φύσει γεγονέναι πατὴρ
νυνὶ δὲ τὴν ἐξ ἡμῶν ἰόντι μόνον εὔχεσθαι δύναμαι δι' ἠγουμένων ἀλ-
λων ἀκούειν, ὡς οἷον ἐβούλου τὸν νέον, θεὸς ἐπένευσεν ἤδη καὶ γέγονεν. ἀγα-
τίς γένοιτο τούτων τῶν λόγων πατήρ. δύναμαι μὲν οὐκ αὖ μᾶλλον. κρείττων
δὲ ἴσως.

Φαίδρῳ.

οὔ Τως ἄρα καὶ ψυχῆς εἰκόνες ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ τοὺς ἀπόν-
τας ἔδειξαν οἵαν ἔχουσι γνώμην, οὐχ ἧττον ἢ ζωγράφος ἂν
περ αὖ ἐθέλει μιμεῖσθαι. τοῖς γὰρ ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχὼν, ὃν
ἠγνόουν τῇ πείρᾳ, τοῦτον ἐκ τούτων ἐδόκουν ἔχειν. ὡς εἴ τις ἐξελὼν τὸ
πρόγραμμα τὴν ἐπιστολὴν ἐπεδίδου, ᾤμην ἂν πατρὸς εἶναι φιλο-
στόργου πρὸς παῖδα τὰ γράμματα. τοιούτους ἡ ἀρετὴ τοὺς ἑαυ-
τῆς ἔοικε τροφίμους δεικνύναι. τὸ γὰρ σὲ μήτε ἰδόντα μήτε προ-
πεπειραμένον, καὶ λόγου προκατάρχειν, καὶ κοινὰ πρός με ποιεῖσθαι
τὰ παρόντα τῶν ἀγαθῶν, τίνος εὐφημίας οὐκ αὐτόχοι δικαίως. ἀλ-
λ' ὅμως προῄρημαι μηδὲν ἔτι γένοιτο τὴν ἐμὴν ἰθάκην ὑπερι-
δεῖν· ἀγαπῶ καὶ τὸν ὁμηρικὸν ὀδυσσέα διὰ ταῦτα ζηλῶ, ὅτι πάντων περι-
ιδὼν, τὴν μικρὰν ἐπεθύμησεν. καὶ ἧς οὐκ αὖτις τῶν βελτίστοις ἐμνήσθη.

Ἱερωνύμῳ.

ϖ Αλιν αἴγυπτος καὶ τρυφή. καὶ πένητες ἡμεῖς παρὰ σοὶ καὶ λό-
γος ἀπόντων οὐδείς. οὐδὲν τοῦτο πρᾶγμα. γέλα μόνον χρυ-
σῷ ῥέοντα τὸν νεῖλον ὁρῶν· κἂν ἔτι μᾶλλον τὴν ὀφρῦν ἀνασπάσης, οἷ-
σθα πάντως ὑπερορώμενοι ἔσονται. ἡμῖν δὲ ὅ τε παλαιὸς τὴν ἐλου-
σαν. καὶ δακρύσεις ψάμμου μεθισταμένην τοῖς πνεύμασι καὶ τέμνου-
σ' εἰς ῥίζας τὴν ἄμπελον. ἔνθα καὶ νύμφαι ξέναι τινὲς καὶ θαλάττιαι

καὶ

ὁ Ζεὺς ὑέτιος οὐδαμοῦ. τότε γελάσω μὲν ἐγὼ καὶ κωμῳδήσω τὴν τύχην. σὺ δὲ νομίσειας εὐδαίμονα τὸν νοῦν ἀπερριμμένον ἐμέ. πλὴν ἐν ὅσῳ αὖ σοι δίδωσιν ὁ Νεῖλος τρυφᾶν, γράφε μόνον καὶ κάλει σμικροὺς ἡμᾶς καὶ χαμαί τινας ἐρχομένους. οὕτω γὰρ καὶ συγγράφοντος ἀπολαύσομεν. καὶ τὴν σὴν ἀλαζονείαν τῇ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδι παραμυθήσομαι.

Διοδώρῳ.

Ὁ παρ' ὑμῖν χωρίον καρποὺς μὲν τίκτειν ἔοικεν ἀγαθούς. αὐτίκα εἶναι δὲ μόνοις τοῖς σώμασι. τοὺς μὲν γὰρ θαύματα τοῖς ὁρῶσι παρέχει, καὶ τὴν τῆς ὥρας βιάζεται φύσιν. τὰ δὲ λαβὼν ἐρρωμένα, μικρὸν ὕστερον ἀπέδωκεν ὠχριῶντα. ὅθεν οὐκ ἂν ἑλοίμην ὀλίγων καρπῶν ἀπολαύσας νοσεῖν. καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτώμενος αἰσχύνεσθαι καὶ σιγᾶν. ὃ δὴ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ τὰ χωρία κοσμοῦντες. ἐγὼ δὲ βούλομαι καὶ πλείστων ἀγαθῶν ἀπολαύειν καὶ τῇ τοῦ σώματος ῥώσει τὴν τοῦ χωρίου φύσιν νικᾶν.

Διοδώρῳ.

Ἐθαύμασά σου πάλιν τὴν ἐπιστολὴν τοῖς μὲν λόγοις σαφῆ καὶ λίαν καλήν. τοῖς δὲ γράμμασιν ἀσαφῆ καὶ τῶν λόγων τὴν χάριν καλύπτουσαν. δοκεῖς γάρ μοι δεδιὼς μήποτε πρὸς λήθην ἔλθῃς τῆς φύσεως πρὸς τὸ σαφὲς αὐτὴν βιασάμενος, τῷ τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων παραμυθεῖσθαι τῶν ῥημάτων τὸ εὔσημον. ὅπως αὖ πάλιν ἐκ τῆς συνήθους ἀσαφείας ἔχῃς τὸ σύνθημα. οὕτως σοι πλεονέκτημα τὸ πρᾶγμα φαίνεται. καὶ δεδιέναι μοι δοκεῖς ἐκπεσεῖν τοῦ προσρήματος. θάρρει τοίνυν ὡς οὔποτε μεταθείμην τῆς δόξης ἧς ἔτρεφον περὶ σοῦ. οὐ δὴ ἑκὼν εἶναι τῆς θαυμαστῆς εὐκλείας στερήσαιμι. μόνον μή με ἀναγκάσῃς πυθοδελφοῦντα καὶ δεικνύντα τὰ γράμματα, φράσον λέγειν ὦ μαντικὲ Πύθιε τί ποτε λέγειν ὁ γράφων ἐβούλετο. ταῦτα δέ μοι πεπαίχθω πρὸς σὲ τὴν ὑμετέραν χάριν ἐκμιμουμένῳ.

τ Ησ περὶ ἡμᾶς εὐνοίας γλυκὺ σοῦ καθέστηκε τὸ σύμβολον, καὶ μιμεῖται τὴν γνώμην τὸ δῶρον τῷ μέλιτι συμπλεκόμενον. λόγων γὰρ γενόμενος ἐραστὴς καὶ τούτων ἐμφορηθεὶς, ἔγνως ὡς μέγα δή τι χρῆμα φιλία συμπροϊοῦσα χρόνῳ καὶ μὴ τῇ διαστάσει δεχομένη τὴν λήθην. ὅθεν σε καὶ πρὶν ἐπαινῶν, νῦν ἔτι πλέον τεθαύμακα, ὅτι καὶ μὴ παρὼν, καθέστηκας παραπλήσιος. ἀγαθά μοι πράττεις καλῶς καὶ τῶν νόμων ἐμφοροῦ. καὶ γενοῦ δὴ θᾶττον ἵνα τι καὶ λέξω ποιητικὸν, πατρί τε σῷ μέγα χάρμα πόληΐ τε παντί τε δήμῳ.

Στεφάνῳ.

ἥ Σθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν· ὃν εἶδον μὲν ἀεὶ τῇ μνήμῃ λαβὼν, τοῦτον διὰ τῶν γραμμάτων θεώμενος. εἰσὶ γὰρ ψυχῆς εἰκόνες ὄντως οἱ λόγοι· καὶ ἔμοιγ' εἰδὼς εἰπεῖν, μεῖζον ἢ κατ' ἐμαυτὸν ἔδοξα γενέσθαι. σκοπῶν ὥσπερ με φίλον ἐγκαταλέγεσθαι χορῷ, καὶ λόγος ἐμοὶ παρὰ σοί. τὸ γραμμάτων ἄρχειν προκαλούμενον τὰ παραπλήσια. δι' ὧν γὰρ θαυμάζειν ἔδοξας, σαυτὸν ὁρᾷν παρέχεις τοῖς γράμμασι. δι' ἐμοῦ μέσον τὰ σαυτοῦ διηγούμενος. ὥστε με μειδιῶντα λέγειν πρὸς ἐμαυτὸν, ὡς ἀληθεῖς οἱ λόγοι, οἱ κινοῦντες θεοὺς εἰ περὶ τοῦ γεγραφότος ἐλέγοντο. νυνὶ δὴ λέγε ἐλάνθανες ὅτι χρυσὸς ἐγώ. ἄξιον εἶναί με δεῖ τοιούτων ἐπαίνων ἀξιούμενον. ἀλλὰ δέ σοι κἀγαθὰ γένοιτο καὶ σπουδῆς ἕνεκα καὶ τρόπων πρᾳότητος. καὶ μνήμης εὐνοίας. τὸ δὴ μέγιστον ὅτι καὶ μὴ παρὼν καθέστηκας παραπλήσιος.

Παγκρατίῳ.

οἱ Τὰς σειρῆνας ποτὲ παραπλέοντες, τὰ μέλη τοῖς ἀκοαῖς ἀρνούμενοι, οὐ πατρίδας ἐπόθουν οὐ παίδων ἀνεμιμνήσκοντο· πάντα γὰρ παρέχειν αὐτοῖς ἐδόκει καλὸν, ἢ τοῦτ' ἀπαί

ρέφων τῆς ἡδονῆς ἐπειράθησαν. ἡμεῖς δὲ τῆς σῆς μούσης ἄκρω φα-
σὶ δακτύλῳ γευσάμενοι, οὕτως ὅλῳ πόθῳ πρὸς αὐτὴν ἐβακχεύ-
σαμεν, ὡς μηδὲ μικρὸν ἀπεῖναι ταύτης αἱρεῖσθαι, καὶ ἀνάγκῃ
διεστάναι τοῖς σώμασιν. ἀναγομένοις δὲ ἡμῖν τῇ διανοίᾳ συνανηγό-
μεθα. καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου νῦν οἰκοῦμεν, τῷ σὺν ὑμῖν εἶναι τῇ
φαντασίᾳ πλαττόμενοι. τοιαύτην μοι γνώμην ἐναποτίκτουσιν
ἔρωτες. καὶ πρὸς ὀλίγον ἀνενεγκὼν, ἐν ἐμαυτῷ πάλιν γίνομαι,
τοῖς σοῖς ἐντρυφῶ διηγήμασι. καὶ πάντες ἀνὰ μέρος τὰ ὑμέ-
τερα μνημονεύουσιν. ὁ μὲν τοῦ λόγου τὸ ἥμερον. ὁ δὲ τῶν τρόπων
τὸ σεμνόν. ἄλλοι γλυκὺν προσωνόμασαν. ὁ δὲ τῆς γνώμης λέγει τὸ
μέτριον. ὁ δέ σε φέρει ἐπὶ τῆς γλώττης εἶπε τὰς μούσας. καὶ πᾶς
τις φιλονεικεῖ φθάσαι τοὺς ἄλλους, μόνος τὰ σὰ διηγούμενος. σὺ
δὲ γράφε τὴν ἀπουσίαν θεραπεύων τοῖς γράμμασι. καὶ τὸν φέ-
ροντα τὴν ἐπιστολὴν ἡδέως ἰδεῖν καταξίωσον.

Νηφαλίῳ.

Ὅσον ἡμῖν πάλαι τὸν θυμὸν ἐπαφῆκας τοῖς γράμμασι, το-
σοῦτον νῦν χρηστότητι τὰς ἡμετέρας ἐλπίδας ἐνίκησας. τὸ γὰρ
διορθοῦσθαι τὰ φθάσαντα καὶ παραμυθεῖσθαι τὸν εἰς φιλίαν ἀδικεῖ-
σθαι πειθόμενον, πῶς οὐ σοφοῦ τὴν γνώμην ἀνδρὸς καὶ τὸ λυ-
πούμενον θεραπεύειν εἰδότος. οὐ μὲν μόνον τῶν ὑμετέρων ἠνίασεν. εἰ το-
σοῦτον ἐμὲ πεπονθέναι δοκεῖς, ὡς καὶ δώρων δεῖσθαι μεταβαλλόν-
των τὴν γνώμην. ὥσπερ καὶ Ἀγαμέμνων τὸν Θετταλὸν στρατιώ-
την. πλὴν καὶ τὰ δῶρα δέχομαι προθύμως, οὐ ταῦτα ζηλώσας
μᾶλλον, ἢ τὴν τοῦ πεπονθότος προαίρεσιν. ὁ δὲ φέρων τὴν ἐπιστο-
λὴν τῆς ὑμετέρας εὐνοίας δεόμενος, τυγχανέτω ταύτης, ἐν οἷς ἂν
τῶν οὐ λυπεῖ.

δ Ἐδεξάμην σου τὴν φίλην καὶ γέμουσαν ὄντως ἀφροδίτης ἐπιστολήν. τῆς μὲν μακρᾶς σιωπῆς, σωκρατικῶς αἰτιωμένην ἡμῖν τὸ δαιμόνιον. τὸν δὲ χαμαὶ κείμενον ἐμὲ καὶ πρὸς ὕψος ἀρετῆς ἀναβλέπειν οὐκ ἔχοντα, καὶ τί γὰρ ἕτερον ἢ σοφιστήν, ὡς ἂν αὐτὸς ἐπισκώψειας, εἰς αὐτὴν φιλοσοφίαν τοῖς ἐπαίνοις ἀνάγουσαν. μᾶλλον δὲ τὴν ἀκοὴν ὑποσυρομένην, ὅπως κλαπεῖσα τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπαίνοις, ἀνάσχοιτο πρᾴως κατηγορουμένης ῥητορικῆς. καὶ φέροι τὰ συνήθη ταῦτα δὴ τερετίσματα τὸ πολιτικῆς μορίου εἴδωλον, καὶ τὸ δήμοις ὁμιλεῖν καὶ ὅσα δὴ παιζόντων ἐθέλουσι λόγοι. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι φθονούντων αἰδοῖ φιλοσοφίας καὶ πλάτωνος. καὶ αὐτὸς δὲ οἶμαι περὶ τῆς τέχνης ὦ σοφώτατε τἀναντία φρονῶν, σκώμματα τῶν ὡς ἔοικε χαίρειν, ὄνου φασὶ σκιάν, ἐγκαλεῖς Θρασυμάχους ἡμῖν καὶ πώλους ἐπικυκλῶν, καὶ ὅσα δὴ Πλάτωνος ἀνέπλασαν χαρίεντες. ἀλλὰ παῦσαι λοιπὸν ὦ λῷστε τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγορεύων κακῶς. εἰ δὲ μή, ἀλλ' εἰς ἀμείνω καιρὸν ἐπέχω τὴν ἀπειλήν.

Διοδώρῳ.

τ Οἷς ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχών, παλαιᾶς εὐδαιμονίας ἀφικόμην εἰς μνήμην. τὸν νεῖλον ἐκεῖνον, καὶ τὴν παραυτῷ τῆς ὑμετέρας θέας ἀπόλαυσιν, τῇ διανοίᾳ τυπούμενος. καί μοι δακρύειν ἐπῆλθε τὴν τῆς τύχης ῥοπὴν ὡς ἄνω καὶ κάτω στρεφομένην. νῦν μὲν συνάγει τοὺς ἀνθρώπους ὡς οὐκ ἄν τις ἐλπίσειε, νῦν δὲ πάλιν διΐστησιν οὓς παρ' ἐλπίδα συνήγαγεν. ἀλλὰ σοφόν τι πρὸς αὐτὴν ἐμηχανήσαντο φάρμακον, ἐπιστολαῖς ἀνακινοῦντες τὸν πόθον. καὶ τὴν παρουσίαν τρόπον τινὰ τοῖς γράμμασι μηχανώμενοι.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

τ Οἷς περὶ φιλίαν ἐσπουδακόσιν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι τὴν εὔνοι-
αν. καὶ τὸ ταῖς τῶν συνήθων χρείαις ὑπουργεῖν ἐντιμότερον. τὸ
δὲ προσαναλίσκειν οἴκοθεν, οὔτ᾽ ἄλλως δίκαιον, οὔτε τῷ δεξαμένῳ
τὴν χάριν καλόν. ὁ γὰρ ἅπαξ ζημιωθεὶς, περὶ δευτέραν χρείαν κα-
θέστηκεν ὀκνηρότερος. ὅπερ εἰ καὶ μὴ πάθοιτε, νόμῳ φιλίας ἀεὶ βεβαι-
ούμενοι, ἀλλ᾽ οὖν ἐγὼ τοι γράφειν ὑπὲρ τῶν δοκούντων, ὑπ᾽ αἰδοῦς ἀνα-
κόπτομαι. ὅθεν εἴ με βούλεσθε τῇ πρὸς ὑμᾶς παῤῥησίᾳ χαίρειν ἀεὶ,
οὐκ ὀκνήσετε χρέος λαβεῖν ὀφειλόμενον.

Ἰουλίῳ.

ο Ιά μοι συνέβη δεξαμένῳ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, ὃ χαίρω
πρὸς ὑμᾶς διηγήσασθαι. πρώην γάρ τις τὰ οὐράνια σοφὸς εἶ-
ναι βουλόμενος, καὶ τέχνην ἔχων ὡς ἔλεγεν ἐκ τῶν ἀστέρων προλέ-
γειν τὰ μέλλοντα, περιτυχὼν ἐξαίφνης ἐμοὶ καὶ θεὶς ἐπὶ δακτύ-
λων τὴν ψῆφον, ὡς εὐτυχὴς φησὶν ὑπάρχων ἐλάνθανες. μέγα τι
σοι καὶ λαμπρὸν ὅσον οὔπω παρ᾽ ἐλπίδα γενήσεται. ἐγὼ δὲ τούτων ἀκούσας,
τὸν πλοῦτον ἐφανταζόμην αὐτόν. ἀξιωμάτων ἐγέμον τὴν διάνοιαν
καὶ περὶ ἐν ἐλπίσι τύχης σοβαρωτέραν εἶχον τὴν γνώμην. ὡς οὖν οὕ-
τως εἶχον, τί μοι προσιόντι; ἐπεδίδουν τὰ ὑμέτερα γράμματα. τοῦ-
το ἔφην ἐκεῖνο. προῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος. χρηστὰ γάρ μοι μηνύειν
μαθόντες, πρὸ τῶν ἄλλων ἐπείγονται. τί γὰρ ἂν καὶ παθόντες, οὕ-
τω νῦν παρ᾽ ἐλπίδας ἐπέστελλον. ὡς δὲ τοῖς ἔνδον ἐντυχὼν κάλαμον αὖ ἔ-
γνων ἀπόβλητον, καὶ ἐμπειρίαν ἀτιμοτάτην, ἰοὺ ἰοὺ πρὸς ἐμαυτὸν ἔφην
παρ᾽ ἐλπίδας εὐτύχηκα. τὸ δὴ λεγόμενον ἀφ᾽ ἵππων ἐπ᾽ ὄνους μεταβεβήκα-
μεν. πάντα μὲν οἶμαι καινίζειν οἶδεν ἡ τύχη. ἀλλ᾽ ὅπερ τ᾽ ἂν ἤλπισα κα-

λάμων γίνεσθαι πατὴρ ὑπὸ καλύβῃ καθήμενος. ταῦτά μοι ζηλῶ ὡς ἔοικεν ἀνατέλλων χαρίζεται. καὶ γέλως διὰ τῶν ἀκουόντων, ἐπέρχεν ἐπ' ἐμοί. καὶ δέχου τὸν ἄνδρα φησὶ καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Διοδώρῳ.

Σὺ μὲν σκώπτεις ἡμῶν τὴν σιωπήν· ἐγὼ δέ σου φέρειν τὴν ἀλαζονείαν οὐκ ἔχω. δι' ἣν ἴσως οἴει τις εἶναι σεμνὸς ἢν ἡμῖν διὰ πλείστου φανῇς καὶ τοῦ λόγου πολλάκις ἐμβάλῃς ἡμῖν. ποτὲ πρὸς ἡμᾶς ὁ καλός. ὁ τὴν θέαν ἡδύς. ὁ τὰς σειρῆνας ἀποκρύπτων ταῖς ἡδοναῖς. ὁ τὴν πατρίδα παρορῶν ἵνα σώσῃ τὴν καίσαρος. τοιαῦτα λογοποιεῖν ἡμᾶς ἡ γῆ τῇ μελλήσει κατατείνων ἀεί. καὶ παρὰ σαυτῷ πάντως συνωμολογεῖς ὡς τὸ σπάνιον ἀεὶ τοῖς ζητοῦσιν ἐπιτείνει τὸν πόθον· ὅθεν ἡμᾶς παρορᾷς. καὶ οὐ τοῦτο δεινόν, καίπερ ὂν τοιοῦτον. ἀλλὰ καὶ τὰς πατρίους πανηγύρεις ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιῇ. ἀλλὰ πολλάκις ἐμβαλὼν ἐλπίδας ὡς ἥξεις, εἶτα πάλιν ἀνέδυς καὶ διεψεύσμεθα. ὥστε δέδοικα καὶ πρεσβείαν πέμπειν ἡμᾶς καὶ καλεῖν τὸν εὐεργέτην. οὕτω γὰρ καὶ χαίρεις λεγόμενος. ἀλλὰ φάνηθι μόλις ὦ λῷστε τὴν μεθ' ἡμῶν ἐπιτελέσων πανήγυριν. εἰ δὲ τὴν πρεσβείαν περιμένεις, ὥρα σοι καταμένειν ἐκεῖ. τῶν γὰρ καλούντων οὐδείς.

Γεαίῳ παραμυθητική.

Ὡς πικρὰ τὰ καθ' ἡμῶν τῆς τύχης βουλεύματα. καὶ πρὸς δεινῆς ἀρκοῦντα τραγῳδίας ὑπόθεσιν. οὔπω παίδων οἰκτίστου τάφου πεπαύμεθα, καὶ τὴν τεκοῦσαν ἐφείλκετο ἐκείνη μὲν ἴσως δρᾶσα καθ' ἡδονήν, εἰ παισὶ φιλτάτοις προσετέθηκεν. ἡμῖν δὲ πάθη συνάπτουσα πάθεσι. καὶ τάφῳ τάφον ἐργαζομένη βαρύτερον. καὶ τῆς μητρὸς ἀπεστέρησεν οἴμοι παιδία ἐπὶ τῆς μητρῴας ὀζηρ

τημένα θηλῆς δακρύων ὄντως καὶ ταῦτα καὶ σκηνῆς ἐπέκεινα πά-
θη. καὶ οἷα βεβαιῶσαι μῦθον ὡς γυνὴ δυστυχὴς, ἀνθρώπου λίθος ἐ-
γένετο. ἦν γὰρ ὡς ἔοικε Φρυγία καὶ βάρβαρος. καὶ πρὸς τὸ τῆς τύ-
χης πόμα τοῖς ἐκ φιλοσοφίας φαρμάκοις οὐ προκατείληπτο
τὴν ψυχήν. οἷα δὴ τὸν μέγαν ἐκεῖνον Ἀναξαγόραν λόγος. προσαγγεί-
λαντος αὐτῷ τινος τοῦ παιδὸς τὴν ἄωρον τελευτὴν, εἰπεῖν εὐθέως
ὡς δὴ παρεσκευασμένον ἐκ πολλοῦ καὶ μηδὲν μέγα παθόντα πρὸ
τῆς ἀκοῆς, ὡς ᾔδειν κἀγὼ θνητὸν γεννήσας. καὶ οἶμαί γε τοῖς εἰρημέ-
νοις τεκμαιρόμενος, ὡς εἰ καὶ τὸ γύναιόν τις ἀπήγγελλε ἐπὶ τῷ
παιδὶ κεῖσθαι, πάντως ἂν προσέθηκεν, ὡς ᾔδειν καὶ θνητῇ συνοι-
κῶν. ὅθεν ἐπαινῶ τοὺς πρώτους τραγῳδίαν εὑρόντας, ὅτι κατα-
μαθόντες τὴν τύχην ἄνω καὶ κάτω κυκῶσαν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγ-
ματα, τὴν σκηνὴν ἡμῖν ἐπενόησαν. ἀλλοτρίοις δὲ μάλα κακοῖς
τὰς τῶν οἰκείων προκαταλαμβάνοντες συμφοράς. τί γὰρ
δεινὸν ἐν ἡμῖν ὃ μὴ φθάσας ὁ χρόνος ἀπέδειξε. τί δ' ἂν γένοιτο και-
νὸν ὃ μὴ πρὸς εἰκόνα παραπλησίαν ἀνάγεται. ἀλλ' εἴ γε φίλον ἡμῖν
τῆς τύχης ὀφθῆναι κρείττοσι, πρὸς τὸν τῆς συνήθους φιλοσοφίας
ὅρμον ὑποδραμούμεθα τίνες τε ἐσμὲν σκοποῦντες καὶ ὅθεν ἀφίγ-
μεθα. καὶ τίνες ἄρα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οἱ λόγοι. καὶ ὡς δε-
θέντας λυθῆναι δεῖ πάντως ὁπηνίκα δόξειε τῷ δήσαντι. καὶ ἀποθέ-
σθαι τὸ προσωπεῖον ὅπερ ἡμῖν ὁ τοῦ μεγάλου δράματος περιτέ-
θεικε ποιητής. τοῦτο γὰρ ὄντως ἡ τοῦ σαυτὸν γνῶθι παραίνεσις. τοῦ-
το σὸν ἔργον ὦ σοφώτατε. καὶ τῆς προνοίας ὡς οἶμαι λόγους συνεχῶς
ἀνελίττοντος, καὶ τοῖς σοφίας ἀμυήτοις καρτερίας σαυτὸν πα-
ρεχομένου παράδειγμα. ὅθεν εἰς ἑαυτοὺς ἐπανέλθωμεν. ἀλλὰ τί
κεν ῥέξαιμεν λέγοντες καὶ τὸ, θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. ταῦτα

γὰρ σκοπῶν σαυτοῦ τε δράσεις ἄξια καὶ τὸ θεῖον παρασκευάσεις εὐμενές σοι ποτὲ τὰ καθ' ἡμᾶς ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς.

Διοδώρῳ.

δ Ἐδεγμαι τὰς καλὰς ἰσχάδας καὶ κρείττους οἶμαι τῶν ἀττικῶν, δι' ἃς φασὶν ὁ μέγας κεκίνητο πόλεμος. ὅτε βασιλεὺς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπεμβάλλων θαλάττῃ. καὶ διατέμνων ὄρος εἰς θάλατταν. δέδεγμαι δὲ καὶ ὑποδήματα καὶ λίαν καλά. πλὴν ἀλλ' ὄξυ μὲν ἢ πέσι κυνόσβατος, οὐδ' ἀνεμῶναι, πρὸς ῥόδα. ἀσαφὶς γὰρ μακρὰ ἐν συμμέτρῳ σύ τε τὴν ἔμψυχον παραμυθουμένη γλυκύτητα, ποίων μὲν ἰσχάδων ἀττικῶν, ποίων δὲ πλακούντων ἐφ' οἷς ἀεὶ τὴν γλῶτταν προτείνεσθαι, κρείττων καθέστηκε. πέπομφα δὲ καὶ στρουθοὺς ἐξ ἅλμης ἀδηφάγους γαστρὸς παραμύθιον. ἆρ' οὐ κρείττω πολλῷ τὰ ἡμέτερα, πῶς αὐτί; οἶμαι τένθης φήσειε δικαστής. πλὴν ἴσως τὰς μελλούσας βλαύτας ἐρεῖς. ἐγὼ δὲ κέχηνα μὲν πρὸς αὐτάς. ἐπειδὰν δὲ πέμψῃς, ἀλλ' οὐ βούλομαι λέγειν οἷα δὴ καὶ σκώπτειν πειράσομαι.

Δωροθέῳ.

ἠ Ν ἄρα τοῖς ποθοῦσιν ἔαρ οὐ καιροῦ μεταβολή. ἢ ὥρας λαμπρότης καὶ χελιδόνες ᾄδουσαι. ἢ γῆ ποικιλλομένη τοῖς ἄνθεσιν. ἀλλὰ καὶ παιδικῶν φωνὴ χειμῶνα σιγῆς, τὴν τῶν ἐρώντων ψυχὴν παρενοχλοῦντα, πρὸς ἥδιον ἀκοὴν μεταβάλλουσα. τοιοῦτός τις πέφηνας κρείττων πάσης ἡδονῆς τὰ γράμματα χαρισάμενος. ὡς ὅ γε παρεμπεύσας χειμὼν, ἐπῆλθε μὲν τῇ φύσει πολύς. σοῦ δὲ σιγῶντος ἔδοξε δυσχερέστερος.

Ὠρίωνι.

τ Ουὰ ἀγαθοὺς τῶν φίλων ἀπόντας μᾶλλον οἶδεν ἐλέγχειν ἡ πεῖρα. κρίσις γὰρ εὐνοίας οὐ τὸ παρόντα τιμᾶν. τοῦτο γὰρ ἔσθ' ὅτε ποιήσειεν αὖ τις καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς ὁ τῶν ἀγαθῶν τὸ

πρόσω

προσωπεῖον περικείμενος, ὃ μὴ πέφυκεν, ὑποκρίνεται. εἰ δέ τις τῷ τόπῳ διεστὼς, εἰς ἓν χωρεῖ τῇ σπουδῇ καὶ τῇ γνώμῃ συνάπτεται, οὗτος ἐκεῖνος ὁ φιλίας νόμον περιστέλλειν εἰδώς. τοιοῦτος ἡμῖν προῆλθες ἀρετῇ τῶν δευτέρων τὰ φθάσαντα παρελθών. εἰ δὲ τῶν πατέρων εἰκόνες οἱ παῖδες, εἰκότως ἄρα με καὶ φήμη κομίζει μετάρσιον. διὰ παιδὸς ἀγαθοῦ μικρὸν πατέρα μείζω ποιοῦσα δοκεῖν. καὶ πανταχοῦ καθάπερ ἔφης ταῖς πόλεσι παραπέμπουσα. ἀλλά μοι περιέποις τὴν ἀρετὴν, ἣν παρ' ἐμοὶ τῶν λόγων. τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ τοὺς νόμους σπουδὴν καὶ φύσιν ἐπιδεικνύμενος.

Κυριακῷ.

Τὰ μὲν σὰ δῶρα τοιαῦτα. τὰ δὲ ἡμέτερα κἂν αὐτὸς ἐπαινέσειας οὕτω τῇ γαστρὶ χαριζόμενος. λίχνος γάρ τις ὢν καὶ τὸ γαστρίζεσθαι μελέτην πεποιημένος, καὶ βρώμασι τὴν μεγάλην εὐδαιμονίαν μετρῶν, εἴπου τι θηράσαις ἡδὺ, προτείνεις εὐθέως τὴν γλῶτταν, καθάπερ τις Αἴας τὴν μεγάλην ἀσπίδα. καὶ μάρτυς ὁ καιρὸς ἐν ᾧ πλακοῦντα παρ' ἑτέρων ὑφήρπασας, ὅλον εὐθὺς παραπέμψας τῷ στόματι.

Παγκρατίῳ.

Οὕτω παρορᾷς τοὺς ποθοῦντας; οὕτω καὶ γλώττης ἐπέχεις τὰ νάματα; ἀλλ' ἐμοὶ καὶ διαγράφει τὴν ὑμετέραν θέαν ὁ πόθος. καὶ νῦν ἔγνων ὀνειροπολεῖν ἐγρηγορότος τοῦ σώματος. ἀλλὰ δίδου σαυτὸν μέχρι γοῦν γραμμάτων ἡμῖν. τοῖς γὰρ ποθοῦσι παραμυθία καὶ τὸ μικρόν τι σύμβολον τῶν ἐρωμένων ἰδεῖν. μέμνησο δὲ καὶ τῶν λόγων ἐκείνων ἐν οἷς ὑποσχέσεις ἦσαν ἢ θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς ἢ γράμμασι πυκνοῖς ἀνεπαίσθητον τὴν ἀπουσίαν ποιεῖν. νυνὶ δὲ κινδυνεύω γράφεσθαί σε παρὰ ταῖς μούσαις ὡς ὁ σοφὸς Παγκράτιος δεινὸς ἦν λέγειν, ἃ μὴ ποιεῖν ἐλογίζετο.

Σαζομένῳ.

ο΄ Υ τὴν τυχοῦσαν ἡμῖν ἡδονὴν ἐνεποίησεν ὁ σοφὸς Καισάρειος τὴν σὴν σπουδὴν, ἀφηγούμενος. οἷα γὰρ χρηστὸς ἀνὴρ καὶ τοῖς λόγοις ἀνατεθραμμένος, ἀνεπίφθονον ἡμῖν τε καθαρὸν ἐδίδου τὸν ἔπαινον, μειδιῶντε ἅμα καὶ συνηδόμενος ἐμοὶ τῆς γονῆς. ἐγὼ δὲ σὲ μὲν, ἐμακάρισα τῶν ἐπαίνων. ἐκείνου δὲ τῆς προαιρέσεως. ἐμαυτὸν δὲ, τῆς τύχης, εἰ τοὺς παρ' ἐμοὶ φοιτῶντας ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐνεμαρτύρησεν. ἀλλ' ἐπιδίδου πρὸς ἀρετὴν τῇ σωφροσύνῃ κοσμούμενος. καὶ μειζόνων ἐπαίνων ὑποθέσεις δίδου τοῖς ἀπαγγέλλουσιν.

Ἠλίᾳ ἐπισκόπῳ.

π΄ Ολλῶν ὄντων εἰπεῖν δι' ὧν αὖτις τὰ τῆς τύχης τραγῳδήσειε παίγνια, μεταποιούσης ἀεὶ πρὸς τὸ δοκοῦν τὰ ἡμέτερα, καὶ μηδὲν ἑστάναι συγχωρούσης ἐπὶ τοῦ σχήματος, ταῦτα μὲν σιωπήσω πρὸς ἄνδρα πάλαι κατεγνωκότα τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν τύχην νικῶντα δι' ὧν ὑπερορᾷ μηδὲν ἐκείνης θαυμάζειν ἐθέλων. τοσοῦτον δὲ μόνον ὑπεμνήσω, ὡς οὐδὲν οὕτως ἡμέτερον ὡς ἡμεῖς ἑαυτῶν. τί δὲ ἡμεῖς. οὐ σῶμα δήπουθεν τοῦτο τὸ ῥευστὸν οὐδὲ χρημάτων ὕθλος, οὐδ' ὅσα τὴν ἰσχὺν παρασκευάζει τῇ τύχῃ. ἀλλὰ ψυχὴ λογικὴ διά τινας δὴ λόγους πεπεδημένη τῷ σώματι. ὅθεν οἱ φρονεῖν ἐγνωκότες τὰ δέοντα, πᾶν ὅ τι ποῦ παρὰ ταύτην ἀπεσκευάζοντο ὥσπερ ἄχθος ἀλλότριον, μηδὲν πρὸς ἰδίαν οὐσίαν ταῦτα τείνειν ἡγούμενοι. καὶ οὐδὲν ἐποιοῦντο τῆς γνώμης ἐμπόδιον, οὐ σώματος αἰκισμόν. οὐ χρημάτων ἀποβολὴν, οὐ καιροῦ δυσκολίαν. ἀλλ' εἰς

ἑαυτοὺς

ἑαυτοὺς ἀνατρέχοντες ἐλεύθεροι τε ἦσαν καὶ μίαν ηὐλαβοῦντο ζημίαν τὴν ἀρετῆς ἐκπεσεῖν. τὰ χρήματα τῶν ἠθῶν καὶ φειδοῖ τοῦ σώματος ἐν ἀνδραπόδου λόγῳ τετάχθαι. τὸ κρεῖττον ἀναξίως ὑποβαλόντες τῷ χείρονι. καὶ θαυμάζοντες ἄνδρας ὑβρισταὶ πάντα μᾶλλον πλουτοῦντας ἢ περὶ αὐτούς. ἔθεσο ὁ μὲν ὡς ἀλλοτρίῳ κεχρημένος σώματι, τὴν ἐλευθέραν ἐκείνην φωνήν, πτῆσσε λέγων πτῆσσε τὸν δὲ ἀνάρχου θύλακον, αὐτὸν γὰρ ἀνέξεταί χον οὔποτε πτίσσεις. ὁ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐκβολὴν αὐθαίρετον ποιησάμενος, Κράτης ἔφασκε Κράτητα ἐλευθεροῖ. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα γενναίας ὄντως ψυχῆς. ἥτις ἑαυτῆς ὕβρει πατοῦσα τὰς ἡδονάς. τοῖς καιροῖς οὐκ οἶδε συμμετατίθεσθαι. μέμνησο τοίνυν ὡς ἐπικτήτῳ δοκεῖ ὅτι ὑποκριτὴς εἶ δράματος οὗ ἂν θέλῃ ὁ ποιητής. καὶ πλάτωνι δέ που δοκεῖ, ὡς ὁ σοφὸς εὐδαίμων, κἂν πάντα δὴ τὰ μὴ ἐπὶ τούτῳ πράττῃ κακῶς. ἡνίκα γὰρ τὰ ἐφ' ἡμῖν εὖ πράττει, τῶν ἔξωθεν δήπουθεν ὀλίγη φροντίς. ἑτέρῳ γὰρ ἐκεῖνα φέρεται ῥεύματι.

Κληδονίῳ.

ε Υγε μὲν ἐν τοῖς γράμμασι χαρίεντος καὶ γλώττης ἀκωλύτως ῥεούσης. καὶ λέγειν δυναμένης ὅσα καὶ βούλεται. ὅπου γὰρ ἐμὲ τὸν μικρὸν ἐν λόγοις καὶ τὴν τέχνην μέχρι τοῦ σχήματος περικείμενον, τοσοῦτον ἦρας ἄνω, ὡς ἀπαρκεῖν με λοιπὸν μήποτε πρὸς ἄλλους γράφων, εἶτά μου κατὰ λήθην προσηγορίαν ἐπιγράψας, τί οὐκ ἂν ῥᾳδίως εἴποις βουλόμενος. καί μοι δοκεῖς τοσοῦτον κεκινηκέναι τὴν γλῶτταν, δηλῶσαι θέλων ὡς ἀπαιτήσεις παρ' ἐμοῦ τὸ παιδίον οὕτω λέγειν δυνάμενον. ὅθεν μοι καὶ τοσοῦτον ἀγῶνα πεποίηκας, ὥστε μικροῦ δεῖν, καὶ τὴν τοῦ διδάξειν αὐτὸν ἀνεδυόμην ὑπόσχεσιν. εἰ μή με λογισμὸς εἰσῆλθεν ὡς τὴν τοῦ

πατρός.

πατρὸς φύσιν λαχὼν, ἐκ τῶν εἰκότων ὁ νέος νικήσει τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν τὸ λεῖπον ἐκ ταύτης οἴκοθεν προσεχόμενος· ὥστε σοι καιρὸς μὴ παρ᾽ ἐμοῦ τὸ πᾶν ζητεῖν, ἵνα μὴ πρὸς τὰς εὐθύνας ἀπορῶν σιωπήσωμαι. τὴν γὰρ πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν τοσαύτην κατεπαγγέλλομαι, ὅσην ἂν αὐτὸς παρέχες εἰ διδάσκων ἐτύγχανες. προσεφέλκεται γάρ με πρὸς ταύτην ὁ νέος τῇ φύσει τὴν σπουδὴν ἐφάμιλλον παρεχόμενος.

Γεωργίῳ.

Τῆς μέχρι νῦν ὦ λῷστε πρὸς τὸ γράφειν ὁρμῆς σωκρατικῶς εἰπεῖν, δαιμόνιόν τι πέφηνεν ἐναντίωμα. νοσήμασιν ἡμᾶς ἄλλων ἄλλοις περιβάλλον. οἷα δὴ συμβαίνει τῆς παρούσης ἡμᾶς ἀπολαύειν ζωῆς. μυρίων γὰρ ὄχλος κακῶν τὸν τῶν ἀνθρώπων οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἐκληρώσατο βίον. καὶ τὸν μὲν, πενία παρενοχλεῖ. τὸν δὲ πάθη παρατείνει τῆς ψυχῆς. ἄλλῳ διάκειται τὸ σῶμα κακῶς. ἕτερος παιδίον οὐκ ἔχων θρηνεῖ. ὁ δὲ τοὺς ὄντας ὀδύρεται. καὶ τί δεῖ λέγειν γυναικῶν καὶ παίδων ἀποβολήν. ἅπερ ὑμῖν οὐχ ὡς ἔδει συνῶναι τῇ πείρᾳ παρέχειν ἡ πεῖρα. καὶ μακρὸν ἂν εἴη τῷ λόγῳ περιϊόντος εἰ ἃ πρόκειται τῇ θέᾳ. καὶ δείκνυσιν ἡμῖν ἐπὶ τῶν ἔργων ὁ βίος οὕτως ἄγοντος τοῦ θεοῦ τὰ ἡμέτερα. ἐμοὶ δοκεῖν ὅπως ἀβουλήτων πλήθει περιπεσόντες, τῶν ἐπὶ γῆς μηδαμῶς ἀντεχώμεθα μηδὲν ἐχόντων ἑστηκὸς καὶ ἀκίνητον. ἀλλὰ καταλιπόντες τῶν συμφορῶν τὸ χωρίον, πρὸς ἑτέραν ζωὴν ἐπειγώμεθα, ἐπ᾽ αὐτὸν ἀναπτάντες τῇ διανοίᾳ τὸν οὐρανὸν, εἰ καὶ μένειν ἔτι τὸ σῶμα βιάζεται. μηδὲ θρηνῶμεν τὸν ἀπελθόντα τῶν ἐντεῦθεν δεσμῶν φανέντα μόγις ἐλεύθερον. ἐπαινῶ γὰρ τὸν εἰπόντα ὅς τις ποτὲ ἦν ὁ τοῦ λόγου τούτου

πατὴρ

πατὴρ, ὡς ἀρχῆθεν μὴ φῦναι τοῖς ἐπὶ γῆς ἄριστον· φύντα δ᾽ ὅπως ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι. ὅπερ ἡ σκηνὴ παρασπάσασα, δεῖν ἡμᾶς φησιν ἐπὶ σύλλογον ἰόντας τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ᾽ ἔρχεται κακά. τί οὖν ἔτι θρηνοῦμεν ἐκ τῆς τοῦ βίου ζάλης ἀσφαλῶς τοὺς φιλτάτους προπέμψαντες, πρὶν ἐν πείρᾳ γενέσθαι τῶν ἐνταῦθεν κακῶν. τί δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν ἡμῖν τὸ θεῖον εἶναι βουλόμεθα, δέον τοῦτο κεῖνο καλὸν, ὅπερ ἂν ἐκείνῳ δοκῇ. τοιοῦτος ἦν ὄντως ὁ τὸν πολὺν ἐκεῖνον Πυθαγόραν ἐζηλωκώς. ὅστις γε δὴ πρὸς τὸν εὐχῆς εἰπόντα μέρος, δώῃ σοι ὁ θεὸς ἅπερ ἂν τύχῃς βουλόμενος, εὐφήμει φησίν. ἀλλὰ βουλοίμην ἅττα καὶ δίδωσι. πολλὰ γὰρ ἡμῖν γενέσθαι πολλάκις εὐξάμενοι, εἶτα μὴ τυχόντες, ἔγνωμεν ἐκ τῶν ἔργων ὡς δεόντως οὐ γέγονε. πολλῶν δὲ καὶ κατὰ γνώμην δῆθεν τυχὼν, μικρὸν ὕστερον ἐμεμψάμην τὴν τύχην ὅτι καὶ γέγονεν. οὕτως ἄρα πρὸς μικρὰ βλέποντες ἄνθρωποι, τὴν φύσιν οὐκ ἔχουσι διαρκῆ. ὃ δ᾽ ἅπερ ἂν μέλλῃ καθάπαξ λυσιτελεῖν, ἠγνοήκαμεν. τοιγαροῦν παραχωρεῖν ἀνάγκη τῷ κρείττονι, σοφῶς ἄγοντι τὰ ἡμέτερα καὶ ἡμῖν ἀγνοῆται τὰ δόγματα.

Μουσαίῳ.

Ὁ λογιώτατος Παλλάδιος, χρυσὸν ὅλον ἥκει ἄγων τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν· καὶ εἴ γε μοι τὰ Κροίσου κεκόμικε τάλαντα, οὐκ ἂν οὕτως εὐμενέσιν εἶδον αὐτὸν ὀφθαλμοῖς. ἄλλοις μὲν ὁ ἄργος μέγα φρονεῖ· ὁ Λυδὸς χρυσῷ· ὁ Σπαρτιάτης τῷ δόρατι· χορδαῖς Ἀρίων καὶ κρούσμασιν. ἐμοὶ δὲ σεμνολόγημα σή τε θέα καὶ γράμματα σά. καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ὑμῶν ἀπολαύειν δέῃ. ὥστε τῷ νέῳ καὶ μισθὸν ἡμεῖς ἐκ τῶν δικαίων ὀφείλομεν. ὃν οὐκ ἀποδιδόντες, εἰκότως ἂν αἰσχυνοίμεθα. ὁ δὲ μισθὸς, οὐ μὰ Δία χρυσὸς,

οὔτε λίθοι τινὲς ἰνδικοί. οὔτε γὰρ τούτων πλουτῶ, οὔτε τούτων θηρεύσων ὁ νέος ἀφίκεται. ἀλλ' οὐδὲ λόγων κάλλος. οὐ γὰρ μουσῶν εὔφορος ἐγώ. οὐδὲ γὰρ τοῖς ἐξ ἀττικῆς ἐναβρύνομαι. ταῦτα γὰρ εὐδαιμόνων εὐτύχησαν παῖδες. ἀλλ' εἰ τὴν ἐμὴν δόσιν ἥτις ἐστὶν ἐθέλεις σκοπεῖν, εὔνοιά γε καὶ προθυμία. τούτων γὰρ κύριος ἐγὼ Δημοσθένης φησίν. τῶν δὲ ἄλλων τύχη καὶ μοῦσαι πρὸς τὸ δοκοῦν αὐταῖς τὴν δωρεὰν πρυτανεύουσαι.

Μεγέθιος Προκοπίῳ.

Ὅτε πρῶτον εἰς μέσους ἡμᾶς τὸν ἐπιτάφιον λόγον παρῆλθες, τοσοῦτον ἤχθην ταῖς ἀττικαῖς σου μελίτταις. ὥς τε καὶ ἡγούμην τὸν μουσηγέτην αὐτὸν συνεργάσασθαί σοι μετὰ τῶν χαρίτων τὸν λόγον. ἐφ' ἑκάστῳ μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων, ἐγώ τε καὶ ὅσοι τῶν ἀκροωμένων ἐνέπλησαν τότε τὸ θέατρον, βοῶντες ἕκαστοι τὸ στεντόρειον. ὡς δὲ κατὰ τὴν πόλιν γεγόναμεν, ἐντεῦθεν μᾶλλον ἐπετείνετό σοι τὸ θαῦμα. καὶ ἦν ἐν τοῖς ἁπάντων στόμασι τὰ χρυσᾶ σου γεννήματα. κρινόντων μὲν ταῦτα πρὸς ἄλληλα, τῷ μήπω παραπλήσιον εἶναι· ἀπορουμένων δὲ ποῖα δεῖ μᾶλλον τῶν ἄλλων στεφανῶσαι τοῦ κάλλους, ἴσα προσέβαλλον αἱ χάριτες. ἐπεὶ οὖν ὅσοις δι' ἀσχολίαν ἀνηκόοις γενέσθαι τοῦ λόγου συμβέβηκεν, ἱκετεύουσιν ἀπογεύσασθαι δι' ἐμοῦ τῆς ἀττικῆς σου μελίττης, πέμπε τὸν λόγον εὖ εἰδὼς ὡς μυρίοις αὖθις αὐτὸν καταστέψαντες τοῖς ἐγκωμίοις, εἰσαῦθις ἀποστελοῦμεν.

Προκόπιος Ἠλίᾳ.

Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβών, αὐτόν σε προσόντα χαίρειν ἐδόκουν. οὕτω σου τὴν χάριν ὅλην ἐνέθηκας τοῖς γράμμασιν.

τῇ

καὶ τῇ ἐπιστολῇ προσεγέλων πυκνότερον ὥσπερ ὅτε σε ἔβλεπον ἐνεφορούμην τῆς ἡδονῆς. εἰ δὲ μέμνησαι τῶν φίλων ἀπόντων, θαυμαστὸν καὶ παρ᾽ ἐλπίδας οὐδέν. ἀλλὰ τοῦτο γέγονεν ὃ προλαβόντες ἠλπίσαμεν. ἐγὼ δὲ καὶ καθεύδων προσδιαλέγεσθαί σοι δοκῶ. καὶ πολλάκις ἀναστὰς ἠνιάθην, ὅτι περ ὄνειρος ἦν. τὸν δὲ ἑταῖρον Μέγαν εἰ διδόναι ῥαδίως εἶχον ὡς βούλομαι, πάντως ἂν αὐτὸν ἤδη καὶ τέλειον ἀπείληφας τὸν ῥήτορα.

Ζαχαρίᾳ.

Ὁ μὲν χειμὼν ἡμῖν καὶ δὴ πέρας ἔχει καὶ πέπαυται μεμφομένοις ἀμφότερα καὶ τὴν σιγὴν καὶ τὴν ὥραν. τὸ δὲ ἔαρ ἀσμένοις ἀφῖκται καὶ μᾶλλον ἢ περ εἰώθει γέγονεν ἔαρ. οὐ γὰρ μόνον ᾄδουσιν αἱ χελιδόνες τὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ ψῆφον ἡ φήμη βοᾷ, ὡς ἐπὶ μέγα προῆλθες. ὡς εὐδαιμόνων ῥητόρων ἐγκατελέγης χορῷ. εἰ δὲ τὸ ὅσον βουλόμεθα προσετέθη, πάντως ἂν οὐδὲν εἰς εὐτυχίαν ἀπῆν. εἰ μὲν οὖν γέγονε ταῦτα, τὰ μείζω πάντως αἰτήσομαι. εἰ δὲ μέχρι λόγων ἡδόμεθα, τὴν μὲν φήμην ἐπαινῶ. τὰ δ᾽ ἔργα, διὰ τὴν φήμην μανθάνομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Νῦν ὄντως ἔγνων, ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος, ἀλλ᾽ ἔργον ἡ φήμη. καὶ θαυμάζω τάχα τὸν νόμον τὸν ἀττικόν, ὃς ἐν θεοῖς καὶ ταύτην ἱδρύσατο. οὐ γὰρ δὴ μόνον Ἡσίοδος θεὸν αὐτὴν ἀνύμνησεν, ἀλλὰ καὶ ἀθηναῖοι τὴν ἐν μυκάλῃ μάχην αὐθήμερον ἐγνωκότες οὐκ ἀνεκτὸν ἔφασαν εἰ μὴ θεὸν ἡγοῖντο τὴν φήμην. εἰ μὲν οὖν πρὸς ἄλλον ὑπῆρχεν ὁ λόγος, εἶπον ἂν εὐθὺς ὡς ἀνασπάσεις ἡμῖν τὴν ὀφρῦν καὶ δεινὰ φήσεις πάσχειν εἰ μή σέ τις πυκνῶς ἐπάρχων καλέσειε ῥήτορα. καὶ μεῖζον φρονήσεις ἢ Δημοσθένης ἐκεῖνος ἐπὶ βήματος ἀττικοῦ. ὁ μὲν γὰρ μίαν ἦγε πόλιν δημηγορῶν. σὺ δὲ δικαστηρίου κρατήσεις, ἐξ οὗ προέρχεται τοῖς βασιλέως ὑπηκόοις ἡ δίκη. ταῦτα πρὸς ἄλλον ἂν εἰπὼν ἐπὶ σοῦ σιωπήσομαι. ὃν ἐν τοῖς εὖ ἀκούειν. καί τοι γε

τοῦ ἐπιστέλλειν ὡς εἰκὸς ἐμηχανήσαντο ἄνθρωποι, ὅπως ἀποῦσι μίμημα σώζοιεν παρόντων. καὶ λέγοιεν τι τοῖς γράμμασιν ὥσπερ ἂν εἰ καὶ συνόντες. ἐγὼ δέ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνοὺς ὑφ' ἡδονῆς ἐδάκρυσα. καί σου παρόντος ὥσπερ εἰώθεις ἐδόκουν ἀκούειν. καὶ ἡδύ τι πνεύσας, τοῦτο εἶπον ἐκεῖνο ἡ φιλτάτη φωνή. ἀλλὰ πρὸς ἔρωτος αὐτοῦ καὶ φιλίας ἐκείνης, εἴπου ταύτην ἔτι οἶσθα καὶ μέμνησαι, μή μοι τοῖς γράμμασιν ἀποδήμει. μηδὲ τὴν μόνην ἀφέλῃ παραμυθίαν. μή ποτε τάχα ζηλώσω τοὺς μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐρῶντας. οὓς μηδὲ συμβαίνει τοιαῦτα παθόντας ὀδύρεσθαι.

Τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῖς.

π Αλιν ἥκει καιρὸς γράμματα πρὸς ὑμᾶς ἀπαιτῶν. καὶ πάλιν εὐτυχεῖν νενομίκαμεν. τίς γὰρ ἡμῖν γένοιτο βίος τοῦ λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς καὶ γράφειν ἐστερημένοις. εἰ δὲ καὶ τῶν ὁμοίων τύχοιμεν παρ' ἡμῶν, ἡράκλεις ὅσον ἡμεῖς εὐτυχήσομεν. οὐκοῦν μὴ μέλλετε πρὸς ἔργον ἄγειν τὸν πόθον. ἵνα μὴ μόνον ἔρωτος ἀτιμάσαντες, τῶν ἐκείνου βελῶν πειραθείητε. δεινὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ βέλη κινεῖν καὶ τόξον αἴρειν. καὶ σκοπὸν ποιεῖται τοὺς ἀτιμάζοντας ἐραστήν.

Ιωάννῃ.

ε Ζηλώκασε τῆς γονῆς, εἰ τοιαῦτα τίκτειν ἐπίστασαι. εὐδαιμόνων γὰρ πατέρων παῖδας ἀποφαίνεις εὐδαίμονας, μουσικῷ τινι νάματι τὰ θεῖα σοφῶς προφερόμενος, τοιοῦτος ἡμῖν ὁ λογιώτατος ἀφῖκται Μουσήλιος. ὃν ἐπαινεῖν ἐθέλων καὶ τὰ προσόντα μὴ λέγειν δυνάμενος, μόνην τὴν σιωπὴν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι πρὸς ἔπαινον. ἀλλ' εἴ μοι τι πείθῃ, τὴν ἀγαμέμνονος ἐπὶ σοὶ μεθαρμόσω φωνήν. βάλλ' οὕτω φίλε Τεῦκρε. καὶ μὴ φείσῃ φθεγγόμενος.

δ Διεψεύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς μὲν καὶ τῷ χρόνῳ λυπούσης, ὅτι μὴ τὸ πέρας ἐδέχετο. εὔφραινε δὲ ὅμως καὶ μετριωτέρους ἐποίει. τὴν γὰρ σὴν ἐπιστολὴν εἰς μνήμην ἄγουσι παρεῖχε μὲν ἐννοεῖν ὅτι δὴ θᾶττον ἡμῖν ἐπανέλθοις. νυνὶ δὲ καὶ τῆς ἐλπίδος αὐτῆς ἐκπεσόντες, πῶς ἂν ἔχοιμεν φέρειν μετρίως. ἀλλ᾽ ὦ τύχη τύχη, τραγῳδήσω γὰρ τι μικρὸν εἰς παραμυθίαν τῆς λύπης· τί σε τοσοῦτον εὐφραινόμενοι ἀνιώμενοι. ὤφειλες γὰρ ἢ μὴ συναγαγεῖν εἰς ταὐτὸν ἀνθρώπους, ἢ γοῦν ἀπολαύειν ἀλλήλων ἐᾶν. τὸ μὴ, χωριζομένοις ἐφήδεσθαι. ἀλλὰ γὰρ ξένον οὐδὲν ἀνθρώποις ἡμᾶς ὄντας τοιούτων πειρᾶσθαι. ἀλλ᾽ ὑποκύπτειν δεῖ τὸν αὐχένα καὶ ζυγὸν ἀνάγκης ὑπομένειν ἑκόντας. οἱ γὰρ ἑκούσιοι πόνοι τοῖς κάμνουσι μετριώτεροι.

Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.

ὁ Τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδίδωσι, τῶν ἐς ἐμοῦ φοιτησάντων ἐστὶν ἀνήρ. χρόνον μὲν οὐ πολὺν, ἀλλ᾽ ὅμως ἱκανὸν ἡγεῖται πρὸς τὴν ἐξ ὑμῶν εὐποιίαν καὶ τὸ ψιλὴν ἐπιγραφῆναί μου προσηγορίαν. εἰ δὲ δεόντως ἔγνωκε, διδάσκαλον ἀναμένει τὴν πεῖραν. οὐκοῦν ἀγὼν ὑμῖν κἀκεῖνον μὴ ψευσθῆναι τῆς γνώμης· κἀμὲ μὴ καταισχῦναι τοσοῦτον ἔχειν παρ᾽ ὑμῖν νομιζόμενον. Ζαχαρίᾳ.

ὅ Ὅσης με φιλοτιμίας ἐνέπλησας τὴν μικρὰν δεξάμενος ἐπιστολὴν καὶ τὴν ὡς ἂν αὐτὸς εἴποις λακωνικήν. ἰδοὺ δή σοι τὸ σοβαρὸν ὁρῶ· καὶ σπαρτιάτης αὐτόχρημα γεγένημαι. καί μοι πάντα λυκοῦργος. ὁ γὰρ σόλων οὐδέν. μικροῦ δεῖν καὶ δωρικὴν ἀφῆκα φωνὴν, τῆς ἀττικῆς ἐκείνης εἰς λήθην ἐλθών. λυπεῖ με δὲ καὶ πατρὶς ἐκ μέρους τετειχισμένη, ὅτι δὴ μὴ τῆς ἀτειχίστου σπάρτης ἐστὶν εἰκών, τοιαῦτα δύναται ῥήτωρ ἀγαθὸς, πρὸς πάθος ἕλκων οἷον καὶ βούλεται. εἰ δέ με πάλιν ὡς ἀττικὸν ἐπαινέσειας,

ὅρα μὴ τὴν σπάρτην αὖθις ἀρνήσωμαι· οὔπω τῷ ἤθει τῶν σῶν γραμμάτων μεθέλκομαι. ἀλλ᾽ ὅπως μὴ παίζειν ἐθέλων, ἐπαινέσεις τὴν αἴγυπτον, καὶ τῷ λόγῳ γενοίμην αἰγύπτιος. οὐκοῦν φεῖσαι πρὸς διός. οὐ γὰρ ἔχω μὴ θαυμάζειν ὁπόσα καὶ σύ.

Νηφαλίῳ.

σ Ὑμεῖς μὲν ἐν πλήθει χρημάτων ἀπορίαν θρηνεῖτε. ἐγὼ δὲ τὰ χρήματα καὶ τοὺς πλουτοῦντας περιφρονῶ καίτοι πενίᾳ θαυμαστῇ συνεχόμενος. οὕτως ἄρα τὸ πένεσθαι καὶ πλουτεῖν ἡ γνώμη ποιεῖ. οὐ χρήματα παρὰ τῆς τύχης τῇ δὲ κἀκεῖσε πλανώμενα. τοιγαροῦν παῦσαι μικροψύχως ἡμῖν ὀδυρόμενος. μηδὲν μέγα νομίζων πλὴν εἰ μή τι φέροι πρὸς ἀρετήν. ὅτι γὰρ μὴ τοιοῦτον, ἀλλότριόν τε ἐστι καὶ πρὸς ἀπάτην ἐφέλκεται. ὅθεν οἱ φρονεῖν εἰδότες ὥσπερ τινὰ μέθην καὶ φλυαρίαν ταῦτα ἀποσεισάμενοι, τὴν μὲν καταλιπόντες τῇ γῇ, μεταρσίῳ γνώμῃ περιπολοῦσι τὸν οὐρανόν. τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ τῆς πλάνης χωρίον ὥσπερ τινὰ χαλεπὴν διανηξάμενοι θάλατταν.

Μουσαίῳ.

δ Ἐδεξάμην τὴν βίβλον ποθεινοτέραν μοι γενομένην, ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀναληφθεῖσα χερσί, τάχα τι καὶ μουσικὸν ἐπεσπάσατο ὡς τὸν κεχρημένον λοιπὸν ὀξυτέρας οἶμαι τῆς διανοίας αἰσθάνεσθαι. οὐχ ἧττον ἢ Σωκράτης, ἡνίκα δὴ παρὰ τὸν ἰλισσὸν ἐκαθέζετο. ἔνθα καὶ νυμφῶν ἱερὸν καὶ πανὸς ἐν διαίτημα. ἀλλ᾽ εἴθε μὲν καὶ τὰς ἄλλας βίβλους λαβών, τοιαύτας ἐργάσαιτο. ὥστε με κατὰ μέρος ἑκάστῃ προσβάλλοντα, ὀξυτέρας ἀεὶ τῆς ἐπιπνοίας αἰσθάνεσθαι.

Ἐπιφανίῳ.

η Αλῶς ἄρα ᾔδει τὸ τῶν ἐρώντων πάθος ἡ παροιμία. κἂν ἐπιορκεῖν ἐθέλωσι, συγγνώμην αὐτοῖς ἐκ θεῶν ἐπαγγέλλεται. ἰδοὺ γάρ σοι γέγραφα καίτοι μὴ γράφειν ὑπεσχημένος. οὕτως ἀπό

μεθα

μέθα τῷ πόθῳ καὶ γίνομαι ψολύστης ἐρωτικός. ἀλλὰ γράφε πολλάκις· καὶ δίδου τύπον γοῦν εἰκόνος ἀντὶ θέας τοῖς ἐρασταῖς.

Τῶν Προκοπίου ἐπιστολῶν Τέλος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φιλοξένῳ Ἐπισκόπῳ.

π Ρᾶγμα ἐμοὶ ποθεινόν, ἐπιστολὴ παρ' ὑμῶν. καὶ εἴθε μὲν ἐξεγένετό μοι καὶ αὐτῆς συνιέναι τῆς φωνῆς· οὕτω γὰρ ἂν ἥδιον ἔσχον, ὥσπερ τις ἐραστὴς αὐτὴν ὁρῶν τοῦ ποθουμένου τὴν ὄψιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς εἰκόνας εἰώθασι μὲν ἀγαπᾶν τῶν ἐρωμένων, ὅταν αὐτοὺς μὴ δυνηθῶσι μὲν ἰδεῖν. Τὰ σύμβολα δέ, ὅτι μὲν τῆς ἑορτῆς ἐστὶν ἀγαθά μοι δοκεῖ. διότι δὲ παρ' ὑμῶν, διπλάσια δικαίως νομισθήσεται.

Διονυσίῳ.

ἀ Υτὴν ἐδάκρυσα τὴν γῆν, ἐπειδὴ τὴν σὴν ἤκουσα σιωπήν. εἰ γὰρ ὁ κύκνος σιγᾷ, τίς ᾄσεται μουσικήν. εἰ ὁ μεγαλόφωνος Διονύσιος μικρὰ φθέγγεται, τίς οὐ σιωπήσεται. ὡς ἔδει τὴν ψυχὴν πολλοῖς σώμασιν ἐγχεῖν, ὅπως ἂν ᾖ τοῦτο κἀμοὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς τέχνης. δεινὸν γὰρ εἴ τις ἄριστος αὐλητὴς καταγότων αὐτῷ τῶν αὐλῶν, δι' ἀπορίαν ὀργάνων εἰς θέατρον μὴ καταβαίνει.

Στεφάνῳ.

ὅ Τι γραμμάτων ἐμῶν ἐπιθυμεῖς, ἠγνόουν· ὡς δὲ ᾐσθόμην ἀφ' ὧν ὁ γραμματικὸς Βερονικιανός μοι διελέχθη, γράφων μὲν οὐ παύσομαι· φιλῶν δὲ οὐκ ἐπαυσάμην.

Εὐσεβίῳ.

π Οἰήσαντες ὑμῶν ἐραστὴν, ἐποιήσατέ με καὶ τολμηρόν. ὥστε οὐ παύσομαι γράφων, κἂν πολλάκις αἰτιᾶσθέ με θρασύτητος· τί γὰρ ἂν καὶ ποιήσειεν ἄνθρωπος ἐρῶν· καὶ παύσασθαι μὴ δυνάμενος.

Τῷ τὰ ὀξίδια πέμψαντι.

τ Οὺς κεράμους ὅτι μὲν προτείους ἐπέγραψας εἶδον· ὅτι δὲ μὴ προσέθηκας ὄξους, ἐπελαβόμην. τοῦτο γὰρ ἐπιγράφων καὶ ἀληθεύειν ἐδόκεις, καὶ ἀσφαλεστέρους ἐποίεις τοὺς πειρωμένους. νῦν δὲ ὑπὸ τῆς ἀγνοίας ὡς οἶνον ἁρπάζοντες, λανθάνουσι κινδυνεύοντες.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ Φιλότιμος καὶ δικαία σου δωρεὰ, μέχρι μὲν πρώην ἀνέπαφος ἦν. ἐπεὶ μηδὲ ἰδεῖν αὐτὴν ἠνειχόμην οὕτω μεγάλην οὖσαν ἐρυθριῶν. ὡς δὲ ἔδει τῶν κεράμων ἕνα πέμψαι φίλῳ γνησίῳ κατὰ χρείαν ἐπιδημοῦντι, τότε ᾐσθόμην ὅτι καὶ δόλον εἶχεν ἐν ἀπορρήτῳ· καὶ τὸν πέμψαντα ὡς ἀληθῶς ἐμιμεῖτο· γελοῖον δέ, ὅτι καὶ σημεῖον ἐπέθηκας αὐτοῖς, οἷον εὐφραίνει τὸν ἀπατώμενον· οὐδὲν δὲ ἀπεικὸς ἐπεπόνθειν ἄν, πολλάκις ἐφ' οἷς ἐπείσθην διαμαρτών.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Ι κέραμοί σου κενοὶ μὲν ἦσαν ἀρθέντες. ὄξος δὲ ἔφερον ἀνοιχθέντες. οὕτω καὶ ὀλίγον ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχε καὶ πονηρόν. ὥστε εἰ τοιαῦτα τιμᾷς, ἀμείνων ἂν εἴης ἀγνωμονῶν.

τῷ αὐτῷ

Τῷ ἄρχοντι ἱεραπόλεως.

Οἱ τὰς ἀρχὰς ἐνδόξως μετιόντες ὥσπερ ὑμεῖς, πλέον τοῦτο ἐπιτηδεύουσι. φίλους ποιεῖσθαι πλείους ἐν ταῖς ἀρχαῖς. γινώμεθα τοίνυν φίλοι διὰ μεγαλοπρεπείας διὰ σῆς, ἐγώ τε καὶ ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδούς. ἐγὼ μὲν ὡς γεγραφώς. ὁ δὲ ἑταῖρος μόδεστος ὢν βούλεται ῥαδίως ἐπιτυχών.

Εὐσεβίῳ.

Ἄρα μὴ φαίνωμαι βραδὺς εἰς ἐπιστολήν, ἢ τοὐναντίον καὶ ὀχληρός. ἀλλ᾽ εἰ καὶ τὸ δεύτερον δοκοίην, αὐτὸς αἴτιος ἐπιστέλλων. ὅτι μετέωρος ἡ χάρις ἐστὶ τὴν ἐμὴν ἀπόκρισιν περιμένουσα.

Θεοδώρῳ.

Ἔθελον καὶ πυθέσθαι, ὅπως ἡμῖν τοῦ σώματος ἔχεις. ἐπειδὴ σοὶ τοῦτο καὶ μόνον ἐνοχλεῖ. τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀμείνω καὶ θειότερα πέφυκε. καὶ εὐξαίμην οὕτως ἔχειν ἑτέρους. ὥστε εὐδαιμονέστερον ἐντεῦθεν εἶναι τὸν χρόνον. γράφε οὖν ὁσάκις ἐνδιδῶσι τὸ νόσημα, καὶ πότε καὶ ὅσον νενίκηται. καὶ ὅπως παρεχώρησε ταῖς ἡμετέραις εὐχαῖς. τὸν δὲ ἑταῖρον ἀρχέλαον ἐκ τῶν ὑμετέρων γραμμάτων ἔχω δι᾽ εὐνοίας ἀεί. μεγάλην σύστασιν ἡγησάμενος ἐπιστολὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

Ἰλασίῳ.

Ἄρα μὴ λέληθα ἐμαυτὸν εἰς παροιμίαν ἐλθών, καὶ γέγονα λύκος χανὼν διακενῆς; καὶ τίς ἂν πιστεύσειε ταύτην ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν παροιμίαν ἰσχύειν. ὅτε ὑμεῖς αὐτὴν προσδοκίαν ἐποιήσατε, συζεύξαντες τὰ ἆθλα τοῖς ἐπιτάγμασιν. εἰ μὲν οὖν ὡς ἐχρῆν ἠγωνισάμεθα ἀπαιτοῦμεν τὴν δωρεάν. εἰ δ᾽ ἧττον διελέξαμεν ἢ νομίζομεν

ἀλλ' οὐ χεῖρον ἢ βουλήθημεν ὑπὲρ ἐφάνημεν. βουλήσει δ' ἴσως ἅπαντα κρίνεται. ἀπόδοτε τὴν σύνταξιν ἀνθρώποις ἢ δυναμένοις ἢ βουλομένοις. καὶ δότε πρόφασιν ὑμνῆσαι τὴν φιλότιμον καὶ σοφωτάτην ἀρχήν. αὐτοὶ πρὸς ἕκαστον ὑφηγούμενοι τῶν πεπραγμένων.

Ἀζυγίῳ.

δ Ὅσμοι τὰς ὑποσχέσεις ἢ μᾶλλον ἀπόδος. λέγω δ' ἀπόδος, οὐ κατὰ τὸν τῶν ὑποσχέσεων νόμον, ἀλλ' ὅτι τὸ θεραπεύειν ἡμᾶς, ὡς ὄφλημα σαυτὸν ἀπαιτεῖς. καὶ περὶ ὧν ἤδη τυγχάνω δεηθεὶς ἐπιστολῶν ἀκριβῶς. ὡς ὅτι τὸ θέρος ἐνδίδωσιν ἢ θαρρεῖν δι' ἡμᾶς ἢ δραμεῖν ὡς ἡμᾶς.

Ῥωμύλῳ.

ε Κ μὲν τῆς ἤδη γραφείσης ἐπιστολῆς, καὶ περιττὸν εἶναί σοι διὰ τῆς προθυμίας ἐνόμισα. χρόνου δὲ ἐγγενομένου καὶ πεμφθέντος οὐδενὸς ὧν προσεδόκησα, γράφειν εὐθὺς ἐγκλήματα πικρὸν ᾠησάμην. παρακαλῶ δ' ἔτι, σπεῦσον. ἢ πάντως ἔλπις τὰ ἐγκλήματα.

Φιλοξένῳ.

ς Οὐκ ἔστι παλαιὸς ἐραστής. τοῦτο ῥήτωρ δεξιός; οὔτε πρότερος οὔτε δεύτερος ἐπιστέλλεις. καίτοι φιλοῦντός τε ἦν καὶ ἱκανοῦ λέγειν· μαρτυρῶ γὰρ ἡμῖν τὸ πέμπειν ἐπιστολάς. τί οὖν τοῦτο ποιεῖς. ἀποκνεῖναι γράφων. εἰ μὴ καὶ τοῦτό με ζημιοῖς. ἀλλ' ἐν ταὐτῷ καὶ σεαυτὸν ἀδικεῖς καὶ ἐμέ. σεαυτὸν μὲν, κυρίαν ἐῶν κατὰ σοῦ τὴν αἰτίαν. ἐμὲ δὲ μὴ δὲ ὑπὲρ ὧν ἠτιασάμην ἀπολογίας ἀξιῶν.

Πλακιδιανῷ.

ζ Δὴ σοι γράψας ἐπιθυμοῦντι, τὸ μὲν ἡδέως δεχθῆναι τὴν ἐπιστολὴν παρ' αὐτοῦ κομίσαντος ἔμαθον. παρὰ σοῦ δὲ οὐδέν. ὥστε ὀργῶν μὲν οὐκ ἀπεκρίνω, συμβουλεύεις ἔτι μὴ γράφειν. ἐπεὶ

δὲ καὶ

δὲ καὶ ὁ νῦν αἰτήσας ἀπὸ τῶν ὁμοίων ὧνπερ καὶ ὁ πρότερος ᾔτει πάλιν συγγράφω. τὴν δὲ ἐγκαλοῦσαν οὐ πέμψω.

Εὐτοκίῳ.

π Ρὸς σαυτοῦ καὶ τῆς παλαιᾶς φιλίας ἡμῶν, οὐ δοκῶ σοι γράφων, ἀναισχυντεῖν· ἀνδρὶ μὴ δὲ εἰδέναι μου βουλομένῳ τὰ γράμματα· ἀλλ' ἔτι μὲν ἐλπίζων μεταθήσειν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπεστάλκειν. ἀποτυχὼν δὲ νῦν αὖθις, ἀναιδὴς οὐκ ληφθήσομαι. τοῦ Μοδέστου δὲ πολύν τινα ἔπαινον ὑπὲρ σοῦ κινοῦντος παρὰ πολλοῖς, ἀναγκαῖον ἡγησάμην καὶ δι' αὐτοῦ, καθάπερ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ὑμῖν ὁμιλῆσαι.

Λεοντίῳ.

ἔ Ιχον μὲν τινα λύπην ἄχρι τοῦ παρόντος καὶ δικαίαν πρὸς σέ. τὴν δὲ αἰτίαν ἀγνοεῖς. εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἀναμνήσω. γεωργοῖς ἐμοῖς ἐβοήθεις ἀδικοῦσιν ἐμέ. παυσάμενος οὖν τοῦ λυπεῖν, ἐπανήγαγες αὖθις εἰς τὸ φιλεῖν. φιλήσω δὲ ἔτι μᾶλλον ἐγώ, εἰ μελήσειέ σοι τῶν ἐμῶν ἀλλὰ μὴ τῶν ἀδικούντων ἐμέ.

Δημοφίλῳ.

ἄ Ρχεις μὲν εὐτυχῶς. εὐτυχήσεις δὲ ὢν ἀγαθός. ἐπεὶ καὶ φιλεῖ τὸ θεῖον τοὺς ἀγαθούς. τὸ δὲ μεμνῆσθαι τῶν φίλων, εἴπερ ἄλλο τι καὶ τοῦτο βέβαιον παρὰ σοί. ἀλλὰ τῶν πραγμάτων ἀφελκόντων εἰς λήθην, ἔδωκα διπλῆν ἀνάμνησιν ὧν παρεκάλεσα καὶ τὸν ἐπιδιδόντα καὶ τὸ διδόμενον.

Ἀραβιανῷ.

ἡ Μὲν ἐπιστολὴ γέγραπται παρ' ἐμοῦ. τὴν χάριν δ' οὐκ αὐτὸς μόνος ἀλλὰ πολλοὶ δέχονται μετ' ἐμοῦ. σκόπησον οὖν ὅπως μήτε τὴν ἐπιστολὴν τοῖς αἰτήσασι καταλίπωμεν. μήτε οἱ δεηθέντες ὑμῶν ἀποτύχωσι δι' ἐμοῦ.

Ἀμμωνίῳ.

α' Νδρα πολλοῖς ἤδη τε παρὰ τοῦ ὄγκου αὐτῆς μαρτυρούμενον, τὸν ἀναγνώστην Οὐλπιανόν, οὐ τοσοῦτον τὸ μέγεθος τὸ σόν. τε δι' ὑμᾶς μὲν ὡς ἡγουμένους δεξιῶς, δι' ἐμὲ δὲ ὡς ἱκανὸν εἶναι νομίζοντα περὶ ὧν πολλοῖς ἔλλαθον περὶ ὑμῖν. ἡ δὲ τῆς δυσχερείας αἰτία, φιλοπράγμονος ἀντιδίκου καὶ συνδοῦντος ἐπηρεάζειν ἐλευθεροῦσαι.

Ἀνθεμίῳ.

ο' Υ παύσομαι γράφων ἕως ἂν ἀπείπωμεν, ἐγὼ μὲν γράφων, αὐτὸς δὲ ἐνοχλούμενος ὅπως ἂν καὶ μάθω βεβαίως εἰ δεῖ με περὶ ὧν ἐδεήθην τὴν ἐλπίδα τηρεῖν, ἢ μᾶλλον ἀπολαβεῖν. Νείλῳ.

σ' Υ νοῦν μὲν ἐλυπεῖς. ἀποδημῶν δὲ νῦν ἀδικεῖς. τῆς γὰρ ἐν τῇ συνουσίᾳ τερπνῶν ἀποστερεῖς. ἀλλὰ μὴν καὶ γράφων ἐγένου βαρύτερος. τὸ γὰρ ἡδὺ τῆς ἐλπίδος ἀνῄρηκας. ὥστε οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὁπότε ἡμᾶς οὐκ ἠνίασας.

Καλλιοπίῳ.

μ' Εἶζόν με λυπεῖς, ὧν ὠφέλησας οὐ γράφων ἐξ ὅτου ὠφέλησας. ὥστε εἰ τὸ τυχεῖν ἀγαθῶν, τοὺς ποθουμένους παρασκευάζει σιγᾶν, κινδυνεύω μᾶλλον ἀγαπᾶν τὴν βραδυτῆτα τοῦ τάχους, εἰ μέλλοιεν συνηθέστατοι φοιτηταί, διότι μὴ ταχὺ χαρίζονται, συχνότεροι πολλοῖς ἔλθειν. τοῦτο μὲν οὖν ὦ μουσικώτατε μὴ παύσῃ ποιῶν. μὴ δὲ ἀφαιροῦμε τοῖς ἐμοῖς καρποῖς ἐντυγχάνειν, ὑμετέραις τῶν στολαῖς. ἃ δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρακτέον, ἀφίημι τῷ θεῷ καὶ ὑμῖν. ὡς ἂν μὴ δοκοίην ἀπειρόκαλος εἶναι. περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις διαλεγόμενος.

Σεβήρῳ.

Σεβήρῳ.

ὀ Υτε πατὴρ οἷός τε ἂν μισῆσαι τοὺς ἐξ αὑτοῦ φύντας, οὐδέποτε, καὶ παιδευτὴς ἀμείνων ἔοικεν εἶναι πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἐν ἡδονῆς τύχῃ παῖδας ποιεῖται. ὁ δὲ ἐν προαιρέσει τέχνης, ἀγαθοὺς εἶναι παρασκευάζει. μένε οὖν θαρρῶν ὡς ἀγαπῶσι κατὰ τὸν ἀμείνω πατέρα τὸν τῆς τέχνης. καὶ μηδέποτε μικροψυχίας ἄλλως. εἴτις ἄρα καὶ γένοιτο. ἐπεὶ καὶ πατέρες οἱ τῆς φύσεως, ἐνίοτε παραλυποῦσι τοὺς παῖδας, ἀλλ' οὐκ ἔτι καὶ πολεμοῦσιν ἀλλήλοις.

Φιλοξένῳ.

ἐ Υ πρᾶττε φίλων ἄριστε καὶ ῥητόρων. οὕτω γὰρ ἐγὼ διατελῶ περὶ σοῦ, τὰ μὲν εὐχόμενος, τὰ δὲ προσδοκῶν. καὶ σὺ μὲν ὅτι μέμνησαι φίλων καὶ σπουδαῖος ὑπὲρ ἡμῶν, εἰσὶν οἱ δεῦρο ταῦτα συνεχῶς ἀπαγγέλλοντες. προστίθει δὲ τούτοις τὸ λεγόμενον καὶ δίδου συνεχῶς ὑμετέραις ἐντυγχάνειν ἐπιστολαῖς.

Ευσταθίῳ.

ὁ Γράφων ἐγὼ τὴν ἐπιστολήν, φίλος ὑμῖν. ὁ κομίζων φίλος ἐμοί. γένοιτο τοίνυν καὶ σοὶ δι' ἐμέ. καὶ γνῶθι καὶ αὐτόθεν, ποδαπός τίς εἰμι. φίλους εἰσάγων τοῖς φίλοις. ἐφ' οἷς δὲ ἥκει καὶ ὅπως αὐτὰ χρὴ διαθεῖναι, τὰς μὲν αἰτίας αὐτὸς διηγήσεται. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὑμεῖς ὑφηγήσασθε καὶ φιλοῦντες ἄγαν καὶ φρονοῦντες ἱκανῶς.

Ιωάννῃ.

ἀ Ει μὲν φόβος ἡγεῖται μοι τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς. θεραπεύει δὲ αὐτὸν ἡ πραότης ἡ περὶ ὑμῖν. γράφω τοιγαροῦν τῆς εἰς ὑμᾶς ἐλπίδος ἀντεχόμενος, ὥσπερ οἱ κυβερνῆται βλέποντες εἰς τὸν ἀπευθύνοντα τῶν ἀστέρων. ἐπεὶ οὖν καὶ ὑμεῖς οὕτω καταλάμπετε, μείνατε καὶ οὕτως εὐεργετοῦντες.

κ Αἱ προθυμία καὶ προσδοκία, οὐ μικρὰ παρ' ἡμῖν. πρῶτον μὲν ἰδεῖν ὑμᾶς. ἔπειτα δὲ καὶ εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς. ἀλλὰ τὸ μὲν πρότερον ἐν ὑμῖν. τὸ δὲ δεύτερον ἐν τῇ πόλει κἀμοί. μᾶλλον δὲ καὶ τοῦτο ἐν ὑμῖν. οὐ γὰρ δὴ μικρὸν κώλυμα εἰς πανηγυρεῖν, πόλις ἀθυμοῦσα. καὶ παιδευταὶ μετριάζειν οὐκ ἀνεχόμενοι.

Ελιασαίῳ.

μ Ια πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴ παρὰ σοῦ. παρ' ἐμοῦ δὲ ἔπισ ὑμῖν ἀποδέδωκεν, αὕτη τετάρτη. πράττε τοίνυν καλῶς καὶ μέμνησο τῶν φίλων. κἄν τι σε δεξιὸν περιστῇ, γράφε πρὸς ἐρῶντα μαθεῖν.

Πλακιδιανῷ.

ο Πρότερον πιστεύσας σοι δι' ἐμέ, νῦν ἐμὲ μέμφεται διὰ σέ. λῦσον οὖν τὸ χρέος. ἵνα μὴ κἀγώ σοι μέμψωμαι δι' ἐκεῖνον.

Σαλβιανῷ.

τ Ας ἐπιστολὰς οἱ τὴν ἀρχὴν εὑρόντες, δοκῶ μοι διὰ πρόσρησιν εὗρον. πραγμάτων δὲ ἴσως ἐγγινομένων, παρηκολούθηκέ τι καὶ νεώτερον ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διαλέγεσθαι. οὐκοῦν εἰ μὲν ἐμπέσοι πράγματα, ἢ μακρολογεῖν ἀνάγκη. τούτων δὲ ἀπόντων πῶς αὖτις χαρίσαιτό σοι μακροτέρας ὁμιλίας ἐρῶντι. καλῶ γὰρ ὁμιλίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν, οὐδὲν πολὺ συνουσιῶν διαφέρουσαν.

Ιερίῳ.

ε Ιταλῶ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ γῇ, χρήματα μὲν αἰτήσας ἔλαβον ἂν καὶ ῥαδίως. ἐπιστολὴν δὲ ὑμετέραν ἰδεῖν, πολλάκις μὲν δεξάμενος, πολλάκις δὲ ἱκετεύσας, ἀνάξιος εἶναι τοῦ τυχεῖν ὑποπτεύομαι; καί τοι φιλῶ μὲν ὡς ὀλίγοι, τιμῶ δὲ ὑπὲρ τοὺς ὀλίγους.

Ἡσυχίῳ.

ε Γὼ καὶ σοῦ κήδομαι καὶ Τιμοθέου. σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης Τιμοθέου δ' ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ μετὰ Πλάτωνος τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κακόν, ἔοικα σοὶ μᾶλλον ἢ τούτῳ χαρίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πραττομένου δίκας ὑπὲρ ὧν οὐκ ἐξήμαρτε.

Σεργίῳ.

π Ολλῆς ἐνέπλησέ με φροντίδος κομίσας τις περὶ ὑμῶν ἀπαγγελίαν ἐπαχθῆ. καίτοι τὰ βελτίω προσεδεχόμην ἀκούειν. πέμψον οὖν θᾶττον ἐπιστολὴν περιμένον τί μοι συνδιατεθῆναι τοῖς γραφομένοις.

Λεωνίδᾳ.

ε Ρρωσο. τοῦτο γὰρ ἐγώ σοι συνεύχομαί σοι. καὶ ἀκοῦσαι ποθῶ περὶ σοῦ. κἂν ὅτι τοῦτό ἐστι παρ' ὑμῖν ἐπιστείλῃς, οὐ μικρὰν ἔχειν δωρεὰν ἡγοῦμαι παρὰ τῆς τύχης.

Καλλιοπίῳ.

τ Οῖς σοῖς ἀπαντῶν ἀεὶ καὶ ὅπως ἔχεις ἐρωτῶ καὶ εἴ του δέοιντο μὴ σιγᾶν ἀπαιτῶ. λεγόντων δὲ ἀμφότερα, σὲ μὲν ὑπονοεῖν, αὐτοὺς δὲ χρῄζειν οὐδενός, χαίρων ἐγὼ δικαίως ἀπέρχομαι.

Σεργίῳ.

σ Φόδρα μὲν σου περιεπτυξάμην τὰ γράμματα φιλοσοφοῦντα καὶ παραινοῦντα. γίνωσκε δὲ ὡς οὐδὲν οὔτε τῶν καιρῶν οὔτε τοῦ συμφέροντος ἰσχυρότερον.

Μοτερνίῳ.

κ Αἰ βραχία τῷ μεγέθει σου γράφων, ὅτι φιλῶ σε μέμνημαι δείκνυμι. ποιῶν δὲ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ἐγώ, τοῦτο δείξεις ὅπερ ἐγώ.

Αἰγυπτίῳ.

ο Ἶδα καὶ τὰς ὑπερηφάνους τῶν ἑταιρῶν οὕτω ἀξιούσας σε πάντα ἐπιτάττειν βουλομένας τοῖς ἐρασταῖς. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ἴσασι καὶ θεραπεύειν ὅταν κελεύωσι. σὺ δὲ Λαΐδα τινὰ Κορινθίαν ἀπομιμῇ, κελεύων μὲν ἑτοίμως, ὑπακούων δὲ οὐδὲ μόλις.

τ Ον οἶνον τὸν κνίδιον φασὶν οὕτω πολὺν ἔχειν ὑμᾶς, ὥστε καὶ ἐπ᾽ ἀγορᾶς αὐτὸν διατίθεσθαι. ἡμεῖς δὲ οἱ τὴν σύρον οἰκοῦντες, ἄλλας μὲν εὐτυχοῦμεν ἀμπέλους. τὰς δὲ παρ᾽ ὑμῖν μακαρίζομεν, οὕτως εὐδαιμονέστερον, ὅτι καὶ ἀναγκαιότερον. πέμψατε οὖν μοι κεράμους ἀρκοῦντας εἰς ἔτος. ἢ ληψόμενοι τὴν τιμὴν ἢ χάριν ἀντὶ χάριτος ἀπαιτήσοντες.

Αβραμίῳ ἐπισκόπῳ.

ε Δεῖ πρὸς ἄνδρας ἀρετὴν τοὺς μέλλοντας γράφειν, καὶ χρόνου μῆκος ἐπιζητεῖν, καὶ δύναμιν λόγων ἀξίαν εὑρεῖν. ἁμάρτημα γὰρ οὐ φορητὸν, τοιούτοις πράγμασιν ἐγχειρεῖν. ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰ τῆς προπετείας ἐλέγχεται, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἐκ τῆς μικρολογίας ὑβρίζεται. τοῦτο τοίνυν ἡμῖν καὶ τὴν ἀναβολὴν πεποίηκε, καὶ τὸ δοκοῦν ἔγκλημα περιέθηκε. φίλων γὰρ ἐδόξαμεν ἀμνημονεῖν πρὸς αὐτοὺς μηδὲ γράμμασι φανέντες. γνοὺς τοίνυν τὴν αἰτίαν καὶ σκοπῶν τὴν φιλίαν, μὴ παντελῶς τὴν ἐμὴν ἀβέβαιον νομίσῃς διάνοιαν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς οἶμαι, τὴν τοιαύτην κακίζειν ἐπείγῃ προαίρεσιν, ἥτις μικρᾶς γοῦν ἀσφαλείας πεφρόντικεν. εὔχου τοίνυν περὶ ἡμῶν. τοῦτο γὰρ κἀμοὶ ποθεινὸν καὶ σωτήριον. καὶ σοὶ προσφιλὲς ἅμα καὶ νόμιμον.

Διονυσίῳ. Επισκόπῳ.

ε Λαβόν σου τὴν ἐπιστολὴν ὑγιαίνων. ἀντεπιστέλλω δέ σοι νοσῶν. νοσῶ δὲ ἐκεῖνα τὰ εἰωθότα. ἐν οἷς ἀλγήματα τά τε οὐ φορητὰ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι καθεύδειν κακά. καὶ τὸ ἐρᾶν θανάτου. πρὸς ταῦτα εὐχῶν δεῖ τῶν ὑμετέρων. εὐχῶν δὲ λέγω τῶν ἐθάδων, τοι δυσωπεῖν τὸν θεόν. ὡς ἐγὼ πολλάκις ἤδη καὶ

τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια μάλιστα ηὐξάμην. τοιοῦτόν ἐστιν ἁμαρτίαι βαρεῖαί τε καὶ πολλαί. εἰ δέ τι παρ' ὑμῖν εὕρηται τοιοῦτον ὃ δύναιτο ἂν εἰ καὶ μὴ τὸ πᾶν ἀνελεῖν τῶν πόνων, ἀλλ' ἀφαιρεῖν μέρος, πέμπε τῷ Χριστῷ. καὶ βοήθει φίλου σώματι.

Εὐσεβίῳ.

κ Αἱ τῶν ἵππων λέγουσι τοὺς ἀρίστους, ἐπειδὰν εἰς ἀγῶνα ἔλθωσιν, εἶναι τὰ τελευταῖα βελτίους ἢ τὰ πρῶτα τῶν δρόμων. ὁ καλὸς Ἀκυλῖνος, φιλοτιμότερός ἐστιν ἐν τοῖς πόνοις νῦν μᾶλλον, ἢ πάλαι. προθυμεῖται μὲν οὐδὲν εἶδος ἀγνοῆσαι παιδείας. τοὺς δὲ περὶ αὐτοῦ παλαιοὺς ἐκείνους ἀποδεῖξαι μικρούς. αἱ τοιαῦται δὲ τῶν νέων ἐπιθυμίαι, βιβλίων προσδέονται πλήθους. τοῦτο δὲ οὐκ ἂν γένοιτο εἰ μὴ παρείη χρυσός.

Ἰουλιανῷ.

ε Πεδήμησέ τις ἡμῖν ἐκ τῆς ὑμετέρας. καὶ τὸν υἱὸν ἐπαινῶν ἐπὶ λόγοις. ἐγὼ δὲ ἰδὼν ἄνδρα λίαν εὖ περὶ ἡμᾶς ὡς ἂν τύχῃ τοῖς ἀπαντῶσι λεγόμενον, ἠρώτων τί τοὔνομα εἴη τῷ ξένῳ. τῶν παρόντων δέ τις εἰδέναι δοκῶν, Μακάριος ἔφησεν. ἐγὼ δὲ ὡς ἤκουσα τὸ, Μακάριος, πάνυ γε ἔφην, εἴπερ οὐκ ἐπεδήμησεν.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πέστειλά σοι γαμοῦντι. καὶ συγγνώμην ἔχω μετὰ τὸν γάμον σιγῶντι. οὐδὲ γάρ ἐστιν ὡς ἔοικεν οὐδενὶ παρρησία, δεδεμένῳ γυναικείαις ἀπάταις.

Ῥούφῳ σχολαστικῷ.

λ Ογος ἐστὶ παλαιός. μὴ ῥᾳδίως Κίλικας ἀληθεύειν. καὶ δέδοικα μὴ κακίαν ἰδὼν, ἐκοινώνησας αὐτῇ τῶν τρόπων. τοῦτο γὰρ τὰ γράμματα. τοῦ δὲ τὸ συνεχῶς ἐπιστέλλειν. ἢ οὐχ αὕτη μὲν ἦν ἡ ὑπόσχεσις, μεμένηκε δὲ λόγος ὑπόσχεσις ἐμὲ μὲν λυπεῖσθαι ποιῶν. σὲ δὲ Κίλικα δεικνύων.

Ἐπιστολὴ πρὸς Ἵππαρχον.

μ

Ετὰ τὸ Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι, οὐδέποκα διασκεδασθήσεσθαι τὸ ἄθροισμα τῶν ὁμιλητῶν, ἐς τὸν ἐμαυτοῦ θυμὸν ἐβαλόμαν. ἐπεὶ δὲ παρ' ἐλπίδας ὥσπερ ἀπὸ ναὸς μεγάλας φορτίδος ἐν ἐρήμῳ πελάγει λυθείσας, ἄλλος ἄλλοσε φορεύμενοι διεσπάρημεν, ὅσιον κἀμὲ μνᾶσθαι τῶν τήνου θείων καὶ σεμνῶν παραγγελμάτων μὴ δὲ κοινὰ ποιεῖσθαι τὰ σοφίας ἀγαθὰ, τοῖς μηδ' ὄναρ τὰς ψυχὰς κεκαθαρμένοις. οὐ γὰρ θέμις ὀρέγειν τοῖς ἀπαντῶσι τὰ μετὰ τοσούτων ἀγώνων πορισθέντα. οὐδὲ γὰρ βεβάλοις τὰ τᾶν Ἐλευσινίαν θεᾶν μυστήρια διηγεῖσθαι. κατ' ἰσότητα δὲ ἄδικοι καὶ ἀσεβέες ἀμφότεροι οἱ ταῦτα πράξαντες. καλὸν δὲ ἀναλογίζεσθαι ὅσον χρόνου μᾶκος διαγάγομεν ἐκμετρήσαντες, ἀπερρυπτόμενοι σπίλους τοὺς ἐν τοῖς στήθεσιν ἡμῶν ἐγκεκολαμμένους. ἕως πέντε διελθόντων ἐτέων, ἐγενόμεθα δεκτικοὶ τῶν τήνου λόγων. καθάπερ γὰρ οἱ βαφεῖς προεκκαθάραντες ἔστυψαν τὰ βάψιμα τῶν ἱματίων, ὅπως ἀνέκπλυτον τὴν βαφὴν ἀναπίωντι, καὶ μηδέποκα γενησομέναν ἐξίταλον, τὸν αὐτὸν ὁ δαιμόνιος τρόπον ἀνὴρ, παρεσκεύαζε τοὺς φιλοσοφίας ἐρασθέντας, ὅπως μὴ διαψευσθῇ περί τινα τῶν ἐλπιζομένων ἔσεσθαι καλῶν κἀγαθῶν. οὐ γὰρ κιβδήλους ἐνεπορεύετο λόγους. οὐδὲ πάγας αἷς πολλοὶ τῶν σοφιστῶν τὼς νέως ἐμπλέκοντι, πρὸς οὐδὲν χρήσιμον σχολάζοντες. ἀλλὰ θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἦν ἐπιστάμων. οἱ δὲ, πρόσχημα

ποιησά

ποιησάμενοι τὰν τήνου διδασκαλίαν, πολλὰ καὶ δεινὰ δρῶντι σαπ-
ύνοντες οὐ κατὰ κόσμον, οὐδ᾽ ὡς ἔτυχε τὼς νέως. τοὶ γὰρ οὖν χαλε-
πούς τε καὶ προαγεῖς ἀπεργάζονται τοὺς ἀκούοντας. ἐγκιρνᾶντι γὰρ ἤθε-
σι τεταραγμένοις τε καὶ θολεροῖς θεωρήματα καὶ λόγους ἐλευθέρους.
καθάπερ γὰρ εἴ τις εἰς φρέαρ βαθὺ βορβόρου πλῆρες ἐγχέαι καθα-
ρὸν καὶ διειδὲς ὕδωρ, τόν τε βόρβορον ἐτάραξε καὶ τὸ ὕδωρ ἠφάνι-
σεν, ὁ αὐτὸς δὲ τρόπος τῶν οὕτω διδασκόντων τε καὶ διδασκομένων.
πυκιναὶ γὰρ καὶ βαθεῖαι λόχμαι περὶ τὰς φρένας καὶ τὴν καρδίαν
ἐμπεφύκαντι τῶν μὴ καθαρῶς ὀργιασθέντων, πᾶν τὸ ἅμερον καὶ
πρᾶον καὶ λογιστικὸν ἐπισκιάζουσαι προφανῆ μὲν αὐξηθέν. ἐγκατα-
δεδύκαντι δὲ τῷ δάσει τούτῳ παντοῖαι κακότητες ἐκνεμόμε-
ναι καὶ κωλύουσαι καὶ μηδαμῶς ἐῶσαι προκύψαι τὸν λόγον. ὀνομά-
ξαιμι δὲ πρῶτον ἐπελθὼν αὐτῶν τὰς ματέρας, ἀκρασίαν τε καὶ πλε-
ονεξίαν. ἄμφω δὲ πολύγονοι πεφύκαντι. τᾶς μὲν οὖν ἀκρασίας
ἐξεβλάστησαν ἄθεσμοι καὶ μέθαι καὶ φθοραί. καὶ παρὰ φύσιν ἡδοναί.
καὶ σφοδραί τινες ὁρμαὶ μέχρι θανάτων καὶ κρημνῶν ἐκδιώκουσαι.
ἤδη γάρ τινας ἠνάγκασαν ἐπιθυμίαι, μήτε ματέρων μήτε θυγα-
τέρων ἀποσχέσθαι. καὶ δὴ παρωσάμεναι νόμον καὶ πατέρα καὶ
πόλιν καὶ τύραννον, ἐκπεριαγαγοῦσαι τοὺς ἀγκῶνας, ὡς αἰχμα-
λώτους ἐπὶ τὸν ἔσχατον ὄλεθρον μετὰ κίας ἄγουσαι κατέστασαν.
Τᾶς δὲ πλεονεξίας ἐκπεφύκαντι, ἁρπαγαί τε καὶ πατροκτονίαι
ἱεροσυλίαι. φαρμακεῖαι. καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά. δεῖ ὦν τό γε
πρᾶτον τὰς ὕλας, τὼς ἐνδιαιτῆται ταῦτα τὰ πάθη, πυρὶ καὶ σι-
δάρῳ καὶ πάσαις μηχαναῖς ἐκκαθάραντα, καὶ ῥυσάμενον τὸν λο-
γισμὸν ἐλεύθερον τῶν τοσούτων παθέων, τοτηνίκα φυτεύοντά τι χρη-
στὸν αὐτῷ παραδιδόμεν. Ἅπερ ἔμαθες μὲν Ἵππαρχε μετὰ σπου-

δέσ, οὐκ ἐτήρησας δὲ ὦ γενναῖε γευσάμενος σικελικᾶς πολυτελείας· ἇς οὐ χρῆν τυχεῖν οὐδὲ δεύτερον. λέγοντι δὲ πολλοὶ καὶ δαμοσίᾳ φιλοσοφέν· ὅπερ ἀπαξίωσε Πυθαγόρας· ὅς γε Δαμοῖ τᾷ αὐτοῦ θυγατρὶ τὰ ὑπομνάματα παρακαταθέμενος, ἐπέσκαψε μηδενὶ τῶν ἐκτὸς τᾶς οἰκίας παραδιδόμεν· ἁ δὲ δυναμένα πολλῶν χρημάτων ἀποδόσθαι τὼς λόγως, οὐκ ἐβουλήθη. πενίαν δὲ καὶ τὰς τῶ πατρὸς ἐπισκάψιας ἐνόμιζε χρυσοῦ τιμιωτέρας ἦμεν. φαντὶ δὲ ὅτι καὶ Δαμὼ θνάσκοντι Βισαλίᾳ τῇ ἑαυτῆς θυγατρὶ τὰν αὐτὰν ἐπισολὰν ἀπέστειλεν. ἄμμες δ' ἄνδρες ἐόντες, οὐ γνησίως αὐτῷ ποτιφερόμεθα. ἀλλὰ παραβάται τᾶν ὁμολογιᾶν γινοίμεθα. εἰ μὲν οὖν μεταβάλοιο, χαρήσομαι· εἰ δὲ μή, τέθνακάς μοι.

Ἐπισολὴ Ἀμάσιδος βασιλέως αἰγύπτου πρὸς Πολυκράτην ἄρχοντα σάμου φίλον αὐτοῦ τὰ πάντα εὐτυχοῦντα.

Μασις Πολυκράτει ὧδε λέγει. ἡδὺ μὲν πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσσοντα. ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ, ὡς ἔστι φθονερόν, καί κως βούλομαι καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν. οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλὰξ πρήσσων ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα. οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας ὅστις ἐς τέλος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος εὐτυχέων τὰ πάντα. σὺ νῦν ἐμοὶ πειθόμενος ποίησον πρὸς τὰς εὐτυχίας τοιάδε. φροντίσας τὸ ἂν εὕρῃς ἐόν τοι πλείστου ἄξιον, καὶ ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγήσεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτως ὅκως μηκέτι ἥξει ἐς ἀνθρώπους. ἤν τε μὴ ἐναλλὰξ ἤδη τὠπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι αὐτῇσι πάθαισι προσπίπτωσι, τρόπῳ τῷ ἐξ ἐμεῦ ὑποκειμένῳ ἄκεο.

Παγκρατίδῃ.

Αἱ ἐκ τῶν ἀπαγγελλομένων ἡμῖν περὶ σοῦ, καὶ ἐξ ὧν
κ. αὐτὸς ἐπέστειλας τοῖς υἱοῖς σου, τεκμαιρόμενος μὴ τὰ
αὐτὰ τοῖς λαώδεσιν, ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον ἐστι σε φρονεῖν πε-
ρὶ φιλοσοφίας, προεθυμήθην κατὰ μὲν τὸ παρὸν, συνησθῆναί σοι
ἐπαινοῦτις. εἰς δὲ τὸ ἐπιὸν, συνεύξασθαι, μὴ ἐφ᾽ ἕτερόν τι αὐτοὺς ἀπο-
κλῖναι. τηροῦντας δὲ ἣν ἔχουσι νῦν πρόθεσιν ἄχρι τέλους φιλοσο-
φῆσαι. ἵνα αὐτοί τε εὖ ἀπαλλάττωσι, καὶ σὲ ἀνθ᾽ ὧν ἐκ σοῦ ἔπαθον, ἀμεί-
ψασθαι δυνηθῶσι. δυεῖν γὰρ ὡς καθόλου εἰπεῖν οὐσῶν αἰτιῶν, παρ᾽ ἃς
ἄνθρωποι εὐτάκτως καὶ ὀρθῶς ζῶσιν, ἐμπειρίας τε καὶ ἐγκρατείας
πῶς, ἂν δυναίμεθα ἢ πρὸς ἑαυτοὺς ἢ πρὸς ἑτέρους ποιεῖν τὰ δέον-
τα ὑπ᾽ ἀγνοίας ἅμα καὶ ἀκρασίας κατεχόμενοι. ἡ μὲν οὖν τούτων ἀ-
πόλυσις, ἀναγκαίως πάνυ ἔοικε παρ᾽ ἡμῶν ἀπαιτεῖσθαι. πρὸς
γὰρ τὸ τεταγμένως καὶ εὐσχημόνως ζῆν γεγόναμεν, τοῦ λόγου εἰς τοῦ-
το ἡμῖν καθάπερ ἐπισκόπου καὶ ἄρχοντος ὑπὸ τῆς φύσεως διδομέ-
νου. ἀπολυθῆναι μέντοι ἀγνοίας καὶ ἀκρασίας οὐχ οἷόν τε ἡμᾶς ἄνευ
τοῦ ἐπιτρέψαι αὐτοὺς τῇ διὰ τοῦ λόγου ἰατρείᾳ. Προσελθοῦσα γὰρ
αὕτη καὶ τὸ προεστηκὸς ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν εἰς τὸ κατὰ φύ-
σιν ἀεὶ τρέπουσα, τὰς μὲν μοχθηρὰς τῶν κρίσεων καὶ ἐκ τῆς διαστρο-
φῆς ἐγκειμένας, ἐπικόπτουσα καὶ ἐξαίρουσα ἐκ τῆς ψυχῆς ἀεὶ πειρᾶται
τὰς δ᾽ ὑγιεῖς καὶ ἀκολούθους τῇ φύσει ἀντεισάγουσα. ἢ ἀσθενούσας
ἀνακτᾶσθαι ἰσχὺν δὲ αὐταῖς καὶ εὐστάθειαν προσλαβούσαις, ὡς χρὴ
ἡμᾶς ἐν ἅπασι τοῖς κατὰ τὸν βίον ὁδηγοῦσιν ὥστε καὶ ὁρᾶν
ἀεὶ τὰ ἐπιβάλλοντα ἡμῖν, καὶ σύμφωνα οἷς ἐδοκιμάσαμεν
πράττειν. τοιαῦτα δὲ οὐκ ἐπαγγελλομένης μόνον ἀλλὰ καὶ

παρεχούσης δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν ἰατρείας, τίνα ἄν τις δικαιότε-
ρον ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς σοῖς παισὶν ἢ σὲ καλέσειεν. ἢ οὐκ εὐδαιμο-
νεῖν μὲν αὐτοὺς προαιρῇ πατὴρ ὤν; ἑτοίμως δ' ἔχεις πᾶν ὁτιοῦν
ὑποστῆναι, ἵνα αὐτοὺς ὁρᾷς ἐν ἀγαθοῖς ὄντας; ἢ οὐκ ἐπὶ ταῦτα καὶ
ἐγέννησας αὐτοὺς καὶ ἀνεθρέψω; οὐ τοιαῦτα δὲ διηνεκῶς σὺ περὶ αὐ-
τῶν εὔχῃ τοῖς θεοῖς; ἀρετῆς δὲ καὶ εὐσχημοσύνης βίου ἀντιποιούμε-
νος, οὐκ ἂν ἐθελήσειας ὁρᾶν τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας, εὐτάκτους μὲν
ἐν ἐδωδαῖς καὶ πόσεσι, κρατοῦντας δὲ τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα ὡς πρὸς
σποράν μόνον τέκνων, ὅταν εὔκαιρον ᾖ, τοῖς γεννητικοῖς μέρεσι χρῆ-
σθαι; καὶ ὀλίγῳ μὲν ὕπνῳ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀρκουμένους, ἐσθῆτι δὲ
ἀπράγμονι καὶ μὴ ἐκλυσμένῃ, ἀλλὰ καθαρᾷ, καὶ πρὸς τὸ ἐκ τῆς
φύσεως εἰς τὸ σκέπειν ἀπαιτούμενον ἡρμοσμένῃ ἠμφιεσμένους.
βλέμμα δ' εἶναι καὶ βάδισμα αὐτῶν αἰδοῖ καὶ φρονήσει κεχαρακτη-
ρισμένον, ὡς μὴ αὖ τινα θαρσῆσαι ἐπ' αὐτῶν ἢ ποιῆσαί τι ἢ εἰπεῖν
ἄκοσμον. ἐν ἑτοίμῳ δ' εἶναι αὐτοῖς ὅ ποτε βουληθεῖεν καὶ δεήσειεν ὅ-
λῳ τε τῷ σώματι καὶ παντὶ μέρει αὐτοῦ εἰς ὃ πέφυκε χρῆσθαι; οὐκ
ἂν δὲ ἐθελήσειας αὐτοὺς ἐπεσκεμμένους τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα,
πρὸς μὲν θεοὺς εὐσεβείᾳ καὶ ὁσιότητι κοσμεῖσθαι, πρὸς ἀνθρώπους δὲ
δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι; καὶ πατρίδα μὲν γονέων προτιμᾶν καὶ αὐ-
τῶν τοῦτο βουλησομένων τῶν γονέων εἴπερ σωφρονοῖεν; γονεῖς δὲ τῶν
οἰκείων καὶ συγγενῶν, αὐτῶν δὲ τῶν γονέων τῷ πατρὶ τὸ πρεσβεῖον
ἀπονέμοντας, τὸ μὲν αἰτεῖν ἢ μέμφεσθαι θάτερον αὐτῶν ἀσεβὲς
ἡγεῖσθαι. τὸ δ' ἀμείβεσθαι ὑπὲρ τῶν προηγησαμένων εὐχαρίστῳ καὶ
μνημονευούσῃ διαθέσει ἀναγκαῖον. ὡς ἂν μόνως οὕτως ἐκτίνειν
δυναμένους παλαιὰς χάριτας ἐπὶ νέαις δανεισθείσας. ἑτοίμως
δ' ἔχοντας ὑπερμαχεῖν αὐτῶν καὶ δι' αὐτοὺς εἰ δεήσειεν ἀποθνήσκειν.

ἅ ποτε

ὁπότε δὲ χαλεπήνειαν μὴ ῥήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ πληγὰς καὶ τραύματα ἀπ' ὀργῆς οὐ διαθέσεως φερόμενα, πράως ἐκδέχεσθαι· οὐχ ὑπὲρ ἑαυτῶν γε τε, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν γονέων εὐλαβῶς ἔχοντας, μὴ ἐκ τοῦ διατιθέναι αὐτοί τι κακὸν πάθωσι. τί δ' οὐκ ἂν ὑπομείνειας ὥστε πεισθῆναι περὶ αὐτῶν, ὅτι τὸν αὐτὸν μὲν οἰκήσουσι διὰ βίου οἶκον· ἑαυτοὺς δὲ καὶ τὰ ἑαυτῶν ἐν κοινῷ θέμενοι διατελέσουσιν ὁμονοοῦντες, ὡς καὶ σπουδαῖς καὶ ἀνέσεσι ταῖς αὐταῖς χρῆσθαι. ἢ ταῦτα μὲν ἐθελήσειας ἂν αὐτοῖς ὑπάρξαι. θανάτου δὲ καὶ πόνου καὶ δόξης; οὐκ ἂν βούλοιο αὐτοὺς ὑπεράνω εἶναι; οἷς ἡ πόλις καταδεδουλωμένος ὅτῳ ἂν ἀπίῃ τῶν δι' αὐτῶν κατισχύοντι, ὥσπερ τι ἄτιμον ἀνδράποδον ἄγεταί τε καὶ φέρεται. τὸ δὲ τῇ φύσει μὲν πολὺ, ῥᾳδιώτερον τῶν προτέρων· ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοσαῦτα κατεχούσης διαστροφῆς γεγονὸς δυσχερέστερον. οὐκ ἂν εὔξαιο αὐτοῖς ὑπάρξαι, ὥστε μὴ ἀργυρίῳ αὐτοὺς πάντα μετρεῖν καὶ αὐτοὺς μᾶλλον καὶ γονεῖς καὶ τέκνα ἢ χρήματα προΐεσθαι. ἀλλὰ κτήσεως μὲν ἄν τι ποιεῖσθαι ἐφ' ὅσον ἀναγκαῖον, διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῶν χρείας. θησαυρισμοῦ δὲ καὶ τοῦ πλείονος παρὰ τὸ ἀρκοῦν ὑπερφρονεῖν. ὑφ' ὧν ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ εἰς κακὰ ἐπάλληλα καὶ ἀνήκεστα ἄνθρωποι ἐκτρέπονται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὐκτά. οὐκ ἐπίσης δ' εὐκτὸν γε, τὸ ἄρχειν αὐτοὺς καὶ δικάζειν δύνασθαι κατὰ νόμους καὶ τὸ δίκαιον; καὶ τὸ συμφωνοῦντας ἑαυτοῖς τε καὶ ἀλλήλοις καὶ ἐν οἷς πράττουσι καὶ ἐν οἷς λέγουσι, τὸν μὲν βίον ἔχειν ἀεὶ προαιρησόμενον τοὺς λόγους. τὸν δὲ λόγον ἐννοίᾳ καὶ τῷ φρονεῖν τὰ ἄριστα βεβαιούμενον. καὶ εἰς προφορὰν ὅταν ἡ καιρὸς ἐντεινόμενον. καὶ τὸν διηγεῖσθαι, ἐπειδὰν ὑπὲρ μαχεῖν μέλλωσιν ἱερῶν. τῆς τριάδος. γονέων. φίλων. ἀληθείας. νόμων. καὶ συλλαβόντι εἰπεῖν τῶν ἀδικουμένων. οὔτε γὰρ σὲ οὔτε ἕτερόν τινα

οἴομαι, εἴπερ εὖ φρονοίη, ὡς πολιτικὸν δοκιμάζειν λόγον τὸν μὴ εἰς
ταῦτα, ἀλλ' εἰς τἀναντία ἐντεινόμενον. εἰ τοίνυν καὶ δίκαια ταῦτα καὶ
αἱρετά, πῶς οὐ καὶ τὸ φιλοσοφεῖν θείη αἴτιος καὶ δίκαιον καὶ αἱρε-
τόν. διὰ τοῦ μόνου περιγίνεται ταῦτα. φιλόσοφος μὲν γὰρ ὁ τῆς κα-
θάρσεως τοῦ λόγου ἐπιμελούμενος. καὶ ἐπιτηδείων λόγων ὀρθόν.
ὁ δὲ ἐπιμελούμενος λόγων, ἑαυτοῦ τε ἅμα ἐπιμελεῖται, καὶ πα-
τρίδος καὶ πατρὸς καὶ ἀδελφῶν. καὶ φίλων. καὶ συλλαβόντι εἰπεῖν πάν-
των. θεωρὸς γὰρ ἡ φύσις κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευάσασα,
διὰ τοῦ μεταδοῦναι ἡμῖν λόγου, κοινοῦ μὲν ὄντος πρὸς τούτοις, ἰδίου
δὲ παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ἀξιοῖ ἡμᾶς τοὺς μὲν θεοὺς καθάπερ τινὰς ἀ-
ιδίους καὶ πρώτους ἡγεμόνας καὶ κοινοὺς εὐεργέτας τε ἡμῶν καὶ γο-
νεῖς ζηλοῦν τε καὶ ἀμείβεσθαι, διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐπειθείας. ἀν-
θρώπων δὲ καὶ κατὰ τὸ κοινὸν καὶ κατὰ τὰς ἰδιαίτερον γινομένας
ἐπιπλοκὰς καὶ κηδεμονικῶς καὶ εὐποιητικῶς προΐστασθαι. Ἐπει-
δὰν δὲ νόμῳ καὶ δίκῃ συγκεράσωμεν τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὰ θεῖα φη-
σὶν ἄκρως μὲν κατὰ φύσιν ἡμᾶς διατεθήσεσθαι ἅτε τελείους γεγο-
νότας. καὶ ἐπὶ τὰ ἀνωτάτω προελθόντας νόμον καὶ δίκην, οἷαν καὶ
τὰ θεῖα οἰακίζεται τε καὶ μακάρια γίνεται. τοιούτους δὲ ὄντας διὰ
τὴν τοῦ λόγου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν σχηματιζομένου ἤθους ὀρθότητα
καὶ βιώσεσθαι εὐδαιμόνως καὶ καταστρέψειν τὸν βίον εὐδαιμόνως. ὥσπερ
τι δρᾶμα εὖ συντεταγμένον ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀεὶ ὑποκει-
μένους καὶ ἀπαρτίσαντας. Θαρρῶν οὖν ὦ Πασικρατίδη μὴ ἐπίτρεπε μό-
νον ἀλλὰ καὶ παρακάλει τοὺς παῖδας φιλοσοφεῖν. καὶ πᾶσαν ἁρμο-
διωτάτην παρρησίαν παρασκεύαζε. ἐξέσται γάρ σοι τοιαῦτα προ-
ελομένῳ, καὶ πρὸς τοὺς ἐξ αἵματος ὑμῖν δικαίους ὄντας λέγειν,
ὅτι οὐ τέκνα μόνον εἰς τὸ γένος, ἀλλὰ καὶ τοιάδε τέκνα εἰσήγαγες.

καὶ

καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ὅτι οὐχ οἵους ἔτυχε μόνον αὐτοὺς αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ οἵους δεῖ πολίτας παρέστησας. εἰ δὲ θαρρήσετε κοινῇ τε πρὸς τὴν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων θεραπείαν, ὡς ἄξιόν γε διαναστῆτε τὰς ψυχάς, εὐθὺς μὲν ἐν τῇ ἀγωνοθεσίᾳ τοῦ θεοῦ συμφιλοσοφήσετε ἀλλήλοις, οὐ μόνον τὰ νομιζόμενα παρασκευάζοντες αὐτῇ, ἅπερ ἐκ βαλαντίου ψιλοῦ γίνεται, ἀλλὰ τοῦ εἵνεκεν νενόμισται ἀκολουθοῦντες τῇ ἱερᾷ καὶ ἀρχαίᾳ παραδόσει. ὅπερ ἐκ μόνης τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοσόφου περιγίνεται διαθέσεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι εὐταξίας ἐπὶ τὸν κοινὸν ὑμῖν τε καὶ πᾶσιν ἡμῖν ἀγῶνα τραπήσεσθε οὐδὲν μὲν τῶν κατὰ φύσιν ἀφαιρησόμενον. μόνα δὲ τὰ λύπης καὶ θορύβου αἴτια ἡμῶν περισπάσοντα. ἐν ᾧ ἀγῶνι ἡττηθῆναι μὲν ἀνάγκη τὸν ἀπαράσκευον. ἡττηθέντα δὲ ἐκπεσεῖν χρὴ εἰς δουλείαν καὶ κακοδαιμονίαν, ἣν οὐδ᾽ ἐξομόσασθαί τινι ἡμῶν συγκεχώρηται. κρατούμεθα γὰρ ἐν αὐτῇ, ὑπό τε τῶν ἀϊδίων καὶ τῶν τῆς φύσεως καὶ ὑπὸ τῶν θέσει νόμων, εὐτακτεῖν ἑκάστῳ καὶ ζῆν δικαίως ἅμα καὶ ὁσίως προστασσόντων. Ταῦτα οἶμαί σε ὡς παρὰ τοῦ πρὸς παίδων πατέρα προσδεξάμενον, αὐτόν τε ἄμεινον ἕξειν τε τοῖς υἱοῖς εἰς τὰ ἄριστα συλλήψεσθαι.

ἀσπάζομαί σε καὶ διὰ τἆλλα τε διὰ
τὴν εἰς ἡμᾶς εὔνοιαν. ἴσθι οὖν
παρ᾽ ἐμοῦ στεργόμενος. τοι-
ούτων δὲ τε ἑτέ-
ρων φιλοσο-
φοῦντες
εὐπρή-
σσε

ΤΕ τε φι- ΛΟΣ.
λων

ω

Σ μὲν ἐνετίῃσι τὸ παρὸν ἐνετυπώθη βιβλίον, καὶ ὅτι παρὰ Ἄλδῳ, καὶ ὡς οὐκ ἄνευ προνομίου, καὶ ὅτι μουνυχιῶνος φθίνοντος τρίτῃ χιλιοστῷ υ̅ ἐννενηκοστῷ θ' ἀπὸ τῆς θεογονίας ἔτει, ταῦτα δὴ οὔτε πρὸς ἐμοῦ λέγειν, οὔτε τῶν φιλολόγων οὐδεὶς ἄν ποτε τῆς τοιαύτης ἀπειροκαλίας οὐδὲν ἀπόναιτ' ἂν ἀγαθόν· Εἰ δέ τις τῶν ἀκριβῶς τοῖς τῶν πέλας ἐλλείμμασιν ἐπεξιόντων, ἀηδῶς ἔχοι πρὸς ἣν ἐκκεῖνται τάξιν αἱ παρ' ἡμῶν ἐπιστολαί, ἐνθυμείσθω καὶ ἡμᾶς οὐκ ἂν οὕτως αὐτὰς ἀγνοήσαντας διαθέσθαι, ὡς ὁ χρόνος ἀπῄτει καθ' ὃν τῶν ἐπιστειλάντων ἕκαστος ἤνθησεν, εἴγε πασῶν ηὐποροῦμεν εὐθὺς ἀρχομένης τῆς πραγματείας. αἷς γὰρ εἴχομεν ἐπιχειρήσαντες ὀλίγαις οὔσαις, τὰς ἑκάστοτε μνηστευομένας ἡμῖν, ὁποιασοῦν ἀξιώσαι προσελόμεθα λήξεως, ἢ τὴν ἐκ τούτων ὠφέλειαν ἀφελέσθαι τοὺς φιλολόγους. Ἔτι κἀκεῖνο πάντας εἰδέναι βουλοίμην, μάλιστα μὲν ἡμῖν τῆς ἀρίστης διορθώσεως τὴν πραγματείαν ἔξειν μελῆσαν. εἰ δέ τι που παρέδραμεν, ἢ διεστραμμένον εἶναι γράμμα, ἤ τι τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ τοῖς ἄκροις φασὶ δακτύλοις τῆς ἑλληνικῆς γευσαμένοις φωνῆς, ἐμποδὼν ἂν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου γενέσθαι. Ἐν μέντοι τοῖς Ἀλκίφρονος ἐστὶν οὗ τὰ τῆς ἐννοίας διημαρτῆσθαι, μηδὲν ἡμῶν παρὰ τὰ ἐν ἀντιγράφοις ἀνηκέστως οὖσι διεφθαρμένοις ῥιψοκινδύνως καινοτομεῖν τολμησάντων. Ὅθεν οὐδ' ἐκεῖνό γ' ἂν εἰκῇ μάλα φορτικὸν εἰπεῖν ὑποστειλαίμην, μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς τὰ τοιάδε μεταχειριζομένων, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς οἷς ἡμεῖς ἐντύχομεν ἀντιγράφοις, ὑγιέστερον

ἂν ταύτην ἐπανορθῶσαι τὴν βίβλον. εἰ δ' ὁμοίως ἡμῖν οὐ φθονῶ· ὥσ-
τε τὸν ἐφ' ἅπασι σκώμμασι τὸν εὐποροῦντα μῶμον, ἐνταῦθα μη-
δὲν ἔχειν μωμήσασθαι τέλεον, ὃ δικαίως ἂν ἡμῖν προσγρι-
βείη. ἐκ γὰρ εἰ μὴ τυχὸν αὐτά γε ταῦτα τὰ
κατὰ τὴν κορωνίδα δυ-
σχεραίνοι
σωμὺ
λα.

ΤΕΛΟΣ.

*

Ἐπιστολαὶ	γ	
Epiſtolares	τὴν μέλλου	τοι περὶ
φιλικά	τῆς συνηθείας	προβάντες
α	σάμενος τοι	πνεῖν καὶ
ΣΥΝΕΣΙΟΥ	ἰδὼν	σαλευθῆ
ναυκλήρῳ.	Ἰωάννῃ	ϛ
ἀποτρέψας	σει χαρίζομαι	τὰ μὲν
πείθεται	δ	θέμαι
καὶ ἀπὸ	λεται	σαμένου
βουλομένοις	σάμεθα	φου συγγέ
β	Ἀνυσίῳ	νίου τὸν
τὸ γὰρ	τῇ θάνατος	μήτε τὴν
ρᾶς ἀπεῖναι	ον αὐτὶ	ζ
σε. εἰ μὲν	Θεοφίλῳ	ἐπιστολὴν
πολλοὺς	ε	ἐπὶ τὸ
λιπαρῶν	ρὰν βέλτιον	ἐγείρει
τει τὴν	οἷον αὐτὸ	λύρας ὅπι

η
ΔΗΜΟΣΘΕ-
μικρὰν (ΝΟΥΣ
μαντείας
ἐν τῇ παρεῖ
θ
πυθέα παρα
εἰπὼν
ΠΡΟΣ ΤΑΣ
δουλείας
Δημοσθένης.
ι
ἐλθεῖν
ἐνεῖδες
εἰς τὸ παρὸν
ζεται
κ
περὶ φιλο
ἀνδρῶν
ἐξέβαλον
τὴν εἰς τὸν
λ
τὰ μεμαθη
πλίον
ροιαν
τὴν ναυκλη

μ
τὴν πρώτην
σα θανάτου
πλάτων
τὸ δὲ γένος
ν
ΙΠΠΟΚΡΑΤους
Υσταίνης
Φιλοποίμενι
σιος καὶ
ξ
περὶ τοῦ
τούτων
πεσώς
παρηγορίαν
ο
πῶς οὐκ
μενοι. καὶ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
θοῦ ἐπὶ
π
ἐπειδὴ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
αἷς καὶ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ρ
σὺν ἀρχελάῳ
αὐτοῖς
χεται. καὶ
ματος
σ
περον.
περὶ ἄγρας
παρ' ἐμοῦ
κωνοπο
τ
τυγχάνου
χίδος.
δάς. μύρα
σωμαι.
ττ
πεισμαι
τῇ αὐτῇ
ἑρμηνεύσω
γρύλλου
υ
Φιλοστράτου
περὶ αἰτίας
Μερακίῳ
καὶ ταύτας
φ
ἔστω καὶ

ΘΕΟ ω τημένα
ὕβρεσι τὸν οὔπω πρόσωπον
Αγροὶ νεως καὶ Γ
Χ ΑΙΝΕΙΟΥ μεθα τῶν
τοῖσ θνητοῖσ Οὐλπία. τῷ ἀρ
τὸ φρόνημα Α δὲ καὶ
πεια. ὅρκων βίον Σευήρῳ
οἱ ἔρωτες νῆν ἀφρο Δ
ψ χειμῶν. ὁ πότε
κεν αἱ στεφάνῳ καὶ πρὸς
Ετ. Γαθώ. Β αὐ πάντων
Ετ. Σώπατρος ρἶν ὧν
κρήμνισεν τῶν αὐτῶν

α. β. γ. δ. ε. ς. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο
π. ρ. σ. τ. ꝯ. υ. φ. χ. ψ. ω. Α. Β. Γ. Δ.

Ἅπαντά εἰσι τετράδια πλὴν τῶν α. β. γ. δ. ε. ς. ἑξαδίων. καὶ θ. πενταδίου. καὶ. *. ꝯ. τριαδίου. καὶ Δ. δυαδίου.

Omnes quaterni præter α. β. γ. δ. ε. ς. sexternos. & θ quinternũ. & *. ꝯ. ternos & Δ duernum.

Venetiis apud Aldum mense Martio. M.ID. cum priuilegio ut in cæteris.

Edit Ald. 62